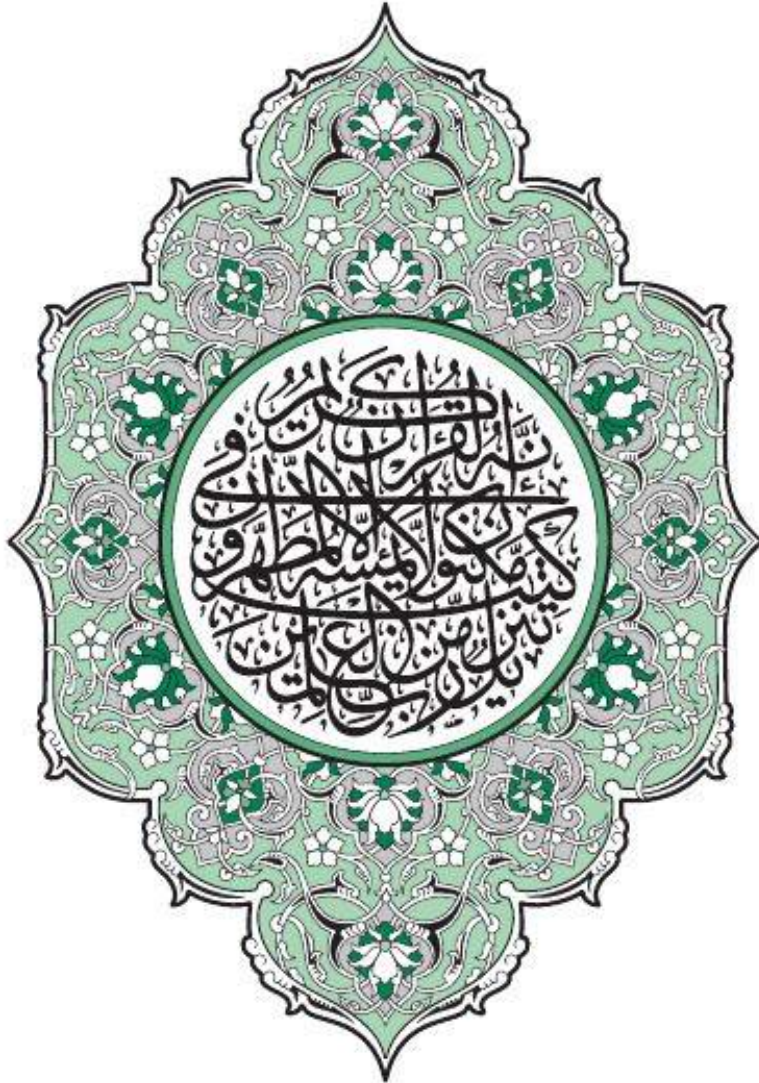

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَكْتُوبُونَ

خادم الحرمين الشريفين مهليك عبدالله كورى عبد العزيز ثالى سعود
مهليكى شانشىنى عەرەبىستانى سعودىيە شەرەفمەندىبوو بەرپارداڭ لەسەر چاپكردى
قورئانى پىرۆز لەگەل وەرگىزى انى ماناكانى

تذرت بالأمر بطباعة هذا المصحف الشريف وترجمة معانيه
خادم الحرمين الشريفين الملك عبد الله بن عبدالعزيز آل سعود
ملك المملكة العربية السعودية

وَقَفَّ لِلَّهِ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ
الْمَلِكِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ آلِ سُعُودٍ
وَلَا يَجُوزُ بَيْنَهُ
يُسْرَعُ مَجَانًا

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فِيهِ دُفَاتِرُ الْمَصْحُوفِ الشَّرِيفِ

ئەم قورئانە پېرۆزە لە گەل وەرگێرانی ماناکانی
دیاری (خادم الحرمین الشریفین) مەلیک عبدالله کوری عبدالعزیز ئال سعودە
(بەخۆراییی دابەش دەکریت)

کۆمەلگەی مەلیک فەهد بۆ چاپکردنی قورئانی پېرۆز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ
مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
« خيركم من تعلم القرآن وعلمه ».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن
عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعناية بكتاب الله، والعمل على تيسير
نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة
معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالمملكة
العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم
المهمة تسهياً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ
المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: « بلّغوا عني ولو آية ».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح الباموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لك، وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجرُوستاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لنذكر أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعتريها ما يعتري عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطبقات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

پیشه کی

به پیتوسی پایه دار شیخ صالح کوری عبدالعزیز کوری محمد ثالی شیخ
وهزبری کاروباری ئیسلامی و نه وقاف و بانگه واز و ئیرشاد و سه ره رشتیاری گشتی
کۆمه لگهی مه لیک فه هد بۆ چاپکردن قورئانی پیرۆز

سو پاس و ستایش بـؤـ خـوای په روردگاری
جیهانیان که له کتیبه پیرۆز که ی دا فه رموو یه تی:
﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ واته: بینگومان له لایه ن خواى
گه و ره وه نوور و کتیبی کی روون و ئاشکر اتان بۆ هاتو وه.

وه دروود و سلا و بۆ سه ره به ریزترینی پیغه مبه ران و نیز دراوان، پیغه مبه رمان
موحه مه د (ﷺ) که فه رموو یه تی: «خیرکم من تعلم القرآن وعلمه»
واته: چاکترین تان ئه و که سه یه که خۆی فی رى قورئان ده کات و خه لکیش
فی زده کات.

ئه مجا له پاشان:

بۆ جیبه جینکردن ریتنایه کانی (خادم الحرمین الشریفین) مه لیک عبدالله کوری
عبدالعزیز ثالی سعود (خوا بیپاریزیت) به بایه خ و گرنگی پیدان به قورئانی پیرۆز
و کارکردن بۆ ئاسانکاری له پینا و بلا و کردنه وه و دابه شکردن له نیتو موسلمانان
له رپۆزه لات و رپۆزئاوای سه ر زه ویدا، وه بۆ رافه کردن و وه رگیرانی ماناکانی
قورئان بۆ زمانه جۆراو جۆره کانی جیهان.

وه زاره تی کاروباری ئیسلامی و نه وقاف و بانگه واز و ئیرشاد له شانشینى
عه ره بستانى سعودیه، با وه رى پته وى هه یه به گرنگی وه رگیرانی ماناکانی قورئانی
پیرۆز بۆ گشت زمانه گرنگه کانی جیهان، به مه به سستی ئاسانکردن تینگه یشتنى
قورئان بۆ ئه و موسلمانانه ی که به غه یری زمانى عه ره یی قسه ده کهن، ئه مه ش
له پینا و جیبه جینکردن ئه و فه رمانه ی که له فه رموو ده ی پیغه مبه ر (ﷺ) دا هاتو وه،
که ده فه رموو یه تی: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» واته: له منه وه راییگه یه نن به خه لکی
ئه گه ر ته نها تاکه ئایه تیکیش یه ت.

وہك خزمەتیکیش بۆ ئەو بربایانەمان كە بەزمانی كوردی قسە دەكەن، كۆمەلگەى مەلیك فەهد بۆ چاپكردنی قورئانی پیرۆز لە مەدینەى منەووەرە، خۆشحاله ئەم تەرجەمە قورئانیە بەزمانی كوردی پێشكەش بەخوێنەری بەرپرسی بکات، كە بەرپرسی جەنابی (مامۆستا مەلا محمد مەلا صالح بامۆكى) پێی هەستاو، وە لەلایەن كۆمەلگەى مەلیك فەهد بۆ چاپكردنی قورئانی پیرۆزیش هەریەك لە بەرپرسیان : (دكتور كەمال صادق یاسین لەك) و (مامۆستا ئومید عمر چروستانی) پێیداچوونەتەو .

وەسوپاسی خوای گەورە وپاك وپینگەرد وبالأدەست دەكەین بۆ ئەنجام دانى ئەم كارە مەزنە، وە ئومیدەوارین كە نیاز و مەبەست لێی تەنھا پرەزامەندی خوای گەورە بێت، و خەلكیش لێی سوودمەند بن ؟

بینگومان ئیمە دەزانین كە تەرجەمە و وەرگێرانی ماناكانی قورئانی پیرۆز - هەرچەندە وورد بێت - كەموكورتی هەر دەبێت و ناتوانرێت دەقاو دەق ئەو مانا گەورانە بگەیهنێت كە دەقى قورئانی پیرۆز دەبێتە خەشیت، كە تەواوی خەلكی لە ئاست خۆیدا دەستەوسانكردو، وە بەراستی ئەو مانایەى كە تەرجەمەى قورئانەكە دەیدات بەدەستەو تەنھا بریتى یە لەكۆى زانست و تینگەیشتنى وەرگێرەكە لە قورئانی پیرۆز، وە ئەمەش كاریكە دووچارى هەلەوكەم و كورپی دەبێت، وەك هەموو كار و ئیشیكى تری ئادەمیزاد.

وە لە كۆتاییدا داواكارین لە هەموو خوێنەرێكى ئەم تەرجەمەى لەكاتی بێنێنى هەر هەلە و كەموكورییەك یان زیادییەك ئەگەر هەبوو، ئاگاداری كۆمەلگەى مەلیك فەهد بۆ چاپكردنی قورئانی پیرۆز لە مەدینەى مۆنەووەرە بكاتەو؛ بۆ سوود ئێ وەرگرتن و چاككردنیان لە چاپەكانى داهاستوودا بەیارمەتق و وویسی خوای گەورە.

وە خوای گەورەش پشت وپەنایە و تەنھا ئەو پێ نیشانەره بۆ پێنگای راست.

ئەى خوای پەروەردگار ئەم كارەمان ئێ قەبول بكە؛ چونكە بەراستی هەر تۆى بیسەر و زانا.

سوره قی (الفاتحة)

ئەم سوورەتە ناوئراوە (الفاتحة) چونکە قورئانی پیرۆز لەسەرەتاوە بەو دەست پێ دەکات و دەکرێتەو، وە پێشێ دەوتریت (المثنی) چونکە لەهەموو پکاتیکێ نوێژدا دەخوێتریت .

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشندەمی میهرەبان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ هەموو سوپاس و ستایشیک بو خوای ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پەرورەدگاری جیهانیان ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەخشندەمی میهرەبان، (الرحمن) بەو مانایەمی پەرەم و بەزەمی پەرورەدگار لەم جیهانەدا هەموو مەخلوقاتی گرتووەتووە بەبێ باوەرانیشەو، وە (الرحيم) پەرەم و بەزەمی پەرورەدگار، وەك زانیان دەلین تاییبەتە بەبەر وادارانەو لە پۆزی دواییدا ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ (تەنها ئەو) خاوەنی پۆزی سزا و پاداشت

دانهو (باوەرداران لە نوێژەکانیاندا هەموو پکاتیک ئەمە دەلێتەو، تاووە کۆهەمیشە پۆزی دواییان لەبیر بیت و بەکار و کردەوێ چاکە، خوایانی بو ئامادە بکەن) ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ (خوایە) تەنها تۆ دەپەرستین (تەنها تۆیت شایستەمی پەرستن و جگە لە تۆ هیچ کەس شیاوی ئەو نییە) ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وە تەنها لە تۆ داوای یارمەتی دەکەین (لەهەموو کار و کردەو و پێداویستیه کماندا، چونکە هەموو فەرمانیک بە دەست تۆیە، جگە لە تۆ هیچ کەس بە ئەندازەمی گەردیلە بەک خاوەنی هیچ شتیک نییە) ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ پێنموونیمان بکە بو پێنگای راستی (کە پێنگای راستی ئاینی پیرۆزی ئیسلامە، و بەرەو ام بین لەسەری هەتا ئەو پۆزەمی دەگەین بە دیداری زاتی هەق تەعالای تۆ) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ پێنگای ئەوانەمی کە چاکەت لە گەل کردوون (لە پێنغەمبەران و راستگۆیان و شەهیدان و چاکە کاران) ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ نەك (پێنگای) ئەوانەمی خەشمی (تۆیان) لێگیراوە (وەك جوله کەو هاو کردەووە کانیان) ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ وە نەك (پێنگای) گومراییان وەك (گاوریەکان و هاو کردەووە کانیان) ﴿لَهُ كُتَابِي﴾ ئەم سوورەتە پیرۆزەو سوننەتە موسلمانان بلین (نامین) واتە : ئەمی خوای گەورە تەواوی ئەم نزا و داوایانەمان لێ وەرگیرە .

سورہتی ﴿البقرۃ﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خوی به خشندهی میهره بان
 ﴿الر﴾ به (ئهلیف، لام، میم)
 ده خوینریتسه وه، خوی گهوره زاناتره
 به واتاکهی^(۱) ﴿ذٰلِكَ الْكِتٰبُ﴾ ثم
 قورئانه ﴿لَا رَيْبَ فِيْهِ﴾ هیچ گومانیکسی
 تیدا نیه (که له لایهن خوی گهوره وه
 نیسراوه) ﴿هُدًى﴾ ری نیشاندهری
 ﴿لِلْمُتَّقِیْنَ﴾ پاریزکارو له خوتراسانه
 (پاریزکاران وله خوا ترسان به زانست
 وزانیاری به سوود و کار و کرده وهی چاکه
 سوودی لی وهرده گرن، چونکه ئه وان
 له پهره ردگاریان ده ترسن وشوین
 فرمان ورینمایه کانی ده که ون) ﴿وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ﴾
 ﴿بِالْغَیْبِ﴾ به شته په نهان ونادیاره کان
 (ئه وشته په نهانهی که به حواس وعقلی
 مروف ههستیان پی ناکریت، له ریگهی

وه حیه وه نه بیئت، وهك باوهر به فریشته کان و به هشت و دوزهخ و زور شتی تریش... ﴿وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ﴾ وه نویر
 ده کهن (به ریک وینکی وله کاتی خویدا ئه نجامی ئه دن) ﴿وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ یُنْفِقُوْنَ﴾ له وهی کرد و مانه به رزق
 و رزبان ده به خشن (له بهر ره زامه ندی خوی گهوره) ﴿وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنزِلَ اِلَیْكَ﴾ وه ئه وانهی که پروا
 ده هیسن به و قورئانهی که بو تو (ئهی موحه ممد ﷺ نیسراوه) ﴿وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه به و کتیبانه شسی که بو
 پیغه مهران و نیسراوانی) پیش تو نیسراونه ته خواره وه ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ﴾ وه پروایان هیه به پروری دوابی ﴿وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ﴾
 ﴿اُولٰٓئِكَ عَلٰی هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (خاوه نی ئه صیفه تانه) له سه ریگای راستن (به ته و فیک و یارمه تیدان) له لایهن
 په روه ردگاریانه وه ﴿اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ﴾ وه هه ئه وانن رزگار بووان (له دوونیا و دوار و ژدا) ﴿وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ﴾

(۱) ئه پیتانهی که له سه ره تایی هندیك له سورته کانی قورئاندا هاتوون، تنها خوی گهوره ده زانیت مه بهستی پیمان
 چیه، ئه مه راسترین ته فیسره بو ئه پیتانه کرابیت، به لام به چهند جو ریکی تریش ته فیسرکراون له وانه : ئه پیتانه ناون
 بو ئه سورته تانهی له سه ره تاییانه وه هاتوون، یان ناون بو خوی گهوره، یان بو دهسته و سانکردنی عه ره به بیئاوهره کانه
 که ده یانوت ئه قورئانه له لایهن خوداوه نه هاتووه خواره وه بو موحه ممد ﷺ پیمان ده لیئت : دهی ئه گهر وایه
 وینه وهاوشیوهی ئه قورئانه بهیسن، که هه ره له پیتانه پیکهاتووه که ئیوه قسهی پی ده کهن و به کاریان ده هیسن .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ٹہوانہی کہہ بی بروا بوون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بؤ ٹہوان چوون یہ کہہ
 ﴿أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ﴾ بیان ترسینیت یان نہ یان ترسینیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ برواناہینن ﴿حَتَّىٰ﴾
 اللہ علی قلوبہم وعلی سمعہم ﴿خَوَا مَوْرى ناوہ بہ سہر دل و گوئیاندا ﴿وَعَلَىٰ أَنْصَرِهِمْ غَشْوَةٌ﴾ وہ
 پہردہ بہ سہر چاویانہ وہیہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ سزای زورگہ ورہ یان بؤ ہہیہ ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 مَن يَقُولُ ﴿وہلناو خہلکیدا ہندی کہس ہہیہ کہدہ لی: ﴿ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بروامان ہیناوہ
 بہ خواو بہ رورزی دواہی ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ لہ کاتیکدا ٹہوان بروادار نین ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 (بہ لای خویانہ وہ) خواو ٹہو کہ سانہ دہ خہلہ تینن کہہ بروایان ہیناوہ ! ﴿وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾
 کہس ناخہلہ تینن تہنہا خویان نہ بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لام ہہستی ہی ناکن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 لہ دلیاندا نہ خوشی (ناپاکی) ہہیہ ﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نہ خوشی یہ کہی زورتر کردن
 (بہاتنی قورٹان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ٹہوان ٹہو کڈبوت ﴿وہ سزای سہختیان بؤ ہہیہ بہ ہوی ٹہو
 درویانہ وہ کہ دہ یان کرد (و دہ یان وت بروامان ہہیہ) ﴿وَإِذْ أَقِيلَ لَهُمْ﴾ وہ کاتیک ہی یان بووترایہ
 ﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مہ نینہ وہ لہ زہوی دا (نازاوہ بہرپامہ کہن لہ ولاتدا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾
 دہ یان ووت : ٹیمہ ہر چاکہ کارین (رینکخہ رین) ﴿إِلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ﴾ ٹاگادار بن کہ بہ راستی
 ہر ٹہوانن ناشوبگپر ﴿وَلَا كِنَ لَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لام ہہستی ہی ناکن ﴿وَإِذْ أَقِيلَ لَهُمْ﴾ وہ کاتی ہی
 یان بووترایہ ﴿ءَامِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾ بروا بینن وک ٹہو خہلکانہی کہہ بروایان ہیناوہ ﴿قَالُوا أَلْوَيْمُنُ﴾
 دہ یان ووت : چؤن ٹیمہ بروا بینن ﴿كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ﴾ وک ٹہو گیل ونہ فامانہی کہہ بروایان ہیناوہ
 ﴿إِلَّا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ﴾ بیدار بن کہہ بہ راستی ہر خویان گیل ونہ فامن ﴿وَلَا كِنَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام
 نازانن ﴿وَإِذْ أَلْقُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ کاتی (ناپاکان) بگہشتناہی بہوانہی کہہ بروایان ہیناوہ ﴿قَالُوا ءَامَنَّا﴾
 دہ یان ووت : ٹیمہ ش بروامان ہیناوہ ﴿وَإِذْ أَخْلَوْا إِلَىٰ شَيْطَانِهِمْ﴾ کاتیکیش بہ تہنیا بوونایہ لہ گہل گہورہ
 فیلبازہ کانیان ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ دہ یان ووت : ٹیمہ ہر لہ گہل ٹیوہ یین ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ﴾ بیگومان
 ٹیمہ ہر گالٹہ کہ رین (بہوان) ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا گالٹہ بہوان دہ کات (لہ بہرانبہر گالٹہ
 کردنہ کہ یان) ﴿وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ وہ ماوہ یان دہ دات تالہ سہر کہ شہی خویاندا سہر لی شیواو
 بن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ﴾ ٹہمانہ ٹہوانہن کہہ گومراییان کپی ﴿يَا لَهْدَىٰ﴾ بہ رینموونی
 ﴿فَمَا رِيحَتِ بِجَدَّتْهُمْ﴾ جانہ بازارگانی یہ کہ یان قازانجی کردو ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ نہ ریبازی
 راستیان گرت ﴿۱۱﴾

﴿مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا﴾ (دوو پرووہ کان) ویتہ یان وەك یە كێك وایە كە (لەشەوێکی تاریكدا) ناگریك هەلگیر سینیت ﴿فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ﴾ كە لە گەڵ دەور و بەری پرووناك كردهووە ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾ خوا (خیرا) پرووناکی یە كە یان لێ بكوژیتیتەووە ﴿وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وە بیان هیتیتەووە لە ناو چەند تاریکیە كی وادا كە هیچ نەبینن ﴿صُمٌّ بُكْمٌ عُمَى﴾ كە پرو لال و كویرن ﴿فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ بۆیە (لە گو مرای خویان) ناگەریتنەووە ﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ یا وەك (كە سانیك لە چۆلییە كدا) بارانیکی لیزمە و بە خوڕیان (لێ داكات) لە ئاسمانەووە ﴿فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَّرَعْدٌ وَنَرٌّ﴾ كە تاریکی زۆر و هەورە تریشقە و بروسكە ی تیدا بیت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوْعِقِ﴾ (بە جوړینك كە) پەنجە كانیان دە كەن بە گوئیاندا لە بەر گرمە ی هەورە تریشقە كان ﴿حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ بۆ خو پراستن لە مردن ﴿وَاللَّهُ مُخِيطٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ وە خودا دەوری بێ پروایانی داوہ ﴿يَكَادُ الْبَرْقُ﴾ نزیك بێ ئەو بروسكە یە ﴿يَخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ﴾ (بینایی) چاویان بفرینێ ﴿كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ﴾ هەر كاتی پرووناکیسی بۆ بدانیە تەووە ﴿مَشَوْا فِيهِ﴾ تیايدا پرۆشتنایە ﴿وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وە كاتی تاریكیشی بكردایە لیان ﴿قَامُوا﴾ لە جینگە ی خویان رادەمان (دەوہستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ ئە گەر خودا بیویستایە ﴿لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ (بەو هەورە گرمە و بروسكانە) كە پرو كویری دە كردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خوا بە سەر هەموو شتێكدا دەسە لاتدارە ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خەلكینە ﴿أَعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ پەر وەردگارتان بپەرستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ كە ئیوہ و ئەوانە ی پیش ئیوہ شی دروست كردووە ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بەلكو بەو پەرستنه خۆتان بپاریزن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا﴾ ئەو (خوایە ی) كە زەوی بۆ راختوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وە ئاسمانی بۆ كردوون بە كوۆشك (ئاسمانی بۆ گێپراون بە گو مەزی) ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وە ئاوی (بارانی) لە ئاسمانەووە هیتاوە تە خواریووە ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ﴾ ئەمجا دەری هیتاوە بەو ئاوە هەموو جوړە میوہ و بەر و بو مینك بۆ پروزی ئیوہ ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ كە واتە هاوتا بۆ خوا پەیدامە كەن. ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ كە ئیوہ خۆتان دە زانن (بێ هاوتایە) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وە ئە گەر ئیوہ لە گو مان دان ﴿مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ لەم (قورئانە ی) كە ناردو مانە تە خواریووە بۆ بەندە ی خو مان (مو حە مەد ﷺ) ﴿فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾ دە سورە تینك بیتن بە ویتنە ی ئەو ﴿وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وە بانگی هاو كارە كانتان بكەن (لەرەوان بیژان و شاعیران) بیجگە لە خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر راست دە كەن، (بە فەر موو دە ی خوا ی نازانن) ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ ئەمجا ئە گەر ئە مە تان نە كرد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وە هەر گیز نایشی كەن (ئیتیر بێ پروامە بن) ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي﴾ دە ی خۆتان بپاریزن لەو ناگرە ی ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ كە سوتە مە نی یە كە ی خەلك (ی بەدكار) و بەردە ﴿أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بۆ بێ پروایان ساز كراوہ (ئامادە كراوہ) ﴿

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) مژدہ بدہ بہ وانہی ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کہ باوہ ریان
ہیناوہو کردوہ باشہ کانیان کردوہ ﴿أَنْ لَهُمْ جَنَّاتٌ﴾ کہ بینگومان بوئہ وان ہہیہ بہ ہہشتانیک
﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ جوگہ ناوی زور بہ ژیریاندا دہروات ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رِزْقًا﴾
ہرکاتی لہوی روزیان بدریت لہ میوہات ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ دہلین: ئہمہ ئہوہیہ
کہ لہمہ و پیش پیمان درا (جیاوازلہ تام و بوئدا) ﴿وَأَتُوا بِهِءَ مُتَشَابِهًا﴾ ئیستا وینہ بیان ہیناوہ ﴿وَلَهُمْ فِيهَا زُجْجٌ
مُطَهَّرَةٌ﴾ و لہو بہ ہہشتانہ دا بوئہ وان ہہیہ ہاوسہ رانی پاکیزہ ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ و ہئہ وان لہو
(بہ ہہشتانہ) دا ہتا ہتایین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾ بینگومان خوا شہرم ناکات ﴿أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا﴾ بہوی کہ (بوئیگہ یاندنی خہ لک) ہر نموونہ یہک بہینتہوہ ﴿بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا﴾ بہ میشلو لہ و بچو کتر
(یاگہ ورتہر) لہویش ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہمجا ئہ وانہی کہ باوہ ردارن ﴿فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ﴾ ئہوہ چاک دہ زانن کہ ئہو (نموونہ ہینانہ و ہیہ) راست و دروستہ لہ پەر و ردگار یانہ و ہ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا﴾ ئہ وانہش کہ بی باوہ رن ﴿فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ دہلین: خوا چی ویستوہ
بہم نموونہ ہینانہ و ہیہ ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا﴾ زور کہسی پی گومر ادہ کات ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ و ہ
رینموونی زور کہ سیشی پی دہ کات ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ و ہ گومر اناکات بہو نموونہ
ہینانہ و ہیہ مہ گہر بہ دکاران نہ بیت ﴿الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ ئہ وانہی کہ پہ یمانی خوا دہ شکینن
و (ہلئی دہوہ شیننہ و ہ) ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ پاش بہ ستنی ﴿وَيَقْطَعُونَ﴾ و ہ ئہ پیچرینن ﴿مَّا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
يُوصَلَ﴾ ئہو (پہ یوہندیانہ) ی کہ خوا فہرمانی داوہ بہ پہ یوہستی کردنی ﴿وَيُقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و ہ لہ زہ ویدا
خراپہ دہ کہن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ہر ئہ وانن زہرہ مہند و ر ہنجہ روق ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ
بِاللَّهِ﴾ چون بی باوہ ر دہ بن بہ خوا!! ﴿وَكُنْتُمْ ءَامُونَ أَفَأَخِيكُمْ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئیوہ بی گیان بوون،
و گیانی بہ بہردا کردن ﴿فَرُئِمْتُمْ ثُمَّ يُخَيِّكُمْ﴾ لہ پاشان دہ تان مریننی دوا ی ئہوہش زیند و وتان
دہ کاتہ و ہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ئہمجا بولای خو ی دہ گہ رینرینہ و ہ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا ئہ و خوا یہیہ
﴿خَلَقَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ کہ ہہرچی لہ زہوی دایہ دروستی کردوہ بوئیوہ ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَىٰ
السَّمَاءِ﴾ پاشان ویستی ئاسمان دروست بکات ﴿فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ ئہمجا رینکی خستن
بہ حہوت ئاسمان ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و ہ ئہو ئاگادارہ بہ ہہموو شتیک ﴿۱۱﴾

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (بیریان بینہ وہ) کاتیک کہ پەروردگاری تو بہ فریشتہ کانی ووت
 ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ بہ راستی من جی نشینیک دروست ده کہم له سہر زہوی ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا
 مَن﴾ (فریشتہ کان) ووتیان: نایا کہ سیکی وای تیا دروست ده کہیت ﴿يُفْسِدُ فِيهَا﴾ کہ خرابہ و بہ دیی
 تیدا بکات ﴿وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ﴾ وہ خوینی تیا بریژی؟ ﴿وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ له کاتیکدا کہ نیمہ
 یادت ده کہین بہ ستایش کردنت ﴿وَنُقَدِّسُ لَكَ﴾ وہ بہ پاک رات ده گرین ﴿قَالَ إِنِّي أَغْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾
 (خوا) فرموی: بیگومان نہ وہی من دهیزانم نیوہ نایزان ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناوی
 ہموو شتیکی فیری ئادہم کرد ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ﴾ له پاشان نہ و شتانہی نشانہی فریشتہ کان دا
 ﴿فَقَالَ أَيُّونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ﴾ وہ (خوا پی) فرموی: ناوی نہ مانہم پی بلین ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر
 راست ده کہن، (کہ نیوہ له ئادہم باشترن) ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (ہموو) ووتیان: خواہہ تو پاکیت
 له ہہ لہ ﴿لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ نیمہ ہیج نازانین، مہ گہر نہ وہی کہ خوت فیرت کردبین ﴿إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ بہ راستی ہر توت زاناو دانا ﴿قَالَ يَا آدَمُ﴾ (خوا) فرموی: نہی ئادہم ﴿أَنْبِئْهُمْ
 بِأَسْمَائِهِمْ﴾ ناوی نہ و شتانہیان پی بلی ﴿فَلَمَّا أَنْبَأَهُم بِأَسْمَائِهِمْ﴾ جا کاتیک کہ ناوہ کانی پی ووتن
 ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ﴾ (خوا) فرموی: نہی پیم نہ ووتن؟ ﴿إِنِّي أَغْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان
 من ناگادارم بہ نہینی ناسمانہ کان و زہوی ﴿وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ﴾ وہ ناگادارم بہ وہی کہ ناشکرای ده کہن
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ وہ بہئہ و ہش کہ دہیشارنہ وہ ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (بینہ وہ بیرت) کاتیک
 ووتمان بہ فریشتہ کان ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوزدہ بیہن بو ئادہم ﴿فَسَجَدُوا﴾ جا (ہموو) سوزدہیان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ﴾ شہیتان نہ بیت کہ گوئی نہ دایہ و خوی بہ گہورہ زانی ﴿وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ﴾ وہ له
 بی پروایان بو ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ﴾ وہ ووتمان: نہی ئادہم ﴿أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنہ کہت
 نہیشتہ جی بن لہم بہ ہہ شتہ دا ﴿وَكَلَامِنَهَا رَعْدًا﴾ وہ له ہموو خواردہ مہنی یہ کی بخون بہ تیر و تہ سہلی
 ﴿حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ لہ ہر شوینیک کہ حہز ده کہن ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وہ نزیکی نہم درہختہ مہ کہون
 ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ تالہ ستہ مکاران نہ ژمیردرین - تانہ بنہ ستہ مکار - ﴿فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا﴾ نہ مجا
 شہیتان ہلی خہلہ تاندن لہ بہ ہہ شتہ دا ﴿فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ وہ لہ و خوشگوزہ رانیہی کہ تیدابوون
 دەری پەراندن ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا﴾ وہ ووتمان: (بہ ئادہم و حہ و او شہیتان) بچنہ خوارہ وہ (بو سہر زہوی)
 ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ ہندیکتان دوزمن نہ بن لہ گہل ہندیکتاندا ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ﴾ وہ بوتان
 ہہیہ جیگیربوون لہ سہر زہوی ﴿وَمَتَّعَ الْإِنْسَانَ﴾ وہ بہ ہرہ مہندی (و ئارہ زوی دویا) تاماویہک ﴿فَلَقِيَ
 آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ﴾ نہ مجا ئادہم چہند و تہیہ کی (پارنہ وہی) لہ پەروردگاریہ وہ ہر گرت ﴿فَتَابَ
 عَلَيْهِ﴾ (نہ ویش) لہی گیرا کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی ہر نہ و تہوبہ گیرا کہری میہرہ بانہ ﴿

﴿فَلَمَّا أَهَبْنَا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ ووتمان: ہم موو بچنہ خوارہ وہ لہ بہہشت ﴿فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾ نہ مجا
 نہ گہر لہ منہ وہ رینموونی یہ کتان بؤ ہات ﴿فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ﴾ نہو کہ سہی دوای رینموونی من کہوت
 ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان لہ سہرہو نہ خہم دہ خون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ
 نہوانہی کہ بی بروابوون و نیشانہ و نایہ تہ کانی ئیمہ یان بہ دروزانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نہوانہ ہا و ہل
 و ہا و دہ می ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا نہ میتنہ وہ بہہ تا ہہ تایی وہہ میشہ یی ﴿يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ﴾
 نہی بہنی ئیسرائیل (نہوہ کانی یہ عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ بیری نہو چا کانہ بکہ نہوہ کہ
 رشتو و من بہ سہر تاندا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي﴾ وہ پہیمانی من بیہ نہ سہر ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تا منیش پہیمانی ئیوہ
 بیہ مہ سہر ﴿وَأَيَّتِي فَأَرْهَبُونَ﴾ وہ ہہر لہ من بترسن ﴿وَمَا آمَنُوا بِمَا أَنْزَلْنَا﴾ ہہر وہ ہا بروا بہینن بہو قورٹانہی
 کہ نار دو و مہ تہ خوارہ وہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ کہ پشتیوانی پہیامہ کہی لای ئیوہیہ (تہورات و ئینجیلی
 دہستکاری نہ کراو) ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ﴾ وہ ئیوہ مہ بن بہیہ کہ مین بی بروا بہو قورٹانہ ﴿وَلَا تَشْتَرُوا
 بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ وہ نیشانہ و نایہ تہ کانی من مہ گورنہ وہ بہشتیکی کہم نرخ ﴿وَأَيَّتِي فَأَتَّقُونَ﴾ وہ ہہر لہ
 (بی فہرمانی) من خوتان بیاریزن ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ راست و پہواتیکہ لہ مہ کہن بہ نارہواو
 درو ﴿وَتَكْفُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ حق و راستی مہ شارنہ وہ، لہ کاتیکدا کہ خوتان نہ مہ دہ زانن ﴿وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نوپڑ بکہن و زہ کات بدن ﴿وَأَزْكُوا مَعَ الرِّكَعِينَ﴾ وہ لہ گہل
 کپنوش بہراندہ کپنوش بہرن (بؤ خودا) ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ﴾ نایا فہرمان بہ سہر خہلکیدہ
 دہدہن بہ چاکہ ؟ ﴿وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ وہ خوتان فہراموش دہ کہن ﴿وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ (لہ گہل
 نہ مہ شدا) کہ ئیوہ پہراوہ کہ (تہورات) دہ خویننہ وہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی نایا ژیرنابن و تی ناگہن ؟ ﴿وَأَسْتَعِينُوا
 بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ پہنا بیہ نہ بہر نارام گرتن و نوپڑ کردن (بؤ بہ مہ بہستہ کانتان) ﴿وَأَنَّهَا كَبِيرَةٌ﴾ وہ
 بیگومان نوپڑ (نہر کیکی) گہورہ و گرانہ ﴿إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ مہ گہر لای نہوانہ نہ بی کہ لہ خوا نہ ترسن
 (خویان بہزل نازانن) ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهمْ مُلْقَوْنَ رَبِّهمْ﴾ نہوانہی کہ دلنیان بہ خزمہت پہر و ہر دگاریان
 دہ گہن ﴿وَأَنْهَرُوا إِلَيْهِ رِجْعُونَ﴾ وہ نہوان دلنیان بؤ لای نہو دہ گہر پینہ وہ ﴿يَبْنَئِي إِسْرَائِيلَ﴾ نہی بہنی
 ئیسرائیل (نہوہ کانی یہ عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ یادی نہو بہ خششانہ بکہ نہوہ کہ
 رشتو و مہ بہ سہر تاندا ﴿وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وہ من (کاتی خوی) ریزی ئیوہ دا بہ سہر ہہ مواندا ﴿وَأَتَّقُوا
 يَوْمًا﴾ وہ خوتان بیاریزن لہ رورٹیک ﴿لَا تَحْزَنْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس ہیچ سووونیک
 بہ کہسی تر ناگہ بہ نیت ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةً﴾ وہ ہیچ تکایہ کی بؤ گیرا نا کریت ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾
 وہ بارمہی لی و ہر ناگیریت ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وہ نہ مانہ یارمہ تی نادرتین ﴿﴾

﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ﴾ (بیربکه‌نه‌وه) کاتیک که‌رزگارمان کردن ﴿مِنَ الْفِرْعَوْنَ﴾ له‌ده‌ست و پیوه‌ندی
 فیرعه‌ون ﴿يُسْؤِمُونَكُمْ سُوَاءَ الْعَذَابِ﴾ که‌سزای سه‌ختیان پی‌ نه‌چه‌شتن ﴿يُدَيِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ﴾
 کوره‌کانتانیا‌ن سه‌ر ده‌برین ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ وه‌کچه‌کانتانیا‌ن ده‌هیشتنه‌وه (بو‌کاره‌که‌ری)
 ﴿وَفِي ذَٰلِكُمْ﴾ وه‌له‌مه‌تاندا (له‌م سزا سه‌خته‌ی به‌سه‌رتاندا درا) ﴿بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ تاقی
 کردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره بو‌وه له‌په‌روه‌ردگار تانه‌وه بو‌تان ﴿وَإِذْ قَرَّبْنَا بَبَأَكُمْ إِلَىٰ﴾ (بیربکه‌نه‌وه)
 کاتیک که‌ده‌ریامان بو‌له‌ت کردن ﴿فَأَنجَيْنَاكُمْ﴾ ورزگارمان کردن ﴿وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه
 ده‌ست و پیوه‌ندی فیرعه‌ونمان خنکاند و نوقمی (ده‌ریامان) کردن ﴿وَأَنشَأْنَا تَطْرُوفًا﴾ له‌کاتیک‌دا
 ئیوه‌ته‌ماشاتان ده‌کردن ﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ (بیربکه‌نه‌وه) کاتیک که‌به‌لینی چل
 شه‌ومان دا‌به‌مووسا ﴿ثُمَّ آخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ مِّنْ بَعْدِهِ﴾ له‌دوای ئه‌و (پروشتنی مووسا بو‌کیوی طور)
 گویره‌که‌که‌تان کرد به‌(خوای خو‌تان و په‌رستان) ﴿وَأَنشَأْنَا لِمُوتٍ﴾ له‌کاتیک‌دا ئیوه‌سته‌مکار بو‌ون
 ﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ﴾ ئه‌مجا دوای ئه‌و (گویره‌که‌په‌رستی به‌تان) لیتان خو‌ش بو‌وین
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تاسوپاسی (خو) بکه‌ن ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ﴾ بیربکه‌نه‌وه
 کاتیک ته‌ورات و جیا‌که‌ره‌وه (له‌نیوان دروست و نادروست) مان دا‌به‌مووسا ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بو
 ئه‌وه‌ی رینموونیی پی‌ بکه‌ن ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ بیربکه‌نه‌وه کاتیک که‌مووسا به‌گه‌له‌که‌ی
 وت ﴿يَقَوْمِ إِنَّمَا ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌راستی ئیوه‌سته‌متان کرد له‌خو‌تان ﴿بِإِخْتَادِكُمُ الْعِجْلَ﴾
 به‌گویره‌که‌په‌رستیه‌که‌تان ﴿فَتَوَلَّوْا إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ که‌واته‌بگه‌رینه‌وه به‌په‌شیمانی بو‌لای به‌دی
 هیته‌رتان ﴿فَأَقْبَلُوا أَنفُسَكُمْ﴾ و خو‌تان بکوژن (بی‌تاوانتان تاوان بارتان بکوژت) ﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
 لَّكُمْ﴾ ئه‌مه‌تان باشته‌بو‌خو‌تان ﴿عِنْدَ بَارِيكُمْ﴾ لای به‌دی هیته‌رتان ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ ئه‌مجا (خو‌اش)
 په‌شیمانیه‌که‌ی لی‌گیرا کردن ﴿إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر خوایه‌گیرا که‌ری په‌شیمانی و
 میه‌ره‌بانه ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ﴾ (بیربکه‌نه‌وه) کاتی ووتان ئه‌ی مووسا ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾ پروات پی
 ناهینین ﴿حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾ تاخو‌انه‌بینین به‌ناشکرا ﴿فَأَخَذْنَا مِنْهُ الصَّعِقَةَ﴾ له‌په‌ره‌وره‌تریشقه‌یه‌ک
 لی‌دان ﴿وَأَنشَأْنَا تَطْرُوفًا﴾ له‌کاتیک‌دا ئیوه‌ته‌ماشاتان ده‌کرد ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ له‌پاشان زیندوومان
 کردنه‌وه ﴿مِّنْ بَعْدِ مَوْتِكَ﴾ له‌دوای مردنتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی سوپاسی (خو) بکه‌ن ﴿وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ﴾ وه‌به‌ه‌ور سینه‌رمان کرد به‌سه‌رتانه‌وه، ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ وه‌گه‌زو
 و بالنده‌ی شیتلا‌قه‌مان به‌سه‌ردا رشتن و بو‌مان ناردن ﴿كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (وه‌پیمان ووتن)
 بخو‌ن له‌و خو‌اردنه‌پاکانه‌ی که‌کردمان به‌روژیتان ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ (ئه‌وانه‌ی ناسوپاسی یان کرد)
 سته‌میان له‌ئیمه‌نه‌کرد ﴿وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو‌سته‌میان له‌خو‌یان کرد ﴿۵۷﴾

﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتیک کہ ووتمان: بچنہ ئەم شارہ (کہ قودسہ) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾ ئەمجا لەوئی (ہەرچی ئارەزوو دە کەن) بخۆن بە تیر و تەسەلی لە ھەر لایەک کہ حەز دە کەن ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ وە لە دەرگاوە بچنە ژوورە وە بە ملکہ چی (بە کپنوشە وە) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ وە بلین (خوایە) لە گوناھە کانمان خۆش ببە ﴿تَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ ئەو سالە گوناھە کانتان خۆش دە بین ﴿وَسَزِيدَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وە لە ئاین دە دا پاداشتی چاکە کاران زۆر تر دە کەین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ کہ چی ئەوانە ی ستمکار بوون (ئەو ہی پینان و وترا بوو) گۆرپیان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ بە قسە یەک کہ پینان نە و وترا بوو ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئیتر ئیمەش پشتمان بە سەر ئەوانە ی کہ ستم میان کرد ﴿رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایەک لە ئاسمانە وە ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ بە ھۆی ئەو نافەرمانی یە ی کہ کردیان ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتیک کہ مووسا داوای باران بارینی کرد بۆ گە لە کە ی ﴿فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ ئیمەش پیمان ووت: گۆچانە کە ت بدە بە و (تاشە) بەر دە دا ﴿فَأَنْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَعِيمًا﴾ (کە لینی دا) لە پەر دوانزە کانی لی ھی لە قولا ﴿فَدَعَلَمَ كُلُّ أَنَاثٍ مَّشْرَبُهُمْ﴾ بینگومان ھەموو تیرە یەک چا و گە ی (ئاوہ خۆرە ی) خۆی ناسی ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ﴾ (ئەمجا و وتمان) بخۆن و بخۆنە وە لە پۆزی خوا ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ وە بلا و مە بنە وە لە زە ویدا بە خرابە کردن ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتیک کہ ووتتان: ئە ی مووسا ﴿لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ ھەر گیز خۆمان رانا گرین لە سەر یەک جۆر خۆراک ﴿فَادْعُ لِسَارِيكَ﴾ کە واتە داوامان بۆیکە لە پەر وەر دگارت ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُبِيتُ الْأَرْضُ﴾ بۆمان دەر بھیننی لە وە ی کہ زە و ی دەر پویننی ﴿مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا﴾ لە سە و زە واتی و ترۆزی و خە یاریی ﴿وَقَوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا﴾ و سیر و نیسکی و پیازی ﴿قَالَ أَتَشْتَبِدُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ (مووسا) فەر مووی: ئایا ئیوہ شتی چاک دە گۆر نە وە بە خراب (واتە گە زۆ و گوشتی بالندە دە گۆر نە وە بە سیر و پیاز) ﴿أَهِيْطُوا مِصْرًا﴾ دابە زن بۆ شاریک (لەم شارانە ی فە لە ستین) ﴿فَإِنَّ لَكُمْ مَأْسَأَتَهُ﴾ ئەو سا بە راستی چیتان داوا کرد و وە دە ستان دە کە ویت ﴿وَصُرِّتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾ وە درابە سەر یاندا ریسوایی و بی نە وایی (ھە زاری) ﴿وَبَاءَ وَبِغَضِبٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ وە خە شمی خویان بۆ خویان ھینایە وە ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ئەمە لە بەر ئە وە بوو کہ بی پر و بوون بە نیشانە و فەرمانە کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّيْنَ بَعِيرِ الْحَقِّ﴾ وە پیغە مە رانیان دە گوشت بە نارە و ا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ ئەمە بە ھۆی ئە وە وە بوو کہ سەر پیچی و دە ست دریزی یان دە کرد ﴿﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بہ راستی ٹہ وانہی ٹیماندارن (موسولمانن) وئہ وانہی جوولہ کہن
 ﴿وَالنَّصْرَى وَالصَّالِحِينَ﴾ وئہ گاور وئہ ستیرہ یان فریشتہ پئہ رستہ کان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ہئر کامیک
 لہ مانہ بر وای ہینا بہ خواو رپوڑی دوایسی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وئہ کردہ وئہی چاکسی کرد ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ﴾ ٹہ وئہ پاداشتیان بؤہیہ لہ لای پئہ رور دگاریانہ وئہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان
 لہ بہرہ وئہ خہ فہت دہ خون ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وئہ (بیربکہ نہ وئہ) کاتیک پئہ یمانمان لی وئہ رگرتن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ وئہ (کیوی) طورمان بہر ز کردہ وئہ بہ سہر سہر تانہ وئہ ﴿خُذُوا مَاءً اتَيْنَاكُمْ
 بِقُورٍ﴾ (وئہ پیمان و تن) ٹہ وئہی پیمان داوون (لہ تہ ورات) باش کاری پئیکن ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ﴾
 وئہ بیر کہ نہ وئہ لہ وئہی کہ تئیدایہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو خوتان پپاریزن ولہ خوا بترسن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ دیسان پشتتان ہل کرد دوای پئیمان وئہ رگرتنہ کہ ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ ٹہ مچا
 ٹہ گہر بہ خشش و میہرہ بانی خوا نہ بوایہ بہ سہر تانہ وئہ ﴿لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ٹہ وئہ ٹیوہ لہ زہرہ رومہ ندان
 دہ بوون ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ الَّذِينَ﴾ سویتند بہ خوا بہ راستی ٹیوہ (دہنگ و بایسی) ٹہ وانہ تان زانیسو و
 ﴿اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ﴾ لہ خوتان کہ دہ ست درپڑیان کرد لہ رپوڑی شہ ممہدا ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ ٹہ مچا
 پیمان و تن ﴿كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ بین بہ مہیموونی دوور خراوہ لہ بہ زہی خوا ﴿فَجَعَلْنَاهَا كَعِلَافٍ لِمَا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلَقَهَا﴾ ٹہ مچا ٹہم سزایہ مان کردہ پئند بؤ خہ لکانی ٹہ و سہر دہ مہ و ٹہ وانہی دوای ٹہ وان
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وئہ بہ ناموژ گاریسی بؤ پپاریز کاران ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ وئہ (بیربکہ نہ وئہ)
 کاتیک موسا بہ گہ لہ کہی ووت ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ بیگومان خوا فرمانتان ہی دہ دات
 ﴿أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً﴾ کہ مانگایہ ک سہر بیرن ﴿قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُرُوجًا﴾ و تیان: ٹایا گالٹہ مان ہی دہ کہیت ؟
 ﴿قَالَ أَعُودُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ ووتی: پئنا ٹہ گرم بہ خوا کہ لہ نہ فامان بم ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤ بکہ لہ پئہ رور دگارت ﴿يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ﴾ پیمان بلی ٹہ و مانگایہ کامیہ و چؤنہ ؟
 ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بیگومان خوا دہ فہرموی: ﴿إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بَكْرٌ﴾ مانگایہ ک بیت
 نہ زور پیرو نہ زور جوان ﴿عَوَانُ بَيْتِ ذَلِكَ﴾ مام ناوہندی ہی لہ نیوان ٹہم دوانہدا ﴿فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ﴾
 زو و بیکن ٹہ وئہی فرمانتان پئدراوہ ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤ بکہ لہ پئہ رور دگارت
 ﴿يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْئُهَا﴾ پیمان بلی رہنگی مانگا کہ چؤن ہی ؟ ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بہ راستی خوا
 دہ فہرموی: ﴿إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا﴾ مانگایہ کی زہردی تیربی ﴿تَسْرُّ النَّظِيرِينَ﴾ (زہردیکی وا)
 دلی تہ ماشاکاران خوش بکات ﴿

﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بۆ بکه له پهروه ردگارت ﴿يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ﴾ تهواو بۆمان پروون بکاته وه چون بئی تهومانگایه؟ ﴿إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا﴾ بهراستی مانگا که مان لی تیک چووه ﴿وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ﴾ وه بهراستی ئیمه نه گهر خوا بیسه وی پرتنموونی وهرده گریسن ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: خوا نه فه رموی ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذُلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ﴾ بهراستی مانگایه ک بی رانه هیترا بی نه به کیلانی زوی ﴿وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ﴾ وه نه به ناو دیری کشتو کال ﴿مُسَامَةً لِّأَشِيَةِ فِيهَا﴾ بی ننگ و بی په له بی ﴿قَالُوا أَلَمْ نَجْعَلْ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان: نائیتستا هه والی راستت هیتا ﴿فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾ ته مجا سه ریان بری وخهریک بوو تهو (سه برینه) نه کهن ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا﴾ (وه بیر بکه نه وه) کاتیک که یه کیکتان کوشت ﴿فَادْرَأْتُمْ فِيهَا﴾ وه هه موو له خوئانتان دوور ده خسته وهو ناژاوه تان بوو ﴿وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ وه خواش ناشکرای کرد ته وهی ته تان شارده وه ﴿فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضَهَا﴾ ته مجا ووتمان: به پارچه یه کی (مانگا سه بربراهه که) له که سه کوژراوه که بدن ﴿كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ ئا (بهو شیوه یه) خوا مردووه کان زیندوو ده کاته وه ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ وه نیشانه کانی خوئتان پیشان ده دات ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ ته وهی ژیر بن وتی بگهن ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاشان دلئان رهق بوو دوا ی ته م (هه موو) موعجیزانه ﴿فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ دلئان وه ک به رده به لکو زور ره قتره ﴿وَإِن مِّنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ﴾ چونکه بهراستی به ردی وا هه یه له چهند لاوه جو گه ئاوی لی هه ل ده قولی ﴿وَإِن مِّنْهَا لَمَائِسِقٌ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ وه بیگومان هی وایان هه یه که له ت له ت ده بی و ئاوی لی دیته ده ری ﴿وَإِن مِّنْهَا لَمَائِهْطٌ مِّنْ حَشِيَةِ اللَّهِ﴾ وه بهراستی هی وایان هه یه له ترسی خوا (له لوتکه ی شاخه کان) بهر ته بیته وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا بی ناگانی یه له وهی که ده یکهن ﴿أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا بِالْكُمْ﴾ جا ئایا به ته مان (ته ی موسولمانینه) که (جووله که) بروا بیتن به ئاینه که تان ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ له کاتیکدا ده سته یه ک له وان ﴿يَسْمَعُونَ كَلِمَةَ اللَّهِ﴾ فه رمووده ی خوا یان نه بیست (له ته ورات) ﴿ثُمَّ يَخْرُفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوا﴾ که چی له پاش تی گه یشتنی ده ست کاریان ده کرد ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه ته وان ده شیان زانی (که کاریکی نار هوابه) ﴿وَإِذَا الْقَوَالِدِينَ ءَامَنُوا قَالُوا﴾ (جووله که کان) کاتیک تووشی موسلماننه کان بیونایه ده یان وت: ﴿ءَامَنَّا﴾ ئیمه ش بروامان هیتا وه (به پیغه مبه ره که تان) ﴿وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا﴾ به لام کاتیک له په نایه که وه هه ندیکیان به هه ندیکیان بگه شت نایه ده یان وت: ﴿أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ ته وه ئیوه تهو شتانه به موسولماننه کان ده لئین که خوا بۆ ئیوه ی باس کردووه (له ته ورات دا)؟ ﴿لِيَحْجُوكُمْ بِهِ﴾ تائه و ته وراته بکه نه به لگه به سه رتانه وه ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای پهروه ردگارتان (له پروژی دوا بی دا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ جا ئایا ژیر نابن وتی ناگهن؟ ﴿۷۶﴾

﴿أُولَٰئِكَ يَلْمُوكَ﴾ نایا ئەوان نازانن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يَعْلَنُونَ﴾ کہ بہ راستی خوا ناگادارہ بہ وہی کہ بہ نہانی ئە کہن و ئە وہی ناشکرای ئە کہن ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ﴾ وہ ہندیکیان نہ خویندہ وارن ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا﴾ لہ بہ راوہ کہ (تہورات) نازانن، تہ نہا ناوات و ہیوای ہیچ وپوچ نہ بیت ﴿وَأَن هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ وہ ئەوان ہر دوا ی گومان دہ کہون ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ ئەمجا ہاوارو تیاچوون بو ئەوانہی ﴿يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ﴾ کہ تہوراتہ (تیکدراوہ) کہ بہ دہستی خو یان دہ نوسنہ وہ ﴿ثُمَّ يَقُولُونَ﴾ پاشان دہ لین: ﴿هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەم (نامہ یہ) لہ خواوہ یہ ﴿لَيْسَتْ رَأْيِي﴾ ئەمجا ہاوارو تیاچوون بو ئەوان لہ وہ کہ دہستی ناشتیکی کہ می پی بکرن ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ ساہاوارو تیاچوون بو ئەوان لہ وہ کہ دہستی ئەوان نوسیویتیہ وہ ﴿وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ﴾ وہ ہاوار بو ئەوان لہ وہی کہ ئەنجامی ئە دہن ﴿وَقَالُوا لَن نَّمَسَّنَا النَّارَ﴾ وہ (جوولہ کہ کان) وتیان: ناگری دوزہ خمان لی نا کہ ویت ﴿إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَةً﴾ مہ گہر چہند رۆژنیکی ژمیرا و نہ بیت ﴿فَلَمَّا أَخَذْتُم مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ عَهْدًا﴾ بلی: نایا بہ ایمانتان لہ خواوہ و ہر گرتوہ ؟ (بو ئەمہی کہ دہ یلین) ﴿فَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ تا خواش پیچہ وانہی بہ ایمانی خو ی نہ کات ؟ ﴿أَمْ يَقُولُونَ عَلَيَّ اللَّهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یان شتیکی وا ہل دہ بہستن بہ دہم خودا وہ کہ نایزانن ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً﴾ نہ خیر وانی یہ ہر کہ سیک خرا بہ یہ ک بکات ﴿وَأَحْطَتْ بِهٖ خَطِيئَتُهُ﴾ وہ تاوانہ کہی خو ی لہ ہہموو لایہ کہ وہ دہوری دابیت و دایگری تہ وہ ﴿فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نا ئەوانہ ہا و ہلی ناگرن ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا دہ میننہ وہ بہ ہہمیشہ یی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ ئەو کہ سانہی کہ بروایان ہینا و کردہ وہی باشیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نا ئەوانہ ہا و ہلی بہ ہہشتن ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا دہ میننہ وہ بہ ہہمیشہ یی ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (وہ بیربکہ نہ وہ) کاتیک کہ بہ ایمانمان لہ جوولہ کہ و ہر گرت ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ ہیچ شتیکی نہ بہ رستن جگہ لہ خوا ی گہ ورہ ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وہ چاکہ بکہن لہ گہل دایک و باوک ﴿وَذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وہ لہ گہل خزمان ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ﴾ وہ لہ گہل ہہ تیوان و ہہ ژاراندا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ وہ قسہی جوان بکہن لہ گہل خہ لکیدا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وہ نویتز بکہن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وہ زہ کات بدن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ﴾ ئەمجا پشتتان ہل کرد کہ مینکتان نہ بیت ﴿وَأَنشُرْ مُّعْرِضُونَ﴾ وہ ئیوہ ہہر بہ رہہ کانیکہر و (پشت ہل کہرن) ﴿۱۴﴾

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ ﴿۱۰۰﴾ وَهَ بیریکنه وه) کاتیک په یمانمان لی وەر گرتن ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَ كُمْ﴾ که خوینی یه کتری نه ریژن ﴿وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وه خوټان دهر به دهر نه کهن له وولائتان ﴿ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ پاشان بریارتان دا (له سهر نهم په یمانه) وه ئیوه (خوټان) شایه تی له سهر نه دهن ﴿۱۰۱﴾ ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ﴾ نه مجا ئیوه هه ره وانهن ﴿تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ که یه کتری ده کورن ﴿وَتَخْرُجُونَ فِرْقَانَكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ وه هه ندیک له خوټان دهر به دهر ده کهن له وولائیان ﴿تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ پشتیوانی (بینگانه) ده کهن دژی نه وان ﴿بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ به به دی و ده ست دریژی ﴿وَأَنْ يَأْتُوكُمْ أَسْرَى﴾ وه نه گهر دیلتان بویینن (له خوټان نه یان کپ نه وه) ﴿تَفْدُوهُمْ﴾ بریتی یان بو ده دهن ﴿وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ﴾ له گهل نه مهش دا که دهر به دهر کردنیان قه ده غه کراوه لیتان (بوچی کار به وه یان ده کهن و به مه یان ناکهن) ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ جا نایا بروا ده هینن به هه ندیک له ته ورات، و بی بروا دهن به هه ندیک تری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ جاتوله ی نه و که سانه که وا بکن له ئیوه ﴿الْآخِرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ههر ریسوایی و به د ناوی یه له ژیانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه له پورژی دواشدا ﴿يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ ده گه ریترینه وه بو ناو سه خترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا بی ناگانی یه له وه ی که ده یکن ﴿۱۰۲﴾ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه مانه نه وانن ﴿أَشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ که ژیانی جیهانیان کری به دواروژ ﴿فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ ئیتر نه سزایان له سهر سووک ده کریت ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه نه یارمه تی ده درین و (نه پشتگیری ده کرین) ﴿۱۰۳﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه ته وراتمان دا به مووسا ﴿وَفَقَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾ وه دوا به دوا ی نه و پیغه مبه رانمان نارد ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ﴾ وه چند نیشانه یه کی روشنمان دا به عیسی کوری مهریم ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وه پشتیوانیمان کرد به جو بره ئیل ﴿فَکُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ﴾ جا هه رکاتی پیغه مبه ریکتان بو بهاتایه ﴿بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ﴾ به جوریک که به دلی خوټان نه بوایه ﴿أَسْتَكْبَرْتُمْ﴾ لووت به رز بوون و خوټان به گه وره گرتوه ﴿فَفَرِّقَا كَذَبْتُمْ﴾ جا ده سته یه کتان (له پیغه مبه ران) به درو زانیوه ﴿وَفَرِّقَا تَقْتُلُونَ﴾ وه ده سته یه کتان کوشتون ﴿۱۰۴﴾ ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ وه (جووله که کان) وتیان (به پیغه مبه ران) دلمان داپوشراوه (قوفل دراوه و قسه ی توی ناگاتی) ﴿بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو خوا نه فرینی لیکردن به هوی بی بروایانه وه ﴿فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ جا که میان هه یه بروا بهینن ﴿۱۰۵﴾

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ ﴿ کاتیک کہ نامہ یہ کیان بؤہات (کہ قورٹانہ) ﴿مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له لایہن خواوہ ﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ کہ بہ سہند کہری تہ وراتہ کہی ٹہ وانہ (پیش ٹہ وہی دہستکاری بکہن و بیگورن) ﴿وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ وہ ٹہ وان (جوولہ کہ کان) له وہ وپیش ﴿يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ داوای زال بوونیان ٹہ کرد له خوا بہ سہر ٹہ وانہی کہ بی پروابوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ کہ چی کاتیک ٹہ و (پیغہ مہر) ہی دہیان ناسی بویان ہات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ بی پروابوون پی ﴿فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ کہ واتہ نہ فرینی خوا له بی پروایان بی ﴿بِسْمَا آسْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ﴾ شتیکی زور خراب بوو کہ خوینیان پی فروشت ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ (ٹہ و خرابہ ش) بی پروایان بوو بہ و قورٹانہی کہ خوا نار دو یہ تہ خوارہ وہ ﴿بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ﴾ بہ ہوی حہ سودیانہ وہ بوو بہ وہی کہ خودا پریڑی ﴿مَنْ فَضَّلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ له بہ خششی خوی بہ سہر ہر کہ سیکدا کہ خوی بیہوی ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له بہ ندہ کانی (کہ مو حہ مہدہ ﴿فَبَاءُوا وَبِعَصَبٍ عَلَىٰ عَصَبٍ﴾ ٹہ مجا تووشی خہ شم و رقی یہ ک له دوا ی یہ کی خوا بوون ﴿وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وہ بو بی پروایان ہہ یہ سزای ریسوا کہر ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا﴾ کاتیک پی یان بوو تراہ: بروا بہین ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بہ وہی کہ خوا نار دو یہ تہ خوارہ وہ (کہ قورٹانہ) ﴿قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا﴾ ٹہ یانوت: ٹیمہ پروا بہ وہ دہینین کہ بو خو مان نیر دراوہ تہ خوارہ وہ ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ﴾ وہ بی پروا ٹہ بوون بہ ٹہ وانہی کہ دوا ی (تہورات) نیرا وہ (وہ ک قورٹان) ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا کہ ٹہ و قورٹانہ راستہ و پشتیوانی تہ وراتہ (بی دہستکاری) یہ کہی ٹہ وانہ و بہ راستی دہ زانیت ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ﴾ بلی: بو چی له مہ و پیش پیغہ مہرانی خواتان دہ کوشٹ ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ٹہ گہر بروادار بوون ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی مووساتان بؤہات بہ چند نیشانہ یہ کی روشنہ وہ ﴿ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ کہ چی له دوا ی ٹہ و گویرہ کہ تان پہرست ﴿وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ بیگومان ٹیوہ سستہ مکارن ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ (وہ بیر بکہنہ وہ) کاتیک کہ پہیمانمان لی و ہر گرتن ﴿وَرَفَعْنَا قُورُقُومَ الْطُورِ﴾ وہ کیوی طورمان بہر ز کردہ وہ بہ سہر تاندا ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ (وہ ووتمان) ٹہ وہی پیمانداون (تہورات) باش کاری پی بکہن (وتووند دہستی پیوہ بگرن) ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ وہ گوی بگرن ﴿قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ (بہ زمان) وتیان: بیستمان و (بہ کردہ وہ) بی فرمانیمان کرد ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ وہ بہ ہوی بی پروایان یانہ وہ دلیان ٹاو درابو و بہ خوشہ ویستی گویرہ کہ کہ ﴿قُلْ بِسْمَايَا أُمْرِكُمْ بِهِ إِيمَنُكُمْ﴾ بلی: پروا کہ تان چ فرمانیکی بہ دتان پی دہدات ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ٹہ گہر ٹیوہ بروادارن ﴿

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەهی موحه مەهد ﷺ بلی: ئە گەر مالی دوایی (بەهەشت) بو
 ئیوہیە لای خوا (وہک خوتان دەلین) ﴿خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ﴾ بە تاییبەتی بو خوتان بیت بە بی ئیوہی
 کەس بی بە ھاوبەشتان ﴿فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ کەواتە داوای مردن بکەن ئە گەر راست گون
 ﴿وَلَنْ يَسْتَمْتُوهُ أَبَدًا﴾ وە ھەر گیز داوای مردن ناکەن ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ بە ھۆی ئەو (گوناھانە)
 کە بە دەستی خویان پیشیان خستووہ ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِم بِالظَّالِمِينَ﴾ وە خوا ناگادارە بە ستەمکاران ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ﴾
 سویند بیت ئەو (جوولەکانە) دەبینیت ﴿أَخْرَصَ النَّاسَ عَلَى حَيَاقٍ﴾ لە ھەموو کەس زیاتر
 حەز لە ژیان دە کەن ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وە لە وانەش کە ھاوبەش بو خوا پەیدادە کەن ﴿يَوْمَ أَحَدُهُمْ﴾
 (لە بەر ئەوہ) ھەریە کیکیان ئاوات دەخوازی ﴿لَوْ يَعْمُرُ لَفَسَدَت﴾ کە ھەزار سال بژیایە ﴿وَمَا هُوَ﴾
 بِمُرْجَزِيحٍ مِّنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ﴾ وە ئەو تەمەنە (کە بە سەری دەبات) رزگاری ناکات لە سزا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا﴾
 يَعْمَلُونَ﴾ وە خوا بینایە بەوہی کە دەیکەن ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ (ئەهی موحه مەهد ﷺ)
 بلی: ھەر کە سیک دوزمنی جوہرەئیل بیت (ئەوہ دوزمنی خوایە) ﴿فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
 چونکە ئەو بە فەرمانی خوا قورٹانی ھیتاوتە خواری وە بو سەر دلی تو ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيَّنَّتْ يَدِيهِ﴾ پشتیوانی
 نامەکانی پیش خۆی دەکات و بە راستیان دەزانیت ﴿وَهُدًى وَبُشْرَى لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وە رینمونی کە رو
 مژدە دەرە بو برواداران ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾ ھەر کە سیک دوزمنی خوا و فریشتەکانی
 خوا ﴿وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ﴾ و پیغەمبەرانی خوا و جوہرەئیل و میکائیل بیت (ئەوہ بی بروایە)
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ﴾ وە بیگومان خواش دوزمنی بی بروایانە ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سویند
 بە خوا بیگومان بو مان ناردوویت ﴿آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ چەند نیشانەییە کی روون و ئاشکرا (کە قورٹانە)
 ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ وە کەس بی بروا نابیت بیان، مە گەر بەدکاران نہ بیت ﴿أَوْ كَلَّمَآ عَاهِدُوا عَهْدًا﴾
 ئایا (بی بروا ئەبن بە ئایە تەکانی ئیمە) ھەر جارێک پەیمانیک بەستن (لە گەل
 پیغەمبەر ﷺ دا) ﴿بَدَّهٖ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ دەستەییە کە لە وانە پەیمانە کە یان ھەلرە شانددۆتەوہ ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾
 لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نەک ھەر ئەو نەندە) بە لکو زۆر بە یان ھەر بروا ناهینن ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾
 کاتیک کە پیغەمبەریکیان بو ھات لە لایەن خواوہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ بە پشتیوانی تەوراتە (دەستکاری
 نہ کراوہ) کە یان ﴿بَدَّ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ دەستەییە کە لە وانەیی کە خواوہن
 نامەبوون نامە کەیی خویان فری دایە ﴿وَرَأَى ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خویان و (پشت گوئیان خست)
 ﴿كَأَنَّهُمْ لَا يَعْمَلُونَ﴾ وە کە نہ زانن (کە ئەوہ نامەیی خودایە) ﴿۱۱﴾

﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ﴾ (جوولہ کہ کان) دواى ئەو (شستانه) کہوتن کہ شہیتانہ کان دەیان خویندەوہ (بۆ خەلکی) ﴿عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ﴾ لەسەر دەمی پاشایەتی سولەیمان دا، وە سولەیمان بى برۆا نەبوو ﴿وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا﴾ بەلام شەیتانە کان بى برۆا بوون ﴿يَعْلَمُونَ النَّاسَ السَّحَرَ﴾ خەلکیان فیری جادوو دەکرد ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِ هَرُوتَ وَمَرُوتَ﴾ ھەر وەھا ئەوہی نیر دراو تە خوارەوہ لە بابل بۆ سەر ھارووت و مارووت (دوو فریشتە بوون) ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا﴾ وە (ئەمانە) کہسیان فیر نەدە کرد تا پێیان نەوتایە ﴿إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ ئیمە ھەر تاقی کہرەوہی (ئادەمیزاد) ین کہ واتە بى برۆامەبە ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ ئەمجا فیری جادووی وا دەبوون لیبانەوہ کہ ژن و میردی پى لەیەک جیا بکەنەوہ ﴿وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ﴾ ئەوان بەم جادووہ ناتوانن زیان بەکەس بگەینن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مەگەر بەویستی خوا نەبیت ﴿وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وە فیری شتیک دەبن کہ زیانیان پى دەگەینن ئەک قازانج ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ﴾ بینگومان زانیان ھەر کہسى جادو بکری (وفیری بیت) ﴿مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (بەفەر موودەى تەورات) لەرۆژی دوایدا بى بەش دەبى ﴿وَلَيْسَ مَاشِرًا بِهِ أَنْفُسُهُمْ﴾ بەراستی زۆر خراپە ئەو شتەى کہ (برۆای) خویانیان پى فرۆشت ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بیانزانیایە ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا﴾ ئەگەر بەراستی ئەوان برۆایان بەینایە و پارێزکار بوونایە ﴿لَمْ تُوبَكْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ ئەوا پاداشتیکی چاکتر لەلایەن خواوہ بۆ ئەوان دەبوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بیانزانیایە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى کہ برۆاتان ھیناوە ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مەلین ﴿رَاعِنًا﴾ ووشەى جوین و بى ریزییە بە لای جولەکەوہ ﴿وَقُولُوا﴾، وە بلین ﴿انظُرْنَا﴾ پەلەمان لى مەکە و چاوەرۆانیمان لەسەر بکە ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ و بیستن ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە بۆ بى برۆایان ھەبە سزای سەخت ﴿مَا يَوَدُّ﴾ ھەزناکەن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ﴾ ئەوانەى کہ بى برۆان لە خواوہن نامە و ھاوبەش پەیدا کەرە کان ﴿أَن يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ کہ ھبچ شتیکی باشتان لە خواوہ بۆ بنیردریتە خواوہوہ ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ﴾ بەلام خواش بەخششی خوی بۆ کہسیک کہ بیەوئ تەر خان دەکات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و خوا خواوہنى چاکەى گەرەبە ﴿۱۲۵﴾

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا ﴾ نہ گہر ئایہ تیک (لہ ئایہ تہ کانی قورٹان) بسپرینہ وہ یان پشتگونئی بخہین
 ﴿ نَاتٍ يَخِيَّرُ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ﴾ یہ کیکی تری باشتر لہو ، یان وہ ک ئہو دہہینین ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ ئایا نازانیت خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ دہسہ لآتہ ﴿ ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ ﴾ ئایا نازانیت کہ مولکی ئاسمانہ کان و زہوی ہہر بو خوا یہ ؟ ﴿ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴾ وہ ہیچ پشتیوان و یاریدہ دہر تکتان نی یہ ، خوا نہ بیت ﴿ ﴿ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا
 رَسُولَكُمْ ﴾ یائیوہش دہ تانہ وی داوای (شتی نہ سیاو) بکہن لہ پیغہ مہرہ کہ تان ؟ ﴿ كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ ﴾
 وہ ک لہ مہ و پیش داوا کر الہ موو سا (علیہ السلام) ﴿ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ ﴾ ہہر کہ سیک بر و ابگوریتہ وہ
 بہ بی بروایی ﴿ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾ ئہوہ بیگومان رینی راستی وون کردوہ ﴿ ﴿ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ ﴾ زور لہ خواہن نامہ کان ئاواتہ خوازن ﴿ تَوَيْرُدُ وَنَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِكُمْ كَفَارًا ﴾ کہ بتانکہ نہ وہ
 بہ بی بروا ، دوی پروا ہینانتان ﴿ حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ ﴾ لہ بہر حہسو و دبیہ ک کہ لہ دہر و و نیانہ وہ یہ
 ﴿ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ﴾ (نہ مہش) دوی ئہوہی کہ راستیہ کہ یان بو روون بو تہوہ ﴿ فَأَعْفُوا
 وَأَصْفَحُوا ﴾ بہ لام ئیوہ لییان خوش بن و چاو پوشیان لی بکہن ﴿ حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ﴾ تا خوا
 فہرمانی خویتان بو دہ نیریت ﴿ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ بیگومان خوا بہ دہسہ لآتہ بہ سہر ہہ موو
 شتیکدا ﴿ ﴿ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ﴾ نویر بکہن وزہ کات بدن ﴿ وَمَا تَقْدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ
 خَيْرٍ ﴾ وہ ہہر چی پیشبخہن لہ چاکہ بو خوتان ﴿ تَحِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ لای خوا دہستان دہ کہ ویتہ وہ
 ﴿ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ بیگومان خوا بینایہ بہوہی کہ دہیکہن ﴿ ﴿ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ ﴾
 (جوولہ کہو گاوورہ کان) وتیان: کہس ناچیتہ بہہ شتہوہ ﴿ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا ﴾ مہ گہر یہ کیک
 کہ جوولہ کہ یا گاوور بیت ﴿ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ﴾ ئہمہ ئاواتیانہ ﴿ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ﴾ پییان بلی: بہ لگہ تان
 بہینن ﴿ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ ئہ گہر راست دہ کہن ﴿ ﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ ﴾ (نہء وانیبہ) بہ لکو ہہر
 کہ سیک بہ راستی رووبکاتہ خوا ﴿ وَهُوَ مُحْسِنٌ ﴾ و لہ ہہ مان کاتدا چاکہ کار بیت ﴿ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ
 رَبِّهِ ﴾ ئہوہ بوی ہہیہ پاداشت لہ لای پہر و ہر دگار یہوہ ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ نہ ترسیان
 لہ بہرہ و نہ خہ میس دہ خون ﴿ ﴿

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ جوولہ کہہ ٹہلین: گاوور لہسہر ہیچ (ٹایینیک) نین
 ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وہ گاوور دہلین: جوولہ کہہ لہسہر ہیچ (ٹایینیک) نین
 ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ لہ کاتیکدا ٹہوان نامہ کانیان دہ خویندہ وہ، (بہ کیکیان تہورات و ٹہوی تریش
 ٹینجیل) ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ہہر بہم جوڑہیان دہووت، ٹہوانہ ہی کہ نہزانن
 (لہ بت پہرستہ کان) ﴿فَاللَّهُ يَخْتَكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ٹہمجا خوا لہ پوڑی دواییدا لہ نیوانیاندا پریار
 دہدات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لہوشتانہ ہی کہ تیایدا جیاواز و ناکوکن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ کئی
 ستہ مکارترہ لہو کہسہی ﴿مَنْعَ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ کہ پریگری لہمزگہوتہ کانی خوا دہکات ﴿أَنْ يُذْكَرَ
 فِيهَا اسْمُهُ﴾ لہوہی کہ ناوی خوایان تیدا پیری ﴿وَسَعَىٰ فِي خرابِهَا﴾ وہ ہہول دہدات بو ویران کردنیان
 ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ٹہوانہ (کہ قہدہغہی خوا پہرستی دہ کہن لہ مزگہوتہ کاندہا) ﴿مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا
 إِلَّا خَائِفِينَ﴾ بویان نی یہ بچنہ مزگہوتہ کانہوہ بہ ترسہوہ نہ بیٹ ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ لہژیانی
 دونیادا پریسواپی بو ٹہوانہ ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ لہ پوڑی دوایشدا سزای گہورہ ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ پوڑہہلات و پوڑ ٹاوا ہہر بوخوایہ ﴿فَأَيُّمَا تَوْلَا فَشَرَّ وَجْهَ اللَّهِ﴾ کہواتہ
 پروبکہنہ ہہر لایہک (لہ نوٹز کردندا بہ فہرمانی خودا) ٹہوہ پرووگہیہ پرووتان لہ خودا کردوہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلْمُهُ﴾ بینگومان خوا (بہزہبی و میہرہبانی) فراوانہ و زانیہ ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾
 (گاوورو جوولہ کہ و بت پہرستہ کان) ووتیان: خوا مندالی بوخوی داناوہ ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ ٹہو (خوا)
 پاک و بہدوورہ لہوہ ﴿بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ بہلکو ہہرچی ہہیہ لہ ٹاسمانہ کان و زہوی دا
 مولکی ٹہوہ ﴿كُلُّ لَّهُ رَقِيبٌ﴾ ہہموو فہرمانبہردار و ملکہچی ٹہون ﴿بِدِيعِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
 (خوا) بہدی ہینہری ٹاسمانہ کان و زہوی یہ ﴿وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ وہ کاتی کہویستی شتی بکات
 ﴿فَأَيُّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ہہر ٹہوہندہی پی ٹہوی کہ پی ی بلی: ببہ ٹیتر ٹہبی ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾ نہزانہ کان ووتیان: بوچی خواخوی قسہمان لہ گہل ناکات
 ﴿أَوْ تَأْتِيَنَا آيَةٌ﴾ یا نیشانہیہ کمان بو نایہت ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ٹہوانہ ہی
 کہلہ پیش ٹہمانیش دا بوون ہہمان شتیان دہووت ﴿تَشَبَّهتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و دہروونیان لہیہک دہچیت
 ﴿قَدَبَيْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ بینگومان نیشانہی زورمان باس کردوہ بو کہسانیک بہ شوین
 دلیابی دا دہ گہرین ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بینگومان ٹیمہ تومان نارد بہ ٹاینیکی راست
 و درووستہوہ بہ مزدہدر و ترسینہر ﴿وَلَا تُشْغَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ وہ تو بہر پرسیار نیت لہ یارانہی
 دوزخ ﴿۱۱۸﴾

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ﴾ ہر گیز نہ جوولہ کہ و نہ گا وور لیت رازی نابن ﴿حَتَّىٰ تَبِيعَ مِلَّتَهُمْ﴾ ہتا دوا ی ٹا بنیان نہ کہ ویت ﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ﴾ (پی یان) بلی: ہر رینموونی خواہہ رینموونی راست ﴿وَلَمَّا اتَّبَعَتْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وہ نہ گہر دوا ی ٹارہ زو وہ کانی ٹہ وان بکہ ویت (ٹہ ی مو حہ مہ د ﷺ) ﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دوا ی ٹہ وزا بنہ ی کہ (لہ خواوہ) بؤت ہاتو وہ (کہ قورٹانہ) ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وِليٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ ہیچ سہر بہر شتی کہ رو یار ییدہ دہ ریکت نابن لہ لایہن خواوہ ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ٹہ وانہ کہ نامہ مان پیدا وون ﴿يَتْلُونَهُ حَتَّىٰ تَلَاوَتِهِ﴾ بہ راستی دہ یخویننہ وہ ﴿أُوْلَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ٹہ وانہ بر و ٹہ ہینن بہ رینموونی خوا ی گہ ورہ (کہ ٹیسلامہ) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وہ ٹہ وانہ ی بن بر و ابن پی ی ﴿فَأُوْلَئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ہر ٹہ وانن زہر ہر مہند و خہ سار و مہند ﴿يَبْنِيٰ اِسْرٰءِيْلَ اذْكُرْ وَاِنِعْمَتِي اَلَّتِي اَنْعَمْتُ عَلَيْكَ﴾ ٹہ ی نہ وہ کانی یہ عقوب (ٹہ ی بہ نی ٹیسرا ئیل) بی ری ٹہ و چاکانہ بکہ نہ وہ کہ رشتو و من بہ سہر تاندا ﴿وَاِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ﴾ وہ بیگومان من (پیشتر) ریزی ٹیوہ دا بہ سہر ہہ مو وندا ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا﴾ وہ خوتان پار یزن لہ رورٹیک ﴿لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہ س لہ بری کہ س تولہ و پاداشت نادریتہ وہ ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وہ بارمٹہ ی لی و ہر ناگیریت ﴿وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَعَةٌ﴾ وہ ہیچ تکایہ کہ کہ لکی ناگری ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ یارمہ تیسی نادرین و سہر ناخرین ﴿وَإِذْ ابْتَلٰٓ اِبْرٰهِيْمَ رَبُّهُ بِكَلِمٰتٍ﴾ (بیر بکہ نہ وہ) کاتیک خوا ٹیبراہیمی تاقی کردہ وہ بہ چہند ہر یار و فہر مایشتیک ﴿فَاتَمَّهِنَّ﴾ کہ ٹہ ویش بہ جی ی ہینان ﴿قَالَ اِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمٰمًا﴾ (خوا) فہر مووی: بیگومان من تو دہ کہم بہ پیشہ وای خہ لکی ﴿قَالَ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ (ٹیبراہیم) وتی: لہ نہ وہ شم ٹہ کہ ی ت (بہ پیشہ وای)؟ ﴿قَالَ لَا يَنْتٰلُ عَهْدِي الظَّٰلِمِيْنَ﴾ فہر مووی: پیغہ مہر یہ تیسی من ناگات بہ ستہ مکاران ﴿وَ اذْجَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثٰبَةً لِّلنَّاسِ وَاَمَنًا﴾ (بیر بکہ نہ وہ) کاتیک کہ کہ عہہ مان گیرا بہ پہ ناگای خہ لکی و جی ی ٹاسایش ﴿وَ اتَّخَذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّیًا﴾ (پیمان و وتن) شوینی ٹہ و بہ رده ی ٹیبراہیم (علیہ سلام) لہ سہری رادہ و ہستا (کاتی دروست کردنی کہ عہہ) بکہ نہ جیگای نوٹز ﴿وَعٰهَدْنَا اِلٰی اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ﴾ وہ سپار دمان بہ ٹیبراہیم و ٹیسماعیل ﴿اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّٰٓئِفِيْنَ﴾ کہ مالہ کہم پاک بکہ نہ وہ بؤ ٹہ وانہ ی کہ بہ دہ وری کہ عہہ دا دہ سوریننہ وہ ﴿وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ﴾ وہ بؤ ٹہ وانہ ی کہ تیایدا ٹہ میننہ وہ ہر وہ ہا بؤ کر نوش بہ ران و سوژدہ بہ ران ﴿وَ اذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا﴾ (وہ بیر بکہ نہ وہ) کاتیک کہ ٹیبراہیم و وتی: خواہہ ٹہ شوینہ (کہ مہ ککہ یہ) بکہ بہ شارینکی ہر لہ ٹاسایش ﴿وَاَرْزُقْ اَهْلَهُ مِنْ الثَّمَرٰتِ﴾ وہ روزی دانیشتوانی بدہ لہ بہر و بسووم و میوہ ہات ﴿مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ﴾ ٹہ وانہ یان کہ ہر وایان بہ خواو بہ روزی دوا یی ہہ یہ. ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُمْتِعْهُ قَلِيْلًا﴾ (خوا) فہر مووی: ٹہ و ہش بی ہر وای پی روزی پی ٹہ دہم بؤ چہند روزینکی کہم ﴿ثُمَّ اَصْطَرَفُوْهُ اِلٰی عَذَابِ النَّارِ وِیْسُ الْمَصِيْرِ﴾ لہ پاشان ناچاری دہ کہم بہ سزای ناگری دوزخ کہ خراپترین سہر ٹہ نجامہ ﴿۱۲۵﴾

﴿وَأَذِیْرُفُعُ اِبْرَهیمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَیْتِ وَاسْمَاعِیْلُ﴾ (بیر بکہرہ وہ) کاتیک کہ ئیبراہیم و ئیسماعیل بناغہ کانی کہ عبہ یان بہرز دہ کردہ وہ ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ (دہ یانوت) خواہیہ ٹہم کردہ وہ یہ مان لی گبرا بکہ بہراستی ہر توی بیسہری زانا ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَیْنِ لَکَ﴾ خواہیہ ہر دو کمان بکہ بہ گوپراہل و فہرمان بہرداری خوت ﴿وَمِن ذُرِّیَّتِنَا اُمَّةٌ مُّسْلِمَةٌ لَّکَ﴾ وہ لہ نہ وہ شمان گہ لیک بکہ بہ فہرمان بہرداری خوت ﴿وَارِنَا مَنَاسِکَنَا﴾ وہ رینگا کانی خوا بہرستیمان نشان بدہ ﴿وَتُبَّ عَلَیْنَا﴾ وہ بہ شیمانیمان گیرا بکہ ﴿اِنَّکَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ بہراستی ہر توی گیرا کہری بہ شیمانی و میہرہ بان ﴿رَبَّنَا وَاَنْعَثْ فِیْہِم رَسُوْلًا مِنْہُمْ﴾ خواہیہ لہ ناو نہ وہ کانماندا پیغہ مہر بیک بنیرہ لہ خویان ﴿یَتْلُوْا عَلَیْہِم ءَایٰتِکَ﴾ نایہ تہ کانی تویان بہ سہردا بخونیتتہ وہ ﴿وَعَلِمُوْهُمُ الْکِتٰبَ وَالْحِکْمَةَ وَیُزَکِّیْہِم﴾ قورٹان و دانایی یان فیربکات و پاکیان بکاتہ وہ (لہ ہہ موو گوناہیک) ﴿اِنَّکَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ﴾ بنگومان ہر توی بہ توانای دانا ﴿وَمَنْ یَّرْغَبْ عَنِ مِلَّةِ اِبْرَهیمَ﴾ کی روو و ہر نہ گپری لہ ئایینی ئیبراہیم؟ ﴿اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَہُ﴾ مہ گہر کہ سیک کہ خوی گیل و نہ فام کرد بیت؟ ﴿وَلَقَدْ اَصْطَفٰیْنٰہُ فِی الدُّنْیَا﴾ سوئندی بنگومان ئیبراہیممان ہہ لہ بڑارد لہ دنیا دا ﴿وَاِنَّہٗ فِی الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِیْنَ﴾ وہ بنگومان ٹہو لہ پروژی دوا پیدا لہ چاکہ کارانہ ﴿اِذْ قَالَ لَہٗ رَبُّہٗ اَسْمِیْءَ﴾ (ہہ لی بڑارد) لہ کاتیکدا خوا پینی فہر موو: گوپراہل و فہرمان بہرداری بہ ﴿قَالَ اَسْمٰتُ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ (ئیراہیمیش) ووتی: وا خوم سپارد بہ بہر و ہر دگاری جیہانیان ﴿وَوَضٰی بِہَا اِبْرَهیمَ بَنِیْہٖ وَیَعْقُوْبُ﴾ ئیبراہیم و یہ عقوب نامورژگاری کورہ کانی خویانیان کرد کہ فہرمان بہرداری خوا بن ﴿یَبٰیئُ اِنَّ اللّٰہَ اَصْطَفٰی لَکُمُ الدِّیْنَ﴾ (وہ ہہریہ کہ یان پتیمان و تن) رولہ کانم: خوائینی یہ کتابہرستی بو ہہل بڑاردوون ﴿فَلَا تَمُوْنُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ﴾ کہ و اتہ مہ مرن بہ موسولمانیتی نہ بیت ﴿اَمْرَکُمْ شَہَدَآءُ اِذْ حَضَرَ یَعْقُوْبَ الْمَوْتُ﴾ (تہی خواوہن نامہ کان) ئایا ئیوہ نامادہ بوون کاتی یہ عقوب لہ سہرہ مہر گدا بوو ﴿اِذْ قَالَ لِبَنِیْہٖ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِیْ﴾ کاتی بہ کورہ کانی ووت دوا ی من کی دہ بہرستن؟ ﴿قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰہَکَ وَ اِلٰہَ اٰبَآئِکَ﴾ (تہوانیش) ووتیان: خوی توو باوو باپیرانت دہ بہرستین ﴿اِبْرَهیمَ وَاسْمَاعِیْلَ وَاسْحٰقَ اِلٰہًا وَّاحِدًا﴾ کہ خوی ئیبراہیم و ئیسماعیل و ئیسحاقہ کہ خواہیہ کی تاک و تہ نہایہ ﴿وَمَنْ لَّہٗ مُسْلِمُوْنَ﴾ وہ ئیمہش فہرمان بہردار و گوپراہلی ٹہوین ﴿تِلْکَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ ٹہو پیغہ مہرمانہ دہستہ یہک بوون تپہرین ﴿لَہَا مَا کَسَبَتْ وَ لَکُمْ مَّا کَسَبْتُمْ﴾ ہہر چیان کرد بو خویانیان کردوہ (ئیوہش) ہہرچی بکہن بو خوتانی دہ کہن ﴿وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ وہ ئیوہ بہرہر سیار نین لہ کردہ وہی ٹہوان ﴿

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصْرًا تَهْتَدُوا﴾ (جوولہ کہہ و گاوورہ کان) ووتیان: (بہ موسلمانہ کان) بین
 بہ جوولہ کہہ یان بہ گاوور تابکہ ونہ سہر رینگای راست ﴿قُلْ بَلَّ مَلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيفًا﴾ بلسی: بہ لکو
 پہرہ ویی ٹایینی پاکى ٹیبراہیم دہ کہین ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ کہلہ ہاوبہش پہیدا کہران نہ بووہ ﴿۱۳۱﴾
 ﴿قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ﴾ بلسین: (ئہی موسلمانینہ) بروامان ہینا بہ خواو ﴿وَمَا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ﴾ بہو قورٹانہی
 کہ بوخومان نیرراوہ تہ خواروہ ﴿وَمَا اَنْزَلْنَا اِلٰى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلِ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ وَاَلْسَباطِ﴾ وہ بہو نامہ یہی کہ
 نیرراوہ بو ٹیبراہیم و ٹیسماعیل و ٹیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانی یہ عقوب ﴿وَمَا اَوْقٰى مُوسٰى وَعِیْسٰى﴾
 وہ بہوہی کہ دراوہ بہ موسا و عیسا ﴿وَمَا اَوْقٰى النَّبِیُّوْنَ مِنْ رَبِّہُمْ﴾ وہ بہوہی کہ دراوہ بہ ہمو و پیغہ مبران
 لہ لایہن بہرہ دگاریانہ وہ ﴿لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِنْہُمْ﴾ جیاوازی ناکہین لہ نیوان ہیچ کامیکیاندا
 ﴿وَنَحْنُ لَہُمْ مُسْلِمُوْنَ﴾ وہ ٹیمہ فہرمانبہردار و گوٹراہیلی خواین ﴿۱۳۲﴾ ﴿فَاِنَّ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَّاءٍ اٰمَنْتُمْ بِہٖ﴾
 ئەمجا ئە گہر بروایان ہینا بہو وینہ یہی کہ ٹیوہ برواتان پی ہینا وہ ﴿فَقَدِ اٰهْتَدُوْا﴾ ئەوا بینگومان
 رپی راستیان دوزیوہ تہ وہ ﴿وَ اِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِی شِقَاقٍ﴾ وہ ئە گہر پشتیان ہل کرد ئەوان لہ
 دوو بہرہ کیی دان ﴿فَسِیْکَ فِیْکُمْ ہُمْ اَللّٰهُ﴾ وہ خوا ٹاگاداری تو ئە کات لہوان ﴿وَهُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ﴾ وہ
 ہر خواہہ بیسہری زانا ﴿۱۳۳﴾ ﴿صِبْغَةَ اللّٰهِ﴾ دہستبگرن بہو ٹاینہی خودا وہ کہ فیترہ تی پاکى ٹیوہی
 لہ سہر خہلق کردہ ﴿وَمَنْ اَحْسَنُ مِنْ اللّٰهِ صِبْغَةً﴾ بینگومان ہیچ فیترہ تیکی بہو جوڑہ پاک نیہ (کہ واتہ
 چاک دہستی پیوہ بگرن) ﴿وَنَحْنُ لَہُ عٰبِدُوْنَ﴾ وہ ٹیمہش پەرستن و عیبادت ہر بو ئەو دہ کہین
 ﴿۱۳۴﴾ ﴿قُلْ اَتَّحٰجُ جُوْنًا فِی اللّٰهِ﴾ بلسی: ٹایا دہمہ قالی و دہمہ وەریمان لہ گہل ئە کہن لہ کاری خوا ﴿وَهُوَ رَبُّنَا
 وَرَبُّكُمْ﴾ لہ کاتیکدا ئەو بہرہ دگاری ٹیمہ و ٹیوہیشہ ﴿وَلَنَّا اَعْمَلْنَا وَاَلْکُمْرَ اَعْمَلْنَا﴾ وہ کردہ وہی
 خوٹان بوخومانہ و کردہ وہی خوٹان بو خوٹانہ ﴿وَنَحْنُ لَہُ مُخْلِصُوْنَ﴾ وہ ٹیمہ تہنہا بہ دلسوڑی
 بہندایہ تی خوا دہ کہین ﴿۱۳۵﴾ ﴿اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنْ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِیْلَ﴾ یاخود ٹیوہ ئەلین: ٹیبراہیم و ٹیسماعیل
 ﴿وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ وَاَلْسَباطِ﴾ و ٹیسحاق و یہ عقوب و کورہ کانی یہ عقوب ﴿كَانُوْا هُودًا اَوْ نَصْرًا﴾
 جوولہ کہہ یا گاوور بوون؟ ﴿قُلْ اَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمَّ اللّٰهُ﴾ بلسی: ٹایا ٹیوہ زانترن یا خوا؟ ﴿وَمَنْ اَظْلَمُ﴾
 کی ستم کارترہ ﴿مَنْ كَمَّ شَہِدَةً عِنْدَہٗ مِنْ اللّٰهِ﴾ لہو کہ سہی کہ شایہ تیہ کی لہ خوا وەر گرتبی و
 بیشاریتہ وہ ﴿وَمَا اللّٰهُ بِغَفِیْلِ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ خودا بی ٹاگانی یہ لہ وہی کہ ٹیوہ دہیکہن ﴿۱۳۶﴾ ﴿تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾
 ئەو پیغہ مبرانہ دہستہ یہک بوون تیہرین و رؤشتن ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَاَلْکُمْرَ مَا كَسَبَتْ﴾ ہرچی یان
 کرد بو خوٹانیاں کرد، وہ ٹیوہش ہرچی بکہن بوخوٹانی دہ کہن ﴿وَلَا تَسْتَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ﴾ وہ
 ٹیوہ بہرہر سیار نین لہ کردہ وہی ئەوان ﴿۱۳۷﴾

﴿سَيَقُولُ الشُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ﴾ هه ندی نه زان و گیل ونه فام له خه لك ده لئین : ﴿مَا وَلَّهُمْ مِنْ قِبَلَتِهِمْ آلِي كَانُوا عَلَيْهَا﴾ چى موسلمانه كانى وهر گپرا له و پروو گه يان كه جار ان له سه رى بوون ﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ بلنى پروژه لات و پروژئا و اهه مووى مولكى خوايه ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ كئى بوى رينموونى ده كات بو ريبازى راست ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ هه روه ها كردمانن به گه ليكى ميانه ره و مامناوهند (ى هه لبرارده) ﴿لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ تابينه شاهيد و چاودير به سه ر خه لكه وه، و پينغه مبه ريش ﷺ شاهيد و چاودير بيت به سه ر ئيوه وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا﴾ نه و پروو گه يه ي كه جار ان له سه رى بوويت نه مانگپرا (به پروو گه و له پاشان گوريمان به كه عبه) ﴿إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ ته نها بو نه وه ي ده ريكه ويت كئى شوين پينغه مبه ر ﷺ ده كه ويت (وه جيا ده بيته وه) ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ﴾ له وان ه ي كه پاش گه زده بنه وه ﴿وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً﴾ وه به راستى (ثم گورينه) كارى كى زور گه و ره و گران بوو ﴿إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ مه گه ر لاي نه وان ه ي كه خوا رينموونى كردوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ وه خوا ي گه و ره بر وا (و نويزه كانى جار ان) تانى به زايه نه داوه ﴿إِنِ اللَّهُ بِالنَّاسِ﴾ به راستى خواله گه ل خه لكيدا ﴿لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ دلسو زى ميه ره بانه ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ﴾ به راستى ئيمه گه رانى روو خسارت روو به ئاسمان ده بينين ﴿فَلَوْلَا نَسْنَاكَ﴾ ده ي سويند به خوا رووت ده كه ينه ﴿قِبْلَةَ تَرَضَّيْنَاهَا﴾ روو گه يه ك كه به سه ندت بئى و رازى بيت پئى ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ ئيتر رووت وهر چهر خينه به ره و لاي كه عبه (مسجد الحرام) ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ ئيوه ش نه ي موسلمانان له هه ر لايه ك بوون ﴿فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ (له نويزدا) رووتان بكه نه نه وئى، به ره و (مسجد الحرام) ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ به راستى نه وان ه ي په راويان پئدراوه ﴿لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ چاك نه زانن كه نه مه شتى كى راسته له په روه ردگار يانه وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه خودا بئى ناگا نئى يه له وه ي كه ده ي كهن ﴿وَلَيْنِ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ﴾ سويند بيت نه گه ر هه ر چى به لگه و نيشانه هه يه بئى هئيتته وه بو ثم خاوه ن نامه و په راوانه ﴿مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ﴾ دوا ي روو گه ي تو ناكه وون ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ﴾ وه توش دوا ي روو گه ي نه وان ناكه و بيت ﴿وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ﴾ وه نه وان دوا ي روو گه ي يه كترى ناكه وون ﴿وَلَيْنِ أَتَيْتَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ سويند بيت نه گه ر تو دوا ي ئاره زووه كانى نه وان بكه ويت ﴿مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دوا ي نه و زانينه ي كه (به سه ر ووش) بو ت هاتووه ﴿إِنَّكَ إِذْ أَلَمْتَ الظَّالِمِينَ﴾ به راستى نه و كاته تو له سته مكاران ده بيت ﴿١١٥﴾

﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ نه وانسه ی که په راومان پی داوون ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ پیغه مبه ر ﷺ ده ناسن وهك چؤن كورونه وه كانی خویمان ده ناسن ﴿وَإِنْ فَرِيقًا مِنْهُمْ﴾ بیگو مان كۆمه لیک له وان (له نه هلی كتاب) ﴿لِيَكْتُمُونَ الْحَقَّ﴾ نه وراستی به ده شار نه وه ﴿وَهُمْ يَعْمُونَ﴾ له كاتینكدا نه وان ده زانن (موحه ممه د ﷺ پیغه مبه ره) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ راست نه وه یه (كه بؤت هاتووه) له په روه ردگار ته وه. ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُكْفِرِينَ﴾ كه واته له گومانداران مبه ﴿وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ﴾ وه هه موو گه لیک روو گه یه کی هه یه ﴿هُم مَوْلَاهَا﴾ كه رووی تی ده كات ﴿فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ ده ی ده ست پیشكهری بكن له كرده چا كه كاندا ﴿إِنَّ مَا تَكُونُوا﴾ له ههر كوی هه بن ﴿يَأْتِيكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ خودا هه موتان كۆده كاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لاته به سه ر هه موو شتینكدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له ههر كوی چوو یته ده ره وه (به سه فهر) ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ رووت وه ربگیره بؤ لای كه عبه ی پیروز ﴿وَإِنَّهُ لَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه م روو كرده ت راسته و له په روه ردگار ته وه یه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خودابی ناگانی به له وه ی كه ده یكن ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له ههر كوی چوو یته ده ری ﴿قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (له كاتی نویژ كرده ندا) رووت وه ربگیره بؤ لای كه عبه ی پیروز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾ وه ئیوه ش (نه ی موسلمانینه) له ههر كوی بوون ﴿قَوْلًا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ روو وه رگیرن بؤ لای نه و (كه عبه) ﴿لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ تا بیانوی خه لكستان نه یه ته سه ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مه گهر سته م كاره كانیان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ جا لییان مه ترسن ﴿وَأَخْشَوْنِي﴾ و له من بترسن ﴿وَلَا تَتَّبِعْتَنِي عَلَىٰ كُرْهُ﴾ بؤ نه وه ی به خششی خو متان به ته وای به سه ردا برژم ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه به لكو ربیازی راست بگرن ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وهك ره وانهمان كرد ﴿فِيكُمْ﴾ له ناوتاندا ﴿رَسُولًا مِنْكُمْ﴾ پیغه مبه ر یك له خوتان ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾ كه نایه ته كانی ئیمه تان به سه ردا بخوینیتته وه ﴿وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه دل وده روونتان پاكستان بكاته وه وه فیرتان كات ﴿الْكِتَابَ﴾ فیری قورئان ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ وه فیری دانایی (فه رسووده ی خو ی) ﴿وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه فیرتان كات ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه و شتانه ی كه نه تان ده زانی ﴿فَأَذْكُرُونِي﴾ كه واته یادم بكن ﴿أَذْكُرْكُمْ﴾ تامنیش یادتان بكم م و له بیرتان نه كم ﴿وَأَشْكُرُوا لِي﴾ وه سوپاسم بكن ﴿وَلَا تَكْفُرُون﴾ پی نه زان و ناسو پاسیم مه كهن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه و كه سانه ی كه برواتان هیئاوه ﴿أَسْتَعِينُوا﴾ پشت بیهستن ﴿بِالصَّبْرِ﴾ به خوړا گرتن ﴿وَالصَّلَاةِ﴾ و نویژ (كردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به راستی خوا له گه ل خوړا گرانه ﴿۱۵۷﴾

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هەر گیز مه لئین ﴿لِمَن يُقْتَلُ﴾ به و که سانه ی ده کوزرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له پریگه ی خوادا
 ﴿أَمْوَاتٌ﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ به لکو زیندوون ﴿وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ﴾ به لام ئیوه ههستی پی ناکه ن
 ﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ﴾ سویند به خوا تا قیتان ده که یسه وه ﴿بِشَيْءٍ﴾ به هه ندیک ﴿مِّنَ الْخَوْفِ﴾ له ترس
 ﴿وَالْجُوعِ﴾ و برسیتی ﴿وَقَصْرِ﴾ و که م بوونی ﴿مِنَ الْأَمْوَالِ﴾ مال و دارایی ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ و خه لکی (که س
 و کارتان) ﴿وَالشَّمْرَاتِ﴾ و به رو و بووم ﴿وَالْبَشْرِ﴾ جامزده بده ﴿الصَّابِرِينَ﴾ به خو پرا گران ﴿الَّذِينَ﴾ نه وانه ی
 ﴿إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ که له گه ل دوو چاری سهختی و نه هه مته تی و ناخوشیه ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده لئین
 ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ئیمه هه ر هی خواین و هه ر بۆلای ئه ویش ده گه پریینه وه ﴿أُولَئِكَ﴾ ئانه وانه
 ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروود و به زه یی به سه ر ئه واندا ده باریت له لایه ن په روه رد گاریانه وه
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ و ئه وانه ئه و که سانه ن هیدایه تیان وه ر گرتو وه ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ﴾
 به راستی سه فاو مه روه ﴿مِن شَعَابِرِ اللَّهِ﴾ له دروشمه کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ﴾ جا هه ر که سینک
 حه جی مالی خوای کرد ﴿أَوْ اعْتَمَرَ﴾ یا عومره ی کرد ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ﴾ هه یچ خراپه و تاوانی ناگات ﴿أَنْ
 يَطُوفَ بِهِمَا﴾ که هه اتو چۆ و سه عی نئوان سه فاو مه روه بکات ﴿وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا﴾ وه هه ر که سینک به ئاره زووی
 خو ی چا که یه کی کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ ئه وه بینگومان خودا سوپاسگوزاریکی زانایه ﴿وَالَّذِينَ﴾
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بینگومان نه وانه ی ﴿يَكْتُمُونَ﴾ ده بشارنه وه ﴿مَا أَنْزَلْنَا﴾ ئه وه ی که نار دو و مانه ته خواره وه
 ﴿مِنَ الْبَيِّنَاتِ﴾ له ئایه تانی روشن و ﴿وَالْهُدَى﴾ پرنمایی ﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا﴾ دوا ی ئه وه ی که روونمان
 کرده ته وه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بۆ خه لکی ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له نامه (ی ته ورات و ئینجیل) دا ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه
 ﴿يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه فره تیان لی ده کات ﴿وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ﴾ وه نه فره تکه رانیش نه فره تیان لی ده که ن
 ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گه ر نه وانه ی ﴿تَابُوا﴾ که په شیمان بووبنه وه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ وه کرده وه ی چاکیان
 کردبی و ﴿وَيَتَّبِعُوا﴾ (ئه وه ی شار دبو یانه وه) ئاشکرایان کردبی ﴿فَأُولَئِكَ﴾ ئانه وانه ﴿أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾
 په شیمانیان لی گیراده که م ﴿وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه هه ر منم گیرا که ری میهره بان ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾
 کفر و ا ﴿به راستی نه وانه ی بی پروا بوون ﴿وَمَا تَوْأَمُ﴾ و مردوون ﴿وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ و بی پروا بوون
 ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له سه ریانه نه فرینی خوا ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ و فریشته کان ﴿وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾
 خه لکی به تیکرایی ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تئیدا ده میتنه وه به هه میشه یی ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ سزایان
 له سه ر سووک ناکریته وه ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ وه دواناخرین له سزا ﴿وَاللَّهُكُمُ﴾ په رستراوی ئیوه
 ﴿إِلَهُ وَحْدٌ﴾ په رستراویکی تاك و ته نه یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هه یچ په رستراویکی راست نی یه به ته نیا ئه و
 نه بیت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ که به خشنده ی میهره بانه ﴿۱۳۲﴾

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ﴾ به پرستی ههیه له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزهوی
 ﴿وَأَخْتَلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ و جیاوازی شه و ورژ (به کورتی و دریتی) ﴿وَالْفَلَكَ الَّتِي﴾ و نهو که شتیانهی
 ﴿تَجْرِي فِي الْبَحْرِ﴾ که دین و ده چن له ناو ده ریادا ﴿بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾ به و شتانه که قازانج ده گه یه نن به خه لکی
 ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ئه وهی که خوا له ناسمانه وه باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له ئاو (باران) ﴿فَأَخْسَا
 بِهِ الْأَرْضَ﴾ پاشان زهوی پی زیندوو کرده وه (پی بو و ژانده وه) ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَبَثَّ﴾ وه
 بلاوی کرده وه ﴿فِيهَا﴾ تیندا ﴿مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له هه موو جو ره زینده وه ریک ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾
 وه گیرانی بایه کان (به هه موو لایه کدا) ﴿وَالسَّحَابِ﴾ وه ئه وه هه ورانهی ﴿الْمُسْحَرِ﴾ رام کراون
 ﴿بَيْنَ السَّمَاءِ﴾ له ناو هندی ناسمان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ و زه ویدا ﴿لَا يَكْتُمُ﴾ چند به لگه ن ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾
 بو که سانیک که تینگه ن ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ وه که سانی واهیه له خه لکی ﴿يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَنْدَادًا﴾ که هاو به شی زور بو خوا په یدا ده که ن ﴿يُجْبَوْنَهُمْ﴾ خوشیان ده وین ﴿كَحِبِّ اللَّهِ﴾ وه ک
 خوشه وستی (ئیمانداران بو) خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به لام ئه وانیه بر وایان هیناوه زور زیاتر
 خویان خوش ده ویت ﴿وَلَوْ سِئَرًا لَدَارُوا لِمَا يَكْفُرُونَ﴾ ئه گه ر بینن ئه وانیه سته میان کرده (به هاو به شی
 په یدا کردن بو خوا) ﴿إِذْ سَرَقْتَ الْعَذَابَ﴾ کاتیک که چاویان ده که ویت به سزا (ی خوا ده زانن)
 ﴿أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ که هه رچی ده سه لات ههیه هه مووی بو خوایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ وه
 بنگومان سزای خوا زور سه خته ﴿إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾ کاتیک که ئه وه که سانهی خه لک
 شوینیان که وتون له دنیا دا (واته سه ره که گو مراهه ره کان) یه خه هه لته ته کینن ﴿مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾
 له وانیه (له دنیا دا) دویان که وتوون ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سزای (دوزه خیان به چاوی خویان)
 بینی ﴿وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابَ﴾ وه هه موو په یوه ندی یه کیان بچرایه وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾
 وه ئه وانیه که دویان که وتوون ووتیان ﴿لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خوز گه ئیمه بگه ر اینایه ته وه (بو دنیا)
 ﴿فَتَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ﴾ تا یه خه مان لی هه لته کاندنایه ﴿كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا﴾ هه ر وه ک (ئه وان) چون یه خه یان
 له ئیمه هه لته کاند ﴿كَذَلِكَ﴾ هه ر به و شیوه یه ﴿يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خوا کرده وه کانیان نیشان ئه دات
 ﴿حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ﴾ ئه یکات به داخ له سه ر دلیان ﴿وَمَا هُمْ بِخارجين﴾ وه ئه وان ده ر چوونیان نی یه
 ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له ناگر ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئه ی خه لکینه ﴿كُلُّوا﴾ بخون ﴿مِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ له وهی که له
 زهوی دایه ﴿حَلَالًا﴾ به حه لالی و ﴿طَيِّبًا﴾ پاکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوی هه نگاهه کانی
 شهیتان مه که وون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ به پرستی شهیتان دورژمنیکی ناشکر اتانه ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ﴾
 به پرستی (شهیتان) فرماتنان پی ده دات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به تاوان ﴿وَالْفَحْشَاءِ﴾ و خراپه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا﴾ له گه ل
 هه لبه ستنی شتی وا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به ده م خواوه ﴿مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که نازانن ﴿۱۳۳﴾

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ﴿ كَاتِبِكُمْ بِمِثْقَالِ ذَرَّةٍ يَوْمَ تَرْسَبُونَ ﴿ أَسْمِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ ﴾ شونین نهو (قورئان) ه بکهون که خوا نار دویه ته خواروهه ﴿قَالَ أُوْبَلُّ نَسِّعُ مَا ﴾ ده لئین: نه خیر به لکو شونین نهوه ده که وین ﴿الْقَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾ که باوو باپیرانمان له سه ری بوون ﴿أُولَئِكَ ءَابَاؤُهُمْ﴾ نه گهر چی باوو باپیرانیشیان ﴿لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا﴾ هیچ تی نه گه یشتبین ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و گومرا بووین (پرنمایش وهر نه گرن) ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نموونه ی نهو بی پروایانه ﴿كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ﴾ وهك یه کینک وایه که دهنگ له نازهلینک بکات ﴿بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً﴾ ته نیا دهنگ و هاواره که نه بی هیچ نابستی ﴿صُمٌّ﴾ نه مانه کهرن ﴿بُكْرٌ﴾ لالن، (له ووتنی قسه ی دروست) ﴿عُمٌّ﴾ کویرن (له بینینی ری ی راست) ﴿فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بویه تی ناگن و ژیر نین ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نهو که سانه ی که پرواتان هیناوه ﴿كُلُوا﴾ بخون ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو خوارده مهنی یه پاکانه ی کردومانه بهر و زیتان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ وه سوپاسی خوا بکهن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ نه گهر ئیوه ههر نهو ده بهرستن ﴿۷۶﴾ ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ نهوه ی (که خوا) قه ده غه ی کردوه لیتان نه نها ﴿الْمَيْتَةَ﴾ مرداره وه بوو ﴿وَالذَّمَّ﴾ و خوین (ی روشتوو) ﴿وَالْحَمَّ الْخَنِزِيرِ﴾ و گوشتی بهراز ﴿وَمَا أَهْلَ بِهِ﴾ و نهوه ی که سهر برابن ﴿لِغَيْرِ اللَّهِ﴾ (به ناوی) غهیری خواوه ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ﴾ نه مجا ههر که سینک ناچار بوو (به خواردنی یه کینک له مانه) ﴿غَيْرِ بَاطِلٍ﴾ به بی یاخی بوون ﴿وَلَا عَادٍ﴾ و دهر چوون له سنوور ﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ نهوه هیچ گونا هیکسی له سه ر نی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان خوالی خوشبووی میهره بانه ﴿۷۷﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بیگومان نهوانه ی نهو نایه تانه ده شار نه وه که خودا نار دونه ته خواروهه ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ له تهورات ﴿وَيَشْتَرُونَ﴾ و ده یگور نه وه ﴿بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ بهنر خیکسی کهم ﴿أُولَئِكَ﴾ نهوانه ﴿مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ ناگر نه بیت هیچی تر ناچیته سکپانه وه ﴿وَلَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه خواله پروزی دواپی دا قسه یان له گهل ناکات ﴿وَلَا يُرَكِّبُهُمْ﴾ و پاکیان ناکاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه ختیان ده بیت ﴿۷۸﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ﴾ نا نهوانه که سانیکن که گومراپی یان کپی ﴿بِالْهُدَى﴾ بهرینموونی ﴿وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ﴾ وه سزا (یان کپی) بهلی خوشبوون ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ نای چند خوراگرن له سه ر ناگر ﴿۷۹﴾ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ نه مه (همووی) به هو ی نهوه وه یه که خوا کتیبه (پیروزه) کانی نار دوته خواروهه به راستی ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ وه بیگومان نهوانه ی دووبه ره کیان تیکهوت ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له تهوراتدا ﴿لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له دووبه ره کیه کی (وادان) که دوورن (له یه کهوتن) ﴿۸۰﴾

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ﴾ چا که نه وه نی یه که پروو بکه نه ﴿فَبَلِّغْ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ به ره و پروژ هه لات و پروژئاوا ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ﴾ به لکو چا که نه وه یه ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که مروف بر وای بیی به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به پروژی دواپی ﴿وَالْمَلَأْتِكُمْ﴾ وه به فریشته کان ﴿وَالْكِتَابِ﴾ وه به کتیبه کان ﴿وَالنَّبِيِّنَ﴾ وه به پیغه مبه ران ﴿وَأَتَى الْمَالَ﴾ وه دارایی خوی بیه خشنی ﴿عَلَىٰ حُبِّهِ﴾ له گه ل نه وه ی که خوشی ده ویت ﴿ذَوِي الْقُرْبَىٰ﴾ به خزمان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و به هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و به بی نه وایان (هه ژاران) ﴿وَأَنَّ السَّبِيلَ﴾ و به ریوارانی که م ده ست ﴿وَالسَّابِقِينَ﴾ و به سوال که ران ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ و له ری ی نازاد کردنی کویله کاند ا ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وه نویژی به چاکی کرد بیت ﴿وَأَتَى الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتی دابیت ﴿وَالْمُؤْتَىٰ بِعَهْدِهِمْ﴾ و په یمان به جی هینه ران ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ کاتیک که په یمانیان دابیت ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و خوړاگران ﴿فِي الْبَنَاتِ﴾ له کاتی ته نگده سستی ﴿وَالضَّرَّاءِ﴾ و نه خوشی ﴿وَجِنِّ الْبَأْسِ﴾ و له کاتی جه نگدا ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نا نه وانن که راستیان کرد ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ وه هه رنه وانن پاریز کاران ﴿يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که پرو اتان هیناوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ﴾ پیویست کراوه له سهر تان توله سه ندنه وه ﴿فِي الْقَتْلِ﴾ له کوژراواندا (به یه کسان) ﴿الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ﴾ که سی نازاد به که سی نازاد ﴿وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ﴾ و بندهش به بنده ﴿وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ﴾ و زن به زن (میینه به میینه) ﴿فَمَنْ عَفَىٰ لَهُ﴾ نه مجا هه ر که سینک به خشرا ﴿مِنْ أَخِيهِ﴾ له لایه ن برایه کی دینی یه وه ﴿شَيْءٍ﴾ به به سینک (له خوینته که) ﴿فَاتَّبَعُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ نه بی (خز مه کانی تر) په پیره وی بکه ن به باشی ﴿وَأَدَّاءِ إِلَيْهِ بِالْإِحْسَانِ﴾ (بکوژیش) به چاکی خوینته که بدات ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ﴾ نه مه سوو ککر دنه ﴿مَنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ﴾ له په روه رد گارتانه وه و میهره بانی یه ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ نه مجا هه ر که سینک دوا ی نه مه ده ست دریزی کرد ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بوئه و هه یه سزای به سوی، (به نازار) ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ﴾ له کوشتنه وه و توله سه ندنه وه دا ژیان بوئیه هه یه ﴿يَتَأُولَىٰ الْأَلْبَابِ﴾ نه ی هوشمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو خو تان پاریزن ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾ پیویست کراوه له سهر تان ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ کاتیک یه کیکتان له سهر مه ر گدا بوو ﴿إِنْ تَرَكَ خَيْرًا﴾ نه گهر مالی له پاش به جی ما ﴿الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ﴾ وه سیه تکر دن به باشی بو دایک و باوک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و خزمان (نیک که میراتیان به رنه که وی) به جوانی وریکو پیکمی ؟ ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ پیویست کراوه له سهر پاریز کاران ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ نه مجا هه ر که سینک وه سیه ته که ی گوری ﴿بَعْدَ مَا سَمِعَهُ﴾ دوا ی بیستنی ﴿فَأَنَّمَا إِثْمُهُ﴾ نه وه گوناھی (تاوانی) ﴿عَلَى الَّذِينَ يَبْدُلُونَهُ﴾ هه ر له ملی نه و که سانه دایه که ده یگورن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بنگومان خواش بیسه ری زانایه ﴿

﴿فَمَنْ خَافَ﴾ ئەمجا هەر که سێک تر سا ﴿مِنْ مُوسَى﴾ له وه سیه تکار ﴿جَنَفًا أَوْ أَثَمًا﴾ که هه له یان گونا هێکی بکات ﴿فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ﴾ جا (ئه و که سه) میرا تگرانی پێک بینی ﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ ئە وه هێچ گونا هێکی له سه ر نی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خودا لیخوش بوو به به زهیی یه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئە وانه ی که بر واتان هێناوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ پوژووتان له سه ر نوو سراوه و فه رز کراوه ﴿كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هه ر وه ک چو ن فه رز کراوه له سه ر ئە و ئومه تانه ی له پێش ئیوه دا بوون ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بو ئه وه ی خو تان بپار یزن له خودا بتر سن ﴿يَا أَيُّهَا مَعْدُودَاتِ﴾ (پوژووتان له سه ر فه رز کرا) چه ندر پوژیک ی دیاری کراوی ژمیراوه ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا﴾ جا هه ر که سێک له ئیوه نه خوش بوو ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ یان له سه فه ردا بوو (وه به پوژوو نه بوو) ﴿فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ئە وه پێویسته به ئە ندازه ی ئە و پوژوانه ی (به پوژوو نه بووه) قه زای بکاته وه له پوژوانی تر دا ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ وه پێویسته له سه ر ئە وانه که زو ر به نا په حه تی ئە توانن به پوژوو بن (و به پوژوو نابن) ﴿فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ بریتی (یان له سه ره) ، که خوراکی هه ژار یکه ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ﴾ ئەمجا هه ر که سێک زو ر تر بریتی بدات ئە وه با شتره بو ی ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ﴾ و ئە گه ر به پوژوو بن بو خو تان با شتره ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئە گه ر بز انن ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ مانگی په مه زان مانگی که قورئانی تیدا نیرا وه ته خواره وه ﴿هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ﴾ به رێنما بو خه لکی وه به لگه گه لیک ی رو شن ﴿مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾ بو رینموونی و جیا کردنه وه (ی دروست و نادروست) ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ﴾ ئەمجا هه ر که سێک له ئیوه مانگی په مه زانی بینی ﴿فَلْيَصُمْهُ﴾ با به پوژوو بیت ﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا﴾ وه هه ر که سێک نه خوش بوو ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ له سه فه ردا بوو ﴿فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ با به ئە ندازه ی ئە و پوژوانه قه زای بکاته وه له چه ندر پوژیک ی تر دا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ يَكُفِّرَ عَنْكُمْ الْإِسْرَ﴾ خوا ئاسانی ئە و ی بو ئیوه ﴿وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ وه گرانی ناوێت بو تان ﴿وَلْيُكْمِلُوا الْعِدَّةَ﴾ (قه زای په مه زان تان له سه ر دانرا) تا مانگه که (بگرن) به ته واوی ﴿وَلْيُكْفِرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُمْ﴾ وه به گه وره ناوی خوا به رن له سه ر ئە و رینموونی یه ی که کردوونی ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه تا سو پاسی (خوا) بکه ن ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي﴾ هه ر کار تیک به نده کانی من پر سیاریان لی کردیت ده رباره ی من ﴿فَأِنِّي قَرِيبٌ﴾ ئە و ا بینگومان من لێ یانه وه نزیکم ﴿أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ﴾ گیرا ده که م نزای نزا کاران ﴿إِذَا دَعَاكَ﴾ هه ر کاتیک هاوار و نزام لی بکه ن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي﴾ ده ی با ئە وانیش به دهنگ منه وه بین ﴿وَلْيُؤْمِنُوا بِي﴾ وه پروام پی به یین ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ بو ئە وه ی ری ی راست بدوژنه وه ﴿

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةٌ الْصِّيَامِ﴾ ریتان پی دراوه له شه وانی رُوژوو (ی رهمه زان) دا ﴿الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ﴾
 که بجهنه لای ژنه کانتان ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ﴾ نه وان بو ئیوه پو شاکن ﴿وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ﴾ وه ئیوه ش
 بو نه وان پو شاکن ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَاوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا ده یزانی که ئیوه ناپاکیتان له خوتان
 ده کرد ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ بویه په شیمانی لی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه لیتان خوش بوو ﴿فَالْقَنَ
 بَشِرُوهِنَّ﴾ ئیتر له ئیستاوه (به شه و) بجهنه لایان ﴿وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه به دل بخوازن نه وی
 که خوا بووی نوسیوون (له مندا ل) ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخون و بخونه وه ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمْ﴾
 هه تا بوتان جیا ده بیته وه ﴿الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ﴾ روسته ی سپی (رُوژ) ﴿مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ له روسته ی
 ره شی (شه و) ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ له شه به قدا ﴿ثُمَّ آتَمُوا الصِّيَامَ إِلَىٰ اللَّيْلِ﴾ له پاشان رُوژوو که تان ته و او
 بکه ن تاشه وی دوایی ﴿وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ﴾ وه مه چنه لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَجِدِ﴾ له کاتیکدا
 که له مزگه وتدا مابنه وه بو خوا په رستی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سنوورانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾
 نزیکیان مه که ونه وه ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ﴾ ناوا خوا باسی فرمانی خو ی ده کات بو خه لکی
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا خو یان بیار یزن ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ مالی به کتری
 مه خون له ناو خوتاندا به نار هوا ﴿وَوَدُّوا بِهَا إِلَىٰ الْحُكْمِ﴾ وه به (به رتیل) مه یده ن به کار به ده ستان
 و فەرمانداران ﴿لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ﴾ بو نه وه ی به شیک له مالی خه لکی بخون به گونه
 ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه ش ده زانن ﴿يَسْتَأْذِنُكَ عَنِ الْأَهْلِ﴾ پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی
 نوی بونه وه ی مانگه نویکان ﴿قُلْ هِيَ مَوْقِفُ النَّاسِ وَالْحُجَّ﴾ بلی نه مانه نیشانه ی کاته کانن بو
 خه لکی و بو حه ج ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ﴾ وه چاکه نه وه نی یه ﴿بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ که له پشتی مان
 و خانووه کانه وه بجهنه ژووره وه ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ﴾ به لکو چاکه نه وه یه نه و که سه پاریز کار و له
 خوا ترس بیت ﴿وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَدْبَارِهَا﴾ وه بجهنه ماله کان له ده رگا کانیه وه ﴿وَأْتُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ﴾ وه له خوا بترسن تا رزگار بین ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ بکه ن له ری ی خوا دا
 ﴿الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ﴾ له گه ل نه وانه ی جهنگتان له گه لدا ده که ن ﴿وَلَا تَقْتَدُوا﴾ وه ده ست دریزی
 مه که ن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ به راستی خودا ده ست دریزی که رانی خوش ناویت ﴿۱۵۰﴾

﴿وَأَقُولُ لَكُمْ حَيْثُ نَقَفْتُمُوهُمْ﴾ بیان کوژن (کافران) لههه شویئنی دهستان کهوتن و زال بوون بهسه ریاندا
 ﴿وَأَخْرَجُوهُمْ﴾ وه دهریان بکهن ﴿مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ﴾ لهو شوینانه ی که ئیوهیان لی دهه کردوه ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ
 الْقَتْلِ﴾ لادان له ریئی به کتابه رستی خوی گه وره له خه لک کوشتن سهخت و گه وره تره ﴿وَلَا تَقْتُلُوا هُمَّ﴾ جهنگیان
 له گه ل مه کهن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له لای مز گه وتی که عبه دا ﴿حَتَّى يَقْتُلُوا فِيهِ﴾ تانه وان له ویندا نه جهنگن
 له گه لتان دا ﴿فَإِنْ قَتَلْتُمْ﴾ نه مجائه گه جهنگین له گه لتاندا ﴿فَأَقْتُلُوا﴾ ئیوهش به جهنگن له گه لیاندا ﴿كَذَلِكَ جَزَاءُ
 الْكَافِرِينَ﴾ نه مه یه توله ی بی پروایان ﴿فَإِنْ أَنْتَ هُوَ﴾ به لام نه گه دهستیان هه لگرت (له جهنگ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه وا خوی گه وره لیخوشبوو میهره بانه ﴿وَقَاتِلُوا هُمَّ﴾ جهنگیان له گه ل بکهن ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ
 فِتْنَةً﴾ تادورژمنایه تی بوئاین وهاو هل بریاردان نه میتی ﴿وَيَكُونَ الَّذِينَ لِلَّهِ﴾ وه ئاین و ملکه چی هه ربو خوا ده بیت ﴿فَإِنْ
 أَنْتَ هُوَ﴾ نه مجائه گه دهستیان هه لگرت ﴿فَلَا عُدْوَانَ﴾ ئیتر دهست دریزی نی یه ﴿إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ مه گه ره سهه
 ستم کاران نه بیت ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ریزی مانگی حهرام به رانه به ریز گرتنی نه وانه بو مانگی
 حهرام ده بیت ﴿وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ﴾ شکاندنی هه ر ریزی کیش توله ی هه یه ﴿فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾ جا هه ره که سینک
 دهست دریزی کرده سهه رتان ﴿فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ﴾ ئیوهش دهست دریزی بکه نه سهه ری ﴿بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾
 به وینه ی دهست دریز کردنه که ی نه و بو ئیوه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزائن
 که خوا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له گه ل پاریز کارانه ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه دارایی خوتان بهخت بکهن له
 ری ی خوادا ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ وه به دهستی خوتان خوتان مه خه نه تیاچو ونه وه ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ وه
 چا که بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی خوا چا که کارانی خوش دهویت ﴿وَأَتُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾
 حه ج و عومه (تان که دهست بی کرد) ته نها بو خوا به ته وای بیکهن ﴿فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ﴾ نه مجائه گه ره هه
 (قه دهغه کران) ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه وسا چیتان بو هه لسورا له قوربانی (سهه ری برن) ﴿وَلَا تَحْلِقُوا
 رُءُوسَكُمْ﴾ وه سهه رتان مه تاشن ﴿حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ تا قوربانیه که ده گاته چی ی دیاری کراوی خوی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 مَرِيضًا﴾ نه مجا هه ره که سینک له ئیوه نه خوش بوو ﴿أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ﴾ یان نازاریک له سهه ری دا بوو ﴿فَفِدْيَةٌ
 مِنْ صِيَامٍ﴾ (نه گه ره سهه ری تاشی) بریتی یه ک بدات که روروو (ی سنی روزه) ﴿أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ سُكٍّ﴾ یان خیریک
 یان قوربانیه ک بکات ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ﴾ جا کاتیک دلنیا بوون (ترس نه بوو) ﴿فَمَنْ تَمَسَّ بِالْعُمْرَةِ﴾ نه مجائه وه که سهه ی
 بهه ره مه ند بوو به به جیهیتانی عومه ﴿إِلَى الْحَجِّ﴾ تاکاتی حه ج ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نه وه چی بو هه لسورا له
 قوربانی (بیکات) ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ وه نه گه ره یه کینک نه ببوو ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ﴾ با سنی روزه به روروو بیت
 له کاتی حه جدا ﴿وَسَبْعَةٌ إِذَا رَجَعْتُمْ﴾ وه حهوت روروی تریش کاتیک گه رانه وه ﴿تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ نه مه ده بیته ده
 روروی ته و او ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ نه مه بو که سینکه که (خوی) و کهس و کاری دانیشتووی
 دهه ر و بهه ری (مسجد الحرام) نه بیت ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ﴾ که به راستی خوا خاونه نی توله و سزای سهخته ﴿۱۱۱﴾

﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ﴾ (کاتی) حج له چهنه مانگینکی دیاری کراودایه ﴿فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ﴾
 نه مجا هدر که سینک له م مانگانه دا حجی له سهر خوی پیویست کرد ﴿فَلَا رَفَثَ﴾ بایتر نه چینه لای
 زن ﴿وَلَا فُسُوقَ﴾ وه به دکاری نه کات ﴿وَلَا جِدَالَ﴾ وه ده مه قاله نه کات ﴿فِي الْحَجِّ﴾ له حج جدا
 ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هرچی بکهن له چاکه ﴿يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ خواپی ی ده زانی ﴿وَتَزَوَّدُوا﴾ وه
 تویشوو (ی پاریزکاری) و له خوا ترسان هه لبرگن ﴿فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ که باشترین تویشوو
 له خوا ترسانه ﴿وَأَتَقُونَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ وه له من بترسن نه ی هوشمه ندان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گونا هتان له سهر نی یه ﴿أَنْ تَبْتَغُوا قَضًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که دوای رۆزی په روه ردگار تان بکهون
 ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ﴾ نه مجا کاتیک بلاوه تان لیکرد و گه رانه وه له عه ره فات ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾
 ناوی خوا بینن ﴿عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ له لای (مشعر الحرام) دا ﴿وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ﴾
 وه یادی خودا بکهن که رینمونی کردن ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ با له پیتش نه وه شائیه
 له گومر ایان بووبن ﴿ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ له پاشان بگه رینه وه له وشوینه ی خه لکی
 لی ی ده گه رینه وه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه داوای لی خوشبوون بکهن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بیگومان خوالی خوشبوو میهره بانه ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمْ مِنْكُمْ﴾ نه مجا کاتیک نه رکان و واجبانی
 حج جتان ته و او کرد ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ یادی خوا بکهن ﴿كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾ وه ک ناوبر دنتان بو
 باوو باپیرانتان ﴿أَوْ أَشِدَّ ذِكْرًا﴾ یان زورتر له ناوی نه وان ﴿فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ نه مجا هی وا هه یه
 له خه لکی (هه ر داوای دونیا ده کات و) ده لیت ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي الدُّنْيَا﴾ خوابه بمانده ری له دونیا دا
 ﴿وَمَا لِي فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ وه (نه وانه) هیچ به شیکیان نی یه له رۆزی دوایی دا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَقُولُ﴾ وه هی واش هه یه ده لیت ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ خوابه هه م
 له دونیا و هه م له رۆزی دواییدا خیر و خوشیمان پی بده ﴿وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ وه بمان پاریزه له سزای
 ناگر ﴿أُولَئِكَ﴾ نانه وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به شیکیان هه یه ﴿مِمَّا كَسَبُوا﴾ له وه ی که کردوویانه
 ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوی گه ورو زور خیرایه له لپیر سینه وه دا ﴿۱۱۷﴾

﴿وَأذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناوی خوا بهرن (الله اکبر بکهن) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ له چهند رپوژنیکی دیاری
 کراودا ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ ههر که سیئک په له بکات له دوو رپوژدا (ههر سنی جه موره که بهر دباران
 بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ﴾ گوناھی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه ههر که سیئکیش دوا بکه ویت (سی رپوژ
 ره جم بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ لِمَنْ آتَى﴾ گوناھی له سهر نی یه بو که سیئک پاریزکاری بکات و له خوا
 برسیئت ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا برسن و (له سزای) خوئان پپاریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ وه بزنانن که
 ئیوه ﴿إِنَّهُ تَحْشُرُونَ﴾ بولای نه و (نه گه رینه وه و) کوده کرینه وه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له ناو خه لکی
 که سانیک ههن ﴿يُعْجِبُ قَوْلَهُ﴾ که به قسه سهر سامت ده کات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له م ژیانی دونیادا
 ﴿وَيُشْهَدُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده کات به شاهید ﴿عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ﴾ له سهر (راستی) نه وه ی له دلیباه تی
 ﴿وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامِ﴾ که چی نه و دوزمنیکی سهر سه خته ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾ وه کاتیک پشتی هه لکرد
 ﴿سَعَى﴾ هه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زهوی دا (له وولاتدا) ﴿لِيُفْسِدَ فِيهَا﴾ بو نه وه ی خرابه ی
 تیدا بکات ﴿وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ﴾ وه کشتو کال و وه چه و نه وه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾
 وه خوا خرابه کاری خوش ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ﴾ وه کاتیک پی ی بو وتریت ﴿اتَّقِ اللَّهَ﴾ له خوا
 برسه ﴿أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ﴾ ده مار ده یگری بو بهد کرداریی ﴿فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ﴾ جا نه و دوزه خی
 به سه ﴿وَلَيْسَ الْمَهَادُ﴾ که به دترین جیگایه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناو خه لکیش که سانیک ههن
 ﴿مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ که گیانی خوی ده فروشیت ﴿أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ بو ره زامه ندی خوا
 ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کان ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی بر واداران
 ﴿أَدْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً﴾ هه موو به ته وای بچنه ناو ئیسلامه وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوا ی
 هه نگاوه کانی شه یتان مه که ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونکه بینگومان نه و دوزمنیکی ناشکراتانه ﴿فَإِنْ زَلَلْتُمْ﴾
 نه مجا نه گه ر لاتاندا (هه لخلیسکان) ﴿فَمِنْ بَعْدِ مَا﴾ دوا ی نه وه ی ﴿جَاءَ زَكُمُ الْبَيْتُ﴾ که
 نیشانه ناشکراکانتان بوهات ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ نه وه چاک بزنانن که خوا ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ زال و کار
 دروسته ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ئایا نه وانه چاوه پروانن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خوا یان بو بیت ﴿فِي ظُلْمٍ﴾
 له ناو چهند پارچه ﴿مِنَ الْعَمَامِ﴾ هه وریکی سپی دا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ هه روه ها فریشته کان (یان بو بی)
 ﴿وَقَضَى الْأَمْرَ﴾ وه کاره که کوتایی پی بیت ﴿وَاللَّهُ يُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ وه هه موو کاریک ههر بولای خوا
 ده گه رینه وه ﴿۳۳﴾

﴿سَلِّبِيْ اِسْرَآءِیْلَ﴾ (ته ی موحه ممد ﷺ) له به نی ئیسرا ئیل پیرسه ﴿كُرْءَاتِنَّا هُنَّ مِنْ اٰیَمٍ بَیِّنَاتٍ﴾ که چند به لگه و
 نیشانه ی روشنمان داوه به وان ﴿وَمَنْ یَّبْدَلْ﴾ وه ههر که سینک بیگوریت ﴿بِعَمَّةِ اللّٰهِ﴾ به هره ی (رینمونی) خوا
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ﴾ دوا ی نه وه ی که دهستی کهوت ﴿فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه بیگومان خود اتوله ی زورسه خته
 ﴿رُزِقَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا﴾ جوان کراوه بو ی بر وایان (ناسوپاس کهران) ﴿الْحَیْوةُ الدُّنْیَا﴾ ژبانی دونیا (به جورنک)
 ﴿وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِیْنَ ءَامَنُوا﴾ که گالته ده کهن به پرواداران ﴿وَالَّذِیْنَ اتَّقَوْا﴾ (به لام پایه ی) نه وانه ی له خوا ترسن
 ﴿فَوْقَهُمْ یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ گه لی به رزتره له وان له رژی دوا پیدا ﴿وَاللّٰهُ یَرْزُقُ﴾ وه خودا رزق و رژی ده دات
 ﴿مَنْ یَّشَآءُ﴾ به ههر که سینک که بیه ویت ﴿بِعَیْرِ حِسَابٍ﴾ به بی شو مار و حساب کردن ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 خه لکی یه ک کومه ل بوون (به سروشت) ﴿فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِیِّیْنَ﴾ نه مجا خودا پیغه مبه رانی نارد ﴿مُبَشِّرِیْنَ﴾
 به مرده ده ر ﴿وَمُنذِرِیْنَ﴾ و ترسینهر ﴿وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه کتبیی راستی و دروستی له گه لدا
 ناردونه خواره وه ﴿لِیَحْکُمَ بَیْنَ النَّاسِ﴾ تا بریار بدات و حوکم بکات له ناو خه لکی دا ﴿فِیْمَا اَخْتَلَفُوا فِیْهِ﴾
 له و شتانه ی که جیاواز و دو به ره ک بوون تیا پیدا ﴿وَمَا اَخْتَلَفَ فِیْهِ﴾ وه کهس جیاواز و دو به ره کی
 نه کرد له کتبیی ناسمانیدا ﴿إِلَّا الَّذِیْنَ اُوْتُوهُ﴾ مه گهر نه وانه ی که کتبییان پی درابوو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دوا ی نه وه ی
 ﴿مَا جَآءَتْهُمْ اَلْبَیِّنَاتُ﴾ نیشانه و به لگه ی روشنمان بو هات ﴿بَغْیًا بَیْنَهُمْ﴾ به هوی حه ساده تی ناو خویانه وه
 ﴿فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِیْنَ ءَامَنُوا﴾ نه مجا خوا خوی رینمونی پرواداران کرد ﴿لِیْمَا اَخْتَلَفُوا فِیْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ بو
 نه و رینگا راسته ی که دو به ره کیان تیا ده کرد ﴿وَاللّٰهُ یَهْدِی مَنْ یَّشَآءُ﴾ وه خوا کی ی بویت رینمونی ده کات
 ﴿اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ﴾ بو رینبازی راست ﴿اَمْرٍ حَسْبُكُمْ﴾ نایا واتان زانیوه ﴿اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده چنه
 به هشت ﴿وَلَقَدْ اٰتٰیْتُمْ مَثَلُ الَّذِیْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که چی هیشتا نه هاتوته ریتان نه وه ی له نار ه حتی تووشی نه وانه
 بوون که له پیش تبه ودا تبه رین ﴿مَسَّهُمُ الْبَاسُ وَالضَّرَّاءُ﴾ (که له رنی خوادا) دوو چاری سه ختی و زهره ر و
 زیان بوون ﴿وَزُلْزِلُوا﴾ وه زور به توندی ته کان دران و زوربان بو هات ﴿حَتّٰی یَقُولَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِیْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ﴾
 به ره نگینک که پیغه مبه ره که و نه وانه ی که پروایان هینابوو له گه لیدا ده یان ووت ﴿مَتّٰی نَضُرَّ اللّٰهُ﴾ سه ره که و تنی
 خوا که ی دیت ﴿اَلَا اِنْ نَضُرَّ اللّٰهُ قَرِیْبًا﴾ ناگادار بن و دلنیا بن به راستی سه ره که و تنی خوانزیکه ﴿یَسْئَلُوْنَكَ﴾
 پرسیا رت لی ده کهن ﴿مَا ذٰی اُنْفِقُوْنَ﴾ چی بیه خشن (له ری ی خوادا) ﴿قُلْ مَا اَنْفَقْتُمْ﴾ بلی: نه وی ده بیه خشن
 ﴿مِنْ خَیْرٍ﴾ له مالی پاک و حه لال ﴿فَلِلّٰهِ الدِّیْنُ﴾ با بو باوک و دایک ﴿وَالْاَقْرَبِیْنَ﴾ و خزمانی نریک ﴿وَالْیَسْمٰی﴾ و
 هه تیوان ﴿وَالْمَسْکِیْنَ﴾ و هه ژاران ﴿وَالْبِیِّنِ السَّبِیْلِ﴾ و رینوارانی کهم ده ست ﴿وَمَا تَفْعَلُوْنَ مِنْ خَیْرٍ﴾ وه هه رچی بکهن
 له چاکه ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِیْمٌ﴾ نه وه بیگومان خوا ناگاداره لی ی ﴿۱۵﴾

﴿ كَيْتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ ﴾ جهنگتان له سهر پئویست کرا ﴿ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ ﴾ که لاتان ناخوشه ﴿ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا ﴾ وه نه گونجی شتیکتان پی ناخوش بی ﴿ وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ که چی باش و خیر بیت بوتان ﴿ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا ﴾ وه نه گونجی شتیکتان پی خوش بی ﴿ وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ﴾ و خراب بیت بوتان ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ ﴾ وه خوا (چاک و خرابی ئیوه) نه زانیت ﴿ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ و ئیوه نایزان ﴿ يَسْتَأْذِنُكَ ﴾ پرسیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ ﴾ ده باره ی مانگی حه رام ﴿ فِتَالٍ فِيهِ ﴾ جهنگ کردن تیایدا ﴿ قُلْ ﴾ بلی ﴿ فِتَالٍ فِيهِ كَبِيرٌ ﴾ جهنگ له مانگی حه رام دا گوناھیکی گه وره یه ﴿ وَصَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ به لام به ره له سستی ریبازی خوا ﴿ وَكَفَّرَ بِهِ ﴾ وه بی بروایی پی ﴿ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾ وه (ری گری موسولمانان) له مزگه وتی حه رام ﴿ وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ ﴾ ودهر کردن خه لکی نه و مزگه وتی لپی ﴿ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ﴾ گه وره تره لای خوا (له جهنگ کردن له مانگی حه رامدا) ﴿ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقِتَالِ ﴾ وه هاوه ل په یدا کردن بو خوداوه وه ول دان بو په شیمان کردن وه ی موسلمان گه وره تره له (پیاو) کوشتن (له ومانگه دا) ﴿ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ ﴾ به رده وام ده ست هه لئا گرن و جهنگتان له گه لدا ده کهن ﴿ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ ﴾ تا په شیمانان بکه نه وه له دینه که تان ﴿ إِنِ اسْتَطَعُوا ﴾ نه گهر بتوانن ﴿ وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ ﴾ وه هه ره که سیک له ئیوه له دینی خوی هه ل بگه رپته وه ﴿ فِيمَتٍ وَهُوَ كَافِرٌ ﴾ وه به بی بروایی بمری ﴿ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ﴾ ئا نه وانه هه موو کرده وه کانیا ن پوج نه بیته وه ﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾ له دنیا و دواړو ژیشدا ﴿ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ﴾ وه نه وانه یارو هاوده می ناگرن ﴿ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ تییدا ده میتنه وه به ئیجگاری ﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ به راستی نه وانه ی بروایان هیئا ﴿ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا ﴾ وه وانه ی کوچیان کرد ﴿ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾ و تیکوشان له ری ی خوا دا ﴿ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ﴾ ئانه وانه چاوه پروانی میهره بانی خودان ﴿ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ وه خوالی خوش بوو میهره بانه ﴿ يَسْتَأْذِنُكَ ﴾ نه ی موحه ممد پرسیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ﴾ ده باره ی عه ره ق و قومار ﴿ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ ﴾ بلی له م دوانه دا گوناھی گه وره هه یه ﴿ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ ﴾ و چند قازانجیک هه یه بو خه لکی ﴿ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ ﴾ به لام گوناھه که یان گه وره تره ﴿ مِنْ نَفْعِهِمَا ﴾ له سوود و قازانجه که یان ﴿ وَيَسْتَأْذِنُكَ ﴾ وه پرسیارت لی ده کهن ﴿ مَا ذَا يُفْقُونَ ﴾ چی ببه خشن ﴿ قُلِ الْعَفْوَ ﴾ بلی نه وه ی لیئان زیاده ﴿ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ﴾ ئاوه ها خودا به لگه کان روون ده کاته وه بوتان ﴿ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ تا بیر بکه نه وه ﴿

﴿ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴾ له کاری دنیا و دوار و ژتان ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ ﴾ و هر سیارت لی ده کهن ﴿ عَنِ الَّتِي تَمَّى ﴾ له باره ی هه تیوان (که چو بن له گه لیاندا) ﴿ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ ﴾ بلی چا کساز ی (تی که لاوی کردن) بو نه وان چا کتره ﴿ وَإِنْ تَخَاطَبْتُمْ فِيهَا خَوَاتِمُكُمْ ﴾ وه نه گهر تی که ل بین له گه لیاندا (قه ی سنا کات چون که) بر اتانن ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ﴾ وه خوا ده زانی کی خرابه کار و کی چا که کاره (له گه ل هه تیوان) ﴿ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبْتَكُمْ ﴾ نه گهر خوا بیویستایه دو چاری ره نج و نار هه ته سی ده کردن ﴿ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ به راستی خوا زال و کار دروسته ﴿ وَلَا تَتَكَبَّرُوا لِلْمُشْرِكِ ﴾ ژنانی هاوبه ش پهیدا کهر ماره مه کهن ﴿ حَتَّى يُؤْمِنَ ﴾ تابروا ده هینن ﴿ وَلَا مَآئِمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ ﴾ که نیزه کینی بر وادار ﴿ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ ﴾ با شتره له ژنه (نازادی کی) هاوبه ش پهیدا کهر ﴿ وَلَوْ أَنْجَبْتُمْ ﴾ با (هاوبه ش پهیدا که ره که) سه رسامیشی کرد بن (به جوانی یان داراییان) ﴿ وَلَا تَتَكَبَّرُوا لِلْمُشْرِكِينَ ﴾ وه ژنانی موسلمان ماره مه کهن له هاوبه ش پهیدا کهران ﴿ حَتَّى يُؤْمِنُوا ﴾ تابروا ده هینن ﴿ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ ﴾ وه کویله یه کی بر وادار ﴿ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ ﴾ با شتره له (نازادی کی) هاوبه ش پهیدا کهر ﴿ وَلَوْ أَنْجَبْتُمْ ﴾ با سه رسامیشی کرد بن (به دارایی یا جوانیان) ﴿ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ﴾ نه وانه بانگ (ی خه لک) ده کهن بو ناو ناگر ﴿ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ ﴾ به لام خوا (خه لک) بانگ ده کات بو به هه شت ﴿ وَالْمَغْفِرَةَ بِإِذْنِهِ ﴾ و لیخوش بوون به فهرمانی خوی ﴿ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ ﴾ وه نیشانه کانی خوی روشن ده کاته وه بو خه لکی ﴿ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴾ به لکو بیربکه نه وه ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ﴾ وه هر سیارت لی ده کهن ده باره ی حه یز ﴿ قُلْ هُوَ أَذَى ﴾ بلی حه یز نازاره ﴿ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ ﴾ که واته دوور بکه ونه وه له هاوسه ره کانتان ﴿ فِي الْمَحِيضِ ﴾ له کاتی حه یزا ﴿ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ ﴾ وه نزیکیان له گه لدا مه کهن ﴿ حَتَّى يَظْهَرْنَ ﴾ تا پاک ده بنه وه ﴿ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ ﴾ که خویان شت (دوای پاک بوونه وه) ﴿ فَأَتُوهُنَّ ﴾ نه مجا بچنه لایان ﴿ مِنْ حَيْثُ أَمَرَ اللَّهُ ﴾ له و شوینه وه که خوا فهرمانی پیداون ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ ﴾ به راستی خواه ته و به کارانی خوش ده ویت ﴿ وَحُبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴾ و پاکانی خوش ده ویت ﴿ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ﴾ ژنه کانتان کیلگه ی خوتانن ﴿ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ ﴾ جا توو بوه شیننه ناو کیلگه که تانه وه (مه به ست چوونه لایانه) ﴿ أَنْ تَشْتَرُوا ﴾ به هر شینوه یه که ده تانه و ی (له شوینی تایبه تی خوی که پیشه وه یه نه که دواوه) ﴿ وَقَدِمُوا لِأَنفُسِكُمْ ﴾ کرده وه ی باش پیش بخه ن بو خوتان ﴿ وَاتَّقُوا اللَّهَ ﴾ له خوا بترسن ﴿ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ ﴾ وه بزنان و دلنیابن که به خزمه تی ده گهن ﴿ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ وه مزده بده به بر واداران ﴿ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً ﴾ نه کهن سویند به خوا خوار دن بکه ن به به ره لستی ﴿ لَا يَمْنِكُمْ ﴾ نه و شتانه ی سویند تان له سه ری خوار دووه ﴿ أَنْ تَبْرُوا وَتَتَّقُوا ﴾ که چاکی و پاریز کاری ﴿ وَتُضِلُّوا بَيْنَ النَّاسِ ﴾ و ریکه خستی نیوان خه لکی یه ﴿ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴾ وه خوا بیسه ر و زانایه ﴿

﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾ خوا سویندی بی هووده (لهدهم دهه چوون) تان لی ناگری ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ به لام سویندیکتان لی ده گریت ﴿بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به دل بتانه ویت و مه به ستان بیت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ وه خوا لیخوشبوو لهسهه خویه ﴿لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ بوئه وانه ههیه سویند ده خون له گهل ژنه کانیان دروست نه بن ﴿تَرِيضَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ چاوه روانی چوار مانگ بکهن ﴿فَإِنْ قَاءَهُ﴾ نه مجا نه گهر گهرانه وه (بو لای ژنه کانیان) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نهوا خوا لیخوشبوو میهره بانه ﴿وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ﴾ وه نه گهر بریاری ته لاق دانیان دا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نهوا خوا بیسهه روزانیه ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ﴾ وه ژنه ته لاق دراوه کان ﴿يَتَرَيضْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ﴾ دان به خویندا ده گرن ﴿ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ تاماوهی سی حهیز ﴿وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ﴾ دروست نی یه بوئه وان ﴿أَنْ يَكْتُمْنَ﴾ که بیشار نه وه ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْفُسِهِنَّ﴾ نه وهی خواله مندالدانیان دا دروستی کردوه (له حهیز یا مندال) ﴿إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه گهر بروایان ههیه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به روزی دواپی ﴿وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ﴾ وه میرده کانیان شایستهن ﴿بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به گیرانه وه بیان له عیدده دا ﴿إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نه گهر بیانه وی به باشی بژین ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه بو ژنان ههیه به سهه میردیانه وه وه کوئه وهی که بو پیوان ههیه به سهه ژنانه وه به پی ی باوونه ریتی (به سهه ند) ﴿وَالرِّجَالُ عَلَيْهِمْ دَرَجَةٌ﴾ وه پیوان پلهیه کیان ههیه به سهه ژنانیانه وه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و کار دروسته ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق (یک که بردنه وهی له دواوه بی) دوو جاره ﴿فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ﴾ دوائه وه راگرته به خوشی ﴿أَوْ تَسْرِيحُ بِإِحْسَانٍ﴾ یان به ره لاگردن وته لاق دانیه تی به باشی ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ﴾ وه دروست نی یه بوئیه ﴿أَنْ تَأْخُذُوا﴾ که لی بسه نه وه ﴿مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ ههچیک له و شتانهی که داوتاننی ﴿إِلَّا أَنْ يَخَافَا﴾ مه گهر ههردوولا بترسن (له وهی) ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که سنووری خوا رانه گرن ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا نه گهر ترسان ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ له وهی سنووری خوا رانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نهو پیاوو نافرته که گونا هیان ناگات ﴿فِيمَا أَفْتَدْتُمْ بِهِ﴾ به وه که ژنه که له بریتی خوی بیدات به پیاوو کهی ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه (ی باسکران) سنووری خوان ﴿فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ لیسان دهه مه چن وده سندریتی نه که نه سهه ریان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه ههه که سیک له سنووری خوا دهه ریحیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نا نه وانه سته مکارن ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مجا نه گهر ته لاقی (سیهه می) دا ﴿فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ﴾ ئیتر نهو ژنه بوئه و پیاوو دروست نی یه ﴿حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ ههنا شوونه کات به میردیک تر (به ئیجگاری) ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ نه مجا نه گهر (میردی دو وهه م) ته لاقی دا (یاسا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ ئیتر گونا نی یه له سهه ر ژن و میرده (کونه) که ﴿أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾ که بگه ریننه وه لای یه کتر (به ماره کردنیکی تازه) ﴿إِنْ طَلَّقَا﴾ نه گهر بزائن ﴿أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که له سنووری خوا دهه رناچن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سنووری خوان ﴿يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ روونیان ده کاته وه بو گهلینک که تی بگهن ﴿۳۶﴾

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنانی هاوسه رتان ته لاق داو ﴿فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ گه یشتن به ناخرو و توخری عیدده یان ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ رایان بگر نه وه به خوشی ﴿أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان به ره لایان بکن و ته لاقیان بدن به باشی ﴿وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا﴾ رایان مه گر نه وه به ئیش و نازاره وه ﴿لِتَعْتَدُوا﴾ بونه وهی سته میان لی بکن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هه ره که سینک کاری و ابکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ نه وه سته می له خوی کردوه ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا﴾ وه گالته به فهر مووده کانی خوا مه کهن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیر بکه نه وه له چاکه ی خواله گه لتاندا ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ و نه وهی که به سه ریدار شتون ﴿مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ﴾ له قورئان و فهر مووده ی به جی به وه ناموژ گاریتان ده کات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزائن که خوا ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به هه موو شت زانایه ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنتان ته لاقدا ﴿فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ عیدده یان ته واو بوو ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ﴾ ئیتر قه ده غه یان (به رگریان) مه کهن ﴿أَنْ يَنْكِحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾ که شوو بکن به خه لکانیکی تر که ده بن به میردیان ﴿إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُمْ﴾ نه گهر ینک که وتن له ناو خویندا ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به باشی ﴿ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ﴾ نه مه په ند و ناموژ گاری تیدایه ﴿مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بونه وه که سه ی که بروای به خواو به پروژی دواپی بیت له ئیوه ﴿ذَلِكَ لَكُمْ أَنْتُمْ وَأَطْفَالُكُمْ﴾ نه مه په ند و هر گر تنه تان باشتره و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه خوا ده زانی و ئیوه نایزائن ﴿وَالْوَالِدَاتُ﴾ دایکان ﴿بِرِضْعَنِ أَوْلَادَهُنَّ﴾ شیر بدن به منداله کانیان ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ دوو سالی ته واو ﴿لِمَنْ أَرَادَ﴾ (نه مه) بو که سینکه که بیه ویت ﴿أَنْ يُتِمَّ الرِّضَاعَةَ﴾ شیری ته واو بدات ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ﴾ له سه ر باو که که یه ﴿رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾ ریزی و کالای دایکه کان ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به باشی ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هیچ که سینک له توانای خوی زیاتر داوای لی ناکریت ﴿لَا أَنْصَارَ وَوَالِدَةً يُؤَلِّدُهَا﴾ با زیان نه گه یه ندری به هیچ دایکینک به هوی منداله که یه وه ﴿وَلَا مَوْلُودًا لَهُ يُولَدُ﴾ وه به هیچ باو کینک به هوی منداله که یه وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ وه (نه گهر باو که که مرد) له سه ر میراتگره وه کو نه وهی (پیشوونه فقهی دایکی منداله که بدات) ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا﴾ نه مجا نه گهر ویستیان (منداله که) له شیر بیبرنه وه (له پیش دوو ساله که دا) ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به ره زامه ندی و راویژی هه ردوولایه کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه وه گونا هیان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ وه نه گهر (ئیوهی پیوان) ویستان ﴿أَنْ تَسْرِعُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ دایه ن بگرن بو منداله کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نه وه گونا هتان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ نه گهر بیان دهنی ﴿مَاءًا تَيْبًا بِالْمَعْرُوفِ﴾ نه وی بوتان داناوون به خوشی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا﴾ وه له خوا بترسن و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به راستی خوا بینایه به وهی که ده یکن ﴿

﴿وَالَّذِينَ يُؤَفِّقُونَ مِنْكُمْ﴾ ئەو پیاوانه ی که ده مرن له ئیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ و هاوسه ران جی ده هیلن
 ﴿يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ﴾ هاوسه ره کانیا ن ده بیته چاوه پروانی بکه ن ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ چوار مانگ و
 ده شهو ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ ئەمجا که عیده ده یان ته واو بوو ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئیتر گونا هتان له سه ر
 نی یه (ئهی کهس و کاری ژن) ﴿فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ له وهی که (ئهو ژنانه) ده یکه ن
 له خو یاندا به پی ی باوی ناو کومه ل ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا ئا گاداره به وهی که ده یکه ن ﴿۳۳﴾
 ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه گونا هتان ناگات ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ له خواز بیته ژنانی (میرد
 مردوو) به ناراسته و خو پینان بلین ﴿أَوْ أَكْتَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ یا له دلی خو تاندا (پریار بدن) ده یان خوازن
 ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ﴾ خوی گه وه زانیویه تی که بیگومان ئیوه ﴿سَتَذَكَّرُونَ﴾ له مهو دوا ناویان ده بن
 ﴿وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا﴾ به لام به نهیته به لینیان پی مه ده ن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ مه گه ر قسه یه ک
 که باش بیت ﴿وَلَا تَعْرِمُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ﴾ وه پریاری ماره کردنیان مه ده ن ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ تا
 عیده که یان ته واو ده بیت ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ وه بزانه بیگومان خوا ده زانیته ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾
 به وهی که له دل تاندا یه ﴿فَأَخَذُوا﴾ که واته خو تان پاریزن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزانه دل نیابن که خوا
 ﴿عَفْوٌ حَلِيمٌ﴾ لیخوشبووی له سه ر خو یه ﴿۳۴﴾ ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ گونا هتان له سه ر نی یه ﴿إِنْ طَلَّقْتُمُ
 النِّسَاءَ﴾ ئە گه ر ژنانیک ته لاق بدن ﴿مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ﴾ که هیشتا نه چووبنه لایان ﴿أَوْ نَفَرْتُمْ عَنْهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 یا ماره بیتان بو دانه نابن ﴿وَمَعَّوْهُنَّ﴾ وه به هره مه ندیان بکه ن (شتیکیان له مالی خو تان بدنه تی) ﴿عَلَى
 الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ﴾ ده وه له مه ند به پی ی خوی ﴿وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرُهُ﴾ وه هه ژار به پی ی خوی ﴿مَتَعًا بِالْمَعْرُوفِ﴾
 به هره وه یار مه تی دانیک که باو و نه ریت بیت. ﴿حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ ئەوه پیویسته له سه ر چاکه کاران ﴿۳۵﴾
 ﴿وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ﴾ وه ئە گه ر ژنانتان ته لاق دا ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ پیش ئەوهی بچه لایان ﴿وَقَدْ فَرَضْتُمْ
 لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ وه ماره یی تان بو دانا بوون ﴿فَصِفْ مَا قَرَضْتُمْ﴾ ئەوه نیوهی ماره یی یه که یان ده که وی
 ﴿إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ﴾ مه گه ر ئەوان (لیتان) خوش بن ﴿أَوْ يَعْفُوا الَّذِي﴾ یان ئەو که سه له (میرد) ی خوش
 بیت ﴿بِيَدِهِ عَقْدَةُ النِّكَاحِ﴾ که ماره پرینه که ی به ده سه ته ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ وه لی خوشبوونتان
 له پاریز کاریه وه نزیکتره ﴿وَلَا تَسْأُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ وه ئەو چاکه یه ی که له نیوانتاندا بووه له بیرتان
 نه چیه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا بینایه به وهی که وا ده یکه ن ﴿۳۶﴾

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ ناگاداری له نویژه کانتان بکهن و بیانپاریزن ﴿وَالصَّلَاةَ الْوَسْطَى﴾ وه (به تابه تی) نویژی ناوه پراست (که نویژی عه سره) ﴿وَقَوْمًا لِلَّهِ قَلْبَيْنِ﴾ وه له نویژدا بوهستن بؤ خوا به گهردن که چی و (بی قسه کردن) ﴿فَإِنْ خَفْتُمْ﴾ نه مجا نه گهر ترسان ﴿فَرِحَالًا أَوْ كَبَانًا﴾ (نویژ بکهن) به پیاده یان به سواری ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ﴾ که ترستان نه ما ﴿فَادْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه وسا یادی خوا بکهن ﴿كَمَا عَلَّمَكُم﴾ به ورهنگهی که فیری کردون ﴿مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه وهی جاران نه تانده زانی ﴿وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنكُم﴾ نه و پیاوانه ی ده مردن له نیهوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ پاش خویان ژنه کانیاں به جی ده هیلن ﴿وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خوا فرمانی کردوه) به وه سیهت کردن بؤ ژنه کانیاں ﴿مَتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالینک به خیر بکرین ﴿غَيْرِ إِخْرَاجٍ﴾ بی نه وهی ده بکرین (له مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجْنَ﴾ نه مجا نه گهر خویان چوونه ده وهه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نیر هیچ گونا هتان له سهرنی به (نه ی کهس و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ﴾ له وهی که نه و ژنانه ده بکهن ده باره ی خویان ﴿مِن مَّعْرُوفٍ﴾ به باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و بالاده ست و کار دروسته ﴿وَلَمَّا طَلَّكَتِ مَتَّعٌ بؤ ته لاق در اوان هیه (به سهر میرده کانیا نه وه) به هره مه مند بکرین (به برینک پاره) ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به باشی ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (نه وه) پیویسته له سهر پارینز کاران ﴿كَذَلِكَ يبينُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ ناوا خوا تابه تانی خویتان بؤ روون ده کاته وهه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تاتی بگهن و ژیرین ﴿الَّتِي رَوَّضَ إِلَى الدِّينِ﴾ ثایا ووردنه بویته وه له وانه ی ﴿حَرَجُوا مِن دِينِهِمْ﴾ که له ولاتی خویان ده رچوون ﴿وَهُمْ أَلُوفٌ﴾ له کاتینکدا که نه وان هه زاران (کهس) بوون ﴿حَدَّرَ أَلْمَوْتَ﴾ له ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ نه مجا خوا بی ی وتن بمرن ﴿ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ له پاشان زیندووی کردنه وهه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ﴾ به پراستی خوا خاوه نی چاکه یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به سهر خه لکه وهه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ﴾ به لام زور به ی خه لک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا ناکهن ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ بکهن له ری ی خوا دا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزانش ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به پراستی خوا بیسه ری زانایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقرِضُ اللَّهَ﴾ کی یه نه وه که سه ی قهرز بدات به خوا ﴿قرضًا حسنًا﴾ به قهرزینکی باش ﴿فِيضْعَفَهُ لَهٗ﴾ نه مجا خوا بؤی زیاد ده کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به زیاد کردنیکی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ﴾ وه خوا (پروزی خوی) نه گریته وه وه فراوانی ده کات ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ وه ههر بؤلای نه ویش ده گهرینه وهه ﴿۱۱۵﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا وورد نه بوو ویته وه له به سه ره هاتی ده سته و کومه لیک له کار به ده ست و ناو دارانی
 ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ به نی ئیسرائیل (نه وه کانی یه عقوب) ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ له دوای موسا
 ﴿إِذْ قَالَ الْوَالِدِيُّ لَهْمُ﴾ که به پیغه مبه ریکی خویمان ووت ﴿أَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا﴾ پاشایه کمان بو بنیره
 ﴿نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جهنگ بکه یین له ری ی خوادا ﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ﴾ ووتی نایا نزیک نیبه ئیوه
 ﴿إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ نه گهر جهنگتان له سه ر فه رز و پیویست بکری ﴿أَلَا تَقَاتِلُوا﴾ جهنگ
 نه که ن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سو دینکمان پی ده گات نه گهر جهنگ
 نه که یین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرَجْنَا﴾ له کاتیکدا که دهر کراوین ﴿مِنْ دِيَارِنَا﴾
 وابتایتا ﴿له وولاتمان و مال و مندا الماندا﴾ ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾ که چی کاتیک جهنگیان
 له سه ر پیویست کرا ﴿تَوَلَّوْا﴾ پشتیان هه لکرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾
 بِالظَّالِمِينَ ﴿خواستیش ناگاداره به سه ر سته مکاراندا ﴿۱۶۱﴾ ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه پیغه مبه ره که یان
 پنی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ بیگومان خوا طالوتی بو ناردن به پادشا
 ﴿قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ووتیان نه و چون نه بی به پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ به سه ر ئیمه وه ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ﴾
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ ﴿که ئیمه له و شایسته ترین به پادشایی ﴿وَلَمْ يُلَاقِهِمْ سَعَةً مِنَ الْمَالِ﴾ وه دارایی زوری
 نه دراو هتی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ فه رمووی: به راستی خوا نه وی هه لئبار دووه به سه ر
 ئیوه دا ﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً﴾ وه به شی زیاتری داو هتی له فراوانی ﴿فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ له زانین و توانایی
 جه سته ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ﴾ وه خوا مولک و پشایی خوئی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هه ر که س
 خوئی بیه وی ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا (به هره) فراوان و زانیه ﴿۱۶۲﴾ ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه
 پیغه مبه ره که یان پنی ووتن ﴿إِنَّ آيَةَ مَلَكِهِ﴾ نیشانه ی پادشای یه که ی نه وه یه ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمُ﴾
 الْمَتَابُوتُ ﴿که صندوق و داره مه یته که تان بو دیته وه ﴿فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ که مایه ی نارامیتانه
 له په روه ردگار تانه وه ﴿وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ﴾ له گه ل هه ندیک له که له پوری ﴿ءَالُ مُوسَىٰ وَعَالُ هَارُونَ﴾
 خانه دانی موسا و هاروون ﴿تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته هه لیده گرن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ﴾
 بیگومان له مه دا نیشانه و به لگه هه یه بو ئیوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه بر وادار بن ﴿۱۶۳﴾

﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ ئەمجا کاتیک که طالووت به خوئی و له شکره که یه وه (له شار) ده رچوون ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ﴾ پی ی ووتن بیگومان خوا تاقیتان ده کاته وه ﴿بِنَهْرٍ﴾ به چه میك (روبارینک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ ئەمجا هەر که سیک لینی خواریده وه ﴿فَلَيْسَ مِنِّي﴾ ئەو له (له شکرى) من نی به ﴿وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ وه هەر که سیک لینی نه چه شت ئەو له منه ﴿إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً﴾ مه گەر که سیک پر مشتیکی لینی بگری ﴿بِيَدِهِ﴾ به دهستی خوئی (و بیخواته وه) ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ﴾ جا هه موو تیریان لینی خواریده وه ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ﴾ هُو ﴿کاتیک طالووت لینی په ریه وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ ئەوانهش بر وایان هیتابوو له گه لیدا (بئ) ئەوانه ی که تیریان لینی خواریده وه ﴿قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ ووتیان: ئەم پر و ئیمه ده ره قه تی جالووت و له شکره که ی نایه یسن ﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ﴾ ووتیان: ئەوانه ی که پیمان وابوو ﴿أَنَّهُمْ مُّلقُوا اللَّهَ﴾ به خزمهت خوا ده گن (له رۆزی دوایی دا) ﴿كَرِهْنٰ فِئَةً قَلِيلَةً غَلَبَتْ﴾ زور دهستی کهم زال بووه به سهر ﴿فِئَةً كَثِيرَةً﴾ دهستی زوردا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فه رمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا له گه ل خور اگرا نه ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ کاتیک که رووبه رووی جالووت و له شکره که ی وه ستان ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿رَبَّنَا أفرغ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ خواجه خور اگری بریزه به سهر ماندا ﴿وَوَسَّيْتِ أَقْدَامَنَا﴾ وه پیمان جیگییر بکه ﴿وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ﴾ وه زالمان بکه به سهر گه لی ﴿الْكَافِرِينَ﴾ بی بر وایاندا ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ ئەو سا به فه رمانی خوا شکانندیان ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ وه داوود (که یه کیک بوو له سهر بازانی طالوت) جالووتی کوشت ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه خوا پاشایه تی و پیغه مبه ریتی دایه ﴿وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾ وه ئەو هی ویستی فیری کرد ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ ئەو گەر خوا خه لکی له ناو نه بردایه ﴿بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هه ندیکیان به هه ندیکی تریان ﴿لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ هه موو سهر زهوی پرده بوو له خراپه و تاوان ﴿وَلَا كُنَّ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ به لام خوا خاوه نی به خششه ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سهر هه موو جیهانیانه وه ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ ئەم (به سهر هاتانه) نیشانه کانی خوان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ﴾ ده یان خوینیینه وه به سهر تدا ﴿بِالْحَقِّ﴾ به راستی ﴿وَأَنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه بیگومان تو له پیغه مبه رانیت ﴿۲۰۲﴾

﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا﴾، نه و پیغمبرانه‌ی (که باسکران) ریزمان داوه ﴿بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ له و پیغمبرانه‌ی هی و ایان بووه که خوا‌قسه‌ی له گه‌ل کردووہ (وه‌ک موسی علیه السلام) ﴿وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ وه هه‌ندیکیانی به‌رز کردووہ ته‌ووہ چهند پله‌ی‌هک ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَتِنتِ﴾ وه دامان به عیسای کوری مه‌ریهم چهند به‌لگه و (موعجزیه‌ی کی) ناشکرا ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وه پشتگیریمان کرد به فریشته‌ی سرووش (که جبریله) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿مَا أَقْتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نه‌و گه‌لانه‌ی که له‌وای پیغمبره‌کانبان ده‌هانتن له‌گه‌ل یه‌کدا نه‌ته‌جه‌نگین ﴿مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَتِنتُ﴾ دوا‌ی نه‌و نیشانه‌ی روشنانه‌ی که بویان هاتبوو ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ به‌لام دووبه‌ره‌کی یان تیکه‌وت ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ﴾ نه‌مجا‌هی و ایان بوو بروای هیتا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ وه‌هی و ایان بوو بی بروابوو ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿مَا أَقْتَلُوا﴾ یه‌کتریان نه‌ده‌کوشت و شه‌ریان نه‌ده‌کرد ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ به‌لام نه‌وه‌ی خوا بیه‌ویت ده‌یکات ﴿يَتَائِبًا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی برواتان هیتاوه ﴿أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بیه‌خشن له‌و روزه‌ی که پیمان داوون ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ پیش نه‌وه‌ی که روزه‌ی بی ﴿لَا يَبِغُ فِيهِ﴾ که نه‌کرین و فروشتنی تیدایه ﴿وَلَا حِلَّةٌ﴾ و نه‌دوستایه‌تی و ناشنایه‌تی تیدایه ﴿وَلَا شَفَعَةٌ﴾ وه‌نه‌تکای تیدایه (تا‌ر‌زگارتان کات له‌سزا) ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ وه‌هر بی بروایان سسته‌مکاران.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خواهه‌و خواهی‌هه‌که هیچ په‌رستراونکی به‌هق و راست نیه‌بیجگه‌له‌و ﴿الْحَيُّ﴾ هه‌میشه‌زیندووی ﴿الْقَيُّومُ﴾ ته‌دبیر‌کهر و را‌گر (ی‌بوونه‌وه‌ر) ه ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ نه‌وه‌نه‌وز نه‌یگری و نه‌خه‌و ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه‌ر هی نه‌وه‌ه‌رچی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌هرچی له‌زه‌وی دایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ﴾ کی یه‌نه‌و که‌سه‌ی له‌و روزه‌دا بتوانی‌تکای له‌لا‌بکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌ری پیدانی خوی نه‌بی‌ت ﴿يَعْلَمُ﴾ نا‌گاداره ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ به‌نه‌وه‌ی له‌به‌رده‌می (ئاده‌می) یه‌وه‌یه‌(له‌دو‌نیا له‌به‌رده‌ستیاندایه) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌دواوه‌یه‌تی (له‌روزی دوا‌ی بویان ناماده‌کراوه) ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ﴾ وه‌که‌س نا‌گای نی یه‌له‌هیچ شتیک ﴿مَنْ عَلَيْهِ﴾ له‌زاین و زانیاری نه‌و (خوا) یه ﴿إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ مه‌گه‌ر به‌وه‌ی که خوی بیه‌وی ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی یه‌که‌ی خودا هه‌موو ناسمانه‌کان و زه‌وی گرتوته‌وه ﴿وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ وه‌پاریز‌گاری کردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی بو‌خوا ناسانه و (گران نیه) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه‌هر نه‌وه‌بلند‌پله‌ی پایه‌گه‌وره ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ به‌هیچ جوریک زور لی‌کردن له‌دیندانی یه‌(بو‌هاتنه‌ناو نیسلام) ﴿قَدَّتَيْنِ﴾ چونکه به‌راستی له‌یه‌ک جیابوه‌ته‌وه ﴿الرُّشْدُ﴾ رینمونی و شاره‌زایی ﴿مِنْ أَلْفٍ﴾ له‌گوم‌رایی و سه‌ر لی‌شتواوی (نه‌م‌نایه‌ته‌تایبه‌ته‌به‌نه‌وانه‌ی نایینی ناسمانی یان هه‌یه) ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ نه‌مجا‌هر که‌س له‌ری ی بی بروایی بگه‌ریته‌وه (بی باوه‌ر بی به‌هر په‌رستراونیک جگه‌له‌خوا) ﴿وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ وه‌بروا به‌نیتی به‌خوا ﴿فَقَدْ اسْتَسْكَ﴾ نه‌وه‌بینگومان به‌توندی ده‌ستی گرتووہ ﴿بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ به‌ده‌سته‌گیری‌هه‌کی قایمی به‌هیزی و (که نیسلام، یان نیمان‌که‌یه‌تی) ﴿لَا أَنْفِصَامَ لَهَا﴾ که‌په‌چران و به‌ربونی بونی یه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا بیسه‌ری زانایه ﴿۵۱﴾

﴿اللَّهُ وَلِيُّ﴾ خوا دوست و پشتیوانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانە یە کە بپروادارن ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ دەریان دەهینیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ لە تاریکستانی بئ بروایی ﴿إِلَى النُّورِ﴾ بۆ پروناکی باوەرو پرتنموونی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانە ی کە بئ پروان ﴿أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ شەیتان دۆستیانە ﴿يُخْرِجُونَهُمْ﴾ دەریان دەهینیت ﴿مِنَ النُّورِ﴾ لە پروناکی (بیر و باوەر) هوه ﴿إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بۆ تاریکستانی (گومرایی) ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەوانە ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ هاو پرتی دۆزەخن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیا یا ئەمیننە وه هەتا هەتا یە ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تیا یا ناو پرتیک نادەیتە وه بە لای ئەو (نە مروود) هی ﴿حَاجَّ ابْرَاهِيمَ﴾ کە دەمه قالی کرد لە گەل ئیبراهیم (پتغە مەردا علیە السلام) ﴿فِي رَبِّهِ﴾ دەرحەق بە پەر وەردگاری ﴿أَنَّ اللَّهَ الْمَلِكُ﴾ لە بەر ئەو هی خوا پادشایی دابوو یە ﴿إِذْ قَالَ ابْرَاهِيمُ﴾ کاتی کە ئیبراهیم (لە وه لای نە مروود دا) ووتی: ﴿رَبِّيَ الَّذِي﴾ پەر وەردگاری من ئەو زاتە یە ﴿يُحْيِي﴾ ژیان ئەداو ﴿وَيُمِيتُ﴾ ژیان دەستینیت (ودە مرینیت) ﴿قَالَ﴾ (نە مروود) ووتی: ﴿أَنَا أَخِي﴾ منیش ژیان ئەدەم ﴿وَأُمِّي﴾ وه ژیان دەستینیم و دەشم رینم (دوو زیندانی کراوی هینا یە کیکانی ئازاد کردو ئەوی دیکە یانی کوشت) ﴿قَالَ ابْرَاهِيمُ﴾ ئیبراهیم ووتی: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ﴾ بینگومان خوا خۆر لە رۆژە لاتە وه هەلدە هینیت ﴿فَأَتَتْ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ﴾ دە (ئە گەر دەتوانیت) تۆ لە رۆژئاوا وه هەلی بیتە ﴿فَبُهِتَ﴾ ئەمجا دەم کوت بوو ﴿الَّذِي كَفَرَ﴾ ئەو بئ بروایە (نە مروود) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا پرتنموونی گەلی سستە مکاران ناکات ﴿أَوْ كَالَّذِي﴾ یا وه ک ئەو کە سه (عوزەیر) ﴿مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ﴾ کە رابورد بە لای شارێکدا (بیت المقدس) ﴿وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا﴾ لە کاتیکدا ئەو (شارە) دیوارە کانی روو خا بوو بە سەر سەربانە کانیدا ﴿قَالَ﴾ (عوزەیر) ووتی: ﴿أَنِّي يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ﴾ خوا چۆن ئەم شارە ئاوەدان دە کاتە وه ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ پاش مردنی؟ (واتە پاش ویران بوونی) ﴿فَأَمَّا تِلْكَ الْأُمَّةُ أَعْمَرُوا﴾ یە کسەر خوای گەوره (عوزەیری) سەد سال مراند ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ و پاشان زیندووی کرده وه ﴿قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ﴾ (خوای گەوره) فەرمووی: چەندە ماویتە وه لیڕە دا؟ ﴿قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ ووتی رۆژیک یا بە شنی لە رۆژیک ماومە تە وه ﴿قَالَ بَلْ لَبِثْتُمْ مِائَةَ عَامٍ﴾ (خوای گەوره) فەرمووی: نە خیر بە لکو سەد سال ماویتە وه ﴿فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ﴾ جاتە ماشای خواردن و ﴿وَشْرَابِكَ﴾ خواردنە وه کەت بکە ﴿لَمْ يَتَسَنَّهْ﴾ تیک نە چوو وه ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ﴾ وه تە ماشای گویدرێژە کەت بکە ﴿وَلْيَنْجَعَلْكَ﴾ (وه زیندوومان کردیتە وه) تا بتگێرین ﴿آيَةَ لِلنَّاسِ﴾ بە موعجیزە و (بە لگە) بۆ خەلکی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ﴾ وه تە ماشای ئیسقانه کانی (گویدرێژە کەت) بکە ﴿كَيْفَ نُدشِرُهَا﴾ چۆن بەرزیان دە کەینە وه (لە شوینی خوایان) و یە کیان دە خەین ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا الْحَمَامَ﴾ پاشان گوشتی بە سەردا دەهینین ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئەمجا کاتی ئەمانە دەر کەوت بۆی (عوزەیر) ﴿قَالَ أَعْلَمُ﴾ ووتی: بە چاکی تینگە یشتەم ﴿أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بە راستی خوا خاوەن دەستە لاتە بە سەر هەموو شتی کدا ﴿٥٥﴾

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ (نہی موحممہد بہ یاد بہینہ) کاتیک کہ ئیبراہیم ووتی: ﴿رَبِّ نَهَى بِرُوهُرْدِگَارِمَ﴾
 ﴿أَرِنِي﴾ نیشانم بدہ ﴿كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى﴾ چون مردووزیندوودہ کہ یتہ وہ؟ ﴿قَالَ﴾ (خوا) فرمووی:
 ﴿أَوَلَمْ تُؤْمِنْ﴾ بروات ہی نہ ہینا وہ؟ ﴿قَالَ بَلَى﴾ ووتی: بہ لئی بروام ہیہ تی ﴿وَلَكِنْ لِيُظْمِنَ قَلْبِي﴾ بہ لام
 (نہ مہوی بیینم) بوئہ وہی دلنیا ہم ﴿قَالَ﴾ (خوا) فرمووی: ﴿فَخَذَ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ﴾ کہ واتہ چوار مہل
 بگرہ ﴿فَصَرَّهُنَّ إِلَيْكَ﴾ نہ مجا (سہریان بیہ) و پارچہ پارچہ یان بکہ ﴿ثُمَّ﴾ لہ پاشدا ﴿أَجْعَلْ عَلَيَّ كُلَّ جَبَلٍ﴾
 ﴿مِنْهُنَّ جُزْأً﴾ ہہر پارچہ یہ کیان لہ سہر شاخیک دابنی ﴿ثُمَّ أَدْعُهُنَّ﴾ لہ پاشان بانگیان بکہ ﴿يَأْتِيَنَّكَ﴾
 ﴿سَعْيًا﴾ بہ پہلہ دین بولات ﴿وَأَعْلَمُ﴾ وہ چاک بزانه و ﴿أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ دلنیا بہ بنگومان خوا
 بالادہستی کار بہ جی یہ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ وینہی (خیری) ئەوانہی ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ کہ مالی
 خویان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوادا ﴿كَمَثَلِ حَبَّةٍ﴾ وہ ک دہنکہ (توویک) وایہ
 (روایت) و ﴿أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ﴾ حہوت گولی گرتبیت ﴿فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ﴾ لہ ہہر گولیکدا
 ﴿مِائَةٌ حَبَّةٌ﴾ سہد دانہی تیدا بیت ﴿وَاللَّهُ يُضْعِفُ﴾ وہ خوا لہ مہش، زیاتری دہ کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾
 بو ہہر کہ سینک کہ خوی بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْهِ﴾ وہ خوا خواون بہ ہرہی فراوانی ناگادارہ ﴿مَثَلُ﴾
 ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ ئەوانہی کہ مال و دارایی خویان دہ بہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ری ی خوادا
 ﴿ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مِمَّا أَنْفَقُوا مِثْرًا وَلَا أَدْرَى﴾ دواي ئەوہ ہیچ منہ تیک نانین و نازاریک (بہ دلی ہہ ژاران)
 ناگہ یەنن ﴿لَهُمْ﴾ ئەو کہ سانہ بویان ہہیہ ﴿أَجْرُهُمْ﴾ پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای بہرہردگاریان
 ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وہ ہیچ ترسیکیان لہ سہر نی یہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وہ ہیچ خہم و خہفہ تیکیان
 نیہ ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ قسہ و گوفتاری جوان و شیرین ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ و چاوپوشی (لہ ہہ لہ دا)
 ﴿خَيْرٌ﴾ چاکترہ ﴿مِنْ صَدَقَةٍ﴾ لہ خیریک ﴿يَتَّبِعُهَا أَذَى﴾ کہ نازارو دل ئیشانندی بہ دوادا بی
 ﴿وَاللَّهُ غَفِيٌّ حَلِيمٌ﴾ خوا دہ ولہ مہند و بی نیاز و لہ سہر خویہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی
 برواتان ہینا وہ ﴿لَا تَبْطُلُوا﴾ پوچہ لی مہ کہ نہ وہ ﴿صَدَقَاتِكُمْ﴾ خیرو بہ خشینہ کانتان ﴿بِالْمَنِّ﴾ بہ منہت
 نان ﴿وَالْأَدَى﴾ و نازاردان و دل ئیشان ﴿كَالَّذِي﴾ وہ ک ئەو کہ سہی ﴿يُنْفِقُ مَالَهُ﴾ مال و سامانی
 خوی دہ بہ خشیت ﴿رِثَاءَ النَّاسِ﴾ بو روپامایی خہلک ﴿وَلَا يُؤْمِنُ﴾ وہ باوہری نی یہ ﴿بِاللَّهِ﴾ بہ خوا
 ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ روزی دواپی ﴿فَمَثَلُهُ﴾ جا وینہی ئەو ناپاکہ ﴿كَمَثَلِ صَفْوَانٍ﴾ وہ ک بہردیکی
 ساف و لووس وایہ ﴿عَلَيْهِ تَرَابٌ﴾ کہ گلنکی کہ می بہ سہرہ وہ بیت ﴿فَأَصَابَهُ وَابِلٌ﴾ ئەمجا بارانیکی
 لیزمہی لی بدات ﴿فَتَرَكَهُ صَلْدًا﴾ وہ بہردہ کہ بہیلیتہ وہ بہ رووتی ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ وَمِمَّا كَسَبُوا﴾
 ناتوانن دہستی بخن ہیچ شتیک لہ وہی کہ کردوویانہ ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ وہ خوا رینموونی
 گہلی بی بروا وخوا نہ ناس ناکات ﴿﴾

﴿وَمَثَلِ الَّذِينَ﴾ نمونہ ہی تہ وانہی ﴿يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ کہ مال و دارایی خویمان دہ بہ خشن ﴿أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ لہ پینا و رہ زامہندی خوا ﴿وَتَشِيَّتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ وہ بؤ دامہ زراندنی دل و دہرونیان (لہ سہر چاکہ) ﴿كَمَثَلِ جَنَّةٍ﴾ و ہك باخیک وایہ ﴿بِرَبْوَةٍ﴾ کہ بہ شویتنیکی بہ رزہ وہ بیت ﴿أَصَابَهَا وَاِبِلٌ﴾ بارانی دلوب گہورہی لی بدات ﴿فَقَاتَتْ أَكْطَابَهَا ضِعْفَيْنِ﴾ تہ مجا میوہی خوی بدات بہ دوو ہیندہ ﴿فَإِن لَّمْ يَظْهَرْ وَاِبِلٌ﴾ وہ تہ گہر بارانی دلوب گہورہشی لی نہدات ﴿فَطَلَّ﴾ بارانی وورد لینی نہدات (واتہ بی بہرہم نابیت) ﴿وَاللَّهُ يَمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وہ خوی گہورہش بینایہ بہوہی کہ دہیکہن ﴿۱۶﴾ ﴿أَيُّدُ أَحَدِكُمْ﴾ تیا کہس لہ تئوہ حہز دہ کات ﴿أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ﴾ کہ باخیکی بییت ﴿مِنْ تَخِيلٍ﴾ لہ درہختی خورما ﴿وَأَعْنَابٍ﴾ وہ جورہہا درہختی تری و رہز ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ چہند جورہہ ٹاو پروا بہ ژیریاندا ﴿لَهُ﴾ بؤ خاوہن باخہ کہ بییت ﴿فِيهَا﴾ لہ ناو تہو باخہدا ﴿مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ لہ ہہموو جورہ میوہیکہ ﴿وَأَصَابَهُ﴾ لہ کاتیکدا (خاوہنہ کہی) دوو چاری بیی ﴿الْكِبَرُ﴾ پیری ﴿وَلَهُ﴾ وہ بیسی ﴿ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ﴾ چہند منالیکی ووردی بی دہسہلات ﴿فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ﴾ تہ مجا گہردہ لوولیکی لی ہل بکات ﴿فِيهِ نَارٌ﴾ گرو سہ موومی تیدا بی ﴿فَأَحْرَقَتْ﴾ یہ کسہر باخہ کہ بسوتی ﴿كَذَلِكَ﴾ نا بہم رہنگہ ﴿يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ خوا نیشانہ کانی (میہرہ بانی) خویتان بؤ پروون دہ کاتہوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ تہوہی بیس بکہنہوہ ﴿۱۷﴾ ﴿يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تہی تہو کہ سانہی پرواتان ہیناوہ ﴿أَنْفِقُوا﴾ بیہ خشن ﴿مِنْ طَيْبَاتِ﴾ لہ پاکترینی ﴿مَا كَسَبْتُمْ﴾ تہوہی پیداتان کردوہ ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ﴾ وہ لہوہی کہ بؤمان دہرہیناوون (پروواندوون) ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لہ زہوی ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا الْخَيْثَ مِنْهُ تَتَفَقُّوْنَ﴾ مہروون لہوہی بیہ خشن کہ خرابہ ﴿وَلَسْتُمْ بِتَاجِدِيهِ﴾ لہ کاتیکدا کہ خوٹان تہو شتہ خرابہ و ہرناگرن (تہ گہر بتان دریتنی) ﴿إِلَّا أَنْ تَغْمِضُوا فِيهِ﴾ مہ گہر چاوی لی بیوشن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وہ چاک بزانش کہ خوا ﴿غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ بی نیازیکی شایستہی ستایشہ ﴿۱۸﴾ ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ﴾ شہیتان دہتان ترسیتنی بہ ہہ ژاری ﴿وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ وہ فہرمانتان پیدہدات بہ خرابہ ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا﴾ وہ خوا بہ لیتنی لیخوشبوون و چاکہ تان پیدہدات ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا بہ ہرہ فراوان میہرہ بانی زانایہ ﴿۱۹﴾ ﴿يُؤْتِي﴾ تہی بہ خشنی ﴿الْحِكْمَةَ﴾ ژیری ودانایی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ ہر کہ سینک کہ بیہوی ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ﴾ وہ ہر کہ سینک ژیری ودانایی پیدرا ﴿فَقَدْ أُوتِيَ﴾ تہوہ بہ راستی پی ی دراوہ ﴿حَيْرًا كَثِيرًا﴾ خیر و چاکہ یہ کی زور ﴿وَمَا يَدَّكُرُ﴾ پند و ہرناگرن ﴿إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ تہنہا خاوہن ژیری و ہوشمہندہ کان نہ بیت ﴿۲۰﴾

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ﴾ ئەوہی بە خشییبتان ﴿مَنْ نَفَقَةٍ﴾ لە چاکە ﴿أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ﴾ یانە زریکتان بریار دابیی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُمْ﴾ ئەوہی بیگو مان خوا ئاگای لی یە ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وە بۆ سته مکاران نیە ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ هیچ یار مەتی دەریک ﴿۱۷﴾ ﴿إِنْ تَبَدُّوا﴾ ئەگەر ناشکرای بکەن ﴿الصَّدَقَاتِ﴾ خیرە کانتان ﴿فَنِعْمَ هِيَ﴾ ئەوہی کاریکی باشە ﴿وَإِنْ تُخْفُوها﴾ وە ئەگەر بیشارنەوہ ﴿وَتَوْتُوها﴾ و بیدەن ﴿الْفُقَرَاءَ﴾ بە هەزاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ ئەوہی باشترە بۆ ئیوہ ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ﴾ وە خوا هەلی ئەوہی نیت لە سەرتان و دەیسپرتەوہ ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ هیندی لە گوناھە کانتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وە خوا بەوہی کە دەیکەن ئاگادارە ﴿۱۸﴾ ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ لە سەرتۆ نی یە (ئەهی موحمەد ﷺ) ﴿هُدَاهُمْ﴾ رینموونی و موسولمان کردنی خەلکی ﴿وَلَا كُنْ﴾ ئەلەه بە لکو خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هەر کە سیکێ بویت هیدایەتی دەدات ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وە ئەوہی ئیوہ دەیبەخشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لە دارایی (چاکە) ﴿فَلَا نَفْسُكُمْ﴾ ئەوہی (قازانجە کەهی) بۆ خۆتانە ﴿وَمَا تُنْفِقُونَ﴾ ئیوہ هیچ نابەخشن ﴿إِلَّا آتِبَعَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ مەگەر بۆ زای خوانەبی ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وە ئەوہی دەیبەخشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لە سامان و (چاکە) ﴿يُوقِفُ إِلَيْكُمْ﴾ پادا شتە کە یتان دەست دە کە و یتەوہ ﴿وَأَنْتُمْ لَا تظَلَمُونَ﴾ و ئیوہ سته متان لی ناکری ﴿۱۹﴾ ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ﴾ (ئەم خیرە) بۆ ئەو هەزارانە یە ﴿أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کە دەست و پێ بە ستراون لە ریی خوادا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿صَرْبًا﴾ فی الارض (بۆ رۆزی پەیدا کردن) بگەرین بە زەوی دا ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نەزانی بی خەبەر و ا هەست دە کات ئەوان ﴿أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾ کە دەوڵە مەندن بە هۆی بی نیازی یانەوہ (سوال نە کردنیانەوہ) ﴿تَعْرِفُهُمْ﴾ تو (ئەهی موحمەد ﷺ) دەیان ناسییت ﴿بِسِيمَاهُمْ﴾ بە شیوہ یاندا ﴿لَا يَسْتَأْذِنُونَ﴾ الناس (داوای هیچ لە کەس ناکەن) ﴿إِلْحَافًا﴾ بە زور (وہ ک سوال کەرانی تر) ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وە ئەوہی دەیبەخشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ لە مال و سامان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ بیگو مان خوا ئاگادارە پئی ی ﴿۲۰﴾ ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ ئەوانەهی کە مال و دارایی خویان دەبەخشن ﴿بِالْإِثْلِ﴾ بە شەو ﴿وَالنَّهَارِ﴾ و بە رۆژ ﴿سِرًّا﴾ بە پەنهانی ﴿وَعَلَانِيَةً﴾ و بە ناشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ ئا ئەوانە هەر پادا شتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پەرور دگاریانە ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وە هیچ ترسیکیان لە سەر نیە (لە داها توودا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وە ئەوان خەفەت بار نابن لە رۆزی دوایدا ﴿۲۱﴾

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا﴾ ئەوانەى كە سوود (رېبا) دەخۆن ﴿لَا يَقُومُوا﴾ (كاتى زىندوو بوونەو) راست نابنەو (لە گۆرە كانياندا) ﴿إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي﴾ مەگەر چۆن كەسى راست دەبیتەو ﴿يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ كە شەيتان دەستى لى وەشاندى (وە تووشى فى بووبى) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ ئەو بەهوى ئەو وەه، سوود خۆران ووتيان: ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ﴾ كرىن و فروشتن ﴿مِثْلُ الرِّبَا﴾ وەك سوود وایە ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ﴾ لە كاتى كدا خوارى داو بە كرىن و فروشتن و حەلالى كردوو ﴿وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ بەلام سوود (رېبا) ی قەدەغە كردوو ﴿فَمَنْ جَاءَهُ﴾ ئەمجا ئەو كەسەى پى گەشت ﴿مَوْعِظَةٌ﴾ نامۆزگارى يەك ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ لە پەرورەدگارى يەوە ﴿فَأْتَتْهُ﴾ وە خیرا دەستى لى هەلگرت ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾ ئەوا ئەوەى لەو پىش وەرى گرتووە بوخۆبەتى (لە سوود خواردن) ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وە كارى ئەو حەوالە بەخوايە ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ وە ئەوەى گەرايەو (بو سوود خواردن) ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئا ئەوانە هاوړى ئاگرن ﴿هُمْ فِيهَا﴾ تيا دەمیتنەوە ﴿خَالِدُونَ﴾ بە هەمیشەى وەتاهەتايى ﴿يَمَسُّهُمُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ خوا فەر و بەرە كەتى سوود ناهىلتى ﴿وَيُرِي الصَّدَقَاتِ﴾ وە برەو بە خىرو بەخشين ئەدات و زیادى ئەكات ﴿وَاللَّهُ لَا يَجِبُ﴾ وە خوا خۆشى ناوێت ﴿كُلَّ كَفَّارٍ﴾ هېچ بېباوەر و ناسوپاسگوزارىكى ﴿أَشِيرٍ﴾ تاوانكار ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بەراستى ئەوانەى كە برۆيان هیناوە ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە كردهوە باشە كانيان كردوو ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وە نوێزيان بەهۆش و بېرەوە كردوو ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ وە زەكاتيان داوە ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ تەنها پاداشتيان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پەرورەدگار يانە ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وە هېچ ترسنيان لەسەر نى يە (لەرۆزى دوايدا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وە هېچ خەفەتيك پرويان تى ناكات ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەو كەسانەى برۆاتان هیناوە (بە خوا) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ لە خوا بترسن ﴿وَذَرُوا﴾ وە دەست هەلگرن ﴿مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ لەو سوودەى كە لای خەلك ماوتانە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئیو برۆادارن ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ ئەمجا ئەگەر دەستان لى هەلگرت ﴿فَأَذْنُوا﴾ كەواتە بزائن و ئاگادار بن ﴿يَحْرَبِ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ جەنگ لە گەل خوداو پىغەمبەرە كەى رادە گەبەنن ﴿وَإِنْ تُبْتُمْ﴾ وە ئەگەر پەشيمان بوونەوە ﴿فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ﴾ ئەوا تەنها سەرمايە كانتان هى ئیو يە ﴿لَا تَظْلِمُونَ﴾ نەستەم بكەن (لە خەلكى) ﴿وَلَا تَظْلَمُونَ﴾ وە نەستەمتان لى دەكریت ﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرٍ﴾ وە ئەگەر قەرزدار نەداربوو ﴿فَنَظَرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ ئەوە بامۆلەتى بدريت تا خوا دەسەلاتى دەدا ﴿وَأَنْ تَصَدَّقُوا﴾ وە ئەگەر (لە قەرزە كە) نازاديان بكەن ﴿خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ باشترە بوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر تى بگەن ﴿وَاتَّقُوا﴾ وە بترسن ﴿يَوْمًا﴾ لە رۆزىك ﴿تُرْجَعُونَ فِيهِ﴾ دەگەر پىرنیتنەوە ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ بو لای خوا ﴿تُرْتَوَىٰ﴾ لەپاشان پاداشت ئەدریتەوە ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ بە هەموو كەسنيك ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ (پاداشت و سزای) ئەوەى كردوو يەتى ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ وە ئەوان ستەمیان لى ناكرى ﴿۲۸﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەرتان هیناوه ﴿إِذَا تَدَايَنُكُمْ بِدِينٍ﴾ ئە گەر قەرزیکتان لەبە کترى کرد ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بۆ ماوێهە کى ناوبراو (دیاری کراو) ﴿فَأَكْتُبُوهُ﴾ ئەوێهە بێنووسن ﴿وَلْيَكْتُبْ﴾ وە با بێنوسى ﴿بَيْنَكُمْ﴾ لە نێوانتاندا ﴿كَاتِبٌ﴾ نووسەرێک ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بە راستى (ودادوهرى) ﴿وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ﴾ وە هێچ نووسەرێک با سەرپێچى نە کات ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ لە نووسینى (سەنەدى قەرزی) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ هەر وەك خوا ئەوى فێرى نووسین کردووە ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ با بێنوسى ﴿وَلْيُمْلِلِ الَّذِي﴾ وە با ئەو کە سە دەقى سەنەدە کە بلى و بېخوینیتەووە ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ کە قەرزه کەى بە سەر وەهیه ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ وە لە پەر وەر دگارى بترسى ﴿وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ وە هێچى لى کەم نە کاتەووە ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي﴾ ئەمجا ئە گەر ئەو کە سەى ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قەرزه کەى بە سەر وەهیه ﴿سَفِيهًا﴾ بى عەقل بوو ﴿أَوْ ضَعِيفًا﴾ یان ناتەواو بوو ﴿أَوْ لَا يَسْطِيعُ﴾ یان نەى دەتوانى ﴿أَنْ يُمْلَلَ هُوَ﴾ خوى دەقى سەنەدە کە بلى و بېخوینیتەووە ﴿فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ﴾ ئەوێهە با گەر وەر کەى بلى و بېخوینیتەووە ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بە راستى (ودادپەر وهرى) ﴿وَأَسْتَشْهَدُ وَأَشْهَدُ بِدِينٍ﴾ وە دوو شاهید بگرن ﴿مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ لە پیاوانى خۆتان (موسولمان) ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ رِجُلَيْنِ﴾ ئەمجا ئە گەر دوو پیاو نەبوو ﴿فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ﴾ ئەوێهە با پیاوێک و دوو ژن بن ﴿مِمَّنْ تَرْضَوْنَ﴾ لەوانەى کە پەسەندیان دە کەن ﴿مِنَ الشَّهَدَاءِ﴾ لە شاهیدەکان ﴿أَنْ تَضَلَّ أَحَدُهُمَا﴾ بۆ ئەوێهە ئە گەر یە کێکیان لەبیری چوو ﴿فَتَذَكَّرَ أَحَدُهُمَا الْأُخْرَىٰ﴾ با ئەوى تریان بیری بخاتەووە ﴿وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ﴾ با شایهتەکان سەرپێچى نە کەن ﴿إِذَا مَادَعُوا﴾ کاتیک بانگ کران (بۆ شایهتەى دان) ﴿وَلَا تَسْمَعُوا﴾ وە بیزار مەبن ﴿أَنْ تَكْتُبُوهُ﴾ لەوێهە کە بێنوسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچووک بیت ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یان گەر وەر ﴿إِلَىٰ أَجَلِهِ﴾ تا کاتى خوى ﴿ذَلِكَ أَمْسَطَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەم نووسینەتان راست ترە بە لای خواووە ﴿وَأَقْرَبُ لِلشَّهَادَةِ﴾ وە چەسپینەر ترە بۆ شایهتەى دانە کە ﴿وَأَذَىٰ الْأَلْتَرَاتِبِ﴾ وە نزیک ترە لەوێهە کە نە کە و نە گومانەووە ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مە گەر کاتیک ئەو کردەوێهە بازرگانیه کى ﴿حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ﴾ دەست بە دەست بى بېگێرن لە ناو خۆتاندا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئەوێهە لەم کاتەدا گوناھتان ناگات ﴿إِلَّا أَنْ تَكْتُبُوهَا﴾ ئە گەر نە بێنوسن ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وە شاهید بگرن ﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ کاتیک کرین و فرۆشتنتان کرد ﴿وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾ و با زیان بە نووسەر و شاهید نە گەیه ندرى ﴿وَإِنْ تَفَعَلُوا﴾ وە ئە گەر زیانتان گە یاند ﴿فَإِنَّهُ مُسَوِّفٌ بِكُمْ﴾ ئەوێهە بى گومان گوناھتان دە گات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بترسن ﴿وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ﴾ وە خوا فیرتان دە کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بە هەموو شتیک زانا و ناگاداره ﴿۵۸﴾

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ نہ گہر لہ سہر سہ فہر بوون ﴿وَلَمْ تَجِدُوا﴾ و دەستتان نہ کہوت ﴿كَاتِبًا﴾ نووسہ رینک ﴿فَرِهْتُمْ مَقْبُوضَةً﴾ ئەوہ بارمتہ یەك وەر گرن ﴿فَإِنْ آمَنَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾ جائہ گہر ہہندیكتان لہ ہہندیكتان دلنیا بوون ﴿فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِيَ مِنْ أَمْنَتُهُ﴾ بائەو کہ سہی کہ بہ ئەمین زانراوہ سپاردہ کہ بداتہوہ ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ و ہا لہ پەرورہ دگاری بترسیت ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ﴾ و ہ شایہ تی مہ شارنہوہ ﴿وَمَنْ يَكْتُمْهَا﴾ و ہ ئەو کہ سہی بیشاریتہوہ ﴿فَأَنذَرْنَا قَلْبَهُ﴾ ئەوہ بہ راستی بہ دل گوناہبارہ ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ و ہ خوا ناگادارہ بہ ہموو کردہوہ یەكتان ﴿لِلَّهِ﴾ ہەر ہی خواہیہ ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ئەوہی لہ ئاسمانہ کانایہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ئەوہی لہ زہویدایہ ﴿وَإِنْ بَدُّوا﴾ ئە گہر ئاشکرای بکہن ﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ ئەوہی لہ دلناندایہ ﴿أَوْخَفُوهُ﴾ یا بیشارنہوہ ﴿يُخَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ خوا محاسہ بہ تان دەکات لہ سہری ﴿فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ ئەوسا خوش دەبیت لہو کہ سہی کہ بیہویت ﴿وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ و ہ سزای کہ سینک دەدات کہ بیہویت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ہ خوا بہ دەسہ لات و بہ توانایہ بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿فَإِنَّ﴾ پئغہ مہر ﴿بِرُوحِنَا﴾ بروای ہینا ﴿بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ﴾ بہو نامہ یہی کہ بوئی نیرراوہ ﴿مِن رَّبِّهِ﴾ لہ پەرورہ دگاریہوہ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ لہ گہل پرواداراندا ﴿كُلٌّ آمِنٌ بِاللَّهِ﴾ ہموو پروایان ہیناوہ بہ خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ و ہ بہ فریشتہ کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾ و ہ ب نامہ کانی ﴿وَرُسُلِهِ﴾ و ہ بہ پئغہ مہرانی ﴿لَا تَفْرُقُ﴾ جیاوازی ناکہ سین ﴿بَيْنَ أَحَدٍ﴾ لہ نیوان ہیچ یە کینک ﴿مِن رُّسُلِهِ﴾ لہ پە یامہرانی ﴿وَقَالُوا﴾ (پرواداران) ووتیان: (پئغہ مہر ئایینی خوای پئی گہ یانندین ئیمہ ش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بیستمان ﴿وَأَطَعْنَا﴾ فہر مانبہر ایمان کرد ﴿عَفْرَانِكَ رَبَّنَا﴾ داوای لیخوشبوونت لیدہ کہ سین ئەہی پەرورہ دگارمان ﴿وَالَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ و ہ ہەر بو لای تویہ گہر انہوہ ﴿لَا يَكْفُرُ اللَّهُ نَفْسًا﴾ خوا داوا لہ ہیچ کہ سینک ناکات ﴿إِلَّا أَوْسَعَهَا﴾ مہ گہر بہ ئەندازہی توانای خوئی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾ (سوودی) بو خوئی ہہ یہ ہەر چاکہ یەك بکات (با ہەر بہ دلش بیت) ﴿وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ﴾ و ہ (زیانی) بو خوئی تی ہەر خراپہ یەك بکات ﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی پەرورہ دگارمان ﴿لَا تُؤَاخِذْنَا﴾ لیمان مہ گرہ ﴿إِنْ نَسِينَا﴾ ئە گہر کردہوہ یەکی پئیو بستمان لہ بیر چوو ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ یا بہ ہلہ گوناہیکمان کرد ﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی پەرورہ دگار ﴿وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا﴾ لہ سہرمان دامہ نی باری قورس ﴿كَمَا حَمَلْتُهُ﴾ و ہ ئەوہی داتنا ﴿عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا﴾ لہ سہر ئەوانہی پئش ئیمہ (ئوممہ تانی پئشووتر) ﴿رَبَّنَا﴾ ئەہی پەرورہ دگارمان ﴿وَلَا تَحْمِلْنَا﴾ بہ لای وامان بہ سہر دا مہدہ ﴿مَا لَأَطَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ کہ بو مان ہلنہ گیریت ﴿وَأَعْفُ عَنَّا﴾ و ہ گوناہہ کانمان بسپروہ ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ و ہ لیمان خوشبہ ﴿وَأَرْحَمْنَا﴾ و ہ میہرہ بانیمان لہ گہلدای بکہ ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ توی یاریدہدہرو پشتیوانمان ﴿فَأَنْصُرْنَا﴾ کہ واتہ سہرمان بخہ ﴿عَلَى الْقَوْمِ﴾ بہ سہر گہلی ﴿الْكَافِرِينَ﴾ پئی پروایاندا ﴿۱۲۸﴾

سورہ قی ﴿الْعَجْرَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشنده ی میہرہ بان

﴿الْقُرْآنِ﴾ تہنہا خوا ماناکہ ی دہ زانیت بہ (تہ لیف، لام، میم) دہ خو تیریتہ وہ بو ماناکہ ی سہ سیری سہرہ تہا ی سورہ تہی (البقرہ) بکہ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا ئہ و خوا یہ یہ کہ ہیچ پەر ستر او تکی راست نیہ جگہ لہ تہو ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ زیندو وہ و ہہ میسہہ راگری ہونہ و ہرہ ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ﴾ ناردوویہ تیبہ خواروہ ہوت ﴿الْكِتَابِ﴾ قورٹان ﴿بِالْحَقِّ﴾ بہ راستی و دروستی ﴿مُصَدِّقًا﴾ بہ راست دانہری ﴿لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ہہ موو تہو (کتیب) انہ یہ لہ پیشیدا ہوون ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ تہورات و ئینجیلی ناردہ خواروہ ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لہ پیش قورٹاندا ﴿هُدًى لِّلنَّاسِ﴾ بہ رینموونی خہ لکی ﴿وَأَنْزَلَ﴾ وہ ناردی یہ خواروہ ﴿الْفُرْقَانَ﴾ فورقان (واتہ: جیا کہرہ وہ ی راست و ناراست _ مہ بہ ست پی ی قورٹانہ) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بنگومان تہوانہ ی کہ بی ہر و ابوون ﴿بِعَايَتِ اللَّهِ﴾ بہ نایہت و بہ لگہ کانی خوا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بو یان ہہ یہ (لہ قیامت دا) سزای سہخت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وہ خوا بالا دہست و بہ توانایہ ﴿ذُو انْتِقَامٍ﴾ خوا ہنی تولہ و سزایہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ بہ راستی خوا ہیچ شتیک ی لی وون نایت ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نہ لہ زہوی ﴿وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ﴾ وہ نہ لہ ناسماندا ﴿هُوَ الَّذِي﴾ تہو خوا یہ زاتیکہ ﴿بُصُورِكُمْ﴾ شیوہ تان تہ کیشی ﴿فِي الْأَرْحَامِ﴾ لہ مندالدانہ کاندہ ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چونی ہووی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہیچ پەر ستر او تکی بہ ہق و راست نیہ تہنہا تہو نہ بیت ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالادہستی کار بہ جی یہ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ تہو خوا یہ ﴿أَنْزَلَ عَلَيْكَ﴾ ناردوویہ تی یہ خواروہ ہوت ﴿الْكِتَابِ﴾ قورٹان ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ﴾ ہہندیکی لہ نایہتہ کانی (مہ بہ ستہ کانیان) روشن ﴿هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ تہو نایہ تانہ ہنہرہ تی قورٹانن ﴿وَأُخْرٌ مُّشْتَبِهَاتٌ﴾ وہ تہوانی تر (نایہ تانیکن کہ مہ بہ ستہ کانیان) روشن نین ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ تہمجا تہو کہ سانہ ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ﴾ کہ لہ دلیندا ﴿زِنَعٌ﴾ لادان و چہ وتی ہہ یہ ﴿فَيَتَّبِعُونَ﴾ دوا ی تہو نایہ تانہ دہ کہون ﴿مَا تَشَبَهَ مِنْهُ﴾ کہ لہ قورٹاندا موتہ شابہن (ہاوشیون، و اتا کانی روشن نین) ﴿ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ﴾ بو تیکدانی بیرو باوہری موسولمانان ﴿وَأَبْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾ وہ بو رافہ کردنی بہ ئارہ زووی ناپاکی خویان ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ﴾ لہ حالہ تیکدا کہس رافہ کردنی نازانیت ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تہنیا خوا نہ بیت ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ لہ گہل زانایان و تہوانہ ی دامہ زراوان لہ زانینی علمی شہر عیدا ﴿يَقُولُونَ﴾ تہلین ﴿ءَأَمْثَابُهُ﴾ ئیمہ ہر و امان ہینا وہ بہ (متشابہ) ﴿كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ ہہ مووی لہ پەر و ہر دگار مانہ و ہن ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾ بیر لہ قورٹان ناکہ نہ وہ ﴿إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ تہنہا خوا ہنہانی ژیری و بیر و ہوش نہ بیت ﴿رَبِّنَا﴾ تہلین تہی پەر و ہر دگار مان ﴿لَا تُرِيعُ﴾ لای مہدہ (لہ ری ی راست) ﴿قُلُوبِنَا﴾ دلہ کانمان ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ دوا ی تہوہ ی کہ رینموونیت کردین ﴿وَهَبْنَا﴾ وہ پیمان بیہ خشہ ﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ لہ لای خو تہ وہ ﴿رَحْمَةً﴾ بہ زہی یہ ک (میہرہ بانیک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ بہ راستی ہر توی ﴿الْوَهَّابُ﴾ بہ خشنده ﴿رَبِّنَا﴾ تہی پەر و ہر دگار مان ﴿إِنَّكَ﴾ بنگومان تو ﴿جَامِعُ النَّاسِ﴾ کو کہرہ وہ ی خہ لکیٹ ﴿لِيَوْمٍ﴾ بو رورٹیک ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ ہیچ گومانی تیدانی یہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ بہ لیتی خوی ناشکینیت و دہ بیاتہ سہرہ

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی بی پروا بوون ﴿لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ﴾ هرگیز که‌لک و سوودیان بی ناگه‌یه‌نیت ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نه مالیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وه نه مندالیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ له (سزای) خوا به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ﴾ وه نا نه‌وانه ﴿وَقُودُ النَّارِ﴾ سووته‌مه‌نی دوزه‌خن ﴿كَذَّابٌ﴾ ال‌فرعون (داب و باوی نه‌م بی پروایانه) وه‌ک داب و نه‌ریتی ده‌ست و پیوه‌نده‌کانی فیرعه‌ونه ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نه‌وانه‌ی له‌پیش نه‌واندا بوون وایه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که نیشانه‌کانی نیمه‌یان به دروزانی ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه‌مجا خواش گرتنی ﴿يَذُوبُهُمْ﴾ به‌هوی تاوانه‌کانیانه‌وه ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وه خوا تو‌له‌ی سه‌خته ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿لِلَّذِينَ﴾ به‌وانه‌ی ﴿كَفَرُوا﴾ که بی پروان ﴿سَتُعْلِقُونَ﴾ له‌مه‌ولا نه‌شکین و ژیر ده‌که‌ون ﴿وَتُحْشَرُونَ﴾ وه کو‌ده‌کرینه‌وه ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ به‌ره‌و دوزه‌خ ﴿وَبَشِّرِ الْمَهَادُ﴾ که ناخو‌شترین شوینه ﴿فَذَكَانَ لَكُمْ آيَةٌ﴾ بیگومان نیشانه‌یه‌کی گرنگ روویدا بو‌ئیه‌(نه‌ی موسولمانینه‌یان نه‌ی کافره‌کان) ﴿فِي فِتْنَتَيْنِ الثَّقَاتِ﴾ له‌و دوو ده‌سته‌ی (که له‌جه‌نگی به‌دردا) دایان به‌یه‌کدا ﴿فِتْنَةٌ﴾ ده‌سته‌یه‌کیان ﴿تَقْتُلُ﴾ ده‌جه‌نگین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پیی خوادا ﴿وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ﴾ وه نه‌وه‌ی تریان بی پروا بوون ﴿يَرْزُقُهُمْ مِّمَّا كَسَبُوا﴾ موسولمانه‌کانیان نه‌دی به‌دوو نه‌وه‌نده‌ی خو‌یان ﴿رَأَىٰ الْعَيْنِ﴾ به‌بینی چاو ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ﴾ وه خوا پشت‌گیری ده‌کات ﴿بِنَصْرِهِ﴾ به‌یارمه‌تی خو‌ی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بو‌هر که‌س بیه‌ویت ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌م یارمه‌تیدانه‌دا ﴿لَعِبْرَةٌ﴾ په‌ند و ناموزگاری هه‌یه ﴿لِأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بو‌که‌سانی خاوه‌ن ژیری و بیروهوش ﴿رُزِينٌ﴾ جوان کراوه و پرازیتراوه‌ته‌وه ﴿لِلنَّاسِ﴾ بو‌خه‌لکی ﴿حُبِّ الشَّهَوَاتِ﴾ خو‌شی و ناره‌زوه‌کانی نه‌فس ﴿مِنَ النَّسَاءِ﴾ له‌نافره‌تان ﴿وَالْبَشِيرِ﴾ و کوپ و کالی زور ﴿وَالْقَنْطَرِ الْمُقَنْطَرَةِ﴾ و دارایی زوری که‌له‌که‌کراو ﴿مِنَ الذَّهَبِ﴾ له‌نالتون و ژیر ﴿وَالْفِضَّةِ﴾ و زیو ﴿وَالْخَيْلِ﴾ و نه‌سپ و ماینانی ﴿السَّوْمَةِ﴾ نیشانه‌دار (به‌سپتی ناوچه‌وان و هر چوار په‌لی) ﴿وَالْأَنْعَامِ﴾ هه‌روه‌ها نازه‌ل و چواربی ﴿وَالْحَرْثِ﴾ و کشتو‌کال ﴿ذَلِكَ﴾ نه‌مانه ﴿مَتَعٌ﴾ به‌هره و (که‌ل و په‌ل) ی ﴿الْحَيَاةِ﴾ زینده‌گانی (ژیان) ی ﴿الدُّنْيَا﴾ دونیان ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وه لای خوا هه‌یه ﴿حُسْنُ الْمَتَابِ﴾ خو‌شترین جیگا و پاشه‌پروژ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أُوْنِيْكُمْ﴾ خه‌به‌رتان بده‌می ﴿يَخْتَرِ مِنْ ذَلِكَ﴾ به‌باشتر له‌مانه‌تان ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بو‌نه‌وانه‌ی که پاریزیان کرد و له‌خودا ترسان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ لای په‌روه‌ردگاریان چهند به‌هه‌شتیک هه‌یه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ که به‌ژیریاندا ده‌روات ﴿الْأَنْهَارُ﴾ رووباره‌کان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی تیدا ده‌مینه‌وه ﴿وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ وه (بو‌یان هه‌یه) ژنانی پاکیزه ﴿وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وه په‌زامه‌ندی له‌خواوه ﴿وَاللَّهُ بِصِرِّ الْعِبَادِ﴾ وه خوا بینایه به‌به‌نده‌کان ﴿۱۵﴾

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ (لہ خوا ترسان) ئەوانە ی کە دەلین ﴿رَبَّنَا﴾ ئە ی پەر وەر دگار مان ﴿إِنَّا﴾ بە راستی ئیمە ﴿ءَامِنًا﴾ بر وامن هینا ﴿فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دە ی خو ش ببە لە گونا هە کانمان ﴿وَقِنَا﴾ وە بمان پارینزە ﴿عَذَابَ النَّارِ﴾ لە سزای ناگری دۆزەخ ﴿الضَّالِّينَ﴾ (ئەوانە بریتین لە) ئارام گران ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و راستگویان ﴿وَالْقَانِطِينَ﴾ و فەرمانبەر دارانی خودا ﴿وَالْمُنْفِقِينَ﴾ و دارایی و مال بە خشن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ و ئەوانە ی کە داوای لێ خو شبوون دە کەن ﴿يَا لَأَسْحَارٍ﴾ لە پیش بە یانیاندا ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا شایە تی ئە دات (واتە رای دە گە یە نیت و بە بە لگە دە یچە سپیتیت) ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ کە بە راستی هیچ پەرستراو نیکی بە هە ق و راست نی یە ئە و نە بیت ﴿وَالْمَلَكُ﴾ وە فریشتە کانیش شایە تی ئە دەن (واتە ئیقرار ئە کەن) ﴿وَأُولُوا الْعِلْمِ﴾ وە خاوەن زانستە کان (زانایان) ی ش شایە تی ئە دەن (واتە باوهری چە سپاویان هە یە) ﴿قَابِئًا بِالْقِسْطِ﴾ (خوا) هە می شە داد پەر وهری را گرتو ه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پەرستراو نیکی راست نی یە جگە لە خوا ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ کە بالادەستی کار بە جی یە ﴿إِنَّ الدِّينَ﴾ بە راستی دینی پە سە ند کرا و ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿الْإِسْلَامُ﴾ (هەر) ئیسلامە ﴿وَمَا اخْتَلَفَ﴾ دوو بەرە کی نە کە وتنە ناو ﴿الدِّينَ﴾ ئەوانە ی ﴿أوتوا الكتاب﴾ کە نامە یان بو هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ﴾ دوا ی ئە وە نە بیت ﴿مَاجَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ کە زانینی بە راستیان بو هات ﴿بِعَيَّا بَيْنَهُمْ﴾ (ئەم لادانە شیان) لە پرو ی ستم و حە سادە تە وە بو و لە نیو خو یاندا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾ بآیت الله ﴿جا هەر کە سینک بێ بر وای بێ بە ئایە تە کانی خوا (کە قورئانە) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ ئە وە بە راستی خوا زوو حسابی لە گە ل دە کات ﴿فَإِنْ حَاجُّوكُمْ﴾ ئە مجا ئە گەر (خواوەن نامە کان) دە مە قالی یان لە گە ل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﷺ) تو ش بلی ﴿أَسَأَلْتُ﴾ و جھ ی لله ﴿پرو ی خو م سپارد بە خوا (و ملکہ چی ئەوم) ﴿وَمَنْ اتَّبَعَنِي﴾ لە گە ل ئەوانە ی پەر وهری من ئە کەن ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وە (ئە ی مو حە مە د ﷺ) بلی بە وانە کە نامە ی تە ورات و ئینجیلیان درا وە تی (کە جوولە کە و گا وەرە کانن) ﴿وَالْأُمِّيِّينَ﴾ وە بە نە خویندە واره کان (ها و بە ش پە یدا کەرە کانی گە لی عەرە ب) ﴿ءَأَسَأَلْتُ﴾ ئایا ئیو ه موسو لمان بوون ؟ ﴿فَإِنْ أَسَأَلُوا﴾ ئە مجا ئە گەر موسو لمان بوون ﴿فَقَدْ أَهْتَدُوا﴾ ئە وە بە راستی مانانی ئە وە یە کە هیدایە تیان وەر گرتو وە ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وە ئە گەر رووشیان وەر گیرا ﴿فَإِنَّمَا﴾ ئە وە بە راستی ﴿عَلَيْكَ الْبَلْغُ﴾ تو هەر را گە یاندنت لە سەرە ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وە خوا بینایە بە بە ندە کان ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بئو گومان ئەوانە ی بێ پروان ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بە ئایە تە کانی خوا (بە نیشانە کانی خوا) ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ﴾ وە پتغە مە بران ئە کوژن ﴿بِغَيْرِ حَقِّ﴾ بە نا پەر وا ﴿وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ﴾ وە ئە و کە سانە ئە کوژن ﴿يَأْمُرُونَ﴾ کە فەرمان ئە دەن ﴿بِالْقِسْطِ﴾ بە داد گە ری ﴿مِنَ النَّاسِ﴾ لە خە لکی ﴿فَبَشِّرْهُمْ﴾ ئە وە مژدە یان بدە ری (وہک سوو کایە تی کردن وایە) ﴿بِعَذَابِ آيَةٍ﴾ بە سزای پەر لە نازار ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە کە سانیکن ﴿حَبِطَتْ﴾ بوو ج بوو تە وە ﴿أَعْمَلُهُمْ﴾ کردە وە کانیان ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ لە دنیا ﴿وَالْآخِرَةِ﴾ وە لە پرو ی دوا یی دا ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ وە ئەوان نیانە ﴿مِنْ نَصْرٍ﴾ هیچ یار مە تیدە ریک ﴿

﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ئایا ورد نابتہ وہ ﴿إِلَى الَّذِينَ﴾ له وانہی ﴿أَوْتُوا﴾ پیمان دراوہ ﴿نَصِيْبًا﴾ به شیک ﴿مِنْ﴾
 اَلْكِتَابِ ﴿﴾ له تہورات ﴿يُدْعُونَ﴾ بانگ ده کریں ﴿إِلَى كِتَابِ اللَّهِ﴾ بق لای کتیبی خوا (تہورات)
 ﴿لِيُخْرَجُوا﴾ بق تہوہی بریاربدا ت ﴿بَيْنَهُمْ﴾ له نیوانیاندا ﴿فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ﴾ له پاشان ده سته یہ ک
 له وان پشت هله ده کهن ﴿وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ له حالیکدا تہ وان روو وه رگیرن ﴿۵۳﴾ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾
 تہ مه به هوئی تہ وه وه یہ کہ بیگومان تہ وان ﴿قَالُوا﴾ ده بیان ووت: ﴿أَن تَمَسَّنَا﴾ هر گیز بهر له شمان
 ناکه ویت ﴿النَّارُ﴾ ناگر ﴿إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَاتٍ﴾ تہنها چند پوژیکئی ژمیررا و کہم نه بیت
 ﴿وَعَرَّهْمُ﴾ وه خه له تاندنی (و فریووی دان) ﴿فِي دِينِهِمْ﴾ له دینه که یاندا ﴿مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ تہو
 درویانہی کہ هلیان ده به ست ﴿۵۴﴾ ﴿فَكَيْفَ﴾ تہ مجا ده بی حالیان چون بیت ﴿إِذَا جَمَعْتَهُمْ﴾ تہو
 کاتہی کہ کویان ده که ینہ وه ﴿لِيَوْمٍ﴾ له پوژیکدا ﴿لَأَرِيْبَ فِيْهِ﴾ کہ گومانی تیدانی یہ ﴿وَوُفِّيَتْ﴾
 و پاداشتی تہ وای ده دریتہ وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه موو که سیک ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ تہوہی کردوہ تی ﴿وَهُمْ﴾
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿﴾ وه تہ وان هیچ سته میکیان لی نا کریت ﴿۵۵﴾ ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی تہی خوا یہ ﴿مَلِكِ الْمَلِكِ﴾
 خاوهن ده سه لات ﴿تُوْتِي الْمَلِكَ﴾ ده سه لات ده ده بیت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾ به هر که سیک کہ بتہ ویت
 ﴿وَتُزِيْعُ الْمَلِكَ﴾ وه ده سه لات تہ سینیته وه ﴿مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ له هر که سیک کہ بتہ ویت ﴿وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ﴾
 وه به ریزی ده که بیت تہوہی بتہ ویت ﴿وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ﴾ وه بی ریزی ده که بیت تہوہی بتہ ویت ﴿بِيَدِكَ﴾
 تہنها به دهستی تو یہ ﴿الْخَيْرُ﴾ هه موو چا که یہ ک ﴿إِنَّكَ﴾ به راستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ به سهر هه موو
 شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به توانیت ﴿۵۶﴾ ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شهو ده که بیت به ناو پوژدا ﴿وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي﴾
 اَللَّيْلِ ﴿﴾ وه پوژ ده که بیت به ناو شهو دا ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ﴾ وه زیندوو ده ردینی ﴿مِنَ الْمَيِّتِ﴾ له مردوو
 ﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ﴾ وه مردوو ده ردینی ﴿مِنَ الْحَيِّ﴾ له زیندوو ﴿وَتَرزُقُ﴾ وه پوژی ده ده بیت ﴿مَنْ تَشَاءُ﴾
 به هر که سی کہ بتہ ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شمار ﴿۵۷﴾ ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ﴾
 نابی پرواداران بی باوہ ران بگرن ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ به دوستی خویان ﴿مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له جیاتی پرواداران
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هر که سیک و ابکات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ نیتر په یوہستی له گهل خوا دا
 نامیسی ﴿إِلَّا أَنْ تَقُوْا مِنْهُمْ تَقْوَةً﴾ مه گهر بق خو پاراستتنان بیت لی یان (به شیوہ یہ ک کہ به دم بیلین
 و به دل باوہ رتان پیی نه بیت) ﴿وَيُحَذِرُكُمْ أَنْ تَقُولُوا﴾ وه خوا ده تان ترسینیت له سزای خوی
 ﴿وَأَلَى اللَّهِ الْمَصِيْرُ﴾ وه هر بق لای خوا یہ گہ رانہ وه ﴿۵۸﴾ ﴿قُلْ﴾ (تہی موحه مہد ﴿۵۸﴾) بلی:
 ﴿إِنْ تُحْفُوا﴾ تہ گهر بیشارنہ وه ﴿مَا فِي صُدُوْرِكُمْ﴾ تہوہی له دلتاندا یہ ﴿أَوْ تُبَدُّوْهُ﴾ یان ناشکرای
 بکہن ﴿يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ خوا پی ی ده زانی ﴿وَيَعْلَمُ﴾ وه دهیزانیت ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تہوہی له ناسمانہ کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه تہوہی له زہوی دایہ ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه خوا به سهر هه موو شتیکدا ﴿قَدِيْرٌ﴾ به
 توانا یہ ﴿۵۹﴾

﴿يَوْمَ تَجُذَّ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بترسن) لهو پرورہی ہموو کہ سینک تہ بینیت ﴿مَاعَمِلَتْ مِنْ حَيْرٍ﴾ ہەر کاریکی باشی کردیت ﴿مُحْضَرًا﴾ نامادہیہ ﴿وَمَاعَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ﴾ وه ہەر کاریکی خراپی کردیت ﴿تَوَدُّ لَوْ أَنْ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ﴾ ئاوات ده خوازیت کہ له نیوان تہو و کاره خراپه که ییدا ﴿أَمَدًا بَعِيدًا﴾ ماوہیہ کی زور دور ببوایه ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ﴾ وه خوا ده تان ترسینی ﴿نَفْسَهُ﴾ له سزای خوئی ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کانی خوئی ﴿قُلْ﴾ ئهی موحه ممد ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ئیوه ﴿تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ خواتان خوش ده ویت ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ که واته دواى من بکهون ﴿يُحِبِّكُمْ اللَّهُ﴾ تا خواش ئیوهی خوش بویت ﴿وَيَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وه له گوناوه کانتان خوش بیت ﴿وَاللَّهُ عَفُوفٌ﴾ وه خوا لیخوشبوی ﴿رَجِيمٌ﴾ میهره بانه ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ فەرمانبه ردار و گویرایه لی خوا و پیغه مبه ر بن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہ مجا تہ گهر پشت هه لکن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ تہ وه بیگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بی پروایانی خوش ناویت ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ﴾ بیگومان خوا هلی بزارد وه ﴿ءَادَمَ وَنُوحًا﴾ ئادم و نوح ﴿وَأَلَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه خانه وادهی ئیبراهیم ﴿وَأَلَّ عِمْرَانَ﴾ وه خانه وادهی عیمران ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سهر هموو جیهانیاندا ﴿ذُرِّيَّةً﴾ نه وهیہ کن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان له هه ندیکیان که وتوونه تہ وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وه خوا بیسه ری ﴿عَلِيمٌ﴾ زانایه ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ (بینه وه بیر) کاتیک که زنی عیمران ووتی ﴿رَبِّ﴾ ئهی په روه ردگارم ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ﴾ بیگومان من نه زرم کردوه بو تو ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ تہ وهی که له سکم دایه نازاد کراو بیت (بو خزمتی خانهی تو که بیت المقدس) ه ﴿فَتَقَبَّلَ مِنِّي﴾ ده توش (تہم نه زرم) لی گیرا بکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به راستی تو ﴿السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیسه ری زانایت ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا﴾ جا کاتیک که سکه که ی دانا ﴿قَالَتْ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ﴾ ئهی په روه ردگارم ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾ خو من کچم بوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ به راستی خوا زاناتره ﴿بِمَا وَضَعْتَ﴾ به وهی که بوویه تی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ﴾ کوریش وه ک کچ نی یه (مه به ست له وهیہ له وه کاته دا کوران ده کران به نه زر بو خزمت کردنی بیت المقدس) ﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ وه بیگومان منیش ناوم نامه ریهم ﴿وَإِنِّي أَعِيدُهَا بِيَدِكَ وَذُرِّيَّתَهَا﴾ وه من خوئی و نه وهی تہ پاریزم به تو ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ له شهیتانی ده ر کراو ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا﴾ تہ مجا په روه ردگاری مہریه می وەر گرت ﴿بِقَبُولٍ حَسَنٍ﴾ به وەر گرتنکی جوان ﴿وَأَنْبَتَهَا﴾ وه پرواندی (په روه ری کرد) ﴿بِتَاتًا حَسَنًا﴾ به پرواندنیک (په روه ریہ کی) جوان ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ وه زه که ریا ده سته به ری کرد (تہرکی ژبانی گرتہ تہ ستو و خودا کردی به ماموستای مہریه) ﴿كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ﴾ هەر کات زه که ریا پرؤشتایه بو لای مہریه له شوینی خوا په رستیه که ییدا ﴿وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ خوارده مہنی و رزق و رزوی له لا ده بینی ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) ووتی: ﴿يَمْزُرُ﴾ ئهی مہریه ﴿أَتَىٰ لَكَ هَذَا﴾ تہ مهت له کوی بو وه؟ ﴿قَالَتْ﴾ (مہریه) ووتی: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ تہ وه له لایه ن خوا وهیہ ﴿إِنَّ اللَّهَ بَرُّقُ﴾ به راستی خوا رزوی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هەر که سینک که یه ویت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به بی حساب و بی شمار ﴿٢٧﴾

﴿هَذَا لَكَ﴾ نالہ و کاتہ دا ﴿دَعَا﴾ پارایہ وہ ﴿زَكَرَ نَارِيَهُ﴾ زہ کہ ریا لہ پەر و رد گاری ﴿قَالَ﴾ ووتی:
 ﴿رَبِّ﴾ نہی پەر و رد گارم ﴿هَبْ لِي﴾ پیتم بیه خشہ ﴿مِنَ لَدُنْكَ﴾ لہ لایہ نی خوتہ وہ ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾
 کورینکی سروشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ بہ راستی تو بیسہ ری پارانہ و ہیت ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾
 جا فریشتہ بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ لہ کاتیکدا کہ زہ کہ ریا لہ میحرابہ کہ دا وہ ستابو و
 نویژی دہ کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ بہ راستی خوا مزڈہت دہ داتی ﴿بِخَيْرٍ﴾ بہ (کورینک ناوی) یہ حیایہ
 ﴿مُصَدِّقًا﴾ کہ پڑواہینہرہ ﴿بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ بہ عیسیای ووتہی خوا ﴿وَسَيِّدًا﴾ و پیشہ وایہ ﴿وَحَصُورًا﴾ وہ
 جلہ و گری نہ فسی خویہ تی ﴿وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ یہ کینکہ لہ پیغہ مہرانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (زہ کہ ریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ نہی پەر و رد گارم ﴿أَنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ من چؤن کورم دہ بیت ﴿وَقَدْ بَلَغَنِي
 الْكِبَرُ﴾ لہ حالیکدا بہ راستی پیری یہ خہ گیرم بووہ ﴿وَأَمْرًا نَّعَاقِرٌ﴾ وہ ژنہ کہ شم نہ زوکہ ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فرمووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ﴾ ئیشی خوا وایہ ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ چی بویت
 دہیکات ﴿قَالَ﴾ (زہ کہ ریا) ووتی ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ نہی پەر و رد گارم نیشانہ یہ کم بو دابنی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گہورہ) فرمووی: ﴿آيَاتِكَ﴾ نیشانہ کہت ئەوہ یہ ﴿أَلَا تَرَ أَنَّ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ کہ
 ناتوانیت قسہ لہ گہل خہ لکیدابکہیت سنی رپوژ ﴿إِلَّا زَمْرًا﴾ مہ گہر بہ ناماژہ (ہیما) نہ بیت ﴿وَأَذْكَرَ رَبَّكَ
 كَثِيرًا﴾ وہ زور یادی پەر و رد گارت بکہ ﴿وَسَيِّخٌ﴾ و تہ سبیحاتی خوا بکہ ﴿بِالْعَشِيِّ﴾ بہ ئیواران
 ﴿وَالْإِبْكَرِ﴾ و بہ یانیان ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ (یادی ئەوہ بکہ) کاتیک کہ فریشتہ (جیریل)
 ووتی: ﴿يَمْرُؤٌ مَّرِيْمٌ﴾ نہی مہریہم ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿أَصْطَفَاكِ﴾ توی ہہ لبرژارد ﴿وَوَضَعَكَ
 وَپاکی کردیتہ وہ (لہ ہہ مو و خوورہ و شتیکی ناشیرین) ﴿وَأَصْطَفَاكِ﴾ وہ ہہ لی بژاردوی ﴿عَلَىٰ
 نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ بہ سہر ہہ مو و ژنانی جیہاندا ﴿يَمْرُؤٌ أَفْتَىٰ لِرَبِّكِ﴾ نہی مہریہم فرمانبہرداری
 پەر و رد گارت بکہ ﴿وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي﴾ وہ سوژدہ و کپنوش بہرہ ﴿مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ لہ گہل ئەوانہی کہ
 سوژدہ و کپنوش دہ بن ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئەوہی ووترالہ ہہ والہ پہ نہانہ کانن ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾
 بہ وہ حی بوٹ دہ نیرین (ئہی موحممہ د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تو لہ لای ئەوان نہ بویت
 ﴿إِذْ يُلقُونَ أَقْلَامَهُمْ﴾ کاتیک کہ قہ لہ مہ کانیان ہا ویشت ﴿أَيُّهُمْ﴾ کامیان ﴿يَكْفُلُ مَرْيَمَ﴾ دہ ستہ بہریتی
 و سہر بہرستی و بہ خنو کردنی مہریہ میان بہرہ کہ ویت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وہ تو لہ لایان نہ بویت
 ﴿إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ کہ دہ مہ قالییان دہ کرد (لہم پرووہ وہ) ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک کہ فریشتہ کہ ووتی:
 ﴿يَمْرُؤٌ مَّرِيْمٌ﴾ نہی مہریہم ﴿إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ بیگومان خوا مزڈہت دہ داتی ﴿بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ﴾ بہ ووتہ یہ کہ لہ وہ وہ
 ﴿أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کہ ناوی مہسیح (عیسا) ی کوری مہریہ مہ ﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾
 بہرپزو پایہ بہرزه لہ ہہردو و جیہاندا ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وہ لہ نزیکانی خودایہ ﴿۱۱﴾

﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ﴾ وہ قسمہ دہ کات لہ گہل خہ لکیدا ﴿فِي الْمَهْدِ﴾ لہ بیشکہ داو ﴿وَكَهَلًا﴾ لہ (کاتی) گہورہیی دا ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ لہ پیاو چا کانیشہ ﴿قَالَتْ﴾ مہریہم ووتی: ﴿رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ﴾ ئہی پەرورہ دگارم من چؤن مندالم دہ بیت ﴿وَلَمْ يَمَسَّ سِنِّي بَشَرٌ﴾ لہ کاتیکدا کہ پیاو نہ ہاتو تہ لام (لیم نہ کہ وتوہ) ؟ ﴿قَالَ﴾ (جبریل) فہرمووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يُخَلِّقُ مَا يَشَاءُ﴾ وایہ (کہ ئہ لیت) خوا چی بویت دروستی دہ کات ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ کاتیک کہ بریاری شتیکی دا ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ ہہر ئہ وہندہی دہ بیت پی بلیت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بیہ، ئیتر دہ بیت ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ وہ خوا فیری کتیب و دانایی وتہ ورات و ئینجیلی دہ کات ﴿وَرَسُولًا﴾ وہ پیغہ مہر (دہ نیریت) ﴿إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ بؤ ہنو ئیسرائیل (نہ وہ کانی یہ عقوب) ﴿أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ﴾ (بی یان دہ لیت) بہ راستی من نیشانہ یہ کم بؤ ہیناؤن ﴿مِن رَّبِّكُمْ﴾ لہ پەرورہ دگارتانہ وہ ﴿أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ﴾ کہ من بؤتان دروست دہ کہم ﴿مِنَ الطَّيْرِ﴾ لہ قور ﴿كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ﴾ (شتیک) لہ وینہی بالندہ ﴿فَأَنْفُخُ فِيهِ﴾ ئہ مجا فووی پیادہ کہم ﴿فَيَكُونُ طَيْرًا﴾ یہ کسہر دہ بیت بہ بالندہ ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فرمانی خوا ﴿وَأُتْرَىٰ﴾ وہ چاکی ئہ کہ مہ وہ ﴿الْأَكْمَةَ﴾ کویری زکماک ﴿وَالْأَنْبَرِصَ﴾ و بہ لہک ﴿وَأُخِي الْمَوْتَىٰ﴾ وہ مردوانیش زیندو دہ کہ مہ وہ ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بہ فرمانی خوا ﴿وَأُنَبِّئُكُمْ﴾ وہ خہ بہرتان دہ دہمی (لہ خواوہ) ﴿بِمَا تَأْكُونُ﴾ چی ئہ خون ﴿وَمَا تَدْخُرُونَ﴾ چی بہ زہ خیرہ ہلئہ گرن ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ لہ مالہ کانتاندا ﴿إِن فِي ذَٰلِكَ﴾ بہ راستی ہہیہ لہم موعجیزانہ دا ﴿لَايَةً لَّكُمْ﴾ بہ لگہ و نیشانہی بہ ہیز بؤ ئیوہ (لہ سہر راستی پیغہ مہر یہ تی من) ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئہ گہر ئیوہ ہر وادارن ﴿وَمُصَدِّقًا﴾ وہ (من ہاتووم) بہ ہر واہینہر ﴿لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ بہ و تہ وراتہی کہ لہ بہر دہ ستمداہی ﴿وَلِأَحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي﴾ وہ ہاتووم بؤ ئہ وہی حل لال بکہم ہیندی لہ و شتانہی ﴿حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ کہ قہ دہ غہ کراوہ لیٹان ﴿وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ وہ بہ لگہم بؤ ہیناؤن لہ لای پەرورہ دگارتانہ وہ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ کہ واتہ بترسن لہ (بی فرمانی) خوا ﴿وَأَطِيعُوا﴾ وہ فہرمان بہر داریم بکہن ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بہ راستی خوا پەرورہ دگاری من و ئیوہیہ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ دہی بیہرستن ﴿هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ﴾ ئا ئہ مہیہ ریگای راست ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ﴾ ئہ مجا کاتیک کہ عیسا ہستی کرد ﴿مِنْهُمْ الْكُفْرَ﴾ بہ بی بروایی گہ لہ کہی ﴿قَالَ مَن أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی: کی لہ گہ ل مندایارمہ تی دہری دینی خواہیہ ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ شاگردہ کانی (حہ واریہ کانی) ووتیان ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ ئیمہ یارمہ تی دہری دینی خواہین ﴿ءَاَمَنَّا بِاللَّهِ﴾ ہر وامن بہ خوا ہیناوہ ﴿وَأَشْهَدُ﴾ و تو ئہی عیسا شاہید بہ ﴿بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ کہ ئیمہ گوہر پاہل و ملکہ چی ئہ وین ﴿۵۱﴾

﴿رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ئہی پہروردگار مان ئیمہ باوہرمان ہینا ﴿بِمَا أَنْزَلْتَ﴾ بہوہی کہ ناردووتہ تہ خوارہوہ
 ﴿وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ﴾ وہ پہسپرہوی پیغہمبہری تومان کرد ﴿فَأَكْتُتِبْنَا﴾ دەہی خواہہ ناومان بنووسہ
 (بمانز میرہ) ﴿مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ دہفتہری بروادارانی (یہ کتابہرست) دا ﴿وَمَكْرُوا﴾ (جوولہ کہ کان)
 پیلانیان گیرا (بو کوشتنی عیسا) ﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ خواش لہ بہرانبہردا پیلانی لئی گیران ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَكْرِبِينَ﴾ وہ خواش چاکترین پیلان گیرہ (لہ بہرانبہر پیلان گیراندا بو پو وچہ لکردنہوہی
 فر و فیلہ کانیان) ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى﴾ (بیہینہرہوہ یادت) کاتی خوا فرمووی ئہی عیسا ﴿إِنِّي
 مُؤْتِيكَ زَافِعَكَ إِلَيَّ﴾ من تو دہبہمہوہ و بہرزت دہ کہمہوہ بو لای خوم ﴿وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وہ پاک کہرہوہی تو م لہ (ہاودہمی) ئہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ﴾ وہ پہسپرہوانی
 (راستہ قینہی) تو بہرزدہ کہمہوہ ﴿فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہسہر بی بروایاندا ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی
 دواہی ﴿ثُمَّ إِنِّي مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گہرانہوہ تان بو لای منہ ﴿فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ﴾ ئہمجا ہر یار دہدہم لہ
 نیوانتاندا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ لہو شتانہی کہ تیایاندا جیاوازو ناکوکن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 جا ئہوانہی بی بروابوون ﴿فَأَعَذَّبُهُمْ﴾ سزایان دہدہم ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ بہسزای سہخت ﴿فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیاو پروژی دواہشدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ﴾ وہ ئہوانہ ہیچ یارمہتیدہر نیکیان نی یہ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ بہلام ئہوانہی کہ بروایان ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ کردہوہ باشہ کانیان
 کردوہ ﴿فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ ئہوہ خوا بہتہواوی پاداشتیان دہداتہوہ ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان
 خواستہ مکارانی خوش ناویت ﴿ذَلِكَ نَسْأَلُكَ عَلَيْهِ﴾ ئہم بہسہرہاتانہی کہ ئہیان خوینینہوہ
 بہسہرتدا (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿مِنَ الْآيَاتِ﴾ لہ ئایہت و بہلگہ و نیشانہ کان ﴿وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ﴾
 و قورٹانی ہر لہ حکمہ تن ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ﴾ بہراستی وینہی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿كَمَثَلِ آدَمَ﴾ و ہك وینہی ئادہم وایہ ﴿خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ کہ دروستی کرد لہ گل ﴿ثُمَّ قَالَ لَهُ﴾ لہ
 پاشان پتی ووت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بیہ، ئہویش بوو (بہمروف) ﴿الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ قسہی راست ئہوہیہ
 کہ لہ خواوہ بہتو گہیشٹ ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ کہواتہ لہ گومانداران مہبہ ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ﴾
 ئہمجا ہدر کہ سینک دہمہ قالی لہ گہل کردیت (لہ بارہی عیساوہ) ﴿مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواہی
 ئہو زانینہی کہ (بہوہحی) بوٹ ہات ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا﴾ توش پییان بلئی و ہرن ﴿نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ﴾
 با بانگی کورہ کانمان و کورہ کانتان بکہین ﴿وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ﴾ وہ (بانگی) ژنہ کانمان و ژنہ کانتان
 بکہین ﴿وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ﴾ وہ (بانگی) خو مان و خو تان بکہین ﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ﴾ لہ پاشاندا (ہہ موومان)
 لہ خوا ہپارینینہوہ ﴿فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ﴾ ئہمجا نہفرہتی خوا بکہین ﴿عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ لہ وانہمان کہ
 لہ دروزنان ﴿۱۱﴾

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَقْصُ الْحَقُّ﴾ بینگومان ہر تہ مہ یہ چیر وک وداستانی راست ودروست ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ﴾ وہ ہیچ بہر ستر اوئیکی بہ راستی نی یہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تہنہا خوانہ بی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ تہنہا خوئی بالادہستی کار دروستہ ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہ مجا تہ گہر پشتیان ہل کرد۔ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ تہ وہ بہ راستی خوانا گادارہ ﴿بِالْمُفْسِدِينَ﴾ بہ کردہ وہی بہ دکاران (گہندہ لکاران) ﴿قُلْ﴾ (تہی مو حہ مہ مد ﴿بِاللَّهِ﴾ بلی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خواہن نامہ کان ﴿تَعَالَوْا﴾ وہرن ﴿إِلَى كَلِمَةٍ﴾ بو لای ووتہ یہ کی ﴿سَوَاءٌ﴾ راست و (یہ کسان) ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ لہ نیوان ئیمہ و ئیوہ دا ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ جگہ لہ خوا نہ بہرستین ﴿وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا﴾ وہ ہیچ شتیک نہ کہین بہ ہاوبہ شی ﴿وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ ہیندیکمان ہیندیکمان بہ بہرہرد گار دانہ نیین ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ تہ مجا تہ گہر پشتیان ہل کرد ﴿فَقُولُوا﴾ ئیوہش بلین: ﴿أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ئیوہ شاہید بن کہہ ئیمہ فہرمانبہر دار و گوئراہل وملکہ چی خوداین ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خواہن نامہ کان ﴿لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ﴾ بو چی دہمہ قالی دہ کہن دہر بارہی ئیبراہیم ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہورات و ئینجیل نہ نیراوانہ تہ خوارہ وہ ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ﴾ لہ دوا ی ئیبراہیم نہ بیت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی بو تی ناگہن ؟ ﴿هَآأَنْتُمْ﴾ ناگادار بن ئیوہ ﴿هَؤُلَاءِ حَنَجَجْتُمْ﴾ تہوانہن کہ دہمہ قالیتان کرد ﴿فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ لہ وہی کہ شتیکتان لیدہ زانی ﴿فَلِمَ تَحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ تہی بو دہمہ قالی دہ کہن لہ شتیکدا کہ ہیچی لی نازانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وہ خوا دہیزانی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ ئیوہ نازانن ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا﴾ ئیبراہیم نہ جوولہ کہ بووہ ﴿وَلَا نَصْرَانِيًّا﴾ نہ گاوور ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ بہ لکو پاک و خوا بہرست و گوئراہل وملکہ ج بوو ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وہ لہ ہاوبہش پیداکہران نہ بوو ﴿إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ﴾ بینگومان نزیکترین کہس لہ ئیبراہیم ﴿لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ تہوانہن کہ وہختی خوئی بہرہرویان کرد ﴿وَهَذَا النَّبِيُّ﴾ وہ تہم پیغہمبہرہو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہوانہی کہ برویان ہیناوہ ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ خوا دوستی پروادارانہ ﴿وَوَدَّتْ﴾ حہ زیان دہ کرد ﴿طَائِفَةٌ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ دہستہ یہک لہ خواہن نامہ کان ﴿لَوْ يُضِلُّونَكُمْ﴾ کہ گو مرآتان بکہن ﴿وَمَا يُضِلُّونَ﴾ لہ کاتیکدا کہس گو مرا نا کہن ﴿إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ خویمان نہ بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لام ہہستی پی نا کہن (تسی ناگہن) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خواہن نامہ کان ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ﴾ بو بی پروا دہن ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بہ نایہ تہ کانی خوا ﴿وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ لہ کاتیکدا کہ شایہ تی دہدن (لہ سہر راستی تہوان) ﴿۷۶﴾

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی خواہن نامہ کان ﴿لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ بؤ پؤشاکى درؤ ئہ کہن بہ بہر راستى
 دا ﴿وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ و ہر راستہ کہ دہ شارنہ وہ ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لہ کاتیکدا خوشتان ئہ مہ دہ زانن ﴿۷۱﴾
 ﴿وَقَالَتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ و ہ دہستہ یہ ک لہ خواہن نامہ کان ووتیان (بہ ہہندیکیان) ﴿ءَامِنُوا
 بِالَّذِى﴾ ہر واپینن بہ و قورٹانہ ﴿أَنْزَلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کہ نیرراو تہ خوارہ وہ بؤ ئہ وانہی کہ ہر وایان ہیتا وہ
 ﴿وَجَهَ النَّهَارِ﴾ سہر لہ بہ یانیان (بہ فیل) ﴿وَأَكْفُرُوا ءَاخِرُهُ﴾ و ہ بئى ہر واپیننہ وہ دہ مہ و ئیوارہ ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ بہ لکو ئہ وانیش ہہ شیمان بیننہ وہ ﴿۷۲﴾ ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باوہر تان نہ بیت ﴿إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ﴾
 مہ گہر بہ کہ سیک کہ دواى دینى ئیوہ کہ و تبیت ﴿قُلْ إِنَّ الْهُدَى﴾ (ئہی مو حہ مہد ﷺ) بلی: بہ راستى
 رینموونى ﴿هُدَى اللَّهِ﴾ ہہر رینموونى خواہیہ ﴿أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ﴾ (ئہی خواہن نامہ کان ئیوہ
 پیتان گرانہ) کہ بدرئ بہ یہ کینکى تر ویننہی ئہ و دینہی کہ بہ ئیوہ دراوہ ﴿أَوْ حُجُوجِكُمْ﴾ یا دہ مہ قالیٹیان
 لہ گہل بکہن (ہر تان بدہن) ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای ہر و ہر دگارتان ﴿قُلْ﴾ (ئہی مو حہ مہد ﷺ) بلی:
 ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ بہ راستى ئہ و بہ ہرہیہ (واتہ پیغہ مہ ہر اہتہی) بہ دہستى خواہیہ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾
 دہیدات بہ ہہر کہ سیک کہ بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ و ہ خوا خواہنى بہ خششى زور و زانایہ ﴿۷۳﴾
 ﴿يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ﴾ ئہ و (خواہیہ) ر ہ حمہت و میہرہ ہانى خوئ تاییہت دہ کات ﴿مَن يَشَاءُ﴾ بؤ ہہر کہ سیک
 بیہ ویت (شیاوى بیت) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و ہ خوا خواہنى بہ خشش و بہ ہرہی گہ و رہیہ
 ﴿۷۴﴾ ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ و ہ لہ ناو خواہن نامہ کانى ہى واہیہ ﴿مَنْ إِن تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ﴾ ئہ گہر خہ زنہ یہ ک
 بہ سپار دہ لای دابنى ﴿يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ دہ تدا تہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ﴾ و ہ ہى واشیان تیاہیہ ﴿إِن تَأْمَنَهُ بِيْتَارٍ﴾
 ئہ گہر دیناریکى لا دابنیت ﴿لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ﴾ ناتدا تہ وہ ﴿إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مہ گہر بہ سہرہیہ وہ
 بوہستیت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئہ م ناپاکى یہ بہ ہوى ئہ وہ وہ بوو ﴿قَالُوا﴾ کہ دہیان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
 الْأُمِّيْنِ سَبِيلٌ﴾ گوناہمان ناگات لہ خوار دنى مالى ئہ م نہ خویندہ وارانہ (واتہ عہرہ بہ کان) ﴿وَيَقُولُونَ
 عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ﴾ و ہ درؤ بہ دہم خواوہ دہ کہن ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ و ہ خویمان دہ زانن (کہ درؤ دہ کہن) ﴿۷۵﴾
 ﴿بَلَىٰ﴾ نہ خیر وانى یہ (وہ ک دہ لئین) ﴿مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ﴾ ہہر کہ سیک ہہمانى خوئ بہ جئ بہیتیت
 ﴿وَأَتَّقِ﴾ و ہ پاریزکاری بکات ولہ خودا ہترسیت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ ئہ وہ بہ راستى خوا
 پاریزکارانى خوش دہ ویت ﴿۷۶﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ﴾ بینگومان ئہ وانہی دہیفروشن ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾
 ہہمانى خوا ﴿وَأَيْمَنِيهِمْ﴾ و سویندہ کانى خویمان ﴿ثُمَّ أَقْلِيلًا﴾ بہ نر خینکى کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئہ وانہ
 ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بنی ہہشن (لہ بہ ہرہی خوا) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ رورئى دواہی دا ﴿وَلَا يَكْتُمُهُمُ اللَّهُ﴾ و ہ خوا
 قسہیان لہ گہل ناکات ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ و ہ تہ ماشاشیان ناکات ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ رورئى قیامہ تدا
 ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ﴾ و لہ گوناہیان خوش نابیت و پاکیان ناکاتہ وہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و ہ بؤ ئہ وان ہہیہ
 سزای بہ ئیش و نازار ﴿۷۷﴾

﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا﴾ بہ راستی لہ خواہن نامہ کان دہستہ یہ کہ ہبہ ﴿يَلْوَنَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ﴾ (ناو بہ ناو نامہ کہ بیان تیکدہ دہن و) زمانیان بائدہن و ئہ پیچنہ وہ بہ خویند نہ وہی کتبہ کہ بیان (تہ ورات) ﴿لِيَتَحَسَّبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ تا تو وا بزانت لہ نامہ ہی خواہہ ﴿وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ (لہ کاتیکدا) کہ ئہ وہ لہ نامہ ہی خوانی یہہ ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وہ دہ لین ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئہ وہ لہ خواوہ یہہ ﴿وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئہ وہ لہ خواوہ نی یہہ ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ﴾ وہ درو بہ دہم خواوہ دہ کہن و ﴿وَهُمْ يَعْمُونَ﴾ خوشیان دہ زانن (کہ درو یہہ) ﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ﴾ نابئ بو ہیچ ئادہ می یہہ کہ ﴿أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ کہ خوا نامہ و شہریعت و پیغہ مبریتی دابئتی ﴿ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ﴾ پاشان بہ خہ لکی بلیت ﴿كُونُوا عِبَادًا لِي﴾ بین بہ بہ نندہ ہی من ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیاتی خوا ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ﴾ بہ لکو (بیان دہ لیت) خوا بہ رست بن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ کتبہ چونکہ ئیوہ خہ لک فیری نامہ کہی خودا دہ کہن ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وہ ئیوہ خوشتان دہ یخویننہ وہ ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ﴾ وہ خوا فہرمانتان ہی نادات ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ﴾ کہ فریشتہ و پیغہ مبران بکہن ﴿أَرْبَابًا﴾ بہ بہر سترای خو تان ﴿أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ﴾ چون (خودا) فہرمانتان ہی دہ دات ہی برو ابن (کافر بن) ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دوا ئہ وہی کہ ئیوہ بروا دار بوون؟! ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ﴾ (بہینہ وہ یادیان) کاتیک کہ خوا بہیمانی و ہر گرت لہ پیغہ مبران ﴿لَمَّا آتَيْنٰكُمْ﴾ کہ ہر چیم دانئ ﴿مِنَ كِتٰبٍ﴾ لہ نامہ و ﴿وَحِكْمَةٍ﴾ حکمہت و (شہریعت) ﴿ثُمَّ جَاءَ كُمْ رَسُولٌ﴾ لہ پاشان پیغہ مبران نکتان بوہات ﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ﴾ بہ بروا ہینہر بہ و نامہ ہی کہ لہ لاتانہ ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ دہ ہی بروای ہی بہینن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وہ یارمہ تی بدن ﴿قَالَ﴾ خوا فہر مووی : ﴿ءَاَقْرَبُّكُمْ﴾ ئایا دانتان نا بہم بہیمانہ دا؟ ﴿وَأَخَذْتُ عَلَىٰ ذٰلِكُمْ اِصْرِي﴾ وہ لہ سہر ئہ وہ بہیمانی متان و ہر گرت ﴿قَالُوا﴾ پیغہ مبران ووتیان : ﴿اَقْرَبْنَا﴾ بہ لی دانمان پیدانا و بہیمانمان بہست ﴿قَالَ فَاشْهَدُوا﴾ خوا فہر مووی کہ واتہ ئیوہ بہ شاہید بن ﴿وَأَنَا مَعَكُمْ﴾ وہ منیش لہ گہل ئیوہ ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ یہ کینکم لہ شاہیدان ﴿فَمَنْ تَوَلَّى﴾ جا ئہ وہی پشتی ہہ لکرد (لہم بہیمانہ) ﴿بَعْدَ ذٰلِكَ﴾ دوا ئہم دان پیدانانہ ﴿فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ کہ واتہ ہر ئہ وان دہستہ ہی دہر چوان لہ فہرمانی خودا ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْعُوثُ﴾ ئایا (ہی بروایان) داوا ہی غہیری دینی خوا دہ کہن؟! ﴿وَلَهُ اَسْمٰءٌ مِّنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ لہ کاتیکدا کہ ہر چی لہ ئاسمان و زہوی دایہ گویراہل و ملکہ چی خودان ﴿طَوَعًا﴾ بیانہ وی (بہ ویستی خویان) ﴿وَكَرْهًا﴾ یانہ یانہ وی (بہ ناچاری) ﴿وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ وہ ہہ موو ہہر بو لای ئہ وہ دہ گہر پیرنہ وہہ ﴿۵۳﴾

﴿قُلْ﴾ (تہی مو حہ ممہ د ﷺ) بلی: ﴿ءَامَنَّا بِاللّٰهِ﴾ ئیمہ بر و امان ہینا و ہ بہ خوی گہ ورہ ﴿وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا﴾ وہ بہ وہی نیرا و ہ تہ خوارہ وہ ہؤ مان ﴿وَمَا اُنزِلَ عَلٰی اٰنْبِیَآئِنَا﴾ وہ بہ وہی کہ نیرا و ہ تہ خوارہ وہ ہؤ ئیرا ہیم ﴿وَاِسْمَاعِیلَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ﴾ وئیسما عیل وئیسحاق یہ عقوب و کورانی یہ عقوب ﴿وَمَا اُوْتِیَ﴾ وہ بہ وہی کہ دراوہ ﴿مُوسٰی وَعِیْسٰی﴾ بہ موسا و عیسا ﴿وَالنَّبِیُّوْنَ مِنْ رَّبِّہُمْ﴾ وہ پیغہ مبرہ کانی تر لہ پورہ رد گاریانہ وہ ﴿لَا نَفَرِقُ﴾ جیا وازی ناکہین ﴿بَیْنَ اَحَدٍ مِّنْہُمْ﴾ لہ نیوان ہیچ کامیک لہ م پیغہ مبرانہ ﴿وَنَحْنُ لَہٗ مُسْلِمُوْنَ﴾ وہ ئیمہ ہؤ خوی گہ ورہ گہ ردن کہ چین ﴿۱۵﴾ ﴿وَمَنْ یَّبْتَغِ غَیْرَ الْاِسْلَامِ دِیْنًا﴾ وہ ہہر کہ سیک دوی ہہر ئاینیک بکہ ویت جگہ لہ ئاینی ئیسلام ﴿فَلَنْ یُّقْبَلَ مِنْہٗ﴾ تہ وہ لیتی و ہر ناگیری ﴿وَهُوَ فِی الْاٰخِرَةِ﴾ وہ تہ و لہ رۆزی دوی دا ﴿مِنَ الْاَحْسِرِیْنَ﴾ لہ زہرہ مہ ندانہ ﴿۱۶﴾ ﴿کَیْفَ یَهْدِی اللّٰهُ قَوْمًا﴾ چون خوا رینموونی گہ لیک دہ کات ﴿کَفَرُوْا﴾ بی بر و ابو بن ﴿بَعْدَ اِیْمَانِہُمْ﴾ دوی بر و ا ہینانیان ﴿وَشَہِدُوْا﴾ وہ شایہ تیان دابی ﴿اِنَّ الرُّسُوْلَ حَقٌّ﴾ کہ تہ و پیغہ مبرہ راستہ و (لہ لایہن خودا و ہاتوہ) ﴿وَجَاءَہُمْ الْبَیِّنٰتُ﴾ وہ نیشانہی زوریان ہؤ ہاتبی ﴿وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ﴾ وہ خوا رینموونی گہ لی ستہ مکاران ناکات ﴿۱۷﴾ ﴿اُوْلٰئِکَ جَزَاؤُہُمْ﴾ تہ وانہ سزایان تہ وہیہ ﴿اَنْ عَلَیْہِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ﴾ کہ لہ سہریانہ نہ فرینی خودا ﴿وَالْمَلٰٓئِکَۃُ﴾ و نہ فرینی فریشتہ کان ﴿وَالنّٰسِ اٰجْمَعِیْنَ﴾ و نہ فرینی ہہ موو خہ لکی ﴿۱۸﴾ ﴿خٰلِدِیْنَ فِیْہَا﴾ لہ و (نہ فرینہ) دا دہ میننہ وہ بہ ئیجگاری و ہہ میسہ بی ﴿لَا یُخَفَّفُ عَنْہُمْ الْعَذَابُ﴾ سزایان لی سووک نا کریت ﴿وَلَا ہُمْ یُنظَرُوْنَ﴾ وہ مؤلت نادرین ﴿۱۹﴾ ﴿اِلَّا الَّذِیْنَ﴾ مہ گہر تہ وانہی ﴿تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِکَ﴾ توبہ یان کردبی دوی تہ وہ ﴿وَاَصْلَحُوْا﴾ وہ کردہ وہی چاکیان کردبیت ﴿فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ﴾ تہ وہ بیگومان خوالی خوشبووی میہرہ بانہ ﴿۲۰﴾ ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ بہ راستی تہ وانہی کہ بی بر و ابو بن ﴿بَعْدَ اِیْمَانِہُمْ﴾ دوی بر و ا ہینانیان ﴿سُرَّازِدَاوَا کُفَرًا﴾ پاشان زیاتر بی باوہر بوون ﴿لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُہُمْ﴾ ہہر گیز تہ وہ یان لی گیرا نا کریت ﴿وَاُوْلٰئِکَ ہُمْ الصّٰلُوْنَ﴾ نا تہ وانہ تہ وانہ کہ گو مپ ابوون ﴿۲۱﴾ ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ بہ راستی تہ وانہی بی بر و ابوون ﴿وَمَا تَاوَاوُہُمْ کُفٰرًا﴾ وہ بہ بی پروایی مردن ﴿فَلَنْ یُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِہُمْ﴾ تہ وہ ہہر گیز (فدیہ) لہ ہیچ کامیکیان و ہر ناگیریت ﴿مَلِئُ الْاَرْضِ ذَہَبًا﴾ با پر بہ ہہ موو زہ ویش زیر بیت ﴿وَلَوْ اَفْتَدٰی بِہٖ﴾ بیہ خشیت لہ بریتی دا (ہؤ سووک کردنی سزا لہ سہری) ﴿اُوْلٰئِکَ لَہُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ وہ تہ وانہ سزای بہ نازاریان ہؤ ہہیہ ﴿وَمَا لَہُمْ مِنْ نّٰصِرِیْنَ﴾ وہ ہیچ یاریدہ دہر و سہر خہر تکیان نی یہ ﴿۲۲﴾

﴿لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ﴾ ئیوه هه رگیز به خیر و چاکه ناگه (وه ده سگیرتان نابیت) ﴿حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ تا نه بیه خشن هندی له و دارایی بهی که خوشتان ده ویت ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه رچی بیه خشن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ نه وه بیگومان خودا ناگای لی یه (به پیی دل و دهروونتان پاداشستان ده داته وه) ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاَّ﴾ هه موو جوړه خواره ده مه نیه کان حه لال بوون ﴿لَبَسْتَ إِسْرَءِيلَ﴾ بو نه وهی یه عقوب ﴿إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلَ﴾ بیجگه له وهی که یه عقوب حه رامی کرد ﴿عَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ له سه ر خوی ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش ﴿أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ﴾ نار دنه خواره وهی ته ورات ﴿قُلْ فَأَتُوا بِالتَّوْرَةِ﴾ (تهی موحه ممه د ﴿بِئْسَ﴾ بلی: دهی ته ورات بهینن ﴿فَاتْلُوهَا﴾ و بیخویننه وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گه ر ئیوه راست ده که ن ﴿فَمَنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ نه مجا هه ر که س در و به دم خوا وه هه له به ستی ﴿مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ له پاش نه وه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ که واته نه وانه خو یانن سته مکارن ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ﴾ (تهی موحه ممه د ﴿بِئْسَ﴾ بلی: خوا راستی فره موو ﴿فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ که و ابو و په پره وی ئایینی ئیبراهیم بکه ن ﴿حَقِيقًا﴾ که پا که (به ویستی خوی له بیرو باوه رو کرداری هه له لای داوه بو بیرو باوه رو کرداری راست) ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه هیچ کاتیک له ها و به ش بر یار ده ران نه بو وه ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ﴾ به راستی یه که م مالیک ﴿وُضِعَ لِلنَّاسِ﴾ دانرا وه بو (خوا په رستی) خه لکی ﴿لِلَّذِي بِكَكَّةَ﴾ نه و مالیه یه که له به ککه (مه ککه) دایه ﴿مُبَارَكًا﴾ پیروز کرا وه ﴿وَهُدَىٰ لِلْعَالَمِينَ﴾ وه رینموونی یه بو جیهانیان ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ تیایدا هه یه چه ند به لگه و نیشانه ی روون ﴿مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ﴾ (که یه کیکیان) شوین و هستانه که ی ئیبراهیمه ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ﴾ وه هه ر که س چو و بیته نه و شویننه ﴿كَانَ آمِنًا﴾ بی ترس بو وه (له زیان و نازاردان) ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ﴾ خودا بر یاریدا وه له سه ر خه لکی و فره زی کرد وه له سه ر یان ﴿حِجَابِ الْبَيْتِ﴾ حه جی مالیه که ی (خوی) ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ له سه ر هه ر که سینک که توانای گه یشتن و (پو یشتنی) هه بیت بوی ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ وه هه ر که س باوه ری نه بی (یان توانای هه بیت و نه چیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنِ الْعَالَمِينَ﴾ نه وه به راستی خوا بی نیازه له هه موو جیهانیان ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: تهی نامه داران (خوا وه کتیه کان) ﴿لَا تَكْفُرُونَ﴾ له به ر چی بی پروان ﴿بَيَّاتٍ اللَّهُ﴾ به به لگه کانی خوا ﴿وَاللَّهُ شَهِيدٌ﴾ کاتیکدا خوا بینا و ناگاداره. ﴿عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ﴾ به نه وهی که ده یکه ن ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی: تهی خوا وه کتیه کان ﴿لَا تَتَّصِدُون﴾ له به ر چی به رگری (رینگری) ده که ن ﴿عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوا ﴿مَنْ ءَامَنَ﴾ که سینک که بروای هینابی (مه به ست پی پیغه مه رو باوه ر دارانه) ﴿تَتَّبِعُونَهَا وَعِجَابًا﴾ ده تانه وی به ناراست بیخه نه به رچاوی خه لک ﴿وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ﴾ له کاتیکدا ئیوه زانا و ناگادارن (به وهی ری ی خوا به) ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ﴾ وه خوا بی ناگانی یه ﴿عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ له وهی که ئیوه ده یکه ن ﴿بَيَّاتٍهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تهی نه و که سانه ی که پرواتان هینا وه ﴿إِنْ تُطِيعُوا أَمْرًا﴾ نه گه ر ئیوه گو یز ایه لی ده سته یه ک بن ﴿مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾ له وانه ی که نامه یان پیدرا وه ﴿يُرَدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ﴾ ده تانکه نه وه به کافر دوا ی پروا هینانه که تان ﴿

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بئی پرواده بن؟ ﴿وَأَنْتُمْ تُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ له کاتیکدا ده خوینریته وه به سه رتاندا
 ﴿إِنَّكَ اللَّهُ﴾ به لگه کانی خوا (نایه ته کانی قورئان) ﴿وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾ وه پیغه مبه ره که ی له ناوتاندا به
 ﴿وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ﴾ وه هر که س ده ست بگری به (نایینی) خوا وه ﴿فَقَدْ هَدَىٰ﴾ نه وه به راستی
 رینمونی کراوه ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو ریبازیکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 نه وانه ی که پرواتان هیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بترسن له خوا ﴿حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ ترسانیک که شیاویتی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ﴾
 وه مه مرن ﴿إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ هر به موسولمانی نه بی ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه مووتان ده ست
 بگرن به هوی په یوه سستیتان به خوا وه (که قورئانه) ﴿وَلَا تَفْرُقُوا﴾ چند به ره که (ولیک جیا) مه بن
 ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیسر له به ره و چاکه ی خوا بکه نه وه به سه رتانه وه ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً﴾ له
 کاتیکدا که ئیوه دوژمنی به کتر بوون ﴿فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ به لام خوا هوگری خسته نیوان دلّه کانتان
 ﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ ئیتر بوون به برای به کتر به هوی نه و چاکه ی خوا وه ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ
 النَّارِ﴾ وه ئیوه له سه ر لینواری چالی بوون له ناگر ﴿فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا﴾ به لام خوا پرزگاری کردن لی ی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ نابه و جوړه ﴿يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا به لگه ونیشانه کانی خوی پروون ده کاته وه
 بوتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا به رده وام بن له سه ر رینمونی (یان له سه ر شاره زایی) ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ
 أُمَّةٌ﴾ نه بی له ناو ئیوه دا کومه لیک بییت ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ بانگه واز بکه ن بو چاکه ﴿وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان بدن به هه موو چاکه به ک ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به رگری بکه ن له هه موو
 خرابه به ک ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وانه خویانن سه ر که وتوو و سه ر فرازن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 بِهِ وِثْقَةٌ﴾ نه وانه مه بن (وهک نه هلی کتاب) ﴿تَفَرَّقُوا﴾ که به ش به ش و ﴿وَاخْتَلَفُوا﴾ جیا واز بوون
 ﴿مِن بَعْدِ﴾ له پاش نه وه ی ﴿مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ نه و به لگانه ی بویان هات ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ وه نه وانه سزایه کی گوره یان بو هه به ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ پروژیک دیت که چند پروویه ک
 سپی ده بن ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وه چند پروویه ک رهش ده بن ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ جا نه وانه ی ﴿أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾
 که پروویان رهش بووه ﴿أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (بی یان ده ووتریت) بوچی بئی پروابوون له پاش
 پروا هینانتان ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که وانه بچیژن سزا ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی بئی پروایی تانه وه ﴿وَمَا
 وَالَّذِينَ أَبْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾ وه نه وانه که پروویان سپی ده بییت ﴿فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ نه وه له ناو به زه بی
 خوادان (له به هه شتدان) ﴿هَمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه تیدا ده میننه وه به هه میشه بی ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾
 نه مانه نایه ته کانی خودان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ﴾ ده یان خوینینه وه به سه رت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ که راستن ﴿وَمَا اللَّهُ
 يُرِيدُ﴾ خواش نایه ویت ﴿ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ﴾ هیچ سته میتک بو جیهانیان ﴿۱۳۸﴾

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ تہنہا بؤ خواہہ ہہرچی لہ ٹاسمانہ کاندایہ (ومولکی خودایہ) ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 وہ ہہرچی لہ زہوی دایہ ﴿وَالِیَّ اللَّهُ﴾ وہ ہہر بؤ لای خودا ﴿تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ دہ گہریتہ وہ ہہموو کارہ کان ﴿۱۱۵﴾
 ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ﴾ نئوہ (موسولمانان) باشترین گہ لیک بوون ﴿أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ بؤ خہ لکی ہینرابیتہ
 دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فہرمان دہ دہن بہ چاکہ ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وہ جلہ وگیری دہ کہن
 لہ خرابہ ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ وہ برہو دہ ہینن بہ خوا ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ٹہ گہر نامہ دارہ کان
 (خاوہن کتیبہ کان لہ جولہ کہو گاورہ کان) برہوایان بہینایہ ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ٹہوہ باشترہوو بؤیان
 ﴿مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ہہندی لہوان برہوادارن و(باوہرہان ہیناوہ بہ ٹاینی ٹیسلام) ﴿وَأَكْثَرُهُمْ
 الْفٰسِقُونَ﴾ بہ لام زورہ بیان لہ فہرمانی خوا دہر چوون ﴿۱۱۶﴾ ﴿لَنْ يَضُرَّوْكُمْ﴾ ہہر گیز ٹہوان زیانتان
 پی ناگہ یہ نن ﴿إِلَّا أَذًى﴾ مہ گہر زیانیکسی کہم ﴿وَإِنْ يَقْتُلُوكُمْ﴾ وہ ٹہ گہر بچہ نگین لہ گہ لٹاندا
 ﴿يُؤَلِّفُكُمُ الْاُدْبَارَ﴾ پشتان تی دہ کہن ﴿ثُمَّ لَا يُنصِرُوكَ﴾ دواتریش سہر کہو توو نابن ﴿۱۱۷﴾ ﴿ضَرَبَتْ عَلَيْهِمْ
 اَلذِّلَّةَ﴾ دراوہ بہ سہر یاندا سہر شوہری و ریسوایی ﴿اٰیٰتٍ مَّا تَقِفُوْنَ﴾ لہ ہہر شوینیک بین ﴿إِلَّا يَحْبِلَ مِنْ
 اَللّٰهِ﴾ مہ گہر بہ ہوی بہ لٹن لہ لایہن خوداوہ نہ بیت ﴿وَحَبِلَ مِنَ النَّاسِ﴾ وہ بہ لٹنیک لہ لای خہ لکہوہ
 ﴿وَبَاءَ وَبِعَضِبَ مِنَ اللّٰهِ﴾ شایستہی خہ شمینکی گہورہ بوون لہ لایہن خواوہ ﴿وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ﴾
 وہ دراوہ بہ سہر یاندا ہہ ژاری (دہروون و چاو ہرستی) ﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا﴾ ٹہوہ لہ بہر ٹہوہ بوو ٹہوان
 ﴿يَكْفُرُوْنَ بِآٰیٰتِ اللّٰهِ﴾ بی برہو بوون بہ بہ لگہ کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَاَ﴾ وہ پینغہ مہرانیان
 دہ کوشت ﴿بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ بہ نارہوا ﴿ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ٹہوہش بہ ہوی ٹہوہوہ بوو کہ ٹہوانہ سہر پیچی
 ﴿وَكَاٰنُوْا يَعْتَدُوْنَ﴾ و دہست دریزیان دہ کرد ﴿۱۱۸﴾ ﴿لَيْسُوْا سَوَآءً﴾ ہہموو (نامہ دارہ کان) چوون یہ ک نین
 ﴿مِنْ اٰهْلِ الْكِتٰبِ﴾ لہ ناو خاوہن نامہ کاندہ ﴿اُمَّةً قٰیِمَةً﴾ دہستہ یہ ک راست و ریک ہہن ﴿يَتْلُوْنَ آٰیٰتِ
 اللّٰهِ﴾ ٹاہتہ کانی خوا دہ خوینن (وباوہرہان ہیناوہ بہ ٹاینی ٹیسلام) ﴿اٰنَاۗءَ الْاٰیٰلِ﴾ لہ (کاتہ کانی)
 شہودا ﴿وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ﴾ وہ لہ (کاتہ کانی) کپنوش بردنیان دا ﴿۱۱۹﴾ ﴿يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ﴾ برہوایان ہہیہ
 بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ﴾ وہ بہ رورزی دوایی ﴿وَيَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فہرمان دہ دہن بہ ہہرچی چاکہ یہ
 ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وہ بہر گری دہ کہن لہ ہہرچی خرابہ یہ ﴿وَيُسَدِّعُوْنَ فِي الْخَبْرَاتِ﴾ وہ پیشپر کی
 دہ کہن لہ ہہموو چاکہ کاندہ ﴿وَأُوَلِّیْكَ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ﴾ وہ ٹہوانہ لہ کو مہ لی چاکانن ﴿۱۲۰﴾ ﴿وَمَا يَفْعَلُوْنَ مِنْ
 خَيْرٍ﴾ ہہر خیر و چاکہ یہ ک بکھن ﴿فَلَنْ يُكْفَرُوْهُ﴾ ٹہوہ ہہر گیز بی بہش نا کرین لہ پادا شتہ کہی
 ﴿وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ بِالْمُتَّقِیْنَ﴾ خواش بہ ٹا گایہ لہ پاریز کاران ولہوانہی لئی دہ ترسن ﴿۱۲۱﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ٹہوانہی کہہ بی بروا بوون ﴿لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ﴾ سوود بہوان ناگہیہ نی
﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نہ مالہ کانیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وہ نہ مندالہ کانیان ﴿مِنْ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ہیچنیک لہ لای خواوہ
﴿وَأُولَئِكَ﴾ ٹا ٹہوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ہاوہل و ہاوریسی ٹاگر دہبن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ٹہوان تیندا
دہ میتنہ وہ بہ ہہ میشہ بی ﴿مِثْلُ مَا يُنفِقُونَ﴾ وینہی ٹہو مال و داراییہی کہ بہ ختی دہ کہن ﴿فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا﴾ لہم ژیانی دونیایہ دا ﴿كَمَثَلِ رِيحٍ﴾ بہ وینہی بایہ کہہ ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾ سہرما و سوئلہی تیندا بیت
﴿أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ﴾ بدات لہ کشتو کالی تا قمتیک ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ کہستہ میان لہ خویمان کرد بیت
﴿فَأَهْلَكَتْ﴾ جا ٹہو (با) و سہرماہہ کشتو کالہ کہی لہ ناو بہریت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ وہ خوا
ستہ می لی نہ کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویمان ستہ میان لہ خویمان دہ کرد ﴿۱۳۷﴾
﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٹہی کہ سانہی کہ برو اتان ہیناوہ ﴿لَا تَخْذُوا﴾ مہ گرن بو خوٹان ﴿بِطَانَةٍ﴾ دوستی
گیانی بہ گیانی ﴿مِنْ دُونِكُمْ﴾ جگہ لہ خوٹان (واتہ جگہ لہ باوہرداران) ﴿لَا يَأْتُونَكُمْ﴾ دریغیتان لی
ناکہن ﴿خَبَالًا﴾ لہ ہیچ شہر و خرابہ بہک ﴿وَدُّوا﴾ ٹاواتہ خوازی ﴿مَا عَسَيْتُمْ﴾ ناخوشیتانن ﴿قَدَبَدْتُمْ﴾
بینگومان دہر ٹہ کہویت ﴿الْبَغْضَاءَ﴾ خہشم و قین ﴿مِنْ أَقْرَابِهِمْ﴾ لہ (قسہ کانی) دہ میانہ وہ ﴿وَمَا تُخْفِي
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ وہ ٹہوہی لہ دلیندا شار دویمانہ تہوہ گہورہ ترہ ﴿قَدَبَدْتُمْ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ بہ راستی بہ لگہ
ونیشانہ کانمان بو روون کردونہ تہوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ٹہ گہر ٹیوہ ژیرین ﴿۱۳۸﴾ ﴿هَاتِنْتُمْ آوْلَاءَ يُحِبُّونَهُمْ﴾
بیدار بن ٹاٹہ وہ ٹیوہن کہ ٹہ و انتان خوش دہویت ﴿وَلَا يُحِبُّونَكُمْ﴾ وہ ٹہوان ٹیوہیان خوش ناوی ﴿وَتُؤْمِنُونَ﴾
وہ باوہرتان ہہیہ ﴿بِالْكِتَابِ كُذِّبَ﴾ بہ ہہمو و نامہ ٹاسمانی بہ کان ﴿وَإِذَا الْفُكْرُ﴾ کاتیک ٹہوان پیتان بگہن
﴿قَالُوا آمَنَّا﴾ دہ لیتن برو امان ہیناوہ ﴿وَإِذَا حَلَّوْا﴾ وہ کاتیک تہنہا بونہوہ ﴿عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ﴾
سہرہ پہنجہ کانی خویمان ٹہ گہزن لیتان ﴿مِنَ الْغَيْظِ﴾ لہر قدا ﴿قُلْ مُوتُوا﴾ بلی بمرن ﴿بِعَيْظِكُمْ﴾ بہ داخ
ورقی خوٹانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی خوا زانایہ ﴿بِدَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہوہی لہ ناو دلہ کاندایہ ﴿۱۳۹﴾
﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ﴾ ٹہ گہر چاکہ و خوشیہ کتان پی بگات ﴿تَسْوَهُمْ﴾ غہ مبار دہبن ﴿وَإِنْ تُصِبْكُمْ
سَيِّئَةٌ﴾ بہ لام ٹہ گہر ناخوشیہ کتان پی بگات ﴿يَفْرَحُوا بِهَا﴾ دلخوش دہبن پیسی ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا﴾
ٹہ گہر ٹیوہ بہ ٹارام بن (لہ سہر گوپرایہ لی خوا) ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و لہ خوا بترسن ﴿لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ
شَيْئًا﴾ پیلانی ٹہوان ہیچ زیانیکتان پی ناگہیہ نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُخِيطٌ﴾ بہ راستی خوا
تہواو ٹاگادارہ بہ ہہرچی ٹہوان دہیکہن ﴿۱۴۰﴾ ﴿وَإِذَا﴾ وہ (بتنہوہ بیریان) کاتسی ﴿عَدَّوْتُمْ مِنْ أَهْلِكُمْ﴾ کہ
بہیانی زو دہر چوویت لہ لای مال و خیزانت ﴿تَبَوَّأِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بروادارہ کانت نیشٹہ جی ٹہ کرد
﴿مَقْعَدِ الْقِتَالِ﴾ لہ چہند شوینیکدا بو جہنگ کردن ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بیسہری
زانیہ ﴿۱۴۱﴾

﴿إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ﴾ لهو کاتهدا کہ دوو کۆمه‌ل له ئیوه خه‌ریک بوون ﴿أَنْ تَفْشَلَا﴾ سست بن و تیک بشکین و (بگه‌رینه‌وه) ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا﴾ به‌لام خوا دۆست و یارمه‌تی ده‌ریان بوو ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَاسْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه پروا داران با پشت ته‌نها به‌خوا بیه‌ستن ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به‌خوا بینگومان خوا ئیوه‌ی سه‌رخست ﴿بِبَدْرِ﴾ له (جه‌نگی) به‌دردا ﴿وَأَنْتُمْ أَوْلَىٰ﴾ له کاتی‌کدا ئیوه که‌م و لاواز بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌ی له‌خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به‌لکو سوپاس گوزاری بن ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (بیریان بخه‌ره‌وه) نه‌و کاته‌ی ده‌توت به‌پروا داره‌کان ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ نایا به‌ستان نی‌یه ﴿أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ﴾ په‌روه‌ردگارتان کۆمه‌کتان بکات ﴿بِثَلَاثَةِ آفٍ﴾ به‌سی هه‌زار ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزَلِّينَ﴾ له‌فریشته دابه‌زینراوه‌کان ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا﴾ به‌لی، نه‌گه‌ر نارام بگرن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وه له‌خوا بترسن ﴿وَيَأْتُوكُمْ مِنْ قَرْنِهِمْ هَذَا﴾ په‌لامارتان بدن له‌م کاتانه‌دا ﴿يُمَدِّدُ رَبُّكُمْ﴾ په‌روه‌ردگارتان کۆمه‌کتان بکات ﴿بِخَمْسَةِ آفٍ﴾ به‌پینج هه‌زار ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ له‌فریشته نیشانه‌داره‌کان ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ﴾ وه‌خوا ته‌نها نه‌و (کۆمه‌کی) یه‌ی کرد ﴿إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ﴾ به‌مژده‌بو‌تان ﴿وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ﴾ وه‌بو‌ئه‌وه‌ی دله‌کانتانی پی‌نارام بیی ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ (ئه‌وه‌ش بزائن) سه‌رکه‌وتنیش ته‌نها له‌لایه‌ن خوا‌ی ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ بالا‌ده‌ستی داناویه ﴿لِيَقْطَعَ طَرَفًا﴾ وه‌ناردنی فریشته‌کان (بو‌ئه‌وه‌بوو دابریت (له‌ناوی بات) به‌شیک ﴿مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌وانه‌ی که‌ بی‌پروان ﴿أَوْ يَكْتَبَهُمْ﴾ یان خه‌فه‌ت باریان بکات (به‌تیشکانیان) ﴿فَيَسْقَلِبُوا أَحْشَاءَهُمْ﴾ نه‌مجا بگه‌رینه‌وه به‌ناومیدی ﴿لَيْسَ لَكَ﴾ ده‌رباره‌ی هه‌له‌هاتووه‌کانی شه‌ری ئو خود به‌راستی به‌ده‌ست تو‌نی یه (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ هیچ شتیک له‌و کاره‌دا ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ چ (خوا) ته‌وبه‌یان لی‌وه‌رگری ﴿أَوْ يُعَذِّبَهُمْ﴾ یان سزایان بدات ﴿فَالنَّهْمُ ظَالِمُونَ﴾ چونکه به‌راستی نه‌وانه‌سته‌مکارن ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه‌ر بو‌خوایه هه‌رچی له‌ناسمانه‌کاندایه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌هه‌رچی له‌زه‌وی دایه ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوش‌ئه‌بی له‌هه‌ر که‌س خوی بیه‌وی وه‌سزای هه‌ر که‌سیش نه‌دات خوی بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوالی بورده‌ی میهره‌بانه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که‌سانی که‌پرواتان هیتاوه ﴿لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا﴾ سوود مه‌خون ﴿أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً﴾ چند به‌رامبه‌ر ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی رزگار بن ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ﴾ وه‌خوتان پاریزن له‌و ناگه‌ری ﴿الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ که‌ناماده‌کراوه‌بو‌بی‌پرواکان ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه‌گوی رایه‌لی خودا و پیغه‌مبه‌ر بن ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ بینگومان میهره‌بانیتان له‌گه‌ل‌ئه‌کریت ﴿۱۳۶﴾

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پیشبر کی بکن بولی بوردنیکسی گہورہی (خودا) ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾
 له لایہن پەرور گارتانہوہ ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وہ بؤ بہہشتیک کہ پانیہ کہی (بہ ئەندازہی)
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی یہ ﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ کہ نامادہ کراوہ بؤ له خوا ترسان ﴿۱۳۳﴾
 ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ﴾ ئەوانہی مال دہ بہ خشن (لہ ری ی خوادا) ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ﴾ له کاتی خوشی
 (دہولہ مہندی) و ناخوشی دا ﴿وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ﴾ و رقی بہ تینی خویان دہ خوئہوہ و ﴿وَالْعَافِينَ﴾
 عَنِ النَّاسِ ﴿دہ بوورن له خہ لکی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خواش چاکہ کارانی خوش دہوئیت ﴿۱۳۴﴾
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً﴾ وہ ئەوانہی کہ کاتیک کردہوہ یہ کی ناشیرین دہ کہن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ﴾
 یاستہم له خویان دہ کہن ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ کہ یادی خویان کردہوہ ﴿فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ ئەمجا
 داوای لی بووردن دہ کہن بؤ گوناہہ کانیان ﴿وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ﴾ ئایا کی دہ بووریت له گوناہہ کان
 ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگہ له خوا؟ ﴿وَلَمْ يُبْصِرُوا﴾ وہ بہر دہوام نابن ﴿عَلَىٰ مَا فَعَلُوا﴾ له سہر ئەوہی کہ کردوویانہ
 ﴿وَهُمْ يَعْمُونَ﴾ له کاتیکدا بزائن (گوناہہ) ﴿۱۳۵﴾ ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئا ئەوانہ ﴿جَزَاءُ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ پاداشتیان
 لی بووردنہ ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له لایہن پەرور دگاریانہوہ ﴿وَجَنَّتْ﴾ و چہند باخاتیک (بہہشتیک)
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ پروبارہ کان دہرؤن بہ ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ئەمیننہوہ لهو بہہشتانہدا
 بہہ میسہیی ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ چہند چاکہ پاداشتی چاکہ کاران ﴿۱۳۶﴾ ﴿قَدَحَتْ﴾ بیگومان رابورد
 ﴿مِنْ قَبْلِكَ سُنُّنٌ﴾ له پیش ئیوہوہ چہند ری و یاسایہک (باوینک) ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ئەمجا
 ئیوہ بگہرین بہ زہویدا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ﴾ و سہرنج بدن ئایا چؤن بوو ﴿عَلَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾
 سہرئہنجامی بی برواکان ﴿۱۳۷﴾ ﴿هَذَٰبِانَ لِلنَّاسِ﴾ ئەمہ پروون کردنہوہ یہ بؤ ہموو خہ لکی
 ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ﴾ و رینموونیی و ناموزگاری یہ ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بؤ له خوا ترسان ﴿۱۳۸﴾ ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾
 سست و دل لاواز مہبن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وہ غہ مبار مہبن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ ہەر ئیوہ بہرز و بلند ترن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە گہر بروادار بن ﴿۱۳۹﴾ ﴿إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ﴾ ئە گہر ئیوہ (لہ ئو خوددا) زام و بریتان
 توش بووہ ﴿فَقَدِمَسَ الْقَوْمَ قَرْحٌ﴾ ئەوہ بیگومان ئەو ہوزہ (بتپہرستہ کان له بہ دردا) زام و برینیان توش
 بووہ ﴿مَثَلُهُ﴾ بہ وینہی زامی ئیوہ ﴿وَيَلِكُ الْآيَاتُ﴾ ئەو چہرخ و پوزانہی (زالبوون و سہر کہوتنانہ)
 ﴿ئِدَاوِلْهُایِ النَّاسِ﴾ دہیگپرین له ناو خہ لکیدا (جاریک بؤ ئیوہ و جاریک بؤ ئەوان) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾
 له بہر ئەوہی (لہ دونیادا) خوا دہری بخات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانہی بروایان ہیناوہ ﴿وَيَتَّخِذَ﴾
 مِنْكُمْ ﴿و له ناو ئیوہدا ہلبرتیریت ﴿شُھدائہ﴾ چہند کہ سینک بہ شہید ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾
 وہ خواستہم کارانی خوش ناوئیت ﴿۱۴۰﴾

﴿وَأَيَّمَنْ حَصَّ اللَّهُ﴾ وه تا خوا (له تاوان) پاك بکاته وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته وانهی که بر وادارن ﴿وَيَمَحَقَ الْكَافِرِينَ﴾ وه بی باوه ران بنه بر بکات ﴿۱۱۱﴾ ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ نایا ئیوه وا گومانان ده برد ﴿أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده چنه به هشت ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا ده ری نه خستوه (واته تا قی نه کر دونه ته وه) ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ ته وانهی تی ده کوشن له ئیوه ﴿وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ﴾ و هیشتا ده ری نه خستون که سانیک له ئیوه که خور اگران ﴿۱۱۲﴾ ﴿وَلَقَدْ كُنتُمْ﴾ سویند بی بیگومان ئیوه ﴿تَمَنَّوْتُمُ الْمَوْتَ﴾ ناواتی (شه هیدی و) مردنتان ته خواست ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش ته وهی ﴿أَنْ تَلْقَوْهُ﴾ پی ی بگن ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمْوهُ﴾ خو به راستی مردنتان بینی ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه زهق سه یرتان ده کرد ﴿۱۱۳﴾ ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ موحه ممه د ﷺ ته نها پیغه مبه ریکه (نه مر نی به) ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ بیگومان له پیش ته وه پیغه مبه رانی تر رابوردون ﴿أَفَأَنْ مَاتَ﴾ جا نایا ته گهر وه فاتی کرد ﴿أَوْ قُتِلَ﴾ یان کوزرا ﴿أَنْفَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ ده گهرینه وه بو دواوهی خوتان (پاشگه ز ده بنه وه) ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ﴾ هر که س هه لگه ریته وه ﴿عَلَىٰ عَقْبَيْهِ﴾ بو دواوهی خوی (بو بت په رستی) ﴿فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا﴾ ته وه هر گیز (ته وه که سه) هیچ زیانیک ناگه یه نیت به خوا ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ﴾ وه به زوویی خوا پاداشتی ﴿الشَّاكِرِينَ﴾ سوپاس گوزاران ده داته وه ﴿۱۱۴﴾ ﴿وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ﴾ هیچ که سینک نه بووه ﴿أَنْ تَمُوتَ﴾ که بمریت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فرمانی خوا ﴿كِتَابًا مُّؤَجَّلًا﴾ نوسراویکی کات دیاری کراوه (له و کاته دا که خوای گه وره دیاری کرده) ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ هر که سینک ده یه ویت ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشت و ده سته و تی دنیایی ﴿نُؤْتِيهِ مِنْهَا﴾ له و (پاداشتی دنیا) هه ندیکی پی ده دین ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ وه هر که سینک ده یه ویت ﴿ثَوَابَ الْآخِرَةِ﴾ پاداشتی پاشه رور ﴿نُؤْتِيهِ مِنْهَا﴾ له و (پاداشتی پاشه رور) هه ندیکی پی ده به خشین ﴿وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ﴾ وه به زووی پاداشتی سوپاس گوزاران ده دینه وه ﴿۱۱۵﴾ ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ﴾ زور له پیغه مبه ران ﴿قَتَلَ مَعَهُ﴾ جهنگ و کوشتاریان کردوه له گالیاندا (شانبه شانیان) ﴿رَبِّوْنَ كَثِيرٌ﴾ زور له زانیان و خواناسان ﴿فَمَا وَهَنُوا﴾ جا سست و ده سته پاچه نه بوون ﴿لِمَا أَصَابَهُمْ﴾ به هوی ته وهی که دوو چاریان بووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿وَمَا ضَعُفُوا﴾ وه بی هیز و لاواز نه بوون ﴿وَمَا اسْتَكَاثُوا﴾ وه سه ریان شور نه کرد بو دوزمن ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا خور اگرنی خوش ده ویت ﴿۱۱۶﴾ ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ﴾ هر ته مه و ته ی ته وان بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ که ده بیان ووت ﴿رَبَّنَا أَخْفِزْنَا﴾ ته ی په روه ردگارمان لیمان ببوره ﴿ذُنُوبَنَا﴾ له گونا هه کانمان ﴿وَأَسْرَأْنَا﴾ وه له زیاده ره ویمان ﴿فِي أَمْرِنَا﴾ له کارووبارماندا ﴿وَوَقَّيْتُ أَقْدَامَنَا﴾ و پیکانمان جینگیر بکه (له جهنگدا) ﴿وَأَنْصَرْنَا﴾ و سه رمان بخه ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ به سه ر کومه لی بی بروایاندا ﴿۱۱۷﴾ ﴿فَقَاتِلْهُمْ اللَّهُ﴾ به هوی ته وه وه خوا پی ی به خشین ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ پاداشتی دنیا ﴿وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ وه پاداشتی چاک و شیرینی روری دواپی ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿۱۱۸﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہوانہی برواتان ہیناوه ﴿إِنْ تُطِيعُوا﴾ ئہ گہر ئیوہ گوئراہی لئی بکہن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بؤ ئہوانہی بی بروان ﴿يَرُدُّوكُمْ﴾ ئہ تان گیرنہ وہ ﴿عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾
 بؤ دواوہی خو تان (بؤ بت پەرستی) ﴿فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ ئہ مجا ئہ گہرینہ وہ بہ زیانباری ﴿۱۵۱﴾
 ﴿بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾ (ئہوانہ دؤستان نین) بہ لکو خوا یارمہ تی دہر و دؤستی ئیوہ یہ ﴿وَهُوَ خَيْرُ
 النَّاصِرِينَ﴾ وہ خوا باشتربنی ہہ موو یارمہ تی دہرانہ ﴿۱۵۲﴾ ﴿سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ﴾ بہ زوویسی دہ خہینہ دلی
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہوانہی بی بروان ﴿الرَّعْبَ﴾ ترس و بیمی بہ تین ﴿بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ﴾ بہ ہوی
 ئہ وہی کرد بوویانہ ہاوبہ شی خوا ﴿مَا لَمْ يُنزل بِهِ سُلْطَانًا﴾ شتانی کہ خوا ہیج بہ لگی نہ نار دوتہ
 خوارہ وہ لہ سہری ﴿وَمَا أَوْلَاهُمْ النَّارُ﴾ کہ جینگا و شوینی ئہ وان ناگرہ ﴿وَيَبْسُ مَثْوَى﴾ وہ چہند
 نیشتہ جییہ کی خراپہ ﴿الظَّالِمِينَ﴾ (جینگہی) ستہ مکاران ﴿۱۵۳﴾ ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند
 بیت بیگومان خوا بہ جیی ہینا بؤ تان ﴿وَعَدَهُ﴾ بہ لئینہ کہی ﴿إِذْ تَحْسَبُونَهُمْ﴾ کاتیک (سہرہ تایی جہنگی
 ئو خود) ہہ ستان لئی برین (دہ تان کوشتن) ﴿بِأَذْنِهِ﴾ بہ فہرمانی خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فِشَلْتُمْ﴾ ہہ تا
 کاتیک (لہ ناکاو) سست بوون ﴿وَتَنَزَعْتُمْ﴾ ئازا وہ و دووبہرہ کیتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لہ کاری جہنگدا
 ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وہ بی فرمانیتان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَرَيْنَاكُمْ﴾ لہ پاش ئہ وہی کہ خوا نیشانی دان
 ﴿مَا تُحِبُّونَ﴾ ئہ وہی (لہ جہنگہ کہدا) پیتان خوش بوو (کہ سہر کہوتن لہ سہرہ تایی جہنگہ کہدا)
 ﴿مِنْكُمْ﴾ ہہ ندیک لہ ئیوہ ﴿مَنْ يُرِيدِ الدُّنْيَا﴾ (دہ سکہ وتی) دونیایی دہ ویست ﴿وَمَنْكُمْ مَنْ﴾ وہ
 ہہ ندیکتان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی رۆزی دواپی دہ ویست ﴿ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ﴾ پاشان (خوا)
 ئیوہی گیراہی وہ لہ (جہنگی) ئہ وان (وتی شکان) ﴿لِيَبْتَلِيَكُمْ﴾ تانا قیتان بکاتہ وہ (لہ خوراکرتندا)
 ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سویند بی بیگومان خوا لیتان بوورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ و خوا خاوہنی بہ ہرہ و
 چاکہ یہ ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ سہر بروادارانہ وہ ﴿۱۵۴﴾ ﴿إِذْ تَضَعُورَتِ﴾ کاتیک دوورده کہوتنہ وہ
 (سہرده کہوتن بہ کیوی ئو خوددا) ﴿وَلَاتُلَوِّنَ عَلَىٰ أَحَدٍ﴾ وہ بہرینی کہس نہ ئہ وہ ستان
 ولاتان نہدہ کردہ وہ بہ لایدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ لہ کاتیکدا پیغہ مہر بانگی لئی دہ کردن ﴿فِي
 أُخْرَانِكُمْ﴾ لہ دواتانہ وہ ﴿فَأْتَبَكُمْ عَمَّا بَعِمَ﴾ جا (خوا) پاداشتی غم و خہفہ تی ہر بہ غم
 و خہفہ ت دانہ وہ ﴿لِيَكَيْلًا تَخَزَنُوا﴾ بؤ ئہ وہی غمبار نہ بن ﴿عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ لہ سہر ئہ وہی لہ
 دہستان چو وہ ﴿وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ وہ (غمبار نہ بن بہ) ئہ وہی دوو چارتان بووہ ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾
 خواش ئاگادارہ ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ بہ وہی کہدہ یکہن ﴿۱۵۵﴾

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾ پاشان دایبه زاندا به سهر تاندا (بوی ناردن) ﴿مِنْ بَعْدِ الْعَمَلِ﴾ له پاش ئه و غه مه (ی که چه شتتان) ﴿أُمَّةً﴾ نارامی ﴿نُعَاسًا﴾ که وه نه وزیک بوو ﴿يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ﴾ به سهر ده سته یه که له ئیوه داهات ﴿وَطَائِفَةٌ﴾ به لام ده سته و تا قمیکی دیکه تان (که باوه ریان هیئنده به هیئنه بوو) ﴿فَدَأَمَتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ به راستی هر خویان مه به ست بوو ﴿يَظُنُّونَ﴾ گومانی ﴿بِاللَّهِ عَيْرَ الْحَقِّ﴾ ناراست و ناهه قیان به خواده برد ﴿ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةَ﴾ وه که گومانی نه فامیتی ﴿يَقُولُونَ﴾ نه بیان ووت ﴿هَلْ لَنَا﴾ ئایا بو مان هه یه (به ده ستمانه) ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ له م کاره دا (زال بوون) ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ﴾ بلی بیگومان کار و بار ﴿كَانَ لِلَّهِ﴾ هه مووی به ده ست خواجه ﴿يُخْفُونَ﴾ ده یشار نه وه ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له ده رو و نیاندا ﴿مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ﴾ نه وه ی که ده ری نابرن بوو ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا﴾ ده لئین نه گهر به ده ست ئیمه بوایه ﴿مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ له م کاره دا شتیک (له سهر که و تن) ﴿مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا﴾ ئیمه لیسه ده نه ده کور راین ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ﴾ بلی نه گهر ئیوه ﴿فِي بُيُوتِكُمْ﴾ له ماله کانی خوشتاندا بوونایه ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ﴾ ههر ده ره چون نه وانهی ﴿كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ﴾ که کور رانیان له سهر نووسرا بوو ﴿إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾ بوو جینگای کور رانیان (پراکشانیان) ﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ﴾ بوو نه وه ی خوا تا قی بکاته وه ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ نه وه ی که له سنگتاندا یه ﴿وَلِيُمَحِّصَ﴾ وه بوو نه وه ی پالفته و پاکی بکاته وه ﴿مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ نه وه (بروایه) ی که له دلننایه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ﴾ وه خوا زانایه ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به وه ی له سینه و ده رونه کاندایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی نه وانهی ﴿تَوَلَّوْا مِنْكُمْ﴾ پشتیان هه لکرد له ناوتاندا ﴿يَوْمَ اتَقَى الْجَمْعَانَ﴾ له و روژه ی که هه ردوو کومه ل گه یشتن به یه که (له ئو خود دا) ﴿إِنَّمَا أَسْرَلَهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ بیگومان ته نها شه ی تان هه لی خلیسکاندن و له خشته ی بردن ﴿بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا﴾ به هوی هه ندی له و گونا هانه ی که له وه و پیش کرد بوویان ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ سویندی بی بیگومان خوالی یان خوشبوو ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ چونکه به راستی خوا ﴿عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ لیبوورده ی به ئارام و له سهر خویه (له توله سه ندن دا) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئهی که سانی که برواتان هیناوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه که نه وانه مه بن که بیساوه ر بوون ﴿وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ﴾ به برا بیساوه ره کانیان ده ووت ﴿إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی سه فه ریان بکر دایه ﴿أَوْ كَانُوا غُرُبًا﴾ یان غه زایان بکر دایه و بچوونایه بوو جهنگ ﴿لَوْ كَانُوا عِدَدًا﴾ نه گهر لای ئیمه (نیشته جی) بوونایه ﴿مَا مَاتُوا﴾ نه ده مردن ﴿وَمَا قَتَلُوا﴾ و نه ده کور ران ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ﴾ تا خوا نه وه بکات تا خوا نه وه بکات ﴿حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به داخ و مهراق له دلیاندا ﴿وَاللَّهُ يُخَيِّئُ﴾ وه خوا (مروف) ده رتینی ﴿رُؤْيَا﴾ و ده یشی مرینیت ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خودا بینایه به ههر کرده وه یه که که ئیوه ده یکه ن ﴿وَلَيْنَ قَاتِلْتُمْ﴾ سویندی نه گهر ئیوه بکور رین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوا دا ﴿أَوْ مَمْتَرٌ﴾ یان بمرن ﴿لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ﴾ نه وه به راستی لیبووردن و میهره بانی له لایه ن خوا وه ﴿خَيْرٌ﴾ چاکتره ﴿وَمَا يَجْمَعُونَ﴾ له وه ی که کوی ده که نه وه ﴿۱۵۷﴾

﴿وَلَيْنُ مُتَمَّرٌ﴾ سویند بی تہ گہر ئیوہ بمرن ﴿أَوْقُلْتُمْ﴾ یان بکوژرین ﴿إِلَّا لِيَّ اللَّهُ﴾ ہہر لای خوا
 ﴿تُحْشَرُونَ﴾ کوڈہ کرینہوہ ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ بہ ہوی بہ زہی خواوہیہ ﴿لَيْتَ لَهُمْ﴾ بو تہ وان نہرم
 و نیانی بویت ﴿وَلَوْ كُنْتَ﴾ تہ گہر تو ﴿فَقَطًّا﴾ بہ دخوو قسہ رہق و ﴿غَلِيظَ الْقَلْبِ﴾ دل رہق بوویتیہ
 ﴿لَأَنْفَضُوا﴾ تہوہ ہہموو بلاوہیان دہ کرد ﴿مِنْ حَوْلِكَ﴾ لہدہورت ﴿فَأَعْفُ عَنْهُمْ﴾ کہواتہ لی
 یان بیورہ ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ و داوای لی بوردونیان بو بکہ لہ خوا ﴿وَسَاوِرُهُمْ﴾ و راویژیان پی بکہ
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لہ کاروباردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتیک (دواراویژ کردن) بریارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ تہوہ
 پشت بہ خوا بیہستہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ بہ راستی خوا تہوانہی خوش دہویت کہ پشت بہ خوا
 دہ بہستن ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ﴾ تہ گہر خوا سہرتان بخات ﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ تہوہ ہیچ کہس
 زال نابی بہ سہرتاندا ﴿وَإِنْ يَخْذُكُمْ﴾ و تہ گہر یارمہتیتان نہدا (پشتتان بہردات) ﴿فَمَنْ ذَا الَّذِي﴾
 کتیہ تہو کہسہی؟ ﴿يَنْصُرْكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ لہ پاش خوا سہرتان دہ خات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وہ با برواداران پشت ہہر بہ خوا بیہستن ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ﴾ وہ بو ہیچ پیغہ مہرئک نہ بوو
 ﴿أَنْ يَغْلِبَ﴾ کہ خیانت بکات ﴿وَمَنْ يَغْلِبْ﴾ وہ ہہر کہس خیانت بکات ﴿يَأْتِ بِمَا غَلَّ﴾ بہو
 خیانتہوہی کردوہتی دیت (بہ کوئیوہیہ) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پاشہ رورژدا (رورژی ہہستانہوہ)
 ﴿ثُمَّ تَوَفَّى﴾ پاشان پاداشت دہدریتہوہ ﴿كُلَّ نَفْسٍ﴾ ہہموو کہسینک ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ ہہرچی کردیت
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وہ تہوان ستمیان لی ناکریت ﴿أَفَمَنْ أَتَّبَعَ﴾ دہی نایا کہسینک کہ شوینی
 ﴿رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ رہزامہندی خوا کہوتبیت ﴿كَمَنْ بَاءَ﴾ وہك کہسینک وایہ بگہریتہوہ ﴿يَسْخَطُونَ اللَّهَ﴾
 بہخہ شمیکہوہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَمَا أُوْنَهُ﴾ وہ جینگا و شوینی تہو ﴿جَهَنَّمَ﴾ دوزخ بیت ﴿وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾
 کہ سہر تہ نجامیکی چہند خرابہ؟ ﴿هُمْ دَرَجَاتٌ﴾ (چاکہ کاران و خرابہ کاران) خواوہنی چہند پلہی
 جیاوازن ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ﴾ وہ خوا بینایہ ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ بہ تہوہی کہدہیکہن ﴿۱۳﴾
 ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾ سویند بیت بینگومان خوا چاکہ و منہتی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بہ سہر برواداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ﴾
 فیہمہ ﴿کَاتِبٍ﴾ کہرہوانہی کرد لہ ناویاندا ﴿رَسُولًا﴾ پیغہ مہر و نیراویک ﴿مَنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ خویان
 ﴿يَتْلُو عَلَيْهِمْ﴾ کہ دہیخوینتہوہ بہ سہر یاندا ﴿ءَايَاتِهِ﴾ بہ لگہ و نیشانہ کانی خودا ﴿وَيُرَكِّبُهُمْ﴾
 و پاک و خاوینیان دہ کاتہوہ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وہ قورٹان و فہر موودہیان فیردہ کات
 ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ تہ گہر چی تہوان لہ پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ لہ گومرایی بہ کی رپوون و ناشکرادا
 بوون ﴿۱۴﴾ ﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْتُمْ﴾ نایا بوچی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿مُصِيبَةً﴾ ناخوشیہك (لہ توحودا)
 ﴿قَدْ أَصْبَحْتُمْ مَسْئِلِيهَا﴾ بینگومان ئیوہ دووقاتی تہوہ تان دوو چاری تہوان کرد (لہ بہ دردا) ﴿قُلْتُمْ﴾
 ووتان ﴿أَنَّى هَذَا﴾ تہمہ لہ کوئیوہ ہات ﴿قُلْ﴾ بلی (تہی موحممہد ﷺ) ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ﴾ تہوہ
 لہ لایہن ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خوتانہوہ بوو (کہ فہرمانی پیغہ مہر تان شکاند) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا
 ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بہ سہر ہہموو شتی کدا بہ توانایہ ﴿۱۵﴾

﴿وَمَا أَصْبَكُمْ﴾ نہ وہی کہ دوو چارتان بوو ﴿يَوْمَ اتَّقَى الْجَمْعَانَ﴾ لهو روژہدا کہ ہر دوو کو مہل بہ یہ کہ گہ یشتن (لهو خوددا) ﴿فِي آذِنِ اللَّهِ﴾ نہ وہ بہ ویستی خودا بوو ﴿وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو نہ وہی بر واداران دہریخات ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَاقَوْا﴾ و بو نہ وہیش دو وروہ کان ناشکرا بکات ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و پیمان و و ترا ﴿تَعَالَوْا قَاتِلُوا﴾ و ہرن بجہنگن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہری ی خوادا ﴿أَوْ اذْفَعُوا﴾ یا بہرگری (لہ و لاتی خوتان) بکہن ﴿قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا﴾ و وتیان: نہ گہر بمانزانیایہ جہنگ دہ بیت ﴿لَا تَتَّبِعْنَا﴾ شویتان دہ کہ وتین ﴿هُرِّدْنَا لِكُفْرٍ يَوْمَئِذٍ﴾ نہ وانہ لہو روژہدا لہ بی بروایسہ وہ ﴿أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ نزیک تر بوون تالہ بروا و نیمانہ وہ ﴿يَقُولُونَ يَا قَوْمِ هُمْ﴾ نہ وانہ بہ دہ میان شتیک دہ لین ﴿مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ کہ لہ دلیاندا نی یہ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ و ہخوا (لہ ہموو کہس) زاناترہ ﴿بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ بہ وہی کہ دہ یشارنہ وہ ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نہ وانہی کہ و وتیان (مہ بہ ست پنی دو وروہ کانہ) ﴿لِإِخْوَانِهِمْ﴾ دہ بارہی براکانیان (باوہ داران) ﴿وَقَدُوا﴾ لہ کاتیکدا خو یان دانیشتن و دہر نہ چوون ﴿لَوْ أَطَاعُونَا﴾ نہ گہر نہ وان گویرایہ لی نیمہ بوونایہ ﴿مَا قَاتَلُوا﴾ نہ دہ کوزران ﴿قُلْ قَادِرَةٌ عَلَىٰ﴾ بلی کہ واتہ بہرگری ﴿عَنْ أَنْفُسِكُمْ الْمَوْتَ﴾ مردن لہ خوتان دو وریخہ نہ وہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر نیوہ راست دہ کہن ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ﴾ ہر گیز وا گومان مہ بہن ﴿الَّذِينَ قَاتَلُوا﴾ نہ وانہی کہ کوزران ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہری ی خوادا ﴿أَمْوَاتًا﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ (نہ خیر وانہ) بہ لکو نہ وانہ زیندوون ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پہر و ہر دگاریان ﴿يُرْزَقُونَ﴾ روزی دہ درین ﴿فَرِحِينَ بِمَا﴾ شادمان و دلخوشن بہ وہی ﴿ءَاتَاهُمُ اللَّهُ﴾ کہ خوا پی بہ خشوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہ بہ ہرہ و فہ زلی خوی ﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ﴾ شادمانن بہ وانہ (بہ برا تیکوشہرہ کانیان) ﴿لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ کہ ہیشتا نہ گہ یشتوون پیمان ﴿مَنْ خَلْفَهُمْ﴾ لہ دوا ی (شہ ہید بوونی) نہ مان ﴿الْأَخَوْفَ عَلَيْهِمْ﴾ نہ ہیچ تر سینکیان لہ سہرہ ﴿وَلَا هُمْ يَخْرَبُونَ﴾ و نہ نہ وانہ ہیچ غم و خہ فہ تیک دہ خون ﴿يَسْتَبْشِرُونَ﴾ شادمان و دلخوشن ﴿بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ﴾ لہ و فضل بہو بہرہ و زیادہ فہ زلہی لہ لایہن خواوہ (پیمان دراوہ) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ و بہ راستی خوا ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاداشتی بر واداران و ون ناکات ﴿الَّذِينَ﴾ نہ وانہی ﴿أَسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ کہ وہ لای خوا و پیغہ مہریان دایسہ وہ ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ لہ پاش نہ وہی کہ ﴿مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾ (لہو خوددا) تووشی برینداری بوون ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ﴾ بو نہ وانہ یان ہہیہ کہ کردہ وہی چاکیان کردہ ﴿وَاتَّقُوا﴾ وہ خو یان پاراستوہ ﴿أَجْرَ عَظِيمٍ﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ﴾ نہ وانہی کہ خہ لکی پیمان دہ و وتن ﴿إِنَّ النَّاسَ﴾ بہ راستی خہ لکی (بی باوہر) ﴿قَدْ جَمَعُوا الْكُفْرَ﴾ لہ شکر و کو مہ لی زوریان کو کردو تہ وہ لہ دژتان ﴿فَأَخْشَوْهُمْ﴾ کہ واتہ بترسن لی یان ﴿فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ کہ چی نہ وان (نیمانداران) بہ مہ باوہریان زیاد بوو ﴿وَقَالُوا﴾ وہ و وتیان ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ ہر خوا مان بہ سہ ﴿وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ چہ ند پشت پی بہ ستر او نیکی چاکہ ﴿۷۲﴾

﴿فَأَنْقَلِبُوا إِلَىٰ بَنِيكُمْ﴾ ئەمجا گەرانهوہ (بۆ مەدینە) بە بەهرەیی گەرەوہ (کەسە لامەتی یە) ﴿مَنْ أَلَّهَ وَقَضَىٰ﴾
 و فەزڵ و پاداشت لە لایەن خواوہ ﴿لَمْ يَسَسْهُمُ سَوْءٌ﴾ هیچ زیان و ناخۆشیە کیان تووش نەبوو ﴿وَاتَّبَعُوا﴾
 ئەوانە شوینی ﴿رِضْوَانُ اللَّهِ﴾ رەزامەندی خوا کەوتن ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ وەخوا خواوہنی بەهرەیی
 گەرەوہیہ ﴿۱۷۱﴾ ﴿إِنَّمَا ذَلِكَ كُرْهُهُ﴾ بەراستی ئەوہی ئیوہ (سارد دەکاتوہ) تەنہا ﴿الشَّيْطَانُ﴾ شەیتانہ ﴿يُخَوِّفُ﴾
 ﴿أَوْلِيَآءَهُ﴾ کەدۆست و (برادەرائی) خۆی دەترسینت ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾ جائیوہ لییان مەترسن ﴿وَخَافُونَ﴾
 وەلەمن بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگەر ئیوہ بپروادارن ﴿۱۷۲﴾ ﴿وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ﴾ بادل غەمگینت نەکەن
 ئەوانەیی ﴿يُسْرِعُونَ﴾ پێشبرکی و پەلە دەکەن ﴿فِي الْكُفْرِ﴾ لەبێ برواییدا ﴿إِنَّهُمْ﴾ بێگومان ئەوانە ﴿لَنْ﴾
 یضروا اللہ شیئاً ﴿ہەر گیز هیچ زیانیک ناگەینن بەخوا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا دەیەوێت ﴿أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا﴾
 کە هیچ بەشیکیان بۆ دانەنێ ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لەرۆژی دوایی دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وەبۆ ئەوان سزایەکی
 گەرەوہیہ ﴿۱۷۳﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بەراستی ئەوانەیی ﴿أَشْرَوْا الْكُفْرَ﴾ کەبێ برواییان کړی (لەم جیہانەدا)
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ بەبرواو ئیمان ﴿لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ ھەر گیز هیچ جوۆرە زیانیک ناگەینن بەخوا ﴿وَلَهُمْ﴾
 عَذَابٌ ﴿بۆ ئەوانە ھەییە سزایەکی ﴿الِئِمَّةِ﴾ بەئیش و ئازار ﴿۱۷۴﴾ ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ﴾ ھەر گیز واگومان نەبەن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەیی کەبێ باوہرن ﴿أَنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ﴾ ئەو مۆلەت دانسی ئیمە بۆ ئەوان ﴿خَيْرٌ﴾
 ﴿لِأَنفُسِهِمْ﴾ چاکە بۆ خویان ﴿إِنَّمَا نُمَلِّ لَهُمْ﴾ بەراستی ئیمە مۆلەتی ئەوان ئەدەین ﴿لِيَزِدُوا إِثْمًا﴾ بۆ ئەوہی
 گوناھیی زیاتر بکەن ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وە بۆ ئەوانە ھەییە سزایەکی ریسواکەر ﴿۱۷۵﴾ ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيُذَرَ﴾
 ﴿الْمُؤْمِنِينَ﴾ خوا واز لەبرواداران ناھینت ﴿عَلَىٰ مَا أَنشَرَكُمُ عَلَيْهِ﴾ لەسەر ئەو بارەیی کە ئیوہی لەسەرن (کە جیا
 نەبوونەوہی موسلمان و دووروو و کافرە) ﴿حَتَّىٰ يَمِيزَ﴾ ھەتا جیا دەکاتوہ ﴿الْحَبِيبَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ پێس
 لەپاک ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ﴾ وەخوای گەرەوہ ئیوہ ناگادار ناکات ﴿عَلَىٰ الْغَيْبِ﴾ بەسەر نھیتی (غەیب)
 دا ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ بەلام خوای گەرور و ﴿يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ﴾ ھەلی ئەبژیریت لە نیراوەکانی دا ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾
 ھەر کەسێکی بویت ﴿فَتَأْمُرُوا بِاللَّهِ﴾ جا بروای راستەقینە بینن بەخوا ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وەبە نیراوەکانی
 ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وە ئەگەر بەو جوۆرە بروا بینن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ وختان بپاریزن ﴿فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ ئەوہ
 پاداشتیکی زۆر گەرەتەن بۆ ھەییہ ﴿۱۷۶﴾ ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ﴾ ھەر گیز واگومان نەبەن ئەو کەسانەیی
 ﴿بِيَخْلُوتِ﴾ کە چروکی دەکەن ﴿بِمَاءِ أَنفُسِهِمْ﴾ بەوہی کە خوا پێی بەخشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لەرێز
 و بەھەرەیی خۆی ﴿هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ﴾ کەئەو (چرووکی ی) چاکترە بۆیان ﴿بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ﴾ (نەخیر وانیہ)
 بەلکو ئەوہ خراپە بۆیان ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ﴾ بەزوویی ئەوہی چروکیان پێ دەکرد وەك تەوق
 دەکریتە ملیان ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لەپاشە رۆژدا (رۆژی ھەستانەوہ) ﴿وَلِلَّهِ﴾ وە ھەر بۆخوایە و مولکی
 ئەوہ ﴿مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ میراتی ناسمانەکان و زەوی (ئەوہی لە ناسمانەکان و زەویداہ)
 ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وە خوا ناگادارە بە ھەرچی کە ئیوہ دەیکەن ﴿۱۷۷﴾

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ بہ راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ ووتہی ئەو (جو ولہك) انہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 ﴿فَقِيرٌ﴾ بینگومان خوا ہزارہ ﴿وَتَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ و ئیمہ دەولہ مہ ندین (چونکہ داوای قہر زمان لی دە کات
 مہ بہ ستیان لہ ئایہ تی - ومن یقرض اللہ قرضاً حسناً - یہ) ﴿سَتَكُتُبُ مَا قَالُوا﴾ ئەوہی کہ ووتیان دەینوسین
 ﴿وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ﴾ (وہ دەینوسین) کوشتنی ئەوانہ بو پیغہ مہرہ کان ﴿بِعَيْرِ حَقِّ﴾ بہ نارہوا ﴿وَنَقُولُ﴾
 ﴿ذُقُوا﴾ وہ (بیان) دەئین بچہ ژن ﴿عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ سزای ناگری سو و تینہر ﴿ذَلِكَ﴾ ئەو (سزاسہ ختہ)
 ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ لِأَيْدِيكُمْ﴾ بہ ہوی کردہ وہی (خرابی خو تانہ و ہیہ) کہ بیشتان خستو وہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان
 خوا ﴿لَيْسَ بِظُلْمٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ ہیچ جو رہ ستہ میٹک ناکات لہ بہ ندہ کان ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ ئەو (جو ولہ کانہی)
 کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿عَهْدَ الْيَمِينِ﴾ بہ یمانی داوہ بہ ئیمہ ﴿أَلَا تُوْصِي لِرَسُولٍ﴾
 کہ بر و نہ ہینین بہ ہیچ نیر راویک ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَٰنَا بِقُرْبَانٍ﴾ ہہ تا قور بانسی و خیر نکمان بو نہ ہینیت
 ﴿تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ کہ ناگر (بیتہ خوارہ و ہو) بیسو تینیت ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلی بینگومان ہاتن بولاتان
 ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِي﴾ چہ ند پیغہ مہر ٹک لہ پیش منہ وہ ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بہ بہ لگہ پروونہ کانہ وہ ﴿وَبِالَّذِي قُلْتُمْ﴾ و بہ
 ئەو (موجیزہ یہی) کہ ووتتان ﴿فَلَمَّا قَتَلْتُمُوهُمْ﴾ دەی بوچی ئەو (پیغہ مہر) انہ تان کوشٹ ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾
 ﴿صَادِقِينَ﴾ ئە گہر ئیوہ راست دە کہن ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكُمْ﴾ جائہ گہر باوہریان ہی نہ کردی ﴿فَقَدْ كَذَّبَ﴾
 ئەوہ بینگومان بر و نہ کراوہ (پیغہ مہرانی پیش توش بہ دروزانران) ﴿رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی
 لہ پیش تووہ ﴿جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ہیناویانہ بہ لگہ پروونہ کان ﴿وَالزُّبُرِ﴾ و نامہی ئاسمانی (نامہی پەند
 و تہمی کہر) ﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ و نامہی پروون کہرہ وہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہ موو (خاوہن)
 گیانیٹک ﴿ذَاقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن دە چیڑیت ﴿وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ﴾ وہ بہ راستی بہ تہ و اوای پیتان دە دریت
 ﴿أُجُورَكُمْ﴾ پاداشتہ کانتان ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پروژی دواپی دا (ہہ ستانہ و ہدا) ﴿فَمَنْ رُحِخَ﴾ نہ مجا
 ہہر کہس دوور خریدتہ وہ ﴿عَنِ النَّارِ﴾ لہ ناگری دوزخ ﴿وَأَدْخِلِ الْجَنَّةَ﴾ و بخریتہ بہ ہہشتہ وہ
 ﴿فَقَدْ فَازَ﴾ ئەوہ بہ راستی ئەو کہسہ سہر کہ و تووہ ﴿وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ ژبانی دونیاش ہیچ شتیک
 نیہ ﴿إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ جگہ لہ چہند سات و نارہ زوویہ کی فریودہر نہ بیت ﴿لَتَسُبُّوا﴾
 سویند بیت بینگومان تاقی دە کرینہ وہ ﴿فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ لہ سامان و دارایی و گیانی خو تاندا
 ﴿وَلتَسْمَعَنَّ﴾ سویند بیت بینگومان دە بیستن ﴿مِنَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾ لہ وانہی کہ نامہیان
 پندر اوہ ﴿مِن قَبْلِكُمْ﴾ لہ پیش ئیوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ لہ وانہی ہاوبہ شیان بو خوا داناوہ
 ﴿أَذَى كَثِيراً﴾ (نازار و) قسہی ناخوشی زور ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا﴾ جائہ گہر ئیوہ نارام بگرن ﴿وَتَتَّقُوا﴾
 و پاریز کاربن ﴿فَإِنَّ ذَلِكَ﴾ ئەوہ بینگومان ئەوہ ﴿مِن عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ لہ کارہ بہ ہیز و گہورہ کانہ (لہ و
 کارانہ یہ لی برانی دەوی) ﴿

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ﴾ (بینہ وہ بیریان) کاتیک کہ خواوہری گرت ﴿مِيثَاقَ الَّذِينَ﴾ پھیمان لہ وانہی ﴿أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾ کہ نامہ یان پی بہ خشرابو (لہ جولہ کہ و گاورہ کان) ﴿لَسَيَبْئُتُنَّهُمُ لِلنَّاسِ﴾ دہ بی تہ و نامہ یہ روون بکہ نہ و ہ بؤ خہ لکی ﴿وَلَا تَكْفُرُوا بِهِ﴾ و ہ نہ یشار نہ و ہ ﴿فَنَبَذُوهُ﴾ بہ لآم تہ و (پہ یمانہ یان) فریدایہ ﴿وَرَأَى ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خویانہ و ہ ﴿وَأَشْرَوْا بِهِ﴾ و کریان بہ و نامہ یہ ﴿ثُمَّ أَقْبَلَا﴾ نرخیکی کہ م ﴿فَبَشِّرْ مَا يَشْتَرُونَ﴾ نای چہ ند خراپہ تہ و ہ ی کریان ﴿لَا تَحْسَبَنَّ﴾ و ہ گومان مہ بہ ﴿الَّذِينَ يَفْرَحُونَ﴾ تہ وانہ ی کہ شادمانن ﴿بِمَا آتَوْا﴾ بہ و ہ ی کہ کردیان ﴿وَيُحِبُّونَ﴾ و پیمان خوشہ ﴿أَنْ يُحْمَدُوا﴾ کہ سو پاس بکرین ﴿بِمَالِهِمْ يَفْعَلُوا﴾ بہ شتیک کہ نہ یان کردوہ ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّاهُمْ﴾ تہ و ہ ہر گیز گومانیان پی مہ بہ ﴿بِمَفَازٍ مِّنَ الْعَذَابِ﴾ بہ رزگار بوو لہ سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و بؤ تہ وانہ ہ ہ یہ سزایہ کی ﴿الِيمِ﴾ نازار دہر ﴿وَاللَّهُ مُلْكٌ﴾ ہ ہر بؤ خواوہ پادشایہ تی و مولکی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان وزہ وی ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ﴾ و ہ خوا بہ سہر ہ ہ موو شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ دہ سہ لاتدارہ ﴿إِنْ فِي خَلْقٍ﴾ بہ راستی لہ دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہ ویدا ﴿وَأَخْتَلَفَ﴾ و لہ جیاوازی و گورانی ﴿الْيَلِ وَالنَّهَارِ﴾ شہ و و روردا ﴿لَا يَلَيْتُ﴾ چہ ندہ ہا بہ لگہ ہ ہ یہ ﴿لَأُولَىٰ الْأَلْبَابِ﴾ بؤ خواوہن بیرو ہوشہ کان ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ تہ وانہ ی کہ یادی خوا دہ کہن ﴿فِيمَا وَقَعُوا﴾ بہ پیوہ و بہ دانیشتنہ و ہ ﴿وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ بہ راکشانہ و ہ ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ﴾ و ہ بیبر دہ کہ نہ و ہ لہ دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہ وی ﴿رَبَّنَا﴾ (تہ لین) تہ ی پەر و ہ ر دگارمان ﴿مَا خَلَقْتَ هَذَا﴾ تہ م (جیہانہ ت) دروست نہ کردوہ ﴿بَطْلًا﴾ بہ بی ہودہ ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاک و بیگہ ردی بؤ تو ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ دہ سا توش بمان پاریزہ لہ سزای ناگری دوزخ ﴿رَبَّنَا﴾ تہ ی پەر و ہ ر دگارمان ﴿إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلُ النَّارَ﴾ ہ ہر کہ س تو بیخہ یتہ ناگری دوزخ و ہ ﴿فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ﴾ تہ و ہ بیگومان ریسوات کردوہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ و ہ ہیچ پشتیوانیک نہ بؤ ستمکاران ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ تہ ی پەر و ہ ر دگارمان بہ راستی ئیمہ ﴿سَمِعْنَا مُنَادِيًا﴾ گویمان لہ بانگخوازیک بوو (مہ بہ ست پی پیغہ مہ مہ ہری خودایہ ﴿يُنَادِي لِلْإِيمَنِ﴾ بانگی تہ کرد بؤ پرواہیتان ﴿أَنْ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ (دہ ی ووت) پرواہیتن بہ پەر و ہ ر دگارتان ﴿فَقَامْنَا﴾ دہ ست بہ جی پرواہیتان ﴿رَبَّنَا﴾ تہ ی پەر و ہ ر دگارمان ﴿فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ دہ ی لہ گوناہہ کانمان خوش بیہ ﴿وَكَفِّرْ عَنَّا﴾ و بسرہ و ہ لیمان ﴿سَيِّئَاتِنَا﴾ خراپہ کانمان ﴿وَتَوَفَّنَا﴾ و بمان مرینہ ﴿مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ لہ گہ ل کہسانی چاکہ کاردا ﴿رَبَّنَا وَآيَاتِنَا﴾ تہ ی پەر و ہ ر دگارمان پیمان بیہ خشہ (لہ پاش مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ تہ و ہ ی بہ لیتت پی داین ﴿عَلَىٰ رَسُولِكَ﴾ لہ سہر زوبانی پیغہ مہ ہرہ کانت ﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و ریسو امان مہ کہ ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ روزی دوابی دا (ہہ ستانہ و ہ) ﴿إِنَّكَ﴾ بیگومان تو ﴿لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ﴾ بہ لین ناشکینیت ﴿

﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ئەمجا پەروردگار یان وەلامی (نزاکانی) دانەوہ ﴿أَنِّي لَا أُضِيعُ﴾ (فەر مووی) بینگومان مەن زایە ناکەم ﴿عَمَلٍ عَمِلَ مِنْكُمْ﴾ کردەوہی (ھیچ) خواوەن کردەوہ یەك لە ئیوہ ﴿مَنْ ذَكَرَ أَوْ نُفِي﴾ لە نیریان مەن ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ هەندیکتان لە هەندیکی تر تان بوون ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جا ئەوانە ی کە کۆچیان کرد ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ و دەر کران لە جی و شوینی خویان ﴿وَأُودُوا فِي سَبِيلِي﴾ و ئەشکەنجە و ئازار دران لە ری ی مندا ﴿وَقَتَلُوا﴾ و جەنگیان کرد ﴿وَقَتَلُوا﴾ و کورزان ﴿لَا كَفَرْنَ عَنْهُمْ﴾ سویند بە خوا دەیسر مەوہ لییان ﴿سَيِّئَاتِهِمْ﴾ خرابەکانیان ﴿وَلَا دَخَلَتْهُمُ جَنَّتٌ﴾ وە بینگومان دەیان خەمە بە هەشتانیکەوہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کە رووبارەکان دین و دە چن بە ژیریاندا ﴿تُؤَاتِي مِنَ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئەمە پاداشت دانەوہ یە کە لە لای خواوہ ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وە لای خوا یە ﴿حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ جوانترین (چاکترین) پاداشت ﴿لَا يَغْرَنَكَ﴾ لە خستەت نەبات (فریوت نەدا) ﴿تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هات و چۆی ئەوانە ی بی پروان (بەخۆشی و ئاسوودەیی یەوہ) ﴿فِي الْبِلَادِ﴾ لە وولاتدا ﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ﴾ ئەو ئاسوودەییە ی ئەوان خۆشی یە کی کەمە ﴿ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ﴾ پاشان جی و شوینیان دۆزەخە ﴿وَيَسْأَلُ الْمُهَادُّ﴾ ئای چ شوینیکی خراب و بەدە ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ﴾ بە لام ئەوانە ی ﴿اتَّقُوا رَبَّهُمْ﴾ لە پەروردگار یان دە ترسن ﴿لَهُمْ جَنَّتٌ﴾ بۆیان هە یە بە هەشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کە رووبارەکان دین و دە چن بە ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دە میننەوہ بە هەمیشەیی ﴿نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نامادە کراوہ لە لایەن خواوہ ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ وە ئەوہ ی کە لای خوا یە ﴿حَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ﴾ چاکترە بۆ چاکە کاران ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بینگومان لە ناو نامە دارە کاندا هە یە ﴿لَمَنْ يُؤْمَرْ بِاللَّهِ﴾ کە سانیک کە بر وا دە هینن بە خوا ﴿وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ﴾ و بەو نامە یە ی کە نیراو تە خواروہ بو ئیوہ (مەبەست پی قورئانە) ﴿وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ﴾ وە بەو نامە ی کە نیراو تە خواروہ بو خویان ﴿خَشِعِينَ لِلَّهِ﴾ مل کە چن بو خوا ﴿لَا يَشْتُرُونَ بِعَايَتِ اللَّهِ﴾ بە لگە کانی خوا نافرۆشن ﴿ثُمَّ تَقِيلُ﴾ بە نرخیکی کەم ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەو نامە دارانە ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بۆیان هە یە پاداشتی خویان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لە لای پەروردگار یانەوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لپیر سینەوہ و مو حاسە بە کردنی خیرایە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە ی ئەوانە ی کە بر واتان هیناوہ ﴿أَصْبِرُوا﴾ خو گرین ﴿وَصَابِرُوا﴾ و (لە خوگری دوزمن) خو گر تر بن ﴿وَرَابِطُوا﴾ و لە سەنگەردا ئیشک بگرن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لە خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بۆ ئەوہ ی رزگار بین ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ئه ی خه لکینه ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ خوتان بیاریزن له (سزای) په روه ردگار تان ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ ئه وه ی که درووستی کردوون ﴿مِنْ نَفْسٍ وَجَدٍ﴾ له یه ک که سه وه (که ئاده مه) ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ وه هدر له ئه ویش هاوسه ره که ی درووست کردووه ﴿وَبَثَّ مِنْهُمَا﴾ و بلاوی کردوئه وه له و دووانه ﴿رَجُلًا كَبِيرًا﴾ پیوانی زور ﴿وَنِسَاءً﴾ هدر وه ها ئافره تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ خوتان بیاریزن له و خوا یه ی که ﴿تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ به ناوی ئه وه وه داوا ده که ن له یه کتر ﴿وَالْأَرْحَامَ﴾ وه (خوتان بیاریزن له بچراندنی) خزمایه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به راستی خوا هه میسه ﴿عَلَيْكُمْ قَرِيبًا﴾ چاودیره به سه رتانه وه ﴿وَأَتُوا﴾ بیده نه وه ﴿الْيَتَامَى﴾ به هه تیوان (دوا ی بالغ بونیان) ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَيْثُ بِالطَّبِيبِ﴾ وه پیس (له مالی خوتان) مه گورنه وه به پاک (له مالی ئه وان) ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ﴾ وه ماله کانیان مه خون ﴿إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ﴾ له گه ل ماله کانی خوتان ﴿إِنَّهُ كَانَ﴾ بیگومان ئه و خوار دنه ﴿حُوبًا كَبِيرًا﴾ گونا هیکی گه وره یه ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه نه گه تر سان ﴿الْأَنْتَقِصُوا﴾ دادپه روه ر نه بن ﴿فِي الْيَتَامَى﴾ له (ماره یی) ئه و ئافره ته بی باو کانه دا (ماره یان مه که ن) ﴿فَأَنْكِحُوا﴾ ئه وه ماره بکه ن ﴿مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ له و ئافره تانه ی حه لالن بوتان ﴿مَثَقٍ﴾ دوو دوو ﴿وَوَلَّتْ﴾ یا سیان سیان ﴿وَرُبِعٌ﴾ یا چوار چوار (واته تا چوار ژن درووسته له یه ک کاتدا کوی بکه یته وه) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ جا نه گه تر سان ﴿الْأَنْقِدُوا﴾ داد گه ر نه بن ﴿فَوَجِدْهُ﴾ ئه وه یه ک ئافره ت (ماره بکه ن له وانه ی نازادن) ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ یان ئه و که ن یزه کانه ی که مولکتانن ﴿ذَلِكَ أَدْنَىٰ﴾ ئه وه نزیکتره ﴿الَّذِي تَعُولُوا﴾ که سته م نه که ن (یا هه ژار نه که ون) ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ﴾ بیده ن به ئافره تان (نه ک که س و کاریان) ﴿صَدَقْتِهِنَّ نِحْلَةً﴾ ماره ییه کانیان وه ک به خشین نه ک وه ک کری ﴿فَإِنْ طَبِنَ لَكُمْ عَنِ نَفْسِكُمْ﴾ نه مجا نه گه ر به دل بیان خوش بوو به خشین شتیک له و (ماره یی یه) به ئیوه ﴿فَكُلُوهُ هَيْئًا مَرِيئًا﴾ ئه وه ئیوه بیخون به خوشی و حه لالی (نوشی گیانتان بی) ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ﴾ مه یده نه گیل و که م عه قله کان ﴿أَمْوَالِكُمْ﴾ ماله کانتان ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له حاله تیکدا خوا ئه و (مالانه) ی بو کردوون ﴿فِيمَا﴾ به هو ی راوه ستانی ژبانتان ﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا﴾ وه (بی عه قله کان) ریزی و خوراکیان بده نی له و ماله ﴿وَأَكْسُوهُمْ﴾ و پوشاکیان بو بکه ن ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ و گفتو گو یان له گه ل بکه ن ﴿قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ به گفتو گو یه کی باش ﴿وَأَتُوا الْيَتَامَى﴾ هه تیوان تاقی بکه نه وه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا الْبَلَغَ﴾ هه ر کاتیک گه یشتنه (ته مه نی) ژن هیتان و شوو کردن ﴿فَإِنَّ النِّسَاءَ﴾ نه مجا نه گه ر هه ستان کرد ﴿مِنْهُمْ رُشْدًا﴾ له واندا ژیری (و پینگه یشتن) ﴿فَإِذَا دَفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ ئه وه سامان و ماله کانیان بی بده نه وه ﴿وَلَا تَأْكُلُوهَا﴾ و ماله کانیان مه خون ﴿إِسْرَافًا﴾ به زیاده روه ی ﴿وَيَذَارَ أَنْ يَكْبَرُوا﴾ و به په له نه وه ک گه وره بین (ولیتان وه رگر نه وه) ﴿وَمَنْ كَانَ عَنِيًّا﴾ وه هه ر که س (له سه ره رشتیاری هه تیوان) ده وله مه ند بوو ﴿فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾ با خوی بگریته وه (له خوار دنی مالیان) ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا﴾ وه هه ر که س له وان هه ژار بوو ﴿فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ با (سی) بخوات به نه ندازه ی پیویست ﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ نه مجا هه ر کات مالی هه تیوه کانتان دایه وه بیان ﴿فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ﴾ ئه وه شایه تیان له سه ر بگرن ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ به سه خوا بو لپیر سینه وه (به سه رتانه وه)

﴿لَرَجَالٍ نَصِيبٌ﴾ بۆ پیاوان هه‌یه به‌شیتک ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جی ده‌هیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه نزیکه‌کان ﴿وَاللِّسَاءِ نَصِيبٌ﴾ وه بۆ ئافره‌تانیس هه‌یه به‌شیتک ﴿مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ﴾ له و (میراته‌ی) دایک و باوک به‌جی ده‌هیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمه نزیکه‌کان ﴿مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرٌ﴾ له وه‌ی (به‌جی ده‌هیلن) کهم بیت یان زور ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به‌به‌شیتی بریار دراو ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ جا نه‌گه‌ر کاتی دابه‌ش کردنی (میراته‌که) ناماده‌بوون ﴿أُولُو الْقُرْبَىٰ﴾ خزمه نزیکه‌کان (که میرات ناگرن له مردوو) ﴿وَأَلْيَتَمَىٰ وَالْمَسْكِينُ﴾ و هه‌تیوو و هه‌ژاره (بیگانه) کان ﴿فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ﴾ نه‌وه‌و کهله‌پووره به‌شیان بدن (نهم به‌ش دانه سوننه‌ته نه‌ک واجب) ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ وه قسه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ به‌قسه‌کردنیکی جوان و چاک ﴿وَلِيَخْشَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌ی (سه‌رپه‌رشتیاریان) با‌ترسن ﴿لَوْ تَرَكَوْا﴾ نه‌گه‌ر به‌جی به‌یلن ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌پاش خویانه‌وه (پاش مردن) ﴿ذُرِّيَّةً ضِعَفًا﴾ مندالانی لاواز (بچوک) ﴿خَافُوا عَلَيْهِمْ﴾ ده‌ترسن لیان (بفه‌وتین) ﴿فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌با له‌خوا بترسن ﴿وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ و قسه‌ی راست و ره‌وا بکه‌ن (مه‌به‌ست پی نه‌وه‌یه وه‌سیه‌تیک نه‌که‌ن زیان بگه‌یه‌نن به‌منداله‌کانیان پاش خویان به‌هه‌ژاری به‌جیان به‌یلین وه‌موو مال و سه‌روه‌ته‌که‌یان بکه‌ن به‌خیر و سه‌ده‌قه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی نه‌وه‌که‌سانه‌ی ﴿يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهِمْ﴾ که مالی هه‌تیوه‌کان ده‌خون ﴿ظُلْمًا﴾ به‌سته‌م و نار‌ه‌وا ﴿إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌به‌س له‌سکی خویان ناگر ده‌خون. ﴿وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ وه له‌مه‌وپاش ده‌چنه‌ناگریکی به‌تین و هه‌لگیرساوه‌وه ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ﴾ خوا ناموژگاریتان ده‌کات ﴿فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ ده‌رباره‌ی (میراتی) ره‌وله‌کانتان ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ بۆ نیریکی هه‌یه (له میرات) به‌وتنه‌ی به‌شی دوو می ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً﴾ خو نه‌گه‌ر (منداله‌کانتان) ته‌نها ئافره‌ت بوون ﴿فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ (دووان و) زیاد له‌دووان ﴿فَأُولَئِكَ﴾ نه‌وا بویان هه‌یه ﴿ثَلَاثًا﴾ دوو به‌ش له‌سی به‌شی ﴿مَاتَرَكَ﴾ نه‌وه‌ی (مردوو‌ه‌که) به‌جی ی هیشتوووه ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً﴾ به‌لام نه‌گه‌ر یه‌ک ئافره‌ت بوو ﴿فَلَهَا النِّصْفُ﴾ نه‌وه‌نیوه‌ی (میراته‌که‌ی) بۆ هه‌یه ﴿وَلَا يُوْثِقُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا﴾ وه بۆ هه‌ر کام له‌دایک و باوکی مردوو‌ه‌که‌هه‌یه ﴿السُّدُسُ﴾ شه‌ش یه‌ک ﴿مِمَّا تَرَكَ﴾ له‌وه‌ی که به‌جی ی هیشتوووه ﴿إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ نه‌گه‌ر مردوو‌ه‌که‌ مندالی هه‌بوو ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر مردوو‌ه‌که‌مندالی نه‌بوو ﴿وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ﴾ و دایک و باوکی میرات گری بوون ﴿فَلِأُمَّهَ الثَّلَاثُ﴾ نه‌وه‌سی یه‌ک بۆ دایکه‌که‌یه‌تی ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ﴾ به‌لام نه‌گه‌ر (مردوو‌ه‌که‌هه‌بوو) چهنه‌برایه‌کی هه‌بوو ﴿فَلِأُمَّهَ السُّدُسُ﴾ نه‌وا شه‌ش یه‌ک بۆ دایکه‌که‌یه‌تی ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له‌پاش (ده‌رکردنی) وه‌سیه‌تیک ﴿يُوصِي بِهَا﴾ وه‌سیتی پی کرابی (له لایه‌ن مردوو‌ه‌که‌وه) ﴿أَوْلَادِي﴾ یان دانه‌وه‌ی قهرزیک (که له‌سه‌ری بیت) ﴿ءَابَاؤُكُمْ﴾ باوکه‌کانتان ﴿وَأَبْنَاؤُكُمْ﴾ و کوره‌کانتان ﴿لَا تَدْرُونَ﴾ نازانن ﴿أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ تَفْعًا﴾ کامه‌یان به‌سوود‌ترن بۆتان ﴿فَرِيضَةٌ مِّنْ اللَّهِ﴾ (نه‌وه‌دابه‌ش کردنه) له لایه‌ن خواوه‌پنویست کراوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه ﴿

﴿وَأَلَّكُمْ نِصْفَ﴾ بۆ ئیوه ههیه نیوهی ﴿مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ نهو (میراتهی) که ژنه کانتان به جی یان هیشتووہ ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾ نه گهر ئهو ژنانه مندالیان نه بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَهَا وَلَدٌ﴾ جائه گهر مندالیان هه بوو ﴿فَأَلَّكُمْ الرُّبْعَ﴾ بۆ ئیوه ههیه چوار یهك ﴿وَمَا تَرَكَنَّ﴾ له وهی (ژنه کانتان) به جی یان هیشتووہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له پاش (دهر کردنی) وه سیه تیک ﴿يُوصِيَتُ بِهَا﴾ که کرد بیتیان ﴿أَوْ دَيْتٍ﴾ یان قهرزیک (که له سه ریان بیت) ﴿وَلَهَا الرُّبْعُ﴾ بۆ (ژنه کانتان) ههیه چوار یهك ﴿وَمَا تَرَكَتُمْ﴾ له وهی به جی یان هیشتووہ ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ نه گهر ئیوه مندالتان نه بوو ﴿فَإِنْ كَانَتْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ جائه گهر مندالتان هه بوو ﴿فَلَهَا الشُّمْنُ﴾ نه وه بۆ ئهوان ههیه ههشت یهك ﴿وَمَا تَرَكَتُمْ﴾ له وهی به جی یان هیشتووہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له پاش (دهر کردنی) وه سیه تیک ﴿تُوصَوْنَ بِهَا﴾ که کرد بیتیان ﴿أَوْ دَيْنٍ﴾ یان دانه وهی قهرزیک (که له سه رتان بیت) ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُوْرَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً﴾ وه نه گهر پیاویك یان ئافره تیک که میراتی لی ئه گیرا (مردبوو) نه باوان (دایك ویاوك) ی هه بوو نه مندال ﴿وَلَهَا أَخٌ أَوْ أُخْتٌ﴾ وه ته نها برابهك یان خوشکینکی (له دایکه وه) هه بوو ﴿فَلِكُلِّ وَجِدٍ﴾ نه وه بۆ ههر یهك ﴿مَنْهُمَا﴾ له و دووانه ههیه ﴿السُّدُسُ﴾ شهش یهك ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ﴾ به لام نه گهر نهوان زیاتر بوون ﴿مِنْ ذَلِكَ﴾ له برابهك یان خوشکینک (ی دایکی) ﴿فَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ نهو کاته نهوانه هه موویان هاو به شن ﴿فِي الثَّلَاثِ﴾ له سی یهك (ی میراته که) دا ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ له پاش (دهر کردنی) وه سیه تیک ﴿يُوصَى بِهَا﴾ که کرابیت ﴿أَوْ دَيْنٍ﴾ یان قهرزیک ﴿غَيْرَ مُضَارٍّ﴾ که (وه سیته که یا قهرزه که بۆ میراتگران) بیزیان بیت ﴿وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ﴾ نه مه بریاره له لایهن خوا وه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ خواش زانای له سه رخویه ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نهو (یاسایانه) سنوره کانی خودان ﴿وَمَنْ يُطِعِ﴾ ههر که سینک گوپرایه لی ﴿اللَّهُ وَرَسُولَهُ﴾ خوا و پیغه مبه ره که ی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (خوا) ده یخاته ناو به هه شتانیك ﴿مُتَجَرِّجِينَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا ده میننه وه به هه میشه یی ﴿وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وه نه وهیه سه ره که وتنی زور گه وه ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ههر که سینکیش سه ربیچی خوا و پیغه مبه ره که ی بکات ﴿وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾ و سنوره کانی (خوا) بیه زینیت ﴿يُدْخِلْهُ نَارًا﴾ ده یخاته ناگریکه وه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ هه میشه ده مینیتته وه تیایدا ﴿وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه سزایه کی ریسوا که ری بۆ

﴿وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ﴾ ته وانهی که کاری زور پیس و ناشرین (زینا) ده کهن ﴿مِنْ نِّسَائِكُمْ﴾ له نافرہ تان (ی بروادار) تان ﴿فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾ ته وه چوار شایهت له خو تان له سه ریان بگرن ﴿فَإِنْ شَهِدُوا﴾ ته مجا ته گهر شایه تیان دا ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ ته وه ته و (ژنه زینا کارانه) به ند بکهن ﴿فِي الْبُيُوتِ﴾ له ماله کانتاندا ﴿حَتَّىٰ يَتَوَقَّعُنَّ الْمَوْتَ﴾ هه تا (فریشته ی) مهرگ گیانیان ده کیشیت ﴿أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ یان خوا ریگیاهه ک (ی رزگار بوون) یان بو دائه نه ی (ته مه حوکمی زینا کردن بوو پیش هاتنه خواره وه ی نایه ته کانی سوره تی النور واته حوکمی ته م نایه ته ی سوره تی (النساء) به نایه ته کانی سوره تی النور سررا وه ته وه) ﴿وَالَّذَانَ﴾ وه ته و دو وانهی (کور و کچه ی) ﴿يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ﴾ ته و کاره پیسه (زینا) ده کهن له ئیوه ﴿فَعَاذُوهُمَا﴾ ته وه نازاریان بدهن ﴿فَإِنْ تَابَا﴾ جا ته گهر گهرانه وه ته و به بیان لیکرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وه چاک بوون ﴿فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا﴾ ته ووا وازیان لی بینن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَاتٌ﴾ چونکه به راستی خوا همیشه ﴿تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ لی سوورده ی میهره بانه ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ﴾ بیگومان وهر گرتنی ته و به ﴿عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ﴾ لای خوا ته نه ی بو ته وانیه که گونه ده کهن به نه فامی ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ﴾ پاشان به شیمان ده بنه وه ﴿مِنْ قَرِيبٍ﴾ به زووی (پیش مردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا ته وانه ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا گهرانه و هیان لی وهرده گریت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواش هه همیشه ﴿عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ زانای دانایه ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ﴾ به شیمانی (وهر گرتن) نی به ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ بو ته وانهی تاوانی زور ده کهن ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ هه تا کاتی سه ره مهرگی به کینکیان دی ﴿قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْفَنِّ﴾ ده لیت: به راستی من ئیستا ته و به م کرد ﴿وَلَا الَّذِينَ﴾ وه بو ته وانه ش نی به ﴿يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ که دهرن به بی بروایی ﴿أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ ته وانهی (باسکران) ناماده مان کرد وه بو یان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه کی نازار دهر ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی ته وانهی که برو اتان هینا وه ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ﴾ حه لال نی به بو تان ﴿أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرْهًا﴾ که نافرہ تان به زور (به ناچاری) به میراتی بهرن (بو خو تان) ﴿وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ﴾ وه بهرگری شو کردنیان لی مه کهن ﴿لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ﴾ بو ته وه ی هه ندی له و (ماره یی به ی) که پیتان داون بیبهن (بو خو تان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مه گهر کاتی که کرده وه به کی زور ناشرین (زینا) به ناشکرا بکهن ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه ره فتاریان له گهل بکهن به چاک (و زبانیان له گهل بیبهن سهر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ جا ته گهر چه زتان لییان نه بوو (ته لاقیان مه دهن) ﴿فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ چونکه له وانیه ته یه ئیوه حه ز نه کهن له شتیک ﴿وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ و خوا له وه دا داینایت ﴿خَيْرًا كَثِيرًا﴾ چاکه و خیر نیکی زور ﴿۱۵﴾

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ﴾ نہ گہر ویستان ﴿أَسْبِغَالِ زَوْجٍ﴾ گورینی ژنیک ﴿مَكَانَ زَوْجٍ﴾ له شوین ژنیک
 (کہ حزی لی ناکہن) ﴿وَأَتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ﴾ و دایستان به یہ کیکیان ﴿قِطْرًا﴾ مالیکی زور (بہ مارہی)
 ﴿فَلَا تَأْخُذُوا﴾ ئەوہ مہی سہننہوہ ﴿مِنْهُ شَيْئًا﴾ لئی ہیچ شتیک (لہو مالہ زورہ) ﴿أَتَأْخُذُونَ رَبُّهُنَّ﴾
 نایا ئەو (مارہی یہ) یان لی ئەسہننہوہ بہ بوختان کردن ﴿وَإِنَّمَا مَيْبِنَا﴾ و تاوانیکی ٹاشکرا (بہ رامبہری
 ٹافرہ تہ کہ) ﴿وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ﴾ جا چوں و ہری دہ گرنہوہ؟ ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾
 لہ کاتیکدا چوونہ تہ لای یہ کتری (تیکہ لای ژن و میردایہ تیتان لہ گہل یہ ک کردوہ) ﴿وَأَخَذَ مِنْكُمْ﴾
 و ئەو ٹافرہ تانہ و ہریان گرتوہ لیتان ﴿مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ بہ ایمانیکی پتہ و بہ ہیز (کہوا بہ سستی
 نیکاحہ) ﴿وَلَا تَنْكِحُوا﴾ (ئہی پیوان) مارہی مہ کہن ﴿مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئەو
 ٹافرہ تانہی کہ باو کہ کانتان مارہیان کردوون (واتہ باوہ ژنہ کانتان) ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾ مہ گہر ئەوہی
 پیش لہم (حہرام کردنہ) کرایت ﴿إِنَّهُ دَرَكَانٌ﴾ بہ راستی ئەو مارہ کردنہ ﴿فَنَحِشَةٌ﴾ کردہوہ یہ کی
 زور پیس و چہ بہ لہ ﴿وَمَقْتًا﴾ زور بیزراو ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ وریبازیکی زور خراب و بہدہ (کہ گیراوتہ
 بہر) ﴿حَرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ قہدہ غہ کراوہ لہ سہرتان (حہرام کراوہ) ﴿أُمَّهَاتُكُمْ﴾ (مارہ کردنی)
 دایکانتان ﴿وَبَنَاتُكُمْ﴾ و کچہ کانتان ﴿وَأَخَوَاتُكُمْ﴾ و خوشکہ کانتان ﴿وَعَمَّاتُكُمْ﴾ و
 پورہ کانتان (کہ خوشکی باو کتانتان) ﴿وَوَحَالَاتُكُمْ﴾ و پورہ کانتان (کہ خوشکی دایکانتان)
 ﴿وَبَنَاتُ الْأَخِ﴾ و کچانی برا ﴿وَبَنَاتُ الْأُخْتِ﴾ و کچانی خوشک ﴿وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ﴾
 ئەو دایکانتان کہ شیریان پی داوون ﴿وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضْعَةِ﴾ و خوشکہ کانتان لہ شیرہوہ
 ﴿وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾ و دایکی ژنہ کانتان (خہ سوو) ﴿وَرَبَبَاتُكُمْ﴾ و کچانی ژنانتان کہ
 لہ میردی تریان بن ﴿الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ﴾ ئەوانہی کہ لہ مالی ئیوہ دا دہ ژین ﴿مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي﴾
 لہو ژنانتان ﴿دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ کہ چوونہ تہ لایان ﴿فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾ جا ئە گہر نہ چووبونہ
 لایان (دایکی کولہ بہ سہ کان) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ئەوہ ہیچ گوناہینکتان لہ سہرنی یہ (لہ مارہ
 کردنی کچہ کانیاندا) ﴿وَحَلَائِلُ أَبْتَائِكُمُ﴾ وہ (حہرامہ بوتان) ہاوسہری کورہ کانتان (بووک)
 ﴿الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ ئەوانہی کہ لہ پشتی خوتانتان ﴿وَأَنْ تَجْمَعُوا﴾ وہ (قہدہ غہ و حہرام کراوہ
 لہ سہرتان) کو کردنہوہ ﴿بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ﴾ لہ نیوان دوو خوشک لہ یہ ک کانتا ﴿إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ﴾
 مہ گہر ئەوہی پیش ئەم (حوکمہ لہ نہ فامیدا) کرابی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَتْ﴾ بیگومان خواہہ میشہ
 ﴿عَفْوًا رَاحِمًا﴾ لیبوردهی میہرہ بانہ ﴿۱۲﴾

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (ههروه ها حه رام کراوه لیتان) نه وانهی که میردیان هه یه ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له نافرتهان
 ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ جگه له وانهی که بوونه ته مولکتان (که نیزهک) ﴿كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾
 (نهو حو کمانه باسکران) پیویست کراوو نوسراوی خویبه له سه رتان ﴿وَأُجْلَ لَكُمْ﴾ وه بوتان
 حه لالکراوه ﴿مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ بیجگه له وانه (که باسکران هه مووی حه لاله بوتان تا چوار ژن
 به یه که وه کو بکه نه وه) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ﴾ که به مال و سامانتان خوازبتنی (نافره تان) بکه ن
 ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾ (به مه رجی) که داوین پاک بن و داوین پیس نه بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ﴾ جائه وهی که له زه تان لی و هر گرت لهو نافرتهانه (ی حه لالین) ﴿فَتَأْتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾
 نه و مارهی یه که یان پی بدن که فهرز کراوه له سه رتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ تا وانتان له سه رنی یه
 ﴿فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ﴾ له وهی که له سه ری پیک هاتن (له گه ل ژنه کانتان داله که مکر دنه وهی مارهی یه)
 ﴿مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ﴾ له پاش دیار یکردنی مارهی یه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به راستی
 خودا هه میشه زانای کار دروسته ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا﴾ وه نه وهی له ئیوه نه ی توانی
 له بهر هه ژاری ﴿أَنْ يَكْفَحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ که نافرتهانی نازادی ئیماندار ماره بکات
 ﴿فَإِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ نه وه با له وانه ماره بکات که بوونه ته مولکتان ﴿مِنْ فَتْيَتِكُمْ الْمُؤْمِنَاتِ﴾
 له که نیزه که ئیمانداره کانتان ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ﴾ وه خوا زانتره به باوه ره که تان ﴿بَعْضُكُمْ
 مِنْ بَعْضٍ﴾ هه ندیکتان له هه ندیکی تر تانن (هه مووتان نه وهی ناده من) ﴿فَأَنْ كُوهُنَّ﴾ له بهر نه وه ماره یان بکه ن
 ﴿بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ﴾ به ره زامه ندی که سو کاریان ﴿وَأَتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ و مارهی یه که یان پی بدن
 ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به شیوازیکی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ﴾ له کاتیکدا نهو که نیزه کانه پاک داوین
 بن داوین پیس (و زینا کاری به ناشکرا) نه بن ﴿وَلَا تُخْذَاتِ أَخْدَانٍ﴾ و دوستیان نه بی (به نهی بی بو زینا
 کردن) ﴿فَإِذَا أَحْصَيْنَ﴾ جائه گه ره نهو (که نیزه کانه) شوویان کرد ﴿فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ﴾ پاشان خراپه یه کی
 ناشکرایان کرد (زینا) ﴿فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نه وه نیوهی سزای نافرته
 نازاده کانیاں له سه ره (لییان بدریت که په نجا جه لده) ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ﴾ نهو (ماره کردنی
 که نیزه که) بو که سینکه له ئیوه له تاوان کردن (زینا) بترسی ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ﴾ به لام نه گه
 نارام بگرن (و که نیزه که ماره نه که ن) چاکتره بوتان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوالیورده ی به به زه یی یه ﴿
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿لِيُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بوتان پروون بکاته وه ﴿وَيَهْدِيَكُمْ﴾ وه رینموونیتان
 بکات ﴿سُنَنِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ بو ری و شوینی نه وانهی له پیش ئیوه وه بوون (له خواناسان)
 ﴿وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ و لیتان خوش بییت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿

﴿وَاللّٰهُ يُرِيدُ﴾ وه خواده یه ویت ﴿اَنْ يُّتُوْبَ عَلَیْكُمْ﴾ که لیتان بیوریت ﴿وَيُرِيدُ الَّذِیْنَ﴾ به لام نه یانه ویت نه وانهش ﴿یَتَّبِعُوْنَ الشَّهْوَاتِ﴾ که شوین نار هزو و هه و او هه و سه کانیا که و توون ﴿اَنْ تَمِیْلُوْا﴾ که لاتان بدهن ﴿مِیْلًا عَظِیْمًا﴾ به لادانیکی گه و ره ﴿۷﴾ ﴿یُرِیْدُ اللّٰهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿اَنْ یُّخَفِّفَ عَنْكُمْ﴾ که نه رکتان له سه ر سووک بکات ﴿وَخَلَقَ الْاِنْسَانَ ضَعِیْفًا﴾ چونکه ناده می به لاواز دروست کراوه ﴿۸﴾ ﴿یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه ی نه وانه ی باوه رتان هیتاوه ﴿لَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ﴾ سامانی یه کتری مه خون ﴿بِیْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ له نیوانتاندا به نار هوا ﴿اِلَّا اَنْ تَكُوْنَ تِجْرَةً﴾ مه گه ر بازرگانی یه ک بیت ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ﴾ به ره زامه ندی له نیوان خوتان دا ﴿وَلَا تَقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوتان مه کورن (یان خوتان مه فه و تینن به تاوان) ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِیْمًا﴾ به راستی خواهه همیشه به به زه یی یه پیتان ﴿۹﴾ ﴿وَمَنْ یَّفْعَلْ ذٰلِكَ﴾ وه هه ر که سیک نه وه بکات (واته یه کیک بکوزیت) ﴿عُدُوْنَا وَظَلَمْنَا﴾ به ده ست دریزی و سته م ﴿فَسَوْفَ نُصَلِّیْهِ نَارًا﴾ نه وه له مه و دو ا ده یخه ینه ناو ناگره وه ﴿وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَی اللّٰهِ یَسِیْرًا﴾ وه نه وه ش هه همیشه بو خوا ناسانه ﴿۱۰﴾ ﴿اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبٰیْرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ نه گه ر دوور بکه ونه وه له و تاوانه گه و رانه ی که لیتان قه ده غه کراوه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سِیِّئَاتِكُمْ﴾ نه وه تاوانه بچوو که کانتان بو ده پوشین ﴿وَنُدْخِلْكُمْ مِّنْ دَخْلًا رَّیْمًا﴾ وه ده تانخه ینه شوینیکی چاک و ریزداره وه ﴿۱۱﴾ ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا﴾ وه ئاوات مه خوازن ﴿مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِۦٓ بَعْضَكُمْ عَلٰی بَعْضٍ﴾ بو نه و پله یه ی که خوا فه زلی هه ندی کتانی داوه به سه ر هه ندیکی تر تاندا ﴿لِلرِّجَالِ نَصِیْبٌ﴾ بو پساوان به ش هه یه ﴿وَمِمَّا اٰكْتَسَبُوْا﴾ له وه ی به ده ستی نه هیتن ﴿وَلِلنِّسَاءِ نَصِیْبٌ﴾ وه بو ئافره تانیش به ش هه یه ﴿مِمَّا اٰكْتَسَبْنَ﴾ له وه ی به ده ستی نه هیتن ﴿وَسَأَلُوْا اللّٰهَ﴾ وه داوا له خوا بکه ن ﴿مِنْ فَضْلِهِۦ﴾ له به هره و به خششی خوی ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا﴾ به راستی خوا هه همیشه به هه موو شتیک زانایه ﴿۱۲﴾ ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا﴾ وه دامان ناوه بو هه موو (مرد وویه ک یان میراتیک) ﴿مَوٰلٰی﴾ چه ند میرات گرینک (که به شی نه گرن) ﴿وَمِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَاتِ وَالْاَقْرَبُوْنَ﴾ له وه ی که دایک و باوک و خزمانیا به جتیا هیتتو وه ﴿وَالَّذِیْنَ عَقَدْتُمْ اَیْمٰنُكُمْ﴾ وه نه وانه ش که به یمانتان له گه ل گری داون (که میرات له یه کتر به رن) ﴿فَتَاَوْهُمْ نَصِیْبُهُمْ﴾ نه وه به شی خویانیا به نه ی ﴿اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدًا﴾ به راستی خوا هه همیشه به سه ر هه موو شتیکدا ناگادار و چاودیره ﴿۱۳﴾

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ پیاوان سه‌ر په‌رشتیارن (کار به‌ده‌ستن) به‌سه‌ر ئا فره‌تانه‌وه ﴿بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌وه خوا فه‌زلی هه‌ندیکیانی داوه ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا ﴿وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ هه‌روه‌ها به‌هوی ئه‌وه‌ی که (پیاوان) له‌سامانه‌کانیان خه‌رج ده‌که‌ن ﴿قَالَ صَالِحٌ﴾ جا ئا فره‌ته‌چاکه‌کان (ئه‌وانه‌ن) ﴿قَتَيْتُ﴾ گویرایه‌لانی به‌رده‌وام (بو خواو پاشان می‌ده‌کانیان) ﴿حَفِظْتُكَ لِّلْغَيْبِ﴾ پاریزه‌رانی (داوینی خوین و سامانی می‌ده‌کانیانن) که می‌ده‌کانیان له‌ماله‌وه نه‌بن ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌ی خوا فرمانی پاراستنی داوه ﴿وَأَلَّتِي تَخَافُونَ﴾ وه‌ئه‌وه ئا فره‌تانه‌ش که ئیوه‌ده‌ترسن ﴿نُشُوزَهُنَّ﴾ سه‌ر پینجیتان بکه‌ن ﴿فَعِظُوهُنَّ﴾ ئه‌وه ئاموژگاریان بکه‌ن ﴿وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ﴾ و جینگه‌یان لی جیا بکه‌نه‌وه (و له‌گه‌لیان مه‌خه‌ون) ﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ و لییان بدن (لیدانیک که له‌شی عه‌یب دار نه‌کات) ﴿فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ﴾ جا ئه‌گه‌ر گویرایه‌لیان کردن ﴿فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ ئه‌وه ئیتر هیچ ریگه‌یه‌ک له‌دزیان مه‌گر نه‌به‌ر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه به‌رز و بلندی گه‌وره‌یه ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر ترسان ﴿شِقَاقَ بَيْنِهِمَا﴾ له‌تی‌کچونی نیوانیان (ژن و می‌رد) ﴿فَابْتَغُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ﴾ ئه‌وه ناو بزیواننیک بنیرن له‌خزمی پیاوه‌که ﴿وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا﴾ و ناو بزیواننیک له‌خزمی ئا فره‌ته‌که ﴿إِنْ يُرِيدُوا إِصْلَاحًا﴾ ئه‌گه‌ر (دوو ناو بزیوانه‌که) ناشتیان بویت ﴿يُوفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ خوا نیوان ژن و می‌رده‌که چاک ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ به‌راستی خوا هه‌میشه زانای ئا گاداره ﴿وَاعْبُدُوا اللَّهَ﴾ به‌س خوا به‌رستن، ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و هیچ شتیک مه‌که‌ن به‌هاوبه‌شی ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ هه‌روه‌ها له‌گه‌ل دایک و باو کتاندا چاک بن ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وه‌له‌گه‌ل خزم و نزیکان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ وه‌ه‌تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ وه‌ه‌ژاران ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وه‌اوسنی خزم ﴿وَالْجَارِ الْجُنُبِ﴾ وه‌اوسنی بیگانه یا دوور ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ﴾ وه‌اوری هه‌میشه‌یی یا هاوری سه‌فه‌ر ﴿وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ و ری‌سوار ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی بوون به‌مولکتان (چاک بن له‌گه‌لیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ به‌راستی خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ ئه‌وه‌که‌سه‌ی که خو به‌زل زان و شانازی‌که‌ر بیت ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که چرووکن ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ﴾ فه‌رمانیش ده‌که‌ن به‌خه‌لکی به‌چرووکی ﴿وَيَكْتُمُونَ مَاءَ أَنفُسِهِمْ﴾ وه‌ده‌یشار نه‌وه‌ئه‌وه‌ی خوا پیتی به‌خشییون ﴿مِن فَضْلِهِ﴾ له‌به‌خششی خوی ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ وه‌ئاماده‌مان کردوه بو بیباوه‌ران

سزایه‌کی ری‌سواکه‌ر ﴿٣٧﴾

﴿وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ وه ئه وانه ی ماله کانیان ده به خشن ﴿رِثَاءَ النَّاسِ﴾ له بهر رو پامایی خه لکی
 ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوه ریش ناهینن نه به خوا ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و نه به رۆزی دوایی ﴿وَمَنْ يَكُنِ
 الشَّيْطٰنُ لَهُ قَرِيْنًا﴾ وه هه ر که س شهیتان هاوری بی بیت ﴿فَسَاءَ قَرِيْنًا﴾ ئه وه (شهیتان) هاوری به کی
 زور خراپه ﴿۳۵﴾ ﴿وَمَا ذَاعَ عَلَيْهِمْ﴾ وه ئه وانه چ زیانکیان ده که وه ته سه ر؟ ﴿لَوْءَا اَمْوَالُ اللّٰهِ﴾ ئه گه ر باوه ریان
 بهیتایه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به رۆزی دوایی ﴿وَأَنْفَقُوا﴾ وه بیان به خشی یایه ﴿مِمَّا رَزَقَهُمُ
 اللّٰهُ﴾ له وه ی که خوا پی ی به خشی بوون ﴿وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا﴾ وه خوا هه میشه زانایه بیان ﴿۳۶﴾ ﴿إِنَّ اللّٰهَ
 لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ به راستی خوا به ئه ندازه ی گه ر دیله یه ک سته م ناکات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً﴾ وه ئه گه ر
 چا که یه ک هه بیت ﴿يُضَاعِفْهَا﴾ (خودا) پاداشته که ی چند جاره ده کاته وه ﴿وَوُتِّبَ مِنْ لَدُنْهُ﴾ وده بیه خشیت
 له لایه ن خویه وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه وه ﴿۳۷﴾ ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ ئه مجا (حالی کفران)
 چو ن بیت کاتیک هیئامان ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ﴾ له هه موو ئومه تیکدا شایه تیک (که پیغه مبه ره که یانه)
 ﴿وَجِئْنَا بِكَ﴾ تویشمان هیئا (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ﴿عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ به شایه ت به سه ر ئائه وانه وه ﴿۳۸﴾
 ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ له و رۆزه دا ﴿يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ﴾ ئاوات ده خوازن ئه وانه ی کافر بوون و
 سه ر پیچی پیغه مبه ریان کرد ﴿لَوْ تَسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ﴾ که زه ویان به سه ر دا ته خت بکریت (واته بخریته
 ژیر زه وی و نه هینرینه ده ره وه) ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ حَدِيثًا﴾ وه (له و رۆزه دا) هیچ قسه و باسیتک له خوا
 ناشارنه وه ﴿۳۹﴾ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی ئه و که سانه ی که برواتان هیئا وه ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْتُمْ
 سُكْرٰی﴾ نزیک ی نویژ مه بنه وه کاتیک ئیوه سه ر خوش بن ﴿حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ هه تا بزائن چی
 ده لین ﴿وَلَا جُنْبًا﴾ وه هه روه ها نزیک ی (جینگای) نویژ مه بنه وه له کاتیکدا له شتان بی نویژه (له شتان
 پیسه) ﴿إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ﴾ مه گه ر تیپه ر بن (به مزگه وتدا) ﴿حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا﴾ هه تا خوتان ده شون ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مَرْضَىٰ﴾ وه ئه گه ر ئیوه نه خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له سه فه ر دا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ﴾ یان
 که سینک له ئیوه هاته وه ﴿مِنَ الْغَائِبِ﴾ له شوینی ده ست به ئاو گه یان دنه وه ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان
 جووت بوون له گه ل خیزانه کانتاندا (یاله یه ک که وتن له گه ل ئافره تانی نامه حره مدا) ﴿فَلَمْ تَجِدُوا
 مَاءً﴾ ئه مجا ئاوتان ده ست نه که وت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ئه وه به خو لیک ی پاک ته یه موم بکه ن
 ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ جا به و توزو خو له روو خسار و ده سته کانتان ته یه موم بکه ن
 ﴿إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ به راستی خوا هه میشه سه ره وه ی تاوانه و لیبوورده یه ﴿۴۰﴾ ﴿الَّذِينَ إِلَىٰ الَّذِينَ نَايَا
 سهیری ئه وانته نه کردوه ﴿أَوْ تَوَاتَبْنَا مِنَ الْكِتَابِ﴾ که به شیک له نامه که یان پی دراوه (که ته وراته)
 ﴿يَشْتَرُونَ الصَّلٰةَ﴾ گو مپایی هه لده بزیرن (ده کرن) ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ وه ده یانه ویت ئیوه ش
 له ریبازی راست گو مپابین ﴿۴۱﴾

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾ و ته نهها خوا چاك ناگاداره به دورژمنه کانتان ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا﴾ وه ته نهها خوا به سه دوست بیت ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا﴾ ته نهها خواش به سه یاریده در بیت ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ هه ندیک له جووله که کان ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ فهر مووده کانی خوا ده گورن له شوین و مه بهستی خوی ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ وه ده لین: بیستمان و سه رپنچیمان کرد!! ﴿وَأَسْمَعُ غَيْرُ مَسْمَعٍ﴾ گوی بگره قهت گویت لی نه بی!! ﴿وَرَاعَنَا﴾ وه ده لین (راعنا) چاك گویمان بو بگره (به لام به زمانی جووله که واته تو خراپترینمانی نه وان نه مانایان مه بهستی بوو) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده میان خوار ده کرده وه (بو نه وهی مه بهستی خراپه که بگه به نیت) ﴿وَطَعْنَا فِي الَّذِينَ﴾ وه بو تانه و ته شهردان له نایینی (نیسلام) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا﴾ وه نه گهر نه وان بیان و وتایه ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گویرایه لین ﴿وَأَسْمَعُ وَأَنْظُرْنَا﴾ و (قسه مان) بیستی و په له مان لی مه که ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمًا﴾ نه وه چاکترو راست تر بوو بویان ﴿وَلَكِن لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ به لام خوانه فرینی لی کردن ﴿بِكُفْرِهِمْ﴾ به هوی بی باوهریبه که یانه وه ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بویه بروا نهیتن که میکیان نه بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وان هی ﴿أَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ﴾ که نامه تان پی به خشراوه ﴿ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا﴾ بروا بهیتن به و (قورئانه) ی ناردو و مانه ته خواره وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ که به راست دانهری نه و (ته وراته) ی نیویه ﴿مِن قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا﴾ پیش نه وهی رو خسار انیک ساف بکهین (له پیشه وه) ﴿فَرَدَّهَا عَلَيَّ آدْبَارَهَا﴾ نه مجا بیینه پشت سه ریان ﴿أَوَلَنَعْنَهُمْ﴾ یان نه فره تیان لی بکهین ﴿كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ النَّبِيِّ﴾ وه ک چون نه فره تمان کرد له خه لکانی شه ممه (نه وان هی که پراوه ماسییان لی قه ده غه کراهه روژی شه ممه دا که چی ده هاتن له روژی هه ییندا توپه کانیان داده خست و روژی به ک شه ممه هه لیان ده گرت ه وه) ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وه بریاری خوا هه میشه به دی دیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ لِمَنْ يُشْرِكُ بِهِ﴾ و یغفر مادون ذلك ﴿خَوْش نَابِت گهر هاوبه شی بو دابنری بیجگه له وه خوش نه بیت له ههر گونا هیکی تر ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بو ههر که سیک که به ویت، ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه ههر که سیک هاوبه ش بو خوا دابنیت ﴿فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ نه وه بیگومان گونا هیکی زور گه وره ی هه لبه ستو وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا سهیری نه وان هت نه کرد وه ﴿يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ که خویمان به پاک و چاك ده زانن ﴿بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ﴾ (وانی یه) به لکو خوا ههر که سیک بویت پاک و خاوینی ده کات ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ قَتِيلًا﴾ و که مترین سته میان لی ناکریت (بابه نه ندازه ی نه و ده زوه باریکه ی ناوکی خور ماش بیت) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سهیری بکه چون ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ به دم خوا وه درو هه لده به ستن ﴿وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا﴾ وه به سه نه و درویه که گونا هیکی روون و ناشکرایه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا ناو ریکت نه دا وه ته وه له وان هی ﴿أَتُوبُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكُذِبِ﴾ به شیک له نامه ی خاویان پندر اوه ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّلُوتِ﴾ بروا نه هیتن به شتی بی نرخ و بهر نامه ی غهیری خوا (به جادو و گهران و به شهیتان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه لین به وان هی که بی پروان ﴿هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ﴾ نه وانه ریبازیان راستره ﴿مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ له وان هی که باوهریان هیتاوه ﴿

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ نائه وانه که سانیکن که خوانه فرینی لی کردون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ﴾ هه ر که سینکیش خوانه فرینی لی بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ نه وه هه ر گیز ده ست ناکه ویت بوی هیچ یار مه تی ده ری ﴿أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ نایا نه وانه (جو وله که کان) به شیان هه یه ﴿مِنَ الْمَالِ﴾ له ده سه لاتی پاشایه تی (خاوه نی تی بوونه وهر)؟ ﴿فَإِذَا لَا يُؤْتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا﴾ (جا نه گه ر بیانوا یه) نه و کاته به خه لکی یان نه ده به خشی (به نه دازه ی) تو ی کلسی ده نکه خور مایه ک ﴿er﴾ ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ﴾ یان ئیره یی (حه سوودی) ده بن به خه لکی؟ ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَنْتَهُمُ اللَّهُ﴾ له سه ر نه وه ی خوا پی به خشی وون (که پیغه مبه ریتی یه) ﴿مِنَ فَضْلِهِ﴾ له فه زل و به هره ی خو ی ﴿فَقَدْ آتَيْنَا﴾ نه وه بیگومان داومانه ﴿ءَالَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ﴾ به نه وه ی ئیره ایم کتیب ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ و پیغه مبه ریتی ﴿وَأَتَيْنَاهُمُ مَّلَكًا عَظِيمًا﴾ هه ر وه ها پیمان به خشین ده سه لاتی کی گه و ره ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ﴾ جاله و خه لکه دا هه بوو بروایان به (موحه ممه د ﷺ) هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّعْتَهُ﴾ هه شیان بوو به رگری لی کردووه ﴿وَكَفَىٰ بِنَجْمِهِمْ سَعِيرًا﴾ وه دوزخ به سه (بویان) که ناگری کی هه لگیر ساوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی بروا بوون ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به نایه ته کانی ئیمه ﴿سَوْفَ نُصَلِّيهِمْ نَارًا﴾ له مه ولا ده یان خه ی نه ناو ناگریک ﴿كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ﴾ هه ر کاتیک که پیستیان سووتا (وبرزا) ﴿بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ بویان ده گورین به پیستی کی تر ﴿لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ بوئه وه ی سزا که (به چاکی) بچه ژن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه میشه زالی کار دروسته ﴿er﴾ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانه ی باوهر یان هینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری چا که یان کرد ﴿سَدَّخِلْنَاهُمْ جَنَّتٍ﴾ له مه ولا ده یان خه ی نه چهنده به هه شتی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان ده چن به ژیر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میتنه وه تیایدا به هه میشه یی ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ بویان هه یه تیایدا هاوسه رانی پاک و خاوین ﴿وَيُدْخِلْنَاهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا﴾ وه ده یان خه ی نه ژیر سیبه ری چرو به رده و امه وه ﴿er﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی خوا فرمانتان پی ده کات ﴿أَنْ تُوَدُّوا الْأَمْنَتِ﴾ به دانه وه ی گشت سپارده کان ﴿إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ بو خاوه نه کان یان ﴿وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ﴾ وه کاتیک دادوهر یتان کرد له نیتوان خه لکیدا ﴿أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (خودا فرمان ده کات) به داد حو کم بکن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعَظِّمُ كُمْ بِهٖ﴾ به راستی خوا به چاکی نامور گار یتان ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ به راستی خوا هه میشه بیسه ری بینایه ﴿er﴾ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانیک که باوهر پتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گویرایه لی خوا و گویرایه لی پیغه مبه ر بن ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه پاشانیش گویرایه لی کار به ده سه (عادیله) کانی خوتان بن ﴿فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ﴾ جا نه گه ر دووبه ره کیتان هه بوو له شتیکدا ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه وه بیگیر نه وه بو لای خوا و پیغه مبه ر ﷺ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه گه ر ئیوه باوهر پتان هه یه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به رورزی دوا بی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ نه وه باشتره ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ وه ناکام و نه نجامی چاکتره ﴿er﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا ئاورینکت نه داوه ته وه به لای نه وانهی ﴿بِزَعْمُونَ﴾ وا خو نیشان ددهن ﴿أَنَّهُمْ﴾
 ﴿وَمَا أَنزَلْنَا مِنَ قَبْلِكَ﴾ که به راستی نه وان باوه پریان هیتاوه ﴿بِمَا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ به وهی دابه زیوه بوتو (که قورئانه)
 ﴿وَمَا أَنزَلْنَا مِنَ قَبْلِكَ﴾ و به وهش که پیش تو دابه زیوه (که ته وراته) ﴿يُرِيدُونَ أَن﴾ ده یانه ویت که
 ﴿يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ﴾ دادگای و حومکیان ببهن بولای یه کینک که حوکم به بهرنامه ی خوا
 ناکات ﴿وَقَدْ أَمَرُوا﴾ له کاتیکدا به راستی فرماینان پی کراره ﴿أَن يَكْفُرُوا بِهِ﴾ که بروایان پی
 نه بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه شهیتان ده یه ویت ﴿أَن يُضِلَّهُمْ﴾ که گو مرایان بکات ﴿ضَلَالًا بَعِيدًا﴾
 به گو مراییه کی دور له راستی ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم تَعَالَوْا﴾ وه نه گهر پی یان بوتریست : وهرن
 ﴿إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ بولای نه وهی خوانار دوو به تیه خواره وه ﴿وَإِلَى الرَّسُولِ﴾ وه بولای پیغه مبهر ﴿وَلَقَدْ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ﴾ ده بینی (نه ی موحه ممه د) دوو پروه کان ﴿يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ پرووت
 لی وهرده گیرن به وهر گهر انیکی ته واو ﴿فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نایا حالیان چون نه بیت
 کاتیک به سه رهاتیکی ناخوشیان توش بیت ؟ ﴿بِمَا قَدَّمْتَأْيديهِمْ﴾ به هوی نه وهی ده سیان پیشی
 خستووه (کردوویانه) ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ﴾ پاشان دینه وه بولات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سویند ده خون به خوا
 ﴿إِن أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ ته نها نیازی چاکه و یه ک خستنه وه مان بووه (کاتیک که حوکم ده به بین
 بولای غهیری خوا) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْتَصِبُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ نه وانه که سانیکن خوا ده زانیت چی
 له دلیاندا هه یه ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ که واته پروویان لی وهر گیره ﴿وَعَظَّمُوا﴾ وه نامورژ گاریان بکه
 ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ﴾ وه بلی بیان دهر باره ی خویان ﴿قَوْلًا بَلِيغًا﴾ ووتیه کی ره وان و کاریگهر ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هیچ پیغه مبهر نیگمان ره وانه نه کردووه ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ﴾ ته نها بو نه وه نه بیت
 گویرایه لی بکریت ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فره مانی خوا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ﴾ وه بیگومان نه گهر نه وان ﴿إِذْ ظَلَمُوا﴾
 آنفسه ه ه کاتیک سته میان له نه فسی خویان کرد ﴿جَاءَهُمْ﴾ بهاتنایه بولات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و داوای
 لی بوردونیان بکر دایه له خوا ﴿وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمْ رَسُولُ﴾ پیغه مبهر ریش داوای لی خوش بوونی
 بو بکر دنایه ﴿لَوْ جَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ بیگومان ده یان بینی خوا په شیمانی وهر گری به به زه یبه
 ﴿فَلَا وَرَيْكَ﴾ نه خیر (وانی یه که خویان به باوه ردار نیشیان ددهن) سویند به په روه ردگارت
 ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ﴾ بروا دارنن تاتو نه که نه دادوهر ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له هر ئازاوه و
 دوو به ره کی یه کی نیوانیان دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ له پاشان هه ست نه کهن له دهر و نیاندا
 ﴿حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ﴾ به هیچ بیزاریه ک له و برپاره ی تو داوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ و مل که چ نه بن
 به ملکه چی یه کی ته واو ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وه بنگومان نه گهر ئیمه پنیوستان بگردایه له سه ریان ﴿أَن أقتلوا أنفسكم﴾ که یه کتری بکوژن (واته باوه رداران بی باوه ران بکوژن) ﴿أَوْ أَخْرَجُوا مِن دِيارِهِمْ﴾ یان له ماله کانتان ده رچن ﴿مَا فَعَلُوا﴾ نه وه یان نه ده کرد ﴿إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ﴾ که میکیان نه بیت ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا﴾ وه نه گهر به راستی نه وان کاریان بگردایه ﴿مَا يُوعظون بِهِ﴾ به پنی نه و ناموژ گاریبانه ی ده کران ﴿لَكانَ خَيرًا لَهُمْ﴾ نه وه باشتر بوو بویان ﴿وَأَشَدَّ تَثِيبًا﴾ وه دامه زراوتر ده بوون (له سه ر ئایینه که یان) ﴿وَإِذًا لَأَتَيْنَهُمْ﴾ جائه و کاته بنگومان بیمان ده به خشین ﴿مِن لَدُنَّا﴾ له لایه ن خو مانه وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه وره ﴿وَلَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه رینموونیمان ده کردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو ریگی ری راست ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه هر که سیک گویر ایه لی خواو پیغه مبه ربکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ جائه وانه له گهل که سانیکن ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ که خوا فزل و به هره ی (خوی) رشتوو به سه ریاندا ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ﴾ له پیغه مبه ران و راستگویان ﴿وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شه هیدان و پیاو چاکان ﴿وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ وه نه وانه چ هاوپی و هاوه لیکسی چاکن ﴿ذَلكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ نه و فزل و به هره یه ته نها له لایه ن خواو یه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ عَليْمًا﴾ وه به سه که خوا زانایه (به هه موو شتیک) ﴿يَتَّيِبُهَا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی که سانیک که باوه رتان هیناوه ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداریی خو تان وه رگرن ﴿فَأَنْفِرُوا ثُبَاتٍ﴾ نه و سا تا قم تا قم هیرش به رن (ده رچن بو جیهاد) ﴿أَوْ أَنْفِرُوا جَمِيعًا﴾ یان هه موو پیکه وه هیرش به رن (ده رچن بو جیهاد) ﴿وَإِن مِّنكُمْ﴾ وه بنگومان له ناوتاندا یه ﴿لَمَن لَّيْطَأَنَّ﴾ که سی واهه راستی خوی دوا ده خات ﴿فَإِن أَصَبْتُمْ مَّصِيبَةً﴾ جائه گهر تووشی به سه ره اتیکی خراب هاتن ﴿قَالَ قَدْ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ ده لیت به راستی خوا فزل و به هره ی رشت به سه رمدا ﴿إِذ لَمْ أَكُن مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ که له گهل یاندا ناماده نه بووم ﴿وَلِئِن أَصَبْتُمْ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ﴾ وه نه گهر تووشی فزل و به هره یه ک بوون له خواوه ﴿لَيَقُولنَّ كَأَن لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾ بنگومان ده لیت وه که له نیوان ئیوه و نه واهه یچ دوستایه تی یه که نه بوو بیت ﴿يَنصَلِّتَنِي كُنْتَ مَعَهُمْ﴾ نه ی خوژگه له گهل نه واند بوومایه ﴿فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ تا قازانجیکی زور گه وره م بگردایه ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که واته با بجه نگیت له پیی خوادا ﴿الَّذِينَ يَشرونَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ که سانیک که زیانی دنیا ده فروشن به روزی دواپی ﴿وَمَن يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جائه هر که سیک بجه نگیت له پیی خوادا ﴿فَيُقْتَلْ﴾ نه مجا بکوژری (شه هید بیت) ﴿أَوْ يَغْلِبْ﴾ یان زال بیت ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه وه دواتر پیی ده دین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه وره ﴿٧١﴾

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وه چیتانه (بهج بیانوو یهك) جهنگ ناكهن له پیناوی خواد
 ﴿وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ و له پیناوی چه و ساوه كان له پیاوان و ئافره تان و مندالان
 ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه وانه ی که ده لئین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه ی په روه ردگارمان رزگارمان که ی له م
 شاره (مه بهست پی شاری مه ککه یه) ﴿الظَّالِمِ أَهْلُهَا﴾ که خه لکه که ی سته مکارن ﴿وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾
 وه له لایه ن خو ته وه پشتیوانیکمان بو به دی بهینه ﴿وَأَجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ﴾ وه له لایه ن خو ته وه به دی بهینه
 بومان ﴿نَصِيرًا﴾ یار مه تی ده ریک ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه و که سانه ی باوه ریان هیتاوه ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له پیناوی خواد ده جهنگین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی بی باوه رن ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له پیناوی
 نار هوا (یان شهیتان) دا ده جهنگین ﴿فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ﴾ که واته شه ربکه ن له گه ل دوسته کانی شه پتاندا
 ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به راستی پیلانی شهیتان هه ر لاواز بووه ﴿الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ﴾
 نایا سهیری نه و که سانه ت نه کردووه که پینان ووترا ﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ دهستان بگپرنه وه (له جهنگ
 و کوشتار) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژ بکه ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کات بده ن؟ ﴿فَلَمَّا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالَ﴾
 که چی کاتیک جهنگیان له سه ر پیویست کرا ﴿إِذْ أَفْرَقُ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ﴾ یه کسه ر دهسته یه کیان
 له خه لکی ده ترسان ﴿كَخَشِيَةِ اللَّهِ﴾ وه ک ترسان له خودا ﴿أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ بگره زیاتریش ده ترسان
 ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ده یان ووت نه ی په روه ردگاری ئیمه ﴿لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ﴾ بو چی جهنگت له سه رمان
 پیویست کردوه. ﴿لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ خوزگه دوات ده خستین (له جهنگ کردن) بو ماوه یه کی
 که م ﴿قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾ بلی خوشی و له زه تی دنیا زور که مه ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و رژی دوایی باشتره
 ﴿لِمَنِ اتَّقَى﴾ بو که سیک له خوا بترسیت ﴿وَلَا تظلمون فتيلاً﴾ وه سته متان لی ناکریت به (نه ندازه ی)
 تالی ناو که خورما یه ک ﴿أَيُّنَمَا تَكُونُوا﴾ له هه رشوینیک بن ﴿يُذَرِكُكُمْ الْمَوْتَ﴾ مردن پیتان ده گات
 ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾ باله ناو قه لا و کوشکی به رزو قایمشدا بن ﴿وَإِنْ تُصِبرْهُمُ حَسَنَةً﴾ وه نه گه ر (ناپاکان)
 خوشی و چاکه هاته رییان ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ده لئین نه مه له لایه ن خواوه یه ﴿وَإِنْ تُصِبرْهُمُ سَيِّئَةً﴾
 وه نه گه ر تووشی نا خوشی و خراپه یه ک هاتن ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ﴾ ده لئین نه مه له لایه ن تووه یه (نه ی
 موحه ممه د ﷺ) ﴿قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بلی: هه مووی له لایه ن خواوه یه ﴿فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ﴾ نه وه نه و خه لکه
 چی یانه؟ ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ وه کوله هیچ قسه یه ک تی نه گه ن وایه ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾
 هه ر چاکه یه کت تووش بوو نه وه له خواوه یه ﴿وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ﴾ وه هه ر خراپه یه کت تووش
 بوو ﴿فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ نه وه له خو ته وه یه ﴿وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا﴾ و ئیمه تومان نار دووه به پیغه مبه ر
 بوخه لکی ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی نه وه بدات ﴿۷۱﴾

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ ہر کہ سینک گویرایہ لی پیغہ مبر ﷺ بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهُ﴾ ئەوہ بہ راستی گویرایہ لی خوی کردوہ ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ ہر کہ سینکیش پشت ہلبکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئەوہ نیمہ تو مان پره وانہ نہ کردوہ ﴿عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ بہ چاودیر و پاریزہر بہ سہریانہوہ ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ (دووروہ کان) دلین گویرایہ لسن (مل کہ چ و فرمانہر دارین) ﴿فَإِذَا بَرَأُوا مِنْ غَدَاةٍ﴾ بہ لام کاتیک لہ لای تو دەر چوون ﴿بَيَّتَ طَافِقَةٌ مِّنْهُمْ﴾ کۆمہ لیک لہ وان شوہ دە کہ نہوہ بہ پیلان گیران (لہ موسلمانان) ﴿غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ بہ پیچہ وانہ ی قسہ کانی تو ﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ﴾ وە خوا دەینووسیت ئەو (پیلانانہ ی) شوہ و کردویانہ ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ کہ واتہ و ازیان لی بینہ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت بہ خوا بیہستہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا بہ سہ پشتیوانت بی ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ ئەوہ بو بیسر ناکہ نہوہ لہ قورئان؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ خو ئە گہر لہ لایہن کہ سینکی ترہوہ بوایہ جگہ لہ خوا ﴿لَوْجَدُوا فِيهِ﴾ بیگومان دەیانینی تیایدا ﴿أَخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ جیاوازی زور ﴿وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ کاتیک ہہو الیکیان بی بگات ﴿مَنْ آمَنَ﴾ دہ بارہ ی ئاسایش و ہیمنایہ تی (نیوانتان) ﴿أَوْ الْخَوْفِ﴾ یان لہ بارہ ی ترسہوہ ﴿أَذْعَابُ آيَةٍ﴾ بلاوی دە کہ نہوہ ﴿وَتُورِدُوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ بہ لام ئە گہر بیانگہر انایہ تہوہ بو لای پیغہ مبر ﷺ ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ و بو لای کار بہ دەستانی خویان ﴿لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ ئەوہ ئە وانہ ی راستی ہہو الہ کان دہر دەہینن دہ زانن ہہو الہ کہ (راستہ یان درویہ) ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وە ئە گہر چاکہ و بہ زہی خوا نہ بوایہ بہ رامبہر بہ نیوہ ﴿لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بیگومان شوین شہیتان دە کہ وتن کہ میکتان نہ بیت ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (ئہ ی موحمہ مہد ﷺ) لہ پیناوی خوا دا بچہ نگی ﴿لَا تَكُلْفُ إِلَّا نَفْسَكَ﴾ تو تہنہا ئەر کی خو ت لی داوا کراوہ (یا تو تہنہا ئەر کی خو ت لہ سہرہ) ﴿وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہانی پروادارانش بدہ (بو جیہاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ نومیدہ خوا ﴿أَنْ يَكْفَ بِأَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہر گری ہیزی بی باوہ ران بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَسًا﴾ وە خوا بہ ہیز ترہ ﴿وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ و تولہ ی بہ تین ترہ ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً﴾ ہر کہ سی تکایہ کی چاکہ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا﴾ بہ شیکی لہ (پاداشتی) ئەو چاکہ یہ بو ہہیہ ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً﴾ وە ہر کہ سی تکایہ کی خرابہ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِّنْهَا﴾ ئەویش بہ شیکی دە بیت لہ (سزای) ئەو خرابہ یہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وە خوا ہہمیشہ ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا﴾ بہ سہر ہہموو شتیکدا بہ توانایہ (چاودیرہ) ﴿وَإِذْ أَحْيَيْتُمْ بِرَحْمَتِي﴾ ہر کاتیک سلاوینکتان لی کرا ﴿فَحْيُوا بِأَحْسَنِ مَنَاسِكِ﴾ ئەوہ بہ چاکتر لہو سلاوہ سلاو بکہ نہوہ (لییان) ﴿أُورِدُوهَا﴾ یان وە کو خوی بیسہننہوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ بیگومان خوا ہہمیشہ پرساو چاودیرہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿۹۱﴾

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پەرستراوینکی راست نی به جگه له خوا ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویند به خوا بیگومان کۆتان ده کاته وه بۆ (لپرسینه وهی) ئەو رۆژی دواییه ی ﴿لَارَبِّ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کئی له خوا قسه (و به لئینی) راست تره ﴿فَمَا لَكُمْ﴾ ئەوه چیتانه ﴿فِي الْمُنْفِقِينَ فِتْنَتَيْنِ﴾ دەر باره ی دوو روه کان بوونه ته دوو دهسته ﴿وَاللَّهُ أَزْكَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ له کاتیکدا خوا ئەوانه ی گه راندۆته وه بۆ بی باوه ری به هۆی کرده وه کانیا نه وه ﴿أَتُرِيدُونَ﴾ ئایا ده تانه ویت ﴿أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ رینموونی که سیک بکه ن که خوا گومرایی کردوه ؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾ وه هه ر که سیک خوا گومرایی بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ئەوه هه ر گیز ناتوانی رینگای راستی بۆ بدوزیته وه ﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ ئەوان ناواته خوازن ئیوه ش بی باوه ر بن ﴿كَمَا كَفَرُوا﴾ وه ک چۆن خویان بی باوه ر بوون ﴿فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ تا ئیوه وه ئەوان یه کسان بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ که واته ئەوان به دۆست و یارمه تی دهر هه لمه بزیرن ﴿حَتَّىٰ يَهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه تا (به شیمان ده بنه وه) کوچ ده که ن له ری ی خوادا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئەمجا ئە گه ر روویان وه ر گپراو پشتیان هه لکرد ﴿فَخُذُوهُمْ﴾ ئەوه (به دیل) بیانگرن ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ و بیانگورن له هه ر شوینیک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلِيَاءَ وَلَا نَصِيرًا﴾ وه هیچ دۆست و یارمه تی دهریک له وان هه لمه بزیرن ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ﴾ جگه له وانه ی په یوه ندی ده که ن به که سانیکه وه ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که له نیوان ئیوه وه ئەواندا په یمان هه یه ﴿أَوْ جَاءَ وَكُمُ حَصْرَتٌ صُدُّوهُمْ﴾ یان هاتوون بۆ لاتان له سه ر دلپان ناره حه ته (حه زناکه ن) ﴿أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ﴾ له وه ی که جهنگتان له دژ بکه ن یا جهنگ له دژی خزمه کانیا ن بکه ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه ئە گه ر خوا بیویستایه ﴿لَسَاطَهُمُ عَلَيْكُمْ﴾ زالی ده کردن به سه ر تاندا ﴿فَلَقَاتِلُوكُمْ﴾ و جهنگیان دژتان ده کرد ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا عَنْكُمْ﴾ جا ئە گه ر ئەوان که نارگیر بوون له ئیوه ﴿فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ﴾ و جهنگیان له دژتان نه ده کرد ﴿وَالْقَوْلُ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ﴾ و پیتشنیاری ناشتیا ن کرد بۆتان (مل که چ بوون) ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ ئەوه خوا رینگه ی نه داوون که ده ستیا ن بۆ به رن و (نابی شه رپان له دژ بکه ن) ﴿سَتَجِدُونَ الْعَرَبِينَ﴾ له مه ولا که سانیکی تر ده بینن ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا قَوْلَنَا﴾ ده یانه ویت له ئیوه ئەمین بن ﴿وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ﴾ وه له هۆزه که ی خووشیا ن ئەمین بن ﴿كُلُّ مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ﴾ هه ر کاتیک بانگ کرابن بۆ بی باوه ری و بت په رستی ﴿أُرْسُوا فِيهَا﴾ گه راونه ته وه بۆی (واته به ناشتی رازی نه ده بوون) ﴿فَإِنْ لَمْ يَعْزُبُوا عَنْكُمْ﴾ جا ئە گه ر که نارگیر نه بوون لیتان ﴿وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ السَّلَامَ﴾ وه جله وی ناشتیا ن نه دایه ده ستتا ن ﴿وَيُكْفُوا أَيْدِيَهُمْ﴾ وه ده ستیا ن نه کیشایه وه (له جهنگ کردن) ﴿فَخُذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ﴾ ئەوه به دیل بیانگرن و بیانگورن ﴿حَيْثُ تَقَفْتُمُوهُمْ﴾ له هه ر شوینیک که به رده ستتا ن که وتن ﴿وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ﴾ ئەوانه ی (باسمان کرد) داوامانه به ئیوه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له دژیا ن ﴿سُلْطَنَا مُبِينًا﴾ ده سه لاتی ناشکرا ﴿

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بؤ هیچ باوه رداریک ره وانی یه باوه رداریک بکوزیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾
 مه گهر به هه له نه بیئت ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وه ههر که سینک ئیمانداریک به هه له بکوزیت ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (له سه ریته تی) نازاد کردنی کویله یه کی باوه رداریک ﴿وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ و
 (نرخسی) خوینیکیش بدات به که س و کاری کوزراوه که ﴿إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾ مه گهر بیبه خشن (له
 خوینه که به خیری خوین) ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوِّكُمْ﴾ به لام نه گهر کوزراوه که له گه لیک بوو که
 دوژمتتان بوون (کافری شهر کهر بوون) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ وه به لام کوزراوه که ئیماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (ههر له سه ریته تی) نازاد کردنی به نده یه کی ئیماندار ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ﴾ وه نه گهر
 (کوزراوه باوه رداریک که) له گه لیک بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ﴾ که له نیوان ئیوه و نه و اندا په یمان هه بوو
 ﴿فَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ نه و (نرخسی) خوینیک بدنه که سی کوزراوه که ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ﴾
 له گه ل نازاد کردنی کویله یه کی ئیماندار ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جا نه و (بکوز) هی دهستی نه که وت (یان نه ی
 بوو) ﴿فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ﴾ نه وه (له سه ریته تی) رۆژوو گرتنی دوو مانگ ﴿مُتَّاعَيْنِ﴾ له سه ریته ک
 ﴿تُوبَةَ مِنَ اللَّهِ﴾ (نهم برپاره) لی بووردنه له لایهن خواوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا
 هه همیشه زانای کاردر بسته ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا﴾ وه ههر که سینک ئیمانداریک به دهس
 نه نقهس بکوزیت ﴿فَجَزَاءُُهُ جَهَنَّمُ﴾ نه وه توله ی نه و که سه دۆزه خه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ به هه همیشه بی
 تیایدا نه بیئت ﴿وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ وخوا خه شمی لنگرتووه ﴿وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و
 نفرینی لی کردووه و سزایه کی گوره ی بؤ ناماده کردووه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی که سانیک
 که برواتان هیناوه ﴿إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتیک ده رچوون (بؤ جهاد کردن) له پریگه ی خواوا
 ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ هه موو شتیک روون بکه نه وه ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ﴾ وه نه لین به و که سانیه ی ﴿الْفَقَىٰ إِلَيْكُمْ
 أَسَلَّمْ﴾ که سلاو (ی موسلمانانه) تان لی ده که ن ﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ توبروادار نیت؟ ﴿تَبَتُّعُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به دوا ی شتوومه ک و سامانی دونیایدا بگه رین ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانٍ كَثِيرَةٌ﴾
 نه وه لای خوا ده سکه وتی زور هه یه ﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئیوه ش له مه و پیش هه روه ها بوون
 (ئیمان که تان ده شارده وه) ﴿فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْكُمْ﴾ نه مجا خوا منته تی نا به سه رتاندا (به هیز و زالی
 کردن) ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ ده ی که واته هه موو شتیک روون بکه نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾
 به راستی خوا هه همیشه ناگاداره به وه ی ئیوه ده یکه ن ﴿۹۳﴾

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ یه کسان نین ئه و باوهداران‌هی دانیشتون و جیهاد ناکهن ﴿عَبْرَ أُولِي الْأَرْزَاقِ﴾ جگه له خاوهن عوزره کان نه بیت (وهك نه خوش، و کویر، وشهل) ﴿وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له گهل تیکوشه‌رانی ریگه‌ی خوادا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مال و گیانیان ﴿فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا فه‌زلی تیکوشه‌ران به مال و گیانیانی داوه ﴿عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً﴾ به سهر دانیشتوان (له جیهاد) دا به پله یهك ﴿وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ وه ههر یهك له و دوو ناقمه خوا به‌لینی پاداشتی زور چاکی پنی داوون (که به‌هسته). ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا ریزی تیکوشه‌رانی داوه به سهر دانیشتوو ه‌کاندا به پاداشتیکی گه‌وره ﴿١٥﴾ ﴿دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له لای (خوا) وه پله‌ی زور ولی خوش بوون و میهره‌بانیان بو ه‌یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ وه خوا هه‌میشه لیبوره‌دی میهره‌بانه ﴿١٦﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ به راستی ئه‌وانه‌ی که فریشته کان گیانیان ده کیشن ﴿ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتیکدا که‌سته میان له خویان ده کرد (به کوچ نه کردنیان) ﴿قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ﴾ (به ته‌شهره وه پنیان) ده‌لین (ده‌باره‌ی نایینه که‌تان) له چیدا بوون؟! ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌لین ئیمه چه‌وساوه بووین له سهر زه‌وی دا ﴿قَالُوا أَلرَّتُّكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً﴾ (پنیان) ده‌لین مه‌گهر زه‌ویی خوا فراوان نه‌بوو؟ ﴿فَتَهَاجِرُوا فِيهَا﴾ تا کوچتان بکر دایه نیایدا ﴿قَالُوا لَيْكَ مَا أَوْلَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ جا ئه‌وانه شوینیان دوزه‌خه ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ئای چ پاشه‌ی رورژنیکی خراپه ﴿١٧﴾ ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بینجگه له و چه‌وساوانه‌ی که له پیوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾ و ئافره‌تان ﴿وَالْوَالِدَانَ﴾ و له مندا لانس ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً﴾ که توانای هیچ چاره‌یه کیان نی یه (له‌به‌ر بی هیزی و پیریان) ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه به‌هیچ شیوازیك ری ده‌ر ناکهن ﴿١٨﴾ ﴿قَالُوا لَيْكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُمْ﴾ ئا ئه‌وانه ئومید ه‌یه خوالی یان خوش بیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ وه خوا هه‌میشه چاوپوشیکه‌ر ولی خوش‌بووه ﴿١٩﴾ ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ههر که‌سینک کوچ بکات له ری‌ی خوادا ﴿يَجِدْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌ستی ده که‌ویت له زه‌ویدا ﴿مُرْعَمًا كَثِيرًا﴾ جینگه و ریگه‌ی زور (که دوزمن پنی ناخوشه) ﴿وَسَعَةً﴾ وه فراوانی (له رورژی زیاندا) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه ههر که‌سینک له مالی خوی ده‌ر چیت ﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه کوچ بکات بولای خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿تُرِيدُكَ الْمَوْتَ﴾ پاشان مردن پنی بکات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ ئه‌وه بیگومان پاداشتی ئه‌و که‌سه که‌وتوته سهر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ وه خوا هه‌میشه لی‌بوره‌دی به‌زه‌یی یه ﴿٢٠﴾ ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر کاتیک سه‌فهرتان کرد (و گهران) به‌زه‌وی دا ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ئه‌وه هیچ گونا‌هینکتان له‌سهر نی یه ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ که نویزه‌کان کورت بکه‌نه‌وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌گهر ترسان ئه‌وانه‌ی بی باوهرن جه‌نگتان له گهل بکه‌ن ﴿إِنَّ الْكٰفِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ أَيُّامَ بَيْتِنَا﴾ به راستی بی باوهران هه‌میشه بو ئیوه دوزمنیکی روون و ئاشکران ﴿٢١﴾

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتیک تو (ئہی مو حہ مہد ﷺ) لہ جہ نگدا) لہ ناو برواداراندا بوویت ﴿فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ﴾ و پینش نویژیت بو کردن ﴿فَلَتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ﴾ ئہوہ با تا قمیک لہ وان لہ گہل تو نویژ بکہن ﴿وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ و با چہ کہ کانیاں ہی بیت ﴿فَإِذَا سَجَدُوا﴾ جا کاتیک سوژدہ یان برد (رکاتیکیاں تہ واو کرد) ﴿فَلْيَكُونُوا مِنْ وِرَائِكُمْ﴾ با (بچنہ دواوہ) لہ پشتانہوہ بن (پاسہ وانتان بن) ﴿وَلَتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى﴾ و ہ باتاقمہ کہی تر بین ﴿لَمْ يَصَلُّوا﴾ کہ نویژیاں نہ کردوہ (وپاسہ وان بوون) ﴿فَلْيَصَلُّوا مَعَكَ﴾ و لہ گہل تو نویژ بکہن ﴿وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ﴾ و ہ باووریای خویان بن ﴿وَأَسْلِحَتَهُمْ﴾ و چہ کہ کانیشیاں ہی بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوہ ران ئاواتہ خوازن ﴿لَوْ تَعَفَّلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ﴾ کہ ئیوہ ہی ئاگابن لہ چہ کہ کانتان ﴿وَأَمَّتَعَتِكُمْ﴾ و شت و مہ کہ کانتان ﴿فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا پہ لامارتان بدن ﴿مَيْلَةً وَجِدَةً﴾ بہ پہ لامارنکی یہ کجارہ کی (بدن بہ سہر تاندا) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ و ہ تاوانتان لہ سہر نی یہ ﴿إِنْ كَانَ بِكُمْ أذىٌ مِنْ مَطَرٍ﴾ ئہ گہر بہ ہوی بارانہوہ نارہ حہت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى﴾ یان نہ خوش بوون ﴿أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ کہ چہ کہ کانتان دانین ﴿وَأَخْذُوا حِذْرَكُمْ﴾ بہ لام ووریای خوتان بکہن ﴿إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ﴾ بہ راستی خوا ئامادہی کردوہ بو بی باوہ ران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایہ کی ریسوا کہر ﴿﴿﴾ ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ ئہ مجا کاتیک نویژہ کانتان بہ جی ہینا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ئہوسا یادی خوا بکہن ﴿فِيكُمْ وَأَقْعُودًا﴾ بہ پیوہ و بہ دانیشتنہوہ ﴿وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ﴾ و ہ لہ سہر تہ نیشتان (بہ پالکہ و تنہوہ) ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ﴾ جا ہر کاتیک دل ئارام بوون (و ترس نہما) ﴿فَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ﴾ ئہو کاتہ نویژہ کانتان بہ رینک و پینکی بکہن ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ بہ راستی نویژ ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہہ میشہ لہ سہر باوہ رداران ﴿كَتَبْنَا مَوْثُودًا﴾ فہرز کراوینکی کات بو دیاری کراوہ ﴿﴿﴾ ﴿وَلَاتِهِنُوا﴾ سست مہبن ﴿فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ﴾ لہ بہدوا گہرانی دوژمتاندا (یان لہ بہدوا گہرانی ئہو قہومہ کافرانہدا) ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونُ﴾ ئہ گہر ئیوہ ئیش و ئازارتان ہی بگات ﴿فَإِنَّهُمْ بِآلْمُونَ﴾ بیگومان ئہوانیش ئیش و ئازاریان ہی دہ گات ﴿كَمَا تَأْمُونُ﴾ و ہك چون ئیوہ ئیش و ئازارتان ہی دہ گات ﴿وَتَرْجُوتَ مِنَ اللَّهِ﴾ و ہ ئیوہ ئومید دہ کہن لہ خوا ﴿مَا لَا يَرْجُونَ﴾ ئہوہی ئہوان ئومیدی نا کہن (کہ پاداشت و سہر کہوتنہ) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ و ہ بہ راستی خوا ہہ میشہ زانای کار دروستہ ﴿﴿﴾ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ بیگومان ئیمہ دامانبہ زاندوتہ سہر تو ﴿الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ ئہم قورٹانہ بہ راستی ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بو ئہوہی بریار بدہی لہ نیتوان خہ لکیدا ﴿بِمَا أَرْسَلَكَ اللَّهُ﴾ بہو بریارہی کہ خوا نیشانی داویت ﴿وَلَاتَكُنْ لِلْخَائِبِينَ﴾ حَصِيمًا ﴿ و ہ بو ناپاکان مہ بہ بہ پاریزہر و پشتیوان ولایہ نگر ﴿﴿﴾

﴿وَأَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ داوای لیخوشبوون له خوا بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ به راستی خوا لیخوش بووی به به زهیی یه ﴿وَلَا تُجَدِلْ عَنِ الَّذِينَ﴾ بهر گری مه که له وانهی ﴿يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده کهن ده بارهی خویان ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بیگومان خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَتْ خَوَانًا أَثِمًا﴾ نه وانهی که بهر ده وام زور ناپاک و گونا هبارن ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ (تاوانه کانی) خویان ده شارنه وه له خه لکی (له تر ساندا) ﴿وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ و نایشارنه وه له خوا (شهرم ناکه ن له خوا) ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا خوا له گه لیاندا یه ﴿إِذْ يُبَيِّنُ لَكُمْ مَا لَا تَرْضَوْنَ مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتیک (که به نهیتی) له شه ودا ته گیر ده کهن و قسه یه کهن خوا پنی رازی نی یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ وه خوا هه میشه زانا و ناگاداره به هر کرده وه یه که نه وان ده یکه ن ﴿هَآئِنْتَ هَآؤُلَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ﴾ (ئیمانداران) بیدار بن و ائیوه بهر گریتان له ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زینانی دنیادا ﴿فَمَنْ يُجَدِلْ اللَّهَ عَنْهُمْ﴾ دهی ئیا کی بهر گریبان لی ده کات (له سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رۆزی دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی کارو باریان ده گریته ده ست ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وه هر کهس کرده وه یه کی خراب بکات ﴿أَوْ يظلم نفسه﴾ یان سته م له خوی بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داوای لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ ده بینیت خوا لیورده ی میهره بانه ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا﴾ وه هر که سینک گونا هینک (ی گه و ره) بکات ﴿فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ﴾ بیگومان (زینانی) نه و گونا هه هر بو خویه تی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه میشه زانای کار در وسته ﴿وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً﴾ وه هر که سینک گونا هینک بکات (به هه له) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گونا هینک بکات (به قه ست) ﴿ثُمَّ يَرْجِعْ بِهِ بَرِيئًا﴾ پاشان (نه و تاوانه) بخاته سه ر بی تاوانیک ﴿فَقَدْ أَحْتَمَلَ بُهْتَانًا﴾ نه وه بیگومان خستویه تیه نه ستوی خوی (سزای) بو هتانیك ﴿وَإِنَّمَا مِينَا﴾ و تاوانیکی ناشکرا ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه به خشش و به زهیی خوا به سه ر ته وه نه بوا یه (نه ی موحه ممه د ﴿لَهْمَتْ ظَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ بیگومان دهسته یه که له و ناپاکانه به نیاز بوون ﴿أَنْ يُضْلُوكَ﴾ که گو مرآت بکه ن ﴿وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾ به لام نه وانه بهس خویان گو مرآت ده کهن ﴿وَمَا يُضْرُونَكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه نه وانه هیچ زینانی ناگه یه نن به تو ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وه خوا نارد و وه تیه خواره وه بو سه رت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ قورئان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ وه نه وه ی که نه تته زانی فیری کردی ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وه هه میشه به خششی خوا به سه ر تو وه زور گه و ره یه ﴿۱۱۳﴾

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ﴾ هیچ چا که یه ک نی یه له زور به ی چپه و سر ته کردنه کانیاں دا ﴿إِلَّا مَن أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ﴾ مه گه ره کینک فرمان بکات به مال به خشین له ریتی خوا دا یان فرمان کردن به چا که ﴿أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ یان چا کردن نیوان خه لکی ﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ جا هر که سینک نه وه بکات ﴿أَتْبَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ به نیازی ره زامه ندی خوا ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه وه له داها تو ودا پیی ده به خشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتی زور گه وره ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه هر که سینک دژایه تی پیغه مبه ر ﴿وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و شوینی رینگایه کی تر بکه ویت بیجگه له رینگای بر واداران ﴿تُؤَلِّهٖ مَا تَوَلَّى﴾ پرووی وهرده گیرین بؤنه و ریبازه ی که هه لی بژارد ووه ﴿وَنُصَلِّهِٓ جَهَنَّمَ﴾ و ده یخه ینه دوزه خ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای چ پاشه رۆزنیکی خرابه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ﴾ به راستی خوا خوش ناییت ﴿أَن يُشْرَكَ بِهِ﴾ له وه ی که ها وه لی بؤ دابنریت ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ به لام جگه له وه هه رچی بیت لی ی خوش ده بیت ﴿لَمَن يَشَاءُ﴾ له هر که سینک که (خوا) بیه ویت ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه هر که سینک ها وه ل بؤ خوا دابنیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ نه وه به راستی گو مپرا بووه به گو مپرا بونیک کی دور له راستی ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه له خوا نزاو هاوار ناکه ن (نایپه رستن جگه له خوا) ﴿إِلَّا إِنشَاءً﴾ ته نها له چهند (بتیکی ناو لیتراوی) میننه نه بیت (وه لات و مه نات و عوزا) ﴿وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا﴾ وه نایپه رستن جگه له شه ی تانی یاخی و سه رکش نه بی ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ که خوا نه فرینی لی کرد ووه ﴿وَقَالَ لَاتَّخَذَتِ﴾ وه (شه ی تان) و وتوو یه تی سویند بیت هه لده بژیرم (به به نده ی خوم) ﴿مِن عِبَادِكَ﴾ له به نده کانت دا ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ به شینکی دیاری کراو ﴿وَلَا ضَلَّ عَنْهُمْ﴾ سویند بیت گو مپرا یان ده که م ﴿وَلَا مَمِيَّتَهُمْ﴾ و به ناوات و خه یالی دروینه سه رگه میان ده که م ﴿وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَبْتَكَنَّ أَدَانَتِ الْأَنْعَامِ﴾ وه فرمانیاں پیی ده دم جا بینگومان نه وانیش گویچکه ی نازه له کان ده برن (له سه رده می نه فامید اهر و و شتریک پینج سکی بگردایه گویان ده بری و له سه ر خونیاں حه رام ده کرد) ﴿وَلَا مَرْتَهُمْ﴾ وه فرمانیاں پیی ده دم ﴿فَلْيَغْيِرْتَ خَلْقَ اللَّهِ﴾ نه وسا نه وانیش دروست کراوی خوا ده گورن ﴿وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه هر که سینک شه ی تان بکات به دوستی خوی بیجگه له خوا ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا﴾ نه وه بینگومان زبانی لی که وتوو به زبانیکی دیار و ناشکرا ﴿يَعُدُّهُمْ وَيُمَيِّهِمْ﴾ (شه ی تان) به لینیان پیی ده دات و ناوات و ئومیدیاں ده خاته به ر ﴿وَمَا يَعُدُّهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرُوقًا﴾ دلنیا بن شه ی تان هیچ به لینیکیان پیی نادات جگه له خه له تانندن نه بیت ﴿أُولَئِكَ مَا تَأْتِيهِمْ جَهَنَّمُ﴾ نه وانه شوین و جینگه یان دوزه خه ﴿وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا﴾ و هیچ شوینی راکردن و لادانیاں ده ست ناکه ویت لی ی ﴿۱۶﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نهو كه سانه ی باوه ریان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان کرده وه
 ﴿سَدُّ خَلْمِهِمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتوویه کی نزدیکدا ده یانخهینه به هه شتانیك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 كه پروباره کان به ژیر دره خته کانیان دا ده رۆن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میننه وه تیایدا به هه میشه یی
 ﴿وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ به لینی خوایه و راسته (به دی ده هینریت) ﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾ وه ئایا کی له
 خوا راست بیتره ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به رزی و پاداشت) نه به ئاره زووی
 ئیویه و نه به ئاره زووی خاوه ن کتیه کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْرَبْ بِهِ﴾ هه ر كه سینك خراپه یه ك بکات
 پاداشتی ده دریته وه ﴿وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه دهستی ناکه ویت بیجگه له خوا ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾
 هیچ دۆست و یارمه تی ده رینك ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ كه سینکیش کرده وه چاکه کان جی
 به جی بکات ﴿مِنْ ذَكَرٍ أَوْ نَشِيٍّ﴾ له نیر یان له می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له هه مان کاتدا نهو كه سه بر وادار
 بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نه وه نه وانه ده چنه به هه شته وه ﴿وَلَا يُظْلَمُونَ نَبِيًّا﴾ و بچو و کترین
 سته میان لی ناکریت (هینده ی تو یکلی ناو که خور مایه ك) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ ئایا کی ئایینی
 چاکتر و جوانتره (وه کی دیندار تره) ﴿مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ له كه سینك كه پرووی خوئی یه كلا
 کردبیته وه بو خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له هه مان کاتدا نهو كه سه چاکه کار بیت ﴿وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا﴾ و شوینی ئایینی ئیبراهیم كه و تبیت به راستی و پاکی (كه به ویستی خوئی له به تال لای
 داوه بو لای راست) ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ وه خوا ئیبراهیمی هه لبرارد به دۆست و خوشه ویستی
 خوئی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته نها بو خوایه هه رچی له ئاسمانه کان و زه وی دا هه یه
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ وه خوا به رده وام ناگاداری هه موو شتیكه ﴿وَسْتَغْفِرُونَكَ فِي النَّسَاءِ﴾
 وه (ته ی موحه ممه د) پر سیارت لیده كه ن ده رباره ی نافرته تان ﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾ بلی خوا
 وه لامتان ده داته وه ده رباره یان ﴿وَمَا يُشَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ وه نه وه ی به سه رتانددا ده خوینریته وه ﴿فِي الْكِتَابِ﴾
 له قورئاندا ﴿فِي يَتَمَى النَّسَاءِ﴾ (وه لامیکه) له باره ی کچانی هه تیوه وه ﴿الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ﴾ نه وانه ی پی
 یان ناده ن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ نه وه ی نوو سراوه بو یان (واته میراتی باو کیان) ﴿وَتَرَعْبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ وه
 چه ز ناکه ن ماره یان بکه ن (له به ر میراته كه شیان ناهیلن شوو بکه ن) ﴿وَالْمُسْتَضَعْفِينَ مِنَ الْوَالِدَانِ﴾ وه له
 باره ی نهو منالانه ی كه بی ده سه لاتن ﴿وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ﴾ وه (خوا فرمان ده دات) به دادگه ری
 له گه ل هه تیوان دا بجولینه وه ﴿وَمَا تَقَعَّلُوا مِنْ حَيْرٍ﴾ وه هه ر کرده وه یه کی باش بکه ن ﴿فَارَبَّ اللَّهُ
 كَانَ بِهِ عَليمًا﴾ نه وه بیگومان خوا به ناگایه لی ی ﴿۱۲۷﴾

﴿وَإِن أَمْرًا﴾ و ه نه گهر ئافره تیک ﴿خَافَتْ﴾ ترسا ﴿مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا﴾ له گوی پی نه دان یا پشت هه لکردنی میرده که ی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه وه هه ردوو کیان هیچ گونا هیکیان له سه ر نی یه ﴿أَنْ يُصَلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا﴾ که ناشته وایه کی چاک بکن له نیوان خویناندا ﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ هه ر ناشته وایی و یه ک که وتن چاکتره ﴿وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ هه ر چه نده چروکی و په زیلی تیکه لاوی دهرونه کان کراوه ﴿وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا﴾ و ه نه گهر چاکه کار و پاریز کاربن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه وه دلنیابن به راستی خوا هه میشه ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به ناگایه له وه ی که ده یکن ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا﴾ ئیوه هه ر گیز ناتوانن داد په ر وهر بن ﴿بَيْنَ النَّسَاءِ﴾ له نیوان ژنه کانتان دا ﴿وَأَوْحَرَّصْتُمْ﴾ هه ر چه نده سوور بن (هه ول بدن) ﴿فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ﴾ جا که واته به ته وای خوار مه بنه وه (له هاوسه ری یه کیکیان) ﴿فَتَذَرُوها كَالْمَعْلَاقَةِ﴾ به و هویسه وه واز بهینن له وی تریان وه ک هه لبه ستر او (نه نه وه یه میردی هه بیت نه به ره لاش کرا بیت و ته لاق درا بیت) ﴿وَإِنْ تُصَلِحُوا وَتَتَّقُوا﴾ و ه نه گهر بسازین و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ نه وه به راستی خوا هه میشه لیسورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ﴾ و ه نه گهر لیک جیابو ونه وه په ر وهر دگار هه ریبه کیان (له وی تر) بی نیاز و پیوستی به ره حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ و ه خوا هه میشه ﴿وَإِسْعًا حَكِيمًا﴾ به هره فراوان و کاردروسته ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ه بو خوایه هه رچی له ناسمانه کان و زه وی دایه ﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه ئاموز گاریمان کردوون ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ نه وان هی که نامه یان پیدراوه ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ له پیش ئیوه دا ﴿وَإِيَّاكُمْ﴾ هه روه ها ئیوه ش ﴿إِنْ أَنْتُمْ لِلَّهِ﴾ که له خوا بترسن ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ و ه نه گهر بی باوه ر بن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه وه به راستی هه ر هی خوایه هه رچی له ناسمانه کان و زه وی دایه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا﴾ و ه خوا هه میشه ده وله مه ندو سو پاس کراوه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ه ته نها بو خوایه مولکی نه وه هه رچی له ناسمانه کان و زه وی دایه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ ته نها خوا به سه پی سپیر او و چاودیر بیت ﴿إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ﴾ نه گهر خوا بیه ویت ناتانه یلیت و له ناوتان ده بات ﴿أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿وَيَأْتِ بِآخَرِينَ﴾ و ه ده سته یه کی تر ده هینیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا﴾ و ه خوا هه رده م به سه ر نه وه دا به توانایه ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ هه ر که سیک پاداشتی دونیای ده ویت ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه لای خوایه ﴿ثَوَابَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دواروژ ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ و ه هه میشه خوا بیسه ری بینایه ﴿

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی که سائیک که باوهرتان هیناوه ﴿كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ﴾ به‌رده‌وام زور داد‌گه‌ربن ﴿شَهَادَةَ اللَّهِ﴾ له‌به‌ر خواشایه‌تی بدن ﴿وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ باشایه‌تی یه‌که دژ به‌خوشتان بیت ﴿أَوِ الْوَالِدِينَ﴾ یان دژی باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و دژی خزمه‌نزیکه کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا﴾ نه‌گه‌ر (شایه‌تی له‌سه‌ر دراوه‌که) ده‌وله‌مه‌ند بیت یان هه‌ژار (شایه‌تیه‌که هه‌ر بدن) ﴿فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا﴾ چونکه خوا به‌وان له‌پیشتره (و قازانجیان چاکتر ده‌زانیت) ﴿فَلَاتَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ﴾ که‌وانه شوین نار ه‌زو و مه‌که‌ون ﴿أَنْ تَعْدُوا﴾ بو‌ئه‌وه‌ی له‌هه‌ق لانه‌ده‌ن ﴿وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ لَمْ تَلَوْا﴾ وه‌نه‌گه‌ر (شایه‌تیه‌که) پیچه‌وانه بدن یان نه‌یدن و گوئی نه‌ده‌نی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه‌وه به‌راستی خواهه‌میشه ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به‌کاره کانتان ناگاداره ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه‌ی که سائیک که باوهرتان هیناوه به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر باوهر به‌خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ و به‌و قورئانه‌ی نار دوویه‌تیه‌خواره‌وه، بو‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ﴾ وه‌به‌و کتیبانه‌ش که‌پیشتر نار دوویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک بی باوهر بیت به‌خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ و به‌فریشته‌کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾ ورسوله‌ی ﴿وَبِه‌کتیبه‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه‌به‌روژی دواپی ﴿فَقَدْ صَلَّ صَلَاةً بَعِيدًا﴾ نه‌وه به‌راستی گو‌مرا بو‌وه به‌گو‌مراپی یه‌کی زور دوور (له‌راستی) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بیگو‌مان نه‌وانه‌ی برویان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ پاشان بی باوهر بو‌ونه‌ته‌وه ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ دواتر باوهر بیان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ نه‌وسا بی باوهر بو‌ونه‌ته‌وه ﴿ثُمَّ آذُوا كُفْرًا﴾ پاشان له‌بی بروی دا زیادتر رو‌چوون ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ لَهُمْ﴾ خوا هه‌ر گیز لیان خوش نابیت ﴿وَلَا يَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا﴾ وه‌رینمایی یان ناکات بو‌ریگی‌ای راست ﴿بَشِيرِ الْمُنَافِقِينَ﴾ موزده‌بده به‌دوو روه‌کان ﴿بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به‌وه‌یکه به‌راستی سزایه‌کی به‌نازاریان بو‌هیه ﴿الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ نه‌وانه‌ی که بی باوهران به‌دوست و خو‌شه‌ویستی خو‌یان داده‌نین ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیجگه له‌ئیمانداران ﴿أَيَتَّبِعُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ﴾ نایا به‌ته‌مان سه‌ره‌ریزان لای نه‌وان ده‌س که‌وی؟ (بو‌چونیک‌ی هه‌له‌یه) ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌راستی سه‌ره‌ریزو بالا ده‌ستی هه‌مووی بو‌خوایه ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ وه‌بیگو‌مان خوا نار دوویه‌تیه‌خواره‌وه بو‌تان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له‌قورئاندا ﴿أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ﴾ هه‌ر کاتیک بیستان نایه‌ته‌کانی (به‌لگه‌کانی) خوا ﴿يُكْفَرُ بِهَا﴾ برویان پی‌ناکریت ﴿وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا﴾ و گالته‌یان پی‌ده‌کریت ﴿فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ﴾ نه‌وه دامه‌نیشن له‌گه‌لیاندا (له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی گالته به‌نایه‌ته‌کانی خودا ده‌که‌ن) ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا ده‌چنه‌ناو باسیکی تره‌وه (و باسه‌که ده‌گو‌رن) ﴿إِنَّكُمْ إِذَا مِثَلْتُمْ﴾ بیگو‌مان نه‌گه‌ر دانیشن له‌گه‌لیاندا (و هاوبه‌شیان بکه‌ن) نه‌وه ئیوه‌ش وه‌ك نه‌وانن ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ به‌راستی خوا کو‌که‌روه‌ی ﴿الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ دووروه‌کان و بی باوهره‌کانیشه ﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ به‌تیکرا له‌دوزه‌خدا ﴿

﴿الَّذِينَ يَتَرَصُوتَ بَكَرٍ﴾ (دو پرووہ کان) ئەوانەہی چاوە پروانی (سەر ئەنجامی) ئیئوہ دە کەن ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ﴾ جا ئە گەر بۆ ئیئوہ بوو ﴿فَتَحُّ مِنْ اللَّهِ﴾ سەر کە وتن لە لای خواوہ ﴿قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ﴾ دە لێن مە گەر ئیمە لە گەل ئیئوہ نە بووین؟ ﴿وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ بە لام ئە گەر بێ پروایان بە شیکیان (لە سەر کە وتن) هە بوو ﴿قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ عَظِيمَكُمْ﴾ ئە لێن ئایا ئیمە زالمان نە کردن بە سەر ئەوان دا؟ ﴿وَتَسْتَعْمَرُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و ئیئوہ مان نە پاراست لە ئیمانداران؟ (کە واتە بە شمان بدەن) ﴿قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ جا خوا لە پروژی دوایدا برپاری یە کجاری دەدات لە نیوانتاندا ﴿وَأَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وە هەر گیز خوا (بە لگەہی) کافران بە سەر ئیمانداران (ی راستە قینە) دا سەر ناخات (لەم جیہانە دا) و دروست نیە باوہ پداران ملکہ چ و سەر شوپری بیباوہ پاران بن و حوکمی ئەوان جی بە جی بکەن ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ﴾ بە راستی دوو پرووہ کان ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ﴾ دە یانە ویت خوا بخە لە تینن ﴿وَهُوَ خَدِيعُهُمْ﴾ کە چی (لە بە رامبەردا) خوا خە لە تینەری ئەوانە و فر و فیلە کانیان پوو چەل دە کاتەوہ) ﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ﴾ هەر کاتیکیش هەستن بۆ نوێژ ﴿قَامُوا كَسَالَى﴾ بە تە مە لی و سستی هەل دەستن ﴿بُرْءًا مِنَ النَّاسِ﴾ پروپامایی بۆ خە لکی ئە کەن ﴿وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وە یادی خوا ناکەن کە مینک نە بیت ﴿مُذَبِّحِينَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ دوو دل و دلە پراو کتیانە لە نیوان (کوفر و باوہ پ) دا ﴿لَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ نە لای پروادارانن ﴿وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ﴾ وە نە لای بی باوہ پارانن ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وە هەر کە سینک خوا گوپرای بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ ئەوہ هەر گیز رینگە یە کی راستی بۆ نادوزیتەوہ (بیگە یە نیت بە مە بە ست) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەوانەہی کە پرواتان هیناوە ﴿لَا تَسْخَدُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ﴾ بێ پرواکان مە کە نە دوستی خوتان ﴿مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ لەبری ئیمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ﴾ ئایا (بە م کارە) دە تانە ویت بیدەن بە خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ بە لگە یە کی پروون لە دژی خوتان؟ ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ﴾ (بابزانن) بە راستی دوو پرووہ کان ﴿فِي الذَّرِكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ لە خانە و تە بە قی ہەرە ژیرەوہی ئاگردان ﴿وَلَنْ نَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ وە هەر گیز رزگار کە ریکت بۆ ئەوان دە ست ناکە ویت ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ جگە لەوانەہی کە تەو بە دە کەن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و خویان چاک دە کەن ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ﴾ و دە ست دە گرن بە (ئایینی) خواوہ ﴿وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ﴾ و ئایینە کە یان پاک و خاوین دە کەن بۆ خوا ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جائەوانە (ی ئەو مەر جانە یان بە جی هینا) لە گەل ئیمانداراندا دە بن ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان لە داہاتوودا خوا دە بیبە خشیت بە ئیمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گەورە ﴿مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَدَابِكُمْ﴾ ئایا خوا چ ئیشیکی هە یە بە سزادانتان ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ﴾ ئە گەر سوپاسی بکەن ﴿وَأَعْمُرْتُمْ﴾ وە باوہ پری بی بینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا﴾ وە خوا هە می شە سوپاسگوزاری بە ندە چاکە کانیەتی و زانیە پینان ﴿۱۱۷﴾

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ﴾ خوا پئی خوش نی یه ﴿الْجَهْرَ بِالسُّوَاءِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ ناشکرا کردنی قسه ی نابہ جی و خراب ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ مه گہر کہ سینک ستمی لیکرا بیت (بوی دروسته خرابہ ی ستمکار ناشکرا کات) ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ وه خوا هہ میسه بیسہری زانایه ﴿إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا﴾ نه گہر خیر و چاکہ دہر خہن (بہ ناشکرا بیکن) ﴿أَوْ تَحْفُوهُ﴾ یان بیشارنہ وه ﴿أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءِ﴾ یان بیورن لہ خرابہ یهك ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا﴾ نه وه بیگومان خوا هہ میسه لیبوردہ ی بہ توانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بہ راستی نه وانہ ی بی باوہرن ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خوا و پیغہ مبرہ کانی ﴿وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا﴾ وه دہ یانہ ویت جیاوازی بخہنہ ﴿بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ نیوان خوا و پیغہ مبرہ کانی ﴿وَيَقُولُونَ نُوْمِنُ بِبَعْضِ﴾ وه دہ لین باوہر بہ ہندیک (لہ پیغہ مبران) دہ ہینین ﴿وَنَكْفُرُ بِبَعْضِ﴾ وه باوہر ناہینن بہ ہندیکی تریان ﴿وَيُرِيدُونَ﴾ و دہ یانہ ویت ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہ و نیوانہ دا ریگہ یهك بدہنہ بہر ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ حَقًّا﴾ ٹانہ وانہ بہ راستی بی باوہری تہ اوون ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ﴾ وه ٹامادہ مان کردوہ بوی باوہران ﴿عَذَابًا مُهِينًا﴾ سزایہ کی رسواکەر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانہ ی برویان ہیناوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خوا و پیغہ مبرہ کانی ﴿وَلَمْ يُفَرِّقُوا﴾ وه ہیچ جیاوازی یہ کیان نہ خستہ ﴿بَيْنَ أَحَدِهِمْ﴾ نیوان ہیچ کام لہ و پیغہ مبرانہ ﴿أُولَئِكَ﴾ ٹانہ وانہ ﴿سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ﴾ لہ داہاتوودا خوا پاداشتیان دہ داتہ وه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا رَحِيمًا﴾ وه خوا هہ میسه لی بووردہ ی میہرہ بانہ ﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾ (نہ ی موحمہ د ﷺ) خاوهن نامہ کان داوات لی دہ کەن ﴿أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ﴾ کہ بویان بینتہ خوارہ وه ﴿كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ بہ راویک لہ ٹاسمانہ وه ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى﴾ جا بہ راستی داویان کرد لہ موسا ﴿أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾ گہرہ تر لہ وه ﴿فَقَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَرَأَى اللَّهِ جَهْرَةً﴾ خوا مان نیشان بدہ بہ ناشکرا ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْقَةَ﴾ جابروسکہ یهك لی ی دان و گرتنی ﴿بِظُلْمِهِمْ﴾ بہ ہوی ستم کردنیانہ وه ﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ﴾ پاشان گویرہ کہ یہ کیان کرد بہ پەرستراوی خویان ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ﴾ پاش نہ وه ی بویان ہات ﴿الْبَيِّنَاتِ﴾ بہ لگہ ناشکراکان ﴿فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ﴾ نه مجا ئیمہ چاوپوشیمان لہ ویش کرد (لہ گویرہ کہ پەرستیہ کہ یان) ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى﴾ وه بہ خشیمان بہ موسا ﴿سُلْطٰنًا مُّبِينًا﴾ مو عجیزہ و بہ لگہ ی ناشکرا (تا باوہر بینن) ﴿وَرَفَعْنَا قَوْمَهُمُ الطُّورَ﴾ وه بہر زمان کردہ وه بہ سہر سہریانہ وه (کیوی طور) ﴿بِمِثْقَلِ﴾ بہ ہوی پیمانہ انیانہ وه ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وه ووتمان پی یان ﴿ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بچنہ ژوورہ وه لہ دہر گای (قودسہ وه) بہ مل کہ چی و سوزدہ بردنہ وه ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ﴾ وه ووتمان پیان ﴿لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ﴾ دہست دریزی مہ کەن لہ روزی شہ مماندا (بہراو کردنی ماسی) ﴿وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ﴾ و ہرمان گرت لیان ﴿مِثْقَالَ عِلْطٍ﴾ پیمانیکی بہ ہیز و بتہو ﴿۱۵۱﴾

﴿فِيمَا نَقُضِيهِمْ﴾ جا به ہوی ہلہوشاندنہوی ﴿مِثْقَلُهُمْ﴾ پیمانیان ﴿وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وہ به ہوی پروا نہ ہینانیاں به ئاہتہ کانی خوا ﴿وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ﴾ وہ کوشتنی پیغہمبہرانیان ﴿بِعَدْوٍ حَقٍّ﴾ بہنارہوا (وہک زہ کہریاو یہ حیا) ﴿وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ وہ به ہوی ئەو ووتہیہیان: ئیمہ دلیمان داپوشراوہ ﴿بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا﴾ (نہ خیر وانیہ) بہ لکو خودا موری ناوہ به سہر دلہ کانیان دا ﴿يَكْفُرِهِمْ﴾ به ہوی باوہر نہ ہینانیاں وہہ ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ کہ واتہ باوہر نہینن ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مہ گہر کہ مینکیان نہ بیت ﴿وَيَكْفُرِهِمْ﴾ وہ به ہوی پروانہ ہینانیاں وہہ ﴿وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ﴾ وہ قسہ کردنیان لہ دژی مہریہم ﴿بُهْتَانًا عَظِيمًا﴾ کہ بوختانیکی زور گہورہ بوو ﴿وَقَوْلِهِمْ﴾ وہ به ہوی ئەوہی کہ ووتیان ﴿إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ بیگومان ئیمہ مہ سیح عیسی کوری مہریہمان کوشت ﴿رَسُولَ اللَّهِ﴾ کہ پیغہمبہری خوایہ ﴿وَمَا قَتَلُوهُ﴾ لہ کاتیکدا نہ شیان کوشتبوو ﴿وَمَا صَلَبُوهُ﴾ وہ ہلشیان نہ واسی بوو ﴿وَلَكِنْ شَكَّ لَهُمْ﴾ بہ لکو لینیان گوردرہ ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ وہ بیگومان ئەوانہی دووبہرہ کیان تی کہوت دہبارہی عیسا ﴿لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ﴾ لہ گوماندان لہ کوشتنہ کہیدا ﴿مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ ہیج زانینکیان دہبارہی نی یہ ﴿إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ﴾ جگہ لہ شوین کہ ووتنی گومان نہ بیت ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ وہ بہراستی و بیگومان نہیان کوشتبوو ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ (وانی یہ) بہ لکو خوا بہرزی کردہ وہ بولای خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ خواہہ میسہ زالی کار دروستہ ﴿وَأَنَّ مِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہ ہیج کہ سیک نی یہ لہ نامہ دار و (خاوہن کتیب) ہکان ﴿إِلَّا الْيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ مہ گہر پروای پی دینیت (بہ عیسا) ﴿قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ پیش مردنی ﴿وَنَوْمِ الْقَيْمَةِ﴾ وہ لہ رژی دوایشدا ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (عیسا) دہ بیت بہ شایہت بہ سہریانہ وہہ ﴿فَيُظَلِّمُونَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ بہ ہوی ستمم کردنہ وہ لہ لایہن جوولہ کہ کانہ وہہ ﴿حَرَمًا عَلَيْهِمْ﴾ حہراممان کرد لینیان ﴿طَيِّبَاتٍ﴾ چہند خوراکیکی پاک و خاویسن ﴿أُحِلَّتْ لَهُمْ﴾ کہ حہ لال کرابوو بویان ﴿وَيَصَدِّقُهُمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَيْرًا﴾ وہ به ہوی زور دژاہتی کردن و بہرہ لستی کردنیان لہ ریگہی خوا ﴿وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا﴾ وہ به ہوی سوودوہر گرتنیاں وہہ ﴿وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ﴾ کہ بیگومان لینیان قہدہ غہ کرابوو ﴿وَأَكَلِهِمْ أَقْوَالَ النَّاسِ﴾ وہ بہ ہوی سامان و مالی خہ لکی خوار دونیاں وہہ ﴿بِالْبَطْلِ﴾ بہنارہوا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وہ نامادہ مان کردوہ بوی پروا کانیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایہ کی زور بہ نازار ﴿لَكِنَّ الرِّسْحُونَ﴾ بہ لام دامہ زراوان و شارہ زایان ﴿فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ﴾ لہ زانیاریدا لہ وان (لہ جوولہ کہ کان) ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ و باوہر دارہ کان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ پروایان ہہیہ بہ وہی نیر دراوہتہ خواروہ بو سہر تو ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وہ بہوش پیش تو نیر دراوہتہ خواروہ وہہ ﴿وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ﴾ وہ بہ جی ہینہرانی نوئز ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زہ کات دہران ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و باوہر داران بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ رژی دواپی ﴿أُولَئِكَ سَتُؤْتِيهِمْ﴾ ئەوانہ لہ داہاتوویہ کی نزیکدا پینیان دہ بہ خشین ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی زور گہورہ ﴿

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بہ راستی نئمہ نیگامان بو کردوی ﴿كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ﴾ وہك چؤن نیگامان كرد بو نوح ﴿وَالنَّبِيَّيْنَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و بو پیغہ مبرہ کانی پاش ئه و ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وہ نیگامان كرد بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و نه وه کانی یه عقوب ﴿وَعِيسَى وَآيُوبَ وَهُدُودَ وَسُلَيْمَانَ﴾ وہ بو عیسا و ئیوب و یونس و هاروون و سوله یمان ﴿وَمَا آتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا﴾ وہ زه بوریشمان به خشی به داوود ﴿ص﴾ ﴿وَرُسُلًا﴾ وہ پیغہ مبرہ رانیک ﴿قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ﴾ بیگومان به سه رهاته کانیا نمان گیرا وه ته وه بو ت ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له مه و پیش ﴿وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ وہ پیغہ مبرہ رانیک به سه رهاته کانیا نمان نه گیرا وه ته وه بو ت ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ وہ خوا قسه ی کرد له گهل موسا به قسه کردن ﴿ص﴾ ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ﴾ پیغہ مبرہ ران (مان نار دو وه) که مورژده دهرن ﴿وَمُنذِرِينَ﴾ و تر سینه رن بن ﴿لِيُنذِرَ لِلنَّاسِ﴾ بو ئه وه ی بو خه لکی نه بیت ﴿عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ به لگه به سه ر خوا وه دوای (نار دنی) پیغہ مبرہ ران ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ خوا هه میشه زالی کار دروسته ﴿ص﴾ ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ﴾ به لام خوا شایه تی ده دات ﴿بِمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ به (پراستی ه تی) ئه و قورٹانه ی نار دو یه تی خوار وه بو ت ﴿أَنْزَلْنَاهُ رِجْلًا﴾ به زانینی خوی نار دو یه تی خوار وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ﴾ و فریسته کانیش شایه تی ئه دهن ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وہ خوا به سه شایه تی بیت ﴿ص﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی ئه وانہ ی که بی با وه ر بوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و به ره لستی رینگای خوا یان کرد ﴿قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ بیگومان ئه وانہ گو م ر ابوون به گو م ر ابوونیک ی دوور و له راده به دهر ﴿ص﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وظَلَمُوا﴾ به راستی ئه وانہ ی بر وایان نه هینا وه سته میان کرد ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ لَهُمْ﴾ خوا لینان خوش نابیت ﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ رینموونیشیان ناکات بو هیج رینگایه ک ﴿ص﴾ ﴿إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ﴾ بیجگه له رینگه ی دوزه خ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ئه میننه وه تیایدا به هه میشه بی و بی برانه وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ﴾ وه ئه وه ی باسکرا ﴿عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ لای خوا ئاسانه ﴿ص﴾ ﴿بَيِّنَاتٍ لِّلنَّاسِ﴾ ئه ی خه لکینه ﴿قَدْ جَاءَكُمُ الرُّسُولُ﴾ بیگومان پیغہ مبرہ هینا و یه تی بو تان ﴿بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ راستی و ره واله لایه ن په ر وه ردگار تانه وه ﴿فَقَامُوا خَيْرًا لَّكُمْ﴾ که واته ئیوه ش با وه ر بهینن چاکتره بو تان ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ وه ئه گه ر با وه ر نه هینن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه و ا بیگومان هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هی خوا یه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه میشه زانای دانای (کار دروسته) ﴿ص﴾

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئہی خاوهن پہراوہ ئاسمانی یہ کان ﴿لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پہوی مہ کہن
 له ئاینہ کہتان دا ﴿وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾ وہ شتیک مه لئین له بارہی خواوہ بیتجگہ له پراستی
 ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بینگومان مہ مسیح عیسی کوری مہ ریمہ ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تہ نہا پیغہ مہ بری
 خواہہ ﴿وَكَلِمَتُهُ﴾ (دروستی کردوہ بہ) ووتہی خوئی (بہ) ﴿الْقَهْنَ إِلَى مَرْيَمَ﴾ بہ (جیبریل دا) ناردی
 بو مہ ریمہ ﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ و (عیسا) گیانیکہ له لایہن خواوہ بہ خشر اوہ ﴿فَتَأْمُرُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کہ واتہ پروا
 بہتین بہ خواو پیغہ مہ برانی ﴿وَلَا تَقُولُوا لَنْ نَكْفُرَ﴾ وہ مه لئین (خواکانمان) سیانن (الله و عیسی و مہ ریمہ)
 ﴿أَنْتُمْ أَحْسَنُ الْكُفْرَ﴾ (له و ووتہ بہ) کوتایسی بہتین چاکترہ بوتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بینگومان خوا
 پہر ستر اوئیکی تہ نہایہ ﴿سُبْحٰنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وِلْدٌ﴾ پاک و بی گہردی بو خوا له وہی رولہی ہہ بیت
 ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ ہہر ہی خواہہ ہہر چی له ئاسمانہ کان و ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ہہر چی له زہ ویدایہ
 ﴿وَكَلَّمَ بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ وہ خوا بہ سہ چاودیر بی (و ہہ موو شتیکی بدریتہ دہست) ﴿لَنْ يَسْتَكْفِرَ
 الْمَسِيحُ﴾ ہہر گیز مہ مسیح لاری نی یہ (نارازی نی یہ) ﴿أَنْ يَكُونَ عَبْدَ اللَّهِ﴾ له وہی بہندہی خوا بیت
 ﴿وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ ہہر وہا فریشتہ نزیکہ کانیش ﴿وَمَنْ يَسْتَكْفِرْ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ وہ ہہر کہس
 بہ بہندایہ تی خوا رازی نہ بیت ﴿وَيَسْتَكْفِرْ﴾ وہ خوئی بہ گہورہ دابنیت ﴿فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾
 ئہوہ له داهاتوودا ہہ موویان کژدہ کاتہ وہ لای خوئی ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا ئہ وانہی کہ ہر وایان
 ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردہ وہ چاکہ کانیاں کردوہ ﴿فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ ئہوا پاداشتیاں دہداتہ وہ
 ﴿وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بویان زیادیش دہ کات له بہ ہرہی خوئی ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا﴾ بہ لام
 ئہ وانہی لاری یان کرد (لہ بہندایہ تی ئہو) ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا﴾ وہ خویمان بہ گہورہ زانی ﴿فَيَعَذِّبُهُمْ﴾
 ئہوہ خوا سزایان دہدات ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزایہ کی بہ نازار ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ جگہ له خوا
 دہستیاں ناکہ ویت ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ہیچ دوست و پشت گیریک (سہر خہر یک) ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ
 جَاءَكُم﴾ ئہی خہلکینہ بہ پراستی بوتان ہات ﴿بُرْهَنٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بہ لگہی ئاشکرا له پہر و ہر دگارتانہ وہ
 ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ وہ ناردمانہ خواوہ وہ بوتان ﴿تُورًا مِيمًا﴾ پرووناکیہ کی ئاشکرا کہر (کہ قورٹانہ)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ جا ئہ وانہی باوہریان بہ خوا ہیناوہ ﴿وَأَعْتَصَمُوا بِهِ﴾ و پشتیاں بہ و بہستوہ
 و دہستیاں گرت بہ ئاینہ کہ یانہ وہ ﴿فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةِ مَنْهُ﴾ ئہوہ بینگومان دہ یانخاتہ ناو بہ زہ بی
 خوئہ وہ ﴿وَفَضْلٍ﴾ و بہرہ و چاکہ (ی خوئہ وہ) ﴿وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا﴾ وہ ریتمایان دہ کات
 بولای خوئی کہ رینگای راستہ ﴿۱۷۰﴾

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) داوا ی فتوات لی دہ کهن ولیت دہ پرسن ﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ﴾ بلئی خوا فتواتان بؤدہ دات ﴿فِي الْكَلَلَةِ﴾ دہ بارہی کہ لالہ (کہ سیکہ نہ وہ و کور و باوک و باپیری نہ بیت) ﴿إِنْ أَمْرًا هَلَكَ﴾ تہ گہر پیاوینک مردوو ﴿لَيْسَ لَهُ وَدٌّ﴾ مندالی نہ بوو ﴿وَلَهُ أُخْتٌ﴾ تہ نہا خوشکینکی ہہ بوو ﴿فَلَهَا يَصِفُ مَا تَرَكْتُ﴾ تہ وہ نیوہی میراتی برا مردووہ کہی دہ کہ ویت ﴿وَهُوَ بِرُثْمَا﴾ وہ (تہ گہر ٹافرہ تی بمریت و تہ نہا براہہ کی ہہ بیت) تہو (براہہ) میراتی خوشکہ مردووہ کہی ہہ موو دہ بات ﴿إِنْ لَرَبِّكَ لَهَا وَلَدٌ﴾ تہ گہر خوشکہ مردووہ کہی مندالی نہ بیت ﴿فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ﴾ بہ لآم گہر دوو خوشک بوون (دوا ی برا مردووہ کہ بیان) ﴿فَلَهُمَا الثَّمَانِ مِمَّا تَرَكْتُ﴾ تہوا (دوو خوشکہ کہ) دوو سئی یہ کی میراتی برا کہ بیان دہ بن ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً﴾ وہ تہ گہر میراتگرہ کان چہند خوشک و براہہ ک بوون، پیاوون و ٹافرہ تان ﴿فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ تہ وہ بؤ ہر نیرینہ یہ کہ تہ ندازہی بہ شی دوو مینہ ہہ یہ ﴿يَبِينُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا بؤتان روون دہ کاتہ وہ ﴿أَنْ تَصِلُوا﴾ تا گو مرا نہ بن ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بہ ہہ موو شتیک زانایہ ﴿۱۵﴾

سورہ تی المائدہ ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی بر واداران ﴿أَوْفُوا بِالْعُقُودِ﴾ بہ لیتہ کانتان بیہ نہ سہر ﴿أَجَلَتْ لَكُمْ﴾ حہ لآل کراوہ بؤتان ﴿بِهِمْ﴾ (گؤشتی) ٹازہ ل و چوارپی (مہر و بز و ووشترو رہشہ و ولاغ) ﴿إِلَّا مَا بَيْنَ يَدَيْكُمْ﴾ بیجگہ لہ وہی کہ دہ خوینریتہ وہ بہ سہرتان دا (حہرامن) ﴿غَيْرِ مُجْلِ الصِّدِّ﴾ دروست نی یہ راو بکہن ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ لہ کاتیکدا تئوہ لہ ٹیحرام دابن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ بہ راستی خوا ہرچی بویت بریاری بؤ دہ دات ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہ وانہی بر و اتان ہینا وہ ﴿لَا تُجْلُوا شِعْرَ اللَّهِ﴾ ری مہ گرن لہ دروشمہ کانی خوا (ہہ لی مہ وہ شینتہ وہ) ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ وجہنگ مہ کہن لہ مانگہ حہرامہ کان دا ﴿وَلَا الْهَدْيَ﴾ وہ ری مہ گرن لہ و قوربانیانہی بہ دیاری دہ ہینرین بؤ مہ کہہ ﴿وَلَا الْقَلْبِدَ﴾ و (ری مہ گرن و زیان مہ دہن) لہ و قوربانیانہی ملوانکہ بیان لہ مل کراوہ (دیاری کراون بؤ نہ زر و قوربانی کردن) ﴿وَلَا أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ﴾ وہ مہ شکینن پرنزی تہ وانہی نیازی مالی خوا دہ کہن ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا﴾ بہ تہ مای بہ ہرہ مہندی و پڑہ زامہندی پہر و ہر دگاریانن ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ وہ کاتیک ٹیحرامتان شکاند تہ وہ (دروستہ) راو بکہن ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ﴾ باخہ شم و قیتان لہ کؤ مہ لیک و اتان لیتہ کات ﴿أَنْ صَدُّوا كُرْهُ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ بہر تہ وہی بہر گریبان کردن لہ مزگہ وتی حہرام (کہ عہہ) ﴿أَنْ تَعْتَدُوا﴾ کہ دہست درینزی بکہن ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ وہ کؤ مہ کی یہ کتری بکہن لہ سہر چاکہ و پاریزگاری و لہ خواترسان ﴿وَلَا تَعَاوَنُوا﴾ وہ کؤ مہ کی یہ کتر مہ کہن ﴿عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ لہ سہر تاوان و دہست درینزی ﴿وَأْتُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگو مان خوا تؤلہی بہ تینہ ﴿۱۵﴾

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ له سہرتان یاساغ کراوہ ﴿الْمَيْتَةَ﴾ (گوشتی) مردارہوہ بوو ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ﴾ وہ خوین
 وہ گوشتی بہراز ﴿وَمَا أُهْلِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ و ئەو ئازہلہی لە کاتی سەر بریندا ناوی غەیری خوای لئی برابیت
 ﴿وَالْمُنْحَقَّةَ﴾ و ئازہلی خنکاو (و خنکیتراو) ﴿وَالْمَوْقُوذَةَ﴾ وہ ئەوہی کہ لئی ی درایی تاگیانی دەرچوینت
 ﴿وَالْمُرَدِّيَةَ﴾ وہ ئەوہی لە بہرزی کہ وتیبته خواریوہو مرد بیت ﴿وَالنَّطِيحَةَ﴾ وہ شوخ لیدراو (کہ بہو شوخ لئی دانہ
 مردبی) ﴿وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ﴾ وہ ئەوہی درندہ لئی ی خواردبی ﴿الْأَمَادَكِيَّةَ﴾ بیجگہ ئەوہی (پیش مردن) سہرتان
 بری بیت ﴿وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ﴾ ہہروہا (یاساغ کراوہ لە سہرتان) ئەو ئازہلہی لە سہر بہرد سہر برابیت (نصب):
 چہند بہردینک بوون لە دەوری کہ عہ بہ پیرۆز سہر دہ کران و لە لایاندا ئازہلیان سہر دہ بری) ﴿وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
 بِالْأَزْلَمِ﴾ و داوا کردنی بەش بہخت (و نیاز گرتنہوہ) بہ تیرو پشک (کہ ہموو جوڑہ یانصیب ہاوشیوہ کانی
 دہ گرتنہوہ) ﴿ذَلِكَ فِتْنَةٌ﴾ (ئہ نجام دانی) ئەمانہ ہمووی لە فہرمان دەرچوون و تاوانہ ﴿الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 ئەوانہی برویان نہ ہیتاوہ ئەمرۆ نائومیند بوون ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ لە ئاینہ کہتان ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ کہواتہ لیان مہ ترسن
 ﴿وَأَخْشَوْنَ﴾ تہنہا لە من بترسن ﴿الْيَوْمَ كُنْتُمْ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ ئەمرۆ ئاینہ کہتانم تہواو (کامل) کردوہ بۆتان
 ﴿وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ و چاکو بہرہی خووم بہ تہواوی رشتوہ بہ سہرتاندا ﴿وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ و رازی
 بووم کہ ئیسلام ئاینتان بیت ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ﴾ جا ہەر کہس ناچار بوو ﴿فِي مَخْصَصَةٍ﴾ لە برسہ تیدا ﴿غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ﴾
 بئ ئەوہی نہتی گوناہ کردنی ہہ بیت (لہو گوشتانہ بخوات گوناہی ناگات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوہ
 بہراستی خوا لینخوش بووی بہ بہزہیی یہ ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) پرسیارت لئی دہ کہن ﴿مَاذَا
 أُحِلَّ لَهُمْ﴾ چی حہ لال کراوہ بۆیان؟ ﴿قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ بلئی حہ لال کراوہ بۆتان ہموو خووراکہ پاکہ کان
 ﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ﴾ وہ (نیچیری) ئەو بالندہو تانجی و سہگہ راو کہرانہی کہ فیزی راوتان کردوون
 ﴿تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ﴾ فیزی راویان ئە کہن لەوہی خوای فیزی کردوون ﴿فَكُلُوا مِمَّا آسَكَنَ عَلَيْكُمْ﴾ دہ بخون
 لەوانہی بۆتان دہ گرن ﴿وَأَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ و ناوی خوای لە سہر بینن (کاتی تانجی یہ کہی تی بہرئہ دہن
 وکاتی دہ بخون) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لەخوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بینگومان خوا لپرسینہوہی خیرایہ ﴿يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ﴾ ئەمرۆ حہ لال کراوہ بۆتان خووراکہ پاکو خاویتنہ کان ﴿وَطَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وہ خووراکہ
 ئەوانہی نامہیان پی دراوہ (ئہلی کتاب) ﴿حِلِّ لَكُمْ﴾ حہ لالہ بۆتان ﴿وَطَعَامِ كَحِلِّ لَهُمْ﴾ وہ خووراکہ ئیوہش
 حہ لالہ بۆ ئەوان ﴿وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ وہ ئافرہتانی (ئازادی) داوین پاک لە ئیمانداران (حہ لالہ بۆتان)
 ﴿وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ہہروہا ئافرہتانی (ئازادی) داوین پاک لە نامہ دارانی (گاور و جولہ کہ)
 ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ پیش ئیوہ ﴿إِذَا أَتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ ئە گہر ئیوہ مارہیی یہ کانیان بدہنی (حہ لالن بۆتان) ﴿مُحْصِنِينَ﴾
 ئیوہ دہبی داوین پاک بن ﴿غَيْرَ مُسْتَفْهِجِينَ﴾ داوین پیس نہبن (بہناشکرا) ﴿وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾ و دوستی ژیر
 بہ ژیرتان نہبی (بۆ داوین پیسی) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ﴾ وہ ئەوہی بی باوہر بی بہ ئیمان و شہریعت ﴿فَقَدْ حَبِطَ
 عَمَلُهُ﴾ ئەوہ بینگومان کردوہ کانی ہلدہوہ شیتہوہ ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ﴾ وہ لە پوژی دوایی دا یہ کیکہ لە
 خہ سارو مہندان ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەرداران ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ئەگەر ههستان بۆ نوێژ کردن
 ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾ ئەو هه دەم و چاوتان بشۆن ﴿وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾ ههروهه دهسته کانتان له گه‌ل
 ئانیشکه کانتان ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ﴾ وه دهستی تهر بهینن به سهرتان دا ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ وه
 پیکانتان (بشۆن) له گه‌ل ههردوو قوله پیتان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا﴾ وه ئەگەر له ش گران بوون
 ئەوه خۆتان خاوین بکه نه وه (خۆتان بشۆن) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ وه ئەگەر نه خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ
 سَفَرٍ﴾ یان له سه فهدا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾ یان که سیکتان هاته وه له شوینی پئویستی
 سه رئاو کردن ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان جووت بوون (یا پیستان به ریه ک کهوت) له گه‌ل خیزانه کانتاندا
 ﴿فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً﴾ و ئاوتان دهست نه کهوت ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ئەوه ته به موم بکهن به خۆلئیکی پاک
 ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾ جادهست بهینن به دەم و چاوو دهسته کانتان دا به و تۆز و خۆله
 پاکه ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ خوا نایه ویت هیج جوړه تهنگی و نارچه تیه ک له سهرتان
 دابنیت ﴿وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ﴾ به لکو نه به وی پاکتان بکاته وه ﴿وَلِيُثَبِّتَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾ و چاکه
 و به هره ی خوی ته و او بکات به سهرتانه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ به لکو سوپاسی بکهن ﴿۵﴾
 ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکه و فزلى خوا بکه نه وه به سهرتانه وه. ﴿وَمِيثَقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ
 بِهِ﴾ وه ئەو به یمانه ی که دایمه زراندن پیى ﴿إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ کاتیک که ووتتان بیستمان
 و گوپرایه ل بووین ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ يَدَاتُ الصُّدُورِ﴾ به راستى خوا چاک
 ئاگاداره به وه ی له سینگه کاندایه ﴿۶﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەرتان هیتاوه ﴿كُونُوا قَوْمِ
 اللَّهِ﴾ زۆر به ریکو پیکی ههستن به ئەه نجام دانى فه رمانه کانی خوا ﴿شُهَدَاءَ بِالْقَسْطِ﴾ شایه تی ده ربن
 به دادو راستى ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ﴾ بارق و کینه تان له دهسته و کۆمه لئیک هانتان نه دا ﴿عَلَىٰ
 الْأَعْدَاءِ﴾ له سه ره وه ی راست نه رۆن و دادگه ر نه بن ﴿أَعْدَاؤُا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ دادگه ربن ئەوه
 نزیکتره له پاریز کاری و خوا به رستی به وه ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 بیگومان خوا ئاگایه به کرده وه کانتان ﴿۷﴾ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوابه لئینی داوه به وانەى بر وایان هیتاوه
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه ی چاکه کانیان کردوه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆیان هه یه لئخوش بوون
 ﴿وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ و پاداشتیکی گه و ره ﴿۸﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ ٹہوانہی بروایان نہہینا ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ٹاہہ تہکانی ٹیمہیان بہ درؤ دانهنا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ٹہوانہ ہاورپی ٹاگری دوزہخن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ٹہی ٹہوانہی برواتان ہیناوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکہ و بہ ہرہی خوا بکہ نہوہ بہ سہرتانہوہ ﴿إِذْ هَمَّ قَوْمٌ﴾ کاتیک کؤمہ لیک نیازیان کرد ﴿أَنْ يَسْطُورُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ﴾ کہ دہست دریز بکہن بوتان ﴿فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خوایش بہرگری دہست دریزی ٹہوانی لیکردن ﴿وَأَتَّخُوا اللَّهَ﴾ وہ لہ خوا بترسن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وہ با پرواداران ہہرپشت بہ خوا بہستن ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہ خوا، بہ راستی خوا پہیمانی بہ ہیزی و ہرگرت لہ نہوہی ٹیسرائیل ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ﴾ و ہہلمان بڑارد لہوان ﴿أَثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾ دوانزہ چاودیر ﴿وَقَالَ اللَّهُ﴾ وہ خوا فرمووی ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ بنگومان من لہ گہ لتانم ﴿لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سویند بہ خوا ٹہ گہر بہر وپیکى نويز بہ جی بہین ﴿وَأَتَيْتُمُ الزَّكَاةَ﴾ و زہکات بدن ﴿وَأَمْسَمْتُمْ بِرُسُلِي﴾ و باوہر بہین بہ نیراوه کانم ﴿وَعَزَّزْتُمُوهُمُ﴾ وہ یارمہ تیان بدن وریزیان بگرن ﴿وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ﴾ وہ قہرز بدن بہ (بہندہکانی) خوا و خیریان پی بکہن ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بہ قہرزدان و خیریکى جوان وچاک ﴿لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ٹہوہ بنگومان گوناه و خراپہ کانتان ٹہسپمہوہ ﴿وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وہ ٹہتان خہمہ بہ ہہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہر وبارہ کان دین و دہچن بہرزیاندا ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ ٹہمجا لہ پاش ٹہو مہرج و پہیمانہ ہہرکس لہ ٹیوہ بی پروا بیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ٹہوہ بنگومان رینگای راستی وون کردوہ ﴿فِيمَا نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ﴾ ٹہمجا بہوئی (پاش گہز بوونہوہو) ہہلؤہ شانندنہوہیان بو پہیمانہ کہیان ﴿لَعَنَهُمُ﴾ نہفرہ تمان لی کردن ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَلَسِيَةً﴾ و ہدلہ کانیمان گپرا بہ دلنیکى رہق و ووشک ﴿يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ﴾ ووتہ و فرموودہی خوا لادہدہن ﴿عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ لہ شوینہکانى خوی ﴿وَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ وہ لہبیریان کرد بہشیکى زورلہوہی کہ ٹاموزگاری کرابوون پنی ﴿وَلَا تَزَالُ﴾ بی کوتایى و دواہاتن (بہردہوام) ﴿تَطَّلِعُ عَلَى خَآئِنَةٍ مِنْهُمْ﴾ ناگادار ٹہبی بہسہر ناپاکى و کردہوہی ناپاکیانہوہ (و بہردہوام خہریکى فر و فیل و ناپاکین) ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾ مہ گہر کہ میٹک لہوان نہ بیت (کہ ٹہمہ پیشہیان نی یہ) ﴿فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ﴾ جا ببورہ لییان و چاو پؤشى بکہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ بہ راستی خوا چاکہ کہرانى خوش دہویت ﴿۱۲﴾

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ وہ لهوانہی کہدہیان ووت ﴿إِنَّا نَصْرِي﴾ ئیمہ گاوورین ﴿أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ﴾ بهلین و پهمانی بههیزمان لی وەرگرتن ﴿فَسَوَّأْنَا مَآذُكُمُ أَيُّهَا﴾ بهلام بهشیکی گوره لهوی کهناموژگاری کران پی (لهسەر زمانی عیسی) لهبیریان چوو ﴿فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ بههوی ئەووه دوزمنایه تی وکینه بهریمان خسته نیوانیان ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی دواپی ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ﴾ وه لهمهدوا خوا ههوالیان پئدهدات ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بهوهی کهدہیان کرد (لهجهان دا) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئەی نامه داره کان (ئههلی کتاب) ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا﴾ بیگومان نیراومان هاتووه بوئیه ﴿بِئْتَانُكُمْ﴾ پرونی ده کاته وه بوئان ﴿كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ﴾ زوری لهوهی کهئیه ده تان شارده وه ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ لهکتیب (ی تهورات و ئینجیل) دا ﴿وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ وه چاو پوشی ده کات له زوریک لهوانه ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بیگومان بوئان هاتووه له لایه ن خواوه ﴿تُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ﴾ پروناکی یه کی گوره و نامه به کی پرون که ره وه ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾ خوا رینموونی که سینکی پی ده کات شوین ره زامندی نه و بکه ویت ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ بو رینگه کانی ئارامی و ناشتی ﴿وَيُخْرِجُهُمُ﴾ وه دهریان ده هینیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له تاریکی یه کانی (بی باوهریه وه) بو ناو پروناکی (ئیمان و ئیسلام) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ به فه رمانی خوی ﴿وَيَهْدِيهِمْ﴾ وه رینموونیان ده کات ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بو رینگای راست ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند به خوا به راستی بی باوهریوون ئەوانه ی که ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ به راستی خوا ههر مه سیحی (عیسی) کوری مه ریه مه ﴿قُلْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئەوه کی ده توانیت رینی هیچ شتیک بگریت له خوا ﴿إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ نه گهر بیه ویت مه سیحی کوری مه ریه مه له ناو بیات ﴿وَأَمَّهُ رَمْنٌ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ههروه ها دایکی و ههرچی که سیش له زهوی دا ههیه ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه ههر بو خوایه خاوه ن داریتی ئاسمانه کان و زهوی و مولکی ئەون ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و ههرچی واله نیوانیاندا ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ دروست ئە کاو دایته هینیت ههرچی بیه ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سهر هه موو شتیکدا به توانایه ﴿۷﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ﴾ جوولہ کہ وگا وورہ کان دەیان ووت ﴿تَحْنُ أَبْنَاؤُ اللَّهِ وَأَحِبُّوهُ﴾ ئیمہ کوران و خوشه ویستانی خواین ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلی دەی بوجی سزاتان دەدات به هوی گوناھه کانتانہ وه ﴿بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ﴾ (نه خیر راست نی یه) به لکو ئیوه مروئینکن ﴿مِمَّنْ خَلَقَ﴾ لهو مروئانہی که خوا دروستی کردون ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خوش ئەبیت له هەر کهس بیه ویت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ و سزای هەر که سیش ئەدات که بیه ویت ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ و هەر بۆ خوا به مولکی ئاسمانه کان و زهوی وه هەرچی واله نیواناندا ﴿وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ وه هەر بۆ لای ئەویشه گه پانه وه ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ئەی نامه داره کان ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا﴾ بینگومان نیراوه که مان هات بۆ ناوتان ﴿بَيِّنَاتٍ لَّكُمْ﴾ (بهرنامه ی خوا) پروون ده کاته وه بۆتان ﴿عَلَىٰ قَدَرٍ مِّنَ الرُّسُلِ﴾ پاش ماوه یه که له ناردنی پیغه مبه ران ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ له بهر ئەوهی نه لئین: ﴿مَآجَاءَ نَارٍ مِّنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نه هات بۆ لامان هیچ مژده ده رو ترسینه ریک ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ﴾ ئەوه تا بینگومان مژده ده رو ترسینه رتان بۆ هاتووه ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به توانا و دهسه لات داره به سه ر هه موو شتی کدا ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسی ئەو کاته بکه که موسا فه مووی به گه له که ی ﴿يَنْقُورُ أَذْكَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ئەی گه له که م بییری چاکه و به هره ی خوا بکه نه وه به سه رتانه وه ﴿إِذْ جَعَلْنَا فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ﴾ کاتیک که پیغه مبه رانی تیدا هه له خستوون ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ مَلُوكًا﴾ وه چه ندینی کردوون به پادشا و مه لیک ﴿وَأَنَّكُمْ مَا لِلرُّبُوتِ أَحَدًا﴾ وه شتیکی پی به خشیوون که نه ی به خشیووه به هیچ کهس ﴿مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ له جیهانیان ﴿يَنْقُورُ﴾ ئەی گه له که م ﴿أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمَقْدَسَةَ﴾ بچه ناو ئەو خاکه پیروزه ی (پاکراوه ته وه له بت په رستی که مه به ست پیی بیت المقدسه) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ که خوا بریاری داوه بۆتان ﴿وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ وه پاشه و پاش و هرنه گه رینه وه له ئاینه که تان ﴿فَتَقَبِلُوا خَيْرِينَ﴾ (نه گه ر بگه رینه وه) ئەوه به زیانباری و ناومیدی ئەگه رینه وه ﴿قَالُوا لِمُوسَىٰ﴾ ووتیان ئەی موسا ﴿إِنِّي فِيهَا قَوْمٌ جَبَّارِينَ﴾ به راستی گه لیک ی زور دارو سته مکار لهو شاره دایه ﴿وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا﴾ وه ئیمه هه رگیز ناچینه ناوی ﴿حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا ئەوان لئ ی دهرنه چن ﴿فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ ئەمجا ئەگه ر ئەوان لئ ی دهرچوون ﴿فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ ئەو کاته بینگومان ئیمه تیی ئەچین ﴿قَالَ رَجُلَانِ﴾ دوو پیاو ووتیان: ﴿مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ﴾ له وانہی له خوا ده ترسان ﴿أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ وه خوا چاکه ی ئیمانی پرشت بوو به سه ریاندا ﴿أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ بدن به سه ریاندا له قاپی شاره وه بچه زوره وه ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانكُرُوا عَلَيْهِمُ﴾ جا ئەگه ر چوونه ناویه وه ئەوه به راستی ئیوه زال دهن به سه ریاندا ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا﴾ وه پشت هه ر به خوا ببه ستن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگه ر ئیوه باوه پردارن ﴿۱۳﴾

﴿قَالُوا يَا مُوسَىٰ﴾ ووتیان ئەی موسا ﴿إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا﴾ بە پراستی ئیمە ھەرگیز ناچینە ناو ئەو شارە
﴿مَا دَامُوا فِيهَا﴾ تائەوان تئیدابن ﴿فَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتَلَا﴾ کەواتە برۆ خۆت و پەرورەدگارت
لەدزیان جەنگ بکەن ﴿إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ﴾ بئگومان ئیمە لێرە دانیشتووین ﴿قَالَ﴾ (موسا)
ووتی ﴿رَبِّ إِنِّي لَأَمْلِكُ﴾ ئەی پەرورەدگارم بە پراستی من خاوەنی هیچ کەسیک نیم ﴿إِلَّا نَفْسِي﴾
﴿وَأَخِي﴾ بئجگە لەخۆم و براکەم نەبیت ﴿فَأَفْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ﴾ کەواتە جیایی بخەرە نێوان
ئیمە و ئەو گەلە ی ﴿الْفٰسِقِينَ﴾ کە لەسنووری خوا دەرچوون ﴿قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ﴾
(خوا) فەرمووی بە پراستی ئەو (خاکە پیروزە ی بیت المقدس) قەدەغە کراوە لەسەریان ﴿أَرْبَعِينَ﴾
﴿سَنَةً﴾ ماوەی چل سال ﴿يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ بەسەر گەردانی دەخولیتنەو بەسەر زەویدا ﴿فَلَا﴾
﴿تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِينَ﴾ بۆیە خەم مەخۆ لەسەر ئەو گەلە ی کە لە سنووری خوا دەرچوون ﴿قَالَ﴾
﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ﴾ (ئە ی موحمەد ﷺ) بخویننەرەو بەسەریاندا ﴿نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ﴾ ھەوالی دوو
کۆرە کە ی ئادەم کە حەق و راستە ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا﴾ کاتیک ھەردووکیان دوو جوۆرە قوربانی یان کرد
﴿فَقَبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا﴾ ئەمجا لە یە کێکیان وەرگیرا ﴿وَلَمْ يَقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ وە لەو ی تریان وەر نەگیرا
﴿قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾ (ئەو ھیان لێی گیرا نەکرا) ووتی بئگومان دەبێ ھەر بتکوژم ﴿قَالَ إِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ﴾
﴿الْمُتَّقِينَ﴾ ئەویش ووتی خوا (قوربانی) تەنھا لە پارێزکاران و لەخواترسان گیرا دەکات ﴿قَالَ﴾
﴿لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ﴾ سویند بەخوا ئە گەر تۆ دەستم بۆ درێژکە ی ﴿لَتَفْتُنَنِي﴾ بۆ ئەو ی بملکوژی
﴿مَا أَنَا بِأَسِطِرٍ يَدِي إِلَيْكَ لَأَقْتُلَنَّكَ﴾ من دەست درێژ ناکەم بۆ تۆ بۆ ئەو ی بتکوژم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾
بە پراستی من لەخوا ئە ترسم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کە پەرورەدگاری ھەموو جیھانیانە ﴿إِنِّي أُرِيدُ﴾
بە پراستی من دەمەوینت ﴿أَنْ تَبُوأ بِيَأْتِي وَإِثْمِكَ﴾ کە تۆ بگەریتتەو (بۆلای خوا) بە گوناھی من و
خۆیشتەو ﴿فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ ئەوسا تۆ لەھاو لەانی دۆزەخ دەبیت ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾
ھەر ئەو ھەش پاداشتی ستەم کارانە ﴿قَالَ فَمَنْ جَعَلَ لَكَ الْغُبُّ رُحْمًا﴾ ئەمجا دەرونی (ئەو تاوانبارە) ھانی دا
﴿قَتَلَ أَخِيهِ﴾ بۆ کوشتنی براکە ی ﴿فَقَتَلَهُ﴾ وە کوشتی ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾ بە ھۆی یەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
زیان باران و خەسار و مەندان ﴿قَبَعَتْ اللَّهُ عُورَابًا﴾ پاشان خوا قەلە پەشینکی نارد ﴿يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾
لەزەویدا چالی ھەلئە کەند (بۆ قەلە پەشینکی مردارەو ھەو) ﴿لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤْرِي سَوَاءَ أَخِيهِ﴾ بۆ ئەو ی
نیشانی بدات کە چۆن لەشی براکە ی بشاریتتەو ﴿قَالَ يٰ نُؤْيَلِي﴾ ووتی ئای داخی سەختم و تیاچوون
بۆ من ﴿أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْعُرَابِ﴾ بۆ من دەستە پاچە بووم لەو ی وە ک ئەم قەلە پەشەبم؟
﴿فَأُورِي سَوَاءَ أَخِي﴾ تا تەرم و عەورەتی براکەم بشارمەو ھەو ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ النَّٰدِمِينَ﴾ ئەوسا چوو ھەو ھەو ھەو
پەشیمان بوانەو ھەو ﴿قَالَ﴾

﴿مَنْ أَجَلْ ذَلِكَ﴾ ہر لہبہر ئہ وہ (ی کہلہ و داستانہ دا باسکرا) ﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ پیوستمان کرد لہسہرنہ وہی ئیسرائیل ﴿أَنَّهُ﴾ کہ بینگومان بریار ئہ مہیہ ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا﴾ ئہ وہی تہ نیا کہ سیک بکوڑیت ﴿يَعْرِئِ نَفْسٍ﴾ لہ تۆلہی کہ سیک کوزراودا نہ بیت ﴿أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ﴾ یان تۆلہی خرابہ کاری و نازاوه بنیتہ وہ لہسہر زہوی دا ﴿فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ ئہ وہ وک ئہ وہ وایہ ہموو خہلکی کوشتیت ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا﴾ ئہ وہش بی تاوانیک رزگار کات لہ کوزران ﴿فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا﴾ ئہ وہ وک ئہ وہ وایہ ہموو ئادہ می رزگار کرد بیت و زیندووی کردنہ وہ ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند بہ خوا بینگومان، پیغہ مہرہ کانمان ہاتن بۆلایان بہ بے لگہ رپونہ کانہ وہ ﴿ثُمَّ إِنَّا كَثَّرْنَا مُنْتَهُم بَعْدَ ذَلِكَ﴾ کہ چی لہ پاش ئہ وہ زوریک لہ وانہ ﴿فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾ زیادہ رپویان کرد لہ زہویدا ﴿۱۳﴾ ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ﴾ بہ راستی تۆلہی ئہ وانہی ﴿يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ کہ جہنگ و دوزمنایہ تی ئہ کەن لہ گەل خواو پیغہ مہرہ کہی دا ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وہ ہول ئہ دن لہ زہویدا خرابہ بلاوبکہ نہ وہ ﴿أَنْ يَقْتُلُوا﴾ (ئہ وہ تۆلہ یان) ئہ وہیہ بکوڑرین ﴿أَوْ يُصَلِّبُوا﴾ یا ہلبواسرین بہ دارا ﴿أَوْ تَقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ﴾ یان دەست وقاچیان بپردریت ﴿مَنْ خَلِيفَ﴾ بہ پیچہ وانہ وہ (پراست و چہ پ) ﴿أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ﴾ یان دوور بخرنہ وہ لہ وولات ﴿ذَلِكَ لَهُمْ جزى فِي الدُّنْيَا﴾ ئہ مہ زہبونی و ئابرو بردنیانہ لہ جیہاندا ﴿وَلَهُمْ فِي الآخِرَةِ﴾ لہ دوارپوڑیشدا بویان ہہیہ ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی گہورہ ﴿۱۴﴾ ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ بیجگہ لہ وانہی تہ وہ بیان کردوہ ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ﴾ لہ پیش ئہ وہی دەسہ لاتتان بیت بہ سہریاندا ﴿فَاعْلَمُوا﴾ تا بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ کہ بہ راستی خوالی بوردہی میہرہ بانہ ﴿۱۵﴾ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہ وانہی پرواتان ہیناوه ﴿أَتَوْا اللَّهَ﴾ لہ خوا بترسن ﴿وَأَبْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ بگہ رین بہ دواہی ہموو ہو کارینکدا کہ نزیکتان بخاتہ وہ لہ خوا ﴿وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾ وەتی بکوشن و خہبات بکہن لہ رپگہی خوادا ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بہ ئومیدی رزگار بونتان ﴿۱۶﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی ئہ وانہی کہ لہ جیہاندا بی پروا بوون ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ﴾ ئہ گہر بینہ خواہنی ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہرچی لہ زہویدایہ ہمووی ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ ئہ وەندہی تریشی لہ گەل بیت ﴿لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ بۆ ئہ وہی خوئیانی بی بکرنہ وہ و رزگار کەن لہ سزای رپوڑی دواہی و بیہ خشن بۆ رزگار بوونیان ﴿مَا نُقْبِلُ مِنْهُمْ﴾ لی یان وەرناگیریت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وہ بویان ہہیہ سزایہ کی بہ نازار ﴿۱۷﴾

﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ﴾ دهیانه ویت له ناگری دوزخ بیتہ دہرہ وه ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا﴾
 به لام ہر گیز دہر چوونیان له (ناگری دوزخ) نی یہ ﴿وَأَلْهَمَهُمُ عَذَابَ مُّصِيبٍ﴾ و سزای بہر دہ و امیان
 بؤہہ یہ ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پیاو و نافرہ تی دز ﴿فَأَقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ دہستیان بپرن ﴿جَزَاءً بِمَا
 كَسَبَا﴾ له تۆلہ ی ئەو دزیہ ی کردویانہ ﴿نَكَالًا مِنَ اللَّهِ﴾ ئەمہ تۆلہ و تہمی کردنیکہ له لایہن
 خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا بالآ دہستی کار دروستہ ﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ﴾ جا ہر
 کہس تۆبہ ی کرد له پاش ستہمہ کہی (دزیہ کہی) ﴿وَأَصْلَحَ﴾ وه کردہ وہی چاکی کردو باش بوو
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُتُوبُ عَلَيْهِ﴾ ئەوہ بیگومان خوا تۆبہ کہی لی و ہر دہ گریٹ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بہراستی
 خوا لیبور دہی میہرہ بانہ ﴿الَّذِينَ تَعْلَمُونَ﴾ ثایا نہت زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ﴾ کہ ہر بؤ خوا یہ
 خواوہ نیٹی ناسمانہ کان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زہوی ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہر کہ سیک دہدات کہ بیہ ویت
 ﴿وَيَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ وه ئەبووریت له ہر کہس خوی بیہ ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وه خوا بہ سہر ہہ موو شتی کدا بہ توانا و دہ سہ لاتدارہ ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ ئەہی پیغہ مہر ﷺ
 ﴿لَا يَخْزَنُكَ﴾ خہم بارت نہ کات ﴿الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ ئەوانہ ی کہ پیشبر کی دہ کہن له بی
 بروایی دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَقْوَامِهِمْ﴾ له وانہ ی بہدہم ئەلین بروامان ہیناوہ ﴿وَلَوْ تَوَّابُونَ﴾
 کہ چی دلہ کانیاں بروای نہ ہیناوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ ہر وہا له وانہ ش کہ جوولہ کہن ﴿سَمِعُونَ
 لِلْكَذِبِ﴾ زور گوی قولاخن بؤ درؤ ﴿سَمِعُونَ لِقَوْمِهِمْ﴾ زور گوی له مشتی دہستہ یہ کی
 ترن ﴿لَوْ يَأْتُونَكَ﴾ کہ نہ ہاتون بؤ لای تو ﴿يُخْرِفُونَ الْكَلِمَ﴾ ووتہ کانی (تہورات) دہ گورن ﴿مِنْ بَعْدِ
 مَوَاضِعِهِ﴾ له پاش ئەوہ ی خوا لہ شوینی خوی دایناون ﴿يَقُولُونَ إِن أَوْتِينَاهَذَا﴾ ئەلین ئە گہر
 ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی گوترا (لہ لایہن موحمہ مد ﷺ) ﴿فَخَذُوهُ﴾ ئەوہ و ہری گرن ﴿وَإِن لَّمْ
 تَوْتَوْهُ﴾ ئە گہر لہ ئەمہ (ی ئیمہ) تان پی نہ گوترا ﴿فَأَحْذَرُوا﴾ ئەوا خوتان پباریزن ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ
 فِتْنَتَهُ﴾ وه ہر کہ سیک خوا بیہوی کافرو گومرای بکات ﴿فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئەوہ تو
 لہ بہر امہر خوا دا ہیچت پی ناگریت بوی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ کہ سانیکن ﴿لَوْ يَرِدِ اللَّهُ أَن يُظْهِرَ
 قُلُوبَهُمْ﴾ خوا نہ یویستووہ دلہ کانیاں پاک بکاتہ وہ ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ لہ دونیادا سہر شور دہ بن
 ﴿وَأَلْهَمَ فِي الْآخِرَةِ﴾ وه لہ رۆزی دواییشدا بویان ہہ یہ ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایہ کی زور گہرہ ﴿۱۱۴﴾

﴿سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ ئەو (جوولہ كانہ) زور گوئی قولاًخی درون (ہمیشہ گوئی ہلدہ خەن بو درو) ﴿أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ﴾ مالى حەرام زور دەخون ﴿فَإِنْ جَاءَ وَكَ﴾ جا ئەگەر ئەوانە هاتن بولات ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ﴾ ئەو (بەوێستی خۆت) بریار بدە لە نیوانیاندا ﴿أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ یان وازیان لى بهینە ﴿وَإِنْ تَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ خو ئەگەر وازیان لى بهینی ﴿فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا﴾ ئەوە هیچ زیانیکت پی ناگەیهنن ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ وە ئەگەر بریارت دا لە نیوانیاندا ئەوا بە دادوهری بریار بدە ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونکە بەراستی خوا دادگەرانى خوش دەوێت ﴿وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ﴾ وە ئەوانە چون تۆدە کەن بە دادوهر ﴿وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ﴾ لە کاتیکدا تەوراتیان لایە ﴿فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾ کە حوکم و بریاری خوای تیاہ ﴿ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ ئەمجا لەپاش ئەو (ی کە کردیتیان بە دادوهر) روو وەر دەگیرن ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان ئەوانە بروادار نین ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ﴾ بینگومان ئیمە تەوراتمان ناردە خوارەوہ ﴿فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ کە پرێتموونى و پروناکی تیدا بوو ﴿يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ﴾ ئەو پیغەمبەرانە حوکمیان پی دە کرد ﴿أَسْمَؤُا﴾ کە موسلمان و ملکہ چ بوون ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ بو ئەوانە ی کە جوولە کە بوون ﴿وَالرَّيْبِيِّونَ وَالْأَخْبَارَ﴾ ھەر وہا زانا خوا ناسە کان و زانا شەرع زانە کان (حوکمیان پی دە کرد) ﴿يَمَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ﴾ بە ھۆی ئەوہ ی فرمانى پارێزگارى کتیبى خوا (تەورات) یان پی کرا بوو (لە لایەن پیغەمبەرە کانیانەوہ) ﴿وَكَأَنُوعًا عَلَيْهِ شَهَادَةً﴾ وە شایە تیش بوون لەسەرى ﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ﴾ کە واتە ئەى (زانایانى جوولە کە) لە خەلکی مەترسن ﴿وَإِخْشَوْنَ﴾ بەلکو تەنھا لە من بترسن ﴿وَلَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي﴾ بەلگەو فرمانە کانی من مە گۆر نەوہ (مە فروشن) ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ بە نرخیکی کەم ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وە ھەر کەس حوکم نە کات بەو بریارانە ی کە خوا ناردوویە تیاہ خوارەوہ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئا ئەوانە پی باوهرن و موسلمان نین ﴿وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا﴾ لە تەوراتدا نوسیمان (پتوێستمان کرد) لەسەریان ﴿أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ کە بینگومان ھەر کە سیک بە دەستی ئەنقەست کە سیک بکوژیت ئە کوژریتەوہ لە بەرامبەریدا ﴿وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ﴾ وە چاو لەبرى چاو ﴿وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ﴾ وە لووت لەبرى لووت ﴿وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ﴾ وە گوێچکە لەبرى گوێچکە ﴿وَالْيَسْنَ بِالْيَسَنِ﴾ وە ددان لەبرى ددان ﴿وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ﴾ وە زامە کانیش تۆلە یان زامدار کردنى دەست درێژى کەرانە ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ﴾ جا ھەر کەس لە تۆلە سەندن خوش بیت ئەوہ ئەبیتە ھۆی سەپینەوہ ی گوناھى ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ﴾ وە ھەر کە سیک حوکم نە کات ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بەوہ ی کە خودا ناردوویە تیاہ خوارەوہ ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەوا ھەر ئەو کە سانە ستم کارى تەواون ﴿۱۵﴾

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ نہ مجاہدہ دوای پیغمبر مبرانی (جو ولہ کہدا) رہوانہ مان کرد ﴿بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عیسیٰ کوری مہریہم ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ باوہری ہدیہ بہئو تہ وراتہی کہلہ پیش خویہوہ ہاتوہ و) راستی دہردہ خات و باوہری پیہتی) ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ﴾ وہ ئینجیل مان پی بہ خشی کہرینمونی و پروناکی تیدایہ ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ وہئو تہ وراتہ بہراست دہزانی ت کہلہ پیش ئوہوہ ہاتوہ ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وہ رینمونی و ناموزگاری یہ بو پاریز کاران ولہ خواترسان ﴿وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ﴾ دہبا پیرہوانی ئینجیل حوکم بکن ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ بہوہی کہخوا ناردوویہ تہ خواروہ تیایدا ﴿وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وہ ہر کہس حوکم نہ کات بہوہی کہخوا ناردوویہ تہ خواروہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ ئا ئوانہ بہتہ وای یاخین و لہ فرمانی خوا دہرچون ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وہ ئم قورٹانہ مان ناردہ خواروہ بو تو بہ حق و راستی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتیہ کانی پیش خوی بہراست دہزانی و پشتیوانیان لی دہ کات (پیش دہست تیخستن و گورینیان لہ لایہن جولہ کہ و گاورہ کانہوہ) ﴿وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ﴾ و چاودیریانہ ﴿فَأَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ کہواتہ حوکم و بریاربدہ لہ ناو نامہ دارہ کاندا بہوہی خوا ناردوویہ تہ خواروہ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وہ شوین ہواو ہوہسی ئوان مہ کہوہ ﴿عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ﴾ لانہ دہی لہو حوکم و بریارہ ہق و راستہی کہ بو ت ہاتوہ ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ﴾ دامن ناوہ بو ہر ئوممہ تیک لہ ئیوہ ﴿شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا﴾ شہریعت و رینگہ یہ کی روون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وہ ئہ گہر خوا بیویستایہ ئیوہی ئہ کرد بہیہک ئوممہ ت و کومہل ﴿وَلٰكِن لَّيَبْتَلُوْكُمْ﴾ بہ لام (نہیکر دوون) بوئوہی تاقیتان بکاتہوہ ﴿فِي مَآءِ اتِّكُمْ﴾ لہو شہریعت و یاسایانہی کہ پی بہ خشیوون ﴿فَاسْتَقِمْ وَالْخَيْرَاتِ﴾ کہواتہ پیش برکی بکن بوئو شتانہی کہ چاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گہرانہ و تان ہر بو لای خوا یہ بہ گستی ﴿فِي نَفْسِكُمْ﴾ ئہ مجا ہوالتان پیدہدا ﴿بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ بہوہی کہلہ جیہاندا جیاوازیوون تیایدا ﴿وَأَن أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ وہ (فرمانمان پی کردیت) کہ حوکم بکہ لہ نیوانیاندا ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بہوہی کہخوا ناردوویہ تہ خواروہ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ و شوین حہزو ئارہ زویان نہ کہوہیت ﴿وَاحْذَرْهُمْ أَن يُفْتِنُوكَ﴾ وہ ووریا بہ لیان لہوہی بت ترازینن ﴿عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ لہ ہندیك لہوہی خوا ناردوویہ تہ خواروہ بو ت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ ئہ مجا ئہ گہر ئوانہ رویان و ہر گپراو سہر پیچی یان کرد ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ ئہوہ بزانیہ و دلنیا بہ خوانہ یہوہیت ﴿أَن يُصِيبَهُمْ بَعْضُ ذُنُوبِهِمْ﴾ بہوہی ہندیك لہ تاوانہ کانیا نہوہ سزایان بدات و تووشی زیانیان بکات ﴿وَأَن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُونَ﴾ بیگومان زور لہ ئادمی یہ کان سہر کہشن و لہ سنووری خوا دہرچون ﴿لِنَحْكُمَ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْعُونَ﴾ نایا ئوان داوای حوکمی نہ فامی دہ کہن؟ ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ نایا کی حوکم و بریاری لہ ہی خوا جوان و چاکترہ؟ ﴿لَقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ بو کہ سانیک کہ بروای تہ وایان ہدیہ ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى باوەرتان هیتاوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ جووله كهو گاوور مه كهن به پشتیوان و خو شه ویستی خو تان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ئەوانه هه ندیکیان دوستی یه کترن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ﴾ ئەوه تان ئەوان بکات به پشتیوان و دوستی خو ی ﴿فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ﴾ ئەوه به راستی ئەوه كه سه له وانه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا رینمونی گه لی سسته مکاران ناکات ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ بویه ئەبینی ئەوانه ی دلین نه خو شى (دوو رووی) تیا به ﴿يَسْتَرْعُونَ فِيهِمْ﴾ پیش برکی ئە كه ن له دوستایه تی ئەو (جووله كهو گاوور) انه دا ﴿يَقُولُونَ نَحْنُ﴾ ئەلین ئە تر سین ﴿أَنْ تَصِيبَنَا آيَةٌ﴾ كه به سه ر هاتی ناخوشی رۆزگار دوو چارمان ببیت ﴿فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّ بِالْفَتْحِ﴾ ده ی نزیکه خوا سه ر كه وتن و زال کردنی ته او بنیریت (بو پیتغه مبه ر ﷺ) ﴿أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ﴾ یان له لایه ن خو به وه کاریکی تر بکات ﴿فَيَصْحُبُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا﴾ به هوی ئەوه وه وایان لیدیت له وه ی په نهانیان کردبوو ﴿فِي أَنفُسِهِمْ نَدِيمِينَ﴾ له ده روونی خو یاندا په شیمان ده بنه وه ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوسا ئەوانه ی برویان هیتاوه ده لین ﴿أَهْوَالِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ تیا ئەوه كه سانه ئەوانه ن كه سویندیان به خوا ئە خوارد ﴿جَهْدًا يُكْرِهَهُمْ﴾ به توندترین سویندیان ﴿إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ﴾ كه به راستی ئەوان له گه لتانن ﴿حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کرده وه کانیان پو چهل بوویه وه ﴿فَأَصْبَحُوا خَسِرِينَ﴾ به هوی ئەوه وه زه ره مه ندو ره نجه ر بوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانه ی كه باوه رتان هیتاوه ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ هه ر كه س له ئیوه هه لگه ریته وه له ئاینه كه ی ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ﴾ ئەوه به زووی خوا له باتی ئەوان گه ل و كۆمه لیکى تر ئە هینیت ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ خوا ئەوانی خوش ئەویت و ئەوانیش خویان خوش ئەویت ﴿أَذَلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به سۆزو به زه بین به رانه ر بروا داران ﴿أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به هیزو توندن به رانه ر بی برویان ﴿يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تی كۆشان ده كه ن له ریخی خوا دا ﴿وَلَا يَخَافُونَ أُوْمَةَ لَآئِمٍ﴾ و ناترسن له سه رزه نشتی سه رزه نشت کاران ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ئەوه ی باسکرا چا كه و به هره ی خویه ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئەبیه خشیت به هه ر كه س كه خو ی بیه ویت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عَلِيمٌ﴾ وه خوا ده سته لات فراوانی زانیه ﴿إِنَّمَا وَكَّلَ اللَّهُ رَسُولَهُ﴾ بیگومان دوست و یارمه تی ده ری ئیوه ته نها خواو پیتغه مبه ره كه یسی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بروا دارانن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ ئەوانه ی كه به ریک و پیکى نویره کانیان به جی ئەهینن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات ئەده ن ﴿وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ به رده وام مل كه چن بو فرمانی خوا ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هه ر كه س خواو پیتغه مبه رو ئیمانداران بکات به پشتیوانی خو ی ﴿فَإِنْ حَزِبَ اللَّهُ هُمْ أَغْلِبُونَ﴾ ئەوه بیگومان هه ر كۆمه لی خوا زال و سه ر كه وتوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى كه سانیک كه برواتان هیتاوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ﴾ دامه نین ئەوانه ی كه ئاینه كه ی ئیوه داده نین (به شتیکی) ﴿هَرُورًا وَعَبَاءً﴾ گالته و لاقرتی پیکراو ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له وانه ی نامه یان پی به خسراوه ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ له پیش ئیوه دا ﴿وَالكُفَّارَ﴾ وه له بی بروا کانیس ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ (دایان مه نین) به دوست و خو شه ویستی خو تان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەگه ر ئیوه بروادارن ﴿٤٧﴾

﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ کاتیک ئیوہ بانگ دہدن بؤ نویژ ﴿اتَّخَذُوا هَاهُنَا آلِهَةً﴾ ئہو (دوو پروانہ) گالتہو لاقرتی ہی ئہ کهن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئہ مہش بہ ہوی ئہو وہ بہ کہ ئہوان گہ لیکھی نہ فام و نہ زانن ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ بلی ئہی نامہ دارہ کان ﴿هَلْ تَعْقُمُونَ مِمَّا﴾ ئایا ہیچ پرخنہو پرقیکتان ہہ بہ لہ ئیمہ ﴿إِلَّا أَنْ أَمَّنَّا بِاللَّهِ﴾ بیجگہ لہوہی کہ پروامان ہیناوہ بہ خوا ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا﴾ وہ بہو قورٹانہی ہیتراوہ تہ خواروہ بؤمان ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ وہ بہوہی لہ مہوہ پیتش ہیتراوہ تہ خواروہ ﴿وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ﴾ بیگومان زور بہ تان سہر کہش و لہ سنوور دہر چوون ﴿قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ﴾ ئہی مو حہ مہد ﴿بَلَىٰ﴾ بلی ئایا ہہ و التان بدہمی ﴿بَشِّرْ مِنَ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ کی شوین و پاداشتی خراپترہ لای خوا لہوہ ﴿مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ئہوہ کہ سیکہ خوا نہ فرہتی لی کرد بیت ﴿وَعَصَبَ عَلَيْهِ﴾ وخہ شمی لیگر تبیت ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ﴾ وہ ہندیکی لی کرد بن بہ مہیموون و بہراز ﴿وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ﴾ وہ بت و تاغوتی بہرستبیت ﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا﴾ ئہوانہی باسکران خراپترین شوینیان ہہ بہ ﴿وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ و گومپترین کہ سن لہرینگای راست ﴿وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا﴾ وہ کاتیک دین بؤلاتان دہلین پروامان ہیناوہ ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ﴾ سویندی بیگومان بہ بی پروایی بہوہ ہاتوون ﴿وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ وہ بیگومان ہہر بہ بی پروایشہوہ دہر چوون ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ وہ خوا زور چاک دہزانی بہوہی کہ دہیان شاردہوہ ﴿وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ﴾ وہ ئہ بینی زوریک لہوانہ ﴿يَسِرُّونَ فِي الْأَثَرِ وَالْعُدُونِ﴾ پیتشبر کی ئہ کهن لہ گوناہو دہست دریزی کردن ﴿وَأَكْلِهِمُ السَّحْتَ﴾ و حہرام خواردندا (وہک بہرتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بیگومان ئہوہی کہ دہیان کرد زور بہدو خراپ بوو ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَخْبَارُ﴾ ئہوہ بؤچی بہرگریان نہ کردن خواپہرست و زاناکانیان ﴿عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ﴾ لہ گوفتاری گوناہیان و ﴿وَأَكْلِهِمُ السَّحْتَ﴾ لہ حہرام خواردنیان (وہک بہرتیل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ بہراستی شتیکی بہدبوو ئہوہی دہیان کرد ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوولہ کہ کان ووتیان ﴿يَدَّ اللَّهُ مَعْلُولَةً﴾ خوا دہستی بہستراوہ (پاکسی بؤخودا) ﴿عَلَّتْ أَيْدِيهِمْ﴾ یاخوئہوان خویمان چنگ قوچراو و دہست بہستراوین ﴿وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا﴾ وہ نہ فرینیان لیکرا بہ ہوی ئہوہی کہ ووتیان ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (نہ خیر وانی بہ) بہ لکو ہہردو دہستی خودا ہہمیشہ کراوہ بہ (لہم ئایہ تہ دا جیگیر کردن و باسکردنی سیفہتی دہست بؤ خودا ہاتوہ ئیمہ باوہرمان پیہتی بہ بی لیچواندن و شیوہ کہی نازانین و تہنہا خودا دہیزانیت) ﴿يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چونی بیہویت دہبہ خشیت ﴿وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ﴾ وہسویند بہ خوا زیاد دہکات بؤ زور لہوان (بؤ زانوا سہرؤ کہ کانیان) ﴿مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئہو قورٹانہی ہیتراوہ تہ خواروہ بؤ تو لہ لایہن پہرور دگارتہوہ ﴿طَغَيْنَاؤُكُفْرًا﴾ سہر کہشی و بی پروای (زیاد ئہکات بؤیان) ﴿وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ﴾ وہخستومانہ تہ نیوانیان ﴿الْعُدْوَةَ وَالْبَعْصَةَ﴾ دوزمنایہتی و کینہو رقبہہری ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروژی دواپی ﴿كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ﴾ ہہر جاریک ئاگریکیان ہہ لگیر ساند بیت بؤ ئاژاوہ نانہوہ و جہنگ ﴿أَطْفَأَهَا اللَّهُ﴾ خوا ئہو ئاگرہی کوژاندوتہوہ ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وہ تیکوشان ئہ کهن لہ زہوی دا بؤ خراپہو تیکدان ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ خواش خراپہ کارانی خوش ناوینت ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا﴾ خو ئه گہر بہ راستی نامہ دارہ کان (ئہ ہلی کتاب لہ گاور و جولہ کہ کان)
 بروایان بہینایہ ﴿وَأَتَقُوا﴾ و خویمان ہپاراستایہ و پاریزکار ولہ خواترس بوونایہ ﴿لَا كَفَرْنَا عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بنگومان گوناہو خراہہ کانیا نمان دہسری یہ وہ لیان ﴿وَلَا دَخَلْتُهُمْ حَتَّىٰ النَّعِيمِ﴾ وہ
 دہمانخستہ ناو بہ ہشتانی پرناز و نیعمت ﴿۱۵﴾ ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ آفَاقُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ﴾ وہ بنگومان ئہ گہر ئہ و
 نامہ دارانہ تہورات و ئینجیلیان کار ہی بکر دایہ ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ ہر وہا ئہ و قورٹانہی کہ ہینراوہ تہ
 خوارہ وہ بویمان ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ لہ لایہن پەر و ہر دگار یانہ وہ ﴿لَا كَلُوا مِنْ قَوْعِهِمْ﴾ بنگومان رۆزی یان
 دہ خوار د لہ لای سہرویانہ وہ (لہ ئاسمانہ وہ) ﴿وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ وہ لہ ژیر پینانہ وہ (لہ زہوی یہ وہ)
 ﴿مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ﴾ تیان دایہ دہستہ و کومہ لیکری ریک و پیک ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾ بہ لام زوریک لہ وان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْمَلُونَ﴾ ئہ وہی دہیکہن زور بہ دو خراہہ ﴿۱۶﴾ ﴿يَأْتِيهَا الرَّسُولُ﴾ ئہی پیغہ مہر ﴿۱۷﴾ ﴿يَبْلُغُ مَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكَ﴾ رایگہ یہ نہ (بہ خہ لک) ئہ وہی ہینراوہ تہ خوارہ وہ ہوت ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن پەر و ہر دگار تہ وہ
 ﴿وَأَنْ لَّمْ تَفْعَلْ﴾ وہ ئہ گہر وانہ کہی ﴿فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ ئہ وہ راسپیڑیہ کہی خوات رانہ گہ یاندوہ و
 بہ جیت نہ ہینا وہ ﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ وہ خواتو دہ پاریزیت لہ خہ لکی (کہ بت کورٹن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ بنگومان خوا رینموونی ہی بروایان ناکات ﴿۱۸﴾ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (ئہی
 مو حہ مہد ﴿۱۹﴾) بلی ئہی نامہ دارہ کان (ئہی ئہ ہلی کتاب) ﴿لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ ئیوہ لہ سہر ہیچ شتیک نین
 ﴿حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ﴾ ہہ تا بہ ریک و راستی پەرہوی تہورات و ئینجیل نہ کہن ﴿وَمَا أَنْزَلَ
 إِلَيْكُمْ﴾ ہر وہا ئہ و قورٹانہی کہ ہینراوہ تہ خوارہ وہ ہوتان ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ لہ لایہن پەر و ہر دگار تانہ وہ
 ﴿وَلِيُرِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا زیاد ئہ کات بو زوریان ﴿مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئہ وہی ہینراوہ تہ
 خوارہ وہ ہوت لہ لایہن پەر و ہر دگار تہ وہ ﴿طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ سہر کہشی و ہی باوہ ریبیان (زیاد
 دہ کات) ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ کہواتہ خہم مہ خو لہ سہر کومہ لی ہی بروایان ﴿۲۰﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ بہ راستی ئہ وانہی بروایان ہینا وہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و ئہ وانہی بوون بہ جوولہ کہ ﴿وَالصَّادِقُونَ﴾
 ئہ ستیرہ پەرست یان فریشتہ پەرستہ کان ﴿وَالصَّابِرِينَ﴾ وہ شوین کہ و توانی عیسی پیغہ مہر ﴿مَنْ ءَامَنَ
 بِاللَّهِ﴾ ہہر کہس لہ وانہ بروایان ہینا بیت بہ خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ رۆزی دواپی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾
 و کردہ وہی چاکی کرد بیت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ئہ وہ نہ ہیچ مہترسیہ کیان لہ سہرہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 وہ نہ خہفہت بار ئہ بن (لہ رۆزی دواپی دا) ﴿۲۱﴾ ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہ خوا پہیمانی
 بہ ہیزمان و ہر گرت لہ بہ نو ئیسرائیل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رَسُولًا﴾ و چہند پیغہ مہر ریکمان نارد بویمان
 ﴿كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ﴾ ہہر جاریک پیغہ مہر ریکمان بو بہاتایہ ﴿بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ﴾ بہ ہہر فرمانی کہ
 بہ دلیان نہ بوایہ ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾ دہستہ یہ کیان بہ دروزن دائہ نان ﴿وَفَرِيقًا يَفْتَلُونَ﴾ وہ دہستہ یہ کیشیان
 دہ کوشتن ﴿۲۲﴾

﴿وَحَسِبُوا أَن لَّا تَكُونَ فِتْنَةً﴾ وایان دہ زانی کہ تو لہ و سزا دوو چاریان ناییت ﴿فَعَمُوا وَصَمُوا﴾ جا بویہ کوپرو کہ ربوون (لہ ناست بیستن و بیننی ہق) ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ لہ پاشان خوا تہ وہو گہ رانہ وہی لی و ہر گرتن ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ﴾ نہ مجا لہ پاش نہ وہ زور بہیان کوپرو کہ ربوون (لہ بیستن و بیننی بہ لگہ و نایہ تہ کانی خوا) ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾ وہ خوا بینہرہ بہ ہر کردہ وہیہ ک کہ دہ یکہ ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بیت بی باوہ ربوون نہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگومان خوا مہ سیحی کوری مہریہ مہ ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَائِيلَ﴾ لہ کاتیکدا مہ سیح (کاتیک رہ وانہ کرا) ووتی ئہی بہ نو ئیسرائیل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ تہنہا خوا بہرستن کہ بہرہردگاری من و ئیوہ شہ ﴿إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ بہ راستی ہر کہس ہاوبہش بو خوا دابنیت ﴿فَقَدَحَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾ ئہوہ بیگومان خوا بہہشتی لی حہرام کردوہ ﴿وَمَا أُوْنَةُ النَّارِ﴾ وہ جیگا و شوینی ناگر دہ بیت ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وہ بو ئہو ستہم کارانہ ہیچ یارمہتی دہرئک نی یہ ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بی باوہ ربوون نہ وانہی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ تَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾ بیگومان خوا یہ کیکہ لہو سنی خوا (کہ بریتین لہ بہرہردگارو عیسی و دایکی) ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ (لہ کاتیکدا) ہیچ بہرستراویکی راست نی یہ بیجگہ لہ تہ نیا خوا یہ ک ﴿وَإِن لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ﴾ وہ ئہ گہر واز نہہین لہو ووتہ نارہواو بہدانہ ﴿لَيَحْسَنَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ سویند بہ خوا دوو چاری نہ وانہیان ئہ بیت کہ بی باوہ ربوون ﴿عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ سزایہ کی بہ نازارو سہخت ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ دہی نایا بو توبہ ناکہن و ناگہرینتہوہ بولای خوا؟ ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ و داوای لیوردنی لی ناکہن؟ ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ لہ کاتیکدا خوا لیوردہی میہربانہ ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مہ سیحی کوری مہریہم ہیچ نی یہ جگہ لہ پینغہ مہری خوا ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قِبَلِهِ الرُّسُلُ﴾ بیگومان لہ پیش ئہوہوہ چہندہہا پینغہ مہر بوون ﴿وَأَنَّ هُ صِدِّيقَةٌ﴾ دایکیسی نافرہتیکی زور راست گو یہ ﴿كَأَنَّا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ﴾ ہر دوو کیان خواردنیاں دہ خوارد (واتہ خوانین) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ بُنِيَ لَهُمُ الْأَبْتُ﴾ سہرنج بدہ چوئن نایہت و بہ لگہ کان پروون دہ کہینہوہ بو یان ﴿ثُمَّ أَنْظِرْ﴾ پاشان سہیر کہ ﴿أَلَيْ بُؤُوقُونَ﴾ چوئن لادہدرین لہ حق بہرہوہ بہ تال دہ پروئن ﴿قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی نایا ئیوہ بیجگہ لہ خوا شتیک دہ بہرستن؟ ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ کہ ہیچ زہرہرو سوودیکی نی یہ بو تان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ خوا ہر خوی بیسہری زانایہ ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی ئہی نامہ دارہ کان ﴿لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ زیادہ پروی مہ کہن لہ ناینہ کہ تاندا ﴿غَيْرِ الْحَقِّ﴾ جگہ لہوہ نہ بیت کہ راست و حہقہ ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ﴾ و شوین نارہزووی کہسانیک مہ کہون ﴿فَدَضَلُّوا مِن قَبْلُ﴾ کہ بہ راستی پیشتر گو مپراو سہرلی شیواو بوون ﴿وَأَضَلُّوا كَثِيرًا﴾ وہ زور کہ سیشیان گو مپراکرد ﴿وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ وہ خو شیان گو مپرا بوون و لایاندا لہرنگای راست ﴿

﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نہ فرین کرالہ وانہی بی برو ابوون ﴿مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ له به ره ونه وهی ئیسرا ئیل
 ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ له سہر زمانی داوود ﴿وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وله سہر زمانی عیسای کوری مہریہ میش
 ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ئەو نہ فرینہش له بهر ئەوہ بوو سہر پینچیان کرد ﴿وَكَاذِبُوا يَعْتَدُونَ﴾ و ہہ میشہ
 دەست در یزیان دە کرد ﴿۷۸﴾ ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ﴾ ئەوانہ بہر گری یہ کتری یان نہ دە کرد ﴿عَنْ مُنْكَرٍ
 فَعَلُوهُ﴾ له ہہر کاریکی بیزارا و ناشہرعی کہ دە یان کرد ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ بیگومان زور
 بہدبوو ئەوہی کہ ئە یان کرد ﴿۷۹﴾ ﴿تَرَى كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ ئە بینی (ئہی مو حہ مہد ﴿۷۹﴾) زور بہ یان
 ﴿يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دوستایہ تی ئە کہن له گہل ئەوانہی بی باوہر بوون ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ﴾ بیگومان زور بہد و خراپہ ئەوہی کہ پیشیان خست بو خویان (و کردویانہ) ﴿أَنْ سَخَطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کہ ہوی خہشم و قینی خوا بوو لیان ﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ہ ئەوانہ لەسزای
 دوزہ خدا بی برانہ وہ دەمیننہ وہ ﴿۸۰﴾ ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ و ہ ئە گہر ئەوانہ برویان بہینایہ بہ خوا
 ﴿وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ﴾ و ہ بہ پیغہ مہر و بہ و بہر نامہ یہی کہ نیراوتہ خوارہ وہ بو سہری ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ
 أَوْلِيَاءَ﴾ ئەو بی برویانہ یان نہ دە کرد بہ دوست و خوشہ ویستی خویان ﴿وَلَا كُنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾
 بہ لام زور بہ یان ﴿فَسِقُونَ﴾ لەتاین دہر چوون و یاخین لە خوا ﴿۸۱﴾ ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ سویند بیت دہ بینیت (ئہی مو حہ مہد ﴿۸۱﴾) خراپترینی خہ لکی بو دوزمنایہ تی
 لە گہل برواداران دا ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ جوولہ کہ و ہاوبہش دانہ رانن ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ
 مَوَدَّةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ و ہ سویند بیت دہ بینیت نزیکترینیان لە خوشہ ویستی بو برواداران ﴿الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا نَصْرِيُّ﴾ ئەوانہن کہ دە یان ووت بیگومان ئیمہ گاوورینن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قَتِيلِينَ
 وَرُهْبَانًا﴾ ئەوہش له بہر ئەوہیہ بیگومان لە ناویاندا قہشہ و گوشہ گیرانیک ہن ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کہ بہ راستی ئەوان خویان بہزل و گہورہ دانانین ﴿۸۲﴾ ﴿وَإِذَا سَمِعُوا﴾ ہہر
 کاتیک گوینان لی بوواہہ ﴿مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ﴾ ئەو قورٹانہی کہ نیراوتہ خوارہ وہ بو پیغہ مہر ﴿۸۲﴾
 ﴿تَرَى أَعْيُنَهُمْ﴾ دہ بینی چاوہ کانیان ﴿تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ لە فرمیسک (پردہ بی و) دہر ژیت ﴿مِمَّا
 عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ له بہر ئەو راستی یہی کہ زانیویانہ (و بویان دہر کہ وتوہ) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ئەلین
 ئہی پەروردگارمان ئەوا ئیمہ باوہرمان ہینا (بہو قورٹانہی ناردووتہ خوارہ وہ بو مو حہ مہد)
 ﴿فَأَكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ دہتوش لە گہل شایہ تی دہران ناومان بنوسہ و (لہ گہل ئەواندا ہمانٹر میرہ) ﴿۸۳﴾

﴿وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ بوجہی دہبی ئیمہ باوہ نہ ہینین بہ خوا ﴿وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ﴾ و بہ وہی کہ بومان ہاتوہ لہ حق و راستی ﴿وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا﴾ لہ کاتیکدا ئومیدمان و ابی بہ روہ ردگارمان بمانختہ ﴿مَعَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ ریزی پیاو چاکانہ وہ ﴿فَأْتَبَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا خوا پاداشتیان نہ داتہ وہ بہ ہوی ئہ وہ وہ کہ ووتیان ﴿جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بہ چہند باخیک کہ پروبار بہ ژیریاندا دہروات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ دہمیننہ وہ تیایدا بہ ہہ میسہ ہی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ وہ ئہ وہ یہ پاداشتی چاکہ کاران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ئہ وانہی باوہ پریان نہ ہینا و ئایہ تہ کانی ئیمہ یان بہ درق دہزانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ئہ وانہن ہاوہ لانی دوزخ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی ئہ وانہی پرواتان ہینا وہ ﴿لَا تُخْرِجُوا طَيِّبَتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ئہ و شتہ پاک و خوشانہی کہ خوا حہ لالی کردہ بوتان یاساگی مہ کہن لہ خوتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنوور مہ شکینن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکہ بیگومان خوا سنوور شکینہ رانی خوش ناویت ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخون لہ و رزق و روزیانہی کہ خوا پی بہ خشوون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ کہ حہ لال و پاکن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ خوتان پیاریزن و بترسن لہ و خوا یہی کہ ئیوہ باوہ پرتان پی یہ تی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا لیتان ناگریت ﴿بِاللَّغْوِ أَيْمَنِكُمْ﴾ ئہ و سویندانه تان کہ نیازی دلی لہ گہ لدانی یہ ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ﴾ بہ لام لی تان ئہ گریت (بہ گوناہارتان دادہ نی) ﴿بِمَا عَقَدْتُمْ الْأَيْمَانَ﴾ بہ (شکاندنی) سویندیک کہ بہ نیازی دل داتان بہ سستیبت ﴿فَكَفَّرْتُمُوهُ﴾ جا کہ فارہ تی (سپرنہ وہی شکاندنی) ئہ و سویندانه ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ﴾ خوراک دانی (دہ) ہہ ژارہ ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ لہ خوراکیک مام ناوہندی کہ بہ مندال و خیزانی خوتانی دہدن ﴿أَوْ كَسْوَتُهُمْ﴾ یا پوشاکی (دہ) ہہ ژار ﴿أَوْ تَخْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ یا نازاد کردنی بہندہ یہ کہ ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جائہ وہی دہستی نہ کہوت ہیچ کام لہ مانہ ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ ئہ وہ سی پروژ بہ پروژو و بیت ﴿ذَلِكَ كَفَّرَ أَيْمَنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ﴾ ئہ وہ (ی باسکرا) کہ فارہ تی سویندہ کانتانہ کاتیک کہ سویندتان خوارد (و سویندہ کہ تان شکاند) ﴿وَأَحْفَظُوا أَيْمَنَكُمْ﴾ وہ سویندہ کانتان پیاریزن ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ بہ و جوہ خوا ئایہ تہ کانی خوی بہ پرونی باسی ئہ کات بوتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بوئہ وہی سوپاسی بکہن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی ئہ وانہی پرواتان ہینا وہ ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ﴾ بیگومان ئارہق و قومار و ئہ و بہردانہی کہ کراون بہ بت ﴿وَالْأَزْلَمُ﴾ و ئہ و پارچہ دارانہی (کہ بہ کارئہ ہینرین بو دیاریکردنی بہش و چارہ نووس) ﴿يَجْسُ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ ئہ وانہ پیسن و لہ کردہ وہی شہیتانن ﴿فَأَجْتَبَاهُ وَعَلَّكُمْ تَقْلِيحُونَ﴾ کہ واتہ دوور کہ ونہ وہ لہی تارزگاربن ﴿

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ بینگومان شهیتان هه ر ئه وهی ئه وهی ﴿أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ که دوزمنایه تی و کینه و رق بخاته ناوتانه وه ﴿فِي الْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ به وهی ئاره ق و قوماره وه ﴿وَيُضِدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ وه بهر گریتان بکات له یادی خودا و له نویژ کردن ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ دهی ئایا ئیوه وازده هینن (له و خرابانه)؟ ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ﴾ وه فرمانبهر و گوئیراهه لی خوا بن ﴿وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ وه فرمانبهر و گوئیراهه لی نیرراوه که ی بن ﴿وَأَحْذَرُوا﴾ و بترسن (ناگادار بن) ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئه مجا ئه گه ر ئیوه روو وهر گیرن و فرمان بهری نه که ن ﴿فَاعْلَمُوا﴾ ئه وازن بن ﴿أَنَّمَا عَلَيَّ رَسُولَاتَا﴾ بینگومان ئه وهی که له سهر نیردراوه که ی ئیمه بیت ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ته نها راگه یاندنی روون و ئاشکرای ئایینه که یه ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه بووه و نی یه له سهر ئه وانه ی که بر وایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه چاکه کانیا ن کردوه وه ﴿جَنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾ هیچ گونا هینک له وهی خواردویانه (ئاره ق و پاره ی قومار پیش حه رام کردنیا ن) ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا﴾ ئه گه ر خو یان پاراستبیت (له و چه ر خه دا له وهی که حه رام بووه له سه ریا ن) ﴿وَوَءَاْمَنُوا﴾ وه باوه ر داربووبن ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیا ن کردبیت ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ پاشان خو یان پاراستبیت (له وهی که حه رام کرابیت) ﴿وَوَءَاْمَنُوا﴾ و بر واشیا ن هه بو بیت (به وهی که هاتبیت له لایه ن خوا وه) ﴿ثُمَّ اتَّقَوْا﴾ پاشان به رده وام بووبن له سه ر خو پاریزی ﴿وَأَحْسَنُوا﴾ و چاکه کانیشیا ن به چاک ی کردبیت ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه خوا ئه و چاکه کارانه ی خو ش ده ویت ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی ئه وانه ی بر وواتان هینا وه ﴿لِيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ﴾ سویند به خوا، خواتاقیتان ده کاته وه ﴿بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ﴾ به هه ندیک نیچیر ﴿تَتَّالُهُ أَبْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾ که به ده ست ده یانگرن و به رمه کانتان راویان ده که ن ﴿لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾ تا خوا ده ری بخات کی لی ده ترسیت به په نهانی ﴿فَمَنْ أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ئه مجا هه ر که س ده ست دریزی بکات دوی ئه و (هه و ال پیدانه) ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئه وه بوی هه یه سه زایه کی به ئازار ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی ئه وانه ی بر وواتان هینا وه ﴿لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ﴾ نیچیر مه کورن ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾ له کاتیکدا ئیوه له ئیحر امدان ﴿وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا﴾ وه ئه وه تان به ده ستی ئه نقه ست بیکوزیت ﴿فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ﴾ ئه وه له سه ریه تی سه ر برینی وینه ی ئه وهی که کوشتویه تی ﴿مِنَ النَّعَمِ﴾ له ئازال و مالات ﴿يَحْكُمُ بِهِ﴾ ئه و بریاره بدن (نیچیره که له بهر انبهر چ ئازه لیکدایه) ﴿ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ﴾ دوو پیاوی موسلمان ی چاک له خوتان ﴿هَذَا يَبْلُغُ الْكَعْبَةَ﴾ به شیوه ی قوربانی بگاته که عبه (وله ی بیکات به قوربانی) ﴿أَوْ كَفَّرَ طَعَامًا مَسْكِينٍ﴾ یان به ئه ندازه ی نرخی قوربانیه که خوراک بدات به چند ه ژاریک ﴿أَوْ عَدَلَ ذَلِكَ صِيَامًا﴾ یان به قه ده ر ئه و خورا کدانه رۆزو و بگریت ﴿لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ﴾ بو ئه وه ی بچیژیت ئوبالی کاره که ی ﴿عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ﴾ خوا خوش بووه له وهی که تیپه ری و به سه ر چوو ﴿وَمَنْ عَادَ﴾ به لام هه ر که سیک بگه ریته وه (بو سه ر ئه و کرده وه یه) ﴿فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ﴾ ئه ووا خوا تو له ی به تینی لی ده سیتیت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ وه خوا زاله و خوا وه نی تو له ی به تینه ﴿

﴿أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾ (راوی نیچیر) و خوارده مهنی ده ریایی حه لالکراوه بوتان ﴿مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ﴾ تائیه و گه شتیاره کان سوودی لی و هربگرن ﴿وَحَرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ﴾ وراوی (نیچیری) کیوی و ووشکایی یاساغ کراوه لیستان ﴿مَادَّمْتُمْ حُرْمًا﴾ تاله ئیحرامدا بن ﴿وَأْتُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ له (بینه رمانی) نه و خویاه بترسن که ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ هه ربؤ لای نه و کؤده کرینه وه (له ربؤزی دوابی دا) ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾ خوا که عبه که (بیت الحرام) ه دایناوه تاوه کو (جیگای) ﴿قِيَمًا لِلنَّاسِ﴾ راوه ستانی کاروباری دین و دونیای خه لکی بیت ﴿وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَدَةَ﴾ وه هه روه ها مانگه یاساغه کان (که جهنگ تیئاندا حه رامه) و قوربانیه دیاری نه کراوه کان و قوربانیه دیاری کراوه کانیشی داناوه ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ نه وهش بو نه وهی که بزائن به راستی خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه زانیت و به ناگایه که چی واله ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه بینگومان خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ باش بزائن که به راستی خوا توله ی زور به تینه (بو یاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه به راستی خوا لیسوورده ی میهره بانه (بو تو به کاران) ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ﴾ نیر دراوه که ی خوا (موحه ممه د) هیچی له سه رنی به بینجگه له راگه یانندن نه بیت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ وه خوا ده زانیت به وهی ده ری ده خه ن به وهش ده یشار نه وه ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی پیس و پاک وه ک به ک نین ﴿وَلَوْ أَعَجَبَكَ﴾ هه رچه ند سه رسامت بکات ﴿كَثْرَةُ الْخَبِيثِ﴾ زوری پیسه که ﴿فَأْتُوا اللَّهَ﴾ که واته له خوا بترسن ﴿يَأْتُوا أُولِي الْأَلْبَابِ﴾ نه ی خاوه نانی زیری و هوشمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ تا رزگار بین ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه ﴿لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ﴾ پرسیار مه که ن له شتانتیک ﴿إِنْ تَبَدَّلَكُم تَسْوَكٌ﴾ نه گهر ئاشکرا بکرین بوتان ناخوش و خراب ده بیت بوتان ﴿وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا﴾ وه نه گهر پرسیار بکه ن ده رباره یان ﴿حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْءَانُ تُبَدَّلَكُمْ﴾ کاتیک قورئان ده نیردریته خواره وه، بوتان ئاشکرا ده کرین ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾ خوا خوش بووه له و پرسیارانه ی له وه و پیش ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ وه خوا زور لیسوورده ی له سه رخویه ﴿قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ﴾ بینگومان نه و (جو ره) پرسیارانه یان کرد کومه لیک ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ پیش ئیه ﴿ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ﴾ پاشان بی پروا بوون به هوی نه و پرسیارانه وه. ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ خوا دای نه ناوه و بریاری نه داوه (بو بته پرست و هاوه لدانه ران که حه رامی بکه ن له سه رخویان و جینی به یلن بو بته کانیان و سوودیان لی و هرنه گرن) ﴿مِنْ بَحِيرَةٍ﴾ له به حیره: (ووشتریک بوو پینج سکی بکر دایه و پینجه م نیر بوایه، نه و کاته گونچکه یان له ت ده کرد و به ره لایان ده کرد) ﴿وَلَا سَابِغَةٍ﴾ و سائیه: (ووشتریک بوو که م و دووم سکی مینه بوایه) ﴿وَلَا وَصِيَلَةٍ﴾ و وه صیله: (ووشتریک بوو که م و دووم سکی مینه بوایه) ﴿وَلَا حَامٍ﴾ و حام: (ووشتریک نیر بوو که له پشتی نه و ده سک په یدا ببوایه) ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به لام نه وانه ی بی باوه ربوون ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ درو به دم خاوه هه لئه به ستن ﴿وَأَكْفَرُوهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ و زور به یان زیر نین (نه زانن) ﴿

﴿وَإِذْ أَيْدِيكُمْ لَهْفًا عَلَيْهِمْ﴾ و ه کاتیک که بووتری پی یان و هرن ﴿إِنَّمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بؤ لای نه و قورئانهی که خوا ناردویه تیه خواره وه ﴿وَالِي الرُّسُولِ﴾ و بؤ لای پیغه مبهر ﴿فَالْوَأَحْسِبُنَا﴾ ده لئین به سمانه ﴿مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا﴾ نه و (ناینه ی) که باوک و باپیرانمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آباؤُهُمْ﴾ نایا (چاویان لی ده که ن) نه گهر له حالیکدا باو باپیرانیشیان ﴿لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ هیچ شتیکیان نه زانیسی و گومر ابوین ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی برواتان هیناوه ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسِكُمْ﴾ هوشتان به خوئانه وه بیت ﴿لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ﴾ زیانتان پی ناگه به نیت نه وه ی گومر ابو وه ﴿إِذَا هَدَيْتُمْ﴾ نه گهر ئیوه له سه ر پیی راست بن (به رگری کردن له خرابه به شیکه له رینمونی وه رگرتن) ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ ههر بؤ لای خواجه گهرانه وه ی هه مووتان به گشتی ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و التان پیی نه دا به ههر کرده وه یه ک که کردووتانه ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که برواتان هیناوه ﴿شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ﴾ شایه تی بدن له نیوانتاند ا ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ﴾ کاتیک که مردنی ههر کامتان نزیک بوویه وه ﴿حِينَ الوَصِيَّةِ﴾ له کاتی وه سیهت کردنتاندا ﴿أَنْتَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ دوو که سی دادپه روه ره له خوئتان (موسولمان بن) ﴿أَوْ الْآخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ﴾ یان دوو که سی تر جگه له خوئتان (کافر بن) ﴿إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه گهر ئیوه به سه فه ره رؤشتبوون به وولاتدا ﴿فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾ و به لای مردنتان تووش هات ﴿تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ﴾ (دوو شایه ته که) راگرن له پاش نوئز (ی عه سر) ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ ده بی سوئند بخون به خوا ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾ نه گهر گومانتان بوو (له راستی و پاکی یان) ﴿لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا﴾ ئیمه (سوئند خواردنمان) به خوا ناگورینه وه به هیچ نر خیک ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ باشایه تی بو دراوه که خزم و نر یکیش بیت ﴿وَلَا تَكُنُّمُ شُهَدَاءَ اللَّهِ﴾ وه شایه تی (دان بو) خواناشارینه وه ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثَمِينَ﴾ بینگومان (نه گهر شایه تیه که مان شارد وه) که واته به راستی له گونا هباران ده بین ﴿فَإِنْ عُرِضَ عَلَى﴾ نه مجا نه گهر زانرا (پاش سوئند خواردنمان) به وه ی ﴿أَنْهَمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا﴾ که نه و دوو شایه ته درو یان کرد وه و خو یان تاوان بار کرد وه ﴿فَتَاخِرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا﴾ نه وه دوو که سی تر له شوینی نه واند ا هه لده ستن (به سوئند خواردن) ﴿مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ﴾ له وانه ی که شیاوو نزیکتر بن (له مرد وه که) له و دووانه ﴿فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ﴾ نه مجا ههر دوو کیان سوئند بخون به خوا ﴿لَشَهَدَتْنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتَيْهِمَا﴾ که به راستی شایه تیه که ی ئیمه راستره له شایه تیه که ی نه و دووانه ی پیشوو ﴿وَمَا أَعْتَدْنَا﴾ وه له راستی لمان نه داوه (له سوئند خوار دنه که ماندا) ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بینگومان (نه گهر لابه یین) نه و کاته ئیمه له سه ته مکاران ده بین ﴿ذَلِكَ أَذَى﴾ نه و (جو ره شایه تی دانه) نزیکتره ﴿أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا﴾ که شایه ته کان هه لسن به شایه تیه که یان به شیوه راسته که ی ﴿أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ﴾ یابتر سن له ره دکردنه وه ی سوئنده کان (بوخزمی نزیکی مرد وه که) ﴿بَعْدَ آيْمَانِهِمْ﴾ دوای سوئند خواردنی نه مان (واته به درو بخرنه وه) ﴿وَأَنْقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا﴾ بتر سن له خوا و خوئتان بپاریزن و گو یراه لی فه رمانی خوا بن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خوا رینمونی کومه لی له سنوور ده رچوو ناکات ﴿

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له روزنیک (بترسن) خوا هه موو پیغه مبه ران کزده کاته وه ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه وسا پیمان ده فهر مویت چ وه لامیکتان درایه وه؟ ﴿قَالُوا لَعَلَّمْنَا﴾ ده لئین هیج زانیاریه کمان نییه
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْعُيُوبِ﴾ بنگومان ته نهاتو ناگاداری هه موو نهیینه کانیت ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکه ره وه) کاتیک خوا به عیسای کوری مه ریه می فهر موو ﴿أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ﴾
 بیر بکه ره وه له چاکه و به هره ی من به سهر خوت و دایکته وه ﴿إِذْ آتَيْدُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتیک که پشتیوانیم
 لئی کردیت به گیانی هه ره پیروز (جوبره نیل) ﴿تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ کاتی له بیشکه دا
 بوویت و به گه وره بیش قسه ت له گه ل خه لکید ده کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
 وَالْإِنْجِيلَ﴾ وه کاتیکیش فیری کتیب (ونووسین) و حکمه ت و تهورات و ئینجیلیم کردیت ﴿وَإِذْ
 تَخَلَّقْنَا مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا﴾ وه بیر بکه ره وه کاتیک به فهرمانی من له قور شتیکت
 له شیوه ی بالنده دروست ده کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ده ست به جی به فهرمانی من نه بوو به بالنده
 ﴿وَتُبْرِئُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي﴾ وه به فهرمانی من کویری زکماک و به له کیت چاک ده کرده وه
 ﴿وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي﴾ وه کاتی به فهرمانی من مردووانت له گور ده رده هینا (به زیندوو کراوه بی)
 ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنكَ﴾ وه بیر بکه ره وه کاتیک به رگری نه وه کانی ئیسرائیلیم کردلیت
 (بتکوژن) ﴿إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ کاتیکیش موعجیزه روونه کانت بو هینان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْهُمْ﴾ جا نه وانه یان که بی باوه ربوون ووتیان ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ به راستی نه مه هیج نی به
 جگه له جادوویه کی ناشکرانه بیئت ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ﴾ وه (بیر بکه ره وه) کاتیک خسته مه
 دلی هاوه له تایبه تیه کانت ﴿أَنَّهُمْ أُوْابِي وَيَرْسُولِي﴾ که بر وایتنن به من و به پیغه مبه ره که م (عیسی)
 ﴿قَالُوا أَمَّا آمَنَّا وَآمَهْدِيَانَا مُسْلِمُونَ﴾ نه وانیس ووتیان: نه وای پرومان هینا و توش شایه ت به که
 بنگومان ئیمه موسلمانین ﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ کاتیک حه واریه کان ووتیان: نه ی
 عیسای کوری مه ریه م ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ نایا په روه ردگاری تو ده توانیت ﴿أَنْ يُزِيلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ
 السَّمَاءِ﴾ له ناسمانه وه خوانیکمان بو بنیریتته خواره وه ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (عیسا) ووتی له خوا بترسن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر ئیوه باوه پردارن ﴿قَالُوا لَرُبُّدَان نَأْكُلُ مِنْهَا﴾ (حه واریه کان) ووتیان
 ده مانه ویت لئی بخوین ﴿وَتَظْمِئْنَ قُلُوبُنَا﴾ و دلمان نارام بی و دنیابین (که پیغه مبه ریت) ﴿وَتَعْلَمَنَّ أَن قَدْ
 صَدَقْتَنَا﴾ وه بزاین که بنگومان راستت له گه ل کردوین (له وه ی که پیت راگه یان دین) ﴿وَنَكُونَنَّ عَلَيْهِمْ مِنَ
 الشَّاهِدِينَ﴾ ئیمه ش بین به شایه ت له سه ری (بوئه وانه ی ناماده نین) ﴿۱۳۳﴾

﴿قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ عیسای کوری مہریم فہرموی ﴿اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ﴾ نہی
 خوی پەروردگارمان له ناسمانه وه خوانیکمان بؤ بنیره خواره وه ﴿تَكُونُ لَنَا عَيْدًا لِأَوْلَانَا وَآخِرِنَا﴾ تا
 بییت به جهژن بؤ نیستامان و نه وه کانی داهاتو و شمان ﴿وَآيَةً مِنْكَ﴾ وه مو عجیزه و به لگه به ک بیت
 له لایه ن تو وه ﴿وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ وه رزق و رۆزیمان پی به خشه چونکه تو باشترینی هه مو
 رۆزی ده رانی ﴿قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ﴾ خوی گه وره فہرموی: به راستی من نه و خوانه ده نیرمه
 خواره وه بؤتان ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمُ﴾ نه مچا هر که س له ئیوه بی بروا و نا سو پاس بیت له پاش نه وه
 ﴿فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا﴾ نه وه بیگومان سزایه کی نه دم ﴿لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ که سزای هیچ که سی پی
 نادم له جیهانیان ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه (بیر بکه ره وه) کاتیک خوا ده فہرموی (له رۆزی
 دوا پیدا) نهی عیسای کوری مہریم ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ﴾ ئایا تو ووتو ته به خه لکی ﴿اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ
 إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که من و دایکم به دوو پەرستراو دابنن (وبمانه رستن) له جیاتی خوا؟ ﴿قَالَ
 سُبْحَانَكَ﴾ (عیسای) ووتی: پاک و بیگه ردی بؤ تو نهی خوا به ﴿مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ﴾ نابیت و
 ناگو نجیت بؤ من شتیک بلیم که به هیچ شیوه به ک مافی من نی به ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ﴾ نه گه ر من نه و قسه به م
 کرد بیت ﴿فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ نه وه به راستی تو ناگات لی به ﴿تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي﴾ چونکه تو نه وه ی له نه قسم دایه
 ده بزانی ﴿وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾ به لام من نازانم و بی ناگام له وه ی که له نه نفسی تو دایه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَهُ
 الْغُيُوبَ﴾ به راستی ته نها تو زانای ته وای به هه مو و نهیتی به ک ﴿مَا قُلْتَ لَهُمْ﴾ هیچم پی نه و توون
 ﴿إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ﴾ بیجگه له وه نه بیت که تو فرمانت پی کردوم ﴿أَنْ أَعْبُدَ وَاللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ که به ندایه تی
 خوا بکه ن که پەروردگاری من و ئیوه یشه ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ﴾ و من شایه ت و چاودیر
 بووم به سه ریانه وه تا له ناویاندا بووم ﴿فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي﴾ نه مچا کاتیک تو منت برده وه (و به رزت کردمه وه
 بؤ ناسمان) ﴿كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ﴾ هه ر خوت چاودیر بووی به سه ریانه وه ﴿وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾
 وه خوت ناگادار و شایه تی به سه ره مو و شتیکه وه ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ﴾ نه گه ر سزایان
 بدهیت، نه وه بیگومان به ندهی خوتن ﴿وَإِنْ تَعْفِرْ لَهُمْ﴾ وه نه گه ر لیشیان خوش بی ﴿فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ﴾ نه وه بیگومان ته نها خوتی به ده سه لاتی کار دروست ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ خوی گه وره فہرموی:
 ﴿هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ﴾ نه مه رۆزیکه راستیژان راستیه که یان که لکیان پیده گه به نی ﴿لَهُمْ
 جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به هه شتانیکیان بؤ هیه که رووباره کان به ژیریا نندا ده رۆن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾
 نه میننه وه تیایدا به هه میشه بی ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ خوا رازی بووه لیان و نه وانیش له خوا رازی
 بوون ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه سه ره که و تنی زور گه وره ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ر بؤ خوا به
 خواهه نداریتی ناسمانه کان و زه وی ﴿وَمَا فِيهِنَّ﴾ و هه ر چیشیان تیدایه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ته نها
 نه وه به سه ره هه مو و شتیکدا به توانا و ده سه لاتداره ﴿

سوره‌تی الأنعام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوی به‌خشه‌نده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ هم‌وو سوپاس و ستایشی هه‌ربوئه و خوی‌یه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروستکردووہ ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ وه تاریکی یه‌کان و پروناکی داناوه ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ نه‌مجان‌ه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون هاوتنا و هاوبه‌ش بو په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌ده‌ن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوائه و زاته‌یه که ئیوه‌ی له‌قور دروست کردووہ ﴿ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا﴾ پاشان کاتیکی دیاری کردووہ (بو مردن) ﴿وَأَجَلَ مُّسَمًّىٰ عِنْدَهُ﴾ وه کاتیکی دیاری کراویش لای خوی گه‌وره دانراوه (بو قیامت) ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تُمَتَّرُونَ﴾ که چی دوانه‌وه‌ش ئیوه به‌گومان ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ﴾ وه‌نه‌ها ئه و خوی‌یه (بالاده‌ست و په‌رستراوه) له‌ئاسمانه‌کان وله‌زه‌ویدا ﴿يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ﴾ نه‌یتی و ئاشکراتان ده‌زانی و به‌ه‌موو کرده‌ویه کیش که‌ده‌یکه‌ن ئاگاداره ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ وه هه‌ر به‌لگه و نیشانه‌یه که له‌به‌لگه و نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاریان بو بیت ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ ئه‌وان پرووی لی وه‌رده‌گیرن ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به‌راستی کاتیک قورئانیان بو هات به‌درویان دانا ﴿فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ﴾ جا له‌مه و پاش بویان دیت ﴿أَنْتُمْ أَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ هه‌والی ئه و شتانه‌ی که ئه‌وان گالته‌یان پیده‌کرد ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ ئایا نه‌یان دیوه (نه‌یان زانیوه) له‌پیش ئه‌وانه‌وه چه‌ند گه‌ل و نه‌وه‌مان له‌ناو بردووہ ﴿مَكَتَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده‌سه‌لاتمان پیدا بوون له‌زه‌ویدا ﴿مَا لَكُمْ لَنْ تَكْفُرُوا﴾ به‌شیوه‌یه که که به‌ئیه‌مان نه‌دابوو ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا﴾ و بارانی په‌یتا په‌یتا مان به‌سه‌ردا باراندن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ﴾ وه جو‌گه و پروباره‌کانمان والی کرد بوو که به‌بن باخ و کوشکه‌کانیاندان ده‌رویشت ﴿فَأَهْلَكْتَهُمْ بَدُونِهِمْ﴾ له‌ناو مان بردن به‌هوی گونا‌هه‌کانیانه‌وه ﴿وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه له‌دوای ئه‌وان دروستمان کرد ﴿قَرْنًا آخَرِينَ﴾ گه‌ل و نه‌ویه‌کی تر ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا﴾ وه نه‌گه‌ر نامه‌یه‌کی نوسراومان بناردایه‌ته‌خواره‌وه‌بوٓت ﴿فِي قُرْطَابٍ﴾ له‌ناو کاغه‌زیکدا بوایه ﴿فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه‌ده‌ستیشیان لی بدایه ﴿لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ئه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ده‌یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئه‌مه‌ته‌نه‌ها جادوو‌یه‌کی ئاشکرایه ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ﴾ وه‌ده‌یان ووت: بوچی فریشته‌یه‌که نه‌نیترراوه‌ته‌خواره‌وه‌بو‌سه‌ری (بی‌بینین) ﴿وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا﴾ ئه‌گه‌ر فریشته‌یه‌کمان بناردایه‌ته‌خواره‌وه ﴿لَفُضِّى الْأَمْرُ﴾ بیگومان کارته‌واو ده‌بوو (له‌ناو بردنیان چی به‌چی ده‌کرا) ﴿ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ﴾ پاشان مؤلته‌نه‌ئه‌دران ﴿٥﴾

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ﴾ نه گهر نهو (پینغه مبهره) مان بگردایه به فریشته یهك ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بیگومان ده مانگورا به وینهی پیاویك (تابیینن و قسهی له گهل بکهن) ﴿وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلِيسُونَ﴾ و بیگومان لیمان ده شتیواندن وهك چؤن خویان له خویان ده شتیواند ﴿وَلَقَدْ آسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویندیی بیگومان گالته کراوه به پینغه مبهرانی پیش تویش ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ سه رنه نجام بو نه وانیهان گالته یان ده کرد دابهزی و دهوری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تولهی نه وهی گالته یان پنده کرد (له سزای سهخت) ﴿قُل سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (نهی موحه ممهده) بلی برؤن و بگه رین به زه ویدا ﴿ثُمَّ أَنْظِرُوا﴾ پاشان سه رنج بدن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سه ر نه نجامی نه وانیهی به لگه کانی خویان به درو داده نا چؤن بووه ﴿قُل لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (نهی موحه ممهده) بلی نایا هی کی به نه وهی له ناسمانه کان و زه ویدا به ﴿قُل لِّلَّهِ كُتِبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾ بلی ته نهها بو خوا به که به زهیی و میهره بانی پنیوستی کردوه له سه رخوی ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویند به خوا بیگومان کوتان ده کاته وه له رۆزی دوی دا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومان و دوودلی تیدانی به ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ نه وانیهی خویان دوراندووه ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه وه نه وانن که بروا ناهینن ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه هه ر بو خوا به نه وهی نارامی گرتووه له شهو و روردا ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه هه ر نهو بیسه ری زانایه ﴿قُلْ أَعِزَّ اللَّهُ اتَّخَذُوا إِلَهًا﴾ (نهی موحه ممهده) بلی نایا؟ بیجگه له خوا دوست و په رسترای تر بوخوم دانیم؟ ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که نهو به دیهینه ری ناسمانه کان و زه ویهه ﴿وَهُوَ يُطْعَمُ وَلَا يَطْعَمُ﴾ نهو خوا به رۆزی ده دات و رۆزی پی نادری ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ بلی به راستی من فرمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ﴾ که یه که م که س بم مل که چ که م (بو فرمانی خوا) ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه (فرمانم پیدراوه له لایه ن خوداوه) هه ر گیز له هاوبهش دانه ران مبهه ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ پینان بلی: بیگومان من ده ترسم نه گهر سه ر پیچی له فرمانی په روه ردگارم بکه م ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای رۆزیکی گه وره ﴿مَنْ يُصِرْ فِي عُنُقِهِ يَوْمَئِذٍ﴾ هه ر که س نهو سزایه ی لی لادری له و روردها ﴿فَقَدْ رَجَعْتُمْ﴾ نه وه بیگومان خوا به زهیی پیندا هاتو ته وه ﴿وَذَلِكَ الْقَوْمُ الْأَمِينُ﴾ و نه وه یه سه ر که و تنی ناشکراو ته واو ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وه نه گهر خوا دوو چاری به لا و زیانیکت بکات ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ نه وه جگه نهو (خوا) که س نی یه بتوانی لایبات ﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ﴾ وه نه گهر خیر و خوشیه کیشیت پی بگه یه نیت ﴿فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نه وه خودا ده سه لاتداره به سه ر هه موو شتیکدا ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ وه هه ر نه وه ده ست رۆیشتوو زاله به سه ر به نده کانیدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ﴾ هه ر نه وه یش کار دروستی ناگاداره ﴿

﴿قُلْ أَتَىٰ شَيْءٌ أَكْبَرَ شَهَادَةً﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی: شایہ تی دانی کیٰ لہ ہہ موو شایہ تی دانیک گہورہ ترہ (لہ سہر پیغہ مہریتی من) ﴿قُلْ اَللّٰهُ﴾ بلی: خوا گہورہ ترین ﴿شَهِدْتَنِي وَبَيْنَكَ﴾ شایہ تہ لہ نیوان من و ئیوہ دا ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وہ ئہم قورٹانہ سر ووش (وہ حی) کراوہ بو من ﴿لَا تُذَكِّرْكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾ بو ئہوہی ئیوہی پیٰ بتر سیتیم و ہہر کہ سینیکی کہش کہ پیٰ ی دہ گات ﴿أَمِنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللّٰهِ﴾ نایا بہہ راستی ئیوہ شایہ تی ئہدہن بہ دلنیا بیہوہ کہ لہ گہن خوا دا ﴿إِلٰهَةٌ أُخْرَىٰ﴾ چہند بہر ستر اوئیکی تر ہہ بی؟! ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ بلی: من شایہ تی (وا نارہوا) نادہم ﴿قُلْ إِنَّمَا هُوَ اَللّٰهُ وَحِدٌ﴾ بلی: بیگومان ہہر ئہو بہر ستر اوئی تاک و تہ نہایہ ﴿وَالَّذِي بَرِيَ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ وہ بہر راستی من بہریم لہوہی کہ ئیوہ دہیکنہ ہاوبہش بو خوا ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْكُتُبَ﴾ ئہوانہی کہ نامہ مان پیٰ بہخشین (لہ گاورو جولہ کہ کان) ﴿يَعْرِفُونَهُ﴾ ئہم پیغہ مہرہ دہناسن (کہ پیغہ مہری خوا بہ ہوی باسکردنی نیشانہ کانی لہ تہورات و ئینجیل دا) ﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ و ہك چون کورہ کانیان ئہناسن ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ئہوانہی خوئیان دوراندو خہسار و مہند کرد ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئہوہ ئہوانن بر وناہیتن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کیٰ ستہم کار ترہ لہو کہ سہی در و ہلہبہستی بہدہم خواوہ ﴿أَوَكَذَّبَ بَيَاتِيَّةً﴾ یا بیٰ باوہر بوو بیٰ بہ نایہ تاکانی (بہلگہ کانی) خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الظّٰلِمُونَ﴾ بہر راستی ستہم کاران رزگاریان نابیت ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وہ رورئی ہہموویان کورہ کہینہوہ (لہ قیامہ تدا) ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ پاشان ئہلین بہوانہی ہاوہلیان بو خوا دانابو ﴿إِنَّ شُرَكَاءَ الَّذِينَ كَفَرُوا ضَرَعُونَ﴾ کوان ئہوہاوہ لانہی کہ بہ خہیالی خوٹان بہہاوہلی خوٹان دانابوون ﴿ثُمَّ لَنْ تَكُن فِتْنَتُهُمْ إِلَّا﴾ پاشان بہہانہیان ہیچ نہبوو بیجگہ لہوہی ﴿أَن قَالُوا وَاللّٰهُ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ﴾ کہ ووتیان سویند بہ خوای بہرورہ دگار مان ئیمہ بہ ہیچ جوریک ہاوبہش دانہر نہبووین بو خوا ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ سہیر کہ چون در و لہ دژی خوشیان دہ کہن ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَرُونَ﴾ و لیمان وون بوون ئہو بتانہی خوئیان بہ در و ہلیان بہستبوون ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْمَعُ إِلَيْكَ﴾ و ہلہو (کافرانہ) کہسانئ ہدیہ کہ گویت بو دہ گرن کہ قورٹان دہ خوئینی ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ اَلْغَاسِقَ﴾ بہ لام ئیمہ (بہ ہوی تاوان گوناه و ہاوہلدانانیا نہوہ) چہند بہر دہیہ کمان داوہ بہسہر دلہ کانیاندا ﴿أَن يَقْفَهُوهُ﴾ بو ئہوہی تیٰ ی نہ گہن ﴿وَقِيءَ أَذَانَهُمْ وَقُرْءًا﴾ و ہ کہری و گوئی گرانیمان خستوتہ ناو گوینچکہ یانہوہ ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً اَلَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾ و ہ ئہ گہر ہہ موو بہلگہ و نیشانہیہ کیٰ روون بیینن بروای پیٰ ناهیتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ وَلَوْ بِجَدِّ لَوْنِكَ﴾ تا ئہو رادہیہ کاتئ بین بو لات دہمہ دہمی و بہر بہرہ کانت لہ گہل دہ کہن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہوانہی بیٰ باوہرن ئہلین ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا اَسْطِيزُ اَلْأَوَّلِينَ﴾ ئہم قورٹانہ ہیچ نیٰ بہ بیجگہ لہ ئہفسانہی پیشینان ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ ئہوان بہر گری (خہلک) ئہ کہن لہو (قورٹانہ) ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ و خوشیان لیتی دوور دہ کہنہوہ ﴿وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا اَنفُسَهُمْ﴾ ہیچ کہسیش لہ ناو نابہن خوئیان نہبیٰ ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ و ہستیش ناکہن (کہلہ چیٰ خہسار و مہندیہ کدان) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ اَلنَّارِ﴾ و ہ ئہ گہر بیان بینیت کاتیک کہ لہسہر قہراغی دوزخ و ہستیر اوون ﴿فَقَالُوا إِنَّا لَنَبِتَانُزُدُ﴾ کہ دہلین خوز گہ دہ گہر پتر پترینہوہ بو دنیا ﴿وَلَا نَكْذِبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا﴾ و بہلگہ کانی بہرورہ دگار مان بہ در و ئہدہ زانی ﴿وَنَكُونُ مِنَ اَلْمُؤْمِنِينَ﴾ و ہ لہ پرواداران ئہبووین ﴿

﴿بَلْ بَدَأَهُمْ مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ (نه خیر به راستیان نی یه) به لکو نه وهی که له وهو پیش ده یانشارده وه بویان ده رکه وتووه ﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ وه نه گهر بگه رینرنه وه (بؤ دونیا) بیگومان دووباره ده گه ریننه وه بؤ نه و کارانه‌ی که لیان قه ده غه کرابوو ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَذِبُونَ﴾ وه به راستی نه وانه دروزنن ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ وه ووتیان به راستی هه رثم ژیانه (ی دونیا) مانه ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ وئیمه زیندوو نا کریننه وه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ وه نه گهر نه وانه ده بیننی نه و کاته‌ی که له حزووری په روه ردگار یاندا وه ستیرا وون ﴿قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (په روه ردگار) ده فهرموی ئایا نه مه راست نییه؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾ نه لئین: به لئی راسته سویند به په روه ردگار مان ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده فهرموی ده‌ی بچه ژن نه و سزایه ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی نه وه‌ی که بر واتان نه هینا وه (ئینکار تان ده کرد) ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ﴾ به راستی نه وانه‌ی که دیداری په روه ردگاریان به درؤ ده زانی زهره ریان کرد ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ هه تا کاتی له نا کاو رژی دوا بی یان به سه ردا دیت ﴿قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَقْنَا فِيهَا﴾ نه لئین ئای داخ و په شیمانی سهخت بؤ ئیمه چهنده کم ته ر خه میمان کردله دونیادا و له ده ستمان چوو ﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾ له کاتی که تا وانه کانیان هه لگرتووه به کؤلایانه وه یه ﴿الْأَسَاءَ مَا يَرْزُونَ﴾ ئای چهنده به دو خرابه نه و باره گرانه‌ی هه لئی ده گرن ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ وه ژبانی دونیا هیچ نیه بیجگه گالته و سه ر قالی نی بی ﴿وَلِلذَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾ وه بیگومان مالی دوا رژی چاکتره بؤ نه وانه‌ی خویان ده پاریزن و له خوا ده ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده‌ی ئایا بؤ ژیر نابن ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ به راستی ئیمه ده زانین که بیگومان نه وه‌ی که نه وانه ده بلین غه مبارت ده کات ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَ﴾ به لام بیگومان نه وانه توبه دروزن دانانین ﴿وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به لکو نه و ستم کارانه ئایه ته کانی خوا ﴿يَجْحَدُونَ﴾ ئینکار ده کهن (وبه دروی ده زانن) ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بیگومان پیغه مبه رانی پیش توش (ئه‌ی موحه ممه د ﷺ) باوه ریان پی نه کراوه ﴿فَصَبِرُوا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا﴾ به لام ئارامیان گرت له سه ر نه و باوه ر پی نه کرانه یان ﴿وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا﴾ وه نه زیهت و ئازار دران تا یارمه تی و سه ر خستنی ئیمه یان بؤ هات ﴿وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ وه فهرمانه کانی (به لئینه کانی) خوا به هیچ که سیک ناگوردری ﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ﴾ سویند بیست بیگومان هه والی هه ندی له و پیغه مبه رانه ت بؤ هاتووه ﴿وَإِنْ كَانَ كِبْرُكَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ﴾ خو هه ر چهنده روو وه ر گیرانی نه وانه سهخت و گرانه له سه رت ﴿فَإِنْ أَسْطَقْتَ﴾ جا نه گهر توانیت ﴿أَنْ تَتَّبِعِيَ تَفَقَّافِي الْأَرْضِ﴾ به ناخی زه ویدا تونیلینک لی ده‌یت ﴿أَوْ سَلَّمَا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بَيَاتٌ﴾ یان په یژه یه ک بؤ ناسمان دا نیست به هویسه وه به لگه یه کیان بؤ بهیننی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهَدْيِ﴾ وه نه گهر خوا بیویستایه نه وانه‌ی کوده کرده وه له سه ر رینمونی و پروا هینان ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ که واته هه ر گیز له وانه مبه که نه زانن ﴿

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ بہ راستی تہ نھا تہ وانہ وہ لآمی تو تہ دہنہ وہ کہ (بہ دل) تہ بیسن ﴿وَالْمَوْتِ يَعْتَهُمُ اللَّهُ﴾ مردوہ کانیش (تہ وانہ ی باوہر ناہینن) خوا زیندوویان دہ کاتہ وہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ يَرْجَعُونَ﴾ پاشان ہر بولای خوی دہ گہرینہ وہ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ووتیان بوچی لہ لایہن پہرور دگاریہ وہ مو عجیزہ یہ کی بو نہ ہاتوتہ خوارہ وہ ﴿قُلْ إِنْ أَلَّهَ قَادِرٌ﴾ بلسی بیگومان خوا بہ توانایہ ﴿عَلَى أَنْ يُنَزَّلَ آيَةٌ﴾ کہ بہ لگہ و نیشانہ یہ ک بہینتہ خوارہ وہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زور بہ یان نازنن ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ہیچ گہر و کیک کی گیان لہ بہرنی یہ لہ زہ ویدا ﴿وَلَا ظَلَمْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ﴾ وہ ہیچ بالندہ یہ ک نی یہ کہ دہ فری بہ ہر دوو بالہ کہ ی ﴿إِلَّا أُمَّةٌ مِمَّا لَكُمْ﴾ مہ گہر تہ وانیش وہ ک ئیوہ ئو مہ تانینکن ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتی کمان فراموش نہ کردوہ لہم کتیبہ دا (لوح المحفوظ یا قورٹان دا) ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ پاشان تہ وانہ (لہ روظی دواپی دا) لای پہرور دگاریان کڈوہ کرینہ وہ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ تہ وانہ ی بی باوہر بوون بہ بہ لگہ کانی ئیمہ ﴿صُورٌ يُكْرَفُ فِي الْأَطْلَمَاتِ﴾ کہر و لالن لہ ناو تاریکستاندان ﴿مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ﴾ ہر کہس خوا بیہ وی گو مری دہ کات ﴿وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ہر کہ سیش خوا بیہ وی دہ بیخانہ سہر رینگای راست ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ كُرُوا إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (تہ ی مو حہ مہد ﷺ) بلسی ہہ و الم پی بدن تہ گہر سزای خواتان بو بیت ﴿أَوَأْتَاكُمْ السَّاعَةُ﴾ یان روظی دواپی یہ خہ تان بگریت ﴿أَعْيَبَ اللَّهُ تَدْعُونَ﴾ ئایا ہاوار دہ کہ نہ ہیچ شتیک بیجگہ لہ خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر ئیوہ راستگون ﴿بَلْ إِنِّي آهٌ تَدْعُونَ﴾ (نہ) بہ لکو تہ نھا بانگ و ہاوار لہ خوا دہ کہن ﴿فِيكَ شَفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ﴾ تہ مجا تہ ویش تہ گہر ویستی تہ وہ ی ہاواری (لہ دہست) تہ کہن ناہیلنی ﴿وَتَنْسَوْنَ مَا نَشْرِكُونَ﴾ و تہ و شتانہ تان لہ بیر دہ چیتہ وہ کہ دہ تانکردن بہ ہاوبہش بو خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند بیت بیگومان ئیمہ پیغہ مہر انمان نارد بو گہ لانی پیش تو (تہ ی مو حہ مہد ﷺ) ﴿فَأَخَذْتَهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ و تہ ووشی نہ بوونی و ہہ ژاری و ہنہ خووشی و ترس و نارہ حہ تیمان کردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾ بو تہ وہ ی بگہرینہ وہ و پہ شیمانہ دہر بیرن (لاوازی و کزی بنوینن) ﴿فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا﴾ دہ ی بو نہ پارانہ وہ کاتیک سزای ئیمہ یان بوہات؟ ﴿وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ بہ لام دلیان رہق بووہ ﴿وَرَبَّنَا لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ و ہہ یتان تہ و کردہ وہ خراپانہ ی بو رازاند بوونہ وہ کہ دہ یانکرد ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ جا کاتنی لہ بیریان چویہ وہ تہ وہ ی کہ پی ئامور گاری کران ﴿فَتَحْنَأَ عَلَيْهِمُ الْآبَاتُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دہر گای ہہ موو شتیکمان لہ سہر کردنہ وہ ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا﴾ تاکاتنی دلخوش بوون بہ وہ ی پی یان درابوو ﴿أَخَذَتْهُمُ بَغْتَةً قِيَادًا هُمْ يُبْسُونَ﴾ لہ نا کاودا تولہ مان لی سہندن ئیتر تہ وانیش نا ئو مید و سہر گہردان

بوون ﴿۱۱﴾

﴿فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئەمجا ئەو گەلە ی کە ستمیان کرد دوا براو کران ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 و هەموو سوپاس و ستایشی هەر بۆ خوا ی پەر وەرد گاری جیھانیانە ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مەد
 ﴿بَلَىٰ بَلَىٰ﴾ بلی پیم بلین ﴿إِن أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ﴾ ئە گەر خوا هەستی بیستن و بینیتان لى بسە نیتە وە
 ﴿وَحَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾ مۆریش بنی بە سەر دلە کانتاندا ﴿مَنْ إِلَهُ عِزِّ اللَّهِ يَا تِكْرُ بِهِ﴾ چ پەر ستر او نیک هە یە
 بێجگە خوا بۆ تان بە نیتە وە ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْأَيَاتِ﴾ تە ماشابکە چۆن بە لگە کان دە گۆرین و
 چەند بارە یان دە کە ینە وە ﴿ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ﴾ پاشان ئەوان پستی تی دە کەن و پرو وەر دە گێرن ﴿قُلْ
 ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ ئە ی (مو حە مەد ﴿بَلَىٰ بَلَىٰ﴾ بلی پیم بلین ﴿إِن أَنْتُمْ عِدَابُ اللَّهِ بَعَثَ أَوْجَهَرَةً﴾ ئە گەر سزای
 خوا لە ناکاو دا یا بە ناشکرا بیت بۆ تان ﴿هَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ﴾ نایا لە ناو دە بری (بە سزای
 خوا یی) بێجگە لە کۆمە لی ستم کاران نە بیت ؟ ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ وە نیرا وە کانمان نە نار دو وە
 ﴿إِلَّا الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ مە گەر بە موز دە دەرو تر سینه رنە بیت ﴿فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ﴾ جا هەر کە س بر وای
 هینا و کردە وە ی چاک ی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئە وە هیچ مە ترسی بە کیان لە سەر نابن
 و غە مباریش نابن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئە وانه یش بی بر وای بوون بە بە لگە کانی ئیمە ﴿يَسْهُرُ
 الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ بە هوی دەر چوونیان لە سنوور (ی فرمانی خوا) سزایان لى دە کە وى
 و دە یانگری ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ (ئە ی مو حە مەد ﴿بَلَىٰ﴾ بلی من پیتان نالیم
 خەزینە کانی خوا لای منە ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾ وە شتی نە نیتیش نازانم ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾ وە
 پیتان نالیم بێگومان من فریشتە م ﴿إِن أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ شوینی هیچ ناکە و م ئە وە نە بیت کە بۆ نیگام
 کرا وە ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ بلی نایا کویر و بینا بە کسانن ؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ دە ی نایا بۆ
 بیر ناکە نە وە ؟ ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفُونَ﴾ بە م قورٹانە بتر سینه ئە وانه ی دە تر سن ﴿أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾
 (لە وە ی کە) کۆ بکری نە وە لای پەر وە رد گاریان ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ لە کاتینکدا بێجگە
 لە خوا هیچ یار مە تیدەر و تکا کار نیکیان نی یە ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بە لکو خویان بیاریزن و لە خودا
 بتر سن ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ وە ئە وانه دە رنە کە ی ت کە پەر وە رد گاریان دە پەر ستن (و هاواری
 لى دە کەن) ﴿بِالْعَدْوَىٰ وَالْعَشَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ بە بە یانیان و ئیواراندا (پە زامە ندی) خویان دە وى
 ﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و لپەر سینه وە ی هیچ شتیکیان لە سەر تو نی یە ﴿وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
 شَيْءٍ﴾ وە لپەر سینه وە ی هیچ شتیکی تو ش لە سەر ئە وان نی یە ﴿فَتَطْرُدْهُمْ﴾ جا ئە گەر دە ریان کە ی ت
 (دور یان خە ی تە وە) ﴿فَتَكُونَنَّ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ئە وە لە ستمە کاران دە بیت ﴿

﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ﴾ وه به وجوره هه ندیکیانمان به هه ندیکی تریان تاقی کرده وه ﴿لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنْ بَيْنِنَا﴾ بؤ نه وه ی بلین ئایا نه وانه خواریزو به هره ی پی به خشییون له ناو نیمه دا؟ ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ ئایا خواله هه موو کهس زانتر نی یه به وانه ی شوکرانه بژیرن؟ ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا﴾ وه کاتی نه وانه ی که بروایان هه یه به ئایه ته کانی نیمه هاتن بؤلات ﴿فَقُلْ سَلِّمُوا عَلَيَّ﴾ نه وه پییان بلنی سلاوتان لی بیت ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ په روه ردگارتان به زه یی و میهره بانى له سه ر خوی پیویست کردوه ﴿أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ﴾ بیگومان هه ر کهس له ئیوه کاریکی خراب بکات به نه زانی ﴿ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ﴾ پاشان بگه رپته وه و ته و به بکات و خوی چاک بکات ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ زَجِيمًا﴾ نه وه به راستی خوالیورده ی به به زه یی یه ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ﴾ ئابه و جوره ئایه ته کان پروون ده که یه وه ﴿وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾ بؤ نه وه ی ریگای تاوانباران پروون بیته وه ﴿قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ﴾ بلنی: بیگومان من قه ده غه م لیگراوه له وه ی که به ندایه تی بکه م بؤ نه وانه ی ﴿تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ئیوه هاواریان لیده که ن و ده یان په رستن بیجگه له خوا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ﴾ بلنی من شوینی ئاره زووه کانی ئیوه ناکه وم ﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ نه گه ر واکه م بیگومان من گو مړا ده بم وه له ریزی نه و که سانه دا نابم که ریتموونیان وه رگرتووه ﴿قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ بلنی بیگومان من له سه ر به لگه یه کی ناشکرام که له لایه ن په روه ردگارمه وه یه ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ که چی ئیوه پرواتان پی نه هیتا ﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ نه و (سزای) ئیوه په له ی هاتنی ده که ن به ده ست من نی یه ﴿إِن الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ فه رمان په وایی ته نها بؤ خواجه ﴿يَقُضُ الْحَقَّ﴾ حه ق و راستی باسی ده کات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ﴾ وه نه و چاکترینی بریارده ر و جیا که ره وه یه ﴿قُلْ لَئِن عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾ بلنی نه گه ر لام بوايه نه وه ی ئیوه په له ده که ن له هاتنی ﴿لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ نه واکاری نیوان من و ئیوه کوتایی پی ده هیترا ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا چاک ناگاداره به سته م کاران ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ﴾ وه کللی هه موو نه هیتی یه کان هه ر لای خواجه ﴿لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ کهس نایانزانتیت جگه له (خودا) ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ وه (خوا) ده زانی چی له ووشکانی و ده ریادا هه یه ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ وه هه ر گه لایه ک بکه ویته خواره وه خوا پی ی ده زانتیت ﴿وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ﴾ وه هه ر دانه ویتله یه ک له تاریکی یه کانی زه ویدا بیت ﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ﴾ وه هه ر ته رو ووشکینک هه بیت ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ هه ر هه موویان له کتیبی ناشکرا له (لوح المحفوظ) دان ﴿

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ وه ههر ئه و خوايه به كه ده تان خه و ینیت له شه و دا (لیره دا خه و به مانای مردن هاتووه) ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ وه ئه شزانی (له رۆژدا) چ کار ینکتان ئه نجام داوه ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُم فِيهِ﴾ پاشان له رۆژدا له خه و بیدارتان ده کاته وه ﴿لِيُقَضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ بۆ ئه وه ی ته و او بیی ماوه ی دیار ی کرا و (ی هه مو و كه سئ) ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ ئه و سا ههر بۆلای ئه وه گه رانه و ه تان ﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان هه و التان بی ده دات به ههر کرده و ه به كه كه کردو تانه ﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ ئه و (خوا) زال و ده سه لاتداره به سه ر به نده کانیدا ﴿وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً﴾ و فریشتان ینکتان بۆ ده نیریت (که چاودیر و پاریزه ر و نوسه ری کرده وه کانتان) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ تاکاتی مردنی به کینکتان دیت ﴿تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا﴾ نیرا وه کانمان گیانی ده کیشن ﴿وَهُمْ لَا يُفْرطُونَ﴾ که هه یچ سستی و که مته ر خه می به كه ناکه ن (له کاره کانیا ندا) ﴿ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ﴾ پاشان ده گه ر ینیرینه وه بۆلای خوا که سه ر وه ری راسته قینه یانه ﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ﴾ ناگادار بن فه رمان ره وایی و بریار ههر بۆ ئه وه ﴿وَهُوَ أَسْرِعُ الْخَبِيرِ﴾ ههر خوایشه لپه ر سینه وه ی خیرا تره له هه مو و كه س ﴿قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّجْمِ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ئایا کئ ئیوه رزگار ده کات له تاریکیه کانی و وشکانی و ده ریا ﴿تَدْعُوْنَهُ نَضْرَعًا وَخُفْيَةً﴾ که هاوار و نزای لیده که ن به ناشکر او نهینی ﴿لَئِنْ أُنجِنَا مِنْ هَٰذِهِ﴾ (ئه لئین) سویند به خوا ئه گه ر له م مه ترسی به رزگارمان بکات ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ ئه وه بیگومان له سو پاس کارانی خوا ده بین ﴿قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا﴾ بلی: ههر خوا ئیوه رزگار ده کات له م مه ترسی به ﴿وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ﴾ و له هه مو و ناره حته ی و غه م و په ژاره به كه ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ (له گه ل ئه وه شدا) پاشان ئیوه ها و به ش بۆ خوا بریار ده دن ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ﴾ بلی: ههر ئه و خوا به توانا و ده سه ته لاتداره ﴿عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ که سزایه کتان بۆ بنیریت ﴿مِنْ فَوْقِكُمْ﴾ له سه ر و تانه وه ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ یان له ژیر بیتانه وه ﴿أَوْ يَلْسِكُمْ سُوءًا﴾ یان سه رتان لی بشیوننی و بتان کات به چه ند ده سه ته و تا قمینکه وه ﴿وَيَذِيقُ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ﴾ جا هه ند ینکتان به هه ند یکی تر تان سزا و نازار بدات ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْأَيَاتِ﴾ سه رنج بده چون ئایه ته کان ده گورین (له جوریکه وه بۆ جوریکی تر) ﴿لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ﴾ تائه وان تیگه ن و بیربکه نه وه ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ گه له که ت باوه ریان به م قورئانه نه کرد که ههر ئه وه حه ق و راست ﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾ بلی: من پاریزه ر و به رپرستان نیم ﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ﴾ بۆ هه مو و هه و الیک کاتیکی دیار ی کرا و هه به (که راست و دروی تیا دا روون ده بیته وه) ﴿وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ وه به زوویی ده زانن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ ههر کاتی ئه وانه ت دی قسه ی ناشایسته ده که ن ده رباره ی ئایه ته کانی ئیمه ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ ئه وه روو وه ر گپه ر لیمان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا ده چنه سه ر باسیکی تر ﴿وَإِنَّمَا يُنِيسِيكَ الشَّيْطَانُ﴾ وه ئه گه ر شه ی تان له بیری بر دیته وه ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ئیر له پاش بیر که و تنه وه ت له گه ل کومه لی سته م کاران دامه نیشه ﴿

﴿ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ﴾ (هه چهنده) نهوانه ی خویمان ده پاریزن هیج پرسیار و تاوانی نهوانیان لهسه رنی یه ﴿ وَالَّذِينَ ذُكِّرُوا لَعْنَهُمْ يَتَّقُونَ ﴾ به لام بیر خسته وهیه تا خویمان پاریزن ﴿ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا ﴾ (نه ی موحه ممد ﷺ) واز بینه لهوانه ی ناینه که یان کردوه به گمه و گالته جاری ﴿ وَعَرَّزْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴾ وژیانی دنیا هلی خه له تاندون ﴿ وَذَكِّرْ بِهِ ﴾ وه به قورئان ناموز گاریان بکه ﴿ أَنْ تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ﴾ بؤ نه وه ی هیج که س تیا نه چی به هوی نهو (خرابانه) ی کردویه تی ﴿ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَكِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ﴾ که جگه له خوا هیج دوست و تکا کاریکی نی یه ﴿ وَإِنْ تَعَدَلَ كُلُّ قَدْلٍ لَآ يُؤَخِّدُ مِنْهَا ﴾ نه گهر هه موو فیدا و بریتی یه ک بدات لی ی وهر ناگیری ﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ﴾ نهوانه که سانیکن به هوی نهو (خرابانه) ی که کردوویانه تیاچوون ﴿ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴾ بؤ نهوانه یه خوار دنه وهیه ک له ئوی زور گرم و به کول ﴿ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ و سزای زور به نازاریش به هوی نهوه ی که بی بر و ابوون ﴿ قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ بلی نایا بینجگه له خوا هاوار بکه ین (و بپرستین) ﴿ مَا لَا يَنْفَعُونَ وَلَا يَضُرُّنَا ﴾ شتیک که نه سوودمان پی ده گه یه نیت و نه زیان ﴿ وَتُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا ﴾ وه به ره و دوا بگه رینه وه (پاشگه زبینه وه له ناینه که مان) ﴿ بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ ﴾ له پاش نهوه ی که خوا رینمونی کردین (بؤ رینگای راست)؟ ﴿ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطَانُ ﴾ بهوینه ی نهو که سه ی که شهیتانه کان سه ریان لی شیواند بی ﴿ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ ﴾ له زهوی داسه ر گهر دان بی ﴿ لَهُ وَأَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ﴾ و چند هاوپی یه کی هه بی بانگی کن بؤ رینگای راست ﴿ آتَيْنَا ﴾ (بلین) وه ره بؤ لای نیمه (که چی به گویمان نه کات) ﴿ قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى ﴾ بلی به راستی هه ر رینمونی خوار پی نمونی راسته ﴿ وَأَمْرًا لِلشَّيْطَانِ رِبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ و فهرانمان پندراوه که مل که چ و گوپرایه ل بین بؤ پهروه ردگاری جیهانیان ﴿ وَإِنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْهُ ﴾ وه (فهرانمان پندراوه) که به ریکی نوپز به چی بینن و لهو (پهروه ردگاره) بترسین ﴿ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴾ وه هه مووتان هه ر بؤ لای نهو زاته کؤ ده کرینه وه (له رورزی دوا پیدا) ﴿ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ﴾ وه هه ر نهو خوا یه که ناسمانه کان و زهوی به دی هیناوه به حق و راستی ﴿ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ﴾ وه هه ر رورزی به شتیک بفر مووی ببه نهویش ده ست به چی ده بی ﴿ قَوْلَهُ الْحَقُّ ﴾ فهران و وته ی نهو راسته ﴿ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ﴾ هه ر بؤ نه وه مولک و خواونه ته ی لهو روزه دا که فوو ده کریت به (صور) که په نادا ﴿ عَلَيْهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ﴾ زانا و ناگایه به هه موو نهی و ناشکرایه ک ﴿ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴾ وه هه ر نهوه کار دروست و به ناگا ﴿

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأبيهَ آزر ﴿٦٦﴾ وه (بیربکهره وه) کاتیک که ئیبراهیم ووتی به نازهری باوکی ﴿أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءِالِهَةً﴾ ئایا تو بتانیک ده که یته په رستراوی خؤ ؟ ﴿إِنِّي أَرَىٰ رَبِّكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به راستی من توو گه له کهت له گو مری به کی ته واو و ئاشکرادا ده بینم ﴿٦٧﴾ ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٨﴾ به و شیوه به نیشانی ئیبراهیم مان دا ﴿مَلَكَوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ده سه لات و خواهنیتی (خوا بو) ئاسمانه کان و زهوی ﴿وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾ بو نه وهی له ریزی باوه رداره راسته قینه کاندای بیت ﴿٦٩﴾ ﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ﴾ کاتی شهوی به سه ردا هات ﴿رَأَى الْكُوفَةَ﴾ نه ستیره به کی بینی ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی نه مه په روه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ به لام کاتی ئاوابوو ﴿قَالَ لَا أَحِبُّ الْأَفْلِحَ﴾ ووتی من هرچی ئاوا بی خو شم ناوی ﴿٧٠﴾ ﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا﴾ نه مجا کاتی مانگی بینی هله هات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی نه مه په روه ردگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفَلَ﴾ به لام کاتی که ئاوابوو ﴿قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي﴾ ووتی سویند به خوا نه گهر په روه ردگام رینموونیم نه کات ﴿لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ بیگومان له کومه لی گو مریان ده بم ﴿٧١﴾ ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً﴾ نه مجا کاتی خوری بینی هله هات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾ ووتی نه مه په روه ردگاری منه نه مه گوره تره (له وان) ﴿فَلَمَّا أَفَلَتْ﴾ جا کاتی خو ریش ئاوا بوو ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ ووتی نه ی گه له کهم به راستی من به ریم له هرشتی که ئیوه ده یکن به هاوبه ش بو خوا ﴿٧٢﴾ ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّی﴾ به راستی من پرووی خو م وهر نه گیرم بولای زاتیک ﴿فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ئاسمانه کان و زهوی به دی هیناوه ﴿حَنِيفًا﴾ جگه له خوا پروم له هیچی تر ناکم ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه بیگومان من له هاوبه ش په یدا که ران نیم ﴿٧٣﴾ ﴿وَحَاجَّهٖ قَوْمُهُ﴾ (به لام ئیبراهیم) گه له که ی ده مه قالییان له گه لدا کرد ﴿قَالَ اتَّخَذُونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ﴾ فهرمووی ئایا ئیوه ده مه ده منی و موجداه له م له گه لدا ده که ن؟ له باره ی خواوه که به راستی رینموونی منی کردووه ﴿وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ﴾ من نترسم له وهی که ئیوه ده یکن به هاوبه ش بو خوا (چونکه زیان ناگه یه نن) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا﴾ مه گهر شتیک که په روه ردگام بیه وی بیکات ﴿وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ئاگاداری په روه ردگام هه موو شتیکی گرتوته وه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده ی ئایا بو بیرناکه نه وه ﴿٧٤﴾ ﴿وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ﴾ وه من چون ده ترسم له و بتانه ی که ئیوه کردووتانه به هاوبه ش بو خوا ﴿وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ﴾ که ئیوه نترسن بیگومان بتانیکتان کردوته هاوبه ش بو خوا ﴿مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾ که هیچ به لگه یه ک نه نیراوه بوتان (که نه وان په رستن) ﴿فَأَنقَضَ الْفَرِیقَيْنِ أَحْقَبًا لَأَمِنَ﴾ ده ی که واته کام له م دوو ده سته یه شایسته تره به نه ترسان (و ئارامی) ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه هیچ ده زانن ﴿٧٥﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که بروایان هیناوه ﴿وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ و بروا که بیان تیکه‌ل به‌سته‌م (هاوه‌ل دانان) نه‌کردوهه ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ هینمی و ئاسایش تنها بو نه‌وانه‌یه هر نه‌وانه‌ش رینمومن کراوون ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ﴾ نه‌و (به‌لگانه) به‌لگه‌ی ئیمه بوون که دابوومان به ئیبراهیم ﴿عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾ له‌به‌رانه‌ر گه‌له‌که‌یه‌وه ﴿تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾ هر که سیئک بمانه‌ویت پله‌وپایه‌ی به‌رز ده‌که‌ینه‌وه ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی به‌روه‌ردگارت کاردروستی زانیه ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه ئیسحاق و (له‌ئیسحاقیش) به‌عقوبمان پی به‌خشی ﴿كُلًّا هَدَيْنَا﴾ رینمومونی هه‌موویانمان کرد ﴿وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ وه له‌وه‌و پیش رینمومونی نووحیشمان کرد ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ وله‌نه‌وه‌کانی نووح داوودو سوله‌یمان و ئه‌یووب و یوسف و موسا و هاروونمان (رینمومونی کرد) ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا به‌و چه‌شنه‌ پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ﴾ وه زه‌که‌ریا و یه‌حیا و ئیلیاس ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ هر یه‌که له‌مانه‌له‌ چاکه‌کاران بوون ﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَأَلْفَاخَانَ﴾ وه ئیسماعیل و یه‌سه‌ع و یونس و لوط ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ هر یه‌که له‌مانه‌ ریزمانداون به‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکیدا ﴿وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ﴾ هر وه‌ها هندی له‌باوک و نه‌وه‌و براکانیان ﴿وَأَجَبْنَا لَهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ هه‌لمان بزاردوون و رینمومونیمان کردوون بو رینگه‌ی راست ﴿ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ نه‌وه‌و رینمومونی خواجه رینمومونی هر به‌نده‌یه‌کی پیده‌کات ﴿يَشَاءُ مَن عِبَادِهِ﴾ له‌به‌نده‌کانی که خوی بیه‌وی ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه نه‌گه‌ر هاوبه‌شیان ره‌وابدایه‌ بو خوا بینگومان نه‌و چاکانه‌ی کردبوویان هه‌مووی بی پاداشت ده‌رده‌چوو ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌که سانیکن ﴿آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ په‌یام و زانین و حوکمرانی و پیغه‌مبه‌ریتیمان پی به‌خشیوون ﴿فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءُ﴾ جائه‌گه‌ر نه‌وانه (قوره‌یش) بروای پی نه‌هینن ﴿فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ نه‌وه‌و بینگومان به‌ده‌سته‌یه‌کی ترمان سپاردوه‌و (چاودیری بکه‌ن و) بی برواش نابن پی ی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ نه‌وانه (نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی باس کران) که سانیکن بوون خوا رینمومونی کردن ﴿فِيهِدْنَاهُمْ أَقْتَدَهُ﴾ ده‌ی په‌یره‌وی رینگه‌ و ریبازی نه‌وان بکه (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلنی داوای هیچ کری و پاداشتیکتان لیناکه‌م له‌سه‌ری ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نه‌م قورئانه‌ تنها ئاموزگاری به‌ بو هه‌موو جیهانیان ﴿۱۳۸﴾

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ وەك پتویست خویان نہ ناسی و پرتزیان نہ گرت ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتی ووتیان ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾ خوا هیچ شتیکی نہ ناردو تہ خواروہ بو هیچ نادمی یەك ﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي﴾ بلی ئہی کی ئہو کتیبہی ناردہ خواروہ ﴿جَاءَ بِهِ مَوْسَىٰ﴾ کہ موسا ہینای ﴿نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ﴾ (ئہو کتیبہ) و پینمونی بوو بو خەلک (پیش دەستکاری کردنی لە لایەن جولە لە کہ کانه وە) ﴿تَجْعَلُونَهُ قَرَأِطِيسَ﴾ ئیوہ ئہو (کتیبہ) دە کہ نہ چەند پەرہ و کاغەزیک ﴿بُدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا﴾ بە شتیکی (کہ قازانجتانہ) ئاشکرای دە کہن و زوریشی (کہ زیانی خوتانہ) دە یشارنە وە ﴿وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ شتانیک فیر کراوون کہ ئیوہ نہ تان دە زانی ﴿أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾ نہ خوتان و نہ باو و باپیرانتان ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی ہەر خوا (کتیبی بو موسا ناردو وە) ﴿يُذَرِّهُم فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ پاشان لیان گہری لە ناو بہ تالی خویاندا گالئہ و یاری بکەن و رۆبچن ﴿۱۱﴾ ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ﴾ ئہم قورٹانہ ئیمہ ناردو و مانە تہ خواروہ ﴿مُبَارَكٌ﴾ پیروز و فہر دارہ ﴿مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ئہو کتیبانہش پیش ئہو ہاتوون بہ راستیان دادہ نیت (پیش ئہوہی گاور و جولہ کہ کان بیشیوتینن) ﴿وَلِيُنذِرَ أَقْرَبَهُ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ ہەر و ہا بو ئہوہی دانیشتوانی مە ککە و دە و روبہری ئاگادار کہ یتہ و ہو بیانترستی ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ جا ئہ وانہی بروایان بہ دواروژ ہبئی بروا بہو (قورٹانہ) دینن ﴿وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ ئہوان پاریزہرن بو نویتزہ کانیاں و بہ چاکی لە کاتی خویاندا دە یانکەن ﴿۱۲﴾ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی لە و کہ سہ ستم کار ترہ کہ دروژ ہلہبستی بہ دەم خواوہ ﴿أَوْ قَالَ أُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ یان بلی نیگا و سرووشم بو کراوہ ﴿وَلَوْ يُوحِ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾ بہ لام هیچ نیگا و سرووشیکیشی بو نہ کرابی ﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ہەر و ہا کہ سی کہ بلی منیش وینہی ئہو قورٹانہی خوا دایہ زاندو وە دادہ بہ زینم ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوزگہ ستمکارانت دە بینی کاتی ﴿فِي عَمْرَاتِ الْمَوْتِ﴾ وان لە نارہ حەتی و سہختی سہرہ مەر گدا ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ﴾ و فریشتہ کان دەستیان بو دە بہن (بو گیان کیشانیان) ﴿الْآخِرِ حِوْلِ أَنفُسِكُمْ﴾ (پیان دە لین) خوتان دە رباز کہن (لەم نارہ حەتی گیان کیشانہ ئہ گہر راست دە کہن) ﴿الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ ئہم پرو پاداشتی ریسواکەر دە درینہ وە ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ﴾ بہ ہوی ئہوہی کہ قسہی ناراستان ہلئہ بہست بہ دەم خواوہ ﴿وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ و خوتان بہ گہ و رہ دە زانی لە بہرانبەر ئایہ تہ کانی خوادا ﴿۱۳﴾ ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرْدًا﴾ سویند بیت بینگومان ئیوہ بہ تہ نیا و یەك یەك گہر انہ و ہو لامان ﴿كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہەر وە کو یە کہم جار دروستمان کردن ﴿وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ وَاذْكُرَآءَ ظُهُورِكُمْ﴾ و ئہوہی پیمان دابوون بہ جیتان ہینشت لە دوای خوتان (لە مال و سہر و ہت و سامان) ﴿وَمَا تَرَىٰ مَعَكُمْ﴾ وە نابینن لە گہ لتاندا ﴿شُفَعَاءَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ﴾ ئہو تکا کارانہی کہ لاتان و ابو و ہا و ہشی خوان لە تکا کردن بوتان ﴿لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ﴾ سویند بہ خوا بینگومان پچرا پە یوہستی نیوانتان ﴿وَصَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ وە ئہوہی بہ پشتیوانی خوتان دادہ نا وون بوو لیٹان ﴿۱۴﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغَيْبِ وَالنَّوَى﴾ به راستی خواله تکهری دانه ویله و ناو که تووه (کاتیک که دهرویتربت له زه ویدا)
 ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو دهرئه هینتی له مردوو ﴿وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه (خوا) دهرهینتهری
 مردوانه له زیندوو ﴿ذَلِكَ اللَّهُ فَالِقُ الْغَيْبِ﴾ نه وه یه خوی ئیوه دهی که واته ئیوه چؤن (له په رستی
 نه و خوابه) لا دهرین؟ ﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ﴾ (خوا) به دی هینتهری شه بهق و پرووناکی رؤز بوونه وه یه
 ﴿وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا﴾ و شهوی کردوو به کات و هوی نارامگرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾ و خور و
 مانگی کردوته هوی حساب دیاریکردن و زانینی کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه وه شئه ندازه گرتنی
 خوی به دهسه لاتی زانایه ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ﴾ وه ههر خوابه که نه سستیره ی داناوه بوتان
 ﴿لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾ بوئه وهی ریمان پیدهر کهن له تاریکیه کانی و شکانی و دهریادا
 ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی نایه ته کانمان پروون کردوته وه بو کؤمه لی که بزنان و تی بگن
 ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ وه نه و خوابه زاتیکه که ئیوهی دروست کردوه له یه کهس
 که (ئاده م) ه ﴿فَمَسْكَنٌ وَمَسْوَدٌ﴾ نه مجا (له پشتی باو کتانا) نیشته جی کران (دواتریش له مندالدانی
 دایکتاندا) دانران به شیوهی کاتیی ﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾ به راستی نایه ته کانمان پروون
 کردوته وه بو کهسانی به ووردی بیر بکنه وه ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه نه و خوابه زاتیکه ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً﴾ که بارانی له ئاسمانه وه باراندوو ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا به هوی نه و (بارانه وه)
 هه موو جوهره چه که ریه کمان پرواند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ نه مجا پرووه کی سه و زمان لی پرواندوو
 ﴿يُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا﴾ وه له و (پرووه که سه وزه) دانه ویله ی له سه ریه که له که بوومان دهرهیناوه
 (وه که گولی جو و گهنم) ﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾ وه له دار خورما له چند په لیکه هیشووی
 شوره وه بوو دهره هینین ﴿وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ﴾ وه (دهرویتربت به و بارانه) باخاتی زور له تری ی هه مه جو
 ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالرِّمَّانَ﴾ و زهیتون و بنه ههناری ﴿مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُشْتَبِهٍ﴾ هاو وینه و له یه کتر جیا جیا (له تامدا)
 ﴿أَنظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ﴾ سه رنجی به ره مه که ی بدن ﴿إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ﴾ کاتیک بهر ده گرت و پی ده گات
 ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له م سه رنجدانه داچند به لگه ی گوره هه یه (له سه رگوره ی
 دهسه لاتی خودا) بو که سانیک که پروا دهرهینن ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ﴾ هاو به شانیکیان بریار داوه بو
 خوا که جنو کهن ﴿وَخَلَقَهُمْ﴾ له کاتیکدا خودا وه (جنو کانه ی) دروست کردوو ﴿وَخَرُّوا لَهُ بِينَ وَبَيْنَ بَعِيْرٍ
 عَلَيْهِ﴾ به درو و بوختان چند کور و کچیان په وادا وه بو خوا به بی زانیاری ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ﴾
 پاک و بی گهردی بو خواله وهی که نه و بی پروایانه بریاری نه دن بو خوا ﴿بَدِيعَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
 (خوا) داهینتهری ئاسمانه کان و زهوی یه له نه بوون ﴿أَنِّي يَكُوْنُ لَهُ وِلْدٌ وَلَمْ تُكُنْ لَهُ صَاحِبَةً﴾ چؤن
 مندالی ده بی که زن و هاوسه ری نه بووه ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوی هه موو شتیکی دروست کردوو
 ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و نه و به هه موو شتی زانا و به ناگایه ﴿

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ هەر ئه و خواجه به که په روه ردگاری ئیویه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستر اوئیکی راسته قینه نی یه جگه له ئه و ﴿خَلِقُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست که ری هه موو شتیکه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که واته ئه و په رستن ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه ئه و خواجه چاودیره به سهر هه موو شتیکه وه ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ چاوه کان په ی پی نابهن و ناتوانن ببینن ﴿وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾ به لام ئه و هیزی ببینن و چاوه کان ده بینیت ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ و ئه و به ناگای ورد بینه ﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به راستی له لایهن په روه ردگارتانه وه چهن دین به لگه ی رووتنان بو هاتووه ﴿فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ﴾ نه مجا ههر که س بیر له راستی ده کاته وه وه ده ببینی ئه وه (سوودی) بو خو یه تی ﴿وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا﴾ ههر که سیش بیر ناکاته وه و کویر بووه ئه وه (زیانی) ههر بو خو یه تی ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ وه من چاودیر و پاریزه رنیم به سهر تانه وه (به س راگه یه نهرم) ﴿وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيْتِ﴾ ئاوا جوړ و شیوه ی به لگه کان ده گوړین ﴿وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ﴾ ده با ههر بلین خویندووته و پیتووتراوه ﴿وَلِيُنَبِّئَهُمْ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ وه بو ئه وه ی چاک روونی بکه یه وه بو کومه لیک که تیده گن و شاره زان ﴿أَتَسْمِعُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ﴾ شوینی ئه وه بکه وه که له لایهن په روه ردگارتانه وه وه حیت بو کراوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ شایسته ی په رستن نیه بیجگه له و (خوا) ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه روو وهر گیره له هاوبه ش بریاره ران ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾ وه نه گهر خوا بیویستایه هاوه لیان دا نه ده نا ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ و تومان نه ده کرد به چاودیر و پاریزه ر به سهر یانه وه ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ و تو زوردار و ده سه لاتدار نیت به سهر یانه وه ﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (موسلمانان) جنیوو قسه ی ناشرین مه لین به ویت و په رستر اوانه ی که ئه وان هاواریان لی ده که ن و ده یان په رستن بیجگه له خوا ﴿فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بَغِيرَ عِلْمٍ﴾ به و هویه وه ئه وانیش قسه ی نه شیاو بلین به خوا ﴿كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ﴾ به و شیوه یه رازاندو مانه ته وه بو هه موو ئوممه تیک کرده وه که بیان ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گه رانه وه بیان ههر بولای په روه ردگاریانه ﴿فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه والیان پی ده دات به و کرده وانه ی نه نجامیان ده دا ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وه به هیزترین سویندیان به خوا ده خوارد ﴿لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ سویند به خوا نه گهر موعجیزه یه کیان بو بیت (له وانه ی که خو یان داوایان ده کرد) بیگومان پروا ده هینن پی ی ﴿قُلْ إِنَّمَا الْأَيْتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلنی به راستی موعجیزه کان ههر لای خواجه ﴿وَمَا تَشْعُرُونَ﴾ وه ئیوه نازانن ئه ی بر واداران ﴿أَنَّهُمْ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه گهر ئه و به لگانه ش بیته کایه وه ههر پروا ناهینن ﴿وَنَقَلَبْ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصُرْهُمْ﴾ وه (کاتی هاتنی موعجیزه کان به هوی بی پروایانه وه) دل و چاویان وهرده گیرین و لاده دین (له باوهر هینان) ﴿كَمَا تَرَىٰ يُؤْمِنُونَ بِهِ أَوْلَٰ مَرَّةٍ﴾ ههر وه که له سهره تاوه بر وایان به قورئان نه هینا ﴿وَنَذَرُهُمْ﴾ وه لیان ده گه رینن ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ﴾ له سهر که شی خو یاندا بن ﴿يَعْمَهُونَ﴾ (ده با) ههر سه رگه ردان بن ﴿۱۱۱﴾

﴿وَلَوَآئِنَّا﴾ وه بینگومان نه‌گه‌ر ئیمه ﴿نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكَةَ﴾ فریشته‌مان بو لای نه‌و (ببیاوهر) انه بناردایه
 ﴿وَكَأَمْهَمُ الْمَوْتِ﴾ و مردووه‌کان قسه‌یان له‌گه‌ل بکردنایه ﴿وَخَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و هه‌موو
 شتی‌کمان بو کو‌بکردنایه‌ته‌وه ﴿قَبْلًا﴾ پروو به‌پیش چاویانه‌وه (یان کو‌مه‌ل کو‌مه‌ل) ﴿مَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا﴾ بروایان نه‌ده‌هیتا ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجَاهِلُونَ﴾ به‌لام
 زوربه‌یان نازانن و بی‌ئاگان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا﴾ هر به‌و شیوه بو هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک
 دوزمنی‌کمان داناوه ﴿شَیْطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ﴾ له‌شه‌یتانه‌کانی مرو‌ف و جنو‌که ﴿يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى
 بَعْضٍ﴾ که‌به‌نه‌یتی به‌یه‌کتری راده‌گه‌یه‌نن ﴿زُخْرَفَ الْقَوْلِ عُرُورًا﴾ ووته‌ی رازاوه و بریقه‌دار بو فریودانیان
 ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارت بیویستایه نه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد ﴿فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾
 ده‌لییان گه‌ری به‌خویان و نه‌و درویانه‌ی که‌هه‌لی ده‌به‌ستن ﴿وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ﴾ وه بو‌ئه‌وه‌ی
 گو‌بیگری بو‌ئه‌و (ووته‌ بریقه‌دارو رازاوه‌ی بو‌یه‌کتری ده‌که‌ن) ﴿أَفِيْدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ دلی
 نه‌و که‌سانه‌ی بروایان نی‌یه‌ به‌رورزی دوابی ﴿وَلِيَرْضَوْهُ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی رازی بین پی‌ی ﴿وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
 مُقْتَرِفُونَ﴾ وه‌تا نه‌نجامی بدن نه‌و گونا‌هانه‌ی نه‌نجامی نه‌ده‌ن ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا﴾ جا‌نایا
 جگه له‌خوا دادوهری‌کی تر بو‌خوم بریار بده‌م؟ ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ﴾ له‌کاتیکدا (خوا) نه‌و زاته‌یه
 که‌ناردویه‌تیه‌ خواره‌وه بو‌ئیه‌وه ﴿الْكِتَابَ مُفَصَّلًا﴾ نه‌م قورئانه‌ که‌روون که‌ره‌وه‌ی هه‌موو باسی‌که
 به‌دری‌زی ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ نه‌وانه‌ش که‌ نامه‌مان پی‌ به‌خشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ
 بِالْحَقِّ﴾ چاک ده‌زانن بینگومان نه‌م قورئانه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌ه‌وه به‌ح‌ق و راستی نیراوه
 ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ﴾ که‌واته هه‌ر گیز له‌گومانداران مه‌به ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وه فه‌رمان
 و ووته‌ی په‌روه‌ردگارت ته‌واو بو‌وه‌و به‌نه‌نجام گه‌یشت ﴿صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ به‌راستی و دروستی
 ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ که‌ه‌یچ که‌س ناتوانی بریارو ووته‌کانی بگوری ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هه‌ر
 خوا بیسه‌ری زانایه ﴿وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه‌گه‌ر تو گو‌پراه‌لی زوربه‌ی نه‌وانه‌ بیت
 له‌سه‌ر زه‌ویدان ﴿يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پ‌رنگه‌ی خوا گومرات ده‌که‌ن ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ نه‌وان
 هه‌ر شوینی گومان که‌وتوون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه هه‌میشه دروو گو‌تره‌ کاری ده‌که‌ن ﴿وَإِنْ رَبِّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾
 بینگومان هه‌ر په‌روه‌ردگارت چاک ده‌زانیت ﴿مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ کی گومرا
 بو‌وه و لای داوه له‌پ‌رنگای نه‌و ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه هه‌ر نه‌و زانتره به‌وانه‌ی ر‌ب‌ب‌زانیان
 گرتووه ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ ده‌بخون له‌و (سه‌ربراو) هی که‌ناوی خوی له‌سه‌ر هیتراوه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیه‌وه به‌ئایه‌ته‌کانی خوا بروادارن ﴿۱۳۸﴾

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بۆچی ئیوه ناخون؟ ﴿مِمَّا ذُكِّرَ لَكُمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ له (گۆشتی) نهو (ناژه‌لان) هی که‌ناوی خوای له‌سه‌ر هیتراوه (له‌کاتی سه‌ربرینی دا) ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ که‌بینگومان خوا بۆتانی پروون کردۆته‌وه نه‌وه‌ی حهرامی کردوه له‌سه‌رتان ﴿إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ جگه له‌وه‌ی که‌ناچار ده‌بن بۆی (بیخون له‌و خواردنانه‌ی که‌حهرامن) ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ به‌راستی زور که‌س خه‌لکی گومرا ده‌که‌ن به‌هه‌وا و ئاره‌زوی خویمان ﴿بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌بی هیچ زانیاری به‌ک (که‌له‌خواوه وه‌رگیرا بیت) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ بینگومان په‌روه‌ردگارت ده‌ست دریتز کاران و سه‌ر که‌شان چاک ده‌ناسی ﴿وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَثْرِ وَبَاطِنَهُ﴾ له‌گوناهی ئاشکراو نهیتی واز بیتن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأَثَرَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌گونه‌ده‌که‌ن به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست ﴿سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا أَتَقَرُّوْنَ﴾ به‌زووی تۆله‌یان لی ده‌سه‌نریت به‌هۆی نه‌و تاوانانه‌ی ده‌یانکرد ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا نَزَّلَ يَدْكُرُ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له‌و (سه‌ربراهه) مه‌خون که‌ناوی خوای له‌سه‌ر نه‌هیتراوه (له‌کاتی سه‌ربریندا) ﴿وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ بینگومان (خواردنی) نه‌وه تاوان و له‌سنوور ده‌رچوونه ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرَبِّهِمْ لَإِيَّاسٍ﴾ وه بینگومان شه‌یتانه‌کان به‌نهیتی شت به‌دۆستانیان ده‌لین ﴿لِيَجْذُلُوكُمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی موجداه‌له و ده‌مه ده‌میتان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُ إِذْ كُنْتُمْ كُفْرًا﴾ جائه‌گه‌ر به‌گویان بکه‌ن نه‌وه بینگومان له‌هاوبه‌ش دانه‌ران ده‌بن ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيثَاقَ حَيَاتِنَا﴾ ئایا که‌سینک که‌مردوو بیت (واته بی پروا بیت) و ئیمه زیندوو مان کرده‌وه (هیدایه‌تماندا) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ﴾ و پرووناکیه‌کمان بۆ فه‌راهم هیتنا (که‌قورئانه) به‌هۆی نه‌وه‌وه له‌ناو خه‌لکیدا ده‌گه‌ری و ده‌روات ﴿كَمَن مَّشَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ ئایا وه‌ک نه‌وه وایه که‌له‌ناو تاریکستانیکدا بیت ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ که‌به‌هیچ جووری ده‌رچوونی نیه‌لی ﴿كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و شیوه‌یه‌ی رازینراوه‌ته‌وه بۆ بینروایان نه‌و کرده‌وه (خراپانه‌ی) ده‌یان کرد ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مَّجْرُمِيهَا﴾ به‌و شیوه‌یه‌ی له‌هه‌موو شاریکدا گه‌وره‌ترینی تاوانباریمان کرد (به‌ده‌سه‌لاتدار) ﴿لِيَمَّكُرُوا فِيهَا﴾ بۆ نه‌وه‌ی پیلان و فیل بکه‌ن له‌و شارانه‌دا ﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ وه‌فیل و پیلان ناکه‌ن (له‌که‌س) بینجگه‌له‌خویمان ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به‌لام نه‌وان هه‌ستی پی ناکه‌ن ﴿وَإِذَا جَاءَ نَهْمَةُ آيَةٍ﴾ وه‌کاتیک ئایه‌تیکیان بۆ بیت ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ﴾ ده‌لین ئیمه‌هه‌رگیز باوه‌ر ناهیتن ﴿حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ﴾ هه‌تا وینه‌ی نه‌وه‌ی به‌پیتغه‌مبه‌رانی خوا دراوه‌به‌ئیمه‌ش نه‌دریت ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خوا چاک ده‌زانیت په‌یام و پیتغه‌مبه‌رایه‌تی خوئی بۆ کوئی ده‌نیریت (و کی شیواو تره‌بۆ نه‌و کاره) ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ به‌زووی نه‌وانه‌ی تاوانیان کردوووه دووچاریمان ده‌بیت ﴿صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابًا شَدِيدًا﴾ سووکی و پيسوایی لای خوا و سزای سه‌خت ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ به‌هۆی نه‌و پیلان و فیلانه‌وه‌ی که‌ده‌یانکرد (له‌برواداران) ﴿۱۶۳﴾

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾ جا هه ركه سينك خوا بيه ویت رینمونی بکات ﴿يُشْرَحِ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ سینگى فراوان ده کات بوئىسلام (و پرواهیتان) ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ وه هه ركه س خوا بيه ویت گومرای کات (له بهر نه شیاویى و سه ركه شى خوی) ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ سینگى زور ته نگ ده کات ﴿كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ﴾ وهك نه وهى (بیه ویت) بهرز بیته وه به ره و ئاسمان (چونكه مرؤف تا به ره و ئاسمان بهرز بیته وه ههست به تهنگه نه فهسى ده کات و به نارچه حهت هه ناسه ی بو ده دریت) ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ﴾ به و جوره خواپىسى و ناپاکی داده نیت ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له سه ره نه وانه ی كه پروا ناهیتن ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئەم ئیسلامه رینگای پهروه دگارت ته كه رینك و راسته ﴿قَدْ قَضَلْنَا أَلَيَّتِ﴾ بینگومان بهروونی ئایه ته كانمان باسكردووه ﴿لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ بو كۆمه لئيك كه بیره كه نه وه ﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بوئه نه وانه یه لای پهروه دگاریان مالی ناشتی كه (به هه شته) ﴿وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته نه ئه ویش دۆستیان به هۆی ئه و كرده وه چاكانه ی ده یان كرد ﴿وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه رۆزئيك (خوا) تیکرا كویان ده كانه وه (ده فه رمونیت) ﴿بِئَمْعَشَرَ الْجِنِّ﴾ نه ی دهسته و كۆمه لى جنو كه. ﴿قَدْ آسَفَكُمُ أَنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ بینگومان ئیوه زور كهستان له ئاده ميه كان گومرا كرد ﴿وَقَالَ أُولِي الْأُولِيَّاتِ﴾ وه دۆسته كانیان له ئاده مى ده لئین ﴿رَبَّنَا أَسْمِعْ بَعْضَنَا بَعْضًا﴾ نه ی پهروه دگارمان هه ندیکمان سوودو كه لكمان له هه ندیکمان وه رگرت. ﴿وَبَلِّغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتِ لَنَا﴾ وه به و كانه و موله ته گه شتین كه بو ت دیاری كرد بووین. ﴿قَالَ النَّارُ مَثْوًى لَكُمْ﴾ خوا فه رموی ناگر شویتتانه. ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی و بى برانه وه ده میتنه وه تیايدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه له و كانه ی كه خوا بیه وى ﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی پهروه دگارت كار دروستی زانایه ﴿وَكَذَلِكَ نُفِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا﴾ به و شیوه یه هه ندیک له سته مكاران ده كه یین به دوست و پشتیوانی هه ندیکى تریان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هۆی ئه و كرده وانه وه ی ئه نجامیان ده دا ﴿بِئَمْعَشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ نه ی دهسته و كۆمه لى جنو كه و ئاده مى ﴿الَّذِي آتَاكُمْ رَسُولٌ مِّنكُمْ﴾ ئایا پیغه مبه رانتان له خوتان بو نه هات ﴿يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ كه ئایه ته كانی متان بو بخویننه وه ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ وه له گه یشتن و دووچار بوونی ئەم رۆزه یان نه ترساندن ﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا﴾ ده لئین (راسته و) شایه تی له سه ر خۆمان ده ده یین ﴿وَعَرَّيْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ به لام زیانی دنیاخه له تان دینی ﴿وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ و شایه تیان له سه ر خۆیان دا ﴿أَنْهَرَكُنَا كَافِرِينَ﴾ كه بینگومان نه وان بى پروا بوون ﴿

﴿ذَلِكَ أَنْ لَوْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ يَضْلِمُ﴾ ئەوهی باسکرا لهبەر ئەوهیه که پهروهردگارت له ناو بهری (خه لکی) شارو گونده کان نه بووه و زولم و سته می لی نه کردوون ﴿وَأَهْلَهَا عَافُونَ﴾ له کاتیکدا خه لکی ئەو شارو گوندانه بی ناگابووبن ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ بۆ هەر یه کیك (له جنۆکه و ئاده می) چەند پله و پایه ههیه له بهرانبەر کرده وه کانیاندا ﴿وَمَارُبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ وه پهروهردگارت له وهی که ده یکه ن (ئەو سته م کارانه) بی ناگانیه ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ هەر پهروهردگاری تو بی نیازه و خاوه نی میهره بانی یه ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ ئەگەر بیهویت له ناوتان ده بات ﴿وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مِمَّا يَشَاءُ﴾ وه کیی بویت دوا ی ئیوه ده یکاته جینشین (ی ئیوه) ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءآخَرِينَ﴾ وهك چون ئیوهی له نه وهی کومه لیکی تر به دی هینا ﴿إِنْ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ﴾ بیگومان هەر به لینیکتان پی دهری هەر دیت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئیوه له دهس خوا ده رناچن ﴿قُلْ يَنْقُومِ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَا كَانْتُمْ كُمْ﴾ (ئە می موحه ممه د ﷺ) بلی ئە می گه له که م له سه ر ریبازی خوتان ئەوهی له دهستان دیت بیکه ن ﴿إِنِّي عَامِلٌ﴾ بیگومان منیش کارو کرده وهی خۆم ده که م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ﴾ جا له مه و پاش ده زانن سه ره نه نجامی ئەو دونیا بۆکی ده بیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بیگومان (بی باوه ران و) سته م کاران رزگاریان نابیت ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ﴾ وه بریاریاندا بۆ خواله وهی که (خوا) دروستی کردو دای هینا ﴿مِنَ الْحَرثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا﴾ به شینک له کشتو کال و ئازهل و مالات ﴿فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ﴾ جا به گومانی خویان و وتیان ئەمه بۆ خوا یه ﴿وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾ وه ئەوهش بۆ هاو به شه کانمان (بته کانمانه) ﴿فَمَا كَانَ لَشُرِكِهِمْ أَنْ يَنْصِلُوا إِلَى اللَّهِ﴾ جائه وهی بۆ هاو به شه کانیانه ئەوه به خوانا گات ﴿وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ﴾ وه ئەوهش بۆ خوا یه ئەوه ده گات به هاو به شه کانیان (واته: خوانایه ویت و ئه یدا ته وه به سه ریاندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چ خراپه ئەوهی بریاری دهن ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ﴾ ئا به و شیوه یه شه یتانه کان کوشتنی رۆله کانیان بۆ زور له هاوه ل دانهره کان رازانده وه ﴿لِيُرَدُّوهُمْ وَلِيَلْسُوا عَلَيْهِمْ دِيَهُمْ﴾ بۆ ئەوهی له ناویان به رن (به کوشتنی که سانی بی تاوان) وه بۆ ئەوهی ئاینه که بیان لی بشیونین ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ وه ئەگەر خوا بیویستایه ئەوه بیان نه ده کرد ﴿فَدَرَّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾ که واته لییان گه ری با له گه ل ئەو دروو ده له سه یه ی که هلی ده به ستن (بی ناگا و گومرا بن) ﴿۱۳۷﴾

﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَفْعَامٌ وَحَرَّتْ جِجْرٌ﴾ (به گومانی خویمان) ده‌یان ووت ته‌مانه ئازهل و مالآت و کشتو کالیکن که قه‌ده‌غه کراون ﴿لَا يَطْعُمَهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ﴾ نابیی لییان بخوات که سانیکن نه‌بیی خویمان بمانه ویت ﴿بِرَعْمِهِمْ﴾ به گومانی خویمان ﴿وَأَنْعَمَ حَرَمَتَ ظُهُورِهَا﴾ مالآتیکیش پشتیان قه‌ده‌غه کرابوو (نابیی باریان لی بنری یا سواریان بین) ﴿وَأَنْعَمَ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ هه‌روه‌ها ئازهل و مالآت هه‌یه (له کاتی سه‌ربرین دا) ناوی خوایان له‌سه‌ر نه‌ده‌برد ﴿أَفْتِرَاءً عَلَيْهِ﴾ به‌درو هه‌له‌به‌ستن به‌ده‌م خواوه ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتُرُونَ﴾ له‌مه‌ولا خوات توله‌ی ته‌و درو هه‌له‌به‌ستنه‌یان لی ده‌سته‌نیت ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ﴾ وه‌ده‌یان ووت ته‌وه‌ی له‌سکی ته‌م ئازهل و مالآتانه دایه ﴿خَالِصَةً لِّذُكُورِنَا﴾ تاییه‌ته به‌نیرینه کانمانه‌وه (پیاوه کانمان) ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا﴾ وه‌قه‌ده‌غه کراوه له‌سه‌ر ژنه کانمان ﴿وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ﴾ وه‌ته‌گه‌ر مرداره‌وه بوو بوون ته‌وا هه‌موو تیایدا هاوبه‌شو به‌شدارن ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ﴾ به‌زوویی خوا سزای ته‌م پیناسه (نه‌فامانه) بیان ده‌داته‌وه ﴿إِنَّهُ رَحِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا کار دروستی زانیه ﴿فَدَخَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ﴾ به‌راستی زیانبار بوون ته‌وانه‌ی روله‌کانی خویمان کوشت ﴿سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ به‌نه‌فامی و نه‌زانی ﴿وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ﴾ وه‌وه‌ی که خوا پتی به‌خشییوون له‌خویمان قه‌ده‌غه کرد ﴿أَفْتِرَاءً عَلَىٰ اللَّهِ﴾ به‌ده‌ست هه‌له‌به‌ست و درو به‌ده‌م خواوه ﴿فَدَضَلُوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ به‌راستی ته‌وانه گومر ا‌بوون و رینموونی کراو نه‌بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ته‌نها خوایه که به‌دی هیناوه باخاتی ﴿مَعْرُوشَاتٍ﴾ که پرو هه‌رزاله بو کراو (یا ساق به‌رز) ﴿وَعَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ﴾ وه‌که پرو هه‌رزاله بو نه‌کراو (ساق کورت) ﴿وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ﴾ وه‌دار خورماو کشتو کالی ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ جیاواز له‌خواردن و تامدا (به‌دی هیناوه) ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَانَاتِ﴾ زه‌یتون و هه‌ناریشی (به‌دی هیناوه) ﴿مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾ له‌یه‌ک چوو (له‌وینه‌وه دیمه‌ندا) و له‌یه‌ک نه‌چوو (له‌تامدا) ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخون له‌به‌روبوومی کاتیکن هاته‌به‌ر ﴿وَمَا أَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ وه‌له‌پروژی دروینه‌وه چینییدا مافه‌که‌ی (زه‌کاته‌که‌ی) لی‌بدن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده‌پروی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده‌پروییانی خوش ناویت ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ﴾ له‌ئازهل و مالآتیش هه‌ندیکی باره‌له‌گه‌وه هه‌ندیکی بو کولک و خوری (که‌پراخه‌رو فهرشی لی دروست ده‌کریت) ﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ له‌وه‌ی که خوا پتی به‌خشییوون بخون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه‌شوینی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه بینگومان شه‌یتان دوزمنیکی ئاشکرای ئیوه‌یه. ﴿۱۵۲﴾

﴿ثُمَّ نَبَّأْنَا أَزْوَاجَهُمْ﴾ (خوا) ههشت جور ئازهل و مالاتی (دروست کردووه) ﴿فَمِنَ الضَّالِّينَ الَّذِينَ﴾ له‌مه‌ر دووان (مه‌ر و به‌ران) ﴿وَمِنَ الْمَعْرِضِينَ﴾ و له‌بزن دووان (بزن و ساب‌رین) ﴿قُلْ أَلَمْ يَكْرِهُوا حَرَمَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ئایا خواهه‌و دوو نیره‌ی حه‌رام کردووه؟ ﴿أَمْ الْأُنثِيَّاتُ﴾ یا ئه‌و دوو می‌یه؟ ﴿أَمْ أَشْتَمَلْتُمْ عَلَيْهِمْ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّاتِ﴾ یا ئه‌و بی‌چوانه‌ی که له‌سکی ئه‌و دوو (جوره‌ ئازهل‌ه) میینه‌دایه ﴿تَبِعُونِي يَعْلَمُونَ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن هه‌والم بده‌نی به‌زانیاریه‌ک (له‌خواوه) ﴿وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ﴾ وه‌ له‌حوشتر دووان و له‌ره‌شه‌و لآخ دووان (نیرو مییه‌ک) ﴿قُلْ أَلَمْ يَكْرِهُوا حَرَمَ أَمْ الْأُنثِيَّاتِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئایا خواهه‌و دوو نیره‌ی حه‌رام کردووه یان ئه‌و دوو می‌یه؟ ﴿أَمْ أَشْتَمَلْتُمْ عَلَيْهِمْ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّاتِ﴾ یا ئه‌و بی‌چوانه‌ی که له‌سکی ئه‌و دوو (جوره‌ و لآخه) میینه‌دایه ﴿أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْنَاكُمْ بِالْحَقِّ﴾ یان ئیوه‌ ئاماده‌و شایه‌ت بوون ئه‌و کاته‌که‌خوا فه‌رمانی پیکردن (به‌م قه‌ده‌غه‌کردنه) ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که‌واته‌کی له‌و که‌سه‌سته‌م کار تره‌که‌درو به‌ده‌م خواوه هه‌لده‌به‌ستیت ﴿لِيُضِلَّ النَّاسَ﴾ بو ئه‌وه‌ی خه‌لکی گو‌مرا بکات ﴿يَعْتَبِرْ عِلْمٌ﴾ به‌بی هیچ زانیاری یه‌ک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی خوا رینموونی کومه‌لی سته‌م کاران ناکات ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی نابینم له‌وه‌ی که‌ (وه‌حی) و سرووشم بو کراوه هیچ خوراکیک حه‌رام بیت بو که‌سینک که‌بیخوات ﴿إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا﴾ جگه‌له‌مرداره‌وه‌بوو یان خوینیکی رزینراو نه‌بیت ﴿أَوْ لَحْمَ خنزيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ﴾ یا گوشتی به‌راز چونکه‌بیگومان ئه‌وه‌ش پیس (و حه‌رامه) ﴿أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ یان سه‌ربراونیک (کاتی سه‌ربرین) ناوی غه‌یری خوی له‌سه‌ر هیترا بیت ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ عَيْرَ بَاعٍ﴾ جا هه‌ر که‌س ناچار بوو (که‌ئه‌و حه‌رامانه‌بخوات له‌به‌ر برسیه‌تی و خواردنی حه‌لالی ده‌ست نه‌که‌وت) با زیاد له‌پویست نه‌خوات ﴿وَلَا عَادٍ﴾ و مه‌به‌ستی سنوور به‌زاندن نه‌بیت ﴿فَإِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وه‌بیگومان په‌روه‌دگارت لیسورده‌ی میهره‌بانه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا﴾ ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بوونه‌جووله‌که‌حهرامان کرد ﴿كُلِّ ذِي ظُفْرٍ﴾ هه‌موو چرنو کدارینک (بالدار بیت یا ئازهل) ﴿وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَمًا عَلَيْهِمْ شُومُهُمَا﴾ وه‌له‌(گوشتی) ره‌شه‌و لآخ و مه‌رو بزینش پیو و به‌زه‌کانیمان لی حه‌رام کردن ﴿إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌به‌سه‌ر پشتیانه‌وه‌بیت ﴿أَوْ الْحَوَايَا﴾ یا ئه‌وه‌ی به‌ریخوله‌کانیانه‌وه‌بیت ﴿أَوْ مَا أَخْتَلَطَ بِعَظْمٍ﴾ یا تیکه‌ن بووبیت و لکا بیت به‌ئیسکه‌وه ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِي يَبْغِيهِمْ﴾ به‌هوی سه‌ر که‌شیانه‌وه‌ئو توله‌و سزمان دان ﴿وَإِنَّ الصِّدْقُوتَ﴾ وه‌بیگومان ئیمه‌راست گوین ﴿۱۵۱﴾

﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ﴾ ئەمجا ئەگەر باوەریان پێ نه‌کردی ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ﴾ ئەوا (پێیان) بلی
 په‌روه‌ردگارتان خاوه‌نی میهره‌بانی فراوانه‌ ﴿وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه‌ سزاو تو له‌ی ئەو
 (خوا که‌هات) له‌هۆزی تاوانباران ناگیر دریته‌وه‌ ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ ئەوانه‌ی که‌هاوبه‌شیان
 بو‌خوا دانا بوو له‌مه‌و دوا ده‌لین: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا﴾ ئەگەر خوا بیویستایه‌ ئیمه‌و
 باوو باپیرانمان هاوبه‌شمان (بو‌خوا) دانه‌ده‌نا ﴿وَلَا حَرَمَتَا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌ هیچ شتیکمان حه‌رام نه‌ده‌کرد
 ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ ئەوانه‌ی پێش ئەمانیش درویمان کرد ﴿حَتَّىٰ
 ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾ هه‌تا سزاو تو له‌ی ئیمه‌یان چه‌شت ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ)
 بلی ئایا هیچ زانیاریه‌کتان لایه‌ ﴿فَتَخْرِجُوهُنَّ﴾ تا ده‌ری بخه‌ن بو‌مان و ده‌ری بیرن ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا
 الظَّنَّ﴾ ئیوه‌ شوینی هیچ شتیک نا که‌ون بێجگه‌ له‌ گومان نه‌بیت ﴿وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا لَخُرُصُونَ﴾ و ئیوه‌
 هه‌ر له‌خوتانه‌وه‌ به‌گوتره‌ شت ده‌لین ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ﴾ بلی ده‌ی که‌واته‌ به‌لگه‌ی به‌هیز
 و (ده‌سه‌لات) هه‌ر بو‌خوایه‌ ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جا ئەگەر (خوا) بیویستایه‌ هه‌ر هه‌مووتانی
 ده‌خسته‌ سه‌ر پێی راست ﴿قُلْ هَلْ سَأَلْتُمْ مَنْ هَدَىٰكُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئەو شایه‌تانه‌تان
 بینن ﴿يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ که‌ شایه‌تی ده‌ده‌ن که‌ خوا ئەمه‌ی حه‌رام کردووه‌ ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
 مَعَهُمْ﴾ جا ئەگەر (به‌درو) شایه‌تیان دا تو له‌گه‌لیاندا شایه‌تی مه‌ده‌ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا﴾ وه‌ شوین هه‌واو هه‌وه‌س و ئاره‌زوایه‌ی ئەوانه‌ مه‌که‌وه‌ که‌باوەریان نه‌هینا به‌ئایه‌ته‌کانی
 ئیمه‌ ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه‌ شوین ئەوانه‌ش مه‌که‌وه‌ که‌بروایان نی به‌ په‌روژی دوایی
 ﴿وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ ئەوانه‌ش که‌هاوبه‌ش و هاوتا بو‌ په‌روه‌ردگاریان بریار ده‌ده‌ن ﴿وَلَا
 تَعَالَوْا أَتْلُ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی وه‌رن بابیخوینمه‌وه‌ (بو‌تان) ﴿مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾
 ئەوه‌ی په‌روه‌ردگارتان (حه‌رام) و یاساغی کردووه‌ له‌سه‌رتان ﴿أَلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (فه‌رمانیداوه
 که‌وا) هیچ شتیک نه‌که‌ن به‌هاوبه‌ش بو‌ی ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ و له‌گه‌ن باوک و دایکه‌دا ئا کار چاک
 و په‌فتار جوانین ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ﴾ و منداله‌کانتان مه‌کوژن له‌به‌ر هه‌ژاری و نه‌بوونی
 ﴿مَنْ نُرْزِقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ ئیمه‌ پوزی ئیوه‌و ئەوانیش ده‌ده‌ین ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ﴾ وه‌ نزیکه‌ی گوناوه‌
 کرده‌وه‌ زور به‌ده‌کان مه‌که‌ونه‌وه‌ ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾ ئەوه‌ی که‌ به‌ ئاشکرا ده‌کری له‌و (خرابانه‌)
 ئەوه‌ش په‌نه‌ان ده‌کری ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وه‌ ئەو که‌سه‌ مه‌کوژن که‌ خوا
 کوشتنی حه‌رام کردووه‌ مه‌گه‌ر هه‌ق بێ (بکوژریته‌وه‌ له‌توله‌دا) ﴿ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ﴾ خوا ئەمانه‌ی
 به‌ئیوه‌ پاساردوه‌ ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بو‌ ئەوه‌ی تی بگه‌ن (و ژیری خوتان به‌کاربه‌یتن) ﴿۱۵۱﴾

﴿وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه نزیکی مالی ھه تیوان مه که ونه وه ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه گهر به و شیوهی که جوانترو چاکتر بیت (بوئه وان) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا بالغ ده بیت و ده گانه هیزی خوی ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ وه پیوانه و کیشانه بنی زیادو کهم نه انجام بدن به داد گهری ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوای هیچ ئه رک و فهرمانیک له کهس ناکه یین به ئه اندازهی توانای خوی نه بیت ﴿وَإِذَا قُلْتُمْ قَاعِدُوا﴾ وه کاتیک (بو شایه تی دان و شتی تر) قسه تان کرد دادوهرو راست بن ﴿وَلَوْ كُنَّا ذَا قُرْبَىٰ﴾ با (له دزی) خز می نزیکی خوشتان بیت ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾ وه به لئین و په یمانی خوا به چاکمی ببه نه سهر ﴿ذَالِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ﴾ خوانه و شتانه ی به ئیوه راسپاردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بوئه وه ی بیر بکه نه وه ﴿وَإِنْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمًا﴾ (فهرمانی داوه که) بیگومان ئه مه ریگای راستی منه که راست و دروسته ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که واته شوینی بکه ون ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ و شوینی کویره ریگا و ریچکه کانی تر مه که ون ﴿فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ چونکه دوورتان ده خه نه وه و لاتان ده دن له ریگای خوا ﴿ذَالِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ﴾ خوانه و شتانه ی به ئیوه راسپاردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بوئه وه ی پاریزکار و له خوا ترس بن ﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ له پاش ئه وه ته وراتمان به خشمی به موسا ﴿تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ﴾ بوئه وه او کردنی چاکه و به هرمان به رانه بر که سیک که به چاکمی پی ھه لساوه ﴿وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ وه پروون که ره وه ی ھه موو شتیک بی ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ وه ریئیشانده رو ریئیموونیی و میهره بان ی بی ﴿لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبَّهُمْ بِؤْمُونٍ﴾ بوئه وه ی باوهر به یئن به گیشتیان به حوزوری په روه ردگاریان (له پروزی دوا پیدا) ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُورًا﴾ وه ئه م قورئانه پیروزه به فهر و پیته مان نار دونه خواره وه ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که واته ئیوه ش شوینی بکه ون ﴿وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ و خوتان پیاریزن و (پاریزکار بن) تا ره حمتان پی بکریت ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ له بهر ئه وه ی نه لئین ﴿إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ﴾ بیگومان کتیب ته نها بو سهر دوو کومه لی (گا وورو جووله که) نیراوته خواره وه ﴿مِنْ قَبْلِنَا﴾ له پیش ئیمه دا ﴿وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ﴾ که به راستی ئیمه له خویندنه وه و لی کولینه وه ی کتیبه کانیان بی ئاگابووین ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ وه بوئه وه ی نه لئین ﴿لَوْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِنَا الْكِتَابَ﴾ به راستی ئه گهر کتیبی ئاسمانی بو ئیمه ش بهاتبیه ﴿لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ﴾ ئه وه ئیمه له وان ریئیموون تر ده بووین ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئیوه بیگومان به لگه و نیشانه (قورئان) ی پروونتان له په روه ردگارتانه وه بو هاتووه ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ که ریئیموونیی و میهره بانیه کی گه وره یه ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که واته کی ستم کار تره له و که سه ی بی باوهر بیت به نایه ته کانی خوا و به دروی بزانیت ﴿وَصَدَفَ عَنْهَا﴾ وه پروویان لی وهر گپریت ﴿سَنَجْرِي الَّذِينَ يَصْدُقُونَ عَنْ آيَاتِنَا﴾ له مه و دوا به زوویی توله ده سینین له وانیه سهر پیچی ده کهن له نایه ته کانی ئیمه ﴿سُوءَ الْعَادَابِ﴾ به سزایه کی به دو سه خت ﴿بِمَا كَانُوا يَصْدُقُونَ﴾ به هوی ئه و لادانه وه که ده یانکرد ﴿۱۵۷﴾

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئاخو ئه‌وان چاوه‌روانی چ شتیک ده‌که‌ن بئجگه له‌وه‌ی مه‌لائیکه‌ی گیان کیشان) یان بو بیټ ﴿أَوَيَأْتِي رَبُّكَ﴾ یان په‌روه‌ردگارت بیټ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿أَوَيَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ یان هه‌ندیك له‌موعجیزه‌و نیشانه‌و ئاشکر اکانی په‌روه‌ردگارت به‌دی بیټ ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ﴾ ئه‌و په‌روه‌ی هه‌ندیك له‌نیشانه‌و به‌لگه‌و په‌روه‌ردگارت به‌دی دیت ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا﴾ باوه‌ره‌یتان سوود ناگه‌یه‌نیت به‌هیچ که‌س ﴿لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌پیشتر بر‌وای نه‌هیتا بیټ ﴿أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ یان هیچ خیر و چاکه‌یه‌کی نه‌کرد بیټ له‌گه‌ل ئیمان‌ه‌که‌یدا ﴿قُلْ أَنْتُمْ وَمَنْ أَنْتُمْ وَإِنَّا مُتَنظِرُونَ﴾ بلی: چاوه‌روان بن (هه‌ره‌شه‌یه) ئیمه‌ش چاوه‌روانی ده‌که‌ین ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَفَرُوا ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌ی ئاینه‌که‌یان به‌ش به‌ش کرد ﴿وَكَأَنَّهُمْ شِجَاعٌ﴾ و بوون به‌چهند ده‌سته‌و تا قمی‌که‌وه ﴿لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ تو له‌هیچ شتیکدا له‌ئه‌وان نیت ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ﴾ بئگو مان کاری ئه‌وان ته‌نھا بۆ لای خوا ده‌گه‌ریته‌وه ﴿ثُمَّ يَنْتَهُمُ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ پاشان خوا هه‌والیان پی دده‌ا به‌هه‌ر کرده‌وه‌یه‌ک که‌کرد یانه ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هه‌ر که‌سیتک چاکه‌بکات ﴿فَلَهُ عَشْرُ أَثْمَالِهَا﴾ ئه‌وه (له‌په‌وه‌ی دوایی دا) ده‌ئه‌وه‌نده‌ی چاکه‌که‌ی پاداشتی بۆ هه‌یه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیتک خراپه‌بکات ﴿فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا﴾ ئه‌وه‌و توله‌ی لی ناسیتری ته‌نھا به‌وینه‌ی خوی نه‌بی ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ و ئه‌وانه‌سته‌میان لی ناگریت ﴿قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بئگو مان من په‌روه‌ردگارت رینموونی کردووم ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگای راست ﴿دِينًا قِيمًا﴾ ئاینیکی زور راست و پاک (که‌هیچ لاریه‌کی تیا نی‌یه) ﴿مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ ئاینی ئه‌و ئیبراهیمه‌یه‌که‌له‌هه‌موو ئاینه‌ناراسته‌کان لایداوه‌بۆ په‌رستی خوا به‌ته‌نھا ﴿وَمَا كَانَتْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌به‌هیچ جوړیک له‌هاوبه‌ش په‌یدا که‌ران نه‌بووه ﴿قُلْ إِن صَلَاتِي وَنُسُكِي﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بئگو مان نویتو (به‌ندایه‌تی) و قوربانی ﴿وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي﴾ و ژیان و مردنم ﴿لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر بۆ خوی په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانیانه ﴿لَا شَرِيكَ لَهُ﴾ هیچ هاوبه‌شینی نی‌یه ﴿وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ﴾ وه‌هه‌ر به‌وه‌فه‌رمانم پی دراوه ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌من یه‌که‌می ناوه‌هه‌موو موسلمانان و فه‌رمانبه‌ردارانم (بۆ خودا) ﴿قُلْ أَغْبَرَ اللَّهُ آبِي رَبِّي﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ئایا بئجگه‌له‌خوا په‌رستراوینکی تر بۆ خووم هه‌لبزیرم ﴿وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له‌کاتیکدا ئه‌و په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیکه ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا﴾ وه‌هه‌ر که‌سیتک هه‌ر گوناوه‌و خراپه‌یه‌ک بکات ته‌نھا له‌سه‌ر خویه‌تی ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ وه‌هیچ که‌سینکی گوناوه‌کار گوناوه‌ی که‌سینکی تر هه‌لناگریت ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بۆ لای په‌روه‌ردگارتانه ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهَا تَخْتَلِفُونَ﴾ ئه‌مجا هه‌والتان پی ئه‌دا به‌وه‌ی که‌ئیه‌و تیایدا جیاواز بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلْقَ الْأَرْضِ﴾ وه‌خوا ئه‌و زاته‌یه‌که‌ئیه‌ی کردووه‌به‌جینشینانی زه‌وی (کو مه‌ل له‌دوای کو مه‌ل دین) ﴿وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ چهند پله‌هه‌ندیکتانی به‌رز کردوته‌وه‌به‌سه‌ر هه‌ندیکی تر تاندا ﴿لِيُنَبِّئُكُمْ فِي مَا أَتَيْتُمْ بِهِ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی تا قیتان بکاته‌وه‌له‌وه‌دا که‌پنی به‌خشیوون ﴿إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت توله‌سه‌ندنی خیرایه (بۆ به‌دکاران) ﴿وَأِنَّهُ لَعَلَّؤُورَّحِيمٌ﴾ وه‌به‌راستی ئه‌و لیبوره‌ی میهره‌بانه (بۆ چاکه‌کاران) ﴿۱۶۵﴾

سوره‌تی ﴿الأعراف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْمَصَّ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم، صاد) ده‌خوینریتته‌وه، خوا زاناتره به‌ماناو مه‌به‌ست پیتی، بو زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿كَيْتَبُ أَنْزَلَ إِلَيْكَ﴾ (ئه‌م قورئانه) نامه‌یه‌که نیراوه‌ته خواره‌وه بو تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ﴾ که‌واته دل ته‌نگ مه‌به (به‌په‌یره‌وه نه‌که‌رانسی) ﴿لِيُنذِرَ بِهِ﴾ بو ئه‌وه‌ی (ئه‌وان) به‌م قورئانه بتر سینی ﴿وَذِكْرَىٰ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ و بپه‌ر خسته‌وه و ئاموژ گاریش بی بو پ‌و‌اداران ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ به‌په‌ره‌وی ئه‌وه بکه‌ن که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه دابه‌زینراوه‌ته خواره‌وه بو تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه بیجگه له‌ئه‌وه (خودا) شوین هیچ په‌ر ستر اوئیکی تر مه‌که‌ون و مه‌یکه‌ن به‌پشتیوانی خو تان ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ ئیوه زور که‌م بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ وه چه‌نده‌ها شار و گوندمان ویران کرد ﴿فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا﴾ و سزای ئیمه‌یان بو هات له‌شه‌ودا ﴿أَوْ هَمَّ قَابِلُونَ﴾ یان ئه‌وان له‌خه‌وه و پشووی نیوه‌رودا بوون ﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا﴾ جا کاتیک سزای ئیمه‌یان بو هات هاوار و نزیان هیچ نه‌بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بیجگه له‌وه‌ی که‌ده‌یان ووت: به‌راستی ئیمه‌سته‌م کار بووین ﴿فَلَمَسَلْنَا لِّلَّذِينَ أَزْسَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی په‌ر سیار ده‌که‌ین له‌وانه‌ی که‌په‌نغه‌مه‌ره‌انیاں بو نیر درا (که‌چون پیشوازیان لیکردن) ﴿وَلَمَسَلْنَا لِّلْمُرْسَلِينَ﴾ وه بیگومان په‌ر سیاریش ده‌که‌ین له‌په‌نغه‌مه‌ره‌ان (که‌چون وه‌لام درانه‌وه) ﴿فَلَمَقْصَرَ عَلَيْهِمْ جَعَلَهُمْ﴾ جا سویند به‌خوا به‌راستی (ئه‌وه‌ی کردوویانه) بو یان ده‌گیرینه‌وه له‌رووی زانیاریه‌وه ﴿وَمَا كُنَّا عَابِدِينَ﴾ وه ئیمه‌هیچ کاتیک بی ناگا نه‌بووین (لییان) ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ﴾ کیشانه‌ی راست (بو کرده‌وه کانتان) له‌و‌ر‌وژه‌دا ده‌بیت و گومانی تیدانی یه ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ جاهه‌ر که‌س کیشراو (ی‌چاک) ه‌کانی قورس بیت ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه‌وه ئه‌وانه‌ن رزگار و گه‌یشتوو به‌ئامانج ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه هه‌ر که‌س کیشراوی (چاکه‌کانی) سووک بیت ﴿فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ئه‌وانه که‌سانینکن که‌خو یانیان دو‌راندووه و زه‌ره مه‌ندبوون ﴿يَمَّا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْمُونَ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌ی که‌سته‌میان کرد به‌رانبه‌ر به‌لگه‌و نیشانه‌کانی ئیمه (و به‌درویان دانا) ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ سویند به‌خوا بیگومان ئیمه‌ ئیوه‌مان نیشه‌جی و جیگیر کرد له‌زه‌ویدا ﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشًا﴾ و جو‌ره‌ها هوی ژیانمان تینیدا بو‌ره‌خساندن ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ (به‌لام) ئیوه زور که‌م سوپاس گوزارن ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ سویند بیت بیگومان ئیوه‌مان به‌دی هینا و پاشان شکل و شیوه‌مان کیشان ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ پاشان ووتمان به‌فریشته‌کان سوژده‌به‌ن بو ئاده‌م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ هه‌موویان یه‌کسه‌ر سوژده‌یان برد بیجگه له‌ئیبلیس (له‌شه‌یتان) ﴿لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ که له‌سوژده‌به‌ران نه‌بوو ﴿

﴿قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا سَجْدًا إِذْ أَمَرْتُكَ﴾ (خوا) فهرمووی چی بهرگری کردی که سوژده نه به‌یت کاتیک
 فه‌رمانم پینکردی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شه‌یتان) ووتی: من له (ئاده‌م) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾
 چونکه منت له ناگر دروست کردوو و نهوت له قور دروست کردوو ﴿قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا﴾
 (خوا) فهرمووی: (له به‌هشت) بروره خواره‌وه ﴿فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾ چونکه بوت نی به له و
 (به‌هسته) داخوت به‌گوره و زل بزانی ﴿فَأَخْرَجَ﴾ به‌کسر ده‌رچو ﴿إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ به‌راستی توله‌بی
 نرخ و ریسوایانی ﴿قَالَ أَنْظِرْنِي﴾ ووتی مؤله‌تم بده (مه‌ممرینه) ﴿إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ تائه و روزه‌ی
 زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ (خواش) فهرمووی: بیگومان توله‌مؤله‌ت دراوانیت
 ﴿قَالَ فِيمَا آغَاوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ﴾ ووتی ئه‌ی په‌روه‌ر دگار به‌هوی ئه‌وه‌وه که گومرات کردم بیگومان
 بویان (ئاده‌م و نه‌وه‌کانی) داده‌نیشم ﴿صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ له‌ریگه‌راسته‌که‌ی تودا ﴿ثُمَّ لَا تَبْهَتُهُمْ مِنْ بَيْنِ
 أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ نه‌مجا سویندبی بیگومان بویان ده‌چم له‌پیشیان‌وه و له‌دوایانه‌وه ﴿وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ
 شَمَائِلِهِمْ﴾ وه‌له‌لای راستیان و له‌لای چه‌پیان‌وه ﴿وَلَا يَحْذُرُكُمْ فِيهَا﴾ نه‌وسا نابینی زوربه‌یان
 سوپاس گوزاربن ﴿قَالَ أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُومًا وَمَأْمُومًا﴾ (خوا) فهرمووی: ده‌رچو تیدا به‌لومه‌کراوی و
 ده‌رکراوی ﴿لَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ﴾ سویندبی بیگومان هه‌ر که‌س شوینی تو که‌وتیبت له‌وان ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 أَجْمَعِينَ﴾ ئه‌وه بیگومان دوزه‌خ پر ده‌که‌م له‌ئیه‌وه هه‌موتان ﴿وَيَقَادِمُ عَلَيْكَ أُمَّتُكَ وَأَنْتَ وَرَجُلٌ مِنَ الْجِنَّةِ﴾
 وه‌(وتمان) ئه‌ی ئاده‌م تو و هاوسه‌ره‌که‌ت نیسته‌جی ی به‌هشت بن ﴿فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا﴾ بخون
 له‌هه‌رچی که‌ویست و چه‌زتان لی بوو ﴿وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ به‌لام نزیکی ئه‌وه دره‌خته مه‌که‌ونه‌وه
 ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نه‌گینا له‌سته‌م کاران ده‌بن ﴿فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ﴾ نه‌مجا شه‌یتان خه‌یال و
 خه‌ته‌ره و وه‌سوه‌سه‌ی خرابی خسته‌دلیان ﴿لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ أَيْهَمَا﴾ بو‌ئه‌وه‌ی ده‌ریخات
 بویان ئه‌وه‌عه‌یب و عه‌وره‌ته‌ی که‌شاردبوویه‌وه لییان (و به‌ده‌ره‌وه نه‌بووه) ﴿وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ
 الشَّجَرَةِ﴾ وه‌پیی ووتن: په‌روه‌ر دگارتان (له‌به‌ر هه‌یج هویه‌ک) به‌رگری ئه‌وه دره‌خته‌ی لی نه‌کردون
 ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ﴾ مه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌نه‌بنه‌دوو فریشته ﴿أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ یان (له‌به‌هشتدا)
 بمیینه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ وه‌سویندی بو‌خواردن ووتی بیگومان
 من له‌ئامورث‌گاریکه‌رانی دلسوزی ئیه‌وم ﴿فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ﴾ سه‌رئه‌نجام به‌خه‌له‌تانندن هانی دان
 ﴿فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ﴾ جا کاتیک (له‌به‌رو بوومی) ئه‌وه دره‌خته‌یان چه‌شت ﴿بَدَّتْ لَهُمَا سَوْءُ أَيْهَمَا﴾ هه‌ردووکیان
 عه‌یب و عه‌وره‌تیاں ده‌رکه‌وت ﴿وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ وه‌ده‌ستیاں کرد به‌دابه‌وشینی خو‌یاں
 به‌گه‌لای (دره‌ختانی) به‌هه‌شت ﴿وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا﴾ وه‌په‌روه‌ر دگاریان بانگی هه‌ردووکیانی کرد ﴿أَلَمْ
 أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ﴾ نایا ئه‌وه دره‌خته‌م قه‌ده‌غه نه‌کرد لیتان ﴿وَأَقْلَلْنَا لَكُمْ﴾ وه‌نایا پیم نه‌ووتن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ
 لَكُمْ آعَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ که‌بیگومان شه‌یتان بو‌ئیه‌وه دوزمنیکی ناشکرايه ﴿

﴿قَالَ رَبِّنا ظَلَمنا اَنْفُسَنَا﴾ هه‌ردووکیان ووتیان ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ئیمه‌ سته‌ممان له‌خۆمان کرد
﴿وَإِن لَّرَغِيبًا لَّنَا وَتَرَحَّمْنَا﴾ جا ئه‌گه‌ر لیمان نه‌بوری و میه‌ره‌بانیمان له‌گه‌ل نه‌که‌یت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان ئیمه‌ له‌زیانباران ده‌بین ﴿قَالَ أَهَيُّوْا﴾ (خوا) فه‌رمووی برۆنه
خواره‌وه‌ (له‌به‌هه‌شت) ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه‌ندیکتان دوژمنی هه‌ندیکی تر تانن ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ﴾ وه‌ بۆتان هه‌یه‌ له‌زه‌ویدا نیشته‌جی بوون ﴿وَمَتَّعُ الْإِنسَانَ﴾ وه‌وی رابواردن و ژیان تا ماوه‌یه‌ك
﴿قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ﴾ (خوا) فه‌رمووی: له‌زه‌وی دا ده‌ژین و له‌ویشدا ده‌مرن ﴿وَمِنْهَا
تُخْرَجُونَ﴾ وه‌ه‌ر له‌ویش ده‌رده‌هیتترین (و زیندوو ده‌کرینه‌وه) ﴿يَبْنِيْءَ آدَمَ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م
﴿قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا﴾ بینگومان پۆشاکمان بۆ نار دوون ﴿يُؤَارِي سَوْءَ تَكْوَرٍ رِيشًا﴾ که‌عه‌یب و عه‌وره‌تتان
داده‌پۆشی وه‌ پۆشاک‌ی جوان و رازاوه‌یش (مان بۆ نار دوون) ﴿وَلِبَاسُ الْقَوِي ذَلِكَ خَيْرٌ﴾ به‌لام پۆشاک‌ی
ترسان له‌خوا و پارێزکاری چاک‌تر و باش‌تره ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئه‌وه‌ی باس‌کرا هه‌ندیکه‌ له‌به‌لگه‌و
نیشانه‌کانی خوا ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی بیربکه‌نه‌وه‌و ئاموژگاری وه‌ر گرن ﴿يَبْنِيْءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمْ
الشَّيْطَانُ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م با شه‌یتان فریوتان نه‌دات و نه‌تانخه‌له‌تینی ﴿كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ﴾
هه‌رچۆنی باوک و دایکتانی له‌به‌هه‌شت ده‌ر کرد ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا﴾ له‌حالیکتدا پۆشاکه‌که‌یانی
لێ داکه‌ندن ﴿لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَعْمَلِهِمَا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی عه‌یب و عه‌وره‌تیان (ده‌ریخات و) نیشانیان بدات ﴿إِنَّهُ
يَرَىكُمْ هُوَ وَفِي لُبِّهِ﴾ به‌راستی شه‌یتان خۆی و ده‌سته‌که‌ی ده‌تانبینن ﴿مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ له‌جی‌گایه‌که‌وه
که‌ئیه‌وه‌ ئه‌وان نابینن ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ شه‌یتانه‌کانمان گێراوه ﴿أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
به‌دۆست و خۆشه‌ویست بۆ ئه‌وانه‌ی که‌بڕوا ناهیتن ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً﴾ وه‌ کاتیک کرده‌وه‌یه‌کی
زۆر به‌دو ناشیرینیان ده‌کرد (که‌ به‌رووتی ته‌واف کردن نموونه‌یه‌کیه‌تی) ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا﴾
ده‌یان ووت: له‌باوو باپیرانمانه‌وه‌ بۆمان ماوه‌ته‌وه ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ وه‌ خوا فه‌رمانی ئه‌و (کرده‌وه‌) ی پێ
داوین ﴿قُلْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ لَا يَأْمُرَ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی بینگومان خوا فه‌رمان نادا به‌کرده‌وه‌ی
به‌دو خراب ﴿اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ ئایا به‌ده‌م خواوه‌ شتیک ده‌لێن که‌نایزانن و بی ئاگان لێ؟ ﴿إِنَّ
قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ بلی په‌روه‌ردگارم فه‌رمانی به‌دادپه‌روه‌ری داوه ﴿وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾
وه‌ له‌کاتی هه‌موو نوێژیکدا راست روو بکه‌نه‌خوا ﴿وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ و دل‌سۆزانه
هاواری لێ بکه‌ن و بپه‌رستن ﴿كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ هه‌رچۆنی له‌یه‌که‌م جاره‌وه‌ (خوا) دروستی
کردون به‌و شیوه‌یه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ (بۆ لای خوا) ﴿فَرِيقًا هَدَى﴾ ده‌سته‌یه‌کی رینموونی کردوه
﴿وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ﴾ ده‌سته‌یه‌کیش گو‌م‌رایی به‌سه‌ریاندا چه‌سپا ﴿إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ﴾
به‌راستی ئه‌وانه‌ شه‌یتانه‌کانیان کرد ﴿أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به‌دۆست و پشتیوانی خۆیان له‌جیاتی خوا
﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ﴾ وه‌ وا گو‌مان ده‌بن که‌رێ نموونی کراوون ﴿

﴿يَبْنِيءَ آدَمَ خُدُورِيتِكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ ئەه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م، پۆشاک‌ی جوان و رازاوه‌تان بپۆشن له‌کاتی هه‌موو نوێژ (چوونه‌ مزگه‌وتی‌کتاندا) ﴿وَکُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ وه‌ بخۆن و بخۆنه‌وه (له‌وه‌ی که‌ خوا‌حه‌ لالی کردووه‌ بۆتان) و زیاده‌ رۆی مه‌که‌ن ﴿إِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بێگومان خوا زیاده‌رۆیانی خۆش ناوێت ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ﴾ (ئەه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ کێ رازاندنه‌وه‌ و جوانی و (ناز و نێمه‌ته‌) خوا‌بیه‌کانی حه‌رام کردووه‌ ﴿الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ﴾ که‌ خوا بۆ به‌نده‌کانی دروستی کردووه‌ ﴿وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ هه‌روه‌ها رۆزی و خۆراکه‌ پاک و خۆشه‌کان (کێ حه‌رامی کردوون) ﴿قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (ئەه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ ئەوانه‌ بۆ بروادارانه‌ له‌ژیانی دنیادا (بێ بروایینیش له‌به‌نای ئەواندا به‌شداری ده‌که‌ن) ﴿خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (به‌لام) له‌رۆزی دوایی دا تاییه‌ته‌ به‌بروادارانه‌وه‌ ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ به‌م شیوه‌یه‌ ئایه‌ته‌کانمان باس ده‌که‌ین و رۆنی ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ گه‌ل و کۆمه‌ڵیک که‌ ده‌زانن و تی‌ ده‌گه‌ن ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رِجْزَ الْفَوَاحِشِ﴾ بلی‌ بێگومان په‌روه‌ردگارم ته‌نها ئەو کرده‌وانه‌ی حه‌رام کردووه‌ که‌ زۆر به‌دو خراپن ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾ ئەوانه‌ی که‌ ناشکران و ئەوانه‌ش نه‌یتین ﴿وَالْأَنۡثَىٰ﴾ وه‌ گونا‌هی (حه‌رام کردووه‌) ﴿وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه‌ ده‌ست درێژی به‌ناهق ﴿وَأَن تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا﴾ وه‌ (حه‌رامی کردووه‌) شتیک بکه‌نه‌ هاوبه‌ش بۆخوا ﴿لِيُنزِلَ بِهِ سُلْطٰنًا﴾ که‌ به‌لگه‌ی بۆ نه‌هاتووه‌ ﴿وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌ (حه‌رامی کردووه‌) که‌ به‌ده‌م خواوه‌ شتانیک بلی‌ن که‌ نایزانن ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ وه‌ بۆ هه‌موو ئوممه‌تی کاتیکی دیاری کراوه‌یه‌ (بۆ مردن و سزادانیان) ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ ئەمجا کاتیک ماوه‌ (ی مردن یا سزا) که‌ یان هات ﴿لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً﴾ ساتیک دوانا که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پێشیش ناکه‌ون ﴿يَبْنِيءَ آدَمَ إِمَامًا يَبْنِيءُكُمْ﴾ ئەه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ئە‌گه‌ر بۆتان هات ﴿رُسُلٌ مِنْكُمْ﴾ پێغه‌مبه‌رانیک له‌خۆتان ﴿يَقُصُّونَ عَلَيْكُم مَّا يَبْنِي﴾ ئایه‌ته‌کانی منیان بۆ ده‌خویندنه‌وه‌ ﴿فَمَنْ أَتَقَىٰ وَأَصْلَحَ﴾ جا هه‌ر که‌س خۆی پاراست (له‌ نا‌فرمانی خوا) و کرده‌وه‌ی چاک‌ی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئەوه‌ مه‌ترسی یان له‌سه‌ر نیه‌ و خه‌م و خه‌فه‌تیش ناخۆن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه‌ ئەوانه‌ش که‌ بێ بروا بوون به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ ﴿وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا﴾ و خۆیان به‌زل ده‌زانی له‌به‌رانبه‌ر ئەو ئایه‌تانه‌دا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانه‌ هاوه‌لانی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوانه‌ به‌هه‌میشه‌یی تیا‌یا ده‌میتنه‌وه‌ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ جا کێ له‌وه‌ سه‌مه‌کار تره‌ که‌ درۆ به‌ده‌م خواوه‌ هه‌له‌به‌ستی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِنَا﴾ یان بێ بروا بیت به‌ئایه‌ته‌کانی خوا ﴿أُولَٰئِكَ يَتْلَوْنَ عَلَيْهِمْ نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ ئەوانه‌ ئەو به‌شه‌ی بۆیان نوسراوه‌ دوو چاریان ده‌بیت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ تَحَرُّرُ سُلْطٰنًا﴾ هه‌تا ئەو کاته‌ی نێردراوه‌کانمان (بۆ گیان کێشان) دین بۆیان ﴿بِتَقْوَانَهُمْ﴾ ده‌یانمرینن و (گیان‌یان ده‌کێشن) ﴿قَالُوا إِنَّا مَا كُنَّا نَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ پێیان ده‌لێن ئەوانه‌ی له‌جیاتی خوا ئیوه‌ هاوار و نزانان لێ ئە‌کردن له‌کوین ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾ (له‌وه‌ لامدا) ده‌لێن دیار نین و وون بوون لی‌مان ﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ وه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ن له‌سه‌ر خۆیان ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ﴾ که‌ بێگومان ئەوانه‌ له‌ دنیادا بێ بروا بوون ﴿١٥٤﴾

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ﴾ (خوا بیانی) فەرموو ئیوه له‌گه‌ل‌ئەو ئوممه‌تانه‌ی که‌له‌ پیش ئیوه وه‌ بوون له‌ جنۆ که‌و ئاده‌میزاد بچه‌ ناگری دۆزه‌خه‌وه ﴿كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا﴾ هەر جارێک ده‌سته‌یه‌ک ده‌چنه‌ ناویه‌وه نه‌فرین له‌هاو بیرونی ده‌کات ﴿حَتَّىٰ إِذَا آذَرَكُوا فِيهَا جَمِيعًا﴾ هه‌تا هه‌موو ده‌گه‌ن به‌یه‌ک و کۆده‌بنه‌وه یه‌ک ده‌گرن ﴿قَالَتْ أَخْرَجْنَهُمْ لَؤْلَهٰهُمْ﴾ دواینه‌کانیان (که‌شوین که‌وتوو بوون) ده‌باره‌ی پیشوه‌کانیان (که‌پیشه‌وا بوون) ده‌لین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَصَلُّونَا﴾ ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان ئە‌وانه‌ ئیمه‌یان گو‌مرا کرد ﴿فَعَاتَبَهُمُ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ﴾ ده‌تۆش له‌ئاگر دا دوو‌وقات سزایان بده ﴿قَالَ﴾ (په‌روه‌ردگار) ده‌فه‌رموی ﴿لِكُلِّ ضِعْفٍ﴾ بۆ هەر کامتان (سزا) دوو به‌رامبه‌ره ﴿وَلٰكِنْ لَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌لام ئیوه نازانن و بی‌ئاگان ﴿وَقَالَتْ اُولٰٓئِهٖمْ لَآخِرَتُهُمْ﴾ سه‌رۆک و چاو لیکراوه‌کان به‌شوین که‌وتوو هه‌کانیان ده‌لین ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ﴾ ئیوه‌ش هیچ زیاده‌ریزیکتان به‌سه‌ر ئیمه‌دانییه ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ ده‌ئیوه‌ش سزا بچه‌ژن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ به‌هۆی ئە‌هو (خراپانه‌وه‌ی) ده‌تان کرد ﴿اِنَّ الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِآيٰتِنَا﴾ به‌راستی ئە‌وانه‌ی بی‌بروا بوون به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿وَاسْتَكْبَرُوۡا عَنْهَا﴾ وه‌خویان به‌گه‌وره‌و زل داده‌ناله به‌رامبه‌ریاندا ﴿لَا تَفْتَحْ لَهُمُ اَبْوَابُ السَّمَآءِ﴾ ئە‌وانه‌ده‌رگا‌کانی ئاسمانیان بۆ نا‌کریته‌وه ﴿وَلَا يَدْخُلُوۡنَ الْجَنَّةَ﴾ و ناچنه‌به‌هه‌شته‌وه ﴿حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَحْمُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ هه‌تا حوشر نه‌چیت به‌کونی ده‌رزی دروماندا (ئهمه‌ش مه‌رجیکه‌هه‌رگیز نایه‌ته‌دی) ﴿وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيۡنَ﴾ ئا به‌و جووره‌تۆله‌له‌تاوانباران ده‌ستینین ﴿لَهُمۡ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ﴾ ئە‌وانه‌ی له‌دۆزه‌خدا فه‌رش و راخه‌ریان (له‌ئاگره‌) ﴿وَمِنْ فَوْقِهِمْ عَوَاشٍ﴾ وه‌له‌لای سه‌رو شیانه‌وه لیفه‌و داپۆشه‌ریان (له‌ئاگره‌) ﴿وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّٰلِمِيۡنَ﴾ ئا به‌و جووره‌تۆله‌له‌سته‌مکاران ده‌ستینین ﴿وَالَّذِيۡنَ ءَامَنُوۡا وَعَمِلُوۡا الصَّٰلِحٰتِ﴾ وه‌ئە‌وانه‌ی که‌برویان هه‌یناوه و کرده‌وه‌ی چاکیشیان کردوه ﴿لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا﴾ داواله‌هیچ که‌س نا‌که‌بین زیاده‌توانای خوی ﴿اُوۡلٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ﴾ ئا ئە‌وانه‌هاوه‌لانی به‌هه‌شتن ﴿هُمۡ فِيهَا خٰلِدُوۡنَ﴾ ئە‌وان هه‌میشه‌بین تیندا ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُوۡرِهِمۡ﴾ ئە‌وه‌ی له‌دلێاندا بوو بیت دامن‌رنی ﴿مِّنۡ غَلٍ﴾ له‌کینه‌و پرڤ (ده‌باره‌ی به‌کتری) ﴿تَجْرِيۡ مِنْ تَحْتِهٖمُ الْاَنْهٰرُ﴾ رووباره‌کان ده‌رۆن به‌ژیر (کۆشک و باخه‌کان) یاندا ﴿وَقَالُوۡا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيۡ هَدٰنَا لِهٰذَا﴾ وه‌ده‌لین سوپاس بۆ ئە‌و خوا به‌ی که‌رینموونی کردین بۆ ئە‌م رینگایه ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ﴾ که‌ئیمه‌هه‌رگیز رینبازی راست شاره‌زانه‌ده‌بووین ﴿لَوْلَا اَنَّ هَدٰنَا اللّٰهُ﴾ ئە‌گه‌ر خوا رینموونی نه‌کردینایه ﴿لَقَدْ جَاۤءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ سویند به‌خوا بینگومان نیراوه‌کانی په‌روه‌ردگارمان راستیان هه‌ینا ﴿وَنُوۡدُوۡا اَنۡ يَّلٰكُمُ الْجِنَّةُ﴾ وه‌بانگیان لێ ده‌کریت به‌مه‌ی که‌ئە‌و به‌هه‌شته ﴿اُوۡرِثْتُمُوۡهَا يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُوۡنَ﴾ پیتان به‌خسرا به‌هۆی ئە‌و کرده‌وه (چا‌کانه‌ی که‌) ده‌تان کرد ﴿۱۳﴾

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به‌هشتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن ﴿أَصْحَابِ النَّارِ﴾ له‌دۆزه‌خیه‌کان ﴿أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا﴾ بینگومان ئیمه‌ه‌ه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگارمان به‌لئینی پیداین راست بوو پیی گه‌یشتین ﴿فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا﴾ جا‌نایا ئی‌ه‌ه‌ش‌ه‌ه‌وه‌ی که‌په‌روه‌ردگارتان به‌لئینی پیدان راست بوو پیی گه‌یشتن؟ ﴿قَالُوا نَعَمْ﴾ ده‌لئین به‌لئیی ﴿فَأَذَّتْ مُوَدَّتُهُمْ﴾ پاشان جارچی‌ه‌ک جاری ده‌دا له‌نیوانیاندا ﴿أَن لَّعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که‌نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر سته‌مکاران بیت ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌ی به‌ره‌ه‌لستی له‌رپی خوا ده‌که‌ن ﴿وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و ده‌یان ویست ئه‌و (رینگایه) به‌خوارو نارینک نیشان بدن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا ئه‌وان بی‌بروا بوون به‌پۆزی دوایی ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ﴾ و له‌نیوانیاندا په‌رده‌و جیا که‌ره‌وه‌یه‌ک هه‌یه ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ﴾ به‌سه‌ر ئه‌عرفه‌وه (که‌به‌رزاییه‌که له‌نیوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا) پی‌اوانیک هه‌ن ﴿يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ﴾ هه‌ر یه‌که له‌به‌هه‌شتی و دۆزه‌خیه‌کان ده‌ناسنه‌وه به‌هوی نیشانه (وشیوه‌ی تایبه‌ت) ی یانه‌وه ﴿وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْنَا﴾ جا به‌هه‌شتیه‌کان بانگ ده‌که‌ن و ده‌لئین: سه‌لامتان لئیی بیت ﴿لَتَرِيدَٰ خُلُوهَا وَهَمَّ يَضْمَعُونَ﴾ نه‌چوونه‌ته ناویه‌وه به‌لام ئومیدیان هه‌یه‌و به‌ته‌مان بچنه‌ناوی ﴿وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک پرویان لادری و وه‌رگیردری ﴿تَلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ به‌ره‌و لای دۆزه‌خیه‌کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده‌لئین ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه‌مانخه‌نه‌ریزی گه‌لی سته‌م کاران ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا﴾ وه ئه‌وانه‌ی وان به‌سه‌ر ئه‌عرفه‌وه پی‌اوانیک بانگ ده‌که‌ن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ﴾ که‌به‌نیشانه‌ی تایبه‌تی یان دا ده‌یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده‌لئین ﴿مَا أَخْبَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ کومه‌له‌که‌تان سوودی پیی نه‌گه‌یانندن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ هه‌روه‌ها خۆبه‌زل زانین و له‌خۆبایی بوونتان به‌که‌لکتان نه‌هات ﴿أَهْوَلَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ﴾ نایا ئه‌وانه (هه‌زاره‌باوه‌رداره‌کان) هه‌ر ئه‌وانه‌نین که‌ئیه‌وه (له‌دونیا‌دا) سویندتان ده‌خوارد ﴿لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ﴾ که‌خوا به‌ر میه‌ره‌بانی خویان ناخات ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به‌هه‌زاره‌باوه‌رداره‌کان ئه‌لئیی) بچنه‌به‌هه‌شت هیچ مه‌ترسیه‌کتان له‌سه‌ر نی یه ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ و ئیه‌وه خه‌م ناخون ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ وه دۆزه‌خیه‌کان بانگ و هاوار له‌به‌هه‌شتیه‌کان ده‌که‌ن ﴿أَن أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ (ده‌لئین) هه‌ندی‌ئاومان پیی بیه‌خشن ﴿أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ یان هه‌ندی له‌و‌پۆزیه‌ی که‌خوا پیی به‌خشیوون ﴿قَالُوا إِنْ لَّا لَئِن لَّمْ يَكْفُرْ بِلِقَاءِ اللَّهِ لَكُنَّا لَهُ يَوْمًا فَخْرًا﴾ (له‌وه‌لامیاندا) ده‌لئین: خوا هه‌ردووکی له‌سه‌ر بی‌بروایان چه‌رام کردووه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ئاینه‌که‌ی خویان کردبووه ﴿لَهُمْ وَأَعْيَابًا﴾ سه‌رقالی بی‌سوود و گالته‌جاری ﴿وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ وه‌ژیانی دنیا هه‌لیخه‌له‌تانندن ﴿فَالْيَوْمَ نَسْتَكْبِرُ﴾ بویه‌ئه‌م‌پۆ ئه‌وان له‌بیرخۆمان ده‌به‌ینه‌وه ﴿كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا﴾ هه‌رچۆنیک ئه‌وان دیداری ئه‌م‌پۆزه‌یان له‌بیری خویان بردبووه ﴿وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ وه (له‌به‌ره‌ه‌وه‌ی) نایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان ئینکار ده‌کرد (دانیان پیدانه‌ده‌هینا) ﴿

﴿وَلَقَدْ جَنَّبْنَاهُمْ بِكُتُبٍ﴾ سویند به خوا بیگومان ئیمه کتیبیکمان بو هیناون ﴿فَصَلَّنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ له پرووی زانسته وه به پرووی شیمان کردوته وه ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ که پرینمونی و میهره بانئ به بو که سانیک پروا ده هینن ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾ ئایا چاوه پروانی چی ده که ن بینجگه له سه ره نه نجامی هه ره شه کانی نهو (قورئانه)؟ ﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ﴾ نهو پروژی که سه ره نه نجامی (هه ره شه کانی) به دی دیت ﴿يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نهوانه ی له وه و پیش له بیریان کردبوو ده لین ﴿قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾ به راستی نیراوه کانی پهروه دگارمان به راستیه وه هاتن ﴿فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا﴾ جا ئایا (نه مرو) تکا کارانیک بو ئیمه هه یه تکامان بو بکه ن ﴿أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ یا بگه پرینینه وه بو دونیا تا کرده وه ی چاک بکه یه نه ک نه وه ی ده مان کرد ﴿قَدْ خَسِرْنَا أَنفُسَهُمْ﴾ بیگومان خو یانیا ن دوراند ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَأْكِنًا أَوْ يَفْرُوتَ﴾ نه وه ی هه لیان ده به ست وون بوو لیان ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي﴾ به راستی پهروه دگار تان نهو خواهیه یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که ئاسمانه کان و زه وه ی له شهش روزدا دروست کردوه ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان (خوا) به رز بووه وه سه ره عرش و قهراری گرت (ئیمه ئیمانمان پی یه تی به لام شیوه که ی نازانین پرسیار کرا له ئیمامی مالیک ده رباره ی (استواء) فهرمووی وه ستانه که حه قیقه ته وه چونیتیه که ی نه زانراوه و پرسیار کردن ده رباره ی بیدعه ته و باوه ربوون پی ی واجبه) ﴿يُعْشَىٰ الْاَيْلَ النَّهَارِ﴾ به (تاریکایی) شه و (پوشنایی) روز داده پوشیت (به پینچه وانه شه وه) ﴿يَطْلُبُهُ حَثِيثًا﴾ (روز به شوین شه وه وه یه به خیرایی) وشه و به شوین روزه وه یه به خیرایی ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ﴾ خو رو مانگ و نه ستیره کانیش ﴿مُسْحَرَاتٍ بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾ ژیر بار کرا وون به فهرمانی خو ی ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ بیدار بن که به دی هینان و فهرماندان هه ربو خواهیه ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ پاك و بینگه رده (له هه موو که م و کوری یه ک) خوای پهروه دگاری هه موو جیهانیا ن ﴿إِنِّي أَدْعُوا رَبِّي كَمَا دَعَا وَحْفِيَّةٌ﴾ له پهروه دگارتان بپارینه وه به زه لیلی (و کپوزانه وه) و به نهینئ ﴿إِنَّهُ لَا يَجِبُ الْمُعْتَدِينَ﴾ بیگومان خوا ده ست دریزی کارانی خوش ناویت ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ خراپه کاری مه که ن له زه ویدا پاش نه وه ی که خوا چاکئ کردوه ﴿وَأَدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وه هاوار و نزا به رن بو خوا به ترس و ئومیده وه ﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی میهره بانئ خوا له چاکه کارانه وه نزیکه ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ وه نهو (خوا) زانیکه بایه کان ده نیرت ﴿بُشْرًا لِّبَنِيكَ بِرَحْمَتِهِ﴾ به موزده ده ر پیش (بارانی) ره حمه تی پهروه دگار ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَفَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا﴾ هه تا کاتی هه وری قورس (ی باراناوی) هه لده گرن ﴿سُقْنَاهُ لِشَادِمَ مَيْتٍ﴾ ده پینیرین بو وولاتیکی مردوو (وشکی بی گیا) ﴿فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ﴾ جا به و (هه وره) باران ده بارینین ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ به هوی نه وه وه هه موو به روو بو میک ده رده هینین (له زه ویدا) ﴿كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ﴾ هه ربه وینه یه مردوه کان له زه و ی ده رده هینین (وزیندوویان ده که ینه وه) ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ تا ئیوه بیربکه نه وه ﴿٥٧﴾

﴿وَالْبَدَّ الطَّيِّبُ﴾ زهوی و خاکی پاک و به‌بیت ﴿يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ رووهك و شیناییه‌که‌ی به‌فرمانی
 په‌روه‌دگاری ده‌رویت ﴿وَالَّذِي حَبَّتْ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی پیس و بی‌خیره ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا﴾ درك و دال‌نه‌بی
 لسی‌ی نارویت و ده‌رنایه‌ت ﴿كَذَلِكَ نُصِرُّكَ الْآيَاتِ﴾ ئا‌به‌و جو‌ره‌ ئایه‌ته‌کانی خو‌مان باس ده‌که‌ین
 ﴿لَقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ بو‌گه‌لینك كه سو‌پاس‌گوزاربن ﴿٥٥﴾ ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سو‌یند به‌خوا
 بینگو‌مان ئیمه‌نو و حمان په‌وانه کرد بو‌لای گه‌له‌که‌ی ﴿فَقَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م
 ته‌نها خوا‌په‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ ئیوه‌هیچ په‌رستراو‌یکتان‌نی‌یه‌ بی‌جگه‌له‌و (خوا) ﴿إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم (دوو‌چاری) ئیوه‌بی ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای رو‌زنی‌کی گه‌وره
 (که‌ رو‌زی دو‌ایی‌یه) ﴿٥٦﴾ ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ کاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاتدارانی گه‌له‌که‌ی ووتیان
 ﴿إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ به‌راستی ئیمه‌تو‌له‌گو‌م‌راییه‌کی ئاشکرادا‌ده‌بینین ﴿٥٧﴾ ﴿قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ
 فَه‌رمو‌وی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م هیچ گو‌م‌راییه‌که‌له‌مندانی‌یه ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌لكو
 من نیراوم‌له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاری جیهانیانه‌وه ﴿٥٨﴾ ﴿أَتَلْعُكُمْ رَسُولًا لَّيْسَ بِي ضَلَالَةٌ فَه‌رمو‌وی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م
 راده‌گه‌یه‌نم پیتان ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾ وه‌ئامو‌زگاربتان ده‌که‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی من
 له‌لایه‌ن خوا‌وه‌ده‌یزانم ئیوه‌نایزانن ﴿٥٩﴾ ﴿أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَ كُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئایا سه‌رتان سو‌رما‌وه
 له‌هاتنی‌یه‌پام و یادخه‌روه‌یه‌که‌له‌لایه‌ن په‌روه‌دگارتانه‌وه ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ﴾ بو‌پیاوینك له‌خوتان
 (که‌نو‌وحه) ﴿لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا﴾ بو‌ئه‌وه‌ی ئا‌گادارتان کاته‌وه‌و بتانترسیتیت و خوتان‌پاریزن
 (له‌نا‌فرمانی‌خوا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی په‌حمتان‌پیی‌بکریت ﴿٦٠﴾ ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَجْحَتَهُ﴾ دو‌ای
 ئه‌وه‌برو‌ایان‌پیی‌نه‌هیتا‌ئیمه‌ش (نو‌وح) مان‌پرزگار کرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ﴾ هه‌روه‌ها‌ئه‌وانه‌ش
 له‌گه‌لیدا‌بوون له‌که‌شته‌که‌دا ﴿وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پاشان‌ئه‌وانه‌ی برو‌ایان‌نه‌بو‌وبه
 ئایه‌ته‌کانمان نو‌قممان کردن و خنکاندمانن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌کو‌مه‌لی (دل)
 کو‌یران‌بوون ﴿٦١﴾ ﴿وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُ هُودًا﴾ وه‌ناردمان بو‌لای گه‌لی‌عاد‌براکه‌یان که‌هوود(پیتغه‌مبه‌ره)
 ﴿قَالَ يَتَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فه‌رمو‌وی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌ته‌نها خوا‌په‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ هیچ
 په‌رستراو‌یکتان‌نی‌یه‌ بی‌جگه‌له‌و ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌پاریزکار‌نابن‌وله‌خودا‌ناترسن؟! ﴿٦٢﴾
 ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ﴾ ئه‌و کاربه‌ده‌ست و ده‌سه‌لاتدارانه‌ی که‌بی‌برو‌ابوون له‌گه‌له‌که‌ی
 ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرَنَّكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ به‌راستی ئیمه‌تو‌له‌گیتی و نه‌فامیدا‌ده‌بینین ﴿وَإِنَّا لَنَنْظُرُكَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾
 وه‌به‌راستی‌وا‌گو‌مان‌ده‌به‌ین که‌تو‌له‌درو‌وزنان‌بیت ﴿٦٣﴾ ﴿قَالَ يَتَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ﴾ فه‌رمو‌وی ئه‌ی
 گه‌له‌که‌م هیچ گیتی و نه‌فامی‌یه‌که‌له‌مندانی‌یه ﴿وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌لكو‌من‌نیراویکم
 له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاری هه‌مو‌و جیهانیانه‌وه ﴿٦٤﴾

﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ په یامه کانی په روه ردگارم به ئیوه راده گه یه نم ﴿وَأَنذَلْنَاكُمْ مِنَ الْجَبَلِ أَنزِيلًا بَشِيرًا لِّمَن أَسْرَبَ إِلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ لِيَتَوَكَّلَ عَلَى الْبَدَنِ بِغَيْرِ اللَّهِ﴾ و ه من بو ئیوه ناموزگار بیکه ریکی ده ست پاک و نه مینم ﴿أَوْ عَجِبْتَ أَنَّ جَاءُكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ نایا سه رتان سورپاوه له هاتنی (نیگاو) ناموزگاری له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ﴾ بو پیاوینک له خوتان تا بتانتر سیتیت ﴿وَأَذَكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ وه بیری (چاکه کانی خوا) بکه نه وه کاتی ئیوه ی کرد ﴿خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ﴾ به جینشین له پاش گه لی نوح ﴿وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً﴾ وه له ش وقه لافه تی ئیوه ی له وان گه وره تر دروست کرد ﴿فَأَذَكُرُوا آيَةَ اللَّهِ﴾ که واته بیری چاکه و به هره کانی خوا بکه نه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بو ئه وه ی رزگارتان بیت ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَّعِبُكَ اللَّهُ وَخَدُّهُ﴾ ووتیان نایا بو ئه وه هاتووی بو ناومان که به ته نها خوا بپه رستین ﴿وَنَذَرْنَا مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَنَا﴾ وه وازبیتین له وه ی باوک و باپیرانمان ده یانپه رستن ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا﴾ که واته ئه و (سزایه) ی که به لیت پی داوین بو مان بیتنه دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گه ر راست ده که ی ت و له راست گو یانی ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ فهرمووی: بیگومان له لایه ن په روه ردگار تانه وه تووشتان بووه ﴿رَجِسٌ وَعَظْبٌ﴾ سزاو خه شم و توره یی ﴿أَجْعِدُونَ نِي فِي السَّمَاءِ﴾ نایا ده مه قالیم له گه لدا ده که ن ده رباره ی چند ناوینک ﴿سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ که ئیوه و باوو باپیرانتان ناوتانه له بتانینک ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ که خوا هیچ به لگه یه کی له سه ریان نه نار دوته خواره وه ﴿فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ جا که واته چاوه پروانی بکه ن منیش له گه لتان له چاوه پروانانم ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ ئه و سائه و ئه وانه ش له گه لی بوون (وباوه ریان پی هیتا بوو) به میهره بانیه ک له لایه ن خو مانه وه رزگارمان کردن ﴿وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ﴾ ئه وانه شمان له ریشه هیتا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ که نایه ته کانی ئیمه یان به درو داده ناو باوه ردار نه بوون ﴿وَإِلَى شُعْرَىٰ أَهْلِهِمْ صَالِحًا﴾ وه بو گه لی سه مو دیش صالحی بر ایانمان نارد ﴿قَالَ يٰ قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ فهرمووی: ئه ی گه له که م خوا به ته نها بپه رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ جگه له و په رستراوینکی ترتان نی یه ﴿قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان مو عجزیه یه کی پرونتان له په روه ردگار تانه وه بو هاتووه ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ﴾ ئه مه حوشتری خوا یه که مو عجزیه یه که بو ئیوه ﴿فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أََرْضِ اللَّهِ﴾ جالی ی گه رین با بخوا و بله وه ریت له زه وی خوا دا ﴿وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ﴾ و نازاری مه دن و دهستی بو مه بن به خرابه ﴿فِي أَخَذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (نه گه ر و ابکه ن) تووشی سزایه کی سهخت و به نازار ده بن ﴿۷۲﴾

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ﴾ بے بک نہ وہ لہو کاتہی کہ خوائیوہی گپرا ﴿خُلِفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ﴾ بہ جینشین
 لہ پاش ہوزی عاد ﴿وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ لہ زہ ویدا دایمہ زراندن و نیشتہ جینی کردن ﴿تَتَّخِذُونَ مِنْ
 سُهُولِهَا قُصُورًا﴾ لہ دہشتہ کانیدا کوشکی بہرز دروست دہ کهن ﴿وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا﴾
 وہ لہ شاخہ کانی دا، مال و خانوو دائہ تاشن ﴿فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ﴾ دہ بے بک نہ وہ لہ چاکہ گہورہ کانی
 خوا (وسو پاسی بکهن) ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرابہ کاری مہ کهن لہ ولاتدا (و مہ بن
 بہ خرابہ کار و گیرہ شیونین) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ دہ سہ لاتدارہ لووت بہرزہ کانی
 گہ لہ کھی ووتیان ﴿لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا﴾ بہوانہی لاوازو ژیر دہ سستہ کرا بوون ﴿لِمَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ﴾
 نہوانہی پروایان ہینا بوو لہ ناویاندا ﴿أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَلَاحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئایا دہ زانن کہ صالح رہوانہ
 کراوہ لہ لایہن پہوہر دگاریہوہ ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِءُ مُؤْمِنُونَ﴾ ووتیان بیگومان ٹیمہ پروادارین
 بہوہی کہ صالح پنی رہوانہ کراوہ ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نہوانہی خویمان بہزل دہ زانی ووتیان
 ﴿إِنَّا يَا لَذِيءِ أَمْنَتُمْ بِهِءُ كَفِرُونَ﴾ بہراستی ٹیمہ بی باوہرین بہوہی کہ ئیوہ پرواتان پی ہیناوہ
 ﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ﴾ نہمجا حوشترہ کہیان سہربری ﴿وَعَتَوَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ وہ سہر کہ شیمان کرد
 لہ فہرمانی پہروہد گاریان ﴿وَقَالُوا يُصَلِّحُ﴾ وہ ووتیان: نہی صالح ﴿أَشْتَبِإِمَاتِ عَدُوِّنَا﴾ نہو بہ لینی
 (سزا) ی بہ ٹیمہ دہ دہیت بو مان بیئہدی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ نہ گہر تو لہ پیغہ مہرانی ﴿﴿
 ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّحْفَةُ﴾ بہہوئی نہوہوہ بومہ لہرزہ کی بہتین لینی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ﴾
 ئیتر ہہ موویان لہ مال و خانووہ کانیان دا بوون بہ (لاشہی) بن گیان و بی جولہ ﴿﴿
 جا صالح پرووی لی وہر گیران (و وازی لی ہینان) ﴿وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا مِنْ رَبِّي﴾ وہ
 فہر مووی نہی گہ لہ کہم سویند بہ خوا بہراستی پہیامی پہروہر دگارم پی راگہ یاندن ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾
 وہ نامور گاریم کردن و دلسوز بوم بوتان ﴿وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ﴾ بہ لام ئیوہ نامور گارو دلسوزانتان
 خوشناویت ﴿﴿
 ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وہ لو طمان نارد، کاتیک بہ گہ لہ کھی ووت ﴿أَتَأْتُونَ الْفَجِشَةَ﴾
 چون ئیوہ نہو کارہ زور بہدو خرابہ دہ کهن کہ (نیر بازیہ) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ ہیج
 کہس لہ جیہاندا پیشتان نہ کہوتوہ لہو (کارہ پیسہ) دا ﴿﴿
 ئیوہ بہ پیواون ٹارہ زوتان دہ شکینن؟ ﴿مِنْ دُوبِ النِّسَاءِ﴾ لہ جیاتی ٹافرہ تان؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾
 بہ لکو ئیوہ دہ سستہ کی زیادہ روون ﴿﴿

﴿وَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ وه وه لامی گه له که ی هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ بیجگه له وه ی که ووتیان ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له شار و وولاته که تان (لوط و ئیمانداره کان) ده ربکه ن ﴿إِنَّهُمْ أَنْفُسٌ يَنْظُرُونَ﴾ به راستی نه وانه که سانیکن که خویان پاک و ته میز راده گرن ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ﴾ ته مجا ئیمه خوی و شوینکه و توانیمان رزگار کرد ﴿إِلَّا أَمْرَاتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ جگه له خیزانه که ی که له تیاچووان بوو ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ جا بارانیکمان به سه را باراندن (به رد بارانمان کردن) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه یر که سه رته نجامی تاوان باران چون بوو (وچیان لی هات) ﴿وَالِی مَدَیْنٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بو گه لی مه دیه نیش شوو عه بیی بری انمان نارد ﴿قَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ فَهَرَمُوهَا﴾ فه رموی نه ی گه له که م به ته نها خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ﴾ هیچ به رستر او یکتان نی به بیجگه له و ﴿فَدَجَّاءَ تَكْرُمًا بَيْنَهُمْ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بیگومان له لایه ن به روه رد گارتانه وه به لگه و موعجیزه به کی روون و ئاشکر اتان بو هاتووه ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که واته له پیوانه و کیشانه تان دا ریک و راست بن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و له شت و مه کی خه لکی که م مه که نه وه (به دزی) ﴿وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه له زه ویدا خراپه کاری مه که ن له پاش چا کردنی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه وه ی باسکرا چاکتره بو تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر ئیوه ئیماندارن ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه له سه ر هه موو ریگایه ک دامه نیشن (ریگه مه گرن) ﴿تُوْعَدُونَ وَنَصُدُونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه ره شه بکه ن و به ره لستی ریگه ی خوا بکه ن ﴿مَنْ أَمَّنَ بِهِ﴾ له و که سه ی باوه ری پی هینابی ﴿وَتَبْتَغُونَهَا عِوَجًا﴾ و بتانه ویت ریگای خوا به لاری وچه وتی بخه نه روو ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾ وه بیری نه و کاته بکه نه وه که ئیوه که م بوون ﴿فَكَثَرَكُمْ﴾ پاشان خوا زوری کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده ی سه رنج بدن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ سه رته نجامی خراپه کاران چون بوو (وچیان لی هات) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ﴾ وه نه گه ر کومه لیک له ئیوه ﴿ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ﴾ باوه ریان هینا بیت به و په یامه ی به مندا نیر دراوه ﴿وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا﴾ وه کومه لیک ی تر تان باوه ریان نه هینا بیت ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ نه وه ئارام بگرن ﴿حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا﴾ هه تا خوا بریار ده دات له نئیوانماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه و (خوا) باشترینی بریار ده رانه ﴿٤٧﴾

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾: نه‌و کار به ده‌ست و ده‌سه‌لا تدارانه‌ی که خو‌یان به‌گه‌وره دانه‌نا له‌ناو گه‌له‌که‌ی (شوعه‌یب) دا ووتیان ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ﴾: نه‌ی شو‌عه‌یب بین‌گومان ده‌رت ده‌که‌ین. ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾: وه‌ نه‌وانه‌ش که بر وایان هیتاوه له‌گه‌ل تودا ﴿مِنْ قَرِينَتِنَا﴾ له‌ شاره‌ که‌مان ﴿أُولَئِكَ عُدُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾: یان ده‌بی بگه‌رینه‌وه سه‌ر ناینی نیمه ﴿قَالَ﴾: (شوعه‌یب) فه‌رمووی: ﴿أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ﴾: نه‌گه‌ر چه‌زیش نه‌که‌ین و پیش‌مان ناخوش بیت ﴿۵۸﴾ ﴿قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾: بین‌گومان درویه‌کی گه‌وره‌مان بو‌خواه‌له‌به‌ستوه. ﴿إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ﴾: نه‌گه‌ر بگه‌رینه‌وه ناو‌نایینه‌که‌تان (که‌بت په‌رستی یه) ﴿بَعْدَ إِذْ بَخَّنا اللَّهُ مِنْهَا﴾: پاش نه‌وه‌ی که‌خوا‌رزگاری کردین لسی ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾: ره‌وانیه بو‌مان بگه‌رینه‌وه بو‌ناو‌نه‌و (بت په‌رستی یه) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾: مه‌گه‌ر خواه‌ی په‌روه‌ردگارمان بیه‌ویت. ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾: زانست و نا‌گاداری په‌روه‌ردگارمان هه‌موو شتیکی گر‌توته‌وه. ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾: ته‌نها پشت‌مان به‌خوا‌به‌ستوه ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾: (ووتیان): نه‌ی په‌روه‌ردگارمان، له‌نیوان نیمه و گه‌له‌که‌ماندا حوکم و بریار بده ﴿بِالْحَقِّ﴾: به‌هق ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾: تو‌باشترینی بریار ده‌رانی ﴿۵۹﴾ ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾: ده‌سته‌و نه‌شرافی هوزه‌که‌ی که‌بی بروا بوون ووتیان ﴿لَئِنْ أَتَعْتَمَرُ شُعَيْبًا﴾: سویند به‌خوا‌نه‌گه‌ر نیوه شوین شو‌عه‌یب بکه‌ون ﴿إِنَّكُمْ إِذَا لَخِيسِرُونَ﴾: به‌راستی نه‌و کاته‌زیان لیکه‌وتوان خو‌تانن ﴿۶۰﴾ ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾: جا‌به‌هوی نه‌وه وه‌بومه‌له‌رزه‌یه‌کی توند لسی دان ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ﴾: هه‌موویان له‌ماله‌کانیاند له‌ناو‌چوون (بی‌گیان و جو‌له‌که‌وتن) ﴿۶۱﴾ ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾: نه‌وانه‌ی که شو‌عه‌یبیان به‌درو‌زانی (باوه‌ریان پی‌نه‌هیتا) ﴿كَانَ لَمْ يَعْتَوُوا فِيهَا﴾: (واتیا‌چوون) وه‌که‌هر له‌و‌مالا‌نه‌دا‌نه‌بووین (وتییدا‌نه‌زیابن) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾: نه‌وانه‌ی که شو‌عه‌یبیان به‌درو‌زانی (باوه‌ریان پی‌نه‌هیتا) ﴿كَانُوا هُمْ الْخَاسِرِينَ﴾: هه‌ر نه‌وان‌خه‌سار و مه‌ند بوون ﴿۶۲﴾ ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾: نیتر (شوعه‌یب) پرووی لسی وه‌رگیران ﴿وَقَالَ يَتْلُونَ صُورًا﴾: فه‌رمووی پییان: نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿لَقَدْ أَنْعَمْتُكُمْ رَسُولَاتِي﴾: سویند به‌خوا‌به‌راستی من په‌یامی په‌روه‌ردگارم به‌نیوه‌گه‌یاند ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾: و نامو‌زگاریم کردن ﴿فَكَيْفَ آتَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾: جا‌چون بو‌هوزی بی‌برواو کافر غه‌م و خه‌فته‌بخوم ﴿۶۳﴾ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ﴾: نیمه بو‌هه‌ر گوندو شاریک پیغه‌مبه‌ریکمان ره‌وانه‌کرد بیت ﴿إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا﴾: دانیش‌توانیمان تووش کردوه ﴿بِالْبِأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾: به‌نه‌بوونی و که‌م ده‌رامه‌تی (به‌زیان و نه‌خوشی) ﴿لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾: تاله‌په‌روه‌ردگار بیارینه‌وه و په‌شیمان بینه‌وه ﴿۶۴﴾ ﴿ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ﴾: له‌دواییدا خراپه و ناخوشیه‌که‌مان گوری به‌چاکه و خوشی ﴿حَتَّىٰ عَفَوْا﴾: هه‌تا زور بوون و گه‌شه‌یان کرد له‌مال و سه‌روه‌تدا. ﴿وَقَالُوا﴾: وه‌ووتیان: ﴿قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ﴾: بین‌گومان باو و باپیرانمان تووشی زیان و ناخوشی و نه‌خوشی بوون ﴿فَأَخَذَتْهُمُ بَغْتَةً﴾: جا‌له‌ناکاودا سزمان گرتنی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾: له‌کاتیکدا که‌هه‌ستیان نه‌ده‌کرد ﴿۶۵﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ و نه گهر دانیشتونانی شار و گونده کان ﴿ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا﴾ باوه‌ریان بهیتایه و خویان
 بیاراستایه (له قه‌ده‌غه کراوه‌کانی خوا) ﴿لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی ده‌رگای
 به‌ره‌کاتی ناسمان و زه‌ویمان بۆ‌ده‌کردنه‌وه ﴿وَلٰكِن كَذَّبُوْا﴾ به‌لام‌بروایان نه‌هیتنا (به‌پینغه‌مبه‌ره‌که‌یان)
 ﴿فَاخَذْتَهُمْ﴾ نه‌مجا‌نیمه‌ش نه‌وانمان‌گرت و سزیمان‌دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ﴾ به‌هوی‌نه‌و خرابانه‌وه‌ی
 ده‌یان کرد ﴿۱۷﴾ ﴿اَفَاٰمِنَ اَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ نایا‌خه‌لکی نه‌و شار و گوندانه‌ترسیان نه‌بوو ﴿اَنْ يَّاتِيَهُمْ بَاْسُنَا
 بَيِّنًا﴾ له‌وه‌ی سزای‌نیمه‌یان بۆ‌بیت له‌شه‌ودا ﴿وَهُمْ نٰٓيِمُوْنَ﴾ کاتیک‌نه‌وان‌خه‌وتوون ﴿۱۸﴾
 ﴿اَوْ اٰمِنَ اَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ وه‌نایا‌خه‌لکی نه‌و شار و گوندانه‌ترسیان نه‌بوو ﴿اَنْ يَّاتِيَهُمْ بَاْسُنَا﴾ له‌وه‌ی
 که‌سزای‌نیمه‌یان بۆ‌بیت ﴿صُحٰى وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ﴾ له‌چیشته‌نگاودا له‌کاتیک‌دا یاری و گالته‌ده‌که‌ن
 ﴿۱۹﴾ ﴿اَفَاٰمِنُوْا مَكَرَ اللّٰهِ﴾ جا‌نایا‌له‌پیلانی‌خوا نه‌ترسان و بی‌باک‌بوون ﴿فَلَا يٰۤاٰمِنُ مَكَرَ اللّٰهِ﴾
 ده‌ی‌که‌س له‌پیلانی‌خوا دلنیا‌ناییت ﴿اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ﴾ جگه‌له‌که‌سانی زه‌ره‌مه‌ند نه‌بیت
 ﴿۲۰﴾ ﴿اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ بَرَّوْا الْاَرْضَ﴾ نایا‌روون نه‌بۆ‌ته‌وه بۆ‌نه‌وانه‌ی زه‌ویمان به‌میرات بۆ‌ده‌میتته‌وه
 ﴿مِّنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَا﴾ دوی (تیا‌چوونی)‌خواونه‌پیشوه‌کانیان ﴿اَنْ لَّوْشَاءُ﴾ نه‌گهر بمانه‌ویت
 ﴿اَصَبْتُمْ بِذُنُوْبِكُمْ﴾ به‌هوی‌گونا‌هه‌کانیانه‌وه دوو‌چاری به‌لایان‌ده‌که‌ین. ﴿وَتَطَّبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ﴾ وه
 مؤر‌ده‌نین به‌سه‌ر دلیان‌دا ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ﴾ نیر‌نه‌وان (هیج‌په‌ند و ئاموژ‌گاریه‌ک)‌نایستن ﴿۲۱﴾
 ﴿تِلْكَ الْقُرَىٰ﴾ نه‌و شار و گوندانانه‌ی (که‌ویرانمان‌کردن) ﴿نَقَضْ عَلٰىكَ مِنْۢ بَنِيۤ اٰدَمَ﴾ هه‌ندیک‌له
 هه‌واله‌کانی‌ده‌گیرینه‌وه بۆت ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنٰتِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی‌پینغه‌مبه‌رانیان
 بۆ‌هات به‌به‌لگه‌و نیشانه‌ی‌روونه‌وه ﴿فَمَا كَانُوْا يُؤْمِنُوْا﴾ به‌لام‌باوه‌ریان نه‌هیتنا ﴿بِمَا كَذَّبُوْا مِنْۢ قَبْلُ﴾
 به‌وه‌ی‌که‌له‌پیش‌دا به‌درویان‌ده‌زانی ﴿كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ﴾ نا‌به‌و جوړه‌خوا مؤر‌ده‌نیت
 به‌سه‌ر دلی‌بی‌باوه‌ران‌دا ﴿۲۲﴾ ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ﴾ زۆر‌به‌ی‌نه‌وانمان‌نه‌دی‌خواه‌نی‌هیج
 په‌یمانیک‌بن ﴿وَ اِنْ وَجَدْنَا اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ﴾ به‌راستی‌زۆر‌به‌یانمان‌دی‌سه‌ره‌پینچی‌که‌ر (و‌تا‌وانبار)
 بوون ﴿۲۳﴾ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِم مُّوسٰى﴾ پاشان‌دوی‌نه‌وانه‌ی (که‌باسمان‌کردن)‌مووسامان‌نارد ﴿يَاۤاٰيْتِنَا
 اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلٰٓئِهٖ﴾ به‌به‌لگه‌و مو‌عجیزه‌کانمانه‌وه بۆ‌لای‌فیر‌عه‌ون و دارو‌ده‌سته‌که‌ی ﴿فَطٰمُوْا
 بِهَا﴾ به‌لام‌نه‌وان به‌نیشانه‌کان (بی‌بروا‌بوون) و سته‌میان‌کرد ﴿فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ﴾
 جا‌بروانه‌و سه‌رنج‌بلده‌که‌سه‌ره‌نجامی‌له‌فرمان‌ده‌ر‌چووان و خرابه‌کاران‌چۆن‌بوو ﴿۲۴﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسٰى يٰۤاِفْرِعُوْنَ﴾ مووسا‌فر‌مووی: نه‌ی‌فیر‌عه‌ون ﴿اِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ﴾ به‌راستی‌من
 پینغه‌مبه‌ریکم‌له‌لایه‌ن‌په‌روه‌رد‌گاری‌جیهانیانه‌وه ﴿۲۵﴾

﴿حَقِيقٌ عَلٰی اَنْ لَا اَقُوْلُ﴾ و اشیاوہ و (سوورم) کہ هیچ شتیک نہ لیم. ﴿عَلٰی اللّٰهِ اِلَّا الْحَقُّ﴾ بہ ناوی خواوہ جگہ لہ ہق و راستی ﴿قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ بہ راستی لہ لایہن بہرہ رد گارتانہ وہ بہ لگہی روون و ناشکرام بو ہیناون. ﴿فَاَرْسِلْ مَعِيَ نَبِيًّا مِنْ اَسْرَائِيْلَ﴾ کہ واتہ بہ نوئیسرائیل لہ گہل من بنیرہ (بہرہ لایان کہ، لہ کویلہ بی و چہ و سانہ و ہت) ﴿قَالَ﴾ (فیرعہون) ووتی: ﴿اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِبَيِّنَاتٍ فَاتِّبِعْ بِهَا﴾ نہ گہر بہ لگہ و مو عجیزہ یہ کت ہیناوہ (نہی موسی) نہ وہ نیشانی بدہ ﴿اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ نہ گہر تو لہ راست بیژانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ نہ مجا موسا گوچانہ کہی فریدا. ﴿فَاِذَا هِيَ تُعْبَانُ مُبِيْنٌ﴾ یہ کسہر گوچانہ کہ بو بہ ماریکی گہورہی ناشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ دہستی (لہ باخہل یہ وہ یان لہ بن ہنگل یہ وہ) دہرہینا ﴿فَاِذَا هِيَ بِيْضَاءٌ لِلنّٰظِرِيْنَ﴾ لہ پر نہ و (دہستہ) سپی و پرشنگذار بوو بو بینہران ﴿قَالَ الْمَلٰٓئِكُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ ہہندیك لہ کار بہ دہست و دہسہ لاتدارانی گہ لہ کہی فیرعہون ووتیان: ﴿اِنَّ هٰذَا السّٰجِرُ عَلِيْمٌ﴾ بہ راستی نہم (موسا سايہ) جادو و گہریکی زور زانہ ﴿يُرِيْدُ اَنْ يُخْرِجَكُم مِّنْ اَرْضِكُمْ﴾ دہیہ ویت لہ خاک و وولاتی خوتان دہرتان کات ﴿فَمَا اذًا تَأْمُرُوْنَ﴾ جا ئیوہ فرمان و راتان چیہ (لہم بارہیہ وہ) ﴿قَالُوْا﴾ نہ وانیش ووتیان: ﴿اَرْجِهْ وَاَخَاهُ﴾ کاری (موسا) وبرا کہی دوا بخہ ﴿وَاَرْسِلْ فِي الْمَدْيَنِ حٰشِيْمِيْنَ﴾ کہ سانیکی کو کہرہ وہ بنیرہ بو نہ و شارانہ (ی جادو و گہری لہی یہ) ﴿يَا تُوَكَّلُ بِكُلِّ سَجِرٍ عَلِيْمٍ﴾ ہہموو جادو و گہریکی شارہ زات بو دہہینن ﴿وَجَاءَ السّٰحِرَةُ فِرْعَوْنَ﴾ جادو و گہران ہاتن بو لای فیرعہون ﴿قَالُوْا﴾ ووتیان: ﴿اِنْ لَنَا لَاجْرٌ﴾ بیگومان ئیمہ پاداشت و خہ لاتی گہورہمان دہبیت ﴿اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ﴾ نہ گہر ئیمہ سہر کہ و تین (بہسہر موسا دا)؟ ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعہون) ووتی: بہ لہی پاداشتی گہورہتان دہبی: ﴿وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ﴾ و بیگومان ئیوہ لہ نزیکانی (خوم) دہبن ﴿قَالُوْا يَمْوَسِيَّ﴾ (جادو و گہرہ کان) ووتیان نہی موسا ﴿إِنَّمَا اَنْ تَلْقَى﴾ یاتو (نہ وہی پیتہ) فری ی دہ ﴿وَلَمَّا اَنْ تَكُوْنَ نَحْنُ الْمَلْقِيْنَ﴾ یان ئیمہ دہیہا و بیژین و فری دہدہین ﴿قَالَ الْقَوَّامُ﴾ (موسا) ووتی: ئیوہ بیہا و بیژن (نہ وہی پیتانہ) ﴿فَلَمَّا الْقَوَّامُ﴾ نہ مجا کاتی (نہ وہی پیتانہ بوو لہ جادو و) فری یان دا ﴿سَحَرُوا اَعْيُنَ النَّاسِ﴾ چاوبہ سستیان لہ خہلک کرد ﴿وَأَسْرَهُمْ بُهُوْمًا﴾ وترسینکی گہورہیان خستہ دلیانہ وہ ﴿وَجَاءَهُمْ سِحْرٌ عَظِيْمٌ﴾ وہ جادو و بیہ کی گہورہیان نواند ﴿وَأَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى﴾ وہ حیمان کرد بو موسا ﴿اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ﴾ کہ گوچانہ کہت فری بدہ ﴿فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ﴾ ئیتر یہ کسہر نہ و (گوچانہ بوو بہ مارو) ہہرچی جادووی دروینہ یان کرد بوو ہلہی لووشی ﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ﴾ ئیتر راستی دہر کہوت و روون بوویہ وہ ﴿وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾ نہ وانیش ہہرچی (سیحر) یان کرد بوو پو و چہل بوویہ وہ ﴿فَعَلِبُوْا هُنَالِكَ﴾ ہہر لہ ویدا (فیرعہون و شوینکہ و توانی) ژیر خران و دوران ﴿وَأَنْقَلِبُوْا صَغِيْرِيْنَ﴾ و بہ رسوایی گہرانہ وہ ﴿وَأَلْقَى السّٰحِرَةُ سَجِدِيْنَ﴾ وہ جادو و گہران ہہموویان سوورڈہ یان برد (بو بہرہ رد گاریان) ﴿

﴿قَالُوا﴾ (ساحیرہ کان) ووتیان: ﴿ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئیمہ پر وامن ہینا بہ پەر وەر دگاری جیہانیان ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ کہ پەر وەر دگاری موسا و ہاروونہ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعہ ون ووتی: ﴿ءَامَنْتُ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ﴾ پیش ئہ و ہی ئیزنتان بدہم باوہ رتان پی ہینا! ﴿إِنَّ هَذَا﴾ بہ راستی ئہ مہ ﴿لَمَكْرٌ مَّكْرُ مُؤْمَرٍ فِي الْمَدِينَةِ﴾ فیل و پیلانیکہ (ئیوہ و موسا) نہ خشہ تان بو کیشاوہ لہم شارہ دا. ﴿لِنُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا﴾ تا دانیشتوانہ کہ ی لی دہر بکہن. ﴿فَسَوْفَ نَعْمُونَ﴾ جا لہ دواییدا دہ زانن (چیتان لی دہ کہم) ﴿لَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ﴾ سویند بیت دہست و قاچتان بیرم ﴿مِنْ خَلْفٍ﴾ بہ پیچہ وانہ وہ (چہ پ و راست) ﴿ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئہ مجا سویند بی گشتان ہلدہ واسم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: (بہ فیرعہ ون) ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ ئیمہ دلنیاین کہ بو لای پەر وەر دگارمان دہ گہرینہ وہ ﴿وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا﴾ تو ہیچ رہ خنہ یہ کت لہ ئیمہ نی یہ ﴿إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِرَبِّنَا﴾ جگہ لہ و ہی کہ ئیمہ باوہ رمان بہ بہ لگہ و نیشانہ کانی پەر وەر دگارمان ہینا وہ ﴿لَمَّا جَاءَتْنَا﴾ کاتی بو مان ہات ﴿رَبَّنَا أفرغ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ ئہ ی پەر وەر دگارمان نارامیمان بہ سہردا بریزہ ﴿وَوَقَفْنَا مُسْلِمِينَ﴾ و بہ موسو لمانیہ تی بمان مرینہ ﴿وَقَالَ الْمَلَأِينَ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ ہہ ندیک لہ دہ سہ لاتداران و کار بہ دہستانی گہ لی فیرعہ ون ووتیان ﴿أَتَذَرُونَ﴾ و قومہ ﴿نَابِيا وَاوَالَہِ مَوْسَا وَهَارُونَ﴾ دہ ہیتی ﴿لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بو ئہ و ہی لہ و ولاتدا (خاکی میسر دا) خرابہ کاری بکہن ﴿وَيَذَرُكَ ءَوَّالِهِتَكَ﴾ و دہست لہ خوت و پەر ستر اوہ کانت ہہ لبرگن ﴿قَالَ﴾ (فیرعہ ون) ووتی: ﴿سَقَتِلْ أَبْنَاءَ هُم﴾ لہ مہ و دوا کورہ کانیان دہ کوزین ﴿وَنَسَخِي ۚ نِسَاءَ هُمْ﴾ و نافرہ تانیان دہ ہیلینہ وہ بہ زیند ووی (بو خزمہت کردن). ﴿وَإِنَّا أَقْبَرُوهُمْ قَهْرُونَ﴾ وہ بیگومان ئیمہ دہ سہ لاتدارین بہ سہریاندا ﴿قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ موسا بہ گہ لہ کہ ی ووت ﴿أَسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا﴾ داوای یارمہ تی لہ خوا بکہن و خو را گر بن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ہہ موو زہ وی مولکی خوا یہ. ﴿يُورِثُهَا مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ دہیدا بہ ہر کہ س لہ بہ ندہ (شیاوہ) کانی کہ خوی بیہ ویت ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و سہر ئہ نجامی چاک بو خواناسانہ ﴿قَالُوا﴾ (گہ لہ کہ ی) ووتیان: ﴿أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا﴾ پیش ہاتنی تو بو ناومان نازار دراین ﴿وَمِن بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ ہہروہا پاش ہاتنی تو بو ناومان (بہ پیغہ مہرہ رابہ تی) ﴿قَالَ﴾ (موسا) فہرمووی: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ﴾ بہ لکو پەر وەر دگارتان دوژمنہ کہ تان لہ ناو بہریت ﴿وَيَسْتَخْلِفْكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و ئیوہ بکات بہ جیشین (ی دوژمنہ کانتان) لہ سہر زہ وی ﴿فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ جا تہ ماشا دہ کات ئیوہ چوں کار دہ کہن ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ دارودہ سہی فیرعہ ونمان سزادا ﴿بِالسِّنِينَ﴾ بہ ووشکہ سالی وقات وقری ﴿وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و کہم بوونہ و ہی بہرو بوومی میوہ و کشتو کالہ کانیان ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ بو ئہ و ہی بیر بکہنہ وہو (پہند و ہر بگرن) ﴿۱۳۰﴾

﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ﴾ جا کاتی چاکه یان بؤ بهاتایه (له سه روهت و بهر و بووم) ﴿قَالُوا لَنَاهِدَهُ﴾ ده یان ووت: نه مه هر هی ئیمه یه (شایسته‌ی ئیمه یه) ﴿وَإِنْ نُصِبْتُمْ سَبِيحَةً﴾ به لام کاتی تووشی به لا و خرابه بوونایه ﴿يَطِيرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾ (ده یان ووت) به هوی شوومی موسا و شوین که وتووانیه و هیه ﴿أَلَا إِنَّمَا طَأَرْتُمُوهُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بیدار بن بیگومان نه و (ناخوشیانه) ی به لایانه وه شووم و خرابه له لایه ن خواوه یه (نه ک موسا و ئیمانداران) ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به یان بی ناگان و نازانن ﴿وَقَالُوا﴾ ده یان ووت (به موسا) ﴿مَهْمَا تَأْتَانِيهِ مِنْ آيَةٍ﴾ هر موعجیزه یه کمان بؤ بهیتی ﴿لِنَسْحَرَنَّ بِهَا﴾ بؤ نه وه ی جادو و مان لی بکه ی پی ی ﴿فَمَا نَحْنُ لَكَ يَمْؤُمِينَ﴾ نه وه ئیمه باوه پرت پی ناهینین ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ﴾ نه وسای ئیمه ش ناردمانه سه ریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لافاو ﴿وَالْجَرَادَ﴾ و کولله ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ و نه سپی ﴿وَالضَّفَادِعَ﴾ جو ره ها بوق ﴿وَالدَّمَ﴾ و خوین ﴿ءَايَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ﴾ که چند به لگه و موعجیزه یه کی روون بوون ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ که چی خوین به گه وره زانی (له وه ی که بر و ا بهینن) ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ بیگومان نه وانه گه لیکی تا و انبار بوون ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ﴾ کاتیکیش نه و سزاو به لایان به سه ردا هات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يَمْؤُوسَىٰ اذْعُ لَنَارِكَ﴾ نه ی موسا له په روه رد گارت بیاریره وه بؤ مان ﴿بِمَا عَاهَدْتَنَّاكَ﴾ وه ک به لیتی به تو داوه ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ﴾ سویندی گه ر نه م به لا و سزایه مان له سه ر لابه ری ﴿لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ﴾ بیگومان باوه پرت پی دینین ﴿وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ و به نو ئیسرائیلت له گه لدا ده نیرین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ﴾ به لام کاتیک سزا که مان له سه ریان لابر د ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلَعْنَتِهِ﴾ تا گه یشتنه ماوه ی دیاری کراو (بؤ تیا چو و نیان) ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾ ده ست به جی په یمانه که یان هه لو ه شانده وه ﴿فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ جا توله مان لی سه ندن ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ فِي الْقِيَمِ﴾ وه له ده ریادا خنکاندمانن ﴿بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ له بهر نه وه ی نه و ان باوه ریان به نشانه کانی ئیمه نه بوو ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ وه همیشه لی یان بی ناگا بوون ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ﴾ ئیتر (له جیگای گه لی فیرعه ون) نه و گه له مان نیشته جی کرد ﴿كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ که همیشه ده چه و سیترانه وه له روزه لات و روزه ناوای نه و وولاته دا ﴿الَّتِي بَنَرَكْنَا فِيهَا﴾ که پیت و به ره که تمان تی خست بوو ﴿وَوَعَدْتُكَ بِكَ الْحُسْنَىٰ﴾ و به لیتی هره جوانی په روه رد گارت به ته و او ی هاته دی ﴿عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ بؤ نه وه ی ئیسرائیل ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ به هوی نارامگری یانه وه (له سه ر نارچه ته ی یه کان) ﴿وَدَمَّرْنَا﴾ وه رو و خاندمان و تیگمان دا ﴿مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ﴾ نه و کوشک و ته لارانه ی فیرعه ون و گه له که ی دروستیان کرد بوو ﴿وَمَا كَانَ يُعْرِشُونَ﴾ هره وه ها نه و (میوه و ریز و باخانه ی) که که پریان بؤ کرد بوو ﴿۱۷۷﴾

﴿وَجُوزًا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ بِالْبَحْرِ﴾ نه مجا نه وهی ئیسرا ئیلمان له و ده ریا په رانده وه (فیرعه ون و گه له که یمان تیدا خنکاند) ﴿فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ﴾ نه مجا تووشی خه لکانیک بوون ﴿يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَابٍ لَهُمْ﴾ بهره وام خه ریکی په رستنی بته کانیا ن بوون ﴿قَالُوا يَا مُوسَى﴾ (جووله که کانیش) ووتیان: نه ی موسا ﴿أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ﴾ ههروهك نه و په رستراوانه ی نه وان تویش په رستراوئیکمان بو دابنی ﴿قَالَ﴾ موسا فه رموی: ﴿إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ به راستی ئیوه هوزیکی نه فامن ﴿وَإِنْ هَذَا إِلَّا مِثْلُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ نه وانه ﴿مُتَّبِعِينَ مَا هُمْ فِيهِ﴾ نه و (بت په رستی یه ی) نه وانی له سه ره له ناوده چی ﴿وَيَطَّلِمُ كَأَن لَّهُ يَعمَلُونَ﴾ وه هه رچی ده که ن به تال و هه لوه شاو هیه ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه رموی: ﴿أَغْيِبْ عَنَّا آلِهَاتِنَا﴾ نایا جگه له خوا داوای په رستراوینی تر تان بو بکه م؟ ﴿وَهُوَ فَضْلًا كَرِيمًا﴾ (نه و خوایه) ریزی داوون به سه ر جیهانیاندا ﴿وَإِذْ أَخْبَرْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ وه (بیربکه نه وه) له و وه خته ی رزگارمان کردن له ده ست و په یوه نده که ی فیرعه ون ﴿يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ نه شکه نجه و نازاری سه ختیان ده دان ﴿يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَ كُمْ﴾ کورانی ئیوه یان ده کوشت ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَ كُمْ﴾ و نافرتهانی ئیوه یان ده هیشته وه (بو خزمه تی خویان) ﴿وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ لِّمَنْ رَبُّكُمْ عَظِيمٌ﴾ وه له و (نازاردانه) تاندا تا قی کرده وه یه کی گه و ره بوو له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَى﴾ وه به لئیمان به موسا دا ﴿ثَلَاثِينَ لَيْلَةً﴾ سی شه و ﴿وَأَتَمَمْنَا بِعَشْرِ﴾ به ده شه وی تر ماوه که مان ته و او کرد ﴿فَتَمَّ مِيقَتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ نه وسا وه ختی دیداری په روه ردگاری بوو به چل شه وی ته و او ﴿وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ﴾ موسا به هاروونی برای ووت ﴿أَخْلَفَنِي فِي قَوْمِي﴾ تو له ناو گه له که مدا جینشیم به ﴿وَأَصْلِحْ﴾ و کاری چاک بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ و شوینی ریبازی خراپه کاران مه که وه ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا﴾ جا کاتی موسا هات بو کات و شوینی دیاری کراومان (بو گفتوگو کردن له گه لمان) ﴿وَوَكَّمَهُ رَبُّهُ﴾ و په روه ردگار ووتوویشی له گه لدا کرد ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ووتی: نه ی په روه ردگارم ﴿أَرِنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ﴾ خوتم نیشان بده تا بت بینم ﴿قَالَ لَنْ نَرِيَّ﴾ (په روه ردگار) فه رموی: تو (له دونیادا) من نابینی ﴿وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ﴾ به لام سهیری (لای) شاخه که بکه ﴿إِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ﴾ جا نه گه ر نه و شاخه له شوینی خوی دا نه جولاً ﴿فَسَوْفَ نَرِيَّ﴾ نه وه دوای که میک توش ده مبینی ﴿فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ﴾ جا کاتیک په روه ردگاری خوی ده رخت بو شاخه که ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءً﴾ شاخه که ی وورد و هان کرد (و له گه ل زه ویدا ته ختی کرد) ﴿وَحَرَّمْ مُوسَى صَعِقًا﴾ و موساش به بی هوشی کهوت به روودا ﴿فَلَمَّا أَفَاقَ﴾ جا وه ختی هوشی به خویدا هاته وه (چاک بوویه وه) ﴿قَالَ سُبْحَانَكَ﴾ فه رموی: پاک ی و بی گهردی بو تو (نه ی په روه ردگار) ﴿ثَبَّتْ إِلَيْكَ﴾ به په شیمانی گه رانه وه بو لات ﴿وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه من یه که می پروا دارنم ﴿۱۳۷﴾

﴿قَالَ﴾ (په روه ردگار) فه رمووی: ﴿يَمُوسَى﴾ نه ی مووسا ﴿إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بینگومان من توم هه لبراردوه به سهر هه موو خه لکی دا ﴿بِرِسَالَتِي﴾ به په یامه کانم ﴿وَبِكَلِمَتِي﴾ و قسه کردنم (له گه لت راسته و خو) ﴿فَخَذْنَا مَائِدَتِنَا﴾ که واته نه وه ی پیم به خشییوی توند دهستی پیوه بگره ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وه له سوپاس گوزاران به ﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ﴾ و له و پارچه ته ختانه دا بومان نووسی ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له هه موو جوړه باسینک ﴿مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ په ند و ناموژگاری و باسی هه موو شتینک به پروونی (که پیوستان پی ی بیت) ﴿فَخَذْنَا بِقُوَّةٍ﴾ که واته (مووسا) به توندی بیانگره و ناگاداریان به ﴿وَأْمُرْ قَوْمَكَ﴾ وه فرمان به گه له که ت بکه ﴿يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا﴾ تا دهست بگرن و ره فتار بکه ن به جوانتر و چاکترینیان ﴿سَأُورِيكُمْ آذَانَ الْفَلْسِيقِينَ﴾ به زوویی جی و شوین له سنوور ده رچوواتان نیشان ددهم ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِنَا﴾ لایان نه دهم له به لگه و نیشانه و نایه ته کانم ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ نه وانه ی که خویمان به گه و ره داده نین له سهر زه ویدا ﴿بِعَظِيمِ الْحَقِّ﴾ به ناهه ق و نارپه و ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةَ آيَةٍ﴾ نه وانه نه گهر هه موو نایه ت و موعجیزه یه ک بینن ﴿لَا يُؤْمِنُوهَا﴾ باوه ریپی ناهیتن ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ﴾ وه نه گهر نایینی راست و دروست بینن ﴿لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ نایکه ن به ری بازو نایینی خویمان ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْعِغْيِ﴾ وه نه گهر ریگه ی گومرایی و نایینی چه ت بینن ﴿يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ ده یکه ن به نایین و ری بازو خویمان ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ هه موو نه مانه له بهر نه وه یه که به لگه و نیشانه کانی نیمه یان به درو ده زانی ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ وه هه همیشه بی ناگا بوون لیان ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه که سانیک که به لگه و نیشانه کانی نیمه یان به درو زانی ﴿وَلِقَاءَ الْآخِرَةِ﴾ هه و هه دیداری روژی دواییان (به درو زانی) ﴿حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کار و کرده وه ی (چاکیان) به هیچ ده رچوو (پوچه ل بوویه وه) ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا جگه له و (خراپانه) ی که ده یان کرد سزاده درین؟ ﴿وَآتَخَذَ قَوْمٌ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ﴾ وه هوزی مووسا پاش (رویشتنی) مووسا دروستیان کرد ﴿مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا﴾ له خشل و زیره کانیان په یکه ری گویره که یه ک ﴿لَهُ خُورٌ﴾ که قوره ی (وه ک گویره که ی) هه بوو ﴿الَّذِينَ رَوَّأْنَهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ﴾ نایا نه وانه نه یانبینی که بینگومان نه و (گویره که یه) قسه یان له گه لدا ناکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و هیچ ری بازو نیکیشیان نیشان نادات ﴿أَتَّخِذُوهُ﴾ کردیان به (په ستراو) ﴿وَكَانُوا ظَالِمِينَ﴾ و نه وانه سته مکاربوون ﴿وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ﴾ وه کاتی له دهستیان ده رچوو (زور په شیمان بوونه وه) ﴿وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا﴾ وه تیگه یشتن و بینان که بینگومان گومر ابوون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا﴾ سویند به خوا نه گهر په روه ردگارمان به زه یی پیماندا نه یه ته وه ﴿وَيَغْفِرَ لَنَا﴾ وه له گونا هه کانمان خوش نه بیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه وه به راستی نیمه له زیان لی که و توان

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا گه‌رایه‌وه ناو هۆزه‌که‌ی ﴿عَصَبْنَ أَسْفًا﴾ به‌رق و تورپه‌ییه‌کی زوره‌وه ﴿قَالَ﴾ (موسا) ووتی (به‌گویره‌که‌په‌رسته‌کان) ﴿بِسْمَا حَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي﴾ له‌دوای من چ جینشینیکی به‌د فیه‌رو خراب بوون ﴿أَعْمَلْتُمْ أَمْرًا رِيبَكُمْ﴾ نایا په‌له‌تان کرد له‌فهرمانی په‌روه‌ردگارتان؟ ﴿وَأَلْقَى الْأُلُوحَ﴾ (موسا) ته‌خته‌کانی (ته‌وراتی) فری دا ﴿وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾ وه (قزی) سه‌ری (هاروونی) برای گرت و به‌ره‌و خوی رایکی‌شا ﴿قَالَ﴾ (هارون) ووتی: ﴿ابْنُ أُمِّ﴾ نه‌ی کوری دایکم ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي﴾ به‌راستی ئەم گه‌له‌لاو‌ازیان کردم ﴿وَكَاذُوا يَقْتُلُونَنِي﴾ نزیك بوو بسم کوزن ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِي الْأَعْدَاءَ﴾ که‌واته‌دوژمنانم پی دلخوش مه‌که‌﴿وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ و له‌گه‌ل هۆزی ستم کاراندا دامه‌نی ﴿١٥٠﴾ ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه‌رمووی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم له‌خۆم و براکه‌م خوش به‌﴿وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ﴾ وه‌بمانخه‌ره‌ناو به‌زه‌یی و میهره‌بانی خۆته‌وه ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ تو میهره‌بان‌ترینی هه‌موو میهره‌بانانیت ﴿١٥١﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ﴾ به‌راستی ئەو که‌سانه‌ی که‌گویره‌که‌په‌رست بوون ﴿سَيَأْتِيَهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له‌مه‌و دوا‌ده‌که‌ونه‌به‌رق و خه‌شمی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَوَدَّ لَوْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ هه‌روه‌ها په‌سواپی و زه‌لیلی له‌ژیانی دونیادا. ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ﴾ هه‌ر به‌و جوړه‌سزای درۆه‌له‌به‌ستان ده‌ده‌ین ﴿١٥٢﴾ ﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی گونا‌هیان کرد ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِهَا﴾ پاشان دوا‌ی ئەوه‌ته‌وبه‌یان کرد ﴿وَأَمَّا﴾ و باوه‌ریان هینا ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ بیگومان په‌روه‌ردگارت پاش ئەو (باوه‌ره‌یتان و توبه‌کردنه) ﴿لَعَفْوٌ رَجِيمٌ﴾ لیبورده‌ی میهره‌بانه ﴿١٥٣﴾ ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ﴾ جا کاتی موسا تورپه‌ییه‌ی که‌ی نیشته‌وه ﴿أَخَذَ الْأُلُوحَ﴾ ته‌خته‌کانی (ته‌وراتی) هه‌لگرت‌ه‌وه‌﴿وَفِي سُخْرِيهَا﴾ و له‌په‌نووس و نوسراوی ئەو (ته‌خانه) دا ﴿هُدًى وَرَحْمَةً﴾ په‌نموونی و به‌زه‌یی گه‌وره‌هه‌بوو ﴿لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ﴾ بو که‌سانیک که‌له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن ﴿١٥٤﴾ ﴿وَأَخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وه‌موسا له‌گه‌له‌که‌ی خوی هه‌لی بژارد ﴿سَبْعِينَ رَجُلًا﴾ حه‌فتا‌پیاو ﴿لِمِيقَاتِنَا﴾ بو کات و شوینی دیاری کراو له‌گه‌ل ئیمه (بو ئەوه‌ی له‌کیوی طور ته‌وبه‌بکه‌ن له‌تاوانی گویره‌که‌په‌رستیه‌که‌یان، جا کاتیک هاتنه‌ئه‌وی و وتیان به‌موسا بروات پی‌نا‌هینین تا‌خوا‌نه‌بینین تو‌خۆت قسه‌ت له‌گه‌ل کرد با‌ئیمه‌ش ببینین) ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (خوا‌سزای دان و بومه‌له‌رزه‌ی بو‌ناردن) جا کاتیک که‌بوومه‌له‌رزه‌که‌دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فه‌رمووی: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم گه‌ر بتویستایه‌﴿أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلِ وَإِنِّي﴾ له‌مه‌و پیش ئەوان و منیشت له‌ناو ده‌برد ﴿أَتَهْلِكُنَا﴾ نایا تو‌هه‌موومان له‌ناو ده‌به‌یت ﴿بِمَا فَعَلَّ السُّفَهَاءُ مِنَّا﴾ به‌هوی ئەوه‌ی که‌گیل و نه‌فامه‌کانمان ئەنجامیان داوه ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ﴾ ئەمه‌ته‌نها تا‌قی کردنه‌وه‌به‌کی خۆته‌﴿فَضِلُّ بِهَآمِنَ نَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سیکت بو‌یت به‌و هۆیه‌وه‌گو‌م‌رای ده‌که‌یت ﴿وَنَهْدِي مَنْ نَشَاءُ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیکت بو‌ی په‌نموونی ده‌که‌یت ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا﴾ هه‌ر تو‌پشتیوان و (په‌رستراومانی) ﴿فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ که‌واته‌لیمان خوش‌بیه‌و په‌حمان پی‌بکه‌﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ چونکه‌باشترین لی‌بورده‌هه‌ر توی ﴿١٥٥﴾

﴿وَأَكْتَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ (خوایه) لهم دونیادا چاکه مان بو بنووسه ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ههروه ها له پروژی دوايشدا ﴿إِنَّا هَدَيْنَاكَ إِلَيْنَا﴾ به راستی ئیمه بو لای تو گه راوینه ته وه ﴿قَالَ﴾ (پهروه ردگار) فه رمووی: ﴿عَدَائِي﴾ سزاو ئازارم ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دوو چاری هه رکه سی ده که م که به موی ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه به زه یی و ره حمه تیشم هه موو شتیکی گرتوته وه ﴿فَسَأَلْتُهَا الَّذِينَ﴾ جا له دوا یی دائه و (به زه یی یه م) ده نووسم بو ئه وانهی ﴿يَتَّقُونَ﴾ پارینز کار و له خوا ترسن ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات ده دن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئه وانه ش که بر وا به به لگه و نیشانه کانی ئیمه دینن ﴿۱۵۷﴾ ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ﴾ (ئهم ره حمه ته ی پهروه ردگار) بو ئه وانه یه که شوین پیغه مبه ر ﴿الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ﴾ ئه و که سه (پیغه مبه ریکه ئه هلی کتاب سیفه تی ده زانن) چونکه به نووسراوی لایانه ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ له ته ورات و ئینجیل دا ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ که فه رمانیان پی ده کات به چاکه ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و رینگریان لی ده کات له خرابه ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شته خاوین و پا که کانیان بو حه لال ده کات ﴿وَيُحْزِمُهُ عَلَيْهِنَّ﴾ له کتیبت ﴿وه شته پیسه کانیان لی حه رام (قه ده غه) ده کات ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ﴾ و باره قورس و گرانه کانیان له سه ر لاده بات و ﴿وَالْأَغْلَالَ﴾ ئه و کو ت و زنجیرانه ش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ که به سه ریانه وه بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ ئه مجا ئه و که سانه ی که باوه ریان به و (پیغه مبه ره) هیناییت ﴿وَعَزَّزُوهُ﴾ و ریزو قه دریان بو داناییت ﴿وَوَصَّوهُ﴾ یارمه تیان داییت و پشتیوانیان لی کردییت ﴿وَاتَّبَعُوا التَّوْرَةَ﴾ و پهیره وی ئه و نووره یان کردییت (که قورئانه) ﴿الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ﴾ که له گه لیدا نیرا وه ته خواره وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه وان هه موو (که باسکران) له رزگار بووانن ﴿۱۵۸﴾ ﴿قَالَ﴾ (ئهی مه حمه د ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿يَتَّيْبَهَا النَّاسُ﴾ ئهی خه لکینه ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ به راستی من پیغه مبه ری خوام بو ئیوه هه مووتان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه و (خوایه ی) که ته نها بو ئه وه، مولکی هه موو ئاسمانه کان و زه وی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراویکی راست نییه جگه له ئه و ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ده ژنییت و ده مرنییت ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که واته بر وا به خوا و پیغه مبه ره که ی بهینن ﴿النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ که نیراویکی نه خوینده واره ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ ئه ویش باوه ری به خوا ﴿وَكَلِمَتِهِ﴾ و به ووته کانی هه یه ﴿وَاتَّبَعُوهُ﴾ ئیوه ش شوینی بکه ون و پهیره وی بکه ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا بکه ونه سه ر رینگای راست ﴿۱۵۹﴾ ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ﴾ وه له هوزه که ی مووسادا ﴿أُمَّةٌ﴾ تا قمیککی گه و ره هه ن ﴿يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ﴾ که رینموونی خه لکی ده که ن به حه ق و راستی ﴿وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ و هه ر به حه قیش دادوه ری ده که ن ﴿۱۶۰﴾

﴿وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا أُمَّمًا﴾ نه وان (جوله که) مان کرد به دوانزه تیره و تایفه وه ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه وه حیمان بو موسا کرد ﴿إِذْ اسْتَسْقَنَهُ قَوْمُهُ﴾ کاتیک که هوزه که ی داوای ئاویان لی کرد (له تینواندا) ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ که به گو چانه که ت بده له به رده که ﴿فَأَنْبَجَسَتْ مِنْهُ﴾ ئیتر دست به جی لی هه لقولا ﴿اِثْنًا عَشْرَةَ عَيْنًا﴾ دوازه کانی ﴿قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَهُمْ﴾ بیگومان هه ر تیره و تایفه یه ک جیگای ئا و خواردنی خو ی ده زانی ﴿وَوَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ﴾ وه هه ورمان کرد به سیهر به سه ریانه وه ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ﴾ و گه زو و بالنده ی (شیلاقه) مان بو ناردن ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له ورزق و روزیه پاکانه بخون که پیمان داوون ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ وه نه وانه (به و تاوانانه) هیچ سته میکیان له ئیمه نه کرد ﴿وَلَكِنْ﴾ به لکو ﴿كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ هه ر سته میان له خو یان ده کرد ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ (بیربکه ره وه) کاتی به وان و و ترا ﴿أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ له ناو نه و شاره دا (بیت المقدس) نیشته جی بین ﴿وَكَلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ له (خواردنه کانی) نه وی بخون له هه ر لایه ک چه زتان کرد ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ و بلین: (داوای) ئیمه سرینه وه ی گونا هه کانمانه ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ و له ده رازه ی (شاره وه) به سوژده بر دنه وه برونه ژووره وه ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ﴾ نه وسا له خراپه و تاوانه کانتان ده بوورین و خوش ده بین ﴿سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ له ئاینده دا (پاداشتی) چا که کاران زیاد ده که بین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ که چی نه وانه یان که سته میان کرد گورپیان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ نه و (ووته ی) که پیان و و ترا بو و به و وته یه کی تر ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا﴾ ئیمه ش (داوای نه وه) سزایه کمان ناره سه ریان ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له ئاسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ به هو ی نه وه وه که به رده و ام سته میان ده کرد ﴿وَسْتَأْتُهُمُ مِنَ الْقَرْيَةِ﴾ وه پر سیاریان لی بکه ده رباره ی نه و شاره ی ﴿الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾ که له نزیک ده ریای (سور) بوو ﴿إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ﴾ که له رژی شه ممه دا ده ست دریزی یان ده کرد (به وه ی راوه ماسیان ده کرد له کاتیکدا خوی گه وره له و رژه دا راوه ماسی لی قه ده غه کرد بوون) ﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيَّتَانِهِمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا﴾ چونکه له رژی شه ممه که یاندا ماسیه گه وره کان ده هاتن و ده رده که وتن به سه ر ئاوه وه (خوی گه ورو به ممه تاقی کردنه وه) ﴿وَيَوْمَ لَا يَسْتَوُونَ﴾ وه رژی نیک که شه ممه نه بوایه ﴿لَا تَأْتِيهِمْ﴾ ماسیه گه وره کان نه ده هات بو یان ﴿كَذَلِكَ نَبِّئُهُمْ﴾ ئا به و جوره تاقیمان کردنه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ چونکه له فرمانی خوا ده رده چوون و سه ر پیچیان ده کرد (به وه ی فیلیان کرد، ده چوون له رژی هه ییندا توره کانیان داده نا، و رژی یه ک شه ممه ش هه لیان ده گرت وه به ممه ش فرمانه که ی خویان شکاند) ﴿۱۷۱﴾

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ﴾ کاتئی تا قمی له وان (به تا قمیکی تریانی) ووت ﴿لِرَبِّعَطُونَ قَوْمًا﴾ بوجی نامورژ گاری کومه لیک ده کهن ﴿اللَّهُ مَهْلِكُهُمْ﴾ که خواله ناویان ده بات ﴿أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان به سزایه کی سهخت سزایان ده دات ﴿قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ ووتیان: تا لای په روه رد گارتان به هانه و عوزر بی (و تا وانبار نه بین له سه ربی ده نگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ و به لکو نه وان له خوا بترسن ﴿فَلَمَّا سَوَّأْنَا دُكْرُؤَ آيَةٍ﴾ نه مجا کاتئی نه وهی پئی نامورژ گاری کرابوون له بیریان چوو ﴿أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ﴾ نه وانهی بهر گریبان ده کرد له خرابه و تا وان رزگارمان کردن ﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه وان هاش که سته میان کرد سزمان دان ﴿بِعَذَابٍ بَیِّنٍ﴾ به سزایه کی زور خراب ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به هوی ده رچوونیان له فرمانی خوا ﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّأْنُوَاعَتِهِ﴾ جا کاتیک یاخی بوون له نه وهی قه ده غه کرابوون لی ی ﴿فَلَمَّا لَّهُمْ كُتُوبٌ قَرْدَةٌ حَسِيسَةٌ﴾ نه وسا پیمان ووتن: بینه چند مه میمونیکی دوور خراوهی بی نرخ ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ﴾ وه (نه ی موحه ممد ﴿بِطَّيِّبٍ﴾ بیربکه روه) کاتئی په روه رد گارت رایگه یاندو دای به گونچه یاندا ﴿لِيَتَّبِعَنَّ عَلَيْنَهُمْ﴾ سویند بی بیگومان ده نینیری بویان ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تا رژی دواپی ﴿مَنْ يَسُوْمُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که سانی که سزای توند و به دیان پی بیچیژی ﴿إِنْ رَبُّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ به راستی په روه رد گارت توله ی خیرایه ﴿وَإِنَّهُ لَعَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ به راستی لی خوش بوو و میهره بانیشه ﴿وَقَطَعْنَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا﴾ وه نه وانمان له سه ر زوی دابه چند کومه لیک دابه ش کرد ﴿مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ﴾ هه ندیکیان چاکه کارن ﴿وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه ندیکیشان وه ک نه وان نه بوون (بی باوه ر بوون) ﴿وَيَبْلُغُهُمْ بِالْحَسَنَاتِ﴾ وه تا قیمان کردن وه به چنده ها چاکه و خوشی ﴿وَالسَّيِّئَاتِ﴾ و به چنده ها خرابه و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به نومیدی نه وهی بگه رینه وه (بوی خوا) ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ﴾ دواپی نه وان جی نشینانیکی خراب هاتنه جیگه یان ﴿وَرِثُوا الْكِتَابَ﴾ که میراتگری ته ورات بوون ﴿يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى﴾ که هه ر بومال و سامانی (حهرامی) نه م دنیا به هه ولیان نه دا نه وه شیان هه لبزارد ﴿وَيَقُولُونَ سَيُعْفِرُنَا﴾ وه ده یان سوت بیگومان نیمه عه فوده کریین ﴿وَإِنْ يَأْتِهِمْ﴾ له کاتیکدا نه گه ر بویان بیت ﴿عَرَضٌ مِّثْلَهُ يَأْخُذُوهُ﴾ کالایه کی وه ک نه وی تر نه گه ر چی خرابیش بویا وه ریان ده گرت ﴿أَلَمْ يَأْخُذْ عَلَيْهِمْ﴾ نایا لییان وه رنه گیراوه و پیویست نه کراوه له سه ریان ﴿مِثْقُ الْكِتَابِ﴾ په یمان له ته وراتدا ﴿أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ﴾ که به دم خواوه هیچ نه لین ﴿إِلَّا الْحَقَّ﴾ بیجگه له راستی نه بیت ﴿وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾ نه وهی له ته وراتدا هه بوو خویندویانه ته وه ﴿وَالدَّارُ الْآخِرَةُ﴾ وه رژی دواپی و (ده ست که وتی نه و رژه) ﴿خَيْرٌ لِلَّذِينَ﴾ چاکتر و باشتره بو نه وانهی ﴿يَتَّقُونَ﴾ که خو پاریزو له خواتر سن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ نایا هیشتا ژیر نابن؟ ﴿وَالَّذِينَ يُضِلُّوْنَ بِالْكِتَابِ﴾ وه نه وانهی به توندی ده ست ده گرن به ته وراته وه (و په یره ویان ده کرد پیش هاتنی ئیسلام) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژه کانیان به جی ده هینن ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ﴾ بیگومان نیمه وونی ناکه یین ﴿الْجَرَ الْمُضْلِحِينَ﴾ پاداشتی چاکه کاران ﴿۱۷۲﴾

﴿وَإِذْ تَنْقَعْنَا الْجِبَلَ فَوْقَهُمْ﴾ (بهینه وه بیریان) کاتیک که کیو (ی طور) مان بهرز کرده وه به سه ریاندا
 ﴿كَانَهُ ظِلْمًا﴾ وه کو هورینک (سییه رینک) بوو ﴿وَوَطَّنُوْا اَنْهٗ وَاَقْبَعُ بِهٖمْ﴾ وه لایان وابوو که ده که ویت
 به سه ریاندا ﴿خُذُوا مَاءَ اَتْنٰنِكُمْ يَفُوْٓرُوْا﴾ (پیمان ووتن) نه وه ی که پیمان داوون به توندی بیگرن ﴿وَاذْكُرُوْا
 مَا فِیْهٖ﴾ وه نه وه ی تیدایه (له ناموزگاری و حوکم) به رده وام له بیرتان بیت ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ﴾ به لکو
 بینه پاریز کار و له خواترس ﴿۷۱﴾ ﴿وَإِذْ أَخَذَرُبُّكَ﴾ وه کاتی که پهروه ردگارت وه ری گرت (دهری هینا)
 ﴿مِنْ نَّبِیِّۤءِۤ اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهٖمْ﴾ له پشتی ناده می به کان ﴿ذُرِّیَّتَهُمْ﴾ وه چه و نه وه کانیان ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلٰۤی اَنْفُسِهٖمْ﴾
 وه کردنی به شایهت به سه ریایانه وه ﴿اَلَسَتْ بِرَبِّكُمْ﴾ (پنی ووتن) نایا من پهروه ردگاری نیوه نیم؟
 ﴿قَالَ اَبٰیۤ اَشْهَدُنَا﴾ (له وه لامدا) ووتیان: به لی شایهتیمان دا ﴿اَنْ تَقُوْلُوْا﴾ تا نه لین ﴿یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ له
 پروزی دوی دا ﴿اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِیْنَ﴾ به راستی نیمه بی ناگا بووین له مه (که خوا پهروه ردگارمانه)
 ﴿۷۲﴾ ﴿اَوْ تَقُوْلُوْا﴾ یا نه وه کو بلین: ﴿اِنَّمَا اَشْرٰكٌ اٰبَاؤُنَا﴾ بیگومان باوو باپیرانمان هاوبه شیان بریار داوه
 ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش (نیمه وه) ﴿وَکُنَّا ذُرِّیَّةً مِّنْۢ بَعْدِهٖمْ﴾ وه نیمه ش وه چه و نه وه ی دوی نه وان بووین
 ﴿اَفْتَهْلِكُنَا﴾ ده ی نایا له ناومان ده بهیت ﴿بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ﴾ به وه ی که بی فهرو خراپه کاران
 کردوویانه ﴿۷۳﴾ ﴿وَکَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْاٰیٰتِ﴾ نا به و جوړه نیشانه کانی خوا پروون ده که ینه وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ
 یَرْجِعُوْنَ﴾ به لکو (به ره وه هق) بگه رینه وه ﴿۷۴﴾ ﴿وَاَنْتَلُّ عَلَیْهِمْ﴾ وه (نه ی موحه ممه د ﴿۷۵﴾) بخوینره وه
 به سه ریاندا ﴿نَبَا الَّذِیۤءِۤ اٰتٰنٰهُۤ اٰیٰتِنَا﴾ هه والی نه وه که سه ی که نیشانه کانی خویمان پی به خشی ﴿فَاَنْسَخَ
 مِنْهَا﴾ که چی خوی لی دارنی (و ده رچوو له فرمانی خوا) ﴿فَاتَّبَعَهُ الشَّیْطٰنُ﴾ نه مجاشه یتان دوی
 کهوت ﴿فَكَانَ مِنَ الْغٰوِیْنَ﴾ به هوی نه وه وه بو به یه کیک له گو مرایان ﴿۷۶﴾ ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾
 نه گه ر بمان ویستایه به و نایه تانه پله یمان بهرز ده کرده وه ﴿وَلَا کِنَّهٗ﴾ به لام نه وه ﴿اَخْلَدَ اِلَی الْاَرْضِ﴾
 خوی نوساند به زوی یه وه ﴿وَاتَّبَعُ هَوٰیَهٗ﴾ و دوی ناره زوی خوی کهوت ﴿فَمَثَلُ الْکَلْبِ﴾
 نموونه ی نه وه هک نه وه سه گه یه ﴿اِنْ نَحْمِلْ عَلَیْهِ یَلْهَثُ﴾ نه گه ر لنی بدهیت و ده ریکهیت (مورهت لی
 ده کات و) زمانت لی ده ر دینی ﴿اَوْ تَرٰکَهُۥ یَلْهَثُ﴾ وه نه گه ر وازیشی لی بهینی هه ر زمان ده رده هینی
 ﴿ذٰلِکَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِیْنَ﴾ نه وه (سیفه تانه) نموونه ی نه وه که سانه یه ﴿کَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا﴾ که نیشانه کانی
 نیمه یان به درو دانا ﴿فَاَقْصِصِ الْقَصَصَ﴾ ده ی نه وه داستان و چیرو کانه باس بکه ﴿لَعَلَّهُمْ یَتَفَكَّرُوْنَ﴾
 تا بچنه وه به خویماندا و بیر بکه نه وه ﴿۷۷﴾ ﴿سَاءَ﴾ به دو خراپه ﴿مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِیْنَ﴾ وینه و (چیرو کی) نه وه
 که سانه ی ﴿کَذَّبُوْا بِآیٰتِنَا﴾ که نیشانه کانی نیمه یان به درو دانا ﴿وَاَنْفُسَهُمْ کَاۤوَابِطِلْمُوْنَ﴾ نه وانه هه میشه
 سته میان له خویمان ده کرد ﴿۷۸﴾ ﴿مَنْ یَهْدِ اللّٰهُ﴾ هه ر که س خوار نیموونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِیُّ﴾
 هه ر نه وه ر نیموونی کراوه ﴿وَمَنْ یُضِلِلْ﴾ هه ر که سیش (خوا به هوی کرده وه کانیه وه) گو مرای بکات
 ﴿فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ﴾ هه ر نه وانه زیان لی که و توو ره نجه روون ﴿۷۹﴾

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا﴾ وه سویند به خوا به راستی دروستان کردوه ﴿لِحَبَشَةٍ﴾ بؤ دوزخ ﴿كَبِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾
 زوریک له جنوکه و ناده می ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ دلان هه یه به لام پی پی تینا گهن (له راستی)
 ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ و چاویان هه یه (هه قی) پی نایین ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ و گوئیان هه یه
 (هه قی پی) نایستن ﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَمِ﴾ نه وانه وهك نازهل (و چوار پی) وان ﴿بَلْ هُمْ أَصْلٌ﴾ بگره خرابتر
 و گومرا ترن (له نازهل) ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ هه ر نه وانه بی ناگیان ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾
 هه ر بؤ خوابه جوانترین و چاکترینی ناوه کان ﴿فَادْعُوهُ بِهَا﴾ جا ئیوهش به و ناوانه بانگ و هاواری لی
 بکهن ﴿وَذُرُوا الَّذِينَ﴾ و از بهیستن و نرخ دامه نین بؤ نه وانه ی ﴿يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ﴾ که له ناوه کانی (خوا)
 دا گوران و لادان ده کهن (دهیکه نه ناو بؤ بته کانیان) ﴿سَيَجْرُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به زوویسی توله ی نه وه ی
 ده یانکرد لییان ده سه نریت ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ﴾ وه له وانه ی که دروستان کردوه کؤمه لیک هه یه
 ﴿يَهْدُونَ بِالْحَقِّ﴾ رینمونی خه لک ده کهن به (ثایینی) راست ﴿وَبِهِ يَعْدُونَ﴾ و داد وه ریشی پی ده کهن
 ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه نه وانه ی که نشانه کانی ئیمه یان به درؤ دانا ﴿سَسْتَدْرِجُهُمُ﴾ و ورده
 و ورده (پله به پله) نزیکیان ده کهینه وه له تیاچوون ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به جوریک که خویشیان
 به خویشان نازانن ﴿وَأَمَلِ لَهُمْ﴾ ماوه یه ک مؤله تیان ده ده م ﴿إِنْ كِيدِي مَتِينٌ﴾ به راستی پیلانی من زور
 پته و و به هیزه ﴿أُولَئِكَ يَتَفَكَّرُوا﴾ ئایا نه وان بیریان نه کردوته وه ﴿مَا بَصَاحِحِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ﴾ که هاواری
 که یان موحه ممه د ﴿هَرَّگِز تووشی شیتی نه بووه﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ نه و ته نها تر سینترنکی
 ناشکرایه (بؤ ئیوه) ﴿أُولَئِكَ يَنْظُرُوا﴾ ئایا نه وانه ناروانن؟ ﴿فِي مَلَكَوَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له و مولکه
 گه وره و فراوانه ی له ئاسمانه کان و زه وی دا هه یه ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه له و شتانه ی خواهی گه وره
 دروستی کردوون ﴿وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ﴾ وه له وانه یه نزیک بویتته وه ﴿أَجَلُهُمْ﴾ کؤتایی (ژیان) یان
 ﴿فِي أَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ جا به ج قسه یه ک له پاش قورئان بر و ادینن ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هه ر که س
 خوا گومرای بکات (به تاوانی کرده وه ی خراپی) ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ نه و هیچ رینمونی که رینکی بؤ نیبه
 ﴿وَيَذَرُهُمْ﴾ (خوا) و از یان لی دینیت ﴿فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ له گومرایسی و یاخی بوونی خو یاندا گیز
 بخون ﴿يَسْتَلُونَكَ﴾ (ته ی موحه ممه د) ﴿پرسیارت لی ده کهن﴾ ﴿عَنِ السَّاعَةِ﴾ له باره ی رؤزی دواپی
 یه وه ﴿إِنَّا نُرْسِلُهَا﴾ که ی ده بیت ﴿قُلْ إِنَّمَا عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ بلی: زانینی نه وه ته نها لای په روه ردگار مه
 ﴿لَا يَجْلِيهَا لَوْفُهَا﴾ هیچ که س (ناتوانیت) کاته که ی ناشکرا بکات ﴿إِلَّا هُوَ﴾ جگه له په روه ردگار
 نه بیت ﴿نُقِلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (هاتنی قیامت) بؤ ئاسمانه کان و زه ویش گران و قورسه
 ﴿لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَعَثَةٌ﴾ نایه ت به سه رتاند (روونادات) له نا کاودا نه بیت ﴿يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ﴾ له تؤ ده پرسن وه ک
 نه وه ی که تؤ ﴿حَتَّىٰ عَنْهَا﴾ له (هاتنی) رؤزی دواپی ناگاداری ﴿قُلْ﴾ (ته ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ﴾: ﴿إِنَّمَا
 عَلَّمَهَا﴾ بینگومان زانینی (هاتنی) نه و روزه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ ته نها لای خوابه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به لام زوریک له خه لکی نایزان ﴿۱۷۴﴾

﴿قُلْ﴾ (تهی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ من خاوه نی هیچ سوود و زیانیک نیم بوخوم ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر ته وهی خوا بیهوی ﴿وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾ ته گهر من غهیب و شته نادیاره کانم بزانیایه ﴿لَأَسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ﴾ خیر و خووشی زورم به ده ست ده هینا ﴿وَمَا مَسْنَى السُّوءِ﴾ وه هیچ خرابه و زیانیکم پی نه ده گه یی ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ من ته نها ترسینه رو مزده دهرم ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بو خه لکانیک که باوهر ده هینن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ (خوا) ته و زاته یه که ئیوهی دروست کردوه ﴿مِنْ نَفْسٍ وَجَدَةٍ﴾ له یه ک که س (که ئاده مه) ﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ ههر له خووی هاوسه ری به دی هینا ﴿لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ تاله لای بحه سیته وه (ئارام بگری) ﴿فَلَمَّا تَغَشَّهَا﴾ جا کاتیک (پیاوه که) له گه ل هاوسه ره که ی جووت بوو (دروست بوو) ﴿حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا﴾ باری سوو کی هه لگرت (سکی پر بوو) ﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾ ته مجا له سه ر ته م (سک پر یه) ماو یه ک تیپه ری ﴿فَلَمَّا أَثَقَلَتْ﴾ جا کاتیک (سکه که ی) قورس بوو ﴿دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾ (ژن و میرده که) هه ردوو له خوا پارانه وه ﴿لَئِن آتَيْنَا صَلَاحًا﴾ سویند بی ته گهر تو مندالیک ی چاک و ته و او مان پی بدهیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بینگومان له سو پاس گوزاران ده بین ﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا صَلَاحًا﴾ به لام کاتیک (نه وه کانی ئاده م و حه و پاش خو یان) په روه دگار مندالیک ی چاک ی بیدان ﴿جَعَلَالَهُ شُرَكَاءَ﴾ چهنده هاو به شیکیان بو خوا دانا (وه ک ته وه ی بته پرسته کان ده یان کرد) ﴿فِيمَاءَ اتَّهَمًا﴾ له وه ی که پی نی دابوون ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خواله وه به رزو بلند تره که هاو به شی بو دابنن ﴿أَشْرِكُونَ مَا لَمْ يَخْلُقْ شَيْئًا﴾ نایا شتانیك ده که ن به هاو به شی خوا که ناتوانن هیچ شتیک دروست بکه ن ﴿وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾ له کاتیکدا خووشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا﴾ وه (ته و بت و په رستر او انه) ناتوانن هیچ یار مه تی یه کیان بده ن ﴿وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ هه روه ها ناتوانن یار مه تی خووشیان بده ن ﴿وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه ته گهر ئیوه ته وان (بته کان) بانگ بکه ن بو ری راست ﴿لَا يَتَّبِعُونَكَ﴾ شویتان ناکه ون ﴿سِوَاءَ عَلَيْكَ أَدْعَاؤُهُمْ﴾ بو ئیوه یه کسانه چ بانگیان بکه ن ﴿أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ﴾ یان بی دهنگ بن (سوودتان پی ناگه یه نن) ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی ته وان هی ﴿تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که ئیوه هاوارو داویان لی ده که ن جگه له خوا ﴿عِبَادُ أُمَّتَالِكُمْ﴾ ته وانیش چهنده بنده یه کن وه ک خو تان ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ ده ی بانگ و هاواریان لی بکه ن ﴿فَلَيْسَ جِيبُوا لَكُمْ﴾ با وه لامتان بده نه وه (ویسته کانتان به جی بهینن) ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته گهر ئیوه راست گون، ﴿أَلَمْ أَزْجُلْ يَمَشُونَ بِهَا﴾ نایا ته وانه (هیچ نه بی وه ک خو تان) قاچیان هه یه که پی ی پرون به ری دا ﴿أَلَمْ أَهْتِدِ يَبْطِشُونَ بِهَا﴾ یان ده ستیان هه یه که ده سستی پی بوه شینن ﴿أَلَمْ أَهْتُمْ أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا﴾ یان چاویان هه یه که پی ی بینن ﴿أَلَمْ أَهْتُمْ أَادَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ یان گوئیان هه یه که پی ی بیستن ﴿قُلْ﴾ (تهی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ بانگی هاو به شه کانتان بکه ن ﴿ثُمَّ كِيدُونَ﴾ پاشان نه خشه و پیلانم بو داننن ﴿فَلَا تَنْظُرُونَ﴾ و موله تیشم مه دهن ﴿

﴿إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ﴾ به راستی پشتیوان و دوستی من هه ر خوايه ﴿الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ﴾ نه و (خوايه ی) که قورئانی نارده خواره وه ﴿وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ وه هه ر نه ویش پشتیوانی چاکه کاران ده کات ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وه نه وانه ی ئیوه جگه له خوا هانایان بؤ ده بهن ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ﴾ ناتوانن یارمه تی تان بدهن ﴿وَلَا أَنفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ ناشتوانن یارمه تی خویان بدهن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گه ر بانگیان بکه ن بؤ ریگای راست ﴿لَا يَسْمَعُوا﴾ نه وان نایستن ﴿وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ وه واده زانی بؤ تو ده روانن ﴿وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان هیچ نابینن ﴿حُذِيَ الْعَفْوَ﴾ ده ست بگه ره به لیبوره یی یه وه (چاوو پوئشی بکه) ﴿وَأْمُرٌ بِالْعُرْفِ﴾ فه رمانیش بده به چاکه و چاکه کردن ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ و پرو وهر گیره له نه فامان و نه زانان (وازیان لی بهینه) ﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾ وه نه گه ر خه تهره و خه یال و وه سه سه یه کت بؤ هات له لایه نی شه یثانه وه ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ یه کسه ر په نا بگه ره به خوا ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی هه ر نه و بیسه ری زانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ به راستی نه وانه ی خواناس و پاریز کار بوون ﴿إِذَا مَسَّهُمْ طَيْفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ﴾ کاتیک خه تهره و وه س وه سه یه کیان له شه یثانه وه پی بگات ﴿تَذَكَّرُوا﴾ یادی خوا ده کهن و خویان بیر ده که ویته وه ﴿فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ جا کتوپر به رچاویان رؤشن ده بیته وه (راستی ده دوزنه وه) ﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَمَى﴾ وه برا (شه یثانه) کانیا ن یارمه تیسان ده دن له گومرایی بووندا ﴿ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ﴾ پاشان کۆتایی ناهیتن و واز ناهیتن (بؤ گومرا کردنیا ن) ﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ﴾ وه هه ر کاتیک (وه حی دوا بکه ویت) نایه تیکیا ن بؤ نه هیتی ﴿بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا﴾ ده یان ووت: بؤ چی له خوته وه ریکی ناخه یت (بؤ خوت هه لی نابهستی) ﴿قُلْ إِنَّمَا اتَّبِعُ﴾ (ته ی موحه ممه د ﷺ) بلی: بیگومان من هه ر شوینی نه وه ده که وم ﴿مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي﴾ که له لایه ن په روه ردگار مه وه وه حیم بؤ ده کریت ﴿هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نه م (قورئانه) به رچاو رؤشنی و به لگه یه له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿وَهُدًى﴾ و رینموونی و نشانده ره ﴿وَرَحْمَةٌ﴾ و میهره بانی و به زه یی خوايه ﴿لَقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بؤ گهل و هوزنک که باوه ر دینن ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ وه کاتیک که قورئان خویندرا ﴿فَأَسْتَمِعُوا لَهُ﴾ ده بی گوی ی لی بگرن ﴿وَأَنْصِتُوا﴾ و بی ده نگیش بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بؤ نه وه ی خوا میهره بانیتان له گه لدا بکات ﴿وَإِذْ ذُكِّرْتُمْ فِي نَفْسِكُمْ﴾ وه له (دل و) ده رونت دا یادی په روه ردگار ت بکه ﴿تَضَرَّعًا وَخِيفَةً﴾ به پارانه وه و ترس و بیمه وه ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به بی نه وه ی ده نگ به رزبکه یته وه ﴿بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ له به ره به یانی و ده ماو ده می ئیواراندا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وه له بی ناگیان مه به ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ به راستی نه و فریشتانه ی که لای په روه ردگار تن ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ خو به زل نازانن ﴿عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ له په رستنی نه و (خوا) ﴿وَيُسَبِّحُونَهُ﴾ وه همیشه ستایشی ده کهن (کپنووشی بؤ ده بن) ﴿وَلَهُ يُسْجَدُونَ﴾ و ته نها سوژده بؤ نه و ده بن. ﴿۱۷۶﴾

سورہتی ﴿الأنفال﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده‌ی میهره بان

﴿يَتْلُونَكَ﴾ (ته‌ی موحه ممد ﷺ) پر سیارت لی ده کهن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه بارهت به ده سکه و ته کان (ی جهنگی به در) ﴿قُلْ﴾ توش بلی: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه و ده ست که وتانه هر بو خوا و پیغه مبهرن ﷺ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که واته خوتان پاریزن و له خوا برسن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه په یوهندی نیوان خوتان چاک بکنه وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و گویرایه لی خوا و پیغه مبهره که ی بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه رتیوه بر وادارن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بیگومان بر واداران ته نها که سانیکن ﴿إِذَا دُكِرَ اللَّهُ﴾ کاتیک که باسی خوا کرا و ناوی هیتر ا ﴿وَجِلَّتْ لُؤْلُؤُهُمْ﴾ دلیان ده ترسیت و ترسی لی دهنشیت ﴿وَإِذَا ثَلَيْتَ عَلَيْهِمْ آيَاتَهُ﴾ کاتیکش نایه ته کانی خوا بخویریته وه به سه ریاندا ﴿زَادَتْهُمْ أيمَانًا﴾ برویان (پی) زیاد ده بیت ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و هر پشت به په روه ردگاری خویان ده به ستن ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ نه وانن که به راستی نویزه کانیان به جی ده هیتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ وه له و رزق و روزه‌ی پیمان داوون (له پیناوی خوادا) ده بیه خشن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ﴾ هر نه وانن ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بر وادارانی راسته قینه ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله‌ی به رزیان بو هیه لای په روه ردگاریان ﴿وَمَعْفَرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ لی خوش بوونی (تاوانه کانیان) و رزوی په سه ندو چاک (یان بو هیه) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ هر چونیک که په روه ردگارت له ماله کهت (له شاری مهینه) ده ریهنایت (بو جهنگی به در) ﴿بِالْحَقِّ﴾ به هق و راستی ﴿وَإِنْ فَرِقَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له کاتیکدا بیگومان ده سته یه که له بر واداران ﴿لَا كَرِهُونَ﴾ بیزار بوون و پیمان ناخوش بوو ﴿يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ﴾ ده مه قالیت له گه لدا ده کهن له (ستی) هق و راستدا ﴿بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ﴾ دوی نه وهش که بویان روون بوته وه (که راسته هیشتا جهنگیان لا گرانه) ﴿كَأَنَّمَا يَسَافِرُونَ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه که نه وهی به توندی به ره و مردن برین ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و به چاوی خویان (مردن) بینن ﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ﴾ (بیری نه و کاته بکه نه وه) که خوا به لینی به تیوه دا ﴿إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ﴾ ده ست که وتی به کیک له و دوو کومه له (کاروانه بازار گانیبه که یان سه ر که وتن به سه ریاندا) ﴿أَنَّهُ لَكُمْ﴾ به راستی ده بیته هی تیوه ﴿وَتُودُونَ﴾ وه تیوه نه وه تان پی خوشه ﴿أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ﴾ که نه وه ده سته که وته بی چه که، (کاروانه بازار گانیبه که) ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بو تیوه بیت ﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ﴾ به لام خوا ده یه ویت و وته کانی خوی به راست ده رچی (حهق سه ر که وی) ﴿وَيَقْطَعُ دَائِرَ الْكُفْرِينِ﴾ و ره گ و ریشه‌ی بی باوه ران له بن بیتنی ﴿لِيُحِقَّ الْحَقَّ﴾ تا هق جیگیر بکات ﴿وَيُبْطِلَ الْبَطْلَ﴾ و ناحه قیش له ناو به ری و بوچه لی بکاته وه ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانبارانیش پیمان ناخوش بیت ﴿

﴿إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبَّنَا﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتیک (لہ بہ در دا) ہانانان بؤ پەرورہ دگارتان دہ برد ﴿فَأَسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ خواش ہات بہ ہانانانہ وہ ﴿أَنِّي مُعَذِّبُكُمْ﴾ ووتی من دہ نیرم بؤ یارمہ تیان ﴿يَأْتِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ﴾ ہزار فریشتہ ﴿مُرْدِفِينَ﴾ بہ دوا ی یہ کدا (دینہ خواری) ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ﴾ وہ خواش نہ وہی تہ نہا بؤ شادی و مورڈہ نارد ﴿وَلِتُظْمِنَ بِهِ قُلُوبُكُمْ﴾ تا دلہ کانتان پی ی نارام بگریت ﴿وَمَا أَنْتُمْ إِلَّا مِنَ عِنْدِ اللَّهِ﴾ وہ سہر کہ و تیش تہ نہا لای خواوہ یہ و بہس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بہ راستی خوا بہ دہستہ لاتی کار بہ جی یہ ﴿إِذْ يُغَشِّبِكُمُ السَّيْلُ﴾ (بیربکہ نہ وہ) کاتی (خوا) و ہنہ وزی بہ سہر تاندا ہینا ﴿أُمَّةً مِّنْهُ﴾ (بووہ ہوی) دلنیا بی ئیوہ لہ لایہن (پەرورہ دگار) خو یہ وہ ﴿وَيُنزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانیسی لہ ناسمانہ وہ بؤ باراندن ﴿لِيُظْهِرَ كُمْ بِهِ﴾ تا پاکتان بکاتہ وہ پیی ﴿وَيُدْهَبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ﴾ و پیسی شہیتان (دوو دلی و گومان) لہ ئیوہ دوور بخاتہ وہ ﴿وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ و بہ یوہندی دلہ کانتان پتہ و بکات ﴿وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ وہ بہو (بارانی) پینکانتان دامہ زراو و جینگیر بکات ﴿إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ﴾ (بیتنہ وہ بیر) کاتیک کہ پەرورہ دگارت نیگای نارد ﴿إِلَى الْمَلَائِكَةِ﴾ بؤ فریشتہ کان ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (کہ بہ پیغہ مہر و باوہر داران رابگہ یہ نن) کہ بینگومان من (خوای گہورہ) لہ گہ لتانم ﴿فَتَشِيقُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دہی دلی کہ سانیک قایم و دامہ زراو کہن کہ باوہر پریان ہینا وہ ﴿سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ بہ زووی ترس و بیم دہ خہ مہ دلی ئہ و کہ سانہی کہ بی باوہر بوون ﴿فَأَضْرَبُوا قُرْءَانَ الْأَعْرَاقِ﴾ جائیوہش لہ سہرووی گہردنیان بدن (واتہ سہریان) ﴿وَأَضْرَبُوا مِنْهُمُ كُلَّ تَشَابُهٍ﴾ وہ لہ ہہمو و سہر بہ نچہ کانیان بدن (واتہ لہ ہہمو و لاشہیان بدن لہ سہرہ وہ تا خواوہ وہ) ﴿ذَلِكَ﴾ ئہ وہ ﴿يَأْتِيهِمْ شَاقُوا اللَّهِ وَرَسُولَهُ﴾ لہ بہر ئہ وہی کہ بہ راستی ئہ وانہ دژایہ تی خواو پیغہ مہرہ کہ بیان کرد ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ہہر کہ سیکیش دژایہ تی خواو پیغہ مہرہ کہی بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ئہ وہ بینگومان تولہ و سزای خواو زور سہخت و بہ تینہ ﴿ذَلِكَ فَذُوقُوهُ﴾ (حوکم و سزای ئیوہ) ئہ وہ یہ دہی بیچہ ژن ﴿وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ﴾ وہ بہ راستی بؤ بی برویان سزای ناگری دوزخ ہہ یہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہی ئہ و کہ سانہی کہ برواتان ہینا وہ ﴿إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا﴾ کاتیک (لہ جہنگ دا) پو بہ پرووی زورنیک لہ بی باوہر پان بوونہ وہ ﴿فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾ قتہ پشتیان تی مہ کہن و ہہلمہ یہن ﴿وَمَنْ يُؤَلِّمِهِ يَوْمَئِذٍ بُرَّةً﴾ وہ ہہر کہس لہ و پوژہ دا پشتیان تی بکات و ہہلبیت ﴿إِلَّا مَتَحَرَّفًا لِّقَتَالٍ﴾ مہ گہر (مہ بہستی ئہ وہ بیت) بؤ ہیرش کردن بگہر پتہ وہ سہریان ﴿أَوْ مَتَحَرِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ﴾ یان بروات بؤ لای کو مہ لیکتی تر (ویارمہ تیان بدات) ﴿فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ ئہ وہ بینگومان بہرق و خہ شمی خواوہ دہ گہر پتہ وہ ﴿وَمَا أُولَئِهِمْ جَهَنَّمَ﴾ وہ جینگای دوزخ دہ بیت ﴿وَيَبْسُ الْمَصِيرُ﴾ کہ جینگایہ کی زور خراب و بہ دہ ﴿۱۷﴾

﴿فَمَنْ تَقَاتَلُوهُمْ﴾ ده که واته ئیوه نه و انتان نه کوشت ﴿وَلَا كِنَ اللَّهُ قَاتِلَهُمْ﴾ به لکو خواهه وانی کوشت
 ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ﴾ وه کاتی که (مشتی خؤل و زیخت پرووبه کافران) هاویشت به ته نها تو نه تهاویشت
 ﴿وَلَا كِنَ اللَّهُ رَمَى﴾ به لکو خوا هاویشتی (ولیدان) ﴿وَلِيَّبِلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو ئه وهی خوا پرواداران تاقی
 بکاته وه ﴿مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا﴾ له لایه ن خویه وه به تاقی کردنه وه یه کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 به راستی خوا بیسه ری زانیه ﴿ذَلِكُمْ﴾ (سه ر ئه نجامی باوه پرواداران و کافران) ئه وه بوو
 (که پرووی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِينَ﴾ وه به راستی خوا پیلانی بی پروایان پوچه له ده کاته وه
 ﴿إِنْ تَسْتَفْتِحُوا﴾ نه گهر ئیوه ئه ی (بیباوه پان) داوای یارمه تی و سه ر که وتن ده که ن ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ﴾
 الْفَتْحُ ﴿ثُمَّ وَهَبَ اللَّهُ لِلَّذِينَ هَدَىٰ لَهُ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾ (گالته یان پی ده کات) ﴿وَأَنَّ تَسْتَفْتِحُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾
 نه گهر کو تایی بهینن (له دورژمنایه تی پیغه مبهریان کو تایی بهینن به بت په رستی) نه وه چاکتره بو تان
 ﴿وَأَنَّ تَعُوذُوا نَعُدَّ﴾ وه نه گهر بگه ری نه وه (بو سه ر درزایه تی یان بت په رستی) نه وه ئیمه ش ده گه ری نه وه (بو
 سه ر خستی باوه پرواداران) ﴿وَلَنْ نُغْنِي عَنْكُمْ فِئَتَكُمْ شَيْئًا﴾ ههر گیز ده سته و کو مه له که تان هیچ سوو دیکتان
 پی ناگه یه نن ﴿وَلَوْ كَفَرْتُمْ﴾ ههر چند زوریش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بیگومان خوا له گه ل
 پرواداران دایه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی ئه و که سانه ی پرواتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 گویریاه لی خواو پیغه مبه ره که ی بن ﴿وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ﴾ وپشتی تیمه که ن ﴿وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه
 تیده گه ن و ده بیستن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وه کو ئه وانه مبه ن که (به سه ر زاره کی) ووتیان
 بیستمان ﴿وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا که ئه وانه هیچ نابیستن و تیناگه ن ﴿إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به راستی خراپترینی هه موو گیان له به ران له لای خوا ﴿الصَّمْرُ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يُعْقِلُونَ﴾ ئه و
 که پروا لانه ن (مه به ست پی بیباوه پانه) که بیرناکه نه وه و ژیر نابن ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا
 بیزانیایه ﴿فِيهِمْ خَيْرٌ﴾ چاکه یه ک له و (بیباوه پانه دا) هه یه ﴿لَأَسْمَعَهُمْ﴾ بیگومان وای لی ده کردن
 بیستن ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ﴾ نه گهر خوا (فه رمانی خوی) پی بیستنا یه ﴿لَتَوَلَّوْا﴾ ههر پروویان وهرده گیرا
 ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وه ئه وان ههر گوی پی نه دهرن ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی ئه و که سانه ی
 پرواتان هیناوه ﴿أَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ وه لامی خوا و پیغه مبه ر بده نه وه ﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾
 کاتیک که بانگتان ده که ن بو لای ئه و (ثایینه ی) که زیندووتان ده کاته وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزانن ﴿أَنَّ
 اللَّهَ﴾ به راستی (ویستی) خوا ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ ده بیته به ربه ست له نیوان ناده می و دلیدا
 (واته ئه و په ری ده سته لاتی هه یه به سه ر دلی بهنده کانیدا) ﴿وَأَنَّهُ إِلَىٰ إِلَهِ تُحْشَرُونَ﴾ وه به راستی ههر
 لای ئه و کو ده کرینه وه (له پروژی دوایی دا) ﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةَ﴾ وه خو تان پیاریزن له ناشوب و به لایه ک
 ﴿لَا تُضِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ که تووشی سته م کارانتان نابیت به تاییه تی (هه مووتان
 ده گریته وه) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ که به راستی توله و سزای خوا زور
 سه خته ﴿١٥﴾

﴿وَأَذْكُرُوا﴾ بیره‌بکهنه‌وه ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ کاتیک که ئیوه ﴿قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ که‌م و لاواز کراو و ژیر ده‌سته بوون له زهوی (مه‌ککه) دا ﴿نَخَّافُونَ﴾ ده‌ترسان ﴿أَنْ يَخْطَفَكُمْ النَّاسُ﴾ که‌خه‌لکی بتان فرینن و بدهن به‌سه‌رتاندا ﴿فَتَأْوِيكُمْ﴾ نه‌مجا خوا په‌نای دان ﴿وَأَيَّدَكُمْ بِبَصَرِهِ﴾ وه به‌یار مه‌تی خوی پشتیوانی کردن ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رزق و رۆزی له شته پاک (و‌حه‌لاله) کان پی‌ به‌خشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی سوپاس گوزاری خوا بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا تَحْوُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ناپاکی مه‌که‌ن له‌گه‌ل خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا ﴿وَتَحْوُوا أَمْنَتِيكُمْ﴾ وه ناپاکی مه‌که‌ن له سپارده‌کانی ناو خوتان ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا که ئیوه ده‌زنان (ناپاکی به) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزنان ﴿أَتَمَّ أَمْوَالِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ﴾ به‌راستی مال و مندالتان ﴿فِتْنَةً﴾ هوی تاقی کردنه‌وه‌ی (ئیوه‌ن) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه به‌راستی لای خوا پاداشتی زور گه‌وره‌هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ﴿إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه خواناس بن و خوتان بیاریزن ﴿يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ هوی جیا‌که‌ره‌وه‌ی (راست و ناراست) تان بو‌فراهم دینیت ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ و له‌گونه‌ه‌ کانتان ده‌بوری ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ و لیتان خوش ده‌بیت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا‌خواه‌ن به‌هره و چاکه‌ی زور گه‌وره‌یه ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه (بیره‌بکه‌ره‌وه) کاتیک نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون پیلانیان له دژت ده‌گیرا ﴿لِيُثْبِتُوكَ﴾ تا به‌ندو کۆت بکه‌ن ﴿أَوْ يُقَاتِلُوكَ﴾ یان بتکوژن ﴿أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ یان (له‌مه‌ککه) ده‌رت بکه‌ن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وه نه‌وانه (به‌رده‌وام) پیلان ده‌گیرن و فرو‌فیل ده‌که‌ن ﴿وَيَمْكُرُ اللَّهُ﴾ وه خوایش له‌به‌رامبه‌ر نه‌واندا پیلان ده‌گیریت بو‌بوو‌چه‌ل کردنه‌وه‌ی پیلان و فر و فیله‌کانیان ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمُنْكَرِينَ﴾ وه خوا چاکترینی پیلان گیرانه (به‌رامبه‌ر پیلان گیران) ﴿وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عِلْتَمٍ آتِنَا﴾ وه کاتیک که ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا ده‌خوینریته‌وه ﴿قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا﴾ ده‌لین: بیستمان (واته‌ گرنگ نی‌یه) ﴿لَوْ نَشَاءُ لَفُلَّنَا مِثْلَ هَذَا﴾ نه‌گه‌ر بمان ویستایه‌ وینه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه‌مان ده‌ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه‌مه‌هیچ نی‌یه جگه‌له‌نه‌فسانه‌ی پیشینان ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (بیره‌بکه‌ره‌وه) کاتیک (که‌بی باوه‌ره‌کان) ده‌یان ووت ئه‌ی په‌روه‌ردگار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه‌راسته‌و له‌لایه‌ن تو‌وه‌هاتووه ﴿فَأَمْطَرْنَا عَلَيْكَ حِجَارَةً﴾ ده‌ی به‌رد به‌سه‌رماندا بیارینه ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له‌ناسمانه‌وه ﴿أَوْ أَنْتَنَا بَعْدَآبِ الْعَيْمِ﴾ یان سزای سه‌ختی پر‌نازارمان بو‌بنیره ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ وه به‌راستی خوا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ له‌کاتیک‌دا تو (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) له‌ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ﴾ هه‌روه‌ها خوا تو‌وشی سزایان ناکات ﴿وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا نه‌وان داوای لیبورن بکه‌ن له‌خودا ﴿۳۳﴾

﴿وَمَا لَهُمْ آلِيَعْدُ بِهِمْ اللَّهُ﴾ خوا چؤن سزایان نادات؟! ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا ئەوان بهرگری (موسولمانان) ده کهن له چوون بۆ مزگهوتی بهرینزو پیرۆزی (که عبه) ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ هُوَ﴾ له کاتیکدا ئەوان خو شه ویست و سهر بهرشتیاری ئەو (مزگهوته) نین ﴿إِنْ أَوْلِيَاءُ هُوَ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ﴾ بهراستی سهر بهرشتیار و خو شه ویستی ئەو (مزگهوته) خوا ناسان و پارینز کارانن ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زۆر به یان نازانن ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ﴾ وه نوینزی ئەوان (بت بهرسته کان) له مالی خوادا هیچ نی به ﴿إِلَّا مَكَاةً﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَتَصَدِيَةً﴾ و چه بله لیدان نه بیت ﴿فَذَوْقُوا الْعَذَابَ﴾ که واته بچه ژن سزای سهخت (له به دردا) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی پروا نه هینان تانه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهراستی ئەوانه ی که بی باوهرن ﴿يُفْسِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان خه رج ده کهن ﴿لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بۆ ئەوه ی بهر هه لستی رینگه ی خوا بکهن ﴿فَسَيُفْسِقُونَهَا﴾ جا له مهودوا (مال و سامانیان) بهخت ده کهن و ده بیه خشن ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾ له پاشان ده بیت به داخ و په ژاره بویان ﴿ثُمَّ يَغْلِبُونَ﴾ پاشان ژیر ده کهون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانه ی که بی باوهرن ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ ههر له دۆزه خ دا کو ده کرینه وه ﴿لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ بۆ ئەوه ی خوادا ده سته ی ناپاک له ده سته ی پاک جیا بکاته وه ﴿وَيَجْعَلِ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و ناپاکه کانیش له سهر بهک هه لچنیت ﴿فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا﴾ ته مجا هه مووی پیکه وه کو بکاته وه ﴿وَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ و بیخاته دۆزه خه وه ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾ ههر ئەوانه زیانبار و خه سارو مهندی ته واون ﴿قُلْ﴾ (ته ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به ئەوانه ی که بی باوهرن بسوون ﴿إِنْ يَسْتَهْوُوا﴾ ته گهر کو تایی بهیتن (به بی پروایی به که یان) ﴿يُغْفَرْ لَهُمْ مَآقَدَ سَلَفٍ﴾ بهراستی (خوا) ده بوریت له ههر چی له وه و پیش کردوویانه ﴿وَإِنْ يَعُودُوا﴾ به لام ته گهر بگه رینه وه (سهر کرده وه ی پیشوویان) ﴿فَقَدْ مَضَّتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەوه بهراستی باوو یاسای پیشینه (خرابه) کان چی بوو (بۆ ئەمانیش دووباره ده بیته وه) ﴿وَقَاتِلُوهُمْ﴾ (باوه داران) جهنگ بکهن له گه ل بی باوه راندا ﴿حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ هه تا ناژاوه (بی باوهری و بت بهرستی) نامینیت ﴿وَتَكُونَ الذِّبْتُ كَلَهُ لِلَّهِ﴾ و ئایین و ملکه چی هه مووی بۆ خوا ده بیت ﴿فَإِنَّ آنتَ هَوَا﴾ جا ته گهر کو تایی یان هینا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ ئەوه بهراستی خوا ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به ههر کرده وه بهک که (بی باوه ران) ده بکهن بینایه ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه ته گهر پروویان و هر گیراو پشتیان هه لکرد ﴿فَاعْلَمُوا﴾ ئەوه بزنانن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ﴾ بهراستی خوا پشتیوان و یارمه تی ده رتانه ﴿يَعْمَرُ الْمَوْتَىٰ﴾ ئەو (خوا) باشتربن پشتیوانه ﴿وَيَعْمَرُ النَّصِيرُ﴾ وه باشتربن یاریده دهر و سهر خه رتانه ﴿۱۸۱﴾

﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و هبزانن ﴿أَتَمَاعِنَمُمْ مِّنْ شَيْءٍ﴾ بیگومان هر چیه کتان لهغه نیمه ت (دهسکهوت) و گرت
 ﴿فَأَنَّ لِلَّهِ خُسْرًا﴾ نه وه بهراستی پینج به کی نهو (دهسکهوته) بو خوا ﴿وَالرَّسُولِ﴾ و بو پیغه مبه ر ﴿وَاللَّهِ﴾
 ﴿وَالَّذِي أَلْفَرَقَنِي﴾ و بو خزمانی (پیغه مبه ر ﴿وَاللَّهِ﴾) ﴿وَأَلْتَمَنِي﴾ و بو هتوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و بو هه ژاران
 ﴿وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ و بو ریوارانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ نه گهر ئیوه باوه پرتان هیناوه به خوا ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا﴾
 وه به وهی نار دو ومانه ته خواره وه ﴿عَلَى عَبْدِنَا﴾ بو سه ر بهنده که مان (که موحه ممه د پیغه مبه ر ه ﴿وَاللَّهِ﴾
 ﴿يَوْمَ أَلْفَرَقَانِ﴾ له پروژی جیا کردنه وه دا (واته جهنگی به در) ﴿يَوْمَ أَلْتَمَعْنَا﴾ لهو پروژی که دوو
 کومه ل به یه ک گه یشتن (دژ به یه ک جهنگان) ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سه ر هه موو شتی کدا
 دهسه لانداره ﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا﴾ وه کاتیک ئیوه لای خواری (شیوه که ی) نزیک (مه دینه) دا
 بوون ﴿وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى﴾ و نه وانیش له لای سه روی (شیوه که ی) دوور تر (له مه دینه) دا بوون
 ﴿وَالرَّكْبِ﴾ کاروانه که ش ﴿أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ له خوارتری ئیوه بوو ﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ﴾ وه نه گهر به لیتتان
 به یه کتر بدایه ﴿لَاخْتَلَفْتُمْ﴾ بیگومان جیاواز ده بوون ﴿فِي الْبَيْعِ﴾ له به لینه که دا (جهنگتان نه ده کرد)
 ﴿وَالَّذِينَ﴾ به لام ﴿لَيَقْضِيَنَّ اللَّهُ أَمْرًا﴾ (کوی کردونه ته وه) بو نه وهی خوا کاریک به دی بیتیت ﴿كَانَ﴾
 مفعولاً ﴿هَرَبَهُ دِيَّتِ﴾ ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ﴾ بو نه وهی له ناو بجیت نه وه که سه ی (به لای خواوه)
 له ناو چووه ﴿عَنْ بَيْتِنَا﴾ له پرووی به لگه وه ﴿وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيْتِنَا﴾ وه بو نه وهی بز ی نه وهی (به لای
 خواوه) ده زی له پرووی به لگه وه ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه بهراستی خوا بیسه ری زانایه ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتی که خواهه و (بی پروای) انه ی نشان ده دایت ﴿فِي مَمَامِكُمْ قَلِيلًا﴾
 له خه وتدا که م بوون ﴿وَلَوْ أَرَادْتُمْ كَثِيرًا﴾ خو نه گهر (خوا ژماره ی) نه وانیه به زور نشان
 بدایتیه ﴿لَفَشَلْتُمْ﴾ نه وه بیگومان ده ترسان و ده شان ﴿وَلَتَنْزَعْنَكُمْ﴾ وه جیاواز ده بوون ﴿فِي الْأَمْرِ﴾
 له بریاری جهنگدا ﴿وَالَّذِينَ اللَّهُ سَلَّمَ﴾ به لام خوا پاراستنی ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ بهراستی نه وه (خوا) زانایه
 ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به نه وهی له ناو دلاندایه ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ﴾ (بیر بکه نه وه) کاتیک خوا نه وانیه
 نشان دان ﴿إِذْ أَنْتُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ کاتی روو به پروو بوونه وه ﴿فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا﴾ له بهر چاوتان به که م ده بینران
 ﴿وَيُقَلِّلْكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ ئیوه شی له بهر چاوی نه وان به که م نشان دا ﴿لَيَقْضِيَنَّ اللَّهُ أَمْرًا﴾ بو نه وهی خوا
 کاریک به دی به نیتیت ﴿كَانَ مَفْعُولًا﴾ هه به دی دیت ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه هه موو کاره کان
 هه ر بولای خوا ده گیر بترینه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانیه که باوه پرتان هیناوه ﴿إِذْ أَلْقَيْتُمْ﴾
 فِئَةً ﴿كَاتِي﴾ (له جهنگدا) له گه ل کومه لیکدا روو به پروو بوونه وه ﴿فَأَثْبِتُوا﴾ خو گرین (هه لنه یه ن)
 ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ و یادی خوا زور بکه ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بو نه وهی سه ر که وتووبن ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ﴾

﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (تهی باوه رداران) گویر ایه لی خوا او پیغه مبه ره که ی بکن ﴿وَلَا تَتَزَعُوا فَنَفْسُوا﴾
 وه جیا و از مه بن و دوو به ره کی مه کهن به هویه وه بشکین و لاواز بین ﴿وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ﴾ و هیزتان پرو او
 نه مینیت ﴿وَاصْبِرُوا﴾ وه خویرا گرین ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به راستی خوا له گه ل خوگر اندایه ﴿وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا﴾ وه كه نه وانه (بت په رسته كان) مه بن ده رچوون ﴿مِن دِيرِهِمْ﴾ له مال و وولاتی خویمان
 ﴿بَطْرًا وَرِيَاءَ النَّاسِ﴾ به فیزوو پروو پامایی بو خه لك كردن ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بهرگری (خه لکیان)
 ده کرد له ریگهی خوا ﴿وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ وه خوا به هه موو نه و کارانه ی ده یکن ناگداره ﴿
 ﴿وَإِذْ رَفَعْنَا لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ﴾ (بیربکه ره وه) کاتیک که شه یتان کرده وه کانیانی (بو بت په رسته كان)
 رازاندنه وه ﴿وَقَالَ﴾ وه ووتی: ﴿لَا عَالِبَ لَكُمْ أَيُّومٍ مِنَ النَّاسِ﴾ نه مرو هیچ که س به سه رتاندا زالنایی
 ﴿وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ و بیگومان من په نادهر (و پاریزهر) ی ئیوه م ﴿فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِتْيَانُ﴾ نه مجا کاتیک
 هه ردوو ده سته که پروو به پرووی یه کتر بوونه وه ﴿نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ﴾ (شه یتان) پاشه و پاش به دوای
 خوی دا گه راپیه وه ﴿وَقَالَ﴾ و ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ﴾ به راستی من به ریم له ئیوه ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا
 تَرَوْنَ﴾ چونکه به راستی نه وه ی من ده بینم ئیوه نایبین ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ به راستی من له خوا ده ترسم
 ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا زور توله ی به تین و سه خته ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ﴾ (بیربکه ره وه) کاتی
 دوو پرووه كان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ و نه وانه ی نه خوشی له دل یاندا بوو ده یان ووت ﴿عَرَّهُمْ
 دِينُهُمْ﴾ نه وانه (موسولمانه كان) ناینه که یان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ هه رکه سی پشت
 به خوا بیه سستیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ نه وه به راستی خوا به ده سه لاتی کار دروسته ﴿وَلَوْ
 تَرَى﴾ وه نه گه ر ده تبینی ﴿إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک فریشته كان گیانی بی باوه ران
 ده کیشن ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ﴾ له ده موچاوو پاشیان ده دن ﴿وَدُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ و (پیان
 ده لین) بچه زن سزای ناگری سوتینه ر ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ﴾ نه و (نازار و سزایه) به هوی
 نه وه وه یه ده ستی خوتان پیشی خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلْمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وه به راستی خوا به هیچ شیوه یه ك
 سته مکارنی یه بو به نده کانی ﴿كَذَّابٍ أَلْفِرْعَوْنَ﴾ (نه م بی باوه رانه باوو نه ریتیان) هه ره کو باو
 و نه ریتی ده سته ی فیرعه ون ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه یه له پیش نه وانه وه بوون ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
 که بی پروا بوون به نیشانه کانی خوا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ئیتر (سزای) خوایش گرتنی به هوی
 گوناوه کانیانه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَرِيبٌ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ به راستی خوا به توانای توله به تینه ﴿

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً﴾ نه وه به هوی نه وه وه یه که به راستی خوا هیچ نیعمه تیک ناگوری
 ﴿أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ﴾ که به خشییتی به هر گه ل وهوزیک ﴿حَتَّىٰ يَغْيُرُوا مَا بِيَأْنَفْسِهِمْ﴾ هه تا نه وه ی له خو یاندا یه
 نه یگورن (واته ئیماننه که یان بگورن بوی باوه ری) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به راستی خوا بیسه ری
 زانایه ﴿كَذَابٍ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (نهم کرده وه ی نه مان) وه کو باوو نه ریتی ده سته ی
 فیرعه ون نه وانه ی له پیش نه وان بوون وایه ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ﴾ به لگه کانی په ره رد گاریان به درو
 زانی ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ﴾ نیمه ش له ناومان بردن به هوی گونا هه کانیانه وه ﴿وَأَغْرَقْنَاهُ آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه
 ده ست و پیوه نده که ی فیرعه ونمان خنکاند ﴿وَكُلُّ كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ چونکه هه موویان سته م کار بوون ﴿وَهُمْ
 ﴿إِنْ شَرَّالِدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به راستی به دترین گیان له به ران (که سانیکن) به لای خوا وه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 نه وانه بنی باوه ربوون ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له بهر نه وه ی نه وان باوه ر ناهینن ﴿الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ﴾
 نه وانه ی که په یمانت له گه لیان به ست ﴿ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ﴾ له پاش نه وه په یمانه که یان ده شکاند
 ﴿فِي كُلِّ مَرْقٍ﴾ له هه موو جاریکدا ﴿وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ و نه وان خو یان ناپاریزن وله خودا ناترسن
 ﴿فَإِنَّمَا تَتَّقَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ﴾ جا نه گه ر تووشی نه وانه بوویت (زالبوویت به سه ریاندا) له جهنگ دا
 ﴿فَشَرَّذِبِهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ﴾ (سزاو کوشتن و برینیکیان پی بکه) که بیته هوی ترس له دلی نه وه دوژمنانه ی
 له پشتیان وهن ﴿لَعَلَّهُمْ يَدْعُونَ﴾ به لکو نه وان بیربکه نه وه ﴿وَإِنَّمَا تَخَافُونَ قَوْمَ خِيَانَةٍ﴾ وه نه گه ر
 به راستی مه ترسیت کرد له ناپاکی ده سته یه ک (که په یمانه که یان بشکینن) ﴿فَأَنذِرْهُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ نه وه
 کاته (په یمانه که) فری بده ره وه بو یان به ریک و پیکی تا به رامهر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾ به راستی
 خوا ناپا کانی خوش ناویت ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ﴾ وه باگومان نه بهن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا﴾ نه وانه ی
 بی باوه ربوون پیشکه وتوون ﴿إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ﴾ بیگومان نه وانه خوا ده سته پاچه ناکه ن (له ده سته ی
 ده رناچن) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ﴾ (نه ی ئیمانداران) ناماده ی بکه ن بو یان ﴿مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ نه وه ی
 له توانا تاندا هه یه له هیز ﴿وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾ وه له ته سپی دابه ستر او ﴿ثُرْهُبُونَ بِهٖ﴾ تا بتر سینن پی
 ﴿عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾ دوژمنی خواو دوژمنی خوتان ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْ دُونِهِمْ﴾ وه که سانیکی تریش بیجگه
 له وان ﴿لَا تَعْلَمُونَهُمْ﴾ ئیوه نایانناسن ﴿اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ خواده یانناسیت ﴿وَمَا تُفْقَهُوا مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هه رشتیک
 بیه خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریی خوا دا ﴿يُوقَىٰ إِلَيْكُمْ﴾ (پاداشه که ی) به ته واوی ده دریتته وه پیتان
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَنْظُمُونَ﴾ وه ئیوه هیچ سته متان لی نا کریت ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا﴾ وه نه گه ر نه وانه مه یلی
 ناشتیا ن هه بوو توش (نه ی موحه ممه د ﷺ) مه یلی نه وه بکه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه پشت به خوا بیه سته
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی هر نه وه زاته بیسه ری زانایه ﴿

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا﴾ و نه گهر ویستیان ﴿أَنْ يَخَذُواكَ﴾ فیلت لی بکن ﴿فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ نه وه به راستی خوات به سه (پشت و په نات بیت) ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ﴾ خواته و زاته یه که به هیزی کردیت به یار مه تی خوی ﴿وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ و به بر و اداران ﴿وَالْفَّ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ و ه ه و گری خسته نیوان دلّه کانیان ﴿لَوْ أَنْفَقْتَ﴾ نه گهر بته خشیا یه ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه رچی له زه ویدا هه یه ﴿مَا آَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ ه و گریت نه ده خسته نیوان دلّه کانیا نه وه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ آَلَفَ بَيْنَهُمْ﴾ به لام خوا ه و گری خسته نیوانیان ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی هه ر نه و زالی کار در وسته ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغه مبه ر ﴿حَسْبِكَ اللَّهُ﴾ خوات به سه ﴿وَمَنْ آتَبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه ر وه هائو بر و ادارانه ش که شوینت که و توون ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغه مبه ر ﴿حَرِضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ هانی بر و اداران بده له سه ر جهنگ کردن (له گهل دوز مناندا) ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ نه گهر له ئیوه دا بییت ﴿عِشْرُونَ صَابِرُونَ﴾ بیست که سی خوراگر ﴿يَعْلَبُوا مَا تَتَيْنَ﴾ زال دهبن به سه ر دو سه د که سی (بی باوهر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتَةٌ﴾ و نه گهر سه د که س له ئیوه هه بیت ﴿يَعْلَبُوا الْقَاتَةَ﴾ زال دهبن به سه ر هه زار که س دا ﴿مَنْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له نه وانه ی بی باوهرن ﴿يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به هوی نه وه ی به راستی نه وانه کومه لیکن نافامن ﴿الْقَنْ﴾ ئیستا ﴿خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فه رمانه که ی سووک کرد له سه رتان ﴿وَعَلِمَ أَنْ فِيكُمْ ضَعْفًا﴾ و ه زانی که لاوازیتان تیدایه ﴿فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ جا نه گهر له ئیوه دا بییت ﴿قَاتَةٌ صَابِرَةٌ﴾ سه د که سی خوراگر ﴿يَعْلَبُوا مَا تَتَيْنَ﴾ زال دهبن به سه ر دو سه د که س (ی بی باوهر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ آَلَفٌ﴾ و نه گهر هه زار که س له ئیوه هه بن ﴿يَعْلَبُوا الْفَيْنَ﴾ زال دهبن به سه ر دو و هه زار که س دا ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به فه رمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ و ه خوا له گهل خو گر اندایه ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ﴾ بو هیج پیغه مبه ریک ره وانی یه ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى﴾ که دیلی (له دوز منان) هه بیت و رایان بگریت ﴿حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ﴾ هه تا کوشتاری زوریان لی نه کات و ده سه لاتی نه چه سپیت له زه ویدا ﴿تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا﴾ نایائیوه مالی دونیاتان ده ویت (به وهر گرتنی فیدیه)؟ ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ (له کاتیکدا) خوی گه وره (پاداشتی) رۆزی دوا یی ده ویت (بو ئیوه) ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ و ه خوا به توانا و زالی کار در وسته ﴿لَوْ لَا كِتَابٌ﴾ نه گهر نو و سرا و (و بریار) یتک ﴿مَنْ اللَّهُ سَبَقَ﴾ له لایه ن خوا وه پیش نه که و تابه (که حه لال بوونی ده سته کوه و غه نیمه تی جهنگه) ﴿لَمَسْكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ﴾ بینگومان له بهر نه و (فیدیه) ی که و هرتان گرت (له بهرامبه ر نازاد کردنی دیله کاندا) تو و شتان ده بوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه وره ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ﴾ که واته بخون له وه ی که به غه نیمه ت گرتان ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ حه لال و پاکه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و ه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوالی بورده ی میهره بانه ﴿۱۱﴾

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ ئه ی پیغه مبه ر ﷺ ﴿قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ﴾ بلی به وانه ی که له ژیر ده ستان دان ﴿مِنَ الْأَسْرَى﴾ له دیله کان ﴿إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ ئه گهر خوا بزانتیت ﴿فِي قُلُوبِكُمْ حَيْرًا﴾ له دله کانتاندا چاکه یه ک هه یه ﴿يُؤْتِكُمْ حَيْرًا﴾ پیتان ده به خشیت چاکتر ﴿مِمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ﴾ له و (فیدیه) ی لیتان وه ر گیر اوه ﴿وَيَغْفِرَ لَكُمْ﴾ وه لیتان ده بوریت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوالی بوورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ﴾ وه ئه گهر (ئه و دیلان) بیان ویت ناپاکیت له گه لدا بکن ﴿فَقَدْ حَاوَأَ اللَّهُ﴾ ئه وه بینگومان ناپاکیان له گه ل خوا دا کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیش (ئه مه دا) ﴿فَأَمَّا كُنْ مِنْهُمْ﴾ خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی ئه وانه ی بروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کوچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا﴾ و تیکوشان ﴿بِأَمْوَالِهِمْ﴾ به مالیان ﴿وَأَنْفُسِهِمْ﴾ و به گیانان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریگای خوا دا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ تَصَرُّوا﴾ وه ئه وانه ی (کوچره کانیان) گرتنه خویشان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ئه وانه پشتیوان و دوستی یه کترین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا﴾ وه ئه وانه ی که بروایان هینا وه کوچیان نه کرد وه ﴿مَالِكُمْ﴾ بو ئیوه نی یه ﴿مَنْ وَلَّيْتَهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ جوړه دوستایه تیه کیان بکن ﴿حَتَّى يُهَاجِرُوا﴾ هه تا کوچ نه کهن ﴿وَإِنْ أَسْتَضَرُّوكُمْ﴾ وه ئه گهر داوای یارمه تیان لی کردن ﴿فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ﴾ له (پاریزگاری) نایین ئه وه پنیوسته له سه رتان یارمه تی دانیان ﴿إِلَّا عَلَى قَوْمٍ﴾ مه گهر له دزی گه لیک ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِثْقَلُ ذَرَّةٍ﴾ له نیوان ئیوه وه واندا په یمان هه بیت (نابیت یارمه تیان بدهن) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به وه ی که ده یکن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئه وانه ی که بی پروان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان دوستی هه ندیکیانن ﴿إِلَّا لَتَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾ ئه گهر ئه و (پشتیوانی یه) نه کهن له زه ویدا ئاژاوه و فسادو به د خویه کی گه وره به ربا ده بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه ئه وانه ی که بروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کوچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشان له ریگای خوا دا ﴿وَالَّذِينَ آوَأَوْ تَصَرُّوا﴾ ئه وانه ش (کوچره کان) یان گرتنه خویشان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ به راستی هه ر ئه وانه ن برواداران ی راسته قینه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بو ئه وانه یه لی بووردن ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و روزه کی چاک و به نرخ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ﴾ وه ئه وانه ی له دواییدا بروایان هینا ﴿وَهَاجَرُوا﴾ و کوچیان کرد ﴿وَجَهَدُوا مَعَكُمْ﴾ و له گه ل ئیوه دا تیکوشان ﴿فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ﴾ ئا ئه وانه له ئیوه ن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ وه ئه وانه ی خزمی یه کترین ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ هه ندیکیان (بو میرات گرتن) شایسته ترن به هه ندیکی تریان ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له کتیبی خوا دا (له قورئان یا له لوح المحفوظ) دا ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿

سوره تی ﴿التَّوْبَةَ﴾

﴿بَرَاءَةٌ﴾ ئەمه بهری بوونیکی گه وره و گرنگه ﴿مَنْ أَلَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له لایهن خواو پیغه مبه ره که یه وه
 ﴿إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بو ئەوانه ی که په یمانتان له گه ل بهستون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له هاوبهش دانهران ﴿
 ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْرُكَ﴾ که واته (ئهی بی پرواکان) له زه ویدا بگه رین ﴿أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾ ماوه ی چوار مانگ
 ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ وه بزائن بیگومان نیوه ﴿غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له دهستی خوا ده رناچن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي
 الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی خوا ریسوا که ری بی پروایانه ﴿وَإِذْ﴾ ههروه ها ئەمه راگه یاندنیکه
 ﴿مَنْ أَلَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له لایهن خواو پیغه مبه ره که یه وه ﴿إِلَى النَّاسِ﴾ بو گشت خه لکی ﴿يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ﴾
 له رورزی چه جی گه وره دا ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ به راستی خواو پیغه مبه ره که ی به رین
 له هاوبهش دانهره کان ﴿فَإِنْ تَبَتُّمُ﴾ جا ئە گه ر په شیمان بینه وه ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئە وه چاکتره بوتان ﴿وَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ وه ئە گه ر پشتی تی بکه ن ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ﴾ ئە وه بزائن بیگومان نیوه ﴿غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له دهستی
 خوا ده رناچن ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ مژدهش بده به وانه ی که بر وایان نه هیتاوه ﴿بِعَذَابِ أَلِيمٍ﴾ به سزایه کی
 ئازار ده ر ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بیجگه له وانه ی که په یمانتان له گه ل بهستون ﴿مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له
 هاوبهش دانهره کان ﴿ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا كُفْرَهُمْ﴾ پاشان هیچ که م و کور بیان لی نه کردن ﴿وَلَمْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا﴾
 وه پشتیوانی هیچ که سیکیان نه کردوه له دژتان ﴿فَاتَّبَعُوا إِلَيْهِمْ عَاهِدَهُمْ﴾ ئە وه نیوهش په یمانه که یان بو
 ته و او بکه ن (له گه لیان دا بیسه نه سهر) ﴿إِلَى مُدْيَنَهُمْ﴾ تاماوه ی دیاری کراویان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾
 به راستی خواو پارینز کاران وله خواترسانی خوش ده ویت ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرْمَ﴾ ئە مجا
 کاتیک مانگه حه رامه کان (ذو القعدة ، ذو الحجة ، محرم ، رجب) ته و او بوون ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِمْ﴾ ئە وه
 هاوبهش دانهره کان بکوژن ﴿حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ له هه ر شوینیک دهستان که وتن ﴿وَخَذُواهُمْ﴾ وه (به دیل)
 بیانگرن ﴿وَأَحْصَرُواهُمْ﴾ وه به ر گریان بکه ن له ده ر چوون ﴿وَأَقْعَدُوا إِلَيْهِمْ كُلَّ مَرْصِدٍ﴾ وه بویان دانیشن له
 هه موو جینگایه کی چاوه روانی دا ﴿فَإِنْ تَابُوا﴾ جا ئە گه ر په شیمان بوونه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوێژیان
 کرد ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتیان دا ﴿فَحَلَّوْا سَبِيلَهُمْ﴾ ئە وه رپیان به ره لاکه ن و وازیان لی بهینن ﴿إِنَّ
 اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لی بوورده ی میهره بانه ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ﴾ وه ئە گه ر
 که سیک له هاوبهش دانهره کان داوای هاوسی یه تی و په نادانی لی کردیت ﴿فَأَجِرْهُ﴾ ئە وه په نای
 بده ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَةَ اللَّهِ﴾ بو ئە وه ی ووته ی خوا ی گه وره (قورئان) بیستیت ﴿ثُمَّ أبلغه مَأْمَرَهُ﴾
 له پاشان بیگه یه نه جینگای هیمنی خوی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئە وه له بهر ئە وه یه که بیگومان ئە وانه
 ﴿قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ دهسته و کومه لیکن هیچ نازانن ﴿

﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ﴾ چوَن عه هَد و په یمان ده بیت بُو ها و به ش دانه ره کان ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ﴾ لای خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ بیجگه له وانه ی که په یمانتان له گه لبه ستن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لای مزگه وتی حه رام (که که عبه ی پیروزه) ﴿فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ﴾ جاچه ند نه وانه ریک و راست بوون له گه لتان ﴿فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ﴾ ئیوه ش ریک و راست بن له گه لیان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ به راستی خوا خو پاریزه ران و خواناسانی خوش ده ویت ﴿كَيْفَ﴾ چوَن (په یمان ده به نه سه ر) ﴿وَأَن يَطَّهَّرُوا عَلَيْكُمْ﴾ له کاتیکدا نه گه ر زال بین به سه ر تاندا ﴿لَا يَرْفُقُوا فِيكُمْ﴾ له به ر چا و ناگرن ده رباره ی ئیوه ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةَ﴾ هیچ خزمایه تی و سویند و به لیتیک ﴿يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ به ووته ی ده میان رازیتان ده که ن ﴿وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ﴾ به لام دلّه کانیان دژتانس و رقیان لیتان ده بیته وه ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ نا نه وانه زور به یان سنووره کانی خودا ده به زینن ﴿أَشْرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به لگه و نایه ته کانی خویان گورپیه وه ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ به نرخیکی زور که م ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ نه مجا به ر گریبان له رینگه ی خوا کرد ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به راستی زور خراب بو و نه وه ی نه وان ده یان کرد ﴿لَا يَرْفُقُونَ فِي مُؤْمِنٍ﴾ له به ر چا و ناگرن ده رباره ی هیچ برواداریک ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةَ﴾ هیچ خزمایه تی و سویند و به لیتیک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾ وه هر نه وانه ده ست دریزی که رن ﴿فَإِن تَابُوا﴾ نه مجا نه گه ر په شیمان بوونه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویژیان به حی هینا ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتیاندا ﴿فَإِحْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ﴾ نه وه براتانن له ناییندا ﴿وَنَقَّضُ الْآيَاتِ﴾ وه ئیمه به لگه کان روون ده که یینه وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بُو گه لیک که ده یزانن ﴿وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ به لام نه گه ر سویند و په یمانه که یان هه لو ه شانده وه ﴿مَنْ بَعْدَ عَهْدِهِمْ﴾ باش به ستنی په یمانه که یان ﴿وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ﴾ وه ته شه رو تانه یاندا له نایینه که تان ﴿فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكُفْرِ﴾ نه وه بجه نگن له دزی پیشه وایانی بی باوه ر ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ﴾ به راستی نه وانه هیچ جو ره په یمانیکیان نی یه ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ به لکو کوتایی بیتن (به بی باوه ری) ﴿أَلَا تَقْتُلُونَ قَوْمًا﴾ نایا ئیوه جه نگ ناکه ن له گه ل گه لیتکدا ﴿نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ﴾ که په یمانه که یان هه لو ه شانده وه (په یمانی حوده بیبیه) ﴿وَهُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْرَاجُ الرُّسُولُ﴾ و نیازی ده ر کردنی پیغه مبه ر ﷺ یان کرد ﴿وَهُمْ بَدَأُوا كُفْرًا تَمَرُّوا بِهِ﴾ هر نه وانش له یه که م جار وه ده ستیان کرد به جه نگ له گه ل ئیوه دا ﴿أَتَخَشَوْنَهُمْ﴾ نایا لیان ده تر سن ﴿فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ﴾ (له کاتیکدا) هر خوا شایسته تره که لئی بتر سن ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر ئیوه بروادارن ﴿۱۳﴾

﴿فَتَلُوهُم﴾ (ئهی باوه پداران) بیان کوزن ﴿يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ﴾ خوا به دهستی ئیوه سزایان ده دات
﴿وَيُخْرِجُهُم﴾ و پرسیویان ده کات ﴿وَيَنْصُرُهُمْ عَلَيْهِمْ﴾ و سه رتان ده خات به سه ریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ
مُؤْمِنِينَ﴾ و (خوا) سینه و دلی کومه لی بر و ادار خوش ده کات ﴿وَيَذِيبُ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ﴾ و رق
و خه شمی دلّه کانیاں داده مر کینی و ناهیلیت ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ﴾ و ه خوی گه و ره ته و به و هر ده گری ﴿عَلَى
مَنْ يَشَاءُ﴾ له هر که سینک که بیه ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ و ه خوازانای دانایه ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا﴾
نایا گومانتان و ابو و که و ازتان لی ده هینریت ﴿وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ له کاتینکدا هینشتا خوا ناشکرای نه کرد و وه
﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ نه وانه ی تیکوشان له ئیوه (له پینا و خوادا) ﴿وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و ه نه بیان
کرد و وه و ه لیاں نه بزار دو وه جگه له خوا ﴿وَلَا رَسُولَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ و پیغه مبه ره که ی و موسو لمانان
﴿وَلِجَنَّةٍ﴾ به ها و راز و جینی نه نیاں (دلسوزیاں) ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ و ه خوا نا گایه به ه هر چی
که ئیوه ده یکن ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ نابیت ها و به ش دانه ران ﴿أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ مز گه و ته کانی خوا
ئا و ه دان بکه نه وه (و سه ره رشتیاں بکه ن) ﴿شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ﴾ له کاتینکدا خویان شاهیدن
له سه ر خویان که بیبا و ه رن ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نه وانه کرده وه کانیاں هه لوه شا و ه ته وه ﴿وَفِي النَّارِ
هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ه نه وانه له نا و نا گردا هه میشه بین ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ به راستی مز گه و ته کانی
خوا ئا و ه دان ده کاته وه ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ که سینک که بر و ای هینابیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به پر و زی
دوایی ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و نویزه کانی به جی هینابیت ﴿وَعَاَى الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتی دابیت ﴿وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا
اللَّهَ﴾ و له که س نه تر سا بیت بیجگه له خوا ﴿فَعَسَى أُولَئِكَ﴾ جا به لکو نه وانه ﴿أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
له و که سانه بن که رینم و ونی کراون ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ (ئهی بیبا و ه ران) نایا پیتان وایه ئا و دان
به حاجییاں ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سه ره رشتی و) ئا و ه دان کردنه وه ی مز گه و تی حه رام
(که عبه ی پیروز) ﴿كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ﴾ و ه کو که سینکه که با و ه ری هینا بیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
و به پر و زی دوایی ﴿وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشا بیت له رپی خوادا ؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چوون
یه ک نین به لای خودا وه (و یه کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ و ه خوا رینم و ونی کومه لی
سته مکاران ناکات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ نه وانه ی که بر و ایان هینا و ه و کوچیاں کرد و وه
﴿وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشا و ن له رینگای خوادا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مالیان و به گیانیاں ﴿أَعْظَمُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ پلهیاں به رزتره لای خوا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ و ه هر نه وانه سه ر که و تون (له دنیا و
دوا ر و ژدا) ﴿

﴿يَبْسُرُهُمْ رَبُّهُمْ﴾ په روه ردگاریان موزده یان ده داتی ﴿بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ﴾ به میهره بانی و په زامه نندی له لایه ن خو یه وه ﴿وَجَنَّتِ لَهُمْ﴾ هه روه ها به هه شتانیکیان بو هه یه ﴿فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ نازو نیعمه تی به رده وام و هه میشه یی تیدایه ﴿۱۱﴾ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده میننه وه تیایدا به هه میشه یی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ به راستی خوا پاداشتی هه ره گه وره ی لایه ﴿۱۲﴾ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی که برواتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ﴾ باوک و براکانتان دامه نین (هه لمه بزیرن) ﴿اَوْلِيَاءَ﴾ به دؤست و خوشه ویست ﴿إِنَّ اَسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيْمَانِ﴾ نه گه ربی باوه ربیان له باوه رب لا خوشه ویسترو چاکتر بوو ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ﴾ وه هه ر کهس له ئیوه نه وانه بکات به دؤستی خو ی ﴿فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه هه ر نه وانه ستم کارن ﴿۱۳﴾ ﴿قُلْ اِنْ كَانِ ءَابَاؤُكُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی: نه گه رب باوکانتان ﴿وَاَبْنَاؤُكُمْ﴾ وکوره کانتان ﴿وَاِخْوَانُكُمْ﴾ وبراکانتان ﴿وَاَزْوَاجُكُمْ﴾ وهاوسه ره کانتان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ﴾ و خزم و عه شره تان ﴿وَاَمْوَالٌ اَقْرَبَتْكُمْ وَاَسَالٌ و دارایی یه ک (به زه حمه ت) په یداتان کردوه ﴿وَتَجَرَّةٌ تَحْشَوْنَ كَسَادَهَا﴾ و بازرگانیه ک که ده تر سن بره وی نه بیت (بی بازار بیت) ﴿وَمَسْکِنٌ تَرْضَوْنَهَا﴾ و خانوو به ره یه ک که پی پی رازین ﴿اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ﴾ خوشه ویست تره لاتان له خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿وَجِهَادٍ فِي سَبِيْلِهِ﴾ و تیکوشان له ریگه که یدا ﴿فَتَرَبَّصُوْا﴾ نه وه چاوه پروان بکه ن ﴿حَتّٰی يَأْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرٍ﴾ هه تا خوا فه رمان (و توله) ی خو ی دینیت (بوتان) ﴿وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ﴾ وه خوا ریتموونی که سانی تیپه ر له سنوور ناکات ﴿۱۴﴾ ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ﴾ سویند به خوا به راستی خوا سه ری خستن ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ﴾ له زور جیگا و شویندا ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ﴾ و له پروژی حونه نیشدا (یارمه تی دان) ﴿اِذْ اَعْجَبَكُمْ كَثْرَتُكُمْ﴾ که به زوری خو تاندا ده نازین ﴿فَلَمْ تَغْنِ عَنْكُمْ سَبِيْعًا﴾ به لام (نه و زوریه) هیچ سوو دینکی نه بوو بوتان ﴿وَصَافَتْ عَلَيَكُمْ الْاَرْضُ﴾ و زه ویتان له سه ر ته نگ بوو یه وه ﴿بِمَا رَحِبَتْ﴾ به و فراوانیه ی که هه یه تی ﴿ثُمَّ وَاْتَيْتُمْ مَدِيْنَةً﴾ پاشان پشتان کرده دوزمن و هه له اتن ﴿۱۵﴾ ﴿ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ﴾ له پاش نه وه خوانارامی خو ی نارد ﴿عَلٰی رَسُوْلِهِ﴾ بو سه ر پیغه مبه ره که ی ﴿وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ بو سه ر برواداران ﴿وَاَنْزَلَ جُنُوْدًا لَّا تَرَوُهَا﴾ وه سه ر بازانیکی (له ئاسمانه وه) ناره خواره وه که ئیوه نه تانده بینین ﴿وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ وه سزای بی پروا کانیسی دا (به کوشتن و برینداری و به دیل گرتن) ﴿وَذٰلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِيْنَ﴾ نه وه ش سزای بی باوه رانه ﴿۱۶﴾

﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ﴾ پاشان خوا خوش ده بیت ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش نه وه ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ له ههر كه سينك كه بيهويت ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی بورده ی میهره بانه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی كه پرواتان هیناوه ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ بینگومان هاوبه ش دانهران پیسن ﴿فَلَا يَفْرَوْنَ﴾ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ ﴿كهواته بانزیکى مزگه وتى حهرام نه كه ونه وه ﴿بَعْدَ عَابِهِمْ هَذَا﴾ پاش نه م ساله یان (نه و ساله ی فه تحى مه ككه كرا) ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً﴾ وه نه گهر له نه بوونى ترسان ﴿فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ﴾ نه وه له مه و پاش خوا ده و له مه ندتان ده كات ﴿مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ﴾ له چا كه و فزل و به هره ی خوی نه گهر ويستى ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ به راستى خوا زانای كار دروسته ﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ﴾ جهنگ بكهن له گهل نه وانه ی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ كه پروا ناهیتن به خوا ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به پروژى دوايى ﴿وَلَا يُحَرِّمُونَ﴾ وه به حهرامى دانانین ﴿مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نه وه ی كه خوا و پیغه مبه ره كه ی حهرامیان كردوه ﴿وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وه ملكه چ ناكهن بو ناینبى راست و دروست (ناینبى ئیسلام) ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له نه وانه ی كتیبيان پی به خشراره (مه به ست پیى گاور و جوله كه كانه) ﴿حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ﴾ هه تا باج و سه رانه ده دن (به ده و له تى ئیسلامى) ﴿عَن يَدٍ﴾ به ده ستى خویان و به ملكه چى ﴿وَهُمْ صَافِرُونَ﴾ له كاتيكدا نه وان سهر شورو ریسوان ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جواره كه كان و وتیان ﴿عُزَيْرُ بْنُ أَبِي حَنِيْفَةَ﴾ عوزه ير كورى خوايه ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ﴾ و گاواره كانیش و وتیان ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ مه سیح كورى خوايه ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ نه وه ووته ی نه وانه به ده مى خویان ده یلین ﴿يُضَاهَهُونَ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وه ك ووته ی نه وانه ده لینه وه ﴿كَفَرُوا مِن قَبْلُ﴾ كه پیشتر بی پروا بوون ﴿قَاتَلَهُمُ اللَّهُ﴾ خواله ناویان به ریت ﴿أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ﴾ چون درو ده كهن و له هق و راستى لاده دن ﴿أَتَأْخَذُوا الْحَبَارَةَ هُزُورًا هَبَسَهُمْ﴾ زانا و قه شه كانیان كردوه ﴿أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ به په روه ردگار له جياتى خوا ﴿وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ هه روه ها مه سیحى كورى مه ریه میس (یان كردوه به خوا) ﴿وَمَا أُمْرُوا﴾ له كاتيكدا فه رمانیان پی نه دراوه ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ بینگه له وه ی كه به ك خوا په رستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ كه هیچ په رستراویكى راست نی یه بینگه له نه وه ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاك و بینگه ردى بو نه وه (خوا) یه ی ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له وه ی ده یكه نه هاوبه شى ﴿۲۱﴾

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده یانه ویت پروناکی (ثایینی) خوا بکوزیننه وه ﴿بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ به فووی
 ده میان ﴿وَيَأْتِي اللَّهُ﴾ وه خوا نایه ویت و ناهیلیت ﴿إِلَّا أَنْ يَتِمَّ نُورُهُ﴾ وه هر پروناکی خوی (که ثایینی
 پیروزی ئیسلامه) ته او ده کات سه ری ده خات (به سهر ته اووی بیباوه راندا) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾
 هر چه نده بی باوه ران پی یان ناخوش بیت ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا زاتیکه
 که پیغه مبه ره که ی ناردووه ﴿بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ به رینموونی و ثایینی راست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ﴾ بۆ نه وه ی زالی بکات به سهر ه موو ثایینه کاندا به گشتی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هر
 چه نده بت په رستان بیان ناخوش بیت ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانیه که بر واتان هیناوه
 ﴿إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ﴾ به راستی زور له زاناو قه شه کانی (جوله که و گاوور) ﴿لِيَأْكُلُونَ
 أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ﴾ سامان و مالی خه لکی ده خون به ناهه ق ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بهر گری
 (خه لک) ده که ن له رینگه ی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ﴾ وه نه وانیه نالتون و زیوو
 سه ری ه ک ده نین و کۆده که نه وه ﴿وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و نایبه خشن و زه کاته که ی ده رناکه ن له
 پیناو خودا ﴿فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ نه وه موژده یان پی بده به سزایه کی نازارده ر ﴿يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا﴾
 له روژیکدا سوور ده کریته وه ﴿فِي نَارِجَهَنَّمَ﴾ له ناگری دوزخ دا ﴿فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ﴾
 نه و سا به و (نالتون و زیوه سووره وه بووه) داخ ده کریت پرویان ﴿وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ و ته نیشتیان
 و پشتیان ﴿هَذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ﴾ (بیان ده و وتریت) نه مه نه و (سامانه یه) کۆتان ده کرده وه بۆ خۆتان
 ﴿فَدُورًا مَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ده بچیتژن (تۆله ی) نه وه ی کۆتان ده کرده وه ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ﴾
 به راستی ژماره ی مانگه کان (ی سال) لای خوا ﴿أَشْأَعَشْرَ شَهْرًا﴾ دوانزه مانگه ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
 له (لوح المحفوظ) وا دانراوه ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ له روژیکه وه (خوا) ناسمانه کان و زه وی
 دروست کردووه ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ﴾ چوار له و مانگانه گه و ره و به ریزن (شهریان تیدا قه ده غه کراوه)
 ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ نه وه ثایینی ریک و راسته ﴿فَلَا تَقْلِبُوا فِيهِتِ أَنفُسَكُمْ﴾ که واته له و چوار
 مانگه دا ستم مه که ن له خۆتان (و کوشتاریان تیدا مه که ن) ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً﴾
 وه بجه نگن له دژی ته اووی بت په رستان به تیکرا ﴿كَمَا يَقْتُلُونَكُمْ كَآفَّةً﴾ هه روه ک نه وان دژی
 ئیوه ده جه نگن به تیکرا و (بی جیاوازی) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ نه وه ش بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾
 که بیگومان خوا له گه ل پاریزکاران و خواناساندایه (به چاودیری و پاراستن) ﴿۲۱﴾

﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ﴾ به راستی دواخستن و گورینی (مانگه حرامه کان) ﴿زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾
 رُوچوونه له بی باوه پیری دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه رانی پی گومراده کریت ﴿يُحِلُّونَهُ عَامًا﴾
 (دواخستنه که) سالتیک چه لالی ده کهن ﴿وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا﴾ و سالتیک چه رامی ده کهن ﴿لِيُؤَاطُوا
 عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ بُوئه وهی رینک بین له گه ل ژماره ی نه و چوار مانگه ی که خوا ریزداری کردون
 (جهنگی تیاندا حرام کردوه) ﴿فِيحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ سهر نه نجام نه وهی خوا حرامی کردبوو
 چه لالی ده کهن ﴿زِيَتَ لَهُمْ﴾ جوان کراوه بویان ﴿سُوءَ أَعْمَالِهِمْ﴾ کرده وه ناشیرینه کانیان ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش رینمونی که سانی بی باوه ر ناکات ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 نهی نه وانه ی که باوه رتان هیناوه ﴿مَا لَكُمْ﴾ ئیوه چیتانه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیتان بووتریت
 ﴿أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ دهر چن (بُو جیهاد) له پیری خوادا ﴿أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ له شوینی خوتان
 ناجولین (خوتان دوا ده خه ن) ﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ئایا ئیوه رازین به م ژبانہ ی
 دنیا له بری پاشه رُوژ ﴿فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ دهی کامه یه خوشی و شادیی نه م ژبانہ ی دنیا
 ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له به رامبه ری خوشی پاشه رُوژدا زور که مه ﴿إِلَّا تَنْفِرُوا﴾ نه گه ر نه رُوژن
 و دهر نه چن (بُو جیهاد کردن) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزاتان ده دا به سزایه کی سه خت
 و نازار دهر ﴿وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه له بری ئیوه گه لیک ی تر ده هینیت (جیاواز له ئیوه) ﴿وَلَا تَصْرُوهُ
 شَيْئًا﴾ و ئیوه هیچ زیانکی پی ناگه یه نن ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به توانایه به سهر هه موو
 شتیک دا ﴿إِلَّا تَصْرُوهُ﴾ نه گه ر ئیوه یارمه تی نه و (پینغه مبه ره ﷺ) نه دن ﴿فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ﴾ نه وه
 بینگومان خوا یارمه تی داوه ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک بی بروایان دهر یان کرد له مه که
 ﴿ثَانِي اثْنَيْنِ﴾ پینغه مبه ره یه کینک بوو له و دوو که سه ﴿إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ﴾ کاتیک نه و دووانه (پینغه مبه رو نه بو
 به کر) له نه شکه وتی (ثور) دابوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نه و کاته به ها وه له که ی (به نه بو به کری صدیقی)
 ووت ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ خه م مه خو بینگومان خوا له گه لمانه ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه مجا
 خوا نارامی و ناسایشی بُو نارده خواره وه ﴿وَأَيْدِيَهُمْ يُجْرِدُونَ رُءُوسَهُمَا﴾ وه یارمه تی دا به سه ر بازارنیک
 که نه تانده بینین ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووته ی بی باوه رانی گپرا ﴿السُّفْلَى﴾ به ژیر که وتوو
 ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و ووته ی خوا ﴿هِيَ الْعُلْيَا﴾ هه ر به رز و بلنده ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زالی
 بالاده ستی کار دروسته ﴿

﴿أَيُّزُواْ خِفَافًا﴾ برون و ده رچن (بو جهاد) چ سووك بن (لهش ساغ و دهوله مه ند و دهسه لاتداربن)
 ﴿وَقَالَا﴾ چ قورس و گران بن (نه خوش و هه ژاربن) ﴿وَجَاهِدُواْ﴾ و تيبكوشن ﴿بِأَمْوَالِكُمْ
 وَأَنْفُسِكُمْ﴾ به مال و گيانتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رينگه ی خوا دا ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه تان چا كتره بوتان
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئيوه بزائن ﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا﴾ نه گهر دهست كه وتيكي نزيك
 ﴿وَسَفَرًا قَاصِدًا﴾ و سه فريكي ئاسان بوايه ﴿لَأَتَّبِعُوكُمْ﴾ نه وا شوينت ده كه وتن (دهرده چوون
 له گه لتان) ﴿وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ به لام (بريني) رينگه ی دوورو دژوار (ی جهنگی ته بووك)
 بو نه وان ناره حته ﴿وَسَيَخْلِفُونَّ بِاللَّهِ﴾ وه بينگومان (پاش گه رانه وه تان له ته بووك) سوئند
 ده خون به خوا ﴿لَوْ اسْتَطَعْنَا﴾ نه گهر بمانتوانيايه ﴿لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ له گه لتان دهرده چووين
 (بو جهاد) ﴿يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ نه وانه خويان ده فو تينن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه خوا ده زانئ
 به راستي نه و (دو و پروانه) دروزن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) خواليت بيوريت
 ﴿لِرَأَيْتَ لَهُمْ﴾ له به رچی مؤله تي نه و (دو و روانه ت) دا ﴿حَتَّى يَبَيِّنَ لَكَ﴾ هه تا بوت دهر كه ويت
 ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نه وانه ی كه راستيان كرد ﴿وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ﴾ وه دروزنه كان بناسيت ﴿لَا
 يَسْتَنْدِ نَكَ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) مؤله تي لي و هر ناگرن (بو نه وه ی خويان دوا بخهن له
 جهاد كردن) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه وانه ی كه برويان هيتاوه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به روزی
 دوايی ﴿أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ كه تيبكوشن ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به مال و گيانيان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ وه
 خوا ناگا و زانايه به خو پاريزه ران ﴿إِنَّمَا يَسْتَنْدِ نَكَ الَّذِينَ﴾ به راستي نه وانه مؤله تي لي و هه رده گرن
 (كه نه يه ن بو جهاد كردن) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ كه برويان ني يه به خوا و به روزی
 دوايی ﴿وَأَزَّابَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ و دله كانيان له گومان و دوو دلي دايه ﴿فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ﴾
 بويه نه وانه له گومان و دوو دلي خو ياندا سه ر گه ردانن ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ﴾ نه گهر بيان ويستايه
 دهر بچن (بو جهاد كردن) ﴿لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً﴾ نه وه هوو كه ره سته ی پنو يستيان بو ئاماده ده كرد
 (له چهك و وولاخ و تفاقى جهنگ) ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ﴾ به لام خوا دهر چوونى نه واني پي ناخوش
 بوو ﴿فَتَبَطَّهْمُ﴾ بويه (خوا) خاوى كردنه وه (له دهر چوون بو جهاد) ﴿وَقِيلَ أَفَعَدُّوا﴾ پييان ووترا
 دانيشن ﴿مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ له گه لجي ماواندا ﴿لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ﴾ نه گهر له گه لتاندا دهر چوونايه
 ﴿مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا﴾ هيچ شتيكيان بو زياد نه ده كردن بينجگه له تيكدان و خراپه كاري نه بيت
 ﴿وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ﴾ و نيوان ئيوه يان تيكده دا (به دوو زمانى و هاتو هوت) ﴿يَبْغُونَ كُمُ الْفِتْنَةَ﴾
 نازاوه يان بو دهنانه وه ﴿وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ﴾ وه له ناو ئيوه دا خه لكانيك هه ن چاك گو ييان لي
 ده گرن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه خوا به ناگا و زانايه به سته م كاران ﴿١٧﴾

﴿لَقَدْ أَتَبَعُوا الْفِتْنَةَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ده‌ستیان دابوویه ئازاوه (و بشیوی) ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌مه‌و پیش ﴿وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ﴾ و جوړه‌ها فەرمان و پیلانیان بو (لاواز کردن) ت به‌کاره‌ینا ﴿حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ﴾ هه‌تا‌راستی هات ﴿وَوَظَّهَرَ أَمْرَ اللَّهِ﴾ وه‌کارو فەرمانی خوا سه‌ر کهوت ﴿وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ که نه‌وان پییان ناخوش بوو ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ وه‌هه‌ندی که‌س له‌وانه ده‌لین ﴿أَنزَلْنَا لِي﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) روخسه‌تم بده (با نه‌یه‌م بو‌جیهاد کردن) ﴿وَلَا تَقْتَتِي﴾ و تووشی گونا‌هو خراپه‌م مه‌که ﴿الْأَفِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا﴾ نا‌گاداربن (له‌ئیسته‌وه) که‌وتوونه‌ته‌ناو گونا‌هو خراپه‌وه ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ و بینگومان دوزه‌خ ده‌وری بی‌باوه‌رانی داوه ﴿إِنَّ نُصْبَكَ حَسَنَةٌ﴾ نه‌گه‌ر به‌هره‌و چاکه و سه‌ر که‌وتن بیته‌رینگات ﴿سَوَّاهُمْ﴾ نار‌ه‌ح‌ت و غه‌مبار ده‌بن ﴿وَإِنْ نُصِبَكَ مُصِيبَةً﴾ وه‌نه‌گه‌ر نار‌ه‌ح‌تی و تیشکانت تووش بیته‌رینگات ﴿يَقُولُوا﴾ (به‌که‌شخه‌وه) ده‌لین ﴿قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا﴾ به‌راستی ئیمه‌کاری خو‌مان کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌مه‌و پیش ﴿وَيَسْتَوِلُونَ وَهُمْ فَرْحُونَ﴾ جا روو و هرده‌گیرن به‌خوش‌حالی و شادمانی یه‌وه ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی هیچ‌مان تووش نابیت ﴿إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا﴾ جگه‌له‌وه‌ی که‌خو‌انو‌سیویه‌تی بو‌مان ﴿هُوَ مَوْلَانَا﴾ خوا پشتیوانی ئیمه‌یه ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه‌برواداران با‌ته‌نها پشت به‌خوا بیه‌ستن ﴿قُلْ هَلْ تَرَىٰ صُورَنَا﴾ (پییان) بلی: نایا چاوه‌روانی چی ده‌که‌ن بو‌ئیمه ﴿إِلَّا إِحْدَىٰ الْحُسَيْنَيْنِ﴾ بیجگه‌له‌یه‌کینک له‌دوو شته‌زور چاکه‌که (سه‌ر که‌وتن یان شه‌هید بوون له‌پیناو خو‌ادا) ﴿وَتَحْنُ نَرَىٰ صُورَنَا﴾ ئیمه‌ش چاوه‌روانین بو‌ئیمه ﴿أَنْ يُصِيبَكَ اللَّهُ﴾ که‌خوا دوو چارتان بکات ﴿يَعَذَابُ مَنْ عِنْدَهُ﴾ به‌سزایه‌ک له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه ﴿أَوْ يَأْتِيَنَا﴾ یان به‌ده‌ستی ئیمه ﴿فَتَرَىٰ صُورًا﴾ که‌واته چاوه‌روانی بکه‌ن ﴿إِنَّمَا عَمَّكَ تَرَىٰ صُورًا﴾ بینگومان ئیمه‌له‌گه‌ل ئیمه‌دا چاوه‌روانین ﴿قُلْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ﴿أَنْفِقُوا طَوْعًا﴾ مال بیه‌خشن به‌خوشی خو‌تان ﴿أَوْ كَرْهًا﴾ یان به‌زور و ناچاری ﴿لَنْ يُقْبَلَ مِنْكُمْ﴾ هر‌گیز لی‌تان وه‌رنا‌گیریت ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ چونکه به‌راستی ئیمه‌کو‌مه‌لکی له‌سنور ده‌ر جوو بوون ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ﴾ وه‌هیچ شتیک به‌رگری نه‌وانه‌ی نه‌کردوه ﴿أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ﴾ که‌گیرا بکریت لی‌یان ﴿فَنَفَقْتَهُمْ﴾ ته‌وه‌ی که‌به‌خشیان ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بیجگه‌له‌وه‌ی که‌بینگومان نه‌وانه‌بی‌باوه‌ر بوون ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ﴾ وه‌نایه‌ن بو‌نویژ کردن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَسَالَىٰ﴾ به‌ته‌مه‌لی نه‌بیت ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ﴾ وه‌(هیچیک) نابه‌خشن ﴿إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ﴾ ئیلا پییان ناخوشه و ناچارن ﴿۵۱﴾

﴿فَلَا تَعْبَجْكَ﴾ جا با سه رنجت رانه کیشیت (سه رسامت نه کات) ﴿أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ (زوری) مال و دارایی و مندالیان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ بینگومان خوا ده به ویت ﴿لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ سزایان بدات ﴿بِهِمَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به هوی نهو (مال و منداله وه) لهم ژیانی دونیایه دا ﴿وَتَزَهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه به سه ختی گیانیان ده ربچیت ﴿وَهُمْ كَفِرُونَ﴾ له کاتیکدا که نهوان بی باوهرن ﴿وَيَخْلِقُونَ بِاللَّهِ﴾ وه سویتند ده خون به خوا ﴿إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ﴾ که به راستی نهوان له ئیوهن (له باوهر دارانن) ﴿وَمَا هُمْ بِمَنكُمْ﴾ که چی له ئیوه نین ﴿وَلَا يَكْتُمُهُمْ قَوْمٌ يَفْقَهُونَ﴾ به لکو نهوانه کومه لیکن زور ده ترسن (زراویان چووه) ﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا﴾ نه گهر په نایه کیان ده ست که ویت ﴿أَوْ مَخْرَجًا﴾ یان نه شکوه تانیک ﴿أَوْ مَدْحَلًا﴾ یان کون و قوشبن و نه فقیک ﴿لَوْ لَوَّا إِلَيْهِ﴾ په نای بو ده بن و (پرووی تیده کهن) ﴿وَهُمْ يَجْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا زور به په له راده کهن (یا هیچ شتیک جله ویان ناگریت) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ﴾ وه هندی کهس له وانه ره خنه و توانجت لی ده گرن ﴿فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له دابهش کردنی خیره کاندا ﴿فَإِنْ أَعْطُوا مِنْهَا﴾ خو نه گهر له و خیر و سه ده قه یان پی بدریت ﴿رَضُوا﴾ رازی ده بن ﴿وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا﴾ وه نه گهر پیمان نه دری لی ﴿إِذْ هُمْ يَسْتَحْطُونَ﴾ نهو کاته نهوان تووره و نارازی ده بن ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا﴾ وه به راستی نه گهر نهوانه رازی بوونایه ﴿مَاءَ أُنْهَمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به وهی خواو پیغه مبه ره که ی ﷺ پی دابوون ﴿وَقَالُوا﴾ وه بیان ووتایه ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ خوامان به سه ﴿سَيُؤْتِينَا اللَّهُ﴾ له مه و پاش خوا پیمان ده به خشیت ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فزول و میهره بانی خوی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ ههروه ها پیغه مبه ره که شی (به شمان ده دا) ﴿إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ﴾ به راستی ئیمه به سوزو په روشین بولای خوا ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ﴾ به راستی (زه کات) دان ته نها (بو نه م کومه لانه به که خوی گه ورو باسی کردوون) نه وانیش ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾ بو بیننه وایان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ وه بو هه ژاران ﴿وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا﴾ وه بو کرینکارانیک که به سه ریه وهن (کوی ده که نه وه) ﴿وَالْمَوْلَاةَ قُلُوبُهُمْ﴾ وه نهوانه ی دلایان دا نه هیتیریت (بو خوشویستی ئیسلام) ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ وه بو نازاد کردنی به بنده و کویله کان ﴿وَالْغُرْمِينَ﴾ وه بو قه رزاران ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بو جه نگاوه رانی ربی خودا ﴿وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ و بو ربوارانی په ککه و ته ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ نه مه پنیوست کراوه و فهرز کراوه له لایه ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ﴾ وه له و ناپاکانه دا که سانیک هیه ﴿يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ که نازاری پیغه مبه ره ﷺ ده دن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ و ده لین ﴿هُوَ أَذُنٌ﴾ نه و خوش باوهر و گوی گره بو هه موو شت ﴿قُلْ﴾ توش بلی ﴿أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ گوی گری چاکه یه (که قازانجه) بونان ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ باوهری هیه به خوا ﴿وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ و باوهری به ئیمانداران هیه ﴿وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ﴾ و میهره بانی یه بو نهوانه ی ﴿ءَامَنُوا مِنكُمْ﴾ بروایان هیتاوه له ئیوه ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ وه نهوانه ی که نازاری پیغه مبه ره ی خوا ﷺ ده دن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه کی نازارده ریان بو هیه ﴿

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ﴾ (ناپاکان) به خوا سویندتان بؤ ده خون ﴿لِيُرْضَوْكُمْ﴾ بؤ نه وهی لیان
 رازی بن ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه خواو پیغه مبه ره که ی ﴿أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ﴾ شایسته تره به وهی که رازی بکه ن
 ﴿إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نه وانه بر وادارن ﴿۱۶﴾ ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ نایا نه وانه نازانن ﴿أَنَّهُ رَمَّنْ يُجَادِدِ
 اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ بینگومان هر که س دزایه تی خواو پیغه مبه ره که ی بکات ﴿فَأَن تَأْرَاجَهُمْ﴾ نه وه
 بینگومان (توله ی) نه و که سه ناگری دوزه خه ﴿خَلِدَافِيهَا﴾ بؤ هه همیشه یی تیایدا ده میئته وه ﴿ذَلِكَ
 الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه ریسوایی و زه بوونی زور گه وره ﴿۱۷﴾ ﴿يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ﴾ دوو پرووه کان
 مه ترسی ده که ن ﴿أَنْ تُنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ﴾ له وهی که سوره تیک ده باره یان بنیر ریته خواره وه ﴿تُنذِرُهُمْ﴾
 که هه والیان له سه ربدات ﴿بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به وهی که له دلین دایه ﴿قُلْ أَسْتَهْزِئُكُمْ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ
 بلی: گالته و لاقرتی بکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾ به راستی خوا ده رخه رو ناشکر اکاری
 نه وه یه که مه ترسی لی ده که ن ﴿۱۸﴾ ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ﴾ سویندبی نه گهر پر سیاریان لی بکه یت ﴿لَيَقُولَنَّ﴾
 به راستی ده لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ دلنیا بن نیمه هه ر ده مه ته قی و گالته ده که ین ﴿قُلْ﴾ توش
 بلی: ﴿أَيُّ اللَّهِ وَآيَاتِهِ﴾ نایا به خواو به لگه کانی ﴿وَرَسُولِهِ﴾ و پیغه مبه ره که ی ﴿كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ﴾
 نیوه گالته و لاقرتیتان ده که ن؟ ﴿۱۹﴾ ﴿لَا تَعْتَدِرُوا﴾ به هانه مه هیننه وه ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ به راستی نیوه بی پروا
 بوونه وه ﴿بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ پاش پروا هینانتان ﴿إِنْ تَعَفُّ﴾ نه گهر ببورین و چاوپوشی بکه ین ﴿عَنْ طَائِفَةٍ
 مِّنْكُمْ﴾ له کومه ل و تا قمیکتان (به هوی گهرانه وه تانه وه) ﴿نُعَذِّبُ طَائِفَةً﴾ سزای کومه ل و تا قمیکی تر
 ده ده ین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له به ره نه وهی بینگومان نه وانه تا وانبار بوون ﴿۲۰﴾ ﴿الْمُنْفِقُونَ﴾ پیاوانی
 دوو پروو ﴿وَالْمُنْفِقَاتُ﴾ و نافرتهانی دوو پروو ﴿بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان پشتیوانی هه ندیکیان
 ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمَنكِرِ﴾ فهران ده که ن به خرابه ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ و به رگری ده که ن له چاکه
 ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده ستیان ده قوچن (وخیر ناکه ن) ﴿سَأُوا اللَّهَ﴾ خوابان له بیر چوته وه ﴿فَنَسِيَهُمْ﴾
 بویه خواش له بیری کردوون و وازی لی هیناون ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمْ﴾ به راستی دوو پرووه کان هه ره وانه
 ﴿الْفٰسِقُونَ﴾ که ده رچوون له سنوور ﴿۲۱﴾ ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ﴾ خوا به لینی داوه به پیاوو
 نافرته دوو پرووه کان ﴿وَالْكَفَّارِ﴾ و به بی باوه رانیش ﴿نَارِجَهَمُ﴾ به ناگری دوزه خه ﴿خَلْدِينَ
 فِيهَا﴾ ده میئنه وه تیایدا به هه همیشه یی ﴿هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ ناگری دوزه خیان به سه ﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ و خوا
 نه فرینی لی کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای هه همیشه ییان بؤ هه یه ﴿۲۲﴾

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (ئيوه ئه ی دو ورووه كان) وهك ئه وانهن له پيش ئيوه دا بوون ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً﴾
 ئه وانه زور به هيز تر بوون له ئيوه ﴿وَكَانُوا أَقْوَمًا وَأَوْلَادًا﴾ و مال و سامان و مند اليشيان زور تر بوو (له ئيوه)
 ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ ته مجا ئه وان شادمان بوون به شى خويان پريان بوارد ﴿فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِكُمْ﴾
 وه ئيوه ش پراتان بوارد شادمان بوون به به شه كه ي خوتان ﴿كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هه ر چو نيك
 ئه وانه ي له پيش ئيوه شادمان بوون ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ به به شى خويان ﴿وَحُضَّتُمْ﴾ وه ئيوه ر وچوون له ناهه ق
 و به تالدا ﴿كَالَّذِي حَاضُوا﴾ به وينه ي ر وچوونى ته وان ﴿أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ ته وانه كرده وه كانيان
 پوچهل و بيسوود بوو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونيا و ر وژى دوايشدا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ وه
 هه ر ئه وانهن زه ره مه ندو رهنجه ر وڼ ﴿الْمَرِيَاتِهِمْ﴾ نايا نه هاتووه بويان و پى يان نه گه يشتووه
 ﴿نَبَأَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه والى ته وانه ي كه له پيش ئه مانه وه بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ﴾ له گه لى نوح
 وعاد ﴿وَتَمُودَ﴾ و سه موود (هوزى صالح) ﴿وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ﴾ وه گه لى ئيبراهيم ﴿وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ﴾
 و خه لكى مه ديهن ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ و شاره كانى ژيرو زه بهر كراو (هوزى لوط) ﴿أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ﴾
 پينغه مبه ره كانيان هاتن بو ناويان ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به به لگه ر وونه كانه وه ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا
 سته مى لى نه كردن ﴿وَلَا كُنْ كَالَّذِينَ نَفْسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لكو ئه وانه خويان سته ميان له خويان كرد
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پياوان و ئافره تانى باوه ردار ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ هه نديكيان پشتوان
 و يارمه تى ده رو خو شه ويستى هه نديكى تريانن ﴿يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فه رمان ده دن به چا كه
 ﴿وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بهر گرى ده كه ن له خرا به ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ و به ريك و پينكى نويز جى به جى
 ده كه ن ﴿وَيؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه كات (ى سامانيان) ده دن ﴿وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گو يرايه لى
 خوا و پينغه مبه ره كه ي ده كه ن ﴿أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾ ته وانه له داها توودا خوا ره حميان پينده كات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستى خوا به ده سه لاتى كار دروسته ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به ليتى داوه
 ﴿الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ به پياوان و ئافره تانى بر وادار ﴿جَنَّتِ﴾ به به هه شتانيك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ﴾ كه ر و باره كان ده ر وڼ به ژيرياندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تيدا ده ميننه وه به هه ميشه يى ﴿وَمَسْكِنَ
 طَيْبَةً﴾ و (به ليتى پى داوون) به چه ند كوشكى چاك و رازاوه ﴿فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾ له به هه شتانيكى
 هه ميشه يى دا ﴿وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرَ﴾ و ره زامه نديش له لايه ن خواوه كه گه و ره تره (له هه موو
 شتيك) ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ هه ر ئه وه يه سه ر كه وتنى زور گه و ره ﴿٧٦﴾

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغه مبهر ﷺ ﴿جَهْدِ الْكُفَّارِ﴾ جهاد بکه دژی بی باوهران ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و دووروه کان ﴿وَأَغْلَظَ عَلَيْهِمْ﴾ وه توندو تیژ به له دزیان ﴿وَمَا أُولَئِهِمْ جَهَنَّمُ﴾ شوینی حه وانه وهی نه وانه دوزه خه ﴿وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾ که دواروژو چاره نویسیکی خرابه ﴿٧٦﴾ ﴿يَخْلَعُونَ بِاللَّهِ﴾ (دووروه کان) سویند ده خون به خوا ﴿مَا قَالُوا﴾ (نه ووتانه ی دراوته پالیان) نه یان ووتوه ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ﴾ سویند به خوا بیگومان ووتهی بی باوهر بیان ووتوه ﴿وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾ وه بی پروا بوونه ته وه له پاش موسولمان بوونیان ﴿وَهُمْ أَيْمَانُ رَبِّتَالُوا﴾ و نیازی شتیکیان بوو به لام بویان نه کرا (کوشتنی پیغه مبهر ﷺ) کاتی گه رانه وهی له ته سووک ﴿وَمَا نَقَمُوا﴾ وه هیچ ره خنه و رقیکیان نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ته نها له بهر نه وه نه بیت که خوا و پیغه مبهر که ی (و پر واداران یان) ده وله مه ند کرد وه ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فزل و بهر هی خوی ﴿فَإِنْ يَتُوبُوا﴾ نه مجا نه گه ر نه وان بگه رینه وه و به پشیمان بینه وه ﴿يَكْ خَيْرَ لَّهُمْ﴾ نه وه چاکتره بویان ﴿وَإِنْ يَتُوبُوا﴾ وه نه گه ر روو وهر گپرن و (نه گه رینه وه) ﴿يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ﴾ نه وه خوا سزایان ده دات ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ به سزایه کی سهخت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و پاشه ر وژدا ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له زه وی دانی یه بو نه وان ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دوست و یار مه تی ده ریک ﴿٧٧﴾ ﴿وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهَ﴾ وه له ناپا کان که سانیک هن که په یمانیان داوه به خوا ﴿لَئِنْ آتَيْنَاهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ سویند به خوا نه گه ر خوا له فزل و بهر هی خوی پیمان بیه خشیت ﴿لَنَصَّدَّقَنَّ﴾ نه وه بیگومان خیر و چاکه ده که یمن ﴿وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وه بیگومان له چاکه کاران ده بین ﴿٧٨﴾ ﴿فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ که چی کاتیک خوا له فزل و بهر هی خوی پی به خشین ﴿بَخِلُوا بِهِ﴾ رژی و چروکیان تیدا کرد ﴿وَتَوَلَّوْا﴾ و پشتیان هه لکرد ﴿وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ له کاتیکدا نه وانه روو وهر گپرن ﴿٧٩﴾ ﴿فَأَعْقَبَهُمْ﴾ نه مجا خواش سه ر نه نجامی نه وانی گپرا ﴿يَفْقَافِي قُلُوبِهِمْ﴾ به دوو پرووی له دلیاندا ﴿إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْتُهُ﴾ هه تا نه و روزه ی به دیداری (خوا) ده گن ﴿بِمَا أَخْلَقُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ﴾ به هوی نه برد نه سه ری نه وه به لینه ی که دابوو یان به خوا ﴿وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ و به هوی نه وه شه وه درویان ده کرد ﴿٨٠﴾ ﴿الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾ نایا نه یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ که بیگومان خوا ناگاداره ﴿سِرَّهُمْ﴾ به نهیسی ﴿وَنَجْوَاهُمْ﴾ و چپیان ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبَ﴾ به راستی خوا نه و په ری راده ناگاو زانیه به شار او وه په نهانه کان ﴿٨١﴾ ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ﴾ نه و که سانه ی که تانه و ته شهر ده دن ﴿الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ له و باوهر دارانه ی جگه له زه کات مال و سامانیان ده به خشن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ﴾ وه (تانه و ته شهر ده دن) له وانه ی که ته نها که میکیان هه یه به زه حمه ت په دیدایان کردوه ﴿فَيَسْحَرُونَ مِنْهُمْ﴾ نه و سا هه ر گالته شیان پی ده که ن ﴿سَخَّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خوا گالته به وان ده کات (له بهر امبه ر گالته ی نه واندا) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سهخت بو نه وانه ﴿٨٢﴾

﴿اسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) داوای لیبور دونیان بؤ بکهیت ﴿أُولَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیبور دونیان بؤ نه کهیت (یه کسانه) ﴿إِن تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ نه گهر داوای لیبور دونیان بؤ بکهیت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ حه فتا جار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نه وه خوا هر گیز لییان نابوریت ﴿ذَلِكَ﴾ نه وه ش ﴿يَا أَيُّهَا كَفَرُوا﴾ به هوی نه وه یه بیگومان نه وانه بی باوهر بوون ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به خواو پیغه مبه ره کهی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خواو رینمو ونیسی خه لکانی ده رچوو له نایین ناکات ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ﴾ (نه و دوو پروانه ی) دواکه وتن له جیهاد کردن و (له مه دینه دا مابوونه وه) دل خوش بوون ﴿بِمَقْعَدِهِمْ خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ﴾ به دانیشن و به جیمانان له پیغه مبه ری خوا (له جهنگی ته بووک دا) ﴿وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ وه پییان ناخوش بوو که جیهاد بکهن و تیکوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ به مال و گیانان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ربی خوادا ﴿وَقَالُوا﴾ (به ئیماندارانان) ده ووت ﴿لَا تَفِرُوا فِي الْحَرِّ﴾ له م (وه رزه) گهر مایه دا ده رمه چن بؤ جیهاد ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) بلی: ﴿نَارُ حَمِيمٍ أَسْحَرَتْكُمْ﴾ ناگری دوزه خ زور گهرم تره (له م گهر مایه) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ نه گهر نه وانه تی بگهن و بزائن ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ ده ی با که م پی بکهن ﴿وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا﴾ و زور بگرین ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (نه و سزایه) توله و پاداشتی نه و کرده وانه یه که ده یان کرد ﴿فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ﴾ نه و سائه گهر خوا توی گهر رانده وه (ئهی موحه ممه د ﷺ) له ته بووک ﴿إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ﴾ بولای کومه لیک له و به جی ماوانه ﴿فَأَسْتَذْنُوكَ لِلْخُرُوجِ﴾ و داوایان لی کردیت بؤ ده رچوون (بؤ غه زایه کی تر) ﴿فَقُلْ﴾ توش بلی: ﴿لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا﴾ هر گیز ئیوه له گهل مندا ده رناچن بؤ جیهاد ﴿وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا﴾ و هر گیز ئیوه له گهل مندا جهنگ ناکهن له گهل هیچ دوزمنیکدا ﴿إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ﴾ چونکه بینگومان ئیوه رازی بوون ﴿بِالْفُجُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ به دانیشن له یه که م جاردا ﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ که واته هر دانیشن له گهل به جی ماواندا ﴿وَلَا تُصَلِّ﴾ وه (ئهی موحه ممه د ﷺ) تو نویژ مه که ﴿عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ﴾ له سهر هیچ که س له وانه که مرد ﴿أَبَدًا﴾ هه تا هه تایه ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ﴾ وه رومه وه سته له سهر گوره کهی ﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ بینگومان نه وانه بی باوهر بوون ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به خواو پیغه مبه ره کهی ﴿وَمَا تَوَأَّوُا﴾ و مردن ﴿وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ له کاتیکدا نه وانه به رده وام سنورشکین بوون ﴿وَلَا تَعْجَبْ﴾ وه (ئهی موحه ممه د ﷺ) باسهرت سورنه هینیت ﴿أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ﴾ مال و مندالی زوریان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به راستی خوا ده یه ویت ﴿أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا﴾ به وه (مال و مندا) سزایان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له دونیادا ﴿وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ﴾ وه گیانان ده ربجیت ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وانه بی باوهرن ﴿وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ و هر کاتیک سوره تیک بنیردریته خواره وه ﴿أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ به مه ی که باوهر به خوا بینن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ﴾ و جیهاد و تیکوشان بکهن له گهل پیغه مبه ره کهیدا ﴿أَسْتَدْنَاكَ﴾ موله تت لی وهرده گرن ﴿أُولُوا الطَّلُوبِ مِنْهُمْ﴾ نه وانه یان که خواهن ده سه لات و سامانن ﴿وَقَالُوا دَرْنَا﴾ و ده لین لیمان گهری و وازمان لی بینه ﴿نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾ با له گهل دانیشن ووه کاندای بین (وه ک نافرته و مندا) و به ککه و ته ﴿﴾

﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی بوون به وهی که له گه ل به جی هیلراوان دا بن (وهك نافرته و مندال و په ککه و ته کانان) ﴿وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه مؤر نراوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه نه وان هیچ تینا گن و نازانن ﴿لَئِكَ الرُّسُولُ﴾ به لام پیغه مبه ر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نه وان هی که بر وایان هیناوه له گه لیدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تیکوشان به مال و گیانیان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ﴾ هه موو خیر و خوشی هه ر بو نه وانه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر نه وانه سه فرازن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ خوا به هه شتانیکی بو ناماده کردوون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو و باره کان دین و ده چن به ژیریاندا ﴿حَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه همیشه بی تیا ده میننه وه ﴿ذَلِكَ الْقَرُورُ الْعَظِيمُ﴾ نه ویه سه ر که وتنی زور گه و ره ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانو گران له عه ره به ده شته کییه کان هاتن (بو لای پیغه مبه ر) ﴿لِيُؤْذَنَ لَهُمْ﴾ بو نه وهی رینگه یان پی بدریت (نه رو ن بو جهاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشن نه وانه ی ﴿كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درویان کرد له گه ل خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بنگومان نه وانه یان که بی پروا بوون له داهاتودا دوو چاریان ده بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزایه کی سه ختی نازار دهر ﴿لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ﴾ (گوناهیک) له سه ر بی هیز و په ککه و ته و نه خوشه کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ﴾ نه وانه ش که هیچیان نی یه خه ر جی بکه ن (بو پیوستی جهاد) هیچ گوناهیکیان له سه ر نی یه (که نه رو شتوون بو جهاد) ﴿إِذْ أَنْصَحُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ کاتیک که دلسوز و راست بن بو خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ رینگه یه ک نی یه بو (تاوانبار کردنی) نه و چا که کارانه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخوش بووی میهره بانه ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له سه ر نه و که سانه ش نی یه ﴿إِذَا مَا أُنزِلَتْ لِتَحْمِلَهُمْ﴾ که هاتنه لات (نه ی موحه ممه د) بو نه وهی (وو لایان بو دابین که ی ت و) سواریان که ی ت ﴿قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ووتت و و لایم ده ست ناکه ویت سواریان بکه م (بو جهاد کردن) ﴿تَوَلَّوْا﴾ نه وانش گه رانه وه ﴿وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ﴾ له کاتیکدا چاویان فرمیتسکی ده رشت ﴿حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ له داخ و خه فته دا که هیچیان نه بوو خه ر جی بکه ن (بو پیداویستی جهاد) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ ته نها رینگه (بو تاوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له سه ر نه وانه یه ﴿يَسْتَدْنُوكَ وَهُمْ أَعْيُنَاءُ﴾ داوای مؤلته ت لی ده که ن له کاتیکدا ده و له مه ندیشن (و توانای رویشن بو جهادیان هه یه) ﴿رَضُوا﴾ رازی بوون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به وهی که له گه ل به جی ماوه کاندا بن (له جهاد وهك نافرته و مندال و نه خوش) ﴿وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه خوا مؤری ناوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به هویه وه هیچ نازانن ﴿۱۳﴾

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ﴾ عوزر و به‌هانه‌تان بؤ ده‌هیننه‌وه ﴿إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتیک (له‌جیهاد و غه‌زا) گه‌رانه‌وه بؤلایان ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بلی به‌هانه و عوزر مه‌هیننه‌وه ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ﴾ ئیمه هر گیز باوه‌رتان پی ناکه‌ین ﴿قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ آخْبَارِكُمْ﴾ چونکه به‌راستی خوا‌ناگاداری کردوین له‌هه‌واله‌کانتان (که ئیوه ناپاک و دوورون) ﴿وَسَبَّرَى اللَّهُ عَمَّاكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ وه‌له‌داهاتوودا خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌کانتان ده‌بینن ﴿بُرُّرُدُونَ﴾ پاشان (له‌رؤزی دوا‌یی دا) ده‌گه‌رینینه‌وه ﴿إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بؤ لای زانای هه‌موو نه‌ینی و ناشکراکان (که خوا‌ی گه‌وره‌یه) ﴿فَإِنِّي نَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌مجا هه‌والتان پی دده‌ا به‌وه‌ی له‌دوینادا ده‌تان کرد ﴿سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ به‌زوویی سویندتان بؤده‌خون به‌خوا ﴿إِذَا أَنْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتیک گه‌رانه‌وه بؤلایان ﴿لِنُعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ بؤ ئه‌وه‌ی چاوپوشیان لی بکه‌ن و سه‌رزه‌نشیان نه‌که‌ن ﴿فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ ئیوه‌ش روویان لی وه‌ر گیزن ﴿إِنَّهُمْ رِجْسٌ﴾ به‌راستی ئه‌و (دووروو) انه‌پیس (ونه‌گریسن) ﴿وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه‌جینگایان دؤزه‌خه (له‌رؤزی دوا‌یی دا) ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ توله‌یان لی ده‌سه‌نریت به‌هؤی ئه‌و تاوان و خراپه‌ی له‌دوینادا ده‌یان کرد ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (به‌درو) سویندتان بؤده‌خون ﴿لِنُرْضُوا عَنْهُمْ﴾ بؤ ئه‌وه‌ی لینیان رازی بن ﴿فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ جا نه‌گه‌ر ئیوه‌ش لینیان رازی بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ﴾ ئه‌وه‌ی بنگومان خوا رازی نابیت ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ له‌که‌سانی ده‌رچوو له‌سنوور (تاوانبار) ﴿الْأَعْرَابِ أَشَدَّ كُفْرًا وَبِقَافًا﴾ عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیه‌کان بی‌بروایی و دوورویی یان به‌هیز تره ﴿وَأَجْدَرُ الْأَقْلَامُوا﴾ و شایسته‌ترن که نه‌زانن ﴿حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ ئه‌و سنووران‌ه‌ی خوا ناردوویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ بؤ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کاردرسته ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه‌له‌و عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیانه‌دا هه‌ندی‌ک هه‌یه ﴿يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾ ئه‌وه‌ی لی‌ی وه‌رده‌گیریت و ده‌ی به‌خشیت به‌باج و سه‌ران‌ه‌ی داده‌نیت ﴿وَيَنْتَرِضُ بِكُمْ الدَّوَابِرَ﴾ وه‌چاوه‌روانی ده‌که‌ن به‌سه‌ر هاتی خراپتان به‌سه‌ردا بیت ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ﴾ به‌لاو به‌سه‌ر هاتی خراپ به‌سه‌ر خویناندا بیت ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خواش بیسه‌ری زانایه ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه‌هه‌ندی‌کی تر له‌و عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیانه‌هه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که باوه‌ریان به‌خوا و به‌رؤزی دوا‌یی هه‌یه ﴿وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَاتٍ﴾ وه‌وای داده‌نیت ئه‌وه‌ی ده‌ی به‌خشیت هؤی نزیک بوونه‌وه‌یه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ له‌خوا ﴿وَصَلَاتِ الرَّسُولِ﴾ وه‌دوعا کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿إِلَّا إِنَّمَا قُرْبَةٌ لَهُمْ﴾ بیدار بن بنگومان ئه‌وه‌هؤی نزیک بوونه‌وه‌یانه‌له‌خوداوه ﴿سَيَدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ له‌ناینده‌دا خوا ده‌یانخاته‌ناو میهره‌بانی و ره‌حمه‌تی خو‌یه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بنگومان خوا لی‌یورده‌ی میهره‌بانه ﴿۱۹﴾

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾ و ه پیشکه و تووه یه که مه کان (نهوانه‌ی له سه ره تاوه باوه پریان هینا) ﴿مِنَ الْمُهَجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ له کوچه ران و یاریده ده ران ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ﴾ نهوانه ش زور به چاکی په یه روی نهوانیان کردووه و شوینیان که و توون ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوالیان رازیبه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ نهوانیش له خوا رازین ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (خوا) به هه شتانیکی بو ناماده کردوون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو باره کان دین و ده چن به ژیراندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیندا ده میننه وه به هه میشه‌یی و بی برانه وه ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نهویه گه‌یشتن به نامانجی گوره ﴿وَمَنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ﴾ و لهو عه ره به ده شته کیبانه‌ی که له ده ورو به رتان دان ﴿مُنْفِقُونَ﴾ ناپا کانیکی هه ن ﴿وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ هه ندیک له خه لکی مه دینه ش ﴿مَرَدُّوا عَلَىٰ التَّفَاقُ﴾ له سه ر ناپاکی راهاتوون و خوین بو ته رخان کردووه ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ﴾ تو (نه‌ی موحه ممد ﴿ﷺ﴾) نایاناسیت نیمه چاک ده یا نناسین ﴿سَعَدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ﴾ له ناینده دا دوو جار سزایان ده دین ﴿ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ دواتریش ده گه پرتیرینه وه بو ناو سزایه کی گوره (دوزه‌خ) ﴿وَأَخْرُوجُوا مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا﴾ وه که سانیکی تر هه ن دانیان ناوه به گونه‌ه کانیاندا ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا﴾ کرده وه‌ی چاکیان تیکه ل کردووه ﴿وَأَخْرَسَيْنَاهَا﴾ له گه ل کرده وه‌ی تری خراپدا ﴿عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ نو مید وایه خوا توبه یان لی و هر گرت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به راستی خوالی بورده‌ی میهره بانه ﴿حُذِّمْنَ أَمْوَالَهُنَّ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ وه برگره له مال و داراییان (زه کات و سه ده‌قه) تا به هویه وه پاکیان بکه یته وه (له گونه و تاوان) ﴿وَنَزَكِيَهُمْ﴾ و (دلیان) پوخت و خاوین ده که ییت به مال به خشینه ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ و دوعا و نزای خیریان بوبکه ﴿إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ به راستی دوعای تو نارامی و دل خوشی یه بو نهوان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه‌ری زانایه ﴿الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾ نایا نه یان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ که بینگومان هه ر خوا ته وبه و په شیمانی له بنده کانی و هر ده گرت ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ وه هه ر نه و خیر و به خشینه کان و هر ده گرت ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی هه ر خواهی و هر گری ته وبه یه و میهره بانه (له گه ل بنده کانیدا) ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ (نه‌ی موحه ممد ﴿ﷺ﴾ به وانه) بلی: کارو کرده وه بکه ن ﴿فَسِيرَىٰ اللَّهُ عَمَلَكُمْ﴾ ورسوله و المؤمنون ﴿جا بینگومان خوا و پیغه مبه ره که‌ی و پرواداران کرده وه کانتان ده بینن ﴿وَسَرُّوْنَ﴾ له پاشان ده گه پرتیرینه وه ﴿إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَالِيِّ وَالشَّهَادَةِ﴾ بولای (خوای) زانا به هه موو نهینی و ناشکراکان ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و التان ده داتی به هه رچی که نیوه له دونیادا ده تان کرد ﴿وَأَخْرُوجُوا مِنْهَا مَرَّجُونَ﴾ (له به جی ماوه کان دا) که سانیکی تر هه بوون که دواخران ﴿لَا مَرَّ لِلَّهِ﴾ بو فه رمان و بریاری خوا ﴿إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ﴾ یان سزایان ده دات ﴿وَمَّا يُتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان په شیمانیان لی و هر ده گرت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار درسته ﴿ﷻ﴾

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا﴾ و (له‌ناپاکان) نه‌وانه‌ی مز‌گه‌وتیکیان دروست کرد ﴿ضُرَارًا﴾ بؤ زیان گه‌یاندن (به‌موسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه‌ناسی ﴿وَتَقْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و جیا‌وازی خسته‌نیوان ئیمانداران ﴿وَإِصْطِدَالِ عَنٍّ﴾ و بؤ چاوه‌روانی کردنی که‌سانی ﴿حَارَبَ اللَّهُ وَّرَسُولَهُ﴾ که‌دزایه‌تی خوا و پیغه‌مبهره‌که‌یان کرده ﴿مِن قَبْلُ﴾ له‌وه‌و پیش ﴿وَلَيَخْلِفَنَّ إِنَّ أَرْدَنَّا إِلَّا الْحَسَنَى﴾ بینگومان (نه‌و دوو پروانه) سویند ده‌خون (ده‌لین) ته‌نها چاکه‌مان ویستووه ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ به‌لام خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که‌به‌راستی نه‌وانه‌ دروزنن ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ هه‌رگیز نویژی تیدانه‌که‌ی (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى﴾ بینگومان مز‌گه‌وتیک که‌له‌سه‌ر بناغه‌ی ته‌قوا و له‌خواترسان دامه‌زرا بیت ﴿مِن أَوَّلِ يَوْمٍ﴾ له‌یه‌که‌م روزه‌وه (یه‌که‌م روزه‌هانت بؤ شاری مه‌دینه) ﴿أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ شایسته‌تره‌که‌نویژی تیدا بکه‌یت ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ﴾ پیاوانیکی تیدایه‌پییان خوشه ﴿أَنْ يَنْظُرُوا﴾ که‌خویان خاوین و پاک بکه‌نه‌وه (له‌ژه‌نگ وژاری سه‌رده‌می نه‌فامی) ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ خوایش نه‌وانه‌ی خوش ده‌ویت که‌ده‌یانه‌ویت خویان پاک بکه‌نه‌وه ﴿أَفَمَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ﴾ جا‌ئایا که‌سینک بناغه‌ی مز‌گه‌وته‌که‌ی دامه‌زراند بیت ﴿عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له‌سه‌ر خواناسی و به‌ده‌ست هیئانی ره‌زامه‌ندی خوا چاکتره ﴿أَمْ مَنْ أُسِّسَ بُنْيَانُهُ﴾ یان که‌سینک بناغه‌ی مز‌گه‌وته‌که‌ی دامه‌زراند بیت ﴿عَلَى شِقَاجِرٍ هَارٍ﴾ له‌سه‌ر لیواری که‌نده‌لانیکی فسه‌ل و پرووخه‌ک ﴿فَأَنْهَارٍ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا‌به‌خویه‌وه بروخیته‌ناو ناگری دوزه‌خه‌وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوا ریتموونی که‌سانی سته‌مکار ناکات ﴿لَا يَزَالُ بُنِيَ لَهُمُ الَّذِي﴾ به‌رده‌وام نه‌و دروست کراوه‌یان ﴿بَنَوْا﴾ که‌دروستیان کرد ﴿رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بی‌ئارامی و گومانه‌له‌دلیندا (واته‌هه‌رگیز له‌دلین ده‌رناچیت) ﴿إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه‌گه‌ر دلین پارچه‌پارچه بکریت (وبمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کار دروسته ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى﴾ به‌راستی خوا کربویه‌تی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌باوه‌رداران ﴿أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ گیان و مالیان ﴿بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾ به‌وه‌ی که‌به‌هشتیان ده‌داتی له‌بریتیدا ﴿يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نه‌و بروادارانه) ده‌جه‌نگن له‌ریی خوادا ﴿فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ نه‌مجا (بی‌باوه‌ران) ده‌کوژن و (خوشیان) ده‌کوژین (شه‌هید‌ده‌بن) ﴿وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ نه‌مه‌به‌لینیکی راسته (و خوا بریاری داوه) له‌سه‌رخوی ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْآنِ﴾ له‌ته‌ورات و ئینجیل و قورئاندا ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ﴾ جا‌کس به‌به‌لین و په‌یمانی خوی وه‌فادارتره ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ وه‌ک خوی گه‌وره؟ ﴿فَأَسْتَبْشِرُوا بِيَعْيُكُمْ الَّذِي﴾ که‌واته‌مژده‌به‌خشن و شادمان بن‌به‌و فروشته‌تان ﴿بِأَيْعُكُمْ بِهِ﴾ که‌مامه‌له‌تان پیوه‌کرد ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ﴾ (به‌راستی) هه‌ر نه‌وه‌یه‌گه‌یشتن به‌ئامانجی زور گه‌وره ﴿

﴿التَّائِبُونَ﴾ (موجاهیدانی رینگای خوا، ئەمانه سیفەتیانە) تۆبەکارن ﴿الْعَائِدُونَ﴾ خواپەرستن
 ﴿الْحَامِدُونَ السَّاجِدُونَ﴾ سوپاسگوزار و گەشتیارن (کوچەرن لەپیتناو خوادا) ﴿الزَّكَاةَ﴾
 ﴿السَّجِدُونَ﴾ کەرنوش و سوژدە بەرن (نوێژ خوێنن) ﴿الْأَمْشِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فەرمان دەرن بەچاکە
 و ﴿وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ بەرگری کەرن لە خرابە ﴿وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾ پارێزەرەن بۆ
 سنوورەکانی خودا ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جا (ئەو موخەممەد ﷺ) موژدە بدە بەو باوەردارانە (ئەو
 سیفانەیان تێدا بە) ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ رەوا و شایستە نی یە بۆ پیغەمبەر و باوەرداران
 ﴿أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ کە داوای لێبوردن بکەن بۆ هاوبەش دانەرەن ﴿وَلَوْ كَانُوا أُولِي
 قُرْبَىٰ﴾ با خزمی نزیکیشیان بن ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ﴾ لە پاش ئەو ی که بۆیان دەرکەوتوو
 ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ کە بینگومان ئەو (هاوبەش دانەرەن) هاوێل و پیری دۆزەخن ﴿وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأبيه﴾ وە داوای لێ خۆش بوونی ئیبراهیم بۆ باوکی ﴿إِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ﴾ تەنھا
 لە بەروادە و بەلینیک بوو ﴿وَعَدَهَا إِيَّاهُ﴾ کە بە باوکی دابوو (کە داوای لێ بوردنی بۆ بکات) ﴿فَلَمَّا
 بَيَّنَّ لَهُ﴾ جا کاتیک بۆی روون بوو یەووە ﴿أَنَّهُ رَعِدُ اللَّهِ﴾ کە بینگومان باوکی دوزمنی خوا بە ﴿تَبَرَّأَ
 مِنْهُ﴾ خۆی لێ بەری کرد ﴿إِنْ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَدُّ عَلِيمٌ﴾ بەراستی ئیبراهیم زۆر لە خوا ترس و لەسەر
 خۆ بوو ﴿وَمَا كَانَتِ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا﴾ وە خودا هیچ گەل و هوزیک گومرا ناکات ﴿بَعْدَ إِذْ
 هَدَيْتَهُمْ﴾ دوا ئەو ی رینموونی کردوون ﴿حَتَّىٰ بَيَّنَّ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ هەتا بۆیان روون نەکاتەو
 ئەو ی پیویستە خۆیانی لێ بپارێزن ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا زانا و ناگادارە بەهەموو
 شتیک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بینگومان هەر بۆ خوا بە پادشایەتی و مولکی هەموو
 ئاسمانەکان و زەوی ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) دەژینیت و دەشمرینیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 وە بێجگە لە خوا بۆ ئیو نیه ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دۆست و فریادرس و یارمەتی دەرتک ﴿وَلَقَدْ تَابَ
 اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ بینگومان خوا تەو بەی وەرگرت لە پیغەمبەر ﷺ ﴿وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
 الَّذِينَ﴾ و لەو کوچەر و یاری دەدەرانیە ﴿اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ﴾ کە شوینی (پیغەمبەر ﷺ) کەوتن
 لە کاتی سەختی و ناپەختیدا (مەبەست پنی جەنگی تەبوکە) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَرْيَعُ قُلُوبَ قَرِيبٍ مِنْهُمْ﴾
 پاش ئەو ی نزیک بوو دلی کۆمەلنکیان لە هەق لابادات ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خوا تەو بەی لێ
 وەرگرتن ﴿إِنَّهُ رَهِيمٌ﴾ بەراستی خوا لە گەلیان ﴿رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ دلسۆز و میهرەبانە ﴿۱۱۷﴾

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا﴾ هه‌روه‌ها (خواته‌وبه‌ی وه‌ر گرت) له‌و سئ‌ی که‌سه‌ش که‌دواخران (خواته‌درباره‌یان برپاری نه‌دابوو) ﴿حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ﴾ هه‌تائه‌و کاته‌ی لییان ته‌سک بوویه‌وه ﴿الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ﴾ زه‌وی به‌و فراوانیه‌ی که‌هه‌یه‌تی ﴿وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنفُسُهُمْ﴾ و بیزاربوون له‌گیانی خو‌شیان ﴿وَوَدَّوּ أَنْ لَا مَلْجَأَ﴾ و زانیان هیچ په‌ناگه‌یه‌ک نی‌یه ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ له‌ (سزای) خواته‌ ﴿إِلَّا إِلَيْهِ﴾ مه‌گه‌ر په‌نایی خوی نه‌بیت ﴿ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمُ﴾ پاشان په‌شیمانی لی‌ وه‌ر گرتن (به‌دابه‌زاندنی چهند ئایه‌تیک) ﴿لِيَسْتَوْبُوا﴾ بو‌ئه‌وه‌ی توبه‌بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی خواته‌هه‌میشه‌توبه‌ وه‌ر گری میهره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی برواتان هه‌تساوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ خواتان بپاریزن له‌(توله‌ی) خواته‌ ﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ وه‌له‌گه‌ل راست گویاندابن وله‌ریزی نه‌واندابن ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ﴾ نه‌ده‌بوو خه‌لکی مه‌دینه ﴿وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ و نه‌و عه‌ره‌به‌ده‌شته‌کیانه‌ی به‌ده‌وور و به‌ریاندان ﴿أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَّسُولِ اللَّهِ﴾ له‌ پیغه‌مبه‌ری خواته‌ ﴿بِهِ جُنَّ بِمِثْنٍ وَدَابَّكُون﴾ له‌جیهادکردن) ﴿وَلَا يَرْعَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ﴾ و گیانی خو‌یان له‌گیانی پیغه‌مبه‌ر ﴿خَوْشْتربویت﴾ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌ بیگومان نه‌وان ﴿لَا يُصِيبُهُمْ﴾ دوو چاریان ناییت ﴿ظَلَمًا وَلَا نَجَبًا﴾ هیچ تینوویه‌تی و ماندوو بوون ﴿وَلَا مَحْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و برسیتی یه‌ک له‌پئی خوادا ﴿وَلَا يَطَّوْنُ مَوْطِنًا﴾ هه‌روه‌ها بی‌ناخه‌نه‌هیچ شوینیک (له‌خاکی کافران) ﴿يَغِيظُ الْكُفَّارَ﴾ که‌رقی کافرانی بی‌هه‌لسی و توره‌یان کات ﴿وَلَا يَتَّالُونَ مِنْ عَدُوِّ تَيْلًا﴾ وه‌هیچ زیانیک له‌دورژمن ناده‌ن (دیل کردن و کوشتنیان یا گرتنی مال و سامانیان) ﴿إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ بِهِ﴾ ئیلا به‌م کرده‌وانه‌ بو‌یان دنوسریت ﴿عَمَلٌ صَالِحٌ﴾ کرده‌وه‌یه‌کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خواته‌ گه‌وره ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداشتی چاکه‌ کاران وون ناکات ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً﴾ وه‌هیچ شتیک (له‌رینگه‌ی خودا) نابه‌خشن ﴿صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً﴾ بجووک بیت یان گه‌وره (که‌م بیت یان زور) ﴿وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا﴾ وه‌هیچ دول و شیونیک نابرن ﴿إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ﴾ ئیلا بو‌یان دنوسریت ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی خواته‌ پاداشتیان بداته‌وه ﴿أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌چاکترین پاداشتی نه‌وه‌ی که‌ ده‌یانکرد ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه‌نه‌ده‌بوو باوه‌پرداران ﴿لِيَنْفِرُوا كَافَّةً﴾ تیکرا هه‌موو ده‌رچن و برؤن (بو‌جیهاد) ﴿فَلَوْ لَا نَفَرْنَا﴾ نه‌گه‌ر ده‌ر بچوونایه ﴿مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ﴾ له‌هه‌موو کومه‌لنکیان چهند که‌سینک ﴿لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی له‌ئاینه‌که‌یان تیگه‌ن و شاره‌زاین ﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی گه‌ل و هوزه‌که‌یان (شاره‌زابه‌کن له‌وه‌ی که‌ فی‌ری بوون) بیشیان ترسینن (له‌ئاگری دوزخ) ﴿إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ﴾ کاتیک گه‌رانه‌وه (له‌جیهاد کردن) بولایان ﴿لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی نه‌وانیش (شاره‌زاین) و بیدار بینه‌وه (له‌نه‌زانی) ﴿۱۲۲﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که ئیمان‌تان هیتاوه ﴿فَتَلُوا الَّذِينَ﴾ بجه‌نگن له‌دزی نه‌وانه‌ی ﴿يَلُونَكُمْ﴾ که نزیکن لی‌تانه‌وه ﴿مِنَ الْكُفَّارِ﴾ له‌بی برویان ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً﴾ وه‌بابی باوه‌پران له‌ئیوه‌دا توند و تیژی ببینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خودا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له‌گهل پاریز کاران و له‌خواتر ساندایه ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سوره‌تیک (له‌قورئان) بنیر دریته خواره‌وه ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ (دوو‌پروه‌کان) هی وایان هه‌یه ده‌لینت ﴿أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ ءِيمَانًا﴾ کام له‌ئیوه باوه‌ری به‌م (سوره‌ته) زیاد‌ی کرد ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ جا‌نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیتاوه ﴿فَزَادَتْهُمْ ءِيمَانًا﴾ نه‌مه ئیمانیان زیاد‌ده‌کات (و به‌هیزتر ده‌بیت) ﴿وَهُمْ يَسْتَشِرُّونَ﴾ وه‌نه‌وان مژده به‌خشن و خوش‌حالن ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ له‌ئیو دلیان‌دانه‌خوشی (و ناپاکی) هه‌یه (وه‌ک دوو‌پروه‌کان) ﴿فَزَادَتْهُمْ﴾ نه‌وه سوره‌ته که بویان زیاد‌ده‌کات ﴿رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ سه‌ره‌پای پیسی و ناپاکی خویان پیسی و ناپاکی تر ﴿وَمَا تَأْتُوا﴾ نه‌و (ناپا‌کانه) ده‌مرن ﴿وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ له‌کاتیک‌دا که بی‌بروان ﴿أُولَٰئِكَ رُتَبًا﴾ نایا نه‌وانه نازائن و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفَتَنُونَ﴾ بینگومان نه‌وان تا‌قی ده‌کرینه‌وه ﴿فِي كُلِّ عَامٍ﴾ له‌هه‌موو سالی‌کدا ﴿مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جارنک یان دوو‌جار ﴿ثُمَّ لَا يَسْتَوُونَ﴾ پاشان نه‌وان ناگه‌پرینه‌وه و توبه‌نا‌کهن ﴿وَلَا هُمْ يَدَّكُرُونَ﴾ و په‌ند وه‌رنا‌گرن ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه‌کاتیک سوره‌تیک بنیر دریته خواره‌وه ﴿نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (نه‌و دوو‌پروانه) ده‌پروانن بویه‌کتری ﴿هَلْ يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ﴾ (ده‌لینن) نایا هیچ‌کس ده‌تان بینیت؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرُوا﴾ پاشان (به‌دزیه‌وه) ده‌گه‌پرینه‌وه ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا‌دلیانی وه‌رگیرا (له‌برواهیتان) ﴿بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ چونکه به‌پراستی نه‌وانه کومه‌لیکن هیچ‌تی ناگهن ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سویند به‌خوا به‌پراستی بوتان هاتووه ﴿رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ﴾ پیغه‌مبه‌رینک له‌خوتان ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ﴾ قورس و گرانه به‌لایه‌وه ﴿مَا عَنِتُّمْ﴾ نار‌ه‌ه‌تی و ناخوشی ئیوه ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زور سووره له‌سه‌ر (باوه‌پره‌یتان) تان ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ بو‌برواداران زور دلسوز و میهره‌بانه ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا‌نه‌گه‌ر پرویان وه‌رگیرا و گوییان پی‌نه‌دایت ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ نه‌وسا بلی من‌ته‌نھا خوام به‌سه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ‌په‌رستراوینکی پراستی نی‌به‌جگه له‌نه‌و ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نھا پشت به‌وه‌ده‌به‌ستم ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ نه‌ویش په‌روه‌ردگاری عه‌رشی گه‌وره‌یه ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الر﴾ به (ثعلیف، لام، راو) ده‌خوینریته‌وه‌خوازاناتره‌به‌ماناکه‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ﴾ ئەمه‌ئایه‌ته‌کانی ﴿الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ قورئانی نه‌گورای پر‌حیکمه‌ته ﴿وَإِن كَانِ لِلنَّاسِ لِحَسْبٍ﴾ ئایا به‌لای خه‌لکه‌وه‌سه‌یره ﴿أَن أَوْحَيْنَا﴾ که ئیمه‌نیگامان کردوه ﴿إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ﴾ بؤ‌پی‌اوئیک له‌خویان ﴿أَن أُنذِرَ النَّاسَ﴾ (پیمان ووتوه) که‌ئاده‌می بترسیته ﴿وَنُبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌مورده‌بده‌به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿أَن لَّهُمْ﴾ که‌بینگومان بؤیان هه‌یه ﴿قَدَمَ صِدْقٍ﴾ پله‌و‌پایه‌ی به‌رز ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای په‌روه‌ردگاریان ﴿قَالَ الْكَافِرُونَ﴾ به‌لام بی باوه‌ران ووتیان ﴿إِنَّ هَذَا السَّحَرُ الْمُؤْتَمِرِينَ﴾ بینگومان ئەم (پیاوه) جادوو‌بازیکی ئاشکرایه ﴿إِنَّ رَبَّنَا اللَّهُ الَّذِي﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگاری ئیوه‌ئه‌و‌زاته‌یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که‌هه‌موو ئاسمانه‌کان و‌زه‌وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش رۆژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رزبویه‌وه‌سه‌ره‌ش و‌قه‌راری گرت (باوه‌رمان بییه‌تی به‌لام چۆنیه‌تیکه‌ی نازانین) ﴿يَدْبُرُ الْأُمُورَ﴾ (خوا) هه‌موو کار و‌باره‌کان هه‌لده‌سورپنیتت ﴿مَّا مِنْ شَفِيعٍ﴾ هیچ‌تکا کاریک نی‌یه (بؤ‌که‌س) ﴿إِلَّا مَن بَعْدَ إِذْنِهِ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش رینگه‌دانی ئەو (خوا) نه‌بیته ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەو‌زاته‌ په‌روه‌ردگاری ئیویه ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌واته‌هه‌ر ئەو‌په‌رستن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌بیرناکه‌نه‌وه ﴿إِنَّ إِلَٰهَهُمْ رَبُّكُمْ جَمِيعًا﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووتان هه‌ر بؤ‌لای ئەوه ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به‌ئینی خوا‌حق و‌راسته ﴿إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ بینگومان خوا‌له‌سه‌ره‌تاوه‌دروست‌کراوان دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ دوی (مردنیان) دو‌باره‌دروستیان ده‌کاته‌وه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی پاداشتی ئەوانه‌بداته‌وه ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ که‌پروایان هیتاوه‌و‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه ﴿بِالْقِسْطِ﴾ به‌داد‌گه‌رانه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان نه‌هیتاوه ﴿لَهُمْ شُرَآئِبٌ مِّنْ حَمِيمٍ﴾ تاییه‌ت به‌وانه‌خواردنه‌وه‌ی کولاً و‌کولتی زور‌گه‌رم ﴿وَعَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌سزای سه‌ختی ئازارده‌ر ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌دونیا‌دا بی باوه‌ر‌بوون ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ﴾ خوا‌زاتیکه‌که‌خوری گیراوه ﴿ضِيَاءً﴾ به‌تیشک ﴿وَالْقَمَرَ نُورًا﴾ مانگیشی گیراوه به‌رووناکی ﴿وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ﴾ بؤ (گه‌رانی) مانگ‌چهند قوناغیکی دیاری کردوه ﴿لِيَتَعْلَمُوا عَدَّةَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ﴾ بؤ‌ئه‌وه‌ی ژماره‌ی ساله‌کان و‌حیسابی (مانگ و‌رۆژی) بی‌بزانن ﴿مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ﴾ خوا‌ئه‌وانه‌ی دروست نه‌کردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به‌حق و‌راستی نه‌بیته ﴿يُنصَلُّ الْآيَاتِ﴾ ئایه‌ته‌کان شی‌ده‌کاته‌وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْمُونَ﴾ بؤ‌کو‌مه‌ئیک که‌زانان و‌تیده‌گه‌ن ﴿إِن فِي آخْتِلَافِ﴾ بینگومان له‌جیاوازی ﴿الَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌و و‌رۆژدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ﴾ وه‌هرچی خوا‌دروستی کردوه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌ویدا ﴿لَا يَكُن لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ﴾ چهند نیشانه‌و‌به‌لگه‌هه‌یه بؤ‌ئه‌وانه‌ی که‌خویان ده‌پاریزن و‌له‌خوا‌ده‌ترسن ﴿١﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به‌هیوای دیداری نئمه‌نین (له‌ دواروژدا) ﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ و‌پازی بوون به‌ژیانی دنیا ﴿وَأَطَاعُوا أَوْلِيَاءَهَا﴾ و‌دلنیا بوون بیی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بی‌ئاگان له‌ نایه‌ته‌کانی نئمه‌ ﴿أُولَئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ﴾ نه‌وانه‌ جیگایان دوزه‌خه ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ له‌به‌ر نه‌و کرده‌وانه‌ی که (له‌دونیا‌دا) ده‌یان کرد ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی برویان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و‌کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ﴾ په‌روه‌ر دگاریان رینمونیان ده‌کات ﴿بِإِيمَانِهِمْ﴾ به‌هوی باوهره‌که‌یانسه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ روبره‌کان دین و‌ده‌چن به‌ژیریان دا ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ له‌باخ و‌به‌هشتانی پر نازو نیعمه‌ت دا ﴿دَعَوْنَهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ﴾ دو‌عیان تییدا (نه‌وه‌یه‌که‌ده‌لین) پاکو بیگه‌ردی بو‌تو‌نه‌ی په‌روه‌ر دگاران ﴿وَنَحْمَدُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ سلاو کردن لیان له‌و (به‌هسته‌دا) به‌ووشه‌ی سه‌لامه ﴿وَأَخْرَجُوا مِنْهَا شَرًّا﴾ وه‌ دو‌اهه‌مین دو‌عیان (نه‌وه‌یه‌که‌ده‌لین) ﴿أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بیگومان سوپاس و‌ستایش هر بو‌خوایه‌که‌ په‌روه‌ر دگاری هه‌موو جیهانه ﴿وَلَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ﴾ وه‌نه‌گه‌ر خوا‌په‌له‌ی بگردایه (له‌قوبول کردنی دو‌عی) شه‌رو خرابه‌دا بو‌خه‌لکی ﴿أَسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ﴾ وه‌که‌ په‌له‌کردنی (له‌قوبول کردنی دو‌عی) خیر و‌خوشی ﴿لَقَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ﴾ نه‌وه‌ماوه‌که‌یان دو‌ایی بی‌ده‌هینرا (وکاتی مردونیان ده‌هات) ﴿فَنَذَرُ الَّذِينَ﴾ بویه‌مؤله‌تی نه‌وانه‌ده‌ده‌ین ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به‌هیوای دیداری نئمه‌نین (له‌روژی دو‌ایی دا) ﴿فِي طُعَيْنِهِمْ يَوْمَئِذٍ﴾ له‌نیو‌گومرایی و‌سه‌رکه‌شی خویان دا بسورینه‌وه‌ و‌بتلینه‌وه ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ﴾ وه‌کاتیک‌ئاده‌می زیانکی لی‌بکه‌و‌یت ﴿دَعَانَا الْجَنِّيَّةَ أَوقَاعِدًا أَوْ قَائِمًا﴾ به‌راکشان یان به‌دانیشن یان به‌پتوه‌لیمان ده‌پارینه‌وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ﴾ نه‌مجا کاتیک‌زهره‌رو زیانه‌که‌مان له‌سه‌ر لابر دو‌نه‌مان هیشت ﴿مَرَّ﴾ ده‌روات (ده‌چینه‌سه‌ر حالی پیشووی و‌ده‌گه‌رینه‌وه‌سه‌ر کاری نابه‌سه‌ندی) ﴿كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا﴾ وه‌که‌هاوار و‌دو‌عی نه‌کردیت لیمان نه‌پارینه‌وه‌ ﴿إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ﴾ بو‌لابردنی زیانیک‌که‌دوو‌چاری بو‌بوو ﴿كَذَلِكَ نُزِّنُ﴾ به‌و‌جو‌ره‌رازینراوه‌ته‌وه‌ ﴿لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بو‌زیاده‌ره‌ویان نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یان کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی له‌ناومان برد ﴿الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ چندگه‌ل و‌نه‌ته‌وه‌ له‌پیش‌نیوه‌دا ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک‌ناه‌قیان کرد ﴿وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ له‌کاتیک‌دا که‌پتغه‌مبه‌رانیان به‌به‌لگه‌ی روونه‌وه‌بو‌هات ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ هه‌ر باوهرسان نه‌هینا ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا‌به‌و‌جو‌ره‌توله‌له‌کو‌مه‌لی تاوانباران ده‌ستینین ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً﴾ له‌پاشان‌نیوه‌مان کرد به‌جیگر و‌جینشین ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له‌پاش‌نه‌وان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ نَعْمَلُونَ﴾ بو‌نه‌وه‌ی سه‌رنج‌بدین‌نیوه‌چون‌ره‌فتار و‌کرده‌وه‌ده‌که‌ن ﴿

﴿وَإِذَا نُنَادِي عَلَيْهِمْ﴾ وہ کاتیک بخوینریتہ وہ بہ سہریاندا ﴿ءَايَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ ئایہ تہ روونہ کانی ئیمہ ﴿قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ ئەوانہ ی بہ تہ مای دیداری ئیمہ نین (لہ دواروژ دا) دەلین ﴿أَنْتِ بِقُرْءَانٍ غَيْرِ هَذَا﴾ قورٹانیک ی تر جگہ لہ م قورٹانہ بیتہ ﴿أَوْ بَدِّلْهُ﴾ یان بیگورہ ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي﴾ (ئہ ی مو حہ ممہ د ﴿بِشَيْءٍ﴾ پیمان بلی بو من نی یہ ﴿أَنْ أُبَدِّلَهُ﴾ من یلقای نفسی ﴿كَلَّا لَإِيهَنَ خَوْمَهُ وَهُوَ بِيْغُورٍ﴾ (ان اتبع) من شوین ہیچ شتی ناکہ وم ﴿إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ جگہ لہ وہ ی و حی و سرووش دە کریت بوم ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ بہ راستی من دە ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ ئە گەر سہر پیچی پەر وەرد گارم بکەم ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لە سزای رۆژنکی گەر وەرہ (کہ رۆژی دوا یی یہ) ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (پیمان) بلی ئە گەر خوا بیویستایہ ﴿مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ﴾ ئەم قورٹانہم نە دە خویندہ وہ بو تان ﴿وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ﴾ وہ لە و (قورٹان) ئا گادارم نە دە کردن ﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ﴾ چونکہ بینگومان من مامہ وہ لە ناوتاندا ﴿عُمْرًا مِّن قَبْلِهِ﴾ ما وہ ی تہ مہ نیک ی در یژ پیش ہاتی ئەم قورٹانہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دە ی ئایا ئیوہ بو ژیر نابن و بیر ناکہ نە وہ ؟ ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ جا کی ستہ مکار ترہ ﴿مِمَّنْ﴾ لە و کہ سہ ی ﴿أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ در و بہ دە م خواوہ ہەلبەستنی ﴿أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ﴾ یا ئایہ تہ کانی قورٹان بہ در و دابنیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾ بہ راستی تاوان باران رز گاریان نابیت ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ئەوانہ بینجگہ لہ خوا شتانیک دە پەرستن ﴿مَا لَا يَضُرُّهُمْ﴾ کہ نە زیانیان ہی دە گہ یە نن ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ نە سوود و قازانج ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ﴾ وہ دە لین ئە و بتانہ ﴿شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ تکا کارمانن لای خوا ﴿قُلْ أَتَنْتَوْنَ اللَّهَ﴾ (ئہ ی مو حہ ممہ د ﴿بِشَيْءٍ﴾ بہوانہ) بلی ئایا ئیوہ ہەوال دە دەن بہ خوا ﴿بِمَا لَا يَعْلَمُ﴾ بہ شتیک کہ بی ئا گایہ لنی ی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ لە ئاسمانہ کان و زہ ویدا ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بینگەرد و بلندہ لە وہ ی کہ دە یکہ نە ہا و بہ شی ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ﴾ خە لکی لە رابوردودا ﴿إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ہەر یە ک ئوممەت بوون (بر وادار بوون بہ خوا) ﴿فَأَخْتَفُوا﴾ ئە مجا جیاواز بوون ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ﴾ وہ ئە گەر بر یاریک پیشتر نە درایہ ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ لە لایەن پەر وەرد گار تہ وہ ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ ئە و بر یار دە درالہ نیتوانیاندا ﴿فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لە وہ ی کہ تیدا جیاواز بوون ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وہ ئەوانہ دە لین ﴿لَوْلَا أَنْزَلْ عَلَيْهِ﴾ با بہترایہ تہ خوارہ وہ بوی ﴿ءَايَةً مِّن رَّبِّهِ﴾ بە لگہ و نیشانہ یە ک لە لایەن پەر وەرد گاریہ وہ ﴿فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ﴾ توش بلی بینگومان (زانینی) نہیتی و پەنہانی ﴿لِلَّهِ﴾ تاییہت بہ خوا یہ ﴿فَأَنْتَظِرُونَ﴾ کہ واتہ چاوہ پروانی بکەن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ بہ راستی منیش لە گەل ئیوہ دا ﴿مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ یہ کینکم لە چاوہ پروانکە ران ﴿

﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ و ه کاتیک که نیعمت و رحمتی خویمان ده‌دهین به‌خه‌لکی و تامی ئه‌و نیعمته‌یان پیده‌چیژین ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءَ مَسْتَهْمٍ﴾ له‌پاش زیان و ناخوشیه‌ک که‌لییان که‌وتووه ﴿إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ﴾ ده‌ست به‌جی ئه‌وان پیلان ده‌گیرن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ ده‌رباره‌ی به‌لگه و نایه‌ته‌کانی ئیمه ﴿قُلْ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا﴾ (ئی‌هی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی خوا خیراتره له‌پیلان کردندا (له‌به‌رامبه‌ر پیلانی ئه‌واندا) ﴿إِنَّ رُسُلَنَا﴾ بیگویمان فریشته و چاودیره‌کانمان ﴿يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ﴾ هه‌ر پیلان و فر و فیلیک (ئه‌و بی باوه‌رانه) ده‌یکه‌ن ده‌ینوسن ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ﴾ خوا زاتیکه هاتو چۆتان پی‌ده‌کات ﴿فِي الْبُرُوجِ وَالْبَحْرِ﴾ له‌ووشکایی و له‌ده‌ریادا ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ﴾ هه‌تا کاتیک ئیوه ﴿فِي الْفُلْكِ﴾ له‌که‌شتی دان ﴿وَجَرَيْنَ بِهِمُ﴾ (که‌شتیه‌کان) ده‌یان گیریت ﴿بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ﴾ به‌هوی شنه‌بایه‌کی خوشه‌وه ﴿وَقَرِحُوا بِهَا﴾ و خوش حال ده‌بن پی ﴿جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ﴾ (له‌پر) ره‌شه‌بایه‌کی زور به‌هیز له‌و (که‌شتیانه) هه‌لکات ﴿وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ﴾ و شه‌پولیان بۆ بیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ﴿وَوَطَّئُوا أَنفُسَهُمْ﴾ وه‌دلنیا بوون له‌وه‌ی که‌ئه‌وان ﴿أَحِيطَ بِهِمْ﴾ ده‌وره‌دراون (وله‌ناو ده‌چن) ﴿دَعَاؤُ اللَّهِ﴾ هاوار ده‌که‌نه‌خوای گه‌وره ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ﴾ زور به‌دلسوزی و گه‌ردنی بۆ که‌چ ده‌که‌ن ﴿لَئِنْ أَجَّيْتَنَا﴾ (وه‌دلین) سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر رزگارمان بکه‌یت ﴿مِنْ هَذِهِ﴾ له‌م سه‌ختی و ناره‌حه‌تیه ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بیگویمان ئیمه له‌سوپاسگوزاران ده‌بین (بۆتو ئه‌ی خواجه) ﴿فَلَمَّا أَجَّيْتَهُمْ﴾ ئه‌مجا کاتیک خوا رزگاری کردن (له‌و ناره‌حه‌تیه) ﴿إِذَا هُمْ يَبْعُونَ﴾ کوتوپر ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌خرابه‌کاری و بی باوه‌ری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿بِعَاقِبِ الْحَقِّ﴾ به‌ناره‌وا ﴿يَتَأَيَّأُ النَّاسُ﴾ ئه‌ی ئاده‌می یه (خرابه‌کاره‌کان) ﴿إِنَّمَا بَقِيَّتْكُمْ﴾ له‌راستیدا ستم و ناحه‌قی یه‌کانتان ﴿عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ﴾ زیانی هه‌ر بۆ خوئانه ﴿مَتَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ له‌زه‌تی ژبانی دونیاش بی نرخیه ﴿ثُمَّ إِنَّمَا مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گه‌رانه‌وه‌تان هه‌ر بۆلای ئیمه‌یه ﴿فَنَبِّئْتُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه‌مجا هه‌والتان پی‌ده‌ده‌بین به‌وه‌ی که‌ (له‌دونیادا) ده‌تان کرد ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بیگویمان وینه‌ی ژبانی دونیا ﴿كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ک بارانیک وایه له‌ئاسمانه‌وه باراندومانه ﴿فَأَخْتَلَطُ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾ جا به‌هوی ئه‌و (بارانه‌وه‌روه‌کی زور رواوه‌و) سه‌وزی و روه‌کی زه‌وی تیکه‌ل به‌یه‌ک بوون و به‌یه‌کدا چوون ﴿بِمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له‌وه‌ی که‌خه‌لکی و نازه‌لیش ده‌یخون ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه‌تا کاتیک ﴿أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَأَزْيَنَتْ﴾ زه‌وی (به‌سه‌وزی و روه‌ک) ره‌ونه‌ق و جوانی خو‌ی وه‌رده‌گریت و خو‌ی ده‌رازیئیتسه‌وه ﴿وَوَضَّأَتْ أَهْلَهَا﴾ دانیشتوان و خه‌لکی ئه‌و (زه‌ویه) واده‌زانن ﴿أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا﴾ که‌به‌راستی ئه‌وان به‌توانان به‌سه‌ر (دروینه‌کردن) یددا ﴿أَنَّهُمْ أَمْرُنَا﴾ (له‌ناکاویکدا) فرمانی ئیمه بیت بۆ ئه‌و (زه‌وی و کشتوکاله) ﴿لَيْلًا أَوْ نَهَارًا﴾ له‌شه‌ویان له‌رؤژدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا﴾ ئه‌مجا وه‌ک دروینه‌کرایی لی بکه‌ین (وه‌یچیان بۆ نه‌میئیتسه‌وه) ﴿كَأَن لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ﴾ وه‌ک له‌وه‌و پیش هه‌ر نه‌بوو بیت ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ﴾ نابه‌و جو‌ره‌روونی ده‌که‌ینه‌وه ﴿الْآيَاتِ﴾ نایه‌ت و به‌لگه‌و نیشانه‌کانمان ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بۆ گه‌لی که‌بیرکه‌نه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا﴾ وه‌خوا (خه‌لک) بانگ ده‌کات ﴿إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ﴾ بۆ مالی ناشتی و نارامی (به‌هه‌شت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه‌ریتموونی هه‌ر که‌سینک ده‌کات ﴿يَشَاءُ﴾ که‌بیه‌ویت ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رینگه‌ی راست ﴿۱۵﴾

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا﴾ بۆ نه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿الْحَسَنَىٰ وَزِيَادَةً﴾ پاداشتی چاکتر (به‌هشت) و زیاتریان هه‌یه (که‌بینینی خواجه) ﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ﴾ دهم و چاو‌یان داینا‌گریت (لی‌ی نانی‌شیت) ﴿فَقَرًّا وَلَا ذُلًّا﴾ هیچ ره‌شی و ته‌پ و توزو ریسواییه‌ک ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه‌وانه ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ هاو‌پرتی به‌هه‌شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وانه له‌و (به‌هه‌شته) دان به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَالَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌ش ﴿كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ﴾ که‌کرده‌وی خرابیان کردوه ﴿جَزَاءَ سَيِّئَةٍ﴾ تۆله‌ی هر خرابه‌یه‌ک ﴿بِمِثْلِهَا﴾ به‌نه‌ندازه‌ی نه‌و (خرابه‌یه تۆله‌ی لی‌ ده‌سیندری) ﴿وَوَرَهَقُهُمْ ذُلًّا﴾ وه ریسوایی دایان ده‌گریت ﴿مَّا لَهُمْ﴾ بۆیان نیبه ﴿مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ په‌ناده‌ریک له‌ (سزای) خودا ﴿كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ﴾ (به‌پاده‌یه‌ک روویان ره‌ش بووه) ده‌لنی دهم و چاوویان داپۆشراوه ﴿فَقَطَّعَتْنَا أَلْيَالَ مِظْلَمًا﴾ به‌چند به‌شیک له‌شه‌وه زه‌نگ ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی (که‌باس کران) هاو‌پرتی ناگری دۆزه‌خن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه‌وان تیندا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) باسی بکه بۆیان) نه‌و رۆژه‌ی هه‌موویان کۆده‌که‌ینه‌وه ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ نه‌مجا ده‌لین به‌وانه‌ی ﴿أَشْرَكُوا﴾ هاوبه‌شیان بۆ خوا بریار داوه ﴿مَكَانًا﴾ له‌شوینی خۆتاندا نه‌جولین (پاوه‌ستن) ﴿أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ﴾ خۆتان و بت و په‌رستراوه‌کانتان ﴿فَرَبَّلْنَا بَيْنَهُمْ﴾ نه‌مجا لیکیان جیاده‌که‌ینه‌وه ﴿وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ﴾ په‌رستراوه‌کانیان ده‌لین ﴿مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَارًا تَنعَبُدُونَ﴾ ئیوه ئیمه‌تان نه‌ده‌په‌رست ﴿فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ جا خوا به‌سه که‌شاهید بیت ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾ له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا ﴿إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾ بینگومان ئیمه بی‌ناگابوین له‌به‌ندایه‌تی کردنتان بۆ ئیمه ﴿هٰذَا لِكَيْ تَتْلُوا﴾ له‌ویندا ده‌رده‌که‌ویت ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ﴾ هه‌موو که‌سیتک چی پیش خوی خستوه ﴿وَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه هه‌موو ده‌گه‌پرئیرینه‌وه بۆلای خوا ﴿مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ﴾ که‌کۆمه‌کی که‌ر و په‌روه‌ردگاری حق و راستیانه ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه لییان وون ده‌بیت ﴿مَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ نه‌و (په‌رستراوه درو‌یانه‌ی) هه‌لیان به‌ستبون ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئایا کی رزق و رۆزیتان ده‌دات ﴿مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ناسمان (به‌باران) و له‌زه‌ویه‌وه (به‌رووه‌ک) ﴿أَمْ نَمَلِكُ﴾ یان کی خواهنی (دروستکه‌ری) ﴿السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ﴾ گوی و چاوانه ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ وه کی زیندوو له‌مردوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه مردوو له‌زیندوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ﴾ هه‌روه‌ها کی کاره‌کان هه‌لده‌سورینتی ﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾ بینگومان به‌کسه‌ر ده‌لین خوا ﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ که‌واته (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پیمان بلی ده‌ی بۆ خۆتان نا‌پاریزن (له‌سزای خوا)؟ ﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ﴾ هه‌ر نه‌و خواجه ﴿رَبُّكُمْ الْحَقُّ﴾ په‌روه‌ردگاری راستی ئیوه‌یه ﴿فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ﴾ ده‌ی له‌پاش راستی هیچ هه‌یه ﴿إِلَّا الضَّلَالُ﴾ جگه له‌گومرایی ﴿فَأَنِّي تُصْرَفُونَ﴾ ده‌ی چۆن له‌پرینگه‌ی راست لاده‌درین؟ ﴿فَذَلِكُمْ﴾ کذالک حقت ﴿به‌و جوړه چه‌سپاوه﴾ ﴿كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ بریاری په‌روه‌ردگارت ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی ﴿فَسَقُوا﴾ له‌سنوور لایان داوه ﴿أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان نه‌وانه بر‌وا ناهینن ﴿

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی له‌وانه‌ی کردوتانه به‌هاوبه‌شی خوا ﴿مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ که‌سینک هه‌یه شتیک له‌نه‌بوونه‌وه دروست بکات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُمْ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دووباره‌ی بکاته‌وه ﴿قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ بلی خوا له‌نه‌بوو شت دروست ده‌کات ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُمْ﴾ نه‌مجا (له‌پاش مردنی) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَأَنْ تُوَفَّقُونَ﴾ ده‌ی چوئن له‌راستی لاده‌درین ﴿قُلْ هَلْ لِي إِلاَّ مَا رَزَقْتَنِي﴾ بلی نایا ﴿مِنْ شُرَكَائِكُمْ﴾ له‌ناو په‌رستراوه کانتاندا ﴿مَنْ يَهْدِيَ إِلَى الْحَقِّ﴾ که‌سی هه‌یه رینموونی بکات بو‌رینگای راست ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿يَهْدِي لِلْحَقِّ﴾ رینموونی ده‌کات بو‌رینگای راست ﴿أَفَمَنْ يَهْدِي﴾ جانایا که‌سینک که‌رینموونی ده‌کات ﴿إِلَى الْحَقِّ﴾ بو‌راسته‌ری ﴿أَحْسَبُ أَنْ يُبْعَثَ﴾ شایان تره به‌وه‌ی په‌یره‌وی بکریت و شوینی بکه‌ویت ﴿أَمْ لِي لَّا يَهْدِي﴾ یان که‌سینک رینازی راست شاره‌زا نابی ﴿إِلَّا أَنْ يَهْدِي﴾ مه‌گر شاره‌زا بکریت ﴿فَمَا لَكُمْ﴾ نه‌وه چیتانه ﴿كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چوئن نه‌وه بریار ده‌ده‌ن؟ ﴿وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ﴾ وه زوربه‌یان شوین هیچ ناکه‌ون ﴿إِلَّا ظَنًّا﴾ جگه له‌گومان ﴿إِنْ الظَّنَّ﴾ به‌راستی گومان ﴿لَا يُعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ له‌ناست حه‌قدا هیچ سوودیک (به‌خواونه‌که‌ی) ناگه‌یه‌نیت ﴿إِنْ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا ﴿عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ زانیه به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ ره‌وانی به‌و ناگونجیت نه‌م قورئانه ﴿أَنْ يُفْتَرَى﴾ هه‌له‌به‌سترا بی ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (له‌لایه‌ن که‌سینکه‌وه) جگه له‌خوا ﴿وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي﴾ به‌لکو به‌راستی دانهری نه‌وه (کتیبانه‌ی) ﴿بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ پیش خو‌به‌تی (پیش ده‌ستکاری کردنیان) ﴿وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ﴾ وه روون که‌ره‌وه‌ی کتیه ناسمانیه‌کانه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (نه‌م قورئانه) هیچ گومانی تیدانی به‌ ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه هاتوه ﴿أَمْ يَقُولُونَ افترن﴾ یان ده‌لین (موحه‌ممه‌د ﷺ) خو‌ی نه‌م قورئانه‌ی هه‌له‌به‌ستوه به‌ده‌م خواوه ﴿قُلْ فَأَنُؤِ بِسُورَةٍ﴾ به‌وانه بلی سوره‌تیک به‌ینن ﴿مِثْلِهِ﴾ وه‌که نه‌وه ﴿وَأَدْعُوا مَنْ أَسْطَعْتُمْ وَهَرُكْتُمْ﴾ که‌سینک که‌ده‌توانن بانگی بکه‌ن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له‌خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گر ئیوه راست ده‌که‌ن ﴿بَلْ﴾ (نه‌وه وازلن بینه) به‌لکو ﴿كَذَّبُوا بِمَا﴾ نه‌وانه بر‌ویان به‌قورئان نه‌هیناوه به‌در‌ویان دانا ﴿لَمْ يُحِطُوا بِعَاجِمِهِ﴾ که‌هیچ زانیاریان ده‌رباره‌ی نه‌بوو ﴿وَلَمَّا﴾ که‌هینستا ﴿يَأْتِيهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ سه‌ره‌نه‌جامی (سزاو توله‌ی) قورئانیان بو‌نه‌هاتوه ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ﴾ به‌هه‌مان شتیه (به‌یامی پیغه‌مبه‌رانسان) به‌در‌و‌زانی نه‌وانه‌ی ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌پیش نه‌مانه‌وه بوون ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ نه‌مجا سه‌رنج بده‌که چوئن بوو ﴿عَلَيْهِ الظَّالِمِينَ﴾ دوار‌و‌ژ و ناکامی ستم کاران ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ له‌وانیشدا که‌سی واهه‌یه ﴿يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌بر‌وا به‌قورئان ده‌هینیت ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ که‌سی واشیان هه‌یه ﴿لَا يُؤْمِنُ بِهِ﴾ که‌بر‌وای پی‌ناهینیت ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وه په‌روه‌ردگارت له‌هه‌موو که‌س زاناره ﴿بِالْمُفْسِدِينَ﴾ به‌خرابه‌کاران ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكُمْ﴾ نه‌گر بر‌ویان پی‌نه‌هینای ﴿فَقُلْ لِي عَمَلِي﴾ نه‌وه پنیان بلی (پاداشتی) کرده‌وه‌ی خو‌م بو‌خو‌م ﴿وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ﴾ و (پاداشتی) کرده‌وه‌ی خو‌تان بو‌خو‌تان ﴿أَنْتُمْ بَرِّئُونَ﴾ ئیوه به‌رین (به‌رپر سیارنن) ﴿وَمَا أَعْمَلُ﴾ له‌وه‌ی من ده‌یکه‌م ﴿وَأَنْتُمْ بَرِّئُونَ﴾ منیش به‌ریم (به‌رپر سیارنیم) له‌وه‌ی ئیوه ده‌یکه‌ن ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ (کافران) که‌سی وایان هه‌یه ﴿يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ گویت لی‌ده‌گرن (که‌قورئان ده‌خوینیت) ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصَّمَّمَ﴾ جانایا تو گوفتارت به‌که‌ران ده‌ژنه‌وینی؟ ﴿وَلَوْ كَانُوا لَآ يَعْقِلُونَ﴾ نه‌گر چی نه‌وه که‌رانه هه‌چیش تینه‌گه‌ن ﴿

﴿وَمَنْهُمْ مَنْ﴾ و ه‌ی وایان هیهه ﴿يَنْظُرُ إِلَيْكَ﴾ ده‌روانیت بؤت ﴿أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَمَى﴾ ده‌ی ئایا تو
 رینمونی ئه‌و کویرانه ده‌ک‌ه‌یت (مه‌به‌ست پئی بی‌باوه‌رانه که کویرن له‌ ناست بینینی هه‌ق
 وراستیدا) ﴿وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ﴾ نه‌گه‌ر چی ئه‌و کویرانه نابیناش بن؟ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا
 يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا﴾ ه‌یچ سته‌م له‌خه‌لکی ناکات ﴿وَلَكِنَّ النَّاسَ﴾ به‌لکو خه‌لکی ﴿أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾
 خو‌یان سته‌م له‌خو‌یان ده‌ک‌هن ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ﴾ وه‌ (بیریان بخه‌نه‌وه) ئه‌و ر‌وژه‌ی که (خوا)
 هه‌موویان کو‌ده‌کاته‌وه ﴿كَأَنْ لَّمْ يَلْبَسُوا﴾ ده‌لئی له‌دونیادا نه‌ماونه‌ته‌وه ﴿إِلَّا سَاعَةً﴾ ساتیکی که‌م
 نه‌بیت ﴿مِنَ النَّهَارِ﴾ له‌ ر‌وژیک ﴿يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ خو‌یان به‌یه‌کتر ده‌ناسینن ﴿فَدَحَّسِرَ الَّذِينَ﴾ به‌راستی
 زه‌ره‌مه‌ند بوون ئه‌وانه‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌ بروایان نه‌هینا به‌ (زیندووبونه‌وه) دیداری خوا
 ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ وه‌ئه‌وانه رینمونی وه‌ر گره‌نه‌بوون ﴿وَمَا نُزِّلَتْ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر نیشان‌ت بده‌ین
 ﴿بَعْضُ﴾ هه‌ندیك ﴿الَّذِي نَعِدُهُمْ﴾ له‌وه‌ی به‌لینمان داوه‌پیان (زالبونت به‌سه‌ریاندا) ﴿أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ﴾ یان
 تو‌بمرینین (پیش‌به‌دی هاتنی) ﴿فَالْيَتَامَىٰ مَرْجِعُهُمْ﴾ نه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌یان هه‌ر بؤ‌لای ئیمه‌یه ﴿ثُمَّ اللَّهُ﴾ پاشان
 خوا ﴿شَهِيدٌ﴾ شایه‌ته ﴿عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ﴾ له‌سه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ ده‌یک‌هن (له‌پاش تو) ﴿وَلِكُلِّ﴾
 أُمَّةٍ رَّسُولٌ﴾ وه‌ بؤ‌ه‌موو گه‌لنک پینغه‌مه‌رینک هه‌بووه ﴿فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ﴾ جا‌کاتیک پینغه‌مه‌ره‌که‌یان
 (له‌قیامه‌تدا) هات بؤ‌لایان ﴿فُضِيَ بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده‌دریت له‌نیوانیاندا ﴿يَالْقَسِيطِ﴾ به‌داد‌گه‌ری و راستی
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه‌ ئه‌وان ه‌یچ سته‌میان لی‌ناکریت ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ﴾ ده‌لین که‌ی ده‌بیت ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾
 ئه‌و به‌لین وه‌ره‌شه‌یه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه راست ده‌ک‌هن ﴿قُلْ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ)
 بلیٰ ﴿لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي﴾ به‌ده‌ستم نی‌یه بؤ‌خودی خو‌م ﴿ضَرَّاءٌ وَلَا نَفْعًا﴾ ه‌یچ زیان و سوودیک
 ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی خوا‌بیه‌ویت ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ بؤ‌ه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک کاتیکی دیاری
 کرا وه‌یه ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه‌گه‌ر کاته‌که‌یان هات ﴿فَلَا يَسْتَجِرُونَ سَاعَةً﴾ نه‌وانه‌ساتیک دوا ده‌ک‌هن
 ﴿وَلَا يَسْتَعِدُّونَ﴾ نه‌پیشیش ده‌ک‌هن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ تو‌بلیٰ (به‌وانه) پیم بلین ﴿إِنْ أَنْتُمْ عَدَابُهُ﴾ نه‌گه‌ر
 سزای خواتان بؤ‌هات ﴿بَيْتًا أَوْ نَهَارًا﴾ له‌شه‌ودایان له‌ر‌وژدا ﴿فَأَذَانًا لِّمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ﴾ ئایا تاوانباران
 بؤ‌چی (سزایه‌ک) په‌له ده‌ک‌هن ﴿أَثَرًا إِذَا مَا وَقَعَ﴾ ئایا پاش ئه‌وه‌ی ر‌وی داو‌به‌دی هات ﴿ءَا مَنْتُمْ بِهِ﴾
 ئیوه بر‌وای پی‌دینن؟! ﴿ءَالْفَنِّ﴾ ئائینستا (بر‌وای پی‌دینن)؟ ﴿وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ﴾ خو‌به‌راستی ئیوه
 په‌له‌ی هاتنی (ئه‌و سزا) یه‌تان ده‌کرد ﴿ثُمَّ قِيلَ﴾ نه‌مجا پینان ده‌ووتریت ﴿لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به‌وانه‌ی
 که‌ سته‌میان کرده‌وه ﴿ذُوقُوا عَذَابَ﴾ بچه‌ژن سزای ﴿الْخُلْدِ﴾ هه‌میشه‌یی ﴿هَلْ تُحْزَنُونَ﴾ ئایا ئیوه تو‌له‌تان
 لی‌ده‌سه‌ندریت ﴿إِلَّا يَمًا﴾ مه‌گه‌ر به‌هوی ئه‌و (کارانه‌وه) نه‌بیت ﴿كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ که‌خوتان ده‌تان
 کرد ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) لیت ده‌پرسن ﴿أَحَقُّ هُوَ﴾ ئایا ئه‌و سزایه‌راسته (به‌دی
 دیت)؟ ﴿قُلْ إِي وَرَبِّي﴾ پینان بلیٰ به‌لی سوتند به‌په‌روه‌ر دگ‌ارم ﴿إِنَّهُ رَاحِقٌ﴾ بی‌گومان ئه‌وه‌راسته
 ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه‌ ئیوه ناتوانن خوتانی لی‌قوتار بکه‌ن ﴿۳۳﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ﴾ نه گهر هی ههر که سینک بیت ﴿ظَلَمَتْ﴾ که سته می کردووه (له دونیادا) یان بی باوهر بوو بیت ﴿مَا فِي الْأَرْضِ﴾ ههر چی له زه ویدایه ﴿لَأَقْتَدَتَّ بِهِ﴾ له بریتی خوئی دهیدات (تهنها بوئه وهی رزگاری بیت) ﴿وَأَسْرَأُ النَّدَامَةَ﴾ وه (بی باوهران) په شیمانی خویمان ده شارنه وه (له و روزه‌دا) ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتیک که ئه و سزایه ده بینن ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾ جا بریار ده دریت له نیوانیاندا به دادوهری ﴿وَهُمْ لَا يظلمُونَ﴾ و ئه وانه هیچ سته میان لی ناکریت ﴿الْإِنِّ لِلَّهِ﴾ ناگادار بن به راستی مولکی خویسه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وهی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ﴿الْإِنِّ وَعَدَّ اللَّهُ﴾ ناگادار بن به راستی به لیتی (ههره شهی) خوا ﴿حَقٌّ﴾ راسته ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه یان نازان ﴿هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ئه و (خویسه) ده ژینیت وده مرینیت ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ و ههر بولای ئه و ده گهرینرنه وه (له روزهی دواییدا) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نهی خه لکینه ﴿فَدَجَّاءَ تَكْمُرُ﴾ بیگومان بوتان هاتووه ﴿مَوْعِظَةٌ لِّمَنِ زَكَّرُ﴾ ناموزگاری (قورئان) له لایه ن پهر وهر دگار تانه وه ﴿وَشِقَاءَ لِمَنِ الْأَصْدُورُ﴾ وه شیفا و چاره یه بوئه وهی له ناو دل وده روتان دایه ﴿وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ وه رینموونیی و میهره بانیه ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو پرواداران ﴿قُلْ يَفْضَلِ اللَّهُ﴾ (نهی موحه ممه د) بلی ههر به هوئی چاکه و ﴿وَبِرَحْمَتِهِ﴾ و میهره بانی خواو یه ﴿فَإِنَّكَ فَالِقُ الْخُوفِ﴾ جا که واته بابه وه دلخوش بن ﴿هُوَ حَيُّرٌ﴾ نه وه چاکتره (بویان) ﴿مَمَّا يَجْمَعُونَ﴾ له وهی کوئی ده که نه وه (له شتی ئه م دونیایه) ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی (به و بی پروایانه) پیم بلین ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ نه وهی خوا ناردوویه تیه خواره وه ﴿لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾ بوتان له رزق و روزهی ﴿فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ﴾ هه ندیکتان کردووه ﴿حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ به حهرام و (هه ندیکی) به حه لال ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی ئایا خوا ﴿أَذِنَ لَكُمْ﴾ مؤله تی (ئه وهی) پی داوون (له خوتانه وه شتانیک حه لال و شتانیکیش حهرام بکه ن) ﴿أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفَتَّرُونَ﴾ یان درو ده که ن به ناوی خواوه ﴿وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ﴾ وه گومانی ئه وانه چیه ﴿يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که درو هه لئه به ستن به ناوی خواوه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له روزهی دواییدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَذُو فَضْلٍ﴾ خواو نی چاکه و فهزل و به هره یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به سه ر خه لکی یه وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ﴾ به لام زوربه ی خه لکی ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی (ئه و چاکه و به هرانه) ناکه ن ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ وه (نهی موحه ممه د) توله ههر مه به ست و کاریکدایت ﴿وَمَا تَشَاءُونَ مِنْ قَوْلٍ﴾ وه ههر چی له قورئان بخوینی ﴿وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ﴾ و (ئیوه) ههر کرده وه به ک بکه ن ﴿إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ﴾ بیگومان ئیمه به سه ر تانه وه ﴿شُهُودًا﴾ شایه تین و ناگادارین ﴿إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ﴾ کاتیک ده رونه ناویه وه و پیوهی خهریکن ﴿وَمَا يَعْرُبُ﴾ وه وون نابیت ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له پهر وهر دگارت ﴿مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ﴾ به ئه ندازه ی گهر دیله یه ک ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه له زه وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ و نه له ئاسماندا ﴿وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ﴾ وه نه بچو کتر له و گهر دیله یه ﴿وَلَا أَكْبَرَ﴾ و نه گه وره تر له و (گهر دیله یه) ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ مه گهر ئه وه تا له ناو په راویکی ئاشکرادا (که مه به ست پی لوح المحفوظ) ه

﴿الآيَاتِ﴾ ناگادار بن بیگومان ﴿أُولِيَاءَ اللَّهِ﴾ دوستانی خوا ﴿لَاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له‌سه‌ر نیه ﴿وَلَا هُمْ يَخْزُونَ﴾ خه‌فه‌تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌رپان هیتاوه ﴿وَكَاوُوا يَتَّقُونَ﴾ وه‌هه‌میشه خویان ده‌پاریزن و له‌خوا ده‌ترسن ﴿لَهُمُ الْبَشَرَى﴾ هه‌ر بو نه‌وانه مزگینی و موژده ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ و له‌دوار و ژیشدا ﴿لَا تَبْدِيلَ﴾ گوران نییه ﴿لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ بو ووته (و به‌لینه) کانی خوا ﴿ذَلِكَ هُوَ﴾ هه‌ر نه‌ویه ﴿الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ سه‌ر که‌وتنی زور گه‌وره ﴿وَلَا يَخْزُكَ﴾ باخه‌مبارت نه‌کات ﴿قَوْلُهُمْ﴾ ووته‌ی نه‌وانه ﴿إِنَّ الْعِزَّةَ﴾ چونکه به‌راستی هیز و ده‌سه‌لات ﴿لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ هه‌مووی بو‌خوایه ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ خوایش بیسه‌ری زانایه ﴿الآيَاتِ لِلَّهِ﴾ ناگادار بن به‌راستی هه‌ر بو‌خوایه ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه‌ر چی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌ر چیش له‌زه‌وی دایه ﴿وَمَا يَشْعُرُ﴾ په‌یره‌ویان نه‌کردوه ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی بیجگه له‌خواده‌په‌رستن ﴿شُرَكَاءَ﴾ په‌رستراوانی (هاوبه‌شانی بو‌خوا) ﴿إِنْ يَشْعُرُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ نه‌وانه‌ی تنه‌ها شوین گومان که‌وتوون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی تنه‌ها دروده‌که‌ن (به‌گومان و گوتره‌شت ده‌لین) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه‌و‌خوایه‌زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ شه‌وی بو‌داناون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهَا﴾ تاتیدا بحه‌سینه‌وه ﴿وَالنَّهَارُ مُبْصِرًا﴾ ر‌وژیشی داناوه به‌روونا‌که‌ره‌وه (که‌مایه‌ی ژبان و گوزه‌رانتان بیت) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که‌باس کرا) ﴿لَايَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ چه‌ند به‌لگه‌و نیشانه‌هه‌یه بو‌که‌سانیک که‌ده‌بیستن و ژیرن ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ نه‌وانه‌ده‌لین خوا‌مندالی بو‌خوی هه‌لب‌ژاردوه!! ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاک‌ی و بیگه‌ردی بو‌خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ﴾ نه‌و‌بی نیازه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ﴾ تنه‌ها نه‌و‌خواه‌نیانه‌هه‌ر چی و له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ر چی و اله‌زه‌ویدا ﴿إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا﴾ هیچ به‌لگه‌یه‌کتان لانیه‌به‌مه‌ی که‌ده‌یلین. ﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ نایا شتیک ده‌لین به‌ده‌م‌خواوه که‌نایزان و بی‌ناگان لینی ﴿قُلْ إِنْ الَّذِينَ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلنی به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که‌درق‌هه‌ل‌ده‌به‌ستن به‌ناوی خواوه ﴿لَا يُفْلِحُونَ﴾ (هه‌ر‌گیز) ر‌زگارنابن ﴿مَتَّعٌ فِي الدُّنْيَا﴾ (چونکه) به‌هره و ر‌باور‌دنیکی که‌م‌له‌دونیادا (به‌سه‌ر‌ده‌بن) ﴿ثُمَّ آتَيْنَا﴾ پاشان بو‌لای نيمه‌یه ﴿مَرَجِعُهُمْ﴾ گه‌ر‌انه‌ویان ﴿ثُمَّ نُذِيقُهُمْ﴾ نه‌مجا‌پیان ده‌چیژین ﴿الْعَذَابَ الشَّدِيدَ﴾ سزای زور‌تونند ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی که‌بر‌ویان نه‌هیتا (تامردن) ﴿۷۰﴾

﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ﴾ (تہی مو حہ ممہ د ﷺ) دہنگوباس و ہہوالی نوح (علیہ السلام) یان بؤ بخوینہرہ وہ
 ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ کاتیک بہ گہلہ کہی ووت ﴿يَقَوْمُ﴾ تہی گہلہ کہم ﴿إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ﴾ تہ گہر
 بہ لاتانہ وہ قورس و گرانہ ﴿مَقَامِي﴾ مانہ وہم لہ ناوتاندا ﴿وَتَذَكِّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ و ناموزگاری کردنم
 (بوتان) بہ نایہ تہ کانی خوا ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ تہ وامن پشتم بہ خوا بہ ستو وہ ﴿فَاتَّخِمْوْا أَمْرَكُمْ﴾ تیوہش
 کارو بریاری خوتان کو کہ نہ وہ ﴿وَشُرَكَاءَ كُفْرًا﴾ لہ گہل ہا وہ شہ کانتان دا ﴿لَنْ يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً﴾
 تہ مجا با کار و بریارہ کانتان شار اوہ نہ بیت بہ لاتانہ وہ (بہ لکو ناسکر ابیت) ﴿لَنْ أَقْضُوا إِلَيْ﴾ پاشان بہ لامارم
 بدن ﴿وَلَا تَنْظُرُونَ﴾ و ماوہ مہ دہن ﴿۷۱﴾ ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ جا تہ گہر سہرہ بیچیتان کردم (پشتم تی دہ کہن)
 ﴿فَمَا سَأَلْتُمْ﴾ تہ وہ من داوام نہ کردوہ لیتان ﴿مِنْ آجْرٍ﴾ ہیچ پاداشتیک ﴿إِنْ آجَرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی
 من ہر لہ سہر خواہیہ ﴿وَأَمْرْتُ﴾ وہ فرمانم ہی دراوہ ﴿أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ کہ لہ فرمانبہر دارانی
 خودا و موسولمانان ہم ﴿۷۲﴾ ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ تہ مجا بہ درویان زانی ﴿فَجَجَبْتُهُ وَمَنْ مَعَهُ﴾ تہ وسا ئیمہش تہ و
 (نوح) و تہ وانہش کہ لہ گہلی بوون رزگارمان کردن ﴿فِي الْفُلْكِ﴾ لہ کہ شتیہ کہدا ﴿وَجَعَلْتَهُمْ﴾
 وہ کردمانن ﴿حَلَائِفَ﴾ بہ جی نشینانی (تہ وان لہ زہ ویدا) ﴿وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ﴾ تہ وانہ شمان ژیر ناو خست ﴿كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا﴾ کہ بروایان بہ نایہ تہ کانی ئیمہ نہ ہینا ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ تہ مجا سہر نہج بدہ و پروانہ بزانیہ چون
 بسو ﴿عَقِبَةُ الْمُذْرِبِينَ﴾ دواروژ و ناکامی ترسینراوان ﴿۷۳﴾ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ تہ مجا لہ دوای نوح
 ناردمان ﴿رُسُلًا﴾ پیغہ مہرانیک ﴿إِلَى قَوْمِهِ﴾ بؤ ناو گہلہ کانیان ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ تہ وانیش ہاتن
 بؤ لایان بہ بہ لگہ پروونہ کانہ وہ ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا﴾ کہ چی تہ وان بروایان نہ ہینا ﴿بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾
 بہ وہی کہ لہ رابر دوودا بروایان پینہ ہینا بوو ﴿كَذَلِكَ نَطْعُ﴾ بہ و جورہ مؤر دہ نینن ﴿عَلَى قُلُوبٍ﴾ بہ سہر
 دلی ﴿الْمُعْتَدِينَ﴾ دہست دریز کاراندا (تاتیگہن) ﴿۷۴﴾ ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ پاشان ناردمان ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ لہ پاش
 تہ و نیراوانہ ﴿مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ موسا و ہاروون بؤ لای فیرعہون ﴿وَمَلَايِكَةٍ﴾ و بؤ لای
 دہستہ و تاقمہ کہی ﴿بِآيَاتِنَا﴾ بہ بہ لگہ و مو عجیزہ کانمانہ وہ ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ بہ لام تہ وان خویمان
 بہ گہورہ زانی ﴿وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾ و تہ وان ہوزینکی تاوان باربوون ﴿۷۵﴾ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ جا کاتیک
 بؤیان ہات ﴿الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ ہق و راستی لہ لایہن ئیمہ وہ ﴿قَالُوا إِنَّ هَذَا﴾ ووتیان بیگومان تہ مہ
 ﴿لَيْسَ سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ جادوویہ کی روون و دیارہ! ﴿۷۶﴾ ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا ووتی (پیان) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ لِلْحَقِّ﴾ نایا
 تیوہ بہ مہق و راستیہ دہ لین (جادوہ) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بوتان ہاتوہ ﴿أَيْسَرَ هَذَا﴾ نایا تہ وہ جادوہ
 ﴿وَلَا يَفْلِحُ السَّجُرُونَ﴾ کہ جادو و بازان رزگاریان ناییت ﴿۷۷﴾ ﴿قَالُوا أَلْحَقْنَا﴾ ووتیان نایا ہاتووی بؤ لامان
 ﴿بِإِلْفَتِنَا﴾ بؤ تہ وہی لامان دہی ﴿عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتِنَا﴾ لہ وہی باو و باپیرانمان لہ سہری بوون ﴿وَتَكُونُ
 لَكُمْ﴾ تابو ہر دووکتان (موسا و ہاروون) بیت ﴿الْكِبْرِيَاءَ﴾ گہورہی (وسہرؤ کایہ تی بہ نوئیسرائیل)
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ لہ زہ ویدا ﴿وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ئیمہ ہہ گیز باوہرتان ہی ناکہین ﴿۷۸﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعهون ووتی (به‌کۆمه‌له‌که‌ی) ﴿أَتُوتَنِي بِكُلِّ﴾ بۆم بیتن و (کۆی بکه‌نه‌وه) هه‌موو ﴿سَجْرٍ عَلِيمٍ﴾ جادوو گهریکی زۆر زانا و لیزان ﴿۷۶﴾ ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ جا کاتیک جادوو گهره‌کان هاتن ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى﴾ مووسا پینی ووتن: ﴿الْقَوْمَ أَنْتُمْ مُلْقَوْنَ﴾ ئەوه‌ی ده‌تانه‌وی بیهاویژن (فریسی ده‌ن) ﴿۷۷﴾ ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا﴾ ئەمجا کاتیک (جا دووه‌کانیان) فری دا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ مووسا ووتی ﴿مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ﴾ هه‌رچی ئیوه هیتاوتانه جادووہ ﴿إِنَّ اللَّهَ سَيُطْلِعُهُ﴾ بیگوومان خوا به‌زوویسی پوچه‌لی ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّهُ﴾ چونکه به‌راستی خوا چاکی ناکات ﴿عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ﴾ کرده‌وه‌ی خراپه‌کاران ﴿۷۸﴾ ﴿وَيُخَيِّئُ اللَّهُ الْحَقَّ﴾ خوا حه‌ق و راستی سه‌رده‌خات (ده‌یچه‌سپیتیت) ﴿بِكَلِمَةٍ﴾ به‌فرمان و به‌لینه‌کانی ﴿وَتُوكِّرُهُ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانبارانیش پیان ناخوش بیت ﴿۷۹﴾ ﴿فَمَاءَ أَمْنٍ﴾ جا (له‌سه‌ره‌تاوه) بروای نه‌هیتا ﴿لِمُوسَى﴾ به‌مووسا ﴿إِلَّا ذُرِّيَّةً﴾ چهند که‌سیک نه‌بیت ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ له‌گه‌له‌که‌ی ﴿عَلَى خَوْفٍ﴾ به‌هوی ترس و بیمیان ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له‌فیرعهون ﴿وَمَا لِإِيهِمْ﴾ و‌کاربه‌ده‌ست و گه‌وره‌کانیان ﴿أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾ نه‌وه‌ک بیانگیرته‌وه بۆبی دینی ﴿وَإِنْ فِرْعَوْنُ﴾ به‌راستی فیرعهون ﴿لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ﴾ خو به‌زل زان و زال بو له‌زه‌وی (میسر) دا ﴿وَأِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ وه‌به‌راستی له‌سنوور به‌زیتان بوو ﴿۸۰﴾ ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ وه‌مووسا ووتی ﴿يَقَوْمُ﴾ ئەی گه‌له‌که‌م ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ گهر ئیوه ﴿ءَأَمِنْتُمْ بِاللَّهِ﴾ برواتان به‌خوا هیتاوه ﴿فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا﴾ ئەوه‌ته‌نھا پشت به‌خوا به‌ستن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ﴾ ئەگه‌ر ئیوه‌فرمانبه‌ر و مل که‌چن ﴿۸۱﴾ ﴿فَقَالُوا﴾ ئەوانیش (باوه‌رداره‌کان) ووتیان ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته‌نھا پشتمان به‌خوا به‌ستوه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً﴾ ئەی په‌روه‌ردگارمان مه‌مانگیره‌به‌جینگه‌ی ئەشکه‌نجه و نازار ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بۆ گه‌لی سته‌مکاران ﴿۸۲﴾ ﴿وَوَجَّنا﴾ وه‌رزگارمان بکه ﴿بِرَحْمَتِكَ﴾ به‌به‌زه‌یسی خوت ﴿مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ له‌ده‌ست کۆمه‌لی بی بروایان ﴿۸۳﴾ ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾ وه‌نیگامان کرد ﴿إِلَى مُوسَى﴾ بۆ مووسا ﴿وَأَخِيهِ﴾ و‌براکه‌ی (هاروون) ﴿أَنْ نَّبُوءَا﴾ که‌پیکی بیتن و ناماده‌ی بکه‌ن ﴿لِقَوْمِهِمْ﴾ بۆ گه‌له‌که‌تان ﴿بِمِصْرَ بُيُوتًا﴾ چهند خانوویه‌ک له‌میسردا (که‌تیتیدا بعه‌وینه‌وه) ﴿وَأَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً﴾ وه‌خانووه‌کانتان بکه‌ن به‌قبیله (واته‌بیکن به‌جینگای په‌رستنی خودا) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و‌به‌رینکو پیکی نویتز به‌جی بیتن ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ مژده‌ش بده به‌برواداران (به‌به‌هشت و سه‌رکه‌وتن) ﴿۸۴﴾ ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ و‌مووسا ووتی ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ﴾ ئەی په‌روه‌ردگارمان به‌راستی تو ﴿أَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ﴾ به‌خشسیوته‌به‌فیرعهون و کۆمه‌له‌که‌ی ﴿زِينَةً وَأَمْوَالًا﴾ هۆکاری پازانه‌وه و جوانی و مال و سامانی زۆر ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿رَبَّنَا اضْلُمْنَا﴾ ئەی په‌روه‌ردگارمان بۆ ئەوه‌ی خه‌لک گومرا بکه‌ن ﴿عَنْ سَبِيلِكَ﴾ له‌رینگای تو ﴿رَبَّنَا أَظْمَسْنَا﴾ ئەی په‌روه‌ردگارمان له‌ناوی به‌ره و مه‌یهیتله ﴿عَلَى أَمْوَالِهِمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَأَشَدُّدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ دله‌کانیان ره‌ق و په‌ش بکه ﴿فَلَا يُؤْمِنُوا﴾ چونکه بروا ناهیتن ﴿حَتَّى يَرَوْا﴾ هه‌تا نه‌بیتن (به‌چاوی خو‌یان) ﴿الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿۸۵﴾

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خوای گه‌وره) فہرمووی بیگومان ﴿أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمْ﴾ داوای ہہردووکتان و ہرگیرا ﴿فَأَسْتَقِيمَا﴾ جا خو پراگر و ہر دہوام بن (لہ سہر نایینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ﴾ و ہ مہ کہ ونہ شوین پینگای ﴿الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئەوانہی کہ نازانن ﴿وَجَوْزُ نَابِئِیْ اِسْرَءِیْلِ الْبَحْرَ﴾ ئەمجا نہوہی ئیسرا ئیلمان لہ دہریاکہ (دہریای سوور) پہراندوہہ ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ﴾ ئەمجا فیرعہون و لہ شکرہ کہی شوینیان کہوتن ﴿بَغْيًا وَعَدُوًّا﴾ بہ ستم و دہست دریشی کردن ﴿حَتَّىٰ اِذَا﴾ ہہتا ئەو کاتہی ﴿اَدْرَاكَهُ الْغَرَقُ﴾ خہریک بوو (فیرعہون) بخنکی ﴿قَالَ ءَاَمَنْتُ﴾ ئەوسا ووتی بروام ہینا ﴿اِنَّهُ لَا اِلٰهَ﴾ کہ ہیچ پہرستراونکی راست نی یہ ﴿اِلَّا الَّذِیْ﴾ جگہ لہ ئەو (خوایہ) نہ بیت ﴿ءَاَمَنْتُ بِہٖ﴾ کہ بروایان پی ہینا وہ ﴿بَنُو اِسْرَءِیْلِ﴾ نہوہی ئیسرائیل ﴿وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِیْنَ﴾ و ہ منیش لہ موسلمانانم ﴿ءَاَلْتَنَ﴾ ئیستا (باوہر دینیت؟) ﴿وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ﴾ کہ بیگومان لہوہو پیش سہر پیچیت کرد ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِیْنَ﴾ و ہ تو لہ خرابہ کاران و تیکدہران بوویت ﴿قَالِیَوْمَ﴾ بہ لام ئەمرو ﴿نُنَجِّیْكَ بِبَدْنِكَ﴾ لاشہ کہت (لہ دہریا) رزگار دہ کہین ﴿لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَ ءَاٰیةً﴾ بو ئەوہی بیی بہ پہند بو ئەوہی لہ دوای تو دیت ﴿وَاِنَّ كَثِیْرًا مِنَ النَّاسِ﴾ و ہ بہ راستی زوریک لہ خہلکی ﴿عَنْ ءَاٰیَتِنَا لَعْنُفُوْنَ﴾ بی ناگان لہ بہ لگہ و نیشانہ کانی نیمہ ﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا﴾ سویند بہ خوا بیگومان نیشتہ جیمان کردن ﴿بَنِیْ اِسْرَءِیْلِ﴾ نہوہی ئیسرائیل ﴿مُبَوَّأِصْدِقٍ﴾ لہ شوینیکی چاک و شایستہ دا ﴿وَرَزَقْنٰہُمْ مِنَ الطَّيْبٰتِ﴾ و رۆزی چاک و پاکمان پی دان ﴿فَمَا اَخْتَلَفُوْا﴾ جا راجیاو دوو بہرہک نہ بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَ ہُمْ الْعِلْمُ﴾ ہہتا زانین و شارہ زایی (تہورات) یان بو ہات ﴿اِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی پہر و ہر دگارت ﴿یَقْضِیْ بَیْنَہُمْ﴾ بریار دہدات لہ نتیواناندا ﴿یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ لہ رۆزی دوایدا ﴿فِیْمَا کَانُوْا فِیْہِ یَخْتَلِفُوْنَ﴾ لہوہی ئەوان تیدا راجیا بوون ﴿اِنَّ كُنْتَ﴾ جائہ گہر تو ﴿فِیْ شَکِّ﴾ لہ گوماندای ﴿مِمَّا اَنْزَلْنَا اِلَیْكَ﴾ لہوہی کہ نار دومانہ تہ خواریوہ ہوت ﴿فَسَعَلَ الَّذِیْنَ﴾ ئەوہ پرسیار لہ وانہ بکہ ﴿یَقْرَءُوْنَ الْکِتٰبَ﴾ کہ کتیبی ئاسمانی شارہ زان و دہیخویننہوہ ﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ لہ پیش تو ﴿لَقَدْ جَاءَکَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ہوت ہاتوہہ ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ ہق و راستی لہ پہر و ہر دگارتہوہ ﴿فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِیْنَ﴾ کہواتہ لہ دہستہی گومانداران مہبہ ﴿وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِیْنَ﴾ و لہ وانہش مہبہ ﴿کَذٰبُوْا بِآٰیٰتِ اللّٰہِ﴾ کہ نیشانہ کانی خوایان بہ درۆزانی (وباوہر یان پی نہ ہینان) ﴿فَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِیْنَ﴾ (ئہ گہر و ابکہیت) ئەوہ دہ چیتہ ریزی زہر مہندانہوہ ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ﴾ بہ راستی ئەوانہی ﴿حَقَّتْ عَلَیْہِمْ﴾ دہر چوہ و چہسپاوہ بویان ﴿کَلِمٰتُ رَبِّكَ﴾ بریاری پہر و ہر دگارت ﴿لَا یُؤْمِنُوْنَ﴾ بر و ناہینن ﴿وَلَوْ جَآءَ ہُمْ﴾ (بر و ناہینن) ہر چہند بویان بیت ﴿كُلُّ ءَاٰیةٍ﴾ ہہموو بہ لگہ و نیشانہ یہک ﴿حَتَّىٰ یَرُوْا﴾ ہہتا نہ بینن (بہ چاوی خوایان) ﴿الْعَذَابَ الْاَلِیْمَ﴾ سزای سہختی نازاردہر ﴿۷۷﴾

﴿قَالُوا لَكَ آتٌ قَرِيبٌ ءَأَمِنْتَ﴾ (خه‌لکی) هیچ شار و گوندیک (له‌وانه‌ی که هه‌ره‌شه‌یان لیکرا) و باوه‌ریان
 هینا (کاتی بینین و دابه‌زینی سزای په‌روه‌دگار) ﴿فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا﴾ باوه‌ره‌که‌یان هیچ سوودی پی
 نه‌گه‌یاندن ﴿إِلَّا قَوْمٌ يُّؤَسُّسُ﴾ جگه‌له‌گه‌لی یونس (علیه‌السلام) نه‌بیت ﴿لَمَّا ءَأْمَنُوا﴾ کاتیک هه‌مو و بر وایان
 هینا و ته‌وبه‌یان کرد (که دل نیابوون سزای په‌روه‌دگار دابه‌زیوه‌بو سهریان) ﴿كَشَفْنَا عَنْهُمْ﴾ لامان
 برد له‌سهریان ﴿عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ سزای سهرشوری و پرسیوایی ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دنیادا
 ﴿وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ و به‌هره و خو‌شیمان پیدان تا ماوه‌یه‌ک (تا کاتی مردنیان) ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾
 وه‌ئه‌گه‌ر په‌روه‌دگار ت بیوستایه ﴿لَأَمَنَّ﴾ پروای ده‌هینا ﴿مَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌و (خه‌لکه‌ی) واله‌زه‌ویدان
 ﴿كُلُّهُمْ جَمِيعًا﴾ هه‌مو و به‌تیکرا ﴿أَفَأَنْتَ﴾ ده‌ی ئیاتو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿تُكْرَهُ النَّاسُ﴾ زور
 له‌خه‌لکی ده‌که‌یت ﴿حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ هه‌تا بینه پروادار ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ﴾ وه‌بو هیچ که‌سیک
 نی‌یه ﴿أَنْ تُؤْمِنَ﴾ که‌بر واینتی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌ویستی خوا نه‌بیت ﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ﴾ وه‌پرسی
 (وبی باوه‌ری) ده‌خاته ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ سهر‌ئه‌وانه‌ی ﴿لَا يَعْقِلُونَ﴾ که‌تی ناگه‌ن و بیرناکه‌نه‌وه ﴿قُلْ أَنْظِرُوا﴾
 (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: سه‌رنج بدن ﴿مَا ذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ چی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه
 ﴿وَمَا تُغْنِي الْأَيْتُ وَالنُّذُرُ﴾ که‌چی نیشانه و ترسینه‌ره‌کان هیچ سوود ناگه‌یه‌نن ﴿عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 به‌که‌سانیک پروانه‌هینن ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده‌ی چاوه‌روانی چی ده‌که‌ن ﴿إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ﴾
 بیجگه‌له‌رووداوینک وه‌ک رووداوه‌کانی ئه‌وانه‌ی ﴿خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ که‌له‌پیشیانه‌وه‌رابوردن
 ﴿قُلْ فَأَنْظِرُوا﴾ بلی ده‌ی چاوه‌روان بکه‌ن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به‌راستی منیش له‌گه‌ل ئیوه‌دا
 ﴿مَنْ الْمُنتَظِرِينَ﴾ له‌چاوه‌روانانم ﴿ثُمَّ نُنَجِّي﴾ پاشان ئیمه‌رزگاری ده‌که‌ین (له‌کاتی ناره‌حه‌تیدا)
 ﴿رُسُلَنَا﴾ پیغه‌مبه‌رانمان (﴿وَالَّذِينَ ءَأْمَنُوا﴾ و ئه‌وانه‌ی پروایان هیناوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابه‌و شیه‌وه
 ﴿حَقَّاعَيْنَا﴾ پیویسته له‌سهرمان ﴿نُجِّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئیمان داران رزگار بکه‌ین ﴿قُلْ يَتَّيَّبُهَا النَّاسُ﴾
 بلی ئه‌ی خه‌لکینه ﴿إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌له‌گومانان ﴿مِنْ دِينِي﴾ له‌(راستی) ئاینه‌که‌م
 ﴿فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ﴾ ئه‌وه‌من ناپه‌رستم ئه‌وانه‌ی ﴿تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که‌ئیوه‌ده‌ی په‌رستن بیجگه‌له‌خوا
 ﴿وَلَكِنْ﴾ به‌لکو ﴿أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي﴾ ئه‌و خوایه‌ده‌په‌رستم ﴿يَتَوَفَّاكُم﴾ که‌ئیوه‌ده‌مریتی ﴿وَأَمِرْتُ أَنْ أَكُونَ﴾
 وه‌من فه‌رمانم پی‌کراوه‌که‌ ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌بر واداران بم ﴿وَأَنْ أَقْرَبَ وَجْهَكَ﴾ وه‌رووت رینک
 و راست بکه‌ ﴿لِلَّذِينَ حَنِيفًا﴾ بو‌ئاینیک که‌راسته ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه‌به‌هیچ جورینک له‌هاوبه‌ش
 دانه‌ران مه‌به ﴿وَلَا تَدْعُ﴾ هاوارمه‌که‌ (مه‌په‌رسته) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه‌له‌خوا ﴿مَا لَا يَنْفَعُكَ﴾
 شتی نه‌سوودت پی‌ده‌گه‌یه‌نیت ﴿وَلَا يَضُرُّكَ﴾ و نه‌زیانت لی‌ده‌دات ﴿فَإِنْ فَعَلْتَ﴾ جا‌ئه‌گه‌ر وات کرد
 ﴿فَأِنَّكَ إِذَا﴾ ئه‌وه‌بیگومان ئه‌وکاته‌تو ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له‌سته‌مکارانی ﴿

﴿وَإِنْ تَمَسَّكَ اللَّهُ﴾ و نه گهر خوا به تو بگه به نیت ﴿بِضْرٍ﴾ زیانک ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ﴾ هیچ لاده رنک نی به بو نه و (زیانه) ﴿الْأَهْوَى﴾ بیجگه له خوا ﴿وَإِنْ يُرِيدْ بِخَيْرٍ﴾ و نه گهر خیر و خوشیه کی بویت بوت ﴿فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ نه و هیچ بهر گری که رنک نیه بو چاکه ی خوا ﴿يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ بهر هه مندی ده کات نه و که سه ی خوی بیه ویت ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ له بهنده کانی ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ و هه ر نه و لی سورده ی به به زه بیه ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ نَهَىٰ خَلَائِكِهِ﴾ به راستی (قورئانی) حه قتان بو هاتووہ ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ﴾ جا هه ر که سیک رینموونی وه رگر تینت ﴿فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ نه وه بینگومان (قازانجی) رینموونیه که ی بو خویه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه ر که سیش گومرا بو ویت ﴿فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ نه وه بینگومان (زیانی) گومرا بوونه که ی بو خویه تی ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ﴾ وه من له نیوه ﴿بِوَكِيلٍ﴾ بهر پر سیار نیم ﴿وَأَنبِئْ﴾ شوین نه وه بکه وه ﴿مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ که سرووش وه حی کراوه بوت ﴿وَأَصْرِحْ﴾ وه به نارام و خوگر به هه تا ﴿بِحُكْمِ اللَّهِ﴾ خوا بریاری ده دات (له نیوانی تو و نه واندا) ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ وه نه و (خوایه) چاکترینی هه موو دادوه و بریاره رانه ﴿

سوره‌تی ﴿هُود﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الر﴾ به (له لیف، لام، را) ده خوینترینه وه خوا زانتره به مانا که ی، بو زانیاری زیاتر سهیری سه رنه تای سوره تی (البقره) بکه ﴿يَتَّبِعْ أَحْكَمَتْ﴾ نه مه کتینیکه به و دارینژراوه ﴿إِنِّي أَنذَرْتُكُمْ﴾ نایه ته کانی ﴿تَرْفُضْتُمْ﴾ پاشان روون کراونه ته وه ﴿مِنْ لَدُنِّ﴾ له لایه ن ﴿حَكِيمٍ خَيْرٍ﴾ (خوی) کاردروستی زانواوه ﴿الْأَعْبُدُوا﴾ بو نه وه ی هیچ شتیک نه به رستن ﴿إِلَّا اللَّهَ﴾ بیجگه له خوا ﴿إِنِّي لَكْرَمَنَةٌ﴾ به راستی من له لایه ن نه و (خوا) وه بو نیوه ﴿نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ ترسینهر و موژده دهر م ﴿وَإِنْ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَزْبَحُكَ﴾ هه روه ها بو نه وه ی داوای لیبور دن بکه ن له په روه ردگار تان ﴿تُؤْتُونَ آلِيكَ﴾ پاشان توبه بکه ن و بگه رینه وه بو لای ﴿يَمْتَعِكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا﴾ ده تان ژینی به زیانکی چاک و خوش ﴿إِنِّي أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ تاماوه ی دیاری کراو (بوتان) ﴿وَيُؤْتِ كُلَّ﴾ وه ده به خشیت به هه موو ﴿ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾ خاوه ن چاکه و بهر هیه ک (پاداشتی) چاکه و بهر هیه ی خوی ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه نه گهر روو وه رگیرن و سه رینچی بکه ن ﴿فَإِنِّي أَخَافُ﴾ نه وه به راستی من مه ترسی ده که م ﴿عَلَيْكُمْ﴾ به خه تان بگری ﴿عَذَابٍ يَوْمَ يُكْرَمُ﴾ سزای روژنیکی گه وره (که روژی دواییه) ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ هه ر بو لای خوایه ﴿مَرْجِعُكُمْ﴾ گه رانه وه تان ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه نه و (خوایه) ده سه لات داره به سه ر هه موو شتیکدا ﴿أَلَا إِنَّهُمْ﴾ ناگادار بن بینگومان نه وان ﴿يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ﴾ سنگیان ده پینچنه وه (له سه ر کینه و دژایه تی) ﴿لَيْسَتْ خَفَاؤُمِنِّي﴾ بو نه وه ی خویان بشارنه وه له خوا ﴿الْآخِرِينَ﴾ بیدار بن کاتیک ﴿يَسْتَعْمِلُونَ بِيَابَهُمْ﴾ نه وانه خویان داده پو شن به پو شا که کانیان (بو نه وه ی پیلانه کانیان دهر نه که ون) ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) ده زانیت ﴿مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ به وه ی ده بشارنه وه و نه وه ی ناشکرای ده که ن ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ بینگومان نه و (خوایه) به ناگا و زانایه ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به و (نهینیه نه ی) له سینه و ده کاندایه ﴿

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ هیچ گیان له به ریک نی یه ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه وی دا ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ نیلا له سه ر خواجه
 ﴿رَزَقَهَا﴾ رزق و روزه که ی ﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا﴾ وه (خوا) ده زانی شوینی مانه وه ی ﴿وَمُسْتَوْدَعَهَا﴾
 وه شوینی لی ده رچونی ﴿كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ هه مووی نوسراوه له کتیبی روون که ره وه (لوح
 المحفوظ) دا ﴿وَهُوَ﴾ نه و (خوایه) زاتیکه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ که ناسمانه کان
 وزه وی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شهش روزدا ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ و عه رشه که ی
 له سه ر ئاوبوو ﴿لِيَبْلُوَكُمْ﴾ بو نه وه ی تاقیتان بکاته وه ﴿أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامتان کرده وه ی
 چاکتر (ده که ن) ﴿وَلَيْنَ قُلْتِ﴾ سویندی نه گه ر بلیت (به وانه) ﴿إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ﴾ به راستی ئیوه زیندوو
 ده کرینه وه ﴿مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ﴾ له پاش مردن ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نه وانه ی که بی پروان ده لین
 ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ نه مه هیچ نی یه بیجگه له جادوویه کی روون و دیار نه بیت ﴿وَلَيْنَ أَخْرَجْنَاهُمُ
 الْعَذَابَ﴾ وه سویند به خوا نه گه ر نه و سزایان دوا بخه یین ﴿إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ﴾ تاماوه یه کی که می
 دیاری کراو ﴿لَيَقُولَنَّ مَا يَجِئُهُ﴾ نه وه به راستی ده لین چی نه و سزای راگرتووه (بوچی بومان
 نایه ت) ﴿الْأَيُّومَ يَأْتِيهِمْ﴾ بیدار بن روزی نه و سزایه یان بو دیت ﴿لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ﴾ لیان لا نادری
 ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وه ده وریان ده دات ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نه وه ی که نه وانه گالته و لا قرتیان پی
 ده کرد ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند به خوا نه گه ر نیمه بچیژین به ناده می ﴿مِثْرَحْمَةً﴾ چاکه
 و فه زل و به هریه ک لای خو مانه وه ﴿ثُمَّ نَرْجِعْنَاهَا إِلَيْهِ﴾ پاشان نه و (چاکه و به هریه ی) لی بگرینه وه
 ﴿إِنَّهُ لَيَبْغُوسٌ فَخُورٌ﴾ بیگومان نه و زور ناثومید و سپله یه (له و کاته دا کوفری نیعمته کانی خوا
 ده کات) ﴿وَلَيْنَ أَذَقْنَاهُ﴾ سویند به خوا نه گه ر پی بچیژین بیده نی ﴿نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسْتَهْةٍ﴾
 به هره و چاکه دوا ی نه و سه ختی و نار ه حتیانه ی تووشی بووه ﴿لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي﴾ بیگومان
 ده لیت گشت سه ختی و زیانه کانم له مل بوویه وه (به روکی به ردام) ﴿إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ﴾ بیگومان
 (له و کاته دا) زور دلخوش و لوت به رزو خوبه زل زانه ﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ جگه له وانه ی
 که بانارام و خوگر بوون ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیا ن به جی هینا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ نه وانه
 بویان هیهه ﴿مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیوردن و پاداشتی گه وره ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ﴾ نایا تو وازه یته ری
 ﴿بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ له (راگه یاندنی) هه ندیک له وه ی نیگات بو کراوه ﴿وَضَائِقُ بِهِ صَدْرُكَ﴾ و دل
 ته نگ ده بی پی ﴿أَنْ يَقُولُوا﴾ له به ر نه وه ی که ده لین ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ كِتَابًا﴾ بوچی گه نج و خه زینه ی بو
 نانیردریته خواره وه ﴿أَوْجَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ﴾ یان بوچی فریشته یه کی له گه لدا نه هاتووه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾
 بیگومان تو ته نها ترسیته ری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ و خوا بو هه موو شتیک سه ره رشتیکارو
 چاودیره ﴿۱۷﴾

﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرْنَا﴾ یان ئەوانە دەلین پینغەمبەر ﷺ ئەو (قورٹانە) ی هەلبەستووہ ﴿قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ﴾ بلی دە ی ئیوہش دە سورەتی وە کو ئەو (قورٹانە) بینن ﴿مُفْتَرِيْنَ﴾ هەلبەستراوین ﴿وَأَدْعُوا مَنْ أَسْطَظَعْتُمْ﴾ وە بانگ بکەن (بۆ پشتیوانیتان) هەر کەس دەتوانن ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بێجگە لە خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ﴾ ئە گەر ئیوہ راست دە کەن ﴿۱۲﴾ ﴿فَالَّذِي نَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ﴾ جا ئە گەر وە لامیان نە دانە وە ﴿فَاعْلَمُوْا أَنَّمَا أَنْزَلْنَا﴾ ئەوہ بزانی کە بێگومان ئەم (قورٹانە) نیر دراو تە خوا رەوہ ﴿بِعِلْمِ اللَّهِ﴾ بە ناگاداری وزانی خوا ﴿وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هەر وەها بزانی هیچ پەرستراویکی راست نی یە بێجگە لە ئەو ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دە ی ئایا ئیوہ مل کەچ و موسلمانن؟ ﴿۱۳﴾ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ﴾ هەر کەس دە یە ویت ﴿الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا﴾ زبانی دنیا و رازاوە و جوانی ئەو ﴿نُوْفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا﴾ ئیمە (بەرەمی) کردە وە کانیان بە تەواوی پێ دە دەین تیایدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَبْخَسُوْنَ﴾ وە ئەوان لەم زبانیە دا کەم و کوری یان لە گەل نا کریت ﴿۱۴﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ ئەوانە کە سانیکن بۆ یان نی یە ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾ لە پرۆژی دوا ییدا جگە لە ناگر ﴿وَحِطَّ مَا صَنَعُوا فِيهَا﴾ وە ئەو ی کردیان تیندا پوچ و بی بەرەم بووہ ﴿وَبَطُلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وە هەر چیان کرد بەر دەوام بوو بە هیچ ﴿۱۵﴾ ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جا ئایا کە سیک ﴿عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ بە لگە یە کی نا شکرای بی لە لایەن پەر وەرد گاریە وە ﴿وَيَسْأَلُوْهُ شَاهِدْتُمْ﴾ و شایە تیک لای ئەو وە بۆی بخوینیتە وە ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبْتُ مُوسَىٰ﴾ وە لە پیتش ئەم (شایە تە ی خۆ یە وە) پەر اوی مووساش (شایە تە بۆی) ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ کە پەر وە پیتشە و او میهرە بانیه ﴿أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ ئەوانە بر وایان هە یە بەو (شایە تە کە قورٹانە) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وە هەر کەس باوهری پێی نە بیت ﴿مِنَ الْأَخْرَابِ﴾ لەو کۆمەل و تا قمانە (ئەوانە ی کۆبونە وە لە سەر دزایە تی ئیسلام) ﴿فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ﴾ ئەوہ ناگر جینگایە تی ﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ﴾ کە واتە هیچ جۆرە گومان و دوو دلێ کت نە بیت لەو (قورٹانە) ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بە راستی ئەو قورٹانە راستە لە لایەن پەر وەرد گارتە وە هاتووہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بە لام زوړیک لە خە لکی بر وانا هیتن ﴿۱۶﴾ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن﴾ وە ئایا کی سستە مکار ترە لەو کە سە ی ﴿أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کە درۆ هەلبەستی بە دەم خواوہ؟ ﴿أُولَئِكَ يَعْزُبُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ ئەوانە دە برینە حوزوری پەر وەرد گاریان (ووتە کانیان دە خریتە روو) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ﴾ وە شایە تە کان (لە پینغەمبەر ان و فریشتە کان) دەلین ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ نا ئەوانە ئەو کە سانەن ﴿كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ (لە دنیا دا) درویان هەلدە بە ست بە دەم پەر وەرد گاریانە وە ﴿الْأَلْفَتَةُ اللَّهُ﴾ بیدار بن نە فرینی خوا ﴿عَلَى الظَّالِمِيْنَ﴾ بۆ سستە مکارانہ ﴿۱۷﴾ ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەوانە ی بەر هە لستی رینگە ی خوا دە کەن ﴿وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و دە یانە و ی بە لار و چە وتی نیشان دەن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ لە کاتی کدا ئەوان بە پرۆژی دوا یی ﴿هُم كَافِرُونَ﴾ بی بر وان ﴿۱۸﴾

﴿أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ﴾ ئەو (نه فرین لی کراو) انه ناتوانن (له دهستی خوا) خوئیان قوتار بکهن
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له ولات و زه ویدا ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ﴾ و نیبانه ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ بیجگه له خوا هیچ
 پشتیوان و دوستیک ﴿يُضَعَّفُ لَهُمْ﴾ بویان دووقات ده کریته وه ﴿الْعَذَابِ﴾ سزا ﴿مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ﴾
 السَّمْعَ ﴿توانای بیستنی (ئهو قورئانه) یان نه بوو ﴿وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ﴾ (هه قیشیان) نه ده بینی ﴿﴿
 ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانه که سانیکن ﴿خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که خوئیان دۆراند ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه لییان
 وون بوو ﴿مَا كَانُوا يُفْقَرُونَ﴾ ئەو دروو ده له سانه ی له دونیادا ده یان کرد ﴿﴿ لَأَجْرَمَ أَنَّهُمْ﴾ به راستی
 و بنگومان ئەوانه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له رۆژی دوایدا ﴿هُمُ الْآخْسَرُونَ﴾ زهره رهنه ندترین کهس خوئیانن
 ﴿﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به راستی ئەوانه ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیان
 به جی هیناوه ﴿وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ و گهردن که چ و دل ئارام بوون بو (فه رمانه کانن) په روه ردگاریان
 ﴿﴿ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئەوانه هاوه لانی به هه شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تئیدا ده میننه وه به هه میشه یی ﴿﴿
 ﴿مِثْلَ الْقَرِيقَيْنِ﴾ وینه ی ئەو دوو دهسته به ﴿كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرَ وَالسَّمِيعَ﴾ وه ک کویر و کهر و بیسه ر
 و بیناوان ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ نایا ئەو دوو دهسته به یه کسانن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده بو بیرناکه نه وه ﴿﴿
 ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند به خوا بئنگومان ناردمان ﴿نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ نوح بو لای گه له که ی ﴿إِنِّي
 لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (پی ووتن) دلنیابن من ترسیته ریکی ئاشکران بوتان ﴿﴿ أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ که جگه
 له خوانه په رستن ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکه) به راستی من ده ترسم به خه تان بگری ﴿عَذَابَ يَوْمِ
 الْيَوْمِ﴾ سزای رۆژنکی سهخت و به ئازار ﴿﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ﴾ جا کار به دهست ودهسه لاتداره کان
 ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانه ی که پروایان نه هینا بوو ﴿﴿ مِنْ قَوْمِهِ﴾ له گه له که ی (نوح) ﴿مَا تَرْبِكَ﴾
 ئیمه تو نابینن ﴿﴿ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا﴾ جگه له ئاده می به کی وه ک خوومان ﴿﴿ وَمَا تَرْبِكَ﴾ وه نابینن تو ﴿إِتَّبَعَكَ﴾
 هیچ که سیک شوینت که وتبیت ﴿﴿ إِلَّا الَّذِينَ﴾ جگه له وانه ی ﴿هُمْ أَرَادُوا لَنَا﴾ که هه ژار و پهسته کانمانن
 ﴿﴿ بَادِيَ الرَّأْيِ﴾ بی ئاوهزا و ساویلکه ن (پروالت بینن) ﴿﴿ وَمَا تَرْبِيَ لَكُمْ﴾ وه نابینن ئیوه ﴿﴿ عَلَيْنَا مِنْ
 فَضْلٍ﴾ هیچ شتیکتان له ئیمه زیادبی ﴿﴿ بَلْ تَنْظُرُونَ كَذِبِينَ﴾ به لکو به دروزنتان ده زانین ﴿﴿ قَالَ يَقَوْمِ﴾
 (نوح) ووتی ئە ی گه له که م ﴿﴿ أَرَأَيْتُمْ﴾ هه و الم بدهنی ﴿﴿ إِنْ كُنْتُ﴾ ئە گهر من ﴿﴿ عَلَىٰ بَيْنَةٍ﴾ به لگه ی
 ئاشکران هه بیت ﴿﴿ مِنْ رَبِّي﴾ له لای په روه ردگار مه وه ﴿﴿ وَءَاتَانِي رَحْمَةً﴾ و ره حمه تیکی پی به خشیم
 ﴿﴿ مِنْ عِنْدِهِ﴾ له لایه ن خو به وه ﴿﴿ فَعَمِيَّتْ عَلَيْكُمْ﴾ به لام ئە وه له ئیوه شار درایتته وه ﴿﴿ أَنْزَلْنَاكُمْ مِثْلَ الْهَارِ﴾ نایا به زور
 پابه ندتان بکه ین پیه وه ﴿﴿ وَأَنْشَرْنَا لَهُمُ الْهَوْنَ﴾ له کاتیکدا ئیوه حهزی لی ناکه ن و پیتان ناخوشه ﴿﴿

﴿وَيَقُولُ﴾ وہ نہی گہلہ کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا﴾ لہ سہر نہم (گہیانندی پہیامہ) داوای ہیچ مال و سامانیکتان لی ناکہم ﴿إِنْ أُجْرِيَ﴾ پاداشتی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ ہر لہ سہر خواہیہ ﴿وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وہ من ئەوانہ دہر ناکہم بر وایان ہیناوہ ﴿إِنَّهُمْ مُلْفَوُّارِيهِمْ﴾ بہر راستی ئەوانہ بہ دیداری بہر وہر دگاریان دہ گہن (لہر وژی دوا پیدا) ﴿وَلِكَيْ آرَبَكُمْ﴾ بہ لام من ئیوہ دہ بینم ﴿فَمَا تَجْهَلُونَ﴾ کہ کؤمہ لیکی نہ زانن ﴿وَيَقُولُ مَنْ يَنْصُرُنِي﴾ نہی گہلہ کہم کی یار مہ تسم دہ دات ﴿مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ﴾ لہ بہر انبہر خوادا ئە گہر ئەوانہ بتارینم (و دہریان بکہم) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دہی ئایا بؤ بیر ناکہ نہوہ؟ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ من پیتان نالیم ﴿عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ﴾ خہزینہ کانی خوا لای منہ ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ﴾ و ناشلیم غہیب و شتہ نادیارہ کان دہ زانم ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ ہہر وہا نالیم من فریشتمہ ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ بہ وانہش نالیم ﴿تَزِدُّنِي آغْيَانًا﴾ کہ لہ بہر چاوی ئیوہ سووک و بی ریزن ﴿لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ خوا ہیچ چاکہ بہ کیان ناداتی ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک دہ زانی ﴿بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ بہوہی لہ دہروونی ئەواندایہ ﴿إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بہر راستی من ئەوکاتہ (ئہ گہر ئەو ہہ ژارانہ دہر بکہم) لہ ستہم کاران دہ بم ﴿قَالُوا يَنْبُوحُ﴾ ووتیان نہی نوح ﴿فَدَجَدْنَا﴾ بینگومان دہمہ قالیت کرد لہ گہ لماندا ﴿فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا﴾ زوریش دہمہ قالیت کرد لہ گہ لماندا ﴿فَأَتَيْنَا بِمَا وَعَدْنَا﴾ دہی ئەوہی بہ لئیمان پی دہ دہیت (لہ سزا) بؤمان بہینہ ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئە گہر تو لہ راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ووتی بینگومان خوا بؤتان دہ ہینیت ﴿إِنْ شَاءَ﴾ ئە گہر بیہ ویت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وہ ئیوہ ناتوانن (لہ سزای خوا) خؤتان قوتار بکہن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي﴾ وہ نامورژ گاری من سوودتان پی ناگہیہ نیت ﴿إِنْ أَرَدْتُ﴾ گہر بمہ ویت ﴿أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ﴾ نامورژ گاریتان بکہم ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ﴾ ئە گہر خوا بیہ ویت ﴿أَنْ يُعْوِيَكُمْ﴾ گومراتان بکات ﴿هُوَ رَبُّكُمْ﴾ ئەو بہر وہر دگارتانہ ﴿وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وہ ہہر بؤلای ئەویش دہ گہرینہوہ ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ﴾ یا ئەوانہ دہ لئین موحمہ مد ﴿ثُمَّ﴾ (قورٹانہی) بہ ناوی خواوہ ہہ لہ بستووہ ﴿قُلْ إِنْ أَفْتَرَيْتُهُ﴾ بلی ئە گہر من ہہ لم بہ ستبیت ﴿فَعَلَىٰ إِجْرَامِي﴾ ئەوہ گوناہو تاوانہ کہی تہنہا لہ سہر خؤمہ ﴿وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرَمُونَ﴾ وہ منیش بہریم لہ تاوانی ئیوہ ﴿وَأُوْحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ﴾ وہ حی کرا بؤ نوح (علیہ السلام) ﴿أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ﴾ کہوا کہسی تر بہر وناہینیت ﴿مِنَ قَوْمِكَ﴾ لہ گہلہ کہت ﴿إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ﴾ بیجگہ لہوہی پیشتر بہر وای ہیناوہ ﴿فَلَا تَتَّبِعِ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ کہواتہ نارہ حہت و غہ مبار مہ بہ بہوہی ئەوان دہیکہن ﴿وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ﴾ وہ کہشتیہ کہش دروست بکہ ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا﴾ بہ پیش چاو و چاودیسری و فہرمان و نیگای ئیمہ (لہم ئایہ تہ دا باسی سیفہتی - چاو، عین - ہاتووہ بؤ خوای گہورہ، بہر ومان پینہتی بہ بی ہیچ لیچواندن و لیکندانہ و ہیکہ ، شیوہ کہی نازانین وہ تہنہا خوا خؤی دہ زانیت) ﴿وَلَا تُخْطِبْنِي﴾ وہ ہیچ قسم لہ گہلدا مہ کہ ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ لہ بارہی ئەوانہی ستہ میان کردوہ (وبی باوہر بوون) ﴿إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ چونکہ بینگومان ئەوانہ دہ خنکترین ﴿۲۷﴾

﴿وَيَصْنَعُ الْفُلَ﴾ و دهستی کرد به دروست کردنی که شتیبه که ﴿وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ﴾ هه کاتیک تی په رینایه به لایدا ﴿مَلَأْنِمْ قَوْمَهُ﴾ کومه لئی له گه له که ی ﴿سَخَّرُوا مِنْهُ﴾ گالته یان پی ده کرد ﴿قَالَ إِنْ تَسْخَرُونِي﴾ (نوح) ده سووت نه گه ر ئیوه ئیسته گالته و لاقرتی به ئیمه ده که ن ﴿فَإِنَّا نَسْخَرُهُمْ كَمَا نَسْخَرُكُمْ﴾ نه وه بیگومان ئیمه ش لاقرتی به ئیوه ده که یین ﴿كَمَا تَسْخَرُونَ﴾ هه ر چون ئیوه لاقرتی به ئیمه ده که ن ﴿فَسَوْفَ تَعْمَلُونَ﴾ جا له مه وپاش ده زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کئی سزای بو دیت ﴿يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ سه ر شو ری ده کات (له دونیاداو له قیامه تیشدا) سزای هه میسه یی به سه ر دادیت ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (نوح) (که شتیبه که ی دروست کرد) هه تا کاتیک ﴿جَاءَ أَمْرُنَا﴾ فه رمانی ئیمه هات (بو له ناوبردنیان) ﴿وَقَارَ السَّمُورُ﴾ و ته نوره که ناوی لی هه ل قولاً ﴿فَلَمَّا أَحْمِلْ فِيهَا﴾ و وتمان (به نوح) له و (که شتیبه) دا هه لی بگره ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ له هه موو نیرو مییه ک دووان ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن﴾ ژن و منداله کانیشته هه لبگره نه وه یان نه بیت ﴿سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ بریاری خوا ی له سه ر دراوه (به خنکاندن) ﴿وَمَنْ ءَامَنَ﴾ هه ر نه وانه ش (هه ل بگره که) بروایان هینا (له گه له که ت) ﴿وَمَاءَ ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ وه خه لکینکی که م نه بیت بروایان نه هینا له گه لی دا ﴿وَقَالَ أَزْكَبُوا فِيهَا﴾ (نوح) و وتی هه مووتان سوارین له و (که شتیبه) دا ﴿بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُزْسِنَهَا﴾ به ناوی خوا وه له کاتی رویشتن و وه ستانی دا ﴿إِن رَّبِّي﴾ به راستی په روه ردگارم ﴿لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ زور لی بورده ی میهره بانه ﴿وَهُی تَجْرِي بِهِمْ﴾ که شتیبه که ده بیردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ به ناو شه پؤلی وه ک کیوو شاخ دا ﴿وَنَادَى نُوحٌ أَبْنَاهُ﴾ نوو حیش علیه السلام کوره که ی بانگ کرد (که ناوی که نعان بوو) ﴿وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ﴾ که له شوینیکی که ناردا بوو ﴿يَبْنِي أَزْكَبَ مَعَنَا﴾ (ووتی) نه ی کوری خوشه ویستم له گه لمان دا سواریه ﴿وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ و له گه ل بی بروایان مه به ﴿قَالَ سَتَأْتِي إِلَىٰ جَبَلٍ﴾ (کوره که ی) و وتی په نا بو شاخیک ده به م ﴿يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ که بمپاریزیت له م لافاوه ﴿قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ﴾ (نوح) و وتی نه مرو هیچ پاریزه ریک (په ناده ریک) نیه ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ له فه رمانی خوا (که خنکاندن) ﴿إِلَّا مَن رَّحِمَ﴾ مه گه ر که سینک خوا ره حمی پی بکات (و باوه ردار بیت) ﴿وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ﴾ له و کاته دا شه پؤلی لافاوه که وته نیوانیان ﴿فَكَانَ مِنَ الْمُعْرِقِينَ﴾ جا نه و (کوره خنکاو) له خنکاوان بوو ﴿وَقِيلَ يَا رَأْسُ﴾ نه وسا و وترا نه ی زه وی ﴿أَبْلَعِي مَاءَ كِ﴾ ناوه که ت هه لمزه ﴿وَيَسْمَاءُ أَقْلَبِي﴾ و نه ی ئاسمان باران مه بارینه ﴿وَعِصَصَ الْمَاءِ﴾ ئیتر لافاوه که روچوو به ناخی زه وی دا ﴿وَفُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاره که (خنکانیان) ته واو کرا ﴿وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ﴾ و (که شتیبه که) وه ستا به سه ر (کیوی) جوو دیه وه ﴿وَقِيلَ بَعْدًا﴾ و وترا دووری له ره حمی خوا ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بو گه لی سته مکاران ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ﴾ نووچ هاواری کرده په روه ردگاری ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ و وتی نه ی په روه ردگارم ﴿إِن آتَانِي﴾ به راستی کوره که م ﴿مِنْ أَهْلِي﴾ له که س و کاری منه ﴿وَإِن وَعَدَكَ الْحَقُّ﴾ و بیگومان به لیتی توش راسته ﴿وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ﴾ وه توش دادوه ترینی هه موو فه رمان ره وایانی ﴿

﴿قَالَ يَنْفُوحُ إِنَّهُ﴾ (خوا) فرموی ئہی نوح بہ راستی ئہو (کہنعان) ﴿لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ لہ کہس و کاری
تونی یہ ﴿إِنَّهُ رَعَمَلٌ﴾ بیگومان ئہو (کورہ) کردہوی ﴿غَيْرُ صَالِحٍ﴾ خراب و ناپہسہند بوو ﴿فَلَا تَسْتَأْنِ﴾
جا کہواتہ داوای شتیکم لیٰ مہ کہہ ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ زانیاریت دہ بارہی نی یہ ﴿إِنِّي أَعْطُكَ﴾
بہ راستی من ناموزگاریت دہ کہم ﴿أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ تالہ نہ فامان نہ بیت ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾
(نوح) ووتی بہرور دگارم بہ راستی من ﴿أَعُوذُ بِكَ﴾ پهنات پیٰ دہ گرم (لہوی) ﴿أَنْ أَسْأَلَكَ مَا﴾
داوای شتیکت لیٰ بکہم ﴿لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ کہ نایزانم ﴿وَالَا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي﴾ وہ ئہ گہر نہ بوریت لیم
ورہ حمم پیٰ نہ کہی ﴿أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ لہ زیان لینکہ ووتوان دہ بم ﴿قَالَ يَنْفُوحُ﴾ ووترائہی نوح
﴿أَهْبِطْ بِسَلْمٍ مِّنَّا﴾ دابہزہ (لہ کہشتیہ کہ) بہ ہیمنی و بیوہی لہ لایہن ئیمہوہ ﴿وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ﴾
وہ بہ بیت و فہری زور بہ سہر خوتہوہ ﴿وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ﴾ وہ بہ سہر گہ لانیک کہ پیدائہ بن لہ وانہی
کہ لہ گہل تودان (یا بہ سہر ئہو خہلکانہی لہ گہل تودان) ﴿وَأَمْرٌ سَمْتَعُهُمْ﴾ چہند نہ تہوہو گہل
دواتر دین خوشی و نازو نیعمہ تیان پیٰ دہ دہین ﴿ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا﴾ پاشان لہ لایہن ئیمہوہ دوو چاریان
دہ بیت ﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سہختی ئازاردہر ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئہ مانہ (ی باسکران)
لہ ہہوالہ گرنگہ نادیارہ کانہ ﴿تُوجِّهَهَا إِلَيْكَ﴾ بہ نیگا بو مان ناردی ﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ﴾
نہ تو و نہ گہلہ کہت نہ تان دہ زانین ﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ لہ پیش ئہم (نیگای ئیمہ) ﴿فَأَصْبِرْ﴾ کہواتہ
خوڑا گربہ ﴿إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بہ راستی سہر ئہ نجام بو لہ خوا ترسانہ ﴿وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا﴾
وہ بولای (گہلی) عاد ہوودی بریائمان نارد ﴿قَالَ يَقْوِمِمْ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ ووتی ئہی گہلہ کہم خوا بہ رستن
﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ﴾ ہیچ بہر ستر او یکتان نی یہ جگہ لہ ئہو ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾ ئیوہ تہنہا درو
ہلئہ بہ ستن ﴿يَقْوِمِمْ﴾ ئہی گہلہ کہم ﴿لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ لہ سہر ئہم (گہیاندنی بہیامہ) داوای
ہیچ پاداشتیکتان لیٰ ناکہم ﴿إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ الَّذِي﴾ پاداشتی من ہہر لہ سہر ئہو (خوا) یہ ﴿فَطَرَفِي﴾
کہ دروستی کردوم ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی ئایا زہر نابن ﴿وَيَقْوِمِمْ﴾ وہ ئہی گہلہ کہم ﴿أَسْتَغْفِرُوا﴾
رَبَّكُمْ ﴿داوای لیبوردن لہ بہرور دگارتان بکہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ دواتر بگہرینہوہ بولای ئہو
﴿يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ﴾ (ئہ گہر و ابکہن خوا) لہ ئاسمانہوہ (باران) دہ باریتیت بہ سہر تاندا ﴿مَدْرَارًا﴾
بہ لیزہمہ ﴿وَيَزِدُّكُمْ قُوَّةً﴾ و ہیزی تر زیاد دہ کات ﴿إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ﴾ بو ہیزہ کہتان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾
وہ پروو و ہرمہ گہرن (لہ بانگہوازہ کہم) بہ تاوان باری ﴿قَالُوا يَهُودُ﴾ ووتیان ئہی ہوود ﴿مَا جِئْتَنَا﴾
ببیتنہ ﴿تَوْ هِيچ بہلگہ یہ کی پرونت بو نہ ہینا وین ﴿وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هَيْبَتَا﴾ بو یہ ئیمہش واز
لہ بہر ستر اوہ کان (خواکان) مان ناہینین ﴿عَنْ قَوْلِكَ﴾ لہ بہر قسہی تو ﴿وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ئیمہ
باوہرت پیٰ ناکہین ﴿۵۳﴾

﴿إِن نَقُولُ إِلَّا﴾ ئیمه تهنها (ئه‌وه به‌تو) ده‌لینن ﴿أَعْتَرْنَاكَ بَعْضَ الْهَيْتَانَا﴾ هه‌ندیك له‌په‌رستراوه‌كانمان
 تووشیان کردووی ﴿بِسُوءٍ﴾ به‌شیتی ﴿قَالَ إِنِّي﴾ ووتی به‌راستی من ﴿أَشْهَدُ اللَّهَ﴾ خوا‌ده‌که‌م به‌شایه‌ت
 ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ و ئیوه‌ش شایه‌ت بن ﴿إِنِّي بَرِيءٌ﴾ که‌به‌راستی من به‌ریم و دوورم ﴿مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ له‌وه‌ی
 که‌ئیوه‌ده‌یکه‌نه‌هاوبه‌ش بو‌خوا ﴿مِن دُونِهِ﴾ جگه‌له‌خوا ﴿فَكِيدُونِي جَمِيعًا﴾ جا‌هه‌مووتان پیلانم
 لسی بگینن ﴿ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ﴾ له‌پاشان مؤله‌تیشم مه‌ده‌ن (ولیم مه‌وه‌ستن) ﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ﴾
 به‌راستی من پشتم به‌خوا به‌ستووه ﴿رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یشه
 ﴿مَا مَن دَابَّةٌ إِلَّا هُوَ أَخَذُ بِأَصْبَعِهِمَا﴾ هیچ گیان له‌به‌رینک نیه له‌ژیتر رکیفی خوی گه‌وره‌دانه‌بیت (بگری
 پیشه‌سه‌ریه‌تی) ﴿إِن رَبِّي﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ له‌سه‌ر ریگه‌یه‌کی راسته
 ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ نه‌وسا‌ئه‌گه‌ر ئیوه‌روو وهر گینن ﴿فَقَدْ أَبْغَضْتُكُمْ﴾ نه‌وه‌بینگومان من پیم راگه‌یاندون
 ﴿مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ﴾ نه‌وه‌ی به‌مندا نیردراوه‌بو‌تان ﴿وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه‌په‌روه‌ردگارم
 کومه‌لیکی تر له‌شوینی ئیوه‌داده‌نی ﴿وَلَا تَصْرُوهُ رُسُلًا﴾ ئیوه‌ش هیچ زیانیک به‌خو‌ناگه‌یه‌نن
 ﴿إِن رَبِّي﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا چاودیر و پاریزه‌ره ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ وه‌کاتیک فه‌رمانی ئیمه‌هات (بو‌له‌ناوبردنیان) ﴿بِحَيَاتِنَا هُوْدًا﴾ هوودمان رزگار
 کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نه‌وانه‌ش باوه‌ریان هیتابوو له‌گه‌لی ﴿بِرَحْمَتِنَا﴾ به‌میهره‌بانی خو‌مان
 ﴿وَبِحَيَاتِنَا هُمْ مِّنْ عَذَابٍ عَلِيزٌ﴾ وه‌نه‌وانمان له‌سزایه‌کی توندو به‌هیز رزگار کرد ﴿وَتِلْكَ آيَاتُ﴾
 گه‌لی عاد بوو ﴿جَحْدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ باوه‌ریان نه‌هینا به‌ه‌لگه‌و موعجیزه‌کانی په‌روه‌ردگاریان
 ﴿وَعَصَوْا رُسُلَهُ﴾ و سه‌رپیچی نیراوه‌کانی خویان کرد ﴿وَاتَّبَعُوا أَمْرًا كَرِهًا﴾ و شوین فه‌رمانی هه‌موو
 ﴿جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ زوردارینکی سه‌رکه‌ش که‌وتن ﴿وَاتَّبَعُوا﴾ به‌شوینیاندا نیرا ﴿فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً﴾
 نه‌فرین له‌م دونیا‌یه‌دا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ و له‌پوژی دوا‌یشدا ﴿الْآلِإِن عَادًا﴾ بیدار بن به‌راستی گه‌لی
 عاد ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بروایان به‌په‌روه‌ردگاریان نه‌هینا ﴿الْآبَعْدَا﴾ بیدار بن دووری و له‌ناو‌چوون
 ﴿إِعَادِ قَوْمِ هُوْدٍ﴾ بو‌عادی گه‌لی هوود ﴿وَإِلَى ثَمُوْدَ﴾ بو‌گه‌لی سه‌موودیش ناردمان ﴿أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾
 صالح پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام ی برایان ﴿قَالَ يَنْفُورُ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا‌په‌رستن
 ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ په‌رستراوینکتان نیه بینجگه‌له‌ئه‌و ﴿هُوَ أَنشَأَكُمْ﴾ نه‌و دروستی کردوون
 ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿وَأَسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ و کردونی به‌ئاوه‌دان که‌روه‌ه‌تیندا ﴿فَأَسْتَغْفِرُوهُ﴾ که‌واته
 داوای لیوردنی لسی بکن ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگه‌رینه‌وه‌بو‌لای ﴿إِن رَبِّي﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم
 ﴿قَرِيبٌ مُجِيبٌ﴾ زور نزیکی دوعا وهر گره ﴿قَالُوا يَا صَالِحُ﴾ ووتیان نه‌ی صالح ﴿قَدْ كُنْتَ فِينَا﴾ به‌راستی
 تو له‌ناوماندا ﴿مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا﴾ جینی ئومید بووی پیش نه‌مه ﴿أَتَنْهَانَنَا أَنْ نَعْبُدَ﴾ ئایا به‌رگیمان ده‌که‌ی
 له‌په‌رستنی ﴿مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ نه‌وه‌ی که‌باو و باپیرانمان په‌رستوویانه ﴿وَإِنَّا لَنَفِي سَكِّ﴾ و به‌راستی ئیمه
 له‌گوماندا بن ﴿مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ له‌وه‌ی تو بانگمان ده‌که‌یت بو‌لای و دوو دلین ﴿۲۴۸﴾

﴿قَالَ يَقَوْمُ﴾ صالح ووتی نہی گہلہ کہم ﴿أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ﴾ پیتم بلینن نہ گہر من ﴿عَلَىٰ بَيْتِنَا مِنْ رَبِّي﴾
 بہلگہ یہ کی ناشکرام ہہ بیٰ لہ لایہن بہرور دگار مہوہ ﴿وَأَتَيْنِي مِنْهُ رَحْمَةً﴾ وہ لہ لایہن خوئیہوہ
 پیغہ مہریتی پیٰ بہخشیم ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنِي﴾ جا کی یار مہ تیم دہدات ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ لہ بہرام بہر خوادا
 ﴿إِنْ عَصَيْتُهُ﴾ نہ گہر سہر پیچی نہو بکہم ﴿فَأَتَرِدُونِي﴾ کہواتہ ئیوہ ہیچ بو من زیاد ناکہن ﴿غَيْرَ
 تَخْسِيرٍ﴾ زہرہ روزیان نہ بیت ﴿وَيَقَوْمُ﴾ نہی گہلہ کہم ﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ﴾ نہمہ ووشرہ کہی
 خواہیہ ﴿لَكُمْ آيَةٌ﴾ کہمو عجیزہ یہ کی روونہ بو ئیوہ (لہ سہر راستی پیغہ مہریتیہ کہم) ﴿فَذَرُوهَا﴾
 جائیوہش وازی لیٰ بیتن ﴿تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾ بالہ زہوی خوا بخوات (بلہوہریت) ﴿وَلَا تَمْسُوها سُبُوحًا﴾
 بہخراپہ دہستی بو مہ بہن ﴿فَتَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾ نہ گینا سزایہ کی بہ زووی تووشتان دہ بیت ﴿وَلَا
 تَفْعَرُوهَا﴾ کہچی نہوان ووشرہ کہیان سہر بری ﴿فَقَالَ﴾ جا (صالح) ووتی ﴿تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ﴾
 رابویرن لہ مالی خو تاندا ﴿ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾ سیٰ رور ﴿ذَلِكَ وَعَدٌ﴾ نہوہ بہلینیکہ ﴿غَيْرَ مَكْدُوبٍ﴾ درو نیہ
 ﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا کاتیک فہرمانمان ہات (بو لہ ناو بردنیان) ﴿فَجَعَلْنَا صَالِحًا﴾ صالح مان رزگار کرد
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ نہوانہش بروایان ہینابوولہ گہلدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ بہ بہ زہیبہک لہ لایہن خو مانہوہ
 ﴿وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ﴾ لہ سہر شوپی و ریسوایی نہو رورہ (پہ نامان دان) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾
 بہ راستی بہرور دگارت ہہر خوئی بہ تواناو بہدہ سہ لاتہ ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ نہوانہش
 کہستہ میان کرد شریخہ یہک گرتنی ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جثِيمًا﴾ ئیتر لہ ناو مالہ کانیا ندا
 کہوتن بہروداو جوولہ یان لیٰ برا (مردن) ﴿كَأَن لَّمْ يَغْمُرْ فِيهَا﴾ وہک نہوہی لہویدا نہبووبن
 ﴿أَلَا إِنَّ نَعْمُودًا﴾ بیدار بن بہ راستی گہلی سہموود ﴿كَفَرُوا رَبَّهُمْ﴾ بیٰ بروابوون بہ بہرور دگاریان
 ﴿أَلَا بَعْدَ النَّمُودِ﴾ بیدار بن دووری و لہ ناو چوون بو گہلی سہموود ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا﴾ سویند
 بہخوا بنگومان نیراوہ کانمان ہاتن ﴿إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَىٰ﴾ بولای ئیبراہیم بہ مژدہوہ ﴿قَالُوا سَلْمًا﴾
 ووتیان سہلامی خوات لیٰ بیت ﴿قَالَ سَلَامٌ﴾ (نہویش) ووتی سہلامی خوا لہ ئیوہش ﴿فَمَا لَبِثَ﴾
 نہمجا نہوہندہی نہبرد ﴿أَنْ جَاءَ بِعِجْلِ حَيْنِذٍ﴾ (ئیبراہیم) خیرا گویرہ کہیہ کی برزاوی ہینا بویان
 ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ﴾ جا کاتیک بینی دہستیان ﴿لَا تَصِلُ إِلَيْهِ﴾ دریز ناکہن بوئی (ولئی ی ناخون)
 ﴿نَكَرَهُمْ﴾ ناٹاسایی ہاتنہ بہرچاوی ﴿وَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ و لہدہروونی خویدا مہترسی
 لیٰ کردن (کہ نیازی خراپیان ہہ بیت) ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ ووتیان مہترسہ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا﴾ بہ راستی ئیمہ
 نیراوین ﴿إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ﴾ بو سہر گہلی لووط ﴿وَأَمْرَانَهُ رَقَابِمَةً﴾ لہوکاتہ دا خیزانہ کہی وہستا بوو
 ﴿فَضَحِكَ﴾ وپیکہنی ﴿فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ﴾ ئیمہش مژدہمان پیٰ دا بہ ئیسحاق ﴿وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾
 وہ لہ پاش ئیسحاق (مژدہمان پیدا) بہیہ عقوب (کہ کوری ئیسحاقہ) ﴿۷۱﴾

﴿قَالَ يَبُولَقَ﴾ (خیزانی ئیبراهیم) ووتی وه پوؤ (وای) ﴿ءَالِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ﴾ چؤن مندالم ده بیت که من پیره ژنیکم ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ نه ووش میرده که مه که پیربووه ﴿إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ به راستی نه مه شتیکی سهیره ﴿٧٦﴾ ﴿قَالُوا أَعْجَبِينَ﴾ (فریشته کان) ووتیان تو سهرت سوپرده میتیت؟ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ له کار و فرمانی خوا ﴿رَحِمْتُ اللَّهَ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْهِ﴾ ره حمهت و بهره که تی زوری خواتان له سه ربیت ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ نهی ئال و بهیتی ئیبراهیم ﴿إِنَّهُ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ﴾ به راستی خوا سوپاس کراوی چاکه فراوانه ﴿٧٧﴾ ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ﴾ نه مجا کاتیک ترس و بیمی ئیبراهیم لاجوو نه ما ﴿وَجَاءَتْهُ الْبَشْرَى﴾ وه مژده که شی بو هات ﴿يَجِدُ لَنَا فِي قَوْمٍ لُوطٌ﴾ له باره ی گه له که ی لوط گفتوگوی له گه له ده کردین ﴿٧٨﴾ ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ (چونکه) به راستی ئیبراهیم ﴿حَلِيمٌ أَوْاهٌ مُنِيبٌ﴾ له سه رخو و دلنرم و روو له خوابوو ﴿٧٩﴾ ﴿بِإِبْرَاهِيمَ﴾ نهی ئیبراهیم ﴿أَعْرَضَ عَنْ هَذَا﴾ واز بهینه له م کاره ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَ﴾ به راستی بنگومان ده چوو (بو نه و کاره) ﴿أَمْرِيكَ﴾ فرمانی پهروه دگارت ﴿وَأَنهَمُ آتِيهِمْ﴾ وه به راستی بو نه وانه دیت ﴿عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ﴾ سزایه کی نه گه راوه ﴿٨٠﴾ ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ﴾ کاتیک که هاتن ﴿رُسُلًا لُوطًا﴾ فریشته کانمان بولای لوط ﴿بِسَبِّ إِبْرَاهِيمَ﴾ هاتنیانی پی ناخوش بوو ﴿وَصَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا﴾ وه دلگران بوو پیمان ﴿وَقَالَ هَذَا يَوْمَ عَصِيبٍ﴾ وه ووتی نه م روزه روزه کی سه خته ﴿٨١﴾ ﴿وَجَاءَهُمْ قَوْمُهُ﴾ وه گه له که ی هاتن بولای ﴿يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ﴾ په له یان ده کرد (له هاتن) بولای ﴿وَمِنْ قَبْلِ﴾ له کاتیکدا نه وان له وه و پیش ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ هم همیشه کرده وه به ده کانیمان نه نجام ده دا (که نیربازی بوو) ﴿قَالَ يَتَقَوَّرُ﴾ ووتی نهی گه له که م ﴿هَلُولَاءَ بَنَاتِي﴾ نه وانه کچه کانی منن (مه بهستی کچه کانی هوزه که ی بوو) ﴿هِنَّ أَظْهَرُ لَكُمْ﴾ نه وانه پاک و حه لالن بوتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دهی له خوا بترسن ﴿وَلَا تَخْزُونِ فِي صَبِيئِي﴾ و سه رشورم مه که ن له وهی ده تانه ویت به رامبه ر میوانه کانم بیکه ن ﴿أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ﴾ ناخو پیاوینکی ژیر و تینگه یشتووتان تیدانی یه ﴿٨٢﴾ ﴿قَالُوا لَقَدْ﴾ ووتیان سویندیت بنگومان ﴿عَلِمْتَ﴾ تو ده زانیت ﴿مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ﴾ ئیمه هیچ هق (و ئاره زوو) یکمان له کچه کانتدانیه ﴿وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾ وه به راستی تو ده زانی ئیمه چیمان ده ویت ﴿٨٣﴾ ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ﴾ ووتی ئای خو زگه له به رانبه ر ئیوه ده هیژیکم ببوايه ﴿أَوْ إِيَّايَ إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ یان په نایه کی قایم ببوايه په نام پی بیردایه (به رگرم ده کردن) ﴿٨٤﴾ ﴿قَالُوا يَلُوطُ﴾ (فریشته کان) ووتیان نهی لوط ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ به راستی ئیمه نیراوی پهروه دگاری توین ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ هه رگیز ناگه نه لای تو ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ﴾ جا تو و مال و مندالت و نه وهی باوه ری پی هیناویت له به شتیکی شه ودا برؤن (ونه م اشاره به جی بهیلن) ﴿وَلَا يَلْتَمِسْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ وه هیچ که س له ئیوه لانه کاته وه به دوای خویدا ﴿إِلَّا أَمْرًا نَكًّا﴾ جگه له ژنه که ت ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾ به راستی نه و تووشی ده بیت نه وهی که تووشی نه وان (گه له که ت) ده بیت (چونکه بی باوه ر بوو) ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ﴾ بنگومان وه ختی له ناو بردنیان به ره به یانه ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ ئایا به ره به یان نزیک نیه ﴿٨٥﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا که فرمانی نیمه هات (بؤ له ناوبر دنیا) ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلَهًا﴾ ئەو (شوئنه) مان سه‌رو ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمَا﴾ و باراندمان به سه‌ریاندا ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ و ورده‌زیخی گلین ﴿مَنْضُودٍ﴾ به‌دوای به‌کداو بی‌بچران (ده‌باری) ﴿سُسُومَةً﴾ هم‌مو و نه‌و (و ورده‌زیخانه) دیاری کرابوون ﴿عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای په‌روه‌ردگار ته‌وه ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ وه ئەو (سزایه) دوور نی‌یه له‌ستم کارانه‌وه ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ﴾ وه (ناردمان) بؤ (خه‌لکی) مه‌دیه‌نیش ﴿أَخَاهُ شُعَيْبًا﴾ شو‌عه‌یی بریایان ﴿قَالَ يَاقَوْمِ﴾ و وتی ئەی گه‌له‌که‌م ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا‌په‌رستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ په‌رستراوینکتان نی‌یه بیجگه‌ئه‌وه ﴿وَلَا تَتَّقُوا﴾ وه که‌م و کوری مه‌که‌ن ﴿الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ﴾ له‌پیانه و کیشانه‌دا ﴿إِنِّي أُرِيكُمْ﴾ به‌راستی من ده‌تان بینم ﴿بِخَيْرٍ﴾ به‌مال و سامانی زوره‌وه ﴿وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ وه به‌راستی من ده‌ترسم لی‌تان ﴿عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾ سزایه‌ک که‌گه‌ماروتان بدات ولی رزگار نه‌بن ﴿وَيَقَوْمِ﴾ جا ئەی گه‌له‌که‌م ﴿أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ پیوانه و کیشانه‌راست و دروست نه‌نجام بدن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وه که‌م و کوری مه‌که‌ن له‌شت و مه‌کی خه‌لکیدا ﴿وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خراپه‌کاری مه‌که‌ن (یا خراپه‌بلاومه‌که‌نه‌وه) له‌زه‌ویدا ﴿بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئەوه‌ی خوا‌ده‌یه‌ئته‌وه (له‌قازانجی‌حه‌لال) چاکتره‌بوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه‌بروادارن ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ و من پاریزه‌ر نیم‌به‌سه‌رتانه‌وه ﴿قَالُوا يَشُعَيْبُ﴾ و وتیان ئەی شو‌عه‌یب ﴿أَصَلَوْنَاكَ تَأْمُرُكَ﴾ ئایا نو‌یژه‌که‌ت فرمانت پی‌ده‌دات ﴿أَنْ نَّتْرَكَ﴾ که‌ئیمه‌وازیبتین ﴿مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ له‌وه‌ی باوو‌باپیرانمان په‌رستوو‌یانه ﴿أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ﴾ یان‌وازیبتین له‌وه‌ی به‌ویستی خو‌مان له‌مال و سامانماندا ده‌یکه‌ن ﴿إِنَّكَ لَأَنْتَ الْخَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ به‌راستی تو‌په‌له‌نه‌که‌ری لی‌زان و هو‌شمه‌ندیت ﴿قَالَ يَاقَوْمِ﴾ و وتی ئەی گه‌له‌که‌م ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هه‌والم‌بدنه‌نی ﴿إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ ئە‌گه‌ر من به‌لگه‌یه‌کی روونم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار مه‌وه‌پی‌بیت ﴿وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ وه‌روزیه‌کی زورو‌باشی پیدا‌م له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه (چ‌مه‌به‌ستیکم هه‌یه‌درو‌بکه‌م) ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ﴾ وه‌من هه‌ر‌گیز‌نامه‌و‌یت پی‌چه‌وانه‌ی ئیوه‌بکه‌م ﴿إِلَىٰ مَا أَنهَمَكُم عَنْهُ﴾ له‌و (کاره‌ی) به‌رگری ئیوه‌ی لی‌ده‌که‌م (خوم‌بیکه‌م) ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ من هیچ مه‌به‌ستیکم نی‌یه بیجگه‌له‌چاککردن و چاکسازی نه‌بیت ته‌وه‌نده‌ی بتوانم وله‌توانامدا بیت ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سه‌ر‌که‌وتنیشیم‌ته‌ن‌ها‌به‌(پشتیوانی) خوا‌یه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه‌ر‌به‌و‌به‌ستوه‌وه ﴿وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ هه‌ر‌بؤ‌لای‌ته‌ویش‌ده‌گه‌ریمه‌وه ﴿۸۸﴾

﴿وَيَقَوْمٍ لَا يُجْرِمُونَكُمْ بِشِقَاقِي﴾ ئەى گەلە کەم دزايە تيتان لە گەلەم نەبیتە هوی ئەوهی ﴿أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ﴾ تووشتان ببيت وینەى ئەو (سزايە) ی تووشی ﴿قَوْمٌ نُوحٍ أَوْ قَوْمِ هُودٍ أَوْ قَوْمِ صَالِحٍ﴾ گەلی نووح یان گەلی هوو دیان گەلی صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمٌ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ﴾ خو گەلە کەى لووط دوور نی یە لیتانەوه (چییان بەسەر هات) ﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ وه داواى لیبور دنیش لەپەر وەر دگارتان بکەن ﴿ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ﴾ پاشان بگەرینەوه بۆ لای ﴿إِنَّ رَبِّيَ رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ بەراستی پەر وەر دگارم میهرەبانى دلسۆزە ﴿قَالُوا يَشْعَبُ﴾ ووتیان ئەى شو عەیب ﴿مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا﴾ ئیمە تینا گەین لە زورنک ﴿مِمَّا نَقُولُ﴾ لەوهی تو دە یلیت ﴿وَإِنَّا﴾ بەراستی ئیمە ﴿لَنُرِيكَ فِي نَاصِعِيهَا﴾ تو بە لاواز دە بینین لە ناو ماندا ﴿وَلَوْلَا رَهْطُكَ﴾ خو ئە گەر (لەبەر) خزمە کانت نەبوایە ﴿لَرَجَمْنَاكَ﴾ دلتیابە بەرد بارانمان دە کردی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ﴾ (چونکە) تو خو ت هیچ دەسە لاتیکت نی یە لەبەر امبەر ئیمە دا ﴿قَالَ يَقَوْمٍ﴾ ووتی ئەى گەلە کەم ﴿أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ﴾ نایا خزمە کانم بە دەسە لات ترن لەبەر امبەر ئیوه دا ﴿مِنْ اللَّهِ﴾ لەخوا ﴿وَأَتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيًّا﴾ لە کاتی کدا فرمانی ئەو (خوا) تان پشت گوی خستووہ ﴿إِنَّ رَبِّي﴾ بەراستی پەر وەر دگارم ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ مَحِيطٌ﴾ ناگادارە بەهەرچی ئیوه دەیکەن ﴿وَيَقَوْمٍ﴾ ئەى گەلە کەم ﴿أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ﴾ کردەوه بکەن لەسەر بارو حالەتی خو تان ﴿إِنِّي عَلِيمٌ﴾ بەراستی منیش کارو کردەوه دەکەم ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ لەمە و دوا دەزانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کى سزای بۆ دیت ﴿يُخْزِيهِ﴾ ریسواو سەر شوړی دە کات ﴿وَمَنْ هُوَ كَذِبٌ﴾ وه کیش درۆزنە ﴿وَأَرْتَقِبُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا چاوه پروانی بکەن بەراستی منیش لە گەلتان چاوه پروانم ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتیک فرمانی ئیمە هات (بۆ لە ناو بردنیان) ﴿تَجَسَّاسُ شُعَيْبًا﴾ شو عەیبمان رزگار کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و ئەوانەش بر وایان هینا بوو لە گەلیدا ﴿بِرَحْمَةٍ مِنَّا﴾ بە بەزەبى لە لایەن خو مانەوه ﴿وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ وه ئەوانەى سته میان کرد بوو نالەو شریخه کە (نەعرە تە کە) گرتنى ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ﴾ ئیتر هەموویان لە مال و جینگا کانیاندا دەمەو روو کەوتن و جوولەیان نەما (مردن) ﴿كَانَ لَرِغْوَانٍ فِيهَا﴾ (وایان لینهات) وه ک هەر تیبدا نەبووین ﴿أَلَا بَعْدَ الْمَدِينِ﴾ بیدار بن دووری و تیاچوون بۆ خەلکی مەدیەن ﴿كَمَا بَعَدَتْ ثَمُودُ﴾ وه ک چۆن گەلی سەموود تیاچوون و دوور بوون لەرەحمى خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند بەخوا بینگومان ناردمان ﴿مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ موسا بەمو عجیزە کانمانەوه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ وه بەر ابرو بەلگەى پروونەوه ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆ لای فیر عەون و دەست و پینو نە کەى ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ بەلام ئەوان شوین فرمانی فیر عەون کەوتن ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ لە کاتی کدا فرمانی فیر عەون راست و پەوانە بوو ﴿

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پیش گله‌ک‌ی ده‌ک‌ویت ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌رؤزی دوا‌ییدا ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ نه‌مجا
 هه‌موویان ده‌باته‌ناو‌ناگری دؤزه‌خ ﴿وَبَشِّرِ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ﴾ نای چهند خرابه‌ئو شوینه‌ی ئه‌وانی
 بو‌ده‌بریت ﴿وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً﴾ وه‌لم (دونیا) دا‌نه‌فرینیان به‌شویندا‌نیراوه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 هه‌روه‌ها له‌رؤزی دوا‌ییشدا ﴿بَشِّرِ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ﴾ نای چهند خرابه‌ئو به‌خشراره‌ی پنیان به‌خشرا
 ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَى﴾ ئه‌وه‌ی (باسکرا‌بؤت چهند هه‌والیکه) له‌هه‌والی شاره‌کانی رابوردوو
 ﴿نَقْصُهُ عَلَيْكَ﴾ ده‌یگپینه‌وه‌بؤت (له‌م سوره‌ته‌دا) ﴿مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ هه‌ندیکیان ماون
 وه‌ندیکی تریان نه‌ماون (ویران بوون) ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌سته‌مان لی‌نه‌کردن
 ﴿وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به‌لکو‌خویان سته‌میان کرد له‌خویان ﴿فَمَا آغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا‌هیج سوودینکی
 پی‌نه‌گیانندن ﴿ءَالِهَتُهُمُ الَّتِي﴾ ئه‌و په‌رستراوانه‌یان ﴿يَدْعُونَ﴾ که‌ده‌یان په‌رستن و‌هاوریان لی‌ده‌کردن
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتی خوا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به‌هیج شتیک (سو‌دیان پی‌نه‌گیانندن) ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾
 کاتی‌فرمانی په‌روه‌ر‌دگارت هات (بو‌له‌ناو‌بردنیان) ﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابُعٍ﴾ ئه‌و (بت) انه‌هیچیان
 زیاد‌نه‌کرد بو‌ئه‌وانه‌ی ده‌یان په‌رستن (ب‌یجگه‌زیان و‌له‌ناو‌چوون نه‌بیت) ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ ئا‌به‌و
 شیویه‌سزادانی په‌روه‌ر‌دگارت ﴿إِذَا أَخَذَ الْفَرَى﴾ کاتیک‌خه‌لکی شاره‌کان سزاده‌دات ﴿وَهِيَ ظَلِمَةٌ﴾
 له‌کاتیک‌دا‌سته‌مکاربوون ﴿إِنْ أَخَذَهُ﴾ به‌راستی توله‌سه‌ندنی ئه‌و ﴿أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ نازار‌ده‌ر و‌به‌تینه ﴿وَلَا
 تَنْفَعُكَ فِي ذَلِكَ لَابِئَةٌ﴾ به‌راستی له‌ودا (باسکرا) په‌ندو‌نامؤزگاری هه‌یه ﴿لِمَنْ خَافَ﴾ بو‌که‌سیتک‌بترسیت
 ﴿عَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ له‌سزای دوا‌رؤز ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ ئه‌و روزه‌رؤزیکه ﴿مَجْمُوعٌ لِّلنَّاسِ﴾ که‌ئاده‌می بو
 کؤده‌کریته‌وه ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾ و‌ئه‌وه‌رؤزیک‌دیارو‌به‌رچاوه (هه‌موان‌ئاماده‌ن‌تییدا) ﴿وَمَا
 تَنْفَعُكَ فِي ذَلِكَ لَابِئَةٌ﴾ وه‌ئیمه‌دوای‌ناخه‌ین ﴿إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ﴾ مه‌گه‌ر بو‌کاتیک‌دیارو‌به‌رچاوه‌نه‌بیت ﴿وَمَا
 تَنْفَعُكَ فِي ذَلِكَ لَابِئَةٌ﴾ ئه‌و روزه‌که‌دیت ﴿لَا تَكْفُرْ نَفْسٌ﴾ هیج‌که‌س قسه‌ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌موله‌تی‌خوا
 ﴿فَمَنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ﴾ ئه‌وسا‌له‌ناویاندا‌هه‌یه‌بی‌به‌خت (و‌چاره‌په‌ش) و‌هه‌یه‌به‌خته‌وه‌ر (و‌ئاسووده)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا﴾ جا‌ئه‌وانه‌ی بی‌به‌خت و‌چاره‌په‌ش بوون ﴿فَفِي النَّارِ﴾ ئه‌وه‌له‌ناو‌ئاگردان
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيْقٌ﴾ له‌ناو‌ئو (ئاگره) دا‌هه‌ر‌ئاخ و‌ئوف و‌هه‌نیسکیانه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیا‌یدا
 ده‌میننه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ تا‌ئاسمانه‌کان و‌زه‌وی بمیتیت (مه‌به‌ست‌پنی
 ئاسمان و‌زه‌ویه‌له‌قیامه‌تدا‌که‌ئه‌وانیش هه‌ر‌ده‌مینن) ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌و‌که‌سه‌ی
 په‌روه‌ر‌دگارت بیه‌ویت (ورزگاری‌بکات) ﴿إِنْ رَبُّكَ﴾ به‌راستی په‌روه‌ر‌دگارت ﴿فَعَالٌ لِّمَآئِرٍ﴾
 ئه‌وه‌ی که‌بیه‌ویت ده‌یکات ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام‌ئه‌وانه‌ی ﴿سَعِدُوا﴾ که‌به‌خته‌وه‌ر و‌ئاسووده‌کراون
 ﴿فَفِي الْجَنَّةِ﴾ ئه‌وه‌له‌به‌هشت‌دان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی ده‌میننه‌وه‌تیا‌یدا ﴿مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ تا‌ئاسمان و‌زه‌وی بمیتیت ﴿إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌و‌که‌سه‌ی په‌روه‌ر‌دگارت بیه‌ویت
 ﴿عَطَاءٌ غَيْرٌ مَّجْدُورٍ﴾ ئه‌وه‌به‌خشینیکه‌بی‌برانه‌وه ﴿وَمَا تَنْفَعُكَ فِي ذَلِكَ لَابِئَةٌ﴾

﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ﴾ کہواتہ ہیچ جورہ گومان و دودلیہ کت نہ بیست ﴿مَمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ﴾ له (ناراستی) ئەوہی ئەوانہ دەپہرستن ﴿مَّا يَعْبُدُونَ﴾ تەنہا ئەوہ دەپہرستن ﴿إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ﴾ کہ باوو باپیرانیان دەیان پەرستن ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ لەوہو پیش ﴿وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ﴾ بەراستی ئیمہ پییان دەدەین بەتەواوی ﴿نَصِيبُهُمْ﴾ بەشی خویمان (لەسزا) ﴿غَيْرَ مَنْقُوصٍ﴾ بەبی لی کہ مکردنەوہ (پراو پر) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند بەخوا بەراستی ئیمہ بەخشیمان ﴿مُوسَى الْكَتَبَ﴾ بەمووسا پەراوی (تەورات) ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ ئەمجا جیاوازی تیدا کرا ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ﴾ ئەگەر لەبەر بریارێک نہ بوایە کہ پیشتر دراوہ ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لەلایەنی پەرورەدگارتەوہ ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ دادوهری دەکرا لەنیوانیاندا ﴿وَإِنَّهُمْ﴾ و بەراستی ئەوانە ﴿لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٌ﴾ لەگومان و دوو دلیدان لەو (قورٹانە) ﴿وَإِنْ كَلَّا﴾ بیگومان هەموو (ئەوانە) جیاوازن ﴿لَمَّا لِيُؤْفِقْهُ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ﴾ پەرورەدگارت (پاداستی) کردەوہ کانیاں بەتەواوی بی دەدات ﴿إِنَّهُ رِيَمًا يَعْمَلُونَ خَيْرٌ﴾ بەراستی ئەو ناگادارە بەهەر کردەوہ یەك کہ دەیکەن ﴿فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتَ﴾ کہواتە راست بە بەو شیوہی فرمانت پیدراوہ ﴿وَمَنْ تَابَ مَعَكَ﴾ و ئەوانەش تۆبەیان کردەوہ لەگەڵ تۆدا (و گەراونەتەوہ) ﴿وَلَا تَطْعَمُوا﴾ زیادە رەوی مەکەن ﴿إِنَّهُ رِيَمًا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بەراستی ئەو (خوا) بینایە بەهەر کردەوہ یەك کہ دەیکەن ﴿وَلَا تَرْكَبُوا﴾ پال مەدەن ﴿إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بەوانەوہ کەستەمیان کردەوہ ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ چونکہ دوو چاری ناگری دوزەخ دەبن ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ و بیجگە لەخوا ہیچ پشتیوانیکتان نابن ﴿ثُمَّ لَا تَصْرُوتُ﴾ پاشانیش یارمەتی نادرین ﴿وَأَقْبِرِ الصَّلَاةَ﴾ وە نوێژ ئەنجام بدە ﴿ظُرْفِي النَّهَارِ﴾ لەم سەر و ئەوسەری رۆژدا (لەبەیانیاں و ئیواراندا) ﴿وَرُفْقَائِنَ اللَّيْلِ﴾ و لە بەشیک لەشەودا ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ﴾ چونکہ بەراستی (کردەوہ) چاکەکان ﴿يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (کردەوہ) خراپەکان لادەبن و دەیانسپرنەوہ ﴿ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكَّرِينَ﴾ ئەوہ پەند و نامۆزگاری یە بۆ پەند وەرگران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وە خۆراگر بە ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ چونکہ بەراستی خوا ﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ پاداستی چاکە کاران و ون ناکات ﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ﴾ دەی بابوایە لەناو ئەو ئوممەتانەہی ﴿مِن قَبْلِكَ﴾ کہ لە پیش ئیوہ دابوون ﴿أُولَٰئِيقِيَّةٌ﴾ کەسانی خواوہن تاین و ژیری ﴿يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ﴾ کہ بەرگریان بکەرایە لە خراپە کاری لەزەویدا ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مەگەر کەمیک ﴿وَمَنْ أُنْجِيَتْ أَمَّتُهُمْ﴾ لەوانەہی رزگارمان کردن لەو گەلانەدا ﴿وَأَتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ﴾ و ئەوانەہی کەستەمیان کرد شوینی ژیان خووشی و رابواردن کەوتن ﴿وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ و بەردەوام بوون لە خراپە کاری ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ﴾ هەرگیز پەرورەدگارت بەستەم خەلکی شارو گوندەکان لەناو نابات (واتە خوا ی گەورە ستەمکار نیە) ﴿وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ لە کاتیکدا دانیشتوانی (ئەو شارانە) موصلح و چاکە کاربووبن ﴿۱۱۷﴾

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گہر پەروردگار ت بیویستایہ ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خهلکی ده کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ به (پہرہوی) یہك ٹایین ﴿وَلَا يَرَالُونَ مُخْتَلِفِينَ﴾ به لام ٹهوان به ردهوام جیاوازدهبن ﴿إِلَّا مَن رَّجِمَ رَبُّكَ﴾ مه گہر كه سینك پەروردگار میهره بانسی له گهل کرد بیت ﴿وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ وه ههر له بهر ٹهوش دروستی کردوون ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ﴾ بریاری پەروردگار ت در چوو (کوٹایی هات) ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ كه سویند به خوا دوزخ پر ده كه م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ له جنو كه و له نادهمی هه موو پنهكوه ﴿وَكَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ هه مووت بو ده گیرینه وه ﴿مِنَ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ له هه والی پیغه مبه ران (علیهم السلام) ﴿مَا نَشِئْتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾ بو ٹه وه كه دلی توی پی دامه زراو بکهین ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ﴾ وه له م (سورته) دا حق و راستیت بو هاتووه ﴿وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه ناموژگاری و به ندیشی تیایه بو پرواداران ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ﴾ وه بلی به وانهی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ كه پروا ناهینن ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ ٹیوه کار و کرده وه بکهن له سهر ٹه و شیوهی خوٹان (كه ٹه وه تان له سهری) ﴿إِنَّا عَمِلُونَ﴾ بیگومان ٹیمهش کرده وه ده كهین (به گویره ی ٹه وه ی كه خودا فرمانی پی کردوین) ﴿وَأَنْتُمْ رَاوْنَا مُنْتَظِرُونَ﴾ ٹه وسا چاوه پروانی بکهن (بو به سهر هاتی خراب) به راستی ٹیمهش چاوه پروانین ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه تنها بو خوایه (زانینی) نهیسی ناسمانه کان وزه وی و تنها ههر ٹه ویش پیی ناگاداره ﴿وَالِيَهُ يَرْجَعُ﴾ ههر بو لای ٹه ویش ده گه رینریته وه ﴿الْأَمْرُ كُلُّهُ﴾ هه موو کار و بارنك ﴿فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ﴾ كه واته ٹه و بهرسته و ههر پشست به و بیهسته ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه بیگومان پەروردگار بی ناگانیه له ههر کرده وه یهك ٹیوه ده یکهن. ﴿۱۲۳﴾

سورہتی ﴿يُوسُفٰٓ﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿الر﴾ به (ٹلیف ، لام ، را) ده خوینریته وه خوا زانانتره به مانا که ی بو زانیاری زیاتر سهیری سه رتهای سورہتی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ٹه مانه نیشانه کانی کتیبی ناشکران ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ به راستی ٹیمه نار دومانته خواره وه ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورٹانیک به عهره بی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بو ٹه وه ی ژیربن و لی ی تی بگهن ﴿مَنْ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ٹیمه ده گیرینه وه بو تو ﴿أَحْسَنَ الْقَصِصِ﴾ جوان ترین چیروك و به سهر هات ﴿يَمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ له ریگای ٹه م قورٹانه وه نیگامان کردووه بو ت ﴿وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ههر چهنده تو له پیش (هاتنی) ٹه م قورٹانه دا ﴿لَمِنَ الْعَاقِلِينَ﴾ له م به سهر هاته بی ناگا بوویت ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ (بیریان خهره وه) کاتیک یوسف به باوکی ووت ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ﴾ ٹه ی بابه گیان به راستی من له خه ومدا دیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا﴾ یازده ٹه ستیره ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و مانگ و روژ ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ دیمن سوژده بان بو ده بر دم ﴿۱﴾

﴿قَالَ يَبْنَئِي﴾ ووتی ئه ی کوری شیرینم ﴿لَا تَقْصُصْ رُءُيَاكَ﴾ خه وه که ت مه گیره روه وه ﴿عَلَىٰ إِخْوَتِكَ﴾ بو براکانت ﴿فَيَكِيدُ وَالْكَ كَيْدًا﴾ نه وه ک به هویه وه فیل و پیلانیکت لی بگیرن ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ به راستی شهیتان ﴿لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ دوزمنیکی ناشکرایه بو ئاده می ﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ﴾ ئابه و شیویه به هلت ده بژیریت (بو پیغه مبه رایه تی) ﴿رَبُّكَ﴾ په روه ردگارت ﴿وَعَلَّمَكَ مِنَ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ وه فیری لیکدانه وه ی خه ونه کانیشت ده کات ﴿وَوَيْتَمُ يَعْمَتُهُ وَعَلَيْكَ﴾ وه نیعمه ت و به هره ی خوی ته و او ده کات بو ت ﴿وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ﴾ وه بو بنه مالهی به عقوبیش ﴿كَمَا آتَمَهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ﴾ هر چونیک ته و او ی کرد بو هه ردو و باپیره ت ﴿مِن قَبْلُ﴾ له پیشدا ﴿إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَقَ﴾ که ئیبراهیم و ئیسه حقن ﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی په روه ردگارت زانای کار دروسته ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ﴾ سویند به خوا به راستی له به سه ره هاتی یوسف و براکانی دا ﴿ءَايَاتٍ لِّلْسَائِلِينَ﴾ په ندو ئاموزگاری هه به بو پرسیار که ره ان ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتیک (براکانی یوسف) ووتیان ﴿يُوسُفُ وَأَخُوهُ﴾ بیگومان یوسف و براکه ی ﴿أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا﴾ خوشه و یسترن له ئیمه به لای باو کمانه وه ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له کاتیکدا ئیمه کومه لیککی به هیز و توانین ﴿إِنَّا أَنبَأْنَا﴾ به راستی باو کمان ﴿لَنفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له هه له به کی روون و ناشکر ادایه ﴿أَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ (هه ندیکیان ووتیان) یوسف بکوژن ﴿أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ یافریتی بده نه زه وی به کی دوور ﴿يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ﴾ (ئه وه کاته) سه رنجی باو کتان ته نیا بو لای ئیوه ده بیت ﴿وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ و له دوای ئه وه وه ده بن به کومه لیککی چاکه کار (به توبه کردن) ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ قسه که ریک له وان ووتی ﴿لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ﴾ یوسف مه کوزن ﴿وَأَلْقُوهُ فِي عَيَدَتِ الْجُبِّ﴾ به لکو فریسی بده نه بنی بیریکه وه ﴿يَلْتَقِظُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ﴾ هه ندیک له کاروانیه کان (ده ی دوزنه وه) و هه لی ده گرن ﴿إِن كُنْتُمْ فَعَالِينَ﴾ نه گه ر ئیوه (کاره که) هه ر ده که ن ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْتَمِنَا عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ (پاش کیشانی نه خشه و پیلانه که بیان) ووتیان ئه ی باوکی به ریزمان له به رچی تو له یوسف لیمان دلنیانیت و (به گومانیت لیمان) ﴿وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ﴾ له کاتیکدا که ئیمه دل سو زو خه مخورین بو ی ﴿أَرْسَلَهُ مَعَا غَدَا﴾ سبه ینی له گه لمان بینیره (بو ده ر و ده شت) ﴿يَزْنَعُ وَيَلْعَبُ﴾ (به ئاره زووی خوی) خواردن بخوات و یاری بکات ﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ﴾ و بیگومان ئیمه پاریزگاری ده که ین ﴿قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي﴾ (باوکیان) ووتی به راستی دلته نگ و خه مبارده بم ﴿أَنْ تَذَهَبُوا بِهِ﴾ که ئیوه یوسف به رن (له گه ل خوتان) ﴿وَإِخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ﴾ وه ده ترسم که ئیوه لینی بی ناگابن و گورگ بیخوات ﴿قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ ووتیان چون گورگ ده بیخوات؟! ﴿وَنَحْنُ عُصْبَةٌ﴾ له کاتیکدا ئیمه کومه لیککی به هیزین ﴿إِنَّا إِذَا الْخَيْرُ نَزَلَ﴾ به راستی ئه وه کاته ئیمه زه ره مه ندین (پرو زه ردی تو ده بین) ﴿۱۴﴾

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ﴾ ثمجا کاتیک یوسفیان برد له گهل خویمان ﴿وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ﴾
 وه هموو بریاریندا بیخه نه بنی بیره که وه ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ﴾ وه نیمه وه حی و سرووشمان بو (یوسف)
 کرد ﴿لَتُنَبِّئَهُنَّ بِأَمْرِهِمْ هَذَا﴾ سویند به خوا هه والی ثم کاره یان پی دده دیت (که پییان کردی)
 ﴿وَهُنَّ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان هه ست ناکه ن ﴿وَجَاءَ آبَاؤَهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ﴾ جا ئیواره
 دره نگانیک (براکانی یوسف) به گریانه وه هاتنه وه بولای باوکیان ﴿قَالُوا يَا بَنَانَا﴾ ووتیان نهی
 باوکی نیمه ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ﴾ به راستی نیمه رویشتین پیشبر کیمان ده کرد ﴿وَتَرَكْنَا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتَعِنَا﴾
 و یوسفمان لای شتومه که کانمان به حی هیشت ﴿فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ﴾ بویه گورگ خواردی ﴿وَمَا أَنْتَ
 بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ وه تو قهت باوهر به نیمه ناکه دیت ﴿وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ﴾ هه رچهند نیمه راستگوش
 بین ﴿وَجَاءَ وَعَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ﴾ (براکانی) کراسه که ی (یوسف) یان هینایه وه که خوینی
 دروینه ی پیوه بوو ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ (باوکیان) ووتی به لکو دل و دهروونی خوتان
 ثم کاره (ناپه سه نده) ی بو ناسان و جوان کردوون ﴿فَصَبَّرْ جَمِيلاً﴾ (ووتی جا نارام ده گرم) به نارام
 گرتنیکسی چاک و په سه ند ﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ خواش یارمه تی دهرمه له سه ر نه وه ی
 باسی ده که ن ﴿وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ﴾ جا کاروانیک هات ﴿فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ﴾ و ئاو هینره که یان نارد
 (بو ئاو) ﴿فَأَذَلَّتْ دَلْوَهُ﴾ نه ویش دؤلچه که ی داهیلأ بو ئاو بیره که ﴿قَالَ يَبْنَشْرِي﴾ (که دؤلچه که ی
 هینایه سه ره وه) ووتی نه ی خه لکینه موژده بی ﴿هَذَا غُلٌّ﴾ ثمه کوریکه ﴿وَأَسْرَوْهُ بِضْعَةً﴾ وه نه وان
 (یوسف) یان شارده وه کردیانه کالای بازرگانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وه خوا زانایه به وه ی
 نه وان ده یکه ن ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ﴾ و فروشتیان به نرخیکی که م ﴿دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ﴾ که چند
 دهره میک بوو ﴿وَكَاؤُفِيهِ مِنَ الزَّهْدِيَّتِ﴾ و نه وان بی نیاز بوون لینی (چونکه ده ترسان رازیان
 دهر که ویت) ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَأَمْرَأَتِهِ﴾ وه نه وه که سه ی له میسر یوسفی کپی
 ووتی به زنه که ی ﴿أَكْرِمِي مَثْوَاهُ﴾ ریزی لی بگره (شوینی حه وان وه ی چاک ی بو ناماده بکه)
 ﴿عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ به لکو سوودمان پی بگه یه نیت ﴿أَوْ تَخَذَهُ وَوَلَدًا﴾ یان بیکه ین به کوری خویمان
 ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ نابم جوهره یوسفمان حی گیر کرد (و پله و پایه مان پیدا)
 له زه وی (میسر) دا ﴿وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ (ثمه مان کرد) تا فیری خه و لیکدانه وه ی بکه ین
 ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ﴾ وه خوا به سه ر کاری خویدا زال و به ده سه لاته ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام
 زوربه ی خه لکی نازان ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ وه کاتیک بوو به پیاو و پی گه بی ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾
 فه رمان ره وایی و زانیاریمان پیدا ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ وه نابم جوهره پاداشتی چاکه کاران
 دده ینه وه ﴿۱۱﴾

﴿وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَن نَّفْسِهِ﴾ ۱۴. ئەو ئافرەتە ی یوسف لە ماییدا بوو دەست تیکە لاوی (وخیانەتی) لە یوسف ویست ﴿وَعَلَقَتِ الْأَبْطَابُ﴾ و هه موو دەر گاکانی داخست ﴿وَقَالَتِ هَيْتَ لَكَ﴾ ووتی دە ی وەرە پیشەوہ بو ئەوہ ی بۆت نامادە کراوہ ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی من پەنادە گرم بە خوا ﴿إِنَّهُ رَبِّي﴾ بە راستی ئەو (خوا) پەرورەدگاری منہ ﴿أَحْسَنَ مَثْوَى﴾ ریزی لی گرتووم ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بە راستی سستم کاران رزگاربان نابیت ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا﴾ سویتند بە خوا بینگومان ئەو ژنە بەتەواوی نیازی (تیکەلی ژن و میردی) یوسفی کرد، یوسفیش نیازی ئەو ژنە ی دە کرد بەخەتەرە ی نەفسی بەشەری ﴿تَوَلَّىٰ أُنثَىٰ ابْرَهِنَ رَبِّهِ﴾ ئە گەر ئەو بەلگە روونە ی پەرورەدگاری نەدیباہە ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا بەو جوۆرە (بەلگەمان نیشانی یوسف دا) ﴿لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ بۆ ئەوہ ی خرابە و داوین پیسی لی دوور بخەینەوہ ﴿إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ چونکە بە راستی ئەو (یوسف) لەبەندە پاک و هەلبژاردە کانی ئیمە یە ﴿وَأَسْبَقَ الْأَبَابُ﴾ (یوسف و ئافرەتە کە) هەر دووکیان بەراکردن گەشتنە لای دەر گاکە (یوسف بۆ خوۆ رزگار کردن و ژنە کە ی) (عزیزی میصر) یش بۆ ئەوہ ی بگات بە یوسف (بۆ بە جیھتانی مەبەستی خوۆ ی) ﴿وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ﴾ (ئافرەتە کە) کراسە کە ی (یوسفی) دراند لەدواوہ ﴿وَأَلْفَيْ سَيْدَةٍ﴾ جا هەر دووکیان تووشی میردی (ئافرەتە کە) بوون ﴿لَدَا الْأَبَابِ﴾ لەبەر دەم دەر گاکە (ی دەرەوہ) دا ﴿قَالَتْ مَا جَزَاءُ مِن أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا﴾ (ئافرەتە کە بۆ ئەوہ ی خوۆ ی لەو تاوانە بە دوور بگریت وخیانەتە کە ی دەر نە کە ویت) بەپەلە ووتی: سزای ئەو کەسە چیە کە ویستی خرابە (داوین پیسی) لە گەل خیزانە کە تدا بکات ﴿إِلَّا أَن يُسَجَّنَ أَوْ عَذَابُ آيَةٍ﴾ جگە لەوہ ی بەند بگریت یان سزایە کی سەخت بدریت ﴿قَالَ هِيَ رَأَوْدَتِي عَن نَّفْسِي﴾ (یوسف) ووتی ئەو (ژنە) داوین پیسی لەمن وویست ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ ئەو سا شایە تیک لە کەس و کاری ئەو (ئافرەتە) شایە تی دا ﴿إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ (ووتی) ئە گەر کراسە کە ی (یوسف) ﴿فَدَمِنَ قُبُلٍ﴾ لە پیشەوہ درینرا بیت ﴿فَصَدَقَتْ﴾ ئەوہ ئافرەتە کە راست دە کات ﴿وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ وە (یوسف) لە دروژنان (خرابە کارانە) ﴿وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ﴾ وە ئە گەر کراسە کە ی ۲ ﴿فَدَمِنَ دُبُرٍ﴾ لەدواوہ درینرا بیت ﴿فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەوہ ئافرەتە کە دروۆ دە کات و (یوسف) لە راست گوینانە ﴿فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ﴾ ئەمجا کاتیک (عزیز) بینی کراسە کە ی یوسف ﴿فَدَمِنَ دُبُرٍ﴾ لەدواوہ دراوہ ﴿قَالَ إِنَّهُ مِن كَيْدِكُنَّ﴾ ووتی بە راستی ئەمە لە فرۆ فیللی ئیوہ ی (ئافرەتانە) ﴿إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ﴾ بە راستی فرۆ فیللی ئیوہ زۆر گەرەوہ یە ﴿يُوسُفُ أَعْرَضَ عَن هَذَا﴾ (عزیز ووتی) یوسف وازیئە لەم کارەو باسی مە کە ﴿وَأَسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ﴾ و (ژنە کە) توۆش بۆ گوناھە کە ت داوای لیبوردن بکە ﴿إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ چونکە بە راستی توۆ لە پییری تاوانبارانی ﴿وَقَالَ يَسُوْفُ فِي الْمَدِينَةِ﴾ (دەستە یە ک) لە ژنانی شار (باش ئەوہ ی هەوالە کە یان بیست بەتەشەرەوہ) ووتیان ﴿أَمْرَاتُ الْعَرَبِ﴾ ژنە کە ی عزیز (ی میصر) ﴿تُرَوِّدُ فَتَهَا عَن نَّفْسِهِ﴾ دە یە ویت (هەول دە دا) لە گەل غولامە کە ی داوین پیسی بکات ﴿فَدَشَعَهَا حَبًّا﴾ بە راستی خوۆشە ویستی (ئەو غولامە) چووہ تە ناو پەردە ی دلێ ﴿إِنَّا لَنَرْنَهَا﴾ بە راستی ئیمە ئەو (ژنە) دە بینن ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لە گومراییە کی روون دایە ﴿

﴿فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ﴾ جا کاتیک ژنه که (ی عزیز) تانه و ته شه ری نه وانی بیست ﴿أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ﴾ ناردی به دواياندا ﴿وَأَعَدَّتْ لَهُنَّ مَكَّاءً﴾ تاماده ی کرد بویان شوینی (خوشی دانیشن و) شان دادن ﴿وَأَتَتْ كُلَّ وَجْدَةٍ فَمِنَهُنَّ سَيِّئَاتٌ﴾ و هه ریه ک لهوان چه قویه کی پیدان (بؤ میوه لهت کردن) ﴿وَقَالَتِ آخْرَجْ عَلَيْنَ﴾ نه وسا ووتی (به یوسف) و هه بؤ نوايان (بابتبین) ﴿فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ﴾ هه ر که نه و (یوسف) یان بینی چه په سان (له جوانی نه ودا) ﴿وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ و هه موویان (له کاتی میوه له تکردندا) دهستی خو یانیا ن بپری ﴿وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ﴾ ووتیان پاکی و بیگه ردی بؤ خوا ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ نه مه ئاده می نیبه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا الْمَلَكُ الْكَرِيمُ﴾ نه مه ته نها فریشته یه کی به رزو به ریزه ﴿قَالَتْ﴾ (ژنه که) ووتی پینان ﴿فَذَلِكُنَّ الَّذِي﴾ نه مه نه و که سه یه که ﴿لَمُتْنِي فِيهِ﴾ ئیوه سه رزه نشتی متنان ده کرد له سه ری ﴿وَلَقَدْ رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِي﴾ و هه سویند به خوا بیگومان و یستم دهستم له گه ل تیکه ل کات ﴿فَأَسْتَعْصِمُ﴾ به لام نه و خو ی گرتووه (نه یکرد) ﴿وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَاءَ أَمْرٍ﴾ و هه سویند به خوا نه گه ر نه وه ی فرمانی پی ده که م نیکات ﴿لَيْسَ جَنَّتْ وَلَئِنْ لَأُكُونَ مِنَ الصَّغِيرِينَ﴾ نه وه بیگومان به ند ده کریت و له پرسوايان ده بیت ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ﴾ (یوسف) ووتی نه ی په روه ردگارم به ند کردنم لا خوشتره ﴿مِمَّا يَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ له وه ی که نه وانه داوای ده که ن لیم (که بیکه م) ﴿وَأَلَّا تَصْرِفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ﴾ و هه نه گه ر پیلانی نه و ژنانه م لئ لانده ی ﴿أَصْبُ إِلَيْهِنَّ﴾ له وانه یه دلم بؤ لیا ن بپروا (چه زیان لئ بکه م) ﴿وَأَنْ مِّنَ الْجَاهِلِينَ﴾ پاشان له نه فامان ده بم و ده چمه ریزیانه وه ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ﴾ نه وسا په روه ردگاری دو عاکه ی لئ و هه رگرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ﴾ و پیلانه که ی نه و (ژنانه) ی لئ لادا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی هه ر خوا بیسه ری زانایه ﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ﴾ نه مجا بویان ده ر که وت و پینان چاک بوو پاش نه وه ی نه و هه موو به لگه یان (لئ) بینی ﴿لَيْسَ جَنَّتْ وَحَتَّىٰ حِينٍ﴾ تاما و یه ک به ندی بکه ن ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٌ﴾ نه وسا دوو کوری لاو (خزمه تکار) له گه لئ چوونه به ندیخانه ﴿قَالَ أَحَدُهُمَا﴾ یه کیکیان ووتی (به یوسف) ﴿إِنِّي أَرَأَيْتَ﴾ به راستی له خه ومدا خو م دی ﴿أَعْصِرُ خُمْرًا﴾ تریم ده گوشه که ده بی به عه ر هق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ و هه وه ی تریان ووتی ﴿إِنِّي أَرَأَيْتَ﴾ بیگومان له خه ودا خو م دی ﴿أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا﴾ نام هه لده گرت به سه ر سه رمه وه ﴿تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنَهُ﴾ بالنده لئ ده خوارد ﴿نَبْتًا بِتَأْوِيلِهِ﴾ لیکدانه وه ی نه و (خه و) همان پی بلئ ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی ئیمه تو له چاکه کاران ده بینین (که چاک خه و له یه ک ده ده یته وه و په رزینی ده که یه ت) ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ﴾ (یوسف) ووتی : (سبه ینی) هیچ خوراکیکتان پی نادریت که بیخون ﴿إِلَّا تَبَأْتُكُمَا﴾ بِتَأْوِيلِهِ ﴿به هه ر دوو کتان ده لیم چی و چیتان بؤ ده هینن ﴿قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا﴾ پیش نه وه ی بگاته لاتان ﴿ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي﴾ نه مه ش له و به هرانه یه که په روه ردگارم فیری کردوم ﴿إِنِّي تَرَكْتُ﴾ به راستی من وازم هیناوه ﴿مِثْلَ قَوْمٍ﴾ له ئاینی گه لیک ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ که بر وایان به خوا نه هینا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ و هه نه وان پی برواش بوون به رورزی دواپی ﴿۷۷﴾

﴿وَاتَّبَعْتُ مَلَائِةَ آبَائِي﴾ وہ شوینی ٹائینی باوو باپیرانم کہ وتووم ﴿إِنِّي هِيرَ وَاسْحَقُ وَيَعْقُوبُ﴾ کہ (ٹائینی) ٹیبراهیم و ٹیسحاق و یہ عقوبہ ﴿مَا كَانَ لَنَا﴾ شایسته و شیاونی یہ بؤمان (بؤ شوینکے وتوانی ٹیبراهیم) ﴿أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ کہ ہیچ شتیک بکہین بہاوبہش بؤ خوا ﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ ٹہمہش چاکہ و بہرہی خوا یہ بہسہر ٹیمہوہ ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ وہ بہسہر خہ لکیشہوہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بہ لآم زوربہی خہ لکی سوپاسی خوا ناکہن ﴿يَصْحَبِي اللَّيْلِينَ﴾ ٹہی دوو ہاوریکہی بہندینخانہم ﴿أَرْبَابٍ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ﴾ ٹایا چند خوا یہ کی جیا جیا باشترن ﴿أَمِ اللَّهُ الْوَّحِيدُ الْقَهَّارُ﴾ یان خوا یہ کی تاکی بہدہسہ لات ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ ٹیوہ بیجگہ لہ خوا ہیچ شتیک ناپہرستن ﴿إِلَّا الْأَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ جگہ لہ چند ناویک نہ بیت کہ ٹیوہ و باوو باپیراتان ناوتان ناوون (خودا) ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا ہیچ بہ لگہ یہ کی دہر بارہ یان نہ نار دوتہ خوارہوہ (کہ ٹہوانہ بہرستن) ﴿إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ بیگومان بریار تہنہا بؤ خوا یہ ﴿أَمَرَ الْأَعْبَادَ وَالْآيَاتِ﴾ فہرمانی داوہ بیجگہ لہو ہیچ شتیک نہ بہرستن ﴿ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَتَلُوا﴾ ٹہوہ یہ ٹائینی راستی دامہ زراوی نہ گؤراو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لآم زوربہی خہ لکی نازانن ﴿يَصْحَبِي اللَّيْلِينَ﴾ ٹہی دوو ہاوریکہی بہندینخانہم ﴿أَمَّا أَحَدُكُمْ فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا﴾ یہ کینکتان عارہق دہر خواردی گہورہ کہی (پاشا) دہدات ﴿وَأَمَّا الْآخَرَ فَيُضَلِّبُ﴾ بہ لآم ٹہوی ترتان (دہ کوزریت و) ہہلدہ و اسریت ﴿فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ﴾ ٹہوسا بالندہ لہسہر (و دہم چاوی دہ خوات ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ ٹہو کارہی کہ ٹیوہ دہر بارہی پرسیار دہ کہن (لہ لایہن خوداوہ) بریاری لہسہر دراوہ (ونا گوریت) ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ﴾ و (یوسف) ووتی بہوہی کہ دہیزانی ﴿أَنْتَ وَنَجَّيْتَهُمَا﴾ رزگاری دہ بیت لہ دوو بہندکراوہ کہ ﴿أَذْكَرَ فِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ باسم بکہ لای گہورہ و پادشاکت (کہ بہناہق گیراوم) ﴿فَأَلْسَنَهُ السَّيْطَانُ﴾ بہ لآم شہیتان لہبیری بردہوہ ﴿ذَكَرَ رَبَّهُ﴾ کہ باسی (یوسف) بکات لای پادشاکہی ﴿فَلَيْتَ فِي السَّجْنِ بِضَعِ سِنِينَ﴾ بؤیہ ماوہی چند سالتیک (یوسف) لہ بہندیخانہ دا مایہوہ ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ وہ پادشا (خہوئکی بینی) ووتی ﴿إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ﴾ بیگومان من لہ خہ و مدا حہوت مانگای قہلہوم بینی ﴿يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ﴾ کہ حہوت (مانگای) لہر و لاواز دہ بخواردن ﴿وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ﴾ وہ حہوت گولہ دانہ و نیلہی سہوزو حہوتی تری و شکم بینی ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ ٹہی کار بہدہست و دونیا دیدان ﴿أَفْتُونِي فِي رُبِّي﴾ ٹہم خہوہم بؤ لیک بدہنہوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّبِّ يَاتِعِبُونَ﴾ ٹہ گہر ٹیوہ مانای خہو دہ کہن و دہزانن خہو بہرژین بکہن ﴿

﴿قَالُوا أَضَعَتْ أَخْلِمٌ﴾ ووتیان خهوی تیکه ل و پیکه ل (و پر و بوچه) ﴿وَمَا تَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَخْلَامِ بِعِلْمٍ﴾
و ئیمه ش لیکدانه وهی خهوی تیکه ل و پیکه ل نازانین ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾
ئه وسائیه و هیان که پرزگاری بوو له دوو (به ندرکراو) ه که له پاش چهند سالتیک بیری که و ته وه و وتی
﴿أَنَا أَنْتُمْ كَرِيمًا وَبِهِ﴾ من بۆتان لیکده ده مه وه مانای ئه و خه وه ﴿فَأَرْسَلُون﴾ جا (فرموو) بمنیرن
(به دوای یوسف دا که له به ندینخانه دایه) ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (هات و وتی) یوسف ئه ی
هاورینی راستگو ﴿أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ﴾ مانای ئه و خه وه مان پی بلی
چی به ؟ حهوت مانگای قه له و که حهوت مانگای له رو لاواز بیانخوات ﴿وَسَبْعِ سُبُلَاتٍ خُضْرٍ
وَأُخْرٍ يَأْسِتُ﴾ ههروه ها حهوت گولی دانه و یله ی سه وزو حهوت گولی ووشك ﴿لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى
النَّاسِ﴾ تا من بگه ریمه وه بۆلای خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ ئه وه ی ئه وان ئه وه بزنان ﴿وَلَا
قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا﴾ (یوسف) ووتی حهوت سال کشتو کال ده که ن به دوای به کداو
به به رده و امی ﴿فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ﴾ جائه وه ی که دروینه تان کرد بیهیلنه وه له گوله که یدا
﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ﴾ که مینک نه بیت له وه ی که ده یخون ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ﴾ نه مجا
له پاش ئه و (حهوت ساله) حهوت سالی تردیت که سهخت و قات و قریبه ﴿يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ
لَهُنَّ﴾ هه رچیتان پاشه که وت کردو وه بۆ ئه م (حهوت ساله سهخته) ده یخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَخْتَصُمُونَ﴾
مه گه ر که مینک له وه ی قایم هه لی ده گرن (بۆ بنه توو وناشته وه ی سالتیکی تر) ﴿ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
عَامٌ﴾ پاشان دوای ئه و (حهوت ساله سهخته) سالتیک دیت ﴿فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يُعْصِرُونَ﴾ خه لکی تیندا
(پرزگار ده کرین) بارانیان بۆ ده بار تیریت و تیندا دوشاو (ی میوه هات) ده گرن ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا
ووتی ﴿أَتُوتُنِي بِهَذَا﴾ ئه و (پیاوه) م بۆ بینن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا کاتیک نیر دراوه که (ی پاشا) هاته لای
یوسف ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (یوسف) ووتی بگه ر پیره وه بۆلای گه و ره که ت (پادشاکه ت) ﴿فَسَأَلَهُ﴾
و پرساری لی بکه ﴿مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ﴾ هوی چی بوو که ئه و ژنانه دهستی خو یانیان
بری ﴿إِنَّ رَبِّي يَبْعِدُهُنَّ عَلَيْهِ﴾ بینگومان په روره دگارم به پیلانی ئه و (ژن) انه ناگادارو زانایه ﴿وَلَا
قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَأَوْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ﴾ ووتی (به ژنه کان) مه به ستان چی بوو کاتیک ویستتان
یوسف به خه له تینن و کاری خرابی پی بکه ن ﴿فَلَنْ حَلَّشَ لِلَّهِ﴾ (نافره ته کان) ووتیان پاك و بینگه ردی بۆ
خوا ﴿مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ﴾ ئیمه هیچ خرابه یه کمان لی نه دیوه ﴿قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ﴾ ژنه که ی عه زیز و وتی
﴿الَّذِي حَصَّصَ الْحَقَّ﴾ نائیتا حق و راستی ده ر که وت ﴿أَنَا رَأَوْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ من ده مویت (یوسف)
دهستم له گه ل تیکه ل کات ﴿وَأِنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ﴾ و بینگومان ئه و له راست گو یانه ﴿ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
أَنِّي﴾ (یوسف و وتی) ئه وه بۆ ئه وه ی (پادشا) بزانی به راستی من ﴿لَمْ أَخْنُهَا بِالْعَيْبِ﴾ به په نهانی ناپاکی
وخیانه تم نه کردو وه لینی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ﴾ وه به راستی خواش پیلانی ناپاکان ناگه یه نیته
ئه نجام ﴿۵۱﴾

﴿ وَمَا أَتَىٰ نَفْسِي ﴾ و ه (یوسف ووتی) من هر گیز پاکانه بو خوم ناکه م ﴿ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ﴾ (چونکه) به راستی نفس زور فرمان دهره به خراپه ﴿ إِلَّا مَا جَرَّدْتَنِي ﴾ بیجگه نه و نه فسه ی په روه ردگارم په حمی پی کرد بیست ﴿ إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ به راستی په روه ردگارم لیسورده ی میهره بانه ﴿ وَقَالَ الْمَلِكُ ﴾ جا پادشا ووتی (به ژیرده سته کانی) ﴿ أَتُونِي بِهِ ﴾ نه و یوسفم بو بینن ﴿ اسْتَخْلَصْنَاهُ لِغَيْبَتِي ﴾ ده یکه مه (که سیکی) تایبته به خوم ﴿ فَلَمَّا كَلَّمَهُ ﴾ جا کاتی که (پادشا) قسه ی له گه ل کرد ﴿ قَالَ إِنَّكَ ﴾ ووتی به راستی تو ﴿ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴾ ته مپرو لای نیمه خاوه نی پله و پایه و باوه پینکراوی ﴿ قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴾ (یوسف) فرمانموی (به پادشا) له سهر خه زنه و دارایی زه وی (میسر) دابمنی به راستی من پاریزه رینکی شاره زام ﴿ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ ﴾ ثابه و جوره یوسفمان پایه دارو جینگیر کرد ﴿ فِي الْأَرْضِ ﴾ له خاک (ی میسر) دا ﴿ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ ﴾ له هر شوینیک (ی میسر) دا بیوستایه ده ژیا ﴿ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ ﴾ هر که سمان بوی به میهره بانی خومانی ده خه یین (له دونیادا) ﴿ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ و پاداشتی چاکه کاران وون ناکه یین ﴿ وَلَا جُزْءَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ﴾ و ه به راستی پاداشتی روزی دوایی چاکتره ﴿ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ بو نه و که سانه ی بروایان هیناوه ﴿ وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴾ و به هه میسه یی خو پاریز بوون (له هاوبهش بریاردان و تاوان) ﴿ وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ ﴾ و ه (له کاتی گرانیدا) براکانی یوسف هاتن (بو میسر) ﴿ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ ﴾ نه و سا چوونه لای (یوسف) ﴿ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴾ ده ست به جی (یوسف) نه وانی ناسی یه وه به لام نه وان نه میان نه ناسی یه وه ﴿ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ ﴾ جا کاتیک که رینکی خستن و نه وه ی که ویستیان پیی دان ﴿ قَالَ أَتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنَ أَبِيكُمْ ﴾ ووتی برایه کی باو کیتان هه یه بوم بینن ﴿ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي ﴾ نایا نابینن که من ﴿ أَوْفَىٰ الْكَيْلِ ﴾ پیوانه م تیرو ته و اوه (بو کپساره کان) ﴿ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴾ و ه من خانه خوئی چاکم ﴿ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ ﴾ جا نه گه ر نه و (برایه تان) م بو نه هینن ﴿ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ ﴾ نه وه پیوانه (ی دانه وینله) تان لای من نیه و نزیك (نهم وولاتهش) مه که و نه وه ﴿ قَالُوا سَوَدُّعُنْتُمْ أَبَاةَ ﴾ ووتیان هه ول و ته قه لا ده ده یین له گه ل باوکی دا ﴿ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴾ و دلنیا به نیمه نه و کاره ده که یین ﴿ وَقَالَ لِغَيْبَتِنَا ﴾ و ه (یوسف) ووتی به به رده ست و خزمه تکاره کانی ﴿ أَجْعَلُوا بَضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ ﴾ در اوه کانیا ن که داویانه (به دزی یه وه) بیخه نه ناو باره کانیا ن ﴿ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا ﴾ به لکو بیناسنه وه ﴿ إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ ﴾ کاتیک که گه رانه وه بو ناو مال و مندالیان ﴿ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴾ تا (بیته هوی نه وه ی) بگه رینه وه و بینه وه (جاریکی تر) ﴿ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ ﴾ نه مجا کاتیک گه رانه وه بو لای باوکیان ﴿ قَالُوا يَا أَبَانَا ﴾ ووتیان نه ی باوکی به ریزمان ﴿ مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ ﴾ (بو سالی داهاتوو) پیوانه مان لی قه ده غه کراوه (شتمان پینافروشن نه گه ر بنیامین نه نیریت له گه لماندا) ﴿ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا نَحْنُ كَيْلُ ﴾ جا که واته برا که مان له گه لماندا بنیره پیوانه ش ده که یین (دانه وینله ده کپین) ﴿ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴾ و دلنیا به ناگاداریشی ده که یین ﴿

﴿قَالَ﴾ (یه‌عقوب) ووتی (بیان) ﴿هَلْ أَمُكُم عَلَيَّ﴾ نایا دلنیابم لیٚتان ده‌بارهی ﴿إِلَّا كَمَا أَمْسُكُم عَلَيَّ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌روه‌ك پیشتر دلنیا بووم لیٚتان ده‌باری (یوسفی) برای ﴿فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا﴾ که‌واته خوا چاکترین پاریزه‌ره ﴿وَهُوَ أَحْرَمُ الرَّحْمِیْنِ﴾ وه‌ئو به‌زه‌یی دارترینی هه‌موو به‌زه‌یی دارانه ﴿وَلَمَّا فَتَحُوا مَتْعَهُمْ﴾ جا کاتیک باره‌کانیان کرده‌وه ﴿وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ﴾ بینی یان ده‌سمایه‌که‌یان بو‌گه‌ر پتر او ته‌وه ﴿قَالُوا يَا أَبَانَا﴾ ووتیان ئه‌ی باو کی به‌ریزمان ﴿مَا نَبَغِي﴾ چیمان ده‌ویت ﴿هَذِهِ بَصِغَتُنَا﴾ ئه‌مه در او هه‌مانه ﴿رُدَّتْ إِلَيْنَا﴾ بو‌مان نیر در او ته‌وه ﴿وَنَمِيرُ أَهْلَنَا﴾ بژیویش بو‌خواو خیزانمان ده‌هینین ﴿وَنَحْفَظُ أَحَانَا﴾ و برا که‌شمان ده‌پاریزین ﴿وَنَزِدَا ذُكُلًا بَعِيرًا﴾ و باری ووشتریکیش (دانه‌وینله) زیاد ده‌هینین ﴿ذَلِكَ كَيْلٌ يَّسِيرٌ﴾ ئه‌م (باره‌ش) پیوانه‌یه‌کی که‌مه (و به‌ناسانی ده‌مان ده‌نی) ﴿قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ (یه‌عقوب) ووتی هه‌ر گیز ناینیرم له‌گه‌لتان ﴿حَتَّىٰ تُوْتُوْنَ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لینیکی بته‌وم پی‌نه‌ده‌ن له‌لایه‌ن خواوه (تا سویندم بو‌نه‌خون به‌خوا) ﴿لَمَّا تَأْتِنِي بِهِ﴾ که‌به‌یگومان (به‌بیوه‌ی) ئه‌ی هیننه‌وه بو‌م ﴿إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ﴾ مه‌گه‌ر ده‌ور بدرین و چارتان نه‌مینیت ﴿فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ﴾ ئه‌مجا کاتیک په‌یمانیاں پیندا (سویندیاں خوارد) ﴿قَالَ اللَّهُ عَلَيَّ مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ﴾ (یه‌عقوب) ووتی خوا ناگادار و چاودیره سه‌بارت به‌وه‌ی که‌ده‌یلین ﴿وَقَالَ يَبْنَیَّ﴾ وه‌ووتی ئه‌ی کوره‌کانم ﴿لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ﴾ هه‌مووتان له‌ده‌ر گایه که‌وه‌مه‌چنه‌ژووره‌وه ﴿وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ﴾ به‌لکو له‌چنه‌ده‌ر گایه کی جیا جیا وه‌بچه‌ژووره‌وه ﴿وَمَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من هیچ سوودتان پی‌ناگه‌یه‌نم له‌به‌ر انبه‌ر (پیشهاتی) خوادا ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ هه‌موو حوکم و بریاریک ته‌نها بو‌خوایه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشت هه‌ر به‌و ده‌به‌ستم ﴿وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ و خو‌سپیرانیش با خو‌یان هه‌ر به‌و بسپیرن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا﴾ جا کاتیک چوونه‌ژووره‌وه ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُم﴾ له‌و شویننه‌وه‌ی که‌باو کیان فه‌رمانی پی‌دابوون ﴿مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ ئه‌و (چوونه‌به‌و جو‌ره) هیچ سوودی پی‌نه‌گه‌یاندن ﴿مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ له‌به‌رامبه‌ر (قه‌ده‌ری) خوادا ﴿إِلَّا حَاجَةً﴾ به‌لکو ئه‌وه مه‌به‌سته‌یه‌ك بوو ﴿فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ﴾ له‌ده‌روونی یه‌عقوبدا بوو ﴿قَضَاهَا﴾ (به‌م شیوه) ئه‌نجامی دا ﴿وَإِنَّهُ لَدُوْعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌به‌راستی یه‌عقوب خاوه‌نی زانست و زانیاری بوو ﴿لَمَّا عَلَّمْتَهُ﴾ چونکه ئیمه‌فی‌رمان کرد بوو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی نازانن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيَّ يَوْسُفَ﴾ کاتیکیش که‌چوونه‌ژووره‌وه بو‌لای یوسف ﴿ءَأَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾ (یوسف) برا که‌ی برده‌په‌نا خو‌یه‌وه ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ﴾ ووتی به‌راستی من برا که‌ی تو‌م ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ﴾ که‌واته هیچ غه‌مبار مه‌به ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ئه‌وان ده‌یکه‌ن (له‌گه‌لت) ﴿ۛ﴾

﴿فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کاتیک که‌ریکی خستن و نه‌وه‌ی ویستیان پی‌نی دان ﴿جَعَلَ
 السَّقَايَةَ﴾ ناو‌خوری (پیوانه‌که‌ی) مه‌لیکی خسته ﴿فِي رَحْلِ أَخِيهِ﴾ ناو‌باری برا‌که‌ی ﴿ثُمَّ أَدْنَىٰ مَوْدِنَ﴾
 پاشان جا‌ر چی یه‌ک جا‌ری دا ﴿أَيُّهَا الْعِزُّ﴾ نه‌ی کاروانه‌که ﴿إِنَّكُمْ لَسَدْرُقُونَ﴾ به‌راستی
 ئیوه‌ دزن ﴿۷۵﴾ ﴿قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِم﴾ روویان تی‌کردن و ووتیان ﴿مَاذَا تَفْقِدُونَ﴾ چیتان گوم
 کردوه؟ ﴿۷۶﴾ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ﴾ ناو‌خوره‌که‌ی (پیوانه‌که‌ی) پادشامان دیارنیه
 ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ جِمْلُ بَعِيرٍ﴾ هه‌ر که‌سیک بی‌هیتیته‌وه باری ووشتریک (خوراکی) ده‌دریتی ﴿وَأَنَّا بِهِ
 زَعِيمٌ﴾ وه‌منیش ده‌سته‌به‌ری نه‌و (باره) ده‌بم ﴿۷۷﴾ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَاللَّهِ﴾ سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ
 عَلِمْنَا﴾ به‌راستی ئیوه‌ ده‌زانن ﴿مَا جِئْنَا﴾ که‌ئیمه نه‌هاتوین ﴿لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ﴾ بو‌نه‌وه‌ی خراپه
 بکه‌ین له‌وولاتدا ﴿وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ﴾ وه‌ئیمه پی‌شتر دز نه‌بوین ﴿۷۸﴾ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ﴾ ده‌ی
 نایا تو‌له‌ی نه‌ودزه‌چیه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ دروزن بوون ﴿۷۹﴾ ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ﴾ ووتیان
 تو‌له‌ی نه‌وه‌یه ﴿مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ﴾ له‌باری هه‌ر که‌سینکدا دوزرایه‌وه ﴿فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ هه‌ر نه‌وه‌که‌سه
 خوی تو‌له‌ی بیت (واته): نه‌وه‌ی دزیه‌که‌ی کردوه نه‌بیته‌عه‌بد و کویله‌ی نه‌وه‌ی دزیه‌که‌ی لی‌ کراوه)
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نابه‌و جو‌ره تو‌له‌ له‌سته‌مکاران ده‌سینین ﴿۸۰﴾ ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ﴾ نه‌وسا (یوسف)
 ده‌ستی کرد به‌بشکنینی جه‌واله‌کانیان (باره‌کانیان) ﴿قَبْلَ وَعَاءِ أَخِيهِ﴾ له‌پیش بشکنینی جه‌والی
 (بینامین) برای (دایک و باوکی یوسف) ﴿ثُمَّ أَسْتَحْرَجَهَا﴾ له‌پاشان (ناو‌خور - پیوانه‌که‌ی) ده‌ری هینا
 ﴿مِنْ وَعَاءِ أَخِيهِ﴾ له‌جه‌والی برا‌که‌یدا ﴿كَذَلِكَ﴾ نابه‌و جو‌ره ﴿كَذَلِكَ يُوسُفُ﴾ پیلانمان نیشانی یوسف‌دا
 ﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَخَاهُ﴾ نه‌وه‌ نه‌یده‌توانی برا‌که‌ی بگریت ﴿فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ به‌پی‌نی ناینی و یاسایی پادشا
 (به‌لکو به‌پی‌ی نه‌و قسه‌بوو برا‌کانی خویان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر (کاتیک) که‌خوا
 بیه‌ویت ﴿نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾ هه‌ر که‌سیک بمانه‌ویت پله‌ی به‌رزده‌که‌ینه‌وه ﴿وَفَوْقَ كُلِّ﴾ و له‌سه‌ر
 هه‌موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ خاوه‌ن زانستیکه‌وه‌ زانتره‌یه (مه‌به‌ست پی‌ خودایه) ﴿۸۱﴾ ﴿قَالُوا إِنِّي سَرِقٌ﴾
 ووتیان نه‌گه‌ر نه‌و (بینامین) دزیبیتی ﴿فَقَدْ سَرَقْتُ أَخِي لَمَّا بَدَأَ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه‌ بی‌گومان برا‌که‌شی پی‌شتر دزی
 کردوه (واته یوسفیش دز بووه) ﴿فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ﴾ به‌لام یوسف (پیناخوشبوونی خوی)
 به‌م (تومه‌ته) له‌ده‌رونی خویدا شارده‌وه ﴿وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ﴾ ده‌ری نه‌بری بو‌نه‌وان ﴿قَالَ أَنْتُمْ﴾ (ته‌نها)
 ووتی ئیوه ﴿سَرَرْنَا﴾ له‌وان خراپترن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده‌زانسی به‌وه‌ی
 که‌ئیوه‌ ده‌یلین ﴿۸۲﴾ ﴿قَالُوا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ ووتیان نه‌ی عه‌زیز (پادشا) ﴿إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا﴾ به‌راستی
 نه‌و باو‌کینکی زور پی‌ری به‌ته‌مه‌نی هه‌یه ﴿فَخَذَ أَحَدًا مِّنْ مَّكَانَتِهِ﴾ جایه‌کینک له‌ئیمه له‌جیاتی نه‌و بگره
 ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه تو‌له‌چاکه‌کاران ده‌بینین ﴿۸۳﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی په‌نا به‌خوا ﴿أَنْ نَّأْخُذَ بِالْأَمْنِ وَجَدْنَا مَتَاعِنَا عِنْدَهُ﴾ له‌وه‌ی که هیچ که‌سی بگرین بیجگه له‌وه‌ی که ئاو خور (پنوانه) که‌مان لا دوزیوه‌ته‌وه (که‌دزرا بوو) ﴿إِنَّا إِذَا الظَّالِمُونَ﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر وا بکه‌ین ئیمه له‌سته‌م کاران ده‌بین ﴿۷۵﴾ ﴿فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مَنَّهُ﴾ جا کاتیک بی هیوا بوون له‌وه‌ی (وه‌زیر به‌ره‌لای بکات) ﴿خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ چوونه که‌ناریک به‌چه‌ی پراویژیان ده‌کرد ﴿قَالَ كَيْبُرُهُمْ﴾ برا گه‌وره‌که‌یان ووتی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ نه‌ی نازانن ﴿أَنَّ آبَاءَكُمْ﴾ که‌ بنگومان باو کتان ﴿قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوثِقًا مِنَ اللَّهِ﴾ سویند و په‌یمانیکی به‌ناوی خواوه‌ لی وهر گرتن ﴿وَمِنْ قَبْلُ مَا قَرَطُتُمْ فِي يُوسُفَ﴾ پیشتریش (له‌و به‌لینه‌ی پیتان دابوو) ده‌باره‌ی یوسف که‌مته‌رخه‌میتان کرد ﴿فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ﴾ که‌واته من نه‌م زه‌ویه به‌جی نایه‌لم ﴿حَتَّى يَأْتِيَ لِيَ الْبَيْتِ﴾ هه‌تا باو کم مؤله‌تی (گه‌رانه‌وه‌م) پین‌نه‌دات ﴿أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي﴾ یان خوا بریارم بونه‌دات ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ هه‌ر نه‌ویش باشرینی دادوهرانه ﴿۷۶﴾ ﴿أَرْجِعُوا إِلَيَّ آبَاءَكُمْ﴾ ئیوه بگه‌رینه‌وه بولای باو کتان ﴿فَقُولُوا يَا أَبَانَا﴾ وپیی بلین نه‌ی باو کی خو‌مان ﴿إِنَّ أَبْنَاكَ سَرَقَ﴾ به‌راستی کوره‌که‌ت دزی کرد ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا لِيَمَاعِلِمْنَا﴾ وئیمه‌ش بیجگه له‌وه‌ی ده‌مانزانی شایه‌تیمان نه‌داوه ﴿وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَفِظِينَ﴾ خو ئیمه ناگاداری شاراوه ونه‌یتی یه‌کان نه‌بووین ﴿۷۷﴾ ﴿وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي﴾ (خو نه‌گه‌ر پرواناکه‌یت) له‌خه‌لکی نه‌و شاره‌ش بیرسه ﴿كُنَّا فِيهَا﴾ که‌ئیمه‌ی لی بووین ﴿وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا﴾ له‌و کاروانه‌ش (بیرسه) له‌گه‌لیدا گه‌رینه‌وه ﴿وَأَنَا الصَّادِقُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه‌راست گوین ﴿۷۸﴾ ﴿قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً﴾ (یه‌عقوب علیه‌السلام) ووتی وانی یه‌به‌لکونه‌فسی خو‌تان کاریکی بو جوان (و ناسان) کردون ﴿فَصَبِرْ جَمِيلاً﴾ بویه چارم دان به‌خودا گرتنه‌به‌جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ به‌و ئومیده‌ی خوا هه‌موویان (یوسف و بونیا مینیش) م بو به‌ینیته‌وه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و زانای کاردروسته ﴿۷۹﴾ ﴿وَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ نه‌وسا روی لی وهر گبیران ﴿وَقَالَ يَا سَفَى عَلَى يُوسُفَ﴾ ووتی ئاخ و داخ بو یوسف ﴿وَأَبْيَضَّتْ عَرِيانُهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾ وه‌هه‌ردوو چاوی سپی (و کویر) بوون له‌داخ و خه‌فه‌تدا ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ چونکه هه‌ر داخ و خه‌فه‌تی خو‌ی ده‌خوارده‌وه ﴿۸۰﴾ ﴿قَالُوا تَاللَّهِ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿تَفَتَوْنَا ذَكَرُ يُونُسَ﴾ وازنا هیتی هه‌ریری یوسف ده‌که‌یته‌وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا﴾ هه‌تا په‌کت ده‌که‌ویت به‌نه‌خوشی و خه‌فه‌ت خواردن ﴿أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یان ده‌مریت و ده‌چیته‌ریزی له‌ناوچوان ﴿۸۱﴾ ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِيَّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ ووتی من سکالا و ده‌ردی دل و خه‌فه‌ت و په‌زاره‌م هه‌ر لای خواده‌که‌م ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌من له‌لایه‌ن خواوه‌شتانیک ده‌زانم که‌ئیه‌ نایزانن ﴿۸۲﴾

﴿يَبِيَّ أَذْهَبُوا﴾ (یه‌عقوب ووتی) ئە‌ی کورپه‌کانم بپرون ﴿فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ جا‌بگه‌رین و هه‌والی یوسف و براهی بزائن ﴿وَلَا تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ نائومیدیش مه‌بن له‌به‌زه‌یسی و میهره‌بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ به‌راستی نائومید نایبت له‌په‌رحم و میهره‌بانی خوا ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ جگه‌له‌وانه‌ی که‌بی بپروان ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا‌کاتیک که‌چوونه‌لای ئە‌و (یوسف) ووتیان ﴿يَأَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ ئە‌ی عزیز (پادشا) ﴿مَسْنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ﴾ زیان و برسیتی تووشی خو‌مان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجِئْنَا بِضَعَّةٍ مُرْحَنَةٍ﴾ و‌دراوکی که‌ممان هیناوه (بو‌کپینی خوراک) ﴿فَأَوْفَيْنَا الْكَيْلَ﴾ توش پئوانه‌که‌مان به‌ته‌واوی بده‌ری ﴿وَتَصَدَّقَ عَلَيْنَا﴾ خیریشمان پی‌بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به‌راستی خوا‌پاداشتی خیره‌ومه‌ندان ده‌داته‌وه ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ﴾ ووتی ئیوه‌ده‌زائن چیتان کرد ﴿يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ به‌یوسف و براهی ﴿إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له‌وکاته‌دا که‌ئیه‌نه‌زان بوون ﴿قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ﴾ ووتیان به‌راستی تو‌یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي﴾ ووتی (پیان) من یوسفم و ئە‌مه‌ش برامه ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا‌منه‌تی نابه‌سه‌رماندا ﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ﴾ به‌راستی هه‌ر که‌س خو‌ی پباریزیت و له‌خوا‌بترسیت و دان به‌خویدا بگریت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ئە‌وسا به‌راستی خوا‌پاداشتی چاکه‌کاران و ون ناکات ﴿قَالُوا أَتَأْتِيهِ﴾ ووتیان (به‌یوسف) سویند به‌خوا ﴿لَقَدْ أَتَىكَ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به‌راستی خوا‌توی هه‌ل بژارد به‌سه‌ر ئیمه‌دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ﴾ وه‌ به‌راستی ئیمه‌له‌خه‌تا‌کاران بووین ﴿قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْنَا يَوْمَ﴾ (یوسف) ووتی ئە‌مرو هیچ سه‌رزه‌نشست و ته‌شه‌ریکتان له‌سه‌ر نیبه (له‌لایه‌ن منه‌وه) ﴿يَعْفُرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا‌لیتان خوش‌بیت ﴿وَهُوَ أَزْهَمُ الرَّجِيمِينَ﴾ وه‌ ئە‌و (خوا) له‌هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بانتره ﴿أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا﴾ ئە‌م کراسه‌ی من بیه‌ن ﴿فَأَلْفَوْهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي﴾ و‌بیده‌ن به‌سه‌ر دم و چاوی باو‌کم دا ﴿يَأْتِ بِصِيرًا﴾ (ده‌ست به‌جی) چاوی چاک ده‌بیته‌وه ﴿وَأَتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ئە‌وسا هه‌موو که‌س و کارتان بینن بو (ئە‌م و‌لاته‌ی) من ﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ﴾ جا‌کاتیک کاروانه‌که (له‌میسر) ده‌رچوو ﴿قَالَ أَبُوهُمْ﴾ باو‌کیان ووتی ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ﴾ به‌راستی من بو‌نی یوسف هه‌ست پی‌ده‌کم ﴿لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ﴾ ئە‌گه‌ر به‌خه‌له‌فاو و بی‌عه‌قلم دانه‌نین ﴿قَالُوا تَأْتِيهِ﴾ ووتیان سویند به‌خوا ﴿إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ﴾ تو‌هه‌ر له‌سه‌ر هه‌له‌که‌ی کونی خو‌تی ﴿

﴿فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ﴾ جا کاتیک مزده دهره که هات ﴿أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ نهو (کراسه‌ی دابه‌سه‌ر دم و چاویدا ﴿فَارْتَدَّبَصِيرًا﴾ یه کسه‌ر بینایی گه‌رایه‌وه (که‌پیشتر نابینا بوو بوو) ﴿قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ﴾ (یه‌عقوب) ووتی من به‌ئیوم نه‌ووت؟ ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ دلنیا بن من له‌لایه‌ن خواوه شتانیك ده‌زانم ئیوه‌ نایزان ﴿قَالُوا يَا بَنَاتَنَا﴾ ووتیان ئه‌ی بابه ﴿أَسْتَغْفِرُكَ ذُنُوبًا﴾ داوای لی خوش بوونی گونا‌هه‌کانمان بؤ‌بکه (لای په‌روه‌ردگار) ﴿إِنَّا كُنَّا خَاطِبِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ گونا‌هبار بووین ﴿قَالَ سَوْفَ﴾ (یه‌عقوب) ووتی پیان دواتر ﴿أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾ داوای لی‌بور دنتان بؤ‌ده‌که‌م له‌په‌روه‌ردگارم ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئه‌و لی‌بورده‌ی میهره‌بانه ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُسُفَ﴾ جا کاتیک چوونه لای یوسف (له‌ولاتی میسر) ﴿ءَأَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوِّي﴾ دایک و باوکی برده‌ نزیکی خوی (وده‌ستی کرده‌ ملیان) ﴿وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ﴾ و فهر مووی پیان وهر نه‌ میسر ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ ۗءَإِمِينٍ﴾ نه‌ گهر خوا‌بیه‌ویت ئارام ده‌بن (هیچ زیانیکتان تووش نایه‌ت) ﴿وَرَفَعَ أَبُوِّيهِ عَلَىٰ الْعَرْشِ﴾ وه‌ باوک و دایکی له‌سه‌ر ته‌خت (ی حوکمرانی خوی) دانا ﴿وَحَرَّوْا لَهُ سَجْدًا﴾ وه‌ هه‌موو که‌وتن به‌روودا بؤی به‌سوژده‌ بردنه‌وه ﴿وَقَالَ يَا بَنَاتِ﴾ (یوسف) ووتی ئه‌ی باوکی خوشه‌ویستم ﴿هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ﴾ نه‌مه‌ لیکدانه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌م بوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ که‌له‌مه‌و پیش (بینیم) ﴿فَدَجَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا﴾ بیگومان په‌روه‌ردگارم به‌راستی گیرا ﴿وَقَدْ أَحْسَنَ بِي﴾ وه‌ به‌راستی خوا‌چاکه‌ی له‌گه‌ل کردم ﴿إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ﴾ کاتی له‌زندان دهری هینام ﴿وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ﴾ وه‌ ئیوه‌شی له‌لادی و بیابانه‌وه‌ هینا (بؤ‌ناوشار) ﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ تَرَعَ الشَّيْطَانُ﴾ دوا‌ی ئه‌وه‌ی شه‌یتان ناخوشی و ناکوکی خسته ﴿بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي﴾ نیوان من و براکانم ﴿إِنَّ رَبِّي﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارم ﴿لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ﴾ میهره‌بانه‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر ئه‌و زانای کاردرسته ﴿رَبِّ قَدْ ءَاتَيْتَنِي﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌راستی پیت به‌خشیووم ﴿مِنَ الْمَلِكِ﴾ هه‌ندیك له‌ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی ﴿وَعَلَّمَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ﴾ وه‌ هه‌ندیکیش له‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونت فیر کردم ﴿فَاطْرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌ی دروستکهری ناسمانه‌کان وزه‌وی ﴿أَنْتَ وَلِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ تو پشٹیوان و یارمه‌تی دهری منی له‌دو‌نیا و له‌رؤی دوا‌یی دا ﴿تَوَفَّنِي مُسْلِمًا﴾ به‌موسولمانیتی بممرینه‌ ﴿وَأَلْحَقَنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ و بمخه‌ره‌ریزی پیاو‌چاکانه‌وه‌ (له‌دوا‌رؤ‌دا) ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئه‌وه‌ی (که‌باس کرا) له‌هه‌واله‌نه‌زانراو و په‌نه‌هانه‌کانه‌ ﴿تُوجِيهِ إِلَيْكَ﴾ که‌به‌ وه‌حی بؤت ده‌نیرین (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ تو لای ئه‌وان (براکانی یوسف) نه‌بوویت ﴿إِذْ اجْتَمَعُوا أَمْرَهُمْ﴾ کاتی که‌هه‌موو بریاری خویان دا (به‌نه‌یتی) ﴿وَهُمْ يَمْكُرُونَ﴾ و پیلانیان دارشت ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌زوربه‌ی خه‌لکی هه‌رچه‌ند تو سووربیت (له‌سه‌ر باوهر هینانیان) باوهر ناهینن ﴿۱۳﴾

﴿ وَمَا نَسْتُلُوهُمْ عَلَيْهِ مِنْ آجْرٍ ﴾ (تهی موحه ممه دﷺ) تو داوای هیچ پاداشتیک له وانه ناکه یت له سهر (گه یاندنی) نهو (قورئانه) ﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴾ نهو قورئانه ههر په ند و ناموز گاریه بو جیهانیان ﴿ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَاتٍ ﴾ وه زور به لگه و نیشانه هه یه ﴿ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ له ناسمانه کان و زه ویدا ﴿ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا ﴾ به لایاندا دهرون ﴿ وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾ به لام نهوان پرویان لی وهرده گیرن ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ ﴾ جا زور به بیان باوه رناهیتن به خوا ﴿ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾ مه گهر نهوان له و کاته دا هاوبه ش بریار دهرن بو خوا ﴿ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ ﴾ جا ئایا نهوانه ناتر سن به خه بیان بگریت ﴿ غَشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ﴾ سزایه کی داپوشه ری خوا ﴿ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً ﴾ یان له ناکاودا روژی دوایان به سهر دا بیت ﴿ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ له کاتیکدا نهوان ههستی پی نه کهن ﴿ قُلْ هَذَا سَبِيلُ اللَّهِ ﴾ بلی نه مه ریگای منه ﴿ أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ ﴾ بانگی (خه لکی) ده کهم بولای خوا ﴿ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ ﴾ له سهر به لگه ی روون و چا و روشنی ﴿ أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعِيَ ﴾ من و نهوانه ش شوینم که وتوون ﴿ وَسُبْحَانَ اللَّهِ ﴾ و خواش پاک و بیگه رده ﴿ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ وه من هیچ کات له هاوبه ش دانهران نیم ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ ﴾ وه نیمه پیش تو (پیغه مبه رمان) نه نار دووه ﴿ إِلَّا رِجَالًا ﴾ جگه له پیاوانتیک ﴿ نُوحِي إِلَيْهِمْ ﴾ که نیگامان بو ده کردن ﴿ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى ﴾ له خه لکی شار و گونده کان ﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ ﴾ دهی ئایا نهو (بی بروایانه) نه گه راون به سهر زه ویدا ﴿ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ ﴾ تا سهرنج بدن چون بووه ﴿ عَقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴾ سهر نه نجامی نهوانه ی که له پیش نه مانه وه بوون ﴿ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ﴾ وه بیگومان ژیانسی روژی دوایی چاکتره ﴿ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ﴾ بو نهوانه ی خویمان پاراستووه وله خواترس بوون (له دونیادا) ﴿ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ دهی ئیوه زیرنابن و تی ناگن ﴿ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ ﴾ هه تا کاتی پیغه مبه ره کانیا ن نا ئومید بوون (له سهر که وتن) ﴿ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا ﴾ وه گه له که بیان وایان زانی که (پیغه مبه ران) درویمان له گه لدا کردن ﴿ جَاءَهُمْ نَصْرُنَا ﴾ (له و کاته دا) سهر که وتن و یارمه تی نیمه بیان بو هات ﴿ فَجَحِيَ مِنَ الشَّأْنِ ﴾ جا نهوانه ی ده مانویست رزگار کران ﴿ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَنَا ﴾ سزاشمان ناگه رینریته وه ﴿ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴾ له گه ل و هوژی تاوانبار ﴿ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ ﴾ سویند بیت بیگومان له داستانی (پیغه مبه راندا علیهم السلام) ﴿ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴾ په ندو ناموز گاری هه یه بو خاوه ن بیر وهوشان ﴿ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ ﴾ نه م (قورئانه) چیروک و قسه یه ک نی به هه لبه سترابیت ﴿ وَلَٰكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ ﴾ به لکو به راست دانهر و پشتگیری نهو (کتیبانه) به که له پیش خویه وه (هاتوون پیش ده ستکاری کردنیان له لایه ن جوله که و گاوره کانه وه) ﴿ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ ﴾ هه روه ها روون که ره وه ی هه موو شتیکه ﴿ وَهُدًى وَرَحْمَةً ﴾ وه رینموونی و میهره بانیه ﴿ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ بو نهوانه ی که بروا دینن ﴿

سوره‌تی ﴿الرَّعْدِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْمَرْءُ﴾ به‌(ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوینریتته‌وه‌خوا‌زاناتره‌به‌ماناکه‌ی، بۆزانیاری زیاتر سه‌یری
 سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ نه‌مانه‌ نایه‌ته‌کانی کتیبی (ناسمانین)
 ﴿وَالَّذِي أَنْزَلَ الْبُرْجَانَ﴾ وه‌ئه‌وه‌ی نیرا‌وته‌خواره‌وه‌بۆتو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه‌حق
 وراسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زوره‌ی خه‌لکی با‌وه‌ر‌ناهیتن ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ نه‌و‌خوایه‌ی
 ﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾ ناسمانه‌کانی به‌رز‌کردوته‌وه‌﴿بِعَبْرِ عَمْدٍ﴾ به‌بی‌هیچ‌پایه‌و‌ستونیک ﴿تَرَوْنَهَا﴾ وه‌ک‌ده‌بیینن
 ﴿ثُمَّ أَسْوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز‌بوه‌وه‌بۆ‌سه‌ر‌عه‌رش‌و‌قه‌راری‌گرت (به‌و‌شپوه‌ی شایسته‌ی خوا‌بی‌ت
 که‌ئیمه‌چونیتیه‌که‌ی‌نازاین) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه‌خۆرو‌مانگی‌رام‌هینا‌وه‌(بۆ‌خز‌مه‌ت‌کردنی‌خه‌لکی)
 ﴿كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ر‌یه‌که‌یان‌ده‌گه‌ری‌تا‌کانی‌دیاری‌کراو ﴿يُدَبِّرُ الْأَمْرَ﴾ هه‌موو‌کاروبارنیک
 هه‌لده‌سورینتی ﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ و‌نایه‌ته‌کان‌پروون‌ده‌کاته‌وه‌(بۆتان) ﴿لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءُ رَبَّكُمْ تَوَقُّونَ﴾ هه‌تا
 له‌(زیندوو‌بوونه‌وه‌و) گه‌یشتن‌به‌خز‌مه‌ت‌په‌روه‌ردگار‌تان‌دلنیابن ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا)
 نه‌و‌زاته‌یه‌که‌زه‌وی‌را‌خستوو‌ه‌(به‌پانی‌و‌دریژی) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رَوِیًّی وَأَنْهَارًا﴾ و‌چه‌نده‌ا‌چیا‌و‌پرووباری
 تیدا‌دانا‌وه‌(دروست‌کردوو‌ه‌) ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه‌له‌هه‌موو‌جۆره‌میوه‌یه‌ک‌﴿جَعَلَ فِيهَا رَوِیًّیًا وَأَنْهَارًا﴾
 جوتیک‌نیر‌و‌میی‌تیدا‌دروست‌کردوو‌ه‌﴿يُعْشَىٰ لَيْلَ النَّهَارِ﴾ شه‌و‌ده‌دات‌به‌سه‌ر‌پۆژدا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾
 به‌پراستی‌له‌وانه‌دا ﴿لَا يَتَّبِعُهُ لُجُومٌ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌لگه‌و‌نیشانه‌هه‌یه‌بۆ‌ئه‌و‌که‌سانه‌ی‌که‌بیرده‌که‌نه‌وه‌﴿
 ﴿وَفِي الْأَرْضِ﴾ وه‌له‌زه‌ویدا ﴿قِطْعٌ مِّنْ جَبْرُوتٍ﴾ چه‌ند‌پارچه‌ی‌له‌پال‌یه‌کتریدا‌هه‌ن ﴿وَجَحَّتْ مِّنْ أَعْتَابٍ﴾
 هه‌روه‌ها‌با‌خاتی‌تری‌و‌په‌ز ﴿وَزَرْعٌ﴾ و‌کشتو‌کال ﴿وَوَحْشٌ﴾ و‌(با‌خاتی) دار‌خور‌مای‌صنوان
 و‌غیر‌صنوان ﴿دو‌قه‌د(ی‌یه‌ک‌بنج) و‌یه‌ک‌قه‌د ﴿يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَجِدٍ﴾ هه‌موویان‌به‌یه‌ک‌ئاو‌ئاوده‌درین
 ﴿وَنَفْضٌ بِعَصَاهَا عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ که‌چی‌فه‌زلی‌هه‌ندی‌کی‌مان‌دا‌وه‌به‌سه‌ر‌هه‌ندی‌کی‌تریاندا ﴿فِي الْأَكْلِ﴾
 له‌خواردندا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌پراستی‌له‌وانه‌دا ﴿لَا يَتَّبِعُهُ لُجُومٌ يَتَفَكَّرُونَ﴾ چه‌ند‌نیشانه‌ی‌پروون‌هه‌یه‌بۆ‌ئه‌وانه‌ی
 تی‌ده‌گه‌ن‌و‌بیرده‌که‌نه‌وه‌﴿وَإِنْ تَعَجَّبَ﴾ جا‌ته‌گه‌رتو‌سه‌رت‌سور‌بمیتنی ﴿فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ﴾ نه‌وه
 قسه‌ی‌ئه‌وانه‌جیی‌سه‌ر‌سور‌مانه‌که‌ده‌لین ﴿أَءَاكُفَّاؤُنَّ﴾ نایا‌کاتیک‌(که‌مردین‌و) بوینه‌وه
 به‌خاک ﴿أَءَاتَانِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ نایا‌ئیمه‌سه‌ر‌له‌نوی‌دروست‌ئه‌کرینه‌وه‌﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ﴾ نه‌وانه
 که‌سانیکن ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ که‌بی‌با‌وه‌ر‌بوون‌به‌په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأُولَئِكَ الْأَعْمَلُ فِي أَعْتَابِهِمْ﴾
 جا‌ئه‌وانه‌کۆت‌و‌زنجیر‌له‌گه‌ردنیاندا‌یه‌﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ها‌وه‌لانی‌ئاگرن
 ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ که‌به‌هه‌میشه‌یی‌ده‌میتنه‌وه‌تیدا ﴿

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ به په له داوای سزات لى ده کهن ﴿قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ پيش چاکه و به زه بى ﴿وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ﴾ که بنگومان له پيش نه مانه وه زور هه بوون توله يان لى سه نراوه ﴿وَإِنَّ رَبَّنَا﴾ و به راستى په روه ردگارت ﴿لَذُو مَعْفَرَةٍ لِلنَّاسِ﴾ خاوه نى لى بور دنه بو خه لکى ﴿عَلَى ظُلْمِهِمْ﴾ گهر چى سته مکاريش بن ﴿وَإِنَّ رَبَّنَا﴾ هه روه ها به راستى په روه ردگارت ﴿لَشَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله سستينکى توند وتيزه ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانهى که بى باوه ر بوون ده يان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ﴾ نه وه بو نه نير دراو ته خواره وه بوى ﴿آيَةً مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجزيه به که له لايه ن په روه ردگار يه وه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ﴾ نه ی موحه ممه د ﷺ تو هه تر سسته رى ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ و بو هه موو گه لى نك رينيشانده رى نك هه يه ﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَى﴾ خوا ده زانى هه موو ميينه يه ك (له منالدا نيدا) چى هه لگر تو وه (کور يان کچ) ﴿وَمَا تَغِصُّ الْأَرْحَامُ﴾ وه هه روه ها ده زانیت مندالدا نه کان چى لى که مده بيته وه ﴿وَمَا تَزِدُّنَّ﴾ و چى زياد ده کات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِإِقْدَارٍ﴾ وه هه موو شتى ك لای نه و (خوا) نه ندازه ی (ديارى کراوى خوى) هه يه ﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانايه به هه موو ديار و ناديار نك ﴿الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى﴾ گه وره و به رزه و بلنده ﴿سَوَاءٌ مَنكُمْ مَنْ أَسْرَأَ الْقَوْلَ﴾ يه کسانه (بو خوا) نه وه تان به نه پتى قسه بکات ﴿وَمَنْ جَهَرَ بِهِ﴾ وه نه وه تان به ناشکرا (قسه) بکات ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ﴾ و نه وه ی که له شه ودا خوى ده شار يته وه ﴿وَسَارِبًا بِالنَّهَارِ﴾ نه وه ی که له رورژدا ده رده که ویت ﴿لَهُ مُعَقِّبَاتٌ﴾ بو نه و (ناده مى) هه يه چه ند فريسته يه ك که به دوای يه کدا دین ﴿مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ له پيش و له دوایه وه ﴿يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به فەرمانى خوا ده ی پاريزن له زيان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستى خوا ﴿لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ﴾ (بار و حالى) هيج گه لى نك ناگور يت ﴿حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ هه تانه وان خويان (بار و حالى) خويان نه گورن ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ وه کاتى نك خوابيه ویت ﴿بِقَوْمٍ سُوًّا﴾ گه ل وهوزى نك تووشى به لا و سزا بکات ﴿فَلَا مَرَدَّ لَهُ﴾ هيج شتى ك ناتوانيت رينگرى لى بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَاٍ﴾ و جگه له و (خوا) هيج يارمه تى دهر و پشتيو انيکيان نى يه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ (خوا) نه و زاته يه ﴿يُرِيكُمْ آلِهَتِكُمْ﴾ بروسکه تان نشان ده دات ﴿خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ که هوى ترساندن و هيو و ئوميد تانه ﴿وَيُنشِئُ السَّحَابَ الْثِقَالَ﴾ هه روه ها هه ورى قورس (به ئاوى باران) به دى ده هينيت ﴿وَيَسْخِرُ الرِّعْدَ لِلْحَمْدِ﴾ وه هه وره گرمه سوپاس و ستايشى نه و (خوا) ده کات ﴿وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ﴾ هه روه ها فريسته کانيش له هه يبه ت و ترسى نه و (ستايشى ده کهن) ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ وه (په روه ردگار) هه وره بروسکه کان ده نيريت ﴿فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ و ده يدات له هه رکه سى که بيه ویت ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ له کاتى کدا نه وانه ده مه ده مى (و موحاده له) ده کهن دهر باره ی خوا ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ﴾ و نه و (خوا) هيز و توانای زور به تينه ﴿۱۳﴾

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ﴾ نزاو پانانه‌وی هه‌قیش هه‌ر بۆ (خوایه) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ نه‌وانه‌ش ده‌لالیتنه‌وه و نزا لای غه‌بری خوا ده‌که‌ن ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ﴾ هه‌یج وه‌لامیکیان ناده‌نه‌وه (نایه‌ن به‌هاواریانه‌وه) ﴿إِلَّا كَبِيرًا﴾ مه‌گه‌ر وه‌ک که‌سینک (که‌تینووی بیت له‌دوووره‌وه) هه‌ردوو مشتی خو‌ی بۆ لای ئاونک دریش کر دبی ﴿لِيُبْلَغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَلِيغٍ﴾ بۆ نه‌وه‌ی (ناو) بگاته‌ده‌می به‌لام نایگاتی ﴿وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ نزاو دو‌عای بی‌بروایان (له‌بته‌کانیان) هه‌یج نیه‌جگه‌له‌گو‌م‌رایی و سه‌ر لی شتیوان ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ﴾ سو‌ژده‌ بۆ خوا ده‌بات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ بیان‌ه‌وی و نه‌یان‌ه‌وی ﴿وَوَلَدَهُمُ الْغُدُوْرُ وَالْأَصَالُ﴾ هه‌روه‌ها سیبه‌ره‌کانیان له‌به‌یانیان و ئیواراندا (سو‌ژده‌ده‌به‌ن) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی کی‌په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی یه ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿قُلْ﴾ جا بلی ﴿أَفَأَتَّخِذُهُمِن دُونِهِ آوَالِيَاءَ﴾ ده‌ی ئیوه‌بی‌جگه‌له‌و (خوا) پشتیوانانیکتان هه‌لبزار دو‌وه (بۆ خو‌تان) ﴿لَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا﴾ که‌خواه‌نی هه‌یج سو‌ود و زیانیک نین بۆ خو‌شیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نایا کو‌یر و چاو‌ساغ یه‌کسانن؟ ﴿أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ﴾ یان نایا تاریک‌یه‌کان و رووناکی وه‌ک یه‌ک وان؟ ﴿أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌خیر نه‌وانه‌چهند ها‌وبه‌شیکیان بۆ خوا دانا‌وه؟ ﴿خَلَقُوا خَلْقَهُ﴾ (گوایه) وه‌ک دروست‌کراوانی خویان دروست کر دیت؟ ﴿فَتَشَبَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وسا دروست کرا‌وه‌که‌یان لی شتیوا‌وه!! ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کاری هه‌موو شتیکه ﴿وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هه‌ر نه‌ویشه‌تاک و ته‌نیای زاله‌به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانی له‌ئاسمانه‌وه باراندو‌وه ﴿فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا﴾ جا هه‌ر شیو و دۆلیک به‌نه‌ندازه‌ی خو‌ی لافا‌وی هه‌لده‌سیت ﴿فَأَحْتَمَلَ السَّيْلُ﴾ نه‌وسا لافا‌وه‌که‌ه‌لی ده‌گریت ﴿زَيْدًا رَابِيًا﴾ که‌فیکی به‌رزبو‌وه (به‌لافا‌وه‌که‌وه) ﴿وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ هه‌روه‌ها له‌و (کانزایانه‌ش په‌یداده‌بی) که‌ئاگری بۆ تا‌وده‌ده‌ن (ده‌یتویننه‌وه) ﴿أَبْتِغَاءَ حِلْيَةٍ﴾ به‌مه‌به‌ستی دروست کردنی خشل (زیر و زیوو) ﴿أَوْ مَتَاعٍ﴾ یان شتوو‌مه‌کی تر (وه‌ک قاپ و قاچاغ) ﴿زَيْدًا مِّثْلَهُ﴾ که‌فیک وه‌کو‌نه‌و (که‌فی لافا‌وه‌په‌یدا ده‌بی) ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به‌و جو‌ره ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ﴾ خوا نمو‌ونه‌ی حق و به‌تال دینیتنه‌وه ﴿فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً﴾ جا که‌فه‌که‌ده‌روات و له‌ناو ده‌چی ﴿وَأَمَّا مَا يَمِيقُ النَّاسَ﴾ به‌لام نه‌وه‌ی که‌سو‌ود نه‌گه‌به‌نیت به‌خه‌لکی ﴿فِيمَكُّ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ده‌مینیتنه‌وه ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ئابه‌و جو‌ره خوا نمو‌ونه‌کان ده‌هینیتنه‌وه ﴿لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بۆ نه‌وانه‌ی وه‌لامی بانگه‌وازی په‌روه‌ردگاریان دایه‌وه ﴿الْحَسَنَىٰ﴾ (پادا‌ستی) هه‌ره‌چاک (به‌هه‌شت) هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ﴾ نه‌وانه‌ش وه‌لامی بانگه‌وازی (په‌روه‌ردگار) یان نه‌دایه‌وه ﴿لَوْ أَنَّ لَهُمْ مِثْلَ الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ نه‌گه‌ر هه‌رچی واله‌زه‌ویدا هه‌مووی ه‌ی نه‌وان بی ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ نه‌وه‌نده‌ی تریشی له‌گه‌ل بیت ﴿لَا تَقْدَرُوا بِهِ﴾ ده‌یدهن له‌بریتی و به‌ده‌لی سزای رۆژی دوایی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ نه‌وانه‌بۆیان هه‌یه ﴿سَوْءُ الْحِسَابِ﴾ لیبر‌سینه‌وه‌یه‌کی سه‌خت و خراب ﴿وَمَا أُولَئِكَ لَهُمْ جَهَنَّمُ﴾ و جیگایان دۆزه‌خه ﴿وَبَشِّرِ الْيَهُودَ﴾ ئای که‌چهند شو‌نیک‌ی به‌د و خراپه ﴿١٨﴾

﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ﴾ جا ئایا که سیتک که بزانت (ژی‌ری بخاته کار) ﴿أَتَمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ به‌راستی ته‌وی نیراوه‌ته خوار بو تو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌ه‌حق وراسته ﴿كَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ وه‌ك ته‌وه‌که‌سه‌یه که کویربیت (ژی‌ری خوی نه‌خاته کار و بی‌باوه‌ر بیت) ﴿إِنَّمَا تَذَكَّرُ أَوْ لَوْ أَنَّ إِلَيْكَ﴾ بی‌گومان هه‌ر ته‌وانه بیر ده‌که‌نه‌وه‌که‌خواه‌نی ژیرین ﴿الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ ته‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا‌ده‌به‌نه‌سه‌ر ﴿وَلَا يَفْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ وه‌به‌لین ناشکینن و هه‌لی ناوه‌شیتنه‌وه ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ﴾ وه‌ته‌وانه‌ی که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی ده‌هین ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به‌وه‌ی خوا‌فرمانی داوه‌که‌په‌یوه‌ست بکریت له‌گه‌لیاندا (وه‌که‌به‌سه‌ر کردنه‌وه‌ی خزمان) ﴿وَيَحْتَشُونَ رَبَّهُمْ﴾ وه‌له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن ﴿وَيَحْفَظُونَ سُوَّةَ الْحِسَابِ﴾ وه‌له‌خرابه و سه‌ختی لیپرسینه‌وه‌ده‌ترسن ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه‌ته‌وانه‌ن که دانیان به‌خویاندا گرت ﴿أَتَّبَعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ﴾ به‌مه‌به‌ستی په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه‌نوژیان به‌جی هیناوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ وه‌له‌و‌پ‌وزیه‌ی پیمان داوون به‌خشوویانه ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به‌نهینی و به‌ناشکرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ﴾ وه‌به‌چاکه به‌رگری له‌خرابه‌ده‌که‌ن (به‌چاکه خرابه‌کانیان ده‌سپرنه‌وه‌و‌لای‌ده‌به‌ن) ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَقَبَى الدَّارِ﴾ سه‌ر‌نه‌جامی چاک‌ی ته‌و‌دونیا هه‌ر بو ته‌وانه ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ به‌هه‌شتانیک جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾ که‌ته‌وان‌ده‌چنه‌ناویه‌وه ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ هه‌روه‌ها ته‌وانه‌ش که چاک بوون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ﴾ له‌باو و باپیرانیان ﴿وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾ وهاوسه‌رانیان و وه‌چه و نه‌وه‌کانیان ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کانیش ﴿يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ﴾ ده‌چنه ژوره‌وه‌بو‌لایان له‌هه‌موو‌ده‌ر‌گایه‌که‌وه ﴿سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ (بیان‌ده‌لین) سه‌لامتان لی بن ﴿بِمَا صَبَرْتُمْ﴾ چونکه نارامتان گرت (له‌دونیا‌دا) ﴿فَنِعْمَ عَقَبَى الدَّارِ﴾ جا‌چهند سه‌ر‌نه‌جامیکی چاکتان بوو ﴿وَالَّذِينَ يَفْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ به‌لام ته‌وانه‌ی که په‌یمانی خوا‌هه‌ن ده‌وه‌شیتنه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ له‌پاش به‌ستن و گری‌دانی ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ ته‌و‌په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیه‌ی که خوا‌فرمانی پی‌داوه‌به‌جی‌ناهینن و نه‌بیچرینن ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و خرابه‌کاری ده‌که‌ن له‌زه‌ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ هه‌ر بو‌ته‌وانه‌نه‌فرین و دووری له‌به‌زه‌یی خوا ﴿وَلَهُمْ سُوَّةُ الدَّارِ﴾ هه‌وه‌ها بو‌ته‌وانه سه‌ر‌نه‌جامی خراب ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ خوا‌ر‌زق و پ‌وزی فراوان ده‌کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بو‌هه‌ر که سیتک خوی بیه‌ویت ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وه‌که‌می ده‌کات (بو‌هه‌ر که سیتک بیه‌ویت) ﴿وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه‌ته‌وانه دلخوش بوون به‌ژیانی دنیا ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له‌کاتیکدا ژیانی دنیا هیچ‌نیه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌چاو پ‌وزی دوا پیدا ﴿إِلَّا مَتَّعٌ﴾ جگه له‌رابواردنیک‌ی چهند ساتیک‌ی که‌نه‌بیت ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌وانه که‌بی‌پروا بوون ده‌لین ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهِ﴾ بو‌چی نه‌نیرا‌بو‌ی ﴿ءَايَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ موعجیزه‌یه‌که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه ﴿قُلْ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی‌به‌راستی خوا ﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سی بویت گومرای ده‌کات (که‌شیایو‌ی گومرا‌کردنه) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَرَادَ﴾ وه‌پ‌نمونی هه‌ر که‌سیتک ده‌کات که بو‌لای خوی گه‌رابیته‌وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌وانه‌ی که‌بروایان هیناوه ﴿وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُهُمْ﴾ ودلیان نارام ده‌بیت ﴿يَذْكُرُ اللَّهُ﴾ به‌یادی خوا ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ناگاداربن که‌هه‌ر به‌یادی خوا ﴿تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ دل‌ه‌کان نارام ده‌گرن ﴿۱۵﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی بروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿طُوبَىٰ لَهُمْ﴾ خوش به‌ختی بو‌نه‌وانه ﴿وَحَسَنُ مَّآبٍ﴾ له‌گه‌ل سه‌ره‌نجامی چاک ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ﴾ هه‌ر به‌شیتوه‌ی (پینغه‌مبه‌رانی تر) تو‌مان ره‌وانه کرده‌وه ﴿فِي أُمَّةٍ﴾ له‌ناو‌گه‌ل و ئوممه‌تیکدا ﴿فَدَخَلْتَ مِنْ قِبَلِهَا أُمَّمٌ﴾ که له‌پیش نه‌وانه‌وه‌گه‌ل و ئوممه‌تی تر هاتوون و چوون ﴿لَسْتُمْ لَهُمْ آيَاتٌ﴾ بو‌نه‌وه‌ی بیخوینیته‌وه به‌سه‌ریاندا نه‌وه‌ی ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نیگامان کردووه بو‌ت ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ له‌کاتیکدا نه‌وانه برواناهیتن به‌خوای میهره‌بان ﴿قُلْ هُوَ رَبِّي﴾ بلی نه‌وه‌ره‌ره‌دگاری منه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستر اوینکی به‌هه‌ق نی به‌بیجگه له‌نه‌وه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه‌ر به‌وه‌به‌ستووه ﴿وَالَيْهِ مَتَابٍ﴾ گه‌رانه‌وه‌شم هه‌ر بو‌لای نه‌وه ﴿وَلَوْ أَنَّ قَوْمًا﴾ به‌راستی نه‌گه‌ر قورئانیک (به‌خویندنه‌وه‌ی) ﴿سُئِرَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾ چیاکانی پی‌بیرایه (بو‌شوینکی تر) ﴿أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ﴾ یان زه‌وی پی‌له‌ت له‌ت بکرایه ﴿أَوْ كُفِّرَتْ بِهِ أَلْمُوتُ﴾ یان له‌گه‌ل مردوواندا قسه‌ی بکر دایه (نه‌مجا باوه‌ر ناهینن) ﴿بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا﴾ به‌لام هه‌موو کاروباره‌کان به‌ده‌ست خوان ﴿أَفَلَمْ يَأْتِيسْ﴾ ده‌ی ثایا بی هیوانه‌بوون (ونه‌یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی که بروایان هیناوه ﴿أَنْ لَّوَيْسَاءُ اللَّهُ﴾ که نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَهْدَى النَّاسِ جَمِيعًا﴾ هه‌موو خه‌لکی ده‌خسته سه‌ر ریگه‌ی راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون هه‌میشه ﴿تُصِيبُهُمْ بِمَا صَعَوْا قَارِعَةٌ﴾ به‌لای سه‌ختیان تووش ده‌بیت به‌هوی نه‌وه‌ی کردوویانه ﴿أَوْ تَحُلُ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ﴾ یان نه‌وه (به‌لایه) له‌نزیك ماله‌کانیانه‌وه ره‌وده‌دات ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ﴾ هه‌تا به‌لینی خوا دیته‌دی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ به‌راستی خوا به‌لینی خوی به‌دی ده‌هینیت ﴿وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ﴾ سویند به‌خوا بینگومان گالته و سووکایه‌تی کرا ﴿بِئْسَ لِمَنْ قَبَّلَكَ﴾ به‌پینغه‌مبه‌رانی زور له‌پیش تووه ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ منیش (ماوه‌یه‌ک) مؤله‌تم دا به‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ﴾ پاشان نه‌وانم گرت (توله‌م لی سه‌ندن) ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ عِقَابٌ﴾ جا چوون بوو توله‌ی من (ده‌باره‌یان) ﴿أَفَمَنْ هُوَ قَابِئُ﴾ ده‌ی نه‌وه (خوایه‌ی) چاودیره ﴿عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو که سه‌وه هه‌رچی کردووه (وه‌ک بتانیکه ناگای له‌هیچ نی‌یه) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ﴾ نه‌وانه‌هاوبه‌شانیکیان بو‌خوا بریار داوه ﴿قُلْ سَمُّوهُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ناوی نه‌وه (بت و هاوبه‌شانم) بو‌بلین ﴿أَمْ تُبَدِّلُونَ دِينَ﴾ یان ئیوه هه‌وال ده‌ده‌ن به‌خوا ﴿بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌وه‌ی که (به‌خه‌یالی ئیوه) نایزانتیت له‌زه‌ویدا ﴿أَمْ يَظْهَرُ مِنَ الْقَوْلِ﴾ یان قسه‌ی روت و (بی‌مانا) ده‌که‌ن ﴿بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ﴾ (نه‌خیر خوا هاوبه‌شی نی‌یه) به‌لکو نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون فیل و پیلانی خو‌یان بو‌رازیترایه‌وه ﴿وَصَدُّوا عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه‌قه‌ده‌غه کران له‌ریگه‌ی راست ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ هه‌ر که سیش خوا گومر‌ای بکات ﴿قَالَ لَهُمْ مِنَ الْمَدِينَةِ﴾ نه‌وه هیچ ری‌نیشاندهرینکی بو‌نی‌یه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نه‌وانه له‌ژیانی دونیادا سزایان بو‌هه‌یه ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ وه به‌راستی سزای ر‌وژی دوایی سه‌خت تر و گران تره ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه بینگومان هیچ پاریزه‌ریک نی‌یه بو‌نه‌وان له (سزای) خوا ﴿

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینهی ئەو بهه شتهی که به لئین دراوه به پاریز کاران و له خواترسان
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روباره کان ده رۆن به ژیر باخه کانیدا ﴿أَكْلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا﴾ میوه و سینه ره کانی
 (بهه شت) هه میسه بین ﴿تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ ئەو (بهه شته) ناکامی ئەوانه یه که خویان پاراست
 (له دونیادا) وله خواترسان ﴿وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ناکامی بی باوه رانیش هه رئاگره ﴿وَالَّذِينَ
 ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئەوانه ش کتیمان پی دابوون ﴿يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ شاد دهن به وهی نیرراوه ته
 خواره وه بوت ﴿وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ﴾ و هندی له گرو و تاقمه کان هه ن ﴿يُنْكِرُ بَعْضُهُمْ﴾ هه ندیک له وه
 ئینکار ده که ن ﴿قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ﴾ بلی من ته نها فرمانم به وه پئدراوه ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ﴾ که خوا بپه رستم
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ﴾ و هیچ هاوبه شیکی بو دانه نیم ﴿إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَعَابِدُ﴾ هه ر بولای خوا (خه لکی)
 بانگ ئە که م گه رانه وه شم ته نها بولای ئەو (خوایه) ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ﴾ به و شیوه ئەو (قورئانه) مان
 نار دوته خواره وه (بو تو) ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ که فه رمانیکی عه ره بیبه ﴿وَلَمَّا تَبِعَتِ أَهْوَاءَهُمْ﴾ سویند به خوا
 به راستی ئە گه ر تو شوینی ثاره زوه کانی ئەوانه بکه وی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ له دوای ئەو وه حی و
 شاره زاییه ی که هاتو وه بوت ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ﴾ هیچ پاریزه ریکت نابیت له (سزای) خوا ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بنگومان پیش تو پیغه مبه رانیکمان نار دووه ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ﴾
 و پیمان دان ﴿أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً﴾ هاوسه ر و نه وه و وه چه ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ﴾ وه بو هیچ پیغه مبه ریک نه بووه
 ﴿أَنْ يَأْتِيَ بِبَايَةٍ﴾ (پیش تو) نیشانه یه ک (موعجیزه یه ک) بیتی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گه ر به ئیزنی خوا نه بیت
 ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بو هه موو کاریک وه ختیک تاییه تی هه یه که نو و سراوه ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ﴾
 ئەوه ی خوا بیه وی ده یسپرته وه و (ئه وه ش بیه وی) ده یه ئیته وه ﴿وَعِنْدَهُ أَمْرُ الْكِتَابِ﴾ سه ر چاوه ی
 کتیبه کان لای ئەو (خوایه که لوح المحفوظ) ه ﴿وَإِنْ مَا نُزِّلَتْ﴾ جا ئە گه ر نیشانت دهن ﴿بَعْضَ
 الَّذِي﴾ هه ندیک له و ﴿بَعْدَهُمْ﴾ هه ر شانه ی لیمان کردون ﴿أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ﴾ یان (پیش ئەوه) بتمرینین
 ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ﴾ بنگومان تو هه ر راگه یاندنت له سه ره ﴿وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ و لیپر سینه وه ش له سه ر
 ئیمه یه ﴿أَوْ لَرَبِّرَوْا﴾ ئایا (بیباوه ران) سه رنجیان نه داوه ﴿أَنَا تَأْتِي الْأَرْضَ نَقُصُّهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ که ئیمه
 زه وی که م ده که ینه وه له هه موو لایه کانی به وه ﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ﴾ و خوا (به ویستی خوی) بریار
 ده دات ﴿لَا مَعْقَبَ لِحُكْمِهِ﴾ که س ناتوانی بریاری ئەو (خوا) بگوری (یا هه لوه شینیتته وه) ﴿وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ﴾ و ئەو (خوا) لیپر سینه وه ی خیرایه ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه بنگومان ئەوانه ی پیش
 ئەمانیش فیل و پیلانیان گیرا ﴿فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا﴾ به لام هه موو پیلان و (نه خشه یه کی سه ر که وتوو) بو
 خوایه (له به رامبه ر نه خشه و پیلانی ئەواندا) ﴿يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (خوا) ده زانیت هه موو که س چی
 ده کات ﴿وَسِعَ الْعَرْشُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ و له مه و دواش بی باوه ران ده زانن ﴿لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ سه ر نه نجامی (هه ر
 دوو جیهان) بو کی ده بیت ﴿۱۱﴾

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئه‌وانه‌ی بی باوهر بوون بیت ده‌لین ﴿لَسْتَ مُرْسَلًا﴾ تو ره‌وانه‌کراو (ویغه‌مبه‌ری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ توش (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ پیمان) بلی خوا به‌سه ﴿شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ شایه‌ت بیت له‌نیوان من و ئیوه‌دا ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ هه‌روه‌ه‌ائه‌و که‌سه‌ش که‌شاره‌زایی کتیبی (ناسمانی) لایه ﴿۱۳﴾

سوره‌تی ﴿إِبْرَاهِيمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الرَّ﴾ به‌(ئه‌لیف لام را) ده‌خوینریتته‌وه‌ خوا زانتره‌ به‌ مانا‌که‌ی، بو‌زانباری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿كُتِبَ﴾ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ ﴿ثُمَّ﴾ په‌راوینکه‌ نار دو‌مانه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو‌ تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿لِيُخْرِجَ النَّاسَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی خه‌لکی رزگار بکه‌یت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکی به‌کانه‌وه‌ بو‌ پروناکی (له‌تاریکی بی باوهریه‌وه‌ بو‌ پروناکی باوهر وئیمان) ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ئیزی په‌روه‌ردگاریان ﴿إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (رینموونیان بکه‌یت) بو‌رینگای (خوای) به‌ده‌سه‌لات و‌زالی سوپاس کراو ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ ئه‌وه‌ خوا‌یه‌ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان و‌زه‌ویدایه‌هی ئه‌وه‌ ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ و‌هاوار و‌وای بو‌بی باوهران ﴿مِنَ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ژیانی دونیایان لا‌خوشره‌ له‌ژیانی روژی دوایی ﴿وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و‌قه‌ده‌غه‌ی (خه‌لکی) ده‌که‌ن له‌رینگای خوا ﴿وَيَسْغُوبْنَهَا عِوَجًا﴾ ده‌یانه‌و‌یت ئه‌و (رینگای خوا) لار و‌چه‌وت نشان‌ده‌ن ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ ئه‌وانه‌ له‌گومراییه‌کی دوور (له‌راستی) دان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه‌هیچ پیغه‌مبه‌ریکمان ره‌وانه‌ نه‌کردووه‌ ﴿إِلَّا لِيَلْسَانَ قَوْمِهِ﴾ به‌زمانی گه‌له‌که‌ی خو‌ی نه‌بیت ﴿لِيُبَيِّنَ لَهُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی (نایینه‌که‌یان) بو‌روون بکاته‌وه‌ ﴿فِيضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ﴾ ئه‌وسا‌خوا‌هه‌ر که‌سی و‌یستییت گومرای کردووه‌ (به‌هوی سه‌ر که‌شی خو‌یه‌وه‌) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سینکیشی و‌یستی رینموونی کردووه‌ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه‌ر ئه‌ویش زال و‌به‌ده‌سه‌لاتی کاردرسته ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى﴾ سویند به‌خوا‌به‌راستی مووسامان نارد ﴿بِعَايِنَتَا﴾ به‌مو‌عجیزه‌کانمانه‌وه‌ ﴿أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ﴾ (فه‌رمانمان پیندا) که‌گه‌له‌که‌ت رزگار بکه‌ ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکیه‌کانی (بی باوهریه‌وه‌) بو‌ پروناکی (باوهر وئیمان) ﴿وَدَكَّرْهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ روزه‌ (پیروزه‌) کانی خودایان به‌بیر به‌ینه‌ره‌وه‌ (یا‌فه‌زله‌کانی خوایان بیر بخه‌ره‌وه‌) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به‌راستی له‌و (بیرخسته‌نه‌وه‌) دا‌په‌ند و‌به‌لگه‌ی زور هه‌یه‌ ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بو‌هه‌موو خو‌را‌گریکی سوپاس‌گوزار ﴿۱۴﴾

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریان بخه‌روهه) کاتیک موسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیری ئه‌و فزل و به‌هره و چاکه‌ی خودا بکه‌نه‌وه که به‌سه‌رتانه‌وه‌یه ﴿إِذْ أَنْجَاكُمْ﴾ (ئه‌ویش ئه‌وه بوو) کاتیک که‌رزگاری کردن ﴿مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ﴾ له‌دارو ده‌سته‌که‌ی فیرعه‌ون ﴿يَسْؤُمُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ که‌سزای خراپیان پی‌ده‌چه‌شتن (به‌هه‌میشه‌یی) ﴿وَيُذَيِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ﴾ و کورانی ئیوه‌یان سه‌رده‌بری ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ و ئافره‌تانی ئیوه‌یان به‌زیندوویی ده‌هیشه‌وه (بو‌خزمه‌ت کاری) ﴿وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له‌وه‌تاندا تا‌قی کردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار تانه‌وه ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ﴾ (بیریان بخه‌روهه) کاتیک که‌په‌روه‌ردگار تان رای‌گه‌یاند ﴿لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ سویندین بینگومان ئه‌گه‌ر ئیوه‌سوپاسی (چاکه‌ی) من بکه‌ن بو‌تان زیاد ده‌که‌م ﴿وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّا كَفَرْنَا بِكُمْ﴾ به‌لام بینگومان ئه‌گه‌ر نا‌سوپاسی بکه‌ن ئه‌وه به‌راستی سزای من زور به‌تینه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا فه‌رمووی ﴿إِن تَكْفُرُوا أَنْتُمْ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌ناسوپاسی (نیعمه‌ته‌کانی خوا) بکه‌ن ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ و هه‌موو ئه‌و که‌سه‌انه‌ش له‌زه‌ویدان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ ئه‌وه‌به‌راستی خوا بی‌نیازی سوپاس کراوه ﴿الَّذِي لَا يَأْتِيهِ الْهَاتُوهُ﴾ ئه‌و که‌لایه‌ی که‌له‌پیش ئیوه‌دا بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه‌ک گه‌لی نوح و عاد و سه‌موود ﴿وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که‌له‌پاش ئه‌وان بوون وه‌اتن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگه‌له‌خوا هیچ که‌س نایانزانت ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان بو‌هات به‌موعجیزه و به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي افْتِهِمَ﴾ ئه‌مجا ئه‌وان ده‌ست و په‌نجه‌ی خو‌یان گه‌ست له‌رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ و ووتیان به‌راستی ئیمه‌بی باوه‌رین ﴿بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾ به‌و (په‌یامه‌ی) که‌به‌ئیوه‌دا نیر دراوه ﴿وَإِن لَّي شَكٌّ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه‌له‌گومان‌داین ﴿مَمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ له‌وه‌ی ئیوه‌بانگمان ده‌که‌ن بو‌لای و دوو دلین ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ووتیان (بیان) ﴿إِنِّي اللَّهُ شَكُّ﴾ نایا له‌(بوونی) خوا‌دا گومان هه‌یه ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌به‌دیهنه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه ﴿يَدْعُوكُمْ﴾ بانگتان ده‌کات ﴿لِيُغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی له‌گونه‌ه‌کانتان خو‌ش بیت ﴿وَيُؤَخِّرَكُمْ﴾ و دواتان بخات ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بو‌کاتیک‌ی دیاری کراو ﴿قَالُوا إِنَّا نَسْتَشْفَعُ﴾ ووتیان ئیوه‌ش ﴿إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ هه‌ر ناده‌میه‌کی وه‌ک ئیمه‌ن ﴿ثُمَّ يَدْعُونَ أَن نَّصُدُّوهُنَا﴾ ده‌تانه‌وینت به‌رگری ئیمه‌بکه‌ن و لامان دن ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ له‌(په‌رستنی) ئه‌وه‌ی که‌باوو با‌پیرانمان ده‌یان په‌رست ﴿فَأَنزَلْنَا سُلْطٰنًا مِّن مِّنَّا﴾ ده‌ی نیشانه و به‌لگه‌یه‌کی روونمان بو‌بینن (ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن پیغه‌مبه‌رن) ﴿۱۵﴾

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه مبه ره کانیاں پئیان ووتن ﴿إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئیمه هر ئاده میه کین وه کو
 ئیوه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوا ﴿يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منهت ده نیت به سهر هر کام له به نده کانیدا
 که بیه ویت (ده یکاته پیغه مبه ره) ﴿وَمَا كَانَ لَنَا﴾ وه ئیمه هر گیز ناتوانین ﴿أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ﴾ مو عجزه
 و به لگه یه کتان بو بینین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ئیزنی خوانه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وه بابر واداران پشت هر به خوا بیهستن ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ﴾ وه ئایا بوچی پشت به خوا
 نه بهستین ﴿وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلَنَا﴾ که بیگومان نه و (زاته) ریگای راستی نشان داوین؟ ﴿وَلَنَصِّرَنَّ﴾ وه به راستی
 دان به خو ماندا ده گرین ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أَدْيَمُونَ﴾ له سهر هر ئازارنیک که بمان دن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده با خو سپیران پشت هر به خوا بیهستن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی پروا کان ووتیان
 ﴿لُرُسُلِهِمْ﴾ به پیغه مبه ره کانیاں ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا﴾ به راستی له خاک و ولاته که مان دهرتان ده که بین
 ﴿أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ یان به راستی ده بی بگهرینه وه ناو ئاینه که ی ئیمه ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ﴾ جا
 پهروه رد گاریان نیگای بو (پیغه مبه ره) ان کرد ﴿لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ که بیگومان سته مکاران له ناو
 ده بهین ﴿وَلَنُشْجِكَنَّكُمْ﴾ و بیگومان ئیوه نیسته جی ده که یین ﴿الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له و خاکه دا
 پاش (تیاچوونی) نه وان ﴿ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي﴾ نه وهش بو که سانیکه له وهستانی به ردهم من
 ده ترسن (له قیامه تدا) ﴿وَخَافَ وَعِيدِ﴾ وه (پیشتر) ترسایت له هره شه (ی من) ﴿وَاسْتَفْتَحُوا﴾ وه
 (پیغه مبه ره) داوای سهر که وتن و زال بونیان کرد (له خوا) ﴿وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾ وه موو ملهورو
 یاخییه ک بی هیوا بوون ﴿مَنْ وَرَّآهٖ جَهَنَّمَ﴾ له دوای (تیاچوونی جیگای) نه و دوزه خه ﴿وَسَقَىٰ
 مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ و له کیم و زو وخواو ئا و ده دریت (ده کریت به گه روویاندا) ﴿يَتَجَرَّعُهُ﴾ که قوم قوم
 (زور به قیزه وه) ده یخواته وه ﴿وَلَا يَكَادُ يُبَسِّغُهُ﴾ به لام ناتوانی قوتی بدات ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ﴾ و مردنی
 بو دیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو لایه که وه ﴿وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ﴾ و که چی ناشمریت ﴿وَمِنْ وَرَآهٖ﴾
 و له دوای نه وهش ﴿عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾ سزای سهخت (ده دریت) ﴿مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ نه وان هی
 بی پروا بوون به پهروه رد گاریان نمونه ی ﴿أَعْمَلُهُمْ كَرَمَادٍ﴾ کرده وه کانیاں وه ک خو له میشتیک وایه
 ﴿أَشَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ﴾ به توندی بالئی هه لکر دیت ﴿فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ له پورژیک ی ره شه بای سهختدا ﴿لَا
 يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ نه وان هیچیان دهست ناکه ویت له وهی که له دونیادا کردویانه ﴿ذٰلِكَ
 هُوَ الصَّلٰلُ الْبَعِيْدُ﴾ ئا نه وهیه گو مپروونی دور له راستی ﴿۱۸﴾

﴿الَّذِينَ تَرَأَتِ اللَّهُ﴾ ئایا نه‌تان زانیوه (نه‌تانبینیه) که بینگومان خوا ﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هق و راستی دروست کردوه ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه‌گهر بیه‌ویت ئیوه لا
 ده‌بات و ناتان هیلیت ﴿وَيَأْتِي مَخْلُقٍ جَدِيدٍ﴾ وه (له‌جی‌ی ئیوه) دروست کراویکی ترده‌هینیت
 ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نه‌وه‌ش بو‌خوا گران و زه‌حمه‌ت نی‌یه ﴿وَيَرْزُقُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾
 وه‌موویان (له‌گۆره‌کانیان دینه‌ده‌روه) بو‌خوا ده‌رده‌که‌ون و ئاشکرا‌ئه‌بن ﴿فَقَالَ الضُّعَفَاءُ﴾
 نه‌مجا (له‌پوژی دوا‌یدا) بی‌ده‌سه‌ل‌ته‌کان ده‌لین ﴿لَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌زور دارو خو‌به‌زل زانه‌کان
 ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌دونیا‌دا ﴿لَكَرْبَعًا﴾ شوین‌که‌وتووی ئیوه‌بووین ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ﴾ ناخو
 ئیوه ﴿مُعْتُونَ عَنَّا﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌ئیمه ﴿مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هه‌ندی‌ک له‌سزای خوا
 ﴿قَالُوا﴾ (نه‌وانیش) ده‌لین ﴿لَوْ هَدَنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ﴾ نه‌گهر خوا ئیمه‌ی رینمونی بگردایه ئیمه‌ش
 ئیوه‌مان رینمونی ده‌کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ یه‌کسانه‌بو‌مان ﴿أَجْرِعْنَا أَمْ صَبْرْنَا﴾ هاوار و ناله‌بکه‌ین
 یان ئارام بگرین ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّحِصٍ﴾ رزگار بو‌نمان نی‌یه (له‌سزای خوا) ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ﴾
 جاشه‌یتان ده‌لیت ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتیک که کار‌ته‌واو ده‌بیت (ولپیر‌سینه‌وه‌یان کوتایی دیت)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ﴾ بینگومان خوا به‌لینی پیدان ﴿وَعَدَ الْحَقُّ﴾ به‌به‌لینکی هق و راست ﴿وَوَعَدْتُكُمْ﴾
 فآخلفتکم و منیش به‌لینم پیدان به‌لام دروم کرد له‌گه‌لتاندا ﴿وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ﴾ وه‌من‌نم
 بوو به‌سه‌رتاندا ﴿مِنْ سُلْطَانٍ﴾ هیچ زور و ده‌سه‌لاتیک ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ﴾ ته‌نها نه‌وه‌نه‌بیت که بانگم
 کردن (بو‌گومرایی) ﴿فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي﴾ ئیتر ئیوه‌ش به‌ده‌نگمه‌وه‌هاتن (و به‌گویتان کردم) ﴿فَلَا تَلُمُونِي﴾
 که‌واته‌لومه‌ی من مه‌که‌ن ﴿وَلَوْ مَوَّأْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ به‌لکو لومه‌ی خوتان بکه‌ن ﴿مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ﴾
 به‌راستی من ناتوانم بیم به‌هاواری ئیوه‌وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي﴾ و ئیوه‌ش ناتوانن بین به‌هاواری منه‌وه
 ﴿إِنِّي كَفَرْتُ﴾ به‌راستی من پروام نه‌بوو ﴿بِمَا أَشْرَكْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ به‌وه‌ی که پیشتر (له‌دونیا‌دا)
 متنان کرد بوو به‌هاوبه‌ش بو‌خوا ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ به‌راستی سته‌م کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای
 سه‌ختیان بو‌ه‌یه ﴿وَأَدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه
 چاکه‌کانیان کردوه‌ده‌خرینه ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ناو به‌هه‌شتانیک که روبره‌کان دین
 و ده‌چن به‌ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌هه‌میشه‌تیا‌دا ده‌مینه‌وه به‌ئیزی په‌روه‌دگاریان
 ﴿تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ﴾ به‌خیر‌هاتن‌یان له‌و (به‌هه‌شته)‌دا به‌ووته‌ی سه‌لامه ﴿الَّذِينَ تَرَأَتِ اللَّهُ﴾ ئایا نه‌ت زانیوه؟
 ﴿كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چون نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه ﴿كَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ﴾ که ووته‌ی چاک
 و راست (لا‌إله‌إلا‌الله) وه‌ک دره‌ختیکی چاک و به‌سوود وایه ﴿أَصْلُهَا ثَابِتٌ﴾ ره‌گی قایم (له‌زه‌ویدا)
 دا کوتابیت ﴿وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ و لق و پۆبه‌کانیشی (به‌رز بو‌ویته‌وه) به‌ئاسماندا ﴿۱۱﴾

﴿تُؤْتِي أَكْثَمَهَا﴾ نهو (درهخته) میوه و بهر بگریت ﴿كُلِّجِينَ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ هه موو کاتیک به ئیزنی په روه رد گاری ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ وه خوا نهو نمونانه ده هینیتته وه ﴿لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بو خه لکی بو نه وه ی بیر بکه نه وه ﴿وَمَثَلُ كَيْفِئَةٍ﴾ وه نموننه ی ووتنه ی و خراب و پیس و (بئی باوه ری) ﴿كَشَجَرَةٍ خَيْثَةٍ﴾ وه کو دره ختیکی خراب و پیس وایه ﴿أَجْنُتٌ مِّن قَوْقِ الْأَرْضِ﴾ هه لکه نه رابیت له سه رزه وی (وره گی نه بیت) ﴿مَا لَهُمْ مِنْ قَرَارٍ﴾ هه ر خوی نه گریت ﴿يُشِيتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه وانه ی که بر وایان هیناوه خوا دامه زراویان ده کات ﴿بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ﴾ به ووتنه ی به ری و جی (که شایه تومانه) ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ له ژیانسی دونیادا و له ر وژی دوایشدا ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ وه خواسته م کارانیش گو مراده کات ﴿وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه خوا هه ر چی بیه ویت ده ی کات ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ ثَابَسَ سَهْرِي نَهْ وَانَه ت نه کر دو وه ﴿بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا﴾ له جیاتی (سوپاسی) به هره و چاکه ی خوا بئی باوه ر و سپله بوون ﴿وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ و گه له که یان به ره وه هه لدیر برد ﴿جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا﴾ نه ویش دوزه خه که ده چنه ناوی ﴿وَبِئْسَ الْقَرَارُ﴾ که جینگایه کی زور خرابه ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ (بئی باوه ران) چنه د هاوتایان بو خوا بریادا ﴿لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بو نه وه ی (خه لک) گو مرابکه ن له ری نگه ی خوا ﴿قُلْ تَمَتَّعُوا﴾ نه ی (موحه ممه د ﷺ) بلی به وانه رابویرن (له دونیادا بو کوی ده چن؟) ﴿فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ چونکه بینگومان چاره نوستان هه ر دوزه خ ده بیت ﴿قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) بلی به و به ندانه م که بر وایان هیناوه ﴿يُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به ری کی نویژه کان بکه ن ﴿وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ و له وه ی پیمان داوون بیه خشن ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به نه ی نی و ناشکرا ﴿مِن قَبْلِ﴾ له پیش نه وه ی ﴿أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ که ر وژنیک بیت ﴿لَا يَبِغُ فِيهِ وَلَا خِلْلٌ﴾ نه کرین و فروشتنی تیدایه و نه دوستایه تی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ خواهه و زاته یه که ناسمانه کان و زه وی دروست کردو وه ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و له ناسمانه وه بارانی باراندوه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و هه موو به ر و بوم (و دانه و نله) یه کی بئی رواندوه ﴿رِزْقًا لَّكُمْ﴾ که رزق و ر وژی به بو ئی وه ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ﴾ هه روه ها که شتی بو رام هیناون (و خستویه تیه خزمه تانه وه) ﴿لِيَتَجَرَّ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ﴾ بو نه وه ی پروات به ناو ده ریادا به فهرمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ﴾ و ر ووباره کانی بو رام هیناون (وله خزمه تاندایه) ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ﴾ وه هه روه ها رامی هیناوه بو تان و (له خزمه تاندایه) ﴿الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبِينَ﴾ ر وژ و مانگ به هه میشه یی ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه شه و و ر وژی سی بو رام هیناون ﴿۳۳﴾

﴿وَأَتذكُرْ مِنْ كُلِّ مَآسَأَلْتُمُوهُ﴾ و لهه موو نه و شتانه كه داواتان كردووه بی ی به خشییون ﴿وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ خو نه گهر به هره و نیعمه ته کانی خوا بڑمیرن ﴿لَا تُحْصُوهَا﴾ بوتان ناژمیردرین ﴿إِنْ الْإِنْسَانَ﴾ به راستی ئاده می (بی بروا) ﴿لَطْلُومٌ كَفَّارٌ﴾ زور ستم کار و سپله یه (به رامبه ر نیعمه ته کانی خودا) ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّی﴾ (بیریان بخه ره وه) کاتیک ئیبراهیم ووتی ئهی پهروه ردگارم ﴿أَجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا﴾ ئهم شاره (مه ککه) بکه به شاریکی ئارام و ئاسایش ﴿وَاجْنُبْنِی وَبَنِّی﴾ وه خووم و کوره کانم بیاریزه و دوور خه ره وه ﴿أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ له وه ی بته کان په رستین ﴿رَبِّ إِنَّهُنَّ﴾ ئهی پهروه ردگارم بیگومان نه و بتانه ﴿أَضَلَّنَ کَثِیرًا مِنَ النَّاسِ﴾ زور له خه لکیان گو مړا کردوه (و لایان دان له پرینگه ی راست) ﴿فَمَنْ تَعْبَعْنِی فَإِنَّهُ رَبِّی﴾ جا هه رکه سیئک (له روله کانم) شوین من که وت ئه وه بیگومان له منه ﴿وَمَنْ عَصَانِی﴾ هه رکه سیئس سه ربینچی کردم ﴿فَإِنَّکَ غَفُورٌ رَحِیمٌ﴾ ئه وه بیگومان تو لیسورده ی میهره بانى ﴿رَبَّنَا إِنِّی أَسْکَنْتُ مِنْ دَرِیْتِی﴾ ئهی پهروه ردگارمان من هه ندیک له روله کانم نیسته جی کرد ﴿بِوَادِ عَیْرِذِی زَرْعٍ﴾ له شیونکی بی کشتو کال دا ﴿عِنْدَ بَیْتِکَ الْمُحَرَّمِ﴾ لای ماله پیروز و ریزگیراوه که ت ﴿رَبَّنَا لَیْقِیْمُوا الصَّلَاةَ﴾ ئهی پهروه ردگارمان هه تا به چاکى نویژ به جی بینن و نه نجامی بدن ﴿فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ﴾ به لکو دلی خه لکانیک وا لیکه یست ﴿تَهْوَى إِلَیْهِمْ﴾ سوژی و مه یلیان بینت بؤلایان ﴿وَأَرْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ و له هه موو بهر و میوه یه کیش روزیان بده ﴿لَعَلَّهُمْ یَشْکُرُونَ﴾ به لکو شو کرانه بڑیرین ﴿رَبَّنَا إِنَّکَ تَعْلَمُ﴾ ئهی پهروه ردگارمان به راستی تو ده زانی ﴿مَا نَخْفِی وَمَا نَعْلَمُ﴾ به هه رچی ده یشارینه وه و هه رچی ده ری ده برین ﴿وَمَا نَخْفِی عَلَى اللَّهِ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه هیچ شتی لای خوا شاراوه نی یه ﴿فِی الْأَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ﴾ نه له زه وی و نه له ئاسماندا ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِی﴾ هه موو سو پاس و ستایشیک بؤ نه و خوا یه ی ﴿وَهَبْ لِی عَلَى الْکِبَرِ إِسْمَاعِیلَ وَاسْحَقَ﴾ که ئیسماعیل و ئیسحاقی بی به خشیم به پیری ﴿إِنْ رَبِّی لَسَمِیعٌ الدُّعَاءِ﴾ به راستی پهروه ردگارم بیسه ری دوعا و پارانه وه یه ﴿رَبِّ اجْعَلْنِی مُقِیماً الصَّلَاةَ وَمِنْ دَرِیْتِی﴾ ئهی پهروه ردگارم من و روله کانم و الیکه ی به چاکى نویژه کان به جی بینن ﴿رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ ئهی پهروه ردگارمان پارانه وه و نزا که م و هر گره ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِی وَلِوَالِدِیْ وَلِلْمُؤْمِنِیْنَ﴾ ئهی پهروه ردگارمان له من و باو کم و دایکم و هه موو پرواداران بیوره و خوش بیه ﴿یَوْمَ یَقُومُ الْحِسَابُ﴾ له رورژیکدا که لیپر سینه وه ده کریت و به رپا ئه بیت ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا﴾ و امه زانه خوا بی نا گایه ﴿عَمَّا یَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ له و (زولم و ستمه ی) که ستم کاران ده یکن ﴿إِنَّمَا یُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ﴾ بیگومان نه و دویان ده خات بؤ رورژیک ﴿تَشْخَصُ فِیهِ الْأَبْصَارُ﴾ که چاوه کان تیندا ئه بله ق ده بن (و ناینوقین له ترسا) ﴿۱۲﴾

﴿مَنْطَعِينَ﴾ به‌خیرایی ده‌رؤن (به‌دهم بانگ که‌ریانه‌وه) ﴿مُقِنِّي زُرُوسِهِمْ﴾ سه‌ریان به‌رزکردوته‌وه (بو ناسمان) ﴿لَايَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناتروکینن ﴿وَأَفِيدَتْهُمْ هَوَاهُ﴾ و دلیان خالی یه (له‌تینگه‌شتن) ﴿وَإَنْذِرِ النَّاسَ﴾ وه (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خه‌لکی ئاگاداربکه و بترسینه ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ له‌ورؤزه‌ی که‌سزایان بو‌دیت ﴿فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه‌مجانئه‌وانه‌ی که‌سته‌میان کردووه ده‌لینن ﴿رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان بو‌ماوه‌یه‌کی که‌م دوامان بخه ﴿يُحِبُّ دَعْوَتَكَ﴾ تا‌وه‌لامی بانگه‌وازه‌که‌ت بده‌ینه‌وه ﴿وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ﴾ و شوینی پیغه‌مبه‌ران بکه‌وین ﴿أَوْ لَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه‌ی ئیوه‌نه‌بوون پیشتر سویندتان خوارد ﴿مَالَكُمْ مِنْ زَوَالٍ﴾ که‌هرگیز له‌ناوناچن ﴿وَسَكَتُمْ فِي مَسْكِئِنَ الَّذِينَ﴾ هه‌ر له‌جی و شوینی ئه‌وانه‌نیشته‌جی بوون ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ که‌سته‌میان له‌خویان کرد ﴿وَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ و به‌روونی بوتان ده‌رکه‌وت ﴿كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ﴾ که‌چیمان به‌سه‌ر هینان ﴿وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ نموونه‌ی زوریشمان بوتان هیتایه‌وه ﴿وَقَدْ مَكُرُوا مَكْرَهُمْ﴾ بیگومان ئه‌و (بی‌باوه‌رانه) پیلانی گه‌وره‌ی خویانان گیرا (دژی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ خوای گه‌وره‌ئاگاداره‌به‌پیلانه‌کانیان ﴿وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ﴾ وه‌هه‌ر چه‌نده پیلانه‌که‌یان ﴿لَيَرْوُلَ مِنْهُ الْجِبَالُ﴾ شاخه‌کانی بی‌بترازیت (وله‌بن‌بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾ جا‌وا‌گومان مه‌به‌به‌خوا ﴿مُخْلِفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ﴾ ئه‌و به‌لینه‌ی داویه‌تی به‌پیغه‌مبه‌رانی به‌دی ناهینیت و نایهینیته‌جی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ به‌راستی خوا به‌ده‌سه‌لانی خواهن‌توله‌یه ﴿يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ﴾ له‌رؤزیکدا که‌ئهم زه‌وی یه‌ده‌گوریت ﴿غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به‌زه‌وی یه‌کی تر وئاسمانه‌کانیش (ده‌گورین به‌ئاسمانی تر) ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ ئه‌وسا هه‌موو (له‌گوره‌کانیان دینه‌ده‌ره‌وه) ده‌رده‌که‌ون بو‌خودای ته‌نهای زال و به‌ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿وَتَرَى الْمَجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ﴾ و له‌ورؤزه‌دا تاوان باران ده‌بینی ﴿مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ له‌کوت و زنجیردا پیکه‌وه به‌ستراون ﴿سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ﴾ بو‌شاکیان قه‌ترانی ره‌شه ﴿وَتَغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ﴾ و دم و چاویشیان ئاگر دایپوشیوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی خوا توله‌و پاداشتی هه‌موو که‌سینک بدات به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی که‌کردویه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی خوا (موحاسه‌کردن) و لپیرسینه‌وه‌ی خیرایه ﴿هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ﴾ ئهم (قورئانه) راگه‌یاندن و جاریکه‌بو‌هه‌موو خه‌لک ﴿وَلِيُنذِرُوا بِهِ﴾ وه‌هه‌تا پسی بیدار بکرنه‌وه ﴿وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدُ﴾ وه‌بو‌ئه‌وه‌ی بزائن بیگومان ئه‌و (خوا) په‌رستراویکی تاك و ته‌نهایه ﴿وَلِيَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ و تا‌خواهن ژیریبه‌کان بیربکه‌نه‌وه و په‌ند وه‌ربگرن ﴿٢٥﴾

سوره‌تی ﴿الحجر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الر﴾ به (ئه‌لیف، لام، را) ده‌خوینریته‌وه خوازاناتره به‌ماناکه‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ﴾ نه‌مانه‌ نایه‌ت و نیشانه‌کانی قورئانی پروون که‌روه‌وه وناشکران ﴿رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی که‌بی باوهر بوون (له‌ ناینده‌یه‌کی نزدیکدا) زور جار ئاوات ده‌خوازن ﴿لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان بوونایه. ﴿ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا﴾ لییان گهری بابخون و رابوینر ﴿وَيُلْهِمُهُمُ الْأَمَلُ﴾ وئومید وهیوایی ناگایان بکات ﴿فَسَوْفَ يَعْمُونَ﴾ جا بیگومان له‌مه‌وه دوا ده‌زائن (چون سزایان ده‌ده‌ین) ﴿وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبَةٍ﴾ (خه‌لکی) هیچ شاریتکمان له‌ناو نه‌بردووه ﴿إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ﴾ مه‌گهر کاتی دیاری کراو بۆ له‌ناو چوونیان هه‌بووه ﴿مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ﴾ وه‌هیچ ئوممه‌تیک پیش ناکه‌وینت ﴿أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَجِرُونَ﴾ له‌کاتی له‌ناو بردنی خوی هه‌روه‌ها دواش ناکه‌وی ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي﴾ (بی باوهران) ووتیان نه‌ی نه‌وه که‌سه‌ی ﴿نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ﴾ که‌ قورئان نیرراو ته‌ خوار بۆ سه‌رت ﴿إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ به‌راستی تو شیتیت ﴿لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكِ﴾ ده‌ی بۆ فریشته‌مان بۆ ناهیتی (شایه‌تی بدات تو پیغه‌مبه‌ری) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گهر تو له‌راست گویانیت ﴿مَا نُزِّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ئیمه‌ فریشته‌ نانیرینه‌ خواره‌وه مه‌گهر به‌راست و ره‌وا نه‌بیئت ﴿وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ﴾ وه‌ نه‌وه کاته‌ش نه‌وانه‌ مؤله‌ت نادرین ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ﴾ بیگومان هه‌ر ئیمه‌ قورئانمان ناردوته‌ خواره‌وه ﴿وَإِنَّا لَهُ لَحَفِيظُونَ﴾ و به‌راستی هه‌ر ئیمه‌ش ده‌ی پاریزین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندبیت بیگومان ئیمه‌ پیش تو پیغه‌مبه‌رانمان ناردووه ﴿فِي شِعَابِ الْأَوَّلِينَ﴾ له‌ناو هوزو کومه‌له‌ پیشووه‌کاندا ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ هیچ پیغه‌مبه‌ریکیان بۆ نه‌هاتووه ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئیلا گالته‌ ولاقرتیان پی کردووه ﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئابه‌وه جوهره‌ ئیمه‌ نه‌وه (قورئانه‌) ده‌خه‌ینه‌ ناو دلی تاوان بارانه‌وه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ که‌چی نه‌وان باوهری پی ناهینن ﴿وَقَدْ خَلَقْتُ سُنَّةَ الْأَوَّلِينَ﴾ که‌ بیگومان باوهری بازی پیشووه‌کانیش هه‌ر وابووه ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ﴾ نه‌گهر بۆمان بگردنایه‌ته‌وه ﴿بَابَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ ده‌ر گایه‌ک له‌ئاسمانه‌وه ﴿فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرَجُونَ﴾ و نه‌وان پیایدا برؤشتنایه‌ته‌ سه‌روه‌وه ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا﴾ نه‌وسا ده‌یان ووت بیگومان ئیمه‌ چاوبه‌ستمان لی‌کراوه ﴿بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ﴾ به‌لکو ئیمه‌ کومه‌ لی‌کیکن جادوومان لی‌ کراوه ﴿١٥﴾

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سویند به‌خوا بینگومان ئیمه دروستمان کردوه ﴿فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ چند بورجیک له‌ئاسماندا ﴿وَرَزَقْنَا اللَّتَّظْرِيَّتَ﴾ و‌ئهو (ئاسمانه) مان رازاندو ته‌وه بو سه‌ره‌نج ده‌ران و ته‌ماشاکه‌ران ﴿وَحَفِظْنَاهَا﴾ و‌ئهو (ئاسمانه) مان پاراستووه ﴿مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ﴾ له‌هه‌موو شه‌یتانیکی ده‌رکراو له‌به‌زه‌یی خوا ﴿إِلَّا مَنْ أَسْرَقَ السَّمْعَ﴾ مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که به‌دزیه‌وه گوی ده‌گرن ﴿فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُّبِينٌ﴾ یه‌کسه‌ر گروئاگریکی دیار دوی ده‌که‌ویت (وپروی ده‌نی) ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ زه‌ویشمان راخستووه ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا زَوْسِي﴾ وچه‌ند کیوو شاخی دامه‌زراومان تیدا داناوه ﴿وَأَنْبَتْنَا فِيهَا﴾ ورواندوومانه تیایدا ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ﴾ له‌هه‌موو پرووه‌ک و دره‌ختیک به‌رینک و پینکی ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِئَةٍ مَعَالِشَ﴾ وه‌له‌و (زه‌ویه) دا‌هو‌کاره‌کانی ژیانمان بو‌ئیسوه ره‌خساندوه ﴿وَمَنْ لَّسَّ لَهُ بِرِزْقٍ﴾ هه‌روه‌ها بو‌ئه‌وانه‌ش که ئیسوه رزق و پروزیان ناده‌ن ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ﴾ وه‌هیچ شتیک نییه مه‌گه‌ر خه‌زینه‌کانی لای ئیمه‌یه ﴿وَمَا نُنزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ و‌نای نیرین و نایده‌ین به‌ئنده‌زه‌ی دیاری کراو نه‌بیت ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَّاحٍ﴾ وه‌با (هه‌وا) مان ناردووه که پیتینه‌ری دارو دره‌خت بیت ﴿فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ نه‌مجا له‌ئاسمانه‌وه بارانمان باراندووه ﴿فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ﴾ وه‌ئیسوه‌مان پی‌تیراو کردووه ﴿وَمَا أَنْتَرَهُ وَلَا يَمْنُنَ﴾ له‌کاتیکدا ئیسوه نه‌تان ده‌توانی ئه‌و (ئاوه) خه‌زن بکه‌ن ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ﴾ بینگومان هه‌ر ئیمه ده‌ژنین و ده‌شمرنین ﴿وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ﴾ هه‌ر ئیمه‌ش میراتگری هه‌مووانین ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ﴾ سویند به‌خوا ئیمه‌ئاگادارین به‌وانه‌ی له‌پیش ئیسوه‌وه بوون ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ﴾ و سویند به‌خوا بینگومان ئه‌وانه‌ش ده‌ناسین که پاش ئیسوه دین ﴿وَإِنْ رَبُّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ﴾ بینگومان هه‌ر به‌روه‌ردگارت هه‌موویان کو‌ده‌کاته‌وه ﴿إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی هه‌ر خوی کاردروستی زانایه ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بیت بینگومان ئیمه‌ئاده‌میمان دروست کرد ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ له‌قورینکی ره‌شی ترشاوی ره‌ق ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ جنو‌که‌شمان پیشتر دروست کرد ﴿مِنْ نَارِ السَّمُورِ﴾ له‌ئاگریکی به‌تین ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ﴾ (بیریان بخه‌روه‌ه) کاتیک به‌روه‌ردگارت به‌فریشته‌کانی فه‌رموو ﴿إِنِّي خَالِقُ بَشَرًا﴾ به‌راستی من به‌شه‌رینک دروست ده‌که‌م ﴿مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ له‌قورینکی ره‌شی ترشاوی ره‌ق ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ﴾ هه‌ر کاتیک رینک و پینک کرد ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ و فوم به‌به‌ریدا کرد له‌رؤحینک که خووم دروستم کردووه (مه‌به‌ست له‌دانه‌پالی روح بولای خوا ریزو ته‌شریفه) ﴿فَفَعَّلُوهُ سَاجِدِينَ﴾ ده‌بی یه‌کسه‌ر سوژده‌ی بو‌به‌رن ﴿فَتَجَدَّ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جا فریشته‌کان هه‌موو تیکرا سوژده‌یان برد (بوی) ﴿إِلَّا إِبٰلِيسَ﴾ ئیبلیس (شه‌یتان) نه‌بیت که سه‌رپیچی کرد ﴿أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ له‌وه‌ی که له‌گه‌ل سوژده‌به‌رانداندا بیت ﴿۲۱﴾

﴿قَالَ يَا ابْنِ آدَمَ﴾ (خو) فرموی ئەہی ئیبلیس بۆ چی تو ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُ﴾ له گەل سوزده بهراندانه بویت؟! ﴿قَالَ لَأَكُونُ لِأَسْجَدٍ لِّشَرِّ﴾ (ئیبلیس) ووتی: من هیچ کاتی سوزده نابەم بۆ بەشەریک ﴿خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَاحٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ که دروست کردوو له قورئکی رهشی ترشاوی رهق ﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا﴾ (خو پنی) فرموو ده له وی (بههشت) برۆده ره وه ﴿فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ چونکه بهراستی تو له به زهیی من ده ر کراوی ﴿وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وه بهراستی نه فرینت له سه ره تارۆژی دوایی ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ووتی ئەہی پهروه ر دگام دهی مؤله تم بده تارۆژی (مردووان) زیندوو ده کرینه وه ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خو) فرموی ئەوه بهراستی تو له مؤلهت دراوانی ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تارۆژی که کاتی دیاری کراوه ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَغْوَيْتَنِي﴾ ووتی ئەہی پهروه ر دگام له بهر ئەوهی گومرات کردم ﴿لَا زَيْنَ لَهِمْ فِي الْأَرْضِ﴾ بیگومان خوئشی (دونیا) یان له زه ویدا بۆ ده رازینمه وه ﴿وَلَا غَوْلَ لَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه بهراستی هه موویان گومرای ده که م ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ بهنده دلسۆزه کانت نه بیت ﴿قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ﴾ (خو) فرموی ئەمه رینگای هه ق و راسته به ره و من ﴿إِنَّ عِبَادِي﴾ بهراستی بهنده کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ تو هیچ ده سه لاتت نیه به سه ریاندا ﴿إِلَّا مَنْ أَتَبَعَكَ مِنَ الْعَاوِينَ﴾ جگه له و گومرایانهی که شوینت که و توون ﴿وَإِنْ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه بیگومان دۆزه خ جینگای هه موویانه ﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ﴾ (دۆزه خ) حهوت ده ر گای هه یه ﴿لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمُ جُزْءٌ مَقْسُومٌ﴾ هه ر ده ر گایه کیشیان له وانه دابهش کراوه بۆ چه ند به شیک ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ بهراستی خو پاریزو له خو اترسان له ناو باخات و کانی و دان ﴿أَدْخُلُوها بِسَلَامٍ أَمِينٍ﴾ (پنیان ده و وترینت) بچه ناویانه وه به هیمنی و ئاسووده یی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ﴾ هه ر رق و کینه یه که له دلیاندا بوو بیت ده رمان هیناوه ﴿إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ﴾ برای به کترن به رام بهر به کترن له سه ر کورسی دانیش توون ﴿لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ﴾ له ویدا ماندوو بوونیان تووش نایهت ﴿وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ﴾ وه ر گیز له و (بههشته) ده ر نا کرین ﴿نَبِيِّ عِبَادِي﴾ هه وال بده به بهنده کانم ﴿أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ که بهراستی هه ر من لیوردهی میهره بانم ﴿وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾ و بیگومان هه ر سزای منه سزای سهخت ﴿وَنَبَذْنَاهُمْ عَنْ صَيْفِ ابْرَاهِيمَ﴾ وه هه والیان پی بده ده ر باره ی میوانه کانی ئیبراهیم ﴿

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا﴾ کاتیک چونه ژوره وه بۆلای ووتیان سه لامت لی بیت ﴿قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ﴾ (ئیراهیم) ووتی به راستی ئیمه لیتان ده ترسین ﴿قَالُوا لَا تَوْجَلْ﴾ ووتیان (پنی) مه ترسه ﴿إِنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ به راستی ئیمه مژدهت ده ده نیی به (له دایک بوونی) کورپکی زانا ﴿قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي﴾ ووتی نایا مزگینیم پی ده دن ﴿عَلَىٰ أَنْ مَسَّيَ الْكَبِيرُ﴾ له کاتیکدا که پیر بووم ﴿فِيمَا تَبَشِّرُونَ﴾ ئیتر چی مژده به کم ده ده نیی ﴿قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ﴾ ووتیان نه و مژده ی داومانه پیت راسته (و دیته دی) ﴿فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَلِيطِينَ﴾ جا له نائو میدان مه به ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ﴾ ووتی جا کی له میهره بانی په روه ردگاری نائو مید ده بیت ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ گو مرایان نه بیت ﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئیراهیم) فرموی ئه ی ره وانه کراوان (ی خوا) چ کاریکسی گرنگتان هه به ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان به راستی ئیمه نیر دراوین بو سه ر گه لیکسی تاوانبار (له ناویان به رین) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنجُوهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جگه له مال و مندالی لوط که بینگومان هه موویان رزگار ده که یین ﴿إِلَّا أُمَّرَأَةً قَدَرْنَا إِنهَآ لَمِنَ الْغَآئِبِينَ﴾ ژنه که ی نه بیت که بینگومان بریار ماند او هه و له ریزی تیاچواندا بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا کاتیک نیر دراوه کان هاتن بۆلای خاو خیزانی لوط ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ﴾ (لوط) ووتی به راستی ئیوه ده سته یه کی نه ناسراون ﴿قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ﴾ ووتیان به لکو ئیمه بۆمان هیناوی ﴿بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾ نه و (سزای) که نه وان تیدا دوودل بوون ﴿وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ﴾ وه ئیمه راستیمان بو تو هیناوه ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ بینگومان ئیمه راست گوین ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ﴾ جا که واته له به شیکسی شه ودا شه و په وی به (شوینکه و تووان و) خاو خیزانت بکه (له شار ده رچو) ﴿وَاتَّبِعْ أَذْبُرَهُمْ﴾ و خوت دویان بکه وه ﴿وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾ هیچ کامتان لانه که نه وه ﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ و برۆن بو نه و شویننه ی که فهرانتان پیدراوه ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ﴾ ئه م کاره مان به نیگا به لوط راگه یاند ﴿أَنْ دَابِرَ هَوْلَاءِ مَقْطُوعٍ مُّصْحِحَةٍ﴾ که بینگومان له به ره به یاند نه وانه دوا براو ده بن (هه موویان له ناو ده چن) ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا خه لکی (نیربازی) شاره که هاتن (به ره و مالی لوط) و مژده یان به یه کتری ده دا ﴿قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي﴾ (لوط) ووتی دلنیا بن نه مانه میوانی من ﴿فَلَا تَقْصَحُونَ﴾ ده ی ئابروم مه به ن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْرَؤْنَ﴾ و له خوا بترسن و شه رمه زار و ریسوام مه که ن ﴿قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ ووتیان ئیمه پیمان نه ووتیت نابی به رگری له که س بکه ییت (نابی که س توخت بکه ویت) ﴿٧٥﴾

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ (لوط) فهرمووی نائه‌وانه کچانی منن (ماره‌یان کهن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَالِينَ﴾ ته‌گهر
 ئیوه (ئه‌وکاره) ته‌نجام ده‌دهن ﴿لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ﴾ سویند به‌ته‌من و ژیانی تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ)
 به‌راستی ئه‌وانه ﴿أَبَى سَكَرْتَهُمْ يَعْصُونَ﴾ له‌سه‌ر خوشی خویندا سه‌رگه‌ردانن ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ
 مُشْرِقِينَ﴾ جا له‌کاتی خور هله‌اتندا شریخه‌یه‌کی به‌هینز گرتنی ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا﴾ ته‌مجا
 ئه‌و (شاره) مان سه‌رو ژیر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ و گلی به‌ردینمان به‌سه‌ردا باراندن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُنْتَسِمِينَ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا به‌لگه‌ی زور هه‌یه‌بو ئه‌وانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَهُ
 ﴿وَأَنَّهُمْ لَسِبَلٍ مُّقْبِرٍ﴾ وه‌بینگومان ئه‌و (شاره ویران کراوه) له‌سه‌ر رینگای سه‌ره‌کی (کاروانه‌کان)
 دایه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌ی گرنگ هه‌یه‌بو برواداران ﴿وَأَنْ
 ﴿وَأَنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَطَائِمٍ﴾ به‌راستی خاوه‌ن باخاته‌ زور پره‌کانیش (قهومی شوعه‌یب) له‌سته‌م
 کاران بوون ﴿فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ جا توله‌مان لی سه‌ندن ﴿وَأَنَّهُمْ لِيَأْمُرُ مُبِينٍ﴾ جا به‌راستی ته‌م
 دووانه له‌سه‌ر رینگایه‌کی ناشکر ادان ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان
 خه‌لکی حیجریش (گه‌له‌که‌ی صالح) بروایان به‌پتغه‌مبه‌ره‌کانیان نه‌کرد ﴿وَأَعْيَبْنَاهُمْ آيَاتِنَا﴾
 به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خو‌مانمان پیدان ﴿فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ به‌لام ئه‌وان روویان لی وه‌رگیرا ﴿وَكَا
 ﴿وَكَا نُوا يَنْجُوتُ مِنَ الْجِبَالِ﴾ ئه‌وانه له‌شاخه‌کاندا ده‌یانناشی ﴿يَبُوتَاءُ أُمِينٍ﴾ خانووی زوری (قایمی)
 بی ترس و بیم ﴿فَأَخَذْتَهُمُ الصَّيْحَةَ مُصْبِحِينَ﴾ ته‌مجا ده‌نگ و پیاهله‌شاخانیکی به‌هینز گرتنی
 له‌به‌ره‌به‌یاندا ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ جا هه‌رچیان کردبوو (خانوو له‌چیاکاندا) هیچ سوودی
 پی نه‌گه‌یاندن ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وه‌ئیمه‌ناسمانه‌کان و زه‌ویمان دروست نه‌کردوه
 ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ئه‌وش له‌نیوانیاندا به‌هه‌ق و راستی نه‌بیت ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَآيَةٌ﴾ وه‌بینگومان
 رۆزی دوایی دیت ﴿فَأَصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ توش به‌جوانی چاوبوشی بکه‌لییان ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلْقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر په‌روه‌ردگارت به‌دی هینهری زانایه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي﴾
 سویند به‌خوا به‌راستی هه‌وت ئایه‌تی دووباره‌ کراوه‌مان پی به‌خشیت (مه‌به‌ست له‌سوره‌تی
 الفاتحه‌یه‌که‌چند جار تک له‌نویردا دووباره‌ ده‌بیته‌وه) ﴿وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ﴾ هه‌روه‌ها قورئانی
 گه‌وره‌ش ﴿لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْتَابَهُ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) چاوت مه‌به‌ره‌ئو نازو نیعمه‌تی
 (دوینیا) که‌داومانه‌به‌ ﴿أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ﴾ کۆمه‌لێک له‌و بی باوه‌رانه‌ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خه‌میان بو مه‌خو
 ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌بالی به‌زه‌یی راخه‌بو برواداران ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ﴾ وه‌بلی
 به‌راستی من ترسینه‌ریکی روون و ناشکرام (ده‌تان ترسینم له‌سزایه‌ک) ﴿كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ الْمُقْتَسِمِينَ﴾
 وینه‌ی ئه‌و (سزایه‌ی) ناردمان بو دابه‌ش که‌ران (مه‌به‌ست پی جوله‌که‌و گاوره‌کانه‌که‌باوه‌ریان ده‌کرد
 به‌هه‌ندیکی قورئان و بی باوه‌ریش بوون به‌هه‌ندیکی تری) ﴿

﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾ ئەوانەى كە قورٹانیان كرده چەند بە شەوہ (باوہردار بوون بە ھەندىكى
 و كافریش بوون بەوہى تری) ﴿قُورْيَاكَ لَسَّانَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جا سویند بە پەروردگارت پرسیار
 لە ھەموویان دەكەین ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لەوہى كە دەیانكرد (لەدو نیادا) ﴿فَأَصَدَقَ بِمَا نُؤْمَرُ﴾
 جا ھەر فەرمانىكت پى دەدریت بە ئاشكرارای گەيەنە ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ و گوى بە ھاو بەش
 دانەران مەدە ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ بەراستى ئیمە تۆ دەپارێزین لە شەر و پیلانى ئەو
 كەسانەى گالتە و لاقرتى دەكەن بە ئاینەكەت ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ئەوانەى لە گەل
 خوادا پەرستراوینكى تر دادەنن ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا دواتر دەزانن (چۆن سزایان دەدەین) ﴿وَلَقَدْ
 نَعَلْنَا سَوَاطِرَ أَعْيُنِهِمْ فَذُكِرُوا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ سویند بە خوا بىگومان ئیمە دەزانن ﴿أَنَّكَ يَصْبِقُ لَكُم مِّنْ قَدَمَيْكَ﴾ كە بەراستى تۆ دلت تەنگ
 دەبى بەوہى ئەوانە دەیلین ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ كە واتە تەسبیحاتى پەروردگارت بكە ﴿وَكُن مِّنَ
 السَّاجِدِينَ﴾ و لە سوژدە بەران بە ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ﴾ وە پەروردگارت پەرستە ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾
 ھەتا مردن یەخەت پى دەگریت ﴿

سورہ قی ﴿النَّحْلُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشیندەى میھربان

﴿أَفَلَا أَمُرُ اللَّهَ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ ئەوا فەرمانى خوا (بە سزادانیان) ھات بۆیە پەلە مەكەن (لە ھانتى)
 ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاك و بىگەردى بۆ خوا لە ھەر شتىك ئەوانە دەيكەن بە ھاو بەشى ﴿
 يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ﴾ فەریشتە دەنیریتە خوارو ھو بەو ھى بە فەرمانى خوى ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ﴾ بۆ ھەر كەسىك لە بەندەكانى كە خوى بىھویت ﴿أَن أُنذِرُوا﴾ بەوہى كە خەلكى بترسین
 ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ كە بەراستى بىجگە لە من ھىچ پەرستراوینكى تر نى یە كە واتە ھەر
 لە من بترسن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق دروست كرد
 ﴿تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ بەرزو بلندە لە ھەر چى ئەوانە دەيكەنە ھاو بەشى ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾
 (خواى گەورە) ئادەمى دروست كرد لە دلۆپە ئاویك ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ كە چى بۆتە دوزمىنكى
 ئاشكرای (بەرنامە كەى خودا) ﴿وَاللَّعْنَةُ خَلَقَهَا لَكُمْ﴾ ئازەلشى بۆ ئیوہ دروست كردوہ
 ﴿فِيهَا دَفٌّ وَمَنْفَعٌ﴾ كە (ھوى) گەرمایى و كەلكیان تىدایە ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وە لە (گوشتى)
 ئەوان دەخون ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾ وە بۆ ئیوہ ھەيە لەو (ئازەلانەدا دیمەنى) جوانى و پرازوہ
 ﴿حِينَ تُرْحَمُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ كاتى دەیان ھیننەوہ لە ھوہرگا و كاتى كیش دەیان بەن بۆ لەوہرگا ﴿

﴿وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَدْرٍ﴾ (هه‌هندی لهو مالانانه) باره‌کانتان هه‌لده‌گرن (وده‌بیهن) بو‌شار
 و جی‌گایه ﴿لَمْ تَكُونُوا بِلِغِيهِ إِلَّا شِقَ الْأَنْفُسِ﴾ که‌ئیه پنی نه‌ده‌گه‌یشتن مه‌گه‌ر زور به‌ناره‌حمت نه‌بیئت
 ﴿إِنَّ رَبَّكُمْ لَرُءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌رد‌گار تان زور به‌سوزو به‌به‌زه‌بی یه (بو‌ئاده‌می) ﴿وَاللَّيْلَ
 وَالنَّجَالَ وَالْحَمِيرَ﴾ وه‌ئه‌سپ و ماین و ئیسترو گوی دریز (ی بو‌دروست کردون) ﴿لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً﴾
 له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی سواریان بن و هوی رازانه‌وه‌ش بن بو‌ئیه ﴿وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه (خوا) شتی وا
 دروست ده‌کات که (ئیستا) ئیه‌ه‌نایزانن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَضْلُ السَّيْلِ﴾ رینگای راست نیشان‌دان
 (به‌به‌نده‌کان) ته‌نها بو‌خوایه ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ وه‌ه‌ندیک له‌رینگا‌کان لارو ناریکه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدْنَاكُمْ
 أَجْمَعِينَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر (خوا) بیویستایه هه‌موو تانی رینموونی ده‌کرد ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 نه‌و (خوا) زاتیکه که له‌ئاسمانه‌وه بارانی بو‌باراندون ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾ ئاو خوار‌دنه‌وه‌تان له‌و
 (بارانه) یه ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ﴾ وه‌وی سه‌وز بوونی روه‌کیشه که مه‌ر و مالانی لی ده‌له‌وه‌رینن
 ﴿يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ﴾ به‌و (ئاوه‌خوا) بو‌تان ده‌روینیت کشتو‌کاان ﴿وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ
 وَالْأَعْنَابَ﴾ و زه‌یتوون و دار خورما میو و ره‌ز ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وه‌ه‌موو به‌رو میوه‌یه‌ک
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (باس‌کرا) به‌لگه‌یه‌کی روون هه‌یه بو
 نه‌و که‌سانه‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَسَحَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه‌ر‌امی هیناوه بو‌تان شه‌وو روژ
 (له‌خزمه‌تی ئیه‌ه‌دایه) ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خور و مانگ ﴿وَالنُّجُومَ مَسْحَرَتٌ بِأَمْرِي﴾ هه‌روه‌ها
 نه‌ستیره‌کانیش رام هینراوون به‌فه‌رمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا
 (باس‌کرا) به‌لگه‌ی زور هه‌یه بو‌ئه‌وانه که‌ژیرن و تیده‌گن ﴿وَمَا ذَرَأْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه (رامی
 هیناوه) بو‌تان نه‌وه‌ی دروستی کردووه له‌زه‌ویدا و بلاوی کردووه‌هه ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ که‌ره‌نگ
 و جو‌ریان جیاوازه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا باس‌کرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾ نیشان‌یه‌کی
 روون هه‌یه بو‌ئه‌وانه‌ی که‌ئاموژ‌گاری و ه‌رده‌گرن ﴿وَهُوَ الَّذِي سَحَّرَ الْبَحْرَ لِيَأْتِيَ كُلُّوَامِنَهُ لِحِمَاطِرِي﴾
 وه‌ئه‌و (خوایه) زاتیکه که‌ده‌ریای رام هیناوه بو‌ئه‌وه‌ی گوشتی تازه‌ی لی بخون (مه‌به‌ست ماسی
 و هاوشیوه‌کانیه‌تی) ﴿وَتَسَخَّرِجُوا مِنْهُ حَيْةً تَلْبَسُونَهَا﴾ وه بو‌ئه‌وه‌ی خشلیشی لی ده‌ر‌به‌ینن که‌ده‌ی
 پوشن (بو‌خو‌ر‌ازاندنه‌وه‌هه‌ک دور و سه‌ده‌ف و مرواری) ﴿وَتَرَى الْفُلَ كَمَا يَمُوجُ فِيهِ﴾ و که‌شتیه‌کان
 ده‌بینی ئاوی ده‌ریا که له‌ت ده‌که‌ن ﴿وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه بو‌ئه‌وه‌ی هه‌ندیک
 له‌فه‌زل و روژی خوا به‌ده‌س بینن و بو‌ئه‌وه‌ی سوپاسی خواش بکه‌ن ﴿۱۱﴾

﴿وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ وه (خوا) لهزه ویدا چهند شاخیکی دامه زراوی داناوه ﴿أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ﴾ بؤ
 ئه وهی ئیوه نه له رزینیت وبتوانن له سه ری بڑین ﴿وَأَنْهَكَ﴾ وه چه م و پروباری (تیاداناوه) ﴿وَسُبُلًا
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ههروهه رینگای زور (ی به دی هیناوه) بؤ ئه وهی ئیوه ری ی پی ده رکه ن ﴿وَ
 وَعَلَّمْتَ وَيَأْتِ الْجِحْمُ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ ههروهه نیشانه ی زوری داناوه به ته ستیره ش خه لکی ری ده رته که ن
 (له شه ودا) ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ﴾ جا ئایا زاتیک (ته مانه) دروست ده کات وه که سیك وایه
 که هیچ دروست نه کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ته وه بؤ بیرناکه نه وه؟ ﴿وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾
 وه ته گهر (بتانه ویت) نیعمه کاتی خوا بڑمیرن ناتوانن بیان ژمیرن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی
 خوا لیبوره دی میهره بانه ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ﴾ وه خوا ده زانی چی ده شار دنه وه ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ﴾
 و چی ناشکراده که ن ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ته وانه ش هاواریان لی ده که ن بیجگه له خوا
 ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ هیچ شتیک دروست ناکه ن به لکو خویان دروست کراون ﴿أَمْ أَمْثَلُ
 أَحْيَاءٍ﴾ مردوی بی گیانن ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ (ته وبتانه) ههست ناکه ن که ی (خویان
 و خه لکی) زیندوو ده کرینه وه ﴿إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ خوی ئیوه خوییه کی تاک و ته نیایه
 ﴿قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ جا ته وانه ی که بپروا ناهینن به رورزی دویسی ﴿فَلَوْبُهِمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ
 مُسْتَكْبِرُونَ﴾ دله کانیان بی باوه ره وه همیشه خویان به زل ده زانن ﴿لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ راسته
 بیگومان خوا ده زانیت ﴿مَا يُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ به ته وهی ده ی شار نه وه وه ته وهی ناشکرای ده که ن
 ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾ به راستی خوا خو به زل زانانی خوش ناویت ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ﴾ وه کاتیک به وانه بوتریت ئایا په روه ردگارتان چی ناردوته خواره وه
 ﴿قَالُوا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ده لینن حیکایهت و ته فسانه ی پپو بوچی پیشووه کان ﴿لِيَحْمِلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً﴾ بؤ ته وهی باری گوناھی خویان به ته وای هه لبگرن ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رورزی دویدا
 ﴿وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ﴾ له گه ل هه ندیک له باری گوناھی ته وانه ی که ته مان گو مپرایان ده کردن
 ﴿يَغْتَرِبُوا﴾ به بی زانیاری ﴿الْأَسَاءَ مَا يَزُرُونَ﴾ بیدارین زور به ده ته وهی که هه لیده گرن (وده یگر نه
 ته ستو) ﴿قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ به راستی ته وانه ش که له پیش ته مانه وه بوون پیلانیان گیرا
 ﴿فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ﴾ جا خوا کوشک و خانووه کانیانی له بن و بناغه وه ده رهینا
 ﴿فَخَرَعَلَيْهِمْ السَّقْفُ مِنْ قَوْفِهِمْ﴾ ته وسا سه ربانه کانیان له سه ربانه وه روخا به سه رباندا ﴿وَأَنََّّهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له لایه که وه سزایان بؤ هات که هه ستیان پی نه ده کرد ﴿

﴿شُرَّوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْرِبُهُمْ﴾ پاشان له پوژی دواییدا ریسوا و سه رشورپان ده کات ﴿وَيَقُولُ آئِن شُرَكَائِي الَّذِينَ﴾ و (خوا پیان) ده فهرمویست له کویسن نه و هاوبه شانیهی ﴿كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ فِيهِمْ﴾ که ئیوه له بهر نه وان مملانیسی (پیغه مبه ره کان و برواداران) تان ده کرد ده باره یان ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نه وانیهی زانیاریان پی درابوو ده لئین ﴿إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ﴾ به راستی ریسوایی و به دبختی نه مرو ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بوی باوه رانه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نه وانیهی که فریشته کان گیانیان ده کیشن ﴿ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتی کدا ستم کار بوون له خو یان ﴿فَالْقَوُّ السَّامِعُ﴾ جاله و کاته دامل که چ ده بن ﴿مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ﴾ (و نه لئین) ئیمه هیچ خرابه یه کمان نه کردووہ ﴿بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به لئیی (خرابه تان کردووہ) بیگومان خوا ناگاداره به و کرده وانیهی که ئیوه ده تان کرد ﴿فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ که واته له درگاگانی دوزه خه وه برؤنه ژوره وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا بمیننه وه به هه میشه یی و (هه تاهه تایی) ﴿فَلَيْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئای جیگه ی خوبه گوره زانان چند ناخوش و خرابه ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه ووترا به وانیهی که خو یان پاراست (له بی بروایی) ﴿مَاذَا أَنْزَلْنَا رَبُّكُمُ الْآخِرُ﴾ نه وه پهروه ردگارتان چی ناردوته خواره وه؟ ده لئین خیرو چاکه ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ بو نه وانیهی که له م دنیا به دا چاکه یان کردووہ چاکه هیهه ﴿وَلَذَٰلِكَ الْآخِرُ خَيْرٌ﴾ و بیگومان جیگای پوژی دوایی چاکتره ﴿وَلِنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ﴾ و چ خوشه مال و شوینی پاریز کاران وله خواترسان ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ به هه شتانیگ جیگای مانه وهی هه میشه یین که نه وان ده چنه ناوی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روباره کانی ده پون به ژیر (قه سرودره خته کان) یاندا ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له و به هه شتانه دایه نه وهی بیانه وی بویان ناماده به ﴿كَذَٰلِكَ يُخْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ﴾ ئابه و جوژه خوا پاداشتی خو پاریزه ران و خواناسان ده داته وه ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نه وانیهی که فریشته کانی (گیان کیشان) گیانیان ده کیشن به پاکی ﴿يَقُولُونَ سَلِّمْ عَلَيْنَا﴾ (فریشته کان) ده لئین سه لامتان لی بیت ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچنه به هه شته وه به هوی نه وهی که ده تان کرد (له دنیا دا) ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ئایا (نه و بی باوه رانه) چاوه ری ی چی نه که ن جگه له وهی فریشته کان بوتان بین و (گیانیان بکیشن) ﴿أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رِيكٌ﴾ یان فرمانی پهروه ردگارت بیت (بو سزادانیان) ﴿كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نه وانیهی پیش نه مانیش هه ر وه کو نه مانیان کرد ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ و خواسته می لی نه کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو خو یان سته میان له خو یان ده کرد ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ له ئاکامدا توله ی نه و خرابانانیهان تووش بوو که کردبوویان ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ وه نه و (سزای) که نه وان گالته یان پی ده کرد ده وری دان و هاته سه ریان ﴿

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه نهوانه‌ی هاوبه‌شیان داناوه بو خوا ده‌لین ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ بیجگه نه‌و (خوا) هیچ شتیکمان نه‌ده‌په‌رست ﴿تَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا﴾ نه‌ئیمه‌و نه‌باو و باپیرانمان ﴿وَلَا حَرَمَنَا﴾ وه حه‌راممان نه‌ده‌کرد ﴿مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک به‌بی‌فهرمانی نه‌و ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ پیشینانی نه‌مانیش هه‌ر به‌و جوره‌یان ده‌کرد ﴿فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ﴾ ئایا پیغه‌مبه‌ران هیچیان له‌سه‌ره بیجگه له‌را‌گه‌یاندنیکئی ﴿الْمُيِّنُ﴾ ئاشکرای (ئاینی به‌کتابه‌رستی) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾ سویند به‌خوا له‌ناو هه‌موو گه‌ل و ئوممه‌تینکدا پیغه‌مبه‌رینکمان ناردووہ ﴿أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّلُوتَ﴾ (که‌فهرمان ده‌که‌ن به‌خه‌لکی) به‌وه‌ی تنه‌ها خوا به‌رستن و دوور که‌ونه‌وه له (په‌رستنی) هه‌ر په‌رستر او یکی تر ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾ جا خوا هه‌ندیکئی له‌و (ئوممه‌تانه) رینموونی کرد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ وه‌ه‌ندیکیشیان (له‌به‌ر خراپیان) گو‌م‌رایس یه‌خه‌ی گرتن ﴿فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ ده‌ی به‌زه‌ویدا بگه‌رین و ته‌ماشاکه‌ن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ سه‌ر نه‌نجامی بی‌باوه‌ران چو‌ن بوو ﴿إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ﴾ هه‌ر چه‌ند زور سووربی له‌سه‌ر رینموونی نه‌وانه (بی‌سووده) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ چونکه به‌راستی خوا رینموونی که‌سینک ناکات که (به‌وی) گو‌م‌رای بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَصِيرِينَ﴾ هیچ پشتیوانیکیشیان نی‌یه ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وه نه‌وانه زور توند سویندیان ده‌خوارد به‌خوا ﴿لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ﴾ (ده‌یان ووت) هه‌ر که‌س بم‌ریت خوا زیندووی ناکاته‌وه ﴿بَلَىٰ وَعَدَّاءُ عَلَيْهِ حَقًّا﴾ به‌لئی (زیندووی ده‌کاته‌وه) به‌لینتیکئی هه‌ق و راستی خواهیہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌ی خه‌لکی نازانن ﴿لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ بو‌نه‌وه‌ی روونی بکاته‌وه بو‌خه‌لکی نه‌وه‌ی تیایدا جیاوازن ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌تا نه‌وانه‌ش که‌بی‌باوه‌ر بوون بزنانن ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ﴾ که‌به‌راستی نه‌وان دروزن بوون ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ﴾ به‌راستی کاتیک (زیندوو‌کردنه‌وه و به‌دیهینانی هه‌ر شتیکمان) بویت ﴿أَنْ نَقُولَ لَهُ رُكْنٌ فَيَكُونُ﴾ (نه‌مه‌یه) که‌پیی ده‌لین ببه‌نه‌ویش یه‌کسه‌ر ده‌بیت ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ﴾ وه نه‌وانه‌ی له‌رپی خوادا کو‌چیان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا ظَاهَرُوا﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی سته‌میان لی‌کرا ﴿لِنُبَيِّنَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ بی‌گومان له‌دونیا‌دا نی‌شته‌جی‌یان ده‌که‌بن زور به‌چاکئی ﴿وَلَا جُرْأَلَاخِرَةَ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ وه به‌راستی پاداشتی روژی دوا‌یی گه‌وره‌تره نه‌گه‌ر بیان زانیایه ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه‌وانه که‌سانیک بوون دانیان به‌خویاندا گرت و تنه‌ها پشتیان به‌په‌روه‌ردگاریان ده‌به‌ست ﴿۴۴﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه ره وانه مان نه کردوه له پیش تو ﴿إِلَّا رَجَالًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ﴾ بیجگه له پیوانی که نیگامان بو ناردون ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ دهی پرسیار بکن له زانایان ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَأَنْتَظُمُونَ﴾ نه گهر ئیوه نازانن ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ﴾ له گهل چهن دین به لگه و په راوی ناسمانی ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾ و قورئانیشمان بو تو نارد ﴿لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ بو ئه وهی روونی بکه یته وه بو خهلکی ئه وهی بویان نیر دراو ته خواره وه ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ به لکوبیر بکه نه وه وتی بگهن ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ﴾ دهی ئایا ئه وانه ی که پیلان و خراپه یان کردوه بی باکن و ناترسن له وهی ﴿أَنْ يَخْصِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ که خوابیان بات به ناخی زه ویدا ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ﴾ یان سزایان بو بیت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له شوینیکه وه که ههستی پی ناکهن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ﴾ یان (سزا) بیان گریت له کاتی گهران و هاتو چودا ﴿فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ ئیتر ناتوان خویان قوتار کهن ﴿أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ﴾ یان له کاتی کدا ده ترسن (له سزادان) له ناویان ده بات ﴿فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان په روه ردگار تان زور دلسوز و میهره بانه ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ئایا ئه وانه نابین و سه رنج نادهن که هه رچی خوا دروستی کردوه ﴿يَتَفَتَّؤْنَ ظِلَالَهُمْ﴾ سیبه ره کانیا ن ده گوریت ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ﴾ به لای راست و چه پیا ندا ﴿سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ لَا دَخْرُونَ﴾ به مل که چه وه سوژده بو خوا دهن ﴿وَلِلَّهِ سَجْدٌ مِمَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه هه ر بو خوا سوژده دهن ﴿مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْتَكْبَرُونَ﴾ له گیان له به ران و فریشته کان له هه مان کاتدا خوشیان به گه روه دانانین ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ له په روه ردگاریان ده ترسن که له لای سه روویانه وهیه ﴿وَيَقَعُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ و هه ر فرمانیکیان پی بکریت ده یکن ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ﴾ خوا فرمووی دوو په رستراو بو خوتان دامه نین ﴿إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ بیگومان په رستراو (ی ئیوه) ته نها یه کیکه (که خوی گه روه و بالاده سته) ﴿فَإِنِّي فَازَهُبُونَ﴾ که واته هه ر له من ترسن ﴿وَلَهُ مِمَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه ته نها مولکی خویبه ئه وهی له ناسمانه کان و له زه ویدایه ﴿وَلَهُ الَّذِينَ وَاصِبَةٌ﴾ وه گوپراه لی به رده وام هه ر بو ئه وه ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ﴾ دهی ئایا له غهیری خوا ده ترسن؟ ﴿وَمَا يَكُرُّ مِنْ نِعْمَةٍ مِنْ اللَّهِ﴾ وه هه ر چاکه و به هره یه کتان هه بیت ئه وه هه مووی له خوا وهیه ﴿ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الضُّرُّ﴾ پاشان کاتیک دوو چاری زیان و ناره حه تیه ک بین ﴿فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ﴾ ئه وه په ناو هاوار هه ر بولای ئه و دهن ﴿ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ﴾ له پاشان کاتیک ناره حه تیه که ی له سه ر لبردن ﴿إِذَا فَرِقَ مِنْكُمْ﴾ کتوپر ده سته یه ک له ئیوه ﴿بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ هاوبه ش بریار دهن بو په روه ردگاریان (وده گهر یته وه سه ر بی باوه ری) ﴿

﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لییان گهری) با بییاوهر و سپله بن به رامبه‌ر نه‌وه‌ی پیمان به‌خشین
 ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ و (له‌دونیا‌دا) رابویرن جا له‌مه‌و دوا ده‌زائن (چییان لی ده‌که‌ین) ﴿۵۵﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَحْسَبُونَ﴾ و (بت په‌رستان) بو نه‌و (بت) انه‌ی که‌هیچ نازائن داده‌نین ﴿نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾
 به‌شیک له‌وه‌ی که‌ئیمه پیمان به‌خشیوون (له‌خواردن و خواردنه‌وه) ﴿تَاللَّهِ لَلَّذِينَ لَمْ يَمَكُنْكُمْ
 تَفَرُّونَ﴾ سویند به‌خوا پرسیارتان لی ده‌کریت له‌سه‌ر نه‌و درو بوختانه‌ی که‌ه‌لتان ده‌به‌ست ﴿۵۶﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ﴾ نه‌و (بت په‌رستانه) کچان بو خوا داده‌نین (و ده‌لین فریشته‌کان کچی خودان)
 ﴿سُبْحٰنَهُ، وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ پاک و بینگه‌ردی بو خوا و بو خوشیان چییان پی خوشه (دایده‌نین که
 چه‌زیان له‌کوره) ﴿۵۷﴾ ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ﴾ هر کاتی به‌کیک له‌وانه مزگیتی کچی پی بدریت
 ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ، مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ روی ره‌ش دانه‌گهریت و بو خوی پیش ده‌خواته‌وه ﴿۵۸﴾ ﴿يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ﴾
 خوی ده‌شاریته‌وه له‌خه‌لکی ﴿مِن سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ﴾ له‌به‌ر نه‌و مرده خراپه‌ی پی دراه (به‌گومانی
 خوی) ﴿أَيْمِسُّكَ، عَلَىٰ هُونٍ﴾ نایا (نه‌و کچه) بیه‌لیته‌وه به‌سه‌ر شوپ (ی به‌ختیوی بکات) ﴿أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ﴾
 یان زینده به‌چالی کات ﴿الْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدار بن ئای چند خراپه نه‌و پرپاره‌ی ده‌یده‌ن! ﴿۵۹﴾
 ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بو نه‌وانه هه‌یه که‌ بروایان به‌رورزی دواپی نی به‌ ﴿مَثَلُ السَّوءِ﴾ نمونه‌ی خراب
 ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ نمونه‌ی هه‌ره به‌رزیش هه‌ر بو خواجه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و هه‌ر نه‌و (خوا)
 زالی به‌ده‌سه‌لانی کاردرسته ﴿۶۰﴾ ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ و نه‌گر خوا خه‌لکی سزا بدایه ﴿بِظُلْمِهِمْ﴾
 به‌هوی سته‌م (و بی بروایی) یانه‌وه ﴿مَا تَرَكْنَا عَلَيْهِمْ مِنْ ذَاتِهِ﴾ هیچ گیان له‌به‌ری (مروف) یکی له‌سه‌ر
 (زه‌ویدا) نه‌ده‌هیشت ﴿وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌لام دوایان ده‌خات تا کاتی دیاری کراو (بویان)
 ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ جا کاتیک کاتی دیاری کراویان هات (رورزیان ته‌واو بوو) ﴿لَا يَسْتَجْرُونَ سَاعَةً﴾ هیچ
 کات و ساتیک دوانا که‌ون ﴿وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ و پیشیش نا که‌ون ﴿۶۱﴾ ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ و نه‌وان
 شتی بو خوا داده‌نین که‌خویان چه‌زی لی نا که‌ن ﴿وَرِصْفُ الَّذِينَ كَذَبُوا﴾ و نه‌زمانیان به‌درو ده‌لی
 ﴿أَن لَّهُمُ الْحُسْنَىٰ﴾ که‌بینگومان پاداشتی زور چاک هه‌ر بو نه‌وانه ﴿لَا جَرَمَ أَن لَّهُمُ النَّارُ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ راسته
 و گومانی تیدانی به‌ (پاداشتی) نه‌وانه هه‌ر ناگری (دوزه‌خ) و زوو به‌به‌له‌ ده‌برین (بوی) ﴿۶۲﴾
 ﴿تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی پیغه‌مبه‌رانمان نار دووه بو سه‌ر گه‌لانی پیش تو
 ﴿فَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمٰلَهُمْ﴾ جاشه‌یتان کرده‌وه (خرابه‌کان) یانی بو رازاندنه‌وه ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بویه نه‌مرو (شه‌یتان) پشتیوانیانه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و بو نه‌وانه سزای سه‌ختی به‌نازار هه‌یه ﴿۶۳﴾
 ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ﴾ و نه‌ئیمه قورئانمان نه‌ناردو ته‌خواره‌وه بو ت ﴿إِلَّا لِيُبَيِّنَ لَهُمُ﴾ مه‌گر بو نه‌وه‌ی
 پروونی بکه‌یته‌وه بو خه‌لکی ﴿الَّذِي اٰخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ نه‌وه‌ی که‌تیایدا جیاواز بوون ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ﴾ و تارینمونی و میهره‌بانیش بیت بو که‌سانی که‌باوهر دینن ﴿۶۴﴾

﴿وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و ه خواله ئاسمانه وه بارانی باراندووہ ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ جابهو (بارانه) زهوی زیندوو کرده وه دوای ئه وهی که مرد بوو ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له مه دا ﴿لَايَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ نیشانه و به لگه یه کی روون هه یه بو که سائیک که (راستی) ده بیستن ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً﴾ وه به راستی له ئازهل و مالایشدا بو ئیوه په ند و ئاموژگاری هه یه ﴿سُقِّيْكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ﴾ له وهی له ناو سکی دایه به ئیوهی ده نوشین ﴿مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبِئًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ له نیوان س پروان (پسی) و خویندا شیریکی پاکی بی خه و شتان پی ده نوشیت ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ﴾ وه له به رو بوومه کانی دار خورما و رزه کانش ﴿تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا﴾ (خواردنه وهی) سه ر خو شکه ری لی دروست ده که ن ﴿وَرَزَقًا حَسَنًا﴾ وه پروزی و بژیوی پاک و چاکیشی (لی دروست ده که ن وه ک میوز و دوشاو) ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ به راستی له وه دا نیشانه هه یه بو که سائیک که تیده گهن ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ وه په روه ردگارت سرووش (ئیلهامی) کرد بو هه نگ ﴿أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا﴾ که له چیاکاندا خانوو (بو خوت) ساز بده ﴿وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ﴾ وه (کونی) دارو دره خته کان له و (شوین) انه ی که خه لکی دروستی ده که ن (بوی) ﴿ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ پاشان له هه موو به رو بوومیک بمزه ﴿فَأَسْلِكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا﴾ ئه وسا ئه و ریگایانه ی په روه ردگارت بگره به ر به مل که چی ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا﴾ له سکی ئه و (هه نگانه وه) دیته دهر ﴿شَرَابًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ خواردنه وه یه ک (هه نگوین) که په ره نگه کانی جیاوازه ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ که شیفای تیدایه بو خه لکی ﴿إِنِّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان له وه دا نیشانه ی گه و ره هه یه بو که سائیک که بیر ده که نه وه ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ﴾ بیگومان خوا ئیوهی دروست کردوو وه پاشان ده تان مرینیت ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ﴾ وه هه ندیک له ئیوه (زور پیر ده بی تا) ده گه ریتریتته وه بو لاواز ترینی ته مه ن ﴿لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا﴾ بو ئه وهی له پاش زاینن هیه چ شتیک نه زانیت (هه موو شتیکی له بیر به چیتته وه) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا زانای به توانایه ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ﴾ وه خوا فه زلی هه ندیکتانی داوه به سه ر هه ندیکتانداله (پیدانی) رزق و پروزی دا ﴿فَمَا الَّذِينَ فَضَّلُوا بِرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ جائه وانه ی که فه زلی خودایان به سه ره وه یه و رزق و پروزیان زوره به شی به نده کانی لی ناده ن ﴿فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ تابه هوی ئه وه وه ئه وان (به نده کان و) ئه مان یه کسان بن تیندا ﴿أَفَبِعِزَّةِ اللَّهِ يَتَّخِذُونَ﴾ ده ی نایا ئه وان ه ئینکاری چاکه و نیعمه ته کانی خوا ده که ن؟ ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وه خوا له ره گه زی خوتان هاوسه ری بو به دی هیتاوان ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْوَابِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً﴾ وه له ژن و هاوسه ره کانتان کورو نه وهی بو فه راهم هیتاوان ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رزق و پروزی پاک و خو شی پیندا وون ﴿أَفِيَ الْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ﴾ ده ی نایا ئه وان هه ر به ناهه ق و به تال باوه ر دینن ﴿وَبِعِزَّةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ وه به چاکه و نیعمه ته کانی بی باوه ر و سپله ن ﴿

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ئەوان لە جیاتی خواشتانی دەپەرستن ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا﴾ که خواوەنی هیچ
 رزق و رۆزیه‌کی ئەوان نین ﴿مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نە لە ئاسمانەکان و نە لە زەویدا ﴿وَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ﴾ و ناشتوانن (رۆزیان بدهن) ﴿۷۶﴾ ﴿فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ﴾ که واتە وینە بۆ خوا مەهیننەوه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ بەراستی خوا دەزانیت و ئیوه نازانن ﴿۷۷﴾ ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾
 خوا نموونە‌ی هیناوتەوه بەبەندەیه‌کی خاوەن دار ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ که توانای بەسەر هیچ شتیکدا نیه
 ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِثْرًا رِزْقًا حَسَنًا﴾ له گەڵ کەسیکی (باوەردار) که رزق و رۆزی چاکمان پێ داییت له لایەن
 خۆمانەوه ﴿فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ ئەویش لەو (رۆزیه‌ی) بێخسیت بەنهیتی و ناشکرا ﴿هَلْ
 يَسْتَوُونَ﴾ ئایا ئەو دووانە یە کسانن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایش بۆ خوا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 بەلام زۆر بەیان نازانن ﴿۷۸﴾ ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ﴾ وه ههروهها خوا نموونە‌ی هیناوتەوه بەدوو
 پیاو ﴿أَحَدُهُمَا أَتَىٰكُمْ لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ یە کێکیان لالی زگماکی یە که توانای بەسەر هیچ شتیکدا نیه
 ﴿وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ﴾ و ئەو (پیاوه) ئەرك و باره بەسەر خاوەنە که یه وه ﴿أَيْنَمَا يُوْجِهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ﴾ بەرهو
 هەر شوێنیک بینیری هیچ خێرو چاکە یە ک ناهیتتەوه ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ ئایا ئەو کەسه
 یە کسانە له گەڵ کەسیک فرمان بەداد گەری بدات ﴿وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ و ئەو (کەسه) لەسەر
 رینگە یە کی راست بیت ﴿۷۹﴾ ﴿وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه هه ره بۆ خوا یه نهیتهی و په نهانیه کانی
 ئاسمانەکان و زهوی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ﴾ وه هاتنی رۆزی دوایش (بەلای خواوه) ﴿إِلَّا كَلِمَةٍ
 الْبَصِيرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ هه ره وه کو چا و ترو کانیك وایه یان نزیک تر له وهش ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ بەراستی خوا بەسەر هه موو شتیکدا به توانایه ﴿۸۰﴾ ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾
 خوا ئەو خوا یه یه که ئیوه‌ی له‌سکی دایکتان دەر هیناوه ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ که هیچتان نەدەزانی
 ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه (خوا) گوی و چا و دلی پێدان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 بۆ ئەوه‌ی سوپاسی (خوا) بکەن ﴿۸۱﴾ ﴿الَّذِي رَفَعْنَا إِلَى الظِّيرِ﴾ ئایا ئەوان سەرنجی بالندەیان نەداوه؟
 ﴿مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ﴾ که چۆن له‌هه‌وای ئاسماندا رام هینراون ﴿مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ﴾ بێجگه له‌خوا
 کێ رایان دەگریت (بهو ئاسمانه‌وه) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بەراستی له‌و (راگیر کردنه) دا
 چەند نیشانه و بەلگه‌هه‌یه بۆ ئەوانه‌ی باوه‌ردینن ﴿۸۲﴾

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ و ه خوا مالله کانتانی کردووه به جیی دانیشن و حه وانه وه ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ و ه له پیستی نازه لیش ده وارو ره شمالی بو فره اهم هیناون ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ﴾ (هه لده دریت و ده گویزریته وه) به ئاسانی له رورزی کوچ و بار کردنتانداو له رورزی مانه وه ونیشته جی بونتاندا ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا﴾ و ه (سازاندویه تی بوتان) له خوری و کولکی (نه و نازه لانه) ﴿وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمَتَاعًا﴾ و ه له مووه کانیا شتومه کی ناومان که که لکی لی و ه رده گرن ﴿إِلَى حِينٍ﴾ تا ماویه ک ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا﴾ و ه خوا له وهی که دروستی کردوه سیبهری زوری ره خساندووه بوتان ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا﴾ و ه له چیاکاندا په ناگا و نه شکه وتی بو به دی هیناون ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ﴾ و ه سازیداوه بوتان جل و پو شاکینک که ده تان پاریزی له گه رما ﴿وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ﴾ هه روه ها جل و پو شاکینک که له کاتی جهنگدا ده تان پاریزیت (له دوزمنان) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ﴾ نا به و جو ره چاکه و نیعمه ته کانی خوی ته او ده کات به سه رتانه وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَسْلِمُونَ﴾ بو نه وهی مل که چ و موسولمان بین ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ﴾ نه وسا نه گه ر نه وان پرویان و ه رگیرا نه وه بیگومان نه وهی له سه ر تویه ته نها ﴿الْبَلِغُ الْأَمِينُ﴾ راگه یاندنی ئاشکرای (ئاینه که ته) ﴿يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ نه وانه به هره کانی خوا ده ناسن (و ده زانن) ﴿ثُمَّ يُنَكِّرُوهَا﴾ پاشان ئینکاری ده که ن ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُونَ﴾ و ه زوربهی نه وانه هه ر بی باوه رن ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ و ه رورزیک دی ئیمه له هه ر نوممه تیک شایه تیک (پیغه مبه ریک) یان بو ده نیرین ﴿ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وسا مؤلته نادریت به وانهی باوه ریان نه هیناوه ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ بیانوشیان لی و ه رناگیریت ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ﴾ و ه کاتی نه وانهی سته میان کردوه و سزای دوزه خ ده بینن ﴿فَلَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ نه سزاکه یان له سه ر سووک ده کریت نه مؤله تیش ده درین ﴿وَإِذْ أَرَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ﴾ و ه کاتیک نه وانهی که هاوبه شیان داناوه په رستراوه کانیا ن ده بینن ﴿قَالُوا﴾ ده لین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاءُنَا﴾ نهی په روه ردگارمان نه وانه په رستراوه کانمان ﴿الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا مِنْ دُونِكَ﴾ که ئیمه هاوارمان لی نه کردن له جیاتی تو ﴿قَالَ قَوْلِيَ لَهُمْ الْقَوْلُ إِنَّا كُمْ﴾ نه مجا نه و (په رستراوانه) و وته یان ئاراسته ده که ن (و ده لین) به راستی ئیوه ﴿لَا كَذِبُونَ﴾ دروزنن ﴿وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ﴾ و ه له و روزه دا هه موو گوپرایه لی و ملکه چی نه نوینن بو خوا ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَرُونَ﴾ و ه وون ده بیت لیان نه و درویانهی که هه لیان ده به ست (له دونیادا) ﴿۸۷﴾

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی که بی باوهر بوون و بهر گری خه لکیشیان کردوه له‌ریگه‌ی خوا ﴿زِدْنَهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ﴾ جگه له سزا که‌ی خویان سزایان بو زیاد ده که‌ین ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسِدُونَ﴾ له‌بهر نه‌وه‌ی که خراپه کاریان ده کرد ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه نه‌وه روزه‌ی که نیمه له ههر ئوممه‌تیک شایه‌تیک (پیغه‌مبه‌ریک) ده‌نیرین ﴿عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ بو‌سه‌ریان له‌خویان (که شایه‌تیان لی بدات) ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَؤُلَاءِ﴾ وه توش ده‌هیتین (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) به‌شایه‌ت له‌سه‌ر نه‌وانه ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ وه نیمه قورئانمان ناردوته خواره‌وه بوت ﴿تَبَيَّنَّا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ که پروون که ره‌وه‌یه بو‌هه مووشتیک ﴿وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌ری‌نموونی ومیهره‌بانی و مرده‌یه بو موسلمانان ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ به‌راستی خوا فرمان ده‌دات به‌داد‌گری و به‌چاکه ﴿وَآيَاتِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و به به‌خشین به‌خزم و خویش ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾ وه (خوا) بهر گری ده‌کات له‌داوین پیسی و خراپه و ده‌ست دریزی ﴿يُعْظَمُ لِعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ئاموژ‌گاریتان ده‌کات بو نه‌وه‌ی په‌ند و هر گرن و بیربکه‌نه‌وه ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾ وه به‌لینی خوا به‌جی بیتن کاتی که به‌لین ده‌دن ﴿وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ﴾ و به‌لین و په‌یمان‌ه کانتان مه‌شکینن ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ له‌پاش به‌ستن و دوو پات‌کردنه‌وه‌یان ﴿وَقَدْ جَعَلْتُمْ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا﴾ له‌کاتینکدا خواتان کردوه به‌شایه‌ت و چاودیر به‌سه‌ر خو‌تانه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ به‌راستی هه‌رچی ده‌که‌ن خوا ده‌یزانیت ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَقَتْ غَزْلُهَا﴾ وه‌ک نه‌وه (نافره‌ته) مه‌بن که‌ریسه‌که‌ی کرده‌وه به‌خوری ﴿مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْ كُنَّا﴾ له‌پاش بادان و پرستن و شه‌ته‌ک دانی ﴿تَخْذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ﴾ سویندو په‌یمان‌ه کانتان ده‌که‌ن به‌هوی ناپاکی و فرو فیل له‌نیوانتاندان ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ له‌بهر نه‌وه‌ی ده‌سته و کومه‌لینک زور‌ترو به‌هیز تره له‌ده‌سته و کومه‌لینکی تر ﴿إِنَّمَا يَبْتَلُواكُمُ اللَّهُ بِهِ﴾ خوا به‌وه ناقیتان ده‌کاته‌وه ﴿وَلِيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه سویند به‌خوا له‌روژی دوا پیدا بوتان پروون ده‌کاته‌وه ﴿مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ نه‌وه‌ی که ئیوه تیا پیدا جیاواز بوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وه نه‌گر خوا بیویستایه ئیوه‌ی ده‌کرد به‌یه‌ک ئوممه‌ت ﴿وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌لام (خوا) ههر که‌سیکی بویت گومرای ده‌کات (به‌هوی سه‌ر که‌شی خویه‌وه) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ ههر که‌سیکی بویت ری‌نموونی ده‌کات ﴿وَلَسْتَ لَنْ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه سویند به‌خوا پر سیارتان لی ده‌کریت له‌وه‌ی که‌ده‌تانکرد ﴿۲۷۷﴾

﴿وَلَا تَسْخُدُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ و سوتند و په‌یمانان مه‌کهن به‌هوی ﴿دَخَلْنَا بَيْتَكُمْ﴾ غه‌درو ناپاکی له‌نیوان یه‌کتردا ﴿فَتَرَلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾ تاپی له‌پاش جینگیر بوونی (له‌سه‌ر باوهر) هه‌لنه‌خلیسکی ﴿وَتَذُوقُوا السُّوءَ﴾ و سزاو نار‌ه‌حتی نه‌چه‌ژن ﴿بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به‌هوی به‌ره‌ه‌لستی کردنتان له‌ریبازی خوا ﴿وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (ئه‌گه‌ر وابن) سزای زور گه‌وره‌تان بو‌ده‌بیت ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ و به‌لین و په‌یمانی خوا به‌نرخیکی کم مه‌گورنه‌وه ﴿إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ به‌راستی ئه‌وه‌ی که‌لای خواهه‌یه چاکتره‌بو‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌بزانن ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ (چونکه) هه‌رچی لای ئیوه‌یه ته‌واو ده‌بیت ئه‌فه‌وتیت و نامینیت به‌لام ئه‌وه‌ی لای خوابه‌هه‌ر ده‌مینیت ﴿وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سوتند به‌خوا ئه‌وانه‌ی که‌به‌ئارام بوون پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه ﴿بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌پاداشتی چاکتر له کرده‌وه‌کانیان ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ﴾ هه‌ر که‌س له‌نیریان له‌می کرده‌وه‌ی چاکی کردبیت و بیکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و پرواداریش بوو بیت ئه‌وه سوتند به‌خوا به‌ژیانیکی خوش ده‌یان ژیه‌نین ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ﴾ و سوتند بی پاداشتیان بده‌ینه‌وه به‌چاکتر ﴿مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌ئه‌وان ده‌یانکرد ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) کاتیک ویستت قورئان بخوینی ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ په‌نا بگه‌ر به‌خوا له‌شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو و ده‌رکراو له‌به‌زه‌بی خوا ﴿إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ﴾ به‌راستی ئه‌و (شه‌یتان) ده‌سه‌لاتی نی یه ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌باوهریان هیتاوه ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ و ته‌نها پشت به‌په‌روه‌ر دگاریان ده‌به‌ستن ﴿إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ ته‌نها ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا هه‌یه ﴿يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ﴾ که‌ئه‌و (شه‌یتان) ده‌که‌نه‌دوست پشتیوانی خو‌یان و ئه‌وانه‌ی به‌هوی ئه‌وه‌وه‌بو‌ونه‌ته‌هاو‌لدانه‌ر ﴿وَإِذَا بَدَأْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ﴾ هه‌ر کاتیک ئایه‌تیک له‌جئی ئایه‌تیکي تردا دابه‌زینین ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزَّلُ﴾ و خوا چاکتر ده‌زانن چی ده‌نیریته‌خواره‌وه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ﴾ ده‌لین تو له‌خوته‌وه‌درو هه‌لده‌به‌ستی به‌ناوی خواوه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (وانیه) به‌لکو زور به‌یان هیچ نازانن ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ بلی جوهره‌ئیل دایه‌زانده‌وه ﴿مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌ر دگارت‌ه‌وه‌به‌راستی ﴿لِيُنَبِّتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا ئه‌وانه‌ی باوهریان هیتاوه‌دامه‌زراویان بکات ﴿وَهُدَىٰ وَيُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ و رینموونی و مورده‌ش بیت بو‌موسولمانان ﴿

﴿وَلَقَدْ تَعَلَّمْ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان نیمه ده‌زاینن که‌ئو (بی باوه‌رانه) ده‌لین
 ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بِشَرِّ﴾ هه‌ر ئاده‌می یه (ئهم قورئانه‌ی) فیری (موحه‌ممه‌د) ده‌کات (مه‌به‌ستیان
 کابرایه‌کی رومی بوو) ﴿لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي﴾ که‌چی زمانی ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌وه‌ی
 ده‌ده‌نه‌پال عه‌جه‌می یه ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ و‌ئهم (قورئانه) ش به‌زمانی عه‌ره‌بی پاراو و‌روون
 (داب‌زیوه) ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌ی که‌بروایان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا
 نی یه ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خوی گه‌وره رینموونیان ناکات، و‌سزای سه‌ختی بو
 ناماده‌کردوون ﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ﴾ بینگومان ته‌نها ئه‌وانه دروه‌لده‌به‌ستن به‌ناوی
 خواوه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌باوه‌رپیان به‌ئایه‌ته‌کانی خوا نی یه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 و‌هه‌ر خویان دروزن ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ ئه‌و که‌سه‌ی بی باوه‌ر بی به‌خوا له‌پاشان
 باوه‌ره‌یتانی ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ﴾ مه‌گر که‌سینک زوری لی کرا بیت ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ و‌دلشی
 دامه‌زراو ئارام بیت به‌باوه‌ر ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكَفْرِ صَدْرًا﴾ به‌لام که‌سی دلی خوش و‌شادمان
 بیت به‌بی باوه‌ری ﴿فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ﴾ ئه‌وه به‌ر خه‌شم و‌قینی خوا که‌وتوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ و‌سزای گه‌وره‌یان ده‌بی ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ئهم (هه‌ره‌شه‌یه) له‌به‌ر ئه‌وه‌یه به‌راستی ئه‌وانه
 ﴿أَسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ ژبانی دونیا یان لا خوشه‌ویستر بوو له‌ژیانی رژی دوابی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ و‌به‌راستی خوا رینموونی که‌سانی بی باوه‌ر ناکات ﴿وَأُولَئِكَ
 هُمُ الَّذِينَ﴾ ئه‌وانه که‌سانینکن ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا موری ناوه به‌سه‌ر دل ﴿وَسَمِعِهِمْ
 وَأَنْصَرِهِمْ﴾ و‌به‌سه‌ر گوی و‌چاویاندا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ وه‌هه‌ر ئه‌وانه‌ن بی ناگیان ﴿لَا جَرَمَ
 لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ راسته و‌بینگومان ئه‌وانه له‌رژی دوابیدا ﴿هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هه‌ر ئه‌وان
 زه‌ره‌مه‌ندن ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ پاشان به‌راستی په‌روه‌ردگارت بو ئه‌وانه‌ی کۆچیان
 کرده ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا ثُمَّ جَاهِدُوا﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ی سزادران پاشان جیهاد و‌تی کۆشانیان کرد
 ﴿وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ و‌به‌ئارام بوون بینگومان په‌روه‌ردگارت له‌دوای ئه‌وه ﴿لَعَنُورٌ
 رَجِيمٌ﴾ لی بورده‌ی میهره‌بانه (بویان) ﴿۱۱۱﴾

﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ لَهَا رِزْقُهَا﴾ له‌رؤژئکدا که‌هه‌موو که‌سینک دیت ﴿تُجَدِلُ عَنْ نَفْسِهَا﴾ به‌گری له‌خوی ده‌کات ﴿وَتُؤْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه‌هه‌موو که‌سینک هه‌رچی کر‌دبیت پاداشتی ته‌واوی وه‌رده‌گری ﴿وَهُمْ لَا يظلمُونَ﴾ و‌ئه‌وان سته‌میان لی‌ناکریت ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيَةً﴾ خوا‌نموونه‌ی هیناوه‌ته‌وه به‌(خه‌لکی) گوند و‌شاریک ﴿كَانَتْ أُمَّةً مُّظْمِيَةً﴾ که‌هینمن و‌دلنیا بوون ﴿يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا﴾ رزق و‌رؤزی زوری بو‌ده‌هات ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له‌هه‌موو شوینیکه‌وه ﴿فَكَفَّرَتْ بِأَنْعَمِ اللَّهِ﴾ که‌چی به‌رانبه‌ر چاکه و‌نیعمه‌ته‌کانی خوا‌ناسوباس و‌سپله‌بوون ﴿فَأَذَقَهَا اللَّهُ﴾ جا‌خوا‌به‌و هویه‌وه کردی به‌به‌ر (خه‌لکه‌که‌ی‌دا) ﴿لِيَأْسَ الْجُوعَ وَالْخَوْفَ﴾ پو‌شاکمی برسیتی و‌ترس و‌بیم ﴿بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ له‌به‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یانکرد ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ سویند به‌خوا‌به‌راستی پیغه‌مبه‌ریکیان له‌خویان بو‌هات ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ که‌چی باوه‌ریان پی‌نه‌هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ جا‌سزا‌گرتنی له‌کاتیکدا سته‌م کاربوون ﴿فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ جا‌له‌و بزئویه‌ی خوا‌پی‌ی به‌خشیوون بخون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ که‌حه‌لال و‌پاکه ﴿وَأَشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ﴾ و‌سو‌باسی چاکه‌و نیعمه‌تی خوا‌بکه‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتَابَ تَعْبُدُونَ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه‌هه‌ر ئه‌و ده‌په‌رستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾ بی‌گومان (خوا) ئه‌وه‌ی حه‌رامی کردوه‌له‌سه‌رتان ته‌نها مرداره‌وه‌بوو ﴿وَالدَّمَ وَالْخَمْرَ وَالْخَنزِيرَ﴾ و‌خوین و‌گوشتی به‌راز ﴿وَمَا أَهْلَ لَيْعٍ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ و‌ئه‌وه‌ی (که‌سه‌رپراوه‌و) ناوی غه‌یری خوی لی‌هینراوه ﴿فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَيْعٍ وَلَا عَادٍ﴾ به‌لام هه‌ر که‌سینک ناچار بوو (له‌و حه‌رامانه‌بخوات) بی‌ده‌ست درئیژی و‌زیاده‌رؤی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وه‌ بی‌گومان خوالی‌بورده‌ی میه‌ره‌بانه ﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ وه‌له‌خوتانه‌وه‌نه‌لین ﴿لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتَكُمُ الْكَذِبَ﴾ ئه‌وه‌ی که‌به‌زمانتاندا دیت به‌درو ﴿هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ ئه‌وه‌حه‌لاله‌و ئه‌وه‌حه‌رامه ﴿لِتَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی درؤ هه‌له‌به‌ستن به‌ده‌م خواوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌ی درؤ هه‌له‌به‌ستن به‌ناوی خواوه ﴿لَا يَفْلِحُونَ﴾ بزگار نابن ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ (له‌دوینادا) رابورادنیکی که‌م (یان‌ده‌بی) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (له‌دوا‌رؤژدا) سزای سه‌ختیان بو‌هه‌یه ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا﴾ وه‌له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌جووله‌که‌بوون ﴿حَرَمًا مَّا قَصَّصْنَا عَلَيْكَ﴾ حه‌رامان کرد (لییان) ئه‌وه‌ی که‌باسمان کردوه‌بوئ ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له‌پیش (دابه‌زینی ئه‌م‌نایه‌ته) ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌سته‌مان لی‌نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو‌خویان سته‌میان له‌خویان ده‌کرد ﴿۱۳۸﴾

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلذَّيْتِ﴾ پاشان به‌راستی په‌روه‌ردگارت بو‌ئه‌وانه‌ی ﴿عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهْلَةٍ﴾ خرابه‌یان کردووه به‌نه‌فامی ﴿ثُمَّ تَأْتُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاشان دوای ئه‌وه گه‌راونه‌ته‌وه و توبه‌یان کردووه ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و کرداری خو‌یان چاک کردووه ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ له‌پاش ئه‌وانه ﴿لَعَفُورٌ رَجِيمٌ﴾ لیبورده‌ی میهره‌بانه ﴿۱۳۱﴾ ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ به‌راستی ئیبراهیم ﴿كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ﴾ (بو‌خوی) ئوممه‌تیک بوو گو‌یرایه‌ل و فهرمانبه‌ردار بو‌خوا ﴿حَنِيفًا وَّمِنْ مِّنْ مَّشْرِكِينَ﴾ لا‌ده‌ربوو له‌هه‌موو ناینیکی ناهق و هه‌رگیز له‌هاوبه‌ش دانه‌ران نه‌بووه ﴿۱۳۲﴾ ﴿شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ شوکرانه‌بژیری (خوا) بووه له‌به‌رامبه‌ر نازو نیعمه‌ته‌کانیدا ﴿أَجْتَبَاهُ وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئه‌ویش هه‌لسی بژارد و رینگه‌ی راستی نیشان دا (که‌ئیسلامه) ﴿۱۳۳﴾ ﴿وَوَاعَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ وه‌ئیمه له‌دونیا‌دا نیعمه‌ت و به‌هره‌ی چاکمان پی به‌خشی ﴿وَأَنذَرْنَاهُ فِي الآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ﴾ وه‌به‌راستی ئه‌و له‌روژی دوایش‌دا له‌ریزی چاکاندا‌یه ﴿۱۳۴﴾ ﴿ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ پاشان نیگامان بو‌کردیت ﴿أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ که‌به‌یره‌وی ناینی ئیبراهیم بکه ﴿حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ چونکه پاک و راست بوو به‌هیچ جو‌ری له‌هاوبه‌ش دانه‌ران نه‌بوو ﴿۱۳۵﴾ ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ﴾ بیگومان (ریزگرتنی) روژانی شه‌ممه‌ته‌نها له‌سه‌ر ئه‌وانه‌دانرا ﴿أَخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ که‌جیاواز بوون تیایدا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ وه‌به‌راستی په‌روه‌ردگارت ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ دادوهری ده‌کات له‌نیوانیاندا ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی دواییدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌ئه‌وان تیایدا جیاواز بوون ﴿۱۳۶﴾ ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ﴾ (خه‌لکی) بانگ بکه بو‌ریبازی په‌روه‌ردگارت ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ به‌دانایی و به‌ناموژگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَجَدِلْهُمْ﴾ وه‌له‌گه‌لیان بدوی (موجاده‌له‌بکه) ﴿بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به‌چاکترین شیوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بیگومان په‌روه‌ردگارت خوی چاک ده‌زانی ﴿يَمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به‌وانه‌ی گو‌مرا بوون و لایاندا وه‌له‌رینگاکه‌ی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه‌هر خو‌شی زانایه به‌وانه‌ی له‌سه‌ر رینگای راستن ﴿۱۳۷﴾ ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر توله‌تان سه‌نده‌وه ﴿فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوِبْتُمْ بِهِ﴾ ئه‌وه به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌و سته‌مه‌ی دژتان کراوه توله‌بکه‌نه‌وه ﴿وَلْيَنْصَبِرُوا﴾ وه‌ئه‌گه‌ر نارام بگرن ﴿لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ﴾ ئه‌وه باشتره بو‌نارام گران ﴿۱۳۸﴾ ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وه‌ئهی موحه‌ممه‌د ﷺ) دان به‌خوت‌دا بگره ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ نارام گرته‌که‌شت هه‌ر به‌(یارمه‌تی) خوایه ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خه‌فه‌تیاں بو‌مه‌خو ﴿وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و به‌و‌فیل و پیلانانه‌ش ده‌یکه‌ن دل ته‌نگ مه‌به ﴿۱۳۹﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ به‌راستی خوا‌له‌گه‌ل ئه‌وانه‌یه که‌خو‌یان پاراستووه (له‌تاوان) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ هه‌روه‌ها له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدایه که‌خیر‌خواز و چاکه‌کارن ﴿۱۴۰﴾

سورہ قی ﴿الإسرائ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى﴾ پاك و بیگہردی بؤ ئه وزاتہی کہ شہورہوی کرد ﴿بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ بہ بہندہی خوی
 له شہوینکدا ﴿مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له مزگہوتی حہرامہوہ (لہ شاری مہ ککہ) ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾
 بؤ مزگہوتی (الاقصی) له (بیت المقدس) ﴿الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ کہ دہورو بہریمان پیروز و فہر دار
 کردوہ ﴿لِرَبِّهِ مِنْ آيَاتِنَا﴾ بؤ ئه وہی ہیندیک له بہ لگہ و نشانہ روونہ کانی خۆمانی نشان بدہین
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ بہ راستی ہر ئه و بیسہری بینایہ ﴿وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ وہ تہوراتیشمان
 بہ خشی بہ موسا ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وہ ئه و (تہوراتہ) مان کردہ ہوی رینموونی بؤ نہ وہی
 ئیسرائیل ﴿الَّتِي خِذُوا مِنْ دُونِي وَكَيْلًا﴾ (پیمان ووتن) کہ بیجگہ له من کہس مہ کہ نہ پشتیوانی
 خوتان ﴿ذُرِّيَّةً مِنْ حَمَلَتِمْ نُوحٌ﴾ (ئہی) نہ وہی ئه و کہ سانہی کہ لہ گہ ل نوح (لہ کہ شتیدا)
 ہلمان گرتن ﴿إِنَّهُ رَكَتَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ بہ راستی نوح بہندہ بہ کی زور سوپاس گوزار بوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾ نہ وہ کانی ئیسرائیل مان ناگادار کردو ہہ و المان پیدان لہ نامہ کہ یاندا
 ﴿لَتَفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنٍ﴾ کہ سویند بہ خوا ئیوہ خرابہ کاری دہ کہن لہ زہوی دا دوو جار ﴿وَلَتَعْلُنَّ
 عُلُوقًا كَئِيمًا﴾ و بیگومان بہرز دہ بنہوہ و زال دہ بن (بہ سہر خہ لکی دا) بہ بہرز بونہوہ بہ کی زور گہورہ
 ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾ جا کاتیک بہ کہ مین بہ لین (لہ و دووانہ) ہات (کہ بہ لیتان پیدراوہ)
 ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا نَدَاءً﴾ دہینترینہ سہرتان چہند بہندہ بہ کی خۆمان ﴿أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ کہ خاوہنی
 دہست و ہ شاندینکی بہ تینن لہ جہنگ دا ﴿فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ﴾ ئہ مجا ئہ وانہ دہ گہرین بہ ناو
 وولانہ کہ تاندا ﴿وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا﴾ وہ ئه و بہ لیتینکی بہ دی ہینراو بوو ﴿ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ
 عَلَيْهِمْ﴾ لہ پاشان جارینکی تر ئیوہ بہ سہر یاندا زال دہ کہینہوہ ﴿وَأَمَدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾ وہ دارابی
 و کوری زورتان پن دہ بہ خشین ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرِ نَفِيرًا﴾ وہ لہ شکر و کہستان (لہ جاری پیشوو)
 زورتر دہ کہین ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾ ئہ گہر ئیوہ چاکہ بکہن ئہ و ا چاکہ بؤ خوتان دہ کہن
 ﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ وہ ئہ گہر خرابہش بکہن ئہ و ا (سزاکہی) ہر بؤ خوتانہ ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾
 جا کاتی بہ لینی (سزا و تولہی) دووہم ہات ﴿لِيَسْتَفْؤُا وَجُوهَكُمْ﴾ بؤ ئه وہی بہ ژارہ و خہفت
 بہر و خسارتانہوہ دہر کہ ویت ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ وہ بؤ ئه وہی بیچنہوہ ناو مزگہوتی ئہ قصاوہ
 ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہر چونیک لہ جاری بہ کہمدا چوونہ ناویہوہ ﴿وَلِيَسْتَبْرُوا مَاعَلَوْا تَتَبِيرًا﴾
 وہ بؤ ئه وہی ویرانی بکہن بہ ویران کردنیک گہورہ ﴿۷﴾

﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ﴾ نو میند وایه په روه ردگار تان په حمتان پی بکات (ته گهر بگه ریښه وه بؤ لای خوا)
 ﴿وَإِنْ عُدَّتْ عُدَّتْنَا﴾ نه گهر بگه ریښه وه (بؤ سر تاوان) ئیمه ش ده گه ریښه وه (بؤ سزادانتان) ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ
 حَصِيرًا﴾ وه دوزه خمان کرد به به نندیخانه بؤ بی باوه ران ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي﴾ به راستی تم قورئانه
 ریتموونی ده کات ﴿لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ بؤ ریبازو بهرنامه یه ک که راست ترینه ﴿وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾ و موزده ش
 ده دات به و باوه ردارانه ی ﴿يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ که کرده وه چاکه کان ده کهن ﴿أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ که به راستی
 پاداشتی گه وره یان بؤ هه یه ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ وه به راستی نه وانه ی که باوه ریان نیه ﴿بِالْآخِرَةِ﴾ به رپوژی
 دواپی ﴿أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایه کی سه ختمان بؤ ناماده کردن ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ﴾ وه ناده می نزاو
 هاوار بؤ شه ر و خرابه ده کات ﴿دُعَاهُ بِالْحَيْرِ﴾ (هه روه کو) داوا و نزا کردنی بؤ خیر و چاکه ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ جَنُودًا﴾
 وه ناده می هه میشه هه ر په له یه تی ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾ شه و رپوژمان کرد به دوو نیشانه ی (گه وره ی
 ده سه لاتی خودا) ﴿فَمَحْوَاةَ آيَةِ الْآيِلِ﴾ نه مجا نیشانه ی شه و مان تاریک کرد (یا سپریه وه) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾
 و به لگه و نیشانه ی رپوژمان رووناک کرده وه ﴿لِيَتَّبِعُوا أَفْضَالَ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بؤ نه وه ی به شوین رپوژی په روه ردگار تاندا
 بگه رین ﴿وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ الْيُسَيْنِ وَالْحِسَابِ﴾ وه بؤ نه وه ی ژماره ی ساله کان و حسابی (مانگ و شه و و رپوژه کان)
 بزائن ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلَتْهُ تَفْصِيلًا﴾ وه ئیمه هه موو شتی کمان به روون و په وانی باس کردوه (بؤ تان) ﴿وَكُلَّ
 إِنْسَانٍ أَلْمَنَّا طَلِبَهُ فِي عُنُقِهِ﴾ وه هه موو مرو فیک (له رپوژی دوا پیدا) کرده وه ی خویمان کردو ته گه ردنیه وه
 (چاکه بیت یا خرابه) ﴿وَنُخْرِجُهُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه له رپوژی دوا پیدا بؤ ی دهرده هینن ﴿كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا﴾
 نامه یه ک که به کراوه یی (و هه موو کرده وه کانی تیدا نوسراوه) وده بیبیتیت ﴿أَقْرَأَ كِتَابَكَ﴾ (پی ی ده و وتریت)
 نامه کت بخوینره وه ﴿كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ نه مر و خو ت به سیت که مو حاسه به ی خو ت بکه ییت
 ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ هه ر که س ریتموونی و هیدایه تی وه رگر تبیت نه وه بیگومان ریتموونی
 و هیدایه ته که ی (سوود و قازانجه که ی) هه ر بؤ خو ی ده بیت ﴿وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ و هه ر که سیش گو مرا
 بوو بیت نه وه بیگومان (زیان و سزاکه ی) هه ر بؤ خو ی ده بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ وه هیه چ که سینی گونا هکار
 گونا ه ی هیه چ که سینی تر هه لنا گریت ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾ ئیمه هه ر گیز سزای (به ننده کان) ناده یین ﴿حَتَّىٰ تَبْعَثَ
 رَسُولًا﴾ هه تا پیغه مبه ر نه نیرین (بؤ یان) ﴿وَإِذَا أَرَدْنَا﴾ وه کاتیک بمانه ویت ﴿أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً﴾ (دانیشتوانی)
 شار و گوندیک له ناو بیه یین ﴿أَمْرًا مُّزْفِيهَا﴾ فرمان ده ده یین (به گویرایه لی و کرده وه ی چاک) به ده و له مه نده
 خرابه کار و زورداره کانی ﴿فَفَسَّخُوا فِيهَا﴾ که چی نه وان یاخی ده یین و له فرمان ده رده چن ﴿حَتَّىٰ عَلَيْنَا الْقَوْلُ﴾
 جا بریاری (سزادان) پیویست ده بیت بؤ (دانیشتوانی) نه و شار و گوندانه ﴿فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ جا نه وسا ویرانیان
 ده که یین به ویران کردنیکی ته واو ﴿وَكُرْهُلِكًا﴾ وه زور (گه ل و میلله ت) مان له ناو برد ﴿مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ
 نُوحٍ﴾ له چه ر خه کانی پاش نوح ﴿وَكَفَىٰ بَرَبِّكَ ذُنُوبَ عِبَادِهِ﴾ په روه ردگار ت به سه به گونا ه ی به ننده کانی
 ﴿حَبِيرًا بَصِيرًا﴾ که ناگادار و بینایه ﴿۱۷﴾

﴿مَنْ كَانَتْ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ﴾ ہر کہ سینک تہ نہا ژبانی دونیای بویت ﴿عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا﴾ لہم (دونیا) دا زوو پئی
ی دہدہین ﴿مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ﴾ تہ وہی بمانہ وی بؤ ہر کہ سینک ﴿فَجَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ﴾ لہ پاشان دوزہ خمان
بؤ سازداوہ ﴿يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا﴾ دہ چیتہ ناوی بہ لؤمہ کراوی و دہر کراوی لہ میہرہ بانئ خوا ﴿۱۸﴾
﴿وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ﴾ ہر کہ سینکیش مہ بہستی رؤژی دواپی بوو بیت ﴿وَسَعَى لَهَا سَعِيهَا﴾ وہ ہہ ولی
بؤ بدات بہ و جورہی شایستہی تہ وہ ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ و باوہ رداریش بیت ﴿فَأُولَئِكَ كَانَتْ سَعِيَهُمْ
مَشْكُورًا﴾ نائہ وانہ کردہ وہ و تیکو شانہ کہیان و ہر گیراوہ (لای پەرورہ دگاریان) ﴿۱۹﴾ ﴿كَلَّا نُمَدِّدُ﴾
دہ بہ خشین بہ ہہ مووان ﴿هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ﴾ تہ وانہ (کہ ہر دونیا یان دہ ویت) و تہ وانہ ش (کہ رؤژی
دواپیان دہ وی) ﴿مَنْ عَطَا رَبُّكَ﴾ لہ بہ خششی پەرورہ دگارت (لہم دونیا بہ دا) ﴿وَمَا كَانَ عَطَاؤُ رَبِّكَ
مَحْظُورًا﴾ بینگومان رؤزی و بہ خشرای پەرورہ دگارت ہر گیز قہدہ غہ کراو نہ بووہ ﴿۲۰﴾ ﴿أَنْظُرْ
كَيْفَ﴾ (تہی مو حہ مہد ﴿۲۱﴾) سہ رنج بدہ چؤن ﴿فَضَلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ (لہ دونیا دا) فہ زلی
ہہ ندیکیانمان داوہ بہ سہر ہہ ندیکیاندا ﴿وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ وہ بینگومان پلہ کان
لہ رؤژی دواپیدا گہ ورہ ترہ و فہ زلہ کانیش گہ ورہ ترن ﴿۲۲﴾ ﴿لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ (تہی نادہ می)
لہ گہ ل خوادا پەرستراوینکی تر مہ پەرستہ ﴿فَتَقَعَدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا﴾ تہ گینا دہ بیتہ لؤمہ کراوینکی
سووک و رسوا ﴿۲۳﴾ ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ﴾ وہ پەرورہ دگارت بریاری داوہ ﴿الْأَعْيُنُ وَالْآيَاتُ﴾ کہ ہیج
شتیک نہ پەرستن بینگہ لہ تہو ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وہ لہ گہ ل دایک و باوکتان چاکہ بکن ﴿إِنَّمَا
يَبْتَغِيَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا﴾ تہ گہر یہ کینکیان (باوکت و دایکت) یان ہہ ردو و کیان لای تو
پیربوون ﴿فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ﴾ قسہی ناخوشیان پئی مہ لی تہ نانہت ٹوفیش ﴿وَلَا تَنْهَرُهُمَا﴾ وہ تینیان
مہ خورہ و پیناندا ہہ لمہ شاخی ﴿وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (بہ لکو) ووتہی نہرم و شیرینیان (لہ گہ لدا)
بہ کار بیتہ ﴿۲۴﴾ ﴿وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ بالئ خؤ بہ کہم زانین و میہرہ بانیتیان بؤ رابخہ
﴿وَقُلْ رَبِّ أَرْحَمُهُمَا﴾ بلی تہی پەرورہ دگارت پہ حمیان پئی بکہ ﴿كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ ہہر چؤنیک
تہ وان منیان پەرورہ کرد بہ مندالی ﴿۲۵﴾ ﴿رَبُّكُمْ أَغْلَبُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ﴾ پەرورہ دگارتان چاک دہ زانیت
بہ ہرچی لہ دل و دہر و نتاندا ہہ یہ ﴿إِنْ تَكُونُوا صَادِقِينَ﴾ تہ گہر تہوہ چاک بن و نیازی چاکہ تان
بیت ﴿فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّلِينَ غَنُورًا﴾ تہوا بینگومان تہو (خوایہ) لی بوردہ یہ بؤ توبہ کاران ﴿۲۶﴾
﴿وَأَتِذَا الْقُرُوفَىٰ حَقَّتْ﴾ و ہہ مافی خزمانت بدہ ﴿وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ (ہہر وہا مافی) ہہ ژارو
رینواریش ﴿وَلَا تَبْذُرْ تَبْذِيرًا﴾ زیادہ پہ ویش مہ کهن ﴿۲۷﴾ ﴿إِنَّ الْمُبْدِرِينَ﴾ بہ راستی زیادہ پہ وان
﴿كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ﴾ دؤست و برای شہیتانہ کانن ﴿وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ شہیتانیش بہ رانہر
(ناز و نیعمہ تہ کانئ) پەرورہ دگاری ہہ می شہ سپلہ یہ ﴿۲۸﴾

﴿وَأَمَّا نَعْرَضُونَ عَنْهُمْ﴾ وہ نہ گہر پرووت و ہر گیترا لہ وانہ (لہ بہر نہ داری) ﴿أَبِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا﴾
 چا وہ پروانی بہ خششی و رُوزیہ ک بوویت لہ لایہن پەر و ہر دگار تہ وہ ﴿فَقُلْ لَهُمْ فَلَا مَنُورًا﴾ تہ وہ قسہی
 جوان و نہر میان لہ گہ لدا بکہ ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ وہ دہ سنت مہ کہ کُوت بہ گہر دنتدا
 (واتہ دہست قوو چاوو مہ بہ لہ خیر کردندا) ﴿وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسِطِ﴾ و کراوہ و بہرہ لاشی مہ کہ
 بہ تہ و او ی (ہر چیت ہہ بہ بیدہی بہ خہ لکی) ﴿فَتَعَدَّ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ تا نہ بیتہ کہ سیکی لُومہ کراوی
 ہیچ بہ دہستہ وہ نہ ماو ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی پەر و ہر دگارت ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ رزق و رُوزی فراوان
 دہ کات ﴿لَمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بُو ہر کہ سیکی کہ بیہ ویت و و تہ نگی دہ کات بُو ہر کہ سیکی بیہ ویت
 ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بہ راستی تہ و ہمیشہ ناگا و بینایہ بہ بہ نندہ کانی ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ﴾
 وہ رُو لہ کانتان مہ کوزن ﴿خَشِيَةَ إِمْلَاقٍ﴾ لہ ترسی ہہ ژاری و نہ داری ﴿تَحْنُ تَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ﴾ نیمہ رُوزی
 تہ و انیش و تیوہش دہ دہین ﴿إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَتْ خَطَايَا كَثِيرًا﴾ بہ راستی کوشتنی تہ وانہ (تہ و مندالانہ تان)
 ہلہ و تاوانیکی گہ و رہیہ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ﴾ و نزیکی زیناش مہ کہ ونہ وہ ﴿إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً﴾
 بہ راستی تہ وہ کردہ وہیہ کی زور ناشرین ﴿وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ و رینگہیہ کی پیس و خراپہ ﴿وَلَا
 تَقْتُلُوا النَّفْسَ﴾ وہ کہ سیکی مہ کوزن ﴿الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ کہ خوا کوشتنی تہ وی حہرام کردہ
 مہ گہر بہ (ہُو یہ کی) راست و رہوانہ بیت (وہ ک تہ گہر ہاتو و کہ سیکی کوشتبوو، یان لہ ناین
 پاشگہز ببوہ وہ، یان شووی کردبو و یان رُنی ہینابوو زینایان کرد) ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا﴾ جا ہر کہ سیکی
 بہنا ہق و ستہم لی کراوی کوزرا ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيِّهٖ سُلْطٰنًا﴾ تہ وہ دہسہ لانتان داوہ بہ خوا ونہ کہی
 (بہسہر بکوڑہ کہ دا) ﴿فَلَا يُسْرِفِ فِي الْقَتْلِ﴾ جا با خوا ونہ کہی زیادہ رُوی نہ کات لہ تُو لہ سہ نندنہ وہ دا
 (تہ گہر عفووی کرد پاش تہ وہ نہ چیت تُو لہ لی بسہ نیتہ وہ، وہ تہ گہر کوشتیشیہ وہ بہ جوانترین
 شیوہ بیکوزیتہ وہ و رازی بیت بہ بریاری خودا ہہر چُونِیک بیت) ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ چونکہ
 بہ راستی تہ و (خوا ونہ) یار مہ تی دراوہ ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وہ نزیکی مالی ہہ تیو مہ کہ ونہ وہ
 ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مہ گہر بہ چاکترین شیوہ نہ بیت (کہ بریتی یہ لہ پاراستن و بہرہم ہینانی) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ
 أَشُدَّهُ﴾ ہتا (ہہ تیوہ کہ) دہ گاتہ کہ مالی زیری و لیزانی ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ وہ فا بکہن بہ بہ لین
 و پہیمانہ کانتان ﴿إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ بہ راستی (خوا ونہ) بہ لین و پہیمان لیپرسراوہ بہ رامہر بہ لیتنہ کانی
 ﴿وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ إِذَا كَلْتُمْ﴾ وہ کاتیک کہ پیوانہ دہ کہن (بُو خہ لکی) بہ ریک و پیکسی پیوانہ بکہن
 ﴿وَرِزْوَانًا بِالْفِئْطَانِ الْمُسْتَقِيرِ﴾ و کیشانہش بکہن بہ تہ رازوی راست و دروست ﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ تہ مہ
 (بُو تیوہ) چاکتر و نا کامیشی باشترہ (لہ دنیا و قیامہ تیشدا) ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ شوین
 شتیک مہ کہ وہ کہ زانیاریت دہر بارہی نی یہ ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ بہ راستی گوئی و چاو و دل
 ﴿كُلٌّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ ہہ مو و تہ وانہ (خوا ونہ کانیان) بہر پرسیارن لینان ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ
 مَرَحًا﴾ وہ مہر و بہ زہ ویدا بہ فیز زلی و شانازیہ وہ ﴿إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ﴾ (چونکہ) بہ راستی تُو نہ دہ توانی
 زہوی کون کہ بیت ﴿وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ وہ نہ دہ گہیتہ شاخہ کان لہ در یژیدا ﴿كُلٌّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ﴾
 ہہ مو و تہ وہی باسکرا خراپہ کانی ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا﴾ لای پەر و ہر دگارت نابہ جی و بیزاروہ ﴿

﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ﴾ ١٠٠ نه‌وه (ی‌که‌باس کرا) هه‌ندیکه له‌و دانایی و حیکمه‌ته‌ی که
 په‌روه‌ردگارت نیگای کردوه‌وه بۆت ﴿وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ ١٠١ وه‌هیچ په‌رستراوینکی تر له‌گه‌ل
 خوادا مه‌په‌رسته ﴿فَتَأْتِي فِي جَهَنَّمَ﴾ ١٠٢ نه‌گینا فری ده‌دریته‌ناو دۆزه‌خه‌وه ﴿مَلُومًا مَّدْحُورًا﴾ ١٠٣ به‌لۆمه‌کراوی
 ودوورخراوه‌ی له‌به‌زه‌یی خوا ﴿وَإِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ لِيَدْرِكْ الضَّلَالَةَ﴾ ١٠٤ افاصفندکم ربکم یالبینین ١٠٥ نایا په‌روه‌ردگارتان په‌گه‌زی کوپی
 تابه‌تی کردوه‌وه به‌ئیوه‌وه ﴿وَإِن تَحَدَّ مِنْهُ لَتَأْتِ الْفِتْنَةَ﴾ ١٠٦ له‌فریشته‌کانیشی دا کچانی بۆخوی هه‌لبزاردوه‌وه
 ﴿إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ ١٠٧ به‌راستی ئیوه‌وته‌یه‌کی زۆرگه‌وره (ونابه‌جی) ده‌لین ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا
 الْقُرْآنِ﴾ ١٠٨ وه‌سویند به‌خوا بیگومان (مه‌به‌سته‌کانمان) به‌چهند جور هیناوه‌له‌م قورئانه‌دا ﴿لِيَذَكَّرُوا﴾ ١٠٩
 بۆ نه‌وه‌ی بیرکه‌نه‌وه و نامۆزگاری وه‌رگرن ﴿وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ ١١٠ به‌لام (خوانه‌ناسان) هه‌ر
 دوورکه‌وته‌وه‌یان زیاتر ده‌بیت (به‌و باسکردنه) ﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ رِبِّ إِلَهَةٌ﴾ ١١١ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ)
 بلی نه‌گه‌ر له‌گه‌ل خوادا په‌رستراوینکی تر بیوايه ﴿كَمَا يَقُولُونَ﴾ ١١٢ وه‌ک نه‌و (بت په‌رستان) ده‌لین
 ﴿إِذَا لَبَّتُوا﴾ ١١٣ نه‌و کاته‌ده‌گه‌ران به‌دوای ﴿إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ مَبِيلًا﴾ ١١٤ ریگایه‌کدا بۆلای خاوه‌نی عه‌رش
 (که‌خوايه) ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ﴾ ١١٥ پاک و بی‌گه‌رد و به‌رز و بلنده‌وه (خوايه) ﴿عَمَّا يَقُولُونَ﴾ ١١٦ له‌وه‌ی
 نه‌و (بت په‌رستانه) ده‌لین (ده‌باره‌ی خوا) ﴿عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ ١١٧ زۆر به‌رز و بلند تره ﴿تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوٰتُ
 السَّبْعُ﴾ ١١٨ هه‌ر چه‌وت ناسمانه‌کان ته‌سبیحاتی خودا ده‌که‌ن ﴿وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ﴾ ١١٩ و زه‌وی و هه‌رچی
 له‌ناویاندايه ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ﴾ ١٢٠ وه‌هیچ شتیک نیه ﴿إِلَّا أَسْبِغْ بِحَمْدِهِ﴾ ١٢١ که‌ته‌سبیحات و سوپاس
 وستایشی نه‌و نه‌کات ﴿وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ ١٢٢ به‌لام ئیوه‌تی ناگه‌ن له‌ته‌سبیحاته‌که‌یان
 ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ ١٢٣ به‌راستی خوا هه‌میشه‌به‌ئارام وله‌سه‌رخۆ ولیبوره‌يه ﴿وَإِذْ أَقْرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ ١٢٤
 وه‌ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) کاتیک قورئان ده‌خوینیت (به‌سه‌ریاندا) ﴿جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ﴾ ١٢٥ داده‌نیین
 له‌نیوان تو و نه‌وانه‌دا ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ ١٢٦ که‌باوه‌ریان به‌رۆزی دوایی نیه ﴿حِجَابًا مَّسْتُورًا﴾ ١٢٧ په‌رده‌به‌کی
 نادیار (دابه‌وشه‌ر) ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ ١٢٨ وه‌ده‌یده‌ین به‌سه‌ر دلپاندا ﴿أَكِنَّةً﴾ ١٢٩ چهند په‌رده‌به‌کی
 زۆر نه‌ستوور ﴿أَن يَفْقَهُوهُ﴾ ١٣٠ بۆ نه‌وه‌ی له‌قورئان تی نه‌گه‌ن ﴿وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا﴾ ١٣١ و گویشیان که‌ر ده‌که‌ین
 (تانه‌بیستن) ﴿وَإِذْ أَذْكَرْتُ رَبِّكَ﴾ ١٣٢ وه‌هه‌ر کاتیک ناوی په‌روه‌ردگارت ده‌بیت (لای نه‌و بی‌باوه‌رانه‌دا)
 ﴿فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ﴾ ١٣٣ له‌قورئاندا به‌تاک و ته‌نیایی ﴿وَلَوْ عَلَىٰ آذَانِهِمْ نُفُورًا﴾ ١٣٤ به‌بیزاری پشتت تی ده‌که‌ن
 ﴿إِن تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ﴾ ١٣٥ ئیمه‌چاک ده‌زانیین بۆچی نه‌وان گوی ده‌گرن ﴿إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾ ١٣٦
 کاتیک گوی ده‌گرن له‌تۆ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿وَإِذْ هُمْ يُخَوِّىٰ﴾ ١٣٧ هه‌روه‌ها کاتیک پیکه‌وه‌چه‌ده‌که‌ن
 ﴿إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ﴾ ١٣٨ کاتی سته‌م کاره‌کان ده‌لین ﴿إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾ ١٣٩ ئیوه‌ته‌نها شوینی پیاوینکی
 جادولیکراو ده‌که‌ون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ ١٤٠ سه‌رنج بده‌چۆن ﴿صَرُّوْا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾ ١٤١ نموونه‌ی جورا و جورت
 بۆدیننه‌وه ﴿فَضَلُّوْا﴾ ١٤٢ سه‌ره‌نه‌جام گومرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيْلًا﴾ ١٤٣ ئیتر ناتوانن ریگای راست
 بدۆزنه‌وه ﴿وَقَالُوا أَذًا كَأَعْظَمَ وَرَفْنَا﴾ ١٤٤ ده‌شلین نایا کاتی بووینه ئیسک پروسکیکی رزیو و بتور کاو
 ﴿أَيُّ نَالٍ لَّصْبُورُونَ خَلَقًا جَدِيدًا﴾ ١٤٥ نایا (جاریکی تر) زیندوو ده‌کریننه‌وه و ده‌بینه‌وه به‌دروسکراوینکی نوی ﴿١٤٦﴾

﴿قُلْ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) پییان بلی ﴿كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾ ئیوہ بین بہ بہرد یابہ ئاسن ﴿أَوْ خَالِقًا آمَنًا﴾ یان ہہر درست کراوئکی ترلہ وہی ﴿يَكْفُرُ فِي صُدُورِكُمْ﴾ لہ میٹسک و دلٹاندا گہورہ یہ ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ جابئگومان ئہ وانہ دہ لئین ﴿مَنْ يُعِيدُنَا﴾ کئی زیندوومان دہ کاتہ وہ ﴿قُلِ الَّذِي﴾ بلی ئہو زاتہ (زیندووتان دہ کاتہ وہ) ﴿فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ کہ یہ کہم جار دروستی کردوون ﴿فَسَيَنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ﴾ جا (بہ لاقرتیہ وہ) سہرت بئو دہ لہ قئینن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ﴾ و دہ لئین ئہ وہ کہی دہ بیت ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا﴾ بلی لہ وانہ یہ ئہو (رؤزہ ہاتنی) نزیک بیت ﴿يَوْمَ يَدْعُوكُمْ﴾ ئہو رؤزہی کہ بانگتان دہ کہن (لہ گورہ کانتانہ وہ) ﴿فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ﴾ جابئوہ ش دہست بہ جئ دئین بہ دہم بانگ کردنہ کہ وہ بہ سوپاس و سہنا کردنہ وہ ﴿وَتُظُنُّونَ إِن لَبِثْتُمْ﴾ و وا دہ زانن نہ ماونہ تہ وہ (لہ دونیادا) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ ماوہ یہ کی کہم نہ بیت ﴿وَقُلِ لِعِبَادِي﴾ وہ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی بہ بہندہ کانم ﴿يَقُولُوا أَلَيْسَ هِيَ أَحْسَنُ﴾ قسہ یہ ک بکہن کہ جواتر و باشترینی قسہ بیت ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بہ راستی شہیتان ﴿يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾ ناکوکی و ئازا وہ دہ خاتہ نیوانیان ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ﴾ بہ راستی شہیتان ہہ میٹسہ بئوادہ می ﴿عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ دوورژمنئکی رون و ئاشکرایہ ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾ پەرورہ دگارتان زانترہ بہ ئیوہ ﴿إِن يَشَأْ يُرْسِلْكُمْ﴾ ئہ گہر بیہوی پرحمتان بی دہ کات ﴿أَوْ إِن يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ﴾ یان ئہ گہر بیہوی سزاتان دہ دات ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ ئیمہ تو مان نہ نار دووہ ﴿عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا﴾ بہ چاودیر و ہاریزہر بہ سہر یانہ وہ ﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ﴾ وہ پەرورہ دگارت زانترہ ﴿بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہ ہہر چی لہ ئاسمانہ کان ولہ زہوی دایہ ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ﴾ وہ سوئند بہ خوا بئگومان فہ زلی ہہندی لہ پیٹغہ مہبرانمان داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہ سہر ہہندیکی تریاندا ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا﴾ و زہورمان بہ خشی بہ داوود ﴿قُلِ أَدْعُوا الَّذِينَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی (بی باوہ ران) ہاوار بکہن لہ ئہ وانہی ﴿زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِهِ﴾ کہ ئیوہ بہ خواتان دہ زانین بئجگہ لہ خوا ﴿فَلَا يَمْلِكُونَ﴾ جا ئہ وانہ دہ سہ لاتیان نیہ ﴿كشَفَ الصَّرِيحَ عَنْكُمْ﴾ بہ لاو زیانتان لہ سہر لابہن ﴿وَلَا تَحْوِيلًا﴾ وہ (دہ سہ لاتی) گورانییشان نی یہ ﴿أَوَّلِيكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ ئہ وانہی کہ ئہو (نہ فامانہ) ہاواریان لی دہ کہن ﴿يَدْعُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ﴾ ئہ وانہ بہ دواہی ہو کارئکدا دہ گہ رین کہ نزیکیان کاتہ وہ لہ پەرورہ دگاریان ﴿أَيُّهُمْ أَقْرَبُ﴾ کامیان نزیک ترہ (لہ خواوہ و پلہو پایہی بہرترہ) ﴿وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ﴾ وہ بہ ہیوا و ئومئدو پرحمی ئہون ﴿وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ ولہ سزایشی دہ ترسن ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ﴾ بہ راستی سزای پەرورہ دگارت ﴿كَانَ مَحْدُورًا﴾ ہہ میٹسہ مہ ترسی لئکراوہ و خولئپاریزراوہ ﴿وَإِن مِّنْ قَرِيْبَةٍ﴾ وہ (خہ لکی) ہئچ شارو گونڈیکمان ﴿إِلَّا تَحْنُ مُهْلِكُوهَا﴾ کہ ئیمہ لہ ناویان بیہین ﴿قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ پیش (ہاتنی) رؤزی دواہی ﴿أَوْ مَعَدَّ يُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا﴾ یان سزایان بدہین بہ سزایہ کی سہخت ﴿كَانَ ذَلِكَ﴾ ئیللا ئہو (سزادانہ یان لہ ناو بردنہ) ﴿فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ لہ (لوح المحفوظ) دانوسراوہ ﴿

﴿وَمَا مَنَعَنَا﴾ وہ ہیچ شتیک بہر گری ٹیمہ ی نہ کردوہ ﴿أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ کہ نہو موعجیزانہ
 بنیرین ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ جگہ لہوہ ی کہ پیشینہ کان بہ درویان دہزانی ﴿وَأَتَيْنَا مُوَدَّ النَّاقَةَ﴾
 ناردمان بو (ہوڑی) سہموود نہو حوشترہ ی ﴿مُبْصِرَةً﴾ کہ (موعجیزہ یہ کی) ٹاشکرا بوو
 ﴿فَقَلَّمُوا بِهَا﴾ کہ چی (باوہریان نہہینا و) ستہ میان لیکرد و (سہریان بری) ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ﴾
 وہ ٹیمہ موعجیزہ کان نانیرین ﴿إِلَّا تَخْوِيفًا﴾ مہ گہر بو ترساندن ی (نہو گہ لہ نہ بیت) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لَكَ﴾
 (بیربکہرہوہ) کاتی پیمان ووتی ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہراستی پەرورہ دگارت ﴿أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾ دہوری
 ہہموو خہلکی داوہ (دہسہ لاتی ہہ یہ بہ سہریاندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ﴾ وہ نہو خہو بینینہ ی
 کہ پیشانی تو ماندا (لہوشہو رہویہدا) ﴿إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ ہہرلہ بہر تاقی کردنہوہ ی خہلکی بوو
 ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ ہہرہوہا نہو درہختہ نہفرین لی کر اوہش ﴿فِي الْقُرْآنِ﴾ کہ لہ قورٹاندا باسماں
 کردوہ ﴿وَنُحُوفِهِمْ﴾ وہ ٹیمہ (بہو جوڑہ بہلگانہ) نہوانہ دہترستینین ﴿فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾
 کہ چی نہو (ترساندنہ) ہیچیان بو زیاد ناکات جگہ لہ یاخی بوون و سہر کہشی نہ بیت ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾
 سوڑدہ بہرن بوٹادہم ﴿فَسَجُدُوا لِآدَمَ﴾ نہوانیش یہ کسہر ہہموویان سوڑدہ یان برد بیتجگہ لہ ٹیبلیس
 (شہیتان نہ بیت) ﴿قَالَ أَسْجُدْ﴾ ووتی ٹایامن سوڑدہ بہرم ﴿لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا﴾ بو کہ سیک کہ لہ قور
 دروستت کردوہ ﴿قَالَ أَرَأَيْتَكَ﴾ (ٹیبلیس) ووتی پیم بلی و ہہوالم بدہری ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ﴾
 علیٰ ﴿لہ بارہ ی ٹہمہوہ کہ ریزی ٹہوت داوہ بہ سہر مند؟! ﴿لَيْنَ آخَرَتَيْنِ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر دوام
 بخہیت ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تاروڑی دوایی (نہرم) ﴿لَا تَحْتَسِبَنَّ دُرِّيَّتَهُ﴾ بہراستی زال ٹہم بہ سہر
 نہوہ کانیدا (بہ گومرا کردن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کہ میک لہوان نہ بیت (کہ بہندہ تاییہ تہ کانی خوان) ﴿قَالَ﴾
 ﴿قَالَ أَذْهَبَ﴾ (خوا بہ شہیتانی) فہرمووبرو ﴿فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ﴾ ساہر کہس لہوان شوینی تو کہوت
 ﴿فَإِنْ جَاءَهُمْ جَزَاءُكَ﴾ ٹہوہ بہراستی تو لہ ی ہہمووتان دوزہ خہ ﴿جَزَاءً مَوْفُورًا﴾ کہ تولہ یہ کی پربہ پربہ
 ﴿وَأَسْتَفْرِزُّ مَنْ أَسْطَظَعْتَ مِنْهُمْ﴾ وہ ہہر کہس لہوانہ کہ دہتوانی گومرای بکہ ﴿بِصَوْنِكَ﴾ بہدہنگت
 وسہدای (ناہقت) ﴿وَأَجَلَتْ عَلَيْهِمْ﴾ وبلدہ بہ سہریاندا و تی یان خوڑہ ﴿بِحَبْلِكَ وَرَجِيكَ﴾ بہسوار
 وپیادہ ی لہ شکرہ کہ تہوہ ﴿وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ وہ ہاوبہ شیبیان بکہ لہ مان و سامان و مندالیاندا
 ﴿وَعَدَّهُمْ﴾ بہلینیشیان پی بدہ ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ بہلام شہیتان بہلینیان پی نادات ﴿إِلَّا غُرُورًا﴾
 بہخہلہ تاندن نہ بیت ﴿إِنْ عِبَادِي﴾ بیگومان بہندہ کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ دہسہ لات
 بہسہریاندا نی یہ (وناتوانی گومرایان بکہیت) ﴿وَكَفَىٰ بَرِّكَ وَكَيْلًا﴾ وہ پەرورہ دگارت بہسہ
 پاریزہرو چاودیر بیت ﴿رَبِّكُمْ أَلَدِي﴾ پەرورہ دگارتان ٹہو زاتہ یہ ﴿يُزْجِي لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ﴾
 کہ کہشتی لہ دہریادا ہاتوچو پندہ کات بو ٹیوہ ﴿لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو ٹہوہ ی بگہرین بہدوای
 ہہندیکبہ ہرہ و روڑی ٹہودا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ بہراستی ٹہو (خوایہ) ہہمیشہ یی میہرہ بان
 وبہ بہزہ یی یہ بہرامبہر بہ ٹیوہ ﴿۲۸﴾

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ﴾ جا کاتیک لہ دہ ریادا تووشی بہ لا و زیان بین ﴿صَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا﴾ ھہ موو
 ٲہو (پہر ستر اوانہ) ی ھاواریان لی دہ کہن وون دہ بن بیجگہ لہ خوا ﴿فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾ کہ چی کاتیک
 کہ (خوا) رزگارتان دہ کات و دہ گہنہ ووشکانی ﴿أَعْرَضْتُمْ﴾ روو ووردہ گپرن (لہ خودا) ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ
 كَفُورًا﴾ (چونکہ) ئادہ می ھہ میسہ سپلہ و ناسوپاسہ ﴿۷۷﴾ ﴿أَفَأَمِنْتُمْ﴾ جا ئایا ئیوہ ناترسن و بیباکن
 ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ﴾ لہ وہی کہ لہ ووشکایی دا (بوومہ لہ رزہ) بتانبات بہ ناخی زہ ویدا؟ ﴿أَوْ يُرْسِلَ
 عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ یا (ناترسن لہ وہی) بای توندتان بنیریتہ سہر بہ ووردہ زیخہ وہ ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَكِيْلًا﴾ پاشان پاریزہ ریکیشتان دہ ست نہ کہ ویت ﴿۷۸﴾ ﴿أَمْ أَمِنْتُمْ﴾ ئہی ئایا دلنیا و بیباکن ﴿أَنْ
 يُعِيدَ كُفْرِيهٖ﴾ لہ وہی بتان گپرتہ وہ ناو دہ ریا ﴿تَارَةً أُخْرٰی﴾ جارنکی تر ﴿فَبُرْسِلَ عَلَيْكُمْ﴾ ئہ مجا بینیریتہ
 سہرتان ﴿قَاصِفًا مِّنَ الرِّیْحِ﴾ بایہ کی توندو تیژی ویران کہر ﴿فَيَعْرِفُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾ ئہ و سالہ دہ ریا کہ دانقومتان
 بکات لہ بہر ئہ و بی باوہر و سپلہ بوونہ تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان دہ سستان نا کہ ویت ﴿لَكُمْ عَلَيْنَا يَهٗ
 تَبِيعًا﴾ ھیچ کہ سینک کہ داوای تولہی ئیوہ لہ ئیمہ بکات ﴿۷۹﴾ ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویند بہ خوا
 بینگومان ریزمان لہ نہ وہی ئادہم گرت ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ و لہ ووشکانی و لہ دہ ریادا ھہ لمان
 گرتن (بہ سواری و گہر انمانن) ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ و روزی پاک و خاوینمان پی داون
 ﴿وَوَضَعْنَا لَهُمْ عَلٰی كَتِفِہٖمُ﴾ وہ فہ زلمان داون بہ سہر زورنیک ﴿مِمَّنْ خَلَقْنَا تَقْضِيْلًا﴾ لہ و شتانہی کہ دروستمان
 کردون بہ فہ زلنکی گہ ورہ ﴿۸۰﴾ ﴿يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنۡسَاۤنٍ﴾ (بیریان بخنہ وہ) ئہ و روزہی کہ ئیمہ ھہ موو
 ئادہ میسہ ک بانگ دہ کہین ﴿بِاٰمِنِمۡہُمْ﴾ بہ ناوی پیغہ مہرہ کہ یانہ وہ (بہ ناوی پہ یامہ کہ یانہ وہ) ﴿فَمَنْ اُوۡتِيَ
 كِتٰبًا رَّیۡمٰنِیۡہٗ﴾ جا ھہر کہ سینک نامہی کردہ وہ کہی بدیریت بہ دہستی راستیہ وہ ﴿فَاُوۡلٰٓئِكَ یَقْرَءُوۡنَ
 كِتٰبَهُمْ﴾ ئائہ وانہ نامہ کہ یان دہ خویننہ وہ ﴿وَلَا یُظَلَمُوۡنَ﴾ وہ ستہ میان لی نا کریت ﴿فَتِیْلًا﴾ بہ ئہ ندازہی
 ئہ و تالہ باریکہی بہ دہ وری ناو کی خورمادایہ ﴿۸۱﴾ ﴿وَمَنْ كَانَ فِیۡ ہٰذِہٖۤ اَعْمٰی﴾ بہ لام ھہر کہ سینک لہم
 (دونیاہ) دا کویر بوو بیت (ورینگہی راستی نہ بینا بیت) ﴿فَہُوۡ فِیۡ الْاٰخِرَةِ اَعْمٰی﴾ ئہ وہ ئہ و کہ سہ لہ روزی
 دوایشدا کویرہ ﴿وَاَضَلُّ سَبِيْلًا﴾ بگرہ لہ کویریش گو مر اترہ ﴿۸۲﴾ ﴿وَ اِنْ كَادُوۡا لَیَقْتُلُوۡنَکَ﴾ وہ بہ راستی
 نزیک بوو ئہ وانہ لات دہن ﴿عَنِ الَّذِیۡ اُوۡحِیۡنَاۤ اِلَیۡکَ﴾ لہ وہی کہ نیگامان کرد بوت ﴿لِتَفْتَرِیۡ عَلَیۡنَا غٰیۡرَہٗ﴾
 بوئہ وہی جگہ لہ قورٹان شتیک بہ دہم ئیمہ وہ ھہ لہ ستیت ﴿وَ اِذَا لَا تَجِدُوۡکَ خَلِیْلًا﴾ (ئہ گہر گویر اہ لیان
 بوو بتایہ) ئہ وہ لہ و کاتہ دا دہ یان کردیت بہ دؤست و خو شہ ویستی خو یان و (گو مر یان دہ کردیت) ﴿۸۳﴾
 ﴿وَلَوْ لَا اَنْ تَبَتَّنَا﴾ خوئہ گہر ئیمہ تو مان دامہ زراونہ کردایہ ﴿لَقَدْ کَدَّتْ﴾ بہ راستی نزیک بوو تو
 ﴿تَرٰکُنُ الْیَہٗمَ شَیۡبًا قَلِیْلًا﴾ کہ مینک بہ لایاندا بچی ﴿۸۴﴾ ﴿اِذَا لَادَقْنَاکَ﴾ جا بینگومان ئہ و کاتہ پیمان دہ چہ شتی
 ﴿ضَعَفَ الْحَیۡوۃُ﴾ دوو بہ رانہر (سزای) ژبان ﴿وَضَعَفَ الْمَمَاتِ﴾ دوو بہ رانہر (سزای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوۡکَ﴾ پاشان دہ ست نہ دہ کہوت ﴿عَلٰی نَاصِرًا﴾ یار مہ تی دہ رنیک بہ رانہر بہ ئیمہ (کہ بہر گری
 ئہ و سزایہت لی بکات) ﴿۸۵﴾

﴿وَإِنْ كَادُوا﴾ وہ بہراستی نزیك بوو ئەو (بئ باوہر) انه ﴿لَيْسَتَفِرُّونَكَ﴾ (بہپیلان و دوژمنایہ تی) نارہ حہتت بکہن ﴿مِنَ الْأَرْضِ﴾ لہ خاکسی مہ ککہ ﴿لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا﴾ بؤ ئەوہی دہرت بکہن لئ ی ﴿وَإِذَا لَا يَلْبَسُونَ خَلْفَكَ﴾ جا ئەو کاتہ ئەوانہ نہدہمانہوہ لہ پاش تو ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کاتیکسی کہم نہ بیئت (خوالہناوی دہ بردن) ﴿سُنَّةً مِّن قَدْ أَرْسَلْنَا﴾ رینگا ونہریتیکہ لہ (ئیمہوہ) بؤ ئەوانہی کہ نار دو مانن. ﴿قَبْلَكَ مِّن رُّسُلِنَا﴾ لہ پیغہ مہر انمان پیش تو ﴿وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا﴾ باوو یاسای ئیمہش گؤرانی بہ سہردا نایہت ﴿أَقِيمِ الصَّلَاةَ﴾ (ئہی مو حہ مہد ﷺ) نوئژ بہ جئ بہیتہ ﴿لِذُلِّكَ الشَّمْسِ﴾ لہ کاتی لادانی خور (لہ ناوہراستی ناسمان) ﴿إِلَى عَسَى الْبَيْتِ﴾ ہہتا (ہاتنی) تاریکی شہو ﴿وَقَرَّةَ الْفَجْرِ﴾ ہہروہا نوئژی بہیانی (بہ جئ بیئہ) ﴿إِنْ قُرْءَانَ الْفَجْرِ﴾ بہراستی قورٹان خوئندنئ نوئژی بہیانی ﴿كَانَ مَشْهُودًا﴾ ہہمیشہ دہ بیئریت (لہ لایہن فریشتہ کانی شہو و پورژہوہ) ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾ وہ (ئہی مو حہ مہد ﷺ) لہ بہ شتیکی شہودا ﴿فَتَهَجَّدْ بِهِ﴾ ہہستہ شہو نوئژ بکہ بہ قورٹان خوئندن تیندا ﴿نَافِلَةً لَّكَ﴾ ئەوہ زیادہ نوئژی تاییہت بہ تو بہ ﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ﴾ ئومیدہ وار بہ پەرورہ دگارت بتگہ بہ نیتہ ﴿مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ پلہو جینگایہ کی پەسەند کراو (کہ شہفاعہ تی گہورہ بہ بؤ خہلکی لہ قیامہ تدا) ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وہ بلی ئەی پەرورہ دگارم ﴿أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ﴾ (لہ ہر کاریکدا بووم) راست و چاک پیم ئەنجام بدہ ﴿وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست و چاکیش پیم کؤنایی بیئہ ﴿وَأَجْعَلْ لِي مِّن لَّدُنكَ﴾ وہ لہ لایہن خوئتہوہ بؤم بسازینہ ﴿سُلْطَانًا نَّصِيرًا﴾ دہسہ لاتیکسی یارمہ تی دہر (کہ زال بم بہسہر ہہموو کؤسپینکدا) ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ وہ بلی ناینی راست ہات ﴿وَزَهَّقَ الْبَاطِلُ﴾ وہ ناینی ناحق و بہتال نہما و پوشت ﴿إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ بہراستی بہتال ہہمیشہ لہ ناوچوہ ﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْءَانِ﴾ وہ لہم قورٹانہدا دہنیرینہ خواریوہ ﴿مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەوہی کہ ہوی شیفہ و میہرہ بانی بہ بؤپروا داران ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ بہلام (ہاتنی ئەم قورٹانہ) بؤستہم کاران ہیچ زیادناکات جگہ لہ خہسار و مہندی نہ بیئت ﴿وَإِذَا أُنعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ﴾ وہ کاتیک چاکہ و نیعمہ تی خو مان برئژین بہسہر ئادہمی (بسی باوہردا) ﴿أَعْرَضَ﴾ پروو و ہر دہ گپرت (لہ زیگری و یادی ئیمہ) ﴿وَنَسَىٰ بِجَانِبِهِ﴾ و دوور دہ کہ ویتہوہ ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ وہ کاتیک ناخوشی و زیبانی لئ بکہ ویت ﴿كَانَ يَبُوسًا﴾ زور نا ئومید دہ بیئت ﴿فَلِكُلِّ يَعْصَلُ﴾ (ئہی مو حہ مہد ﷺ) بلی ہہموو کہس کار دہ کات ﴿عَلَىٰ شَاكِلَتَيْهِ﴾ لہسہر سرووشت و (پربازی) خوئی ﴿فَرَّكَوْا أَعْمُرُ بِمَنْ هُوَ﴾ جا پەرورہ دگارتان زاناترہ بہو کہسہی ﴿أَهْدَىٰ سَبِيلًا﴾ کہ پربازہ کہی راسترہ ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ وہ (ئہی مو حہ مہد ﷺ) پرسیارت لئ دہ کہن لہ بارہی پوچہوہ (کہ چی بہ) ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ بلی پوچ لہ کارو فہرمانی تاییہت بہ پەرورہ دگارمہ ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وہ ئیوہ تہنہا کہمیک لہ زانیاربتان بی بہ خشر اوہ ﴿وَلَيْن شِئْنَا﴾ وہ سوئند بہ خوا ئە گہر بمانہ ویت ﴿لَتَذَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بیگومان ئەو (قورٹانہی) نیگامان کردوہ بؤت نایہیلین (لہ دل و پەرہ کاندہا) ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُكَ﴾ لہ پاشان دہست ناکہ ویت ﴿بِهِ عَيْنًا وَكَيْلًا﴾ لہ بہرانبہر ئیمہدا کہسینک کہ بہر گپرت لئ بکات ﴿

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ مه گہر میہرہ بانیبہك له لایہن پەر وەر د گار تہ و ہ نہ بیت ﴿إِن فَضَّلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا﴾
 بہر استی فہزل و چاکہ ی تہ و بہ سہر تہ و ہ گہورہ یہ ﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ﴾ (تہ ی مو حہ ممہ د
 ﴿بَلَىٰ﴾ بلی سوتند بہ خوا تہ گہر تادہ می و جنو کہ ہہ موو کو بیئہ و ہ ﴿عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بو تہ و ہ ی
 وینہ ی تہ م قورٹانہ بیتن ﴿لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ﴾ ناتوانن وینہ ی تہ و بیتن ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾
 ہہر چہ نندہ پشتیوانی یہ کتریش بن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ و ہ سوتند بہ خوا ئیمہ ہینا و مانہ تہ و ہ بو
 خہلکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ لہم قورٹانہ دا ﴿مِن كُلِّ مَثَلٍ﴾ لہ ہہ موو جو رہ نمو ونہ یہك ﴿فَأَنَّىٰ أَكْذِبُ النَّاسِ﴾
 کہ چی زور بہ ی خہلکی نایانہ ویت ﴿إِلَّا كُفُورًا﴾ جگہ لہ سپلہ یی و بی باوہری نہ بیت ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾
 ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾ ووتیان ہہر گیز باوہرت پی ناہیتین ﴿حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا﴾ ہہ تا
 لہم زہویہ دا کانیو یکمان بو ہلنہ قولتینی ﴿أَوْتَكُورُ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ جَنَّةٍ وَعَنِبِ﴾ یان باخیکت
 بیت لہ دار خورما و تری ﴿فَتَفَجَّرْنَا الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾ و چہند روبریک ہہ لقولتیت لہ نیوان
 درہ ختہ کانیدا بہ خوہر پروات ﴿أَوْتَسْقِطُ السَّمَاءَ﴾ یان ناسمان بروختینی ﴿كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا﴾
 بہ سہر ماندا ہہر چون لاف ت لیداوہ کہ بہ پارچہ پارچہ دہ کریت ﴿أَوْتَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةَ﴾ یان خواو
 فریشتہ کان بتنی ﴿قَبِيلًا﴾ روو بہ روو (بیان بینن) ﴿أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ﴾ یان کوشك و مالیکت بیت
 ﴿مِن رَّحْرَفٍ﴾ رازاوہ بہ نہ خش و نیگار ﴿أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ﴾ یان بہر زبیتہ و ہ بو ناسمان ﴿وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرَبِّكَ﴾
 و ہ ہہر گیز باوہر ناہیتین بہ بہر زبونہ و ہ کہ شت ﴿حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ﴾ ہہ تا بہ یامیکمان
 بو نہ ہیتیتہ خواریوہ خو مان بیخوینینہ و ہ ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ (تہ ی مو حہ ممہ د ﴿بَلَىٰ﴾ پاکسی
 و بیگہردی بو پەر و ہر د گارم ﴿هَلْ كُنْتُ﴾ نایا من (شتیکی ترم) ﴿إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا﴾ جگہ لہ تادہ میہ کی
 نیرا و و پیغہ مہر (واتہ من دہ سہ لاتی تہ و شتانہم نیہ بہ لکو من تہنہا مروفتیکم و خودا کردوومی بہ
 پیغہ مہر) ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ﴾ ہیچ شتیک بہر گری خہلکی نہ کرد ﴿أَن يُؤْمِنُوا﴾ لہ و ہ ی کہ باوہر بیتن
 ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ کاتیک کہرینموونی و ناینی حہ قیان بو ہات ﴿إِلَّا أَن قَالُوا﴾ بیجگہ لہ و ہ ی دہیان
 ووت ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ چون خوا تادہ میہك بہ پیغہ مہر دہ نیریت ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ﴾
 مَلَائِكَةٌ يَّمشُونَ مُطْمَئِنِّينَ ﴿بَلَىٰ﴾ تہ گہر لہ زہوی دا فریشتہ ہہ بوایہ و بہ دنیایبہ و ہ (تیایدا) بگہر انایہ
 (بہ وینہ ی تادہ می) ﴿لَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بیگومان لہ ناسمانہ و ہ دہمان نار دہ خواریوہ بو یان ﴿مَلَكَ﴾
 رَسُولًا ﴿فَرِيشته یہ کی پیغہ مہر ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ بلی پییان خوا بہ سہ کہ شاہید بیت ﴿بَيْنِي﴾
 وَبَيْنَكُمْ ﴿لَه نیوان من و ئیوہ دا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ حَبِيرًا بَصِيرًا﴾ بہر استی خوا ہہ میشہ بہ ناگادار و بینایہ
 بہ بہ نندہ کانی ﴿﴾

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہر کہس خوارینمونی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ ہر نہو کہسہ رینمونی کراوہ (بہراستی) ﴿وَمَنْ يَضِلَّ﴾ و ہر کہسش خوا گومر ای بکات ﴿فَلَنْ نَجِدَ لَهُمْ﴾ نہوہ ہر گیز دەستت ناکہ ویت بویان ﴿أُولَئِكَ مِنْ دُونِهِ﴾ بینجگہ لەخوا دؤست و یارمہ تی دہرانیك ﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وہ لەرؤزی دوا پیدا حہ شریان دہ کہین ﴿عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ بہسہر پرومہت و دەم و چاویاندا ﴿عُمَيَّا وَيُكْمَا وَصُمَّآ﴾ کہ کویر و لال و کہرن ﴿مَا أُولَئِكَ جَهَنَّمَ﴾ شوینی نیشتہ جینان دؤزہ خہ ﴿كَلَّمَا حَبَّتْ﴾ ہر جارنك (دؤزہخ) بلیسہی بنیشیتہ وہ (دامریتہ وہ) ﴿زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ بلیسہی ناگرہ کہیان بؤ زیاد دہ کہین ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ هُم﴾ نہوہ تولہی ئەوانہیہ ﴿بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ چونکہ بینگومان باوہریان نہہینا بہنایہ تہ کانی ٹیمہ ﴿وَقَالُوا آءِذَا كُنَّا﴾ و دەیان ووت نایا ئە گہر ٹیمہ بووینہ ﴿عِظْمًا وَرُفَاتًا﴾ ٹیسك و پروسکی پارہ پارہی رزیو ﴿آءِذَا الْمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا﴾ نایا ٹیمہ جارنکی تر زیندوو دہ کرینہ وہ بہدروست کردنیکی تازہ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي﴾ نایا ئەوانہ نہیانزانیوہ بینگومان ئەو خواہی ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کہ ٹاسمانہ کان و زہوی دروست کردووہ ﴿قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ دەسہ لات دارو بہ توانایہ کہوینہی ئەوانہ دروست بکاتہ وہ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا﴾ وہ کات و ماوہیہ کی دیاری کردووہ بویان ﴿لَارْتَبَ فِيهِ﴾ کہ گومانی تیدانیہ ﴿فَأَنبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾ بہ لام سستہ مکاران ہیچیان ناویت بی باوہری نہ بیت ﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ﴾ بلی ئە گہر ٹیوہ ﴿تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي﴾ خواہنی خہ زینہ کانی چاکہ و نیعمہ تہ کانی بہرورہ دگارم بن ﴿إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ﴾ ئەوکاتہ دہ تانگریتہ وہ (لہ بہخشین) ﴿خَشِيَةَ الْإِنْفَاقِ﴾ لە ترسی خہرج بوون و تہواو بوون ﴿وَكَاتِ الْإِنْسَانَ قَتُورًا﴾ وہ نادہمی ہہمیشہ رڑدہ و چروکہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى﴾ وہ سویند بہ خوا بہراستی بہخشیمان بہ موسا ﴿تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ نو مو عجیزہی پروون و ناشکرا ﴿فَسَتَلَبَّىٰ بِسَرَّيْلٍ﴾ (ئہی مو حہمہد ﴿﴾ دہی پرسیار لەنہوہی ٹیسرائیل بکہ (سہ بارہت بہروداوی موسا و فیرعہون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتی (موسا) ہاتہ لایان ﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ﴾ ئەمجا فیرعہون پنی ووت ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ بہراستی ئەہی موسا من و اگومان دہبہم کہ تو جادو لئی کراو بیت ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ (موسا علیہ السلام) فہر مووی سویند بہ خوا بینگومان تو دہزانی ﴿مَا أَنْزَلَ هَٰؤُلَاءِ﴾ ہیچ کہس ئەم مو عجیزانہی نہ نار دؤتہ خوارہ وہ ﴿إِلَّا رُبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَابِرٍ﴾ جگہ لە بہرورہ دگاری ٹاسمانہ کان و زہوی نہ بیت کہ پروونکہرہ وہن (بؤ خہلکی) ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ﴾ وہ بہراستی من دلنیام کہ تو ﴿يَفِرُّونَ مَثْبُورًا﴾ ئەہی فیرعہون لە ناو دہچیت ﴿قَالَ رَأَىٰ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ جا فیرعہون ویستی کہوا (موسا و کؤمہلہ کہی) دہر کات لە زہوی (میسر) دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾ ٹیتر ٹیمہش فیرعہون و ئەوانہی لە گہلی بوون ہہ موویانمان خنکاند لە دہریادا ﴿وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئەوسا لە پاش خنکاندنیان و وتمان ﴿لَبِئْسَ إِسْرَارٌ يَل﴾ بہنہوہی ٹیسرائیل ﴿أَسْكُتُوا الْأَرْضَ﴾ نیشتہ جی بن لەو زہویہی (کہ فیرعہون ویستی دہرتان کات لئی) ﴿فَإِذَا جَاءَهُ وَعَدُ الْآخِرَةِ﴾ جا کاتیک بہ لئنی رؤزی دوا یی ہات ﴿جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا﴾ ئەوسا ہہ مووتان پیکہ وہ (بؤ دادگای خوا) دینین ﴿﴾

﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ﴾ وہ ٹہم (قورٹانہ) مان بہ ہق نار دوتہ خوارہ وہ ﴿وَبِالْحَقِّ نَزَّلْنَاهُ﴾ وہ بہ حق و راستیش ہاتو وہ تہ خوارہ وہ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ تومان رہ وانہ نہ کردو وہ ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ بہ موژدہ دہرو ترستینہ نہ بیت ﴿۱۵﴾ ﴿وَقُرْءَانًا فَرَقْنَاهُ﴾ وہ قورٹانمان بہش بہش بوت نار دو وہ ﴿لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ﴾ بو ٹہ وہی بیخوینیتہ وہ بہ سہر خہ لکیدا ﴿عَلَىٰ مَكَّةَ﴾ بہ لہ سہر خوئی و ہیواشی ﴿وَنَزَّلْنَاهُ تَنزِيلًا﴾ وہ ٹہم (قورٹانہ) مان بہ و شیوہ دابہ زاندا ﴿۱۶﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا مَوْحُوهُ﴾ (ٹہی موحمہد ﷺ) پیان) بلی باوہ ربیتن بہم (قورٹانہ) ﴿أَوَّلًا نُّوْمِنُوا﴾ یان باوہری پی نہ ہیتن ﴿إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بہ راستی ٹہ وانہی کہ زانیارییان پی بہ خشر اوہ ﴿مِن قَبْلِهِ﴾ لہ پیش ٹہم (قورٹانہ) دا ﴿إِذِ ابْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ کاتیک (قورٹان) بخوینرتہ وہ بہ سہر یاندا ﴿يَخْرُجُونَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بہ چہ سپانی دہ کہون بہ رودا بہ سوژدہ بردن ﴿۱۷﴾ ﴿وَيَقُولُونَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا﴾ وہ دہ لٹن پاک و بیگہردی بو پەرورہ دگارمان ﴿إِنْ كَان وَعَدْرَبْنَا الْمَفْعُولَا﴾ بہ راستی ہمیشہ بہ لٹنی پەرورہ دگارمان بہدی دیت ﴿۱۸﴾ ﴿وَيَخْرُجُونَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وہ دہ کہون بہ سہر رودا و دہ گرین ﴿وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا﴾ و (قورٹان) ہمیشہ ملکہ چیان بو زیادہ کات ﴿۱۹﴾ ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ﴾ بلی نزا و ہاوار لہ خوا بکہن ﴿أُوَادِّعُوا الرَّحْمٰنَ﴾ یان ہاوار لہ رہ حمان بکہن (یہ کسانہ) ﴿أَيَّامًا تَدْعُوا﴾ بہ ہر کامیان نزا و ہاوار داوای لی بکہن ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ چونکہ ہر بو خواہہ ہم موو ناوہ زور جوانہ کان ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ﴾ لہ نوٹز کردنتدا دہنگ بہ رزمہ کہرہ وہ ﴿وَلَا تَخَافُوهَا﴾ و بہ نہ ہیتیش مہیکہ ﴿وَأَتَّبِعْ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ لہ و نیوانہ دا رینگاہیک ہلبرتیرہ (بہ شیوہ یہ ک خوت گویت لہ خوت بیت) ﴿۲۰﴾ ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وہ (ٹہی موحمہد ﷺ) بلی ہم موو سوپاس و ستایش ہر بو خواہہ ﴿الَّذِي لَمْ يَخْذُ وَلَدًا﴾ زاتیک کہ ہیچ مندالیکی بو خوئی بریار نہ داوہ ﴿وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ﴾ و ہیچ ہاوبہ شیککی نہ بووہ ﴿فِي الْمُلْكِ﴾ لہ مولک و پادشایہ تیدا ﴿وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ﴾ ہیچ دوست و یارمہتی دہریکی نہ بووہ ﴿مِن الدَّلِّ﴾ لہ بہر بی دہسہ لاتی ﴿وَكَبِيرَةٌ تَكْبِيرًا﴾ (کہواتہ) خوا زور بہ گہورہ بگرہ ﴿۲۱﴾

سورہ قی الکہفنا

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی میہربان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ ہم موو سوپاس و ستایش بو ٹہ و خواہی ﴿أَنْزَلَ﴾ کہ نار دووہ تیبہ خوارہ وہ ﴿عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ الْكِتٰبِ ﴿قورٹان بو سہر بہندکہی خوئی (موحمہد ﷺ) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ و ہیچ جورہ لاریہ کی تیدا دانہ ناوہ ﴿۱﴾ ﴿فِيمَا﴾ (کتیبکی) راست و پایہ دارہ ﴿لِيُنذِرَ بِأَسَاسِهَا﴾ بو ٹہ وہی بہ سزایہ کی زور بہ تین بترستینت (ٹہ وانہی کہ باوہری پی ناہیتن) ﴿مِن الدُّنْيَا﴾ لہ لایہن خوہ وہ ﴿وَبُشَيْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و مزدہش بدات بہ و باوہر دارانہی ﴿الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ کہ کردوہ چاکہ کان ٹہ نجم دہدن ﴿أَن لَّهُمْ أَجْرًا حَسَنًا﴾ بہمہی کہ پاداشتیکی چاکیان بو ہہیہ ﴿۲﴾ ﴿مَنْ كَان فِيهِ أَهْبَابٌ﴾ لہو (بہ ہشتہ) دا بی برانہ وہ دہمیتنہ وہ ﴿۳﴾ ﴿وَيُنذِرَ الَّذِينَ﴾ وہ (بو ٹہ وہی) کہ سانیک بترستینت ﴿قَالُوا أَلَمْ نَحْذَرِ اللَّهَ وَآلِهَهُ﴾ کہ دہیان ووت خوا رولہی بو خوئی بریار داوہ ﴿۴﴾

﴿مَالَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ نہ خویان زانا بوون پی ﴿وَلَا لِآبَائِهِمْ﴾ نہ باو و باپیر انیان ﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً﴾ چ قسه یہ کی (بوختانیکی) گہورہ یہ ﴿تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ کہ لہدہ میان دہردہ چیت ﴿إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾ جگہ لہدرو ہیچ شتیکی تر نالین ﴿فَلَعَلَّكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ﴾ جا لہوانہ یہ خوت لہ ناوہری ﴿عَلَىٰ آثَرِهِمْ﴾ لہبہر کردہ وہی ئەوان ﴿إِنْ لَرَبُّهُمْ لَشَدِيدٌ﴾ ئە گہر ئیمان نہ ہینن ﴿بِهَذَا الْحَدِيثِ أَنسأ﴾ بہم قورٹانہ لہداخ و خہفہ تدا (بمریت) ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ﴾ بہراستی ئیمہ ہہرچی وابہسہر زہوی یہوہ کردوومانہ ﴿زِينَةً لَّهَا﴾ بہزینہت و جوانی بو زہوی ﴿لِيَتَّبِعُوهُمْ﴾ بو ئەوہی خہلکی تاقی بکہینہوہ ﴿أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامیان کردہوہی جوانرو چاکترہ؟ ﴿وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا﴾ وہ بہراستی ئەوہی وابہسہر زہویہوہ ئیمہ ہہمووی دہکہین ﴿صَعِيدًا جُرُزًا﴾ بہ زہویہ کی تہختی ووشک و برنگ ﴿أَمْ حَسِبْتَ﴾ ئیاوات زانی ﴿أَنْ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ﴾ کہ ہاوہ لانی ئەشکہوت و تابلو (ئہو بہردہی ناویانی تیا نوسرا بوو) ﴿كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا﴾ ئەوان لہناو نیشانہ کانی ئیمہدا شتیکی سہر سورہینہر بوو؟ ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ کاتی کومہلہ گہنجیک پہنایان بردہبہر ئەشکہوتہ کہ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ووتیان ئەی پەرورہدگارمان لہلایہن خوتہوہ رہحمہ تیکمان پی بہخشہ ﴿وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ وہ فہراہم بینہ بو مان لہم کارہی کہواین تیایدا پی پاست و پرزگاری ﴿فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ﴾ جا ئیمہش (دوعاکہ یانمان گیرا کردو) پەرہدہمان ہینا بہسہر گوئیاندا ﴿فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا﴾ لہو ئەشکہوتہدا چہند سال (خہومان لی خستن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ﴾ لہپاشان خہبہرمان کردنہوہ ﴿لِنَعْلَمَ﴾ بو ئەوہی دہر یخہین ﴿أَيُّ الْحِزْبَيْنِ﴾ لہودوو تاقمہ کامیان ﴿أَخْصَىٰ لِمَالِهِمْ أَمْ دَأ﴾ چاکتر ماوہی خہوی خویان دہژمیرن (لہ ئەشکہوتہ کہدا) ﴿لَنْ نَنْقُضَ عَلَيْكَ﴾ ئیمہ بوت دہگیرینہوہ ﴿نَبَأَهُم بِالْحَقِّ﴾ ہہوالی ئەوان بہریتک و راستی ﴿إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ﴾ بہراستی ئەوانہ کومہلہ لاویک بوون ﴿ءَامَنُوا بِرَبِّهِمْ﴾ باوہریان ہینابوو بہپەرورہدگاریان ﴿وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ ئیمہش پینموونیمان زیاد کردن ﴿وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ و دلیانمان بہہیز کرد (لہسہر ئەو باوہرہ) ﴿إِذْ قَامُوا﴾ لہکاتیکدا ہہستان و راپہرین ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ووتیان پەرورہدگاری ئیمہ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پەرورہدگاری ئاسمانہکان و زہوی یہ ﴿لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾ ئیمہ ہہرگیز بیجگہ لہو پەرستراویکی تر ناہرستین ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذْ شَطَطًا﴾ (ئہ گہر جگہ لہخواستی تر بہرستین) سویند بہخوا ئەوکاتہ درومان ووتوہ ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا﴾ نائہوانہ گہلہ کہی ئیمہن ﴿اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾ بیجگہ لہخوا پەرستراوی تریان بوخویان بریار داوہ ﴿لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ﴾ دہی با بویان بیہیننہوہ ﴿بِسُلْطَانٍ بَيْنٍ﴾ بہلگہ و نیشانہی پروون و ئاشکرا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن﴾ دہی کی سستم کارترہ لہو کہسہی ﴿أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کہ دروہ لہبہستی بہدہم خوداوہ ﴿

﴿وَإِذْ أَعْرَضْنَا مَوْهَبًا﴾ (تہی ہاوہ لانی تہ شکہوت) کاتیک تئوہ دوورہ پہریتان گرت لہوان (لہو بی باوہرانہ) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ و لہو (پہرستراو) انہش بیجگہ لہ خودا دہیان پہرستن ﴿فَأَوَّا إِلَى الْكَهْفِ﴾ دہی کہوایہ پہنا بہرنہ تہ شکہوتہ کہہ ﴿يَسْتُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ پہروہردگارتان بلاوی دہ کاتہوہ بؤتان بہزہبی و پہرہمتی خوئی ﴿وَوَهَبْنَا لَكُمْ﴾ و بؤتان فہراہم دہہینیت ﴿مِنْ أَمْرِكُمْ مَرَفَقًا﴾ لہم کارہتاندا ہوئی گوزہران و ژیانتان ﴿وَوَرَى الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ﴾ خور دہبینی کاتیک کہہلدیت ﴿تَزُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾ لہلای راستی تہ شکہوتہ کہیان دہدات ﴿وَإِذَا عَرَبَتْ تَقَرَّبُ هُمْ﴾ کاتیکش ناوا دہبیت لای دہدالینان ﴿ذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بہلای چہپدا ﴿وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ﴾ لہ کاتیکدا تہوان لہ ناو بؤشایی فراوانی تہ شکہوتہ کہدان ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ تہوہ ہہندیکہ لہ بہلگہ و نیشانہکانی خوا ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہہر کہسی خوا رینمونوی بکات ﴿فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ تہنہا تہو کہسہ رینمونوی کراوہ ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ و ہہر کہسیش گومرا بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا﴾ تہوہ دہستت ناکہوی بؤی ہیچ پشتیوان و ری نیشانہرینک ﴿وَنَحْسَبُهُمْ آتِقَاطًا﴾ (تہ گہر بیان بینیت) وا دہزانیت بہخہ بہرن ﴿وَهُمْ رُفُودٌ﴾ کہ چی خہوتوون ﴿وَنَقَلْنَاهُمْ﴾ وہ تہو (خہوتوو) انہ تہم دیو و دیویان پی دہ کہین (بؤ تہوہی لاشہیان تیک نہچیت) ﴿ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بہلای راست و بہلای چہپدا ﴿وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ﴾ و سہ گہ کہیان ہہردوو دہستی درپژ کردبوو ﴿بِالْوَصِيدِ﴾ لہ بہر دہر گای تہ شکہوتہ کہدا ﴿لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ﴾ تہ گہر سہیرینکت بکردنایہ ﴿لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ بیگومان بہراکردن بہرہو دوا دہ گہرایتہوہ ﴿وَلَمَلَيْتَ مِنْهُمْ رُغْبًا﴾ و پہر بہ دل لینان دہترسایت ﴿وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ﴾ نابہو شیوہ (لہ خہو) خہ بہرمانکردنہوہ ﴿لَيْسَاءَ لَوْ أَبِينَهُمْ﴾ بؤ تہوہی پہرسیار لہ یہ کتری بکہن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ یہ کیکیان ووتی ﴿كَمْ لَبِثْتُمْ﴾ چہندہ ماونہتہوہ (بہ خہوتووی) ﴿قَالُوا﴾ (ہہندیکیان) ووتیان ﴿لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ رورژیک یا کہ متر لہ رورژیک ماوینہتہوہ ﴿قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ﴾ (ہہندیکی تریان) ووتیان پہروہردگارتان زاناترہ بہماوہی مانہوہتان ﴿فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ﴾ دہ یہ کیکتان بہم دراوہ (زیوہ) تان بنیرن ﴿إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ بؤ ناو شار ﴿فَلْيَنْظُرْ فِيهَا رَبُّكُمْ﴾ با سہیرکات کی (لہ خہلکی شار) خوراکی پاکترہ ﴿فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ﴾ تہوہ بالہوہ خوراکتان بؤ بہینیت ﴿وَلْيَسْأَلْكُمْ﴾ بانہرم و نیان و لہ سہر خوبیت لہ ہہلسو کہوتیدا (تانہناسریتہوہ) ﴿وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ و کہس لہ تئوہ ناگادار نہکات ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ چونکہ بیگومان تہ گہر تہوان پیتان بزائن ﴿يَرْجُمُوكُمْ﴾ بہرد بارانتان دہ کہن ﴿أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ﴾ یان دہتان گیرنہوہ بؤناو نایینہ کہی خوئیان ﴿وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا﴾ تہو کاتہ تئوہ ہہر گیز رزگارتان ناییت ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَتَتْكَ آتَيْنَاهُمْ﴾ (پاش سہ دان سال) ئا بہو شیوہ خہ لکمان ناگادار کرد بہ سہ ریاندا
 ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بؤ ئہ وہی بزائن کہ بیگومان بہ لینی خواراستہ ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَأَرْبَبٌ فِيهَا﴾
 وہ دلنیابن کہ پروژی دواپی گومانی تیدانیہ ﴿إِذِ تَنْزَعُونَ مِنْهُمْ﴾ (خہ لکی مان ناگادار کرد
 بہ سہ ریاندا) لہ کاتیکدا ئہو خہ لکہ کیشہ یان بوو لہ نیوان خو یاندا ﴿أَمْرَهُمْ﴾ دہ بارہ یان
 ﴿فَقَالُوا أَبْنَاؤُا عَلَيْهِمْ بُنَيْنًا﴾ جا (ہندیکیان) ووتیان چند خانوویہ کیان بہ سہ رہ وہ دروست بکہن
 ﴿رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ﴾ پەرورہ دگاریان ناگادار ترہ پی یان ﴿قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ﴾ ئہ وانہی کہ زال
 بوون بہ سہ ر کار و باری ئہ و کومہ لہ دا ووتیان ﴿لَتَنَخِذَنَّ عَلَيْنِهِمْ مَسْجِدًا﴾ بیگومان مزگہ و تیکیان
 بہ سہ رہ وہ دروست دہ کہین ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ ئہ وسا ہندیکیان دہ لنین (ئہو لاوانہ)
 سی کہ سن و چوارہ میان سہ گہ کہ یانہ ﴿وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ وہ ہندیکی تریان
 دہ لنین پینج کہ سن و شہ شہ میان سہ گہ کہ یانہ ﴿رَجْمًا بِالْغَيْبِ﴾ ئہ مانہ قسہی بی بہ لگن (تفہنگ
 بہ تاریکہ شہ وہ دہ نین) ﴿وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ﴾ ہندیکی تریان دہ لنین ئہ وانہ حوت
 کہ سن ہشتہ مہ کہ یان سہ گہ کہ یانہ ﴿قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ﴾ (ئہی مو حہ مہ د ﴿بَلَىٰ﴾ پەرورہ دگام
 زانترہ بہ ژمارہ یان ﴿مَا يَعْلَمُهُمُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ کہ میک نہ بیت لہ خہ لکی کہ س ژمارہ یان نازانیت
 ﴿فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ﴾ کہ واتہ (ئہی مو حہ مہ د ﴿لَهُ﴾ لہ بارہ یانہ وہ دہ مہ قالی مہ کہ ﴿إِلَّا مَرَأً ظَاهِرًا﴾ جگہ لہ
 دہ مہ قالہ یہ کی ناشکر او ناسان (تہ نہا ئہ وہ بلی کہ لہ قورٹاندا بؤت ہاتوہ) ﴿وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾
 وہ لہ بارہ یانہ وہ پرسیار لہ کہ سیان (خاوہن نامہ کان) مہ کہ ﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ﴾ بؤ (کردنی) ہیچ
 شتیک مہ لی ﴿إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ عَدًّا﴾ بیگومان من سہ بنی ئہ و شتہ دہ کہ م ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مہ گہ ر
 (لہ گہ لی دا بلینیت) ئہ گہ ر خوا بیہ ویت ﴿وَأَذْكُرَنَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ ہر کاتی (ان شاء اللہ) ت لہ بیر چوو
 کہی بیرت ہاتہ وہ بلی ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي﴾ بلی ئو میدہ وارم پەرورہ دگام رینمو ونیم بکات
 ﴿لِاقْرَبٍ مِنْ هَذَا رَشَدًا﴾ بؤ رینگایہ کی نزیکتر (لہ راستی) لہ مہ ﴿وَلَيْسُوا فِي كَهْفِهِمْ﴾ (ئہو کومہ لہ
 لاوہ) مانہ وہ لہ ناو ئہ شکہ و تہ کہ یاندا (بہ خہ و تووی) ﴿ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ﴾ ماوہی سی سہ د سال
 (بہ سالی ہہ تاوی) ﴿وَأَزْدًا دُونَ ذَلِكَ﴾ نو سالی تریشیان زیاد کرد (ئہ گہ رہہ سالی مانگی عہ رہی حساب
 بکریت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا﴾ بلی خوا زانترہ بہ ماوہی مانہ وہ یان ﴿لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 تہ نہا بؤ خوا بیہ زانینی نہینی ناسمانہ کان و زہوی ﴿أَبْصَرَ بِهِ وَأَسْمَعُ﴾ ئای (خودا) چ بینا و بیسہ رہ
 ﴿مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ﴾ بیجگہ لہ (خوا) ہیچ پشتیوان تیکیان بؤ نیہ ﴿وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾
 کہ سیش ناکات بہ ہاوبہ شی خوی لہ فرمانی دا ﴿وَأَنْزَلْنَا مَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بخوینہ رہ وہ ئہ وہی کہ
 وہ حیت بؤ کراوہ ﴿مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ﴾ لہ قورٹانی پەرورہ دگارت ﴿لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ کہ س نیہ
 بتوانیت ووتہ کانی ئہو بگوریت ﴿وَلَنْ نَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ ہر گیز پہ نایہ کت دہ ست ناکہ ویت
 بیجگہ لہ خوا پہ نای بؤ بہ ریت ﴿

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ﴾ خوت راگرہ لہ گہل تہ وانہی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ لہ پەر وەر د گاریان دہ پار تہ وہ ویادی تہ و دہ کەن (و دہ پەرستن) ﴿بِالْقَدْوَةِ وَالْعَيْشِ﴾ بہ بیانان و ئیواران ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ کہ مہ بہ ستیان پەر زامہندی خوایہ ﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ چاوه کانت لہ وان لامہدہ و وەر مہ گپرہ (بؤ کہسانی بئی باوہری دہ ولہ مہند) ﴿تُرِيدُ زَيْتَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ کہ جوانی و رازاویسی زبانی تہم دونیای دہ ویت ﴿وَلَا تَطْعَمَ مَنْ﴾ و بہ گوئی کہ سیک مہ کہ ﴿أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا﴾ کہ دلیمان لہ یادی خومان بئی ناگا کردہ ﴿وَاتَّبَعَ هَوَاهُ﴾ و شوینی ہہ او نارہ زوی خوی کہ وتوہ ﴿وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ ہہ موو کارہ کانی خراب و لہ سنوور دہ چوہ ﴿وَقُلِ الْحَقُّ﴾ بلی حق (تہم قورٹانہ) ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ لہ لایہن پەر وەر د گارتانہ وہ ہاتوہ ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا ہر کہسی دہیہ ویت باوہ ربیتی ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و ہر کہ سیش دہیہ ویت با بئی باوہر بیت (تہ مہش جوریکہ لہ ہہرہ شہ و سہر زہ نشت) ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾ بہ راستی ٹیمہ نامادہ مان کردوہ بؤ سستہ مکاران (بئی باوہران) ﴿نَارًا أَحَاطَ بِهَا سُرَادِقُهَا﴾ ناگرینک کہ بلنسہ کہی (وہ کورہ شمال) دہوریان دہ دات ﴿وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا﴾ وہ تہ گہر (لہ تینوانا) ہاواری ناو بکہن ﴿يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ﴾ ناویکیان بؤ دہ ہینری و ہک مسی تواوہ (یا و ہک چلک و چہ پہ لی رؤن و زہیت وایہ) ﴿يَشْوَى الْوُجُوهُ﴾ روو دہم و چاوه کان دہ بر زبیتی ﴿بِشَسِّ الشَّرَابِ﴾ ئای چ خوار دنہ و ہیہ کی پیس و خرابہ ﴿وَسَاءَتْ مَرْتَقًا﴾ و ئای چ شوین و جینگاہہ کی خرابہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ راستی تہ وانہی کہ باوہر بیان ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوہی چاکہ بیان کردوہ ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بینگومان ٹیمہ پاداشتی تہ وانہ وون ناکہین کہ کردہ وہی چاکیان کردہ ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ﴾ بؤ تہ وانہ ہہیہ ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ بہ ہشتانیکی ہہ میشہیی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ روبرہ کان بہ ژیر یاندا دین و دہ چن ﴿يُحْرَوْنَ فِيهَا﴾ دہ راز تیر تہ وہ لہو (بہ ہشتانہ) دا ﴿مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾ بہ بازنی زوری نالتون ﴿وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خَضْرَاءَ﴾ وہ پؤشاکی سہوز دہ پؤشن ﴿مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ لہ ناو ریشمی تہنک و تہستور ﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ پال دہدہنہ وہ لہو (بہ ہشتہ) دا بہ سہر کورسی و پالپشتہ کانہ وہ ﴿بِنِعْمِ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ مَرْتَقًا﴾ ئای چہند پاداشتیکی چاکہ و جینگاہہ کی خوشہ ﴿وَأَصْرِبَتْ لَهُمْ مَثَلًا﴾ (تہی مو حہ مہد ﷺ) بؤیان بگپرہ رہ وہ نمونہی ﴿رَجُلَيْنِ﴾ تہ و دوو پیاوہ ﴿جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا﴾ دابوومان بہ یہ کینکیان (کہ بئی باوہر بوو) ﴿جَنَّاتِنِ مِنْ أُغْنَبٍ﴾ دوو باخ لہ ہہ موو جوہرہ تریبہک ﴿وَحَفَفْنَاهُمَا بِسَخْلٍ﴾ بہ دار خورما دہوری ہہردوو باخہ کہ مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا﴾ لہ نیوان تہ و دوو باخہدا کشتو کالمان فہراہم ہینابوو (بؤی) ﴿كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ ءَأَتَتْ أَكْلَهُمَا﴾ ہہردوو باخہ کہ ہری چاکیان گرتبوو ﴿وَلَمْ يَنْظُرْ بَيْنَهُمَا سَبِيلًا﴾ ہیچیان لی خہسار نہ بوو بوو ﴿وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا﴾ و لہ نیوان تہ و دوو باخہدا کانیوینکمان ہہلقو لاندبوو (بؤ ناودانیان) ﴿وَكَانَ لَهُ رُتْمٌ﴾ ہہروہا (خاوہنی تہ و دوو باخہ) مال و سامانی زوری ہہ بوو (لہ نالتون و زیووشتی تر) ﴿فَقَالَ لَصِحْبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾ جا بہ ہاوری (ٹیماندارہ ہہ ژارہ) کہی ووت لہ کاتیکدا کہ قسہی لہ گہ لدا دہ کرد ﴿أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا﴾ من مال و سامانم لہ تو زور ترہ ﴿وَأَعَزُّ نَفْرًا﴾ کور و کال و خزمہ تکاریشم زیاترہ ﴿۲۹﴾

﴿وَدَخَلَ جَنَّتَهُ﴾ (بی باوہرہ کہ بیان) چو وہ ناو باخہ کہ یه وه ﴿وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ له کاتیکدا کہ ستم کار بوو له خوی ﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ يَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا﴾ ووتی باوہرہ ناکم هر گیز نم باخم له ناو بجیت ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ باوہریش ناکم رژی دوی بی و رو بدات ﴿وَلَمَّا رُجِدْتُ إِلَى رَبِّي﴾ سویند بی خو نه گهر (پاش مردن) بمگیر نه وه بو لای په روه ردگارم ﴿لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ بیگومان باشتر له م باخم ده ست ده که وی ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ﴾ هاوری (نیمانداره) که ی پنی ووت ﴿وَهُوَ يُحَاوِرُهُ﴾ له کاتیکدا که گفتوگوی له گه لدا ده کرد ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ﴾ نایا تو بی باوہریت به و زاتهی که توی له خاک دروست کرد وه ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ پاشان له دلویه ناویک ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا﴾ پاشان کرد وی بی به پی او ﴿لَئِكَ نَآهُوَ اللَّهُ رَبِّي﴾ به لام من هر (ده لیم) نه و خوا په روه ردگارم ﴿وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ و هیچ که سیش ناکم به هاو به شی په روه ردگارم ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ وه باکاتی چو ویته ناو باخه که ته وه ﴿قُلْتَ مَا سَاءَ اللَّهُ﴾ بتو تابه هر چی خوا بیه وی (هر نه وه ده بیست) ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ هموو توانایه کیش هر به ده س خویه ﴿إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَقْلَ مِنْكَ﴾ نه گهر تو من ده بینی له تو که متریش. ﴿مَا لَوْ وُلِدَا﴾ مال و دارایی و مندالم هیه ﴿فَعَسَىٰ رَبِّي﴾ نو میدم وایه که په روه ردگارم ﴿أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ﴾ چاکتر له باخه که ی تو م پی بدات ﴿وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ و به لا و برو سکه یه کیش له ناسمانه وه بنیریت بو باخه که ی تو ﴿فَتُصْبِحُ صَعِيدًا زَلَقًا﴾ جا (باخه که ت) بیست به زه ویه کی ووشکی ساف و خلیسک ﴿أَوْ تُصْبِحُ مَاءً وَهًا غَوْرًا﴾ یان ناوه که ی روچی به ناخی زه ویدا ﴿فَلَنْ نَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا﴾ نیر هر گیز نه توانی بیدوزیته وه ﴿وَأُحِيطَ بِشَمْرِهِ﴾ سامان و بهر و بوومه که ی له ناوبرا (به هوره برو سکه سوتا و نه ما) ﴿فَأَصْبَحَ يُفَلِّبُ كَفَّتِهِ﴾ نه مجا کابر اش له داخا ده سه کانی ده پرواند و ده دیدان به یه کدا ﴿عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا﴾ له سه ر نه و مالهی که خه رچی کرد بوو (له باخه که یدا) ﴿وَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ له کاتیکدا (که پری) باخه که ی هموو که ووتوون به سه ر یه کدا ﴿وَيَقُولُ يَكَلِّمُنِي﴾ (جا له پاشه ر ژردا) ده لیت : خوزگه ﴿لَأُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ که سم نه کردایه به هاو له ی په روه ردگارم ﴿وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةً يَتُصَّرُونَ﴾ که سانیک نه بوو یار مه تی بدن و بین به هانایه وه ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا ﴿وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا﴾ خویشی سه ر که ووتو نه بوو ﴿هُنَالِكَ الْوَلِيَّةُ لِلَّهِ الْحَقِّ﴾ له و شوینانه دا پشتیوانی تابه تی خوی راست و حقه ﴿هُوَ خَيْرٌ تَوَابًا﴾ هر نه ویش چاکترین پاداشت نه داته وه ﴿وَخَيْرٌ عُقْبًا﴾ و سه ر نه نجامی باشیش (به نیمانداران) ده دات ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ (نه ی موحه ممه د) بهینه ر وه بو نه و (بی باوهر) انه نمونه ی ژبانی دنیا ﴿كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک بارانیک وایه له ناسمانه وه ده یبارینین ﴿فَأَخْتَلَطُ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ﴾ نه وسا جو ره ها رواوی زه ویی (پی ده رویت و) ده روون به ناو یه کدا ﴿فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ﴾ نه مجا ده بیته پوش و په لاش و با پرش و بلاوی ده کاته وه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ وه خوا همیشه به توانا و ده سه لات داره به سه ر هموو شتیکدا

﴿أَمْأَلٌ وَالنَّوْنُ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ مال و کور و کال جوانی و زینہ تی ژبانی دونیان ﴿وَالْبَقِيَّتُ الصَّالِحَاتُ﴾
 کردہ وہ چاکہ کان کہ (پاداشتیان) دەمیتیتہ وہ ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ پاداشتیان چاکترہ لای پەرورہ دگارت
 ﴿وَحَيْرٌ أَمَلًا﴾ و زیاتر جینگہی ئومیدن (لہ مالی دونیا) ﴿وَيَوْمَ نُسِئِرُ الْجِبَالَ﴾ وہ (پادیان خەرہ وہ)
 رۆژی کہ شاخہ کان دەخہینہ ری ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً﴾ و رۆوی زہوی بہ رۆونی و تہختی دەبینی
 ﴿وَحَشْرًا زَهْرَةً﴾ و ہہموو (خہ لکی) کۆ دە کہینہ وہ ﴿فَلَا تُغَادِرُ مَنَّهُمْ أَحَدًا﴾ و ہیچ کہسیان بہ جی ناہیلین
 ﴿وَعَرِضًا عَلَيَّ رَبِّكَ صَفَاءً﴾ و ہہموو (ئادہمی) لہ بہرہم پەرورہ دگارتدا ریز دە کرین ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾
 سویند بہ خوا دینہ وہ بۆ لامان ﴿كَمَا خَلَقْتُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہەر بہ و شیوہیہی کہ یہ کہم جار دروستمان کردن
 (بہ رۆوتی و بی بہرگی) ﴿بَلْ زَعَمْتُمْ﴾ بہ لام ئیوہ گومانتان و ابوو ﴿أَلَنْ نَجْعَلَ لَكُم مَّوْعِدًا﴾ کہ ئیمہ کاتیک
 دانانین بۆ (لیپرسینہ وہ) تان ﴿وَوَضِعَ الْكِتَابَ﴾ نامہی کردہ وہ کان دابہش دە کریت (دەدریتہ دەستی
 راست چاکان و دەستی چہ پی تاوانباران) ﴿فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ﴾ ئەمجاتا و انباران دەبینیت ﴿مُسْفِقِينَ مِثَافِهِ﴾
 زۆر دەترسن لہو (ہہموو تاوان و خراپہ) ی کہ تیندایہ ﴿وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا﴾ و دەلین ئای ہاوار بۆ ئیمہ
 ﴿مَالِ هَذَا الْكِتَابِ﴾ ئەم نامہ و دەفتہرہ چیبہ؟ ﴿لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ ہیچ کردہ وہ یہ کی
 بچووک و گہورہی بہ جی نہ ہیشتوہ و تواماری کردوہ ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ ہەر کردہ وہ یہ کیان
 کردیت (تیایدا) نامادہیہ ﴿وَلَا يَظِلُّ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ و پەرورہ دگارت ستہم لہ کہس ناکات ﴿وَإِذْ قُلْنَا
 لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (بیریان بہینہرہ وہ) کاتیک بہ فریشتہ کانمان ووت سوژدہ بہرن بۆ ئادہم
 ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ ئەوانیش ہہموو سوژدہ یان برد جگہ لہ ئیبلیس (شہیتان) نہ بیت ﴿كَانَ مِنَ الْإِجْنِ﴾
 کہ لہ پیری جنو کہ کان بوو ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ بۆیہ لہ فرمانی پەرورہ دگاری دەرچوو ﴿أَفَتَتَّخِذُونَهُ
 وَذُرِّيَّتَهُ﴾ دەی ئایا ئیوہ (ئہی ئادہمیزادہ کان) ئەوو نہ وہی دە کہنہ ﴿أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي﴾ دوست و پشتیوانی
 خوٹان لہ جیاتی من ﴿وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ لہ کاتیکدا کہ ئەوان دورژمنی ئیوہن ﴿يَشِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ ئای
 چ گۆرینہ وہ یہ کی خراپہ بۆ ستہمکاران ﴿مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ من ئەوان (شہیتان
 و نہ وہی) م نامادہی دروست کردنی ئاسمانہ کان و زہوی نہ کردوہ ﴿وَلَا خَلْقَ أَنفُسِهِمْ﴾ ہەر وہا لہ
 (کاتی) دروست کردنی خوٹیاندا (نامادہم نہ کردوون) ﴿وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَصَدًا﴾ وہ من ہەر گیز
 گومراکہ رانم نہ کردوہ بہ یارمہتی دہری خوٹم ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ﴾ رۆژنیک
 دەبیت کہ خوا دەفہرموی بانگی ئەو بتانہ بکہن کہ لاتان و ابوو ہاوبہشی منن (با یارمہتیتان بدن)
 ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ ئەوانیش بانگیان دە کہن بہ لام و ہ لامیان نادہنہ وہ (و نایہن بہ ہاواریانہ وہ)
 ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾ وہ ئیمہ لہ نیوانیاندا شیونکی پەر نازارمان داناوہ ﴿وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ﴾
 وہ تاوانباران ناگری دۆزخ دەبینن ﴿فَقَالُوا أَنَّهُمْ مُوَفَّوهُنَا﴾ و ہہموو دہزانن و دلنیاں کہ دەچنہ ناوی
 وتی دە کہون ﴿وَلَمْ يَحِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ و رینگایہ کیان دەست ناکہوی بۆ گہرانہ وہ لہو (ئاگرہ) ﴿

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ لہم قورٹانہ داہینا ومانہ تہ وہ ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
ہہ موو جوڑہ نموونہ یہک بؤ خہ لکی ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ﴾ بہ لام ہہ میسہ نادہ می ﴿أَكْثَرُ شَقِيًّا وَجَدَلًا﴾
لہ ہہ موو شتی زیاتر موجدہ لہ و دہ ماقالی دہ کات ﴿۵۱﴾ ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾
ہیچ شتی رینگری لہ خہ لک نہ کردوہ کہ باوہ رہینن کاتیک ہدایہ ت و رینموونیاں بؤہات
﴿وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ﴾ و داوای لی بوردن بکن لہ پەرور دگاریان ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ﴾ جگہ
لہ وہی و ہک نوممہ تانی پیشینیاں لی بیت و (سزای خودا لہ ناویان بیات) ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا﴾
یان سزا روو بہ روویان بیتہ وہ (بہ چاوی خوین بیینن) ﴿۵۲﴾ ﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئیمہ پیغہ مہر انمان
ناردوہ ﴿إِلَّا الْمُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ تہ نہا موڑدہ دہر و ترسینہر بن ﴿وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ﴾
ئہ وانہی کہ بیباوہ رن بہ ناہق و بہ تال دہ مہ قالی دہ کەن ﴿لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بؤ ئہ وہی (ٹایینی) راستی
پی لہ ناو بہرن ﴿وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا﴾ ئایہ تہ کانی من (کہ قورٹانہ) و ئہ و ہرہ شانہ ہی پی
ترسینراون بہ گالتہ یان دہ زانین ﴿۵۳﴾ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ کی سستہ مکارترہ لہ و کہ سہی کہ
ناموژگاری کرا بیت بہ ئایہ تہ کانی پەرور دگاری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ بہ لام ئہ و گوی ی پی نہ داو ﴿وَلَيْسَ
مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ و ئہ و تاوانانہی کہ کردوہ تی لہ بیر خوی بیاتہ وہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ بہ راستی
ئیمہ چہ ند پەر دہ یہ کی ئہ ستورمان داوہ بہ سہر دلیندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوهُ﴾ تا تینہ گن (لہ ئایہ تہ کانی ئیمہ)
﴿وَقِيءَ أذَانَهُمْ وَقُرْءًا﴾ و ہ قورسی و کہ ریمان خستو تہ گویانہ وہ (تاراستی نہ بیستن) ﴿وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾
جانہ گہر بانگیان بکہ بیت بؤ سہر ریگای راست ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدًا﴾ ئہ وانہ ہر گیز ہدایہ ت و ہر ناگرن
﴿۵۴﴾ ﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ پەرور دگارت لی بوور دہی خواوہن بہ زہیہہ ﴿لَوْ يُؤَاخِذُهم بِمَا كَسَبُوا﴾
ئہ گہر تولہ یان لی بسہنی بہ ہوی ئہ و (تاوانانہ وہ) کہ کردوویانہ ﴿لَعَجَل لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ بیگومان بہ
پہ لہ سزای سہختی بؤ دہناردن ﴿بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ﴾ بہ لام بؤ (سزادانی) ئہ وان کاتیکی دیاری کراوہ یہ
﴿لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْجِدًا﴾ بیجگہ لہ و (خواہی) ہیچ پہنایہ کیان دہست ناکہ وی (لہ و سزایہ) ﴿۵۵﴾
﴿وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكَ نَهُمْ﴾ و ئہ و ہموو شار و گوندانہ مان بہر باد و ویران کرد ﴿لَمَّا ظَلَمُوا﴾ کاتیک
(دانیشٹوانیاں) ستہ میان کرد ﴿وَجَعَلْنَا الْمَهْلِكِمْ مَوْعِدًا﴾ و بؤ لہ ناو بردنیشیاں کاتیکی دیاری کراومان
دانا بوو ﴿۵۶﴾ ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَتْنَهُ﴾ (باسی ئہ و کاتہ بکہ) کہ مووسا بہ لاوہ بہر دہ ستہ کہی خوی ووت
﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ﴾ من ہہر دہرؤم ہہ تادہ گہمہ ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی بہ یہک گہیشٹنی دوو دہریاکہ
﴿أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ یان ماوہیہ کی دوور و دریژ دہرؤم ﴿۵۷﴾ ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا﴾ جا کانی گہیشٹنہ ئہ و
شوینہی دوو دہریاکہ بہ یہک دہ گن ﴿نَسِيَا حُوتَهُمَا﴾ ماسی یہ کہ یان لہ بیر چوو (کہ وہک تویشوو بؤ
سہ فہرہ کہ یان پییان بوو) ﴿فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا﴾ جا (ماسیہ کہ خوی فری داو) ریگہی خوی
گرتہ بہر لہ ناو دہریاکہ دا و (ئاوہ کہ) لہ ت دہ بوو وہک خوی لی نہ دہ ہاتہ وہ ﴿۵۸﴾

﴿فَلَمَّا جَاوَزَا﴾ جا کاتی تپہ پرین (لہو شوینہ) ﴿قَالَ لِفَتْنَةٍ آتَيْنَا عَدَاءَنَا﴾ (موسا) فرموی بہ لاوہ بہرہ دستہ کہی خوار دنہ کہ مان بو بینہ ﴿لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی لہم سہ فرہ ماندا دوو چاری ماندووی و زہ حمہت بووین ﴿قَالَ أَرَأَيْتَ﴾ (لاوہ کہ) ووتی لہ بیرتہ ﴿إِذْ أَوْتَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ﴾ کاتی چوینہ پہنا بہرہ گہ ورہ کہ (بو پشوودان) ﴿فَإِنِّي نَسِيتُ الْكُوْتَ﴾ جا بہ راستی من (لہوی) ماسیہ کہم لہ بیر چوو ﴿وَمَا أُنْسِيْنِيْهُ﴾ ہیچ شتی نہو (ماسیہ کہ) ی لہ بیر نہ بردمہ وہ ﴿إِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرُوْهُ﴾ کہ باسی بکہم بوت بیجگہ لہ شہیتان ﴿وَلَتَّخِذَنَّ سَبِيْلَهُ﴾ (ماسیہ کہ) زیندوو بوہ وہ و) بہ شیوہ یہ کی سہیر رنگای خوی لہ دہریا کہ گر تہ بہر ﴿قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْعَثُ﴾ (موسا) ووتی ئیمہش نہو مان دہویست ﴿فَاَنْزَلْنَا عَلٰٓى اٰنَارِهِمَا﴾ نہ مجا بہ شوینی خویاندا گہ رانہ وہ ﴿قَصَصًا﴾ بہ سہرنج دان ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا﴾ جا بہندہ یہ کہ لہ بہندہ کانی ئیمہیان دی ﴿ءَاتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾ کہ لہ لایہن خو مانہ وہ رہ حمہ تمان پیدابوو ﴿وَعَلَّمْنَاهُ﴾ شارہ زاشمان کردبوو ﴿مِنْ لَدُنَّا عَلِمًا﴾ لہ زانیاری تابہتی خو مان ﴿قَالَ لَهُ مُوسٰى﴾ موسا بہو (بہندہ صالحہ) ی ووت ﴿هَلْ اَتَيْتَكَ﴾ ئایا (ہاوریہ تیت بکہم و) شوینت بکہوم ﴿عَلٰى اَنْ تَعْلَمَنِ﴾ بو نہ وہی فیرم بکہیت ﴿مِمَّا عَلَّمْتَّ رُسُلًا﴾ لہو زانیاریہ راستی فیری بوویت ﴿قَالَ اِنَّكَ﴾ ووتی (بہ موسا) بہ راستی تو ﴿اَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ہر گیز ناتوانی لہ گہل مندا خو ت بگری ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى﴾ تو چون خو ت دہ گری لہ سہر ﴿مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا﴾ شتی کہ لہ رازو نہیتی نہو ناگادار نیت ﴿قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی نہ گہر خوا بیہوی بہ خوراگر دہ مبینی ﴿وَلَا اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا﴾ و سہر پیچی لہ ہیچ فرمانیکت ناکہم ﴿قَالَ اِن اَتَّبَعْتَنِيْ﴾ ووتی (بہ موسا) جا نہ گہر شوینم کہوتی ﴿فَلَا تَسْتَلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ﴾ نہوہ پرساری ہیچ شتی کم لیٰ مہ کہ ﴿حَتّٰى اُحَدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ہتا خو م دہر بارہی قسہت بو دہ کہم (لہ نہیتیہ کہی ناگادارت دہ کہم) ﴿فَاَنْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ﴾ نہ مجا پیکہ وہ ہر دوو کیان رویشتن ہتا سواری کہ شتیہ کہ بوون ﴿خَرَقَهَا﴾ (پیاو چاکہ کہ) کہ شتیہ کہی کون کرد ﴿قَالَ اَخْرَقْتَهَا﴾ (موسا) ووتی کہ شتیہ کہت کون تی کرد ﴿لِتُعْرِقَ اَهْلَهَا﴾ بو نہ وہی سہر نشینہ کانی (لہ دہریادا) نو قم بکہیت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی کاریکی زور خراب و ناشایستہت کرد ﴿قَالَ الْمَرۡءُلُ﴾ (بہندہ چاکہ کہ) ووتی ئایا من نہم ووت ﴿اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ تو ہر گیز ناتوانی خو ت بگری لہ گہل مندا ﴿قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِمَا نَسِيتُ﴾ (موسا) ووتی لیم بیورہ لہ بہر نہ وہی (نہو مہر جہی دامان نابوو) لہ بیرم چوو ﴿وَلَا تُرْهِقْنِيْ مِنْ اَمْرِيْ عَسْرًا﴾ نہم زانیاری فیربوونہم لہ سہر قورس مہ کہ ﴿فَاَنْطَلَقَا﴾ نہ مجا پیکہ وہ ہر دوو کیان رویشتن ﴿حَتّٰى اِذَا لَقِيَا غَلَمًا﴾ ہتا گہشتن بہ تازہ لاوینک ﴿فَتَلَّاهُ﴾ یہ کسہر (پیاو چاکہ کہ) نہو (تازہ لاوہی) کوشت ﴿قَالَ اَقْتَلْتَّ نَفْسًا زَكِيَّةً﴾ (موسا) ووتی کہ سینیکی پاکسی بیٰ گوناہت ہر وا کوشت ﴿بِغَيْرِ نَفْسٍ﴾ بیٰ نہ وہی کہ سینیکی کوشتی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اٰكْرًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی کاریکی زور خراب و نارہوات کرد ﴿

﴿ قَالَ أَرَأَيْتَ لَكَ ﴾ (بهنده چاکه که) ووتی (به موسا) پیم نه ووتیت ﴿ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴾ بینگومان تو هر گیز ناتوانی خوت بگری له گه مندای ﴿ قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَنِ شَيْءٍ بَعْدَهَا ﴾ (موسا) ووتی نه گهر دوی نه م جاره پرساری هر شتیکم لی کردی (ره خنم لی گرتیت) ﴿ فَلَا تُصَاحِبْهُ ﴾ ئیتر ها ور ییه تیم مه که ﴿ قَدْ بَلَغْتَ مِنَ لَدُنِّي عُذْرًا ﴾ چونکه به راستی له لایهن منه وه بیانوت هه یه (له وه ی وازم لی بیتیت) ﴿ فَانظُرْ أَفَاطِلًا ﴾ نه مجا پیکه وه هه ردو وکیان رویشتن ﴿ حَتَّى إِذَا أَتَى أَهْلَ قَرْيَةٍ ﴾ هه تا گه شتنه لای خه لکی شاریک (له و کانه دا برسین بوو) ﴿ اسْتَطَعَا أَهْلُهَا ﴾ داوای خوراکیان کرد له خه لکی شاره که ﴿ فَأَبْوَأْنَ لِصِيفِهِمَا ﴾ نه وانیش (خه لکی شاره که) میوان داریان لی نه کردن ﴿ فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا ﴾ نه مجا بینان دیواریک له ودا (له و شاره دا) ﴿ يُرِيدَانِ أَنْ يُتَخَصَّصَا ﴾ نزیک بوو بکه ویت ﴿ فَأَقَامَهُمَا ﴾ (بهنده چاکه که) دیواره که ی راستی کرده وه وه له یچنیه وه ﴿ قَالَ لَوْ شِئْتَ ﴾ (موسا) ووتی نه گهر بتویستایه ﴿ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ﴾ کر ییه کت له سه ری وهر ده گرت ﴿ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ﴾ ووتی نا لیره دا کاتی جیا بوونه وه ی من و تویه ﴿ سَأُنبِتُكَ يَتَاوِيلُ ﴾ ناگادارت ده که م له حکیمه تی ﴿ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾ نه و شتانه ی که تو نه تتوانی خوت بگری له سه ر (روودان) یان ﴿ أَمَّا السَّفِينَةُ ﴾ هوی (کوون کردنی) که شتییه که (نه وه بوو) ﴿ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ ﴾ (نه و که شتییه) هی چند که سیک ی هه ژار بوو ﴿ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ ﴾ ئیشیان ده کرد (به و که شتییه) له و ده ریایه دا ﴿ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا ﴾ بویه ویستم (به کون کردنی) عه یب داری بکه م (تا پاشا دهستی به سه ردا نه گرتیت) ﴿ وَكَانَ وَرَاءَهُ مَلِكٌ ﴾ چونکه له پیشیان وه پاشایه که هه بوو ﴿ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ﴾ دهستی ده گرت به سه ر هه موو که شتییه کی (چاک) دا ﴿ وَأَمَّا الْفُلُ ﴾ وه تازه لاوه که ش (که کوشتم) ﴿ فَكَانَ أَبُوهُمَا مُؤْمِنًا ﴾ نه وه باوک و دایکی ئیماندار بوون ﴿ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهَقَهُمَا ﴾ جا ئیمه ش ترساین (خوشه ویستی نه و لاوه) پالیان پیوه بنیت ﴿ طَغَيْنَا وَكُفِّرْنَا ﴾ بو سه ر که شی و بی باوه ری ﴿ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا ﴾ جا (به و کاره) ویستمان په روه رد گاریان (له بری نه و) بویان بگوریت ﴿ حَتَّىٰ مِتَّ ﴾ (به مندایکی) چاکتر له و پاکتر له گونا هه ﴿ وَأَقْرَبَ رَحْمًا ﴾ به سو زو به زه یی تر بی بویان ﴿ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ ﴾ وه هوی (چاکر دهنه وه ی) دیواره که ش چونکه هی دوو مندالی هه تیو بوو ﴿ فِي الْمَدِينَةِ ﴾ له شاره که دا ﴿ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا ﴾ له ژئیریدا گه نجینه به که هه بوو که هی نه و دوو منداله بوو ﴿ وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا ﴾ وه باوکی نه و دوو منداله چاک و خواناس بوو ﴿ فَأَرَادَ رَبُّكَ ﴾ له به رنه وه په روه رد گارت ویستی ﴿ أَنْ يُبَلِّغَهُمَا أَشَدَّهُمَا ﴾ هه ردو وکیان گه وره و به هیز بین ﴿ وَيَسَخِّرَ جَاكَنَّهُمَا ﴾ پاشان گه نجینه که یان در بینن ﴿ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ﴾ نه مه ره حمه تیک بوو له لایهن په روه رد گارته وه (له بهر باوکیان) ﴿ وَمَا فَعَلْتُهُ وَعَن أَمْرِي ﴾ نه و (شتانه ی) کردم له خومه وه نه بوو ﴿ ذَلِكَ تَأْوِيلُ ﴾ نه وه نه ینی و هوی نه و کرده وانه بوو ﴿ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴾ که تو توانای خو گرتت نه بوو له سه ر (کردن) یان ﴿ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْقَرْيَتَيْنِ ﴾ هه روه ها پرسارت لی ده که ن ده رباره ی (ذو القرنین) ﴿ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ﴾ (له وه لامیاند) بلی له باره یه وه هه ندیک باس ده که م بۆتان ﴿

﴿إِنَّا مَكْنَانٌ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌راستی نيمه هيز و ده‌سه‌لانمان پي داله زه‌ويدا ﴿وَأَنْتُمْ مِنْكُمْ سَبِيًّا﴾ وه هؤ‌کاری هم‌موو شتيکمان پي دابوو (که باشايه‌تی پتيوستی بوو) ﴿فَاتَّبَعْ سَبِيًّا﴾ نه‌ویش که‌لکی له هؤ‌کاره‌کان وه‌رده‌گرت (بو گه‌شتن به‌مه‌به‌ست) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ﴾ (خوی و له‌شکره‌که رویشت) تانه‌وکاته‌ی گه‌یشته شوینی ئاوا بوونی خور ﴿وَجَدَهَا تَعْرِبُ﴾ (لهو شوینه‌دا) وادیار بوو خورئاو ده‌بی ﴿فِي عَيْنِ حَمْرَةٍ﴾ له‌کانیاوینکدا که‌قوره ره‌شهی به‌ده‌وردایه ﴿وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا﴾ جاله‌و جیگادا پتی که‌وت له‌گه‌لینکی (بی باوهر) ﴿فَلَمَّا بَدَأَ الْقَرْيَتَيْنِ﴾ پیمان ووت نه‌ی (ذو القرنین) ﴿إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ﴾ یا سزایان بده (به‌کوشتن گهر باوهر پسان نه‌هینا) ﴿وَأِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا﴾ یان چاکه‌بان له‌گه‌لدا بکه (گهر باوهر پسان هینا) ﴿قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ (ذو القرنین) ووتی نه‌وه‌ی سته‌م بکات (باوهر نه‌هینا) ﴿فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ﴾ نه‌وه‌ی بنگومان نيمه سزای نه‌ده‌ین (به‌کوشتن) ﴿ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ﴾ پاشان ده‌گه‌رنرنیته‌وه بو‌لای په‌روه‌دگاری ﴿فِعَذِّبُهُ عَذَابًا نَّكَرًا﴾ نه‌ویش سزای ده‌دات به‌سزایه‌کی سه‌خت که‌وینه‌ی نه‌بینراوه ﴿وَأَمَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به‌لام نه‌وه‌ی باوهر پیتی وکرده‌وه‌ی چاکیش بکات ﴿فَلَهُ جَزَاءٌ لَّحْسَنًا﴾ نه‌وه‌ی پاداشتی هه‌ره‌چاک (له‌دواروژدا) بو‌نه‌وه ﴿وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا سِرًّا﴾ وکارو فرمانی خؤمانی بو‌سووک و ناسان ده‌که‌ین ﴿ثُمَّ اتَّبَعْ سَبِيًّا﴾ پاشان گه‌رایه‌وه بو‌پورژه‌لات، و نه‌وه‌و هؤ‌کارانه‌ی گرت‌به‌ره‌که‌خوای گه‌وره‌پنی دابوو ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ هه‌تا کاتی گه‌یشته شوینی هه‌لاتنی خور ﴿وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ بینی خور هه‌لدیت له‌سه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک ﴿لَتُرِيَعَلَّ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِرًّا﴾ که‌هیچ په‌رده‌وه‌په‌نایه‌کمان بو‌دانه‌نابوون (له‌خور بیانشاریته‌وه) ﴿كَذَٰلِكَ﴾ هه‌ر به‌و شتیوه بوو (به‌سه‌ره‌اتی ذو القرنین) ﴿وَقَدْ أَحْطَيْنَا بِمَا آلَيْهِمْ خَيْرًا﴾ بنگومان نيمه به‌وه‌ی هه‌یبوو (له‌بیریدا بوو) ناگادار بووین ﴿ثُمَّ اتَّبَعْ سَبِيًّا﴾ پاشان (ذو القرنین) رویشت، وه‌نه‌وه‌و کار و ریگایانه‌ی گرت‌به‌ره‌که‌خوای گه‌وره‌پنی دابوو ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ﴾ هه‌تا گه‌یشته نیوانی دو‌وبه‌ره‌به‌ست (نیوان دو‌وجیا) ﴿وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا﴾ له‌نزیك نه‌وه‌دوو به‌ره‌سته‌دا گه‌لینکی دی ﴿لَا يَكَادُونَ يَقْتَهُونَ قَوْلًا﴾ له‌هیچ و ته‌یه‌ک تی نه‌ده‌گه‌یشتن (به‌زمانی خو‌یان نه‌ییت) ﴿قَالُوا بَدَأَ الْقَرْيَتَيْنِ﴾ ووتیان نه‌ی (ذو القرنین) ﴿إِنَّا يَا جُوجَ وَمَأْجُوجَ﴾ به‌راستی (یا جوج و مأجوج) ﴿مُقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌م خاکه‌دا خراپه‌کارن ﴿فَهَلْ تَجْعَلُ لَكَ حَرْجًا﴾ ناخو‌خه‌رجینکت پنی بده‌ین ﴿عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ بو‌نه‌وه‌ی به‌ره‌ستی له‌نیوان نيمه‌وه‌ه‌واندا دروست بکه‌یت ﴿قَالَ مَا مَكْنَانٌ فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ﴾ ووتی نه‌وه‌سامان و ده‌سه‌لانته‌ی په‌روه‌دگارم پنی داوم چاکتره (له‌وه‌ی نيوه‌باسی ده‌که‌ن) ﴿فَأَعْيُونِي يُقَوُّوهُ﴾ جا‌نیوه‌به‌هيز و بازوو یارمه‌تیم بده‌ن ﴿أَجْعَلُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا﴾ له‌نیوان نيوه‌وه‌ه‌واندا به‌ره‌به‌ستیک دروست نه‌که‌م ﴿إِنِّي زُبُرُ الْحَدِيدِ﴾ پارچه‌ناسنم بو‌بینن (له‌سه‌ره‌یه‌ک داینین) ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ﴾ هه‌تا نیوانی هه‌ردوو کئوه‌که‌ی پر کردو رینکی یه‌ک بوون ﴿قَالَ انْفُخُوا﴾ ووتی: (به‌موشه‌ده‌مه) فوو بکه‌ن (له‌و ناگره‌ی له‌ژیریدا کرا بوویه‌وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا﴾ هه‌تا کاتی نه‌وه‌پارچه‌ناسنانه‌ی کرد به‌ناگر ﴿قَالَ﴾ (ذو القرنین) ووتی ﴿إِنِّي أُرْفِعُ عَلَيْهِ قَطْرًا﴾ مسی تو‌اوه‌م بو‌بینن بیکه‌م به‌سه‌ریدا ﴿فَمَا اسْطَفَعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ﴾ نه‌مجا (یا جوج و مأجوج) نه‌بان ده‌توانی سه‌رکه‌ون به‌سه‌ریدا (به‌هزی به‌رزی و ساف و لوسی یه‌وه) ﴿وَمَا اسْطَفَعُوا لَهُ نَقَبًا﴾ وه‌نه‌بان ده‌توانی کونی تیکه‌ن (له‌به‌ره‌قی و نه‌ستووری) ﴿

﴿قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي﴾ (ذو القرنین) ووتی ئەم (دروست کردنه) په‌حمه‌تیکه له لایه‌ن په‌روه‌ردگارمه‌وه
 ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَدْرَتِي﴾ جا‌ه‌ه‌رکات به‌ئینی په‌روه‌ردگارم هات (به‌ده‌رچوونی یا‌جوج و ما‌جوج) ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ ده‌یکاته
 زه‌ویه‌کی ته‌خت ﴿وَكَانَ وَعْدَرَتِي حَقًّا﴾ وه‌بی‌گومان به‌ئینی په‌روه‌ردگارم هه‌ق و راسته ﴿وَتَرَكْنَا﴾ واز (له‌خه‌لکی)
 دینین ﴿بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ﴾ له‌و‌رؤزه‌دا دین و ده‌چن به‌ناو‌یه‌کتردا (وه‌کو‌شه‌پولی ده‌ریا) ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 و فو‌و‌ده‌کری به‌شه‌پو‌ر‌دا ﴿فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا﴾ نه‌وسا‌ه‌ه‌مو‌ویان کۆ‌ده‌که‌پنه‌وه‌سه‌را‌پا (که‌سیان لی‌جی نامینیت) ﴿وَعَرَّضْنَا
 جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه‌له‌و‌رؤزه‌دا دۆزه‌خ نیشانی کافران ده‌ده‌ین ﴿عَرَّضْنَا﴾ به‌نیشان دانیکی ته‌واو ﴿وَالَّذِينَ
 كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ﴾ نه‌وانه‌ی که (له‌م دونیا‌به‌دا) چاویان ﴿فِي غِيظٍ عَنْ ذِكْرِي﴾ په‌رده‌ی به‌سه‌ردا هاتبو‌و‌له‌یادی من
 ﴿وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا﴾ وه‌نه‌وانه‌نه‌یان ده‌توانی (قورئان) بیستن ﴿أَلْقَيْتَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئایا نه‌وانه‌ی
 بی‌باوه‌رن و ا‌گومان ده‌بن (سوودی هه‌بی‌بو‌یان) ﴿أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي﴾ که‌به‌نده‌کانم (وه‌ک‌فریشته و عیسا) بکه‌ن
 ﴿مِنْ دُونِ أَوْلِيَاءَهُ﴾ به‌یار و یا‌وه‌ر و په‌رسترا‌و‌جگه‌له‌من ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ﴾ به‌راستی ئیمه‌دۆزه‌خمان ناماده
 کردووه ﴿لِلْكَافِرِينَ نَزْلًا﴾ به‌جی‌گا و شوین (می‌وانداری) بو‌بی‌باوه‌ران ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ﴾ بلی ئایا هه‌والتان به‌دینی
 ﴿بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ به‌خه‌ساره‌تمه‌ندترین (که‌س) له‌کارو‌کرده‌وه‌کانیاندا ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ﴾ (نه‌وانه) نه‌و
 که‌سانه‌ن که‌کرده‌وه‌و‌کۆششیان به‌فیرو‌چوو ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ﴾ واشیان گومان ده‌برد
 به‌راستی نه‌وان ﴿يُحْسِبُونَ صُنْعًا﴾ کاریکی زۆر چاک ده‌که‌ن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌که‌سانیکن بی‌باوه‌ر بو‌ون
 ﴿بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ﴾ به‌نیشانه‌کانی په‌رورد‌گاریان و گه‌بشتن به‌خزمه‌تی (له‌دوا‌رؤزدا) ﴿فَخِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ له‌به‌ر
 نه‌وه‌کرده‌وه‌کانیان بو‌چه‌ل و بی‌پاداشت ده‌رچوو ﴿فَلَا نُفِئُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا﴾ که‌واته‌له‌رؤزی دوا‌یسی دا‌هیچ‌نرخ
 و ریزنکیان بو‌دانانین ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وه‌تۆله‌و‌سزایان دۆزه‌خه ﴿بِمَا كَفَرُوا﴾ له‌به‌ر‌نه‌وه‌بی‌باوه‌ر‌بو‌ون
 ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و گالته‌یان ده‌کرد به‌نیشانه‌کان و پیغه‌مه‌رانی ئیمه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی
 نه‌وانه‌که‌ئیمان و باور‌یان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا﴾
 به‌هه‌شته‌کانی فیرده‌وس جی‌گای (می‌وانداری) نه‌وانه ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ به‌به‌رده‌وامی تیدا ده‌میتنه‌وه
 ﴿لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوْلًا﴾ دا‌وای گواسته‌وه‌ناکه‌ن له‌و‌(به‌هه‌شته)‌دا ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ﴾ (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﴿بَلَى﴾
 نه‌گه‌ر (ئاوی) ده‌ریاکان بی‌وايه ﴿مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي﴾ به‌مه‌که‌ب بو‌ (نوسینی) زانیاری په‌روه‌ردگارم ﴿لِنَقِدَّ
 الْبَحْرُ﴾ بی‌گومان (ئاوی) ده‌ریاکان ته‌واو ده‌بو‌ون ﴿فَبَلَّ أَنْ سَفَدَ كَلِمَاتِ رَبِّي﴾ پینش نه‌وه‌ی زانیاری په‌روه‌ردگارم ته‌واو بی‌ت
 ﴿وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا﴾ نه‌گه‌ر چهند نه‌وه‌نده‌ی ده‌ریاکانیش بینین (بی‌که‌ین به‌مه‌که‌ب زانیاری خوا‌ته‌واو‌نا‌بی‌ت)
 ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ بلی (به‌و‌بی‌باوه‌ر‌انه) بی‌گومان منیش ته‌نها‌ئاده‌میزادیکم وه‌ک‌ئیه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام وه‌حیم
 بو‌دیت ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگاری ئیه‌ په‌روه‌ردگاریکی تا‌ک و ته‌نیا‌یه ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ﴾ جا
 هه‌ر که‌س به‌ته‌مایه‌به‌خزمه‌ت په‌روه‌ردگاری بگات (له‌قیامه‌تدا) ﴿فَلْيَتَمَلَّ عَمَلًا صَالِحًا﴾ نه‌وه‌با‌کرده‌وه‌ی چاک بکات
 ﴿وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ وه‌له‌په‌رستنی په‌روه‌ردگاری دا‌که‌س نه‌کات به‌ها‌وبه‌شی ﴿

سوره‌تی ﴿مَرْيَمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿كَهَيْعَصَ﴾ به (کاف، ها، یا، عین، صاد) ده‌خوینریته‌وه خوا زانتره به ماناکه‌ی، بۆزانیاری زیاتر سهیری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقره) بکه ﴿ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾ (ئه‌مه‌ی ده‌خوینریته‌وه به‌سه‌رتدا) باس ویادی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگارته ﴿عَبْدَهُ زَكْرِيَّا﴾ به به‌نده‌ی خو‌ی که‌زه‌که‌ریایه ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ له‌کاتیکدا پارایه‌وه له‌په‌روه‌ردگاری ﴿يَذَاةَ حَفِيًّا﴾ به‌پارانه‌وه‌یه‌کی نه‌ینی و په‌نامه‌کی ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌راستی من ﴿وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي﴾ ئیسکم لاواز بووه ﴿وَأَسْتَعَلُّ الرُّؤُسَ شَيْبًا﴾ له‌به‌ر پیری سه‌رم (به‌مووی سپی) گری گرتووه (ئه‌مه‌ جوړیکه له‌په‌وانبیژی زمانی عه‌ره‌بی به‌کار دیت به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی که‌مووی سپی له‌کاتی پیریدا گری به‌رداوه له‌موو په‌شه‌کانی سه‌رده‌می گه‌نجیتی) ﴿وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا﴾ په‌روه‌ردگارم هر گیز له‌پارانه‌وه‌م لیت بی هیوانه‌بووم ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌س و کاره‌که‌م (له‌ئاینی خوا لاده‌ن) ﴿مِنْ وِرَآئِي﴾ له‌پاش (مردنی) خو‌م (چونکه که‌سیکیان تیدانه‌ی جیگری من بیت) ﴿وَكَانَتْ أُمَّرَأَى عَاقِرًا﴾ وخیزانه‌که‌شم نه‌زو‌که (مندالی نابیت) ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ ساتو له‌لایه‌ن خو‌ته‌وه منالیکسی چاکم پی بیه‌خشه ﴿يَرْثُنِي وَيُرِثُ مِنْ عَالِ يَعْقُوبَ﴾ میراتگری (پینغه‌مبه‌ریتی) من وبنه‌ماله‌ی یه‌عقوب بی ﴿وَأَجْعَلُهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ ئه‌ی په‌روه‌ردگارم واشی لی بکه که‌خوت لی پازی بیت ﴿يَلْزَمُنِي إِنَّهُنَّ بَشِيرٌ﴾ (خوای گه‌وره‌فه‌رمووی) ئه‌ی زه‌که‌ریا به‌راستی موژده‌ت ده‌ده‌یننی ﴿يُعَلِّمُهُ الْيَحْيَى﴾ به‌مندالی که‌ناوی یه‌حیا یه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا﴾ پیشر که‌سمان به‌و ناوه‌ناو نه‌ناوه ﴿قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم چون مندالم ده‌بی ﴿وَكَانَتْ أُمَّرَأَى عَاقِرًا﴾ له‌کاتیکدا خیزانم نه‌زو‌که ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ بیگومان خو‌شم له‌پیریدا گه‌یشتوومه‌ته‌وه په‌ری پیری ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ ووتی (پریار) به‌و جو‌ره‌یه ﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ په‌روه‌ردگاریشت فه‌رموویه‌تی ﴿هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ﴾ ئه‌و (کاره) به‌لای منه‌وه زور ئاسانه ﴿وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیگومان پیشریش تو‌م دروست کردووه ﴿وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾ که‌شتیک نه‌بوویت (پیش ئه‌و دروست‌کردنه) ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ (زه‌که‌ریا) ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم نیشانه‌یه‌کم بو‌دابنی (کاتی ئه‌و مژده‌هاته‌دی) ﴿قَالَ آيَاتُكَ﴾ (خوای گه‌وره) فه‌رمووی نیشانه‌ی تو‌ئه‌وه‌یه (له‌سه‌ر بوونی ئه‌و کوره) ﴿أَلَا تُكَلِّمُ النَّاسَ﴾ ناتوانیت گفتوگو له‌گه‌ل خه‌لکدا بکه‌یت ﴿تَلْكَ لَيَالٍ سَوِيًّا﴾ سنی شه‌و له‌سه‌ر یه‌ک (به‌روژه‌کانیه‌وه هر چه‌نده) ساغیت و لال نیت ﴿فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ﴾ پاشان زه‌که‌ریا له‌په‌رستگا‌که‌ی هاته‌ده‌ر بو‌ناو گه‌له‌که‌ی ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ﴾ جا به‌نیشاره‌ت پی ووتن ﴿أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ که‌به‌یانیان و ئیواران ته‌سبیحاتی خوا بکه‌ن ﴿

﴿يَتَّخِذِي خُذَّالَ كِتَابٍ يُفُورًا﴾ (خواد ه فهورموت به به حیا پاش گه و ره بوونی) نه ی به حیا ته و رات به تونندو گرنگ بگره ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْكُكُوبَ﴾ تینگه یشتنی ته و رات (یا حکمهت و ژیری) مان پیته خشسی له ته مه نی منالیدا ﴿وَخَنَاءًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرَكُودًا﴾ له گه ل دلسوزی و پاک و خاوینی له لایهن خومانه وه ﴿وَكَانَ تَقِيًّا﴾ وه نه و (به حیا) له خواترس و پاریز کار بوو ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ﴾ هه لسو که وتی له گه ل دایک و باو کیدا جوان بوو ﴿وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا﴾ خو به زل زان و سه ر پیچی که ر نه بوو (له فهرمانی خوا) ﴿وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ﴾ سه لامی خوای له سه ربیت له و روزه ی له دایک بوو ﴿وَيَوْمَ يَمُوتُ﴾ وه له و روزه ی که وه فات ده کات ﴿وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا﴾ وه له و روزه ی که زیندوو ده کریته وه ﴿وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مَرِيَمَ﴾ (نه ی موحه ممه د) باسی به سه رهاتی مه ریه م بکه له قورئاندا ﴿إِذْ أَنْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا﴾ نه و کاته ی که که نارگیری کرد له که س و کاری ﴿مَكَانًا شَرِيفًا﴾ له شوینیکی روزه لاتی (مزگه وتی قودس دا خوا په رستی ده کرد) ﴿فَأَنْتَخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾ نه مجا په رده یه کی دانا له نیوان خو ی و نه وان (که س و کاری) دا ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ نیمه یش جو بره نیلمان نارد بولای ﴿فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ وه کو به شه ریکی ته و او خو ی پیشانی (مه ریه م) دا ﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ﴾ (مه ریه م) و وتی من په ناده گرم به خوای میهره بان له تو ﴿إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾ نه گهر تو له خوا ترسیت (وازم لی بیتنه و زیانم پی مه گه یه نه) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ جو بره نیل و وتی (ترست نه بی) من نیردراوی په روه ردگارتم ﴿لَا هَبَ لَكِ عِلْمًا زَكِيًّا﴾ بو نه وه ی مندالیکی پاک و خاوینت بی به خشم ﴿قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ﴾ (مه ریه م) و وتی من چون مندالم ده بیت !! ﴿وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ﴾ که هیچ به شه ریک (لیم نه که وتوه) په فاقه تی نه کردوم (به حه لالی) ﴿وَلَمْ أَكُ يَغِيًّا﴾ وه داوین پیسیش نه بووم ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (جو بره نیل) و وتی کاره که به و جو ره یه (که پیم و وتی) ﴿قَالَ رَبُّكِ﴾ په روه ردگارت فهرموویه تی ﴿هُوَ عَلَىٰ هَيْئٍ﴾ نه و کاره لای من زور ناسانه ﴿وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ﴾ و بو نه وه ی بیکه ین به موعجیزه و نیشانه یه ک بو خهلکی ﴿وَرَحْمَةً مِّنَّا﴾ و په حمه تیکی تایبه تیش له لایهن نیمه وه ﴿وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا﴾ نه وه کاریکی بریار دراوه (له لایهن خواوه) ﴿فَحَمَلَتْهُ﴾ جا (مه ریه م) سکی پر بوو به و (کو ره له وه) ﴿فَأَنْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا﴾ نه مجا به (سکه که) وه دوور که وتوه بو شوینیکی دوور (له که س و کاری) ﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ﴾ نه وسا ئیشی پیش زانی مندال بوون ناچاری کرد و بردی ﴿إِلَىٰ جَنَعِ النَّخْلَةِ﴾ بو لای قهدی دار خورمایه ک (تاله کاتی مندال بوومه نه که یدا خو ی پیوه بگریت و پالی پیوه بدات) ﴿قَالَتْ يَلَيْسَ بِي مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ (مه ریه م) و وتی ئای خوزگه پیش نه م (پروداوه) بمردمایه ﴿وَكَنتُ نَسِيًّا مَنَسِيًّا﴾ و من شتیکی له بیر چووه ی باس نه کراو بوومایه ﴿فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا﴾ نه مجا (جو بره نیل) بانگی مه ریه می کرد له ژیری (دار خورماکه) وه ﴿الْأَخْرَجْنِي﴾ (و وتی) خه فته مه خو و غه مبار مه به ﴿فَدَجَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا﴾ بنگومان په روه ردگارت له خوارته وه جو گه یه ک ئاوی بو فهرام هیتناوی ﴿وَهَرَبَىٰ إِلَيْكَ يُجْزِعُ النَّخْلَةَ﴾ قهدی نه و دار خورمایه ش بو لای خوت راوه شیتنه ﴿سَقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا﴾ خورمای تازه پی گه بیووت به سه ردا ده باریت ﴿

﴿فَكُلِي وَاشْرَبِي﴾ نہ مجا (لہو خورما) بخو و (لہو ناوش) بخورہ وہ ﴿وَقَرِّي عَيْنًا﴾ چاوو دل روشنہ
 ﴿فَأَمَّا تَرِينَ مِنْ الْبَشَرِ أَحَدًا﴾ جا نہ گہر ہر کہ سینکت بینی (پرسیاری ئەم مندالہی لی کردی)
 ﴿فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ بہ (ئیشارہت) پی بلی بہ راستی من قسہ نہ کردنم لہسہ خووم نہ زر کردوہ
 بؤ (خوای) میہرہ بان ﴿فَلَنْ أَكَلِمَ الْيَوْمَ أَنسِيًا﴾ لہ بہر ئەوہ ئەمرو قسہ لہ گہل ہیج کہ سینکدا ناکہم ﴿
 فَاتَّتْ بِهِ قَوْمَهَا﴾ جا بہو (مندالہوہ) ہاتہوہ بؤ لای کہس و کارہ کہی ﴿تَحْمِلُهَا﴾ ئەو (مندالہی)
 گرتبوو بہ باوہ شہوہ ﴿قَالُوا يَمْرُؤُا﴾ (خزمہ کانی) ووتیان ئەی مہریہم ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا قَرِيبًا﴾ بہ راستی
 شتیکی زور خراب و ئابرو بہرت کردوہ ﴿يَتَأَخَّتُ هَرُونَ﴾ ئەی ئەوہی وک خوشکی ہاروون
 وایت (لہ تہ قوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا﴾ نہ باوکت پیاوئکی خراب و داوین پیس
 بووہ ﴿وَمَا كَانَتْ أُمَّكَ بَغِيًّا﴾ نہ دایکت داوین پیس و زیناکار بووہ ﴿فَأَشَارَتْ إِلَيْهَا﴾ جا (مہریہم)
 ئیشارہتی بؤ ئەو (مندالہ) کرد ﴿قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان چوون قسہ بکہین ﴿مَنْ كَانَ فِي
 الْمَهْدِ صَيِّبًا﴾ لہ گہل منالیکدا کہ لہ بیشکہ دایہ ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (مندالہ کہ ہاتہ قسہو) ووتی
 بہ راستی من بہندہی خوام ﴿ءَاتَنِي الْكِتَابَ﴾ بہ راوی ئینجیلیم پی دەدات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ و دەمکات
 بہ پیغہ مہر ﴿وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ﴾ و ہ پیروز و فہرداری کردووم لہ ہر جینگاہ کدا ہم
 ﴿وَأَوْصَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ و فہرمانی پیداوم بہ نوئز کردن و بہ زہکات دان ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ ہتا لہ
 ژباندام و زیندووم ﴿وَبَرًّا بِوَالِدَتِي﴾ و (کردومی) بہ رولہیہ کی چاکہ کارو گوئرایہل بؤ دایکم
 ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نہی کردووم بہ ملہورئکی بہد رہفتار ﴿وَأَسْلَمْتُ عَلَى﴾ سلاوی خوام
 لہسہر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ﴾ ئەو رورہی کہ لہ دایک بووم وہ ئەو رورہی کہ دەمرم ﴿وَيَوْمَ
 أُبْعَثُ حَيًّا﴾ وہ ئەو رورہی کہ زیندوو دە کرئمہوہ ﴿ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ئەوہ (کہ باس کرا)
 عیسای کوری مہریہمہ ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ کہ ووتہیہ کی راستہ (دہ بارہی عیسا) ﴿الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ﴾
 کہ ئەوان (گاوور و جوولہ کہ کان) تئیدا دوو دلن ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾ ناگونجی و شایہن
 نی یہ بؤ خوا مندالی ہبیت ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاک و بنگہردی بؤ خوا ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ ہر کاتی بہوی
 کارنک بیی ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ﴾ ئەوہ بنگومان تہنہا پیی دەلی ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہ، یہ کسہر دەبیت ﴿
 وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بنگومان خوا بہرورہدگاری من و ئیوہشہ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کہواتہ ہر ئەو بہرستن
 ﴿هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئەمہیہ رینگا و ریبازی راست و دوست ﴿فَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾
 بہلام دەستہ و تاقمی (گاوور و جوولہ کہ) کان لہ نئو خوینادا رایان جیاواز بوو (لہ بارہی عیساوہ)
 ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا سزاو لہناو چوون بؤ ئەوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿مِنْ قَشَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لہ بیننی
 رورہ زور گہورہ کہ (کہ رورہی دوایی یہ) ﴿أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ﴾ ئای کہ چہندہ بیسہر و بینہرن (ئہو
 بی باوہرانہ) ﴿يَوْمَ يَأْتُونَنَا﴾ لہ رورہیکدا کہ دینہوہ بؤ لاماں (لہ قیامہتدا) ﴿لٰكِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ﴾ بہلام
 ستہ مکاران ئەمرو (لہ دونیادا) ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گو مرایہ کی ناشکر ادان ﴿

﴿وَأَنْذَرْتَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ئە‌و (ستە‌مه‌کار)‌انە لە‌پ‌رۆ‌ژی داخ و خە‌فە‌ت ب‌ترس‌ینه ﴿إِذْ قَضَى الْأَمْرُ﴾ کات‌ی کار و باری (خە‌ل‌کی) کۆ‌تایی پ‌ی دە‌ه‌ین‌ری ﴿وَهُرْفِي عَقْلَةٍ﴾ لە‌ کات‌یک‌دا ئە‌وانە غافلن ﴿وَهُرْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ و با‌وه‌پ‌یش ن‌ه‌ین‌ن (بە‌پ‌رۆ‌ژی د‌وایی) ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ بە‌راستی هەر ئ‌یم‌ه ﴿تَرْتُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا﴾ دە‌بینە میرات‌گری زه‌وی و ئە‌وه‌ی لە‌سه‌ریه‌تی ﴿وَاللَّيَالِيُ جَعُونَ﴾ و هەر بۆ‌ لای ئ‌یم‌ه دە‌گە‌ر‌ینه‌وه ﴿وَأَذْكَرَ فِي الْكِتَابِ بَرَاهِيمَ﴾ وە (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) لە‌ قورئان‌دا با‌سی ئ‌ی‌بر‌اه‌یم ب‌کە ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ بە‌راستی ئە‌و (ئ‌ی‌بر‌اه‌یم) زۆ‌ر راست‌گۆ و پ‌ت‌غه‌م‌بەر بو‌و ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ﴾ کات‌ی بە‌ با‌و‌کی ووت ﴿يَتَّابِتْ﴾ ئە‌ی با‌و‌کی خۆ‌شه‌ویستم ﴿لِمَ تَعْبُدُ﴾ بۆ‌ دە‌پ‌ه‌رستی ﴿مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يَبْصُرُ﴾ ش‌تی کە ن‌اب‌یستی و ن‌اب‌ینی ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا﴾ وە ه‌یچ سو‌ود‌ن‌کت پ‌ی ن‌ا‌گە‌یه‌نی ﴿يَتَّابِتْ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ﴾ ئە‌ی با‌و‌کی خۆ‌شه‌ویستم بە‌راستی د‌ن‌یابە زان‌ست و زانیاری‌کم بۆ‌ هات‌وو‌ه ﴿مَا لَمْ يَأْتِكَ﴾ کە بۆ‌ تۆ ن‌ه‌ات‌وو‌ه (و‌پ‌یت ن‌ه‌د‌را‌وه) ﴿فَاتَّبَعَنِي﴾ کە واتە شو‌یت‌م کە‌وه و گو‌یر‌ای‌ه‌م ب‌کە ﴿أَهْدِيكَ صِرَاطًا سَوِيًّا﴾ ر‌یت‌م‌وون‌یت دە‌کە‌م بۆ‌ ر‌ی‌بازی راست ﴿يَتَّابِتْ لَا تَعْبُدُ الشَّيْطَانَ﴾ ئە‌ی با‌و‌کی خۆ‌شه‌ویستم ش‌ه‌یتان مە‌پ‌ه‌رستە ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ بە‌راستی ش‌ه‌یتان ﴿كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا﴾ هە‌م‌یشە سە‌ر‌پ‌ت‌چی کەر و یا‌خی یە لە‌ خ‌وای م‌ی‌ه‌رە‌بان ﴿يَتَّابِتْ إِنِّي أَخَافُ﴾ ئە‌ی با‌و‌کی خۆ‌شه‌ویستم بە‌راستی دە‌ترسم (گەر بە‌ک‌اف‌ری ب‌م‌ری) ﴿أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ﴾ تو‌وش‌ی س‌زایە‌ک ب‌بی ﴿مَنْ أَلْرَّحْمَنِ﴾ لە‌ لایە‌ن خ‌وای م‌ی‌ه‌رە‌بان‌ه‌وه ﴿فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا﴾ ئ‌ی‌تر ب‌ی‌ت‌ه‌ ه‌ا‌ور‌ی و ه‌ا‌ودە‌می ش‌ه‌یتان (لە‌دۆ‌زه‌خ‌دا) ﴿قَالَ أَرَأَيْتُ أَنْتَ عِنْدَ الْهَيْتِي﴾ (با‌و‌کی) ووت‌ی تۆ واز لە‌ پ‌ه‌رست‌را‌وه‌کان‌ی م‌ن د‌یت‌ی (و‌ن‌ایان‌پ‌ه‌رستی)؟! ﴿يَتَّابِرْ هَيْدٌ﴾ ئە‌ی ئ‌ی‌بر‌اه‌یم ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ لَأَرْجُمَنَّكَ﴾ سو‌ین‌د‌ب‌ی ئە‌گەر واز ن‌ه‌یت‌ی (لە‌قسە ووت‌ن بە‌ پ‌ه‌رست‌را‌وه‌کان‌م) د‌ن‌یابە بە‌رد باران‌ت دە‌کە‌م ﴿وَأَهْجُرْ فِي مَلِيًّا﴾ (دە‌ی) ب‌رۆ‌ ما‌وه‌یە‌کی زۆ‌ر دو‌ور کە‌وه‌ره‌وه‌ ل‌یم ﴿قَالَ سَلَّمْتُ عَلَيْكَ﴾ (ئ‌ی‌بر‌اه‌یم) فە‌رم‌و‌ی سە‌لام‌ت ل‌ی ب‌یت ﴿سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي﴾ لە‌ مە‌ود‌وا دا‌وای ل‌ی بو‌رد‌نت بۆ‌ دە‌کە‌م لە‌ پ‌ه‌ر‌وه‌رد‌گ‌ارم ﴿إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا﴾ (چون‌کە) بە‌راستی ئە‌و (پ‌ه‌ر‌وه‌رد‌گ‌ار) لە‌گە‌لم‌دا م‌ی‌ه‌رە‌بان‌ه‌ (و‌د‌وع‌ام گ‌یر‌ا‌ده‌کات) ﴿وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ﴾ وە دو‌وره‌ پ‌ه‌ر‌ت‌ز دە‌ب‌م لە‌ ئ‌ی‌وه‌و ئە‌و ش‌تانە‌ش دە‌پ‌ه‌رست‌ن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ج‌گە‌ لە‌ خ‌وا ﴿وَأَدْعُوا رَبِّي﴾ تە‌ن‌ها پ‌ه‌ر‌ورد‌گ‌ارم دە‌پ‌ه‌رستم ﴿عَسَى﴾ ئ‌وم‌ید‌ه‌وارم ﴿أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾ لە‌ پ‌ه‌رست‌ن و ن‌زای پ‌ه‌ر‌وه‌رد‌گ‌ارم دا‌بی ه‌ی‌وا و ن‌ائ‌وم‌ید‌ ن‌ه‌ب‌م (وه‌کو ئ‌ی‌وه) ﴿فَلَمَّا أَعْتَزَلْتَهُمْ﴾ ج‌ا کات‌ی (ئ‌ی‌بر‌اه‌یم) دو‌ور کە‌وته‌وه‌ ل‌ی‌یان (لە‌گە‌له‌ ب‌ت پ‌ه‌رستە‌کە‌ی) ﴿وَمَا يَعْزُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ و‌له‌و ش‌تانە‌ش ئە‌وان دە‌یان پ‌ه‌رست ج‌گە‌ لە‌ خ‌وای گ‌ه‌وره ﴿وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ ئ‌یم‌ه ئ‌ی‌س‌ح‌اق (لە‌ ئ‌ی‌س‌ح‌اق‌یش) یە‌ع‌ق‌وب‌مان پ‌ی بە‌خ‌شی ﴿وَكَلَّا جَعَلْنَا نَبِيًّا﴾ و ه‌ه‌ریە‌ک لە‌ و‌ان‌ی‌ش‌مان کرد بە‌ پ‌ت‌غه‌م‌بەر ﴿وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ لە‌ پ‌ه‌حمە‌تی خ‌ۆ‌مان ئە‌وان‌مان بە‌ه‌رمە‌ند کرد ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا﴾ با‌سی چ‌اک‌ه‌ی ئە‌وان‌مان خ‌ستە‌ سە‌ر ز‌مان‌ی (ئ‌اده‌م‌یز‌اده‌کان) ﴿وَأَذْكَرَ فِي الْكِتَابِ مُوسَى﴾ لە‌ قورئان‌دا با‌سی مو‌وسا ب‌کە ﴿إِنَّهُ كَانَ مُخْلِصًا﴾ بە‌راستی ئە‌و (کە‌س‌یک‌ی) ه‌ه‌ل‌ب‌زاردە‌ بو‌و (ب‌ی گ‌ه‌رد‌بو‌و لە‌ ن‌ات‌ه‌وا‌وی) ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و ئ‌ی‌را‌و و پ‌ت‌غه‌م‌بەر بو‌و (بۆ‌ خە‌ل‌کی) ﴿۱۱﴾

﴿وَنَدَبْنَاهُ﴾ وه ئیمه نهومان بانگ کرد ﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ له لای راستی کیوی طوره وه ﴿وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا﴾ وه نهو (مووسا) مان نزیك کرده وه تا قسه‌ی له گه‌ل بکه‌ین ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ وه له به زه‌سی و به خشنده‌یی خوْمان به خشیمان بهو (مووسا) ﴿أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا﴾ هاروونی برای که پیغه مبه‌ر بوو ﴿وَأَذَكَّرْنَا فِي الْكِتَابِ إسمَاعِيلَ﴾ وه له قورئاندا باسی ئیسماعیل بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بیگومان نهو له په‌یمان و به‌لینه کانیدا راست گو بوو ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و نهو نیرراوو پیغه مبه‌ری خوا بوو ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ﴾ وه همیشه فرمانی ددها به خیزان و کس و کاری ﴿بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ به نویژ کردن و زه‌کات دان ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ وه همیشه لای په‌روه‌ردگاری جیگه‌ی په‌زامه‌ندی بوو ﴿وَأَذَكَّرْنَا فِي الْكِتَابِ إدریسَ﴾ وه باسی ئیدریس بکه له قورئاندا ﴿إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾ به راستی نهو زور راست گو و پیغه مبه‌ر بوو ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ و پایه و په‌یمان بلند و به‌رز کرده وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی (که باس کران) که سانیکن که خوانیعمه‌ت و چاکه‌ی خو‌ی پشت به‌سهریاندا ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ﴾ لهو پیغه مبه‌رانه‌ی که له نه‌وه‌ی ناده‌من (وه‌ک ئیدریس) ﴿وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ وه له (نه‌وه‌ی) نه‌وانه‌یش (که له که شتیبه که‌دا) له گه‌ل نوح دا هه‌لمان گرتن (وه‌ک ئیبراهیم) ﴿وَمِنَ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ﴾ وه له نه‌وه‌ی ئیبراهیم و یه‌عقوب (وه‌ک ئیسماعیل و یوسف) ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا﴾ وه نه‌وانه‌ی هیدایه‌ت‌مان داون هه‌لمان بزاردوون ﴿إِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ﴾ نا نه‌وانه هه‌ر کاتی‌ئایه‌ته‌کانی‌خوای به به‌زه‌بیان بو بخوئیریته وه ﴿خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ ده‌ست به‌جی ده‌که‌ون به‌رودا به‌سوژده و گریانه وه ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَدْرِهِ خَلْفٌ﴾ نه‌مجا له پاش نه‌وان که سانیکن (له نه‌وه‌کانیان) بوونه جینشینیان ﴿أَصَاغُوا الصَّلَاةَ﴾ که نویژیان ده‌فه‌وتاند ﴿وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ﴾ و شوین هه‌واو ئاره‌زوو که‌وتن ﴿فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا﴾ جا نه‌وانه له داهاتوودا تووشی (سزای) گو‌م‌راییان ده‌بن ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ جگه له‌وه‌ی که توبه‌ی کردینت و باوه‌ری هینابیت ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کارو کرده وه‌ی چاک‌ی کردینت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نا نه‌وانه ده‌چنه به‌هه‌شته وه ﴿وَلَا يُظَلَّمُونَ فِيهَا شَيْئًا﴾ و هیچ سته‌مینکیان لی‌ناک‌ریت (له پاداشتی کرده وه چاکه‌کانیان که‌م نا‌ک‌ریته وه) ﴿جَنَّاتِ عَدْنٍ﴾ به‌هه‌شتانی جینی مانه وه‌ی همیشه‌یی یه ﴿الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ﴾ که‌خوای میهره‌بان به‌لینی داوه ﴿عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ﴾ به‌به‌نده‌کانی که نادیارو په‌نه‌انه و به‌چاونه‌یابینیوه ﴿إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا﴾ به‌راستی خوا به‌لینی به‌دی دیت ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾ (به‌هه‌شتیبه‌کان) له به‌هه‌شتدا هیچ ووته و قسه‌یه‌کی بی‌سوود نابستن ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾ ته‌نها سه‌لام کردن ده‌بیستن ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ ثَمَرٍ﴾ له‌ویدا رزق و رۆزی ناماده‌یه بویان ﴿بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ به‌بیانیان و ئیواراندا ﴿تِلْكَ الْجَنَّةُ﴾ نه‌و به‌هه‌شته‌ی باسی کرا ﴿الَّتِي نُورِثُ﴾ نه‌وه‌یه که ده‌یه‌به‌خشین ﴿مِنَ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ نَبِيًّا﴾ به‌و که‌سانه‌ی که (له دونیادا) پاریزکار و له‌خواترس بوون له به‌نده‌کانمان ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ ئیمه (فریشته‌کان) له ئاسمانه وه دانابه‌زین به فرمانی په‌روه‌ردگارت نه‌بی ﴿لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِيَنَا وَمَا خَلْفَنَا﴾ ته‌نها بو خوا به (و خوا ده‌زانی) هه‌موو کاروباری داهاتوو رابووردوو ﴿وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ﴾ و ئیستا مان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ وه په‌روه‌ردگارت (کرده وه‌ی به‌نده‌کانی) له‌بیر نه‌کردوه ﴿

﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ که په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هرچی له‌نیوانیاندا به
 ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾ که‌واته بیهرسته و زور خوگر به له په‌رستنیدا ﴿هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا﴾
 ئایا ئاگاداریت وینه‌ی ئه‌و (خوایه‌کی تر) هه‌بیت ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ﴾ ئاده‌می (بی‌بروا) ده‌لی
 ﴿أَيُّدَا مَأْمُوتُ﴾ ئایا که مردم ﴿لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا﴾ له‌داهاتوودا به‌زیندوویی (له‌گور) ده‌رده‌هیتیریم ﴿وَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ﴾ ئه‌وه ئاده‌میزاد بو‌بیرناکاته‌وه ﴿أَنَا خَلَقْتَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌بینگومان ئیمه له‌سه‌ره‌تا‌وه
 ئه‌ومان دروست کردووه ﴿وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾ که‌ئو شتیک نه‌بوو ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ﴾ ئه‌مجا سویند
 به‌په‌روه‌ردگارت ئه‌و (بی‌بروایانه) کو‌ده‌که‌ینه‌وه (له‌روژی دوا‌بیدا) ﴿وَالشَّيْطَانِ﴾ (له‌گه‌ل)
 ئه‌و شه‌یتانانه‌ی (که‌گومرایان کردن) ﴿ثُمَّ لَنَحْضُرَنَّهُمْ﴾ پاشان به‌راستی هه‌موویان ئاماده‌ده‌که‌ین
 ﴿حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا﴾ به‌ده‌وری دوزه‌خدا به‌سه‌ر ئه‌ژنویاندا که‌وتوون (له‌به‌ر ترسناکی ئه‌و روزه) ﴿وَلَنَنْزِعَنَّ﴾
 پاشان بینگومان ده‌ری دینین (و ده‌یخه‌ینه دوزه‌خه‌وه) ﴿مِنْ كُلِّ شَيْعَةٍ﴾ له‌هر پیرو
 ده‌سته‌یه‌ک ﴿أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِتِيًّا﴾ کامه‌یان تاوانبارتر (یاخی تر) بووه له‌به‌رانبه‌ر خوای میهره‌باندا
 ﴿ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ﴾ ئه‌مجا بینگومان ئیمه زاناترین ﴿بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلِيًّا﴾ به‌وانه‌ی که‌شیاو‌ترن
 بخرینه دوزه‌خ و بسوتین پی ﴿وَإِنْ تَسْكُرْ﴾ که‌س نیبه له‌ئیوه ﴿إِلَّا وَارِدُهَا﴾ نه‌روات و تینه‌به‌ریت
 به‌سه‌ر دوزه‌خدا ﴿كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ (ئو تپه‌رینه) بریاریکی براوه‌یه له‌په‌روه‌ردگارت‌وه ﴿وَلَنَنْزِعَنَّ﴾
 دواتر ئه‌وانه‌رزگار ده‌که‌ین که‌پاریزکار وله‌خواترس بوون ﴿وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا﴾
 جیثیا و سته‌م کاران له‌سه‌رچوک له‌ناو (دوزه‌خ) دا ده‌هیلینه‌وه ﴿وَإِذَا نَسَخْنَا إِلَيْنَا تِيبَتِ﴾
 هه‌ر کاتی ئایه‌ته‌روون و ناشکراکانی ئیمه به‌سه‌ریاندا بخوینرایه‌ته‌وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئه‌وانه‌ی
 بی‌بروا بوون ده‌یان ووت ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌وانه‌ی ئیمانیان هیتا بوو ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا﴾
 کام له‌م دوو کو‌مه‌له‌جی و شوینی (خانوو به‌ره‌ی) خوشتره ﴿وَإِحْسَنُ نَدِيًّا﴾ و کو‌رو
 مه‌جلیسی چاکتره ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ﴾ وه‌پیش ئه‌مان چه‌ندیمنان له‌ناو برد ﴿مِنْ قَرْنٍ﴾ له‌گه‌له
 (بی‌باوه‌ره‌کان) ﴿هُمْ أَحْسَنُ أَثْنًا وَرِيًّا﴾ که‌ل و په‌لی ناومال و لاشه و قیافه‌تیشیان له‌مان جوانتر بوو ﴿وَلَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾
 ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ئه‌وه‌ی له‌گومرایسی دایه ﴿فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا﴾
 باخوای میهره‌بان مو‌له‌تی پی‌بدات و ته‌مه‌نی دریز بکات (تازیاتر تاوان بکه‌ن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾
 هه‌تا کاتی ئه‌و هه‌ره‌شانه‌ی کراوه‌لییان ده‌بینن (دیته‌دی) ﴿إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ﴾ (ئه‌وه‌ش) یان
 سزایه (له‌دنیا‌دا) یان (هاتنی) روژی دوا‌بیه ﴿فَسَيَعْمُونَ﴾ جاله‌داهاتوودا ده‌زانن ﴿مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾
 کی جیگا و شوینی (خانوو به‌ره‌ی) خراب و ناخوشه ﴿وَإِضْعَافُ جُنْدًا﴾ وه‌کی سه‌رباز و له‌شکری
 بی‌هیزتره (کافران یان باوه‌رداران) ﴿وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى﴾ ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ریبازی
 هیدایه‌ت بوون خوا هیدایه‌تبان بو‌زیاده‌کات ﴿وَالْبَلِيقَاتُ الصَّالِحَاتُ﴾ ئه‌و کرده‌وه چاکانه‌ی له
 (روژی دوا‌بیدا) ده‌مینه‌وه ﴿حَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ لای په‌روه‌ردگارت پاداشتی چاکتره ﴿وَخَيْرٌ مَرَدًّا﴾
 و ناکامیشی باشتره ﴿۷۱﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ نایا ئەو کہ سەت دیوہ ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بی باوہر بوو بە نیشانہ و نایہ تہ کانی ئیمہ
 ﴿وَقَالَ﴾ ووتی ﴿لَأَوْتِينَ مَالًا وَوَلَدًا﴾ (لہ پوژی دوایشدا) مال و کورم بی دەدری ﴿۷۷﴾ ﴿أَطْلَعَ الْعَيْبُ﴾
 نایا بہ نہیتیہ کان ناگادارہ ﴿أَوَأَتَّخِذُ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ یا بہ لینی لہ خوای میہرہ بان وەر گرتووہ ﴿۷۸﴾
 ﴿كَلَّا﴾ نہ خیر (وانیہ) ﴿سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ﴾ لہ مہ وپاش ئەوہی دەیلنی دەینوسین (لہ سہری)
 ﴿وَسَمِعُ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَذًا﴾ ماوہی سزای بو دریز دە کہینہوہ ﴿۷۹﴾ ﴿وَرَبُّهُ مَا يَقُولُ﴾ ئەوہی ئەو دەیلنی
 (لہ مال و مندال) بہ میرات لی وەر دە گرینہوہ ﴿وَيَأْتِينَا قُرْآنًا﴾ (لہ پوژی دوایشدا) بہ تہ نہا دیتہوہ لامان ﴿۸۰﴾
 ﴿وَأَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ﴾ ئەوانہ بیجگہ لہ خوا بریاریان داوہ بو خویان ﴿ءِالِهَةً﴾ چہند پەرستراوئک
 ﴿لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ بو ئەوہی ئەو پەرستراوانہ بینہ یارمہ تی دەر (و تکا کار) بویان ﴿۸۱﴾ ﴿كَلَّا﴾
 نہ خیر (وانیہ) ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾ بہ لکو پەرستراوہ کان (لہ قیامت دا) ئینکاری پەرستتہ کہی
 ئەوان دە کہن ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ صِدْدًا﴾ وە دەبنہ دژیان و بہرہر چیان دەدہنہوہ ﴿۸۲﴾ ﴿الَّذِينَ﴾ نایا نہ تدیوہ
 (سہر نجت نہ داوہ) ﴿أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ﴾ کہ بیگومان ئیمہ شہیتانہ کانمان زال کردووہ ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 بہ سہر بی باوہر ان دا ﴿تَوْرَهُمْ آدًا﴾ چاک ہانیان دەدہن (بو کوفر و تاوان) ﴿۸۳﴾ ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾
 جا (ئہی موحممہ دﷺ) پہ لہ یان لی مہ کہ ﴿إِنَّمَا عُدَّتْ لَهُمْ عَدَا﴾ بیگومان ئیمہ بہ ژمار دنیکی ورد (پوژانی
 تہ مہ نیان) دہ ژمیرین ﴿۸۴﴾ ﴿يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ﴾ باسی ئەو پوژہ بکہ کہ پاریز کاران ولہ خوا ترسان کو
 دە کہینہوہ ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدًّا﴾ دەستہ دەستہ و کو مہل کو مہل بہر پز و حورمہ تہوہ دەیانہ بن بو لای خوای
 میہرہ بان ﴿۸۵﴾ ﴿وَتَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ﴾ تاوانباریش دەدہینہ بہر ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَرِذًا﴾ بو دوزخ بہ تینویہ تی (بہ ویتہی
 گہ لہ ئازہل) ﴿۸۶﴾ ﴿لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ﴾ دەسہ لاتی تکاو لالہ یان نی یہ ﴿إِلَّا مَن﴾ جگہ لہو کہ سہی
 ﴿أَتَّخِذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا﴾ بہ لینی لہ خوای میہرہ بان وەر گرتووہ (وہک پیغہ مہر ان و شہ ہیدان) ﴿۸۷﴾
 ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ (گاوور و جوولہ کہ کان) دەیان ووت خوا مندالی بو خوئی داناوہ
 ﴿۸۸﴾ ﴿لَقَدْ جِئْتُمُ شَيْئًا إِذَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی شتیکی زور نابہ جی و سہیر دەلین ﴿۸۹﴾
 ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ﴾ نزیکہ ئاسمانہ کان ﴿يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ﴾ لہ ت لہ ت و پارہ پارہ بین لہ بہر ئەو (قسہیہ)
 ﴿وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ﴾ و (نزیکہ) زہویش شہق بہریت و بقلیشی ﴿وَنَحْنُ الْجِبَالُ هَذَا﴾ و (نزیکہ) چیاکان
 بہ یہک جار پرخین ﴿۹۰﴾ ﴿أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ لہ بہر ئەوہی (بی باوہر ان) مندال دەدہنہ پال خوای
 میہرہ بان ﴿۹۱﴾ ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ﴾ بو خوای میہرہ بان شیوانیہ ﴿أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ کہ مندالی ہہ بی ﴿۹۲﴾
 ﴿إِن كُنتُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ہہ موو ئەوانہی لہ ئاسمانہ کان و زہویدان ﴿إِلَّا إِيَّايَ الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾
 بہ بندہ بی دینہ لای خوای میہرہ بان (ہیچ کہ سنی لہوانہ نیہ بہندہی خوای میہرہ بان نہ بی) ﴿۹۳﴾
 ﴿لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ہہ موویانی سہر ژمیری کردووہ بہ ژماردن ﴿۹۴﴾
 ﴿وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَرْدًا﴾ ہہر ہہ موویان بہ تاک و تہنہا دینہوہ بو لای (خوا) لہ پوژی
 قیامتدا ﴿۹۵﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانه ی که باوهر بیان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیشیان کردووه ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ بینگومان خوی میهره بان خوْشه ویستیان ده کات (له دلی باوهر داراندا) ﴿فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ﴾ جا به راستی نیمه قورئانمان له سهر زمانی توْ ناسان کردووه ﴿لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ﴾ تا مژده ی پی بدهیت به پاریزکاران و له خواترسان ﴿وَنُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا﴾ نه و که سانه شی پی بترسیتیت که به سه ختی دژایه تیت ده کهن ﴿وَكُرْ أَهْلًا مَّا قَبْلَهُمْ مِّن قَرْنٍ﴾ گهل و کومه لی زورمان پیش نه مان (له بهر خرابیان) له ناوبرد ﴿هَلْ نُحِثُّ مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ﴾ نایا هه ست نه کهیت به هیچ که سینک له وانه مابیت؟ ﴿أَوَلَسَّمْ لَهُمْ رِكْرًا﴾ یان هیچ وورته و سرته به کیان ده بیستیت ﴿۱۸﴾

سوره تی ﴿طه﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿طه﴾ به (طا، ها) ده خوینریتته وه، خوا زاناره به مانا که ی بوزانیاری زیاتر سهیری سه ره تای سوره تی (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ قورئانمان نه نار دوته خواره وه بو سهر تو ﴿لِتَشْقَى﴾ بو نه وه ی دوو چاری نارچه تی غم و په ژاره بیت ﴿۲﴾ ﴿الْأَنْذَكِرَةَ لِمَنْ يَخْشَى﴾ ته نها ناموزگاری و بیر خستنه وه به بو نه و که سه ی (له خوا) ده ترسی ﴿۳﴾ ﴿تَنْزِيلًا مِّمَّنْ﴾ (نم قورئانه) به به ش به ش نیر دراوته خواره وه له لایه ن زاتیکه وه ﴿خَالِقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى﴾ که زه وی و ناسمانه به رزو بلنده کانی دروست کردووه ﴿۴﴾ ﴿الرَّحْمَنُ﴾ که (خوی) میهره بانه ﴿عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ که به رز بووه سهر عهرش و قهراری گرت (به و شیوه ی شیایو بیت نیمه چونه تیه که ی نازانین) ﴿۵﴾ ﴿لَهُ مَنَافِي السَّمَوَاتِ وَمَنَافِي الْأَرْضِ﴾ ته نها مولکی خوا به نه وه ی له ناسمانه کان و نه وه ی له زه ویدایه ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى﴾ وه نه وه ی له نیوانیاندایه و نه وه ی له ژیر خاکدایه ﴿۶﴾ ﴿وَإِنْ نَجَّهْتَ بِالْقَوْلِ﴾ نه گهر تو به ناشکرا قسه بکهیت ﴿فَإِنَّهُ يَعْلَمُ الْسِرَّ وَخَفِي﴾ نه وه به راستی نه و (خوا) نهیتی و له نهیتی شاراوهریش ده زانی ﴿۷﴾ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا (نه و زانه به) که هیچ به رستر اوینکی تری به هق و راستی نی به جگه له نه و ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ ته نها بو نه وه ناوه هره جوانه کان ﴿۸﴾ ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) نایا هه وال و ده نگویاسی موسا پیغه مبهرت پی گه یشتووه ﴿۹﴾ ﴿إِذْ رَأَى نَارًا﴾ کاتی ناگرینکی بینی (له گهرانه وه بیدا بو میصر له شه وینکی سارردا) ﴿فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ جا (موسا) ووتی به خیزانه که ی لیره بمیننه وه ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به راستی من ناگرینکم به دی کردووه ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ﴾ (نه روم بو لای) بدلکو له و ناگره چلوسکیکتان بو بیتم (خوتانی پی گهرم بکه نه وه) ﴿أَوْ آجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾ یان لای نه و ناگره رینگا نیشان ده رینکم ده ست که وی ﴿۱۰﴾ ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا﴾ جا که گه شته لای (ناگره که) ﴿يُودَىٰ يَمُوسَىٰ﴾ بانگی لی کرا: نه ی موسا ﴿۱۱﴾ ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به راستی من پهروه ردگاری تو ﴿۱۲﴾ ﴿فَأَخْلَعَ نَعْلَيْكَ﴾ ده ی پتلاوه کانت داکه نه (له بهر ریزی شوینه که) ﴿إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ چونکه بینگومان تو له شیوی پیروزو به فهری (طووا) دایت ﴿۱۳﴾

﴿وَأَنَا آخَرُكَ﴾ من توّم هہ لبرژاردووه (بو پنیغه مبه رایه تی) ﴿فَأَسْمِعْ لِمَا يُوحَى﴾ که واته گوی بگره
 بوئه وهی نیگاده کری (بو ت) ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ به راستی هہر من خوام ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ هیچ
 بهر ستر اوینکی راست نیبه جگه له من ﴿فَاعْبُدْنِي﴾ که واته من بهرسته ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾
 به چاکی نوئژ به جی بیته نامنت بیته وه یاد ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾ بنگومان روژی دوایی دیت
 ﴿كَأَدْحَفِيهَا﴾ نریک بوو (کاتی هاتنی له خویشم) بشارمه وه، (چا جای له فریشته و پیغه مبه ران، که واته
 زانینی کاتی هاتنی روژی دوایی ته نها په روه ردگار ده یز انیت) ﴿لِيُجْزَى﴾ بوئه وهی پاداشت بدریته وه ﴿كُلُّ
 نَفْسٍ﴾ هه موو که سینک ﴿بِمَا تَعْمَلُ﴾ به گویره ی نهو کرده وهی که ده یکات ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا﴾
 جا بار یگری نه کات لی ی ﴿مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾ نهو که سه ی باوهری نی به وه (قیامه ته) ﴿وَاتَّبَعَ هَوَاهُ﴾
 و شوین هه و او ناره زووی خو ی که وتووه ﴿فَتَرَدَّى﴾ نهو سا تیا ده چیت ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ
 يٰمُوسَى﴾ (خوا فهر مووی) نهی مووسا نهو چیه به ده سستی راسته وه ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ﴾ (مووسا)
 فهر مووی نهو گوچانه که مه ﴿أَتَوَكَّؤُا عَلَيَّهَا﴾ خوّم ددهم به سه ریدا (کاتی رویشتن) ﴿وَأَهْشُ بِهَا
 عَلَى عَنَمِي﴾ گه لای دره ختی پی دهوهریتم بو مه ره کانم ﴿وَلِي فِيهَا مَعَارِبٌ أُخْرَى﴾ وه چند کارو پتویستی
 تری پی ده که م ﴿قَالَ أَلْقَهَا يٰمُوسَى﴾ (خوا) فهر مووی نهی مووسا گوچانه که ت فری بده ﴿قَالَ
 أَلْقْنَهَا﴾ جا نهویش فریسی دا ﴿فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾ ده ست به جی گوچانه که بووه به مارنک
 به خیرایی ده رویشت (مووسا ترسا) ﴿قَالَ﴾ (خوای گه وره) فهر مووی ﴿خُذْهَا وَلَا تَحْفَ﴾ بیگره و
 مه ترسه ﴿سَتُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى﴾ دلنیا به دهی گیرینه وه بو شیوه که ی به که م جاری (ده بکه ینه وه
 به گوچان) ﴿وَأَضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ﴾ ده ستت بخهره بن بالت (پاشان دهری بیته) ﴿تَخْرُجُ بَيْضَاءَ﴾
 که دهر دیت سپیبه (وه ک کافور دهره وشیتته وه) ﴿مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ﴾ بی نهو وهی به له کی و نه خوشی بیت
 ﴿آيَةٌ أُخْرَى﴾ (نه مه ش) موعجیزه یه کی تره (جگه له گوچانه که ت) ﴿لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى﴾ بو
 نهو وهی هندی له موعجیزه و به لگه گه وره کانی خو مانت پیشان بده ین ﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ﴾ بر بو
 لای فیرعه ون ﴿إِنَّهُ رَطْفَنِي﴾ چونکه به راستی له سنور دهر چووه و یاخی بووه ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي
 صَدْرِي﴾ (مووسا) ووتی په روه ردگارم سنگم (دل و دهر ونم) فراوان بکه ﴿وَوَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾
 وه نیش و کارم بو ناسان بکه ﴿وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي﴾ و گرنی زمانیشم به ره لا بکه ﴿يَقْفَهُ أَوْ لِي﴾
 بوئه وهی له قسه کانم تیگهن ﴿وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي﴾ وه له خزم و که سی خوّم که سینک بکه ره
 پشتیوانم ﴿هَرُونَ أَخِي﴾ که هاروونی برامه ﴿أَشْذِيبَهُ أَزْرِي﴾ پشتمی پی قایم و به هیز بکه
 ﴿وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي﴾ بیکره هه او به شم له کاره که مدا (گه یاندنی به یامی خوا) ﴿كَيْ سُبِّحَكَ
 كَبِيرًا﴾ بوئه وهی زور ستایشت بکه ین ﴿وَنَذُرُكَ كَبِيرًا﴾ وه یاد و زیکری زورت بکه ین ﴿إِنَّكَ
 كُنْتَ بِتَابِعِيرَا﴾ به راستی تو بینای به (هه موو شتیکی) نیمه ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَى﴾ (خوای
 گه وره) فهر مووی به راستی نهو وهی داوات کرد پیت دراهه ی مووسا ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً
 أُخْرَى﴾ سویند به خوا به راستی نیمه جار یکی تر منه تمان ناو ته سهرت ﴿۳۷﴾

﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ ﴿۱﴾ كَاتِي تَيْمَه نَاگاداری دایکتمان کرد ﴿مَا يُوحَىٰ﴾ ئه‌وه‌ی پئیوست بوو نَاگادار بکرنیت ﴿۱﴾
 ﴿أَنْ أَقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ﴾ که نهو (موسای شیره‌خوره) بخهره ناو سندوقیکه‌وه ﴿فَأَقْدِفِيهِ فِي التَّابُوتِ﴾ ئه‌مجا فرئی دهره
 دهریاوه ﴿فَلْيَلْقِهِ التَّيْمُ بِالسَّاحِلِ﴾ جا باده‌ریاش بیبانه که‌ناری ناوه‌که ﴿يَأْخُذُهُ عَدُوُّهُ وَعَدُوُّهُ﴾ (له ناکامدا) دوزمنی
 من و دوزمنی نهو (که‌فیرعه‌ونه) بگریته‌وه ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي﴾ له لایه‌ن خومه‌وه جوژه خوشه‌ویستییه‌کم
 پیدایست ﴿وَلْيَضْحَكْ عَلَىٰ عَيْنِي﴾ بو ئه‌وه‌ی په‌روه‌ده بکرنیت له پیش چاوی خوم (به چاودیری و پاریزگاری خوم) ﴿۱﴾
 ﴿إِذْ تَشَىٰ أَخْتُكَ﴾ (له بیرت بی) کاتی که خوشکه‌کات دهر ویشست ﴿فَتَقُولُ﴾ و ده‌یووت (به فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی
 که موسا ده‌گریا و شیریه‌تیکی نه‌ده‌خوارد) ﴿هَلْ أَذُكُّرٌ عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ﴾ که‌سینکتان نیشان بدهم که به‌خیوی
 کات و بیگریته‌هستو ﴿فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ﴾ به‌وه‌یه‌وه تو‌مان گیرایه‌وه بو لای دایکت ﴿كَيْ تَفَرَّغَ عَلَيْهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾ تا چاو
 ودلی‌گه‌ش بیته‌وه و خه‌ف‌ت نه‌خوات ﴿وَوَقَّاتِكَ نَفْسًا﴾ وه که‌سینکت کوشت (له تاقمی فیرعه‌ون) ﴿فَتَجَنَّبْتِكِ مِنَ الْعَمْرِ﴾
 به‌لام تیمه رزگارمان کردی له و غه‌م و په‌زاریه‌ه ﴿وَوَقَّاتِكَ فُتُونًا﴾ وه دوو‌چاری چنده‌ها تاقی کردنه‌وه‌مان کردی
 ﴿فَلَيْسَتْ سِينِينَ﴾ ئه‌مجا چند سالیک مایته‌وه ﴿فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ له‌ناو خه‌لکی مه‌دیه‌ندا ﴿فَتُرْجَتُ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمُوسَىٰ﴾ پاشان
 نه‌ی موسا له کاتی دیاری کراودا (بو پیغه‌مبه‌رایه‌تی) هاتو‌ویته‌ئیره ﴿وَأَصْطَفَيْتُكَ لِتَفِيْسِي﴾ وه تو‌م هه‌لبزارد بو
 خوم (تا‌کو پیغه‌مبه‌ر بیت و په‌یامی من را‌گه‌یه‌نیت) ﴿أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِمَا بَيْنِي﴾ بر و خوت و برا‌ک‌ت به‌به‌لگه
 و موعجزه‌کانمه‌وه ﴿وَلَا تَبَيَّنْ فِي ذِكْرِي﴾ سستی نه‌که‌ن له زی‌کر و یادی مندا ﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾ هه‌ردو و کتان
 بر و ن بو‌لای فیرعه‌ون ﴿إِنَّهُ رَطَقَنِي﴾ چونکه به‌راستی له‌سنوور دهر‌چووه و یا‌خی سووه ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا﴾
 جا‌قه‌سی له‌گه‌ل بکه‌ن به‌نه‌رم و نیانی ﴿لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ﴾ به‌لکو بیربکاته‌وه یا‌ترسی (له‌سزای خوا) ﴿قَالَ﴾
 رَبَّنَا هه‌ردو و کیان و وتیان نه‌ی په‌روه‌دگارمان ﴿إِنَّا نَخَافُ﴾ به‌راستی تیمه ده‌ترسین ﴿أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْنَا﴾
 ده‌س دریزی بکاته‌سه‌رمان پیش نه‌وه‌ی تیمه هیچ بلینین ﴿أَوْ أَنْ يَفْضَلَ عَلَيْنَا﴾ یان زی‌اتر یا‌خی و سه‌رکه‌ش بیت ﴿۱﴾
 ﴿قَالَ لَأَنْخَافَنَّ﴾ (خوا) فه‌رموی مه‌ترسن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به‌راستی من له‌گه‌لتانام ﴿أَسْمِعْ وَأَرْئِي﴾ ده‌بیستم و ده‌بینم ﴿۱﴾
 ﴿فَأَيُّهَا قَوْلًا﴾ که‌و‌ابو و بچه‌لای و (بی) بلینین ﴿إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ﴾ بی‌گومان تیمه هه‌ردو و ک تیرراوی په‌روه‌دگاری
 تو‌ین (بو سه‌رتو) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا نَبِيًّا شَرِيحًا﴾ جا‌وا‌ز له‌به‌نی ئیسرائیل به‌ینه (با بین) له‌گه‌ل تیمه‌دا ﴿وَلَا تُعَذِّبْهُمْ﴾
 وه‌نا‌زار و سزایان مه‌ده ﴿فَدَجَّحْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكَ﴾ به‌راستی تیمه له‌لایه‌ن په‌روه‌دگارته‌وه به‌لگه‌و موعجزه‌مان بو‌هیتاوی
 ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ أُنْتَعِ الْهُدَىٰ﴾ سه‌لاویش له‌سه‌ر که‌سینک بیت که‌شوین ری‌گای راستی ده‌که‌وی ﴿۱﴾ ﴿إِنَّا قَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْنَا﴾
 به‌راستی تیمه نی‌گامان بو‌کراوه ﴿أَنَّ الْعَذَابَ﴾ که‌بی‌گومان سزا ﴿عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ بو‌که‌سینکه (پیغه‌مبه‌ران) به‌درو
 ده‌زانی و روو و ه‌رده‌گیریت (و‌باوه‌ر ناهینی) ﴿۱﴾ ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَىٰ﴾ (فیرعه‌ون) و وتی باشه‌موسا په‌روه‌دگاری
 هه‌ردو و کتان کی‌یه؟ ﴿۱﴾ ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ﴾ (موسا) فه‌رموی په‌روه‌دگاری تیمه نه‌وزاته‌به‌که‌هه‌موو
 شتیکی به‌شویه‌کی ری‌ک و پی‌ک و جوان دروست‌کردووه ﴿فَرُهِدْنِي﴾ پاشان رینموونیشی کردووه (بو‌کاری خوی) ﴿۱﴾
 ﴿قَالَ فَابْأَلِ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ﴾ (فیرعه‌ون) و وتی نه‌ی خه‌لکانی سه‌رده‌مه پیشووه‌کان حالیان چی‌به‌و چونه (له‌باشی
 مردنیان) ﴿۱﴾

﴿قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ (موسا) فرموی زانیاری نه‌وه لای په‌روه‌دگارمه ﴿فِي كِتَابٍ﴾ له په‌راوینکدایه
 ﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ په‌روه‌دگارم هیچی لی وون نابی و هیچی له‌بیر ناچی ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾
 (په‌روه‌دگارم) زاتیکه که زه‌وی بو کردونه‌ته شویتنی حه‌سانه‌وه (وه کو بیشکه) ﴿وَسَاكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا﴾
 وه له‌ناویدا چنده‌ها ریگای بو فراهه‌م هیتاون ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له‌ناسمانه‌وه باران ده‌بارینی
 (بوتان) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ﴾ جا به‌و بارانه‌ی رواندومانه ﴿أَنْزَلْنَا مِنْ بَابِ شَيْءٍ﴾ زور جوتی جورا و جور له‌پرووه‌ک
 (که جیاوازن له‌تام و بون و رهنگ و شیوه‌دا) ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْفُسَكُمْ﴾ (ته‌ی مروغه‌کان) بخون و نازه‌ل
 ومالاته‌کانیشتان بله‌وه‌رینن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا (که باسکرا) ﴿لَايَتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ به‌لگه و نیشانه‌ی
 زور هه‌یه بو نه‌وانه‌ی خاوه‌نی ژیرین ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾ لهم زه‌ویه دروستمان کردون ﴿وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ﴾
 دووباره ده‌تانگپزینه‌وه ناو زه‌وی (به‌مردووی) ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ جارینکی تر له‌وه‌ویه ده‌رتان
 دینینه‌وه (به‌زیندووی بو لپرسینه‌وه) ﴿وَلَقَدْ آرَبْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نیمه‌هه‌موو
 به‌لگه و نیشانه‌کانی خو‌مان نیشان فیرعه‌ون دا ﴿فَكَذَّبَ وَأَبَى﴾ که چی باوه‌ری نه‌هیتا و سه‌رینچی کرد ﴿وَلَقَدْ
 أَخْرَجْنَا النَّارَ مِنْهَا﴾ (فیرعه‌ون) ووتی هاتوویت بو ناومان بو نه‌وی ده‌رمان که‌یت ﴿مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِ كَيْمُوسَى﴾
 له‌خاکه که‌مان به‌جادوو گه‌ریه‌که‌ت نه‌ی موسا ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ بِسِحْرِ﴾ سویند بی جادویه‌کت بو (به‌کار)
 بینین ﴿مِثْلِهِ﴾ وه‌ک نه‌و (جادووه‌ی خوت) ﴿فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ جا شوین و کاتیک له‌نیوان نیمه
 و خوتدا دابنی ﴿لَا تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ﴾ نه‌نیمه و نه‌تو خو‌مانی لی نه‌بویرین ﴿مَكَانًا سَوِيًّا﴾ (با) جینگایه‌کی
 ته‌خت بی ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْتَةِ﴾ (موسا) فرموی کاتی دیارکراوتان روژی خورازاندنه‌وه
 ﴿فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون رویشت له‌و جینگایه ﴿فَجَمَعَ كَيْدَهُ﴾ وه‌هه‌موو جادوو گه‌ره‌کانی کو کرده‌وه
 ﴿ثُمَّ أَتَى﴾ پاشان هات (بو شوینی دیاری کراو) ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ موسا به‌جادوو گه‌رانی ووت
 ﴿وَيْدُكُمْ لَا تَفْعُرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا﴾ هاوار بو نیوه درو به‌دهم خواوه نه‌که‌ن ﴿فَيَسْحَبْكُمْ بِعَذَابٍ﴾ نه‌گینا به‌سزایه‌ک
 له‌ناوتان ده‌بات ﴿وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْرَى﴾ به‌راستی هه‌ر که‌سی درو هه‌له‌بستی به‌دهم خواوه په‌نجه‌رو ده‌بیت
 ﴿فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ نه‌مجا (جادوو گه‌ره‌کان) سه‌باره‌ت به‌کاره‌که‌یان له‌نیوانیان دا جیاوازی په‌یدا
 بوو ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ و به‌نه‌یتی چرپه‌یان ده‌کرد ﴿قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا نَسْجَرِنُ﴾ ووتیان به‌راستی نه‌مانه‌دوو
 جادوو‌گه‌رن ﴿يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ﴾ ده‌پانه‌وی ده‌رتان په‌رینن ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا﴾ له‌خاک و وولاته‌که‌تان
 به‌جادوو‌ه‌که‌یان ﴿وَيَدَّهَبَا يَبْطِرِقْتُمْ الْمَثَلَى﴾ وه‌رینباز و نه‌ریته‌هه‌ره‌باشه‌که‌تان له‌ناو به‌رن ﴿فَأَجْمَعُوا كَيْدَهُمْ﴾
 جا که‌واته‌هه‌موو جادوو و پیلانیکتان کو بکه‌نه‌وه ﴿فَتَرَأَوْا صَفًّا﴾ پاشان به‌یه‌ک ریز بینه (گوره‌پانه‌وه)
 ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ أَسْتَعْلَى﴾ به‌راستی هه‌ر که‌سی نه‌مرو سه‌رکه‌وی رزگاری ده‌بی و سه‌رفرازه ﴿

﴿قَالُوا يَمْوَسِي﴾ (ساحیره کان) ووتیان نهی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْقَلَبٌ﴾ یاتو (جادووه کهت) فری بده ﴿وَأَمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ یا ئیمه له سه ره تاوه فری ی ده ده سین ﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا﴾ (موسا) فه رمووی نه خیر ئیوه (له پیتشه وه) فری ی بدهن ﴿فَإِذَا جَاءَ لَهُمُ وَعِصْبُهُمْ﴾ (نه وانیش فری باند) جاله نا کاودا گوریس و دار ده سته کانیاں ﴿يُحِيلُ إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنْهَا تَسْعَى﴾ وه ها هاته پیش چاوی (موسا) به هوی جادووه که یانه وه که به راستی ده جولین و دهرون ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى﴾ جا موسا له دلنی خویدا که می ترسا ﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ﴾ ووتمان پنی مه ترسه و بی باک به ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى﴾ بیگومان هه ترسه که وتوو ده بی ﴿وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ﴾ نه وهی له ده سته راستدایه (که گو چانه که ته) فری بده ﴿تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا﴾ هه رچی (جادوو) نه وان کردوو یانه قوتی ده دات (هه لی ده لوشی) ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ﴾ بیگومان نه وهی نه وانه کردوو یانه ته نها فری و فیللی جادوو بازه ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ جادوو بازیش سه ره که وتوو نابی له هه ر کوی وه هاتبی (هه رچی بکات) ﴿قَالَ لِي سِحْرُكَ بُحْدًا﴾ نه وس جادوو گه ره کان خران به پروودا به سوژده بردنه وه (بو خوا) ﴿قَالُوا أَمْ تَأْتِيَهُمْ هَرُونَ وَمُوسَى﴾ ووتیان برومان هینا به په ره ردگاری هاروون و موسا ﴿قَالَ﴾ (فیرعون) ووتی پنیان ﴿ءَأَمْسُرُ لَهُ قِبَلُ أَنْ أَدْنُ لَكَ﴾ ئایا ئیوه برو اتان پی هینا پیش نه وهی مؤله تان بدهم ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي﴾ بیگومان نه و موسا گه وره تانه ﴿عَلَّمَكَ السِّحْرَ﴾ که فیری جادووی کردوون ﴿فَلَا تَقْطَعَنَّ﴾ جا سویند بیت ده بیرم (ده یقر تینم) ﴿أَيَدِيكَ وَأَنْزِلْكَ مِنْ خَلْفٍ﴾ ده ست و قاچتان به پیچه وانه وه (راست و چه پ) ﴿وَلَا صَبَّيْنَاكَ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾ وه بیگومان به قه دی دار خورمادا هه لئان ده واسم (ده تانکه م به دارا) ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ﴾ (نه وس) به راستی ده زانن ﴿أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنْتَ بِنِي﴾ کاممان (من یان خوا که ی موسا) سزیمان سه خترو به ره وه ام تره ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ﴾ (ساحیره کان) ووتیان ئیمه هه ر گیز تو هه لئان بزیترین ﴿عَلَى مَا جَاءَ تَائِبِينَ مِنَ الْبَيْتِ﴾ به سه ره نه و نیشانه و موعجیزانه دا که بو مان هاتووہ ﴿وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ (وه تو هه لئان بزیترین به سه ره) نه و خوا یه ی که له نه بوون ئیمه ی دروست کردووہ ﴿فَأَقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ جا هه ر چیت له ده ست دیت بیکه ﴿إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بیگومان تو ته نها له م زینانی دونیا ده ست ده پرو او بریار ده ده دیت ﴿إِنَّ أُمَّتَنَا يَتْرِبُنَا﴾ به راستی ئیمه باوه برمان هینا به په ره ردگارمان ﴿لِيَتَفَرَّقَنَا حَظِينَنَا﴾ بو نه وهی له تاوانه کانمان خوش بیبت ﴿وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾ هه روه ها له و جادوو هه ش که به زور بیت ده کردین ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ وه خوا ی گه وره (پاداشتی) چاکتره و به ره وه ام تره ﴿إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ﴾ به راستی هه ر که سی بگه ریته وه لای په ره ردگاری ﴿مُجْرِمًا﴾ به تاوانباری ﴿فَأَنْزَلَهُ جَهَنَّمَ﴾ نه وه بیگومان دوزه خ جینگایه تی ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ نه ده مری تیدا نه ده ژی (به تا سووده بی) ﴿وَمَنْ يَأْتِهِهُ مُؤْمِنًا﴾ وه نه و که سه ی به باوه رداری بگه ریته وه لای (خوا ی گه وره) ﴿فَدَعَمَلَ الصَّلَاحَتِ﴾ به راستی کرده وهی چاکیشی کردبی ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى﴾ نئه وانه پله و پایه ی به رزو بلندیان هه یه ﴿جَنَّتُ عَدْنٍ﴾ که به هه شتانی که جینگای مانه وهی هه مه میسه یه ﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روباره کان دهرون به ژیربانداندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بی برانه وه ده میتنه وه تیدا ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى﴾ نه وه پاداشتی که سیکه خوی پاک و خاوین رابگری (له کوفر و تاوان) ﴿

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ به‌راستی نیگامان نارد بؤ موسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ که به‌نده کانم به شه و بیه (وله میصر ده‌رجن) ﴿فَأَضْرَبَ لَهُمُ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾ ریگه‌یه کی ووشکیان له ده‌ریای (سوور) دا بؤ بکه‌روهه ﴿لَا تَخَفْ دَرَكًا﴾ مه‌ترسه (فیرعه‌ون) پیت بگات ﴿وَلَا تَخْشَى﴾ وه مه‌ترسه (له‌خنکان له‌ده‌ریادا) ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُودٍ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون به سه‌ربازه‌کانیه‌وه شوینیان که‌وتن ﴿فَغَشِيَٰهُمُ مِنَ اللَّيْلِ مَا غَشِيَهُمْ﴾ جا له ناکاو ده‌ریا نه‌وانی (له‌ناو شه‌پولی خویدا) داپوشی چ داپوشینیک ﴿وَأَصَلَ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ﴾ فیرعه‌ون گه‌له‌که‌ی خوی گومرا کرد ﴿وَمَا هَدَىٰ﴾ ورینموونی نه‌کردن ﴿يَبْنَیٰ اِسْرَیٰلَ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿قَدْ اُنْجِیْنَاکُمْ مِنْ عَذُوکُمْ﴾ به‌راستی رزگارمان کردن له‌دورمه‌نه‌که‌تان ﴿وَوَعَدْنَاکُمْ﴾ وه به‌لیمان پیدان ﴿جَانِبَ الطُّورِ الْاَیْمَنِ﴾ (به‌هاتنی موسا بؤ) لای راستی کتوی طور ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَیْکُمْ﴾ و بؤمان ناردن ﴿الْمَنَّ وَالسَّلْوٰی﴾ گه‌زو و شیلاقه (بالنده‌یه‌که‌گوشتی له‌هموو بالنده‌یه‌که‌خوشتره) ﴿کُلُوْا مِنْ طَیِّبٰتِ مَا رَزَقْنَاکُمْ﴾ بخون له‌و روزه‌پاکانه‌ی پیمان داون ﴿وَلَا تَطْغَوْا فِیْهِ﴾ و زیاده‌روی تیدا مه‌که‌ن ﴿فَیَجَلَّ عَلَیْکُمْ عَضْبِیْ﴾ نه‌گینا خه‌شم و قاری من ده‌تانگریته‌وه ﴿وَمَنْ یَّحِلَّ عَلَیْهِ عَضْبِیْ﴾ جا ههر که‌سینک قار و خه‌شمی من دایگری ﴿فَقَدْ هَمَّی﴾ نه‌وه بینگومان تیاچووه و هه‌لدیراوه ﴿وَالِیٰ لَعْفًا رَّ لِمَنْ نَّاب﴾ وه به‌راستی من زور لیئوردوم له‌و که‌سه‌ی ته‌وبه‌ی کردبی ﴿وَمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا﴾ و باوه‌ری هینابی و کرده‌وه‌ی چاکی کردبیت ﴿ثُمَّ اَهْتَدٰی﴾ پاشان به‌رده‌وام بوبی له‌سه‌ر نه‌و ریبازه ﴿وَمَا اَعْجَلٰکَ عَنْ قَوْمِکَ یٰمُوسٰی﴾ (خواه‌رمووی) نه‌ی موسا بؤ چی پیش گه‌له‌که‌ت که‌وتی (بؤ گه‌یشتن به‌کتوی طور) ﴿قَالَ هُمْ اَوْلَآءِ عَلٰی اَسْرِی﴾ (موسا) فه‌رمووی گه‌له‌که‌م نه‌وانه‌ن به‌دوامه‌وه‌ن ﴿وَعَجَلْتُ اِلَیْکَ رَبِّی﴾ بویه به‌په‌له‌هاتم بؤ لات نه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿لِئَرْضٰی﴾ بؤ نه‌وه‌ی لیم رازی بیت ﴿قَالَ﴾ (خوای گه‌وره) فه‌رمووی ﴿فَاِنَا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَکَ﴾ جا به‌راستی ئیمه‌قه‌ومه‌که‌تمان تاقی کرده‌وه ﴿مِنْ اٰبَدِکَ﴾ له‌پاش (هاتنی) تو ﴿وَأَصَلَّهُمُ السَّامِرِیُّ﴾ وه سامیری گومرای کردن ﴿فَرَجَعَ مُوسٰی اِلٰی قَوْمِهِ﴾ نه‌مجا (پاش وهر گرتنی ته‌ورات) موسا گه‌راپه‌وه بؤ لای گه‌له‌که‌ی ﴿غَضِبْنَا سَفَا﴾ به‌توره‌یی و قار و خه‌شمه‌وه ﴿قَالَ یٰقَوْمِ﴾ ووتی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿اَلتَّرِیْعَدُ کُرْبُکُمْ﴾ نایا په‌روه‌ردگارتان به‌لینی پی‌نه‌دان ﴿وَعَدَّا حَسَنًا﴾ به‌به‌لینی چاک ﴿اَفَطَالَ عَلَیْکُمُ الْعَهْدُ﴾ بؤچی من زورم پی‌چوو ﴿اَمَّا اَرَدْتُمْ﴾ یان ههر ویستتان ﴿اَنْ یَّحِلَّ عَلَیْکُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّکُمْ﴾ توره‌یی و خه‌شم له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتانه‌وه یه‌خه‌تان بگریت ﴿فَاَخْلَقْتُمْ مَّوْعِدِی﴾ بویه به‌لینی متتان شکاند ﴿قَالُوْا مَا اَخْلَفْنَا مَوْعِدَکَ﴾ ووتیان ئیمه‌به‌لینه‌که‌ی تو مان نه‌شکاند ﴿بِمَلِکِنَا﴾ به‌ویست و ده‌سه‌لانی خو مان ﴿وَلٰکِنَّا حَمِلْنَا اَوْزَارًا﴾ به‌لکو ئیمه‌چه‌ند کؤل و باری درابوو به‌کؤلماندا ﴿مِّنْ زینَةِ الْقَوْمِ﴾ له‌خشلی قیتییه‌کان ﴿فَقَدْ فَتَنَّا فَکَذٰلِکَ اَلْقٰی السَّامِرِیُّ﴾ جا فریمانداپه (ناو ناگره‌وه) هه‌روه‌ها سامیریش فری دا ﴿۴۷﴾

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا﴾ نبت (سامیری له و خشله تو اوانه) په یکه‌ری گویره که یه کی بو دروست کردن
 ﴿لَهُ خَوْرًا﴾ بوړه یه کی هه بوو (وهك بوړه ی گویره که) ﴿فَقَالُوا﴾ نه مجا ووتیان ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
 مُوسَى﴾ نه مه خوای ئیوه و خوای موو ساشه ﴿فَنَسِيَ﴾ نه وه (مووسا) له بیبری چووه (ده گه‌ری به شوین
 خوادا) ﴿۸۸﴾ ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ نایا نه وان نازانن (نابینن) ﴿أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾ (نه و گویره که یه) وه لایمی
 هیچ ووته یه کیان ناداته وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ وه خواوه‌نی هیچ زیان و قازانجیک نییه بویان
 ﴿۸۹﴾ ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سویند به خوا به راستی هاروون پیی ووتن ﴿مِن قَبْلُ﴾ له وه و پیش
 ﴿يَقُولُ﴾ نه ی گه له کهم ﴿إِنَّمَا أَنتُم بِئِهِ﴾ بنگومان ئیوه بهم (گویره که یه) تاقی کرانه وه (گو مپرا بوون)
 ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ الرَّحْمَنُ﴾ به راستی په روه ردگاری ئیوه خوای میهره بانه ﴿فَأَتَّبَعُونِي﴾ که واته شوینی من
 بکه ون ﴿وَاطِيعُوا أَمْرِي﴾ گویره اهل‌ی فرمانی من بن ﴿۹۰﴾ ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ﴾ ووتیان هر گیز واز
 ناهینین و به ده وریدا دین و ده په رستین ﴿حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾ هه تا مووسا ده گه‌ریته وه بو لامان
 ﴿۹۱﴾ ﴿قَالَ يَهُرُونَ﴾ (مووسا) ووتی نه ی هارون ﴿مَا مَنَعَكَ﴾ چ شتیک به رگری کردیت ﴿إِذْ رَأَيْتَهُمْ
 ضَالُّونَ﴾ کاتی بینیت نه مانه گو مپرا بوون ﴿۹۲﴾ ﴿أَلَا تَتَّبِعُنَّ﴾ (له وه ی) که شوین من بکه وی ﴿أَفَعَصَيْتَ
 أَمْرِي﴾ نایا سه رپنچی فرمانی منت کرد؟ ﴿۹۳﴾ ﴿قَالَ يَبْنَؤُمْ﴾ (هاروون) فرمووی نه ی کوری دایکم
 ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي﴾ موی ریش و سه رم مه گره و رایمه کیسه ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به راستی ترسام
 که (هاتیته وه پیم) بلیت ﴿فَرَقَتْ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ تو جیا وازیت خسته نیوان به نی ئیسرا ئیلیه کانه وه ﴿وَلَمْ
 تَرْقُبْ قَوْلِي﴾ و چاوه پروانی فرمانی منت نه کرد ﴿۹۴﴾ ﴿قَالَ﴾ (مووسا) ووتی ﴿فَمَا خَطْبُكَ يَا سَمِرِيُّ﴾
 نه ی سامری تو نه م کاره ترسنا که چی بوو کردت؟ ﴿۹۵﴾ ﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾ (سامیری)
 ووتی من شتیکم زانی نه وان نه یانزانی (یامن شتیکم بینی نه وان نه یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ
 الرَّسُولِ﴾ نه مجا من مشتیکم له شوین پیی (وولاخه که ی) جویره ئیل هه لگرت ﴿فَتَبَدُّهَا﴾ وه
 پرژاندم (به خشله تو اووه که دا) ﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي﴾ به و جوړه نه فسم نه و کاره ی بو جوان و
 شیرین کردم ﴿۹۶﴾ ﴿قَالَ فَأَذْهَبَ﴾ (مووسا) ووتی ده برو ﴿فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ﴾ نه وسای بنگومان
 تاماوی له م ژیا نه دا (هر که س لیت نریک بویه وه) ده بی بلیت: ﴿لَا مَسَاسَ﴾ نریکم مه که وه ره وه،
 وده ستم لی مده ﴿وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهُ﴾ وه بنگومان به لینیکیشت هه یه (له روژی دوایدا) هر گیز
 پرژگار نابیت لی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ﴾ وه سه یری په رستراوه که شت که ﴿الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾
 که به رده وام ده تپه رست ﴿لَنُحَرِّقَنَّهُ﴾ دلنیا به چاک ده بسوتینن ﴿ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ﴾ پاشان بنگومان
 (خوله میسه که ش) پرژو بلا و ده که یه وه به ده ریادا ﴿نَسْفًا﴾ به پرژو بلا و نیکی وه ها (که شوینه واریشی
 نه مینیت) ﴿۹۷﴾ ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ﴾ په رستراوی (راسته قینه ی) ئیوه نه نها خوایه ﴿الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 که هیچ په رستراویکی راست نی یه نه و نه بیت ﴿وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانیاری نه و هه موو شتیکمی
 گرتونه وه ﴿۹۸﴾

﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ (ئەي موحەممەد ﷺ) ئا بەو جۆرە دەيگيڤرينەو ە بۆت ﴿مِنَ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ ەندەيک لەبەسەرھات و ەھوآلی ئەو (گەلانەي) رابوردون ﴿وَقَدْ آتَيْنَاكَ﴾ بيگومان پيمان داويت ﴿مِنَ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾ لەلايەن خۆمانەو ە قورئان ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ﴾ ەر کەسێ پشتي تێ بکات ﴿فَأِنَّهُ يُجْزَلُ﴾ ئەو ە بەراستي ەلیدەگري ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لەرۆژي دواييدا ﴿وَرِزًّا﴾ بارينکي قورس (لەتاوان) ﴿خَلْدِينَ فِيهِ﴾ بێ پرانەو ە تيدا دەميناو ە ﴿وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا﴾ چ بارينکي خراب و پشەريان بەکۆلەو ە ە لەرۆژي دواييدا ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ ئەو رۆژي کە نوو دەکري بەشەپوردا (بۆ جاري دوو ەم) ﴿وَتَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئەو ساتاوان باران کۆدە کەيناو ە ﴿يَوْمَ يَدُورُ رِزْقًا﴾ لەو رۆژەدا لەش و چاويان شين ەلگەر او ە ﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ﴾ بەچرپەو ە لەنيوان خوياندا دەلین ﴿إِنْ لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا عَشْرًا﴾ ئيو ە تەنھا دە (شەو رۆژ لەدونيادا) ماو ە تەو ە ﴿عَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ ئيمە چاک دەزاني ە بەو ەي ئەوان دەيلين ﴿إِذ يَقُولُ أَمْثَلَهُمْ طَرِيقَةً﴾ کاتي (ئەو ەيان) کە ژير تريانە و نزيک تريانە لەراستياو ە دەلي ﴿إِنْ لَيْسَ لَكُمْ إِلَّا يَوْمًا﴾ ئيو ە تەنھا يەک رۆژ ماو ە تەو ە ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾ (ئەي موحەممەد ﷺ) پرسيارت لي دەکەن سەبارەت بەشاخەکان ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾ توش بلي پەرورەدگار لەبيخيان ديني و وردو خاشيان دەکات ئەمجا باپرژو بلاويان دەکاتەو ە ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ ئەمجا رينک و ساف بئ ناو و گژو گياو دەبهنليئەو ە ﴿لَا تَرَى فِيهَا﴾ نايني تيدا ﴿عِوَجًا وَلَا آَمْتًا﴾ ەيچ جۆرە لاري و بەرزي و نزمياو ە ﴿يَوْمَ يَكُ لَارُهُمْ جَلَهٌ﴾ لەو رۆژەدا ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾ ەموو دەکەو ە شوين جار دەري (کۆکردنەو ە) ﴿لَا عِوَجَ لَهُ﴾ لارە جلەوي ناکەن لەفەرمانی ﴿وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾ لەترسي خوي ميهربان ەموو دەنگەکان نزم دەبن ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ چەچ نەبي شتيک ناياستي ﴿يَوْمَ يَدُورُ﴾ ئالەو رۆژەدا ﴿لَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ﴾ تکا کردن سوودي نيە ﴿إِلَّا مَنْ أِذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ﴾ مەگەر کەسي خوي ميهربان رينگاي بدات ﴿وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ و لەووتە کەشي رازي بي ﴿يَعْلَمُ﴾ (خوا) دەزاني و ئاگادارە ﴿مَا بَيَّنَّتْ آيَاتُهُمْ﴾ بەهەموو ئەو شتانەي لەپيشيانەو ە ە (لەقيامەتدا چاو ە پيانە) ﴿وَمَا خَلَقَهُمْ﴾ و ە بەهەموو ئەو شتانە لەپاشيانەو ە ە (لەدونيادا کردوويانە) ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ بەلام ئەوان دەربارەي خوا ەموو شتيک نازانن ﴿وَعَنْتِ الْوُجُوهُ﴾ ەموو دەم و چاو ەکان (لەرۆژي قيامەتدا) مل کەچ و فەرمانبەردارن ﴿لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾ بۆ (خوي) ەميشە زيندوو و راگري بوونەو ە ە ﴿وَقَدْ خَابَ﴾ بيگومان زەر ەرمەند بوو ە ﴿مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا﴾ ئەو ەي کەباري ستمي ەلگرتبي ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ ئەو ەش کردەو ە چاکەکاني کردبیت ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ باو ە داريش بوو بيت ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا﴾ ئەو ە نەلە ستم دەترسي (لبي بکري) ﴿وَلَا هَضْمًا﴾ نەلە کەم کردنەو ەي پاداشتي (دەترسي) ﴿وَكَذَلِكَ﴾ ئابەو جۆرە ﴿أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾ قورئانينکي ەره پيمان دابەزاندوو ە ﴿وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾ بەچەند جۆر و شيواز ەره شەمان لەودا باسکردوو ە ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بۆ ئەو ەي لەخوا بترسن و خويان بپاريزن (لەتاوان) ﴿أَوْ يُحِثُّ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ يان بيت بەهوي بيدار کردنەو ەيان لەغەفلەت و بي ناگايي (بەهوي قورئانەو ە) ﴿

﴿فَتَعَالَى اللَّهُ﴾ نه مجا به رزو بلنده نه و خوايه ﴿الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ كه ده سه لات دارينكى (پادشايه كى) حهق و راسته
 ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ په له مه كه له (خويندنى) قورئاندا ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پيش نه وهى ﴿أَنْ يُقَضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾
 وه حى كردنه كهى بؤت ته و او بيت ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ وه بلى نهى په روه رد گارم زانست و زانياريم زياد
 بكه ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ﴾ سويند به خوا به راستى نيمه پيشتر په يمان و به لئيمان له نادم و هر گرت
 (له دره ختى قده غه كراو نه خوات) ﴿فَنَسِيَ﴾ به لام كارى پى نه كرد (له بيري چوو) ﴿وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ وه نيمه
 له ودا لئير انمان نه دى (كه بيه و يت بى فرمانى خودا بكات) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (باسى) نه و كاته بكه
 به فريسته كانمان ووت: ﴿اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوژده به رن بؤ نادم ﴿فَسَجَدُوا﴾ نه وانيش هموو سوژده يان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِ﴾ جگه له شه يتان كه سه ربيچى كرد (و سوژدهى نه برد) ﴿فَقُلْنَا يَا آدَمُ﴾ نه مجا و تمان نهى نادم
 ﴿إِنَّ هَذَا﴾ به راستى نه م (ئيبليس) ﴿عَدُوٌّ لَكَ وَلِجَنَّتِكَ﴾ دوژمنى تو و هاوسه ره كه ته ﴿فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 كه واته (ناگداربن) له به هشت دهر تان نه كات ﴿فَتَشَقَّى﴾ چونكه دوو چارى ناخوشى و زه حمهت ده بيت
 ﴿إِنَّ لَكَ أَلْجُوعَ فِيهَا﴾ بينگومان تو له و (به هشته) دا برسيت نابى ﴿وَلَا تَعْرِى﴾ و پرووت و قوت
 نابى ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا﴾ و بينگومان له ويندا تينوت نابيت ﴿وَلَا تَصْحَى﴾ وه هه تاوى (خوړ) ليت
 نادات (نازارت پى ناگه يهنى) ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ نه مجا شه يتان نيازى خرابى خسته دليه وه
 ﴿قَالَ﴾ ووتى ﴿يَتَّادَمُ﴾ نهى نادم ﴿هَلْ أَدُلُّكَ﴾ نايان نيشانت بدهم ﴿عَلَىٰ شَجَرَةٍ خَالِدَةٍ﴾ دهره ختى نه مرى
 (هه ره كه س لى ي بخوات هه رگيز نامرى) ﴿وَمُلْكٍ لَّيْلَىٰ﴾ و مولك و ده سه لاتى هه ر دو ايسى نه بهت ﴿فَلَا
 كَلَامَ لَهَا﴾ نه مجا هه ر دوو كيان له و (به ر و بوومى دره خته) يان خوارد ﴿فَبَدَّتْ﴾ به و هؤيه وه (جل
 و به رگيان دامال دراو) دهر كه ووت ﴿لَهُمَا سَوْآتُهُمَا﴾ عهيب و عه و ره تيان ﴿وَوَطِّفَا﴾ و ده سه يتان كرد
 ﴿يَخِصْفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ به داپوشينى له شيان به گه لاي (دره خته كانى) به هه شت ﴿وَعَصَىٰ آدَمَ رَبَّهُ﴾
 وه نادم سه ربيچى فرمانى په روه رد گارى كرد ﴿فَقَوَّى﴾ نيت له رينگاي راست لاي دا ﴿ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾
 پاشان په روه رد گارى هه لئيزارد (بؤ پينغه مبه ريتى) ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ﴾ و ته و بهى لى قبول كرد و
 رينموني كرد ﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا﴾ (خوا) فه رموى هه ر دوو كتان بر و نه خواره وه له وى (له به هه شت)
 ﴿جَمِيعًا﴾ به به كه وه ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (نه وه كانتان) ده بنه دوژمنى به كترى ﴿فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾
 جانه گه ر (به پينغه مبه راندا) په يامتان بؤ هات له لايه ن منه وه ﴿فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ﴾ نه وسا نه وهى شوينى
 رينموني من بكه وى ﴿فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ نه وه (له دونيادا) گومر نابى و (له ر و ژى دوايشدا) نووشى
 ناخوشى و زه حمهت نابى ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ وه هه ره كه سى رو و هه ر گيرى ﴿عَنْ ذِكْرِي﴾ له ريبازو يادى
 من ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ نه وه بينگومان نه و كه سه گوزه رانينكى سه خت و ته ننگى ده بيت (له گوردا)
 ﴿وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ و له ر و ژى دوايشدا حه شرى ده كه بين ﴿أَعْمَى﴾ به كوئيرى ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ده لى نهى
 په روه رد گارم ﴿لِيُرْحَمَنِّي أَعْمَى﴾ بؤ چى به كوئيرى حه شرت كردم ﴿وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾ خو من (له دونيادا)
 چاو ساغ و بينا بووم ﴿١٥٥﴾

﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (خوا) ده فرموی همر بهو شیوهی ﴿أَنْتَكَ ءَايَاتُنَا فَنَسِيحَةً﴾ نایه ته کانی نیمه ت بؤ هات و له بیری خوت برده وه (و کویر بوویت له ناستیدا) ﴿وَكَذَلِكَ أَلْوَمٌ نُنسِي﴾ به هه مان شیوه توش نه مرو گویت پی نادریت و له بیر ده کریت ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ﴾ وه همر بهو جزره توله ده ستینین له وهی زیاده روی کرد بیت ﴿وَلَمْ نُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ و باوه ری نه هیتابی به نایه ته کانی په رورد گاری ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ﴾ وه سزای ریزی دوایی ﴿أَشَدُّ وَأَلَمُّ﴾ به تین ترو به رده وام تره (له سزای دنیا) ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ دهی نایا (خوا) بؤی روون نه کرد و ونه ته وه ﴿كَرَاهِلِكُنَا﴾ چه ندمان له ناو برد ﴿فَبَلَّغْهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ له گهل و نه وهی چه ر خه کانی پیش نه مان ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِنَا﴾ که (نم بی باوه رانه) ده گه رین و هات و چو ده که ن به جی و شوینه کانیاندا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له وه دا (که باسکرا) ﴿لَايَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَانِ﴾ چه ند به لگه و نیشانه ی هیه به بؤ نه و که سانه ی که رین ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ﴾ نه گهر له بهر به لین و بریارینک نه بوايه ﴿سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ له په روه ر دگارت وه په شتر دراوه (بؤ له ناو بر دنیان) ﴿لَكَانَ لِرَأْمَا﴾ بینگومان (له ناو بر دنی بی باوه ران) پیوسته ده بوو ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ نه گهر ماوه ی دیاری کراویش نه بوايه (که قیامه ته) ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ که واته (نه ی موحه ممه د) نارام بگره له سه ره وهی نه وانه ده یلین ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ به حه مد و سوپاس و ستایشی په روه ر دگارت ته سبب حاتی خودا بکه ﴿فَبَلَّغْ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾ له پیش هه لاتی خور ﴿وَقَبْلِ غُرُوبِهَا﴾ و له پیش ناوا بوونیدا ﴿وَمِنْ ءَايَاتِي الَّتِي فَسَّخَجَ﴾ و له هندی کات و ساته کانی شه ودا خوا په رسته و نویژ بکه ﴿وَأَطْرَافِ النَّهَارِ﴾ وه له سه ره تاو کوتایی ریزدا ﴿لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ﴾ بؤ نه وهی (پاداشتی بدریته وه) که پینی رازی بیت ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ﴾ تو چاوه کانت مه بره ﴿إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ﴾ نه و نازو نیعمه تانه ی داومانه ﴿أَزْوَاجًا مِّنْهُ﴾ به تقاسم و ده سته به ک له وان (له بیباوه ران) ﴿زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (چونکه نه وه) زینت و جوانی نه م ژبانی دنیا به ﴿لِنَفْتَحَنَّ فِيهَا﴾ بؤ نه وه به تاقیبان بکه پینه وه تیایدا ﴿وَرِزْقُ رَبِّكَ﴾ دنیا به رزق و ریزی په روه ر دگارت (له دوا ریزدا) ﴿خَيْرٌ وَأَقْبَلُ﴾ چاکتر و به رده وام تره ﴿وَأَمْزَأْهِكَ﴾ (نه ی موحه ممه د) فدرمان بده به نه ندمانی خیزانه که ت ﴿بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ وَعَلَيْهَا﴾ به نویژ کردن، وه خویشت خور اگرو به رده وام به له سه ره به جی هینانی ﴿لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا﴾ نیمه داوای ریزیت لی ناکه یین ﴿نَحْنُ نَزَّلُكَ﴾ به لکو نیمه رزق و ریزی تو ده ده یین ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ و سه ره نجامی چاک بؤ پاریز کاران و خواناسانه ﴿وَقَالُوا﴾ (بی باوه ران) ووتیان ﴿لَوْلَا يَأْتِينَا﴾ (نه گهر راسته پیغه مبه ره) دهی بؤ بؤ مان ناهیتی ﴿بِآيَاتِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ به لگه و موعجیزه به ک له لایه ن په روه ر دگاریه وه ﴿أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ﴾ نایا نه وان به لگه ی ناشکرایان بؤ نه هاتوه ﴿مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ﴾ که له په راره پیشو وه کانداه بوو (وه ک ته ورات و نینجیل) ﴿وَلَوْ أَنَا أَهْلُكُمْ﴾ نه گهر نیمه نه وانمان له ناو بیردایه ﴿بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ﴾ به سزایه ک پیش (ناردنی پیغه مبه ره) ﴿لَقَالُوا رَبَّنَا﴾ بینگومان (له دوا ریزدا) ده بیان ووت نه ی په روه ر دگارمان ﴿لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ بؤچی (له دونیادا) پیغه مبه ریکت بؤ نه نار دین ﴿فَتَنبِئْ ءَايَاتِكَ﴾ تاشویتی به رنامه و نایه ته کانی تو بکه و تینایه ﴿مِن قَبْلِ أَنْ نُنزِلَ وَنَخْرِجَ﴾ پیش نه وهی سه رشوژر و ریسوا بیین ﴿قُلْ كُلُّ مُرْتَضٍ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلی: هه موو چاوه روانین (چ لایه کمان سه رده که وین) ﴿فَرَضُوا﴾ ده تیهوش چاوه روان بن ﴿فَسَتَعْلَمُونَ﴾ نه و سا له ناینده دا ده زانن ﴿مَنْ أَصْحَابُ الصِّرْطِ السَّوِيِّ﴾ چ که سینک خاوه نی رینگای راسته ﴿وَمَنْ أَهْدَىٰ﴾ وه چ که سینک هیدایه تی خوی و ره گر تو وه ﴿

سورہتی ﴿الأنبياء﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خوشندہی میہربان

﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ لیپرسینہ وہی خہ لکی نزیك بؤتہ وہ ﴿وَهُمْ فِي عَقَابَةٍ﴾ بہ لام ئہ وان
 له بی ناگاہی و غہ فلہ تدا ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تیکہر و پرو و ہر گینرن (لہ ٹایینی خوا) ﴿
 ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ﴾ ہہر پہ یامینکی تازہ یان لہ پہر و ہر دگار یانہ وہ بؤ بیت (کہ قورٹانہ)
 ﴿إِلَّا أَسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾ ئہ وان دہ بییستن و گالتہی پی دہ کسن ﴿لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ﴾ دلہ کانیان
 بی ناگاہی ﴿وَأَسْرَأُ النَّجْوَى﴾ زور بہ نہیتی چہ یان دہ کرد ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئہ وانہی کہ ستہ میان کرد
 ﴿هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ (دہ لین) ئایا ئہم (پتغہ مہر) ہش ہر بہ شہر نیک نیسہ و ہک ئیوہ ﴿أَفَتَأْتُونَ
 السَّحَرَ﴾ دہی ئایا ئیوہ دہ رون بہ دواہی جادو ودا ﴿وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ئیوہ دہ بیسن (دہ زانن ئہ وہی
 مو حہ ممہد ﴿دہ یلی سیجرہ) ﴿قَالَ﴾ (پتغہ مہر ﴿رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ﴾ بہر و ہر دگارم
 بہ ہہ مو و قسہ یہک (چر بہ یہک) دہ زانیت ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ لہ ئاسمان بیت یا لہ زہوی
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ئہ و زاتہ بیسہری زانایہ ﴿بَلْ قَالُوا﴾ ئہ وانہ و وتیان : نہ خیر (ئہ وہی مو حہ ممہد
 ہیناویہ تی نیگانیسہ) بہ لکو ﴿أَضَعْتُكُمْ أَحْلَامٍ﴾ چہ ند خہ و بینینکی تیکہل و پیکہ لی (مو حہ ممہد
 خویہ تی) ﴿بَلْ أَفْتَرْتُمْ﴾ نا بہ لکو مو حہ ممہد خوی ئہم (قورٹانہ) ی ہہ لہ ستوہ ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾
 نا بہ لکو ئہ و (مو حہ ممہد) شاعیرہ ﴿فَلْيَأْتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ دہ بانیشانہ و مو عجیزہ یہ کمان بؤ بینتی ﴿كَمَا أُرْسِلَ
 الْأَوْلُونَ﴾ و ہک (ئہ و مو عجیزانہ ی) پتغہ مہرانی پیشووی پی نیر درابوون ﴿مَاءَ أَمْنَةٍ﴾ برویان
 نہ ہینا ﴿قَبْلَهُمْ مِنْ قَرِينَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ (خہ لکی) ہیچ شار و گوندیک پیش ئہ مان کہ لہ ناومان بردوون
 ﴿أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ﴾ دہی ئایا ئہ مان باوہر دینن؟ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ نہ مان ناردوہ ﴿قَبْلَكَ﴾ پیش تو (ئہی
 مو حہ ممہد ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگہ لہ پیوانیک ﴿نُوحِي إِلَيْهِمْ﴾ کہ نیگا و سرووشمان بؤ کردوون
 ﴿فَسَبَّوْا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ دہی پر سیار بکہ لہ خاوہنی کتیہہ کانی (پیشو لہ زانایانی گاوور و جوولہ کہ)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئہ گہر ئیوہ نازانن ﴿وَمَا جَعَلْتُمْ جَسَدًا﴾ ئیمہ ئہ و پتغہ مہر انہ مان نہ کردوہ
 پہیکہ ریک ﴿لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ کہ خوار دن نہ خون ﴿وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ﴾ وہ ئہ وان ہہ میسہ یی و نہ مر
 نہ بوون ﴿ثُمَّ صَدَقْتَهُمُ الْوَعْدَ﴾ پاشان بہ لیتیک کہ پیمان دابوون بہ جیمان ہینا ﴿فَأَلْبَسْنَاهُمْ مِنْ تَشَاءِ﴾
 جا ئہ وانہ و ہہر کہ سیکمان دہویست (لہ باوہر داران) رزگار مان کردن ﴿وَأَهْدَكُمَا الْمَسْرِفِينَ﴾
 وہ زیادہ پرویانمان لہ ناوہر د ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند بہ خوا ناردو مانہ تہ خواہوہ ﴿إِلَيْكُمْ كِتَابًا﴾
 کتیہیک بؤ ئیوہ ﴿فِيهِ ذِكْرُكُمْ﴾ کہ سہر بہ رزی و ناوبانگی ئیوہی تیدایہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی ئایا بؤ
 بیر ناکہ نہ وہ ﴿

﴿وَكُرِّصَمْنَا مِنْ قَرِيْبٍ﴾ چہندہ ہا شارو گوندمان تیک شکاند (ولہ ناومان بردن) ﴿كَانَتْ ظَالِمَةً﴾ کہ (خہ لکہ کہی) ستمکار بوون ﴿وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ وہ پاش ئہ وان گہل و تا قمی ترمان (لہ جییان) بہدی ہینا ﴿فَلَمَّا أَحْسَبُوا بِأَسَآءِ﴾ جا کاتیک (بی باوہران) ہہستیان کرد بہ سزاو تولہی ئیمہ ﴿إِذَا هُمْ﴾ دست بہ جی ئہ وان ﴿مِنْهَا يَرْكُضُونَ﴾ لہو شارانہ بہ خیرایی رایان دہ کرد ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا﴾ (فریشته کان بہ گالتہ وہ پییان دہ لین) رامہ کهن وبگہرینہ وہ ﴿إِلَىٰ مَا أُنزِلْتُمْ فِيهِ﴾ بولای ئہ و نازو نیعمہ تانہی کہ رچوو بوون تیندا ﴿وَمَسْكِكُمْ﴾ وہ (بگہرینہ وہ) بؤ سہر خانوو مالہ کانتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو ہر سیارتان لی بکریت (لہ وہی بہ سہرتان ہاتووہ) ﴿قَالُوا يَبْوَيْلَنَّا﴾ (لہ گہل ہلہاتندا) دہیان ووت: ہاوار بؤ ئیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بیگومان ئیمہ ستمکار بووین ﴿فَبَارَأْنَاكَ﴾ ئیتر بہر دہوام ﴿تِلْكَ دَعْوَتُهُمْ﴾ ئمہ ہاواریان بوو (ہاوار بؤ ئیمہ) ﴿حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خِلْدِينَ﴾ ہتا ہہموویانمان دروینہ و خاموش کرد (ولہ ناومان بردن) ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ ئیمہ دروستمان نہ کردووہ ﴿السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَيْنِ﴾ ناسمان و زہوی و ئہ وہی لہ نیوانیاندا بہ بہ گالتہ و بہی ہودہ ﴿لَوْ أَرَدْنَا﴾ ئہ گہر بمان و ویستایہ ﴿أَنْ نَّتَّخِذَ لَهُمْ﴾ سہر قالی بؤ خومان ہہ لبزترین (وہ ک ہاوسہرو مندال) ﴿لَأَخْتَدْتَهُ مِنْ لَدُنْآ إِن كُنَّا فَعْلِينَ﴾ لہ لایہن خومانہ وہ ہہ لمان دہ بژارد ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾ (واز لہ وہ بیتہ) بہ لکو حہق دہدہین بہ سہر بہ تال و ناحہ قدا ﴿فَيَدْمَغُهُ﴾ بہ ہزیہ وہ (بہ تال) میٹسکی دہ بژی و تیکدہ شکی ﴿فَإِذَا هُوَ رَاقٍ﴾ ئہ مجا دست بہ جی بہ تال دہ فہوتی و لہ ناو دہ چیت ﴿وَلِكُمُ الْوَيْلُ﴾ ہاوار (وسزای بہ تین) بؤ ئیوہ ﴿مِمَّا تَصِفُونَ﴾ لہ بہر ئہ وہی کہ دہ لین و ہریاری دہدہن بؤ خوا (لہ ہاوسہرو مندال) ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہنہا بؤ خوا بہ ئہ وہی لہ ناسمانہ کان وزہ ویدایہ ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ﴾ وہ ئہ و (فریشتانہ) ی کہ لای خوان ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ ہہر گیز لہ بہرستی ئہ و خویان بہزل نازانن ﴿وَلَا يَسْتَخْسِرُونَ﴾ ہہر گیزیش ماندوو نابن ﴿بِئْسَ خَوْنُ الْيَتْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شہوو رورژ تہ سببحات و ستایشی (خودا دہ کهن) ﴿لَا يَفْقُرُونَ﴾ ماندوو نابن و سارد نابنہ وہ ﴿أَمْ لَمْ تَلْحَدُوا﴾ ئایا ئہ وانہ ہہ لیان بژاردووہ (وہریاریان داوہ) ﴿إِنَّ إِلَهًا مِّنَ السَّمَوَاتِ﴾ چہند ہرستراو و (خوا بہ ک) لہ زہوی دا (بؤ خویان) ﴿هَمْزٌ يُشْرُونَ﴾ (کہ دہ سہ لاتی ئہ وہیان نیہ مردوو زیندوو بکہنہ وہ) و خویان کژدہ کرینہ وہ وزیندوو دہ کرینہ وہ ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَآءُ إِلَهَةٍ﴾ ئہ گہر لہ ہہردوو کیاندا (لہ ناسمان و زہویدا) چہند ہرستراونیک ہہ بوایہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ جگہ لہ خوا ﴿لَقَسَدًا﴾ بیگومان (ناسمان و زہوی) ہہر دوو کاول ویران دہ بوون ﴿فَسَبَّحْنِ اللّٰهَ رَبَّ الْعَرْشِ﴾ دہی پاک و بیگہردی بؤ خوای ہرورہد گاری عہرش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ لہ وہی بی باوہران رہوای دہدہن (بؤ خوا) ﴿لَا يَسْتَلُّ﴾ (خوا) ہر سیاری لی ناکریت (رہخنہی لی ناگریت) ﴿عَمَّا يَفْعَلُ﴾ لہ ہہر کاریک کہ دہ یکات ﴿وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ بہ لکو ئہ وان (نادہ میزاد) ہر سیاریان لی دہ کریت ﴿أَمْ لَمْ تَلْحَدُوا﴾ ئایا ئہ وانہ ہہ لیان بژاردووہ (وہریاریان داوہ) ﴿مِنْ دُونِ ذَآءِ إِلَهَةٍ﴾ چہند ہرستراونیک جگہ لہ خوا ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ (پییان) ہلی بہ لگہ تان بیتن (لہ سہر ئہ وہی ہرپارتان داوہ) ﴿هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعِي﴾ ئمہ قسہی ئم قورٹانہیہ (خوا ناردوہتی) بؤ من ﴿وَذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِي﴾ وہ قسہی ئم (ہہ پیام و ہہراوانہ شہ) لہ پیش منہ وہ ہاتوون (وہ ک تہورات و ئینجیل لہ ہیچیاندا بوونی چہند ہرستراونیک ہرپار نہ دراوہ) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾ بہ لام زوربہی زوریان ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾ حہق و راستی نازانن ﴿فَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ لہ بہر ئہ وہ پستی تیدہ کهن و پرووی لی و ہر دہ گپرن ﴿

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وہ نئمہ نہ مان ناردووه ﴿مِن قَبْلِكَ﴾ پیش تو ﴿مِن رَّسُولٍ﴾ ہیچ بیغہ مبرنک ﴿إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ﴾
 مه گہر نیگامان بو ناردووه ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (به وهی که) بیگومان جگہ له من ہیچ په رستراوینکی راست
 نی یہ ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ که واتہ تہنہا من پپرستن ﴿وَقَالُوا﴾ (وه بی باوہ ران) ووتیان ﴿أَتَمَحَّدَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا﴾
 خوای میہرہ بان مندالی بو خوی بریارداوه (که فریشتہ کانن) ﴿سُبْحٰنَهُ﴾ پاک و بیگہ رده خوا (لہم شتانہ)
 ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ به لکو ئەوانہ (ئەو فریشتانہ) بہندہی ریز گیراو (ی خوا) ن ﴿لَا يَسْمِعُونَ﴾ له خوا
 پیش ناکہون ﴿بِالْقَوْلِ﴾ به قسہ و ووتیان ﴿وَهُمْ بِأَمْرِهِ﴾ وه ئەوان بہ فہرمانی خوا ﴿يَعْمَلُونَ﴾ کار دہ کہن ﴿وَمَا
 يَعْلَمُ﴾ (خوا) دہ زانیت و ناگادارہ ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ به ئەوہی لہ دونیا لہ بہر دہستیاندایہ ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وه
 بہ ئەوہی لہ ریزی دوا پیدا بو یان نامادہ کراوه ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ﴾ وه (فریشتہ کان) تکاناکہن ﴿إِلَّا لِمَنِ أَرَضَى﴾
 تہنہا بو ئەو کہ سہ نہ بیت (خوا) رازی بیت (تکای بو بکریت) ﴿وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِ﴾ وه ئەوان (فریشتہ کان)
 لہ ترس و ہدیہ تی خوا ﴿مُشْفِقُونَ﴾ زور دہ ترسن ﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ﴾ وه ہر کام لہ وانہ (لہو فریشتانہ) بلنی
 ﴿إِلَّا إِلَهٌ مِّن دُونِهِ﴾ بیگومان منیش په رستراوم جگہ لہ خوا ﴿فَذٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ﴾ ئەو بہ (ناگری) دوزخ
 تولہی لی دہ سہنین ﴿كَذٰلِكَ﴾ ہر بہ وجوہہ ﴿نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ پاداشتی ستہ مکاران دہ دہینہ وہ (تولہ یان
 لی دہ کہینہ وہ) ﴿أُولٰٓئِكَ﴾ نایا نہ یان دی (نہ یان زانیوہ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانہ بی پروا بوون
 ﴿أَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ناسمانہ کان و زہوی ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ ہر دووکیان پیکہ وہ لکابوون (ویہک
 پارچہ بوون) ﴿فَفَتَقْتَهُمَا﴾ ئەمجا لہ یہ کترمان جیا کردنہ وہ ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ﴾ وه فہراہہ ممان ہینسا لہ ناو
 ودروستمان کردووه ﴿كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ ہموو شتیکی زیندو و ﴿أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ دہی نایا ئەوانہ ہر باوہر ناهینن؟
 ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ ودروستمان کردووه (ودامان ناوہ) لہ زہویدا ﴿رَوَاسِيَ﴾ چہند شاخی دامہ زراو
 ﴿أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ﴾ بو ئەوہ جوولہ جول نہ کات بہ وانہی (بہ سہر پشتیون) ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا﴾ وه سازاندومانہ لہ زہوی
 (یان لہ شاخہ کان) دا ﴿فِي جَبَالٍ سُبُلًا﴾ دول و رینگاوبانی زور ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تا ئەوان شارہ زابن و پیوستی
 خویان دابین بکہن ﴿وَجَعَلْنَا السَّمٰوٰتِ﴾ وه ناسمانمان کردووه ﴿سَفَافًا مَّخْفُوظًا﴾ بہ سہ قفینکی (سہرینکی)
 پاریزراو ﴿وَهُمْ عَنْ آيٰتِنَا﴾ بہ لام ئەوانہ سہ بارہت بہ نایہ تہ کانی ناسمان ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تیکہ روو و
 وەرگیر بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه ہر ئەو (خوا) یہ ﴿خَلَقَ الْاٰیٰتِ وَالنَّهَارِ﴾ کہ شہو و ریزی دروست کردووه
 ﴿وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ﴾ وه خور و مانگیش (ی دروست کردووه) ﴿كُلُّ﴾ ہر یہک لہ وان ﴿فِي فَلَاكِ يَسْبَحُونَ﴾
 لہ خولگہ یہ کدا دہ سورینہ وہ ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بریارمان نہ داوہ ﴿لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ بو ہیچ کہ سینک لہ پیش
 تووہ ﴿الْخَلْدِ﴾ مانہ وہی ہہمیشہیی (نہ مری) ﴿أَفَاِنَّ يَتَّ﴾ ئەمجا ئە گہر تو بمری ﴿قَهُمُ الْخٰلِدُونَ﴾
 (دوا مردنی تو) نایا ئەوان ژیانان بہ رده وام دہ بی و نامرن؟ (نہ خیر) ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ ہموو کہ سینک
 ﴿ذٰلِقَةٌ اِلَی الْمَوْتِ﴾ مردن دہ چیزیت (ودہ مریت) ﴿وَتَبْلُوكُمْ﴾ وه نئمہ تاقتان دہ کہینہ وہ ﴿بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ﴾ بہ خرابہ
 وناخوشی و بہ چاکہ و خوشی ﴿وَسَنَّةٌ﴾ تادہر کہ ویت (چاک و خراب) ﴿وَإِنَّا نَرْجِعُون﴾ وه ہر بو لای نئمہ
 دہ گہرینہ وہ ﴿

﴿وَإِذْ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ فَقَالُوا سِوَاهُ هَذَا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا آتَيْنَاهُم بِهِ﴾ (نہی موحمہد ﷺ) کاتئی تو دہ بینن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وانہی کہ بی باوہرن ﴿إِنْ يَخِذُوا مِنَّا فَتَةً غَالِبًا﴾ جگہ لہ گالتہ و لاقرتی کردن بہ تو ہیچی تر ناکہن ﴿أَهْدَا الَّذِي﴾ (بہ سہر سامیہ کہ وہ دہ لئین) نا تہ مہ تہ و کہ سہیہ ﴿يَذْكُرُوا إِلَهُكُمْ﴾ (بہ خرابی) باسی بتہ کانتان دہ کات ﴿وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾ لہ کاتیکدا خویمان بہ باسکردنی (قورئان) وزیکری خوای میہرہ بان ﴿هُم كَفِرُونَ﴾ بی پروان ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ (سرووشتی) ئینسان وایہ لہ سہر پہلہ کردن بہ دی ہیتر اوہ ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي﴾ بہ زووی تو لہی خو متان نشان دہ دم ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ کہ واتہ پہلہ مہ کہن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وہ (بت پەرستان بہ گالتہ وہ) دہ لئین ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ تہ م بہ لئینی (تو لہیہ) کہی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر ئیوہ راستگون ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ گہر تہ وانہی کہ کافرن بیانزانیایہ (چ سزایہ کی سہخت لہ بہر دہ میاندایہ) ﴿حِينَ لَا يَكْفُوتُ﴾ کاتئی ناتوانن دووری بخہنہ وہ ﴿عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ﴾ بلئیسہی ناگر لہ دم وچاو و پشتیان ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ و تہ وان یارمہ تی نادرین ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بہ لکو لہ نا کاودا تووشیان دیت ﴿فَتَبَهُتْهُمْ﴾ و سہر سامیان دہ کات (بہ شیوہیہ ک) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نہ دہ توانن ﴿رَدَّهَا﴾ بیگیرنہ وہ (بہرگری بکہن) ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ و نہ مؤلہ تیشیان دہ دریت (تہویہ بکہن) ﴿وَلَقَدْ آسْتَهْزِئُوا﴾ سویند بہ خوا بیگومان گالتہ و لاقرتی کراوہ ﴿يُرْسِلُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بہ پیغہ مہرانی پیش توش ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ﴾ تہ مجا دہوری تہ وانہی دا ﴿سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ لہ وان کہ گالتہ یان دہ کرد (بہ پیغہ مہران) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تہ و سزایہی تہ وان گالتہ یان پی دہ کرد ﴿قُلْ﴾ بلئی (بہ گالتہ کہران) ﴿مَنْ يَكْفُرْ﴾ کی (دہ توانیت) ئیوہ بیاریزیت ﴿بِالْبَلِّ وَالنَّهَارِ﴾ بہ شہو و بہرور ﴿مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ لہ (سزای) خوای میہرہ بان ﴿بَلْ هُمْ﴾ بہ لکو تہ وانہ ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ بہر دہ وام پشت ہلثہ کہن لہ یاد وزیکری بہر و رد گاریان ﴿أَمَّا لَهُمْ إِلَهَةٌ﴾ ناخو (تہ و بی باوہر انہ) چہند پەر ستر اوئیکیان ہہیہ ﴿تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا﴾ جگہ لہ ئیمہ ریگری (سزا) یان لی بکات ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (تہ و پەر ستر اوانہ) ناتوانن ﴿نَضْرَأْنَفْسِهِمْ﴾ یارمہ تی خویمان بدن ﴿وَلَا هُمْ مَتَّابُونَ﴾ وہ لہ لایہن ئیمہ شہوہ پہ نا نادرین ﴿بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَاَبَاءَهُمْ﴾ بہ لکو ئیمہ تہ وان و باو و باپیرانیانمان ژیاندوہ بہ خوشی (ناز و نیعمہ تی دونیامان پیدا بوون) ﴿حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ تاتہ مہنی زوریان بہ سہر برد ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ دہی ئایا تہ وانہ (قورہیشیہ کان) سہرنج نادہن ﴿أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ﴾ کہ بیگومان ئیمہ (ورده ورده) دینہ خاک و ولاتی (تہ وان) ﴿نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ لہ ہہ موو لایہ کی یہوہ کہ می دہ کہینہ وہ (بہر زگار کردن لہ لایہن موسلمانانہ وہ) ﴿أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ دہی ئایا تہ وان زال و سہر کہ و توون (یائیمہ) ؟ ﴿۱۱﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلی: بیگومان من تہنہا ئیوہ بیدار دہ کہ مہوہ (دہتان ترستیم) ﴿يَا لَوْحِي﴾ بہ نیگا و وہ حی ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصَّهْمُ الذُّعَاةَ﴾ وہ کہرہ کان بانگہ وازی (حہق) نابیستن ﴿إِذَا مَا يُنذِرُونَ﴾ کاتیک کہ دہ ترستیرین ﴿وَلَمَّا مَسَّتْهُمُ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر دوو چاریان بیت ﴿نَفْحَةً﴾ کہ میک ﴿مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ لہ سزای پەرورہ دگارت ﴿لِيَقُولُنَّ﴾ بیگومان ئەوان دہ لئین ﴿يَوَيْلَنَا﴾ ہاوارو تیاچوون بو ئیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بہ راستی ئیمہ (ہہ موومان) ستہ مکار بووین ﴿وَنَضَعُ﴾ وہ ئیمہ دادہ نئین ﴿الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ﴾ تہرازوہ کانی دادپہروری (کہ کردہ وہی پی دہ کیشریت) ﴿لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ لہ رۆزی قیامہ تدا ﴿فَلَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ ئەمجا ہیچ کہس کہ مترین ستہ می لی ناکریت ﴿وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ حَرْدَلٍ﴾ بہ قہ دہر تووی خہر تہ لہ یہ کیشر بیت ﴿أَتَيْنَاهُمُ﴾ ئیمہ دہ ہیئین ﴿وَكَفَىٰ بِنَا حَسِيبِينَ﴾ وہ بہ سہ کہ ئیمہ ژمیریاری (کردہ وہی بہ ندہ کان) بین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی تہورات (کہ جیا کہرہ وہی حہق و بہ تالہ) بہ خشیمانہ موسا و ہاروون، ﴿وَضِيَاءَ ذِكْرًا﴾ وەر وون کہرہ وہ و یاد خہرہ وہ شہہ ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بو پاریز کاران و لہ خوا ترسان ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ﴾ ئەوانہی کہ دہ ترسن ﴿رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ لہ پەرورہ دگاریان بہ نادیاری و پەنہانی ﴿وَهُمْ﴾ وہ ئەوان (کہ سانیکن) ﴿مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾ لہ رۆزی دوایی زور دہ ترسن ﴿وَهَذَا﴾ وہ ئەم (قورٹانہ) ﴿ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ﴾ یاد خہرہ وہیہ کی بہ فہر و پیرۆزہ ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾ نار دو مانہ تہ خوارہ وہ ﴿أَفَأَنْتُمْ﴾ دہی ئایا ئیوہ ﴿لَهُ﴾ مُنْكَرُونَ ﴿دانی پیدا نائین (باوہری پی ناکہن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بہ خشیمان ﴿إِبْرَاهِيمَ إِذْ يَبُوءُ﴾ بہ ئیبراہیم رینموونی و شارہ زایی ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لہ پیشدا ﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ وہ ئیمہ لہ (شیاوی) ئەو ئاگادار بووین ﴿إِذْ قَالَ﴾ کاتیک ووتی ﴿لِأَيِّهِمْ قَوْمِهِ﴾ بہ باوکی و گہ لہ کہی ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي﴾ ئا ئەم پەیکەر و بتانہ چیین ﴿أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ کہ ئیوہ دہیان پەرستن (بہ لایانہ وہ ماوند تہ وہ) ﴿قَالُوا﴾ (گہ لہ کہی) ووتیان ﴿وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ باوو باپیرانمان دیوہ ﴿لَهَا عِبْدِينَ﴾ ئەمانہ یان پەرستوہ ﴿قَالَ﴾ (ئیبراہیم) ووتی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ بہ راستی ئیوہ ﴿أَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ﴾ خوتان و باوو باپیرانتان ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گومراییہ کی ئاشکرادان ﴿قَالُوا﴾ (لہ وہ لامدا) ووتیان ﴿أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ﴾ ئایا راستی و حہقت بو ہیئاوین ﴿أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ﴾ یا تو گالتمان پی دہ کہیت ﴿قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ﴾ (ئیبراہیم) ووتی (حہقم ہیئاوہ) بہ لکو پەرورہ دگاری ئیوہ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پەرورہ دگاری ئاسمانہ کان و زہویہہ ﴿الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾ ہەر ئەویش بہ دی ہیئاون ﴿وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ﴾ وہ بیگومان من لہ سہر ئەوانہ (کہ باسم کرد) ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ شاہید و بہ ئاگایانم ﴿وَتَاللَّهِ﴾ سویند بہ خوا ﴿لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ﴾ پیلان دادہ نئیم بو (لہ ناو بردنی) بتہ کانتان ﴿بَعْدَ أَنْ تُولَؤُوا مَدْيَنَ﴾ دوا ی ئەوہی پشتان تیکردن (بہ جیتان ہیشتن) ﴿۵۷﴾

﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا﴾ ئەمجا ئیبراهیم هه موو بته کانی وورد کرد ﴿إِلَّا كَيْرًا لَهُمْ﴾ جگه له بته زله که یان نه بیت ﴿لَعَلَّهُمْ﴾ به ئومیدی نه وهی ﴿إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾ بگه پرنه وه بۆ لای نه و (بۆ لای ئیبراهیم نه ویش راستیان پی بلی، به لکو با وه پیتن) ﴿قَالُوا﴾ (بت په رستان) ووتیان ﴿مَنْ فَعَلَ هَذَا﴾ کی نه مهی کرد وه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به خوا کانمان (به بته کانمان) ﴿إِنَّهُ﴾ به راستی نه و که سه ﴿لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له سته مکارانه (ده بی سزا بدریت) ﴿قَالُوا﴾ (چهند که سیتک) ووتیان ﴿سَمِعْنَا قَوْلَ﴾ گویمان له لاوینک بوو ﴿يَذْكُرُهُمْ﴾ باسی نه وانی (بته کانی به خراپه) ده کرد ﴿يُقَالُ لَهُ﴾ پیتی ده لین ئیبراهیم ﴿قَالُوا﴾ (کو مه لی له گه له که ی) ووتیان ﴿فَأَنزَلْنَا بِهِ﴾ که واته بیهینن ﴿عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ﴾ له پیش چاوی خه لک (بیوه ستیتن) ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ به لکو (نه وانه ی دهینا سته وه) شایه تی له سه ر بدنه ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا﴾ نایا تو نه مه ت کرد وه ﴿بِإِلَهِنَا﴾ به خوا کانمان (به بته کانمان) ﴿يَتَذَكَّرُ﴾ نه ی ئیبراهیم ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَيْدُهُمْ هَذَا﴾ نه خیر به لکو نه م بته گه وره یان نه وه ی کرد وه ﴿فَسَلُّوهُمْ﴾ ده پر سیار له وانه (بته شکا وه کان) بکه ن ﴿إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾ نه گه ر نه وانه قسه ده که ن ﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ ئەمجا گه رانه وه بۆ لای یه کتری (سه ر یان کرد به یه کدا) ﴿فَقَالُوا﴾ جا (له ناو خویاندا هه ندیکیان) ووتیان ﴿إِنَّكُمْ﴾ به راستی ئیوه ﴿أَنْتُمْ الظَّالِمُونَ﴾ هه ر خوتان سته مکارن ﴿ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ﴾ پاشان سه ر به ره و خوار کرانه وه (گه رانه وه بۆ سه ر سه ختی و نه فامیبه که یان) ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ به راستی تو ده ترانی ﴿مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ﴾ نه و بتانه قسه نا که ن (نه ی ئیبراهیم) ﴿قَالَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی ﴿أَفَتَعْبُدُونَ﴾ ده ی ئیوه ده په رستن؟ ﴿مِن دُونِ اللَّهِ مَا﴾ جگه له خوا شتانیک ﴿لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْءًا﴾ که هیچ قازانج و سوو دیکتان پی نا گه یه نن ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ وه هیچ زیانیکیشان لی ناده ن ﴿أَفَلَا لَكُمْ﴾ ئوف بۆ ئیوه ﴿وَلَمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بۆ نه و بتانه ش که ده په رستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی نایا زیر نابن (بیر وهوشتان ناخه نه کار) ﴿قَالُوا﴾ (هه ندی له بت په رستان) ووتیان ﴿حَرِّقُوهُ﴾ (ئیبراهیم) چاک بسوتیتن ﴿وَأَنْصُرُوا إِلَهَكُمْ﴾ یار مه تی خوا کانتان (بته کانتان) بدنه و سه ر یان بخه ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾ نه گه ر ئیوه نه و کاره ده که ن ﴿قُلْنَا﴾ (که ئیبراهیم یان خسته نا گره وه) ووتیمان ﴿يَنْتَارُ﴾ نه ی ناگر ﴿كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا﴾ سارد به ره وه و بی زیانبه ﴿عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ له سه ر ئیبراهیم ﴿وَأَزَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾ نه وان ویستیان پیلان بگپرن له ئیبراهیم (به سووتان له ناوی به رن) ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ﴾ به لام ئیمه نه وانمان کرده ﴿الْأَخْسَرِينَ﴾ زه ره مه ندترین (دوراوترین) که س ﴿وَجَعَلْنَاهُ وَلُوطًا﴾ وه ئیبراهیم ولو و طمان رزگار کرد ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي﴾ و (ناردمانن) بۆ نه و زه ویه (بۆ وولاتی شام) ﴿بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾ که پیت و فه رمان تی خستبوو ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ وه به خشیمان به ئیبراهیم ﴿إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾ ئیسحاق و (به ئیسحاقیش) یه عقوب، به زیاد (له داوا که ی ئیبراهیم که داوا ی مندالیک ی کرد) ﴿وَكَلَّا جَعَلْنَا﴾ وه هه موویانمان کرد ﴿صَالِحِينَ﴾ به پیاوی چاک ﴿٧٦﴾

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً﴾ وہ ٹہ وانمان کرد بہ پیشہوا ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ بہ فہرمانی ٹیمہ پرتنموننی (خہ لکیان) دہ کرد ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ﴾ وہ نیگامان کرد بویان ﴿فَقُلْ الْخَيْرَاتِ﴾ بہ ٹہ نجامدانی کاری چاک ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وہ بہ نوٹز کردن ﴿وَأَيَّاتِ الزُّكُورِ﴾ و زہ کات دان ﴿وَكَانُوا لَنَا﴾ وہ ٹہ وان ہہر بو ٹیمہ ﴿عَبِيدِينَ﴾ عبادہ تیان دہ کرد ﴿وَلَوْ طَاءَ آتَيْنَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ بہ خشیمان بہ لووط پیغہ مہریتی و زانیاری ﴿وَنَجَّيْنَاهُ﴾ وہ رزگار مان کرد ﴿مِنَ الْفَرَجِ﴾ لہ (دہست خہ لکی) ٹہ و شاری (سہ دوم) ﴿الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ﴾ کہ (خہ لکہ کہی) کردہوی پیس و دزئیوان دہ کرد (نیربازیبان دہ کرد) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بہ راستی ٹہ وانہ ﴿قَوْمَ سَوَاءٍ فَلْيَسِقِينَ﴾ گہ لکی خراپی لہ فرمان دہر چوو بوون ﴿وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا﴾ وہ لووطمان خستہ ناورہ حمہت و میہرہ بانی خوٹمانہ وہ ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ بہ راستی لووط لہ چاکہ کاران بوو ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ﴾ وہ پیشتر نوح پیغہ مہر ﴿وَأَهْلَهُ﴾ خوئی و (ٹیماندارانی) خیزانہ کہ یمان رزگار کرد ﴿مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾ لہ تہنگانہ زور گہورہ کہ (لہ لافاو و خنکان) ﴿وَنَصَّرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ وہ یارمہ تیمان دالہ دزی ٹہ و گہ لہی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ کہ بہ لگہ و ٹاہہ تہ کانی ٹیمہ یان بہ درو دہ زانی ﴿إِنَّهُمْ﴾ بہ راستی ٹہ وانہ ﴿كَانُوا قَوْمَ سَوَاءٍ﴾ گہ لیک بوون روچوون لہ خراہہ دا ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ لہ بہر ٹہ وہ ہہ موویانمان خنکان (لہ توٹانہ کہ دا) ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ (باسی) داوودو سولہ یمان بکہ ﴿إِذْ يَخُكِّمَانِ﴾ کاتی بریاریان دہر کرد ﴿فِي الْحَرِّ﴾ دہر بارہی ٹہ و کشتو کالہی ﴿إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَّةُ الْقَوْمِ﴾ کہ بہ شہ و نازہ لی کہ سانیٹ تیدا لہ و ہرابوون (زیانیان لی دابوو) ﴿وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ﴾ وہ ٹیمہ بو دادوہری بریارہ کہ یان ﴿شَاهِدِينَ﴾ ٹامادہ (ٹاگادار) بووین ﴿فَفَقَّهْمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾ ٹہ وسا ٹیمہ ٹہ وہ مان فیری سولہ یمان کرد (سولہ یمان ووتی: نازہ لہ زیان خوڑہ کہ بدریٹہ دہست خاوہن کشتو کالہ کہ، کہ لک لہ شیر و بہرہ میان و ہر بگریٹ، وہ کشتو کالہ کہ ش بدریٹہ دہست خاوہن نازہ لہ کہ بہر بووومہ کہی بخون و خزمہ تی بکہن تسا و ہک پیش زیان لیکہ و تنہ کہی لی دیتہ وہ، پاشان ہر بہک لہ نازہ ل و کشتو کالہ کہ بگہ رتیرتہ نہ وہ بو خاوہنہ کانیان) ﴿وَكُلَّآءِ آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ وہ بہ ہر بہک لہ و دووانہ (داوود و سولہ یمان) پیغہ مہریتی (ودادوہری) و زانستمان پیدان ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ وہ راممان ہینا ﴿مَعَ دَاوُدَ﴾ لہ گہ ل داوودا ﴿الْجِبَالِ يَسِيحْنَ وَالظَّيْفِ﴾ چیاکان و بالندہ کہ تہ سیحاتی خویبان دہ کرد ﴿وَكُنَّا فَعَلِينَ﴾ وہ ہر ٹیمہ ٹہ وہ مان کرد (بو داوود) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُم﴾ وہ داوودمان فیری دروستکردنی پوٹاکی زریی (جہنگی) کرد بو ٹیوہ ﴿لِيُخَصِّصَ لَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ﴾ تابٹان پاریزیت لہ کاتی شہرو کوشتارتاندا ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ﴾ دہی ٹایا ٹیوہ ﴿شَاكِرُونَ﴾ سوپاس گوزارن (بو خوا لہ سہر ٹہ نعیمہ تانہ) ﴿وَسُلَّيْمَانَ﴾ وہ (راممان ہینا) بو سولہ یمان ﴿الْبَيْحِ عَاصِفَةً﴾ بای توند (رہ شہبا) ﴿بِحَجْرِي بِأَمْرِي﴾ بہ فہرمانی سولہ یمان دہر وٹشت ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾ بو ٹہ و وولات و زہ ویبہی ﴿الَّتِي بَدَّرْكَانِيهَا﴾ کہ ہر پیست و بہرہ کہ تمان کرد بوو ﴿وَكُنَّا﴾ وہ ٹیمہ ﴿بِكُلِّ شَيْءٍ﴾ بہ ہہ موو شتیک ﴿عَلِيمِينَ﴾ ٹاگادار بووین ﴿﴾

﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ﴾ وہ ہندی لہ شہیتانہ کان (مان رام ہینابوو) ﴿يَعُوْصُوْنَ لَهُ﴾ دہ چوونہ ژیری دہ ریا بو سولہ یمان (تا گہ و ہرو مرواری بو دہ ربہینن) ﴿وَيَعْمَلُوْنَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہ وہ کاری تریشیان دہ کرد (بوی وہ ک کوشک دروستکردن) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفِيْظِيْنَ﴾ بہ راستی ٹیمہش چاودیر (وپاریزہر) ی ٹہوان بووین ﴿وَإِيُوْبُ﴾ وہ (باسی) ٹہیووب (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاواری لہ پەرورہدگاری کرد (لہ دوا ی ناساگی ماوہیہ کی زور) ﴿أَنِّي﴾ بہ راستی من ﴿مَسْنِي الضُّرِّ﴾ زیان و نازار و نہ خوشی دوو چارم بووہ ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ﴾ و توش میہرہ بانترینی میہرہ بانانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ جا ٹیمہش ہاوار و نزا کہ یمان گیرا کرد ﴿فَكَشَفْنَا﴾ و لامان برد ﴿مَائِهِ مِنْ ضُرِّ﴾ ٹہو زیان و نازار و نہ خوشیہی کہ ہہیبوو ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ﴾ وہ ہہموو مال و مندالیمان پی بہ خشیہ وہ (کہ پیشتر مردبوون) ﴿وَوَيْلٌ لَهُمْ مَّعَهُمْ﴾ ٹہو ہندہی تریش لہ گہ لیاندا ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ ٹہو ہرہ حمہ تیکی تاییہت بوو لہ ٹیمہ وہ ﴿وَذَكَرْنَا لِلْعَالَمِيْنَ﴾ وہ بیر خہرہ وہ و نامورگاری بوو بو خوا ہرستان ﴿وَإِسْمَاعِيْلَ وَإِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وہ (باسی) ٹیسماعیل و ٹیدریس و ذہ لکیفل (بکہ) ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِيْنَ﴾ ہہموویان لہ ٹارام گران بوون ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ﴾ وہ ٹیمہ ٹہوانمان خستہ ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو ہرہ حمہ تی خوومان (کہ بہ ہشتہ) ﴿إِنَّهُمْ﴾ بیگومان ٹہوانہ ﴿مِنَ الصَّالِحِيْنَ﴾ لہ چاکہ کہ کاران بوون ﴿وَذَا النُّوْنِ﴾ وہ (باسی) زہنون (یونس بکہ کہ پیغہ مہری خہ لکی ٹہینہوا بوو) ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ کاتیک رویشٹ ﴿مُغْضِبًا﴾ بہ تورہیی (گہ لہ کہی بہ جی ہیشٹ) ﴿فَطَلَّتْ﴾ وای دہ زانی ﴿أَنَّ لَنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ ٹیمہ ٹہنگانہی بہ سہردا ناہینین و ہرواوازی لی دہ ہینین ﴿فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (خوای گہورہ تا قیکردوہ و فریدرایہ ناو دہ ریا و نہ ہہنگیک قوتی دا) جا لہ تاریکیہ کاندا (تاریکی شوو و دہ ریا و ناو سکی نہ ہہنگ) ہاواری کرد ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (ٹہی خواہی) بہ راستی ہیچ پەرستراوینکی بہ ہق و راستی نیہ جگہ لہ تو ﴿سُبْحٰنَكَ﴾ پاکی و بیگہردی بو توہہ ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بیگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِيْنَ﴾ لہ ستہ مکاران بووم (لہ ہر ٹہوہی ٹارام نہ گرت و وازم لہ گہ لہ کہم ہینا) ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ ٹیمہش نزا و ہاواری ٹہومان گیرا کرد ﴿وَوَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾ و لہو غہم و خہفہ تہ رزگارمان کرد ﴿وَكَذَلِكَ﴾ ہر بہو و شتوہیہ ﴿نُجِّي الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ ٹیماندارانیش رزگار دہ کہین ﴿وَرَزَكْرِيَّا﴾ وہ (باسی) زہ کہ ریا (بکہ) ﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ کاتیک ہاواری لہ پەرورہدگاری کرد ﴿رَبِّ﴾ ٹہی پەرورہدگارم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾ بہ ٹہنہا مہ مہیلہرہ وہ (مندالینکم پی بیہ خشہ) ﴿وَأَنْتَ﴾ وہ تو ﴿خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ﴾ چاکترین میراگرانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ ٹیمہش دوہای ٹہومان و ہلام دایہ وہ ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ﴾ و یہ حیامان پی بہ خشی ﴿وَأَصْلَحْنَا لَهُ رُوحًا﴾ و خیزانہ کہ شیمان بو چاک کردہ وہ (لہ نہ زوکی) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوْا﴾ بیگومان ٹہوانہی (باسکران لہ پیغہ مہران) ﴿يُسْرِعُوْنَ﴾ پیش برکییان دہ کرد ﴿فِي الْخَيْرَاتِ﴾ لہ (ٹہنجامدانی) ہہموو خیر و چاکہ یہ کدا ﴿وَيَدْعُوْنَآ﴾ و ہاواریان لہ ٹیمہ دہ کرد ﴿رَعْبًا وَرَهْبًا﴾ بہ ٹومیدی (بہ ہشت) ولہ ترسی (دوڑہخ) ﴿وَكَانُوْا﴾ وہ ٹہوان ﴿لَنَا خَشِيْعِيْنَ﴾ ملکہ چ بوون بو ٹیمہ (ودہ ترسن لیمان) ﴿

﴿وَاللَّيْلِ﴾ وہ (باسی) ئەو ئافرەتە (مەریەمی کچی عیمران بکە) ﴿أَخَصَّتْ فَرْجَهَا﴾ کە داوینی خۆی پاراست ﴿فَفَخَّنَا فِيهَا﴾ ئەمجا فوومان پێدا کرد (بەهۆی جویرە ئیلەوہ) ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾ لەو رۆحی کەھی خۆمان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا﴾ وە ئەو (مەریەم) و کورە کە یمان کرد ﴿آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ بە موعجیزە یەك بۆ جیھانیان ﴿إِن هَذِهِ﴾ بە راستی ئا ئەمە یە ﴿أُمَّتُكُمْ﴾ ئایینی ئیوہ ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ کە یەك ئایینە (ئایینی ھەموو پێغەمبەرانە) ﴿وَأَنزَلْنَا بِكُمْ﴾ و منیش پەرورەدگار تانم ﴿فَاعْبُدُون﴾ کەواتە تەنھا من بپەرستن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ بە لام خەلکی جیاوازیان کەوتە نێوان و سەرپێچی پێغەمبەرەکانیان کرد، زۆر بەیان بوون بەچەند کۆمەڵ گروھیکەوہ (ھەستان دەستیان کرد بە پەرستنی بت و ھەواو ئارزووی خۆیان) ﴿كُلُّ﴾ (بە لام) ھەموویان ﴿إِلَيْنَا رَاجِعُونَ﴾ تەنھا بۆ لای ئیمە دەگەڕێنەوہ ﴿فَمَنْ﴾ ئەمجا ھەر کەس ﴿يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ (ھەر چەند) لە کردەوہ چاکەکان بکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (بەو مەرجە ی) باوہ داریش بێت ﴿فَلَكَ فَرَانٌ لِّسَعْيِهِ﴾ ئەوہ (پاداستی) کۆششە کە ی وون نابیت و بە فیرۆ ناروات ﴿وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ﴾ بە راستی ئیمە بۆ (کردەوہ کانی) ئەو نووسەرین ﴿وَحَرَامٌ عَلَيَّ قَرِيْبَةٌ﴾ وە ھەر امە قەدەغە یەو ناشیت بۆ خەلکی ئەو گوند و شارانە ی ﴿أَهْلَ كَنَنَاهَا﴾ کە کاولمان کردن ولە ناومان بردن ﴿أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ کە جاریکی تر بگەڕێنەوہ (بۆ دونیا) ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ (زیان درێژە ی دەبیت) تائەو کاتە ی ﴿فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾ (بەر بەستە کە ی) یە ئجوج و مە ئجوج دە کریتەوہ ﴿وَهُمْ﴾ ئەوانیش ﴿مِنْ كُلِّ حَدَبٍ﴾ لە ھەموو بەرزاییە کەوہ ﴿يَنسِلُونَ﴾ بە پەلە (و بە خیرایی) دینە خوارەوہ ﴿وَاقْتَرَبَ﴾ وە نزیک بوئەوہ ﴿الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾ بە ئینی راست (ھاتنی قیامەت) ﴿فَإِذَا﴾ جالە نا کاودا ﴿هِيَ شَخِصَةٌ﴾ ئەبلەق و زەق دەبی ﴿أَبْصُرَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چاوی ئەوانە ی بی برا بوون ﴿بَنُو نَلْنَا﴾ (دەلین) ھاوارو مەرگ بۆ ئیمە ﴿قَدَكُنَّا﴾ بێگومان ئیمە لە دونیادا ﴿فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾ لە بی ناگایەك (ی تەواو) دا بووین لە ئەمە ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ نە خیر بە لکو ئیمە ستەمکار بووین ﴿إِنَّكُمْ﴾ بە راستی ئیوہ ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ ئەوانەش دە تانپەرستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگە لە خوا ﴿حَصْبُ جَهَنَّمَ﴾ (دەبنە) سووتە مەنی (و ھەلگیر سینتەری) دۆزەخ ﴿أَنْتُمْ لَهَا وَرِدُونَ﴾ ئیوہ (و ئەوان) دە چنە ناویبەوہ ﴿لَوْ كَانَتْ هَؤُلَاءِ﴾ ئە گەر ئا ئەوانە (بتە کان) ﴿ءِ إِلَهَةً﴾ خوا بوونایە ﴿مَا وَرَدُوهَا﴾ نە دە چوونە ناو ئەو (ناگری دۆزەخ) ھوہ ﴿وَكُلُّ﴾ وە ھەموو (بت و بت پەرستان) ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾ بە ھەمیشە یی تێدا دە میننەوہ ﴿لَهُمْ﴾ بۆ ئەو (دۆزەخیانە) ھە یە ﴿فِيهَا﴾ لە دۆزەخ دا ﴿زَقِيرٌ﴾ ھەناسە ی سارد ھەلکیشان ﴿وَهُمْ فِيهَا﴾ و ئەوان لە ویدا (لە دۆزەخدا) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ ھیچ نابستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بێگومان ئەوانە ی ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ مَنَّا﴾ لە لایەن ئیمەوہ پیشتر بپار دراوہ بۆیان ﴿الْحَسْبُ﴾ کە بەختەوہ ربن (و چاکە بە تیریتە رییان) ﴿أُولَئِكَ﴾ ئەوانە ﴿عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾ لە دۆزەخ دوور دە خرتنەوہ ﴿

﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ (ئەوان) نایستن ﴿حَسِيصَةً﴾ دەنگی (بلیسە و قرچە ی) ناگری دوزەخ ﴿وَهُمْ﴾
 وئەوان ﴿فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ﴾ لەناو ئەو (نازو نەعمەتە) ی دلیان حەزی لێبەتی ﴿خَالِدُونَ﴾
 بەهەمیشەیی و بێ برانەو دەمێننەو ﴿لَا يَحْزَنُهُمْ﴾ غەمباریان ناکات ﴿الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ ترسە
 هەرە گەورە کە (لە قیامەتدا) ﴿وَتَتَلَقَّهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ و فریشتەکانیش پێشوازیان لێ دەکەن (لەبەر
 دەرگاکانی بەهەشتدا) ﴿هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي﴾ (پێیان دەلێن) ئەمە ئەو ڕۆژیە ﴿كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 کە بەلێنتان پێ درابوو ﴿يَوْمَ﴾ (بێنەو و بیریان) ئەو ڕۆژی ﴿نَطْوِي السَّمَاءَ﴾ کە ئاسمانەکان دەپێچینەو
 ﴿كَطَيِّ السَّجِلِ لِلْكَتَبِ﴾ وەک پێچانەو لول کردنی تۆماری کتیب و پەتروکیک ﴿كَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ﴾ وەک یە کەم جار چۆن دروستمان کرد (بەرۆت و قووتی) ﴿تُعِيدُهُمْ﴾ (پاش مردنیش) ئەو
 (دروست کردنە) دووبارە دەکەینەو ﴿وَعَدَّاعِلْنَا﴾ ئەو بەلێتیکە (جێ بە جێ کردنی) لەسەر ئیمەیه
 ﴿إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ بێگومان ئیمە (ئەو بەلێتە) بەدی دەهێنین ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا﴾ سویند بەخوا
 بێگومان ئیمە نووسیوومانە ﴿فِي الزُّبُورِ﴾ لەزەبووردا ﴿مِن بَعْدِ الذِّكْرِ﴾ لەدوای نووسینی لە (لوح
 المحفوظ) دا ﴿أَنَّ الْأَرْضَ﴾ بەراستی سەر زەوی (بەهەشت) ﴿بِرِثْمَا﴾ دەبنە خواوەنی و بەمیراتی
 دەیبەن ﴿عِبَادِيَ الصَّالِحِينَ﴾ بەندە چاک و پاکەکانم ﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا﴾ بێگومان لەمەدا
 (لەو هی لەم سورەتەدا باسکرا) بەسە کە پەند و نامۆزگاری بێت ﴿لِقَوْمٍ عَصِيبٍ﴾ بۆ گەلی خوا
 بەرستان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ وە (ئە ی موخەممەد ﷺ) تۆمان تەنھا بۆ ئەو
 نار دوو کەرەحمەت بێت بۆ جیهانیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ﴾ بێگومان تەنھا شتیک کە نیگا
 کراو بۆ من ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحِدٌ﴾ (ئەمە یە) کە بەراستی پەرستراوی ئیوہ خوا ی تاک و تەنھایە
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دە ی ئایا ئیوہ ملکەچ دەبن؟ ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا ئە گەر ڕوویان وەر گێرا
 ﴿فَقُلْ أَذَنْكُمْ﴾ ئەو بلی هەمووتانم ناگادار کرد ﴿عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ بە یە کسانێ ﴿وَإِنْ أَدْرِي﴾ و ناشرانم
 ﴿أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ﴾ نزیکە یادووورە (هاتنی) ﴿مَا تُوعَدُونَ﴾ ئەو هەرەشە ی لێتان دە کریت ﴿إِنَّهُ
 يَعْلَمُ﴾ بەراستی خوا دەزانێ ﴿الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بە ووتە و قسە ی ئاشکرا ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُكْتُمُونَ﴾ وە
 دەشرانیت بەوقسە ی دەیشارنەو ﴿وَإِنْ أَدْرِي﴾ وەمن نازانم (مۆلەت داننان) ﴿لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ﴾
 لەوانە یە تا قیکردنەو بێت بۆ ئیوہ ﴿وَمَتَّعْنَا إِلَىٰ حِينٍ﴾ (بیهویت) تاماو یەک (وازتان لێ بهیئت) کە ڕابووترن
 ﴿قُلْ﴾ (پێنەمبەر ﷺ) فەرمووی ﴿رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ﴾ ئە ی پەرورەدگارم بەداد گەرانە ڕیاربەدە (لە
 نیوان من و ئەم بێ باوەراندەدا) ﴿وَرَبُّنَا﴾ وە پەرورەدگاری ئیمە ﴿الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ﴾ میهربانی یارمەتی
 لێ داواکراوہ ﴿عَلَىٰ مَا نَصَبُونَ﴾ لە بەرانبەر (ئەو قسە نابە جییانە ی) ئیوہ دە یلێن و هەلیدە بەستن ﴿۱۳۲﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئەہی خہ لکینہ ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمْ﴾ بترسن لە (سزای) پەرور دگارتان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکہ بہ راستی بوومە لەرزە قیامت ہەستان ﴿شِقَءٌ عَظِيمٌ﴾ شتیکی زور گہورہیہ، کارەساتیکی سامناکہ ﴿يَوْمَ تَرَوْنَهَا﴾ لەو رۆژە دا ئیوہ ئەو (بوومە لەرزە) دەبینن ﴿تَذْهَلُ﴾ بی ناگا دەبی (لە ترسی ئەو رۆژە) ﴿كُلُّ مُرْضِعَةٍ﴾ ہەموو نافرہ تیکی شیردەر (کاتی کەمکی لە دەمی مندالہ کە یدایہ) ﴿عَمَّا أَرْضَعَتْ﴾ لە ئەو (مندالہ) ی شیری پی داوہ ﴿وَتَضَعُ﴾ وە فرپی دەدات و لە باری دە چیت ﴿كُلُّ ذَاتٍ﴾ ہەموو دوو گیانیک (میینہ کی سک پر) ﴿حَمَلٍ حَمَلًا﴾ سکہ کی (کۆرپہ کی) ﴿وَتَرَى النَّاسَ﴾ خہ لکی دەبینی ﴿سُكْرَى﴾ (وہ) سەر خوشن ﴿وَمَا هُمْ بِسُكْرَى﴾ بە لām سەر خوشیش نین ﴿وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾ بە لکو سزای سەخت و بہ تینی خوا (وای لی کردون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ لە مرۆفہ کاندای کەسی وا ہەیہ (نە ضری کۆری حارث) ﴿يَجِدُلُ فِي اللَّهِ﴾ موجدالہ دە کات دەربارہی خوا (و سیفہ تہ کانی) ﴿يَغْتَابُ الْغُيُوبَ﴾ بہ بی ہیج زانیاری و زانستیک ﴿وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ وە شوینی ہەموو شەیتانیکی سەر کەش دە کە ویت ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ﴾ لە سەری نوسراوہ (پر یار دراوہ) ﴿أَنَّهُ مِّن نَّوَالِدٍ﴾ کە بیگومان ہەر کە سینک خوشی بویت (وشوینی بکە ویت) ﴿فَأَنَّهُ رِضْلُهُ﴾ ئەوہ بہ راستی گومرای دە کات ﴿وَيَهْدِيهِ﴾ وە رینموونی دە کات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ بو سزای ناگری ہەلگیر ساوی دۆزەخ ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئەہی خہ لکینہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ ئە گەر ئیوہ ﴿فِي رَبِّ مِّنَ الْبَغْتِ﴾ لە گوماندان دەربارہی زیندو بوونوہ ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ ئەوسا (بزانی) بہ راستی ئیمہ ئیوہ مان دروست کردوہ ﴿مِن نُّرَابٍ﴾ لە خاک (خول) ﴿ثُمَّ مِّن نُّظْفَرٍ﴾ پاشان (نەوہ کان) لە نو تەفہیک (دروست دەبن) ﴿ثُمَّ مِّن عُلْقَةٍ﴾ دواتر (دەبیتہ) پارچہ خوینیکی مەییو ﴿ثُمَّ مِّن مَّضْغَةٍ﴾ دواہ ئەوہ (دەبیتہ) پارچہ گوشتیک ﴿مُخَلَّقَةٍ وَعَجْرٍ مُّخَلَّقَةٍ﴾ شکل و شیوہ کیشراو و شکل و شیوہ نە کیشراو ﴿لِنُبَيِّنَ لَكُمْ﴾ بو ئەوہی روونی بکەینوہ بو ئیوہ ﴿وَنُقَرِّ فِي الْأَرْحَامِ﴾ وە لە مندالاندای دەبیتلینوہ (رایدہ گرین) ﴿مَا نَشَاءُ﴾ ئەو (بیچو) ہی بمانە ویت (لە بار نە چیت) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاکاتیکی دیاری کراو ﴿ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ پاشان (لە سکی دایکتان) دەرتان دەهینین بە ساوایی ﴿ثُمَّ لِيَتَّبِعُوا آسَدَكُمْ﴾ پاشان گہورہ دەبن تادہ گەنہ تەواہی ہیزو تواناتان ﴿وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَّى﴾ وە (لەم تەمەنە دا) ہەندیکتان دەمرینیت ﴿وَمِنْكُمْ مَّن يُرْدُّ﴾ وە ہەندیکتان دە گہنە نرینہ ﴿إِلَىٰ أَزْلِ الْعُمُرِ﴾ ئەو پەری پیری، بی کە لکترینی تەمەن ﴿لِيَكَيَّلَ يَعْلَمَ﴾ بو ئەوہی نەزانی و لەبیری نەمیتیت ﴿مَنْ بَعْدَ عِلْمٍ سَيِّئًا﴾ ہەرچی کە دەبزانن ﴿وَتَرَى الْأَرْضَ﴾ وە زەوی دەبینی (لە زستاندا) ﴿هَامِدَةً﴾ خاموشہ و وشک و بی گیایہ ﴿فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ جا کاتیک بارانمان بە سەردا باراند ﴿أَهْرَزَّتْ﴾ زەوی (رووہ کی لی دەرویت و) دەجولیت ﴿وَرَبَّتْ﴾ زەوی ہەل دەدات (بەرز دەبیت) ﴿وَأَنْبَتَتْ﴾ (و زەوی) دەروینی ﴿مِن كُلِّ رَوْحٍ بِهِيجٌ﴾ لە ہەموو جوڑہ (گیا و گولیکی) جوان ﴿

﴿ذَٰلِكَ يَٰأَنَّهُ﴾ تہ وہی (باس کرا) لہ بہر تہ وہیہ دلنیا بن ﴿اللَّهِ هُوَ الْحَقُّ﴾ کہ خوا حہ ق و راستہ ﴿وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَى﴾
 وہ بنگومان مردو وہ کان زیند وو دہ کاتہ وہ ﴿وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و بنگومان تہ و (خواہ) توانای بہ سہر
 ہہ موو شتیکدا ہہ یہ ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ﴾ و بہ راستی قیامت ﴿ءَايَةً﴾ دیت (و بہر یا دہ بیت) ﴿لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ گومان
 تیدانی یہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ و دلنیاش بن خوا ﴿يَبْعَثُ﴾ زیندو وی دہ کاتہ وہ ﴿مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ ہہ موو تہ و کہ سانہی لہ ناو
 گورہ کاندہ (مردوون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ و لہ نا و خہ لکدا کہ سی و اہہ یہ ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ موجادہ لہ دہ کات
 دہ بارہی خوا ﴿يَعْرِعِلُهُ وَلَا هُدَىٰ﴾ بہ بن ہیچ زانیاری و شارہ زاییہ ک (بہ لگہ یہ ک) ﴿وَلَا كِتَابَ مِنْبِرٍ﴾ و بہ بن
 کتیبیکی پروونکہرہ وہ (لہ لایہ ن خواہ) ﴿ثَانِي عِظْفِهِ﴾ (کہ سینکہ) پروو و ہر دہ گیریت (و حہ ق و ہر نا گریت)
 ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بو تہ وہی خہ لک لہ رینگہی خوا لادا ﴿لَهُ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾ تہ و کہ سہ لہ دونیادا سہر شور
 دہ بیت ﴿وَيُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ و لہ قیامتیشدا پتی دہ چیزین ﴿عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ سزای سوتیتہر ﴿ذَٰلِكَ﴾ (پتی
 دہ و وتریت) تہ و سزایہ (کہ باس کرا) ﴿بِمَا قَدَّمْتِ يَدَاكَ﴾ بہ ہوی تہ و (گونہا ہانہ وہیہ) کہ بہ دہستی خوت پتشت
 خستوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ و ہ بنگومان خوا ﴿لَيْسَ بِظَلْمٍ﴾ ستم کار نی یہ ﴿لِلْعَبِيدِ﴾ بہ بندہ کانی ﴿وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ﴾ و لہ ناو خہ لکدا کہ سی و اہہ یہ ﴿يَعْبُدُ اللَّهَ﴾ خوا دہ بہرستی ﴿عَلَىٰ حَرْفٍ﴾ لہ قہ راغدا، (لہ نیو انیکدا)
 ﴿فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ﴾ جا تہ گہر تووشی خیر و خوشی بوو ﴿أَطْمَأَنَّ بِوَهُ﴾ دلخوش دہ بی پتی (بہر دہ وام دہ بی
 لہ خوا بہرستی دا) ﴿وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ﴾ و تہ گہر تووشی تاقیکر دہ وہو بہ لا بوو ﴿أَنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ بہر دہ و دوا
 ہلڈہ گہریتہ وہ پاش گہ ز دہ بیتہ وہ لہ ناین ﴿خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ زہر ہر مہندی دنیا و قیامت بووہ ﴿ذَٰلِكَ
 هُوَ﴾ تہ نہا تہ وہیہ ﴿الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ زیا نباری و خہ سارہ ت مہندی پروون و ناشکرا ﴿يَدْعُوا﴾ تہ و دہ پاریتہ وہ
 (ودہ بہرستی) ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگہ لہ خوا ﴿مَا لَا يَضُرُّهُ﴾ شتیک نہ زیا نی پیدہ گہ یہ نیت ﴿وَمَا لَا يَنْفَعُهُ﴾
 و نہ سوود و قازانجیسی پیدہ گہ یہ نیت ﴿ذَٰلِكَ هُوَ﴾ تہ نہا تہ وہیہ ﴿الضَّلَالُ الْبَعِيدُ﴾ لہر پی لادانی (گو مریبی)
 زور دوور لہ راستی ﴿يَدْعُوا﴾ تہ و ہاوار دہ کات، و دہ بہرستیت ﴿لَمَنْ صَرُّهُ﴾ (لہ) کہ سینک کہ زیا نی
 ﴿أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ﴾ لہ سوودی نزیکترہ ﴿لَيْسَ الْمَوْتَى﴾ نای چ پشتیوانیکی خراہہ ﴿وَلَيْسَ الْعَشِيرُ﴾ و ہج ہاوری
 و ہاودہ میکی خراہہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تہ وانہی کہ باوہر یان
 ہیناوہ و کردہ وہ چاکہ کانیان کردو وہ دہ یانخاتہ ﴿جَنَّاتٍ﴾ باخہ کانی بہ ہشتہ وہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 کہ پرووبارہ کان دہرون بہ ژیریاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بنگومان خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ تہ وہی بیہ ویت دہ یکات ﴿
 مَنْ كَانَ يَظُنُّ﴾ ہر کہ س و اگومان دہ بات (لہ بی پروایان) ﴿أَن لَّن يَضُرَّهُ اللَّهُ﴾ کہ ہر گیز خوائہ و (پنغہ مہرہ ﴿
 يارمہ تی نادات و سہری ناخات ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دنیا و دوار و ژدا ﴿فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبِ إِلَى السَّمَاءِ﴾ دہا بہ تیک
 بہ سہرہ وہ (بہ بہر زیہ وہ) ہلواستیت (و ملی پندا بکات) ﴿تُرْتَقِطُ﴾ پاشان ہناسہی بی پی (تا دہ خنکیت)
 ﴿فَلْيَنْظُرْ﴾ تہ و سا بیینی (سہرنج بدا و بیر کاتہ وہ) ﴿هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَعْبُطُ﴾ نایا بہ م کارہ تہ و رق و تورہ بیہی
 (لہ دلیدایہ) لایدہ بات (ونایہ تیت) ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ﴾ نابہم شیوہ ئہو (قورٹانہ) مان ناردو تہ خوارہوہ ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ کہ ٹاہہ تہ کانی رپون وٹاشکران ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بینگومان خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾ ہر کہ سینک خوی بیہ ویت ہدایہ تی دەدات. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بہ راستی کہ سانیک کہ برپو ایان ہیناوہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و کہ سانیک کہ بوون بہ جوولہ کہ ﴿وَالصَّالِحِينَ﴾ و ئہ ستیرہ (یا فریشتہ) پەرستہ کان ﴿وَالنَّصْرَى﴾ و گاوورہ کان (نہ سرانیہ کان) ﴿وَالْمَجُوسَ﴾ و ٹاگر پەرستہ کان (زہر دہشتی یہ کان) ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ و ئہ وانہی ہاوبہ شیان بو خوا دانا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ﴾ برپار دەدا لہ نیوانیاندا (جیایان دە کاتہ وہ لہ یہ کتر کومہ لیک بو بہ ہشت و کومہ لیک تریان بو دوزخ) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ رورزی دواییدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ بہ سہر ہموو شتیکدا ناگادارہ. ﴿الَّذِينَ نَادَىٰ﴾ نایا نہ تدی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَكَ﴾ کہ بہ راستی سوژدہ بو خوا دە بات ﴿مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ﴾ ئہ وہی لہ ناسمانہ کان و ئہ وہی لہ زہویدایہ ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ ہر وہا رورژ و مانگ و ئہ ستیرہ کان ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ﴾ و چیاکان و درخت و گیان لہ بہران ﴿وَكثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ زوریکیش لہ خہ لکی (ہموو ئہ مانہی باسکران بو خوا سوژدہ دە بہن) ﴿وَكثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ وہ زوریکیش سزای بو برپار درا (لہ سہری چہ سپا) ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ﴾ وہ ہر کہ سینک خوا بی ریز و ریسوای بکات ﴿فَمَالَهُ مِن مَّكْرٍ﴾ ئہ وہ کہ س ریزی لی ناگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ ہر شتیک ی بویت دە بکات ﴿هٰذَا نَحْصَمَانٍ﴾ ئہ مانہ دوو کومہ لی دژ بہ یہ کن ﴿اٰخْتَصَمُوْا فِي رَبِّهِمْ﴾ دەمہ قالی و کیشہ یانہ دہربارہی پەرور دگاریان ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا ئہ وانہی کہ بی باوہر بوون ﴿قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ﴾ لہ (رورزی دواییدا) پوٹاکیان بو دە بردریت (پر بہ بہریان) لہ ٹاگر ﴿يَصْبُ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ﴾ بہ سہریاندا دہرژنریت ﴿الْحَمِيمُ﴾ ناوی زور گہرم ﴿يُصْهَرُ بِهِ﴾ دە توینریتہ وہ بہو (ٹاوہ گہرمہ) ﴿مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾ ئہ وہی لہ ناو سک و پیستہ کاندایہ ﴿وَالهُمْ مَّقْمِعٌ مِّن حديدٍ﴾ بویان نامادہ یہ گورزی ناسنی ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا﴾ ہر کاتیک بیانہ ویت ﴿أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ کہ بیئہ دہر وہ لہو (دوزخ) ہ ﴿مِّن عَمَةٍ﴾ لہ بہر زور نارہ حہ تی ﴿أَعِيدُوا فِيهَا﴾ دە گپرنریننہ وہ بو ناوی ﴿وَدُفِعُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ وہ (بییان دە ووتریت) بچیزن سزای سو تینہر ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئہ وانہی کہ باوہریان ہیناوہ و کردہ وہ چاکہ کانیان کردوہ دە یانخاتہ ﴿جَنَّاتٍ﴾ بہ ہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ رپو بارہ کان بہ ژنریاندا دہرون ﴿يَحَلَوْنَ فِيهَا﴾ (ئہ وان) دہراژنریننہ وہ لہو (بہ ہشتانہ) دا ﴿مِنَ اسْوَارٍ مِّن ذَهَبٍ وَلَوْأُ﴾ بہ بازنی ٹالتون و مرواری ﴿وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ وہ پوٹاکیان لہ بہ ہشتدا ٹاوریشمہ ﴿

﴿وَهَدُوا﴾ نهو (بههشتیانه) رینمونی کراون ﴿إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بۆ نهو ووتهی که راست و جوانه (ووتهی لا اله الا الله) ﴿وَهَدُوا﴾ ههروهه رینمونی کراون ﴿إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ﴾ بۆ رینگای (خوای) سوپاس کراو ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نهوانه ی بی باوه ر بوون ﴿وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه رینگری (موسلمانان) ده کهن له رینگای خوا ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وه له (رپوشتن بۆ) مزگهوتی حهرام (بۆ کهعبه) ﴿الَّذِي جَعَلْنَاهُ﴾ که نهو یمان داناوه (بۆ خوا په رستی) ﴿لِلنَّاسِ سَوَاءً﴾ بۆ هه موو خه لکی یه کسانه ﴿الْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَادُ﴾ چ نهوانه ی له ویدان یان له دوره وه بۆی دین ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ﴾ وه هه ر کهس بیهوت لهوی (له مزگهوتی حهرام) ﴿بِالْحَادِ يُظَلِّمِ﴾ مهیلی له هه ق لادان زولم وستمم بکات ﴿نُدْفَهُ﴾ پنی ده چیژین ﴿مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ سزای نازارده ر ﴿وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ﴾ (بیریان بخه ره وه) کاتیک دیاریمان کرد بۆ ئیبراهیم (علیه السلام) ﴿مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ جینگای کهعبه ﴿أَنْ لَأَشْرِكَ لِي بِشَيْءٍ﴾ (پیمان ووت) هیچ شتیک مه که ره هاوبه شم ﴿وَوَهَّيْتُ بَنِيَّ﴾ و ماله کهم (مزگهوتی حهرام) پاک بکه ره وه ﴿لِلظَّالِمِينَ﴾ بۆ ته واف که ران ﴿وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ﴾ و بۆ نویتز که ران (به پنه وه) و کورنوش و سوژده به ران ﴿وَإِذْ نَفَخْنَا فِي السَّمَاءِ﴾ وه جار بده به ناو خه لکیدا ﴿بِالْحَجِّ﴾ بۆ حه ج کردن ﴿يَأْتُونَكَ رِجَالًا﴾ دین بۆ لات (بۆ حه ج) به پیاده. ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و به سوار هه موو ووشترینکی لاواز (له بهر نه وهی) ﴿يَأْتِيَتُكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ که له هه موو رینگایه کی دووره وه دین ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا ناماده ی جو ره ها سوود و قازانجی خو یان بین ﴿وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ﴾ وه ناوی خوا بیهن (کاتیک قوربانی سه ر ده برن) ﴿فِي آيَاتٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾ له رپوزانیکدی دیاری کراودا ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ﴾ له سه ر نهو نازه لانه ی خوا پنی داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا لهو (گوشتی قوربانیانه) بخون ﴿وَأَطْعَمُوا الْأَبْيَاسَ الْفَقِيرَ﴾ وه بیدهن به نه داران و هه ژاران ﴿ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ﴾ دوا ی (سه ر برینی قوربانی) چلک و پیسی (موو و نینوک) لابهن به خو یانه وه ﴿وَلِيُوفُوا نُدُورَهُمْ﴾ وه نه زره کانیا ن جیه جی بکه ن ﴿وَلِيُطَوَّفُوا﴾ و ته واف (ی ئیفاضه) بکه ن ﴿بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ به ده وری مالی دیرین و به ریزدا (به ده وری کهعبه دا) ﴿ذَلِكَ﴾ نه مه ی (پیشوو) باسی حه ج بوو) ﴿وَمَنْ يُعْظَمِ﴾ جا هه ر کهس پپاریزیت و به گه وره ی بگریت ﴿حُرْمَتِ اللَّهِ﴾ سنووره کانی خوا ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ﴾ نه وه بۆ خو ی چاکتره ﴿عِنْدَ رَبِّهِ﴾ لای په روه ردگاری ﴿وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ﴾ وه گوشتی نازه ل (مه ر، بزن، مانگا، وشتر) بۆ ئیوه حه لال کراوه ﴿إِلَّا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ﴾ جگه له وانه ی بۆتان باس ده کریت (وه ک مرداره وه بوو، یان بۆغه یری خودا سه ر برراو) ﴿فَأَجْتَبُوا﴾ که واته خو تان دوور بخه نه وه ﴿الرَّجَسَ مِنَ الْأَوْثَانِ﴾ لهو پیسیه که بته کانه ﴿وَأَجْتَبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ هه روه ها خو تان پپاریزن له قسه ی درو و ناره وا ﴿

﴿حُفَّاءَ لِلَّهِ﴾ گہردن کہج بن بو خوا (خوتان لہ ہموو بیرو باوہ رینکی لار دوور بگرن) ﴿غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ﴾ ہاوبہش بریار دہر مہ بن بو خوا ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ جا ہر کہس ہاوبہش بو خوا دابنیت ﴿فَكَانَآ﴾ نہوہ وہک نہوہ وایہ ﴿حَزَمِنَ السَّمَآءِ﴾ لہ ناسمان کہوتبیتہ خوارہوہ ﴿فَتَحَطَّفُہُ الظَّيْرُ﴾ نہمجا بالندہ (لہ ہہوادا) بہ پہلہ بیفرینیت (وپارچہ پارچہی بکات) ﴿أَوْ تَهْوِي بِہِ الرِّيحُ﴾ یا باہ کی توند بیبات ﴿فِي مَكَانٍ سَجِيْقٍ﴾ بو جینگاہ کی زور دوور (چولہوانی) ﴿ذٰلِكَ﴾ نہمہ (کہ باسکرانمووونہی ہاوبہش دانان بوو بو خوا) ﴿وَمَنْ يُعَظِّمِ شَعْبَةَ اللّٰهِ﴾ وہ ہر کہس دروشمہ کانی (ثایینی) خوا بہ گہورہ راگریت ﴿فَاِنَّہَا﴾ جا بہ راستی نہو کارہ ﴿مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ﴾ لہ خوا ترسی دلہ کانیانہوہیہ (وتہقواکارن) ﴿لَكُمْ فِيہَا مَنۢفَعٌ﴾ بو ئیوہ لہو (نازہلانہ) دا چہند سوود وەرگریتیک ہہیہ (وہک سوار بوون، خواردنی شیریان) ﴿اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (جگہ لہمانہیش دہتوانن سوودیان لی بینن بہشیوہیہک زیانیان ہی نہگات) تاکاتی دیاری کراو (بو سہربرینیان) ﴿تُرْمِيہَا﴾ کہ شونی (سہربرینی) نہوانہ ﴿اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ﴾ کاتیکہ دہگنہ مالی دیرینی (کہعبہ) ﴿وَلِكُلِّ اُمَّةٍ﴾ وہ بو ہموو ئومہتیک ﴿جَعَلْنَا مَنَسَكًا﴾ قوربانی کردنمان داناوہ ﴿لِيَذْكُرُوْا اَسْمَ اللّٰهِ﴾ بو نہوہی ناوی خوا بہن ﴿عَلَىٰ مَا رَزَقْنٰہُمْ مِّنۢ بَہِيْمَةٍ اَلَا تَعْمُرُوْنَ﴾ (کاتی سہربرین) لہسہر نہو نازہلانہی خوا ہی داون ﴿فَاَللّٰهُمَّ اِلٰہَ وَاٰدِہٖ﴾ جا خوای ئیوہ پەرستر اوینکی تہنہایہ ﴿قُلُوْہٖ اَسْمُوْا﴾ کہواتہ تہنہا ملکہچی نہو بن ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ﴾ وہ مژدہ بدہ بہملکہ چان و خو بہ کہم زنان ﴿الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ﴾ نہوانہی ہرکاتیک ناوی خوا برا ﴿وَجِلَّتْ لُؤْبُہُمْ﴾ دلہ کانیان دہترسی (دہلرزیت) ﴿وَالصّٰبِرِيْنَ عَلٰی مَا اَصَابَهُمْ﴾ وہ نارام گرن لہسہر نہوہی تووشیان دہبی (لہناخوشی) ﴿وَالْمُقِيْمِي الصَّلٰوةِ﴾ وہ بہجی ہینہرانی نوئزہ کانیانن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنٰہُمْ يُنْفِقُوْنَ﴾ وہ لہو رزق روزیہی پیمان داون دہبہخشن ﴿وَالْبٰدِنَ﴾ نہو ووشرہ گہورہ وقلہوانہ (دہبرین لہبیت الحرام سہردہبرین) ﴿جَعَلْنَا لِكُلِّ مِّنۢ شَعْبَةٍ اللّٰهِ﴾ ئیمہ کردمانہتہ دروشمی خوا بو ئیوہ ﴿لَكُمْ فِيہَا حَيْرٌ﴾ بو ئیوہ لہواندا خیر وچاکہ ہہیہ ﴿فَاذْكُرُوْا اَسْمَ اللّٰهِ عَلَیہَا﴾ کہواتہ (کاتی کردنیان بہقوربانی) ناوی خوایان لہسہر بہینن ﴿صَوَافٍ﴾ لہ کاتیکدا لہسہر سی پہل وہستاون و دہستی چہپیان بہسراوہتہوہ (لہبہر نہوہی وشر بہ پیوہ سہر دہبردیت) ﴿فَاِذَا وُجِبَتْ جُنُوْبُہَا﴾ جا کاتیک کہوتنہ سہر زہوی بہ تہنیشتدا (کاتیک گیانیان دہرچوو) ﴿فَاْكُلُوْا مِنْہَا﴾ نہوہ لہ گوشتہ کہیان بخون ﴿وَاَطْعَمُوْا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾ وہ بیدہن بہ ہزاران و سواکہران ﴿كَذٰلِكَ سَخَّرْنَا لَكُمْ﴾ نا بہو جورہ نہو مالانانہمان بو ئیوہ رامہیناوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ تا سوپاس گوزار بن بو خوا ﴿لَنْ يَنَالَ اللّٰهُ﴾ ہہ گیز ناگات بہ خوا ﴿لِحُوْمُہَا وَلَا دِمَآؤُہَا﴾ نہ گوشتی نہو (قوربانیانہ) نہخوینیان ﴿وَلٰكِنْ يَنَالُہُ التَّقْوٰی مِنْكُمْ﴾ بہلام نہوہی بہ خوا دہگات تہقوا و پاریزکاری ئیوہیہ ﴿كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ نا بہو جورہ نہو مالانانہی بو ئیوہ رامہیناوہ ﴿لِيُكْبِرُوْا اللّٰهَ﴾ بو نہوہی خوا بہ گہورہ بگرن (یادی بکن) ﴿عَلٰی مَا هَدٰنَاكُمْ﴾ لہسہر نہوہی پرتنموونی کردوون (بو سہر ثایینی پیروزی ئیسلام) ﴿وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ﴾ وہ مژدہ بدہ بہچاکہ کاران ﴿اِنَّ اللّٰهَ يَدْفِعُ﴾ بہ راستی خوا بہرگری وپشتیوانی دہکات ﴿عَنِ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ لہوانہی کہ بروایان ہیناوہ ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ﴾ بیگومان خوا خوشی ناوی ﴿كُلَّ حٰوَانٍ كٰفُوْرٍ﴾ ہموو خیانہتکار و بی باوہر وکافرینک ﴿

﴿اِنَّ﴾ رینگہ درا (بہ جنگ و جیہاد کردن) ﴿لِّلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ﴾ بہ ٹہو (موسلمانانہی) شہریان لہ گہ لدا
 دہ کریست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لہ بہر ٹہو ہی کہ بہ راستی ستہ میان لیٰ کراوہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہ بینگومان خوا
 ﴿عَلَىٰ نَصْرِهِ لَلْقَدِيرُ﴾ بٹو سہر خستیان بہ توانایہ ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ ٹہوانہی کہ دہر کران ﴿مِن دِيَارِهِمْ﴾
 بے غیر حق ﴿لہ مال و ولاتیان بہ ناہق﴾ ﴿إِلَّا أَن يَقُولُوا﴾ تہنہا (گونہیان ٹہوہ بوو) کہ دہیان ووت
 ﴿رَبَّنَا اللَّهُ﴾ بہر وہر دگار مان خواہیہ ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ﴾ وہ ٹہو گہر خوا خہ لکی لہ ناو نہ بردایہ
 ﴿بَعْضُهُمْ بَعْضٍ﴾ ہہندیکیان بہ ہہندیکی تریان ﴿لَهَدَمَت﴾ بینگومان دہر و خینرا (ویران دہ کرا)
 ﴿صَوْمِع﴾ دیر (خہ لوہ تگہ) ﴿وَبِيع﴾ و کلیسا ﴿وَصَلَوْتُ﴾ و کہ نیسہ ﴿وَمَسَّجِدُ﴾ مز گہ و تہ کان
 ﴿يُذَكِّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ کہ یادی خوا لوہ (بہرستگایانہ) دا زور دہ کرا ﴿وَلِيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ﴾ وہ
 بینگومان خوا یار مہ تی کہ سانیٹ ٹہدات (وسہریان دہ خات) ﴿يَنْصُرُهُ﴾ کہ یار مہ تی (دینی) خوا
 دہدہن ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَقَوِيَ عَزِيزٌ﴾ بہ ہینز و بالادہست و بہ توانایہ ﴿الَّذِينَ إِن﴾
 مکنہہم فی الارض ﴿ٹہوانہی ٹہو گہر دہسہ لاتمان پیندان لہ زہ ویدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ بہ چاکسی نوٹز
 بہ جی دہ ہینن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وہ زہ کات دہدہن ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فرمان دہدہن بہ چاکہ
 ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بہر گری دہ کہن لہ خراپہ ﴿وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ و سہر ٹہو نجامی ہہموو کارہ کان
 تہنہا بہ دہست خواہیہ ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوا﴾ وہ ٹہو گہر (بی باوہر ان) توبہ دروزن دہزانن و باوہر ت پی نا کھن
 ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ قَبْلَهُمْ﴾ ٹہوہ بینگومان پیش ٹہوانیش (گہ لانی تر) باوہر بیان نہ کرد (بہ پیغہ مہرہ کانیان)
 ﴿قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ﴾ (وہک) گہلی نوح و عاد و سہموود ﴿وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمِ لُوطٍ﴾ وہ گہلی
 ئیبراہیم و گہلی لوط ﴿وَاصْحَابُ مَدْيَنَ﴾ ہہر وہا یارانی مہدیہن (ہوزی شوعہیب) ﴿وَكَذَّبَ﴾
 موسیٰ ﴿وہ موساش بہ دروزن دانرا ﴿فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ﴾ ٹہمجا (بو ماوہیہک) مولہ تی بی باوہر انمدا
 ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ﴾ دواتر تولہم لی سہندن و گر تمن ﴿فَكَيْفَ كَان تَكْوِيرُ﴾ جا چوں بوو بہ گڑا چوونی
 ئیمہ (لہ وان) ﴿فَكَأَيُّ مَن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ ٹہمجا چہندہا شار و دیہاتمان ویران کرد ﴿وہی
 ظالمة﴾ کہ (خہ لکہ کہی) ستہ مکار بوون ﴿فہی خاویہ علیٰ عروشہا﴾ ٹہو (شارانہ دیواری خانوہ کانی)
 کہ و تبوون بہ سہر سہر بانہ کانیاندا ﴿وَيَبْرُ مَعْطَلَةٍ﴾ وہ چہندہا بیر بی خاوہن بوون (لہ کار کہ و تبوون)
 ﴿وَقَصْرٍ مَّشِيدٍ﴾ وہ چہندہا کوشکی بہرز و بلند (بی خاوہن بوون) ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ دہی
 نایا ٹہوانہ بہ زہوی دا نہ گہراون ﴿فَتَكُون لَّهُمْ قُلُوبٌ﴾ تا دلیان ہہ بیت ﴿يَعْقِلُونَ بِهَا﴾ بیر پی بکہ نہ وہ
 (لہ و ویران بوونہ) ﴿أَوَءَاذَانُ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ یان گوینیان ہہ بیت گوینی پی بگرن (بو راستی) ﴿فَإِنَّهَا
 لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ﴾ لہ راستی دا چاوہ کان کویر نابن ﴿وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ﴾ بہ لکو ٹہو دلانہ کویر دہ بن
 ﴿الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ کہ لہ سینہ کانندان ﴿﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ وہ نہ وان (قورہیش بہ گالتہوہ) بہ پہلہ داوای سزات لی دہ کہن ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ لہ کاتیکدا ہر گیز خوا پیچہ وانہی بہ لینی خوئی ناکات ﴿وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ﴾ و بیگومان رُوژنیک لای بہرور دگارت ﴿كَأَلْفِ سَنَةٍ﴾ و ہک ہزار سالن وایہ ﴿مِمَّا تَعُدُّونَ﴾ لہ و سالانہی ئیوہ دہ یژمیرن ﴿۱۷﴾ ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرِيْبَةٍ أَمَلَيْتُمْ لَهَا﴾ و ہ (خہ لکی) چہندہ ہا شار و گوند (ہہ بوون) مولہ تم دان ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ کہ سستہ مکار بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهَا﴾ لہ پاشان تولہم لی سہندن (ولہ ناوم بردن) ﴿وَأَلَى الْمَصِيْرِ﴾ و ہ ہر بولای من دہ گہرینہوہ ﴿۱۸﴾ ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بلی ئہی خہ لکینہ ﴿إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ﴾ بیگومان من بو ئیوہ تہ نہا ﴿نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ تر سینہ ریکئی ٹاشکرام ﴿۱۹﴾ ﴿قَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہ مجائہ و کہ سانہی بروایان ہیناؤ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و ہ کردہوہ چاکہ کانیان کرد ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ لینخوشبوون و رُوژیہ کی بہ نرخی و فراوانیان بو نامادہیہ ﴿۲۰﴾ ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا﴾ و ہ نہ وانہی ہہ ولیان داوہ بو (دزایہ تی) ئایہ تہ کانی ئیمہ ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ناتوانا و دہستہ پاچہن ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيْمِ﴾ ئہ وانہ ہا و ہ لی دُوژہ خن ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ و ہ ئیمہ لہ پیش تو نہ مان ناردوہ ﴿مِنْ رَّسُولٍ ءَلَّا نُنَبِّئَ﴾ ہیچ پہ وانہ کراو یان پیغہ مہریتک ﴿إِلَّا إِذَا تَمَّيْنَا﴾ مہ گہر ہر کاتیک (پہراوی خودای) خویند بیتہوہ بو گہلہ کہی ﴿أَلْقَى الشَّيْطٰنُ فِيْ اٰمِيْنَتِهٖ﴾ شہیتان گومان و ہسوسہ سی دہ خستہ ناو خوینراوہ کہیہوہ (تا خہ لک باوہری پی نہ ہینن) ﴿فَيَنْسَخُ اللّٰهُ﴾ ئہ مجا خوا لایدہ بات (پوچہ لی دہ کاتہوہ) ﴿مَا يَلْقٰى الشَّيْطٰنُ﴾ ئہوہی شہیتان داویتی بہ گوئی خہ لکدا (لہ و ہسوسہ و دلہ راوکی و دوودلی) ﴿ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ ءَايٰتِهٖ﴾ پاشان خوا ئایہ تہ کانی خوئی دہ چہ سپینن ﴿وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ﴾ و ہ خوا زانای کار دروستہ ﴿۲۲﴾ ﴿لِيَجْعَلَ مَا يَلْقٰى الشَّيْطٰنُ﴾ لہ بہر ئہوہی ئہو گومانانہی شہیتان دہ یخاتہ (دلہ کان خوا) دہ یکاتہ ﴿فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ﴾ (ہوئی) تاقیکر دنہوہ بو ئہ وانہی ﴿فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ وَالْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ﴾ نہ خوئی لہ دلینادایہ و (نہ وانہی) دلینا پہ قہ ﴿وَإِنَّ الظَّٰلِمِيْنَ﴾ و ہ بہراستی سستہ مکاران ﴿لَفِيْ شِقَاقٍ بَعِيْدٍ﴾ لہ دزایہ تی بہ کی زور دور (لہ راستی) دان ﴿۲۳﴾ ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ﴾ و ہ بو ئہوہ بزائن ئہو کہ سانہی ﴿أُوْتُوا الْعِلْمَ﴾ کہ زانباریان پی دراوہ ﴿اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بیگومان ئہم (قورٹان) ہ راستیہ کہ لہ لایہن بہرور دگارتہوہ ﴿فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ﴾ تا باوہری پی بینن (وبہر دہوام بن لہ سہری) ﴿فَتَخِثُّ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ﴾ و ہ دلہ کانیان ملکہچ و بہ نارام بیی بو ئہو (خوا) ﴿وَإِنَّ اللّٰهَ لَهَادٍ﴾ و ہ بیگومان خوا ہیدایہ تدهری ﴿الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا﴾ ئہو کہ سانہیہ کہ باوہریان ہیناؤ ﴿إِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ بو سہر رینگای راست ﴿۲۴﴾ ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾ بہر دہوام ئہو کہ سانہی بی باوہرن ﴿فِيْ مِرْيٰتٍ مِّنْهُ﴾ لہ گوماندان دہ بارہی قورٹان ﴿حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ ہہ تا لہ ناکاودا رُوژی دواپی یہ خہیان دہ گریت ﴿أَوْ يَأْتِيَهُمْ﴾ یا یہ خہیان دہ گریت (ودیت بویان) ﴿عَذَابٌ يُّوْمٍ عَقِيْبٍ﴾ سزای رُوژنیکئی نہ زوک و بی خیر (کہ رُوژی قیامہ تہ) ﴿۲۵﴾

﴿الْمَلِكُ يَوْمَ يَدْعُ اللَّهَ﴾ دہ سہ لات و پاشاہ تی لہو ر پوزہ دا تہ نہا بؤ خواہہ ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ لہ نیوانیاندا دادوہری دہ کات ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تہ مجا تہو کہ سانہ ی باوہریان ہینا وہو کردوہ چاکہ کانیاں کردوہ ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ لہ بہ ہہ شتانی پرنازو نیعمت دان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ تہو کہ سانہ ی بی باوہر بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ نایہ تہ کانی ٹیمہ یان بہ درو دہ زانی ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ بؤ تہ وانہ ہہ یہ ﴿عَذَابٌ مُّهِمٌّ﴾ سزای ریسوا کہر ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وہ تہو کہ سانہ ی کوچیاں کردوہ ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ ریگیای خوادا ﴿ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا﴾ پاشان کوژران (شہید بوون) یان مردن ﴿لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ بینگومان خوا رزق و رپوزہ کی چاکیان دہ داتی ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہ بینگومان خوا ﴿لَهُوَ خَيْرُ الرَّزُقِينَ﴾ چاکترینی رپوزی دہ رانہ ﴿لَيَدْخُلَنَّهُمْ مَدْحَلٌ يَرْضَوْنَهُ﴾ سویند بہ خوا، خوا تہ وانہ دہ خاتہ جیگاہہ کہ پینی رازی دہ بن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ وہ بینگومان خوا زانای لہ سہر خوہہ ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہ مہ ی (باسمان کرد بوت) ﴿وَمَنْ عَاقَبَ﴾ وہ ہر کہ سینک تولہ ی خو ی بسیتیت (لہ دہس دریژی کہر) ﴿بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ﴾ بہوینہ ی تہو ستمہ ی لنی کراوہ ﴿ثُمَّ يُعَىٰ عَلَيْهِ﴾ لہ دوای تہوہ جاریکی تر دہست دریژی بکریتہ سہر ﴿لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ﴾ تہوہ بینگومان خوا یارمہ تی دہ دات (سہری دہ خات) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ بہ راستی خوا چا و پو شہی کہری لیبور دہ یہ ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ تہم (سہر خستنہ ی خوا) لہ بہر تہوہ یہ بہ راستی خوا ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ (تہوہ نندہ بہ دہ سہ لانہ) شہو دہ باتہ ناو رپوزہ وہ (کاتیک شہو دریژ تر بیت لہ رپوز) ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وہ رپوز دہ باتہ ناو شہوہ وہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ وہ بینگومان خوا بیسہری بینایہ ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہ مہ ﴿بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ لہ بہر تہوہ یہ بہ راستی ہر خوا ہق و راستہ ﴿وَإِنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وہ بینگومان تہوہ ی جگہ لہ خوا ہا واری لنی دہ کہن (ودہ پپہرستن) ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ ہر تہو بہ تال و ناراستہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ و بہ راستی خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ ہر خو ی بہ رزو بلندو گہورہ یہ ﴿الَّذِي﴾ نایا نابینی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ﴾ کہ بہ راستی خوا باراندوہ تی ﴿مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لہ ناسمانہ وہ باران ﴿فَتَصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً﴾ (بہو ی تہو بارانہ وہ) زہوی سہوز دہ بیت (بہر وہ) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ بینگومان خوا ووردبینی ناگاہہ (بہ ہموو شتیک) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ہر بؤ خواہہ تہوہ ی لہ ناسمانہ کانہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و تہوہیشی لہ زہویدایہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ﴾ وہ بہ راستی خوا ﴿لَهُوَ الْغَفِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ہر خو ی بی نیاز و دہولہ مہ نندہ و شایستہ ی سوہاسہ ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا نایینی (نازانی) بہ راستی خوا ﴿سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ﴾ رامی ہیٹاوه بۆتان
 وختویہ تہ خزمہ تانہ وہ ہموو ئہ و شتانہ ی لہ زہ ویدایہ ﴿وَالْفُلْكَ تَجْرِي﴾ وہ کہ شتی (رام
 ہیٹاوه بۆتان) وده پروات ﴿فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ﴾ بہ ناو دہ ریادا بہ فہرمانی ئہ و (بہ فہرمانی خوا)
 ﴿وَتُمْسِكُ السَّمَاءَ﴾ وہ ناسمانی راگیر کردووہ ﴿أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ﴾ تا نہ کہ ویت بہ سہر زہ ویدا
 ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مہ گہر بہ فہرمانی ئہ و نہ بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿بِالنَّاسِ لَرُهُوفٌ رَّحِيمٌ﴾
 دلسوز و میہرہ بانہ بہ رانہر بہ خہ لکی ﴿وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ﴾ وہ ئہ و (خوا) زاتیکہ کہ ژیان
 پی بہ خشویون (لہ سہرہ تہ ی دروسکردنتانہ وہ) ﴿تُرْجِيئُكُمْ تَرَخِيئُكُمْ﴾ دواتر دہ تانمرینیت
 پاشان زیندووتان دہ کاتہ وہ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَفُورٌ﴾ بیگومان خہ لکی زور ناسوپاس و سپلہن ﴿وَسِطْرًا﴾
 ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ﴾ بۆ ہموو ئومہ تیک ﴿جَعَلْنَا مَسْجِدًا﴾ شہریعت و بہرنامہ یہ کمان داناوہ
 ﴿هُمْ نَاسِكُونَ﴾ ئہ وان کاریان پی کردووہ ﴿فَلَا يَنْزِعُ عَنْكَ فِي الْأَمْرِ﴾ کہ واتہ ناییت (خاوهن
 نایینہ کانی تر) لہ کاری ناییندا کیشہ و نازاوت لہ گہ لدا دروست کہن ﴿وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ﴾ وہ تو خہ لک
 بانگ بکہ بۆ لای پہرہ ردگارت ﴿إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ﴾ بیگومان تو لہ سہر نایینکی راستی ﴿وَأَنْ
 جَدُّ لَوْكَ﴾ جائہ گہر دہ مہ قالی و موجادہ لہ یان لہ گہ لدا کردیت ﴿فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ تو ش
 بلی خوا خوی چاک دہ زانی بہ و کردہ وانہ ی کہ ئیوہ دہ یکہن ﴿اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ﴾ خوا دادوہری
 دہ کات لہ نیوانتاندہ ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پروژی دواییدا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ﴾ لہ و شتانہ ی کہ ئیوہ ﴿فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾
 تیدا جیاوازن ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ نایا نازانی ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بہ راستی خوا دہ زانی ﴿مَا فِي السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ﴾ بہ ہموو ئہ و شتانہ ی لہ ناسمان و زہ ویدایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ﴾ بیگومان ئہ وہ ی
 باسکرالہ کتب لہ (لوح المحفوظ) دایہ ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بہ راستی ئہ م (زانباریہ ی باسکرا)
 بہ لای خواوہ ناسانہ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ئہ وان جگہ لہ خوا شتیک دہ پہرستن ﴿لَمْ يَنْزِلْ بِهِ
 سُلْطَانًا﴾ (خوا) ہیچ بہ لگہ یہ کی نہ نار دوتہ خواروہ لہ سہری ﴿وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ بیگومان
 خوشیان ہیچ زانباریان دہ بارہ ی ئہ و (پہرستراوہ) نیہ ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وہ بۆ ستم کاران نیہ
 ﴿مِنْ نَصِيرٍ﴾ ہیچ یارمہ تی دہ ریک ﴿وَإِذْ أَتَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ وہ کاتی بخوینریتہ وہ بۆیان ﴿آيَاتُنَا
 بَيِّنَاتٍ﴾ نیشانہ پروونہ کانی ئیمہ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ لہ دہم و چاوی ئہ و کہ سانہ ی بی باوہرن
 دہ بینی ﴿الْمُنْكَرُ﴾ پرووگرژی و تورہ یی ﴿يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ﴾ نزیکہ پہ لامار (وہیرش) بہرن بۆ
 ئہ و کہ سانہ ی ﴿يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ کہ نایہ تہ کانی ئیمہ یان بہ سہر دا دہ خوینریتہ وہ ﴿قُلْ أَفَأَنْتُمْ﴾ (ئہ ی
 موحمہ مد ﴿بَلَىٰ نَايَا هه والتان بدہ می ﴿بَشِّرْ مِنَ الَّذِينَ﴾ بہ خراپتر لہ و (پروگرژی و تورہ ییہ ی)
 ئیوہ چی یہ ﴿النَّارُ﴾ ناگری دوزہ خہ ﴿وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کہ خوا ی گہ ورہ بہ لینی داوہ بہ و
 کہ سانہ ی کہ بی باوہرن ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾ چ جینگہ و ناکامیکی خراپہ (کہ پی ی دہ گہن) ﴿

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئە ہی خە لکینە ﴿ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لِلَّهِ﴾ نموونە یە کە هیتراو تەو وە جا گوئی بۆ بگرن
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ﴾ بێگومان ئەوانە ہی هاواریان لێ دە کەن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ لە جیاتی خوا ﴿لَنْ
 يَخْلُقُوا ذُبَابًا﴾ هەر گیز ناتوانن مێشیک دروست بکەن ﴿وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ هەر چەند هەموو شیای بۆی
 کۆبێنەو وە ﴿وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا﴾ وە ئە گەر مێشیش شتیکیان لێ بفرینێ ﴿لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ﴾
 ناتوانن لێی بسیننەو وە ﴿صَعَفَ الظَّالِمُ وَالْمَظْلُومُ﴾ داواکار و داوایی کر او لاواز و بێ دەسە لاتن ﴿۷۳﴾
 ﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ئەوانە بەو شیو بەیوستە خوا بناسن نەیان ناسیو وە ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
 بێگومان خوا بە توانای بە دەسە لاتە ﴿۷۴﴾ ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا﴾ خوا لە فریشتە کاندای
 نیر دراو هەلدە بژیریت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ هەر وە هە لکیش دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بە راستی
 خوا بیسەری بینایە ﴿۷۵﴾ ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ناگادارە بەو هی لە بەردە میاندا یە
 (رووی داو و بەو هی لە دوایانە و یە (دواتر روودە دات) ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ و هەموو کارە کان
 هەر بۆ لای خوا دە گەڕیتەو وە ﴿۷۶﴾ ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە هی ئەوانە ہی کە باو و پرتان هیتاو وە ﴿أَزْكَعُوا
 وَأَسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ کورنوش و سوژدە بەرن و پەر و رد گارتان پەرستن ﴿وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وە کاری چاک بکەن بۆ ئەو هی رزگار بن ﴿۷۷﴾ ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیهاد
 و تیکۆشان بکەن لە پیناوی خوا دا بەو شیو یە هی شایستە و شیایو یە تی ﴿هُوَ اجْتَبَاكُمْ﴾ ئەو (خوا)
 ئیو هی هەلبژاردو وە (بۆ هە لگرتنی ئەم ئاینە) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وە لە ئایندا هیچ
 کارینکی قورس و گرانی لە سەر دانە ناو ن ﴿مَلَّةً أَيْ كُمْ بِرِهْمٍ﴾ ئەمە ئاینی ئیبراهیمی باو و گە و رە تانە
 ﴿هُوَ سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا﴾ ئەو (خوا) پێشتر ئیو هی بە موسلمان ناو ناو وە لەم قورئانە شدا
 ﴿لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ تا پیغە مبهەر بییت بە شاهی ل سەر ئیو وە ﴿وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ وە ئیو و ش
 بینە شاهی ل سەر خە لکی ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ﴾ کەواتە بە چاکی نوێزە کانتان بکەن
 وزە کات بدن ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِاللهِ﴾ وە تەنھا پشت بە خوا بیستن ﴿هُوَ مَوْلَاكُمْ﴾ چونکە هەر ئەو پشتیوانتانه
 ﴿فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ ئای چەند پشتیوان و یارمە تی دە رینکی چاکە ﴿۷۸﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به راستی باوهر داران رزگار دهبین (سه رده کهون) ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾
 نه و که سانه ی که له نویژه کانیا ندا ﴿خَشِعُونَ﴾ له خواتر سن (گهر دن که چن بوخوا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 وه نه وانه ی ﴿عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ﴾ له شتی بی هووده خویمان دوور ده گرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه نه وانه ی
 ﴿لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ﴾ که زه کاتی (سامانیان) دهرده کهن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه نه وانه ی ﴿لِفُرُوجِهِمْ﴾
 خفیظون ﴿که پاریزه ری داوینیان (له شهروال پیسی) ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ﴾ مه گهر بو خیزانی
 خویمان ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابو که نیزه کینک که بووبین به خواه نیان ﴿فَاتَّبَعْتُمُ الْعَذَابَ﴾ نه وه به راستی
 نه وانه سه رزه نشست نا کرین ﴿فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ نه مجا ههر که سی نیازی جگه له و (دو و جوړه
 نافرته) بکات (و ناره زووی خو ی تیربکات) ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ نه وسا نه وانه ده ست دریزی
 کهرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُوا عَهْدَهُمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ﴾ وه نه وانه ی که پاریزه ری سپارده و په یمانه کانیا ن
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه نه وانه ی که به رده و امن له سه ر نویژه کانیا ن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ﴾
 ههر نه وانه میرات گران ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ﴾ نه وانه ی که دهبنه خواه نی فیرده وس و میراتگری
 (به هشت) ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وان له به هشتدا ده میتنه وه به هه میشه بی ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾
 سویند به خوا به راستی مرو فمان دروست کرد ﴿مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ﴾ له خو لاسه و پالفته یه له قور ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً﴾ له پاشان نه ومان کرد به نوتفه یه ک ﴿فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ له نارامگایه کی قایم (منالدانی
 دایک) دا ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً﴾ دواتر نوتفه که مان کرد به خوینی مه ییو ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾
 نه مجا خوینه مه ییوه که شمان کرد به پارچه گوشتیکی جووا و ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾ نه مجا پارچه
 گوشته که شمان کرد به نیتسقان ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ نه مجا به گوشت (به یکه ره) نیتسکه که مان
 داپوشی ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان نه ومان کرد به دروست کراوینکی تر ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ﴾ جا گه وره
 وپیروزه نه و خوا یه ی ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ که چاکترینی به دی هینه رانه ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَعِينُونَ﴾
 پاشان به راستی نیه له دوای نه وه هه مووتان دهمرن ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ﴾ له پاشان
 بیگومان نیه له پرورزی دوا ییدا زیندوو ده کرینه وه ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ﴾ سویند به خوا به راستی
 له سه ری نیه وه دروستمان کردوه ﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ حهوت نهوم ناسمان ﴿وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ﴾
 وه نیه له دروست کراوه کان بی ناگانین ﴿۷﴾

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وه له ئاسمانه وه به ئه اندازه (ی پتویست) بارانمان باراند ﴿فَأَسْكَنْتَهُ فِي الْأَرْضِ﴾
 ئه مجا ئه و (ئاوه) مان له زهوی دا هیلایه وه (راگرت) ﴿وَوَيْلًا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهٖ﴾ وه بیگومان ئیمه به سهر له ناوبردنی
 ئه و (ئاوه) دا. ﴿لَقَدْ رَوْنا﴾ به تواناین ﴿فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ﴾ ئه مجا به هوی ئه و (بارانه) وه به دیمان هینا وه
 (رواندومانه) بۆتان ﴿جَعَلْنَا مِنْ خَيْلٍ وَأَعْنَابٍ﴾ چهند باخی خورما و تری ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاوَكَّةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئیوه ههیه
 له و باخانه دا میوه ی زور ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ وه له هه ندیکیان ده خون (به شتیوه ی بژیوی وهك میوز و خورما)
 ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ﴾ ههروه ها (رواندومانه) جوړه داریک (زهیتون) که له طوری سینا ده رویت
 ﴿تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٍ لَّا كِلَيْتَ﴾ که روون و پینخوریک ده گرنت بۆ ئه وانه ی ده یخون ﴿وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً﴾
 وه به راستی بۆ ئیوه له مالات و نازه لدا په ند ههیه ﴿تُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا﴾ پیتان ده نوشین ئه و (شیر) هی
 له ناو سکیاندا به ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ﴾ وه بۆ ئیوه له و (نازه لانه دا) سوود و که لکیکی زور ههیه ﴿وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ﴾ و لیشیان ده خون ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَىٰ الْفَالِكِ لُحُوبٌ﴾ وه له سهر (پشتی هه ندی له) ئه وان و له سهر
 (پشتی) که شتیبه کانیش سوار ده کرین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِہٖ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه
 نوو حمان نارد بۆ لای هوزه که ی ﴿فَقَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ جا پینی ووتن ئه ی هوزه که م خوا به پرستن
 ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ ئیوه جگه له و به رستراو یکی تر تان نی به ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده ی ئایا خوتان نا پارین
 ﴿فَقَالَ﴾ جا ووتیان ﴿الْمَلُؤُا الَّذِینَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِہٖ﴾ ئه و ده سه لاتدار و ناوداران ه ی که بی باوه ر بوون له
 هوزه که ی (نوح) ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئه م (نوحه) ته نها که سیکه وهك ئیوه ﴿یُرِيدُ أَنْ یَفْضَلَ عَلَیْكُمْ﴾
 ده یه ویت خوی بکاته گه و ره به سهر تانه وه ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً﴾ نه گه ر خوا بیویستایه (پینغه مبه ریک
 بنیری) فریشته ی ده ناره خواره وه ﴿مَا سَمِعْنَا بِهَذَا﴾ ئیمه شتی و امان نه بیستو وه ﴿فِی آيَاتِنَا الْاُولَیْنَ﴾ له
 باوو باپیره پیتسو وه کانمانه وه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ئه م (نوحه) هه ر پیاو نیکه ﴿بِهِ جِنَّةٌ﴾ شیتی له گه لدا به
 ﴿فَتَرَىٰ صُورًا بِهٖ حَتَّىٰ حَبِینَ﴾ جا تاما وه یهك چاوه ر وانی بکه ن (به لکو چاك بیته وه) ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِی﴾ (نوح) ووتی
 ئه ی په ر و ره د گارم یارمه تیم بده (سهر م بخه) ﴿بِمَا كَذَّبْتَنِی﴾ له به ر ئه وه ی باوه ر م پی ناهینن ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَیْهِ﴾
 ئه مجا ئیمه نیگامان بۆ کرد ﴿أَنْ اصْنَعْ الْفُلَ﴾ که که شتیبه که دروست بکه ﴿بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّینَا﴾ به پیش چاو و
 چاودیری و فرمان و نیگای ئیمه (له م ئایه ته دا باسی سیفته ی - چاو، عین - هاتو وه بۆ خوی گه و ره، برو امان
 پیته تی به بی هیچ لیچواندن و لیکدانه وه یهك ، شیوه که ی نازاین وه ته نها خوا خوی ده زانیت) ﴿فَإِذَا جَاءَ
 أَمْرُنَا﴾ ئه مجا کاتی فرمانی ئیمه (بۆ له ناوبردنی ئه وان) هات ﴿وَفَارَ الْفُتُورُ﴾ و ئاو له ته نوره وه هه لقولا
 (نیشان ه ی ده سپیکردنی توفانه که یه) ﴿فَأَسْلَكَ فِيهَا﴾ توش بیخه ره ناو که شتی به که وه (سواری که)
 ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَیْنِ ائْتِنِیْنَ﴾ له هه مو و جوړه (نازه لیک) جوتیک (نیر و می یهك) ﴿وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَیْهِ
 الْقَوْلُ مِنْهُمْ﴾ ههروه ها (سوار بکه ئه ند امانی) خیزانه که ت جگه له وانه یان که بریاری له ناو چوونیان دراوه
 (که کوره که ی و هاوسه ره که ی بوون) ﴿وَلَا تُخَاطَبُنِی﴾ وقسه شم له گه لدا مه که ﴿فِی الَّذِینَ ظَلَمُوا﴾ له باره ی
 ئه وانه ی که سته میان کردوه (و باوه ریان نه هینا) ﴿إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ چونکه بیگومان ئه وانه ده خنکترین ﴿۷﴾

﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلَيْنِ﴾ نه مجا کاتی توو نهو که سانه ی له گه لت دان سواری که شتی یه که بوون
 ﴿فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (نه ی نوح) بلی سو پاس بو خوا یه کی نهو تو ﴿فَجَعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ که نیمه ی رزگار کرد
 له ده ست گه لی زالم ان ﴿وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا مُّبَارَكًا﴾ وه بلی نه ی پهروه ردگارم دامبه زینه (له که شتی یه که) له
 جینگایه کی پیروز و به فهدا (که کیوی جوودی یه له کوردستانی تورکیا) ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ﴾ وه تو (خوا یه)
 چاکترینی دابه زینه رانی ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به راستی له م (به سه رهاته ی نوح دا) په ند و نیشانه ی زور هه یه
 (بو که سانی ژیر و هوشمه ند) ﴿وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ﴾ وه به راستی نیمه تاقیکه ره وه یین (بو هه موو خه لک) ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ پاشان له دوا ی نهوان به دیمان هینا ﴿فَرِئَاءَ الْآخِرِينَ﴾ گه ل و نه وه یه کی تر ﴿فَأَنْزَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ﴾
 نه مجا له ناو نهواندا پیغه مبه ریکمان له خو یان نارد ﴿أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پنی ووتن) ته نها خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ
 غَيْرِهِ﴾ جگه له و (خوا یه) په رستراویکی تر تان نی یه ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ ده ی نایا خو تان نا پاریزن (له خوا ناتر سن)
 ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده سه لاتداران و ناودارانی (هوود علیه السلام) ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةَ﴾
 نهوانه ی که برویان نه هینا و بی باوه ر بوون به دیداری پروژی دوا یی ﴿وَأَنْزَلْنَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 وه له ژبانی دونیادا ناز و نیعمه تمان پی دابوون ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشِيرٌ مِمَّا كُنْتُمْ﴾ (ووتیان) نه مه هه ر مرو فیکه وه ک نیوه
 ﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ﴾ له وه ی نیوه ده یخون (نه ویش) ده خوات ﴿وَنَشْرِبُ مِمَّا نَشْرَبُونَ﴾ وه له وه ی نیوه
 ده یخونه وه (نه ویش) ده خواته وه ﴿وَلَيْنِ أَنْطَعُمُ نَشْرَابًا مِمَّا كُنْتُمْ﴾ سویند به خوا نه گه ر نیوه گو یتر ایه لی به شه ریکی
 وه ک خو تان بکه ن ﴿إِنَّكُمْ إِذَا لَحَسِبْتُمْ﴾ بینگومان نهو کاته نیوه له زیان باران ده بن ﴿إِنِّي بَعِيدٌ أَنْ كُرَّ إِذَا مَشَرْتُمْ﴾
 نایا نه و (هوود علیه السلام) به لئین به نیوه ده دات که به راستی کاتی مردن ﴿وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا﴾ وه بوون
 به خاک و نیسک (ی رزیوو) ﴿أَنْكُمْ مُخْرَجُونَ﴾ بینگومان نیوه (له گو ر) ده ر ده هینرین (زیندوو ده کرینه وه) ﴿ثُمَّ
 هَيَّأَتْ هَيَّأَتَ﴾ زور دووره، نه سته مه ﴿لِمَا تُوْعَدُونَ﴾ نهو به لئینه ی به نیوه دراوه (گوایه زیندوو ده کرینه وه)
 ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ ژبان (یکی تر) نی یه ته نها ژبانی نه م دونیا یه مان نه بی ﴿نَمُوتُ وَنَحْيَا﴾ ده مرین
 وده ژین (نه وه له دوا ی نه وه) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ وه نیمه زیندوو نا کرینه وه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ نه وه (که
 ده لی پیغه مبه رم) ته نها پیاو یکه ﴿أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درو ده کات به دم خوا وه ﴿وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه نیمه
 هه رگیز باوه ری پی ناکه یین ﴿قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي﴾ (هوود علیه السلام) ووتی نه ی پهروه ردگارم یارمه تیم بده
 (و توله یان لی بسه نه) ﴿بِمَا كَذَّبْتُمْ﴾ به هوی نه وه ی که باوه رم پی ناهینن ﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ﴾ (خوا) فه رموی
 له ماوه یه کی زور که مدا ﴿لِيُصِصِحَّنَّ نَدِيمِينَ﴾ بینگومان په شیمان ده بته وه ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ﴾ نه مجا
 شریخه و ده نگیکی زو به هیز (دای به سه ریاندا) هه موویانی گرت که هه قیان بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ عُثَاءً﴾ و نه وانمان
 کرد به (وینه ی) پوش و که فی (سه ر لافاو) ﴿فَبَعَثْنَا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ جا دووری (له ره حمه تی خوا) بو گه لی
 سته مکاران ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ دواتر له پاش نهوان به دیمان هینا ﴿فَرِئَاءَ الْآخِرِينَ﴾ چهن د گه ل
 و نوممه تیکی تر ﴿

﴿ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا ﴾ هیچ نوممه تی له ماوهی دیاری کراو (بو مردن) یان نه پیتش ده کهون ﴿ وَمَا يَسْتَفْخِرُونَ ﴾ نه دواش ده کهون ﴿ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا ﴾ له پاشان پیغه مبه رانی خو مان یه که له دوا ی یه که نارد ﴿ كُلُّ مَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا ﴾ هه ر کاتی نوممه تیک له خو یان پیغه مبه ریکیان بو بهاتایه ﴿ كَذَّبُوهُ ﴾ باوه ر یان پی نه ده هیتا ﴿ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا ﴾ جا ئیمه ش هم نوممه ته (بی باوه رانه مان) یه که به دوا ی یه کدا (له ناو برد) ﴿ وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ ﴾ وه (باسی) نه وانمان کرده رووداو وچهند به سه رهاتیک (که خه لکی له نیوان خو یان باسی بکهن) ﴿ فَبَعْدَ الْقَوْمِ لَيُؤْمِنُونَ ﴾ نه مجادووری (له ره حمی خوا) بو گه لی باوه ر ناهیتن ﴿ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَى وَأَخَاهُ هَارُونَ ﴾ له پاشان مووسا و هاروونی بر ایمان نارد ﴿ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴾ به نیشانه کانمان و به لگی ناشکراوه ﴿ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ﴾ بو لای فیرعهون و دارو دهسته که ی ﴿ فَاسْتَكْبَرُوا ﴾ به لام خو یان به گه و ره دانا (باوه ر یان نه هیتا) ﴿ وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴾ وه نه وان گه لیک ی ده سه لاند ار بوون به سه ر خه لکیدا ﴿ فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِمِثْلِنَا ﴾ نه مجا ووتیان نایا ئیمه به دوو که سی وه که خو مان باوه ر بیتن . ﴿ وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ ﴾ له کاتیکدا گه له که یان (به نی ئیسرائیل) ئیمه ده په رستن (گه ر دن که چن بو ئیمه) ﴿ فَكَذَّبُوهُمَا ﴾ له بهر نه وه باوه ر یان پی نه هیتان ﴿ فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴾ نه مانیش (وه که گه لانی تر) له ناو بران ﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ ﴾ سویند به خوا بیتگومان ئیمه ته وراتمان به خشی به مووسا ﴿ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴾ تا (به نی ئیسرائیل) ریتنموون بین ﴿ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً ﴾ ههروه ها عیسای کوپی مه ریه م و دایکیمان کرد به به لگه و موعجیزه یه که ﴿ وَأَوْرَثْنَاهُمَا إِلَى زَبُورٍ ﴾ و هه ر دوو کیان (عیسا و دایکی) مان دانا له شوینتیک ی بلند (بیت المقدس) ﴿ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴾ که خاوه نی (هه موو هو یه کی) هه سانه وه و کانیاوه ﴿ بِآيَاتِنَا الرُّسُلَ ﴾ نه ی نیر راوانی خودا ﴿ كُلُّوْا مِنْ الطَّيِّبَاتِ ﴾ له خوراکی پاک (حه لال) بخون ﴿ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا ﴾ وه کرده وه ی چاک بکهن ﴿ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴾ (چونکه) به راستی من به وه ی ئیوه ده یکه ن ناگدارم ﴿ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ ﴾ وه بیتگومان هه ر نه مه یه ناین و دینی ئیوه (نه ی پیغه مبه ران دهستی پیوه بگرن) ﴿ أُمَّةً وَاحِدَةً ﴾ که یه که ناین و به رنامه یه ﴿ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴾ وه منیش په رورد گارتانم که واته خوتان بپارینزن (له تولم) ﴿ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ﴾ (شوینکه و توانیان) ناینه که یان (که یه که ناین بو) پارچه پارچه کرد له نیوان خو یاندا به چهند پارچه یه که ﴿ كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فِ رِحُونَ ﴾ جا هه ر کو مه ل و دهسته یه کیان دلخوشن به و (به شه ناینه ی) که هه یانه ﴿ فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ ﴾ که و ابو وازیان لی بیته له و بی ناگایی و گو مرای یه ی دایپوشیون ﴿ حَتَّىٰ حِينٍ ﴾ (بابژین) تاماوه یه که ﴿ اِيْحْسَبُونَ ﴾ نایا نه وانه واده زانن ﴿ أَنَّمَا مُدْمِرُ بَدَيْهِمْ ﴾ نه وه ی پیتان ده به خشین ﴿ مِنْ مَّالٍ وَنَيْنٍ ﴾ له سامان و مندالان ﴿ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ﴾ (به هو ی شیوا یانه وه) په له مان کردووه بو یان له خیر و خوشیه کاند ا ﴿ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ (نه خیر وانی یه) به لکو نه وانه هه ست نا کهن (که بو تاقی کردنه وه یانه) ﴿ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴾ به راستی نه و که سانه ی له ترسی (سزای) په روره دگاریان هه میشه ده تر سن ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴾ وه نه و که سانه ش که به نایه ته کانی په روره دگاریان باوه ر دینن ﴿ وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴾ وه نه و که سانه ش که هاو به ش بو په روره دگاریان دانانین ﴿

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتَا﴾ و هه وه كه سانه ی كه ده بیه خشن نه وه ی (لهزه كات و خیر ده بی) بیه خشن ﴿وَقُلُوبُهُمْ
 وَجَلَّةٌ﴾ له كاتیکدا دلیان ده ترسی (ده له رزی) ﴿أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾ له بهر نه وه ی دلیان بو لای په روه رد گاریان
 ده گه ریته وه ﴿أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْحَزَنِ﴾ ئا نه وانه (كه خاوه نی نه و سیفه تانه بوون باسکران) په له ده كه ن
 له نه جامدانی چا كه كاندا ﴿وَهُزَّاهَا سَبِيحُونَ﴾ وه نه وان بو چا كه كردن له پیشن ﴿وَلَا تَكْفُرْ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾
 وه ئیمه نه رك ناخهینه سه ر هیه چ كه س به قه ده ر توانای خو ی نه بی ﴿وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَطْبُقُ بِالْحَقِّ﴾ وه كتیبیكمان
 له لایه (كرده وه ی هه موو بهنده كانی تیدایه) كه به راست و دروستی ده دوی ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه هیه چ سته میتك
 له وان ناكری ﴿بَلْ قُلُوبُهُمْ﴾ به لام (بن بر وایان) دله كانیان ﴿فِي عَمْرٍو مِّنْ هَذَا﴾ له بی ناگیای و نه زانی دایه له م
 (كتیب و نامه ی كرده وه) ﴿وَلَهُمْ أَعْمَلٌ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وه نه وان چهنده كرده وه ی خرابی تریان هیه جیاوازه
 له كرده وه ی باوه رداران ﴿هُم لَهَا عَمِلُونَ﴾ كه نه وان هه میشه نه نجام ده ریانن ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه تا نه و كاته ی
 ﴿أَخَذْنَا مَثَرًا فِيهِم بِالْعَذَابِ﴾ كه سزا به سه ر گه و ره خو ش گوزه رانه كانیاندا دینن (له دونیادا) ﴿إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ﴾
 له ناكاودا نه وان دهس ده كه ن به هاوار و پارانه وه ﴿لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ﴾ (بی یان ده وتری) نه مرفو هاوار مه كه ن
 ﴿إِنَّكُمْ مِمَّا لَا تُنصَرُونَ﴾ به راستی ئیوه له لایه ن ئیمه وه یارمه تی نادرین ﴿قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُنذِرُكُمْ﴾ بینگومان
 (پیشتر) ئایه ته كانی من ده خوینترایه وه به سه ر تاندا ﴿فَكَنتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنكصُوتُ﴾ به لام ئیوه به دوی
 خو تاندا پاشه و پاش ده گه رانه وه ﴿مُسْتَكْرِبِينَ بِهِ﴾ له به رامبه ر نه و (قورئانه) دا خو تان به گه و ره ده زانی
 ﴿سَمِعَرَاتِهِمْ جُرُونَ﴾ شه و گارتان ده برده سه ر به گالته كردن و قسه ی ناشرین و وتن (به ئایه ته كانی ئیمه) ﴿
 أَقَلَّمْ يَدِّي بِرَأْسِ الْقَوْلِ﴾ ده ی ئایا نه وان (قوره یش) بیران له م قورئانه نه كردوته وه ﴿أَمْ جَاءَهُمْ﴾ یاشتیکیان
 بو هاتووه ﴿مَّا تَأْتِيَاتُ آيَاتُ هَٰؤُلَاءِ لَآئِلِينَ﴾ كه بو باو و باپیره پیشینه كانیان نه هاتووه ﴿أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ﴾
 یاپیغه مبه ره كه یان نه ناسیووه ﴿فَهَرَّ لَهُمُ الْمُكَرُّونَ﴾ به و هو یه وه نه وان دان به پیغه مبه رابه تیه كه ییدا نانین ﴿
 أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ﴾ یاده لین نه و (پیغه مبه ره) شیته ﴿بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی یه) به لكو حق
 و راستی بو هیتاون ﴿وَأَكْفَرُ لَهُمُ الْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ به لام زوربه یان بو غزینه ری حق و راستین (رقیان لینه تی)
 ﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه نه گه ر حق و راستی شوین هه و و ئاره زوی نه وان بكه وتایه ﴿لَفَسَدَتِ
 السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ ئاسمانه كان و زهوی و هه موو نه وانه ی تیایاندا یه ده شیوان و تیک ده چوون
 به سه ر یه كدا ﴿بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ﴾ به لكو ئیمه قورئانیکمان بو هیتاون كه هو ی یادخسته وه (و سه ربه رزی)
 یه بو نه وان ﴿فَهَمَّ عَن ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ به لام نه وان له بیر خسته وه (و سه ربه رزی) خو یان پشتیکه رن ﴿
 أَمْ لَسَتْ لَهُمْ حَرَاجٌ﴾ یا داوای پاره و خه رج له وان ده كه ییت (له به رانه ر بانگه وازه كه ت دا بو یه باوه ر
 ناهینن) ﴿فَخَرَّحَ رَبُّكَ حَيْرٌ﴾ نه و به خشش و ریزی په روه ردگارت چا كتره (بو تو ئه ی موحه ممه د ﷺ)
 ﴿وَهُوَ خَيْرٌ الرَّزْقِينَ﴾ وه خوا چا كترینی ریزی ده رانه ﴿وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ﴾ وه به راستی تو نه وان بانگ ده كه ییت
 ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بو رینگای راست ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه بینگومان كه سانی كه باوه ریان
 نیه به ریزی دوی ﴿عَنِ الصِّرَاطِ لَنُنَكِبُونَ﴾ له م رینگا راسته لاده رن ﴿

﴿وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ﴾ وه نه گهر په رحم به وان (بت په رستانی قوره یش) بکه یین ﴿وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ﴾ وه نه و ناخوشی و به لایه ی له سه ریان بوو لایه یین و هه لیگرین (که بریتی بوو له برسیتی بوماوه ی حهوت سال) ﴿لَلْجَوَافِ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (نه ک بیر ناکه نه وه) بیگومان له سه ر که شی خو یان دا پروده چن و به سه ر گهر دانی ده میتنه وه ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه نه وانمان تووشی سزا و نازار کرد (تا هوش بکه نه وه) ﴿فَمَا اسْتَكَاوُوا لِرَبِّهِمْ﴾ به لام نه وان (له به ران بهر) په روه رد گاریاندا نه خو یان به کم زانی (ملکه چ بوون بوی) ﴿وَمَا يَتَضَرَّعُونَ﴾ وه نه هانا و نزیان (بو خوا) ده بن له کاتی نار هه تی دا ﴿حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا﴾ (به رده وام بوون له سه ر حالی خو یان) تاکاتی ده ر گایه کمان بو کردنه وه ﴿ذَاعَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ که سزایه کی زور سه ختی هه بوو ﴿إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾ ئیتر کتوپر له ویندا بی ئومید بوون ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه نه و (خوا) زاتیکه دروستی کردوه و بو ئیوه گوی و چاوو دل ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی نه و ناکه ن زور کم نه بی ﴿وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه و (خوا) زاتیکه ئیوه ی (دروست کردوه و) بلاوی کردنه ته وه به زه ویدا ﴿وَالِيَهُ تَجْرُوتُ﴾ وه هه ر لای نه ویش کوده کرینه وه (له پرژی دواییدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ وه نه و (خوا) زاتیکه ده ژینئ و ده مرینئ ﴿وَلَهُ أُخْتَلَفُ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ وه جیاوازی شه و و پرژیش هه ر به ده ست نه وه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی ئایا ئیوه بیر ناکه نه وه؟ ﴿بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ﴾ (نه خیر بیر ناکه نه وه) به لکو نه وان هه ر نه و بیان ده ووت که پیشووه کانیا ن ده بیان ووت ﴿قَالُوا لَئِمَّا دَامَسْنَا﴾ ده بیان ووت ئایا کاتی که مر دیین ﴿وَكُنَّا نَرَىٰ آيَاتِهِ وَعِظَمَ﴾ و بووین به خو ل و ئیسکی (رزیوو) ﴿أَيَّ نَا لَمْ نَعْبُدُوهُ﴾ ئایا ئیمه (جاریکی تر) زیندوو ده کرینه وه ﴿لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا﴾ سویند به خوا بیگومان هم به لینه به ئیمه و باوو باپیرانمان درابوو ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له مه و پیش ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ هم (به لینه) هیچ نه جگه له نه فسانه ی (قسه ی پرو پوچی) پیشووه کان ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا﴾ (ته ی موحه ممه د ﷺ) بلی زهوی و نه وه ی له ناویدایه هی کی یه؟ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه شت ده زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده لئین (هه مووی) هی خوایه ﴿قُلْ أَفَلَا تَدَّكَّرُونَ﴾ بلی ده ی ئایا بیر ناکه نه وه ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ﴾ بلی ته ی کی په روه رد گاری حهوت ئاسمان ﴿وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ و په روه رد گاری عهرشی گه وره یه ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده لئین (هه مووی) هی خوایه ﴿قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ بلی ده ی ئایا خو تان ناپاریزن (له خوا نترسن) ﴿قُلْ مَنْ يُبَدِّدُهُمْ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ بلی کی فه رمان ره وایی هه موو شتیکی به ده سته ﴿وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ﴾ وه په نای (هه موو لایه ک) ده دات و که س له و په نا نادریت ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر ئیوه شت ده زانن ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ﴾ بیگومان ده لئین (هه موو نه وانه) هی خوان ﴿قُلْ فَأَنِّي تُسْحَرُونَ﴾ بلی که واته ئیوه چو ن سیحر و جادووتان لی کراوه (که ئاینی خوا به ناحق ده زانن له گه ل دان نانتان به هه موو راستی یه کانیدا) ﴿۸۹﴾

﴿بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ (نه خیر وانی یه) به لکو نیمه راستیمان بو هیناون ﴿وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وه بیگومان نه وان دروژنن ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ﴾ خوا هیچ رۆله یه کی بو خوئی بریار نه داوه ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ﴾ وه هیچ په رستراویکی تری له گه لدا نه بووه ﴿إِذَا الذَّهَبُ كُلُّهُ لِلَّهِ يَمَّا خَلَقَ﴾ (نه گه په رستراوی تری له گه لدا بوایه) نه وکاته هه ر په رستراویک چی دروست کردووه (بو خوئی) ده برد ﴿وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ وه هه ندیکیان زال ده بوون به سهر هه ندیکیی تریاندا ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ خوا پاک و بیگه رده له وهی نه وان ده یلین ﴿عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانای هه موو نهی وئا شکر اکانه ﴿فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ وه به رزو بلنده له وهی که نه وان (بت په رستان) ده یکه نه هاو به شی ﴿قُلْ رَبِّ إِمَائِي﴾ (نه ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ﴾ نه ی په روه ردگارم نه گه ر هه رنیشانم ده دهیت ﴿مَا يُوعَدُونَ﴾ نه و سزایه ی که به وان به لین دراوه ﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي﴾ نه ی په روه ردگارم مه مخه ره ﴿فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ریزی گه لی سته مکارانه وه ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا عُدُّهُمْ لِقَادِرُونَ﴾ وه به راستی نیمه به تواناین نه و به لینه ی (سزای) به وانمان داوه نیشانته به دین ﴿أَذْفَعُ بِاللَّيْلِ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ﴾ به جوانترین و چاکترین شیوه به رگری بکه له خرابه ﴿تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ﴾ نیمه ناگادارترین به وهی نه وان ده یلین (به خوئی و ناینه که ت) ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ﴾ وه بللی نه ی په روه ردگارم په نا ده گرم به تو ﴿مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ له خه تهره و (بالته رو) وه سوه سه ی شهیتانه کان ﴿وَاعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ وه په نات پی ده گرم له وهی (شهیتانه کان) ناماده بن لام (سهرم لی بشیونین) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ (بی پروایان وه ک خویمان ده میتنه وه) هه تا کاتی مردن دیت بو هه ر کامیان ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ نه وسا ده لی نه ی په روه ردگارم بمگیره وه (بو دنیا) ﴿لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ﴾ به لکو کرده وهی چاک بکه م (له بری نه وهی نه مکر دوه) له و ته مه نه ی له ده ستم چوو ﴿كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا﴾ نه خیر بیگومان نه مه ی (که ده یلیت) ته نها قسه یه که نه و ده یلی (نه گه ر بگه ریته وه بو دنیا هه روه ک جارن ده بیت) ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ﴾ و له پیشیانه وه به رزه خینک (به ربه ستینک) هه یه ﴿إِلَىٰ يَوْمِ يَبْعَثُونَ﴾ تا نه و رۆزه ی زیندوو ده کریته وه ﴿وَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ نه مجا کاتی فوو ده کری به شه پوردا ﴿فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ له و رۆزه دا هیچ خزمایه تیه ک نامینی له نیوانیاندا ﴿وَلَا يَنْسَاءُ لُونِ﴾ وه پر سیاری یه کتری ناکه ن ﴿فَمَنْ تَقَلَّتْ مُوزِنُهُ﴾ نه مجا هه ر که سنی کیشراوه (چاکه) کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وه نه وانه رزگارو سهر که وتوون ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مُوزِنُهُ﴾ وه که سنی کیشراوه (چاکه) کانی سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه که سانیکن ﴿خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ زیانان له خویمان داوه، خویمان دۆراندوووه ﴿فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له دۆزه خ دان بی برانه وه ﴿تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ﴾ (ناگری دۆزه خ) دم و چاویان ده سووتینی ﴿وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ﴾ و هه موویان له ناگری دۆزه خ دالیویان هه لقرچاوه و دانه کانیان ده ر که وتوووه ﴿﴾

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ رَبِّهِمْ﴾ (بیان ده وتریت) نایا نایه ته کانی من له دونیادا به سه ر تاندا نه ده خو تر ایه وه؟
 ﴿فَكُنْتُمْ بِهِ كَادِبِينَ﴾ که چی ئیوه به درو تان ده زانی و ئیمانتان پی نه ده هینا ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ (له وه لامدا)
 ده لئین ئه ی په روه رد گاری ئیمه ﴿غَلَبَتْ عَلَيْنَا مِثْقَاتُنَا﴾ به دی و خرابی خو مان زال بوو بوو به سه ر ماندا
 ﴿وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ وه ئیمه که سانیکی گو مر ابووین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ ئه ی په روه د گار مان
 له م (دوزه خه) ده رمان بینه ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِلُّمُوتَ﴾ جا نه گه ر جار یکی تر گه ر اینه وه (بو بی با وه ری)
 ئه وه به راستی ئیمه سته مکارین ﴿قَالَ اخْسَوْفِيهَا وَلَا تَكْمُنُ﴾ وه (خوا) ده فهر موی: به ریسوایی
 بمیننه وه له دوزه خدا و هیچ قسه یه کم له گه لدا مه که ن (إخسأ: بو سه گ به کاردی کاتی ده ری ده که یه
 و پیی ده لئیت چغه) ﴿إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي﴾ بیگومان له دونیادا کو مه لئیک له به نده کانی من
 ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ده یانوت ئه ی په روه رد گار مان ئیمه با وه رمان هینا وه ﴿فَاعْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا﴾ ده ی لیمان
 خوشبه و ره حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ چونکه تو چاکترینی میهره بانانی ﴿فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ
 سِخْرِيًّا﴾ که چی ئیوه گالته تان به وان ده کرد ﴿حَتَّىٰ اسْتَوٰى ذِكْرِي﴾ تا (ئو گالته کردنه تان به) ئه وان یادی
 منی له بیر بر دنه وه ﴿وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ نَضْحَكُونَ﴾ وه ئیوه هه همیشه به وان پیده که نین ﴿إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ
 بِبِغْوَانِهِمْ أَنَّهُمْ هُمْ الْفٰٓسِقُونَ﴾ به راستی
 هه ر ئه وانن سه ر که وتوو ﴿قُلْ كَلِمَاتٌ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ﴾ (خوا) ده فهر موی: چند سال له سه ر
 زه وی دامانه وه؟ ﴿قَالُوا لَيْتَنَا يَوْمًا أُوْبِعَ يَوْمٌ﴾ (له وه لامدا) ده لئین روژنیک یا که متر له روژنیک ماینه وه
 ﴿فَتَنَلَّ الْعٰٓزِينَ﴾ له و (فریشت) انه بیر سه که ژمیر یارن ﴿قُلْ إِنْ لَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (خوا) فهر موی
 نه ماونه ته وه ما وه یه کی که م نه بیت ﴿لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گه ر به راستی ئیوه ده تان زانی؟ ﴿لَا
 أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا﴾ نایا ئیوه گو مانتان و ابو وه که بیگومان ئیوه مان به بی هوده دروست
 کردوو ﴿وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَاتَرْجَعُونَ﴾ وه بیگومان ئیوه نا گه رینه وه بولا ی ئیمه ﴿فَتَعَلَّىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقَّ﴾
 جا به رزو بلندی بو خوی پاشای راست و ره و ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراوینک نی یه جگه له و
 ﴿رَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ که په روه رد گاری عهرشی به ریزو به رزه ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ هه ر که س په رستی
 ﴿مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ په رستراوینکی تر له گه ل خوا دا ﴿لَا بُرْهٰنَ لَهُ بِهِ﴾ که هیچ به لگه یه کی نه بی
 له سه ر ئه و (په رستنه) ﴿فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ ئه وه به راستی لئیر سینه وه ی ته نها لای په روه رد گاریتی
 ﴿إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْكٰفِرُونَ﴾ بیگومان کافران رزگار نابن ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَأَرْحَمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ)
 بلی ئه ی په روه رد گارم لئیم خوش به و ره حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ وه تو (خوا یه) چاکترینی
 میهره بانانی ﴿۱۱۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ بہناوی خوا ی بہخشنده ی میہربان

﴿سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا﴾ ئەمە سورەتیکە ئیمە نار دو مانەتە خوارەوہ ﴿وَقَرَّضْنَاهَا﴾ و فەرمان کردووہ (گوپرا یەلسی
 بریارەکانی) ﴿وَأَنْزَلْنَا فِيهَا﴾ وە لەو (سورەتە) دا هیناومانەتە خوارەوہ ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ ئایەتە پروونەکان
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەو ی ئیوہ بیر بکەنەوہ ﴿الرَّازِيَةُ وَالرَّازِي﴾ ژن و پیاوی زیناکەر ﴿فَأَجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً
 جَلْدَةً﴾ هەریە کێکیان سەد دار (شەلاق) یان لێ بدن ﴿وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ﴾ وە بەزەیی هاتنەوہ تان پێناندا (ژن
 و پیاوی زیناکەر) نەتان گری ﴿فِي دِينِ اللَّهِ﴾ لە (جی بە جی کردنی) فەرمانی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ﴾ ئە گەر ئیوہ
 باوہرتان هەبە ﴿يَا اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بەخواو بەرۆژی دوایی ﴿وَلَشَهَدَ عَذَابَهُمَا﴾ وە با نامادە ی بینینی سزادانی ئەو
 دووانە بن ﴿طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کۆمەلێک لەباوہرداران ﴿الرَّازِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً﴾ پیاوی زیناکەر مارە
 ناکات تەنھا ئافرەتی زیناکەر و ئافرەتی موشریک نەبی ﴿وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ وە ئافرەتی زیناکەر
 مارە ی ناکات پیاوی زیناکەر یا پیاوی موشریک نەبی ﴿وَحَرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئەو (مارە کردن و شوو کردن
 بەزیناکەر) ه یاساغ کراوہ لەسەر ئیمانداران ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ﴾ وە ئەوانە ی کە بوھتانی (زینا) دە کەن
 بۆ ئافرەتانی داوین پاک ﴿تُؤْتِي أَيُّهَاً يَارَبِّعَةَ شَهَادَةٍ﴾ لە پاشان چوار شایەت ناھیتن (لەسەر راستی بوھتانه کە یان)
 ﴿فَأَجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾ ئەوہ هەشتا دار (شەلاق) یان لێ بدن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾ ئیتر هەر گیز شایەتیان
 لێ وەر مە گرن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وە ئەوانە لەسنوور دەرچوون ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ جگە
 لەوانە ی کە دوا ی ئەوہ تەوبە دە کەن ﴿وَأَصْحَابُ﴾ و کردەوہ یان چاک دە کەن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەو سا
 بەراستی خوا لێخۆش بووی بە بەزەیی یه ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ ئەو (پیاوانە ی) بوھتان بۆ خێزانە کانیان
 دە کەن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ﴾ وە بێجگە لەخۆیان هیچ شایەتیکیان نی یه ﴿فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ﴾ ئەوہ
 شایەتی دانی هەریەک لەوانە (بەم جۆرە یه) ﴿أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ کە چوار سویند بەخوا بخوات
 کە بێگومان ئەو لەراستگویانە (کە دە لیت خێزانە کەم بینوہ زینای کردووہ) ﴿وَالْخَمِيْسَةُ أَن لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾
 وە لە پێنجەم جاردا بلی نەفرینی خوا لەسەر ئەو بی ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ ئە گەر درۆزن بی ﴿وَيَذَرُهَا الْعَذَابُ﴾
 ئەو ئافرەتەش (کە تاوان بار کراوہ لە لایەن مێردە کە یەوہ) سزای (زینای) لەسەر لادە بات ﴿أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ
 شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ بەمە ی کە چوار جار سویند بەخوا بخوات کە بێگومان مێردە کە ی لە درۆزانە (درۆ
 دە کات) ﴿وَالْخَمِيْسَةُ أَن لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ وە لە پێنجەم جاردا (بلیت) خەشمی خوا ی لەسەر بی
 ئە گەر مێردە کە ی لەراست گویان بی ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وە ئە گەر بەهرەو بەزەیی خوا نەبوایە
 بەسەر تانەوہ (هەر کام لەو پیاو و ئافرەتە ی باسکران درۆزن بن خوا دەری دەخست و سزای دەدا لەدو نیادا)
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ وە بێگومان خوا گیراکەری پەشیمانی و کار دروسته ﴿۱﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بینگومان که سانی که نه و بوهتانه یان (بو عائیشه ی خیزانی پیغه مبه ر ﷺ) هه لبه ست ﴿عُصْبَةُ نِسْكَكُمْ﴾ ده سته یه ک بوون له خو تان (ومونا فیقیشیان تیدا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُمْ﴾ واما مه زانن نه و (بوهتانه) شه رو خراپه بو تان ﴿بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ (وانی یه) به لکو خیر و چا که یه بو تان ﴿لِكُلِّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ﴾ بو هه ر یه ک له وانه هه یه ﴿مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ﴾ له تاوان به و نه ندازه ی هه ولی داوه (له و بوهتانه دا) ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ﴾ وه نه و که سه یان که به شی گه و ره ی بوهتانه که ی گرت ه نه ستو (که عه بدو لئالی کو ری ئوبه ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (له روژی دو اییدا) بو نه وه سزای هه ره گه و ره ﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ﴾ ده بووا کاتی نه و بوهتانه تان بیست ﴿ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا﴾ پساوان و نافر ه تانی ئیماندار گومانی چا کیان به خو یان بیردایه ﴿وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾ وه بیان و وتایه نه مه بوه تان کی ناشکر او روونه ﴿لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ﴾ ده بوچی نه و بوه تان که رانه چوار شایه تیان له سه ری نه هیتنا ﴿فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ﴾ نه مجا نه گه ر شایه ته کانیا ن نه هیتنا ﴿فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ که واته هه ر نه وانه ن لای خوا دروزن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه ر به هره و ره حمه تی خوا نه بوایه به سه رتانه وه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و روژی دوایی دا ﴿لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ﴾ دوو چارتان ده بوو له بهر روچوونتان له و بوه تانه دا (بو عائیشه) ﴿فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه و ره ﴿إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّتْرِ﴾ کاتی نه م بوه تانه تان به ده ماو ده م له یه کتره وه وه رده گرت ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ وه به زمانتان شتیک ده لئین ﴿مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ که زانیا ریتان ده رباره ی نه بوو ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا﴾ واتان ده زانی شتیک سووک و ئاسانه ﴿وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ له کاتی کدا لای خوا زور گه و ره یه ﴿وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ﴾ بوچی کاتی نه مه تان بیست نه تان ووت ﴿مَا يَكُونُ لَنَا﴾ بو ئیمه شیاونی یه ﴿أَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهَذَا﴾ قسه (و بوه تانی) ی و ابکه یین ﴿سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ﴾ پاک و بنگه ردی بو تو خوا یه، نه مه بوه تان کی زور گه و ره یه ﴿يَعْظُمُ اللَّهُ﴾ خوا نامورژ گاریتان ده کات ﴿أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا﴾ که هه ر گیز نه گه رینه وه بو وینه ی نه وه ی رووی دا ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر ئیوه بر وادارن ﴿وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ وه خوا ئایه ته کانی خو ی بو ئیوه روون ده کاته وه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ به راستی نه وانه ی پینان خو شه ﴿أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلا و بیته وه ﴿فِي الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له ناو خه لکی ئیمانداردا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سه خیان بو هه یه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و روژی دوایی دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه خوا ده زانی و ئیوه نازانن ﴿وَلَوْلَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گه ر به هره و به زه یی خوا نه بوایه به سه رتانه وه (دوو چاری سزا ده بوون به هو ی نه و بوه تانه وه که کرا بو عائیشه) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وه بینگومان خوا به سوژی میهره بانه ﴿

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەھی ئەوانھی باوهرتان هیتاوه ﴿لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ﴾ به دوای ههنگاوه کانی شهیتان دامه پرون ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ﴾ وه ههر که س شوین ههنگاوه کانی شهیتان بکهوی ﴿فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ چونکه به راستی شهیتان فرمان ده کات به کاری زور ناشیرین (زینا) و خراپه ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ ئە گهر به هره و میهره بانی خوا نه بوایه به سه رتانه وه ﴿مَا زَكَّيْنَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا﴾ ههر گیز که سسی له ئیوه پوخت و پاک نه ده بو وه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خوا ههر که سسی بوی (شیابویی) پاکسی ده کاته وه ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانایه ﴿وَلَا يَأْتَلِ﴾ باسویند نه خون ﴿أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾ ئەوانه تان که خواهنی چاکه و سه روه ت و سامانن ﴿أَنْ يُؤْتُوا﴾ که یار مه تی نه دن ﴿أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به خزمان وه هزاران و کوزچه ران له پیناوی خوا دا ﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا﴾ ده بالی بوورده بن و چاو پووشی بکه ن ﴿أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ نایا پیتان خووش نیه خوا لیتان خووش بیی ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخووش بوو و میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ بَنُوا بُيُوتَهُمْ لِتَتَنَزَّلَ فِيهَا آيَاتُ اللَّهِ وَلِيُخْبِرُوا بِالْمَقَالِدِ﴾ بیهگومان ئەوانھی ﴿يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ بوهتانی زینا ده که ن بو ئافره تانی داوینن پاکسی بی ناگای ئیماندار ﴿لِيُعْزَىٰ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نه فرینیان لیکراوه له دونیا و ئاخیره ت دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بویمان هه یه سزای زور گه و ره ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ﴾ رۆژیک (دی) شایه تی ئەدات له سه ریان ﴿أَلَيْسَتْ لَهُمْ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ﴾ زمانیان و ده ست و قاچه کانیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به و کرده وانھی که کردوویانه ﴿يَوْمَ يُدْعَىٰ لَهُمُ الرَّجُلُ الَّذِي كَفَرَ﴾ خو اپاداشتی ته وای کار و کرده و بیان به راستی و داد گهرانه وه ده داته وه ﴿وَيَعْمُرُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ وه ئە و کاته ده زانن به راستی ههر خواهه قی ئاشکراو دیاره (بوخوی و سیفات و کرداری) ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَأْتِيهِ الْغُثَاءُ وَالنَّبَاتُ الْكَاسِبَاتُ﴾ واپارسته (ئافره تانی ناپاک بو پیاوانی ناپاک) ﴿وَالْحَبِيثُونَ لِلْحَبِيثَاتِ﴾ وه پیاوه پیسه کان بو ئافره ته پیسه کان ﴿وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ﴾ وه ئافره ته پاکه کان بو پیاوه پاکه کان ﴿وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ﴾ وه پیاوه پاکه کان بو ئافره ته پاکه کان ﴿أُولَئِكَ مَبْرُؤُونَ وَمِمَّا يَقُولُونَ﴾ ئە و پاکانه به ری کراون له و (تومه تانه) ی ناپاکان ده یلین ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ بو ئە و پاک و چاکانه یه لیبووردن و رۆزی چاک و پیروز (به هه شت) ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەھی ئە و که سانه ی پرواتان هیتاوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ﴾ مه چنه هه یج مالیک جگه له ماله کانی خو تان ﴿حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا﴾ هه تا پرس ده که ن (به خواونه کانیان) ﴿وَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا﴾ وه (دوای ئەوهی موله ت دران) سه لام بکه ن له خواهن ماله که ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئە وه چاکتره بو تان ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بو ئە وهی په ندو ئاموزگاری وه رگرن ﴿۷۷﴾

﴿فَإِن لَّمْ يَجِدْ وَأَفِيهَا أَحَدًا﴾ ئەمجائە گەر کهستان نەدی تیایدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾ ئەو ھەچنە ژور ھەو ھەو ھەو ماله
 ﴿حَتَّىٰ يُؤَدَّكَ لَكُمْ﴾ ھەتا مۆلەت نەدرین ﴿وَإِن قِيلَ لَكُمْ﴾ وە ئە گەر پیتان ووترا ﴿أَرْجِعُوا فَرَجِعُوا﴾
 بگەرینەو ھەو ئەبسی بگەرینەو ھەو ﴿هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ﴾ ئەو ھە چاکتر و پاکتر ھەو تان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾
 وە خوا زانایە بە ھەموو ئەو کردەوانە ی دەیکەن ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ھیچ گوناھیکتان لەسەر نییە
 (گوناھبار نابن) ﴿أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ کہ بچنە ئەو مالانە ی ﴿غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَعٌ لَّكُمْ﴾ کہ سی تیدا
 نیشتە جی نی یە و کەل و پەلی خۆتان ی تیا بیت (وەک ئوتیل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وە خوا دەزان ی ﴿مَا تَدْرُونَ﴾
 وە ما تەکنمون ﴿بەو ھە ئاشکرای دە کەن و بەو ھیشی دە یشارنەو ھە ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (ئە ی مو حە مە مە د
 ﷺ) بلسی بە پیاوانی ئیماندار ﴿يَعْضُونَ مِنْ أَبْصَرِهِمْ﴾ چاوی خۆیان (لەسەر کردنی نامە حرەم) داخەن
 و بپاریزن ﴿وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ﴾ وە عەورە تیان (لە داوین پیسی) بپاریزن ﴿ذَلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ﴾ ئەو ھە چاکتر
 و پاکتر ھەو ئەوان ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ بیگومان خوا ناگایە بە ھەموو کردەو ھەو ھەو ئەو ھەو ئەو
 ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ وە بلسی بە ئافرە تانی ئیماندار یش ﴿يَعْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ﴾ چاویان داخەن
 و بپاریزن (لەسەر کردنی نامە حرەم) ﴿وَيَحْفَظْنَ أَرْوَاحَهُنَّ﴾ وە عەورە تیان بپاریزن (لە داوین پیسی)
 ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وە جوانی خۆیان دەر نەخەن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگە لەو ھەو بە دەر ھەو ھەو و دیارە
 لە جوانی (وەک دەم و چاویان و دەستیان) ﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾ وە با سەر پۆشە کانیاں بەدەن
 بەسینگ و بەرۆکیاندا ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وە جوانی خۆیان دەر نەخەن (زیاد لەو ھەو دەردە کە ویت)
 ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ بۆ میردە کانیاں نەبیت یا باوکیان ﴿أَوْ آبَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا باوکی میردە کانیاں
 ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ أَوْ أَبْنَاءَ بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا کورە کانیاں یا کوری میردە کانیاں ﴿أَوْ إِخْوَانَهُنَّ أَوْ إِخْوَانَهُنَّ﴾ یا براکانیاں
 یا کوری براکانیاں ﴿أَوْ بَنِي أَخْوَانِهِنَّ﴾ یا کوری خوشکە کانیاں ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾ یا ئافرە تانی (ئیماندار)
 ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا کەنیزە کە کانیاں ﴿أَوَ التَّالِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا ئەو شوین کە و تەو
 پیاوانە ی کە بی نیازن لە ئافرەت (وەک خزمەت کار و پیر و نەخۆش کە ئارەزووی ژن و میردایە تیان نییە)
 ﴿أَوَ الْوَالِدِ الَّذِينَ لَمْ يَطْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یا ئەو مندالە کورانە ی کە ناگایان لە لەش و (عەورەتی)
 ئافرەتان نەبیت (بالغ نەبووین) ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ﴾ (ئافرەتان لە کاتی پۆشتن دا) قاچیان نەدەن
 بەزەوی دا ﴿لِيُعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (تا دەنگی خەر خال و پاوانە کانیاں بیت و) بزانریت بەو
 جوانییە ی پیتان کە شار دو یانە تەو ھە ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا﴾ ھەموو تان تەو بە بکەن و بگەرینەو ھەو بۆ لای خوا
 ﴿أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ئە ی ئیمان دارە کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ تا رزگار و سەر کە و توو بن ﴿۲۱﴾

﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ﴾ ژن ماره بېرن بو پياوونی بې ژن و ژنانی بې ميردیش بدن به شوو (ميرد) ﴿وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ﴾ و ما پيكم هدر و هها نه وانه ی ئيمان دار و چاکن له کزيله کان (ژنيان بو بينن) و که نيزه که کان (بش بدن به شوو) ﴿إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ﴾ نه گهر نه وان هه ژارو که م ده ست بن ﴿يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ خواله به خوشنده ی و به هره ی خوی ده و له مه ندو بې نيازسان ده کات ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا (به هره) فراوان و زانا و دانايه ﴿وَلَيْسَتَعْتَفِفُ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ لِكُلِّهَا﴾ وه ده بې نه وانه ی که توانای (نه رکی) ژن هيتانيان نيه پاکژ خويان را گرن ﴿حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ هه تا خوا به به هره (و ر قزی) خوی بې نيازسان ده کات ﴿وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكُتُبَ﴾ وه نه وانه ی داوای نوسراو ده کهن (بو کرينه وه ی خويان) ﴿مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ له به نده و که نيزه که کانتان ﴿فَكَاتِبُوهُمْ﴾ نه وه نوسراويان له گه لدا بنوسن (بو کرينه وه و نازاد بوونی خويان) ﴿إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾ نه گهر خيتران له و اندا به دی ده کرد (که بریتی به له توانای دانی نه و پاره ی نه بې بيدات به خوا هه که ی بو نازاد بوونی) ﴿وَأَتَوْهُمْ مِنْ قَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ﴾ وه له و مالهی که خوا به ئيوه ی داوه پنيان بدن ﴿وَلَا تُكْرَهُوا قَتِيلَكُمْ﴾ وه که نيزه که کانتان زور لی مه کن (ناچارسان مه کن) ﴿عَلَىٰ الْيَعَاءِ﴾ له سه ر زينا کردن ﴿إِنْ أَرَدَنَّا تَخَصُّصًا﴾ نه گهر نه يانويست داوین پاک بن ﴿لَتَبْتَغُوا عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ تامال و سامانی ژيانی دونياتان ده ست که ویت ﴿وَمَنْ يُكْرِهْنَهُ﴾ جا هه ر که س ناچارسان بکات (زوريان لی بکات) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ أَلْحَقِهِنَّ﴾ نه مجا به راستی خوا دوا ی نه و زور لی کرده يان ﴿عَفْوٌ رَجِيمٌ﴾ لیسوورده ی ميه ره بانه (به و که نيزه کانه که به زور زينا يان بې کراره) ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ سویتند به خوا به راستی ئيمه نار دو و مانه ته خواره وه بو ئيوه ﴿ءَايَاتٍ مُبِينَاتٍ﴾ چه ند ئايه تیکی روون که ره وه ﴿وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ وه چه ند نموونه و به سه ر هاتی نه و گه لانه ی له پيش ئيوه وه بوون ﴿وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ هه ره هها په ندو ناموزگاری بو پاريز کاران وله خوا ترسان ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ خوا نورو رو ناکی به و روونا که ره وه ی ناسمانه کان و زه وی به ﴿مَثَلُ نُورِهِ﴾ وینه ی روونا که رده وه ی خوا ﴿كَيْشَ كَوْفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ﴾ وه ک تاقينک و ايه چراهه کی تندا بيت ﴿الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ﴾ نه و چراهه له ناو شوشه به کدا بيت ﴿الرُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ﴾ نه و شوشه به ش وه ک نه ستيره به کی گه ش و پرشنگدار بيت ﴿يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ﴾ (نه و چراهه) دانه گيرسی به (رونی) دره ختیکی زه يتونی به فه رو به ره که ت ﴿لَا شَرْقِيَّةَ وَلَا غَرْبِيَّةَ﴾ که نه روژه لاتی بې نه روژ ناوایی بې (سيه ر نا يگری نه کاتی هه له اتنی خور نه کاتی ناو ابوونی) ﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ﴾ (رونه که ی نه وه ند پاک بيت) نزیکه رو نه که ی دا گيرسی ﴿وَلَوْ لَوَّحْتُمْ سَنَةً نَارًا﴾ با نا گريشی به نه که وی ﴿نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ﴾ رووناکی له سه ر رووناکی (رووناکی زه يت و رووناکی ناگر) ﴿يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ﴾ خوا هه ر که سی بویت ريئموونی ده کات بولای رووناکی (نايینی) خوی ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ﴾ وه خوا چه ندين نموونه ده هيتيه وه بو خه لکی ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا زانا و ناگاداره به هه موو شتیک ﴿فِي يُؤْتِ أَذَاتَ اللَّهِ﴾ له مزگه و تانیکدا خوا مؤله تی داوه ﴿أَنْ تَرْفَعَ﴾ که به گه وره و پاک را گيری (به رزو بلند دروست کریت) ﴿وَيَذُكَّرُ فِيهَا أَسْمُهُ﴾ زيکرو يادی خوی تندا بکری ﴿يُسَبِّحُ لَهَا بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ﴾ له و (مزگه و تانه) دا ته سبيحاتی خوا ده کهن به به يانيان و ئيواراندا ﴿

﴿رَجَالَ لَا تُلْهِمُهُمْ جَزْرَةً وَلَا بَيْعًا﴾ پیاوانیک که بازرگانی و کرپن و فروشتن بی ناگیان ناکات ﴿عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ﴾ له یادی خواو نویژ کردن و زه کات دان ﴿يَخَافُونَ يَوْمًا﴾ له پروژتیک ده ترسن (پروژی قیامت) ﴿تَتَّقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ دل و چاوه کان تیایدا (ده گورین و) ناوه ژوو دهبن ﴿لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ تا خوا پاداشتیان بداته وه به پاداشتی چاکترینی نه وه ی کردویانه ﴿وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه (بیجگه له پاداشته که یان) له به هری خویه وه زیاده شیان ده داتی ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا رزق و پروژی (پاداشت) ده دا به هه کس بیهوی ﴿بِعَیْرِ حِسَابٍ﴾ به بی ژمار، بی سنوور ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی که بی پروان ﴿أَعْمَلُهُمْ كَسْرًا﴾ کرده وه (چاکه) کانیان وه ک سهرابنیک وایه (سهراب تیشکینکه کاتی زور گه رما له بیاباندا وه ک ناو دیته پیش چاو) ﴿بِقِيعَةٍ﴾ له بیابانیکدا (بریسکه بداته وه) ﴿يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً﴾ (که سیکی) زور تینوو به ناوی ده زانی (له دووره وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُهُ﴾ (به په له ده روات بوی) کاتی ده گاته لای ﴿لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا﴾ هیچ به دی ناکات ﴿وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ﴾ (له قیامت کافر) ده بینی خوا ناماده یه له لایدا ﴿فَوَقَّهٖ حِسَابَهُ﴾ نه مجا خوا به ته وای پاداشتی (کرده وه کانی) ده داتی ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا به په له و چه سپانه له لپیر سیننه وه دا ﴿أَوْ كَظَلَمْتُمْ فِي بَحْرِ لُجِّي﴾ یا (کرده وه یی پروایان) وه ک چند تاریکیه ک وایه له ناو ده ریایه کی قولدا ﴿يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ﴾ که شه پؤل له سهر شه پؤل دایپوشایت ﴿مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ﴾ له سهر نه و (شه پوله) یشه وه هه ورینکی ره شی (باراناوی) بیت ﴿ظَلَمْتُمْ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ﴾ تاریکیه کان نیستبنه سهر یه کتری ﴿إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرِنُّهَا﴾ نه گه دهستی ده ربیننی نزیکه دهستی خوی نه بینیت (له به تاریکی) ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا﴾ جا هه کس خوا نووری (ئیمانی) بی نه به خشیبی ﴿فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ نه وه ی پروناکی بیت نیه تی ﴿الزُّنُرُ﴾ نایا نابینی (نازانی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان هه موئه وانه ی له ناسمانه کان و زه وی دان ته سببحاتی خوا ده کهن ﴿وَالظُّلُمُتُ صَفَّتْ﴾ هه روه ها بالنده کان کاتی بالیان کردوته وه (به ناسماندان ته سببحاتی خوا ده کهن) ﴿كُلُّ قَدِّعِلَةٍ صَالَةٌ وَسَبِّحْهُ﴾ هه ر یه ک له مانه نویژ (دوعا) و ته سببحاتی خوی ده زانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ وه خوا به وه ی ده یکه ن زانا و ناگاداره ﴿وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته نها بو خوا یه خوا نه تی ناسمانه کان و زه وی ﴿وَاللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ و گه رانه وه ش هه ر بولای خوا یه ﴿الزُّنُرُ﴾ نایا نازانی (نابینی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُزِيحُ سَحَابًا﴾ که خوا په له هه وره کان ده بات (به ناسماندا) به هتواشی ﴿تُرِي بُلُوكَ بَيْنَهُ﴾ پاشان نه و (په له هه ور) انه په یوه ست ده کات به یه که وه ﴿تُرِي بَعْلَهُ زَكَاةً﴾ دواتر ده یان خاته سهر یه کتری ﴿فَقَرَىٰ أَلُودًا﴾ نه مجا ده بیننی دلویه باران ﴿يَخْرُجُ مِنْ خَلِيلِهِ﴾ له نیتو هه وره که وه ده باری ﴿وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِزَابًا فِيهَا مِنْ بَرَدٍ﴾ وه له ناسمانه وه له هه وره کان که وه ک کیون ته رزه ده باریننی ﴿فَيَصِيبُ بِمَنْ يَشَاءُ﴾ نه مجا تووشی زیان ده بی به م (ته رزه یه) هه ر که سی خوا بیه ویت ﴿وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَن يَشَاءُ﴾ وه لای ده دات له هه ر که سی که خوی بیهوی ﴿يَكَادُ سَنَا بَرْقَعُهُ يَذَّهَبُ بِالْأَبْصَرِ﴾ نزیکه پرووناکی و شه و قی چه خماخه (ی هه وره) که (بینای) چاوه کان بیات ﴿۱۲۷﴾

﴿يَقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ خوا شهوو رۆژ ده گۆریت (به کورت و درێژ کردنیان یا به رۆژ بوونه وه شهو داهاتن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له مه دا ﴿لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ په نندیک هه یه بو خواهن ژیری یه کان ﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّلَاءٍ﴾ وه خوا هه موو زینده وه ریکی له ناو دروست کردوه ﴿فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ﴾ نه مجا هه ندی له وانه له سه ر سکی ده روات ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ﴾ وه هه نندیکی تریان له سه ر دووقاچ ده روات ﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ﴾ وه هه شیبانه له سه ر چوار پی ده روات ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه رچی بوی دروستی ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا هه یه ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه نار دو مانه ته خواره وه ﴿آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ﴾ چهند ئایه تیکی روون که ره وه ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وخواش هه ر که سی بوی رینموونی ده کات ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بو رینگای راست ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَّا﴾ وه ئه وانه ده لئین بر ومان هیناوه ﴿بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا﴾ به خواو به پیغه مبه ره گویرایه لیمان کردوه ﴿ثُمَّ يَوَلُّوٓا۟ فِرْقًا مِّنْهُمْ﴾ پاشان کۆمه لئیک له وان پشتی تی ده کهن ﴿مِّن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش ئه وه ی (ووتیان بر ومان هیناوه) ﴿وَمَا أَوْلَيْتِك بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه ئه وانه (له راستیدا) ئیماندار نین ﴿وَإِذَا دُعُوا﴾ وه کاتی بانگ بکرین ﴿إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بو لای (شه ر یعه تی) خواو پیغه مبه ره ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بو ئه وه ی حوکم بکات له نئیواناندا ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ یه کسه ر کۆمه لئیک له وانه روو وه رده گیرن ﴿وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ﴾ به لام نه گه ر (له حوکم دانه که دا) حه قه که بو ئه وان بیت ﴿يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعَبِينَ﴾ دین بو لای (حوکمه که) به و په ری ملکه چی یه وه ﴿أَن يَفُلُّوٓا۟ بِهِمْ مَّرْضًا﴾ ئایا دلّه کانیان نه خو شی تیدایه ﴿أَمْ أَرْثَا۟ؤُا۟﴾ یا له گوماندا بوون ﴿أَمْ يَخَافُونَ أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ﴾ یان ده تر سن خواو پیغه مبه ره که ی ﴿سَتَهْمِ يَأْتِيهِمْ بَكَاةً﴾ (نه خیر هه چ له وانه نی یه) به لکو ئه وان هه ر خویان سته مکارن ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ قسه ی ئیمانداران ته نها ئه مه یه ﴿إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی بانگ بکرین بو لای (به رنامه ی) خواو پیغه مبه ره که ی ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بو ئه وه ی بریار بدات له نئیواناندا ﴿أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ که ده لئین بیستمان و گویرایه لئین ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر ئه وان هه رزگار بووان ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ جا هه ر که س گویرایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکات ﴿وَيَخْشِ اللَّهَ﴾ ویتقه ﴿وه له خوا بترسی و خوی له (سه ر پیچی) خواو پاریزی﴾ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ ئه وه به راستی هه ر ئه وان هه سه ر که و توون ﴿وَاقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ (دوو رووه کان) سویندیان ده خوارد به خوا ﴿جَهْدًا أَيْمَانِهِمْ﴾ به ئه و په ری سویند خواردنیان ﴿لَئِن أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ﴾ که ئه گه ر فه رمانیان پی بده یه ت (به ده ر چوون بو غه زا) بینگومان ده رده چن ﴿قُلْ لَأَقْسِمُوا۟﴾ بلی: سویند مه خون ﴿طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ﴾ ملکه چی و گویرایه لی ئیوه زانراوه (قسه تان پیچه وان هه ی کردار تانه) ﴿إِنَّا اللَّهُ﴾ به راستی خوا ﴿خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ناگاداره به و کرده وان هه ی ده بکه ن ﴿

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ بلی فرمانبرداری خواو فرمانبرداری پیغمبر ﷺ بن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾
 نه مجانه گهر پشتیان هه لکرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْهَ مَأْجِلٌ﴾ نه وه نه وه (پیغمبر ﷺ) نه نها بهر پر سیاره له وه ی
 دراوه به سه ریدا (که گه یاندنی په یامی خوایه) ﴿وَعَلَيْكُمْ مَأْجِلْتُمْ﴾ وه ئیوه ش بهر برس ن له وه ی
 دراوه به سه رتاندا (که باوه رهینانه) ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا﴾ وه نه گهر گویر ایه لی پیغمبر ﷺ بکه ن،
 نه وه هیدایه ت وهر ده گرن ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ﴾ وه پیغمبر هه چی له سه ر نی یه ﴿إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾ بیجگه
 له گه یاندنی روون و ناشکرا (ی په یامی خوا) ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خوا به لینی داوه به و
 که سانه تان که باوه ریان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده وه ی چاکه کانیان کردووه ﴿لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ﴾ که بیگومان ده یانکاته جی نشینی (خه لکی تر) له زه ویدا ﴿كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 هه روه ک نه وانی (ئیماندارانی) پیش نه مانی کرده جی نشین ﴿وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمْ﴾ وه ئاینه که یان
 بو ده چه سپینی ﴿الَّذِي أَرَضَى لَهُمْ﴾ نه وه (ئاینه) ی که خوا پی رازی بووه بو یان ﴿وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ
 أَمْنًا﴾ وه ترس و بیمیان بو ده گویری به ئاسایش و ئارامی ﴿يَعْبُدُونَنِي﴾ (له و کاته دا ئیتر) هه ر من
 ده په رستن و ﴿لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾ هه یچ هاو به شیه کم بو بر یار ناده ن ﴿وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که س
 بی بر وای دو نه وه (به دی هاتنی به لینه کان) ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ نه وه به راستی هه ر نه وانه ن
 ده رچوو له ریگه ی خوا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویژ به جی بینن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کات بدن
 ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ و گویر ایه لی پیغمبر ﷺ بکه ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تا خوا ره حمتان پی بکات
 ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وه که سانه ی بی باوه رن وانه زانن ﴿مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ له توله ی خوا
 رزگاریان ده بی له زه ویدا ﴿وَمَا أَوْلَاهُمْ النَّارُ﴾ و نه وان جینگایان ناگره ﴿وَلَيْسَ الْمَصِيرُ﴾ ئای چ
 سه ر نه نجامیکی به دو خراپه ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وه که سانه ی باوه رتان هیناوه ﴿لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 دِينَهُمْ﴾ له تان لی وهر گرن ﴿الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ نه وه که سانه ی به نده ی ئیوه ن (به نده کانتان)
 ﴿وَالَّذِينَ لَا يَلْعَنُوا أَهْلَهُمْ﴾ هه روه ها منداله کانتان که هیشتا بالغ نه بوون ﴿ثَلَاثَ مَرَّاتٍ﴾ له سی کاتدا
 (بو چونه زوری نوشتنی زن و میرد) ﴿مَنْ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ﴾ له پیش نویژی به یانی ﴿وَجِبْنَ
 تَصَعُّوتٍ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ﴾ وه کاتی پوشاکتان داده نین (لاده بن له بهرتان دا) له کاتی نیوه پرواندا ﴿وَمِنْ
 بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾ و له پاش نویژی عیسا (خه و تنان) ﴿ثَلَاثَ عَوْرَاتٍ لَكُمْ﴾ نه م سی کاته کاتی خو ده ر خسته
 بوتان دروسته ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ﴾ دوا نه م سی کاته (بی موله ت وهر گرتن) نه بو ئیوه و
 نه بو نه وان هه یچ گونا هیک نی یه (موله ت وهر نه گرن) ﴿طَرَفُونَ عَلَيْكُمْ﴾ (چونکه) نه وان زور به ده ورو
 بهرتاندا دین (بو خزمه ت کردنتان) ﴿بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ ئیوه له گه ل یه کتر دا تیکه لن ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾
 ئابه و جو ره خوا روونی ده کاته وه ﴿لَكُمْ الْآيَاتُ﴾ ئابه ته کانی بو ئیوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای
 کار دروسته ﴿۵۸﴾

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾ وه کاتی که منداله کانتان بالغ بوون ﴿فَلْيَسْتَنْزِلُوا﴾ نه وساهه بی مؤلهت وهر بگرن ﴿كَمَا اسْتَقْدَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه کو چون که سانی پیش نه مان مؤله تیان وهر ده گرت (له هه موو کاتیکدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ثابه م جوړه خوا پروونی ده کاته وه ﴿لَكُمْ ءَايَاتِهِ﴾ ثابه ته کانی بوئیوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ وه نافر ه تانی پیرو له کار که وتوو ﴿الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا﴾ نه و نافر ه تانه ی ئومیدی شو کر دنیان نه ماوه ﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هیکیان له سهر نی یه ﴿أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ که (هه ندیک له) پو شا که کانیا لابه رن ﴿غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾ به لام زینه ت و جوانیا ن دهر نه خهن ﴿وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ﴾ خو نه گهر لاینه به ن و پو شته بن ﴿خَيْرٌ لَهُنَّ﴾ نه وه چاکتره بویان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانایه ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ کویر گونا هی له سهر نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ و شهل گونا هی له سهر نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمْرِيضِ حَرَجٌ﴾ هه روه ها نه خو ش گونا هی له سهر نی یه (نه م جوړه که سانه گونا ه نی یه بویان نان خوار دن له گه ل که سانی ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى الْأَنْفُسِكُمْ﴾ وه بوئیوه ش گونا ه نییه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ﴾ که له ماله کانی خو تان نان بخون (مالی مندال و خیزانه کانتان هه ر به مالی خو تان داده نری) ﴿أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ﴾ یا (نان بخون له) مالی باو کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ یا مالی دایکانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ﴾ یا مالی برا کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ﴾ یا مالی خوشکه کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ﴾ یا مالی مامه کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ﴾ یا ماله پوره کانتان (خوشکانی باوک) ﴿أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ﴾ یا مالی خاله کانتان ﴿أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ﴾ یا مالی پوره کانتان (خوشکانی دایک) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتُمْ مَفَاحِحُهُ﴾ یا نه و مالانه ی که کلبله کانیا ن به ئیوه یه ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾ یا مالی براده رو هاو ریتان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هیچ گونا هتان له سهر نییه ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ به کومه ل یا به ته نیا نان بخون ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا کاتی چونه (هه ر مالیک له) مالان ﴿فَسَامُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ نه وه سه لام له یه کتر بکن (له وان ه ی که وه ک خو تان وان) ﴿فَحَيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ به سه لام کر دنیک له لایه ن خوا وه (هاتو وه) ﴿مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ سه لامینکی جوان وچاک و پاک ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ ثابه و شیه خوا پروونی ده کاته وه ﴿لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ ثابه ته کانی بوئیوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ به لکو ژیریتان بخه نه کارو بیر بکه نه وه ﴿۱۱﴾

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ به راستی ئیمانداران ته نهانته وانهن ﴿ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ كه بر وایان به خواو پیغه مبه ره كه ی هیناوه ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ﴾ وه هر کاتیک له گهل نهو (پیغه مبه ره ﷺ) دابن ﴿عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ﴾ له کاریکی گرنگدا كه کویان ده کاته وه (وهك غه زاو جومعه و جهژن) ﴿لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ﴾ نارون به هیچ لایه کدا هه تا مؤلته له پیغه مبه ره ﷺ وه رنه گرن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ﴾ بینگومان نه وانهی مؤلته تی لی وه رده ر گرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه وانه كه سانیکن كه بر وایان هه یه به خواو پیغه مبه ره كه ی ﴿فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ﴾ جا هر کاتی نه وانه داوای مؤلته تیان لی کردیت ﴿لِيَعْصِ شَأْنَهُمْ﴾ بوهندی ئیش و کاری تایبه تی خویان ﴿فَأَذِنَ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ﴾ نه وه هر کامیان خوت ویستت مؤلته تی بده ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اللَّهُ﴾ وه داوای لیووردنیان بوبکه له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به راستی خوالیوورده ی میهره بانه ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ﴾ بانگ کردنی پیغه مبه ره ﷺ له ناو خوتاندا دامه نین (نابی) ﴿كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ وهك بانگ کردنی خوتان له یه کتری (ده بیته به ریزه وه بانگ بکریت وهك نه ی پیغه مبه ره یار رسول الله ﷺ) ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ﴾ به راستی خوا ده زانی و ناگاداره به وانهی ﴿يَسْتَسَلُّونَ مِنْكُمْ لَوْ آذَأ﴾ له ئیوه (به بی مؤلته) له په نای خه لکی تره وه دهره چن به دزیسه وه ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ﴾ جا بابرسن نه وانهی ﴿يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ﴾ كه پیغه وانهی فه رمانی پیغه مبه ره ﷺ ده کهن ﴿أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ كه (له دونیادا) به لاو تاقیکر دنه وه یه کیان توش بیته ﴿أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یا سزایه کی سه ختیان توش بی (له دوا رورژدا) ﴿الْآيَاتِ لِلَّذِينَ﴾ بیدار بنه وه به راستی ته نهانته بخوایه ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه ی كه له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ﴾ بینگومان خوا ناگاداره به ته واوی نه و شتانه ی ئیوه ی له سهرن، وه به و (کارانه یشی كه ده یکه ن) ﴿وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ﴾ نه و رورژه ش كه ده گه رپنرینه وه لای خوا ﴿فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ نه وسا ناگاداریان ده کاته وه به و کرده وانهی کردوویانه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به هه موو شتیك ناگاداره ﴿١٦﴾

سوره تی ﴿الْفُرْقَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿بَارَكَ الَّذِي﴾ گه وره و پیروزه نه و زاته ی ﴿نَزَلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ﴾ كه فورقان (قورئان) ی بوسه ر بنده ی خوی ناردوته خواره وه ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ تا ترسیته ر بیت بوهه موو جیهانیان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه و زاته ی كه ده سه لات و مولکی ناسمانه کان و زه وی هی نه وه ﴿وَلَمْ يَخْذُ وَلَدًا﴾ و هیچ مندالی بوه خوی برپارنه داوه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ و كه س هاوبه شی نیسه له فه رمانه وایی و مولك و داریدا ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه هه موو شتیکی دروست کردووه ﴿فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ وه نه ندازه ی بوه دیاری کرد (له هه موو روویه كه وه) به چاکی ﴿١﴾

﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِيهِ إِلَهَةً﴾ بئجگه له خوا چهند په رستراوینکیان بو خویان بریار داوه ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ که هیچ شتیک دروست ناکه ن ﴿وَهُمْ يُخْلُقُونَ﴾ به لکو خوشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ﴾ دهسه لاتیان نی یه بو خویان ﴿ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ نه زیان نه سوودو قازاج (بگه یه نن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا﴾ ههروه ها مردن و ژیان و زیندوو بوونه وهی خویان به دهس نییه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته وانه ی که بی پروا بوون دهیان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَيْنَاهُ﴾ بئگومان ته م (قورئانه) هیچ نییه جگه له درویه کی گه وره که موحه ممه د ﴿هَلْ لِي بِهِ سِتْوَةٌ﴾ هه لی به ستووه ﴿وَأَعَانَهُ قَوْمُهُ الْآخَرُونَ﴾ وه که سانی تر بو ته و (هه لبه ستنه) یارمه تبیان داوه ﴿فَقَدَجَاءَهُ وَطْلَمَا وَرُورًا﴾ ته وه به راستی ته وانه سته م و بوه تانیک ی گه وره بیان کرده ﴿وَقَالُوا أَسْطِيزُ الْأَوَّلِينَ﴾ وه (بی پروایان) دهیان ووت (ته م قورئانه) به سه رهات و داستانی پئشووه کانه ﴿اَكْتَتَبَهَا﴾ (موحه ممه د) داوای کردوه بو ی بنوسن ﴿فَبِمَى تُمَلَّى عَلَيْهِ﴾ ته مجا ده خویندریته وه به سه ریدا ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به به یانیان و ئیواراندا ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي﴾ (ته ی موحه ممه د) بلی ذاتی نار دویته ی یه خواره وه ﴿يَعْلَمُ الْغَيْبُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که هه موو نهیتی ئاسمانه کان و زهوی ده زانیت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ به راستی ته و (خوا) لیبوورده ی میهره بانه ﴿وَقَالُوا مَا لِي هَذَا الرَّسُولِ﴾ (بی پروایان) دهیان ووت ته مه چون پئغه مبه ریکه ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ خواردن ده خوات ﴿وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وه به بازاردا ده پروات ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَيْهِ مَلَكًا﴾ بوچی فریشته یه ک نه نیرراو ته خواره وه بو لای ﴿فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا﴾ بو ته وه ی له گه لیدا تر سینه ر بی ﴿أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَذِبًا﴾ یا گه نجینه یه کی (له ئاسمانه وه) بو فری بدرایه ﴿أَوْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ یا باخیکی ببویه لیبی بخواردایه ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وه سته مکاران (بی پروایان) دهیان ووت (به ئیمانداران) ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ ئیوه ته نها شوین پیاوینکی جادوو لیکراو که ووتوون ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ﴾ سه ریکه چون نمونه ی (پسوچ) بو تو دیننه وه ﴿فَضَلُّوا﴾ به وه هویه وه گو مپرا بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ ئیتر ناتوانن رینگای حق و راستی بدوزنه وه ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ﴾ گه وره و پیروزه ته و زاته ی ته گه ر بیه وی (له دونیادا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ چاکتر له وه (ی بی پروایان ده لین) بو ت ساز ده دات ﴿جَعَلَتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ باخاتیک که روباره کان به ژیر یاندا ده پروات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ وه چهند کوشکت بو فه راهه م دینسی ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ﴾ (راست ناکه ن وانیه) به لکو ته وانه باوه ریان به پروژی دوایی نیه ﴿وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ﴾ وه ئیمه ئاماده مان کردوه بو که سنی باوه ری به پروژی دوایی نه بی ﴿سَعِيرًا﴾ ناگری هه لگیر ساو ﴿۱۱﴾

﴿ إِذْ أَرْسَلْنَا مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ كَاتِبًا ﴾ (ئهم ناگره) له دوروه و نه وان ده بینیت ﴿ سَمِعُوا لَهَا تَغِيظًا وَزَفِيرًا ﴾ نر که و ناله ی گر و بلیسه ی ده بیسن (که نیشانه ی رق و قینی زوریه تی لیمان) ﴿ وَإِذَا أَلْفَا مِنْهَا مَكَانًا صَبِيحًا ﴾ و ه کاتی فری ده درینه جیگایه کی ته نگ له دوزه خدا ﴿ مُقَرَّبِينَ ﴾ به جووت کراوی ده ست و قاچ و ملیان له کوټ و زنجیر دا (یا له شیان به کوټ و زنجیر پیکه و به سراوه) ﴿ دَعَا هَٰؤُلَاءِكَ شُبُورًا ﴾ له ویدا داوای تیاچوون و مردن ده کهن ﴿ لَأَنْدَعُوا الْيَوْمَ بُورًا وَجِدًا ﴾ ئه مرؤ داوای ته نیا مردنیک مه کهن ﴿ وَادْعُوا شُبُورًا كَثِيرًا ﴾ به لکو داوای مردنی زور بکن ﴿ قُلْ أَذَلِكْ خَيْرٌ ﴾ بلی ئایا ئه مه چاکتره ﴿ أَمْ جَزَاءُ الْخَلْدِ الْآلِيِّ وَعَدَّ الْمَتَّقُونَ ﴾ یا ئه و به هه شته هه میشه بیه ی که به لئین دراوه به پاریز کاران و له خوا ترسان ﴿ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ﴾ که پاداشت و سهر ئه انجام و ناکامیانه ﴿ لَّهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ﴾ له و (به هه شته) دا هر چیان بوی هه یه ﴿ خَلِيدِينَ ﴾ به هه میشه بی و بی برانه وه ﴿ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعَدًّا مَسْئُولًا ﴾ ئه وه به لئینیکه له لایه ن پهروه ردگار ته وه ئه و لی ی بهر پر سیاره ﴿ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ ﴾ وه له و روزه دا خوا ئه و (بت په رست) انه کوټه کاته وه ﴿ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾ له گهل ئه و په رستراوانه ی که په رستوونیان جگه له خوا ﴿ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ ﴾ ئه مجا خوا (به په رستراوه کان) ده لی ئایا ئیوه ﴿ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَٰؤُلَاءِ ﴾ ئه و به ندانه ی منتان گو مپرا کرد ﴿ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴾ یا خو یان رینگای (پراستیان) و نکرد و گو مپرا بوون ﴿ قَالُوا سُبْحَانَكَ ﴾ (په رستراوه کان) ده لئین پاک و بیگه ردی بو تو ﴿ مَا كَانَ يَتَّبِعِي لَنَا ﴾ بو ئیمه شایسته نه بووه ﴿ أَنْ تَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ ﴾ که بیجگه له تو په رستراوینک بو خو مان دا بنیین ﴿ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاءَهُمْ ﴾ به لام ناز و ناعمه تت دا به ئه وان و باوو باپیرانیان ﴿ حَتَّىٰ نَسُوا الذِّكْرَ ﴾ هه تا (وایان لیها ت) یاد ی تو یان له بیر چوو ﴿ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴾ وه ئه وانه کوټه لئیک ی تیاچووی بی خیر بوون ﴿ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ ﴾ (خوا به بت په رسته کان ده لی) جا بیگومان په رستراوه کانتان ئیوه یان به درؤ خسته وه له و قسانه ی که ده تان کرد ﴿ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ﴾ ئه مجا نه ده ده توانن (سزای خوا) له خوټان لاده ن نه ده ده توانن یارمه تی (خوا) به ده س بینن ﴿ وَمَنْ يَظْلِمِ مِنْكُمْ ﴾ وه هه ر که س له ئیوه ستم بکات (هاوه ل بو خوا دابنی) ﴿ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ﴾ سزایه کی گه و ره ی پی ده چه زین ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ ئیمه پیش تو هه ر کام له پیغه مبه رانمان نارد بیت ﴿ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الْطَّعَامَ ﴾ بیگومان ئه وان خوار دنیان خوار دووه ﴿ وَيَمْسُوتُ فِي الْأَسْوَاقِ ﴾ و به بازار دا رپوشتوون ﴿ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ﴾ وه ئیمه هه ندیک له ئیوه مان کرده هوی تاقیکردنه وه ی هه ندیک ی تر تان ﴿ أَنْصُرُونَ ﴾ ئایا خوټه گرن ﴿ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴾ وه پهروه ردگار ت بینایه (به هه موو شتیک) ﴿

﴿ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ﴾ وه‌ئوانه‌ی که به‌هیوای دیداری ئیتمه‌نین (له‌رؤزی دوایی دا) ده‌لین
 ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمَلَائِكَةَ﴾ نه‌وه بؤ فریشته نانیر دریته خواره‌وه بؤ سه‌رمان ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ یاخود
 په‌روه‌ردگارمان نابینین ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئه‌وانه له‌ده‌رونی خویندا
 خوینان به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَعَتَوْا عُتْوًا كَبِيرًا﴾ وه‌سه‌ر که‌شیه‌کی گه‌وره‌یان کرد. ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ﴾
 ئه‌ورؤزه‌ی فریشته‌کان ده‌بینن (کاتی مردن یا قیامت) ﴿لَا بُشْرَىٰ يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ﴾ له‌ورؤزه‌دا هیچ
 مژده‌یه‌ک بؤ تاوانباران نی‌یه ﴿وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا﴾ وه‌ده‌لین (په‌نامان بدن) به‌په‌نادانی پاریزراو ﴿وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنَّ عَمَلٍ﴾ هاتین هر کرده‌وه‌یه‌کیان کرد بوو ﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ هه‌موو ایمان وه‌کو
 تۆزی پرش و بلاولی کرد ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ﴾ به‌هه‌شتی یه‌کان له‌ورؤزه‌دا ﴿خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا﴾
 له‌چاکترین جینگادان ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ وه‌له‌باشترین شوینی حه‌سانه‌وه‌ی نیوه‌روان دان ﴿وَيَوْمَ
 تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَمِ﴾ وه‌رؤزی ئاسمان له‌ت ده‌بی له‌گه‌ل هه‌وریکی سپی (هه‌موو ئاسمان ده‌گریته‌وه)
 ﴿وَنُزُلِ الْمَلَائِكَةِ تَنْزِيلًا﴾ وه‌فریشته‌کان ده‌نیردرینه خواره‌وه کۆمه‌ل کۆمه‌ل ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ﴾
 لِرَّحْمٰن ﴿له‌ورؤزه‌دا فه‌رمانره‌وایه‌تی ته‌نها بؤ خوای میهره‌بانه ﴿وَكَاتِ يَوْمَآ عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا﴾ نه‌و
 رؤزه‌رؤزیکه زور سه‌خته له‌سه‌ر بی باوه‌ران ﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ﴾ وه‌رؤزیکه که‌سته‌مکار
 قه‌پ ده‌کات به‌هه‌ر دوو ده‌ستی خویدا ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي﴾ وه‌ده‌لی خوزگه ﴿أَتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْلًا﴾
 له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ریگای راستم بگرتایه‌ته‌به‌ر ﴿يَوَيْلَئِي﴾ ئای تیاچوون بؤ من ﴿لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا
 حَلِيلًا﴾ خوزگه فلان که‌سم نه‌کردایه به‌هاوه‌ل و خوشه‌ویستی خوم. ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾
 به‌راستی نه‌و (که‌سه‌ی کردم به‌هاوه‌ل) منی له‌قورئان ویل کرد ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ دوا نه‌وه‌ی قورئانم بی
 گه‌یشت (و باوه‌رم بی هینا) ﴿وَكَاتِ الشَّيْطٰنُ لِلْإِنْسٰنِ خَدُوْلًا﴾ وه‌شه‌یتان هه‌میشه پشت تیکه‌رو پشت
 به‌رده‌ره بؤ ئاده‌میزاد ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يٰرَبِّ﴾ وه‌پیغه‌مبه‌ر ﴿وَوْتِي ئه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿إِنَّ قَوْمِي﴾
 به‌راستی قه‌ومه‌که‌م (قوره‌یش) ﴿أَتَّخَذُوا هٰذَا الْقُرْءَانَ مَهْجُورًا﴾ ئه‌م قورئانه‌یان واز لیته‌ناوه‌و گویی بی
 نادهن ﴿وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ﴾ ئابه‌و جوّره (موحه‌مه‌د ﷺ) که‌دزایه‌تی تۆ ده‌کری) دامان
 ناوه بؤ هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک ﴿عَدُوًّا لِّمَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ دوزمنیک له‌تاوانباران ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هٰدِيًا وَنَصِيْرًا﴾
 به‌سه‌په‌روه‌ردگارت رینمونی که‌رو یارمه‌تی ده‌رت بی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ئوانه‌ی بی پروا
 سوون ده‌یان ووت ﴿لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْءَانُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ بؤچی (موحه‌مه‌د ﷺ) هه‌موو قورئانی به‌یه‌ک
 جار بؤ دانه‌به‌زئراوه ﴿كَذٰلِكَ﴾ ئابه‌و جوّره (دامانه‌زاندووه) ﴿لِنُنَبِّئَكَ بِهٖ فُوَادِكُمْ﴾ بؤ نه‌وه‌ی دل‌ی تۆ
 (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌و قورئانه دامه‌زراوو به‌هیز بکه‌ین ﴿وَرَزَلْنَاهُ تَنْزِيْلًا﴾ وه‌(به‌و بؤ نه‌یه‌وه)
 ئایه‌تانی خوم بؤ ناردن به‌ره‌به‌ره ﴿۲۶﴾

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ هەر نموونه و مه‌سه‌لیکت بو بیتن (له ره‌خنه و پیشنیاره ناب‌ه‌جیکانیان) ﴿إِلَّا جِئْتَكَ بِالْحَقِّ وَآخَسَنَ تَفْسِيرًا﴾ ئیمه وه لآمه که‌یماں بو تو هیناوه به‌راستی و جوانترین پروون کردنه وه ﴿۳۳﴾ ﴿الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ نه و که‌سانه‌ی که به‌سه‌ر پروخساریاندا ده‌برین (پراده‌کیشرین) بو دوزه‌خ ﴿أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ نه‌وانه خراپترین جیگیان بو هه‌یه ﴿وَأَصْلُ سَبِيلًا﴾ وه رینگاشیان وون کردوه (گومراتن) ﴿۳۴﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾ وه هاروونی برایشیمان کرده یاریده‌ده‌ری ﴿۳۵﴾ ﴿فَقُلْنَا أَذْهَبًا﴾ نه‌مجا و وتمان هه‌ردووکتان برؤن ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بو سه‌ر نه و گه‌له‌ی که‌باوه‌ریان به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌نی یه و به‌درؤی ده‌زانن ﴿فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا﴾ نه‌وسا له‌ناومان بردن به له‌ناو بردنیک‌ی زور خراپ ﴿۳۶﴾ ﴿وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ﴾ گه‌لی نووحیش کات‌ی پیغه‌مبه‌رانیان به درؤزانی ﴿أَعْرَفْنَاهُمْ﴾ (له‌ناوی لافاودا) نو‌قمان کردن ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ نَسِيبٍ آيَةً﴾ وه کردنمانن به‌په‌ندو عبیره‌ت بو خه‌لك ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه ئاماده‌مان کردوه بو سه‌تمکاران ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزای سه‌خت ﴿۳۷﴾ ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا وَأَصْحَابَ الرَّيِّسِ﴾ و گه‌لی عادو سه‌موودو خاوه‌نی چال و بیره‌کان ﴿وَقُرُونًا بَيِّنَتٍ ذَٰلِكَ كَيْدًا﴾ وه زور گه‌لی تر که له‌نیوانیان دا بوون (له‌ناومان بردن) ﴿۳۸﴾ ﴿وَكُلًّا صَبْرَتِ لِهَ الْأَمْثَلِ﴾ وه بو هه‌موویان چه‌ندین نموونه‌مان هیناوه‌وه (به‌لام بیریان نه‌کرده‌وه) ﴿وَكُلًّا تَبَرَّنَا تَتْبِيرًا﴾ وه هه‌موویانمان له‌ناو بردن به له‌ناو بردنیک‌ی خراپ ﴿۳۹﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نه‌وان (قوره‌ش) تیپه‌ربوون به‌ئه‌و شاره‌دا (سه‌دوم) ﴿الَّتِي أَمْطَرْنَا مَطَرًا سَوَاءً﴾ که‌بارانی شه‌ر (به‌رد) ی به‌سه‌ردا بارینر ابوو ﴿أَفَلَا يَكُونُوا يَرَوْنَهَا﴾ ئایا نه‌وان نه‌و (شاره‌به‌ردباران کراوه) یان نه‌بینوه ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتْرُجُونَ شُورًا﴾ (وانی یه بینوویانه) به‌لکو نه‌وان به‌ته‌مای زیندوو بوونه‌وه نین ﴿۴۰﴾ ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ﴾ وه (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) کات‌ی تو بینن ﴿إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوعًا﴾ به‌س گالته‌ت پی ده‌که‌ن ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ و (ده‌لین) ئائه‌مه‌یه‌خوا ناردویه‌تی به‌پیغه‌مبه‌ر ﴿۴۱﴾ ﴿إِنْ كَادَ لِيُضِلَّنَا عَنْ آلِهَتِنَا﴾ (وه‌ده‌لین) نزیک بوو له‌په‌ر ستراره‌کانمان لامان بدات ﴿لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ نه‌گه‌ر له‌سه‌ر (په‌رستنی) یان خو‌گر نه‌بووینایه ﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له‌داهاتوودا ده‌زانن ﴿حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾ کات‌ی سزای (خوا) ده‌بینن ﴿مَنْ أَصْلُ سَبِيلًا﴾ کی (گومراته) رینگای وون کردوه ﴿۴۲﴾ ﴿أَرَأَيْتَ﴾ ئایا دیت ﴿مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ﴾ نه‌و که‌سه‌ی هه‌واو ئاره‌زووی خو‌ی کردو‌ته‌په‌ر سترای خو‌ی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ ئایا تو ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا﴾ نه‌بیته‌پاریزه‌ر بو نه‌و (که‌شوینی ئاره‌زوی نه‌که‌ویت)؟ ﴿۴۳﴾

﴿أَمْ تَحْسَبُ﴾ نایا واده زانی ﴿أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ﴾ زوربه‌ی نه‌وانه ده‌بیستن یا تیده‌گن
 ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَمِ﴾ نه‌وانه هه‌ر وهك ئازهلن ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ به‌لکو نه‌وان گو‌مرا تریشن ﴿۱۱﴾
 ﴿الَّذِينَ لِي رَيْبٌ﴾ نایا نابینی په‌روه‌دگارت ﴿كَيْفَ مَدَّ الْأَبْطَالَ﴾ چو‌ن سیبه‌ری دریز کردوته‌وه (له‌بانگی
 به‌یانانه و تا‌خو‌ر هه‌لاتن) ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا﴾ نه‌گه‌ر بیویستایه رای ده‌گرت به‌وه‌ستاوی
 (سیبه‌ره‌که به‌رده‌وام ده‌بوو) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ﴾ له‌پاشان خو‌رمان کرده ﴿عَلَيْهِ دَلِيلًا﴾ به‌لگه له‌سه‌ر
 نه‌و (سیبه‌ره‌چونکه نه‌گه‌ر خو‌ر نه‌بیت سیبه‌ر نانا‌سریت) ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ قَضَّيْنَاهُ الْيَتَامَ﴾ پاشان نه‌و سیبه‌ره
 بؤلای خو‌مان ده‌به‌ینه‌وه ﴿فَبَصَّاتِي سِيرًا﴾ به‌شینه‌یی و که‌مه که‌مه نایه‌یلین ﴿۱۳﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ نه‌و (خوا)
 زاتیکه ﴿جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ لِيَاسَاتًا﴾ که‌شه‌وی بو‌کردون به‌دایوشه‌ر (پوشاک) ﴿وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ وه‌خه‌وتنی
 بو‌کردوون به‌هوی مت‌بوون ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا﴾ وه‌پو‌زی بو‌هه‌ستان (له‌خه‌و بو‌کارو رسق
 په‌یدا کردن) داناوه ﴿۱۴﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ نه‌و (خوا) زاتیکه ﴿أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ باکان ده‌نیری ﴿بُشْرًا بَيْنَ
 يَدَيْ رَحْمَتِي﴾ به‌مه‌زده‌ده‌ر پیش په‌حمه‌تی خو‌ی (باران بارین) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌له‌ناسمانه‌وه
 باراندومانه ﴿مَاءً طَهُورًا﴾ ناویکی پاکو‌که‌ر (پاک و‌خاوی‌ن) ﴿۱۵﴾ ﴿لِنُخِّیَ بِهِ بَلْدَةً مَّيْمَنًا﴾ تازه‌وی
 مردووی پی‌ده‌بو‌زینینه‌وه ﴿وَنُشِیْقِيَهُمْ مِمَّا خَلَقْنَا﴾ وه‌ئاوی ده‌ده‌ن به‌و (بارانه) له‌وانه‌ی دروستمان
 کردوون ﴿أَنْعَمًا وَأَنْاسٍ كَثِيرًا﴾ ئازهل و‌خه‌لکانیکی زور ﴿۱۶﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمُ مَنَازِحًا﴾ سو‌یند به‌خوا
 به‌راستی ئیمه به‌چند جو‌ر نه‌م (نیشانه) مان گو‌ری له‌نیوانی‌اندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا‌بیرکه‌نه‌وه ﴿فَأَبَى
 أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لك جگه‌له‌سپله‌یی (بی‌باوه‌ری) هیچیان ناویت
 ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا﴾ نه‌گه‌ر بمان ویستایه بیگو‌مان ده‌مان نارد ﴿فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا﴾ له‌هه‌موو
 شارو شارو چکه‌یه‌کدا ترسینه‌ریک ﴿۱۸﴾ ﴿فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ﴾ که‌واته تو‌به‌گو‌یی بیباوه‌ران مه‌که
 ﴿وَجَهْدُهُمْ فِي جِهَادٍ كَبِيرًا﴾ به‌(به‌لگه‌کانی) نه‌م قورئانه به‌ربره‌کانی یه‌کی گه‌وره‌یان له‌گه‌لدا بکه
 ﴿۱۹﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾ نه‌و (خوا) زاتیکه دوو ده‌ریا (ئاو) ی به‌ره‌لا کردووه له‌پال یه‌کدا ﴿هَذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ﴾ نه‌مه‌یان شیرین و سازگاره (ئاوی روبرو کانیاه) ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ نه‌وی تریان زور
 سو‌یرو تال و تفته (ئاوی ده‌ریا‌کانه) ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا﴾ وه‌له‌نیوان نه‌و دوو (ئاو) هدا به‌ر به‌ستیکی
 داناوه ﴿وَجَجْرًا مَّحْجُورًا﴾ و به‌رگری که‌ریکی نه‌ستور (تائه‌و دوو ئاوه تیکه‌ل به‌یه‌ك نه‌بن) ﴿۲۰﴾
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ نه‌و (خوا) زاتیکه له‌ئاو (ی مرو‌ف) ئاده‌میزادی دروست کردووه ﴿فَجَعَلَهُ
 نَسَبًا وَصِهْرًا﴾ نه‌مجا نه‌و (ئاوه) ی کردوته‌هوی ره‌چه‌له‌ك (پشت که‌به‌رینگه‌ی نیرینه‌ده‌گن به‌مرو‌ف
 وه‌ك کو‌ر) و خزم (که‌به‌رینگه‌ی ئافره‌ت ده‌گه‌نه‌وه به‌مرو‌ف وه‌ك کچه‌زاو خوشکه‌زا) ﴿وَكَانَ رَبُّكَ
 قَدِيرًا﴾ وه‌په‌روه‌دگارت هه‌میشه به‌ده‌سه‌لات و توانایه ﴿۲۱﴾ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نه‌وانه جگه له‌خوا
 شتانیك ده‌په‌رستن ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ که‌نه‌سوود نه‌زیان به‌وان ناگه‌یه‌نن ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ
 ظَهِيرًا﴾ وه‌بی بروایان به‌رده‌وام دژی په‌روه‌دگاریان پشتیوانی یه‌کترین (بو‌تاوان و‌خراپه) ﴿۲۲﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ نِیمه تۆمان ته‌نھا بۆ ئه‌وه ناردووہ ﴿إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ کہ مژده دەر و ترسینەر بی
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ئهی موحه‌مه‌د ﷺ) بلسی من له‌سه‌ر گه‌یاندنی ئیسلام هیچ
 کری و پاداشتیک له‌ئیه‌وه داوا ناکه‌م ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ به‌لام هه‌ر که‌س ویستی
 رینگه‌ی په‌روردگاری بگری (با بیگری) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ﴾ پشت بیه‌سته به‌(خوای) زیندوو
 ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ که‌زاتیکه هه‌رگیز نامریت ﴿وَسَيَحْيِي حَمْدِيَّ﴾ ته‌سبیحات بکه به‌ستایشی
 ئه‌و ﴿وَكَفَىٰ بِهِ يَذُنُوبَ عَبْدِهِ خَيْرًا﴾ به‌سه (بۆ تۆ) که‌خوا ناگاداره به‌گوناه‌ی به‌نده‌کانی ﴿وَمَا
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئه‌و (خوایه‌ی) که‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووہ ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾
 وه‌ئه‌وش له‌نیوانیان دایه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش رۆژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ له‌پاشانیش به‌رز
 بوویه‌وه بۆ سه‌ر عه‌رش و قه‌راری گرت (باوه‌رمان پینیه‌تی به‌بی ئه‌وه‌ی شیوه‌که‌ی بزاین) ﴿الرَّحْمٰنُ
 فَسَّلَّ بِهِ خَيْرًا﴾ ئه‌و خوای میهره‌بانه که‌واته پرسیار له‌زاتی بکه که به‌هه‌موو شت زاناو ناگایه ﴿وَأِذَا
 قِيلَ لَهُمُ ارْجِعُوا إِلَى الْأَرْضِ﴾ وه‌کاتی به‌وان بوتری ﴿أَسْجُدُوا لِلرَّحْمٰنِ﴾ سوژده ببه‌ن بۆ خوای میهره‌بان ﴿قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمٰنُ﴾ ده‌لین ره‌حمان کئیبه (نیمه‌نایناسین) ﴿أَسْجُدْ لِمَا تَأْمُرُنَا﴾ ئایا سوژده ببه‌ین بۆ ئه‌و (زاته‌ی)
 که‌تۆ فه‌رمانمان پی ده‌ده‌یت ﴿وَزَادَهُمْ نُفُورًا﴾ وه‌(به‌م داوای سوژده بردنه) دور که‌وتنه‌وه‌یان (له‌رینگای
 راست) زیاتر ده‌بیت ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ پاک و بینگه‌رد و پیرۆزه ئه‌و (خوایه‌ی) ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ که
 له‌ئاسماندا چه‌ند خولگه (بورج) ی دروست کردووہ ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ و دایناره له‌ئاسماندا خورینکی
 پرشنگدار ﴿وَقَمَرًا مِّنِيرًا﴾ و مانگینکی روه‌وناک که‌ره‌وه (بۆ زه‌وی) ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه‌ئه‌و (خوایه‌ی) زاتیکه
 ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً﴾ که‌شه‌وو رۆژی له‌جیتی به‌کتر داناوه (به‌دوای به‌کتر دین و شوینی
 به‌کتر ده‌گر نه‌وه) ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَدَّكَّرَ﴾ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی بیه‌وی بیر بکاته‌وه (له‌دروسکراوه‌کانی خوا)
 ﴿أَوْ أَرَادَ شُكُورًا﴾ یا بیه‌وی شوکرانه‌ بژیتری خوا بکات ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِينَ﴾ به‌نده‌تایبه‌تی به‌کانی
 خوای میهره‌بان که‌سانینکن ﴿يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ به‌ویقار و نه‌رمی ده‌رۆن به‌سه‌ر زه‌وی دا (بی
 لوت به‌رزی و که‌شخه‌و فیز کردن) ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ﴾ وه‌کاتی نه‌زان و نه‌فامه‌کان (به‌ووته‌ی
 ناشیرن) له‌گه‌لیان بدوین ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾ ووته‌یه‌ک ده‌لین پینان گونا نه‌بیت ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ﴾
 وه‌که‌سانینکن له‌شه‌ودا بۆ په‌روه‌ردگاریان ﴿سُجَّدًا وَقِيَمًا﴾ سوژده به‌رن و شه‌و نوئژ ده‌که‌ن ﴿وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وه‌که‌سانینکن که‌ده‌لین ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ﴿أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾
 سزای دۆزه‌خمان لی لاده ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ به‌راستی سزای ئه‌و (دۆزه‌خه) لانه‌چووی
 به‌رده‌وامه ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ به‌راستی دۆزه‌خ جینگه‌و شوین مانه‌وه‌به‌کی زور خرابه
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا﴾ وه‌که‌سانینکن کاتی مال و سامان خه‌رج ده‌که‌ن (بۆ خویمان و خیزانیان)
 ﴿لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا﴾ نه‌زیاده‌رۆی و نه‌ره‌زیلی و ده‌ست نو‌قاوی (تیندا) ناکه‌ن ﴿وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾
 (به‌لکو) مام ناوه‌ندیه له‌ونیوانه‌دا ﴿١٧﴾

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ﴾ و ه كه سانیكن كه له گه ل خوادا ناپه رستن ﴿إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ هیچ په رستراوینکی تر ﴿وَلَا يَقْتُلُونَ﴾ و ناكوژن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ﴾ هیچ كه سنی كه خوا كوشتنی نه وی یاساغ (حهرام) كرد و ه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به هق و په وانه بی ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾ و ه زینا و داوین پیسی ناكه ن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ و ه هر كه س نه و تاوانانه بكات (كه باسکران) ﴿يَلْقَ أَثَامًا﴾ تووشی توله كه ی دیت ﴿۶۵﴾ ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزای بو چند باره ده كریته و ه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له روظی قیامه تدا ﴿وَيُخَذُّ فِيهِ مَهْمَانًا﴾ و ه بی برانه و ه به بی ریزو ریسوایی له دوزه خ داده میتته و ه ﴿۶۶﴾ ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بیجگه له كه سنی ته و به ی كرد بی و باوهری هیتابی ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ كارو كرده و ه ی چاكیشی كرد بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ ثا نه وانه ﴿يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خرابه و تاوانه كانیان ده گوړیت به چاكه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ و ه خوا ه همیشه لیوورده ی به به زه یی یه ﴿۶۷﴾ ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و ه هر كه س ته و به ی كرد و كرده و ه ی چاكی كرد ﴿فَإِنَّهُ رِيءُوبٌ إِلَى اللَّهِ﴾ نه و به راستی نه و كه سه ده گه ریته و ه بو لای خوا ﴿مَتَابًا﴾ به گه رانه و ه به کی ته و او ﴿۶۸﴾ ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ و ه (بهنده كانی خوا) كه سانیكن كه شایه تی درو ناده ن ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ﴾ و كاتی تیپه ر بن به لای شتی بی سووددا (نه نجام بدریت له لایه ن نه فامانه و ه) ﴿مَرُّوا كِرَامًا﴾ تیپه ر ده كهن به ریزه و ه (پی گویدانه نه فامان) ﴿۶۹﴾ ﴿وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا﴾ و ه كه سانیكن كاتی ناموژگاری بكرین ﴿يَتَّكِبُ رَبَّهُمْ﴾ به ثایه ته كانی په روه رد گاریان ﴿لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا﴾ ناكه ون به سه ریاندا ﴿صُمًّا وَعُمَمَانًا﴾ به كه ری و كویری ﴿۷۰﴾ ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْضِكَ مَسْجِدًا﴾ و ه كه سانیكن كه ده لین نه ی په روه رد گارمان بیه خشه پیمان ﴿مِنْ أَرْضِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا﴾ له هاوسه ران و نه و ه كانمان (منداله كانمان) ﴿قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ نه و ه ی چاوانی پی گه ش بی هوی دلخوشی بیت ﴿وَأَجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ و ه بمانكه به پیشه وای پاریزكاران و له خوا ترسان ﴿۷۱﴾ ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه (كه نه و سیفه تانه یان تیابه) ﴿يُخْرَجُونَ الْعُرْفَةَ يَمَاصِبُورًا﴾ پاداشت ده درینه و ه به پله و كوشکی به رز له به هشتدا به هوی ئارام گرتیان ﴿وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حَيَّةً وَسَلْمًا﴾ و ه له و شوینه دا سلاویان لی ده کری (له لایه ن فریشته كانه و ه زور به گه رمی) ﴿۷۲﴾ ﴿خَلِيدِينَ فِيهَا﴾ بی برانه و ه تیابدا ده میتنه و ه ﴿حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چهن جیگا و شوین و مانه و ه به کی جوان و خوشه ﴿۷۳﴾ ﴿قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي﴾ (نه ی موحه ممد ﷺ) بلی خه لكینه په روه ردگار گویتان پی نادات و هیچ بایه خیکتان نی یه لای ﴿لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ نه گه ر دوعا و نزاتان نه بی (له كاتی تهنگی و ناره حه تیدا) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ كه چی (زوربه تان) ثایینی خواتان به درو ده زانی (برواتان نه هینا) ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ جادلنیابن توله كه ی یه خه تان ده گری و لیتان جیا نابیته و ه ﴿۷۴﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿طسّم﴾ به (طا، سین، میم) ده خوینریته وه خوا زانتره به ماناکهی، بۆ زانیاری زیاتر سهیری سه رهتای سوره تی (البقره) بکه ﴿١﴾ تَلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ نهم (سوره ته) له نایه ته کانی قورئانی پروونکهره وه به ﴿١﴾ لَعَلَّكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ ﴿٣﴾ خه ریکه خۆت له ناو ده بهی (ده کوژی) به خه فهت ﴿١﴾ أَلَا يَكْفُرُوا مَوْمِنِينَ ﴿٤﴾ له بهر ته وهی ته وان (خه لکی مه ککه) باوه ر ناهیتن ﴿١﴾ إِنْ نَشَأْ ﴿٥﴾ نه گهر بمانه ویت ﴿١﴾ نَزَّلَ عَلَيْهِمْ ﴿٦﴾ دینینه خواره وه بۆیان ﴿١﴾ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً ﴿٧﴾ نیشانه وه به لگه یه ک له تاسمانه وه ﴿١﴾ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ﴿٨﴾ که به رده وام گهر د نیانی بۆ دانه وینن (ناچار یان بکات باوه ر بیتن) ﴿١﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ ﴿٩﴾ ههر بیت بۆیان ﴿١﴾ مَنِ ذَكَرِ مِنَ الرَّحْمَنِ يُحَدِّثْ ﴿١٠﴾ به یامیکی تازه دابه زینراو (که قورئانه) له خوای میهره بانه وه ﴿١﴾ إِلَّا كَانُوا عَنْهُمْ مُعْرِضِينَ ﴿١١﴾ ته وان به رده وام پشت تیکه رو پروو وهر گهرن لینی ﴿١﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا ﴿١٢﴾ جا بینگومان ته وانه به درۆیان زانی و باوه ر یان پی نه کرد (ته وهی نار دبو مان) ﴿١﴾ فَسَيَأْتِيهِمْ ﴿١٣﴾ جا به زووی بۆیان دیت ﴿١﴾ أَلَيْسَ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾ هه واله کانی ته وهی ته وان گالته وه لاقرتییان پی ده کرد ﴿١﴾ أُولَئِكَ يَرْوَأ إِلَى الْأَرْضِ ﴿١٥﴾ نایا سهیری زهوی ناکهن ﴿١﴾ كَرِهْنَا فِيهَا ﴿١٦﴾ چه ندمان پرواندو وه تیایدا ﴿١﴾ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ ﴿١٧﴾ له هه موو جوړیکی چاکی به که لک ﴿١﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ﴿١٨﴾ به راستی له پرواندنی ته وه هه موو پرواوه دا به لگهی گه و ره هه به ﴿١﴾ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ به لام زور به یان پروادارنن و باوه ر ناهیتن ﴿١﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ ﴿٢٠﴾ بینگومان په روه رد گارت ﴿١﴾ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢١﴾ ته نهانه وه خاوه ن ده سه لاتی به زهیی داره ﴿١﴾ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى ﴿٢٢﴾ (باس بکه) ته وه کاتهی په روه رد گارت بانگی موسای کرد ﴿١﴾ أَنْ آتَيْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٣﴾ که (به پیغه مبهری) برۆ بۆ لای ته وه گه له سه سه مکاره ﴿١﴾ قَوْمٍ فَرْعَوْنَ ﴿٢٤﴾ که گه له کهی فیرعه ونه ﴿١﴾ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿٢٥﴾ نایا ته وان ناتر سن (بی فرمائی خواده کهن) ﴿١﴾ قَالَ رَبِّ ﴿٢٦﴾ (موسا) ووتی تهی په روه رد گارم ﴿١﴾ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٢٧﴾ به راستی من ده ترسم پروام پی نه کهن ﴿١﴾ وَيَضْحِكُ صَدْرِي ﴿٢٨﴾ وه سینگم (دل) ته نگ بیی ﴿١﴾ وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي ﴿٢٩﴾ وه (ده ترسم) به چاکی قسه م بۆ نه کری و زمانم بهر نه بی (له و گریه ی هه به تی) ﴿١﴾ فَأَرْسِلْ إِلَيَّ هَارُونَ ﴿٣٠﴾ که واته (خوایه جو بره ئیل) بنیره بۆ لای هاروون (وییکه به پیغه مبهر بۆ ته وهی یار مه تیم بدات) ﴿١﴾ وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ ﴿٣١﴾ وه ته وان (گه لی فیرعه ون) توله ی تاوانیکیان له سه رمه ﴿١﴾ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٢﴾ بۆیه ده ترسم که به مکوژن (له جیاتی ته وه کوژراوه) ﴿١﴾ قَالَ كَلَّا ﴿٣٣﴾ (خوا) فرمووی نه خیر (ته وهی باست کرد هیچی روونادات) ﴿١﴾ فَأَذْهَبَ آيَاتِنَا ﴿٣٤﴾ که واته هه ردو وکتان به موعجیزه کانمانه وه برۆن (بۆ لای فیرعه ون و گه له کهی) ﴿١﴾ إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ﴿٣٥﴾ ئیمه له گه لسان گوئی ده گرین ﴿١﴾ فَأَتِيَ فِرْعَوْنَ فَقَوْلَا ﴿٣٦﴾ ته وسه برۆنه لای فیرعه ون و هه ردو وکتان بلین ﴿١﴾ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾ به راستی ئیمه پیغه مبهری په روه رد گاری جیهانیانین ﴿١﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿٣٨﴾ (نیرا وین) که تو به نو ئیسرا ئیل (له ژیر ده سه تی خۆت) به ره لا که بیت له گه ل ئیمه دا (پروین بۆ شام) ﴿١﴾ قَالَ ﴿٣٩﴾ (فیرعه ون) ووتی ﴿١﴾ أَلَمْ تُرَبِّكْ فِيتَاوَلِيدًا ﴿٤٠﴾ نایا ئیمه پیمان نه گه یاندی له ناو (مالی) خو ماندا به مندالی ﴿١﴾ وَلَيْسَتْ فِيتَاوَلِيدًا مِنْ عُمُرِكَ سِينِينَ ﴿٤١﴾ وه تو چه ند سالتیک له ته مه نت له ناو ئیمه دا نه مایته وه ﴿١﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ ﴿٤٢﴾ وه ته وه کرده وه (خرابه) شت کرد که کردت (که کوشتنی قیبتی یه ک بوو) ﴿١﴾ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ وه تو له وانه ی سه لوه و ناشو کرن ﴿١﴾

﴿قَالَ فَعَلَّهَا﴾ (موسا) ووتی ئەو کارەم کرد (ئەو پیاووم کوشت) ﴿إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ کاتی کە من لەریزی نەزاناندا بووم ﴿فَفَرَزْتُ مِنْكُمْ﴾ ئەمجا رام کردو هەلهاستم لەئێوە ﴿لَمَّا خِفْتُكُمْ﴾ کاتیک ترسام لیتان (تۆلەم لی بسەنن) ﴿فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا﴾ ئەوسا پەرورەدگارم حیکمەتی (پێغه‌مبەرەتی) پی بەخشیم ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ منی خستە ریزی پێغه‌مبەرانه‌وه (کردمی بەپێغه‌مبەر) ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ﴾ وە ئەو (بەخێو کردنە) کە تۆ دەیکەیت بەمنەت بەسەر مەووە ﴿أَنْ عَبَدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ بەهۆی ئەووە بوووە کە تۆ نەووی ئیسرائیلت کردبوو کۆیلە و ژێر دەستە ی خۆت (لەترسا دایکی موسا موسای بەخێو نەکرد) ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەمجا) فیرعون ووتی پەرورەدگاری جیهانیان کی یە ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پەرورەدگاری ئاسمانەکان وزەوی و هەرچی لەنیوانیان دایە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ئەگەر ئێوە دلنیان ﴿قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ﴾ (فیرعون) ووتی بەوانە ی بە دەوری دا بوون (لەشوینکە و توانی) ﴿أَلَا تَسْمَعُونَ﴾ ئایا گویتان لێیە (چی دەلی) ﴿قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾ (موسا) ووتی پەرورەدگاری ئێوە و پەرورەدگاری باوک و باپیرە پێشووە کاتانە ﴿قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمُ﴾ (فیرعون) ووتی بەراستی ئەو پێغه‌مبەرە کە نیراوە بۆ ئێوە ﴿لَمَجْنُونٌ﴾ شیتە ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتی پەرورەدگاری رۆژەلات و رۆژ ئاواوە و ئەو ی لەنیوانیادایە ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ ئەگەر ئێوە بیرکەنەووە و ژیربن ﴿قَالَ لَئِن أَخَذتَّ إِلَهًا غَيْرِي﴾ (فیرعون) ووتی سویندبی ئەگەر پەرستراوی تر جگە لەمن دابنیت ﴿لَأَجْعَلَ لَكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ بێگومان دەتخەمە ریزی بەندکارەکانەووە و زیندانیت دەکەم ﴿قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾ (موسا) ووتی ئایا هەر زیندانیم دەکەیت ئەگەر شتیکی (موعجیزە یە کی) روون و ئاشکرات بۆ بیتم (کەراستە پێغه‌مبەرم) ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ﴾ (فیرعون) ووتی دە ی ئەو شتە بیتە (بینوینە) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەگەر تۆ لەراست گویانی ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنِ كَذِبًا﴾ ئەمجا موسا گوچانە کە ی فریدا ﴿فَإِذَا هِيَ تُعْبَانُ مُبِينٌ﴾ دەست بەجی بوو بەئەژدیهایە کی دیار و ئاشکرا ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ﴾ وە دەستی دەر هینا (لەبن بالیدا) ﴿فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ﴾ یە کسەر دەستی سپی و پەرشنگدار بوو بۆ بینەران ﴿قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ حَوْلَهُ﴾ (فیرعون) ووتی بەو پیاووە گەورانه‌ی لە دەورە ی بوون ﴿إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ﴾ بێگومان ئەمە جادووگەریکی زور زانایە ﴿قَالَ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمُ﴾ دەیه‌وی دەر تان بکات ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ﴾ لەوولات و خاکی خۆتان بە جادوووە کە ی ﴿فَتَأْتَا تَأْمُرُونَ﴾ جافەرمانی چی دەدەن (لەدزی بیکەم) ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾ ووتیان جاری موسا و براکە ی وازی لی بیتە (دوایانخە) ﴿وَأَنعَثَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ سەربازە کانت کۆبکەرەووە و بیانیرە بۆ هەموو شارەکان ﴿يَأْتُواكُم بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ تاهەموو جادووگەریکی زور زانت بۆ بهینن ﴿فَجُمِعَ السَّحَرَةُ﴾ ئەمجا ئەو جادووگەرانه کۆکرانەووە ﴿لَمِيقَاتِ يَوْمِ مَعْلُومٍ﴾ لەکات و رۆژی دیاری کراودا ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَسْرَجْتُمْ لَكُمْ﴾ و بەخەلکیش و ترا ئێوەش کۆدەبنەووە؟ ﴿قَالَ﴾

﴿لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ﴾ تا شوین جادوو گهران بکه‌وین ﴿إِنْ كَانُوا هُرِّغُوا عَلَىٰ غَلِيَبِينَ﴾ نه گهر نه‌وان زال و سهر که‌وتوو بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ نه‌مجا کاتی جادوو گهره‌کان هاتن ﴿قَالُوا لِفِرْعَوْنَ﴾ ووتیان به‌فیرعه‌ون ﴿إِن لَّنَا لَأَجْرًا﴾ نایا به‌راستی پاداشتمان هه‌یه ﴿إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ نه‌گهر نیمه‌زال و سهر که‌وتوو بین ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی به‌لسی ﴿وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وه‌بینگومان نیسه‌وه‌و کاته‌له‌نزیکانی خوم‌ده‌بن ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ﴾ موسا به‌ساحیره‌کانی ووت ﴿أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُقْلُونَ﴾ بیهاویژن نه‌وه‌ی نیسه‌هاویژه‌ریانن (له‌جادوو) ﴿قَالَ قَوْأَجِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ﴾ نه‌وانیش گوریس و حبل و دار‌ده‌سته‌کانیان فریدا ﴿وَقَالُوا بَعْزَةَ فِرْعَوْنَ﴾ وه‌ووتیان سویند به‌گوره‌ی فیرعه‌ون ﴿إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾ به‌راستی هه‌ر نیمه‌زال و سهر که‌تووین ﴿قَالَ لَقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ﴾ نه‌مجا موسا دار‌ده‌سته‌که‌ی فریدا (و بوو به‌مارنکی گه‌وره) ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ جا‌کوت و پر‌نه‌و (ماره‌گه‌وره) هه‌رچی جادوو‌یان کردبوو هه‌لی لوشی ﴿قَالَ لَقَىٰ السَّحَرَةُ سَجِدِينَ﴾ نه‌مجا جادوو گه‌ره‌کان خران (که‌وتن) به‌روودا به‌سوژده‌بردنه‌وه (بو‌خوا) ﴿قَالُوا أَمْ نَأْتِيكُم بِالْعِلْمِ﴾ ووتیان نه‌وا باوه‌رمان هینا به‌په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری موسا و هاروونه ﴿قَالَ أَمْ نَشْرِكُ لَهُ﴾ (فیرعه‌ون) ووتی نایا باوه‌رتان پی‌هینا ﴿قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ﴾ پیش نه‌وه‌ی مؤله‌تسان بده‌م ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ به‌راستی نه‌و (موسا) جادوو گه‌ره‌گه‌وره‌که‌تانه‌که‌فیری جادووی کردون ﴿فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ جا‌بینگومان له‌مه‌ودوا ده‌زانن (چیتان لی‌ده‌که‌م) ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيكُمْ وَأَنْزِلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ﴾ به‌راستی ده‌ست و قاچتان راست و چه‌پ‌ده‌برم ﴿وَلَأَصْلَبَنَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ وه‌بینگومان هه‌مووتان هه‌ل ده‌واسم (به‌دارا) ﴿قَالُوا لَاضْمِرٌ﴾ (جادوو‌گه‌ره‌کان) ووتیان هه‌یج زیانی نی‌یه (بو‌نیمه‌نه‌وه‌ی تو نه‌وه‌ی بی‌که‌ی) ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (چونکه) به‌راستی نیمه‌گه‌رانه‌وه‌مان بو‌لای په‌روه‌ردگارمانه ﴿إِنَّا نَطْمَعُ﴾ به‌راستی نیمه‌به‌ته‌ماین و ئومید‌ده‌که‌ین ﴿أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا حَطَّابِنَا﴾ که‌په‌روه‌ردگارمان له‌گونا‌هو تا‌وانه‌کانمان بیوری ﴿أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه نیمه‌یه‌که‌می باوه‌رداران بووین (له‌گه‌له‌که‌ماندا) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ وه‌حیمان نارد بو‌موسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعَادٍ﴾ که‌به‌شه‌و به‌نده (باوه‌رداره) کانم بیسه (و میصر به‌جی بیلن) ﴿إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ﴾ بینگومان (فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌ی) دواتان ده‌که‌ون ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ نه‌وسا فیرعه‌ون پی‌اوانی کو‌که‌ره‌وه‌ی نارد به‌شاره‌کاندا (بو‌کو‌کردنه‌وه‌ی له‌شکرو هینز) ﴿إِنَّ هَذِهِ لَأَشْرِمَةٌ مِّنْ قَبْلُ﴾ (فیرعه‌ون ووتی) به‌راستی نه‌وانه (موسا و شوین که‌وتوانی) کومه‌لنکی که‌می بی‌نرخن ﴿وَإِنَّهُمْ لِنَالِغَابُطُونَ﴾ وه‌به‌راستی نه‌وانه رقی نیمه‌هه‌لده‌سیتن (به‌ووتارو کرداریان) ﴿وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ﴾ وه‌بینگومان نیمه‌کومه‌لنکین بیدار و نا‌گادارین (به‌پیلانه‌کانیان) ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ نه‌مجا نه‌وان (فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌ی) مان‌ده‌ر کرد له‌باخات و کانیاوه‌کان ﴿وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾ وه‌(ده‌رمان کردن) له‌وه‌موو گه‌نج و غه‌زنه و کوشکه‌زور جوان و چاکانه ﴿كَذَٰلِكَ﴾ نا‌به‌و جو‌ره (له‌ناومان بردن) ﴿وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه‌وه‌کانی یه‌عقوب (جو‌وله‌که‌) مان له‌جینگایان دانا ﴿فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ﴾ نه‌مجا (فیرعه‌ون و له‌شکره‌که‌ی) کاتی خور هه‌له‌هاتن شوینیان که‌وتن ﴿

﴿فَلَمَّا تَرَ أَجْمَعِينَ﴾ نه مجا کاتی دوو کومه له که چاویان به یه کتر کهوت ﴿قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى﴾
 هاوه له کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمُدْرِكُونَ﴾ بیگومان نیمه گیراوسن، (پیمان ده گهن) ﴿قَالَ كَلَّا﴾
 (موسا) ووتی نه خیر پیتان ناگهن ﴿إِن مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ بیگومان من په روردگارم له گه له دلنیابن
 رینگای (رزگار بوونم) نیشان ده دات ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى﴾ نه مجا سرووشمان کرد بو موسا
 ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ که به گو چانه کهت بده له ده ریا که ﴿فَأَنفَاقَ﴾ (نه ویش لیتداو) جا ده ریا که
 لهت بوو ﴿فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ که هر له تیکی وه ک شاخیکی زور گه وره و ابوو ﴿وَأَزَلَفْنَا
 ثَمَّ الْأَخْرِبِينَ﴾ وه نه وانی تر (فیرعهون و له شکره که ی) مان نزیک کرده وه له وئی (له ده ریا که) ﴿وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ وَأَجْمَعِينَ﴾ جا موسا و هموو نه وانه ی له گه لی بوون رزگارمان کردن ﴿ثُمَّ
 أَغْرَقْنَا الْأَخْرِبِينَ﴾ پاشان نه وانی ترمان نو قم کرد (له ده ریا دا) ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی
 له وهدا (که باسکرا) به لگه یه کی گه وره هه یه (له سهر ده سه لاتی خوا) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾
 به لام زور به یان باوه ریان نه هینا ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی په روره دگارت زال
 وبه به زه یی یه ﴿وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأٌ بَرَهِيمٌ﴾ (نه ی موحه ممد ﴿بِخَيْرٍ﴾) بخوینره وه به سه ریا ندا هه والی
 ئیبراهیم ﴿إِذْ قَالَ لِأَيُّهِ وَقَوْمِهِ﴾ کاتی ووتی به باوکی و گه له که ی ﴿مَاتَعْبُدُونَ﴾ چی ده په رستن ﴿قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا﴾ ووتیان بتانیک ده په رستین ﴿فَنُظِّلْ لَهُمُ الْكِفِينَ﴾ نه مجا به رده وام به ندا یه تیان
 ده که یسن ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی نایا نه وانه گو ییان لیتانه ﴿إِذْ تَدْعُونَ﴾ کاتیک
 هاوار و نزیان لی ده که ن ﴿أَوْ يَفْعَلُونَكَ أَوْ يَضُرُّوكَ﴾ یا نایا نه وان سوود یازیان تان پی ده گه یهنن ﴿قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا﴾ ووتیان (نه خیر هیچیان پی نا کر ی) به لکو نیمه باوو باپیرانمان دیوه ﴿كَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ نابو و شیوه (ی نیمه) یان کردووه ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتی نایا نیوه ده زانن
 چی ده په رستن ﴿أَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾ نیوه و باوو باپیره پیتشووه کانتان ﴿فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي﴾
 جا به راستی هه موو نه وانه دوزمنی منن ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له په روره دگاری جیهانیان ﴿وَالَّذِي خَلَقْتَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ﴾ که نه و منی دروست کردووه پاشان هر نه ویش رینموونیم ده کات ﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ وه هر نه و زاته خو راکم پیده دات و تیراوم ده کات ﴿وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ وه کاتی نه خوش بکه وم هه ر نه و شیفام ده دات (چاکم ده کاته وه) ﴿وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ﴾ وه زاتیکه که من ده مریتی و پاشان زیندوم ده کاته وه ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ﴾ وه (په روره دگارم)
 زاتیکه به ته مام و نومید ده که م ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له رور ی پاداشت دا (قیامه تدا) بیوری
 له هه له کانم و بیانسر پیته وه ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ نه ی په روره دگارم دانایم پی بیه خشه ﴿وَالْحَقِّي
 بِالصَّلَاتِ﴾ بمبهره ریزی پیاوچا کانه وه ﴿

﴿وَأَجْعَلِ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ و ه باس کردنم به چاکه له ناو گه له داهاتووه کاندای بی به خشه ﴿﴿وَأَجْعَلِي مِنْ رِزْقِهِ حَنَّةَ النَّعِيمِ﴾ و ه بسم گپری له وه رگرانی به هه شتی پر نازو نیعمهت ﴿﴿وَأَعْفِرْ لِي﴾ و ه له باو کم خوش بیه ﴿﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ﴾ به راستی نه و له گومر ایانه ﴿﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ و ه شهرمه زارو پرسوام مه که له رورژیکدا که (خه لکی) زیندوو ده کرینه وه ﴿﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ رورژی که مال و سامان و منداال و نه وه سوود ناگه یه نن ﴿﴿إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ بینجگه له که سی بیته خزمه تی خوا به دلکی ساغ و پاک و خاوینه وه ﴿﴿وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ و ه (له رورژی دوا پیدا) به هه شت نزیك ده خریته وه بو پاریز کاران و له خوا ترسان ﴿﴿وَبُرُزَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ﴾ دوزه خیش دهرده خریت (و ناشکرا ده کری) بو گومر ایان ﴿﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و ه پیان ده وتریت ﴿﴿أَلَنْ مَأْكُكُمْ تَعْبُدُونَ﴾ کوان نه وانه ی که ئیوه ده تان په رستن ﴿﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا ﴿﴿هَلْ يَنْظُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ﴾ نایا یارمه تیتان دهن یا یارمه تی خویان دهن ﴿﴿فَكَيْفَ يُؤْفِكُهُمُ وَالْعَاقِبُونَ﴾ نه مجا هه موو نه وانه (په رستراوان) و گومر ایان سهر به رو خوار فری دهرینه دوزه خه وه ﴿﴿وَجَنُودُ إبْلِيسَ أَجْمَعُونَ﴾ هه روه ها هه موو سهر بازانی شه تان ﴿﴿قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ﴾ (بت په رستان) له کاتیکدا له دوزه خ دا شهره قسه و نازاوه یانه (له گه له په رستراوه کانیاں دا) ده لین ﴿﴿تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ سویند به خوا ئیمه له گومر ایی به کی ناشکرا دابوین ﴿﴿إِذْ نُسَوِّدُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کاتیک ئیوه مان ده برده ریزی په روه ردگاری جیهانیانه وه ﴿﴿وَمَا أَصَلْنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ﴾ که س ئیمه ی گومر انه کردتا و انباران نه بیت ﴿﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾ و ه هیچ تکا کاری بو ئیمه نی یه ﴿﴿وَلَا صِدِّيقٍ حَمِيمٍ﴾ و ه هیچ هاورییه کی دلسوزمان نیه ﴿﴿فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةٌ﴾ خوزگه جاریکی تر بگه راینا یه ته وه (بو دنیا) ﴿﴿فَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه و سا له باوه رداران ده بوین ﴿﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له وه دا (باسکرا) په ندو به لگه هه یه ﴿﴿وَمَا كَانَتْ أَكْثَرُكُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هه ر په روه ردگارت زال و میهره بانه ﴿﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی نوح پیغه مبه رانیان به دروزن دانا (بروایان پی نه کردن) ﴿﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ﴾ کاتسی که نووحی برایان پی ووتن ﴿﴿الَاتَّقُوا﴾ نایا ناترسن له خوا (خوتان ناپاریزن) ﴿﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بینگومان من پیغه مبه ریکی نه مینم بو ئیوه ﴿﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گویرایه لی من بکن ﴿﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و ه من داوای هیچ کرییه کتان لی ناکم له سهر نه و (پرینموونی کردنه تان) ﴿﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (چونکه) پاداشتی من ته نها له سهر په روه ردگاری جیهانیانه ﴿﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایه لی من بکن ﴿﴿قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ﴾ ووتیان نایا (چون) باوه ر به تو بینین ﴿﴿وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ﴾ له کاتیکدا نه وانه ی شوینت که ووتن په سترین که سن (هه زارو داماو و نه فامن) ﴿﴿﴾

﴿قَالَ وَمَا عَلَّمِي مِثَالًا لَّوَأَيَّمُونَ﴾ (نوح علیه السلام) ووتی من چوزانم نه وانه چی کرده وهیه که ده کهن
 ﴿۱۳۶﴾ ﴿إِنْ حَسَابُهُمْ إِلَّا عَلَى رَبِّي﴾ پرسینه وهیان تنها له سهر پهروه دگارمه ﴿لَوْ تَشْعُرُونَ﴾ نه گهر ئیوه ههست
 بکهن (بزائن) ﴿۱۳۷﴾ ﴿وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من دهر کهری باوه پرداران نیم ﴿۱۳۸﴾ ﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾
 من نهیا ترسینه ریکی پوون که ره وهم ﴿۱۳۹﴾ ﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ﴾ ووتیان نهی نوح نه گهر کوتایی
 نه هیتی (لهم کاری بانگه وازه ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ بیگومان له بهرد باران کراوان ده بی ﴿۱۴۰﴾
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾ (نوح) ووتی: نهی پهروه دگارم بیگومان گه له کهم بر وایان پی نه کردم
 ﴿۱۴۱﴾ ﴿فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا﴾ که واته له نیوان من و نه واند احوکم بده به حوکم دانیکی به کجاری
 ﴿وَيَحْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من و نه و باور دارانه ی له گه لمدان رزگار بکه ﴿۱۴۲﴾ ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ﴾
 ئیمه ش نوح و نه و که سانه ی له گه لی بوو رزگارمان کردن (له خنکان) ﴿فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُونِ﴾ له و
 که شتی بهی که پر کراو بوو (له مرؤف و هه موو جوړه گیانداریک) ﴿۱۴۳﴾ ﴿ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾ له پاشان
 له دوا (رزگار کردنی ئیمانداران) نه وانه ی که مانه وه نو قمان کردن (له ئاوی توفانه که دا) ﴿۱۴۴﴾
 ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له وه دا (باسکرا) به لگه به کی گه وره به ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام
 زور به یان باوه پردار نه بوون ﴿۱۴۵﴾ ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی ههر پهروه دگارت زالی
 به به زه یبه ﴿۱۴۶﴾ ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی عاد پیغه مبه رانی (خوا) یان به دروزن دانا (باوه پریان پی
 نه کردن) ﴿۱۴۷﴾ ﴿إِن قَال لَّهُمْ أَخُوهُمْ هُوْدٌ﴾ کاتی هوود (علیه السلام) ی برایان پی ووتن ﴿الآتَقُونَ﴾ نایا
 خوتان ناپاریزن (له سزای خوا) ﴿۱۴۸﴾ ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بیگومان من پیغه مبه ریکی نه مینم بو ئیوه ﴿۱۴۹﴾
 ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایه لی من بگن ﴿۱۵۰﴾ ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾
 وه من هیچ کرینه که له ئیوه دا وانا کهم له سهر نه م (گه یاندنی بانگه وازه) ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 پاداشتی من تنها لای په روردگاری جیهانیانه ﴿۱۵۱﴾ ﴿أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾ نایا ئیوه له هه موو
 شوئینکی به رز (ی سهره ریگا) بورجیک دوست ده کهن به بی هووده ﴿۱۵۲﴾ ﴿وَتَخَذُوا مَصَانِعَ﴾ وه چند
 کوشک و قه لای به هیز (کارگه) دروست ده کهن ﴿لَعَلَّكُمْ تَخْذُونَ﴾ به و ئومیده ی ههر بمیننه وه و
 نه مرن ﴿۱۵۳﴾ ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ﴾ وه ههر کاتی دهست بوه شینن ﴿بَطِشْتُمْ جَبَارِينَ﴾ سته مکارانه دهس ده وه
 شینن ﴿۱۵۴﴾ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته (له سزای خوا) خوتان پپاریزن و گوی رایه لی من بکهن ﴿۱۵۵﴾
 ﴿وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَاتِعَامُونَ﴾ وه له (سزای) نه و خوا به بترسن و خوتان پپاریزن که خوتان ده زنان
 چی پی به خشیون ﴿۱۵۶﴾ ﴿أَمَدَّكُمْ بِأَعْمِرٍ وَبَيْنَ﴾ نازه ل و مالات و مندال و ﴿۱۵۷﴾ ﴿وَجَحَلْتِ وَعْيُونَ﴾ باخ و کانیوی
 زوری پی داون ﴿۱۵۸﴾ ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ به راستی من ده ترسم دوو چارتان بی ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای
 رورئیکی زور گه وره (ی دژوارو پر له سزا) ﴿۱۵۹﴾ ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به هوود علیه السلام) لای
 ئیمه به کسانه ﴿أَوْ عَظَمْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ﴾ نامورگاری بکهیت یا نامورگاری نه کهیت ﴿۱۶۰﴾

﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا خَلْقُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئەمە (ی تو هیناوتە) تەنھا درۆ دە لەسە ی پێشینانە ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّينَ﴾
 وە ئیمە سزا نادریین ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكَ كَاهِنًا﴾ ئیتر باوەریان پێ نەهینا بۆیە ئیمەش لەناومان بردن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بێگومان لەوەدا (باسکرا) نیشانە ی گەورە هەیە ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بەراستی هەر پەرورەدگارت
 بەدەسەلات و بەبەزەیی یە ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گەلی سەموود پێغەمبەرانیان بەدرۆزن زانی ﴿وَلَمَّا
 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ﴾ کاتی صالح (علیه السلام) ی برایان پێی ووتن ﴿الَاتَّقُونَ﴾ ئایا (لەسزای خوا)
 خۆتان ناپاریزن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بەراستی من پێغەمبەریکی ئەمینم بۆتان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾
 دە ی لەخوا بترسن و گوی رایەلی من بکەن ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ و من هیچ کری و پاداشتیک
 لەسەر ئەم (پێغەمبەریتی یە) لەئێوە داوا ناکەم ﴿إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ کری و پاداشتی من تەنھا
 لای پەرورەدگاری جیهانیانە ﴿أَتُركُونَ فِي مَا هُنَّاءَ آمِينَ﴾ (واده زانن) وازتان لی دەهینری لەدو نیادا
 بەهیمنی (دەژین) ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ لەناو باخات و کانیای زوردا ﴿وَرُزُوعٍ وَنَحْلٍ طَلَعَهَا
 هَضِيرٌ﴾ وە لەناو کشتوکالی زۆرو باخاتی دار خورمای میوه گەبیودا ﴿وَتَنجُوتٍ مِنَ الْجِبَالِ يَئُوتُنَا
 قَرِيرِينَ﴾ وە لەچیاکان دا خانوو داده تاشن زۆر بەلێزانانە ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کەواتە لە (سزای) خوا
 بترسن و گوی رایەلی من بکەن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ﴾ وە گوی رایەلی زیاده رەوان مەکەن ﴿وَالَّذِينَ
 يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەوانە ی خرابە کاری دەکەن لەزەوی دا ﴿وَلَا يُضْلِعُونَ﴾ وە کردەوی چاک
 ناکەن ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان (بەصالح علیه السلام) تو تەنھا یە کیکی لە جادوو
 لیکراوان ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ تو تەنھا مروفتیکی وەک ئیمە ﴿فَأَنْتَ بَعَايَةٌ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 دە ی ئایەت و موعجیزە یە کمان بۆ بیئە ئەگەر لەراست گویانی ﴿قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ﴾ (صالح علیه
 السلام) ووتی ئەم و شترە مێینە (موعجیزە) یە ﴿لَهَا شَرَبٌ وَلِكُمْ شَرَبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ﴾ ئاو خواردنەو وەرۆژنیک بۆ
 ئەو وەرۆژنیکیش بۆ ئێوە یە ﴿وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ﴾ دەستی بۆ مەبەن بە خرابە ﴿فِيَا خُذْ كُرْعَانَ الْعَدَابِ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾
 ئەگینا سزای تۆلە ی رۆژنیک ی گەورە تووشتان دیت ﴿فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرْ حَتَّى تُؤْتِيَهُنَّ﴾ کەچی ئەوان
 سەریان پری ئەوسا بەشیمان بوونەو (لەترسی تۆلە ی خوا) ﴿فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ﴾ ئەمجا سزای
 (خرابە کەیان) ئەوانی گرت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ بەراستی لەمەدا (باسکرا)
 نیشانە یە کی گەورە هەیە بەلام زۆر بەیان باوەردار نەبوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بێگومان
 پەرورەدگارت زال و بەدەسەلات و بەبەزەیی یە ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

﴿ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴾ گه لی لوط پیغه مبه رانیان به در وزن دانا ﴿۱۶۱﴾ ﴿ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَحُوهُمُ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴾ کاتی لوطی بر ایان (علیه السلام) ووتی بیان نایا ئیوه له خوا ناترسن خو نا پار یزن ﴿۱۶۲﴾ ﴿ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴾ به راستی من پیغه مبه ریکی نه مینم بو ئیوه ﴿۱۶۳﴾ ﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایه لی من بکن ﴿۱۶۴﴾ ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾ وه من هیچ پاداشتیک له سهر (پیغه مبه ریکیکه) له ئیوه داوا ناکم ﴿۱۶۵﴾ ﴿ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ پاداشتی من ته نها لای په روه رد گای جیهانیانه ﴿۱۶۶﴾ ﴿ أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾ نایا له ناو (هموو خه لکی) جیهانیاندا ئیوه نیر بازی ده که ن ﴿۱۶۷﴾ ﴿ وَتَذَرُونَ ﴾ وه واز دینسن ﴿ مَا خَلَقَ لَكُمْ ذِكْرَكُمْ مِنْ آذَانِكُمْ ﴾ له و هاوسه رانه تان که په روه رد گارتان بوی دروست کردون ﴿ بَلْ أَسْرَقْتُمْ قَوْمَ عَادُونَ ﴾ نه خیر به لکو ئیوه کومه لیکن ده رچوو له سنوری ناره زوو ﴿۱۶۸﴾ ﴿ قَالُوا لَئِن لَّمْ يَلُوطُ ﴾ ووتیان: به راستی نه ی لوط نه گه ر واز نه هیتی (له م کاره ت) ﴿ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴾ بینگومان له ده ر کراوان ده بیت (له م خاکه) ﴿۱۶۹﴾ ﴿ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴾ (لوط) ووتی بینگومان من زور قه لس و بیزارم له و کرده وه تان (نیر بازی) ﴿۱۷۰﴾ ﴿ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴾ نه ی په روه رد گارم خوم و مال و خیزانم رزگار بکه له (توله ی) نه و کرده وه ی نه وان ده بکه ن ﴿۱۷۱﴾ ﴿ فَجَنَّبْنَاهُ وَأَهْلَهُ وَأَجْمَعِينَ ﴾ نه مجا ئیمه ش لوط و هموو خیزانه که یمان رزگار کرد ﴿۱۷۲﴾ ﴿ إِلَّا الْعَجُوزَ فِي الْغَابِرِينَ ﴾ بئجگه له پیره ژنی (خیزانی لوط) که له جیماوان و (تیاچوان) بوو ﴿۱۷۳﴾ ﴿ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَكْخَرِينَ ﴾ پاشان نه وانی ترمان له ناو برد ﴿۱۷۴﴾ ﴿ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ﴾ وه بارانیکمان (له به رد) به سه ریاندا باراند ﴿ فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴾ نه مجا ئی چ خراب بوو بارانی ترسیتر او ه کان ﴿۱۷۵﴾ ﴿ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ﴾ به راستی له مه دا (باسکرا) په ندیکسی گه وره هیه ﴿ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ به لام زور به بیان باوه ردار نه بوون ﴿۱۷۶﴾ ﴿ وَإِنْ رَبُّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴾ بینگومان په روه رد گارت زال و میهره بانه ﴿۱۷۷﴾ ﴿ كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴾ خاوه نی باخاته چرو پره کانیش پیغه مبه رانیان به در وزن دانا ﴿۱۷۸﴾ ﴿ إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴾ کاتی شو عیب علیه السلام پی ووتن: نایا خوتان ناپار یزن و له خوا ناترسن ﴿۱۷۹﴾ ﴿ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴾ به راستی من پیغه مبه ریکی نه مینم بو ئیوه ﴿۱۸۰﴾ ﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴾ که و ابو له خوا بترسن و گویر رایه لی من بکن ﴿۱۸۱﴾ ﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ﴾ وه من هیچ کری و پاداشتی له ئیوه داوا ناکم له سهر پیغه مبه رایه تیه که م ﴿۱۸۲﴾ ﴿ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ پاداشتی من ته نها لای په روه رد گای جیهانیانه ﴿۱۸۳﴾ ﴿ أَوْفُوا الْكَيْلَ ﴾ ریک و راست پیوانه بکن ﴿ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴾ وه له زیان ده ران مه بن (له پیوانه دا ناته و او بیبون) ﴿۱۸۴﴾ ﴿ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴾ وه به ته راز وویه کی راست و ریک کیشانه بکن ﴿۱۸۵﴾ ﴿ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ ﴾ و که م و کوپی مه که ن له شته کانی خه لکیدا (هیچ مافیکیان زیر پی مه خه ن) ﴿ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴾ وه رومه چن له زه ویدا به خراپه کاریتان ﴿۱۸۶﴾

﴿وَأَتَقُوا الَّذِي﴾ وه بترسن لهو زاتهی ﴿خَلَقَكُمْ وَأَلْجَاةَ الْأَوَّلِينَ﴾ كه ئیوهو خه لکانی پیشوویشی دروست کردوه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان تو ته نها له جادوو لی کراوانی ﴿وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ وه تو ته نها مرو فیککی وه ک ئیمه ی ﴿وَإِنْ نَفْطُنْكَ لَمِنَ الْكَذِبِينَ﴾ و به راستی ئیمه واگومانت پی ده بین له دروزنان بیت ﴿فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ دهی چند پارچه یه ک له ئاسمان بخهره خواره وه به سه رماندا ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تو له راست گویانی ﴿قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (شوعه یب) ووتی پهروه ردگارم چاک ده زانی به ههر کرده وه یه ک که ده یکه ن ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه مجا شوعه ی بیان به دروزن زانی ﴿فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ﴾ به وه هویه وه سزای رۆزی سیبه ر (ی ههور) گر تنی ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ به راستی نه وه سزایه سزای رۆزیککی زور گوره بوو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بیگومان له مه دا (باسکرا) به لگه یه کی به هیز هیه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام زور به یان باوه ردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی پهروه ردگارت ههر نه وه زال و به به زه یی ﴿وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و به راستی نه م (قورئان) ه دابه زینراوی پهروه ردگاری جیهانیانه ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ جو به ر ئیلی نه مین هیتایه خواره وه ﴿عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ بو سه ردلی تو بو نه وه ی له ترسینه ران بی ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ﴾ به زمانیککی عه ره بی روون و پاراو ﴿وَإِنَّهُ لَنبِيُّ رَبِّكَ الْأَوَّلِينَ﴾ وه به راستی (باسی قورئان) له کتیبی پیغه مبه ره پیشووه کاندا هیه ﴿أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ آيَةٌ﴾ ئایا نه مه به لگه یه کی روون نه بوو بویان (بو کافرانی قوره یش) ﴿أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ که زانایانی به نی ئیسرائیل نه وه (دهنگ و باسی قورئان) ه ده زانن ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ﴾ نه گهر ئیمه نه وه (قورئانه) مان بنار دایه ته خواره وه بو سه ر که سیککی عه جه می ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه مجا بیخویندایه ته وه به سه ریاندا (به سه ر بی باوه رانی مه که ده دا) ﴿مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ﴾ باوه ریان پی نه ده هیتا ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ نا به وه جو ره نه وه (قورئان) مان خستوته ناو دلی تاوانبارانه وه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ که چی ههر باوه ری پی ناهینن ﴿حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ هه تا سزای سه خت به چاوی خو یان ده بینن (جا باوه ر دینن) ﴿فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ نه ویش له نا کاودا دیت بویان که نه وان ههستی پی نا که ن ﴿فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ﴾ نه وسه نه لین نا خو مؤله تمان پی ده دریت ﴿أَفِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ دهی ئایا نه وان په له ی سزای ئیمه یانه ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ﴾ تو پیم بلی نه گهر چند سالی به خوشی بیان ژینین ﴿ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ له پاشان نه وه سزایه ی که لی ترسینرا بوون بیت بویان ﴿

﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ ﴾ سوودیان بی ناگه یهنی ﴿ مَا كَانُوا يُمَنَعُونَ ﴾ نه هه موو خوشی و رابوار دنه ی به وان درابوو ﴿ وَمَا أَهْلَكَا مِنْ قَرَبَةٍ ﴾ هیچ شارو گوندیکمان له ناو نه بردووہ ﴿ إِلَّا لَهُمُ نُذُرُونَ ﴾ دلنیا به ترسینه رانیکی هه بووه ﴿ ذَكَرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴾ بو نه وه ی بیر بکه نه وه، وه ئیمه سته مکار نه بووین (له سزادانیاندا) ﴿ وَمَا تَزَلَّتْ بِهِ الشَّيْطَانُ ﴾ شه ی تانه کان نه و (قورئانه) یان نه هیتا وه ته خواره وه ﴿ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴾ نه شیاوی نه وه ن و نه ده شتوانن ﴿ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ﴾ به راستی شه ی تانه کان له گوی گرتن (ی هه والی ئاسمان) به رگری کراون ﴿ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ﴾ که واته هیچ به رستراونیکی تر نه به رستی له گه ل خوادا ﴿ فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ﴾ نه گینا له سزا دراوان ده بی ﴿ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ﴾ خزم و که سه زور نزیکه کانت بترسینه ﴿ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ ﴾ و بالی به زه یی و نه رم و نیانیت راخته ﴿ لِمَنْ أَتْبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ بو نه و باوهر دارانه ی که شوینت که وتوون ﴿ فَإِنْ عَصَوْكَ ﴾ نه مجا نه گهر سه رپیچیان کردی ﴿ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴾ نه وسا پییان بلی: به راستی من به ریم له وه ی ئیوه ده یکن ﴿ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴾ وه پشت به و خواجه به سه ته که زال و به به زه یی به ﴿ الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ ﴾ نه و (خوایه) که ده تبینی کاتی به ته نیا نویژ ده که ی ﴿ وَقَالَ بَكَ فِي السَّجِدِينَ ﴾ وه (ده بینی) نویژ کردنت له ناو نویژ گه راندا (که پیش نویژ بیان بو ده که ی ت) ﴿ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ به راستی ته نها نه وه بیسه ری ناگادار ﴿ هَلْ أُنَبِّئُكَ عَلَىٰ مَا نَزَّلَ الشَّيْطَانُ ﴾ هه و التان بده می شه ی تانه کان داده به زنه سه رکی؟ ﴿ نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴾ داده به زنه سه ر هه موو (که سیکی) زور دروزنی زور تاوانبار ﴿ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتُرُ هُرْ كَذِبُونَ ﴾ باش گوی ده گرن (بو شه ی تانه کان) وه زور به یان دروزن (له وه هه و الانه دا ده یده ن به خه لکی) ﴿ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴾ (پیغه مبه ر ﴿ شاعیر نی یه) شاعیره کان ته نها گو مپراکان شوینیان ده که ون ﴿ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ ﴿ که نه وانه ﴿ فِي كُلِّ وَادٍ يَهيمُونَ ﴾ به هه موو دول و شیونکدا به سه ر لیشیواوی ده رون (شعیر ده لین) ﴿ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴾ وه به راستی نه وانه شتی ده لین که خویان نایکه ن ﴿ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ جگه له وانه یان پروایان هیتا وه کرده وه چاکه کانیان کردووہ ﴿ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكَ ﴾ وه یادو زیگری خویان زور کردووہ ﴿ وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ﴾ وه توله یان سه ندووہ له پاش نه وه سته میان لی کراوه ﴿ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا ﴾ وه نه وانه ی سته میان کردووہ له مه و دوا ده زانن ﴿ أَيُّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴾ که چون گه رانه وه یه ک ده گه رینه وه (بو لای خوا دوا ی مردن) ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طس﴾ به (طا، سین) ده‌خوینریته‌وه خوا زاناتره به مانا‌که‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ئەمه نایه‌ته‌کانی قورئان و کتیبی ئاشکرایه ﴿هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (هوی) رینموونیی و مرده‌دانه بؤ بر واداران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئەوانه‌ی که‌نوئیز به‌جی دینن و زه‌کات دده‌ن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه ئەوانه‌ی بروای بته‌ویان به‌رؤزی دوابی هه‌یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به‌راستی ئەوانه‌ی باوهر ناهینن به‌رؤزی دوابی ﴿زَيْنًا لَهُمْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کرده‌وه (خرابه) کانیا‌نمان رازاندووه‌ته‌وه بویان ﴿فَهُمْ يَعمَهُونَ﴾ بویه ئەوان به‌سه‌ر گه‌ردانی ده‌سورینه‌وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ ئەوانه که‌سانینکن سزای به‌دیان بؤ هه‌یه ﴿وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسْرُونَ﴾ وه ئەوانه له‌رؤزی دوابی دا زه‌ره‌مه‌ندترین که‌سن ﴿وَإِنَّكَ لَلتَّقَى الْقُرْآنِ﴾ به‌راستی تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) قورئانت پینده‌دری (فیر ده‌کری ی) ﴿مِن لَّدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ﴾ له‌لایه‌ن خوای کار دروستی زاناوه ﴿إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِيهِ﴾ (بیریان خه‌ره‌وه) کاتی موسا به‌خیزانه‌که‌ی ووت ﴿إِنِّي أَنسَتُ نَارًا﴾ بیگومان من ناگری به‌دیده‌که‌م ﴿سَنَاتِكُمْ مِّنْهَا يَخْبَرُ﴾ (ئیه‌وه لیره‌دا بن) من ده‌رؤم بؤ لای ئەو ناگره به‌زووی هه‌والیکتان بؤ دینم ﴿أَوَلَيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ﴾ یا گرو بزوسکی (له‌و ناگره) تان بؤ دینم تانیوه ﴿تَضَلُّونَ﴾ خوتانی پی گه‌رم بکه‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ﴾ ئەمجا کاتی (موسا علیه السلام) گه‌یشته لای ناگره که بانگی لی کرا ﴿أَنْ بُرِكَ لَكَ مِنَ فِي السَّمَاءِ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ که‌پیرؤز بووه ئەو که‌سه‌ی له‌ناو ناگره که (رووناکی که) دایه‌وه‌ش به‌ده‌وری دایه ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وه پاک و بیگه‌رده خوای به‌وه‌ردگاری جیهانیان ﴿يَمْوَسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ ئەی موسا به‌راستی ئەوه‌ی (بانگی کردی) منم خوای به‌ده‌سه‌لاتی کار دروست ﴿وَإِنِّي عَصَاكَ﴾ ده‌گوچانه‌که‌ت فری ده (ئه‌ویش فری دا) ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ﴾ ئەمجا کاتی بینی وه‌ک تیره‌مار ده‌جولنی ﴿وَأَلَّىٰ مَذْبَأَ وَاوَّلَ لِعَقَبٍ﴾ (موسا) هه‌له‌هات و ئاوری نه‌دایه‌وه. ﴿يَمْوَسَىٰ لَا تَخَفْ﴾ (خودا فه‌رمووی) ئەی موسا مه‌ترسه ﴿إِنِّي لَا يَخَافُ لَدُنِّي الْمُرْسَلُونَ﴾ بیگومان پیغه‌مبه‌ران لای من ناترسن ﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ﴾ بیجگه له‌که‌سی که‌سته‌می کردبی ﴿فَرُبَّمَا دَلَّ حُسْبًا بَعْدَ سُوءٍ﴾ پاشان خراپه‌که‌ی گوژی بی به‌چاکه ﴿فَأَنِّي عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئەوه به‌راستی من لیپورده‌ی به‌به‌زه‌یم ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ وه ده‌ستت بکه به‌باخه‌لتدا ﴿تَخْرُجُ بِيضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ (که‌ده‌رت هینا) به‌سپیتی و پرشنگذاری دیته ده‌ره‌وه به‌بی به‌له‌کی ﴿فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ (ئه‌مه دوو موعجیزه‌یه) له‌نو موعجیزه بؤ فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ به‌راستی ئەوانه گه‌لینکی له‌سنوور ده‌رچوون ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً﴾ ئەمجا کاتی موعجیزه ئاشکراو روونه‌کانی ئیمه‌یان بؤ هات ﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ووتیان ئەمه جادوویه‌کی ئاشکرایه ﴿۱۳﴾

﴿وَجَحَدُوا بِهَا﴾ ئەو مو عجیزانه یان دان پیدا نه دهنه و ئینکاریان ده کرد ﴿وَأَسْتَفْتَنَهَا أَنْفُسُهُمْ﴾ که چی له دلی خویان دا به راستیان ده زانی ﴿ظَلَمُوا وَعُلُوًّا﴾ له بهر سته مکاری و خو به زل زانینیان (ئینکاریان ده کرد) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ئەمجا سه رنج بده سه رئه نجامی خرابه کاران چون بوو ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سویند به خوا زاناستمان به داوود و سوله یمان به خشی ﴿وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ ههردوو کیان ووتیان: هه موو سوپاس و سه نایه بو ئه و خوایه ی ﴿فَضَّلْنَا عَلَيَّ كِبِيرًا مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ که ریزی داوین به سه ر زور له بهنده باوه پر داره کانیدا ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ﴾ وه سوله یمان بو وه میراتگری داوود (له پیغه مبه ریتی و پاشایه تی و زانیاری دا) ﴿وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (سوله یمان) ووتی ئە ی خه لکینه ﴿عُلِمَتَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ﴾ فیری زمانی بالنده کان کراوین ﴿وَأُوتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه له هه موو شتیگمان پی دراوه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ﴾ به راستی ئەمه (به من دراوه) فهزل و چاکه یه کی ناشکرایه ﴿وَخَيْرٌ لِّسُلَيْمَانَ جُودُهُ﴾ وه کو کرایه وه بو سوله یمان هه موو سه ربازه کانی ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ﴾ له جنو که و ئاده می و بالنده کان ﴿فَهُمْ يُورَعُونَ﴾ ئەمجا ئەوان (له پیش و دواکه و تن) بهر گیری ده کران (و به ریز ده روشتن) ﴿حَتَّى إِذَا اتَوْا﴾ هه تا کاتی گه شتنه ﴿عَلَىٰ وَادِ النَّعْمِ﴾ سه ر شیوی میرووله (شویتیک بوو میرووله ی زور بوو) ﴿قَالَتْ نَمَلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ﴾ میرووله یه ک ووتی: ئە ی میرووله کان ﴿أَدْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ﴾ برۆنه ناو ماله کانی خوتان (کونه کانتان) ﴿لَا يَخْطُبَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُودُهُ﴾ با سوله یمان و له شکره که ی نه تان پلیشین (له ژیر پیاندا) ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیگدا ئەوان هه ست ناکه ن ﴿فَتَبَسَّ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا﴾ ئەمجا (سوله یمان به سه ر سوپرمانه وه) زه رده خه نه ی کرد له قسه ی ئەو میرووله ﴿وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ و ووتی ئە ی بهر وه ردگارم وام رابینه ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ که سوپاسی ئەو چاکه و نیعمه ته تانه ت بکه م که رشتووته به سه ر من و دایک باو کمدا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وه (پام بینه) که کار و کرده وه ی چاکه بکه م که تو پنی رازی بیت ﴿وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ وه به به زه یی خوت بمخهره ریزی بهنده چاکه کانت ﴿وَتَقَدَّ الطَّيْرُ﴾ جا (سوله یمان) چاوی به بالنده کان دا گیرا ﴿فَقَالَ مَا لِي لَأَأْرَىٰ أَلْهَدُ هَدً﴾ ووتی ئەوه چی یه بو په بوو سلیمان نه نابینم ﴿أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ یا خود له ناماده نه بو انه؟ (خوی دزیوه ته وه) ﴿لَأَعْبُدَنَّاهُ عِبَادًا شَدِيدًا﴾ سویند به خوا سزایه کی به تینی ده ده م ﴿أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ﴾ یا سه ری ده پر م ﴿أُولَئِكَ يَتَّبِعُنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ یا به لگه یه کی روونم بو دینیت (له سه ر ناماده نه بوونی). ﴿فَمَكَتْ عِيرَ بَعِيدٍ﴾ ئەمجا (په پوو) ماوه یه کی کورت مایه وه ﴿فَقَالَ أَحَطُّ بِمَا لَمْ تَحِطُ بِهِ﴾ جا (هاته وه و به سوله یمانی) ووت ناگادار بووم له شتیگ که تو ناگادار نیت لینی ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ﴾ له (وولاتی) سه به ئەوه هه والیکی راسته قینه م بو هیناوی ﴿

﴿إِنِّي وَجَدْتُ أُمَّرَأَةً تَمْلِكُهُمْ﴾ به راستی من دیم ئافره تیک پادشای ئه وانه (به ناوی به لقیس) ﴿وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ که هه موو شتیکی (پادشایه تی) پی دراوه ﴿وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ و تهختیکی (پادشایه تی) زور گه و ره ی هه یه ﴿وَجَدْتُهُمَا وَقَوْمَهُمَا﴾ خوی و گه له که یم دی ﴿يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنَ دُونِ اللَّهِ﴾ له جیاتی خوا سوژده بو رور ده بن ﴿وَزَيْنٌ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَلَهُمْ﴾ و شه ی تان کرده وه (خرابه) کانیا نی بو رازانده بو ونه وه ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾ به و هویه وه به رگری کردون له رینگه ی راست ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بویه ئه وان رینگای راست نادوزنه وه ﴿أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي﴾ بو ئه وه ی سوژده نه بن بو ئه و خوابه ی ﴿يُخْرِجُ الْحَبَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ئه وه ی شار اوه بیت له ئاسمانه کان و زه ویدا ده ری ده خات (ده ر دینی) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ ئه وه ش ده ی شار نه وه و ئه وه ی ده ری ده خه ن ده ی زانی ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوابه که هیچ به ر ستر او نیکی راست نی یه جگه له ئه و ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ به ر وه رد گاری عه رشی هه ره گه و ره یه ﴿قَالَ سَنْظُرُ﴾ (سوله یمان به په پوهه که ی) ووت ئیمه لی کولینه وه ده که ین (سه یر ده که ین) ﴿أَصَدَقْتَ أَفَكُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ (تا بزانی) راست ده که یت (له و هه و اله دا) یا له دروزنایت ﴿أَذْهَبَ بِكَ نَحْيَ هَذَا﴾ ئه م نامه یه ی منیا ن بو به ره ﴿فَالْقِصَّةُ إِلَيْهِمْ فُرُتُوْا عَنْهُمْ﴾ و فری ی ده بو یان پاشان دوور که وه ره وه لییا ن ﴿فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ ئه مجا سه رنج بده چ وه لامیک ده گه ریننه وه ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا﴾ (به لقیس) ووتی ئه ی پیاو ماقول و سه رو که کان ﴿إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ﴾ به راستی من نامه یه کی گرنگم بو ها و یتر اوه ﴿إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ﴾ که بیگو مان له سوله یمانه وه (هاتو وه) ﴿وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به راستی ئه و (نامه ده ست پی ده کات): به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان ﴿أَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّي وَأَنْتَ مُسْلِمِينَ﴾ خوتان به گه و ره مه زانن به سه رمد او به موسلمانن (گه ردن که چی) و هرن بو لام ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا﴾ (به لقیس) ووتی ئه ی سه رو که و ئه شرافه کان ﴿أَفَتُونِي فِي أَمْرِي﴾ ده رباره ی ئه م کاره م رای خوتانم پی بلین ﴿مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا﴾ چونکه من هیچ بریاریک نادم ﴿حَتَّى تَشْهَدُونَ﴾ هه تا ئیوه ئاماده نه بن (و ر او یتر تان پی نه که م) ﴿قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوْا قُوْرًا﴾ ووتیا ن: ئیمه خاوه نی هیزین (چه ک و سه رباز) ﴿وَأَوْلُوْا بَأْسًا شَدِيْدًا﴾ وه (له جه نگدا) خاوه نی نازایه تیه کی زورین ﴿وَالْأَمْرُ إِلَيْكَ﴾ وه فرمان و بریاریش به ده سستی تویه ﴿فَانظُرِي مَاذَا تُأْمُرِينَ﴾ که واته سه رنج بده (بیربکه ره وه) چ فرمانیک ده ده یت ﴿قَالَتْ إِنَّ الْمَلُوْكَ﴾ ووتی به راستی پادشایان ﴿إِذَا دَخَلُوا قَرْبَةً أَقْسَدُوهَا﴾ هه ر کاتی (به زور) چوونه شاریکه وه خراب و ویرانی ده که ن ﴿وَجَعَلُوا عِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً﴾ وه ده سه لات داره کانی ئه و (شاره) ریسوا و سه رشور ده که ن ﴿وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ﴾ وه (کاتی زال بوون) هه ر به و جووره ده که ن ﴿وَإِنِّي مُرْسَلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ﴾ جا من دیاری به کی به نرخ و گه و ره یان بو ده نیرم ﴿فَنَاطِرَةٌ يَمْرَجِعُ الْمُرْسَلُونَ﴾ ئه مجا چاوه پروان ده که م که نیر دراوه کان به چی یه وه ده گه ریننه وه ﴿

﴿فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ﴾ نه مجا کاتیک (تیراوه که) هاته لای سوله یمان ﴿قَالَ أُمِدُّوَنِي بِمَالٍ﴾ (سوله یمان) ووتی: ئیوه مال و سامان به من ددهن؟! ﴿فَمَاءَ آتَيْنَاهُ اللَّهُ﴾ دهی ئه وهی خوا به منی داوه ﴿خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ﴾ چاکتره له وهی داویه تی به ئیوه ﴿بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ﴾ به لکو ئیوه به دیاریه که تان دلخوش دهن ﴿أَنْزَجِ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا أَتَيْنَهُمْ﴾ (به دیاریه که وه) بگه پریره وه بولایان سویند به خوا بویان دین ﴿يُخَوِّدُونَ لَأَقْبَلَ لَهُمْ بِهَا﴾ به له شکریکه وه که توانای روو به روو بوونه وه یان نی به له گه لیدا ﴿وَلَا تَخِرْخِرُ هُمُومُنَهَا أَذِلَّةٌ﴾ وه سویند به خوا به زه لیلی و ژیره دستی له وولاته که یان دهریان ده که یین ﴿وَهُمْ صَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان ریسواو سه رشورن ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو﴾ (سوله یمان) ووتی ئه ی دسته ی پیوا ماقول و نه شرافه کان ﴿أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بَعْرَشَهَا﴾ کامتان ته خته (پادشایی به) که یم بو دینن ﴿قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ﴾ پیش ئه وهی به ملکه چی بین بولام ﴿قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾ جنو که به کی گه وهی به هیز له جنو که کان ووتی ﴿أَنَا آتِيكَ بِهِ﴾ من ئه و (ته خته بیت) بو دینم ﴿قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ﴾ پیش ئه وهی له جینگه ی خوت هه ستیت ﴿وَأِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ﴾ وه بینگومان من به توانام به سه ر ئه و (هینانه دا) و ده سپا کیشم ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ﴾ نه وهی زانستی له کتیبی (ناسمانی) لا بوو ووتی ﴿أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ من بوت دینم پیش ئه وهی چاوت بترو کینیت ﴿فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ﴾ (ته خته که ی هینا) جا کاتیک سوله یمان ته خته ته که ی (به لقیسی) لای خویدا بینی ﴿قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي﴾ ووتی ئه مه له فه زلی په روه ردگار مه وه یه ﴿لِيَبْلُوَنِي أَشْكُرَ أَمْ أَكْفُرُ﴾ بو ئه وهی ناقیم بکاته وه ئایاشو کری (ئه مه نیعمه ته) ده که م یان بی نه زان و سپله ده بم ﴿وَمَنْ شَكَرْنَا لِنَا إِشْكُرْ لِنَفْسِهِ﴾ وه هه ر که سی سوپاسی خوا بکات ئه وه بینگومان سوپاس بو خوی ده کات (چونکه سوپا کردنی خوی گه و ره نیعمه ته کانی بی زیاد ده بیت) ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّيَ غَنِيٌّ كَرِيمٌ﴾ وه هه ر که سیش ناسوپاسی بکات (زیانی بو خویه تی) چونکه بینگومان په روه ردگارم ده و له مه ند و بی نیازه ﴿قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا﴾ (سوله یمان) ووتی ته خته که ی بگورن ﴿تَنْظُرْ أَنَّى حَسْبُهُ﴾ سه رنج ده یین (بزانی) ده یناسیته وه (که ته خته که ی خویه تی) ﴿أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ یان نایناسیته وه ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ﴾ نه مجا کاتیک (به لقیس) هات پیی ووترا ته خته که ی تو وه که ئه مه وابوو ﴿قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ﴾ (به لقیس) ووتی وه که ئه و وایه (ئه لیتی ئه وه) ﴿وَأَوْتَيْنَا الْعِلْمَ مِنَ قَبْلِهَا﴾ (سوله یمان) ووتی: پیش ئه م (به لقیسه) زانستمان بی درابوو ﴿وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ وه ئیمه ملکه چ موسلمان بووین ﴿وَصَدَّهَا مَا كَانَتُ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه ئه وهی بینگه له خوا دهی په رست به رگری کرد (له باوه ر هینان به خوا) ﴿إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ بینگومان ئه و (به لقیس) له گه لی کافران بوو ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾ ووترا به (به لقیس) بچوره ناو کوشکه که وه ﴿فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً﴾ نه مجا کاتیک که بینی به دهریای زانی ﴿وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا﴾ وه هه ر دوو قاچی هه لکرد (بو ئه وهی ته ر نه بیت) ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ﴾ (سوله یمان) پیی ووت ئه وه (تو به دهریای دهرانی) کوشکیکه له شوشه ﴿قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ (به لقیس) ووتی ئه ی په روه ردگارم به راستی من سته م له خوم کردو ﴿وَأَسَأَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له گه ل سوله یمان دا منیش ملکه چ بووم بو په روه ردگاری جیهانیان ﴿

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا﴾ سویند به خوا ناردمان بو گه لی سه موود صالح پیغه مبهری بریایان (علیه السلام) ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (پنی ووتن) که خوا بیپه رستن ﴿فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ که چی نه وان بوونه دوو کومه لی دژ به یه ک ﴿قَالَ يَوْمَئِذٍ اسْتَعِجِلُونَ﴾ ووتی ئه ی گه له که م بوچی په له ده که ن ﴿بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ (به هاتنی) سزاو توله پیش (هاتنی) په حمهت و چاکه ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾ بوچی (ناگه رینه وه) داوای لیخوشبوون ناکه ن له خوا ﴿لَعَذَابُكُمْ تَرْحُمُونَ﴾ تا په حمتان پی بکریت ﴿قَالُوا أَطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ﴾ ووتیان ئیمه تووشی شومی و نه گبه تی بووین به هوی توو نه وانه ی له گه ل تو دان (باوهر داران) ﴿قَالَ طَبَّ يَوْمَئِذٍ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (صالح) ووتی هوی نه و نه گبه تی یه ی ئیوه له لای خوا یه (که بی باوهر پیتانه) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾ نه خیر به لکو ئیوه گه لیکن تاقی ده کرینه وه ﴿وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ﴾ له و شاره (ی صالح) دا ﴿تَسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ﴾ نو که س هه بوون له زه ویدا خرابه کاریان ده کرد به هیچ جور چاکه یان نه ده کرد ﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ووتیان (به یه کتری) سویند بخون به خوا ﴿لَسُبَّتِنَهُ وَآهْلَهُ﴾ که به شه ودا هیرش ده که یه سه ر مال و خیزانی (صالح و هه موویان له ناو ده به ین) ﴿ثُمَّ لَتَقُولُنَّ لَوْلِيٍّ﴾ له پاشان ده لنین به که س و کاری (صالح) ﴿مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ﴾ ئیمه ناگمان له کوشتن و تیاچوونی خیزانی نه و نی یه ﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ وینگومان راستیش ده که ین ﴿وَمَكْرًا مَكْرًا﴾ نه وان پیلانی نه خشه یان دارشت به پیلاندانینکی خراب (بو کوشتنی صالح) ﴿وَمَكْرًا مَكْرًا﴾ ئیمه ش (له به رامبه ر پیلانی نه واندا) پیلانمان گیرا (بو له ناو بردنیان) به پیلانگیرانینکی به هیز ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتینکدا نه وان هه ستیان نه ده کرد ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْرِهِمْ﴾ نه مجا سه رنج بده سه ر نه نجامی پیلانی نه وان چی لیتهات ﴿أَنَادَمَرْنَا هُمْ وَقَوْمُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چون ئیمه نه وان و گه له که یانمان هه موو پیکه وه له ناو برد ﴿فَتِلْكَ يَوْمَئِذٍ نِيَّتُهُمْ﴾ نه مجا نه وه (جی) خانووه کانیا نه ﴿خَاوِيَةً يَمَاطِلُمُومًا﴾ چو ل و خالی یه له به ر نه وه ی سته میان کرد ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له و به سه رهاته دا په ندو ناموژگاری و به لگه هه یه ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بو کومه لیک که ده زانن (چیمان به سه ر نه وان هیتاوه) ﴿وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وکائوا یقوت ﴿وه نه و که سانه مان رزگار کرد که بر وایان هیتابوو و له خوا ده ترسان ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ وه باسی لووط بکه کاتی ووتی به گه له که ی ﴿أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ﴾ نایا ئیوه نه و کاره زور خراب و ناشیرینه ده که ن ﴿وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ﴾ که ئیوه ده بینن و ده زانن (چه ند پس و ناشیرینه) ﴿أَيَسِّرُ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ چون!! نایا به راستی ئیوه ده چه لای پیوان له جیاتی نافرتهان بو به جی هیتانی ئاره زوو (ه کانتان)؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ جَاهِلُونَ﴾ دیاره ئیوه گه ل و کومه لیک نه فام و نه زانن ﴿

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ ئەمجا وەلامی گەلە کە ی هیچ نەبوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ جگە لەو هی کە ووتیان
 ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّن قَرْيَتِكُمْ﴾ لوط و کە سوکار و (شوین کە ووتوانی) لەشارە کە تان دەر کەن
 ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ﴾ بەراستی ئەوان کە سانیکن خوێان پاک رادە گرن (لەم کردەو هی ئیمە) ﴿٥٦﴾
 ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَأَتَهُ﴾ ئەمجا ئیمە لوط و خیزانە کە یمان رزگار کرد جگە لەهاوسەرە کە ی
 ﴿قَدَرْنَاهُمُ الْغَابِرِينَ﴾ کە بریارمان دا ئەو (هاوسەرە کە ی) لە جیماوان بیت لەسزادا ﴿٥٧﴾ ﴿وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ وەبارانیکمان (لەبەرد) بەسەریان دا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذِرِينَ﴾ ئای چ خراب
 بوو بارانی تر سیتراو کەن ﴿٥٨﴾ ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (ئە ی مو حەمەد ﷻ) بلی هەموو سوپاس و ستایش
 بۆ خوا ﴿وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾ وە سەلام و درود لەسەر ئەو بەندانە ی خوا هەلیژاردون
 (بۆ پینە مەراپە تی) ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ئایا خوا باشترە یا ئەو بتانە ی دەیکە نە هاو بەشی خوا ﴿٥٩﴾ ﴿أَمَّنْ
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ئایا زاتیک کە ئاسمانە کەن و زەوی دروست کردو وە ﴿وَأَنْزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 لە ئاسمانە وە بارانی بۆ باراندون ﴿فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾ ئەمجا بەو (بارانە) چەند باخچە بە کە ی
 خوا وەن جوانیمان رواند ﴿فَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا﴾ کە ئیو نە تان دەتوانی درەخت و پروای
 ئەو (باخچە) بروینن ﴿أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا هیچ پەرستراوی تر لە گەل خوا دا هە یە ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾
 (نە خیر نی یە) بەلام ئەوانە گە لیکن لادە دەن لەرینگای راست ﴿٦٠﴾ ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ ئایا زاتی
 کە زەوی کردو وە جینگای ئارامی و نیشته جی بوون ﴿وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا﴾ وە لە ناو (زەوی) دا چەند
 پروباری بە دی هیناوە ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ﴾ وە چەند چیای گەورە ی بۆ زەوی داناوە ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ
 الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ وە لە نیوان دوو ئاودا (شیرین و سویر) بەر بەستی داناوە (بۆ ئەو هی تیکە ل نە بن)
 ﴿أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا هیچ پەرستراوی تر هە یە لە گەل خوا دا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نە خیر نی یە
 بەلام زۆر بە یان نازانن ﴿٦١﴾ ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ﴾ ئایا زاتی کە دیت بە هاواری ناچار و داماو وە
 کاتیک هاواری لی دە کات ﴿وَيَكْفِي السُّوءَ﴾ وە ناخو شکی و بە لا کەن لادە بات ﴿وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
 الْأَرْضِ﴾ وە دە تان کاتە جینشینی گەلانی تری سەر زەوی ﴿أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا پەرستراوینکی تر هە یە
 لە گەل خوا دا (نە خیر نی یە) ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ بەلام زۆر کە م بیر دە کە نە وە ﴿٦٢﴾ ﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ ئایا زاتی کە رینموونی ئیو نە دە کات (بە ئەستیرە و شتی تر) لە تاریکی یە کانی
 ووشکانی و دەریادا (لە شە ودا) ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بِشْرَابِينَ بِيَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾ و زاتیک کە (با) دە نیریت
 بە موژدە دەر پیش بارانی پەحمە تی ﴿أَلَيْسَ مَعَ اللَّهِ﴾ ئایا هیچ پەرستراوینکی تر هە یە لە گەل خوا دا
 ﴿تَعَلَىٰ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا بەرز و بلندترە لەو هی بت پەرستان دەیکە نە هاو بەشی ﴿٦٣﴾

﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ نایا زاتی کہ لہ سہرہ تاوہ بونہ و ہر بہدی دینیت پاشان (دوای مردنی) جارئی کی تر دروستی دہ کاتوہ ﴿وَمَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ و ہزاتی کہ لہ ناسمان و زہوی یہوہ رزق و روزیتان دہدات ﴿أَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ﴾ نایا ہیچ بہر سترای تر ہہیہ لہ گہل خوادا (نہ خیر نی یہ) ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی بہ لگہ تان بیتن ئہ گہر ئیوہ راست دہ کہن ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ﴾ بلی کہ سانی کہ لہ ناسمانہ کان و زہوی دان غہیب نازانن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیجگہ لہ خوا (تہنہا ئہو دہیزانی) ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ و ئہوان ہست ناکہن چ کاتی زیندو دہ کرینہوہ ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ بہ لکو زانیاری ئہوان دہ بارہی روزی دوایی کور تہ و ہر ناکات (زانیاریہ کی وایان نی یہ) ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا﴾ بہ لکو لہ بارہی (روزی دوای) یہوہ ئہوان لہ گومان و دوو دلیدان ﴿بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ﴾ بہ لکو ئہوان لہو بارہیوہ کویرن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہوانہی بی باوہر بوون دہیان ووت ﴿أَهَذَا كُنَّا رَبًّا وَآبَاءُ آبَائِنَا﴾ نایا کاتی ئیمہ و باوہر باپیرانمان بووین بہ خاک ﴿أَيُّهَا الْمَخْرُجُونَ﴾ نایا ئیمہ دہر دہر ہیترین (لہ گورہ کانمان و زیندو دہ بینہوہ) ﴿لَقَدْ وَعَدْنَاكَ هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ و باوہر باپیرانمان لہمہو پیش بہ لینی ئہم (زیندو دہر دہوہ) مان پی درابو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ﴾ ئہم (ہہرہ شہی موحمہد ﷺ) لیمان دہ کات) تہنہا درو و دہلہ سہی گہلہ پیشوہوہ کانہ (کہنوسراوہ تہوہ) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بییان) بلی برؤن بگہرین بہ زہوی و ولاتان دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾ ئہمجا سہرنج بدہن بزانتن سہرئہنجامی تاوانباران چون بووہ (چیجان بہ سہر ہاتوہوہ) ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ خہفہت مہخو بو ئہوانہ (کہہر و ناہینن) ﴿وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و سینگ و دل تہنگ نہ بی لہو پیلان و خراپانہی دہیکہن (دڑبہ تو) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ دہلین ئہم بہ لینیہی (سزای پیمان دہدہن) کہی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئہ گہر ئیوہ راست دہ کہن ﴿قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدْفَ لَكُمْ﴾ (ئہی موحمہد ﷺ) بلی لہوانہیہ زور لیٹانہوہ نزیک بوو بیتہوہ ﴿بَعْضَ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ ہندی لہو سزای بہ پہلہ داوای ہاتنی دہ کہن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ و بہر راستی بہر و ہر دگارت خواہن فہزل و چاکہیہ بہ سہر خہل کہوہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بہ لام زور بہ بیان سوپاس (ی بہر و ہر دگار) ناکہن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ﴾ و بہر راستی بہوہر دگارت ناگادارہو دہزانتیت ﴿مَا تَكُنْ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ بہو (دورژمنایہتی و کینہی) لہ دہرو نیاندا دہیشارنہوہ و بہوہش دہری دہبرن (نایشارنہوہ) ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ و ہہیچ شستیکی نادیار نییہ لہ ناسمان و زہوی دا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ مہ گہر لہ کتیبی روون (لوح المحفوظ) دایہ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قُرْآنٌ﴾ بہر راستی ئہم قورٹانہ ﴿يَقُصُّ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ دہیگہریتہوہ بو نہوہی ئیسرائیل ﴿أَكْثَرِ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ زور بہی ئہو مہسہ لانہی کہ ئہوان تیتدا جیاوازن ﴿

﴿وَأَنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ بہرستی ئەم (قورٹانہ) رینمونی میہرہبانی یہ بو ئیمانداران ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ﴾ بہرستی بہروردگارت دادوہری دەکات لەنیوانیان دا بہبریاری خوی ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وہ خوا بەدەسەلاتی زانیہ ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ کہوا بوو پشت ہەر بہخوا بیہستہ ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ بہرستی تو لەسەر ئاینیکی راست و پرونی ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ بہرستی تو ناتوانی (بانگہوازت) بہمردوہ کان بیستیت ﴿وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ﴾ وہ ناتوانی بانگہوازت بہوانہی کہرن بژنہوینی ﴿إِذَا أُولُوا مَذْبِرِينَ﴾ کاتی پشت ہلدہ کہن و دہرون ﴿وَمَا آتَتْ بِهَدْيِ الْعُحْيِ عَن صَلَاتِهِمْ﴾ وہ تو ناتوانی کویران رزگار کہت لەگومرایہ کہیان (رینمونیان بکہت) ﴿إِن تَسْمِعُ إِلَّا مَن يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تو تہنہا (رینمونیت) بہکسی دہژنہوینی کہبروا بہئایہت و نیشانہکانی ئیمہ دینی ﴿فَهُمْ مُسْمِعُونَ﴾ چونکہ ئەوانہ ہمیشہ ملکہچن (بوہق) ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ﴾ وہ کاتی ئەو بہئینی (سزایہی پیمان دراوہ) بہسہریاندا ہات ﴿أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ﴾ (کہمیک پیش رودانی قیامت) گیان لەبہریک لەزہوی دہردہ ہتین بویان ﴿تُكَلِّمُهُمْ﴾ قسہیان لەگہلدا دەکات ﴿أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (دہلی) بہرستی ئەم خہلکہ باوہری راستہ قینہیان نہہینا بہئایہتہکانی ئیمہ ﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) (باسی) ئەو رۆژہ بکہ لەہموو میللہتیک پۆلیکی زور کۆدہ کہینہوہ ﴿مَنْ يَكْذِبْ بِآيَاتِنَا﴾ لەوانہی ئایہتہکانی ئیمہیان بہدرو دہزانی ﴿فَهُمْ يُرْجَعُونَ﴾ ئەمجا ئەوان (لہپیش و دواکہوتن) بہرگری دہکرین (بہریز دہرون) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ ہتا کاتی دین (بو شوینی کوکردنہویان) ﴿قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تَحِطُوا بِهَا عِلْمًا﴾ (خوا) ئەفہرموی ئایا ئیوہ ئایہتہکانی متان بہدرو دہزانی (باوہرتان پی نہہینا) لەکاتیکدا ہیچ زانیاریہ کتان دہبارہیان نہبوو ﴿أَمَّا ذَٰكُتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ یان ئیوہ چیتان دہکرد (لہدونیا) ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا﴾ وہ بریاری (سزادانیان) بہسہرا دہسہپی بہہوی ستہمکاری یانہوہ ﴿فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ﴾ ئەمجا ئەوان ہیچ قسہ ناکن ﴿أَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا (بی پروایان) نہیان زانیوہ و نابین ﴿أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسًا كُنُوفِهِ﴾ ئیمہ شہومان سازاندوہ بو ئەوہی ئەوان ئارامی تیا بگرن ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ وہ رۆژمان پروناک کردوہ (ئیش و کاری تیادہ کہن) ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بہرستی لەمہدا چہند بەلگہ و نیشانہ ہیہ بو کہسانی باوہر دینن (بہخوا) ﴿وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) (باسی) ئەو رۆژہ بکہ فوو دہکری بہشہپوردا ﴿فَفَزَعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ جا ہرچی کہس لەئاسمانہکان و زہوی دایہ دہترسی ورا دہچلہکی (ہموو دہمرن) ﴿إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ﴾ جگہ لەو کہسانہی خوا بیہوی (بہئارام بن و نہمرن) ﴿وَكُلُّ أُنثَىٰ ذَخِيرٍ﴾ وہ ہموو بہملکہچی و سہر شوری دینہوہ لای خوا ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا﴾ وہ ئەو کیو و چیانہ دہبینی وادہزانی دامہزراون (لہشوینی خویان دا) ﴿وَهِيَ تَمُرٌّ مَّرَّ السَّحَابِ﴾ (کاتی فوو کرا بہشہپوردا) چیاکان وہ کو رۆشتنی ہور دہرون ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَرَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ئەمہ دروست کراوی ئەو خواہ کہہموو شتیکی بہو بہری ریک و پیکی دروست کردوہ ﴿إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ بہرستی خوا ناگادارہ بہہر کردوہ بہک ئیوہ دہبکہن ﴿۸۸﴾

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کهس کرده‌وی چاکی کردبیت ﴿فَلَهُ حَيْرٌ مِّنْهَا﴾ (له‌رؤزی دواییدا) پاداشتی چاکتری له‌و (کرده‌وه) ی بۆ هه‌یه ﴿وَهُرْمِنْ فَرَجٍ يَوْمَئِذٍ آمْنُونَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ دلنیا له‌ترس و داچله‌کانی گه‌وره‌ی ئه‌و رۆزه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه‌هه‌ر کهس خراپه‌ی کردبیت ﴿فَكَبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ (له‌و رۆزه‌دا) به‌سه‌ر روومه‌ت وده‌م و چاویاندا ده‌خرینه‌ ناو ناگر (ی دۆزه‌خ) ﴿هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئایا سزا ده‌درین جگه‌ له‌وه‌ی ده‌تانکرد ﴿إِنَّمَا أَمْرٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلسی (بینگومان من فەرمانم پی‌ دراوه ﴿أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ﴾ که‌ته‌نهما په‌روه‌ردگاری ئه‌م شماره (مه‌ککه) په‌رستم ﴿الَّذِي حَرَّمَهَا﴾ ئه‌و (خواپه‌ی) (پرز شکاندی) ئه‌م شماره‌ی حه‌رام کردووہ ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ وه‌ه‌موو شتیک ته‌نهما هی ئه‌و (خواپه‌ی) ﴿وَأَمْرٌ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌ فەرمانم پی‌ دراوه له‌موسلمانان بم ﴿وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ﴾ وه‌ (فەرمانم پی‌ دراوه‌ که) قورئان بخوینم (به‌سه‌ر خه‌لکی دا) ﴿فَمَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ﴾ جا هه‌ر کهس هیدایه‌تی وه‌ر گرت ئه‌و بینگومان ته‌نهما بۆ خوی هیدایه‌ت وه‌رده‌ گری (قازانجه‌ که‌ی بۆ خویه‌تی) ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه‌ر که‌سبیش گومرا بیت (زیانی بۆ خویه‌تی) ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ﴾ وه‌ بلسی: به‌راستی من ته‌نهما یه‌ کیکم له‌ترسیته‌ران ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه‌ بلسی هه‌موو سوپاس بۆ خواپه‌ی ﴿سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ ئه‌و (خواپه‌ی) به‌زووی ئایه‌ت و نیشانه‌کانی نیشانی ئیوه‌ داده‌ت ئیوه‌ش ده‌یاناسن (که‌ئایه‌تی خوان) ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌ په‌روه‌ردگارت بی‌ ناگانیه‌ له‌وه‌ی که‌ئیوه‌ ده‌یکه‌ن ﴿

سوره‌تی ﴿الْقَصَصِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿طَسَّرَ﴾ به‌ (طا، سین، میم) ده‌خوینریته‌وه‌ خوازاناره‌ به‌ مانا که‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌رتای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿ذَلِكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ئه‌م (ئایه‌تانه‌) ئایه‌ته‌کانی قورئانی روون و ئاشکران ﴿تَسْأَلُوا عَلَيْكَ﴾ ده‌بخوینینه‌وه‌ به‌سه‌رتا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ﴿مِنْ نَّبِيٍّ مُّوسَىٰ وَقَدْ عَرَّوْتَ بِالْحَقِّ﴾ هه‌ندی له‌هه‌والی مووسا و فیرعه‌ون به‌راستی و دروستی ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ ئه‌وانه‌ی برودینن ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌راستی فیرعه‌ون زال و (مله‌ور و یاخی) بوو له‌زه‌وی (میصر) دا ﴿وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا﴾ وه‌ خه‌لکه‌ که‌ی (میصری) کرد به‌چهند به‌ش و کۆمه‌لنیک ﴿يَسْتَضِعُّنَّ طَائِفَةً مِّنْهُمْ﴾ کۆمه‌لنیکانی لاواز و ژیر ده‌سته‌ ده‌کرد ﴿يُدْبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَنِسَاءَهُمْ﴾ کورانی ئه‌وانی سه‌ر ده‌بری و ئافره‌تانیا نی به‌زیندویی ده‌هیشه‌وه‌ (ده‌یکردنه‌ خزمه‌تکار و که‌نیزه‌ک) ﴿إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌راستی ئه‌و (فیرعه‌ون) له‌خراپه‌کاران بوو ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ﴾ وه‌ ئیمه‌ ده‌مانه‌وی (به‌چا که‌ی خو‌مان) منه‌ت بنین ﴿عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ لاواز و ژیر ده‌ست کرا بوون له‌وولاتی (میصر) دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً وَجَعَلْنَاهُمْ الْوَارِثِينَ﴾ وه‌ بیان که‌ینه‌ پیشه‌واو بیان که‌ینه‌ میرات به‌ران (ی که‌له‌پوری فیرعه‌ون و وشوین که‌وتوانی) ﴿

﴿وَمَكَّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وہ دہسہ لات داریان بکہین لہو زہویہدا ﴿وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُودَهُمَا﴾
 وہ نیشانی فیرعون و ہامان ولہ شکری ہر دو و کیان بدہین ﴿مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾ لہ (بہنوئیسرائیلی
 یہ کانہوہ) ٹہوہی خویمان لی دہ پاراست ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ﴾ بہدایکی موسامان راگہ یاند
 (ٹیلہامان بو کرد) ﴿أَنْ أَرْضِعِيَّهُ﴾ کہ شیر بدہ بہ موسا ﴿فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ﴾ ٹہمجا ہر کاتی ترست لی
 ہہبوو ﴿فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ﴾ ٹہوکاتہ بیخہرہ پروبار (ی نیلہ) وہ ﴿وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي﴾ مہترسہ (لی ی)
 وخہفہ تیش مہخو (بو ی) ﴿إِنَّا رَأَوُوهُ إِلَيْكَ﴾ بہراستی ٹیمہ دہیگپرنہوہ بولات ﴿وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾
 وہ دہیکہین بہیہ کنی لہ پیٹغہ مہبران ﴿فَأَلْقَطَهُ رَجُلٌ فِرْعَوْنَ﴾ (دایکی موسای خستہ ٹاوی نیلہوہ)
 ٹہمجا دارو دہستہی فیرعون (پیمان زانی و) ہہلیان گرتہوہ ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾ بو ٹہوہی
 بیسی بہدورژمن و ہوی خہفہت بویمان ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُودَهُمَا﴾ بہراستی فیرعون و ہامان
 ولہشکر و سہربازہ کانیان ﴿كَانُوا خَطِيئِينَ﴾ تاوانبارو ہہلہبوون ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾
 (ویستیان موسا بکوژن ٹاسیہی) زنی فیرعون ووتی ﴿فَرَّتْ عَيْنِي لِىَ وَلَئِكَ لَأَقْتُلُوهُ﴾ مایہی چاو
 ودل پروشنی یہ بو من و بو توش (فیرعون) مہیکوژن ﴿عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا﴾ بہلکو سوودو کہلکمان پی
 بگہیہنی ﴿أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾ یا بیکہین بہکوری خویمان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ٹہوان ہہستیان
 نہدہ کرد (ٹہم مندالہ ٹہ بیٹہ ہوی تیاچوونیان) ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحًا﴾ جا دلی دایکی موسا
 خالی بوو (لہہموو شت جگہ لہ مندالہ کہی) ﴿إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ﴾ نزیك بوو (نہیتی) ٹہو
 مندالہ ٹاشکر ابکات ﴿لَوْلَا أَنْ رَّبَّظْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا﴾ ٹہ گہر دلیمان نہ بہستایہ تہوہ (وہ بہہیزمان نہ کردایہ)
 ﴿لَتَكُونَ مِنَ الْمُنْذَرِينَ﴾ بو ٹہوہی لہ برواداران بیسی ﴿وَقَالَتِ لَأُخْتِيهِ فَضِيحًا﴾ (دایکی موسا)
 ووتی بہ خوشکہ کہی (موسا) بہ شوینیدا برؤ ﴿فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ﴾ ٹہمجا لہ دورہوہ موسای
 بینی و پی زانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ کاتیکدا ٹہوان (فیرعون و کومہلہ کہی) ہہستیان نہدہ کرد ﴿
 وَحَرَّمَ مَتَاعَ عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ﴾ وہ ٹیمہ پیشتر (شیری) شیردہرہ کانمان حہرام کرد لہ موسا (مہمکی
 کہسیانی نہدہ مڑی) ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ ٹہمجا خوشکہ کہی (موسا) ووتی پیمان ٹایا
 مالیکتان نیشان دہم ﴿يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ﴾ کہ ٹہو مندالہ بو ٹیوہ بہخیو بکہن (و شیریں بدہنی) ﴿وَهُمْ
 لَهُ نَصِيبٌ﴾ و دلسوز بن بو ی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ﴾ ٹہمجا موسا مان گپراہوہ بولای دایکی
 ﴿كُنْ تَقَرَّعِنَاهَا وَلَا تَحْزَنْ﴾ بو ٹہوہی چاوی پی پروون بیٹہوہو خہفہت نہخوات ﴿وَلْيَعْلَمْ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ﴾ وہ بوٹہوہی بزانت کہ بہلینی خوا پاراست و ہہقہ ﴿وَلَا كُنْ أَكْزَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہلام زور
 بہیان نازانن ﴿۱۳﴾

﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ﴾ کاتئ موسا گه‌شته ئه‌وپه‌ری پینگه‌یشتنی له‌ش و ژیری تیرو ته‌واو بوو
 ﴿ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ دانایی و زانستمان پیندا ﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ هه‌ر به‌و شیوه‌یه پادا‌شتی چا‌که کاران
 ده‌ده‌ینه‌وه ﴿١١﴾ ﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا﴾ وه (موسا) ر‌ؤشته ناو شار بی ئه‌وه‌ی خه‌لکی شار
 نا‌گایان لی بی ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ﴾ جا له‌و شار ه‌دا دوو پیاوی دی له‌گه‌ل یه‌کتر شه‌ریان ده‌کرد
 ﴿هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ ۗ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ﴾ ئه‌مه‌یان له‌تایفه‌ی خوی بوو ئه‌وی تریشیان له‌دوژمنانی بوو ﴿فَاسْتَعَاثَ
 الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ﴾ ئه‌مجما ئه‌وه‌یان که له‌تایفه‌ی خوی بوو داوای یارمه‌تی لی کرد ﴿عَلَىٰ الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ﴾
 له‌دزی ئه‌وه‌ی که له‌(تاقمی) دوژمنه‌که‌ی بوو ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾ ئه‌مجما موسا‌ش بو‌کزیکی
 لیدا و ئه‌و (قیستی یه‌) ی کوشت ﴿قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (موسا) ووتی ئه‌م (کوشتنه) له‌کرده‌وه‌ی
 شه‌یتانه ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی ئه‌و (شه‌یتان) دوژمنیکی گو‌مرا‌که‌ری روون و ئاشکرایه
 ﴿١٢﴾ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌راستی من سته‌مم له‌خو‌م کرد ﴿فَاعْفِرْ لِي فَغَفَرَ
 لَهُ﴾ ده‌ی لیم خو‌شبه‌جا ئه‌ویش (خودا) لی ی خو‌ش بوو ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بین‌گومان ته‌نهما
 ئه‌و لی‌بوره‌ی به‌به‌زه‌یی یه ﴿١٣﴾ ﴿قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ﴾ (موسا) ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم به‌هه‌تی چا‌که
 ونیعمه‌تت له‌سه‌رم (ئه‌و هی‌زو توانایه‌یه که پینداوم) ﴿فَلَنْ أَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ﴾ بریار بی هه‌ر گیز نه‌بم
 به‌پشتیوانی تا‌وانباران ﴿١٤﴾ ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ به‌هوی ئه‌و (کوشتنه) وه له‌شاردا به‌ترسه‌وه
 چا‌وه‌روانی ده‌کر (فیرعه‌ونیه‌کانی چ هه‌لو‌یستیکیان ده‌بی) ﴿فَإِذَا الَّذِي اُسْتَضَرَّهُ بِالْأَمْسِ يَشْتَصِرْهُ﴾
 له‌نا‌کاودا ئه‌و (به‌نی ئیسرا‌ئیلی یه‌ی) دو‌ینئ داوای یارمه‌تی کرد له‌و (موسا) له‌گه‌ل یه‌کینکی
 تردا شه‌ریه‌تی) هانای بو‌ موسا هینا فریاری که‌وینت ﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ﴾ موسا به‌و
 (به‌نو ئیسرا‌ئیلی یه‌ی) ووت به‌راستی تو که‌سینکی گو‌مرا‌ی ئاشکرای ﴿١٥﴾ ﴿فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ﴾ ئه‌مجما کاتئ
 که (موسا) ویستی ﴿أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا﴾ به‌توندی بدات له‌و پیاوه‌ی دو‌وژمنی هه‌ردو‌و کیانه
 ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ أَنْرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي﴾ ووتی ئه‌ی موسا ئایا ده‌ته‌وئ ب‌م کوژی ﴿كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ﴾
 هه‌روه‌کو دو‌ینئ که‌سینکت کوشت ﴿إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ﴾ تو هه‌ر ده‌ته‌وئ زور دارو
 مله‌ور بیت له‌زه‌وی دا ﴿وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلِحِينَ﴾ وه ناته‌وئ له‌پیاو چا‌کان (رینکخهران) بیت ﴿١٦﴾
 ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ﴾ ئه‌مجما پیاویک له‌و په‌ری شار ه‌وه به‌په‌له‌هات (بو‌لای موسا)
 ﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّ الْمَلَآءَ﴾ ووتی ئه‌ی موسا (ئا‌گاداربه) کاربه‌ده‌ست و سه‌رگه‌وره‌کان ﴿يَأْتِمُرُونَ
 بِكَ لِيَقْتُلُوكَ﴾ کو‌بوونه‌ته‌وه له‌باره‌ی تو‌وه (قسه‌ده‌که‌ن) بو‌ئه‌وه‌ی بتکوژن ﴿فَأَخْرَجَ إِلَىٰ لَكَ مِنَ الْمَصْحِفِ﴾
 که‌واته ده‌رچو له‌شار (بانه‌ت گرن) بین‌گومان من دل‌سوزتم ﴿١٧﴾ ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ ئه‌ویش له‌شار
 ده‌رچوو به‌ترسه‌وه چا‌وه‌روانی ده‌کرد (بی‌بزانن و بی‌گرن) ﴿قَالَ رَبِّ يَخِنِي مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (موسا)
 ووتی ئه‌ی په‌روه‌ردگارم رزگارم بکه‌له‌م کو‌مه‌له‌سته‌م‌کاره ﴿١٨﴾

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ﴾ له کاتیکدا به‌رو شاری مه‌دیه‌ن ده‌ر و شت ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي﴾ ووتی
 نومید ده‌که‌م به‌روه‌ردگارم رینمونیم بکات ﴿سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ بو‌رینگای راست و حق ﴿وَلَمَّا
 وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ و کاتی گه‌یشته‌سهر ئاوه‌که‌ی مه‌دیه‌ن ﴿وَجَدَ عَلَيْهِ﴾ بینی له‌سهر ئه‌و ئاوه ﴿أُمَّةً
 مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ﴾ کومه‌لئیک له‌خه‌لکی (ئاژه‌ل و مالات) ئاوه‌ده‌ده‌ن ﴿وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ﴾
 وه‌له‌نزیک ئه‌و (خه‌لک) انه‌وه‌دوو ئافره‌تی بینی ﴿نَدُّودَانِ﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌ئاژه‌له‌که‌یان (له‌وه‌ی
 بیته‌سهر ئاوه‌که) ﴿قَالَ مَا خَطْبُكُمَا﴾ (مووسا) ووتی ئیوه‌مه‌به‌ستتان چی‌یه؟ (ناهیلن ئاژه‌له‌که‌تان
 ئاوه‌بخوات) ﴿قَالَتَا لَأَنسِقِيَ﴾ ووتیان ئیمه (ئاژه‌له‌که‌مان) ئاوه‌ناده‌ین ﴿حَتَّىٰ يَصْدَرَ الرَّعَاءُ﴾ هه‌تا
 شوانه‌کان (وئاژه‌له‌کانیان له‌سهر ئاوه‌که) نه‌گه‌رینه‌وه ﴿وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ وه‌باو کمان پیرینکی
 گه‌وره‌و به‌ته‌مه‌نه ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ نه‌مجا (مووسا) مه‌ره‌کانی بو‌ئاودان ﴿ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ﴾ له‌پاشان
 (مووسا) چوو بو‌ژیر سیبه‌رئیک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ جاووتی ئه‌ی به‌روه‌ردگارم ﴿إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾
 به‌راستی من هه‌زارم (پنویستم هه‌یه) به‌هه‌ر خیره‌و روزه‌یه‌ک بوم بنیری ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا﴾ نه‌مجا
 یه‌کئیک له‌دوو کچه‌که‌هات بو‌لای مووسا ﴿تَمْشِي عَلَىٰ أَسْتَحْيَاءٍ﴾ به‌شهرمه‌وه‌ده‌ر و شت له‌رینگادا
 ﴿قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ﴾ ووتی به‌راستی باو کم (شوعه‌یب) بانگت ده‌کات ﴿لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾
 بو‌ئه‌وه‌ی پاداشتی ئه‌وه‌ت بداته‌وه‌که‌مه‌ره‌کانت بو‌ئیمه‌ئاودا (مووسا) له‌گه‌لی ر و شت
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ﴾ نه‌مجا کاتی مووسا هات بو‌لای (باو کی کچه‌که) و به‌سهره‌اته‌که‌ی بو‌
 گپراه‌وه ﴿قَالَ لَأَنحَفَ﴾ (شوعه‌یب علیه‌السلام) ووتی مه‌ترسه ﴿بِحُجُوتٍ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ رزگارت
 بو‌وه‌له‌و گه‌له‌سته‌مکاره ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْتِيَّ اسْتَجْرَةً﴾ یه‌کی له‌و دوو (کچه‌به‌باو کی) ووت ئه‌ی
 باوه‌گیان به‌کری ی بگره (بو‌شوانی) ﴿إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَجَرْتَ﴾ چونکه به‌راستی چاکترین که‌سه‌که
 به‌کری بگری ﴿الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ به‌هیز و ئه‌مینه (ده‌س و داوین پاکه) ﴿قَالَ إِنِّي أُرِيدُ﴾ (شوعه‌یب)
 ووتی به‌راستی من ده‌مه‌وی ﴿أَنَّ أَنْكَحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ﴾ که‌یه‌کئیک له‌م دوو کچه‌م له‌تو ماره‌که‌م
 ﴿عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حِجَابًا﴾ به‌و مه‌رجه‌ی هه‌شت سال ره‌نجه‌بریم بو‌بکه‌یت ﴿فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا﴾
 نه‌مجا نه‌گه‌ر ده‌سالت ته‌واو کرد ﴿فَمِنْ عِنْدِكَ﴾ ئه‌وه‌له‌(پیاوه‌تی) خو‌ته‌وه‌یه ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسُقَّ عَلَيْكَ﴾
 و من نامه‌وی قورسی بکه‌م له‌سهرت ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیه‌وی بیگو مان ده‌مینی
 ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ له‌پساو چاکان ده‌بم ﴿قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ (مووسا) ووتی ئه‌وه‌ی ووتت
 پیم (بریار بیت) له‌نیوان من و تودا ﴿أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ﴾ هه‌ر کام له‌و دوو ماوه (۸ یا ۱۰ سال) یه‌م
 ته‌واو کرد ﴿فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ﴾ نابی سته‌م لی بکری ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ وه‌خوا له‌سهر ئه‌وه‌ی
 که‌ده‌یلین شایه‌ت و چاودیره ﴿۵۸﴾

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ﴾ ئەمجا کاتیک موسا ماوهی شوانی یه کهی ته او کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ﴾ له گهل خیزانه کهی به شه و رۆشتن (له مه دینه وه بو میصر) ﴿ءَانَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا﴾ له دوره وه لای راستی کیوی طور ناگرو پروناکی یه کی بینی ﴿قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ (موسا) ووتی به خیزانه کهی ئیوه (لیره دا) بمیننه وه ﴿إِنِّي ءَانَسْتُ نَارًا﴾ به راستی من ناگرنکم به دی کرد (بینی) ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ﴾ به لکو وه والیکسی (رینگاتان) بو بینم لای ئەو (ناگره) ﴿أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ یان چلو سکیکی ناگرتان بو بینم به لکو خو تانی پی گهرم که نه وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ﴾ ئەمجا کاتی هاته نریکی ئەو (ناگره) بانگی لی کرا ﴿مِنْ سَطْحِ الْأَوْدِ الْأَيْمَنِ﴾ له که ناری لای راستی شیوه که وه ﴿فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ له و پار چه زوی یه به فەر و پیر و زهی نریک دره خته که وه ﴿أَنْ يَّمُوسَىٰ﴾ (بانگی لی کرا) که ئەی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به راستی من خوایه کم به روه ردگاری جیهانیانم ﴿وَأَنْ أَلْقِي عَصَاكَ﴾ (وه بانگی کرا) که گو چانه که ت فریده ﴿فَلَمَّارَةً هَاهُنَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌ﴾ ئەمجا کاتی موسا ئەو (گو چانه) ی بینی وه ک تیره مار ده جو ولی به په له ﴿وَأَنْ مُدِيرًا وَتُرْعِقَتٌ﴾ پشتی تی کرد و رایکرد و نه گه رایه وه سه ری ﴿يَّمُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ﴾ (خوا فەر مووی) ئەی موسا وه ره پیش و مه تر سه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأٰمِنِينَ﴾ به راستی تو له وه که سانه ی بی باک و بی تر سن ﴿أَسْأَلُكَ بِكَ فِي جَيْبِكَ﴾ ده ستت بخه ره ناو باخهل (و ژیر بالت) ﴿تَخْرُجُ بِضَاءٍ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ (کاتی ده ری دینی) دیته ده ره وه به سپیتی و تیشک ده داته وه بی ئەوه ی به له کی و نه خو شی بیت ﴿وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ﴾ ده ستت بلکینه به خو ته وه (و بیخه ره سه ردلت) بو (نه هیشنی) ترس و بیم ﴿فَلَدَانِكَ بَرَهْلَانٍ مِنْ رَبِّكَ﴾ ئا ئەم دو وانه (گو چانه که ت و ده ستت) دوو مو عجزه زن له لایه ن به روه ردگار ته وه ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ (نیررا وه) بو فیرعه ون و دارو ده سه ته که ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ﴾ به راستی ئەوانه کو مه لیکسی له سنوور ده رچوون ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا﴾ (موسا) ووتی ئەی به روه ردگارم بیگومان من یه کینکم له وان کوشتو وه ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ له بهر ئەوه ده ترسم که بم کوژن (له جیاتی ئەو کوژرا وه) ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا﴾ وه هاروونی برام له من زمانی پاراوتره ﴿فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي﴾ جا ئەوم له گهلدا بنیره پشتیوانم بیت و وته کانم سه له میننی ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ به راستی من ده ترسم که به دروژنم دابنین (با وه رم پی نه هینن) ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ﴾ (خوا) فەر مووی بیگومان ئیمه به برا که ت تو به هیزت ده که یسن ﴿وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطٰنًا﴾ وه ده سه لاتیکی به هه ردو و کتان ده ده یسن ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا﴾ ئەوسا به هوی ئایه ته کانی ئیمه وه ده ستیان به ئیوه ناگات ﴿أَنْشَأَوْا مِنْ أَتْبَعِكُمَا الْقَالِبُونَ﴾ ته نها ئیوه (موسا و هاروون) و ئەوه ی شوینتان ده که وی سه رده که وون ﴿۳۵﴾

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ ئەمجا کاتیک که موسا موعجیزه روونه کانی ئیمه‌ی بۆ هیتان
 ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفَرَّرٌ﴾ ئەوان ووتیان ئەمه (تۆ هیتاوتە موسا) تەنھا جادوو یه کی دەست هەلبەستە
 ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ ئیمه ئەمه مان نەبیستوو هەباوو باپیره پیشو هە کانیمان ﴿۱۷﴾
 ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَغْلَمُ﴾ موسا ووتی پەر وەر دگارم زاناترە ﴿یَمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِی﴾ بەو کەسە ی
 کە پرینموونی لای ئەو هەو هیتاوتە ﴿وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ وە (زاناترە) بەو کەسە ی سەر نجام
 و دوای پۆزی چاکی دەبیت ﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بە راستی ئەو (خوا) سته مکاران رزگار ناکات ﴿۱۸﴾
 ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ﴾ فیرعەون ووتی: ئەی کار بە دەست و دەسە لانداران ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ
 غَیْرِی﴾ وانا زانم جگە لە خۆم هیچ پەرستراویکی تر تان هەبێ ﴿فَأَوْقَدِی یَهَنَّمُ عَلَى الظِّلْمِ﴾ جا
 (بۆ زیاتر دلنیا بوون) ئەی هاما کورە ی ئاگر تاو دەو خستی سورەو هە کراوی لی دروست بکە بۆم
 ﴿فَأَجْعَلْ لِّی صَرَخًا﴾ ئەمجا (لەو خستە) کۆشکیکی بەرزم بۆ دروست بکە ﴿لَعَلَّی أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى﴾
 (بە گالتەو هە ووتی) بە لکو سەیری خوا کە ی موسا بکەم و ببینم ﴿وَإِنِّی لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾
 و بە راستی وادە زانم ئەو (موسا) لە درۆزنانە ﴿۱۹﴾ ﴿وَأَسْتَكْبَرُ هُوَ وَجُودُهُ﴾ ئەو (فیرعەون) و لە شکرو
 سەربازە کانی خویان بە زل زانی ﴿فِی الْأَرْضِ یَغْیِرُ الْحَقَّ﴾ لەوولات و زەوی (میسر) دا بە ناپارەوا
 ﴿وَوَطَّؤُوا أَنفُسَهُمْ إِلَیْنَا لَا یُرْجَعُونَ﴾ وە گومانیان وابوو کە زیندوو ناکریتەو و ناگەرینرینەو و بۆ لای ئیمه ﴿۲۰﴾
 ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُ فِی الْیَمِّ﴾ جا تۆ لە مان لە ئەو (فیرعەون) و لە شکرو سەربازە کانی سەندو
 تورمان دانه ناو دەریای سوورەو هە ﴿فَأَنْظُرْ کَیْفَ کَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِیْنَ﴾ ئەمجا سەرنج بدە (ئە ی
 مو حە مە د ﴿۲۱﴾) سەر ئە نجامی سته مکاران چون بوو ﴿۲۲﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أِیْمَةً یَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾
 ئەوانمان کردە پیشە و ایانتیک کە (خە لک) بانگ دە کەن بۆ ناگری دۆزەخ ﴿وَوَیَوْمَ الْقِیَمَةِ
 لَا یُنصَرُونَ﴾ وە لە پۆزی دوایشدا یار مە تی نادرین ﴿۲۳﴾ ﴿وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِی هَذِهِ الدُّنْیَا لَعْنَةً﴾ لەم
 دویا یە دا نە فرینمان نارد بە دوایان دا ﴿وَوَیَوْمَ الْقِیَمَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِیْنَ﴾ وە لە پۆزی قیامە تیشدا
 ئەوانە لە بیزارا و دور خراوه کانی ﴿۲۴﴾ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْکِتَابَ﴾ سویند بە خوا بیگومان تە و راتمان
 بە خشی بە موسا ﴿مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ لە پاش ئەو ی خە لکی چەرخە پیشو هە کانیمان
 لە ناو برد ﴿بَصَآئِرٍ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ تا بەر چا و روونی و پرینموونی و پەحمەت بی بۆ خە لکی
 ﴿لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ ئەو ی ئەو خە لکە بیر بکە نەو و نامۆز گاری وەر گرن ﴿۲۵﴾

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ﴾ تو (ئه‌ی موحه‌ممه د ﷺ) له‌لای خور ئاواي (شاخی طور) نه‌بوویت
 ﴿إِذْ قَصَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ﴾ کاتیک که فرمانی پیغه‌مبه‌رایه‌تمان دا به‌موسا ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 وه تو له‌ئاماده بووانی (ئه‌و پرووداوه) نه‌بوویت ﴿وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا﴾ به‌لام ئیمه چهند چین و
 سه‌رده‌ممان دروست کرد (له‌پاش موسا) ﴿فَنظَّأُولَٰ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ ئه‌مجا ماوه‌یه‌کی دوورو درئزبان
 به‌سه‌ردا تیپه‌ری ﴿وَمَا كُنْتَ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وه تو له‌ناو خه‌لکی مه‌دیه‌ندا نیشته‌جی نه‌بوویت
 ﴿تَتَلَوُا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ که‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخوینیته‌وه ﴿وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به‌لام هر
 ئیمه بووین پیغه‌مبه‌رمان نارد ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ وه تو لای کیوی طور نه‌بوویت
 کاتی بانگ (ی موسا) مان کرد ﴿وَلَكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ به‌لام ئه‌وه به‌زه‌بیه‌که له‌په‌روه‌ردگار ته‌وه
 (به‌توی داوه) ﴿لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی گه‌لینک بترسینی که‌پیش تو هیچ
 ترسینه‌ریکیان بو‌نه‌هاتووه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ به‌لکو بیربکه‌نه‌وه‌و په‌ند وه‌ر گرن ﴿وَلَوْلَا أَن
 نُصِيبَهُمْ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر (پیش ناردنی پیغه‌مبه‌ر) تووشیان بیوایه ﴿مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْت آيَاتِهِمْ﴾ به‌لایه‌که
 به‌هوی ئه‌و (خرابانه‌وه‌ی) که‌کردوویانه ﴿فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ جا‌ده‌یان ووت ئه‌ی
 په‌روه‌ردگاری ئیمه بوچی پیغه‌مبه‌ریکت بو‌نه‌ناردین ﴿فَنُفِخَ فِي سِفِّكَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی شوین ئایه‌ته‌کانت
 بکه‌وتینایه ﴿وَنَكُوتَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه له‌برواداران بووینایه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ ئه‌مجا
 کاتی راستیان بو‌هات له‌لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿قَالُوا لَوْلَا آتَانَا﴾ ووتیان بوچی به‌و (موحه‌ممه د ﷺ) نه‌دراوه
 ﴿مِثْلَ مَا آتَىٰ مُوسَىٰ﴾ وینه‌ی ئه‌وه‌ی به‌موسا دراوه ﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آتَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ ئایا نه‌وان
 پیشتر بی‌بروانه‌بوون به‌وه‌ی درابوو به‌موسا ﴿قَالُوا سِحْرَان تَظَاهَرَا﴾ ده‌یان ووت (قورئان و ته‌ورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری به‌کتر ده‌که‌ن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ مِّنْهُ﴾ وه ده‌یانووت بیگومان ئیمه
 بی‌باوه‌رین به‌هه‌موویان (به‌قورئان و ته‌ورات) ﴿قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه د
 ﷺ) بلی‌ده‌ی ئیوه کتیبیک له‌لایه‌ن خواوه‌بینن ﴿هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ﴾ که‌ئه‌و (کتیبه) راست تر بیت
 له‌و دووانه (قورئان و ته‌ورات) من شوینی ده‌که‌وم ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئه‌گه‌ر ئیوه راستگون ﴿وَلَكِن
 قَالُوا لَنْ نَسْتَجِيبُكَ﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر به‌گوینان نه‌کردی (و وه‌لامیان نه‌دایته‌وه) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُتَّبِعُونَ
 أَهْوَاءَهُمْ﴾ ئه‌وه بزانه که‌ته‌نھا شوین هه‌واو ئاره‌زوی خوینان ده‌که‌ون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ﴾
 وه کی له‌و که‌سه گومراتره که‌شوین ئاره‌زوی خوئی بکه‌ویت ﴿بِعَٰزِرِ هُدَىٰ مِنَ اللَّهِ﴾ بی‌رینموونی
 له‌لایه‌ن خواوه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا رینموونی گه‌لی سته‌مکار

ناکات ۵۵

﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾ سویند به خوا (نایه‌ته کانی) قورئانمان به شوینن یه کدا بؤ ناردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا په‌ند وهر گرن و بیربکه‌نه‌وه ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه‌و که‌سه‌انه‌ی له‌پیشدا کتیبی ناسمانیمان پی‌ن دابوون ﴿هُم بِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ نه‌وانه بر‌وا دینن به‌قورئان ﴿وَإِذَا يُنَادَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ وه کاتی (قورئان) بخوینریته‌وه به‌سه‌ریان دا ﴿قَالُوا آمَنَّا بِهِ﴾ ده‌لین با‌وه‌رمان پی‌هیناوه ﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا﴾ بینگومان نه‌م (قورئانه) راسته‌وه له‌لایه‌ن په‌روه‌رد گارمانه‌وه هاتووه ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُمْسِكِينَ﴾ به‌راستی نئیمه له‌پیش (هاتی) قورئان دا موسلمان بووین ﴿أُولَٰئِكَ يَوْمَئِذٍ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾ نه‌وانه دوو جار پاداشتیان پی‌ده‌دری ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ له‌بهر نه‌وه‌ی خوینان گرت و به‌نارام بوون ﴿وَيَذَرُونِ بِالْحَسَنَةِ أَلَسَيِّئَةً﴾ به‌چاکه به‌رگری خرابه‌ده‌که‌ن ﴿وَمَمَّازٍ رَفَثَهُمْ يُبْفِقُونَ﴾ وه له‌و‌رزق و‌رؤزی یه‌ی پیمان داون ده‌به‌خشن ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾ وه کاتی قسه‌ی ناپه‌سه‌ند و هیچ و پوچ بیستن پشتی تی‌ده‌که‌ن ﴿وَقَالُوا لَنَّا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ﴾ وه ده‌لین (به‌نه‌فامان نه‌نجامی) کرده‌وه کانمان بؤ خو‌مانه‌و (نه‌نجامی) کرده‌وه کانی نئوه‌ش بؤ خو‌تانه ﴿سَلَّمْ عَلَيْكُمْ لَانَتَبَغِيَ الْجَاهِلِينَ﴾ سه‌لامتان لی‌بی‌نئیمه ها‌وریه‌تی نه‌فامانمان ناوی ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ به‌راستی (نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) تو ناتوانی نه‌و که‌سه‌ی خوشت بوی رینموونی بکه‌یت ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌لام خوا هر که‌سی بوی هیدایه‌تی ده‌دات ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه‌و (خوایه) زاناره به‌وانه‌ی رینموونی وهر گرن ﴿وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَنَا﴾ وه (بی‌با‌وه‌ران) ده‌لین نه‌گر نئیمه شوینی رینموونی (نه‌و نایینه) بکه‌وین که به‌تویه ﴿تَتَخَطَّفُ مِنَ الْأَرْضِ﴾ ده‌فریندرین له‌خاک و وولاتماندا (وده‌رده‌کرین و مال و سامانمان به‌تالانی ده‌بریت) ﴿أَوْ لَرْتُمْ كِن لَّهُمْ حَرَمَاءُ آمِنًا﴾ (جا‌خوا‌ی گه‌وره وه‌لامیان ده‌داته‌وه وده‌فه‌رمویت) نایا نئیمه نه‌وانمان جینگیر نه‌کر دووه له‌شاریکی پر نه‌من و ناسایشی (وه‌ک شاری مه‌ککه که‌هه‌موو کوشت و بر و خرابه‌کاریه‌کی تیدا قه‌ده‌غه و حرام‌کراوه) ﴿يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثُمَّ رُتْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ کزده‌کریته‌وه وه‌ده‌بری بؤ نه‌وی (شاری مه‌ککه) هه‌موو جو‌ره به‌روبوومیک ﴿رَزَقًا مِّن لَّدُنَّا﴾ به‌رؤزی دان له‌لایه‌ن نئیمه‌وه ﴿وَلَكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌یان نازانن و تی‌ناگه‌ن ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه (خه‌لکی) زور‌شار و دینه‌اتمان له‌ناو برد ﴿بَطَرْتِ مَعِيشَتَهُمَا﴾ له‌بهر خوشگوزانیان یاخی بوون (و سوپاسی چاکه کانی خوایان نه‌کرد) ﴿فَتِلْكَ مَسْجِدُهُمْ﴾ جا‌نه‌وه جی و شوینه‌کانیانه (ویران کراوه) ﴿لَمْ تَسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا﴾ له‌پاش (تیا‌چوونی) نه‌وان بؤ ما‌ویه‌کی که‌م نه‌بی (له‌لایه‌ن ریبوارانه‌وه) که‌سی تیا‌نیسته‌جی نه‌بووه ﴿وَكَئِنَّا لَوَارِثِينَ﴾ وه نئیمه بووینه میراتگریان ﴿وَمَا كَانَتْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ﴾ وه په‌روه‌رد گارت هیچ شار و گوندیکی ویران نه‌کر دووه ﴿حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَارِ سُولًا﴾ هه‌تا له‌شاره گه‌وره که‌یاندا پی‌غه‌مبه‌ریکی نه‌ناردیبت ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا﴾ که‌نایه‌ته‌کانی نئیمه‌یان به‌سه‌ردا بخوینریته‌وه ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ﴾ وه نئیمه ویران که‌ری هیچ گوند و شاریک نه‌بووین ﴿إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ مه‌گر کاتی خه‌لکه‌کی سته‌مکار بووین ﴿

﴿وَمَا أُولَئِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ و هه رچی به ئیوه دراوه ﴿فَسَمِعَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا﴾ نه وه هوی خوشی و رابواردنی
 ژبانی نه م دنیا و جوانیبه تی ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ وه نه و (پاداشته) ی لای خواهه باشتر و نه بر او به
 ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی نایا ژیر نابن ﴿۱۶﴾ ﴿أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدَا حَسَنًا﴾ نایا که سی که به لیتمان بی داوه به به لیتی
 چاک ﴿فَهَوْلَقِيهِ﴾ نه و که سه ده گات به و (به لیته که به هه شته) ﴿كَمْ مَتَّعْنَاهُ﴾ وه کو که سیک و ایه
 خوشی و رابواردنمان پیداوه ﴿مَتَّعَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا﴾ به خوشی و له زه تی ژبانی دنیا ﴿ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ
 الْمُحْضَرِينَ﴾ له پاشان له رورزی دوابی دا له ناماده کراوان ده بی (بو سزادان) ﴿۱۷﴾ ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾
 (نه ی موحه ممه د ﷻ) باسی نه و روزه بکه که (خوا) بانگی نه و (بت به رست) انه ده کات و (بیان)
 ده فهرموی ﴿أَيْنَ شُرَكَاءِ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ له کوین نه و هاو به شانیه که ئیوه به خه یالی خوتان
 به هاو به شی متان ده زانین ﴿۱۸﴾ ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ نه و انه ی (سه رو که کانی گومرایی) که
 بریاری سزادان به سه ریان داچه سپا ده لین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا﴾ نه ی پهروه ردگارمان نا نه و انه که
 نیمه گومرمان کردن ﴿أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غْوَيْنَا﴾ گومرمان کردن ههروه کو خومان گومر بووین ﴿تَبَرَأْنَا
 إِلَيْكَ﴾ نیمه به ری بووین (له وانه به ری بوونه که مان) لای تو ده که ین ﴿مَا كَانُوا إِلَّا نَاعِبِدُونَ﴾ نه و انه
 نیمه بیان نه ده به رست ﴿۱۹﴾ ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ وه (بیان) ده وتری هاوار بکه له وبتانه ی که داتان نابوو
 به هاو به شی خوا ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نه و انیش هاواربان لی ده که ن به لام وه لامیان ناده نه وه
 ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ له وکاته دا سزا (ی دوزه خ) ده بینن ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾ (ئاوات ده خوازن که)
 خوزگه ته نها ریگای راستیان بدایه ته به ر ﴿۲۰﴾ ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه رورزی که (خوا) بانگیان ده کات
 و (بیان) ده فهرموی ﴿مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ چیتان وه لامی پیغه مبه ران دایه وه؟ ﴿۲۱﴾ ﴿فَعَحِيتَ عَلَيْهِمْ
 الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ﴾ نه مجا له و روزه دا هه واله کانیان (به لگه کانیان) له بیر ده چیته وه ﴿فَهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ﴾
 نه و سا پر سیاریش له یه کتری نا که ن ﴿۲۲﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به لام نه و که سه ی گه راوه ته وه
 (له بی باوه ری) و باوه ری هیناوه و کرده وه ی چاکمی کردوه ﴿فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ﴾ نه وه بیگومان
 له رزگار بووان ده بی ﴿۲۳﴾ ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه پهروه ردگارت (نه ی موحه ممه د ﷻ) نه وه ی
 بیه وی دروستی ده کات و هه لی ده بزیری ﴿مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾ (خه لکی) هه لبراردنیان بو نیه (له کاری
 خوادا) ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بیگه رد و به رز و بلنده له وه ی ده یکه نه هاو به شی
 ﴿۲۴﴾ ﴿وَرَبُّكَ يَعْلَمُ﴾ وه پهروه ردگارت ده زانی ﴿مَا تَكُنُ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ به نه وه ی له سینگیان
 (دلیان) دا ده یشارنه وه و به نه وه شی ناشکرای ده که ن ﴿۲۵﴾ ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ وه نه و خواهه که هیچ
 په رستراویکی راست نیه جگه له و ﴿لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ﴾ هه موو سوپاس ته نها بو خوا له دنیاو
 له رورزی دوایشدا ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه بریارو حوکم هه ر بو نه وه و هه مووتان ته نها بو لای
 نه و ده گه ریترینه وه (له رورزی دوایدا) ﴿۲۶﴾

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ پینان) بلی هه‌والم بده‌نی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا﴾
 نه‌گه‌ر خوا‌شه‌وتان بو‌دریژ بکاته‌وه (هه‌ر شه‌وبیت) ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تا‌رؤزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾
 الله چ‌په‌رستراویکی تر‌جگه‌له‌خوا ﴿يَأْتِيَكُم بِضِيَائِهِ﴾ پروناکی (رؤژ)تان بو‌دینی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 ده‌ی ئایا ئیوه‌نایستن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (پینان) بلی پی‌م بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا﴾
 نه‌گه‌ر خوا‌رؤژ بکاته‌هه‌میشه‌یی بو‌تان ﴿إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ تا‌رؤزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ کتیه
 په‌رستراوی تر‌بیجگه‌له‌خوا ﴿يَأْتِيَكُم بَلِيلٌ تَسْكُوتُ فِيهِ﴾ که‌شه‌وتان بو‌دینی ئارامی تیا‌بگرن
 ﴿أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ده‌ی ئایا ئیوه‌نابینن ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ له‌به‌زه‌یی نه‌و
 (خوایه) که‌شه‌و‌رؤزی بو‌دروست‌کردون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو‌نه‌وه‌ئارام‌بگرن
 له‌(شه‌و) داو‌بو‌نه‌وه‌بگه‌رین‌به‌دوای‌رؤزی‌و‌به‌هری‌خوادا (له‌رؤژدا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه‌بو‌نه‌وه‌ی‌سوپاسی‌خوابکه‌ن (له‌سه‌ر‌نه‌و‌نیعمه‌تانه‌ی) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه‌رؤزی‌که‌(خوا)
 بانگیان‌ده‌کات‌نه‌مجا (پینان) ده‌فه‌رموی ﴿إِنَّ شُرَكَاءَ الَّذِينَ﴾ له‌کوین‌ها‌وبه‌شه‌کانی‌من‌نه‌وانه‌ی
 ﴿كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ که‌ئیوه‌به‌ها‌وبه‌شی‌متان‌داده‌نان ﴿وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وه‌له‌ناو‌هه‌موو
 ئوممه‌تیکدا‌شایه‌تیک‌ده‌هیتین ﴿فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ نه‌مجا (به‌بت‌په‌رستان) ده‌لین‌به‌لگه‌تان‌بیتن
 ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ نه‌وسا‌ده‌زانن‌بینگومان‌هه‌ق‌و‌راستی‌تایه‌تی‌خوایه ﴿وَوَضَّلْنَا عَنْهُمْ مَآكِلَهُمْ
 فَيَقْرُوتُ﴾ نه‌وه‌ی‌به‌درو‌هه‌لیان‌به‌ستبوو (کردبوویان‌به‌په‌رستراو‌جگه‌له‌خوا) لییان‌گوم‌ده‌بی
 ﴿إِنَّ قَرُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ بینگومان‌قاروون‌له‌گه‌له‌که‌ی‌مووسا‌بوو (جووله‌که‌بوو) ﴿فَبَغَى
 عَلَيْهِمْ﴾ به‌لام‌ده‌ست‌دریژی‌و‌سته‌می‌لی‌ده‌کردن ﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ﴾ نه‌وه‌نده‌مان‌گه‌نج
 (ئالتون‌و‌زیوو) پیدا‌بوو ﴿مَّا إِنَّ مَفَاحِحُهُ﴾ که‌بینگومان (هه‌لگرتنی) کلپله‌کانی (نه‌و‌گه‌نج‌و‌قاسانه)
 ﴿لَتَنُوبًا بِالْعَضْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ به‌زه‌حمه‌ت‌هه‌لده‌گیرا‌بو‌کومه‌لیکی‌به‌هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتی
 (ئیماندارانی) گه‌له‌که‌ی‌پینان‌ووت‌دلخوش‌مه‌به (به‌و‌سامانه) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ بینگومان
 خوا‌نه‌و‌که‌سانه‌ی‌خوش‌ناوی‌دلخوشن (و‌له‌خوبایی‌بوون‌به‌سه‌روه‌ت‌و‌سامانه‌وه) ﴿وَأَتَّبَعْ
 فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه‌له‌و (گه‌نج‌و‌سامان)‌هی‌خوا‌پتی‌داوی‌نه‌و‌دونیای‌پنی‌به‌ده‌س‌بیتنه
 ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ وه‌به‌شی‌خویش‌له‌م‌دونیایه‌له‌بیر‌نه‌چی ﴿وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾
 وه‌چاکه‌بکه (له‌گه‌ل‌خه‌لکدا) هه‌ر‌چو‌نی‌خوا‌چاکه‌ی‌له‌گه‌ل‌تودا‌کردووه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾
 وه‌له‌سه‌ر‌زه‌وی‌دا‌به‌شوین‌خرابه‌دا‌مه‌گه‌ری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌راستی‌خوا‌خرابه‌کارانی
 خوش‌ناویت ﴿٧٧﴾

﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيَهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (قاروون) ووتی بیگومان ئەم سامانەم پیدراوه بەهۆی زانیاری یەکه‌وه که هه‌مه ﴿أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا (قاروون) نه‌یزانیوه که به‌راستی خوا ﴿قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْفُرُونَ﴾ له‌چهره‌کانی پیش ئەمدا له‌ناوی بردووه ﴿مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنهُ قُوَّةً وَآكْرَهًا﴾ که‌سانی وا که له‌و (قاروون) به‌هیزتر بوون کۆر و کۆمه‌لشیان له‌و زۆر تر بووه ﴿وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ (کاتیک سزای خوا هات) پرسیار نا‌کری له‌تاوانه‌کانی ئەم تاوانبارانه ﴿فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ﴾ ئەمجا (قاروون) به‌خۆ رازاندنه‌وه هاته‌ده‌ر بو‌ناو گه‌له‌که‌ی ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ئەوانه‌ی ژبانی دنیایان ده‌ویست ووتیان ﴿بَلَّيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ﴾ نای خۆزگه‌ ئەوه‌نده‌ی به‌قاروون دراوه ئیمه‌ش بمان بوايه ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ به‌راستی ئەو (قاروون) خواه‌نی به‌ش و به‌ختیکی گه‌وره‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ به‌لام ئەو که‌سانه‌ی (باوه‌دار بوون) و زانستیان پی‌ درابوو ووتیان ﴿وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ حَيْرٌ﴾ هاوار بو‌نیوه‌پاداشتی خوا (له‌روژی دوایدا) له‌وه‌چاکتره ﴿لَمَنَ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ بو‌ئه‌و که‌سانه‌ی پروایان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه ﴿وَلَا يُغْنِيهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ﴾ وه‌که‌س ئەو (ووته‌ی زانیانه) وه‌رناگری جگه‌ له‌خۆراگران ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ﴾ ئەمجا ئەو (قاروون) و کۆشکه‌که‌یمان برد به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَا كَانَ لَهُ مِن فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ هه‌چ ده‌سته‌یه‌کیشی نه‌بوو له‌به‌رانبه‌ری (سزای) خوا دا یارمه‌تی بدات ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ﴾ وه‌له‌و که‌سانه‌ش نه‌بوو بتوانی خۆی رزگار بکات ﴿وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَّتْ أَمْكَانُهُم بِالْأَمْسِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی دوتنی ئاواتیان ده‌خواست له‌شوین و پله‌ی ئەو (قاروون) دابن وایان لی‌ هات ﴿يَقُولُونَ وَتَكَانَ اللَّهُ﴾ ده‌یان ووت وای وادیاره‌خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی زۆر ده‌کات بو‌هر که‌س خۆی بیه‌وی له‌به‌نده‌کانی که‌میش ده‌کاته‌وه (بو‌هر که‌س خۆی بیه‌وی) ﴿لَوْلَا أَن مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ ئەگه‌ر خوا منه‌تی نه‌کردایه به‌سه‌رمان دا ﴿لَخَسَفَ بَنَّا﴾ ئیمه‌شی ده‌برد به‌ناخی زه‌وی دا ﴿وَيَكَاذِبُونَ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ نای لهم به‌سه‌رهاته‌سه‌رسور هینه‌ره، بیگومان رزگار نابن ئەوانه‌ی شوکرانه‌بژیری چاکه‌ی خوانین (کافرن) ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجَعَلُهَا لِلَّذِينَ﴾ ئەو مالی دوا‌رۆژه (به‌هه‌شت) ده‌یده‌ین به‌و که‌سانه‌ی ﴿لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فِسَادًا﴾ نه‌به‌رزی و خۆ‌به‌زل زانی یان ده‌ویت له‌زه‌وی دا نه‌ده‌ست دریزی و خراپه‌کاری ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ وه‌سه‌رئه‌نجامی چاک بو‌خۆپاریزانه ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّمَّهَا﴾ هه‌ر که‌س کاریکی چاک بکات ئەوه (پاداشتی) چاکتر له‌وه‌ی بو‌هه‌یه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ هه‌ر که‌س خراپه‌بکات ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئەوه‌تۆله‌نسه‌نری له‌وانه‌ی خراپه‌کانیان کردووه ﴿إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته‌نها به‌ئه‌ندازه‌ی ئەو کرده‌وانه‌ نه‌بیت که‌کردویانه ﴿

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ بینگومان ئەو (خواہی) کہ قورئانی بو تو نار دووہ (پنویست کردوہ) ﴿لَرَأَدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ ده تگپرتتہوہ بو مہ ککہ ﴿فَلَرَبِّيَ أَغْلَبُ مِنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ﴾ (ئہی مو حہ مہد ﷺ) بلئی پەر و ہر دگارم زانترہ بہو کہ سہی رینمونئی (ثایینی راستی) ہیناوہ ﴿وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ وہ بہو کہ سہی لہ گو مپریی یہ کی روون و ناشکر ادایہ ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو﴾ وہ تو (ئہی مو حہ مہد ﷺ) بہ ہیوا نہ بوویت ﴿أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ کہ ئەم (قورئانہ) ت بو بنیردری ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ بہ لام پەر حمہ تیک بوو لہ لایہن پەر و ہر دگاتہوہ (بوت نیر درا) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ کہ واتہ ہەر گیز مہ بہ بہ پشتیوان بو بی بروایان ﴿وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وہ با (بی بروایان) بہر گریت نہ کہن لہ (گہ یاندنی) ثایہ تہ کانی خوا ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ دوا ئەوہی دابہ زینراوہ بوت ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ بانگی (خہ لک) بکہ بو لای پەر و ہر دگارت ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمَشْرِكِينَ﴾ وہ لہ ہاوبہش دانہ ران مہ بہ ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وہ لہ گہ ل خوا دا ہیج پەر ستر اوئیکی تر مہ پەر ستہ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہیج پەر ستر اوئیکی راست و بہ ہق نی یہ جگہ لہ خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ ہہ موو شتیک لہ ناو دہ چی جگہ لہ رووی پیروزی ئەو نہ بیئت (لہم ثایہ تہ پیروژہ دا جینگیر کردنی سیفہ تی (وجہ - روو) بو خوا ی گہ ورہ ہاتوہ، بہ لام بہ شیوہ یہ ک کہ شایستہی گہ ورہی و تہ او ی زاتی خوا بیئت، بہ بی ہیج لیچواندن و لیکدانہ و ہیہ ک، بروامان پیہ تی و چوئہ تہ کە ی نازانین) ﴿لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ بریارو حوکم تاییہ تی خواہو تہ نہا بو لای ئەویش دہ گہرینرینہوہ ﴿۸۸﴾

سورہ تی العنکبوت

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشنده ی میہرہ بان

﴿الْعَرَّة﴾ بہ (ئہ لیف ، لام ، میم) دہ خوئرتتہوہ خوا زانترہ بہ ماناکہ ی بو زانیاری زیاتر سہیری سہرہ نای سورہ تی (البقرہ) بکہ ﴿أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَتْرَكُوا﴾ نایا خہ لک وا دہ زانن کہ وازیان لی دہ ہیتری ﴿أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا﴾ ئە گہر بلین بروامان ہیناوہ ﴿وَهُمْ لَا يُفْقَهُونَ﴾ ئیتر ئەوان تاقی نا کرینہوہ ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سوئند بہ خوا بینگومان کہ سانی پیش ئەوانمان تاقی کردہوہ (ئہ مانیش تاقی دہ کہینہوہ) ﴿فَلْيَعْمُرِ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ئەمجا بینگومان خوا ئەو کہ سانہی راستیان کرد دیاری دہ کات ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ دروزنہ کانیش دیاری دہ کات (دہ ناسرین) ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ یا ئەوانہی خراپہ کان دہ کہن وایان زانیوہ ﴿أَنْ يَسْبِقُونَا﴾ کہلہ دہ ستمان دہر دہ چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ زور خراپہ ئەو بریارہی دہیدن ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ﴾ ہەر کہس ئومیدی وایہ بگات بہ دیداری خوا (با بہ ندایہ تی خوا بکات) ﴿فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ چونکہ بہ راستی کاتی دیاری کراوی خوا ہہر دیت ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ تہ نہا خواہہ بیسہری زاناو ناگادار ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾ وہ ہەر کہس جیہاد بکاو تی بکوشی ئەوہ تہ نہا بو خوی تی دہ کوشی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنِيَّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ بہ راستی خوا لہ ہہ موو جیہانیان بی نیاز و دہولہ مہندہ ﴿۸۹﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و ه ئه‌وانه‌ی باوه‌رپان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوهه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ بینگومان خرابه‌کانیان ده‌سپرینه‌وه لییان ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌باشتر له‌وه‌ی که کردویانه پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ وه فرمانمان داوه به‌ئاده‌می که چاکه له‌گه‌ل دایک و باوکی دا بکات ﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ وه ئه‌گه‌ر (دایک و باوکت) هه‌ولیان له‌گه‌ل دای بوئ هه‌وه‌ی که هاوبه‌شم بو بریار بده‌ی ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که هه‌یچ زانیاریه‌کت نی‌یه‌ ده‌رباره‌ی ﴿فَلَا تَطْغَبْهُمَا﴾ ئه‌وه به‌گوئیان مه‌که ﴿إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾ ته‌نها بو لای منه‌گه‌رانه‌وه‌تان (له‌دوا رپورژدا) ﴿فَأَنْتَبِكُمْ يَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه‌وسا هه‌والتان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وانه‌ی ده‌تانکرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رپان هیناوه و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوهه ﴿لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾ بینگومان ده‌یان خه‌ینه‌ریزی پیاو چاکانه‌وه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ هه‌ندی له‌خه‌لکی ده‌لین باوه‌رمان به‌خوا هیناوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ ئه‌مجا کاتی سزا بدری له‌پیناوی خودا (له‌لایه‌ن کافرانه‌وه) ﴿جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ﴾ نازارو سزای خه‌لکی وه‌کو نازارو سزای خوا داده‌نی ﴿وَلَنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ وه ئه‌گه‌ر له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار ته‌وه‌سه‌ر که‌وتنیک بیت ﴿لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ دلنیا به‌ئوانه‌ ده‌لین بینگومان ئیمه له‌گه‌ل ئیوه‌دا بووین ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ﴾ نایا خوا زاناو ئاگادار تر نیه ﴿بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ به‌وه‌ی له‌دل و ده‌رونی هه‌موو که‌س دایه ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بی‌خوا چاک ده‌زانی ئه‌وانه‌ی باوه‌رپان هیناوه کین ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ وه‌چاک ده‌زانی دو‌وروانیش کین ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌وانه‌ی بی‌برو ابوون ووتیان به‌وانه‌ی ئیمان دار بوون ﴿اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا﴾ شوین رینگا و ریبازی ئیمه‌بکه‌ون ﴿وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ﴾ و تاوانه‌کانتان به‌ئه‌ستوی ئیمه ﴿وَمَا هُمْ بِحَمِيلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِن شَيْءٍ﴾ ئه‌وانه (بی‌بروایان) هه‌یچنیک له‌تاوان و گوناوه‌ی ئه‌وان (باوه‌رداران) هه‌لناگرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به‌راستی ئه‌وانه‌ دروزن ﴿وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ﴾ سویند به‌خوا (بیباوه‌ران) باری گرانی (کوفرو تاوانی) خو‌یان هه‌لده‌گرن ﴿وَأَثْقَالَ مَعَ أَثْقَالِهِمْ﴾ وه‌باری گرانی (خه‌لکانی) تریش له‌گه‌ل باری گرانی خو‌یان دا (هه‌لده‌گرن) ﴿وَلَيَسْئَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه به‌راستی له‌رپورژی قیامت دا پرساریان لی‌ده‌کری ﴿عَمَّا كَانُوا يَفْرَتُونَ﴾ له‌و درو و ده‌له‌سانه‌ی له‌دونیا دا هه‌لیان ده‌به‌ست ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ سویند به‌خوا نوو حمان نار دبولای گه‌له‌که‌ی (به‌پنغه‌مبه‌ری) ﴿فَلَيْتَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ ئه‌مجا ئه‌ویش مایه‌وه له‌ناویان دا نوسه‌د و په‌نجا سال (هه‌زار سال په‌نجا که‌م) ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ له‌ئاکامدا لافاو و زریان له‌ناوی بردن له‌کاتیکدا ئه‌وان سته‌مکار بوون ﴿

﴿فَأَجْنِبْنَاهُ وَاصْحَبْ السَّفِينَةَ﴾ نه مجا ئه و (نوح) و كه سانيك له كه شتیه كه دا بوون رزگارمان كردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وه ئه و (كه شتی یه) مان كرد به نیشایه ك بو جیهانیان ﴿وَإِذْ هَمَّ إِذْقَالَ
 لِقَوْمِهِ﴾ وه (ئه ی موحه ممه د ﷺ) باسی) ئییراهیم بکه کاتی به گه له که ی ووت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ﴾
 خوا بپه رستن ولی ی بترسن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه وه چاکتره بو ئیوه نه گهر
 ئیوه بزائن ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَوتُنَا﴾ به راستی ئیوه له جیاتی خوا بتانیک ده په رستن
 ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَارًا﴾ وه ئیوه درویه کی گه وره هه لده به ستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ به راستی
 نه وانه ی که ئیوه ده یان په رستن بیجگه له خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن رزق و روزی ئیوه
 بدن ﴿فَاتَّبِعُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ﴾ که واته داوای رزق و روزی له خوا بکه ن ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾
 وه ئه و په رستن و هه ر سو باسی نه ویش بکه ﴿إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ته نها بولای ئه و ده گه ریترینه وه
 (له قیامه تدا) ﴿وَإِن تَكْفُرُوا﴾ وه نه گه ر ئیوه باوهر نه هینن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ﴾ نه وه
 نوممه تانی پیش ئیوه ش باوهر یان (به پیغه مبه ره کانیان) نه هینا ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾
 وه پیغه مبه ر ته نها را گه یانندی ناشکرا و پرونی له سه ره ﴿أُولَئِكَ يَرَوْنَ﴾ ئایا نه وانه سه رنجیان نه داوه
 ﴿كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ که چو ن خوا دروستکراوان به دی ده هینیت ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ له پاش
 (نه مان) ده به هینیت وه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بیگومان نه و (زیندوو کردنه وه) بو خوا ئاسانه ﴿وَ
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی برو ن بگه رین به زه وی دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾
 و سه رنج بدن که چو ن دروستکراوه کانی له سه ره تا وه به دی هینا وه ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ﴾ له پاشان
 هه ر خوا به دی هینانی دوا روزیش به دی دینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به توانایه
 به سه ره موو شتیکدا ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ (خوا) سزای هه ر که سینک ده دات که بیه وی ﴿وَرَحْمَهُ
 مَن يَشَاءُ﴾ وه ره حمیش ده کات به هه ر که سی که بیه وی ﴿وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ وه ته نها بولای خوا
 ده گه ریترینه وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه ئیوه ناتوانن له ده ست خوا ده ر بازین ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ﴾ نه له زه وی دا و نه له ئاسماندا ﴿وَمَا لَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه بو ئیوه نی یه جگه له خوا ﴿مِن
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دؤست و یار مه تی ده ریک ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ وه نه وانه ی که
 به نیشانه کانی خوا و دیداری باوهر یان نی یه ﴿أُولَئِكَ يَكْفُرُوا بِرَحْمَتِي﴾ ئانه وانه له به زه بی من (خوا)
 نائومید ده بن ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه نه وانه سزای به سو و سه ختیان بو هیه ﴿۳۹﴾

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ ئەمجا وه لآمی گه له که‌ی ئەو (ئیبیراهیم) ته‌نھا ئەوه بوو که ووتیان
 ﴿أَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ﴾ (ئیبیراهیم) بکوژن یا بیسوتینن ﴿فَأَجَبَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ﴾ خواش ئەوی رزگار
 کرد له و ناگره ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ بینگومان له و (رزگار کردنی ئیبیراهیم) دا ﴿لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ چەند
 نیشانە و بەلگه هه‌یه بو که سانی باوهر ده‌هینن ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ وه (ئیبیراهیم)
 ووتی بینگومان ئەوه‌ی ئیوه هه‌لتان بژاردوو له جیاتی خوابتانیکن ﴿مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 له‌به‌ر خوشه‌و‌یستی نیوانتان له‌ژیانی دنیا (ده‌یانپه‌رستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾
 له‌پاشان له‌پوژی دوایی دا هه‌ندیکتان بیزاری ده‌رده‌پرن له‌هه‌ندیکی ترتان (دان نانین به‌یه‌کتی دا)
 ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ وه نه‌فرین له‌یه‌کتی ده‌که‌ن ﴿وَمَا أُولَئِكَ إِلَّا كَانُوا فِي أَعْيُنِنَا﴾ جیگاشتان ناگری
 دۆزخه ﴿وَمَا لَكُم مِّن نَّصِيرِينَ﴾ وه هیچ یارمه‌تی ده‌ریکیشان نی‌یه ﴿فَقَامَ لَهُ لُوطٌ﴾
 ئەمجا لوط باوهری به‌و (ئیبیراهیم) هینا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي﴾ وه (ئیبیراهیم) ووتی بینگومان
 من کوچ ده‌که‌م بو‌لای په‌روه‌ردگارم (له‌بابله‌وه بو‌شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به‌پراستی
 ته‌نھا ئەو زالی به‌ده‌سه‌لانی کار دروسته ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ وه به‌خشیمان به‌ئو
 (ئیبیراهیم) ئیسحاق (ی‌کوپی) و به‌عقوب (ی‌کوهرزای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾
 وه پینغه‌مبه‌ریتی و کتیبمان پریاردا له‌نه‌وه‌کانی (ئیبیراهیم) دا ﴿وَأَنبَأَتْهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا﴾ وه له‌دونیا‌دا
 پاداشتمان دایه‌وه ﴿وَأَنبَأَتْهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ﴾ وه به‌پراستی ئەو له‌پوژی دوایشدا له‌پیاو چاکانه
 ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ (باسی) لووطیش بکه‌کاتی به‌گه‌له‌که‌ی ووت ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ﴾
 بینگومان ئیوه کارینکی ناشیرین و قیزه‌ون ده‌که‌ن (که‌نیربازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾
 له‌جیهاندا که‌س پیش ئیوه ئەو کاره‌ی نه‌کردوو ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ﴾ ئیوه‌نیربازی ده‌که‌ن
 ﴿وَتَقَطُّعُونَ السَّبِيلَ﴾ وه‌رینگاده‌گرن (له‌ریبواران) ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ﴾ وه له‌نادی و شوینی
 کۆبونه‌وه‌تاندا هه‌موو خرابه‌یه‌که‌ ده‌که‌ن ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ که‌چی وه‌لامی گه‌له‌که‌ی ته‌نھا
 ئەوه بوو که ووتیان (به‌لووط) ﴿أَن تَبْتَاعُوا اللَّهَ﴾ سزای خوامان بو‌بینه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 ئە‌گه‌ر تو له‌پراست گۆیانی ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي﴾ (لووط) ووتی ئە‌ی په‌روه‌ردگارم یارمه‌تیم‌ده
 (وزالم بکه) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ به‌سه‌ر ئەو گه‌له‌خرابه‌کاره‌دا ﴿

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ وہ کاتیک نیرا وہ کانی ئیمہ مژده‌ی (به‌خشینی ئیسماعیل) یان
 دا به‌ئیراھیم ﴿قَالُوا إِنَّمَا مَهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ ووتیان بیگومان ئیمہ له‌ناوبه‌ری دانیشتوانی ئم
 شاره‌ین (سه‌دوم) ﴿إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ﴾ به‌راستی دانیشتوانه‌کی سته‌مکار بوون ﴿قَالَ
 إِنَّ فِيهَا لُوطًا﴾ (ئیراھیم) ووتی بیگومان لووط له‌و (شاره) دایه ﴿قَالُوا لَنْ نَعْلَمَ بِمَنْ فِيهَا﴾ ووتیان
 ئیمہ چاک ده‌زاین کئی لئیہ ﴿لَنْ نَجِدَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا تُهْرًا﴾ سوئند به‌خوا ئیمہ لووط و ئه‌ندامانی
 خیزانه‌کی رزگار ده‌که‌ین جگه‌ ژنه‌کی ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که له‌جیماوان (تیاجووان)
 ده‌بیت ﴿وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا﴾ کاتی نیراوه‌کانمان هاتن بو لای لووط ﴿سَيِّئًا بِهِمْ
 وَصَافٍ بِهِمْ ذُرِّيًّا﴾ پیان تیکچوو و زور دل‌تنگ و نارحمت بوو ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾
 ووتیان مه‌ترسه‌خه‌م مه‌خو (چونکه) ﴿إِنَّمَا تُجْوَكُ وَأَهْلُكَ إِلَّا أَمْرًا تُكُ﴾ بیگومان ئیمہ تو و خیزانه‌که‌ت
 رزگار ده‌که‌ین جگه‌ له‌ژنه‌که‌ت نه‌بیت ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که‌ئه‌و له‌جیماوان (تیاجووان) ده‌بیت ﴿وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ به‌راستی ئیمہ ده‌بارئین به‌سه‌ر دانیشتوانی ئم شاره‌دا ﴿رِجْرًا مِنَ
 السَّمَاءِ﴾ سزایه‌ک له‌ئاسمانه‌وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌سنوورو فه‌رمانی (خوا)
 ده‌رچوون ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَا مَنَافِئَ آيَةِ بَيْتِكَ﴾ سوئند به‌خوا بیگومان له‌و شاره (ویران کراوه‌دا)
 نیشانه‌وپه‌ندیکی دیارمان به‌جی هیشت ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بو‌گهل و کومه‌لی که‌ژیربن ﴿وَأَلَىٰ مَدْيَنَ
 أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه‌بو‌خهلکی مه‌دیه‌نیش شوعه‌یبی بریانمان (نارد) ﴿فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾
 ووتی ئه‌ی گه‌له‌که‌م خوا به‌رستن ﴿وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ و به‌هیواو ئومیدی رۆژی دوایی بن ﴿وَلَا
 تَعْتَوِفِ الْأَرْضَ مُفْسِدِينَ﴾ وه‌خرابه‌کاری رۆچوو مه‌بن له‌زه‌وی دا ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾
 به‌لام ئه‌وان باوه‌ریان پی نه‌هینا ئه‌وسا بوومه‌له‌رزه‌به‌تینه‌که‌گرتنی (لیی دان) ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جَنِّمِينَ﴾ به‌هوی ئه‌وه‌وه له‌خانوه‌کانی خویندا ئه‌ژنویان دا دابوو مردن ﴿وَعَادًا وَثَمُودًا﴾
 وه‌گه‌لی عاد و سه‌موودیشمان (له‌ناو برد) ﴿وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْأَلِكِنَا﴾ به‌راستی
 (ئه‌وله‌ناوبردنه) رپوون بووه‌ته‌وه‌بوتان له‌شوئنه‌واره (ویرانه) کانیه‌وه ﴿وَرَبَّانِي لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَغْمَاهُمْ﴾
 شه‌یتان کرده‌وه خرابه‌کانیانی بو‌پازاندبوونه‌وه ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ﴾
 به‌هوی ئه‌وه‌وه به‌رگری کردن له‌رنگای راست له‌کاتیکدا ئه‌وان توانای بیر کردنه‌وه‌یان هه‌بوو (ژیر
 بوون) ﴿۳۸﴾

﴿وَقَرُونِمْ وَفَرَعُونِمْ وَهَمَانِمْ﴾ هه‌روه‌ها قاروون و فیرعه‌ون و هامانیشمان (له‌ناو برد) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی موسا هات بو ناویان به‌چند مو عجزیه‌یه که‌وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌لام نه‌وان خوینان به‌گه‌وره زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ﴾ نه‌شیانتوانی له‌ده‌ستمان ده‌رچن ﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ﴾ نه‌وسا نیمه هه‌ریه‌ک له‌وانمان به‌تاوانی خوئی سزادا (له‌ناومان بردن) ﴿فِينَهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ جا هه‌ندیکیان بایه‌کی به‌هیزمان نارده سه‌ریان به‌ورده به‌رده‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وه هه‌ندیکی تریان پیاه‌له‌شاخانیک و ده‌نگیکی گه‌وره له‌ناوی بردن ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ﴾ وه هه‌ندیکیشیانمان به‌ناخی زه‌وی دا برده خواره‌وه ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا﴾ وه هه‌ندیکی ترمان له‌وان له‌ده‌ریادا نو قم کرد ﴿وَمَا كَانُوا اللَّهُ لِيُظْلَمَهُمْ﴾ خوا سته‌می لی نه‌کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لکو خوینان سته‌میان له‌خوینان کرد ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وینه‌ی که‌سانی که‌بیجگه له‌خوا په‌رستراوانیک بو خوینان داده‌نین ﴿كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا﴾ وه‌کو جالجالو که‌وایه که‌مالیکی (بو خوئی) په‌خساندوه ﴿وَأَنْ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبِئْسَ الْوَعْدُ الَّذِينَ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر بزاسن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بیگومان خوا ده‌زانی ﴿مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه‌وان له‌جیاتی خواچی ده‌په‌رستن و هاواری لی ده‌که‌ن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ه‌ر نه‌و (خوایه) زالی به‌ده‌سه‌لاتی کار دروست ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ نه‌و وینه‌و نموونانه بو خه‌لکی دینینه‌وه ﴿وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ ته‌نها زانیان له‌وانه تیده‌گه‌ن ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾ خوا ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌حق و راستی دروست کردوه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه هه‌یه بو په‌رواداران ﴿أَتَلُّ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ بیخوینه‌ره‌وه نه‌و قورئانه‌ی که‌وه‌حی کراوه بؤ ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ وه‌نوئز بکه ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ بیگومان نوئز به‌رگری (نوئز‌گه‌ر) ده‌کات له‌کاری ناشیرین و ناپه‌سه‌ند (خرابه) ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وه‌زیکر و یادی خوا گه‌وره‌تره (له‌هه‌موو شتیک) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش ده‌زانی‌ت به‌هه‌ر کاریک که‌ئیوه ده‌یکه‌ن ﴿۱۹﴾

﴿وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ده‌مه‌قالی و موجداه‌له مه‌که‌ن له‌گه‌ل‌ خاوه‌نی کتیبه‌ ئاسمانیه‌ کاندا
 ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به‌ جوانترین شیوه‌ نه‌بیئت ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ جگه‌ له‌ وانه‌یان که
 سته‌میان کرد (له‌ ئیوه) ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا﴾ وه‌ (به‌ خاوه‌ن کتیبه‌ کان) بلین باوه‌رمان هیناوه
 به‌وه‌ی نیردراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو‌ ئیمه‌ ﴿وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و (به‌وه‌ش) نیردراوه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو‌ ئیوه
 ﴿وَالْهَنَاءِ وَالْهَكْمِ وَجِدْ﴾ وه‌ خوای ئیمه‌ و خوای ئیوه‌ به‌ کیکه‌ ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه‌ ئیمه‌ بو‌ نه‌و
 (خوا) گه‌ردن که‌ چین ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ هه‌روه‌ك (پیغه‌مبه‌رانی پیشوو) قورئانمان
 بو‌ تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) نارده‌ خواره‌وه‌ ﴿قَالِ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ﴾ جائه‌و که‌ سانه‌ی که‌
 کتیبمان پیداون ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ (هه‌ندیکیان) باوه‌ر به‌و (قورئانه‌) ده‌هینن ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾
 وه‌ له‌مانه‌ش (بت په‌رسته‌کانی عه‌ره‌ب) که‌سانی بروای پی‌ ده‌هینیت ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ﴾
 ته‌نھا پی‌ باوه‌رانی (رؤچوو) دان ناینن به‌ نایه‌ته‌کانی ئیمه‌دا ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ﴾
 وه‌ تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پیش نه‌م (قورئانه‌) هیچ کتیبیکت نه‌ده‌خوینده‌وه‌ ﴿وَلَا تَخْطُطُ رِيسْمًا﴾
 وه‌ به‌ده‌ستی راستت نه‌تنو‌سیووہ ﴿إِذَا لَازَتْكَ الْمُضِلُّونَ﴾ (ئه‌گه‌ر وابوايه‌) ئه‌و کاته‌ ناراسته‌کان
 (بی‌ بروایان) ده‌که‌وتنه‌ گومانه‌وه‌ ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ (نه‌خیر وانیه‌ گومان ده‌به‌ن) به‌لکو قورئان
 نیشانه‌کانی ناشکران ﴿فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ له‌ دل و ده‌رونی که‌سانیکدایه‌ که‌ زانستیان پی‌
 دراوه‌ (له‌ لایه‌ن خواوه‌) ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ ته‌نیا سته‌مکاران دان ناینن به‌ نیشانه‌کانی
 ئیمه‌دا ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه‌ ووتیان ئه‌وه‌ بو‌ چند موعجیزه‌ و به‌لگه‌یه‌ك
 دانابه‌زینری بو‌ سه‌ری (موحه‌مه‌د ﷺ) له‌ لایه‌ن په‌روه‌ر دگاریه‌وه‌ ﴿قُلْ إِنَّمَا آيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلنی
 (پیشان هینانه‌ خواره‌وه‌ی) موعجیزه‌کان ته‌نیا له‌ لایه‌ن خواوه‌یه‌ ﴿وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه‌ به‌راستی
 من ته‌نھا ترسینه‌ریکی ناشکرام ﴿أُولَئِكَ فِيهِمْ﴾ ئایا بو‌ ئه‌وان به‌س نییه‌ ﴿أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ
 الْكِتَابَ بُشْرًا لِمَنْ عَلِمَهُ﴾ که‌ ئیمه‌ قورئانمان نارده‌ته‌ خواره‌وه‌ بو‌ سه‌ر تو، ده‌خوینریته‌وه‌ به‌سه‌ریاندا
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌م قورئانه‌دا به‌زه‌یی و په‌ند و ناموزگاری
 هه‌یه‌ بو‌ باوه‌رداران ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ﴾ بلنی (پیشان) خوا به‌سه‌ ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِدًا﴾ بو‌ شایه‌تی
 دان له‌نیوان من و ئیوه‌دا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ده‌یزانی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه‌ که‌سانی که‌ باوه‌ریان هیناوه‌ به‌ به‌تال و بی‌ باوه‌رپوون به‌خوا
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌نھا ئه‌وانه‌ن زه‌ره‌مه‌ندان ﴿۵۲﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به پهله داوای (هینانی) سزات لسی ده کهن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ﴾
 نه گهر ماوهی دیاری کراو نه بوایه (بو سزادانی نه وانه) بیگومان سزاکه یان بو ده هات ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً
 وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ وه به راستی له نا کاودا نه و سزایه یان بو دی که نه وان ههستی بی نا کهن ﴿يَسْتَعْجِلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ﴾ به پهله له تو داوای (هینانی) سزاده کهن ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ که به راستی دوزخ
 دهوری کافرانی داوه ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ﴾ له رورژیکدا سزادایان ده پوشتی ﴿مِنْ قَوْفِهِمْ وَمِنْ
 تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ﴾ له لای سه ریانه وه و له ژیر پیانه وه ﴿وَيَقُولُ دُوًّا مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وه (خوا) ده فهر موی:
 به چیژن تولهی نه و کرده وانه ی که له دونیادا ده تان کرد ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی بهنده کانم که
 باوه رتان هیناوه ﴿إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ﴾ بیگومان زوی من پان و فراوانه ﴿فَأَيَّتِي فَاعْبُدُونَ﴾ که واته ههر
 من به رستن ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه موو کهس مردن ده چیژی و ده مرئی
 پاشان بو لای نیمه ده گهرینرنه وه ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کهسانی که باوه رپان
 هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کردوه ﴿لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا﴾ سویند به خوا له کوشکه به رزه کانی
 به هه شتدا نیشته جیان ده که یین ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان به ژیریاندا دین و ده چن
 ﴿خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ بی برانه وه تیابدا ده میننه وه نای چند چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَالَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه وانه ی دانیان به خویندا گرت و تهنه پشستیان به په روه ردگاریان
 به ست ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِقْلَهَا﴾ زور گیان له بهر (زینده وهه) هه یه روزی خوی هه لئاگری
 و کوی ناکاته وه (بو داهاتوو) ﴿اللَّهُ يَزُرُّهَا وَإِيَّايَ أَكْرَهُ﴾ خوا روزی نه و (گیان له بهرانه و) و ئیوه یش ده دات
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نه وه بیسه ری زانا ﴿وَلَيِّنَ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند
 به خوا نه گهر به رسیار له و (بی باوه رانه) بکه یت کی ناسمانه کان و زوی دروست کردوه
 ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و رورژ و مانگی رامهیناوه و خستویه تیه خزمه تیانه وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنىٰ يُوَفَّقُونَ
 بِيْغُومَانِ دَه لَيْنِ خَوَا دَه ی كه واته چون (له به رستنی خوا) لادران ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا روزی فراوان ده کات بو ههر کهس له بهنده کان که بیهوی یا بوی کهم ده کات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿وَلَيِّنَ سَأَلْتَهُمْ﴾ وه نه گهر به رسیاریان لی
 بکه یت ﴿مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ کی له ناسمانه وه باران ده بارینی ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا﴾ نه مجا
 به و بارانه زوی مردووی بی زیندوو ده کاته وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بیگومان ده لین خوا ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 (نه ی موحه ممه د ﷻ) بلی هه موو سوپاس ههر بو خوایه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به لام زوربه یان
 ژیریان به کار ناهینن ﴿۳۳﴾

﴿ وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ ﴾ و ه ژیانسی ئه م دونیا یه ته نها رابوار دنیکی بی هوده و یاری (منالانه)
 ﴿ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَیْوَانُ ﴾ و ه به راستی مالی قیامت هه ر ئه وه یه ژیانسی (راسته قینه) ﴿ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴾
 ئه گه ر ئه وان بیانز انیا یه ﴿ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ ﴾ ئه مجا کاتی ئه و (بی باوه پرانه) سوار که شتی ده بن ﴿ دَعَوْا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ﴾ (و ترسان له نوم بوون) ته نها هاوار له خواده که ن به دلسوژی و گه ر دن که چیه وه
 ﴿ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ ﴾ که چی کاتی خوا رز گاریان ده کات و ده گه نه وه ووشکانی ﴿ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴾
 کتوپر ئه وان هاوبه ش بو خوا داده نین ﴿ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْتَهُمْ وَلِيَسْتَمْتِعُوا ﴾ (وازیان لی بهینه) با دان
 نه نین به وهی ئیمه پیمانان، وه له زه ت ببه ن له ژیان ﴿ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴾ جا له مه ولا ده زانن (ئه نجامی
 ئه و کرده و خرابانه یان چی ده بی) ﴿ أُولَئِكَ رَوْا ﴾ ئایا نه یان زانیوه و سه رنجیان نه داوه ﴿ أَنَا جَعَلْنَا
 حَرَمًا آمِنًا ﴾ که ئیمه (شاری مه ککه) مان کردو ته جینگایه کی ریز گیراوی بی ترس و پیر ئاساشیش
 ﴿ وَتَحَظَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ﴾ له کاتیکدا له ده ور و به ری ئه واندا خه لک ده فرینریت ﴿ أَفَبِالْبِطْلِ يُؤْمِنُونَ ﴾
 ده ی ئایا باوه ر به به تال ده هینن ﴿ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴾ وه سپله و پی نه زانن به رامبه ر نیعمه ته کانی خوا ی
 گه وره ﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴾ کی له و که سه سته مکار تره که در و به دم خوا وه هه لده به ستی
 ﴿ أَلَمْ يَكْذِبْ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ ﴾ یا باوه ر نه هینی به ئاینی راست کاتی بو ی هات ﴿ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴾
 ئایا جینگای مانه وه بو بی بروایان له دوزه خدا نیه ﴿ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا ﴾ وه که سانی که له پینا و
 ره زامه ندی ئیمه دا تیکوشانیان کردوه ﴿ لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ﴾ به راستی رینمونیان ده که بن بو رینگا
 چاکه کانی خو مان ﴿ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴾ وه بیگومان خوا له گه ل چاکه کار اندایه ﴿

سوره تی ﴿ الزُّمَرِ ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿ آتَتْ ﴾ به (ئه لیف، لام، میم) ده خوینریته وه خوا زانانتره به مانا که ی بو زانیاری زیاتر سهیری
 سه ره تای سوره تی (البقرة) بکه ﴿ عَلِيَّتِ الزُّمَرِ ﴾ روم شکینران و ژیر که وتن (فارس زال بو و
 به سه ریاندا) ﴿ فِي آذَانِ الْأَرْضِ ﴾ له نزیك ترین خاکیان (له مه ککه وه یا له ولاتی فارسه وه)
 ﴿ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ ﴾ وه رومه کان دوا ی تیشکانیان ﴿ سَيَعْلَمُونَ ﴾ له داهاتوودا سه ر ده که ون
 (به سه ر فارسه کاندا) ﴿ فِي بَضْعِ سِنِينَ ﴾ له ماوه ی چند سالتیکدا (له نیوان ۳ تا ۹ سالدا)
 ﴿ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ ﴾ هه موو کاروبار ته نها به ده ست خوا یه له پیش (سه ر که وتن)
 وله دوا (سه ر که وتنیش) ﴿ وَتَوْمِيذٍ يُفْرِخُ الْمُؤْمِنُونَ ﴾ وه له و روزه ی (رومه کان سه رده که ون)
 ئیمانداران دلخوش ده بن (چونکه رومه کان خاوه ن نامه ی ئاسمانی بوون) ﴿ يَنْصُرِ اللَّهُ ﴾
 به سه ر خستنی خوا (بو رومه کان) ﴿ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ ﴾ خوا هه ر که سی بویت سه ریده خات
 ﴿ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴾ وه هه ر ئه وزالی بالاده ستی میهره بانه ﴿

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ * ئەو‌ه به‌لێنی خوایه (که پرۆمه‌کان سه‌ربخات) خوایش پێچه‌وانه‌ی به‌لێنی
 خوی ناکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ * به‌لام زۆربه‌ی خه‌لك نازانن ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ * ته‌نها پر‌واله‌تی ئەم ژیا‌نی دونیا‌ده‌زانن ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾ * به‌لام بی‌ئاگان له‌ پرۆزی
 دوایی ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ * ئایا ئەوانه‌ له‌ ده‌روونی خویاندا بیریان نه‌کردۆته‌وه‌ ﴿مَّا خَلَقَ اللَّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ * که خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئەوه‌ی له‌ نێوانیاندا به‌ دروستی نه‌کردوه‌وه‌
 ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ * به‌هه‌ق و راستی نه‌بیت، وه‌ بو‌ ماوه‌یه‌کی دیاری کراو ﴿وَاتَّكِبَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ *
 بێگومان زۆرێک له‌ خه‌لك ﴿يَلْقَايَ رَبَّهُمْ لَكُفْرًا﴾ * باوه‌ریان نیه‌ به‌ خزمه‌ت په‌روه‌ر‌دگاریان بگه‌ن
 (له‌ دوا‌ پرۆزا) ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ * ئایا ئەوان به‌سه‌رزه‌ویدانه‌ گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ﴾ * بو‌ ئەوه‌ی بێنن سه‌رئه‌نجام ئەو (گه‌لانه‌ی کافر بوون) له‌ پێش ئەمان چۆن بووه‌ ﴿كَانُوا
 أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ * که زۆر به‌هێزتر بوون له‌ ئەمان (له‌ خه‌لكی مه‌ککه) ﴿وَأَنزَلْنَا الْأَرْضَ﴾ * و زه‌ویان
 کێلا (بو‌ کشت و کال) ﴿وَعَمَّرُوهَا أَكْثَرًا مِّمَّا عَمَّرُوهَا﴾ * و ئاوه‌دانیان کرده‌وه‌ زیاتر له‌ مان ﴿وَجَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ * وه‌ پێغه‌مبه‌رانیان بو‌ هات به‌ مو‌عجیزه‌ پر‌وونه‌کانه‌وه‌ ﴿فَمَا كَانُوا يَنْظُرُونَ﴾ *
 بو‌یه‌ خوا سته‌می لی نه‌کردوون (که له‌ ناوی بردوون) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ * به‌لام خویان
 سته‌میان له‌ خویان کرد ﴿ثُمَّ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَسْتَفْأَسُوا السُّوْأَى﴾ * پاشان چاره‌نووسی ئەوانه‌ی که تاوان
 و خراپه‌یان کرد سه‌خترین سزایه‌ (که دۆزه‌خه) ﴿أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ * له‌ به‌ر ئەوه‌ی باوریان نه‌هێنا
 به‌ ئایه‌ته‌کانی خوا ﴿وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ﴾ * وه‌میشه‌ گالته‌یان پی‌ ده‌کرد ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ * خوا
 له‌ سه‌ره‌تاوه‌ (ئاده‌می) دروستکرد ﴿فَتُرِيدُهُ﴾ * وه‌ له‌ پاش (مردنیش) دروستی ده‌کاته‌وه‌ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ *
 پاشان بو‌ لای ئەو (خوا) ده‌گه‌رینه‌وه‌ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ * وه‌ ئەو پرۆزه‌ی قیامه‌ت هه‌لده‌سی
 ﴿يَبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ﴾ * تاوانباران غه‌مبار و ناو‌مێند ده‌بن ﴿وَلَوْ يَكُن لَّهُمْ مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاؤُا﴾ * بێگومان له‌
 ناو په‌رستراوه‌کانیادا تکا‌کارانیک نیه‌ بو‌ ئەوان ﴿وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كُفْرِينَ﴾ * و ئەوان بی‌باوه‌ر
 ده‌بن به‌ په‌رستراوه‌کانیان (که کردبوونیان به‌ هاوبه‌شی خوا) ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ * ئەو پرۆزه‌ی
 که قیامه‌ت هه‌لده‌سی ﴿يَوْمَ يَذَّيْقُرُوتُ﴾ * (خه‌لك) له‌و پرۆزه‌دا جیا‌ده‌بنه‌وه‌ له‌ به‌ کتر ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ * ئەمجا که سانی که باوه‌ریان هێناوه‌و کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان کردووه‌ ﴿فَهُمْ فِي
 رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾ * ئەوان له‌ به‌هه‌شتدا دلخۆش ده‌کرین ﴿١٥﴾

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا﴾ به لام نه وانهی بی باوهر سوون و دانیان نه دهنا ﴿بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ﴾
 به نیشانه کانی نیمه و گه یشتن به پروزی دواپی ﴿فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ﴾ نا نه وانه له سزا (ی دوزهخ)
 دا ناماده ده کرین ﴿فَسُبْحٰنَ ٱللّٰهِ﴾ نه مجا پاک و بیگهردی خوا بلین ﴿حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ کاتی
 ئیواره تان لی دیت، وه کاتی به یانیتان لی ده بیته وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ وه سوپاس هر
 بو خواهیه له ناسمانه کان و زه ویدا ﴿وَعِشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ وه (پاکی و بیگهردی خوا بلین) له شه ودا
 و کاتی نیوه پروتان لی دیت ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (خوا) زیندوو له مردوو
 ده ردینی و مردوو له زیندوو ده ردینی ﴿وَيُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ وه زوی زیندوو ده کاته وه له پاش
 مردن و وشک بوونی ﴿وَكَذٰلِكَ نُخْرِجُكَ﴾ وه هر به وجوره ئیوهش ده ده هیترین (له گوره کانتان) ﴿وَمِنْ
 ءَايٰتِهٖۤ اَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ له نیشانه کانی نهو (خوایه) که ئیوهی له خاک دروست کردوو
 ﴿ثُمَّ اِذَا اَنْشَرْتُمْ بَشَرًا تَنْتَشِرُونَ﴾ له پاش (ماویهك) کتوپر ئیوه ناده مین و بلا بوونه ته وه له زه ویدا ﴿وَمِنْ
 ءَايٰتِهٖۤ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ﴾ وه له نیشانه کانی نهوه (نیشانه کانی خواهیه) که بوی دروست کردوون
 ﴿مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِيَتَسَكَّنُوْا اِلَيْهَا﴾ له (ره گه زی) خو تان هاوسه رانیک بو نه وهی نارام بگرن له لایان
 دا ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ وه خو شه ویستی و به زه یی خستوته نیوانتان ﴿اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ
 يَّتَفَكَّرُوْنَ﴾ به راستی له وه دا به لگه و نیشانه ی زور هه یه بو که سانی که بیرده که نه وه ﴿وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ
 خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ وه له نیشانه کانی (ده سه لاتی) نهوه دروست کردنی ناسمانه کان و زه وی
 ﴿وَ اٰخْتَلَفَ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوٰنِكُمْ﴾ و جیاوازی زمانتان و ره گه زتان ﴿اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّلْعٰلَمِيْنَ﴾ به راستی
 له وه دا (باسکرا) به لگه ی زور هه یه بو زانایان ﴿وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ وه له نیشانه کانی
 نه وه، خه و تنتان به شه و و پروژدا ﴿وَ اٰتِغَاوْكُمْ مِنْ فَضْلِهٖۤ﴾ وه هولدانتان (له پروژدا) بو به هره
 وهر گرتن له به خششی (پروزی) خوا ﴿اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ﴾ به راستی له وه دا به لگه و
 نیشانه ی زور هه یه بو کومه لی بیستن ﴿وَمِنْ ءَايٰتِهٖۤ رِيْضُكُمْ بِالْبِرِّ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ له نیشانه کانی
 (خوایه) که هوره بروسکه تان نشان ده دات بو ترسان و ئومید (ترسان له هوره بروسکه و ئومیدی
 بارانبارین) ﴿وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً﴾ له ناسمانه وه باران ده بارینی ﴿فِيْحِيۤ اِلَيْهِۤ بِهٖ الْاَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که
 زوی دوا ی مردنی به هوی نهو بارانه وه ده بوژینیته وه ﴿اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ﴾ به راستی له وه دا (که باسکرا)
 ﴿لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ﴾ چهند به لگه و نیشانه هه یه بو نه وانهی ژیریان به کار ده هیتن ﴿

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ و ه له نیشانه کانی نه وه ﴿أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ که ئاسمان و زهوی به فهرمانی نه وه و ه ستاون ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَا كَرَدَعَوْهُ مِنَ الْأَرْضِ﴾ پاشان کاتی (له رۆزی دواییدا) له زهوی یه وه بانگتان ده که ن ﴿إِذَا أَنْشَرْتُمْ فَخْرُجُونَ﴾ یه کسه ر ئیوه (له گۆره کانتان) دینه دهره وه ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ته نها هی خواهی ﴿كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ﴾ هه موویان هه ر بۆ نه وه (خوا) گهر دن که چن ﴿وَهُوَ الَّذِي بَدَأَ الْخَلْقَ﴾ نه وه (خوا) زاتیکه به دی هینانی دهس پیکردووه ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾ له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ﴿وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ نه م (دروست کردنه وه ی دووهم) لای خوا ئاسان تره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و هه ر بۆ نه وه (هه موو) سیفه تیکی به رزو بلند له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و هه ر نه وه زالی کار دروست ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ (خوا) نموونه یه کتان له خودی خو تاندا بۆ ده هینته وه ﴿هَلْ لَكُمْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ﴾ نایا له به نده کانتان دا هاوبه شانیک هه یه بۆ ئیوه ﴿فِي مَا رَزَقْتُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ﴾ له و رۆزی و سامانه ی به ئیوه مان دا بوو به جوړی ئیوه و نه وه به ندانه تیایدا یه کسان بن ﴿تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ و له وان ده ترسن (حسابیان بۆ بکه ن) و ه کو ترستان له کهسانی وه ک خوتان ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ﴾ ئا به و جوړه نیشانه کان پروون ده که ینه وه (به دریزی باسی ده که ین) ﴿لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ بۆ کهسانی ژیریان به کار دهینن ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾ (وازیان لی بیته) به لکو نه وانه ی سته میان کرد شوین ئاره زوی خو یان که وتن ﴿يَعْبُرِ عَلَيْهِ﴾ بی شاره زایی و نه زانانه ﴿فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ نه مجا کی (ده توانی) رینموونی که سی بکات که خوا گوپرای کردبی ﴿وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ﴾ له کاتیکدا بۆ نه وان هیچ یار مه تی ده ریک نیه ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا﴾ که واته رووی خو ت ریک بکه ره ئابنی ئیسلام و پاک و راست بۆ خوا ﴿فَظَرَّتْ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (شوین ئابنی) یه کتابه رستی بکه وه، نه و ئابنه ی که خواهی گه وره (له سه ره تا وه) فتره تی پاک ی مروقی له سه ر دروست کردووه ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ ئابن و دروستکرا وه کانی خوا هیچ جوړ گورانی بونی یه ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ نه و (ئابینه ی باسکرا) هه ر نه وه ئابینی ریک و راسته ﴿وَلَكِنَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه ی ئاده می نازانن ﴿مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ به توبه کاربه وه شوین ئابن بکه ون، وه بۆ لای خوا بکه رینه وه و هه ر له ویش بترسن، وه به چاکی نویژه کانتان نه نجام بدن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و له هاوبه ش دانه ران مه بن ﴿مِنَ الَّذِينَ قَرَأُوا دِينَهُمْ﴾ له وانه ی که ئابینه که یان به ش به ش کرد ﴿وَكَانُوا شِعْبًا﴾ و بوون به چند کۆ مه ل وده سته یه که وه ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ هه ر کۆ مه لیکیان به و (ئابینه ی) خو یان دلخوشن ﴿

﴿وَإِذْ آمَسَّ النَّاسُ ضُرًّا﴾ و هه ر کاتی زیان (وگرانی و بی بارانی) بکه وی له خه لکی (هاوبه ش دانر بو خوا) ﴿دَعَا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ﴾ هاوار بو په روه ردگاریان ده بن و بو لای نه و ده گه ریته وه ﴿ثُمَّ إِذَا أَذَقَهُمْ مَتْنَهُ رَحْمَةً﴾ پاشان کاتی له لایه ن خویه وه ره حمه ت و ژبانی خوشیان پی بدات ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ کتوپر ده سته یه ك له وان ﴿بَرَّيْتَهُمْ يُشْرِكُونَ﴾ هاوبه ش بو په روه ردگاریان داده نین ﴿۳۳﴾ ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْتَهُمْ﴾ (لییان گه ری) با سپله و پی نه زان بن ودان نه نین به و چا کانه ی که نیمه پیمان داوون ﴿فَتَمَتَّعُوا﴾ جا بار ابویرن وله زه ت و هر گرن له ژبان ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ نه مجا له مه و دوا ده زانن (چیتان به سه ر دیت) ﴿۳۴﴾ ﴿أَمْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا﴾ نایا به لگه یه کمان بو نار دوون ﴿فَهُوَ يَخْتَكِمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ﴾ که ده ر باره ی نه وه ی نه وان کردویانه ته هاوبه شی خوا بدوی؟ ﴿۳۵﴾ ﴿وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً﴾ و ه کاتی ره حمه ت و چا که یه ك به خه لك بدین ﴿فَرِحُوا بِهَا﴾ پی دلخوش ده بن ﴿وَإِنْ نُصِيبَهُمْ سَيِّئَةً﴾ و ه نه گه ر زبانیکیان تووش بیست ﴿بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ﴾ به هوی کرده وی خرابیانه وه ﴿إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ﴾ کتوپر بی هیوا ده بن (له به زه یی خوا) ﴿۳۶﴾ ﴿أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نه وانه نه یان زانیوه که به راستی خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ روزی فراوان یان که م ده کات بو هر که س که بیه وینت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له وه دا (باسکرا) چه ندین به لگه هه یه بو نه وانه ی باوه ر ده هینن ﴿۳۷﴾ ﴿فَقَاتِلْ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ﴾ که واته خزم مافی خوی پی بده ﴿وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ هه روه ها هه ژار و پیوارانی که م ده ست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ نه وه بو که سانیک ره زامه ندی خویان ده وی چاکتره ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و هه ر نه وانه ن رزگار بووان ﴿۳۸﴾ ﴿وَمَا آتَيْتُم مِّن رِّبَا﴾ نه وه ی به ناوی سوود داوتانه (به خه لکی) ﴿لِيَرْبُوًّا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ﴾ بو نه وه ی زیاد بی له مال و سامانی نه و خه لکانه دا (زیاتر له وه داوتانه پیان بتان ده نه وه) ﴿فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه لای خوا هیچ زیاد ناکات (پاداشتی نییه) ﴿وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ﴾ و هه ر زه کات و خیریک که داوتانه و ﴿تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ مه به ستان ته نها ره زامه ندی خوا بووه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ﴾ نائه وانه (پاداشتیان) چه ند جاره ده که ینه وه ﴿۳۹﴾ ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ﴾ خوا زاتیکه نیوه ی به دی هیناوه له پاشان روزی پی داون ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ دواتر ده تان مرینسی له پاشان زیندووتان ده کاته وه ﴿هَلْ مِنْ شَرِكٍ آيَكُمْ مِّنْ﴾ نایا هیچ یه ك له و هاوبه شانیه ی بو خواتان دانه نا هه یه ﴿يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِمَّنْ شَاءَ﴾ هیچ شتی له وانه (ی خوا) بکات ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاکی و به رزی بو خوا له وه ی نه وان ده یکه نه هاوبه شی ﴿۴۰﴾ ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ خرابه (به لا و شیوان و دهر د) له وشکانی (زه وی) و دهر یادا دهر که و تووه ﴿بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾ به هوی نه و خرابانه ی خه لکی کردویانه ﴿لِيَذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ بو نه وه ی (توله ی) هه ندی له و (خرابانه ی) کردویانه پیان بچه ژنی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بو نه وه ی بگه ریته وه (له خرابه کاری) ﴿۴۱﴾

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی به‌زه‌ویدا بگه‌رین ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ﴾
 ئەمجا سه‌رنج بده سه‌رئه‌نجامی ئەوانه‌ی له‌پیش (ئیه‌وه) بوون چۆن بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ﴾
 كه‌ زۆربه‌یان هاوبه‌ش دانه‌ر بوون بۆ خوا ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ﴾ كه‌واته‌ رووی خۆت بكه‌ره
 ئایینی رێك و راست ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ له‌ پیش ئەوه‌ رۆژی بیست ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌ لایه‌ن
 خواوه‌ كه‌ گێرانه‌وه‌ی بۆ نییه‌ ﴿يَوْمَ يَذِبُ بَصَدْعُونَ﴾ له‌و رۆژه‌دا خه‌لكی جیائه‌بنه‌وه‌ له‌یه‌ كتر ﴿مَنْ كَفَرَ
 فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ هه‌ر كه‌س بی باوه‌ر بووبی ئەوه‌ (تۆ له‌ی) بی باوه‌ری به‌كه‌ی له‌سه‌ره‌ ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾
 هه‌ر كه‌س‌یش كرده‌وه‌ی چاكی كرده‌یت ﴿فَلَا نَفْسٍ يَمُدُّونَ﴾ ئەوه‌ شوین بۆ خۆیان (له‌ به‌هه‌شتدا)
 ئاماده‌ ده‌كه‌ن ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ ئەوه‌ی كه‌سانێ كه‌ باورپان هه‌تاوه‌و كرده‌وه‌ی
 چاكیان كرده‌وه‌ پادا‌شتیان بداته‌وه‌ ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له‌ میه‌ره‌بانێ و چاكه‌ی خۆی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾
 به‌راستی ئەو (خوا) بی باوه‌رانی خۆش ناوی ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه‌ له‌ نیشانه‌كانی ئەو (خواهه‌)
 ﴿أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾ كه‌ چه‌ند بایه‌کی مژده‌ده‌ر (به‌بارینی باران) ده‌نیری ﴿وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ بۆ ئەوه‌
 هه‌ندی له‌ (بارانی) به‌زه‌یی خۆیتان بی بچه‌ژی ﴿وَلِيَجْزِيَ الْفُلُكَ بِأَمْرِهِ﴾ و بۆ ئەوه‌ی كه‌شتیه‌كان به‌فه‌رمانی
 خوا (به‌و بایه‌) برۆن و بگه‌رین ﴿وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بۆ ئەوه‌ی به‌دوای رۆزی ئەو (خوا) دا بگه‌رین
 (له‌ ده‌ریادا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تا شوكرانه‌ بژیری خوا بن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سوینده‌ به‌خوا
 به‌راستی پیش تۆ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) نارومه‌مانه‌ ﴿رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ﴾ پینغه‌مبه‌رانیك بۆ لای گه‌له‌كانیان
 ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ئەمجا موعه‌جیزه‌ و به‌لگه‌ روونه‌كانیان بۆ هه‌تان (به‌لام باوه‌رپان نه‌هه‌تا)
 ﴿فَأَتَقَمَّتْ مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا﴾ ئەمجا تۆ له‌مان سه‌ند له‌وانه‌یان تاوانیان كرد ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه‌ یارمه‌تیدانی باوه‌رداران و سه‌رخه‌ستیان هه‌ق و مافیكه‌ له‌سه‌رمان ﴿اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ خوا
 زاتیکه‌ ئەو بایانه‌ ده‌نیریت ﴿فَتُثِيرُ سَحَابًا﴾ بۆ ئەوه‌ی هه‌وره‌كان بجه‌لینن (بگه‌رینن) ﴿فَيَسْطُرُهُ
 فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ ئەمجا ئەو (هه‌وره‌خوا) چۆن بیه‌وی بلاوی ده‌كاته‌وه‌ به‌ئاسماندا ﴿وَيَجْعَلُهُ رَسْفًا﴾ وه‌
 ئەو (هه‌وره‌) ده‌كاته‌ پارچه‌یه‌ك (وكۆیان ده‌كاته‌وه‌ له‌سه‌ر یه‌ كتر) ﴿فَتَرَىٰ الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ ئەمجا
 ده‌بینی قه‌تره‌ قه‌تره‌ی باران له‌ نیوانی هه‌وره‌كه‌وه‌ ده‌باریت ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ ئەمجا
 كاتی (خوا) ئەو بارانه‌ بیارینی بۆ (وولات و زه‌وی) هه‌ر كام له‌به‌نده‌كانی كه‌ بیه‌وی ﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾
 كتوپر دلخۆش و شادمان ده‌بن (به‌و بارانه‌) ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ﴾ نه‌گه‌ر چی پیش
 ئەوه‌ی باران به‌سه‌ریاندا بیاری ﴿لَمُبْلِسِينَ﴾ بی هیوا و ناو می‌ده‌ بوون ﴿فَانظُرْ إِلَىٰ آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾
 ئەمجا سه‌یری ئاسه‌واری بارانی خوا بکه‌ (وه‌ك كشتوكال و گژو گیا و درخت) ﴿كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا﴾ چۆن زه‌وی زیندوو ده‌كاته‌وه‌ دوای مردن و ووشك بوونی ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾ به‌راستی
 هه‌ر ئەو خوا به‌ زیندوو كه‌ره‌وه‌ی مردوو انیشه‌ ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و هه‌ره‌ ئەویش به‌ده‌سه‌لاته‌
 به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌كدا ﴿۵۰﴾

﴿وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا﴾ سویند به‌خواه گه‌ر بایه‌کی توندی (زه‌رمه‌ند) بنیرین ﴿فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا﴾ جائه‌و (هه‌وره یا کشتو کاله‌که‌یان) ده‌بینن به‌زهر د بوویسی ﴿لَطَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ﴾ له‌پاش نه‌و (زیانه) هه‌ر ناشو کری ده‌که‌ن ﴿وَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى﴾ چونکه به‌راستی تو (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) ناتوانی به‌مردووان (کافران) بیستییت ﴿وَلَا تَسْمِعُ الضُّمَّةَ الدُّعَاءَ﴾ و ناتوانی بانگه‌وازت به‌که‌ران (کافران) بیستییتی ﴿إِذَا وُلُّوا مُدْبِرِينَ﴾ کاتی روو وهرده‌گیرن لیت به‌پشت تیکردنه‌وه ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَى عَنْ ضَلَالَتِهِمْ﴾ وه‌تو رینموونسی که‌ری ناینیان نیت (رژگاریان که‌یت) له‌گو‌م‌رایی یان ﴿إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا﴾ تو‌ته‌نها به‌که‌سانی ده‌شنه‌ویتی که‌به‌نیشانه‌کانی ئیمه‌باوهر ده‌هیتن ﴿فَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ چونکه نه‌وانه‌گه‌ردن که‌چن (بو بانگ و فهرمانی تو) ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ﴾ خوازاتیکه ئیوه‌ی دروست کردوه‌له‌لاو‌زی (لاو‌زی نوتفه‌و بیچوو مندالی شیره‌خور...) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً﴾ پاشان دوا‌ی لاو‌زی به‌هیزی کردون (بوون به‌لاو) ﴿ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْبَةً﴾ له‌دوا‌ی به‌هیز کردنتان لاواز وپیرتان ده‌کات ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا‌ه‌هرچی بویت دروستی ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه‌زانای به‌ده‌سه‌لات ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ وه‌روژی قیامت هه‌لده‌سی ﴿يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ تاوانباران سویند ده‌خون (له‌دونیا‌دا یا له‌به‌رزه‌خ‌دا) ﴿مَا لِيَؤَاغَبُنَّ سَاعَةً﴾ ته‌نها ساتیک ماونه‌ته‌وه (له‌دونیا‌دا) ﴿كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ﴾ هه‌ر به‌و وینه‌نه‌وان له‌دونیا‌دا لادران له‌راستی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ﴾ وه‌که‌سانی که‌زانیاری و ئیمانیا‌ن پی‌دراوه‌ووتیان ﴿لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ﴾ سویند به‌خوا‌به‌راستی ئیوه‌له‌(به‌رزه‌خ‌دا به‌پنی بریاری) نوسراوی خوا‌ه‌ه‌تا روژی زیندوو بوونه‌وه‌ماونه‌ته‌وه ﴿فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ﴾ نه‌مجا نه‌مه‌روژی زیندوو بوونه‌وه‌یه ﴿وَالْكَفَّارُ كُنْتُمْ لَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌لام ئیوه‌نه‌تان ده‌زانی (راسته و دیته‌دی) ﴿فِيَوْمٍ سَيُفَعُّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتَهُمْ﴾ جاله‌وروزه‌دا که‌سانیک که‌سته‌میان کردوه، به‌هانه‌و بیانو و هیتانه‌وه‌سو و دیان پی‌ناگه‌به‌نیت ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وه‌نه‌وان داوایان لی‌ناکری خوا‌له‌خویان رازی بکه‌ن ﴿وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ﴾ سویند به‌خوا‌به‌راستی هیتا و مانه‌ته‌وه‌بو‌خه‌لکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ له‌م قورئانه‌دا له‌هه‌موو جو‌ره‌نموونه و باسینک ﴿وَلَئِنْ جِشْتُمْ بِعَاقِبَةِ﴾ نه‌مجا به‌راستی نه‌گه‌ر نیشانه‌یه‌کیان بو‌بینی ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دلنیا‌بن نه‌و بی‌بروایانه‌ده‌لین ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا الْمُبْطِلُونَ﴾ ئیوه‌هه‌ر ناراست و به‌تالن (نه‌مه‌سیحره) ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ تا‌به‌و جو‌ره‌خوا‌مور ده‌نیت ﴿عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْمَلُونَ﴾ به‌سه‌ر دلی نه‌وانه‌ی که‌بی‌ناگا و نه‌زانن ﴿فَأَصْرَبْنَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ جا‌دان به‌خودا بگه‌ره بیگومان به‌لینی خوا‌راسته ﴿وَلَا يَسْتَخْفِنُكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾ تاوه‌کو نه‌وانه‌ی بی‌باوهرن له‌(ناینی) راست لات نه‌ده‌ن و بیزارت نه‌که‌ن ﴿

سوره‌تی ﴿لُقْمَانَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَرَبِ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم)، ده‌خوینریتته‌وه خوازانتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿١﴾ ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾ ئەم ئایه‌تانه له‌ئایه‌ته‌کانی قورئانی پرله‌حیکمه‌ت و دانایی یه ﴿٢﴾ ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (هۆی) رینموونی و به‌زه‌بین بۆ چاکه‌کاران ﴿٣﴾ ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئەوانه‌ی که‌نوێژ به‌جی دینن و زه‌کات ده‌دهن ﴿٤﴾ ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ هه‌روه‌ها باوه‌ری پته‌ویان به‌رۆژی دوایی هه‌یه ﴿٥﴾ ﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ ئەوانه له‌سه‌ر رینموونین له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه ﴿٦﴾ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه‌ر ئەوان رزگارن ﴿٧﴾ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ هه‌ندی له‌خه‌لکی هه‌یه قسه و باسی بی‌هوده ده‌کری (وه‌ک ئەفسانه و گۆرانی و موسیقا) ﴿٨﴾ ﴿لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ بۆ ئەوه‌ی به‌نه‌زانی خه‌لک له‌رینگی‌ی خوا گومرا بکات ﴿٩﴾ ﴿وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا﴾ وه رینگی‌ی خواده‌کاته جینگای گالته‌و لاقرتی ﴿١٠﴾ ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئەوانه سزای ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿١١﴾ ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا﴾ وه هه‌ر کاتی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی به‌سه‌ردا بخوینریتته‌وه ﴿١٢﴾ ﴿وَأَنَّ مَسْجِدَنَا﴾ روه‌وه‌ده‌گیریت به‌خو به‌گه‌وره زانینیکه‌وه ﴿١٣﴾ ﴿كَانَ لَنَا سَمْعًا كَأَنَّ فِي آذَانِهِ وَقْرًا﴾ هه‌روه‌ک نه‌بیستبن، یا هه‌روه‌ک له‌هه‌ردوو گوینچکه‌یدا که‌ری بسی ﴿١٤﴾ ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) مژده‌ی بده‌ری به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿١٥﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بینگومان ئەوانه‌ی باوه‌ریان هه‌تاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان ئەنجام داوه ﴿١٦﴾ ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ بۆ ئەوانه به‌هه‌شتانی پرناز و نعيمه‌ت هه‌یه ﴿١٧﴾ ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا﴾ هه‌تا هه‌تایه ده‌مینه‌وه تییدا ئەوه به‌لینیکی راسته‌له‌خواوه ﴿١٨﴾ ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هه‌ر ئەو زالی بالاده‌ستی کار به‌جی یه ﴿١٩﴾ ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ (خوا) ئاسمانه‌کانی دروست کردووه به‌بی هیچ کۆله‌که‌وه ئەستوونیک که‌ ئیوه بیینن ﴿٢٠﴾ ﴿وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوًى﴾ وه له‌زه‌ویدا چه‌ندان شاخی له‌نگه‌ر دا کوتاوی داناوه ﴿٢١﴾ ﴿أَن تَمِيدَ بِكُمْ﴾ بۆ ئەوه‌ی نه‌تانله‌رزینی و نه‌جولنی له‌ژیرتاندا ﴿٢٢﴾ ﴿وَمَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له‌هه‌موو جوړه‌هه‌ر زینده‌وه‌ریکی تیدا بلاو کردۆته‌وه ﴿٢٣﴾ ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له‌ئاسمانه‌وه بارانمان باراندوه ﴿٢٤﴾ ﴿فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾ به‌هۆی ئەو (بارانه‌وه) له‌زه‌ویدا هه‌موو جوړه‌هه‌ر ووه‌کینکی به‌که‌لک و جوانمان رواندوه ﴿٢٥﴾ ﴿هَذَا خَلْقُ اللَّهِ﴾ ئەمه (باسکرا) دروست کراوی خوايه ﴿٢٦﴾ ﴿فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ﴾ ده‌ی نیشانم بده‌ن ئەو (بت و په‌رسترانه‌ی بیجگه‌له‌خودان چییان دروست کردووه ﴿٢٧﴾ ﴿بَلِ الْظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (هیچیان دروست نه‌کردووه) به‌لکو سته‌مکاران له‌گومراپی یه‌کی ئاشکرادان ﴿٢٨﴾

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی دانای و حیکمه‌تماندا به‌لوقمان ﴿أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ﴾ (وپیمان ووت) سوپاسی خوا بکه ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ﴾ جا هر که س شوکرانه بژیری خوا بکات نه‌وه بیگومان شوکرانه بژیری (بو قازانج و سوودی) خوی ده کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ هر که سیش ناسوپاسی کردین (زیانی به‌خوا نه‌گه‌یاندووه) نه‌وه بیگومان خوا بی‌نیازی سوپاس کراوه ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِأَبِيهِ وَهُوَ يَعِظُهُ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) باسی نه‌وکاته بکه که لوقمان به‌کوره‌که‌ی ووت که ناموژگاری ده کرد ﴿يَبْنِي لَكَ شُرَكَاءَ بِاللَّهِ﴾ (ووتی) ئه‌ی کوره شیرینه کهم هاوبه‌ش بو خوا دامه‌نی ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ چونکه به‌راستی هاوبه‌ش دانان بو خوا سته‌مینکی زور گه‌وره‌یه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾ وه‌فه‌رمانمان داوه به‌ئاده‌می (به‌چاکی هه‌لس و که‌وت کردن له‌گه‌ل) دایک و باوکیدا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْتًا عَلَى وَهْنٍ﴾ دایکی هه‌لی نه‌گری به‌دووگیانی (پیتی لاواز ده‌بی) لاوازی له‌دوای لاوازی ﴿وَفَضَّلْهُ فِي عَمَلَيْنِ﴾ و برینه‌وه‌ی له‌شیر له (دوا ته‌مه‌نی) دووسالیه‌وه ﴿أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ﴾ (وه‌فه‌رمانمان به‌ئاده‌می دا) که سوپاسگوزاری من (خوا) و باوک و دایکت بکه ﴿إِلَى الْمَصِيرِ﴾ ته‌نها بولای منه گه‌رانه‌وه‌تان ﴿وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي﴾ وه‌ئه‌گه‌ر (باوک و دایکت) نه‌وپه‌ری هه‌ولیان دا له‌گه‌لت بوئه‌وه‌ی شتی بکه‌یت به‌هاوبه‌شی من ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ که هیج زانیاری یه‌کت پیتی نی یه‌ئه‌وه گویراپه‌لییان مه‌که ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ به‌لام له‌دونیا دا زور به‌چاکی هاویریه‌تی وه‌لسو که‌وتیان له‌گه‌لدا بکه ﴿وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾ وشوین ریباری که‌سینک بکه‌وه که‌به‌دل‌سوژی گه‌راوه‌ته‌وه بولای من ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ (له‌دوا روژدا) گه‌رانه‌وه‌تان ته‌نها بولای منه ﴿فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ته‌مجا هه‌والتان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وانه‌ی که‌کردوتانه ﴿يَبْنِي﴾ (لقمان ووتی) ئه‌ی کوره شیرینه کهم ﴿إِنَّمَا إِنْ تَأْتِيكُم مِّثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ﴾ به‌راستی نه‌و (چاکه و تاوانه) نه‌گه‌ر کیشی تو وه‌خه‌ر ته‌له‌یه‌کیش بیت ﴿فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌ناو به‌ردینکدا یان له‌ناو ئاسمانه‌کان یان له‌زه‌وی دا بیت ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾ خوا (له‌قیامت دا) ده‌یه‌تینی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا ووردبین و ئاگاداره ﴿يَبْنِي أَعْمِرَ الصَّلَاةِ﴾ ئه‌ی کوره شیرینه کهم نویژ به‌جی بینه ﴿وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه‌فرمان بکه به‌چاکه و ریگری بکه له‌خرابه ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾ هوگر و به‌ئارام به‌له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخوشی یه‌ك تووشت دئی ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بیگومان نه‌وه له‌وکاره گه‌ورانیه که خوا پیویستی کردووه ﴿وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ﴾ روو له‌خه‌لك وه‌ر مه‌گیره ﴿وَلَا تَمْسِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ و به‌که‌شخه و فیزه‌وه مه‌رو به‌زه‌ویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیج خوبه‌زل زانینکی شانازی که‌ریخوش ناوی ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَسِيرِكَ﴾ وه‌له‌روشتندا مام ناوه‌ندی به‌ (نه‌هیواش به‌نه‌په‌له) ﴿وَأَعْصُصْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ (له‌قسه‌کردندا) ده‌نگت نزم بکه‌روه‌وه ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ به‌راستی ناخوش ترینی ده‌نگه‌کان ده‌نگی (سه‌ره‌ی) گویدریژه ﴿

﴿الرَّزْوَانُ إِنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ﴾ ئایا نه‌تان زانیوه که به‌راستی خوا راسی هیناوه بوتان ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و نه‌وه‌ی له‌زه‌وی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ﴾ وه نیعمه‌ته‌کانی رشتووه به‌سه‌رتاندا
 ﴿ظَهْرَهُ وَبَاطِنَهُ﴾ چ دیار و ناشکرا و چ په‌نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ هه‌ندی له‌ئاده‌می
 موجداه‌له و ده‌مه‌قالتی ده‌کات له‌باره‌ی خواوه ﴿يَغْيِرْ عِلْمَ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ به‌بئی هیچ زانیاریه‌ک یان
 رینمونیه‌ک یان کتیبیکی پروون و ناشکرا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه‌کاتی پینان بوتری ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾
 شوین نه‌و (ئایینه) بکه‌ون خواناردوویده‌تی یه‌خواره‌وه ﴿قَالُوا بَلْ نَنبَغُ مَا وَعَدَنَا عَلَيْهِ آيَاتُهُ نَأْتِي﴾ ده‌لین نه‌خیر
 به‌لکو ئیمه شوین نه‌و (ئایینه) ده‌که‌وین که باو باپیرانمان له‌سه‌ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ﴾
 نه‌گه‌رچی شه‌یتان بانگیان بکات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ بو سزای ناگری هه‌لگیرساوی دوزه‌خ ﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ﴾
 هه‌رکه‌سینک به‌راستی پرووبکاته‌خوا (ملکه‌چی فرمانه‌کانی نه‌و بییت) ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ و چاکه‌کار بییت (له‌گوفتار و کرداریدا) ﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ﴾ نه‌وه‌ی بنگومان
 ده‌ستی گرتووه به‌به‌هیزترین ده‌سته‌گیره‌وه (که یه‌کخواپه‌رستی و ئایینی پیروزی ئیسلامه) ﴿وَالَى اللَّهُ عَقِبَةُ الْأُمُورِ﴾
 وه‌سه‌رته‌نجامی هه‌موو کاریک‌ته‌نها بئولای خوایه ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ﴾ وه‌هه‌رکه‌س بی‌بروا بوو بابی بروایی یه‌که‌ی خه‌فه‌تبارت نه‌کات ﴿إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ﴾
 گه‌رانه‌وه‌یان ته‌نها بئولای ئیمه‌یه ﴿فَنَبِّئْهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ نه‌مجا هه‌والیان ده‌ده‌بنی به‌وه‌ی کردوو یانه
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی له‌ناو دله‌کاندایه‌ئاگاداره ﴿نَسْتَعْتِبُ قَلِيلًا﴾ که‌می‌ناز
 و نیعمه‌تیان پی‌ده‌هین (له‌دونیا) ﴿ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ﴾ له‌پاشان ناچار یان ده‌که‌بین که
 برونه‌ناو سزای سه‌خته‌وه ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ سویند به‌خوا نه‌گه‌ر پرسیاریان
 لی بکه‌یت کنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ بنگومان ده‌لین: خوا
 (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: سوپاس بو خوا (که‌دان به‌و راسی یه‌دا ده‌نین) ﴿بَلْ أَكْتَرْتُمْ لَا تَعْمَلُونَ﴾
 به‌لام زوربه‌یان نازان ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی خوایه نه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی
 دایه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾ به‌راستی هه‌ر خوایه‌بی نیازی ستایش کراو ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ
 مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ﴾ بنگومان نه‌گه‌ر هه‌رچی دره‌خت له‌زه‌وی دایه‌قه‌له‌م و پینووس بییت ﴿وَالْبَحْرِ مِمْدُهُ﴾
 هه‌موو ده‌ریای زه‌وی بیته‌مره‌که‌ب ﴿مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ﴾ حه‌وت ده‌ریای تر دوا ی نه‌وه‌ی
 (باسکرا) بییت به‌مره‌که‌ب ﴿مَا نَفَذْتَ كَلِمَتَ اللَّهِ﴾ ووته و زانراوه‌کانی خوا دوا بی نایه‌ن و ته‌واو نابن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به‌راستی خوا زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ﴾ دروست
 کردنی هه‌مووتان (له‌سه‌ره‌تاوه) و زیندوو کردنه‌وه‌تان ﴿إِلَّا كَنَفْسٍ وَجَدَةٍ﴾ وه‌ک (دروست کردن و
 زیندو کردنه‌وه‌ی) ته‌نها که‌سینک وایه ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری بینایه ﴿۱۸﴾

﴿الَّذِينَ تَرَأَى اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ نایا نه‌ترانیوه که به‌راستی خوا شه و ده‌کات به‌ناو رپوژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وه رپوژ ده‌کات به‌ناو شه و دا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وه خورو مانگی رام هیناوه و خستویه تیه خزمه‌تیانه وه ﴿كُلَّ نَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه ریه که بیان تائه و ماوه‌یه‌ی (بویان) دیاری کراوه، ده‌گه‌رین و ده‌سورینه وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه به‌راستی خوا به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن خه‌به‌رداره ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ ته‌مه له‌به‌ر ته‌وه‌یه که بیگومان ته‌نها خوا راسته و حقه ﴿وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الْبَطْلُ﴾ و به‌راستی ته‌وه‌ی هاواری لی‌ده‌کهن و ده‌په‌رستنن بیجگه له‌و (خوا) به‌تال و ناراسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه بیگومان هه‌ر خوا بلندو گه‌وره‌یه ﴿الَّذِينَ﴾ نایا نه‌ترانیوه (نه‌ت دیوه) ﴿أَنَّ الْفُلْكَ نَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ﴾ که که‌شتیه کان به‌چاکه و فه‌زلی خوا ده‌رون له‌ده‌ریادا ﴿لِيُرِيَكُمْ ءَايَاتِهِ﴾ بو ته‌وه‌ی هه‌ندی له‌نیشانه‌کانی خویتان نیشان بدات ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ چونکه به‌راستی له‌مه‌دا (که باسکرا) چه‌ند به‌لگه‌یه هه‌یه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بو هه‌موو ئارام گریکی شوکرانه بژیر ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَاجٌ كَاطِلٌ﴾ وه هه‌ر کاتی (له‌ده‌ریادا) شه‌پولیکی وه‌ک هه‌وره‌کان دایان پوشتی ﴿دَعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (ترسی خنکان و نوqm بوونیان بییت) هاوار له‌خوا ده‌کهن، دل‌سوزانه هه‌ر بو ته‌و ملکه‌چ ده‌بن ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾ ته‌مجا کاتی (خوا) رزگاری کردن بو ووشکانی ﴿فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ ته‌وسا هه‌ندیکیان مام ناوه‌ندی یه (هه‌ندیکی تریان کافره، وه‌دان نانی به‌چاکه‌ی خوادا) ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ که‌س نیشانه‌کانی ئیمه ئینکار ناکات جگه له‌په‌یمان شکیتانی ناشوکر و (سه‌له) نه‌بییت ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَتَقْوَارِبَكُمْ﴾ ته‌ی ئاده‌می خو‌پباریزن له (توله‌ی) په‌روه‌ردگارتان ﴿وَآخْشَوُا يَوْمًا﴾ له‌و رپوژه‌ش بترسن ﴿لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَن وَلَدِهِ﴾ هه‌یچ باوکی تاوانی روله‌که‌ی هه‌لناگری ﴿وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَن وَالِدِهِ شَيْئًا﴾ و هه‌یچ روله‌یه کیش شتیک له‌تاوانی باوکی هه‌لناگریت ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بیگومان به‌لینی خوا حقه و راسته ﴿فَلَا تَعْرَنَكُمْ أَلْحِيوهُ الدُّنْيَا﴾ که‌واته باژیانی دنیا هه‌ل‌تان نه‌خه‌له‌تینی ﴿وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ وه با شه‌یتانی فریوده‌ر به‌بیانوی به‌زه‌یی ولی بوردن (خوا نه‌تان خه‌له‌تینی) ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ به‌راستی ته‌نها لای خوایه زانیاری (کاتی هاتنی) رپوژی دواپی ﴿وَيُنزِلُ الْعَنَقَاتِ﴾ وه هه‌ر خوا باران ده‌بارینی ﴿وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾ ته‌نها خوا ده‌زانی به‌وه‌ی له‌مندالدانی (دایکان) دایه ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ عَدًّا﴾ وه هه‌یچ که‌س نازانی سه‌بینی (له‌داهاتوودا) چی ده‌کات ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ وه هه‌یچ که‌س نازانیت له چی شوین و زه‌وی یه‌کدا ده‌مریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا زانا و ناگاداره ﴿رَبِّ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿الْعَرَّةَ﴾ به (ئه لیف، لام، میم) ده خوینتریته وه خوا زاناتره به مانا که ی بوزانیاری زیاتر سهیری سه ره تایی سوره تی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأرَبِّ فِيهِ﴾ هینانه خواره وه ی ئەم قورئانه هیچ گومانی تیدانی یه ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له لایه ن پهروه ردگاری جیهانیانه وه یه ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ ئایا (بینا و ره کان) ده لئین: موحه ممه د ﷺ خوی ئەم (قورئانه ی) هه لبه ستووه ﴿بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ (نه خیر هه لی نه به ستووه) به لکو ئەو (قورئانه) راسته له لایه ن پهروه ردگار ته وه (هاتووه) ﴿لِيُنذِرَ قَوْمًا﴾ بۆ ئەوه ی به و (قورئانه) بترسینی خه لکی ﴿مَا آتَاهُمْ مِنْ نَّذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ که له پیش تو هیچ ترسینه رینکیان بۆ نه هاتووه ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ به لکو رینمونی و هر گرن ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ خوا زاتیکه ئاسمانه کان و زهوی و ئەوه ی له نیوانیاندایه به دی هیناوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شه ش رۆژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به رز بوویه وه بۆ سه ر عرش و قه راری گرت (ئیمانمان پینه تی و چۆنیه تیه که ی نازانین) ﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا سَفِيحٍ﴾ بیجگه له و (خوا) هیچ پشتیوان و تکا کاریکتان نییه ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده ی بۆ بیرناکه نه وه و په ند و هر ناگرن ﴿يُذَكِّرُ الْأُمَمَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ﴾ خوا هه مو و کاروباره کان به رپنوه ده بات له ئاسمانه وه تازه وه ی (هه تا رۆژی دوا ی) ﴿ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِ﴾ له پاشان هه مو و ئەو کاروباره به رز ده بیته وه بۆ لای خوی ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ﴾ له رۆژیکدا (له قیامه تدا) که نه ندازه که ی هه زار ساله له و سالانه ی ئیوه ده یژمیرن ﴿ذَلِكَ عَلَى الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ ئەو (خوا) زانایه به هه مو و نه یی و ئاشکرایه ک ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به ده سه لات و میهره بانه ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ زاتیکه هه مو و شتیکی به جوانترین شیوه دروست کردوه ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ جا مروفی له سه ره تاوه له قور دروست کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ﴾ له پاشان نه وه ی مروفی له پوخته یه له ئاوی بی نرخی و قیزه ون دروست کردوه ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾ له پاشان رینک و پینکی کرد (به شیوه ی ئاده می) و فوی کرد به به ریدا له رۆحیک که خوی دروستی کرد (دانه پالی رۆح بۆ لای خوا بۆ ریزو ته شریفه) ﴿وَجَعَلْنَا لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ گوی و چا و و دلی پینه خشیوون ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ به لام زور که م سوپاسی خوا ده که ن ﴿وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ (بی پروا کان) ده لئین: ئایا کاتیک (مردین و له شمان رزا و) له ناو زه ویدا وون بووین ﴿أَوَلَمْ نَأْتِ الْفُلَّ بِجَدِيدٍ﴾ ئایا سه ر له نوی جاریکی تر دروست ده کریینه وه (وزیندوو ده بینه وه) ﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ﴾ (وانیه) به لکو ئەوان باوه ریان نییه به خزمه ت پهروه ردگاریان بگه ن (بۆ دادگایی قیامه ت) ﴿قُلْ يَتَوَفَّكُم مَلَائِكَةُ الْمَوْتِ الَّتِي وَكَّلَ بِكُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی فریشته ی گیان کیشان که گیان کیشانی ئیوه ی پی سپیراوه ده تان مرینی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان بۆ لای پهروه ردگار تان ده گه رینترینه وه ﴿﴾

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُرْمُوتِ﴾ * نه‌گهر ده‌بینی کاتیک (له‌قیامت دا) تاوانباران ﴿تَاكْسُوٰرُهُمْ سِيَاهٌ﴾ * ده‌بینی له‌حوزوری په‌روه‌دگار یاندا (له‌خه‌جاله‌تی دا) سه‌ریان داخستووہ ﴿رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا﴾ * (ده‌لین) نه‌ی په‌روه‌دگاری ئیمه (نه‌وه‌ی به‌لینت پی دابووین) دیمان و بیستمان ﴿فَارْجِعْنَا تَعْمَلْ صَالِحًا﴾ * ده‌ی بمانگیره‌وه (بو‌دونیا تا) کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ین ﴿إِنَّمُوتُونَ﴾ * به‌راستی ئیمه دلنیا ین (له‌قیامت) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى﴾ * نه‌گهر بمانویستایه رینموونیمان به‌هه‌موو که‌سی ده‌دا ﴿وَلَكِنَّ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ * به‌لام به‌لینی من چه‌سپاو و جینگیر بووه ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ * که‌ بیگومان دوزخ پرده‌که‌م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ * له‌جنو که و ناده‌می به‌تیکرا ﴿۱۳﴾ ﴿فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ * که‌واته (سزای دوزخ) بچه‌ژن، چونکه گه‌یشتن به‌م روزه‌تان له‌بیر کرد بوو ﴿إِنَّا نَسِيتَ كُمْ﴾ * به‌راستی ئیمه‌ش ئیوه‌مان له‌بیر خو‌مان برده‌وه ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ﴾ * و سزای به‌رده‌وام بچیژن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ * به‌هوی نه‌وه‌ی ده‌تان کرد (له‌دونیا دا) ﴿۱۴﴾ ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ﴾ * تنها که‌سانی باوهر به‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ده‌هینن ﴿إِذْ ادُّكِرُوا بِهَا آخِرُهَا وَسُجَّدَ﴾ * هر کاتی به‌و (ئایه‌تانه) ناموزگاری بکرین نه‌که‌ون به‌روودا به‌سوزده‌برده‌وه ﴿وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ * و به‌پاکی ستایشی په‌روه‌دگاریان ده‌که‌ن ﴿وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ * و خو‌یان به‌گه‌وره‌دانانین ﴿۱۵﴾ ﴿تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ * تنیشتیان دور نه‌که‌ویته‌وه له‌جینگای خه‌وتنیا (واته: له‌خه‌وه‌له‌ده‌سن بو‌شه‌و نویژ کردن) ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ * هاوار و نزاله‌په‌روه‌دگاریان ده‌که‌ن به‌ترس و هیواوه ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ * و له‌و ریزی و سامانه‌ی پیمان داوون ده‌به‌خشن ﴿۱۶﴾ ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ * نه‌مجا هیچ که‌س نازانی ﴿مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ * چی شاراوته‌وه بو‌یان له (به‌هشت دا که‌هوی) گه‌شبوونی چاوه‌کانن ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ * نه‌م پاداشته (ده‌درینه‌وه) به‌هوی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌کردیانه ﴿۱۷﴾ ﴿أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا﴾ * ده‌ی ئایا که‌سی ئیماندار بووبی ﴿كَمَن كَانَ فَاسِقًا﴾ * وه‌ک که‌سینکه‌ده‌رچووبی له‌ئیمان (وفاسق بووبیت) ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾ * هر گیز چونیه‌ک نین ﴿۱۸﴾ ﴿أَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ * جا‌نه‌وانه‌ی که‌باوهریان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیاں کردوه ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا﴾ * نه‌وه به‌هشتانیکی پر ریزو خوشیاں بو‌هه‌یه ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ * به‌هوی نه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ده‌یان کرد ﴿۱۹﴾ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا﴾ * وه‌نه‌وانه‌ی که‌فاسق بوون ﴿فَمَا لَهُمُ النَّارُ﴾ * نه‌وه جینگایان ناگره ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ * هر کاتی بیانه‌وی له‌دوزخ ده‌رچن ﴿أُعِيدُوا فِيهَا﴾ * دووباره‌ده‌یانگیر نه‌وه ناو دوزخ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ * و پیمان ده‌وتری بچه‌ژن سزای نه‌و ناگره‌ی ﴿الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكذِّبُونَ﴾ * که‌ئیه‌باوهرتان پی نه‌ده‌کرد ﴿۲۰﴾

﴿وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ وه به پراستی ئیمه سزای دونیا یان بی ده چیژین ﴿دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ﴾
 جگه له سزای هه ره گه وره (ی دوزهخ) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگه پرینه وه (بؤلای خوا) ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ وه کی سته مکارتره له وه که سه ی به ئایه ته کانی په روه ردگاری ئاموزگاری
 بکریت ﴿ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا﴾ دوا نه وه په روه وهر گپریت وپشتی تی بکات ﴿إِنَّمِنَ الْمَجْرِمِينَ مَسْتَقِيمُونَ﴾
 به پراستی ئیمه توله سینه رین له تاوانباران ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به پراستی
 ئیمه ته وراتمان دا به مووسا ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ﴾ نه مجا گو مانته نه بیت (ئه ی موحه ممه د ﷺ)
 له گه یشتنت به مووسا (یان گو مانته نه بیت له گه یشتنی ته ورات به مووسا) ﴿وَجَعَلْنَا هُدًى لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾
 وه ئیمه نه وه (ته وراته) مان کرد به رینموونی که ری به نو ئیسرائیل ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَمَةً﴾ وه
 له ناو نه واندای پشه وایانیکمان دانا ﴿يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ رینموونی (خه لک) یان ده کرد به فرمانی ئیمه
 ﴿لَمَّا صَبَرُوا وَوَكَّلْنَاؤُا بِقُنُوتٍ﴾ کاتی خو یان گرت و به ئایه ته کانی ئیمه دلنیا بوون (باوه ری
 به ویان هینا) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ﴾ بینگومان په روه ردگارت بریار ده دات له نیوان (به نده کانی
 دا) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له روزه ی قیامه تدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له وه ی نه وان تیدا جیاواز بوون
 ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ ئایا (رینگای پراستی) پروون نه بوته وه بو یان ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾
 که ئیمه پیش نه مان زور گه ل و نه ته وه مان له ناو بردو وه ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾ نه مان (بی باوه رانی
 مه ککه) به شوین و خانووه (ویران کراوه) کانی نه واندای هاتوو چو ده که ن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾
 به پراستی له (تیا چوونی) نه واندای چهند به لگه ی گه وره هه یه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُونَ﴾ ده ی ئایا نه وانه (نه وه
 پراستیانه) نایستن ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ئایا نابین و نازان ﴿أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ﴾ که ئیمه ناو
 ده نیرین بو زه وی ووشکی بی رووه ک ﴿فَنُخْرِجُهُ بِهٖ زُرْعًا﴾ نه مجا به هو ی نه وه (ئاوه وه) کشتو کال و
 گزو گیا ده روینین ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ﴾ که ئاژه لیان لی ده له وه ری و خوشیان لی ده خون
 ﴿أَفَلَا يَبْصُرُونَ﴾ ده ی ئایا نه وانه نابین ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ﴾ وه (بی باوه رانی مه ککه به مو سلمانان)
 ده لین نه م حو کم و بریار دانی قیامه ته، که ی ده بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گه ر ئیوه پراستگون ﴿﴿﴾
 ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ﴾ (ئه ی موحه ممه د ﷺ) بلی روزه ی بریار دانی قیامه ت
 باوه ر هینان سوود ناگه به نیت به وانه ی بی باوه ر بوون له دونیادا ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾ و مؤله تیشیان
 پی نادری ﴿﴿﴾ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ جا (ئه ی موحه ممه د ﷺ) پروویان لی وهر گپره و گو ییان مه ده ری
 ﴿وَأَنْتَظِرُ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ﴾ وه تو چاوه پروانی بکه بینگومان نه وانیش چاوه پروان ﴿﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ﴾ نه ی پیغه مبه ر ﷺ (به رده وام) له خوا بترسه ﴿وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ به گوئی کافران و دووروه کان مه که ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان خوا زانای کار به جیبه ﴿وَأَتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه شوین نه وه بکه وه که له په روه ردگار ته وه وه حیت بو کر اوه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به راستی خوا به وه ی که ده یکن ناگاداره ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت هر به خوا ببه سته ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا به سه پاریزه ر بیت ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾ خوا دای نه ناوه بو هیچ پیاوینک (ناده میهک) ﴿مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ﴾ دوو دل له ناوسنگیدا ﴿وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ أَلْسِنَةً﴾ وه (خوا) نه وه هاوسه رانه تانی نه کردوته ﴿تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ دایکتان که (ظهار) یان له گه ل ده کهن (بیان ده لئین ئیوه وه ک پشتی دایکمان وان بو ئیمه) ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ وه خوا به کور کر اوه کانتانی نه کردوته کور تان ﴿ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ نه وه قسه ی سه ر زاره کی تانه ﴿وَاللَّهُ يَعُولُ أَلْحَقَ﴾ خواش ووته ی راست ده لئی ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ هر نه ویش رینمونی (خه لک) ده کات بو رینگای راست ﴿أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ﴾ (نه وه به کور کر اوانه) به ناوی باو کیانه وه بانگیان بکه ن ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه راستره به لای خوا وه ﴿فَإِنْ لَمْ تَعْمُرُوا آبَاءَهُمْ﴾ نه مجا نه گهر باو کیان نه ناسن (تابه ناویانه وه بانگیان بکه ن) ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ﴾ نه وانه برای ثانی و دوست و خوشه ویستانن ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ هیچ گونا هینکتان له سه ر نی یه له و (بانگ کردنه دا) که به نه زانین گوتبیتان (پیش هاتنی نه م نایه ته) ﴿وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به لام (گونا هبار ده بن) نه گهر به دل و به ده س نه نقه ست بیکن ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیسورده ی میهره بانه ﴿النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ﴾ پیغه مبه ر ﷺ له خودی بر واداران بو خویان له پیشتره ﴿وَأَرْوَاحُهُمْ وَأُمَّهَاتُهُمْ﴾ خیزانه کانیشی دایکی باوه ر دارانن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ و نه وانه ی (به نه سه ب) خزمی یه کترن (نه گهر موسلمان بن) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له قورئانی خودا بویه کتری له پیشترن (میرات له یه کتر به رن) ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ له ئیمانداران و کوچه ران (که خزم نین) ﴿إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا﴾ مه گهر خوتان چاکه یه ک (به خشین یا وه سیتی) بو دوست و خوشه ویستانان بکه ن ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ نه وه بر یاره له قورئان (یان له لوح المحفوظ دا) نوسراوه ﴿

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ بیریان بخه ره وه) کاتی که په یمانمان وهر گرت له پیغه مبه ران ﴿وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ هه ره ها له تو و له نوح و له ئیبراهیم و له موسا و له عیسی کوری مریه م ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمُ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ وه له هه موویان په یمانی به هیژ و بته و مان وهر گرت ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ بۆ ئه وهی (خوا) پر سیار له پراست گویان بکات دهر باره ی پراستیان ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و سزای پر ئیش و نازاریشی ناماده کردوه بۆ بی باوه ران ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئهی ئه و که سانه ی که باوه رتان هیتاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیر له چاکه و نیعمه تی خوا بکه نه وه به سه رتانه وه ﴿إِذْ جَاءَتْكَ جُودٌ﴾ کاتی له شکرینکی زورتان بۆ هات (له جهنگی خه نده قدا) ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا﴾ ئه مجا ئیمه بایه کی به هیژمان بۆ ناردن ﴿وَجُودًا لَّا تَرَوُهَا﴾ و له شکر ی (فریشته ش) که ئیوه نه تان بینین ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَاعِمَ لَوْ بَصِيرًا﴾ وه خوا به وهی ئیوه ده یکه ن بینایه ﴿إِذْ جَاءَ وَكُم مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ﴾ کاتی (بی باوه ران) هیژشیان بۆ هیتان له سه رووتانه وه و له خوارتانه وه (چوار ده وری مه دینه یان گرت) ﴿وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ﴾ وه چاوه کان ئه بله ق بوون ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾ و دله کان (له ترسا) گه یشتبوونه گه روو ﴿وَوَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا﴾ و گومانی جوړبه جوړتان به خوا ده برد ﴿هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ له ویندا ئیمانداران تاقی کرانه وه ﴿وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا﴾ وه پراوه شیتران به پراوه شاندنکی توند ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ (بیر بکه نه وه) کاتیک دوو رووه کان و نه وانه ی له دلیاندا نه خوشی هه بوو ووتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ خواو پیغه مبه ره که ی بیجگه له ته فره دان هیج به لئینکیان پی نه داین ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ﴾ وه کاتی دهسته یه له و (دوو رووانه) ووتیان: ﴿يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا﴾ ئهی دانیشتوانی مه دینه ئیره جی مانه وه تان نی یه ده ی بگه رینه وه ﴿وَيَسْتَعِذُّنَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ النَّبِيَّ﴾ وه کومه لئ تر له وان مؤله تی گه رانه وه له پیغه مبه ر ﷺ ده خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنِّي نُنَاجِيكَ يَا عَصْرَةَ﴾ ده یان ووت: خانووه کانمان بی پاریزه ر و رووت و که لئیناویه ﴿وَمَا هِيَ بِعَصْرَةَ﴾ له کاتیکدا واش نه بوو (که ده یان ووت) ﴿إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ ئه وان ته نها مه به ستیان هه له اتان بوو (له جهاد کردن) ﴿وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا﴾ وه ئه گه ر هیژش به یترایه ته سه ریان له هه موو لایه کی (مه دینه) وه ﴿ثُمَّ سِيلُوا الْقَيْنَةَ لِاتِّهَانِهَا﴾ ئه مجا داوای کافر بوون و جهنگ کردنیان لئ بکرایه (دژ به تو ئهی موحه ممه د ﷺ) داواکه یان به جی ده هیتا (و به گویان ده کردن) ﴿وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا لَيْسِيرًا﴾ وه ئه م داوایان دوانه ده خست ماوه یه کی که م نه بیټ ﴿وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیگومان ئه وانه له پیش ئه م (پروداوه) په یمانیان به خوا دابوو ﴿لَا يُؤْتُونَ الْأَدْبَرَ﴾ که (له غه زادا) پشت هه لئاکه ن و راناکه ن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ وه په یمانی درا به خوا (خواه نه که ی) لئیر سراو ده بی ﴿

﴿قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ﴾ (نه ی موحه ممهد ﷺ به دو ورووه كان) بلی هه لهاتن سوودتان پی ناگه یه نی ﴿إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ﴾ نه گهر له مردن یا کوشتن هه لبین (خوتان بدزنه وه) ﴿وَإِذَا لَأْتَمَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ جا له وکاته دا به هره و خوشی ژیا ننان پی نادری ماوه یه کی که م نه بی ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ بلی کیه نه وه که سه ی ئیوه له خوا ده پاریزی؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً﴾ نه گهر خوا زیان و خراپه یان به زه سی و په حمه تی بو ئیوه بویت ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا بو نه وان نیسه ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ هیچ پشتیوان و یار مه تی ده ریک ﴿قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ مِنْكُمْ﴾ بیگومان خوا ده زانی به وه که سانه تان که ناسته نگ دروست ده کات له رینگه ی (موسلمانان بو جهیاد کردن) ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِلَيْنَا﴾ که به براده ره کانیا ن ده لین: وه رن بو لای ئیمه (وخویان ده دزیسه وه له جهیاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نه وانه نایه ن بو جهنگ و غه زازور به که می نه بیت ﴿أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ﴾ له ناستی ئیوه دا (نه ی موسلمانان نه وانه) چروو کن ﴿فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ﴾ نه مجا کاتیک (به هوی جهنگه وه) ترس و بیم په یدا بیت ﴿رَأَيْتُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ ده یان بینی به جو ری سه یرت ده که ن (له ترسی جهنگ) ﴿تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ﴾ چاویان به م لاو لادا ده سو ری ﴿كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ به وینه ی که سینک له سه ره مهر گدا بیهوشی به سه ردا بیت ﴿فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ﴾ به لام کاتی ترسه که روشت ونه ما ﴿سَلَفُكُمْ بِالْأَيَّامِ جِدَادٍ﴾ به زمانی تیز زمانتان لی دریز ده که ن (وه داوای غه نیمه تان لی ده که ن) ﴿أَشِحَّةً عَلَى الْخَبِيرِ﴾ که چی چرووک و رژدن له سه رمال و غه نیمه ت ﴿أُولَئِكَ لَمْ يَزُومُوا﴾ نانه وانه باوه ریان نه هینا بوو ﴿فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ بویه خوا کرده وه یانی بو چهل کرده وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه نه مه به لای خوا وه (کاریکی) ناسانه ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ وایان ده زانی کو مه له کان (له شکریان هینا بوو) نه روشتوون ﴿وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ﴾ وه نه گهر نه وه کو مه لانه بگه رینه وه (بو سه ر مه دینه) ﴿يُودُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ﴾ ناواتیان ده خواست که له ناو (مه دینه) عه ره به ده شته کیه کان به دوور بوونایه (له ترسی جهنگ) ﴿يَسْتَلُونَ عَنْ أُنْبِيَائِكُمْ﴾ له دووره وه پرسیاریان له هه والی ئیوه بکر دایه ﴿وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ﴾ وه نه گهر له ناو ئیوه دا بوونایه ﴿مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ جهنگیان نه ده کرد زور به که می نه بی ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ سویند به خوا به راستی له پیغه مبه ری خوا دا ﷺ بو ئیوه هه یه ﴿أَسْوَأَ حَسَنَةً﴾ سه رمه شقی و پیشه وایه تی چاک ﴿لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بو که سینک به هیوای خواو (پادا شتی) روژی دوایی یه ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ وه زور یادی خوا ده کات ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾ وه کاتی ئیمانداران نه وه کو مه لانه یان دی (له شکریان هینا بوو بو سه ر مه دینه) ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ووتیان نه مه نه وه به لینه یه خوا و پیغه مبه ره که ی به ئیمه یان دابوو ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خوا و پیغه مبه ره که ی راستیان فرموو ﴿وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ (هاتنی نه وه هموو هیزه ی کوفر) باوه رداران ته نها ئیمان و ملکه چیان پی زیاد ی کرد ﴿

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ له‌ناو باوه‌رداران دا پیاوانتیک هه‌ن ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له‌گه‌ل
 نه‌و په‌یمانه‌ی که دابویان به‌خوا ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان نه‌زر و به‌لینی خوی به‌جی هیتناو
 (شه‌هید بوو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ﴾ هه‌ندیکیشیان چاوه‌روانن (وهیشتا له‌ژیانندان) ﴿وَمَا بَدَلُوا تَبَدُّلاً﴾ هیچ
 گۆرانیکیان (له‌به‌لینی خویان دا) نه‌کردووہ ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی (خوا) پاداشتی
 راست گویان بداته‌وه به‌هوی راستی به‌که‌یانه‌وه ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ﴾ وه‌سزای دوو پرووه‌کان
 بدات نه‌گه‌ر بیه‌ویت ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ یان ته‌وبه‌یان لی گیرا کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بیگومان
 خوا لیبورده‌ی میهره‌بانہ ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ﴾ وه‌خوا کافره‌کانی (قوره‌یش که له‌شکریان
 هیتناو بو سهر مه‌دینه) گه‌راندوه به‌رق و مه‌راقه‌وه (بۆ ولاتی خویان) ﴿لَمَّا تَلَا الْوَحْيَ﴾ هیچ خیر و
 ناواتیکیان (له‌ناوبردنئ ایمانداران) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ﴾ خوا ئیمان دارانی
 له‌جه‌نگ پاراست (به‌هوی بای توند و فریشته‌وه کافرانی پرژو بلاو کرد) ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا﴾ وه‌خوا
 هه‌میشه به‌هیزی به‌ده‌سه‌لاته ﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به‌نی قوره‌یزه) که‌پشتگیری
 نه‌وان (قوره‌یش و غه‌طفان) یان کرد خوی گه‌وره هیتناو خواره‌وه ﴿مِنْ صِيَاحِيهِمْ﴾ له‌قه‌لاکانیان
 ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه‌ترسی خسته‌ناو دلپانه‌وه ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ کۆمه‌لنیکیان ده‌کوزن
 ﴿وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا﴾ وه‌کۆمه‌لنکی تریان به‌دیل ده‌گرن ﴿وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ (دوی
 تیاچوونی نه‌وان خوا) زه‌وی و خانو و سامانی نه‌وانی دا به‌ئیه‌وه ﴿وَأَرْضًا لَمْ تَطْعُوهَا﴾ هه‌روه‌ها زه‌وی
 به‌کیش که‌پیتان پپانه‌ناوو ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ وه‌خوا به‌سهر هه‌موو شینکدا به‌توانایه ﴿يُنَازِلُهَا السَّمَاءَ فَرِيقًا فَرِيقًا﴾ نه‌ی پینغه‌مبه‌ر ﴿بِأَنَّهَا لَأَرْوَجِكُ﴾ نه‌ی پینغه‌مبه‌ر
 نه‌گه‌ر ئیه‌و ژبانی دنیا و رازاوه‌ی نه‌وتان ده‌وی ﴿فَتَعَالَىٰ أُمَمْتِكُنَّ﴾ ده‌ی هه‌مووتان و هرن موته‌تان
 پی بده‌م (موته‌پاره و شتومه‌کیکه ده‌دریته‌نارفه‌تی ته‌لاق دراو) ﴿وَأَسْرَجَكُنَّ سَرَّاحًا جَمِيلًا﴾ وه‌ته‌لاقتان
 بده‌م به‌ته‌لاق دانیکی چاک و بی زیان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّارَ الْآخِرَةَ﴾ وه‌ته‌گه‌ر ئیه‌وه
 خواو پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی و پاداشتی رۆژی دوی تان ده‌وی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ﴾ نه‌وه بیگومان
 خوا ناماده‌ی کردووہ بۆ چاکه‌کاران له‌ئیه‌وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه‌وره ﴿بِنَيْسَةِ النَّبِيِّ﴾ نه‌ی
 خیزانه‌کانی پینغه‌مبه‌ر ﴿مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ﴾ هه‌ر کام له‌ئیه‌وه گوناھیکی گه‌وره بکات
 ﴿يُضَعَّفَ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بۆ دوو به‌رابه‌ر ده‌کرینه‌وه به‌دوو قاتی (خه‌لکی تر) ﴿وَكَانَ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه‌ته‌م کاره‌ش بۆ خوا ئاسانه ﴿

﴿وَمَنْ يَفْتُرْ مِنْكَ لَئِنْ لَمْ يَنْهَ اللَّهُ عَنْكَ يَا إِبْرَاهِيمَ﴾ (ئه ی خیزانه کانی پیغه مبه ر ﷺ) هه ر کام له ئیوه له سه ر گو ئی رابه لی
 خواو پیغه مبه ره که ی به رده وام بی ت ﴿وَتَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کرده وه ی چاکیش بکات ﴿تُؤْتِيهَا أَجْرَهَا
 مَرَّتَيْنِ﴾ دوو جار پاداشتی پی دده یین ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمُ الْجَنَّةَ﴾ وه روزیه کی چاک و خوشمان بو ناماده
 کردوو ه (له به هشت دا) ﴿يُنِسَاءَ النَّبِيِّ﴾ ئه ی ژنانی پیغه مبه ر ﷺ ﴿لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ئیوه
 وه ک هیچ یه ک له ئافره تانی دیکه نین ﴿إِنْ أَنْفَقْتُمْ﴾ ئه گه ر خو تان بیارین و له خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ
 بِالْقَوْلِ﴾ که واته به خه مزه و نازه وه قسه مه که ن (وه ک ئافره تانی ره وشت نزم) ﴿فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ﴾
 نه وه کو ئه وه ی که دلی نه خو شه (ده رون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾
 (که واته) قسه ی چاک و به جی بکه ن ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه له ماله کانی خو تاندا بمینسه وه
 ﴿وَلَا تَبْرَحْنَ تَبْرِجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾ وه زینه ت و جوانی خو تان ده رمه خه ن (له ناو خه لکی نامه حره مدا)
 وه کو خو ده ر خستنی ئافره تانی سه رده می نه فامی یه که م (پیش ئیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾
 نویژ بکه ن و زه کات بده ن ﴿وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گو ئی رابه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکه ن ﴿إِنَّمَا
 يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به راستی خوا ده یه ویت ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ ئه ی ئال و به یتسی (پیغه مبه ر
 ﷺ) هه ر جو ره پیسی و گونا هیک له ئیوه دوو ربخاته وه ﴿وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ و پاک و خاو یتتان
 بکاته وه به ته وای ﴿وَأَذْكُرَ مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ﴾ وه بیر بکه نه وه له وه ی ده خو یتیریت
 له ماله کانتاندا ﴿مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ له ئایه ته کانی خواو دانایی (فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به راستی خوا ووردی نی ناگاداره ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾
 به راستی پیاو هه موسلمان هه کان و ئافره ته موسلمان هه کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیاو هه باوهر داره کان و
 ئافره ته باوهر داره کان ﴿وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ﴾ و پیاو نی هه می شه گو ئی رابه ل و ئافره تانی هه می شه گو ئی رابه ل
 ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاو هه راست گو کان و ئافره ته راست گو کان ﴿وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ﴾
 و پیاو ان و ئافره تانی خو گر و به ئارام ﴿وَالْحَشِيعِينَ وَالْحَشِيعَاتِ﴾ وه پیاو نی له خوا ترس و ژنانی
 له خوا ترس ﴿وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ﴾ و پیاو ان و ئافره تانی به خشنده ﴿وَالصَّابِغِينَ وَالصَّابِغَاتِ﴾
 و پیاو ان و ئافره تانی روژوه وان ﴿وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ﴾ پیاو ان و ئافره تانی داوین پاک
 ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ﴾ پیاو نی که زور یادی خوا ده که ن و ئافره تانی که زور یادی
 خوا ده که ن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده ی کردوو ه بو هه موویان ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لیخو شبوون
 و پاداشتی گه وره ﴿﴾

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾ بؤ هیج پیاوو نافرته تیکی باوهر دار نیسه ﴿إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا﴾ کاتی خواو پیغه مبه ره که ی بریاری هر کارنکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْحِيزَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ (بویان نی یه) که سه ره پشک بن له کاره که یاندا ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه هر که س سه ره پیچی خواو پیغه مبه ره که ی بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ نه وه به راستی گو مرابو وه به گو مرابونیکی ناشکرا ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بیربکه ره وه) کاتیک ده توت به که سینک (زهیدی کوری حاریشه) که خواو نیعمه تی به سه رد ا رشتبوو، تویش چاکه ت له گه لدا کردبوو (به نازاد کردنی و په روه رده کردنی) ﴿أَمْسِكَ عَلَيْكَ زَوْجَكَ﴾ خیزانت (زهینه ب) لای خو ت را گره و بیه تله وه ﴿وَأَتَى اللَّهَ﴾ وه له خواو بترسه ﴿وَتَخْفَى فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له دلی خو تدا شتیک ده شارپته وه که خواو ناشکرای ده کات ﴿وَتَخْفَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾ وه له (قسه ی) خه لک ده ترسی له کاتیکدا خواو شیوا تره که لئی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا﴾ نه مجا کاتی زهید پیوستی به (زهینه ب) نه ما و ته لاقیدا ﴿زَوْجَتَكَهَا﴾ نیمه (زهینه ب) مان لی ماره کردیت ﴿لِي لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بؤ نه وه ی هیج نار هه تی (وتاوانی) نه بیت له سه ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجٍ أُدْعِيَانَهُمْ﴾ له (ماره کردنی) ژنانی به کور کر او ه کانیندا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾ کاتی پیوستیان پییان نه ما و ته لاقیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ وه فرمانی خواو (به ماره کردنی زهینه ب بؤت) دراوه و براوه یه ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیج نار هه تی (تاوان) یك له سه ر پیغه مبه ره ﴿فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾ له (ماره کردنی زهینه ب) که خواو بریاری داوه بؤی ﴿سُنَّةَ اللَّهِ﴾ باوو سونه ت ورینگای (دانراوی) خوایه ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له ناو پیغه مبه رانی له مه و پیشدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا﴾ وه فرمانی خواوش بریاریکی براوه یه (وده بیت جی به جی بکریت) ﴿الَّذِينَ يَلْعَنُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ که سانی که په یامه کانی خواو راده گه یه نن ﴿وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه له (خوا) ده ترسن و بیجگه له خوا له که سی تر ناترسن ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خوا به سه که چاودیر و لپیر سره وه بیت ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ موحه ممه د ﴿بِأَنَّ بَاوَكِي﴾ هیج به ک له پیاو ه کانتان نیه (نه زهیدی کوری حاریشه و نه هیج که سینک تر) ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ به لکو نه و نیر داروی خواو کو تا هه مینی پیغه مبه رانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه خواو به هه موو شتیک زانایه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وان ه ی باوه رتان هتاوه ﴿أذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ زور یادی خواو بکه ن ﴿وَسَيُخَوِّذُكُمْ بِكُرَّةٍ وَأَصِيلًا﴾ به پاکی یادی خواو بکه ن به به یانیان و نیواراندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ نه و زاتیکه به زه یی خو ی ده رژیسی به سه رتاندا ﴿وَمَلَائِكَتُهُ﴾ و فریشته کانی داوای لیوردنتان بؤ ده که ن ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به وه یه وه (خوا) له تاریکی یه کانه وه ده رتان دینی به ره و نوور و پرووناکی (ئیمان و ئیسلام) ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ الْمُؤْمِنِينَ رِجْمًا﴾ وه خواو به به زه یه به ئیمانداران ﴿

﴿يَحْتَسِبُ يَوْمَ تُلْقَوْنَ سَلْمًا﴾ رُوژنیک باوهر داران ده گه نه خزمهت ئه و (خوا) به خیر هاتنیان به (ووشه ی) سه لامه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا﴾ وه خوا پاداشتی چاکی بو ئاماده کردوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بیگومان ئیمه تو مان نار دووه (بو خه لکی) ﴿شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَتَذِيرًا﴾ به شایهت و مزده دهر و تر سینه ر ﴿وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ﴾ و به بانگخواز بو (رینگه ی) خوا به فهرمانی ئه و ﴿وَسِرَاجًا مُنِيرًا﴾ و چرایه کی رووناک که ره وه ﴿وَبَشِيرًا لِّلْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّهُمْ﴾ وه مزده بده به ئیمانداران که بیگومان بو ئه وان هه یه ﴿مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَثِيرًا﴾ به ره وه به خششینیکی گه وره له لایه ن خواوه ﴿وَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ گویرایه لی کافران و دوو رووان مه که ﴿وَدَعَّ أذُنَهُمْ﴾ گوئی مه ده به نازار دانی ئه وان (بو تو) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت ههر به خوا بیهسته ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ وه خوا به سه که پشتیوان بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه ی ئه وان ه ی که باوهرتان هیناوه ﴿إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ کاتی نافر هانی ئیماندارتان ماره کرد ﴿ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ﴾ له پاشان له پیش ئه وه ی بچنه لایان ته لاقتان دان ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ ئه وه له سه ریان نییه بو ئیسوه هیچ عیده ده یه که هه لژ میرن ﴿فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ﴾ که واته موعه یان (بو شاک و نوین بو دلخوشییان) بده نی و ته لاقیان بده ن ﴿سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ به ته لاقدانیکی جوان و رینک و پینک ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَمَنَّكَ﴾ ئه ی پیغه مبه ر ﷺ بیگومان ئیمه چه لالمان کرد بو تو ﴿أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ﴾ ئه و هاوسه رانه ت که ماره بیت پی داوون ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ ههروه ها ئه و که نیزه کانه ی که خوا دهستی توی خستن (به هوی زال بوونت به سه ر کافراندا) ﴿وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ﴾ و (بو مان چه لالان کردویت) کچانی مامت و کچانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ﴾ و کچانی خالت و کچانی پورت (خوشکی دایکت) ﴿الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ﴾ ئه وان ه ی که کوچیان کرد له گه لت ﴿وَأَمْرًا مُمُوتَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ﴾ ههروه ها نافر هتینیکی ئیماندار ئه گه ر خوی بیه خشی به پیغه مبه ر (به بی ماره بی) ﴿إِن أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ ئه گه ر پیغه مبه ر ﷺ وویستی ماره ی بکات ﴿خَالِصَةً لِّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ئه مه یان) ته نیا بو تو دروسته به جیا له ئیماندارانی تر ﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ﴾ به راستی ئیمه ده زانین چیمان پیویست کردووه له سه ر ئیمانداران ﴿فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ دهر باره ی هاوسه رکانیان و که نیزه که کانیان ﴿لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ﴾ له بهر ئه وه ی هیچ له لات زه حمهت و گران نه بی (که شتانیکت به جیا له موسلمانان بو دروسته) ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیبوره ی میهره بانه ﴿

﴿تُرْجَىٰ مَنْ نَشَاءُ مِنْهُمْ﴾ (ته ی موحه ممد ﷺ) سهره ی) ههریه کینک له خیزانه کانت وویست دوا ی بخه
 ﴿وَتَقْوَىٰ إِلَيْكَ مَنْ نَشَاءُ﴾ و ههریه کی له وانت وویست (پیشی بخه و) بیهینه بو لای خوت ﴿وَمَنْ ابْتَغَيْتَ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ﴾ وه هه کامت بویت (بیته لات) له وانه ی بهر که نارت کر دوون له وه وپیش ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾
 هیچ گونا هینکت له سهر نییه ﴿ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ﴾ نه و (سهر پشک کردنه) نزیکتره که چاو و
 دلیانی پی گهش بیته وه ﴿وَلَا يَحْزَنَنَّ﴾ و خه فته نه خون ﴿وَيَرْضَيْنَ بِمَاءِ آتِنَتُهُنَّ كُلَّهُنَّ﴾ وه هه موویان
 رازی بن به وه ی که پیت داوون ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه خوا ده زانی به وه ی که له دلتاندا به
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا﴾ وه خوا زانای له سهر خو یه ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ الْبَغْيُ مِنْ بَعْدِ﴾ دوا ی نه مانه
 (که هاوسه رتن) هیچ نافر هتیکت بو حه لال نییه ﴿وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ﴾ و ناشتوانی بیان
 گوری به هاوسه رانی تر ﴿وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ﴾ هه رچه نده به جوانیان سهر سام بیت (رینک و پینکیان
 سهر نجت رابکیشی) ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾ مه گهر وه ک که نیزه ک بیته خاوه نی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ وه خوا به سهر هه موو شتیکدا چاودیره ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته ی نه وانه ی باوه رتان
 هیناوه ﴿لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ﴾ مه چنه ژووره وه بو ماله کانی پیغه مبه ر ﷺ ﴿إِلَّا أَنْ يُدْعَا لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ﴾
 مه گهر رینگه تان پی بدری بو نان خوار دنیك ﴿غَيْرَ نَظَرٍ فِي إِسْنِهِ﴾ بی ته وه ی چاوه روانی پینگه یشتنی
 بکه ن ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا﴾ به لام ته گهر بانگ کران (بو نان خوار دن) نه وسا بر و نه ژووره وه
 ﴿فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا﴾ نه مجا نه گهر خوار دنه که تان خوار د بلا وه ی لی بکه ن ﴿وَلَا مَسْتَنْسِفِينَ لِحَدِيثٍ﴾
 وه مه میتنه وه بو قسه کردن ﴿إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ﴾ چونکه به راستی نه و (مانه وه تان) نازاری پیغه مبه ر
 (ﷺ) ده دات ﴿فَيَسْتَحْيِ مِنْكُمْ﴾ نه ویش شهرم ده کات لیتان (که بی ده نگه) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ﴾
 به لام خواله (ووتنی) هه ق شهرم ناکات ﴿وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا﴾ وه ههر کاتی داوا ی شتیکی ناو مالتان
 کرد له (هاوسه ره کانی پیغه مبه ر ﷺ) ﴿فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ﴾ نه وه له پشتی په رده وه لیبان داوا که ن
 ﴿ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ نه و (شیوه داوا کردنه) تان خاویسن تره بو دلی ئیوه وه نه وانیش
 ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾ به هیچ شیوه یه بو ئیوه دروست نی یه نازاری (دلی) پیغه مبه ری
 خوا بدنه ﴿وَلَا أَنْ تَنْكَحُوا أَزْوَاجَهُمْ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾ وه ههر گیز نابی خیزانه کانی پاش خوی ماره بکه ن
 ﴿إِنْ ذَلِكُمْ﴾ به راستی نه و (نازاردانی دل و ماره کردنه) تان ﴿كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ به لای خوا وه
 (گونا هینکی) زور گه وره یه ﴿إِنْ بُدُوا شَيْئًا﴾ نه گهر ههر شتیک نا شکر ا بکه ن (بیلین) ﴿أَوْ تَخَفُوا﴾
 یا بیشار نه وه (له دلتاندا) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ نه وه به راستی خوا زانایه به هه موو شتیک ﴿۵۱﴾

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ﴾ (هاوسه رانی پیغه مبهر ﷺ) هیچ گونا هینکیان له سه ر نییه ﴿فِيءَ اَبَائِهِنَّ وَلَا ابْنَاتِهِنَّ وَلَا اِخْوَانِهِنَّ﴾ (نه گه ربی حیجاب بن) لای باو کیان و کورانیان و برکانیان ﴿وَلَا ابْنَاءَ اِخْوَانِهِنَّ وَلَا ابْنَاءَ اَخْوَانِهِنَّ﴾ و برازا کانیان و خوشکه زاکانیان ﴿وَلَا نِسَاءَهُنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ﴾ و لای نافرته تانی هاودینیان و لای غولام و که نیزانی خویمان ﴿وَأَتَقَرَّتْ اَللّٰهُ﴾ و له خوا بترسن ﴿اِنَّ اَللّٰهَ كَانَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به راستی خوا چاودینرو ناگاداره به سه ر هموو شتیکدا ﴿اِنَّ اَللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّوْنَ عَلٰی النَّبِيِّ﴾ به راستی خوا و فریشته کانی سه لاوات ددهن له سه ر پیغه مبهر ﷺ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانیه کی باوه رتان هیناوه ﴿صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ نیوهش سه لاوات و سه لامی زوری له سه ر بدن ﴿اِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُوْنَ اَللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ﴾ به راستی که سانی که نازاری خواو پیغه مبهره که ی ددهن ﴿لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ﴾ خوا نه فرینی لی کردون له دونیا و له دوار و ژدا ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ و ه سزای ریسوا که ری بو ناماده کردون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُوْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ و ه که سانی که نازاری پیوان و نافرته تانی نیماندار نه دهن ﴿يَعْتَرِ مَا كَسَبُوا﴾ بی نه وه ی هیچ تاوانیکیان کرد بیت ﴿فَقَدْ اَحْتَمَلُوْا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُّبِيْنًا﴾ نه وه به راستی نه وانه بو هتان و تاوانیکی ناشکرایان گرتوته نه ستو ﴿اِنَّ اَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ﴾ نه ی پیغه مبهر (ﷺ) بلی به هاوسه رانت ﴿وَبَنَاتِكَ وِنِسَاءِ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ و به کچانت و به نافرته تانی پرواداران ﴿يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيْبِهِنَّ﴾ با عابا و بالاپوشه کانیان بدن به سه ر خویناندا (خویمان و جوانیانی پی داپوشن) ﴿ذٰلِكَ اَدَّبْنَا اَنْ يُعْرَفْنَ﴾ نه وه نزیکتره بناسرین (به داوین پاک) ﴿فَلَا يُؤْذِيْنَ﴾ تا به هویه وه نازار نه درین ﴿وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوْرًا رَّحِيْمًا﴾ و ه خوا لیخوشبوی میهره بانه ﴿اِنَّ رَبَّنَا لَمُنْفِقُوْنَ﴾ به راستی نه گه کوتایی نه هینن دوو پرووان ﴿وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و ه که سانی که له دلیاندا نه خوشی هیهه ﴿وَالْمَرْحُومُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ﴾ و پروپا گهنده چیهه کان له مه دینه دا ﴿لَنُفَرِّقَنَّكَ بِهِمْ﴾ نیمه تو هان ددهین (به جهنگ کردن) له دریان ﴿ثُمَّ لَا يُجَاوِزُوْنَكَ فِيْهَا اِلَّا قَلِيْلًا﴾ پاشان ماوه یه کی که م نه بی (له مه دینه دا) دراوسیت نابن (دهرده کرین) ﴿مَلْعُوْنِيْنَ اَيْتَمًا تُقْفُوْا﴾ (نه وانه) نه فرین لیکراون له هه ر کوی بهر ده ستت که وتن ﴿اُخِذُوْا وُقُوْلُوْا تَقْتِيْلًا﴾ به دلیل ده گیرین و به کوشتن ده کوزرین ﴿سُنَّةَ اللّٰهِ﴾ خوا (نه وه ی کردوه) به سوننهت و باو ﴿فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له ناو که سانی که که پیشتر بوون ﴿وَلَنْ نَّجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا﴾ هه ر گیز باوو سوننه تی خوا گورانی بو نییه ﴿

﴿يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خه‌لك پر سیارت لی ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی (به‌ربابوونی) رُوژی دواپی ﴿قُلْ إِنَّمَا عَاهَدْتُ اللَّهَ﴾ بلی زانینی (به‌ربا بوونی) نه‌و رُوژه‌ته‌نها لای خوایه ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ تو چوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا﴾ له‌وانه‌یه رُوژی دواپی نزیک بیت (به‌لام خه‌لك نازانن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ﴾ به‌راستی خوانه‌فرینی له‌بی باوه‌ران کردووه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا﴾ و ناگری هه‌لگیر ساوی بو‌نامه‌ده کردوون ﴿خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تیتیدا ده‌میتنه‌وه ﴿لَا يَجِدُوْنَ وِلِيًّا وَلَا نَصِيْرًا﴾ هیچ پشتیوان و یاری ده‌ده‌ریکیان نیه ﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ﴾ رُوژی که‌ده‌م و چاویان له‌ناگری دُوژه‌خدا‌ئه‌م دیوو‌ئه‌و دیو‌ده‌گریت ﴿يَقُوْلُوْنَ يَا لَيْتَنَا﴾ ده‌لین: خو‌زگه‌ و کاشکای ﴿أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُوْلًا﴾ گو‌نرایه‌لی خواو گو‌نرایه‌لی پی‌نغه‌مبه‌رمان بگردایه ﴿وَقَالُوْا رَبَّنَا﴾ وه‌ده‌لی: ته‌ی به‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا﴾ به‌راستی ئیمه‌به‌گو‌نی سه‌ران و گه‌وره‌کانمان کرد ﴿فَأَصْلُوْنَا السَّبِيْلًا﴾ ئیتر له‌رینگای راست گو‌مرایان کردین ﴿رَبَّنَا اِنهْمُ ضَعْفٰنٍ مِّنَ الْعٰدٰبِ﴾ ته‌ی به‌روه‌ردگارمان دوو به‌راه‌ر سزایان بده ﴿وَأَلْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا﴾ و به‌ر نه‌فرینی گه‌وره‌ی خو‌تیان بخه‌یت ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا﴾ ته‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ ءَاذُوْا مُوْسٰى﴾ وه‌ك ته‌و که‌سانه‌مه‌بن که‌مووسایان نازاردا (تومه‌تیا‌ن بو‌کرد) ﴿فَبَرَّءَهُ اللهُ مِمَّا قَالُوْا﴾ جا‌خوا مووسای پاك کرده‌وه له‌وه‌ی ده‌یان ووت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللهِ وَجِيْهًا﴾ (مووسا) لای خوا‌رینزو‌پله‌و‌پایه‌ی هه‌بوو ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا﴾ ته‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا‌بترسن و پاریزکار بن ﴿وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا﴾ وقسه‌ی راست و دروست بکه‌ن ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمٰلَكُمْ﴾ کرده‌وه‌کانتان چاك ده‌کات ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ﴾ وله‌تا‌وانه‌کانتان خو‌ش ده‌بی ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُوْلَهُ﴾ و هر که‌س گو‌نرایه‌لی خواو پی‌نغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکات ﴿فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا﴾ ته‌وه به‌راستی سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هیناوه ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْاٰمٰنَةَ﴾ بی‌گومان ئیمه‌سه‌پارده‌مان نیشانی ﴿عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و چیاکان دا(هه‌لگرتنی نه‌مانه‌تی دینداریمان پیشنیار کرد بو‌یان) ﴿فَآبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ به‌لام هیه‌چیان رازی نه‌بوون که‌هه‌لیگرن و ترسان له‌و (نه‌مانه‌ته) ﴿وَحَمَلَهَا الْاِنْسٰنُ﴾ که‌چی ئاده‌می ته‌و (سه‌پارده‌ی) هه‌لگرت ﴿إِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا﴾ به‌راستی ته‌و (ئاده‌می) زورسته‌مکار و نه‌زانه ﴿لِيُعَذِّبَ اللهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقَتِ﴾ بو‌ته‌وه‌ی خوا‌سزای پی‌اوان و ئافره‌تانی دوو‌روو‌بدات ﴿وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ﴾ وه‌ (سزای) پی‌اوان و ئافره‌تانی هاوه‌ل‌دانه‌ریش (بدات) ﴿وَيَتُوْبَ اللهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ﴾ وه‌له‌پی‌اوان و ئافره‌تانی ئیماندار ته‌وبه‌وه‌رگریت ﴿وَكَانَ اللهُ عَفُوْرًا رَّحِيْمًا﴾ وه‌خوا‌لیبوره‌ی میهره‌بانه ﴿

سوره‌تی ﴿سَبَأٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هم‌موو سوپاس و ستایش بو خواجه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ته‌نیا مولکی‌ئه‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ﴾ وه‌له‌دواروژیشدا ستایش‌ههر بو‌ئه‌وه ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَبِيرُ﴾ وه‌ئه‌و (خوا) دروست‌کاری ووردینه ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) ده‌زانی‌چی‌ده‌چی‌به‌ناو زه‌ویدا ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و‌چی‌لی‌ده‌رده‌چی ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌چی‌دیته‌خواره‌وه‌له‌ئاسمان ﴿وَمَا يَنْزِلُ فِيهَا﴾ و‌چی‌بو‌سه‌ر ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ﴾ وه‌خوا میهره‌بانی لیبوره‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بئ‌باوه‌ران ووتیان: ﴿لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ﴾ ر‌وژی دواییمان (به‌سه‌ردا) نایه‌ت ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی (وانیه) سویند به‌په‌روه‌ردگارم‌ئه‌و (قیامه‌ته) تان بو‌دی ﴿عَلَيْهِ الْعَيْبُ﴾ (خوا) زانای هم‌موو په‌نه‌انه‌کانه ﴿لَا يَعْزُبُ عَنْهُ﴾ له‌خوا گوم‌نابی ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ قورسای‌ی‌گه‌ردیله‌یه‌ک له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ﴾ وه‌ب‌چو‌کترو گه‌وره‌تر له‌وه‌نیسه ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ ئیلا له‌کتیبکی‌ئاشکراو رووندایه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی پاداشتی‌ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه‌بداته‌وه ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بو‌ئه‌وانه‌هه‌یه لیبورنی (په‌روه‌ردگار) ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و‌پاداشت و‌ر‌وژی‌یه‌کی‌چاک ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌که‌سانیک که‌هه‌ول‌ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌نیشانه‌کانی‌ئیمه‌نه‌کری ﴿مُعْجِزَاتٍ﴾ ده‌سته‌پا‌چهن و‌هی‌چیان‌پئ‌ناکریت ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ﴾ بو‌ئه‌وانه‌یه‌سزای‌زور‌خراب‌وسه‌خت ﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ ئه‌وانه‌زانباریان‌پئ‌دراوه‌ده‌زانن ﴿الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ﴾ ئه‌وه‌ی‌له‌په‌روه‌ردگار‌ته‌وه‌بو‌ت هاتووه ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ ته‌نها‌ئه‌وه‌راسته ﴿وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ و‌رینمونی (خه‌لک) ده‌کات بو‌رینگای‌خوای‌زالی‌ستایش‌کراو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی‌بئ‌باوه‌ر‌بوون‌ده‌یانووت ﴿هَلْ نَدْكُرُّ عَلَى رَجُلٍ﴾ ئایا‌پیاوینکتان‌نیشان‌بده‌ین ﴿يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ﴾ که‌هه‌والتان‌پئ‌ده‌دات کاتیک (مردن و) به‌ته‌واوی‌ر‌زین‌و‌پاره‌پاره‌بوون ﴿إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به‌راستی‌ئیه‌سه‌ر‌له‌نوی‌دروست‌ده‌کرینه‌وه ﴿۷﴾

﴿أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ئایا ئه و (پیتغه مبه ر ﷺ) به دم خواوه درو ده کات ﴿أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾ یا شیتته ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه خیر و انیه) به لکو ئه وانه ی بی با وهرن به دوا رور ﴿فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ له ناو سزاو گومراییه کی دوور (له راستی) دان ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ ده ی ئایا سه رنج نادهن ﴿إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ بو ئه وه ی له به رده م و له پشتیان ه وه یه ﴿مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له ئاسمان و زه ویدا ﴿إِنْ نَشَأْ نُخِيفُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ نه گه ریمان ه وی ده یان به یین به ناخی زه ویدا ﴿أَوْ نُسْقِطَ عَلَيْهِمُ﴾ یان ده یخه یینه خوار به سه ریاندا ﴿كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ چند پارچه یه ک له ئاسمان ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له وه دا به لگه و په ند هیه ﴿لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ﴾ بو هر به نده یه ک روو له خوا بیت ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِمَّا فُضِّلَ﴾ سویند به خوا به راستی له لایه ن خو مانه وه فه زل و به هره یه کی گوره مان به داوود به خشیبوو ﴿يَجِبَالٍ أَوْيَٰ مَعَهُ وَالظُّلُمِ﴾ نه ی چیا و بالنده کان له گه ل داوود زیکرو ته سیاحتی خوا بکه ن ﴿وَالنَّالَةَ الْحَدِيدَ﴾ وه ئاسنمان بو نهرم کردبوو ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَبْعِينَ﴾ (فه رمانمان پی کرد) قه لغان وزرئی جهنگیان لی دروست بکه ﴿وَقَدَرْنَا السَّرْدَ﴾ و له چینی زریدا بانه ندازه یی نه لقه کان وه ک یه ک بن ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ و کرده وه ی چاک بکه ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به راستی من به وه ی که ده یکه ن بینام ﴿وَأَسْلَمْنَا مِنَ الَّرِيحِ﴾ وه بو سوله یمان (با، هه و) مان رام هینا ﴿عَدُوَّهَا شَهْرٌ﴾ به یانیا ن تانیوه رو (با) به نه ندازه ی مانگیک ریگای ده بری ﴿وَرَوَّاحَهَا شَهْرٌ﴾ وه (نیوه پروان تا) نیوار انیش به نه ندازه ی مانگیک ریگای ده بری ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ رِعْنَ الْقَطْرِ﴾ وه مسمان بو تونده وه وه ک کانیا و (ده روی) ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وه نندی له جنو که کانمان رام هینا بوو له به ر دهستی دا کاریان ده کرد ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ به فه رمانی په روه ردگاری ﴿وَمَن يَرْغَبْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا﴾ و نه گه ر هر کام له وان له فه رمانی نیمه لا بدا ﴿نَذِقُهُ مِنَ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سزای ناگری هه لگروای پی ده چیزین ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله یمان) هر چی بوویستایه بو یان دروست ده کرد ﴿مِنَ مَّحْرِبٍ وَتَمَكِيلٍ﴾ له په رستگاو په یکه رو ﴿وَرَجَقَانَ الْجَوَابِ﴾ چندین قاپی (نان خواردن) وه ک چه وزی گوره و ﴿وَقُدُورِ رَاسِيَتٍ﴾ چند قازان و مه نجه لی دامه زرا و (نه ده جولان له به ر گه و ره بیان) ﴿أَعْمَلُوا أَل دَاوُدَ شُكْرًا﴾ نه ی ئالی داوود شو کرانه بژی ری خوا بکه ن ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ﴾ به لام که می له به نده کانم (بو خوا) سو پاسگوزارن ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ﴾ نه مجا کاتیک سوله یمانمان مراند ﴿مَا دَأَبَهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ﴾ هیچ شتیک مردنی سوله یمانی نیشان (جنو که کان) نه دا ﴿إِلَادَابَةَ الْأَرْضِ﴾ بیجگه له خوره و موریا نه ی زه وی ﴿تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ﴾ که دارده سته که ی (سوله یمان) یان ده خوارد (که سوله یمان خوی دابوو به سه ریدا) ﴿فَلَمَّا خَرَّ﴾ نه مجا کاتی (سوله یمان) که وت ﴿تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ﴾ بو جنو که کان روون بو یه وه ﴿أَنْ لُّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْعَيْبَ﴾ که نه گه ر غه یبیا ن بزانیایه ﴿مَا لِيُشَٰوَفِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ له و سزا ریسوا که ره دا نه ده مانه وه ﴿

﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهُمْ آيَةٌ﴾ سویند به خوا به راستی بؤ خه لکی سه بهء له و شوینی ژیا نه یاندا
 نیشانه یه ك (له سه ر ده سه لاتی خوا) هه بوو ﴿جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ﴾ دوو باخات لای راست و لای
 چه پی (شوینه که یانه وه) هه بوو ﴿كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ﴾ (پیمان و ترا) له رۆزی په روه ردگار تان بخون
 ﴿وَاشْكُرُوا لَهُ﴾ و سو پاسی نه و بکن ﴿بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبِّ عَفُورٌ﴾ و لاتیکی پاك و خوش و په روه ردگار نیکی
 لیورده (یان هه یه) ﴿فَاعْرَضُوا﴾ نه مجا پرویان و هر گپرا ﴿فَأَسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَبِيلَ الْعَرَمِ﴾ به و هویه وه
 لافاوی ویرانکارمان بؤ ناردن ﴿وَوَدَّ لَتَهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ﴾ دوو باخاتی (چاکی به روو بووم دار)
 نه و انمان گوری به دوو باخاتی ﴿ذَوَاتِیْ أَكُلِ حَمِطٍ وَأَثَلٍ﴾ (خرابی) خاوهن به ریکی تفت و تال و
 دار گهز ﴿وَشَىءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ﴾ و که مینك له داری نه بگ (تاوگ، سیدر) ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ مَا كَفَرُوا﴾
 ئا به و جوړه توله مان لی سه ندن به هوی نا سو پاسی یانه وه ﴿وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَفُورَ﴾ و ئایا جگه
 له وانه ی زور سپله ن توله له که سه نه سینین؟! ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكَتْنَا فِيهَا﴾ وه له نیوان
 (رینگای) نه وان و نه و شارانه ی پیتو به ره که تمان تی خستبوون (له شام) سازاند بوومان ﴿قُرَى ظَاهِرَةً﴾
 چند شار و چکه و دیهاتی نزیك وله یه که وه دیار ﴿وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ﴾ و رینگه ی نزیکمان بؤ روشتن
 له نیوان (نه و دیهاتانه) دا دانابوو ﴿سَيْرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ﴾ (ووتمان پیمان) چند شه و و رۆژ
 به و (رینگایانه) دا پرون به ئارامی و بی ترس ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا﴾ که چی (خه لکی سه بهء)
 ووتیان نه ی په روه ردگارمان ماوه ی (رینگه ی) سه فوره کانمان دور بخه ره وه ﴿وَوَطَّلِمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 وسته میان له خویمان کرد ﴿فَجَعَلْنَا لَهُمْ أَحَادِيثَ﴾ ئیمه ش کر دمانن به داستانی له ناو خه لکدا بیگیر نه وه
 ﴿وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزِقٍ﴾ پرژ و بلاومان کردن (به و لاتاندا) به و په ری پرژو بلاو کردن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی
 له و به سه ره اته دا ﴿لَا يَكُ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ چند نیشانه هه یه بؤ هه موو زور خوگری شوکرانه بژیر
 ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾ سویند به خوا به راستی شهیتان گومانی خو ی له و اندا به دی هینا
 ﴿فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بویه ئیمانداران نه بیت هه موویان شوینی شهیتان که و تن ﴿وَمَا
 كَانَ لَهُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ وه شهیتان هیچ ده سه لاتی به سه ر ئیمانداران دا نه بوو ﴿إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُوْمِرُ
 بِالْآخِرَةِ﴾ ته نها بؤ نه وه ی بزانیست کی باوه ری به رۆزی دواپی هه یه ﴿مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي سَلْبٍ﴾
 وه کی له وان ده رباره ی (دواروژ) له گوماندا یه ﴿وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ﴾ وه په روه ردگار
 (نه ی موحه ممه د) به سه ر هه موو شتی کدا چاودیره ﴿فَلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (نه ی موحه ممه د
) ﴿بَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ به قه ده ر هه ره وردیله یه کیان به ده ست نیه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا
 ﴿وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ يَشْرِكٍ﴾ وه نه و په رستر او انه هاو به شی (خوا) نه بوون (له دروست کردنی) ئاسمانه کان
 و زه ویدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ﴾ و هیچ یه ك له وان یارمه تی ده ری خوا نه بوون ﴿

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ﴾ و ه تکا کردن لای خوا سوودی نییه ﴿إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ مه‌گه‌ر بو که‌سی نه‌و (خوا) ریگه‌بدات ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هه‌تا کاتی ترس و بیم له‌دلی (تکا کاران) لاده‌بری (به‌هوی ریگه‌پیدانی شه‌فاعه‌ت) ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ (به‌یه‌کتر) ده‌لین: په‌روه‌ردگار تان چی بریاریکی فه‌رموو ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده‌لین: ووته‌راسته‌که‌ی فه‌رموو (که‌ریگه‌دانه‌به‌تکا کردن) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ و ه‌ته‌نهما (خوا) به‌رزو بلندو گه‌وره‌یه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بلی کی‌ی ر‌وزیتان ده‌دات له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا (ر‌وزیمان ده‌دات) ﴿وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ﴾ بینگومان ئیمه‌یا ئیوه (یه‌کیمان) ﴿لَعَلِّي هُدَىٰ أَوْفٍ ضَلَلِ مُبِينٍ﴾ له‌سه‌ر ر‌ینم‌وونین یان له‌گوم‌راییه‌کی ئاشکراداین ﴿قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا﴾ (بلی) په‌رسیارتان لی‌ناکری له‌تاوانی که‌ئیمه‌کردو‌ومانه ﴿وَلَا تَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئیمه‌ش په‌رسیارمان لی‌ناکری له‌وه‌ی ئیوه‌ده‌یکه‌ن ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾ بلی په‌روه‌ردگارمان ئیمه‌و ئیوه‌ک‌وده‌کانه‌وه ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ﴾ له‌پاشان بری‌ار ده‌دات له‌نیواناماندا به‌هه‌ق و راستی ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ و ه‌ه‌ر نه‌وه‌دادو‌وری زانا ﴿قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ﴾ بلی ئاده‌ی نیشانم‌ده‌ن نه‌و ها‌وبه‌شانه‌ی بردو‌بو‌وتانه‌ریزی‌خواوه ﴿كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ﴾ وانییه‌به‌لکو‌زاتی‌خوایه ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی‌دروست‌کاره ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ و ه‌ئیمه‌تومان نه‌ناردوه‌بو‌ه‌موو ئاده‌می به‌مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر نه‌بی‌ت ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام‌زوربه‌ی ئاده‌می‌نازانن ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ و ه‌ده‌لین نه‌م به‌لینی (ر‌وزی‌دوایی) که‌ی‌دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌راست‌گون ﴿قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ﴾ بلی به‌لینی ئیوه‌ر‌وزیکه ﴿لَا تَسْتَعْجِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ﴾ نه‌ساتیک‌دوا‌ده‌که‌ون لینی و نه‌پیشیش‌ده‌که‌ون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ه‌نه‌وانه‌ی بی‌باو‌ه‌ر بو‌ون ووتیان ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ ئیمه‌ه‌ه‌ر‌گیز باو‌ه‌ر ناهیتین به‌م‌قورئانه ﴿وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ و به‌و‌کتیبانه‌ش پیش‌ئهم (قورئانه) هاتوون ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خوزگه‌ده‌ت‌دی‌کاتی نه‌و‌سته‌م‌کارانه ﴿مَوْفُوقُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ ر‌اده‌گیرین له‌به‌رده‌م (داد‌گای) په‌روه‌ردگاریاندا ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه‌و‌تاوان‌ناراسته‌ی‌یه‌کتر ده‌که‌ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا﴾ لا‌وا‌زو‌ژیرده‌سته‌کراوان‌ده‌لین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌وانه‌ی‌خویان به‌گه‌وره‌ده‌زانی (ده‌سه‌لات‌داره‌کان) ﴿لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌نه‌بو‌ونایه‌بینگومان ئیمه‌باو‌ه‌ردار‌ده‌بو‌وین ﴿

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ ئەوانە‌ی خۆیان بە‌گه‌وره‌ دادە‌نا دە‌ئین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا﴾ بە‌وانە‌ی ژێر دە‌سته
 و لاواز کرابوون ﴿أَنْخَنُ صَدَدَتَكَ عَنِ الْهَدْيِ﴾ نایا ئیمه‌ بە‌ر گریمان کردن له‌ پرنموونی ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَكَ﴾
 دوا‌ی ئە‌وه‌ بۆ‌تان هات ﴿بَلْ كُنتُمْ مُجْرِمِينَ﴾ (نه‌ خێر وانیه‌) بە‌لكو خۆتان تاوانبار بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ
 اسْتَضَعِفُوا﴾ ژێر دە‌سته‌ و چه‌وساوه‌كان دە‌ئین ﴿لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ بە‌وانە‌ی خۆ‌به‌زل زان بوون
 ﴿بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ (نه‌ خێر وانیه‌) بە‌لكو پیلانی (ئێ‌وه‌) به‌شه‌و و به‌رۆژ (چه‌واشه‌ی کردین)
 ﴿إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ کاتیک فه‌رمانتان پێ‌ ده‌داین که‌ بێ‌ پروا بین به‌ خوا ﴿وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا﴾ وه‌ وینه‌
 وها‌وبه‌شانی بۆ‌ دا‌بنین ﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ﴾ هه‌موویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه‌ ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتیک
 که‌ سزای دۆزه‌خ ده‌بینن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْلَاقَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ زنجیرو ته‌وقمان کرده‌ گه‌ردنی
 بینا‌وه‌ران ﴿هَلْ يُحْزَنُ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا تو‌له‌یان لێ‌ ئە‌سه‌نریت جگه‌ له‌ سزای ئە‌وه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَمَا
 أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ﴾ وه‌ له‌هیچ شارێکدا پی‌غه‌مبه‌ری تر سینه‌رمان نه‌ناردووه‌ ﴿إِلَّا قَالَ مُرُّهُمَّا﴾
 مه‌ گه‌ر خاوه‌ن نازو نیعمه‌ ته‌کانی (ده‌وله‌مه‌نده‌کانی) ووتوویانه‌ ﴿إِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَفْرُونَ﴾ به‌راستی
 ئیمه‌ با‌وه‌رمان نی‌یه‌ به‌و (ئاینه‌)ی ئێ‌وه‌ی پێ‌ نێ‌ردراون ﴿وَقَالُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَعْلَمُونَ﴾ وه‌ ووتیان ئیمه‌ سامان و مندالمان زۆر تره‌ (له‌ئێ‌وه‌) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ﴾ وه‌ ئیمه‌ قه‌ت سزا نادرین
 ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي﴾ بلی‌ به‌راستی په‌روه‌ر دگه‌رم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات
 وده‌یگریته‌وه‌ بۆ‌ هه‌ر که‌سی بیه‌وی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زۆر به‌ی خه‌لك نازان ﴿وَمَا
 أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي﴾ وه‌ سامان و مندالتان شتیک نین ﴿تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا لَفِي﴾ لای ئیمه‌ په‌له‌و پایه‌تان
 نزیک بکه‌نه‌وه‌ ﴿إِلَّا مَنَ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ مه‌ گه‌ر ئە‌وه‌ی با‌وه‌ری هیتابی و کرده‌وه‌ی چاکی کردبێ‌
 ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعِيفِ﴾ بۆ‌ ئە‌وانه‌ پادا‌ستی دوو به‌رامبه‌ر هه‌یه‌ ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌هوی ئە‌وه‌ چا‌کانه‌ی
 که‌ کردویانه‌ ﴿وَهُمْ فِي الْعُرْفِ عَامُونَ﴾ ئە‌وان له‌ کۆشکه‌ به‌رزه‌کانی (به‌هه‌شتدا) له‌ئاسایش دان ﴿وَالَّذِينَ
 يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌ ئە‌وانه‌ی هه‌ولی پو‌چهل کردنه‌وه‌ی نیشانه‌کانی ئیمه‌ ده‌دن ﴿مُعْجِزِينَ﴾
 ده‌سته‌ پا‌چهن و هه‌یچیان پێ‌ نا‌کری ﴿أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ ئە‌وانه‌ له‌ سزای دۆزه‌خدا ناماده‌ کراو
 ده‌بن ﴿قُلْ إِنْ رَبِّي﴾ بلی‌ بی‌گومان په‌روه‌ر دگه‌رم ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ رۆزی
 هه‌ر کام له‌به‌نده‌کانی بیه‌وی فراوان یان که‌می ده‌کات بۆ‌ی ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌ ئێ‌وه‌ هه‌ر شتیک
 بیه‌خشن (له‌پیناو خوا‌دا) ﴿فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾ ئە‌وه‌ خوا جی‌گه‌ی پرده‌کاته‌وه‌ ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ وه‌ ئە‌وه
 (خوا) چا‌کترینی رۆزی ده‌رانه‌ ﴿﴾

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه رُوژنیک (خوا) هم‌موویان کۆ ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ پاشان به‌فریشته‌کان ده‌فرموی ﴿أَهْلُوا لِيَّ إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُونَ﴾ ئایا نه‌وانه (له‌دونیا) ئیوه‌یان ده‌په‌رست ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (فریشته‌کان) ده‌لین پاک و بینگه‌ردی بو تو ﴿أَنْتَ وَإِنَّا مِن دُونِهِمْ﴾ ته‌نیا تو گه‌وره و پشستیانئی ئیمه‌ی نه‌ک نه‌وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْغَنَى﴾ به‌لکو نه‌وان جنۆ که‌یان ده‌په‌رست ﴿أَكْفَرْتُمْ بِهِم مُّؤْمِنُونَ﴾ زۆر به‌یان باوه‌ریان به‌وان (جنۆ که) هه‌بوو ﴿قَالُوا لَوْلَا إِيْمَانُكَ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفَعُوا لِأَصْرًا﴾ نه‌مجا نه‌مرو ناتوانن هیچ سوودو زیانیک به‌یه‌کتری بگه‌یه‌نن ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه به‌سته‌مکاران ده‌لینن: ﴿ذُقُوا عَذَابَ النَّارِ﴾ سزای ناگری دۆزه‌خ بچه‌ژن ﴿الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ نه‌وه‌ی ئیوه باوه‌رتان پی نه‌بوو ﴿وَإِذْ أَنْتَ عَلَى عِلْتَمٍ﴾ کاتی بخوینرته‌وه به‌سه‌ریاندا ﴿إِذْ نَبَأْنَا بَيْتَاتٍ﴾ نیشانه‌روونه‌کانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾ ده‌لین: نه‌مه (پنغه‌مبه‌ر ﷺ) هیچ نیه‌ جگه له‌پیاویک ﴿يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ﴾ ده‌یه‌وی رینگریتان بکات ﴿عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌باوو باپیرانتان ده‌یان په‌رست ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا﴾ وه ده‌لین: نه‌مه (قورئان) شتیک نیه‌ ﴿إِلَّا آفَاكٌ مُّفْتَرَى﴾ بیجگه له‌درویه‌کی هه‌لبه‌ستراو به‌ناوی خواوه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ وه بیباوه‌ران به‌راستی به (قورئان) یان ده‌ووت که‌بو‌یان هاتبوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُفِينٌ﴾ نه‌مه ته‌نها جادوویه‌کی ئاشکرایه ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِّنْ كِتَابٍ يَدْرُسُونَهَا﴾ (خو ئیمه) پیشتر چند کتیبیکمان پی نه‌دابوون که‌بیانخویننه‌وه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ و بو‌مان نه‌ناردبوون ﴿قَبْلَكَ مِن نَّذِيرٍ﴾ پیش تو هیچ پنغه‌مبه‌ریکی ترسینه‌ر ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ وه که‌سانی پیش نه‌مان (قوره‌یشیه‌کان) باوه‌ریان به‌پنغه‌مبه‌رانیان نه‌هینا ﴿وَمَا تَلْعَاوُا مَعَشَارَ مَاءِ آتَيْنَهُمْ﴾ نه‌مان (قوره‌یش) نه‌گه‌یشتبوونه‌ده‌یه‌کی نه‌وه‌ی به‌وانمان دابوو ﴿فَكَذَّبُوا رُسُلًا﴾ نه‌مجا نه‌وان باوه‌ریان به‌پنغه‌مبه‌رانی من نه‌هینا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چۆن بوو توله‌سه‌ندنی ئیمه (له‌وان) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَجْدِي﴾ بلی من ته‌نیا به‌یه‌ک شت نامۆژگاریتان ده‌که‌م ﴿أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْفِقِينَ﴾ که‌دوو دوو، یه‌ک یه‌ک، له‌به‌ر خوا هه‌لسن (وگوپرایه‌لی فه‌رمانه‌کانی بن) ﴿ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا يَصْحَابِكُمْ مِّنْ جَنَّةٍ﴾ پاشان بیر بکه‌نه‌وه هاوریکه‌تان (پنغه‌مبه‌ر ﷺ) شیت نیه‌ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌وه (پنغه‌مبه‌ر ﷺ) ته‌نیا ترسینه‌ره بو ئیوه ﴿بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌پیش هاتنی سزای سه‌ختی (قیامه‌ت) ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ﴾ بلی هه‌ر کری و پاداشتیکم لی داوا کردوون نه‌وه بو خوتان ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی من ته‌نها له‌سه‌ر خوایه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه نه‌وه (خوا) به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ناگاداره ﴿قُلْ إِنَّ رَبِّي يَضْفُفُ بِالْحَقِّ﴾ بلی به‌راستی په‌روه‌ردگارم به‌توندی هه‌ق ده‌دات به‌سه‌ر (به‌تالدا) ﴿عَلَّمَ الْغُيُوبَ﴾ (خوا) زانایه به‌نه‌ینی و شاراه‌کان ﴿١٨﴾

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی (ثایینی) راست هات ﴿وَمَا يَدِيُ الْبَطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ و به‌تان (نه‌ما) و دروست نابیته‌و دووباره ناگه‌پریته‌وه ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ﴾ بلی نه‌گه‌ر من گو‌م‌ر‌ابم ﴿فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي﴾ نه‌وه زیانه‌که‌ی ته‌نیا بو‌خومه ﴿وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ﴾ وه نه‌گه‌ر ری‌ن‌مو‌ونبم ﴿فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي﴾ نه‌وه به‌ه‌وی نه‌و (قورئانه) وه‌یه که‌به‌روه‌ردگارم بو‌ی نار‌دووم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ به‌راستی خوا‌بیسه‌رو نزیکه ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) نه‌گه‌ر ده‌بینی کاتی (بی‌باوه‌ران) زور ده‌ترسن ﴿فَلَا قُوَّةَ﴾ نه‌مجا به‌هیچ جو‌ری رزگار بو‌ونیا‌ن نییه ﴿وَأَخْذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وه له‌شو‌تینکی نزیک (دوزه‌خه‌وه) ده‌برین بو‌ناوی ﴿وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ﴾ له‌و کاته‌دا ده‌لین باوه‌رمان هیتا به‌و (قورئانه) ﴿وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاطُشُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ چو‌ن (باوه‌ریان) ده‌ست ده‌که‌وی له‌شو‌تینکی دووره‌وه ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾ که‌به‌راستی نه‌وان له‌دو‌نیا‌دا بی‌باوه‌ر بو‌ون پیی ﴿وَيَقْدُفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وه به‌نه‌زانی قسه‌یان له‌په‌نه‌نیه‌کان ده‌کرد له‌شو‌تینکی دوره‌وه (که‌دو‌نیا‌یه). ﴿وَجِلَّ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾ به‌ر به‌ست ده‌خریته‌ نیوان نه‌وان و نه‌وه‌ی ثاره‌زووی ده‌که‌ن (که‌به‌روا هیتان و ته‌وبه‌کردنه) ﴿كَمَا فَعَلُوا بِأَشْيَاءِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هه‌ر وه‌کو به‌هاوشیوه‌کانیا‌ن کرا له‌پیش نه‌ماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ﴾ به‌راستی نه‌وان له‌گو‌مانیکی دوو دل‌که‌ردان ﴿

سوره‌تی ﴿فَاطِرُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌موو ستایش بو‌خوا‌یه که‌به‌دی هیته‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِئِكَةِ رُسُلًا﴾ فریشته‌کانی کردووه به‌نیراوانیک ﴿أُولَئِكَ أَجْنَحًا مَشْيُ وَوُكُلٌ﴾ خوا‌ه‌نی (چه‌ند جو‌ره) بالن: دووان و سیان و چوار ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) هه‌رچی بیسه‌وی له‌دروست کردندا زیادی ده‌کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی خوا‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا به‌توانا‌یه ﴿مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ﴾ خوا‌هه‌ر په‌حمه‌ت و چاکه‌یه‌ک بو‌خه‌لک به‌ره‌لا بکات و بیکاته‌وه ﴿فَلَا تُمَسِّكُ لَهُمْ﴾ ئیتر شتیک نیه‌ریگری لی بکات و بیگریته‌وه ﴿وَمَا يُمْسِكُ﴾ وه‌خوا‌هه‌ر به‌هره‌یه‌ک بگریته‌وه ﴿فَلَا تُرْسِلُ لَهُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ ئیتر له‌پاش گرتنه‌وه‌ی خوا‌به‌ره‌لا‌که‌ر و نیره‌ری بو‌نییه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌خوا‌زالی بالاده‌ستی کار دروسته ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خه‌ل‌کینه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیرکه‌وه له‌به‌هره‌ی خوا‌به‌سه‌رتانه‌وه ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾ ئایا بیجگه‌له‌خوا‌دروست که‌ریکی تره‌یه ﴿يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ که‌ر‌وزیتان بدات له‌ئاسمان و زه‌ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستراونیکی راست نییه‌ بیجگه‌له‌خوا ﴿فَإِنِّي تُوفِّكُون﴾ ده‌ی چو‌ن واره‌ده‌گیرن (له‌یه‌کخوا‌به‌رستی) ﴿

﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾ نه گهر باوه رپان پی نه هینایت (دلگران مه به) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِّن قَبْلِكَ﴾ چونکه به راستی پیغه مبه رانی پیش توش باوه رپان پی نه هینایت ﴿وَالَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ هموو کارو باره کان ته نها بؤ لای خوا ده گهر یتسه وه ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ إِن وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ نه ی خه لکینه بیگومان به لینی خوا راسته ﴿فَلَا تَعْرَضْكُمْ أَلْحَيَوَةَ الدُّنْيَا﴾ ده ی که واته با ژیانی دونیا فریوتان نه دات ﴿وَلَا يَغْرَبْكُمْ بِاللَّهِ الْعَرُورُ﴾ وه باشه یتان به (به زه بی و لیسورده ی) خوا فریوتان نه دات ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ به راستی شه یتان دوژمنی ئیوه به ﴿فَأَخِذُوا عَدُوًّا﴾ ده ی که واته ئیوه ش به دوژمنی خوتانی دابنن ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ﴾ بیگومان نه و (شه یتان) تا قم و کومه له که ی بانگ ده کات ﴿لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بؤ نه وه ی به نه هاوه لانی ناگری هه لگیر ساوی (دوزه خ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه وانه ی بی باوه رپان سزای به تینان بؤ هه به ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه نه وانه ی باوه رپان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان کرده وه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیوردن و پاداشتی گهره رپان بؤ هه به ﴿أَفَمَن رَّبَّنَا لَهُ رُسُوءٌ عَمَلِهِ﴾ ده ی ئایا که سنی که کرده وه ی خرابی خوی بؤ جوان کراوه ﴿فَرَأَاهُ حَسَنًا﴾ و به چاک و جوانی ده بینن (وه که سینکه پیوه ری چاکه و خرابه ی ئابین بیت) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ﴾ وه به راستی خوا هه ر که سینکی بوی گومر ای ده کات ﴿وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وه هه ر که سینکی بوی رینمونی ده کات ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ ده ی که واته به خه فه ت خواردن له بهر (ئیمان نه هینانی) نه وان خوت مه فه وتینه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ به راستی خوا به وه ی که نه وان ده ی که ن ناگاداره ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ خوا زاتیکه (با، هه وا) کانی نار دووه ﴿فَتُثِيرُ سَحَابًا﴾ بؤ نه وه ی هه وه ره کان بگه رپننن (بلاویان بکه نه وه) ﴿فَسُقْنَاهُ إِلَى بَدْرٍ مَّيْتٍ﴾ نه مجانه وه (هه ورانه) ده نیرین بؤ سه ر و لاتیکی مردوو ﴿فَلَأَخِيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ جا (بارانی لی ده باری و) زه وی پتی زیندوو ده که ینه وه له پاش ووشک بوون و مردنی ﴿كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾ زیندوو کرده وه ی (مردو و انیش له قیامه تدا) هه ر به و شیوه به ﴿مَن كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ﴾ هه ر که سنی گهره بی و سه ره رزی ده وی (له خوی بوی) ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ چونکه به راستی هموو گهره بی و ده سه لات هه ر بؤ خوا به ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾ ووته ی پاک و چاک ته نها بؤ لای نه و (خوا) سه ر ده که وی ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ وه (ووته ی پاکو) کرده وه ی چاک به رز ده کاته وه (بؤ لای خوی) ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ﴾ وه نه وانه ی که پیلانه خرابه کان ده گیرن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزایه کی توندو به تینان بؤ هه به ﴿وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوَّرُ﴾ و قیل و پیلانی نه وانه له ناو ده چی ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِّن تُرَابٍ﴾ خوا (باوکی) ئیوه ی له خاک دروست کرده وه ﴿ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ﴾ له پاشان (نه وه کانی دروست کرد) له نو تفه به ک ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نه مجا (خوا) کرده ونی به چه ند جووت (نیر و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ وه هیچ مینه به ک (نافره تیک) دوو گیان نابی و سکه که ی دانانی (نابینت) مه گهر به ناگاداری خوا نه بیت ﴿وَمَا يَعْمَرُ مِّنْ مَّعْمَرٍ﴾ وه هیچ ته مه ن دریز کرای ته مه نی دریز ناکری ﴿وَلَا يُنْقِضُ مِّنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ وه له ته مه نی که م ناکری مه گهر له کتیبیک (لوح المحفوظ) دا نوسراوه ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به راستی ته م کاره بؤ خوا ئاسانه ﴿

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾ ئەو دوو (جۆره) دەریا وەك یەك نین ﴿هَذَا عَذَابٌ فُرَاتٌ﴾ ئەمەیان سازگار و شیرینه
 ﴿سَائِعٌ شَرَابُهُ﴾ و خواردنەوێ ئاسانە و خوشە ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾ ئەوێ تریان سوێرو تال و تفتە
 ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ و لەهەردووکیان گوشتی تەپو تازە دەخۆن ﴿وَتَسَخَّرُ جَوْنَ حَلِيَّةٍ
 تَلْبَسُونَهَا﴾ و خشلی (مرواری و سەدەف و دور لە دەریا) دەرنەهینن و دەپۆشن، و خۆتانی پێ
 دەپازیننەوێ ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرَ﴾ و کەشتی یەکان دەبینی ئاوە کە لەت دەکەن (کاتی بەناویدا
 دەپۆن) ﴿لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بۆ ئەوێ هەندی رزق و پۆزی خوا پەیدا بکەن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وە تا ستایشی خوا بکەن (لەسەر بەهرەکانی) ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شەو دەکات بەناو
 پۆژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ و پۆژ دەکات بەناو شەو دا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وە خۆرو مانگی
 پام هیتاوە ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هەریەکیان (لە خولگە ی خۆیدا) تائە و ماوەیە ی بۆ
 دیاری کراوە دەگەریت و دەسوڕیتەوێ ﴿ذَلِكَ مِمَّا لَدُنَّكُمْ﴾ ئەوێ خۆی پەرورەگاری ئێو
 ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ پادشایەتی تەنها بۆ ئەوێ ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و ئەوانە ی ئێو هاوریان لێ
 دەکەن بێجگە لە خوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ خاوەنی توێکلە سپیکە ی ناوکی خورمایش نین ﴿وَإِنْ
 تَدْعُوهُمْ﴾ (بته کان) ئەگەر نزاو هاوریان لێ بکەن ﴿لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَكُمْ﴾ هاواریە کە تان نابیستن
 ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا أَسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ و ئەگەر بیسن وە لامتان نادەنەوێ ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ﴾
 و لە پۆزی قیامەتیشدا بێ باوێر دەبن بەهاوێش دانانە کە تان (و بە درۆتان دەخەنەوێ)
 ﴿وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ وە دلنیا بە کەس وەك (خوای) ئاگادار ئاگادارت ناکات (لەسەر ئەنجامتان) ﴿وَإِن
 يَأْتِيهَا النَّاسُ أَسْمًا فَفِرَّ إِلَى اللَّهِ﴾ ئە ی خەلکینە هەر ئێو هەژاری لای خوان ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾
 وە تەنیا خوا یە بێ نیازی ستایش کراو ﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ﴾ ئەگەر (خوا) بیهوێ لە ناوتان
 دەبات ﴿وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وە خەلکیکی تری تازە دەهینیت ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وە ئەمەش
 بۆ خوا کاریکی گران نییە ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ هیچ گوناھبارینک گوناھی کە سینکی تر
 هەلناگریت ﴿وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلَةٍ﴾ وە ئەگەر بارگرانی (گوناھباری) بانگی کەسی تر بکات بۆ
 هەلگرتنی (بارە گوناھە کە ی) ﴿لَا يَحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ هیچ لەو (بارە گوناھە) هەلناگری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ﴾ هەرچەندە (داوای کراوە کە) خزمیشی بیت ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ﴾ بەراستی تو (ئە ی موخەممەد
 ﷺ) تەنها ئەوانە بێدار دەکەیتەوێ ﴿يَحْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ کە بە پەنھانی لە پەرورەگاریان دەترسن
 ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نوێژەکانیان بەرێکی بەجی دەهینن ﴿وَمَنْ تَرَكَ فَإِنَّمَا يَتْرِكُ لِنَفْسِهِ﴾ وە هەر
 کەس خۆی پاك پراگری (لە تاوان) ئەوێ بەراستی (سوودی) خۆ پاك پراگرتنە کە ی هەر بۆ خۆیەتی
 ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و گەرانهوێش تەنها بۆ لای خوا یە ﴿

﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴾ نه کویرو بینا یه کسانن ﴿ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴾ و نه تاریکستان و پرووناکی (وهك یه کن) ﴿ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الخُرُورُ ﴾ و نه سییهرو خویره تاو (وهك یه کن) ﴿ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ ﴾ نه زیندووان و مردووان به رانبهرن ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ ﴾ به راستی خوا (بانگی خوی) ده بیستیئی به ههر که س که بیه ویت ﴿ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴾ به لام تو ناتوانی (نه ی موحه ممه د ﷺ) په یامه که ت) بیستیئی به وانه ی له گوړه کاندان (مردوون) ﴿ إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴾ تو ته نها ترسینه ری ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ﴾ بیگو مان ئیمه تو مان به (ثانی) راسته وه ناردووه مژده دهر و ترسینه ر بیت ﴿ وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴾ ههر گهل و نوممه تنیک (پیغه مبه ری کی) ترسینه ری تیدا هاتووه ﴿ وَإِن يُكَذِّبُوكَ ﴾ وه نه گهر باوه رت پی نه هیتن ﴿ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ﴾ نه وه بیگو مان له پیش نه وانیشه وه که سانیک باوه ریان نه هیتنا (به پیغه مبه ره کانیا ن) ﴿ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ﴾ پیغه مبه ره کانیا ن هاتنه لایان به مو عجزیه کان ﴿ وَالْبُزْزُورِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴾ و په راوو کتیبه پروون که ره وه کانه وه ﴿ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ پاشان نه وانه یان بی باوه ر بوون قارم لی گرتن ﴿ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴾ جا چون بوو توله سهندنی ئیمه (له وان) ﴿ أَلَمْ تَرَ ﴾ ئایا نه تدی ﴿ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ ﴾ که به راستی خوا له ئاسمانه وه بارانی باراندووه، نه مجا به و بارانه هه موو جوړه میوه یه کمان پرواند ﴿ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا ﴾ که شپیوه و ره نگه کانیا ن جیاوازه ﴿ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ ﴾ و له چیا کاندایا چند ریگا هه یه ﴿ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا ﴾ که ره رنگیا ن سپی و سوره (سپی و سوره کانیش) جیاوازن ﴿ وَعَرَابٍ سُوْدٌ ﴾ و هه شیا نه ره شیکی توخه ﴿ وَمِنَ النَّاسِ وَالْذَوَابِّ وَالْأَنْعَامِ ﴾ وه له ئاده می و زینده وه رو ئاژهل و مالایشدا ﴿ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ ﴾ ره نگه جیوازه جوړ هه یه به وینه ی جیاوازی میوه هات ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾ به راستی له ناو بهنده کانی خودا، ته نها زانیا ن (وهك پیوست) له خوا ده ترسن ﴿ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴾ بیگو مان خوا زالی بالادهستی لیبوره یه. ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ ﴾ به راستی نه وانه ی که کتیپی خوا ده خویننه وه ﴿ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ﴾ و به چاکی نویژیان به جی هیتاوه ﴿ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً ﴾ وه له وه ی که پیمان داوون به نهیتی و ئاشکرا ده به خشن ﴿ يَرْجُونَ جَزَاءَ لَن تَبُورَ ﴾ چاوه پروانی بازر گانیه کن ههر گیز زهره ر ناکات ﴿ لِيُوقِيَهُمْ أَجُورَهُمْ ﴾ بو ئه وه ی (خوا) به تیرو ته واوی پادا شتیان بداته وه ﴿ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ﴾ وه له فهزل و به هره ی خوی زیاتریشیا ن پی بدات ﴿ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴾ به راستی خوا لیبوره ی سوپاس و هر گره ﴿

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه ته‌وه‌ی له قورئاندا نیگامان کردوه بو تو ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه ره ته‌وه‌ی راسته و پشتیوانی کتیبه‌کانی پیش خو‌یه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ بی‌گومان خوا به‌بنده‌کانی ناگادار و بینایه ﴿تُرَاوَرْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ﴾ له پاشان ته‌م قورئانه‌مان به‌خشی به‌که‌سانیک ﴿أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾ که له‌ناو به‌بنده‌کانماندا هه‌لمان بژاردن ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ ته‌مجا هه‌ندیکیان سته‌مکارن له‌خودی خو‌یان ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ وه‌ه‌ندیکیان مام ناوه‌ندین ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُآذِنُ اللَّهَ﴾ وه‌ه‌ندیکی‌تریان به‌فرمانی خوا پیشکه و توون به‌هوی چاکه‌کانیانه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ته‌م (قورئان پیدانه) له‌خویدا به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌یه ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ ته‌وانه ده‌چنه‌ناو به‌هشتانیک که جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی یه ﴿يُحْتَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ له‌ویدا به‌بازنی ئالتونی و مرواری ده‌رازیترینه‌وه ﴿وَلِبَاسُهَا فِيهَا خَيْرٌ﴾ و پو‌شاکیشیان تیدا ناو‌ریشمه ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ وه ته‌وان ده‌لین: هه‌موو سوپاس بو ته‌و خواجه ﴿أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ که‌خه‌فه‌تی لابرین و نه‌یه‌شت ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارمان لی‌بوره‌ی شایسته‌ی سوپاسه ﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ﴾ ته‌و (خواجه) که به‌چاکه و به‌هره‌ی خو‌ی نیسته‌جنی کردین له‌مالی هه‌میشه‌یی (به‌هشت دا) ﴿لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ﴾ له‌ویدا نه‌هیچ ماندوو بوونیکمان تووش ده‌بی ﴿وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ﴾ ونه‌هیچ ته‌رک و زه‌حمه‌تیکمان دووچار ده‌بی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ ناگری دوزه‌خ بو ته‌وانه‌یه بی باوه‌ر بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَ مَوْتًا﴾ بریاری مردن نادری به‌سه‌ردایاندا تا بمرن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِنَا﴾ هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌سزای (دوزه‌خ) یان لی سووک ناگری ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ﴾ نا به‌و جو‌ره‌توله ته‌سه‌نین له‌هه‌موو بی باوه‌رینک ﴿وَهُمْ يَصْطَرِحُونَ فِيهَا﴾ وه ته‌وانه له‌دوزه‌خدا هاوار ده‌کن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ (ده‌لین) ته‌ی په‌روه‌ردگارمان (له‌دوزه‌خ) ده‌رمان به‌ینه‌تا کرده‌وه‌ی چاک بکه‌ین ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ جیاواز له‌وه‌ی ده‌مان کرد (له‌دونیا‌دا) ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ﴾ (وه‌لام ده‌درینه‌وه) نایا ته‌مه‌نمان دریز نه‌کردن ﴿مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ﴾ ته‌وه‌نده‌ی ته‌وه‌ی ده‌یه‌وی بیر بکاته‌وه‌تیایدا بیر بکاته‌وه ﴿وَجَاءَ كُرُّ التَّذِيرِ﴾ وه ترسینه‌رتان بو نه‌هات ﴿فَذُوقُوا قَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ ده‌ی (ته‌و سزا) بچه‌ژن چونکه هیچ یاریده‌ده‌رینک بو (بی باوه‌ره) سته‌مکاره‌کان نیسه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به‌راستی خوا به‌نه‌ینی ئاسمانه‌کان وزه‌وی زانایه ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بی‌گومان خوا به‌نه‌ینی دلان ناگاداره ﴿

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ خَلْقَ فِي الْأَرْضِ﴾ هه ره و زاته ئیوهی کرده جینشین (ی پیشوان) له زه ویدا ﴿مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾ نه و سا هه ره که س بی باوه ربی نه وه (تولهی) بی باوه ربیه که ی هه ره بو خویه تی ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و بی باوه ربی کافران هیچیان بو زیاد ناکات لای پهروه دگاریان ﴿إِلَّا مَقْتًا﴾ جگه له خه شم و رقی زور ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه بی باوه ربی کافران هیچیان بو زیاد ناکات بیجگه له زه ره مه ندی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ته ی موحه ممه د ﷺ) بلی هه و الم بده نی ﴿شُرَكَاءَ الَّذِينَ نَدَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه و هاو به شانیه له جیاتی خوا ده تانه رستن (هاوارتان لی ده کردن) ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشانم بدهن له زه ویدا چیان دروست کردووه؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان له به دی هینانی ئاسمانه کاندای به شداری (خوا) یان کردووه؟ ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا﴾ یا کتیبیکمان پی داون ﴿فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَاتٍ مِّنْهُ﴾ جا به لگه یان له و کتیبه دا هیه (که به ته کان هاو به شی خوان) ﴿بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ (نه خیر و انیه) به لکو سته مکاران هیچ به لیتیک به یه کتری نادهن جگه له فریودان و (هه له خه له تاندن) نه بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ يُنْسِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا ئاسمانه کان و زه وی راگیر ده کات ﴿أَنْ تَزُولَا﴾ بو نه وه ی له ربیره وی خو یان لانه دهن ﴿وَلَمَّا زَالَآ﴾ به راستی نه گهر له ربیره وی (خویان) لا بدهن ﴿إِنْ أَمْسَكْتَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾ کی هیه جگه خوا رایان بگریت ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بیگومان نه و (خوا) له سه ره خو و لیورده یه ﴿وَاقْسُمُوا بِاللَّهِ جَهْدًا يُمَنِّيهِ﴾ (بت په رستان) به سویندی هه ره گه و ره یان سویندیان ده خوارده خوا ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ (ده یان ووت) نه گهر پیغه مبه رکی تر سینته ریان بو بیت ﴿لِيَكُونُوا أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ﴾ به راستی نه وان له هه ره یه که له نوممه تانی تر رینموون تر دهن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ نه مجا کاتی پیغه مبه ری تر سینته ریان بو هات ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ زیاتر دوور که و تنه وه (له ریگه ی راست) ﴿أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له به ره خو به زل زانی له زه ویدا ﴿وَمَكَرَ السَّيِّئُ﴾ و فیل و پیلانی خراب کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ وه فیل و پیلانی خراب ته نیا زیان به خاوه نه که ی ده گه یه نی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ﴾ ده ی که واته نه وان جگه له چاره نووسی پیشینان چاوه روانی شتیکی تر ده که ن؟ ﴿فَلَنْ نَجْدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ چونکه باوی خوا هه ر گیز گورانی بو نیسه ﴿وَلَنْ نَجْدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا﴾ و باوی خوا لادانی بو نیسه ﴿أَوْ لَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا نه وان به زه ویدا نه گه راون ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ تا سه ره بکه ن سه ره نه نجام گه لانی پیش خو یان چون بووه ﴿وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ که نه وان له مان به هیتر بوون ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ناتوانی له دهستی خوا ده رچی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ به راستی خوا زانا و به ده سه لات و به توانایه ﴿۱۱﴾

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا قار بگری له‌خه‌لکی (توله‌یان لی بسه‌نی) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾ له‌به‌ر نه‌و (خراپانه‌ی) کردویانه ﴿مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَنْبَةٍ﴾ هیچ گیانداریکی به‌سه‌ر زه‌ویه‌وه نه‌ده‌هیشت ﴿وَلَا كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ به‌لام (خوا) مؤله‌تی نه‌وان ده‌دات تا ماوه‌ی دیاری کراو ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ نه‌مجا کاتی ماوه‌که‌یان (کو‌تایی) هات (ده‌یان مرینی) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا﴾ جا بینگومان خوا به‌بنده‌کانی ناگادارو بینایه ﴿۱۵﴾

سوره‌تی ﴿یسن﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿یس﴾ به‌(یا، سین) ده‌خوینرته‌وه خوا زاناتره به‌مانا که‌ی بو زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿۱﴾ ﴿وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ﴾ سویند به‌قورئانی پر له‌دانایی ﴿۲﴾ ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راستی تو (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) له‌پتغه‌مبه‌رانی خوی ﴿۳﴾ ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ له‌سه‌ر ریبازی راستی ﴿۴﴾ ﴿تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾ (قورئان) دابه‌زینراوه له‌لایه‌ن خوی زالی بالاده‌ستی میهره‌بانه‌وه. ﴿۵﴾ ﴿لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤَهُمْ﴾ بو نه‌وه‌ی گه‌لی بترستی (له‌سزا) که‌باوو باپیرانیان نه‌ترستی‌رابوون ﴿۶﴾ ﴿فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ بویه نه‌وان بی ناگا بوون ﴿۷﴾ ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی به‌لینتی خوا چه‌سپاو هاته‌دی له‌سه‌ر زوربه‌یان ﴿۸﴾ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکه نه‌وان باوه‌ر ناهینن ﴿۹﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا﴾ (وه‌ک که‌سانی وان که) ته‌وقمان کردبیته‌گه‌ردنیان ﴿۱۰﴾ ﴿فَهِيَ إِلَىٰ آلِ الذَّقَانِ﴾ جائه‌و (ته‌وقانه) تا چه‌نا که‌یان هاتبی (گه‌ردنیانی به‌ته‌واوی گرتبیته‌وه) ﴿۱۱﴾ ﴿فَهُمْ مُّقَمَحُونَ﴾ نه‌مجا سه‌ریان به‌رز کرابیته‌وه (نه‌توانن بو خوارو نه‌م لاو لا بیجولینن) ﴿۱۲﴾ ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾ وه به‌به‌ستمان له‌به‌رده‌م و پشتیانه‌وه داناوه ﴿۱۳﴾ ﴿فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ په‌رده‌شمان داوه به‌سه‌ر چاویان دا بویه نه‌وان (راستی) نابینن ﴿۱۴﴾ ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْتَهُمْ﴾ وه بو نه‌وان به‌کسانه چ بیان ترسینت یان نه‌یان ترسینت ﴿۱۵﴾ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ باوه‌ر ناهینن ﴿۱۶﴾ ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾ تو ته‌نها که‌سینک ده‌ترسینی که‌شوین قورئان ده‌که‌ویت ﴿۱۷﴾ ﴿وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ﴾ له‌په‌نه‌نایشدا له‌خوی میهره‌بان ده‌ترسن ﴿۱۸﴾ ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾ به‌هوی (نه‌و شوین که‌وتن و ترسانه‌وه) مرده‌ی بده‌ری به‌لیخوشبوونی (گونه‌کانی) و پاداشتی چاکی (به‌هشت) ﴿۱۹﴾ ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ﴾ به‌راستی هر ئیمه مردووان زیندوو ده‌که‌ینه‌وه ﴿۲۰﴾ ﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ﴾ وه هرچی پیستر کردویانه و شوینه‌واری پاش خوشیان دنوسین ﴿۲۱﴾ ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ وه هه‌موو شتی‌کمان له‌په‌راویکی روون و نا‌شکرادا ژماردوو و نووسیوه که (لوح‌المحفوظ) ه ﴿۲۲﴾

﴿وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ) نمونونه یان بو بینه ره وه به خه لکی شاری (انطاکیه) ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ کاتس که پیغه مبه رانیان بو هات ﴿۱۳﴾ ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا﴾ کاتس دوو (پیغه مبه ر) مان نارد بو ناویان باوه ریان پیته کردن ﴿فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ﴾ نه مجا به (ناردنی پیغه مبه ری) سییه م به هیزمان کردن (وپشتمان گرتن) ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾ جا (هموویان) ووتیان بینگومان نیمه نیر دراوین بو سه ر ئیوه ﴿۱۴﴾ ﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ (خه لکه که) ووتیان ئیوه هه ر ناده مییه کی وه ک نیمه ن ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و خوای میهره بان هیچ شتیکی (له نیگا) نه نارد و ته خواره وه ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ﴾ ئیوه ته نها درو وزن و درو ده که ن ﴿۱۵﴾ ﴿قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَنْعَكَ لِمُرْسَلُونَ﴾ (پیغه مبه ره کان) ووتیان پهروه ردگار مان ده زانی به راستی نیمه (به پیغه مبه ریتی) نیر دراوین بو سه ر ئیوه ﴿۱۶﴾ ﴿وَمَا عَلَّمْنَا إِلَّا الْبَلْعَ الْمُبِينُ﴾ و نیمه ته نها گه یاندنی (ناینه که) مان له سه ره به پروونی ﴿۱۷﴾ ﴿قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرْنَا بِكُمْ﴾ (خه لکه که) ووتیان بینگومان نیمه به هوی ئیوه وه دوو چاری شوومی و به دبه ختی بووین ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَتَرْجِمَنَّكُمْ﴾ سویند به خوا نه گه ر واز نه هیتن (له و کاره تان) به رد بارانتان ده که یین ﴿وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ و به راستی له لایه ن نیمه وه دوو چاری سزایه کی پر ئیش و نازار ده بن ﴿۱۸﴾ ﴿قَالُوا اطَّيَّرْكُمْ مَعَكُمْ أَلَيْسَ إِنَّكُمْ أَنْتُمْ بِمُكْرَمِينَ﴾ (پیغه مبه ره کان) ووتیان شوومی ئیوه به خو تانه وه یه چونکه ئیوه نه گه ر ناموژگاری بکرین (هه ست به شوومی ده که ن) ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِفُونَ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو ئیوه گه لیکس له سنوور ده ر چوون ﴿۱۹﴾ ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدْيَنَةِ رَجُلٌ يُسَعَى﴾ وه له و په ری شاره که وه پیاوینک به په له هات ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾ ووتی نه ی گه له که م شوین نه م پیغه مبه رانه بکه ون ﴿۲۰﴾ ﴿أَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَدْلِكُمْ أَجْرًا﴾ شوین که سانی بکه ون داوای هیچ کری و پاداشتیکتان لی ناکه ن ﴿وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ که خوشستان رینموونی کراون ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾ وه من بوچی زاتی نه په رستم که منی به دی هیناوه ﴿وَالَّذِي تَرْجَعُونَ﴾ وه هه ر بو لای نه وه ده گه رینه وه ﴿۲۲﴾ ﴿أَتَتَّخِذُونَ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً﴾ ئایا بیجگه له و (خوا) په رستر او اینک بو خو م بریار بده م ﴿إِنْ يُرِيدِ الرَّحْمَنُ يَضْرِبْ﴾ نه گه ر خوای میهره بان زیانی بو من بوی ﴿لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکای نه وان هیچ سوودینک به من ناگه به نی ﴿وَلَا يُنْقِذُونَ﴾ و (له سزای خوا) رزگارم ناکه ن ﴿۲۳﴾ ﴿إِنِّي إِذْ أَلْفَى ضَلَّالٍ مُّبِينٍ﴾ بینگومان من (نه گه ر هاوبه ش دابنیم) نه و کاته له گو مپراییه کی زور ناشکر ادم ﴿۲۴﴾ ﴿إِنِّي ءَأَمِنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ﴾ به راستی من باوه ریم هینا به پهروه ردگارتان و ده ئیوه ش گویتان لیبی ﴿۲۵﴾ ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ (نه م پیاوه یان شه هید کرد) پی ووترا: پروره به هه شته وه ﴿قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ (نه و پیاوه ش) ووتی خو زگه گه له که م بیانزانیاه ﴿۲۶﴾ ﴿يَمَّا عَفَّرَ لِي رَيْبِي﴾ به نه وه ی که پهروه ردگارم لیم خوشبووه ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرَمِينَ﴾ وه بردمیه ریزی ریز گیراوانه وه ﴿۲۷﴾

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ وہ لہ دواى ئەو نەمان نارده خوارەوہ بو سەر گەلە کەى ﴿مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾ هیچ لە شکرێک لە ئاسمانەوہ ﴿وَمَا كُنَّا مُزِلِينَ﴾ و ئیمە دابەزینەر نەبووین ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ (هۆى تیاچوونیان) تەنیا شریخەى کى بەهێز بوو ﴿فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ﴾ جا کتوپر ئەوانە هەموو جولەیان نەما و مردن ﴿يَحْضَرُونَ عَلَى الْعِبَادِ﴾ ئای پەشیمانی و داخى سەخت بو ئەو بەندانەى (کەبى باوەرن) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ هەر پینغەمبەرێکیان بو بەهاتایە تەنیا گالتهیان پى دەکرد (و هیچ تر) ﴿الَّذِينَ يَرَوْنَ﴾ ئایا نەیان زانیوہ ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ لە پێش ئەواندا چەند گەلى (تاوانبار) مان لە ناو بردووہ ﴿أَنْتُمْ إِلَيْهِمْ لَا تَرْجِعُونَ﴾ کەبینگومان ناگەرینتەوہ بو لای ئەمان ﴿وَإِنْ كُلُّ لَمَامٍ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ هەر هەموو (لە ناو براوان) کۆ دەکرینتەوہ لای ئیمە (و لە قیامت دا) نامادە دەکرین ﴿وَأَيُّ لَهْمٍ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ﴾ وە نیشانەو بەلگەى کە بو ئەوان، ئەم زەویبە مردووہیە ﴿أَحْيَيْنَاهَا﴾ کە زیندوو مان کردوہ ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ و دانەوینلەمان لى دەرهینا (لى رواند) کە لى دەخۆن ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾ وە لەو (زەویبە) دا چەند باخ لەخورما و تریمان بەدى هینا ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ و چەند کانیو مان تیا دا هەلقو لاندوہ ﴿لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ بو ئەوہى لەبەر و بوومە کانی بخۆن کە دەستى ئەوان بەر هەمى نەهیناوہ ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ دەى ئایا سوپاسى خوا نا کەن ﴿سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ پاک و بینگەر دە زاتیک کە هەموو جووتە کانی (نیر و مینى) دروست کردوہ ﴿مِمَّا تَلْبَثُ فِي الْأَرْضِ مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ لەوہى کە زەوى دەپروینى و لە (ئادەمى) خویمان ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾ و لەو شتانەش کە نایزان ﴿وَأَيُّ لَهْمٍ الْأَيْلُ نَسَلٌ مِنْهُ النَّهَارُ﴾ شەویش بەلگەو نیشانەى بو ئەوان کە ئیمە پوژى لى دەردەهینین ﴿فَإِذَا هُمْ مُظْلَمُونَ﴾ ئەمجا لەناکاودا تاریکی هەموویان دەگریتەوہ ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ خوریش بەرەو بنکەى خۆى (لە گەرانداىە و) دەروا ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ئەوہ بریار دراوى (خوای) زالى بالادەستى زانایە ﴿وَالْقَمَرَ قَدَّرْتَهُ مَنَازِلَ﴾ وەبو مانگیش چەند قوناغیکمان داناوہ ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ (دواى تەواو کردنى قوناغە کانی) هەتا وەکو پەلى دار خورماى کۆنى (وشک بسوى) لى دیت ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خور بسوى نیبە (ناتوانى) بگات بە مانگ ﴿وَلَا الْآيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ و شەویش ناتوانى پیشکەوى لەروژ ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ و هەر یە کەیان (خۆرو مانگ) لە خولگەى کدا مەلە دە کەن و دەسوپریتەوہ ﴿

﴿وَأَيُّ لَهْمٍ﴾ وہ بہ لگہ یہ کی ناشکرای تر بو ئہ وان ئہ مہ یہ ﴿أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُونِ﴾ کہ بیگومان
 ئیمہ نہ وہ کانی ئہ وانمان لہ کہ شستی پر کراو (لہ خویمان و کہل و پہلیان) دا ہلگرتو وہ ﴿وَخَلَقْنَا لَهُمْ
 مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ وہ بہ وینہ ہی کہ شستی شتانیکی تریشمان بو دروست کردوون کہ سواری بن ﴿وَأَن نَّشَاقِرِفَهُمْ﴾ وہ ئہ گہر ہمانہ وی نو قمیان دہ کہین ﴿فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ﴾ جا ہیچ کہ س نایہ ت
 بہ ہاواریانہ وہ و رزگاریش نا کرین (لہ نو قم بوون) ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾ مہ گہر بہ زہی
 ئیمہ (رزگاریان بکات) وتا کاتی دیار کراو بیان ژینین ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ﴿وَأِذَا قِيلَ لَهُمُ﴾ وہ کاتیک پییان بو تری ت
 ﴿اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾ خو تان ہپاریزن (لہ و سزای کہ) لہ بہر دہمتان دایہ و لہ و ہش لہ ہشتانہ وہ یہ
 (لہ پوژی دوایی) ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْجَعُونَ﴾ تارہ حمتان پی بکری ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾
 وہ ہہر بہ لگہ و ئایہ تیکیان لہ ئایہ تہ کانی بہر و ہر دگاریان بو بیت ﴿إِلَّا كَأَنُؤَاعَتْهَا مَعْرَضِينَ﴾ ئہ وان ہہر
 پروو و ہر دہ گیرن لہ و (ئایہ تانہ) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ وہ ہہر کاتی پییان بو تری لہ وہی
 خوا پی داون بہ خوشن ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئہ وانہ ہی بی باوہر بوون دہ لئین بہ وانہ ہی ئیمانیان
 ہینا بوو ﴿أَنْطِعُكُمْ مِّن لَّوْشَاءِ اللَّهِ أَطَعْتُمْ﴾ ئایا خواردن بدہین بہ کہ سی ئہ گہر خوا بیوویستایہ خواردنی
 پی دہدا ﴿إِن أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ئیوہ تہ نہا لہ گو مراییہ کی ناشکرادان ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ﴾ وہ دہ لئین ئہ م بہ لئینہ کہی دیت ئہ گہر ئیوہ راست گوون ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ﴾
 ئہ مانہ چاوہروانی ہیچ ناکہن مہ گہر شریخہ و دہنگیکی بہ ہیز (فوو کردن بہ کہرہ نادا) بیانگری ت
 ﴿وَهُمْ يَخِصِّمُونَ﴾ لہ کاتیکدا لہ نیو خوینادا دہ مہ قالی دہ کہن ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ ئہ وسا ناتوانن ہیچ و ہسیتیک بکہن یان بگہرینہ وہ لای کہ س و کاریان ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾
 وہ (جاری تر) فوو دہ کری بہ کہرہ نادا ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ﴾ ئہ مجا ئہ وان کتوپر لہ گوہرہ کان
 دینہ دہر وہو ﴿إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ بہ پہلہ دہروون بو لای بہر و ہر دگاریان ﴿قَالُوا يَا بُولُتَيْلَانُ مَن بَعَثَنَا مِن
 مَّرْقَدِنَا﴾ دہ لئین ئہی ہاوار بو ئیمہ کی زیندووی کردینہ وہ لہ گوہرہ کانمان دا ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ﴾ ئہ مہ ئہ و بہ لئینہ یہ خوا ی میہرہ بان پی ی داین و پیغہ مہرہ کان راستیان کرد ﴿إِن كَانَتْ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ تہ نہا شریخہ و دہنگیکی گہورہ دیت ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾ ئیتر کتوپر
 ہہ موویان (بہ کو مہل) لای ئیمہ نامادہ کراون ﴿قَالِيَوْمَ لَا تُظَلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾ ئہ مپروش ہیچ جوہرہ
 ستہ مینک لہ کہ س نا کری ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ وہ جگہ لہ وہی کہ دہتان کرد پاداشت
 و سزا نادرینہ وہ ﴿

﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ﴾ به راستی به هشتی به کان نه مرو ﴿فِي شُغْلٍ فَكَّهُونَ﴾ له خوشی و شادیدا
 سه رقالن ﴿هُم وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُشْكُوتٍ﴾ خویان و هاوسه ره کانیان له سیبه ره کاندا
 له سه ر تهخت (ی رازوه) پالیان داوه ته وه ﴿لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالَهُمْ مَا يَدَّعُونَ﴾ له و (به هه شته) دا
 بویان ناماده یه میوه هات و هه رچی داوا بکن ﴿سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ﴾ سه لام (یان لی ده کریت)
 به و ته یه ک له لایه ن په روه ردگاری میهره بانه وه ﴿وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ ئیوه ش ئه ی تاوانباران
 نه مرو جیا بینه وه (له ئیمانداران) ﴿أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَى كَرْتَبِي آدَمَ﴾ نه ی نه وه کانی ناده م نایا وه سیتم
 بو نه کردن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ که شه یتان نه په رستن ﴿إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونکه به راستی
 شه یتان دوزمنی ناشکرای ئیوه یه ﴿وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه (نایا وه سیتم بو نه کردن)
 که من په رستن نه مه ریگای راسته ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا﴾ سویند به خوا بیگومان
 (شه یتان) خه لکیکی زوری له ئیوه گومرا کرد ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی نایا بو ژیر نه بوون ﴿وَلَقَدْ
 هَدَيْنَا جَهَنَّمَ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ نه مه نه و دوزخ یه که به لیتان پی درابوو ﴿أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ﴾ نه مرو برونه ناوی به وه به هوی بی باوه ر بوون تانه وه ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه مرو
 مور ده نین به سه ر ده میاندا ﴿وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ﴾ و ده ستیان قسه مان له گه لدا ده کهن ﴿وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و قاچیان شایه تی ده دن به وه ی که کردویانه ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ﴾
 وه نه گه ر بمانه وی پروناکی چاویان ناهیلین (کویریان ده کهن) ﴿فَأَسْتَبِقُوا الصِّرَاطَ فَإِنِّي بَيِّضُونَ﴾ نه و سا
 ده یانه وی به ره و ریگای راست پیشبر کی بکن جا چون ده بینن ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ﴾
 خو نه گه ر بمانه وی له شوینی خویاندا شیوه ی ناده میان ده گورین (ده یان کهن به شتیکی خراب)
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به هوی نه و (گورینه وه) نه یان ده توانی نه برؤن ونه بگه ریته وه ﴿وَمَنْ
 نَعَمَّرَهُ نَكَسَّهٖ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وه ته مهنی هه ر که س دریز کهن لاشه ی لاواز و ناته وان
 ده که یس ده ی نایا ژیر نابن ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ ئیمه نه و (موحه ممه د ﷺ) مان فیری
 شیعر نه کردوه، و شیعر و تن شیای نه و نی یه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ و نه وه ی (موحه ممه د ﷺ)
 ده یلی په ند و نامورژگاری و قورئانی رونکه ره وه ی (راستی یه) ﴿لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بو نه وه ی
 نه وانه ی (دل) زیندوون بیان ترسینی ﴿وَيَحِقُّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ و به لینی (سزا) بسه پینیت به سه ر
 بی باوه راندا ﴿۷۰﴾

﴿أُولَئِكَ رِزْقًا﴾ نایا نه‌یان دی (نه‌یان زانیوه) ﴿أَنَا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا﴾ که بیگو مان ئیمه نازه لمان بو نه‌وان دروست کردووه ﴿فَهْتَزُّهَا مَا يَكُونُ﴾ نه‌مجا نه‌وان خواوه‌نیان ﴿وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ﴾ وه رامان هیناون بو‌یان ﴿فِي نَهَارٍ كُوفُّهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾ نه‌مجا سواری هندیکیان دهن و (گوشتی) هندیکیشیان ده‌خون ﴿وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ﴾ وه زور سوودیان لی ده‌بینن وشتی خواردنه وه‌شیان لی وه‌رده‌گرن ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ ده‌ی نایا سوپاسی خوانا که‌ن ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهًا﴾ وه بیجگه له خوا چهنده پهرستراویکیان بو‌خویان داناوه ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ بهو هیوایه‌ی یارمه‌تی بدرین ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ﴾ (نه‌و پهرستراوانه) ناتوانن یارمه‌تیان بدن ﴿وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّخَضَّرُونَ﴾ به‌لام نه‌مان سه‌ربازی ناماده‌ن، له خزمه‌تیانندان (وملکه‌چی نه‌و بتانه‌ن) ﴿فَلَا يَخْزُكَ قَوْلُهُمْ﴾ جا قسه‌کانیان خه‌مبارت نه‌کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ چونکه به‌راستی نه‌وه‌ی ده‌ی شارنه‌وه‌و نه‌وه‌ی ناشکرای ده‌که‌ن ده‌یزانین ﴿أُولَئِكَ رِزْقًا لِلْإِنْسَانِ﴾ نایا ناده‌می نه‌یزانیوه ﴿أَنَا خَلَقْتَهُ مِنْ نُّطْقَةٍ﴾ که نه‌ومان له نوتفه‌یه‌ک دروست کردووه ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ که‌چی به‌کسه‌ر ده‌بیته‌ دورژمنیکی سه‌ر سه‌ختی دیار (ده‌مقالی که‌ریکی ناشکرایه) ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾ وه نموونه‌مان بو‌ دینیتسه‌وه‌ و به‌دییه‌نیانی خوی له بیر چوته‌وه ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (نه‌و بی بروایه) ده‌لی کی‌ئیسکه‌کان زیندوو ده‌کاته‌وه‌ له کاتیکدا که‌ریزون ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی نه‌و زاته‌ زیندوو‌یان ده‌کاته‌وه‌ که‌ له به‌که‌م جاروه‌ به‌ دی هیناون ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ و نه‌و به‌هموو دروست کراویک زانا و ناگاداره ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ زاتی که‌ له دره‌ختی سه‌وز ناگری بو‌ دروست کردون ﴿فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ﴾ نیر ئیوه‌ ناگری پی ده‌که‌نه‌وه ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نایا زاتی که‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیناوه ﴿بِقَدِيرٍ عَلِيمٌ﴾ يَخْلُقُ مِثْلَهُمْ ناتوانن وینه‌یان دروست بکات؟ ﴿بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌لی ده‌توانن و هه‌ر نه‌ویش دروست که‌ری زانابه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ به‌راستی کاری نه‌و (خوا) نه‌مه‌یه‌ هه‌ر کاتی بیه‌وی شتیک به‌ دی به‌یثیت ﴿أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ پی ده‌لی: بیه، ده‌ست به‌جی (نه‌و شته) ده‌بیث ﴿فَسَبَّحْنِ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا پاک و بیگه‌رده‌ نه‌و خوایه‌ی که‌ مولکایه‌تی هه‌موو شتیک به‌ده‌ست نه‌وه ﴿وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ و بو‌لای نه‌ویش ده‌گه‌ریترینه‌وه ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشندی می‌هره‌بان

﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا﴾ سویند به‌و فریشتانه ریز بوون (له کاتی عیاده‌تدا) ﴿فَالرَّجْرَجَاتِ رَجْرًا﴾ وه سویند به‌وانه که ده‌خورن به‌سهر هه‌وره‌کاندا ﴿فَالثَّالِثَاتِ ذِكْرًا﴾ وه سویند به‌خویننه‌رانی قورئان ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ به‌راستی به‌رسترای ئیوه تاک و ته‌نهایه ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ به‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زهوی وئه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه ﴿وَرَبُّ الْمَشْرِقِ﴾ و به‌روه‌ردگاری خور هه‌لانه‌کان ﴿إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِرَبِّكَ الْكَوَكِبِ﴾ بینگومان ئیمه ئاسمانی دونیامان به‌جوانی نه‌ستیره‌کان رازاندو‌ته‌وه ﴿وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ﴾ وه له‌هه‌موو شه‌یتانیکی سهر که‌ش پاراستو‌مانه ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى﴾ ناتوانن گوی بگرن بو‌ئه و فریشتانه‌ی له به‌رزترین پله‌دان ﴿وَيَقْدُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾ وه (ئه‌گه‌ر بچن گوی بگرن) له‌هه‌موو لایه‌کی (ئاسمانه‌وه) ناگر باران ده‌کرین ﴿دُحُرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَأَصِيبٌ﴾ راو ده‌نرین زور به‌توندی و (له‌قیامه‌تدا) سزایان به‌رده‌وامه و سه‌خته ﴿إِلَّا مَنْ خِطَفَ لِحُطْفَةٍ﴾ (شه‌یتانه‌کان ناتوانن گوی بگرن) مه‌گه‌ر به‌کیکیان به‌دزیه‌وه هه‌والیک (له‌فریشته‌یه‌ک بیستی و) به‌پله‌بیفرینی ﴿فَاتَّبَعَهُ رِيْهَُابٌ ثَاقِبٌ﴾ پزیسکی گردار و سویتنه‌ری شوین ده‌که‌ویت (وده‌ی سویتنی) ﴿فَأَسْتَفْتِيَهُمْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ خَلْقًا﴾ نه‌مجا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) به‌سه‌له‌وانه‌ی (که‌بیباوه‌رن) ئایا نه‌وان دروستکراویکی گه‌وره‌تر و گرن‌گتر و به‌هیز ترن؟ ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾ یان نه‌و شتانه‌ی تر که دروستمان کردووه (له‌ئاسمان و خور و زهوی و ...) ﴿إِنَّا خَلَقْنَا هُم مِّنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ به‌راستی ئیمه نه‌وان (ئاده‌می) مان دروست کرد له‌قورنکی لینجی جیبر ﴿بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾ به‌لام (سه‌یره) تو سهرت سورماوه (چون باوه‌ر ناهینن) که‌چی نه‌وان گالته‌ده‌که‌ن (به‌تو که ده‌لئیت زیندوو بوونه‌وه هه‌یه) ﴿وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾ وه کاتی ئاموزگاری بکرین ئاموزگاری وهر ناگرن ﴿وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ﴾ وه کاتی مو‌عجیزه‌یه‌ک بیسن ده‌یکه‌نه گالته‌جار ﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ وه ده‌لئین نه‌م (قورئانه) هیچ نیبه‌جگه له‌جادوویه‌کی ئاشکرا ﴿أَلَمْ نَدَامُنَا وَكُنَّا رَأَوْنَا وَعِظْمًا﴾ (ده‌لئین) ئایا ئیمه که‌مردین و بووین به‌خول و ئیسکی پزیسو ﴿أَلَمْ نَأْمُرُهُمْ بِالْحَيْثُومِ﴾ ئایا ئیمه زیندوو ده‌کرینه‌وه؟! ﴿أَوَ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ له‌گه‌ل باوو باپیرانی پتیشینانمان ﴿قُلْ نَعَمْ وَأَسْتَسْخِرُونَ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: به‌لی (هه‌مووتان زیندوو ده‌کرینه‌وه) و له‌و کاته‌دا ئیوه زه‌لیل و سهر شوپرن ﴿فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ چونکه نه‌و (زیندوو بوونه‌وه‌یه) هه‌ر یه‌ک ده‌نگه ئیتر ده‌ست به‌جی زیندوون و ده‌روانن ﴿وَقَالُوا إِنَّا نُبَوِّئُكَ هَذَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ وه ده‌لئین: وای بو‌خومان نه‌مه‌روژی تو‌له‌سه‌ندن و پاداشته ﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُتِبَ بِهِ نَكَيْتُونَ﴾ (پیشان ده‌وتری) نه‌مه‌نه‌و روژی بریاردانه‌یه که باوه‌رتان پی نه‌بوو ﴿أَحْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَرْجَمُوا﴾ (خوا به‌فریشته‌کان ده‌فه‌رموی) نه‌وانه‌ی سته‌میان کرد کویان بکه‌نه‌وه له‌گه‌ل هاو‌رینکانیان (هاو وینه‌کانیان) ﴿وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ش ده‌یان به‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا ﴿فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ نه‌مجا رینگای دوزه‌خیان نشان ده‌ن ﴿وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ وه نه‌وانه راوه‌ستینن بینگومان به‌سیاریان لی ده‌کری ﴿

﴿مَا لَكُمْ لَا تَنصُرُونَ﴾ (بیان دہوتری) ئەوہ چیتانہ یارمەتی یە کتر نادەن ﴿۱۵﴾ ﴿بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْمِعُونَ﴾ (نەخیر یارمەتی یە کتر نادەن) بە لکو ئەوان ھەموو (بەندەو پەرستراوہ کانیان) لەو رۆژەدا گەردن کە چن بۆ خوا ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ و (لەو رۆژەدا) رۆو دە کەنە یە کتر و پرسیار لە یە کتر دە کەن ﴿۱۷﴾ ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ (گومراکراوہ کان بە گومراکەرە کان) دە لێن بە راستی ئیوہ بوون لە لای راستەوہ ھاتنە لامان (نەتان ھیشت شوینی کەوین) ﴿۱۸﴾ ﴿قَالُوا بَلْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (گومراکەرە کان) دە لێن (نەخیر راست ناکەن) بە لکو ئیوہ خۆتان ئیمان دار نەبوون ﴿۱۹﴾ ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ وە ئیمە ھیچ دەسە لاتیکمان بەسەر ئیوہدا نەبوو ﴿۲۰﴾ ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ﴾ بە لکو خۆتان گەلینکی لە خوا یاخی بوون ﴿۲۱﴾ ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ﴾ ئەو تە بریاری پەروردگارمان (بەسزا دانمان) سەپا بەسەرماندا، کە بە راستی دەبی بیچەژین ﴿۲۲﴾ ﴿فَأَعْوَبْتُمْ كَمَا كُنَّا عَوَبِينَ﴾ بە لکی ئیمە ئیوہمان گومرا کرد چونکە بە راستی خوشمان گومرا بووین ﴿۲۳﴾ ﴿فَأَنهَارَهُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ جا بە راستی ھەموویان (گومراکراو و گومراکار) لەو رۆژەدا لەسزادا ھاو بەشن ﴿۲۴﴾ ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾ بیگومان ئیمە تاوانباران بەو جۆرە لی دە کەین ﴿۲۵﴾ ﴿إِنَّهٗمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ بە راستی ھەر کاتی بەوانە بو ترایە ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ھیچ پەرستراوینکی راست نییە بیجگە لە خوا، خویان بە گەورە دەزانی (و ملکہ چی نە دە بوون) ﴿۲۶﴾ ﴿وَيَقُولُونَ آيَاتِنَا كُذَّابَةٌ﴾ وە دەیان ووت: ئایا ئیمە پەرستراوہ کانمان واز لی بەینین؟ ﴿۲۷﴾ ﴿لِشَاعِرٍ كُفَّؤٍ﴾ لە بەر شاعیرینکی شیت ﴿۲۸﴾ ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (نەخیر وانییە) بە لکو ئەو (پینگە مەرە) ھەقی ھیناوە و باوہری بە پینگە مەرانی پیتشو و ھە یە ﴿۲۹﴾ ﴿إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ بە راستی ئیوہ سزای سەخت دە چەژن ﴿۳۰﴾ ﴿وَمَا تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و ئیوہ تەنھا تۆلە ی ئەو (خراپانە) تان لی ئەسە نری کە کردوتانە ﴿۳۱﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ بە لام بەندە پاک و ھەلبژاردە کانی خوا ﴿۳۲﴾ ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ ئەوانەن رزق و رۆزی دیار کراویان بۆ ھە یە ﴿۳۳﴾ ﴿فَوَكَّهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ﴾ کە میوہ ھاتی جۆرا و جۆرە، وە ئەوان رینز لینگیراون ﴿۳۴﴾ ﴿فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾ لە بەھستانی پرناز و نیعمە تدا ﴿۳۵﴾ ﴿عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ لەسەر تەخت و کورسی یە رازاوە کان بەرامبەر یە کتر دانیشتون ﴿۳۶﴾ ﴿يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ بەسەر یاندا دەسوریننەو بە پەرداخی پرن لە شەرابی پاک و خاوین لە رۆوبارە رۆشتوہ کانی بەھەشت ﴿۳۷﴾ ﴿بِئَصْنَاءِ لَذَّةٍ لِّلشَّرِبِينَ﴾ سپیە لە رەنگدا، زۆر بەلەز تە بۆ ئەوانە ی دە یخونەوہ (کە ھیچ زیانیک بە لاشە و ژیری مرؤف ناگە یە نیت) ﴿۳۸﴾ ﴿لَا فِيهَا عَاوِلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ﴾ (ئەو شەرابە) نە میشکیان تیک دەدات نەسەر خوشیان دە کات ﴿۳۹﴾ ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ﴾ وە ئافرە تانی چا و جوان و گەورە یان لایە، کە جگە لە میردە کانیان سەیری کەس ناکەن ﴿۴۰﴾ ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ﴾ وە کو ھیلکە ی ناو ھیلانەن (یان ئەلی مرواری ناو سە دە فن) ﴿۴۱﴾ ﴿فَأَقْبَل بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ئەمجا رۆو دە کەنە یە ک و پرسیار لە یە کتر دە کەن ﴿۴۲﴾ ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَتْ لِي قَرِينٌ﴾ یە کی لەوان دە لی: من (لە دنیا) ھاو لەیکم ھە بوو ﴿۴۳﴾

﴿يَقُولُ أَهْلَكَ لَمَنِ الْمُصَدِّقِينَ﴾ دەی ووت: نایا بەراستی تو له وانه‌ی باوهرت هه‌یه (به‌زیندوو بوونه‌وه؟!)

﴿أَهْ ذَا مَنَا وَكَثْرًا يَا وَعِظْلَمَا﴾ نایا کاتی مردین و بووین به خاک و ئیسقانی رزیوو ﴿أَيُّ نَا لَمَدِيُون﴾ نایا بەراستی ئیمه (زیندوو ده‌کرینه‌وه‌و) سزا ده‌درین ﴿قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُظْلِعُونَ﴾ (پیاوه به‌هه‌شتیه‌که) ووتی نایا ئیوه ته‌ماشای (ی دوزه‌خ) ناکه‌ن ﴿فَأَطَاعَ قَرَأَهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ ته‌مجا خوی سه‌یری کرد کتوپر له ناوه‌راستی دوزه‌خدا‌ئه‌و (هاورپی) بینی ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لِتَرِدِينَ﴾ پی ووت سویند به‌خوآنزیک بوو منیش هه‌لدیری ﴿وَلَوْلَا يَغْمَهُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر میهره‌بانی په‌روه‌ردگارم فریام نه‌که‌وتایه، منیش له‌ئاماده‌کراوان (ی ناو دوزه‌خ) ده‌بووم ﴿أَفَمَنْحُنَّ بِمِثِّيْنَ﴾ دەی نایا ئیمه نامرین؟! ﴿إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى﴾ جگه له‌مردنه‌که‌ی به‌که‌م (ی دونیا) مان ﴿وَمَنْحُنَّ بِمُعَذِّبِينَ﴾ وه‌ئیمه سزا نادرین؟! ﴿إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَوْمُ الْعَظِيمُ﴾ به‌راستی ته‌مه‌یه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ﴾ باتیکوشه‌ران بو‌پاشه‌روژی روژنکی واتیکوشن ﴿أَذَلَّكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزُّقُومِ﴾ نایا‌ئه‌و (نیعمه‌تانه‌ی باسکرا) ریزگرتن و میوان داریه‌باشه، یان (به‌ری) دره‌ختی ژه‌قنه‌مووت ؟ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ﴾ بینگومان ئیمه‌ئه‌و (داره) مان کرده‌هوی تا‌قی کردنه‌وه‌ی سته‌مکاران (که له‌دونیا‌دا گالته‌یان پی ده‌کرد) ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ به‌راستی‌ئه‌و (ژه‌قنه‌مووته) دره‌ختیکه له‌بیخی دوزه‌خ دا‌ده‌رویت ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ﴾ به‌روو بوومه‌که‌ی هه‌روه‌ک سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین و چل‌چلاوی به) ﴿فَأَنَّهُمْ لَا كُفُونَ مِنْهَا﴾ جا بینگومان‌ئه‌و (دوزه‌خیانه) له‌و دره‌خته‌ده‌خون ﴿فَالْيُونُ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ و سکیان له (به‌ری)‌ئه‌و دره‌خته‌پرده‌که‌ن ﴿ثُمَّ إِنْ لَهُمْ عَلَيْهَا شُكُوبًا مِنْ حَمِيمٍ﴾ له‌پاشان به‌راستی ئاویکی لیلی زور گه‌رمی به‌سه‌ردا ده‌خونه‌وه ﴿ثُمَّ إِنْ مَرَّجَعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ﴾ بینگومان دواتر گه‌رانه‌وه‌یان بو دوزه‌خه ﴿إِنَّهُمْ أَقْوَاءُ آبَاءِهِمْ ضَالِّينَ﴾ به‌راستی‌ئه‌و ان باو و باپیرانی خو‌یانیان به‌گومرایسی بینی ﴿فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يُهْرَعُونَ﴾ ته‌مجا‌ئه‌و ان هانده‌دران بو شوین که‌وتنیان (له‌گومراییدا) ﴿وَلَقَدْ صَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان پیش‌ئه‌و (گومرایانه‌ی قوره‌یش) زوربه‌ی گه‌له‌پیشینه‌کان گومرا بوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنذِرِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان ئیمه له‌ناو خو‌یاندا (پیغه‌مبه‌رانی) ترسینه‌رمان بو ناردن ﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُذَرِّينَ﴾ ته‌مجا (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) سه‌رنج بده سه‌ره‌نجامی ترسینه‌راوه‌کان چون بوو ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ بینگه‌که له‌به‌نده‌هه‌لبژیراوه‌کانی خوا ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلِ الْمَجِيبُونَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نوح (علیه‌السلام) هاواری لی کردین ته‌مجا ئیمه‌ش زور چاک وه‌لامی (هاواره‌که‌ی)‌ئه‌و مان دایه‌وه ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ خوی و که‌س و کاری (باوه‌رداری) مان له‌ته‌نگانه‌گه‌وره‌که‌ر زگار کرد ﴿٤٤٨﴾

﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ﴾ و ه ته‌نھا نه‌وه کانی ئەومان (له‌سه‌ر زه‌وی) هیشته‌وه ﴿٧٧﴾ ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾
 وه باس و ناوبانگی (باشی) ئەومان له‌ناو گه‌له پاشینه‌کاندا هیشته‌وه (که‌ئه‌مه‌یه) ﴿٧٨﴾ ﴿سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي
 الْعَالَمِينَ﴾ سه‌لام و دروود له‌سه‌ر نوح له‌لایه‌ن هه‌موو جیهانیانه‌وه ﴿٧٩﴾ ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾
 به‌راستی ئیمه‌ئا به‌و شیوه‌پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿٨٠﴾ ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگو‌مان
 ئەوله‌به‌نده‌باوه‌رداره‌کانی ئیمه‌بوو ﴿٨١﴾ ﴿ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْرِيْنَ﴾ له‌پاشان ئەوانی‌تر (دورژمان) مان
 نو‌قم کرد ﴿٨٢﴾ ﴿وَإِنْ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ﴾ به‌راستی ئیبراهیم له‌په‌یره‌وان و شوینکه‌وتوانی نوح بوو
 (له‌بنه‌ماکانی‌ئایندا) ﴿٨٣﴾ ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ کاتی‌به‌دلکی ساغه‌وه به‌ره‌و په‌روردگاری
 هات ﴿٨٤﴾ ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ کاتی‌که‌به‌باوکی و گه‌له‌که‌ی ووت چی‌ده‌په‌رستن ﴿٨٥﴾
 ﴿أَفَكُلَّمَا نُهُنَا عَنْهُ وَنُحِيتُ عَنْهُ لِيكْفُرُنَا أَكْفَارًا مَّكَرًا مَّكَرًا﴾ ئایا بیجگه‌له‌خوا‌په‌رستراویکی‌درو و هه‌لبه‌ستراوتان ده‌وی (بیپه‌رستن)
 ﴿٨٦﴾ ﴿فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئاخو‌گومانتان چۆنه‌به‌رانبه‌ر به‌په‌روردگاری جیهانیان؟ ﴿٨٧﴾ ﴿فَنظَرَ نَظْرًا
 فِي السَّمَاءِ﴾ ئه‌مجا سه‌پرنکی‌ئه‌ستیره‌کانی‌کرد ﴿٨٨﴾ ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ جا‌ووتی‌من نه‌خوشم (نایه‌م‌بو
 جه‌ژنه‌که‌تان له‌ده‌ره‌وه‌ی‌شار) ﴿٨٩﴾ ﴿فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾ ئەوانیش‌پشتیان‌تی‌کرد و‌روشتن (بو‌ده‌ره‌وه‌ی
 شار‌بو‌جه‌ژنه‌که‌یان) ﴿٩٠﴾ ﴿فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِمِ فَقَالَ إِنَّا أَكُونُ﴾ جا‌(ئیبراهیم) به‌نه‌یسی‌روشت‌بو‌لای
 په‌رستراوه‌کانیان (به‌گالته‌وه) پی‌ووتن‌ئه‌وه‌بو‌شت‌ناخون ﴿٩١﴾ ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾ ئەوه‌چیتانه‌قسه
 ناکه‌ن ﴿٩٢﴾ ﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾ ئه‌مجا‌به‌ده‌ستی‌راستی (به‌ته‌ور) ده‌ستی‌کرد‌به‌لیدانیان (ورد
 وردی‌کردن‌جگه‌به‌گه‌وره‌که‌یان) ﴿٩٣﴾ ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُونَ﴾ (گه‌له‌که‌ی‌زانیان) یه‌کسه‌ر به‌په‌له‌به‌ره‌و
 ئیبراهیم‌هاتن ﴿٩٤﴾ ﴿قَالَ أَعْبُدُونَ مَا تَنْجُونَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی‌ئایا‌ئیوه‌بتانیک‌ده‌په‌رستن‌که‌خوتان
 ده‌یتاشن و دروستی‌ده‌که‌ن؟ ﴿٩٥﴾ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ له‌کاتی‌کدا‌خوا‌به‌دیهینه‌ری‌خوتان و ئەو
 بتانه‌شه‌دروستان‌کردون ﴿٩٦﴾ ﴿قَالُوا أَبْنَاؤُا لِهٰٓؤُلَآئِي يَدْعُونَ فَآفُقُوهُ فِي الْحَجِيرِ﴾ ووتیان‌بینایه‌کی‌به‌رزوی‌بو‌دروست
 بکه‌ن (په‌ری‌که‌ن‌له‌ئاگر) و فری‌ی‌بده‌نه‌ناو‌ئاگره‌که‌وه ﴿٩٧﴾ ﴿فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْقَلِينَ﴾
 وویستیان (بیکوژن) به‌پیلان‌به‌لام‌ئیمه‌ئه‌وانمان‌ژیر‌خست ﴿٩٨﴾ ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾
 (ئیبراهیم) ووتی‌من‌ده‌روم‌بو‌لای‌په‌روه‌ردگارم، دلنایم‌رینموونیم‌ده‌کات ﴿٩٩﴾ ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾
 ئە‌ی‌په‌روه‌ردگارم‌منالکی‌چاکم‌پی‌به‌خشه ﴿١٠٠﴾ ﴿فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ ئیمه‌ش‌مژده‌ی‌کورنکی
 له‌سه‌رخومان‌پیدا ﴿١٠١﴾ ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ جا‌کاتی‌ئه‌و (کوره‌گه‌وره‌بو‌تا) گه‌شته‌ئه‌وه‌ی‌ئیش
 و کار‌بکات‌له‌گه‌ل (ئیبراهیم) دا ﴿١٠٢﴾ ﴿قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي آرِي فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی‌ئه‌ی‌کوره
 خو‌شه‌ویسته‌که‌م‌به‌راستی‌من‌له‌خه‌ودا‌بینیم‌که‌سه‌رت‌ده‌برم ﴿١٠٣﴾ ﴿فَانظُرْ مَاذَا تَرَىٰ﴾ جا‌سه‌رنج‌بده‌ده‌لئیت
 چی‌و‌رات‌چی‌یه؟ ﴿١٠٤﴾ ﴿قَالَ يَا أَبَتِ أَفَعَلْتَ مَا تُؤْمَرُ﴾ (کوره‌که‌= ئیسماعیل) ووتی‌بابه‌گیان‌ئه‌وه‌ی‌فه‌رمانت
 پی‌دراوه‌بیکه ﴿١٠٥﴾ ﴿سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دلنایه‌ده‌مینی‌به‌وویستی‌خواله‌خو‌گران
 ده‌بم ﴿١٠٦﴾

﴿فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَلَهُ لَلْجَبِينِ﴾ نه مجا کاتی هه‌ر دوو کیان ملکه‌چ بوون (بوو فرمانی خوا) و ئیبراهیم
 ئیسماعیلی به‌روودا خسته‌سه‌ر زه‌وی ﴿وَوَدَّيْتَهُ أَنْ يَبْرَهُ هَيْمًا﴾ ئیمه‌ش بانگمان کرد نه‌ی ئیبراهیم
 ﴿قَدْ صَدَّقَت الرُّبَيَّا﴾ بیگو مان خه‌وه که‌ت به‌جی هیتا ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه
 ئابه‌و شیوه پاداشتی چاکه کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ بیگو مان نه‌مه تا‌قی کرد نه‌وه‌ی
 ئاشکر ابوو ﴿وَوَدَّيْتَهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ﴾ وه به‌رانیکی گه‌وره‌مان کرده قوربانی نه‌و (ئیسماعیل) ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسکردن به‌چاکه‌ی ئیبراهیم مان له‌ناو گه‌لانی داهاتوودا هیشته‌وه ﴿وَسَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ دروود و سه‌لام له‌سه‌ر ئیبراهیم ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا به‌و شیوه
 پاداشتی چاکه کاران ده‌ده‌ینه‌وه ﴿إِنَّهُم مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌راستی نه‌و له‌به‌نده ئیمان داره‌کانی
 ئیمه‌یه ﴿وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ مژده‌ی ئیسه‌حاق مان پیندا (که ده‌بیته) پیغه‌مبه‌ریک
 له‌چاکه کاران ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ﴾ جا فەر و به‌ره که‌تمان رشت به‌سه‌ر ئیبراهیم و ئیسه‌حاق
 دا ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ﴾ و له‌نه‌وه‌ی هه‌ر دوو کیان کارچاک و سته‌مکار له‌ده‌روونی
 خوی به‌ئاشکرا هه‌بوو ﴿وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سویند به‌خوا بیگو مان منه‌تمان نا به‌سه‌ر
 مووسا و هاروون دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ هه‌ر دوو کیان و گه‌له که‌یانمان له‌ته‌نگانه
 گه‌وره که‌ر زگار کرد ﴿وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاكَاوَأَهُمُ الْعَالِينَ﴾ وه یارمه‌تیمان دان، بو‌یه هه‌ر نه‌وان سه‌ر که‌وتن
 (به‌سه‌ر فیرعه‌ون و کومه‌له که‌یدا) ﴿وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ﴾ وه کتیبی روونکه‌ره وه‌مان دا
 به‌هه‌ر دوو کیان (به‌مووسا و هاروون) ﴿وَوَهَّدْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه ریتموونی هه‌ر دوو کیانمان
 کرد بو‌رینگای راست ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه ناوبانگی چاکی هه‌ر دوو کیانمان له‌ناو
 گه‌له پاشینه‌کاندا هیشته‌وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سه‌لام له‌سه‌ر مووسا و هاروون بیت
 ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه ئا به‌و جو‌ره پاداشتی کارچاکان ده‌ده‌ینه‌وه ﴿وَأَنَّا إِنَّا لَمِنَ
 الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راستی ئیلیاس (پیغه‌مبه‌ریک بوو) له‌پیغه‌مبه‌ران ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَسْتَفُونَ﴾ کاتی
 به‌گه‌له که‌ی ووت نه‌وه له‌خواناتر سن (خوتان ناپاریزن) ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ ئایا (بتی)
 به‌عل ده‌په‌رستن و واز دینن له‌(په‌رستنی) چاکترینی دروستکه‌ر و به‌دیه‌ینه‌ران (که‌خوای گه‌وره‌یه) ﴿أَلَلَّهِ رَبِّكُمْ وَرَبِّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾ که‌خوای په‌روه‌ردگاری ئیوه و باوو باپیره پیشینه‌کانتانه ﴿

﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ که چی باوهریان نه‌هینا به‌ئیلیاس که‌وابوو بیگومان نه‌وان ناماده ده‌کرین (له دوزه‌خ دا) ﴿١٢٧﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ جگه به‌نده هه‌لبزیراوه‌کانی خوا ﴿١٢٨﴾ ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه‌باسی چاکی نه‌و (ئیلیاس) مان له‌ناو گه‌له پاشینه‌کان دا هیشته‌وه ﴿١٢٩﴾ ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ آلِ يَأْسِينَ﴾ سه‌لام له‌سه‌ر ئیلیاس بیت (ئیلیاسین و ئیلیاس هه‌ر یه‌ک که‌سه) ﴿١٣٠﴾ ﴿إِنَّا كَذَّلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌نا به‌و شیوه پاداشتی چا‌که‌کاران ده‌دینه‌وه ﴿١٣١﴾ ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیگومان نه‌و (ئیلیاس) له‌به‌نده باوهرداره‌کانی ئیمه‌یه ﴿١٣٢﴾ ﴿وَإِنَّ لُوطًا لِّمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ به‌راستی لوط (پینغه‌مبه‌ریک بو) له‌پینغه‌مبه‌ران ﴿١٣٣﴾ ﴿إِذْ جَعَلْتَهُ وَاهِلَةً لِأَجْمَعِينَ﴾ کاتیک خوی و هه‌موو که‌سه‌کانی و شوین که‌وتوو انیمان رزگار کرد ﴿١٣٤﴾ ﴿إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ﴾ بیجگه له‌پیره‌ژنیک (خیزانی لوط) که‌له‌تیاچوو‌ه‌کان بوو ﴿١٣٥﴾ ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ﴾ پاشان نه‌وانی ترمان له‌ناو برد ﴿١٣٦﴾ ﴿وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ﴾ به‌راستی ئیوه (نه‌ی قوره‌یشییه‌کان) به‌به‌یاناندا (به‌رؤژ) ده‌رؤن به‌سه‌ر (شوینه‌واره‌کانیاندا) ﴿١٣٧﴾ ﴿وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ و به‌شه‌ودا ئایا ئیتر ژیر نابن ﴿١٣٨﴾ ﴿وَإِنَّ يُوشَعَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه‌به‌راستی یونس (پینغه‌مبه‌ریک بو) له‌پینغه‌مبه‌ران ﴿١٣٩﴾ ﴿إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلِّكَ الْمَشْحُونِ﴾ کاتی رای کرد بو‌لای که‌شتیه‌کی پر (له‌خه‌لک) ﴿١٤٠﴾ ﴿فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ نه‌مجا (نه‌و که‌شتیه له‌به‌ر نه‌وه‌ی باری قوورس بو، له‌ترسی نو‌قم نه‌بوونی، خه‌لکه‌که‌ی که‌له‌ناویدا بوون، قورعه‌کیشیان کرد بو‌نه‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی ده‌رچوو بیخه‌نه‌ناو ده‌ریا‌که‌وه‌وباری که‌شته‌یه‌که‌سوو‌کتر بیت) قورعه‌یان کرد (یونس) نه‌و که‌سه‌بوو له‌قورعه‌که‌سه‌رنه‌که‌وت ﴿١٤١﴾ ﴿فَالْتَقَمَهُ الْحَوْثُ وَهُوَ مَلِيمٌ﴾ (خرایه‌ده‌ریا‌که‌و) نه‌مجا نه‌هنگیک قووتی دا نه‌ویش شایانی سه‌رزه‌نشت بوو ﴿١٤٢﴾ ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾ خو‌نه‌گه‌ر به‌راستی نه‌و له‌یاد کارانی (خوا) نه‌بوایه ﴿١٤٣﴾ ﴿لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ هه‌تا رؤژی زیندوو بوونه‌وه له‌ناو سکی نه‌و (نه‌هه‌نگه‌دا) ده‌مایه‌وه ﴿١٤٤﴾ ﴿فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾ به‌هوی نه‌وه‌وه فریمان دایه‌زه‌ویه‌کی پروت (بی‌دار و دره‌خت) و نه‌خوشیش بوو ﴿١٤٥﴾ ﴿وَأَنْثَبْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾ وه‌رووه‌کینکی کوله‌که‌مان به‌سه‌ریدا رواند ﴿١٤٦﴾ ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ﴾ نه‌وسا به‌پینغه‌مبه‌ریتی ناردمان بو‌لای سه‌ده‌هزار که‌س یا زیاتر ﴿١٤٧﴾ ﴿فَتَأْتُوا فَمَسَعْتُهُمُ إِلَىٰ حِينٍ﴾ گه‌له‌که‌ش باوهریان هینا و به‌و هویه‌وه به‌هره‌مندمان کردن له‌ژیان تا ماویه‌ک ﴿١٤٨﴾ ﴿فَأَسْتَفْتِيهِمُ الرِّبَّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُسُونُ﴾ نه‌مجا (نه‌ی موحه‌ممه‌د عليه‌السلام) پر سیاریان لی بکه‌ئایا که‌چان بو‌په‌روه‌ردگاری تویه و کورایش هی نه‌وانه؟ ﴿١٤٩﴾ ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ یان نه‌وان به‌دیاره‌وه‌بوون که‌ئیمه‌فریشته‌کانمان به‌میتنه‌دروست کرد ﴿١٥٠﴾ ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ﴾ بیدار بن به‌راستی نه‌وان له‌ده‌س هه‌لبه‌سی خو‌یانه‌وه ده‌لین ﴿١٥١﴾ ﴿وَلَدَّ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ خوا‌مندالی بووه و بیگومان نه‌وانه دروزنن ﴿١٥٢﴾ ﴿أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾ ئایا (خوا) که‌چانی هه‌لبزار دووه (بو‌خوی) به‌سه‌ر کوران دا ﴿١٥٣﴾

﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ چیتانه چؤن بریاری وا ده‌دهن ﴿۱۵۱﴾ ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی نایا بیر ناکه‌نه‌وه؟ ﴿۱۵۰﴾ ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطَنٌ مُّبِينٌ﴾ یان به‌لگه‌یه‌کی روونتان (له‌م باره‌یه‌وه) هه‌یه ﴿۱۵۱﴾ ﴿فَأَتُوا بِحَبِيبِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ده‌ی کتیبه‌که‌تان (به‌لگه‌که‌تان) بیئن ته‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿۱۵۲﴾ ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَابًا﴾ وه‌ته‌وه (بی‌باوه‌رانه) له‌نیوان خواو جنؤ‌که‌دا خزمایه‌تی یان بریار داوه ﴿۱۵۳﴾ ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان جنؤ‌که‌کان ده‌یان زانی که‌به‌راستی ته‌وان تاماده‌ده‌کرین (له‌روژی دوا پیدا) ﴿۱۵۴﴾ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ پاك و بیگه‌رده‌خوا له‌وه‌ی ته‌وه (بی‌باوه‌رانه) ده‌یلین ﴿۱۵۵﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (هه‌موویان سزاده‌درین) بیجگه‌به‌نده‌خاوین کراوه‌کانی خوا ﴿۱۵۶﴾ ﴿فَاتَّكَبُوتُمْ وَتَعَبَّدْتُمْ﴾ ته‌مجا به‌راستی ئیوه و ته‌وه (بتانه) یش که‌ده‌یپه‌رستن ﴿۱۵۷﴾ ﴿مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَعَّالِينَ﴾ ئیوه ناتوانن له‌به‌رانبه‌ری خوادا گومراکه‌ری (که‌س) بن ﴿۱۵۸﴾ ﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ﴾ بیجگه‌ته‌وه که‌سه‌ی (خوا ده‌زانی) ده‌چیته‌دوزه‌خه‌وه ﴿۱۵۹﴾ ﴿وَمَا مِمَّا آتَاكُمْ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ﴾ (فریشته‌کان ده‌لین) هه‌یچ کام له‌ئیمه‌نیبه‌مه‌گه‌ر پله‌و شوئینکی دیاری کراوی خوی هه‌یه ﴿۱۶۰﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾ وه‌به‌راستی ئیمه‌هه‌موومان به‌ریز وه‌ستاوین (بو عیباده‌ت و به‌جی هیتانی فرمانی خوا) ﴿۱۶۱﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَجِبُونَ﴾ وه‌بینگومان ئیمه‌ین هه‌میشه‌ته‌سبیحات وزیکر ویادی ته‌وه ده‌که‌ین ﴿۱۶۲﴾ ﴿وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ﴾ بینگومان هه‌ر چه‌نده‌بت په‌رستان ده‌یانووت ﴿۱۶۳﴾ ﴿لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنْ الْأَوَّلِينَ﴾ به‌راستی ته‌گه‌ر کتیبیک (ی ناسمانی وه‌ک کتیبی) پیشینانمان هه‌بوایه ﴿۱۶۴﴾ ﴿لَكِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌به‌نده‌پاك و خاوینه‌کانی خوا ده‌بووین ﴿۱۶۵﴾ ﴿فَكَفَرُوا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ته‌مجا (که‌کتیبیان بو‌هات) باوه‌ریان پی‌نه‌هینا، جابه‌زووی ده‌زانن (سه‌ر ته‌نجامی بی‌برواییه‌که‌یان چؤن ده‌بی) ﴿۱۶۶﴾ ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان بیشتر بریارمان داوه‌بو‌به‌نده‌نیر دراوه‌کانمان ﴿۱۶۷﴾ ﴿إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ﴾ که‌بینگومان هه‌ر ته‌وان سه‌ر ده‌خرین ﴿۱۶۸﴾ ﴿وَإِنْ جُنَدُنَا لَهُمُ الْقَالِبُونَ﴾ دیاریشه‌هه‌ر سه‌ربازانی ئیمه‌سه‌رده‌که‌وون ﴿۱۶۹﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنَّهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ توش وازیان لی‌به‌ینه‌تا‌ته‌وه‌ماوه‌ی (دیاری کراوه‌بو‌له‌ناوبردنیان) ﴿۱۷۰﴾ ﴿وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ﴾ وه‌بیان بیینه (سه‌رنجامیان چؤن ده‌بیئت) له‌مه‌ولا ته‌وانیش ده‌بینن (چییان به‌سه‌ر دیت) ﴿۱۷۱﴾ ﴿أَفِعْدَابًا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ جانا یا به‌په‌له‌داوای سزای ئیمه‌ده‌که‌ن ﴿۱۷۲﴾ ﴿فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحِحِهِمْ﴾ هه‌ر کاتی سزای ئیمه‌هاته‌خواره‌وه‌بو‌ناو ماله‌کانیان ﴿فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ﴾ ته‌وسا ترسیتراوان چ‌روژتکی خراب و ته‌نگیان ده‌بی ﴿۱۷۳﴾ ﴿وَتَوَلَّ عَنَّهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ وه‌ازیان لی‌به‌ینه‌هه‌تانه‌وه‌ماوه‌ی (دیاری کراوه‌بو‌یان) ﴿۱۷۴﴾ ﴿وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ﴾ وه‌بیینه‌ته‌مجا له‌مه‌ولا ته‌وانیش ده‌بینن ﴿۱۷۵﴾ ﴿سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ په‌روه‌ر دگارت پاك و بیگه‌رده، په‌روه‌ر دگاری بالادست له‌وه‌ی بی‌باوه‌ران ده‌یلین (ده‌باره‌ی) ﴿۱۷۶﴾ ﴿وَسَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ سلاو و درودیش بو‌گشت پیغه‌مبه‌ران ﴿۱۷۷﴾ ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایشیش بو‌خوای ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ په‌روه‌ر دگاری هه‌موو جیهانیان ﴿۱۷۸﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ص﴾ به (صاد) ده‌خوینریتسه‌وه خوازاناتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یر سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه
 ﴿وَالْقُرْآنَ الَّذِي نُنزِّلُ﴾ سویند به قورئانی خاوه‌ن ریز و په‌ند و ناموزگاری ﴿بِئَلَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزِّهِمْ شِقَاقٌ﴾ به لام نه‌وانه‌ی
 بی باوه‌رن پۆ چوون، له‌ خۆبه‌گه‌وره زانین و دزایه‌تیدا (به‌رانبه‌ر نیسلام و شوین که‌وتووانی) ﴿كِرَاهُكَامٍ قَبْلِهِمْ مِّنْ
 قُرْآنٍ﴾ چه‌نده‌ها گه‌لمان پیش نه‌وان (کافرانی مه‌ککه) له‌ناو برد ﴿فَقَادُوا أَوْلَادًا مِّنْ مَّنَائِمٍ﴾ نه‌مجا هاواریان کرد له
 حالیکدا کاتی رزگار بوون نه‌ماوو ﴿وَيَحْيُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِّنْهُمْ﴾ سه‌ریان سوپرده‌ماکه ترسینه‌ریکیان له‌ خویان بۆ
 هاتووه ﴿وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ﴾ وه‌ بی باوه‌ران ده‌بان ووت نه‌م (پیغه‌مبه‌ره) جادوو گه‌ریکی زور دروزه ﴿أَجْعَلِ
 لَنَا آلِهَةً إِلٰهًا مَّوٰجِدًا﴾ نایا نه‌و (پیغه‌مبه‌ره) هه‌موو خواکانی کرده‌ته به‌ک خوا ﴿إِنَّ هَذَا شَيْءٌ عَجَابٌ﴾ به‌راستی نه‌مه
 (که‌به‌ک خوا بی) شتیکی زور سه‌رسوهره‌ته‌ره ﴿وَأَنْطَلِقُ لَمْ‌أَمْنُهُمْ﴾ وه‌ گه‌وره‌کانی (قورپه‌یش له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ر
 قسه‌بان کرد و هه‌لسان) به‌په‌له‌ ده‌رچوون ﴿أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عٰلَىٰ الْعِتَابِ﴾ (به‌خه‌لکیان ووت) برۆن و خو گر بن
 له‌سه‌ر (به‌رستی) خواکانتان ﴿إِنَّ هَذَا شَيْءٌ يُرَادُ﴾ به‌راستی نه‌مه (ی موحه‌مه‌د ﷺ) ده‌یلی) شتیکه له‌ ئیوه داوا کراوه
 (هه‌تا بیته‌گه‌وره‌ی هه‌موو عه‌ره‌ب) ﴿مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ﴾ نه‌مه‌مان نه‌بیستووه له‌ کۆتا ناییندا (که‌ نه‌سرانی به)
 ﴿إِنَّ هَذَا اِلَّا اٰخِثٌ لِّقَوْمٍ﴾ نه‌مه‌ته‌نها شتیکی هه‌له‌به‌ستراوه ﴿اِنَّ نَزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا﴾ نایا چۆن وه‌حی له‌ ناو هه‌موومان
 دا بۆ نه‌و (موحه‌مه‌د ﷺ) دابه‌زینراوه ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِي﴾ (نه‌خیر راست ناکه‌ن) به‌لکو نه‌وانه له‌ گو ماندان له
 قورئانه‌که‌ی من ﴿بَلْ لَّمَّا يَدُورُوا عَذَابٍ﴾ (نه‌خیر وانیه) به‌لکو نه‌وانه هیشتا سزای منیان نه‌چه‌شتووه (بۆیه باوه‌ر ناهینن) ﴿
 اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ﴾ یا خه‌زینه‌کانی به‌زه‌یی په‌روه‌ردگاری زالی بالاده‌ستی به‌خشنده‌ت لای نه‌وانه؟ ﴿
 اَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ یا ده‌سه‌لات و پاشایی ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌ نیوانیاندایه‌هی نه‌وانه
 ﴿فَلْيَرْتَقُوا فِي الْاَسْبَابِ﴾ (نه‌گه‌ر وایه) ده‌با به‌رز بینه‌وه له‌ ناو هوکاره‌کانی به‌رز بوونه‌وه‌دا (تا ده‌گه‌نه‌ عه‌رش نه‌مجا
 وه‌حی دابه‌زینن بۆ هه‌ر که‌سی خویان ده‌بان‌ه‌ویت) ﴿جُنْدًا مَا هٰذَا لَكِمْ مَهْرُومٍ مِّنَ الْاٰخِرٰتِ﴾ (بی بروابانی قورپه‌یش)
 له‌شکر و کۆمه‌لیکی بی نرخن له‌و کۆمه‌لانه‌ی (دزی پیغه‌مبه‌رانن به‌زوویی) ده‌شکیرین و سه‌ر شوپور ده‌بن ﴿
 كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ﴾ پیش نه‌وان گه‌لی نووح و عاد و فیرعه‌ونی خاوه‌ن میخه‌کان باوه‌ریان
 (به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان) نه‌هینا ﴿وَتَمُوذُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَاَصْحٰبُ لَيْكَةِ﴾ وه‌ (گه‌لی) سه‌موود و گه‌لی لووط و خاوه‌ن باخه‌چرو
 په‌ره‌کان ﴿اَوَّلٰتِكَ الْاٰخِرٰتِ﴾ نه‌وانه‌تاقم و کۆمه‌لانیکی بوون ﴿اِنَّ كُلَّ اِلٰكٍ كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ﴾ هه‌ر هه‌موویان
 باوه‌ریان به‌ پیغه‌مبه‌ران نه‌هینا بۆیه سزای منیان به‌سه‌را چه‌سپا (وله‌ ناو چوون) ﴿وَمَا يَنْظُرُوْا اِلَّا صِحْحَةً وَّجِدَةً﴾
 نه‌مانه‌ته‌نها چاوه‌روانی ده‌نگینی زور گه‌وره‌ده‌که‌ن ﴿مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ﴾ نه‌و ده‌نگه (فوو کردن به‌ که‌ره‌نادا) که‌مترین ماوه
 دوا خستی نیبه ﴿وَقَالُوْا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَمَّا قُلْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ﴾ (به‌گالته‌پنکر دنیکه‌وه) وه‌ ووتیان: نه‌ی په‌روه‌ردگارمان
 پیش رۆزی لی پرسینه‌وه به‌شه‌که‌مان (له‌ سزایان پاداشت) بی بده ﴿

﴿أَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ (نه‌ی موحه ممهده ﷺ) دان به خوتدا بگره له‌سه‌ر نه و قسانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ بی‌ری به‌نده‌مان (داوود) ی خاوه‌ن هیز و توانا بکه‌ره‌وه بینگومان نه و هه‌میشه گه‌راوه بوو بؤلای خوا ﴿وَإِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ﴾ به‌راستی نیمه چیاکانمان رام هینا بوو ته‌سبیحاتی خویان ده‌کرد له‌گه‌ل نه‌و (داوود) ﴿بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ﴾ به‌ئیواران و به‌بیاناندا ﴿وَاطَّيَّرَ مَحْشُورَهُ كُلَّهُ لَهُ أَوَّابٌ﴾ وه‌ بالنده‌کان که له‌ده‌وری نه‌و (داوود) کۆده‌کرانه‌وه هه‌موو (بو ته‌سبیحات) بؤلای نه‌و ده‌گه‌رانه‌و (تا له‌گه‌ل داوود یادی خوا بکه‌ن) ﴿وَسَدَدْنَا مُلْكَهُ﴾ وه‌ پاشایه‌تیه‌که‌ی نه‌ومان به‌هیز کرد ﴿وَوَاعَيْتُهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾ دانایی و گوفتاری جیاکه‌ره‌وه‌مان پی به‌خشی ﴿وَهَلْ أُنْتِكَ تَبْؤُا الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ﴾ وه‌ ئایا هه‌والی داوا چیه‌کانت پی گه‌یشتوو کاتی به‌دیواری خه‌لوه‌تگا که‌دا سه‌ر که‌وتن ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَی دَاوُدَ ففَرَّجَ مِنْهُمْ﴾ له‌ ناکاودا چونه‌ ژووره‌وه بؤلای داوود نه‌ویش داچله‌کا و ترسالیان ﴿قَالُوا لَا خَفَیَّا خَصْمَانِ﴾ ووتیان: مه‌ترسه (نیمه) دوو داوا چین ﴿بَعَثْنَا عَلَی بَعْضِ﴾ به‌کینکمان سته‌می له‌وی تر کردوه ﴿فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ﴾ جاله‌نیوانماندا به‌هق وراستی بریار بده‌وله‌راستی لامه‌ده (له‌بریاره‌که‌تدا) ﴿وَأَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ﴾ وه‌ رینموونیمان بکه‌ بؤلرینگی‌راستی ﴿إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجَّةً﴾ (به‌کیان ووتی) بینگومان نه‌مه‌برامه، نه‌وه‌دونوسه‌ر مه‌ری هه‌یه ﴿وَلِي نَجَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾ و منیش به‌ک مه‌رم هه‌یه ﴿فَقَالَ أَكْفَلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ﴾ که‌چی ده‌لینت نه‌و مه‌ر‌ه‌ش بده‌من (بیسپیره‌به‌من) و له‌کاتی قسه‌کردندا زاله‌به‌سه‌رمدا ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجَّتِكَ إِلَىٰ نَعَاجِهِ﴾ (نه‌مجا داوود علیه‌السلام به‌بی نه‌وه‌ی گوی له‌براکه‌ی تریان بگریت و به‌په‌له‌نه‌م حوکمه‌ی دا) ووتی: سویندبه‌خوا به‌راستی سته‌می لینکردی که‌داوات لینده‌کات تاقه‌مه‌ره‌که‌ت بخاته‌ناو مه‌ره‌کانی خویه‌وه ﴿وَإِنْ كَثُرَ إِلَّا مِنَ الْخِطَابِ لِيُبَعِّثَ عَلَی بَعْضِ﴾ و بینگومان زور له‌شهریک و هاوبه‌شان سته‌م له‌یه‌کتری ده‌که‌ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ بیجگه‌له‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردوه، نه‌وانه‌ش زور که‌من ﴿وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ﴾ داوود زانی که‌ نیمه‌ته‌نهما تاقیمان کرده‌ته‌وه ﴿فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾ بویه‌داوای لیبوردنی کرد له‌په‌ره‌ردگاری و که‌وت به‌روودا به‌سوژده‌بردنه‌وه و توبه‌ی کرد (له‌وه‌ی نه‌ده‌بوو به‌بی گویگرتن له‌که‌سی به‌رامبه‌ر حوکم‌بدات و په‌له‌ش بکات له‌بریاراندا) ﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ﴾ نیمه‌ش له‌وه‌له‌ی نه‌و خوش بووین ﴿وَإِنَّا لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحَسَنَ مَّعَآبٍ﴾ به‌راستی نه‌و (داوود) پله‌و پایه‌ی به‌رزه‌و نریکه‌له‌نیمه‌وه و دواپوژنکی چاکیسی هه‌یه ﴿يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌ی داوود بینگومان نیمه‌تومان کرد به‌جیشینی (پینغه‌مبه‌رانی پیش خوت) له‌زه‌ویدا ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ که‌واوو توش له‌نیوان خه‌لکدا به‌راستی فرمان‌ره‌وایی بکه‌ ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شوین هه‌وا و ئاره‌زوو مه‌که‌وه‌باله‌رینگی‌ای خوالات نه‌دات ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بینگومان نه‌وانه‌ی له‌رینگی‌ای خوا لاده‌دن و گومرا‌ده‌بن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ سزای سه‌ختیان بو‌ه‌یه‌چونکه‌روژی لیپرسینه‌وه‌بیان له‌بیر کردبوو ﴿۱۵﴾

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا﴾ نِیمه ناسمان و زهوی و شهوی له نیوانیاندایه به‌بیهوده دروستمان نه کردوه ﴿ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوه گومانی نهوه که‌سانه‌به که بی باوه‌ر بوون ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ سا‌هاوار بو نه‌وانه‌ی که بی باوه‌ر بوون به‌ناگری دوزه‌خ ﴿أَمْ جَعَلُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نایا نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردوه ﴿كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌گه‌ل خرابه‌کاران له زه‌ویدا وه‌ک به‌کیان دانین (له‌دوا روژدا، نه‌خیر وانی به) ﴿أَمْ جَعَلُوا الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ یان پاریزکاران وله‌خواترسان وه‌ک به‌د کرداران لی ده‌که‌بین ﴿كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكًا﴾ (نهم قورئانه) کتیبکی پیروزه ناردوه‌مانه‌ته‌خواره‌وه بو‌تو ﴿لِيَذَّبَ أَتْرَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ لِلْأَنْبِيَاءِ﴾ بی‌ر بکه‌نه‌وه له‌نایه‌ته‌کانی، وه‌خواه‌نانی بی‌ر و ژیری په‌ندی لی وه‌ر بگرن ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ﴾ نِیمه سوله‌یمانمان به‌خشی به‌داوود (علیهما السلام) ﴿بِعَمَلِهِمَا﴾ نِهوه (سوله‌یمان) به‌نده‌به‌کی چاک بو، بیگومان نهوه زور روو له‌خوا بوو ﴿إِذْ عَرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِيَتُ الْجِبَادِ﴾ سه‌ر له‌نیواره کاتیک نه‌سپانی ره‌سن و خیرا نیشانی سوله‌یمان درا ﴿فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي﴾ جا (سوله‌یمان) ووتی خو‌شه‌ویستی نهم نه‌سپانه‌م باودا به‌سه‌ر یاد و عیاده‌تی په‌روه‌دگارم دا (که‌نویژی عه‌سر بوو) ﴿حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ (سه‌یری نه‌سپه‌کانی ده‌کرد) هه‌تاله‌چاوو گوم بوون ﴿رُدُّوهُمَا عَلَيَّ﴾ (ووتی) جاریکی تر نهوه نه‌سپانه‌م بو‌بگیر نه‌وه ﴿فَطَرَفَقَ مَسْحًا بِالْسُوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ نه‌مجا ده‌ستی هینا به‌ده‌ست و قاج و گه‌ردن و یالی (نهوه نه‌سپانه‌دا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی سوله‌یمانمان تا‌قی کرده‌وه ﴿وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا﴾ و لاشه‌ی (له‌ته‌کورپی) کمان فریدا به‌سه‌ر ته‌خته‌که‌یدا (چونکه‌پیشتر سویندی خواردبوو، که‌به‌سه‌ر ته‌واوی خیزانه‌کانیدا نه‌سوریت‌ه‌وه و کو‌نه‌بیته‌وه له‌گه‌لیاندا، وه‌هریه‌که‌شیان کورپکی بییت وله‌پینا و خوادا جیهاد بکه‌ن به‌بی نه‌وه‌ی (ان‌شاء‌الله) بکات له‌دواییدا له‌هه‌ر هه‌موو خیزانه‌کانی ته‌نھا کورپکی نو‌قسانی ناته‌واوی بوو، خوا‌ی گه‌وره‌ش به‌مه‌تاقیکرده‌وه) ﴿مُرُّ أَنَابٍ﴾ پاشان ته‌وبه‌ی کرد و گه‌رایه‌وه بو‌لای خوا ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا﴾ (سوله‌یمان) ووتی نه‌ی په‌روه‌دگارم لیم خو‌شبه و ده‌سه‌لات و پاشایه‌تیکم پی‌به‌خشه ﴿لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾ که‌دوای من ده‌س نه‌دا بو‌که‌سی تر ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ بیگومان ته‌نھا توی به‌خشنده‌ی (هه‌موو شتیکی) ﴿فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ﴾ (دوای نزا‌که‌ی) (با) مان بو‌رام هینا و خستمانه‌خز مه‌تیه‌وه ﴿تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ﴾ به‌فه‌رمانی نهوه به‌نه‌رمی ده‌روپی بو‌هه‌ر جینگایه‌ک بیویستایه ﴿وَالشَّيْطَانِ كُلِّ بَنَاءٍ وَعَوَاصٍ﴾ وه‌هه‌موو (جنو‌که‌و) شه‌یتانه‌کامن بو‌رام هینا بوو که‌بینا‌ساز و مه‌له‌وانی ژیر ده‌ریا بوون ﴿وَالْآخِرِينَ مَقْرِنِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ وه‌هه‌ندیکی تریان (که‌سه‌رپیچی سوله‌یمانان کردبوو رامان هینان بوی) به‌پیکه‌وه به‌ستراوی له‌کو‌ت زنجیردا ﴿هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ نه‌مه‌ی (که‌باسکرا) به‌خششی نِیمه‌یه (بو‌تو)، نه‌مجا به‌ویستی خو‌ت بیبه‌خشه، یان بیگره‌وه و مه‌به‌خشه به‌بی پرسینه‌وه (لیت) ﴿وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَآلِقًا وَحَسَنَ مَّكَابٍ﴾ وه‌به‌راستی نهوه (سوله‌یمان) پله‌ی به‌رزی هه‌یه لای نِیمه وه‌سه‌ر نه‌نجامی چاکی هه‌یه ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ﴾ وه‌(نه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) باسی به‌نده‌ی نِیمه نه‌یوب بکه‌کاتیک هاواری له‌په‌روه‌دگاری کرد ﴿أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ (ووتی) به‌راستی شه‌یتان تووشی زه‌حمه‌ت و نار‌ه‌حه‌تی و نازاری کردووم ﴿أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ (پی‌ی و‌ترا) پی‌ت بده به‌زه‌ویدا نهوه کانیوکی سارده بو‌خو‌شتن و خواردنه‌وه (پی‌ی دا به‌زه‌ویدا و ناوه‌له‌قولی وله‌و ناوه‌خوی شت و ناوی خوارده‌وه وله‌نه‌خو‌شیه‌که‌یشی چاک بوویه‌وه) ﴿

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ﴾ و ه زن و مناله کانی و نه و نه‌دهی تریشمان له گه لیان دا به (ئه یوب) به خشی
 ﴿رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَ لِي لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به پرهم و میهره بانی له لایهن خو مانه وه (بو ئه یوب) وه بو په‌ند و ناموزگاری بو
 خاوه‌نانی ژیری و بیرو هوش ﴿وَخَذَ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَضْرِبَ بِهِ وَلَا تَحْتُتُ﴾ (پیمان ووت) چه‌پکی شوول (داری زور
 باریک) به ده‌سته وه بگره و پنی بده (له خیزانت به ک جار) و سوینده کت مه‌شکینه (که له خیزانت خوارد بوو
 سه‌د داری لی بده‌ی) ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾ به راستی ئیمه نه و (ئه یوب) مان به خوگری بینی ﴿يَعْمَرُ الْعَبْدُ إِنَّهُ رَأُوبٌ﴾
 چ به‌نده‌یه کی چاک بوو به راستی نه و زور گویرایه‌ل و پروو له خوا بوو ﴿وَإِذْ ذَكَرْنَا لِإِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾
 وه باسی به‌نده کانی ئیمه بکه ئیبراهیم و ئیسحاق و به‌عقوب ﴿أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ که خاوه‌نی هیزو توانا
 و بینایی بوون ﴿إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ﴾ به راستی له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌میشه رۆژی دواییان له‌بیرد بوو
 ئیمه (به به‌نده‌ی تاییه‌تی خو مان) هه‌لمان بژاردن ﴿وَإِنهْمُ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ﴾ وه به راستی نه‌وانه
 (هه‌ر سیانیان) لای ئیمه له‌به‌ند هه‌لبژیردراوه چاکه کانن ﴿وَإِذْ ذَكَرْنَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْحَاقَ﴾ وه باسی
 (به‌نده کانی ئیمه) ئیسماعیل و ئه‌لیه‌سه‌ع و ذو لکیفل بکه ﴿وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ که هه‌موویان له چاکه کارانن
 ﴿هَذَا ذِكْرٌ لِّمَنْ لَّمْ يَكُنْ لِحُسْنِ مَقَابٍ﴾ نه‌م (باسی پیغه‌مبه‌رانه) باس و ناوبانگی چاکیانه له‌دوینادا و بینگومان
 پاریزکاران سه‌ره‌نه‌جامیکی چاکیان هه‌یه ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْأَبْوَابُ﴾ (که بریتی یه له) به‌هه‌شتانی
 جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی، که‌ده‌ر گاکانی کراوه‌ته‌وه بویان ﴿مُتَّكِنِينَ فِيهَا﴾ له‌ویندا (له‌سه‌ر کورسی
 رازاوه) پالیان داوه‌ته‌وه ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ﴾ تیندا داوای میوه‌هاتی زور و جزوره‌ها خواردنه‌وه
 ده‌که‌ن ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصْرٌ مِّنَ الظَّرْفِ الْأَثَرِ﴾ و حوریانی هاوته‌مه‌نیان لایه (خیزانیانن) که‌چاویان بریوه‌ته
 میرده‌کانیان ﴿هَذَا مَا تَوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ نه‌مه نه‌و (نازو نیعمه‌تانه) یه که به‌لینتان پی درابوو بو رۆژی
 لپیرسینه‌وه (ی قیامت) ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ﴾ به راستی نه‌مه رزق و رۆزی ئیمه‌یه هه‌ر گیز ته‌واو
 بوونی بو نیسه ﴿هَذَا أَوْانٌ لِلظَّالِمِينَ لَشَرِّ مَقَابٍ﴾ نا نه‌مه (پاداشتی پاریزکارانه) و بینگومان سه‌ر که‌شانیش
 خراپترین پاشه رۆزیان هه‌یه ﴿جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسِفُ الْمِهَادُ﴾ دوزه‌خه که‌ده‌چنه ناویه‌وه، ئای چ جینگابه‌کی
 به‌دو خراپه ﴿هَذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقُ﴾ نه‌مه و ئاوی له‌کول و کیم و زووخواو، ده‌با بیچه‌زن ﴿وَءَاخِرُ مِنْ شَعْلَاءِ أَرْوَجٍ﴾ وه‌چنه‌د جوری تر سزایان هه‌یه له‌و شیوه ﴿هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ﴾
 (به گومراکه‌ره‌کان ده‌وتری) نه‌مه کۆمه‌لنیکه له‌گه‌ل ئیوه‌دا دینه‌د دوزه‌خ ﴿لَا مَرْجَأَ لَهُمْ﴾ (گومراکه‌ره‌کانیش
 ده‌لین) به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿إِنهْمُ صَالُوا النَّارِ﴾ بینگومان نه‌وانه ده‌چنه ناو ناگری دوزه‌خ ﴿قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَمَرْجَأٍ بِكُمْ﴾
 نه‌وان (به گومراکه‌ره‌کان) ده‌لین به‌لکو ئیوه به‌خیر نه‌یه‌ن ﴿أَنْتُمْ قَدْ مَثَمُوهُنَا﴾ ئیوه (له‌دوینا گومراتان کردین)
 و نه‌م سزاتان پیش هینا بو مان ﴿فَيَنْسِفُ الْقَرَارُ﴾ ئای چ جینگاو مه‌نزلیکی خراپه ﴿قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا﴾
 ده‌لین: ئه‌ی په‌روه‌ردگار مان هه‌ر که‌س (هوی) پیش هینانی نه‌م سزایه بوو بو ئیمه ﴿فَرَدَّهُ عِدَابًا ضَعْفًا فِي النَّارِ﴾
 نه‌وه سزای نه‌و که‌سه له‌دوزه‌خدا چه‌ند قات بکه ره‌وه ﴿

﴿وَقَالُوا مَا لَنَا لَنَرِي رِجَالًا﴾ وه (گو مپرا که ره کان) ده لَین نه وه چیمانہ بؤچ پیاوانیک نابینین ﴿كَأَنَّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ﴾ که نیمه له خراپه ر کارانمان ده ژماردن ﴿۶۶﴾ ﴿أَتَمَذَّذْتَهُمْ سَحَرًا﴾ نایا نه وانهن که گالته مان پی ده کردن؟ ﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾ یا (لیره ن به لام) چاوه کان لینیان که لا بووه (و نایان بینن) ﴿۶۷﴾ ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُّمُ أَهْلِ النَّارِ﴾ بینگومان نه وه (که باسکرا) نازاوه و شه‌ره قسه‌ی دؤزه خیانه، و راسته (و دیتته‌دی) ﴿۶۸﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ﴾ (نه‌ی موحه ممه‌د ﷺ) بلی من ته‌نہا ترسینه ریکم ﴿وَمَا مِن إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هیچ په‌ر ستر اوئکی راست نیبه بینجگه له خوای ته‌نہای به‌ده‌سه‌لات ﴿۶۹﴾ ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌دگاری ناسمانه کان و زه‌وی و نه‌وی له نیوانیاندايه ﴿الْعَزِيزُ الْعَقْبُرُ﴾ زالی بالاده‌ستی لیورده‌یه ﴿۷۰﴾ ﴿قُلْ هُوَ بَرُّوا عَظِيمٌ﴾ (نه‌ی موحه ممه‌د ﷺ) بلی نه‌وه هه‌والئکی زور گه‌وره‌یه ﴿۷۱﴾ ﴿أَنذَرْتَهُمْ مَعْزُومًا﴾ که ئیوه گوی‌ی پی ناده‌ن ﴿۷۲﴾ ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى﴾ (بلی نه‌گه‌روه‌حیم بؤنه‌هاتایه) من هیچ ناگام له کومه‌لی هه‌ره بلند (فریشته کان) نه‌بووه ﴿إِذِ يَخْتَصِمُونَ﴾ کاتی ده‌مه‌قالینیان ده‌کرد (ده‌باره‌ی ناده‌م) ﴿۷۳﴾ ﴿إِنْ يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ نیگا بؤ من نا کریت ﴿إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ جگه له‌وه نه‌بیته که من ته‌نہا ترسینه ریکي روونکه‌ره‌وه‌م ﴿۷۴﴾ ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ نه‌و کاته‌ی (ده‌مه‌قالی یان بوو) په‌روه‌دگارت به‌فریشته‌کانی فه‌رموو ﴿إِنِّي خَالِقُ بَشَرٍ مِّن طِينٍ﴾ به‌راستی من مرؤفیک له قور دروست ده‌که‌م ﴿۷۵﴾ ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي﴾ نه‌مجا کاتی شیوه که‌یم ریک خست و فوم پیدا کردو گیانم کردبه به‌ریداله گیانیک که خوم دروستم کردووه ﴿فَفَعَّلُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ نه‌وسا هه‌مووبه سوژده بردن بوی بکه‌ون به‌روودا ﴿۷۶﴾ ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جافریشه کان هه‌ر هه‌موویان سوژده‌یان برد ﴿۷۷﴾ ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ﴾ بینجگه له شه‌یتان که خوی به‌گه‌وره‌دانا ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له بی باوه‌ران بوو ﴿۷۸﴾ ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ﴾ (خوا) فه‌رمووی نه‌ی ئیبلیس ﴿مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي﴾ چی شتیک رینگری کردی (له‌وه‌ی) که سوژده‌بیه‌یت بؤ که‌سی که به‌هه‌ردووه‌ستی خوم دروستم کردووه ﴿أَسْكَرْتُ أَعْيُنَكَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ نایا خوت به‌گه‌وره‌زانی، یاخوله‌به‌رزو بلنده‌کانی ﴿۷۹﴾ ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ (شه‌یتان) ووتی من له (ناده‌م) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾ چونکه منت له‌ناگر دروست کردووه، به‌لام نه‌وت له‌قور دره‌ستکردووه ﴿۸۰﴾ ﴿قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَاجِعٌ﴾ (خوا) فه‌رمووی که‌واته له‌و (به‌هه‌شته) ده‌رچؤ و برؤ، چونکه بینگومان تؤ ده‌رکراوی له‌ره‌حمه‌تی من ﴿۸۱﴾ ﴿وَإِن عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ وه به‌راستی نه‌فرینی منت له‌سه‌ر بی تارؤژی (پاداشت و توله) ﴿۸۲﴾ ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْني إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (شه‌یتان) ووتی نه‌ی په‌روه‌دگارم ده‌ی مؤله‌تم بلده (نه‌مرم) تارؤژی (مردوان) زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿۸۳﴾ ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ﴾ (خوا) فه‌رمووی: ده‌ی به‌راستی توله مؤله‌ت دراوانی ﴿۸۴﴾ ﴿إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ﴾ تارؤژی کاتی دیاری کراو ﴿۸۵﴾ ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (شه‌یتان) ووتی نه‌مجا سوئند به‌عیزه‌تت هه‌ر هه‌موویان گو مپرا ده‌که‌م ﴿۸۶﴾ ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ﴾ نه‌وانه‌یان نه‌بی که‌به‌نده‌ی پاک و هه‌لزارده‌ی تون ﴿۸۷﴾

﴿قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ﴾ (خوا) فرموی: من حه‌قم هر حه‌قیش ده‌لیم ﴿۸۴﴾ ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ به‌راستی دوزخ پر ده‌که‌م له‌تو و نه‌وانه‌ی (له‌ئاده‌میان) شوینت ده‌که‌ون به‌تیکرا ﴿۸۵﴾ ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلسی من هیچ کرئ و پاداشتیک له‌سه‌ر گه‌یاندنئ ته‌م ناینه له‌ئیوه داوانا‌که‌م ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ و من له‌و که‌سانه‌ش نیم که‌درو هه‌لبه‌ستم و زور له‌خوم بکه‌م ﴿۸۶﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ته‌م (قورئانه) ته‌نها په‌ند و ناموزگاریبه بو هه‌مو و جیهانیان ﴿۸۷﴾ ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ به‌راستی پاش ماوه‌یه‌ک له‌هه‌والئ ته‌و (قورئانه) ده‌زانن ﴿۸۸﴾

سوره‌تی ﴿الزُّمَرُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ته‌م قورئانه هینراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خوی بالاده‌ستی کار به‌جئ وه ﴿۱﴾ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ بینگومان ئیمه به‌حعق و راستئ قورئانمان بو تو هیناوه‌ته‌خواره‌وه ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته‌خوا په‌رسته و به‌ته‌نها هر بو ته‌و ملکه‌ج به ﴿۲﴾ ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بیداربه‌ثاینئی (گه‌ردن که‌چی) پاک و خاوین هر بو خویبه ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه که‌سانئ جگه له‌و (خوا) چه‌ند په‌رستراویکیان بو خویان داناوه ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (ده‌لین) ته‌نها له‌به‌ر ته‌وه ده‌یان په‌رستین نزیکمان بکه‌نه‌وه له‌خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ﴾ بینگومان خوا برپار ده‌دات له‌نیوانیاندا ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌و شتانه‌دا که‌ئه‌وان تیایا جیاواز بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾ به‌راستی خوا رینموونئی که‌سئ ناکات که‌دروژنی زور بی باوه‌ره ﴿۳﴾ ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ ته‌گه‌ر خوا بیوویستایه مندالیک بو خوی برپار بدات ﴿لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ ته‌وه له‌ناو دروست کراوه‌کانیدا کامه‌ی بوویستایه هه‌لی ده‌بژارد ﴿سُبْحٰنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بینگه‌رده هر ته‌وه خوی ته‌نهای زال و به‌ده‌سه‌لات ﴿۴﴾ ﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هعق دروست کردوه ﴿يُكْوِّرُ اَللَّيْلَ عَلٰى النَّهَارِ﴾ شه‌و ده‌هینئ به‌سه‌ر پوزدا ﴿وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلٰى اَللَّيْلِ﴾ و پوزده‌هینئ به‌سه‌ر شه‌ودا ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و خور و مانگی رام هیناوه ﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ هه‌ریه‌که‌یان (له‌خولگه‌ی خویدا) ئانه‌و ماوه‌یه‌ی بوی دیاری کراوه‌ده‌گه‌رئت وده‌سورئته‌وه ﴿۵﴾ ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَفْوَءُ﴾ بیداربه‌هر ته‌و (خوا) زالی لی بورده‌یه ﴿۶﴾

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) ئیوه‌ی له تا که که سینک (تاده‌م) دروست کردووه ﴿ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ پاشان لهو (که‌سه) هاوسه‌ره‌که‌ی (حه‌و‌و‌ای) به‌دی هیناوه ﴿وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَائِدًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا رِزْقًا﴾ و به‌دی هیناوه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ ئیوه‌هه‌شت جووتی (نیر و می) له نازله به‌دی هیناوه ﴿حَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقِ﴾ به‌دی هینانی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ له‌ناو سنی تاریکی (ناو سک، مندالدان، په‌رده‌ی کوربه‌له) دا ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ئانه‌وه په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه‌که‌ده‌سه‌لات و پاشایی هه‌ر مولکی ئه‌وه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَىٰ تَضَرُّعًا وَخُضُّعًا﴾ هه‌ج په‌رستراوینکی راست جگه‌له‌زاتی ئه‌و نیه، که‌واته ئیوه‌چون له‌ئایینی راست لاده‌درین ﴿إِنْ تَكْفُرُوا﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌بی باوه‌ربن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي وَعَنْكُمْ﴾ ئه‌وه‌بینگومان خوا‌بی نیازه‌له‌ئیوه ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ و رازی نیه‌به‌بی باوه‌ری بو‌به‌نده‌کانی ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا بَرِّصَهُ لَكُمْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر سوپاسی خوا‌بکه‌ن (و‌گه‌ردن که‌چ بن) به‌وه‌لیتان رازی ده‌بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ هه‌ج گونا‌هباریک گونا‌هی که‌سینکی تره‌لنا‌گریت ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان گه‌رانه‌وتان هه‌ر بو‌لای په‌روه‌ردگارتانه ﴿فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئه‌وسا هه‌والتان ده‌داتی به‌وه‌ی که‌ده‌تان کرد ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا‌ئاگاداره‌به‌نهینی دلان ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾ وه‌کاتی ئاده‌می زیانینکی لی‌بکه‌وی ﴿دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ﴾ ده‌گه‌ریته‌وه‌بو‌لای په‌روه‌ردگاری و‌هاواری لی‌ده‌کات ﴿ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ﴾ پاشان نه‌گه‌ر له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه‌به‌هه‌ره و‌نیعمه‌تینکی دایه ﴿تَبَىٰ مَا كَان يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه‌وه‌ی له‌بیر ده‌چیت که‌له‌پیشترهاواری له‌په‌روه‌ردگاری ده‌کرد ﴿وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ و‌هاوتایانی بو‌خوا‌داده‌نی ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی (خه‌لک) له‌رینگای ئه‌و گوم‌راکات ﴿قُلْ مَتَّعْتُ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا﴾ (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) به‌هه‌ره‌شه‌وه‌(بلی) : به‌بی باوه‌رینکه‌ت که‌مینک له‌زه‌ت و‌ه‌رگه‌له‌زیان ﴿إِنَّكَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ چونکه‌به‌راستی تو‌له‌هاوه‌لانی ئاگری دوزه‌خی ﴿أَمَّنْ هُوَ قَبْلُ﴾ (هاوبه‌ش دانه‌ران چاکترن) یان که‌سینک ملکه‌چ و‌خوا‌په‌رست بیت ؟ ﴿أَن تَأْتِيَ الْبِلَّ سَاجِدًا وَقَائِمًا﴾ له‌کاته‌کانی شه‌ودا‌به‌سوژده‌بردن و‌راوه‌ستان (له‌شه‌و‌نو‌یژدا) ﴿يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ﴾ که‌له‌(سزای) دوا‌پوژده‌ترسیت و‌به‌هیوای به‌زه‌می په‌روه‌ردگاریه‌تی ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾ (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ئایا ئه‌وانه‌ی ده‌زانن یه‌کسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌نازانن ﴿إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ به‌راستی ته‌نها‌خواه‌نانی ژیری ناموژگاری و‌ه‌رده‌گرن ﴿قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی‌به‌و‌به‌ندانه‌م که‌باوه‌ریان هیناوه ﴿أَتَقْوُونَكُمْ﴾ له‌(سزای) په‌روه‌ردگارتان خو‌پباریزن ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ﴾ که‌سانن له‌م دونیا‌به‌دا‌چاکه‌یان کردووه، پاداشتی چاکیان بو‌هه‌یه ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ﴾ وه‌زه‌وی خوا‌فراوانه ﴿إِنَّمَا يُوفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به‌راستی ته‌نها‌ئامگران به‌بی‌حساب و‌ژماردن پاداشتیان ده‌دریته‌وه

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ی به‌راستی من فەرمانم پی‌ی دراوه ﴿أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾
 که‌ خوا‌ به‌رستم به‌ دل‌سوزی بوی‌ی ملکه‌چ بم ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌ فەرمانم پی‌ی دراوه
 که‌ یه‌ که‌م که‌سی موسلمانان (ی‌ی ئوممه‌تم) بم ﴿قُلْ إِنِّي أَخَافُ﴾ (ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی‌ی به‌راستی
 من ده‌ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ ئە‌گەر سه‌ر پی‌چی په‌روه‌ردگارم بکه‌م ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له‌ سزای ر‌وژنیکی
 گه‌وره (قیامه‌ت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ بلی‌ی من هەر خوا‌ ده‌به‌رستم به‌ پاک‌ی و ته‌نیا هەر بو
 ئە‌و ملکه‌چم ﴿فَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (به‌ بی‌ باوه‌ران بلی‌ی) ئیوه‌ش جگه‌ له‌ خوا‌ چیتان و ویست
 بی‌ په‌رستن ﴿قُلْ إِنْ أَحْبَبْتُمْ الدِّينَ﴾ بلی‌ی بی‌گومان زه‌ره‌ر مه‌ندان که‌سانیکن ﴿خَيْرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ﴾
 که‌خویان و که‌س و کاریان له‌ده‌ست داوه ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌ ر‌وژنی قیامه‌تدا ﴿أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخَسِرَانُ الْمُمِيزُونَ﴾
 بیدار بن، هەر ئە‌وه‌ زه‌ره‌ر مه‌ندی ئاشکرا و دیار ﴿لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ﴾ بو‌ئە‌وان هه‌یه‌ له‌ لای
 سه‌ریانه‌وه‌ چهند ته‌به‌قی (وه‌ک هه‌وری ره‌ش) له‌ئاگر ﴿وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ﴾ وه‌ ژیریشیانه‌وه‌ چهند ته‌به‌قی
 هه‌یه ﴿ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ﴾ ئە‌و (سزایه‌) خوا‌ به‌نده‌کانی خوی‌ی پی‌ی ده‌ترسینی ﴿بِعِبَادٍ فَاتُّعُونَ﴾
 ئە‌ی به‌نده‌کانم خوتان بپاریزن (له‌ سزای من) ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الظُّلُمَاتِ أَنْ يَعْْبُدُوا مَا كُفِّرُوهَا﴾ وه‌ که‌سانی که‌
 له‌ په‌رستنی بت (و هه‌موو په‌رستراویکی تر) خویان پاراستووه ﴿وَأَنَا بَوَالِي اللَّهِ﴾ وه‌ گه‌راونه‌ته‌وه‌ بو‌ لای
 خوا ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾ مزده‌ی گه‌وره ته‌نیا بو‌ ئە‌وانه‌یه‌، که‌واته‌ مزده‌ بده‌ به‌به‌نده‌کانم ﴿الَّذِينَ
 يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ﴾ ئە‌وانه‌ی گوی‌ی ده‌گرن بو‌ قسه‌ و گو‌فتار ﴿فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ ئە‌مجا شوین چاکترینی
 ئە‌و (قسانه‌) ده‌که‌ون ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ ئە‌وانه‌ که‌سانیکن خودا ر‌ینموونی کردوون ﴿وَأُولَٰئِكَ
 هُمُ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ هەر ئە‌وانه‌ن خوا‌ه‌نانی ژیری و هوش ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ جا‌نایا
 که‌سینک به‌لینی سزای به‌سه‌ردا چه‌سه‌پابیت (بوی‌ ب‌ریار درابیت) ﴿أَفَأَنْتَ تُقَدِّمُ فِي النَّارِ﴾ ده‌ی‌نایا
 تو (ده‌توانی) که‌سی‌ی ر‌زگار بکه‌یت که‌ له‌ناو ئاگری د‌وزه‌خدایه‌؟ ﴿لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَقَرَّوْا بِهِمْ﴾ به‌لام
 که‌سانی که‌ له‌ په‌روه‌ردگاریان ترساون و خویان (له‌ سزای) پاراستووه ﴿لَهُمْ عَرْقٌ مِّنْ فَوْقِهِمْ عَبِيَّةٌ﴾
 (له‌ به‌هه‌شتدا) بو‌ ئە‌وانه‌ ک‌وشک و ته‌لاری چهند نه‌ه‌وم هه‌یه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ر‌ووباری ئاو
 به‌ ژیریاندا ده‌روات ﴿وَعَدَّ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْأَمْعَادُ﴾ (ئە‌مه‌) به‌لینی خوا‌یه‌ و خواش به‌لینی خوی‌ی ده‌باته
 سه‌ر ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نه‌بینی که‌ خوا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له‌ ئاسمانه‌وه‌ بارانی ده‌بارینی (بو‌ سه‌ر
 زه‌وی) ﴿فَسَلَكَهُ رِيشِيقٌ فِي الْأَرْضِ﴾ ئە‌مجا ئە‌و بارانه‌ ده‌بات به‌ ناو زه‌ویدا کانی‌اوه‌ کانی لی‌ی ده‌ردینی ﴿ثُمَّ
 يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ﴾ له‌ پاشان کشتوکال و گ‌زوگیا و گ‌ولی پی‌ی ده‌روینی که‌ ره‌نگه‌ کانیان جیا‌وازه
 ﴿ثُمَّ يَهْبِجُ فَنَرُّهُ مُضْفَرًا﴾ پاشان ده‌بینی و ووشک ده‌بی‌ی و زه‌رد هه‌لده‌ گه‌ری ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطْلَمًا﴾ دواتر
 ده‌یکات به‌ پووشی ورد و خاش ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به‌راستی له‌مه‌دا (که‌ باسکرا)
 ئام‌وژگاری و په‌ند هه‌یه‌ بو‌ ئە‌وانه‌ی خوا‌ه‌ن ژیرین ﴿

﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ دہی ٹایا کہ سہی خوا سینہ ہی گوشاد کردوہہ بو ئیسلام ﴿فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ و ئہو لہ سہر ری بازی رووناکسی پەرورہ دگاریہ تی (وہک کہ سہیکہ دلہی رہق بوو بیٹ لہ ٹاسٹ ئیسلام) ﴿قَوْلٌ لِّلْقَلْبِيَّةِ قُلُوبُهُمْ مِّن ذِكْرِ اللَّهِ﴾ جا سزا و لہ ناوچوون بو ئہوانہ ہی دلہیان رہقہ لہ ٹاسٹ (قورٹان و) یادی خوا دا ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ٹائہوانہ لہ گو مرایہ کی ٹاشکر ادان ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ خوا جوانترین فہرما یشتی نار دو تہ خوارہ وہ ﴿كِتَابًا مُّتَشَبِّهًا مَّثَانِيَ﴾ قورٹانیکہ (کہ ٹایہ تہ کانی) لہ یہ کچووی دوو پات کراوہن ﴿تَقْشَعِرُّمَنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ ئہو کہ سانہ ہی لہ پەرورہ دگاریان دہ تر سن پیستیان تہ زووی پیادی (بہ بیستنی قورٹان) ﴿ثُمَّ تَلِيهِ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ پاشان پیستیان و دلہیان نہرم دہ بی بہ یادی (قورٹانی) خودا ﴿ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ﴾ ئہو (قورٹانہ) رینموونی خوا یہ ﴿يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ﴾ بہو (قورٹانہ) رینموونی ہەر کہ سہی دہ کات کہ بیہوی ﴿وَمَن يُضَلِّ اللَّهُ﴾ ہەر کہ سیش خوا گو مرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِن هَادٍ﴾ ئہوہ رینموونی کہ ریک بو ئہو نیہ ﴿أَفَمَنْ يَتَّقِي بُرْهُهُ سُوَاءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ دہی ٹایا کہ سہیک بہ دہم و چاوی خوی پباریزیت لہ سزای سہختی رورزی دوایی (وہک کہ سہیک وایہ کہ لہ بہ ہشت دابیت) ﴿وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ﴾ بہستہ مکاران دہ گوتری ﴿دُوًّا مَّا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بچہ ژن سزای ئہو (کر دہوانہ ہی) لہ دنیا دہ تان کرد ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ئہوانہ ہی پیش ئہ مان (پیش قورہ شیشہ کان) بوون باوہریان نہ ہینا بہ پیغہ مہرہ کانیان ﴿فَأْتَتْهُمْ الْعَذَابُ﴾ بہو ہویہ وہ سزا (ی خوا) یان بو ہات ﴿مِن حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ لایہ کہ وہ کہ ہستیان ہی نہ کرد ﴿فَأَذَاقَهُمُ اللَّهُ﴾ ئہمجا خوا پٹی چہشتن ﴿الْآخِرَةَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ریسوایی لہ ژیانی دونیادا ﴿وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ﴾ وہ بیگومان سزای رورزی دوایی گہورہ تر ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئہ گہر ئہوانہ بزائن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سوئند بہ خوا بہ راستی لہم قورٹانہ دا ہینا ومانہ تہ وہ بو خہ لکی ﴿مِن كُلِّ مَثَلٍ﴾ ہہموو جوہرہ نمونہ یہہک ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ تا پہندو ٹامورگاری و ہر گرن ﴿فَرَأَىٰ أَنَا عَبْرًا مَّا عَرَبًا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ﴾ (ئہو قورٹانہ) قورٹانیکہ عہرہ بی بہ ہیچ خواری و لاری یہ کی تیا نیہ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ بو ئہوی (لہ سزا) خو پباریزن و بینہ لہ خواترس ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا﴾ خوا نمونہ ہی ہینا و تہ وہ بہ پیوئیکی (بہندہ) ﴿فِيهِ شُرَكَاءٌ مُّتَشَكِّكُونَ﴾ ہی چہند کہ سہیکہ ٹاژا و ہیانہ لہ سہر ئہو (بہندہ) ﴿وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ﴾ وہ پیوئیکیش کہ تہ نیا بہندہ ہی پیوئیکہ ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ ٹایا ئہم دوو کہ سہ وہک یہ کن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ہہموو سو پاس تہ نہا بو خوا یہ بہ لام زور بہ بیان نازائن ﴿إِنَّكَ مَبِيتٌ وَإِنَّهُمْ قَمِيْتُونَ﴾ (ئہی مو حہ مہد ﷺ) بہ راستی تو دہ مری و ئہوانیش دہ مرن ﴿ثُمَّ إِنَّكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ پاشان بیگومان ئیوہ لہ رورزی دواییدا ﴿عِنْدَ رَبِّكَ تَخْتَصِمُونَ﴾ لای پەرورہ دگارتان داوا چی دہ بن دزی یہ کتری ﴿

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ نه مجا کی ستم کارتره ﴿مَنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ له و که سه‌ی که درو به ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَكَذَبَ بِالْصِّدْقِ﴾ وه باوه‌ری به راستی قورئان نی یه ﴿إِذْ جَاءَهُ﴾ که بوی هاتووه ﴿الَّذِي فِي جَهَنَّمَ
 مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ﴾ نایا له دوزه‌خ دا جینگه به ک نی یه بو بی بروایان ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْصِّدْقِ﴾ وه نه و
 که سه‌ی قورئانی هیناوه (واته پیغه مبه‌ر ﷺ) ﴿وَصَدَقَ بِهِ﴾ باوه‌ریشی پی یه تی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 هر نه وانن له خواتر سان و پارینز کاران ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بویان هه یه (له به هشت
 دا) نه وه‌ی بیانه ویت لای په روه‌رد گاریان ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه وه یه پاداشتی چاکه کاران ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾
 تاخوالینان بسریته وه ﴿أَسْمَاءَ الَّذِينَ عَمِلُوا﴾ خراپترین (کرده وه یه ک) که کردوویانه
 ﴿وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ﴾ وه پاداشتیان بداته وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به (پاداشتی) چاکترین
 نه و کرده وانه‌ی کردوویانه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نایا خوا بو به نده‌ی خوی (پیغه مبه‌ر ﷺ)
 به س نی یه (که پشتیوانی بیت)؟ ﴿وَيُخَوِّفُونَكَ﴾ (نه‌ی موحه ممد ﷺ) نه و بیواوه‌رانه ده ترسینن
 ﴿بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ به وانه‌ی جگه له خوان (واته ده ترسینن به خواکانیان که زیانت پی ده گه یه نن)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هر که س که خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ ئیر هیچ که س ناتوانیت
 بیت به رینموونیکه‌ری و هیدایه تی بدات ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ وه هر که س که خوا رینموونی بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ نه وه هیچ گومرا که ریکی بونی یه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نایا خوا زالی
 بالاده‌ستی توله سین نییه؟ ﴿وَلَنْ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویند به خوا نه گهر پر سیاریان لی بکه‌یت ﴿مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کی ناسمانه کان و زهوی دروست کردووه ﴿لِيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بنگومان ده لین: خوا
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: ده‌ی پیم بلین ﴿مَاتَدْعُونَ﴾ نه وانه‌ی ده‌یان په‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا
 ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ نه گهر خوا و ویستی زینیکم پی بگه یه نیت ﴿هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ﴾ نایا نه و
 (په‌ستر اوانه) ده‌توانن نازار و زینانی نه‌وم لی لاده‌ن؟ ﴿أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ﴾ یا نه گهر و ویستی نیعمه‌ت
 و به‌هره‌یه کم پی بدات ﴿هَلْ هُنَّ مُنْسِكَتُ رَحْمَتِهِ﴾ نایا نه‌وانه ده‌توانن به‌هره و میهره‌بانی نه‌وم لی
 بگره‌وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ بلی: من هر خوام به‌سه ﴿عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ خو‌سپیران ته‌نها پشت
 به‌و ده‌به‌ستن ﴿قُلْ يَقَوْمِ﴾ بلی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ﴾ ئیوه له‌سه‌ر ریبا‌زو شیوازی
 خوتان کاربکه‌ن ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ منیش (له‌سه‌ر ریبا‌زی خوم) کارده‌که‌م ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌مجا به‌م
 زووانه ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾ کی (له‌م دونیادا) سزایه‌کی بو دیت که‌ریسوا‌ی ده‌کات
 ﴿وَيَجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ وه سزایه‌کی بی برانه‌وه‌ی به‌سه‌ردا دی ﴿

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ بہ راستی تہم قورئانہ مان بؤ سہر تؤ نار دؤتہ خواریہ وہ ﴿لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ بؤ
ہہ موو خہ لکی بہ ہق و راستی ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا ہہر کہ سی ہیدایہت و ہر گریٹ ﴿فَلِنَفْسِهِ﴾ تہ وہ
قازانجی ہہر بؤ خوئیہ تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ ہہر کہ سیش لاری و گومرا بیٹ ﴿فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ تہ وہ
بہ راستی زبانی گومرا بوونہ کہی ہہر بؤ خوئیہ تی ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وہ تہی پیغہ مہر ﴿بِئِنَّ
تؤ کار سپیرا و چاودیر نیت بہ سہریانہ وہ (تاہروا بہینن) ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ﴾ خوا گیانہ کان
دہ کیشی ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾ لہ کاتی مردنیان دا ﴿وَالَّذِي لَوْ تَمَتَّ﴾ وہ تہ وہی نہ مرد بیٹ ﴿فِي مَنَامِهَا﴾ لہ کاتی
خہ و تنیدا ﴿فِي مَسِكَ النَّفْسِ﴾ تہ مجا تہو (گیانانہ) رادہ گری ﴿قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ بریاری مردنی دا وہ
﴿وَيُرْسِلُ الْآخِرَىٰ﴾ وہ تہ وانی تر بہرہ لا دہ کات (کہ دہ بی زیندو و بمینن) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاما وہیہ کی
دیاری کراو ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ بہ راستی لہ مہ دا چہ ند بہ لگہ ہہیہ ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ تہو
کہ سانہی بیردہ کہ نہ وہ ﴿أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ ناخو جگہ لہ خوا نکا کار انیکیان بؤ
خویان داناوہ ﴿قُلْ أَوْلُواكَ نُؤًا﴾ بلی گہرچی تہ وانہ ﴿لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا﴾ نہ ہیچ شتیکیان بہ دہ ستہ
﴿وَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وہ نہ تیش دہ گہن ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلی: تکا ہہ مووی ہہر بؤ خواہیہ
﴿لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی ناسمانہ کان و زہوی ہہر بؤ تہ وہ ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان
ہہر بؤ لای تہو دہ گہر تیرینہ وہ ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ وہ کاتیک یادی خوا بکری بہ تاک و تہ نیا
﴿أَشْمَازَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکدہ چیت وہ بیزار دہ بی دلی کہ سانن ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ کہ باوہریان نیہ
بہر وژی دواہی ﴿وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ کہ چی کاتیک ناوی پہر ستر اوانی بیجگہ لہ خوا بیریت
﴿إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ یہ کسہر شادو پروو خوش دہ بن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی: تہی خواہیہ ﴿فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ﴾ بہ دیہینہری ناسمانہ کان و زہوی ﴿عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای نہینن و ناشکراکان
﴿أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ﴾ ہہر تؤ دادوہری دہ کہیت لہ نیوان بہ ندہ کانتدا ﴿فِي مَا كُنُوا فِيهِ﴾ لہ وہی تہ وان
تیاہدا ﴿يَخْتَلِفُونَ﴾ جیاواز بوون ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بہ راستی تہ گہر ہی تہو کہ سانہ بوایہ
ستہ میان کرد ﴿مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ہہ موو تہ وہی لہ سہر زہویدایہ ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ تہ وہ ندہی تریشی
لہ گہ لدا بیٹ ﴿لَا تَقْدِرُ عَلَيْهِ﴾ لہ بریتی خویان دا دہ یاندا ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ بؤ رزگار بوونیان لہ سزای
خراپی ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ر وژی قیامت ﴿وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ﴾ وہ لہ لایہن خواوہ بؤیان دہر کہوت
﴿مَا لَكُمْ كُفْرًا يَحْسَبُونَ﴾ شتی وا کہ تہ وان بیریان لی نہ کردوہ تہ وہو گومانیان بؤی نہ چوہ ﴿۱۷﴾

﴿وَبَدَّ لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا﴾ وہ بوشیان دہر کہوت چی خرابہ بیان کردو وہ ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دہوری
گرتن ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ﴾ نہو سزای نہوان گالتہ بیان پی دہ کرد ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ﴾
نہ مجا کاتی نادہمی زیانیکسی لی کہوت ﴿دَعَانَا﴾ ہاوارمان بو دینسی ﴿ثُمَّ إِذَا خَوْلَتْهُ نِعْمَةٌ مِّنَّا﴾
لہ پاشان ہر کاتی بہ ہرہ ونیعمہ تیکمان پیدا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ دہ لی: بہ راستی ہم بہ ہرہ ونیعمہ ہم
پندر اوہ ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ بہ ہوی لیزانی وزانستی خومہ وہ ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (وانی یہ) بہ لکو نہ وہ نہ زمون
و تاقی کردنہ وہیہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زور بہ بیان نازانن ﴿قَدْ قَالُوا الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ﴾ بیگومان ہم قسہیہ کہسانی پیش نہ مانیش کردیان ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ بہ لام ہیج سوودی پی
نہ گہ یاندن ﴿مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ نہ وہی نہوان کردیان ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ نہ مجا دوو
چاربان بوو (تولہی) نہو خرابانہی کردبوویان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ﴾ نہو کہ سانہیان ستہ میان کرد
(بیباوہرانی مہ ککہ) ﴿سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ لہ مہو پاش دوو چاری (تولہی) کردہ وہ خرابہ کانیان
دہ بن ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وہ نہ مانہ (لہ دہستی خوا) دہر باز نابن ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا نہ یانزانیوہ
کہ بیگومان خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رُوزی فراوان دہ کات ودہیشیگریتہ وہ لہ ہر کہ سیک
کہ بیہ ویت ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بیگومان لہ و ہدا بہ لگہ ونیشانہی زور ہن بو نہو کہ سانہی
باوہر دینن ﴿قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ (نہی مو حہ مہد ﴿بَلَىٰ﴾ نہی بہ ندہ کانم
نہی نہوانہی کہ خوتان زور گوناہبار کردوہ ﴿لَا تَقْضُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ نائومید مہ بن لہ میہرہ بانہی
و بہ زہی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ چونکہ بیگومان خوا لہ ہہ موو گوناہہ کان خوش
دہ بیت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی ہر نہ وہ لی بور دہی بہ بہ زہی بہ ﴿وَأَنبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾
(بہو مہر جہی کہ) بگہرینہ وہ بولای پەرور دگارتان ﴿وَأَسْأَلُوا اللَّهَ﴾ وہ گہردن کہ چی نہو بن ﴿مِن
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ بہر لہ وہی سزاتان بو بیت ﴿ثُمَّ لَا تَصْرُورَ﴾ پاشان یار مہ تی نادرین (لہ لایہن
ہیج کہ سیکہ وہ) ﴿وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ وہ شوین چاکترین شتی بکہون کہ نیر دراوہ تہ
خوارہ وہ بوتان ﴿مِن رَّبِّكُمْ﴾ لہ پەرور دگارتانہ وہ ﴿مِن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً﴾ بہر لہ وہی
لہ نا کاودا سزاتان بو بیت ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ کہ ئیوہ ہر ہہستی پی نہ کہن ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ﴾
نہ کا نہ وسا کہ سی بلی ﴿يَحْسِرُ عَلَىٰ مَا فَرَّطْتُ﴾ نہی مہ خابن لہ سہر نہ وہی کہ متہر خہ میم کرد
﴿فِي جَنبِ اللَّهِ﴾ لہ کار کردن بہ وہی خودا فہرمانی پینکر دبوو ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لِمَنِ السَّخِرِينَ﴾ وہ بہ راستی من
لہو گالتہ چیبانہ بووم (کہ گالتہ بیان بہ ٹاینہ کہی دہ کرد) ﴿

﴿أَوْ تَقُولُ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي﴾ یان بلیت: ئە گەر خوا رینمونی بگردمایه ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْتَقِينَ﴾ ئەوہ بیگومان له پارینز کاران وله خواترسان دەبووم ﴿أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ﴾ یان کاتیک سزاکی ده بینیت بلیت ﴿لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً﴾ خوزگه جاریکی تر بگه رامایه ته وه (بو دونیا) ﴿فَأَكُونُ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ ئەوسا له چاکه کاران دەبووم ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثَكَ أَيْتِي﴾ (راست ناکه‌یت) خو بیگومان به لگه و نایه ته کانی منت بو هات ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ به لام باوهرت پی نه هیناو خوت به گه وره زانی ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو له بی باوهران بوویت ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رۆژی دوایی دا ﴿تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ ده بینی ئەوانه‌ی درویان بو خوا هه لده به ست ﴿وَجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ﴾ پرویان ره شه ﴿أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نایا له دوزخ دا شوینیک نی یه بو خو به گه وره زانان؟ ﴿وَيَسْئَلُ اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وه ئەوانه‌ی خویمان پاراست (له کوفرو تاوان) خوا رزگاریان ده کات ﴿بِمَفَازَتِهِمْ﴾ چونکه رینگه‌ی رزگاریان گرتوبه بهر ﴿لَا يَسْأَلُهُمُ السُّوءُ﴾ نه تووشی ناخوشی ده بن ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه خه م ده خون ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا به دی هینه‌ری هه موو شتیکه ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه ههر ئەویش پاریزه‌ری هه موو شتیکه ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کلله کانی ئاسمانه کان و زهوی به ده ست خوایه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَيَّتَٰنِ اللَّهُ﴾ وه ئەوانه‌ی به به لگه و نیشانه کانی خوا بی باوهرن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ههر ئەوانن زه ره رمه ند ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ تَائِرُونَ أَعْبُدْ﴾ (ئه‌ی موحه ممه د ﷺ) بلی: ده‌ی نایا تیوه داوام لی ده که ن من بیجگه له خوا شتیکی تر بپه رستم ﴿أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ ئە‌ی نه فام و نه زانان ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ﴾ سویند به خوا نیگا کراوه بو تو ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكَ﴾ وه بو پیغه مبه رانی پیش تو ش ﴿لَئِنِ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ ئە گه رهاوبه ش بو خوا دابنیت به راستی کرده وت هه لده وه شیته وه ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه بیگومان له زه ره رمه ندان ده بیت ﴿بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ﴾ (وامه که) به لکو ته نها خوا بپه رسته ﴿وَكَنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وله سوپاسگوزاران به ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (کافران) خوایان نه ناسیوه (به گه وره یان نه زانی) به و جوهره‌ی شیاویتی ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا بِيَضِّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له رۆژی دوایی دا هه موو زهوی له چنگی ئەودایه (به ده ست خوایه) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ وه ئاسمانه کانیش به ده ستی راستی ئەو پیچراونه ته وه (له م نایه ته دا جیگیر کردن سیفه تی ده ستی راست بو خودا هاتوه ئیمه باوهرمان پیه تی، به بی هیچ لیچواندن ولینکدانه وه به ک و شیوه که‌ی نازانین، ته نها خودا دهیزانیت) ﴿سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بلند تره له وه‌ی که ده یکه نه هاوبه شی ﴿۷۷﴾

﴿وَيُفِخُ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک فوو کرا به که پر نادا (به شه پیوردا) ﴿فَصَيَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾
 به کسه ر هه موو نه وانہی له ناسمانه کان و زه ویدان دهمرن ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر که سانئ خوا
 بیه ویت (نهمرن) ﴿ثُمَّ يُفِخُ فِيهِ أُخْرَى﴾ پاشان جارئکی تر فوو ده کرى به که پر نادا ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ﴾
 جاله پر هه موو راست ده بنه وه ﴿يَنْظُرُونَ﴾ چاوه پروان ده کهن ﴿وَاشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾
 وه زه وئ له و روزه دا به نوری په روه ردگاری پرووناک ده بیته وه ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ وه نامه‌ی کرده وه
 له به رده میان داده نریت ﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّنَ وَالشَّهَادَاتِ﴾ و پیغه مبه ران و شاهیدی (سه ر گله کان)
 ده هیترین ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ﴾ وه له نیوانی اندا به هق دادوه ری ده کرى ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه نه وان
 سته میان لئ ناکرى ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه (له و روزه دا) هه موو که سینک چئ کرده وه
 به تیر و ته وای پاداشت ده دریته وه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ﴾ وه خوا خوشی ناگاداره (به بی شایهت و نامه‌ی
 کرده وه کان) ﴿بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ به و کرده وانہی که ده یکه ن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه و سا نه وانہی
 بیواه پر بوون راپیچ ده کرىن ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بو دوزه خ کومه ل کومه ل ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾
 تاکاتی دینه (نزیکى) دوزه خ ﴿فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ ده رگاکانی ده کرىنه وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزْنَتُهَا﴾
 وه ده رگاوانه کانئ دوزه خ (به لومه کردنیکه وه) به وان ده لئین ﴿الَّذِي آتَيْتُكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ﴾ نایا پیغه مبه رانتان
 له خوتان بو نه هات ﴿يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ﴾ که نایه ته کانئ په روه ردگارتان به سه ردا بخویننه وه
 ﴿وَيُنذِرُونَكُمْ﴾ وه بتانتر سئین ﴿لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ له گه شستتان به م روزه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده لئین: به لئ
 (هاتن ناگاداریان کردین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ به لام بریاری سزا دراوه ﴿عَلَىٰ الْكَافِرِينَ﴾
 به سه ر (ئیمه‌ی) بیواه ران دا ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ بیان ده وترئ: له ده رگاکانئ دوزه خ وه
 بچنه ژوره وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه‌ی له ویدا بمیننه وه ﴿فَيَسَّ مَثْوَىٰ الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نای چ خرابه
 جیگه و مه نزلگای خو به زل زانان ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ وه که سانئ (که خواناس
 بوون) و له په روه ردگاریان ده ترسان پؤل پؤل ده برین بو به هه شت ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ﴾ تاکاتی دینه
 (نزیکى) به هه شت ﴿وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا﴾ و ده رگاکانئ ده کرىنه وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُزْنَتُهَا﴾ وه ده رگاوانه کانئ
 به وان ده لئین ﴿سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ﴾ سه لامتان لئ بیت ﴿طِبِّئْتُمْ﴾ ئیوه پاک و خاوین بوون (له تاوان له دونیادا)
 ﴿فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ﴾ که واته پر ونه ناو به هه شت به هه میشه‌ی ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾
 (نه وانیش) ده لئین: سو پاس بو نه و خوا به‌ی ﴿صَدَقْنَا وَعَدُّهُ﴾ هه ر به لئینکی به ئیمه دا راست بوو
 ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾ وه زه وئ (به هه شتی) به میرات پی داین ﴿نَسَبُوا مِن الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ﴾ له هه ر
 شوینئکی به هه شتدا بمانه ویت نیسته جئ ده بین ﴿فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ نای چهند چاکه پاداشتی
 چاکه کاران ﴿٧٦﴾

﴿وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ﴾ و فریشته‌کان ده‌بینی ﴿حَاقِبِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ چوار ده‌وری عه‌رشیان داوه
 ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ ته‌سیبحات ده‌کهن به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَقَضَىٰ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ وه
 له‌نیوانیاندا به‌حق دادوه‌ری کرا ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ وه (له‌کوئابی دا) ده‌ووتریت هه‌موو سوپاس هه‌ر
 بو‌خوایه ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری جیهانیانه ﴿۵﴾

سوره‌تی ﴿غَافِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خوینریته‌وه‌و خوا به‌واتای ئەم پیتانه زاناتره، سه‌رنجی سه‌ره‌تای
 سوره‌تی (البقرة) بده‌درباره‌ی واتاکه‌یان ﴿۱﴾ ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورئانه هینراوته خواره‌وه ﴿مَنْ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ له‌لایه‌ن خوی بالاده‌ستی داناهه ﴿۲﴾ ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾ لیبوره‌ی تاوان و ﴿وَاقْبَلِ التَّوْبَ﴾
 وه‌رگری توبه‌ی (گوناه‌باران و توبه‌کارانه) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (ئه‌و خودایه) توله‌ی سه‌خت و به‌تینه
 ﴿ذِي الطَّوْلِ﴾ وه‌خاوه‌ن فه‌زل و به‌هره و چاکه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بیجگه‌له‌و هیچ په‌رستراوینکی به‌هه‌ق
 و راست نی‌یه ﴿إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووان هه‌ر بۆلای ئەوه ﴿۳﴾ ﴿مَا يَجْدِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ده‌مه
 قالی و کیشمه‌کیش ناکات له‌نیشانه‌کانی خوادا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیباوه‌ران نه‌بیئت ﴿فَلَا يَغْرُوكَ﴾ که‌وا
 بوو فریوت نه‌دات ﴿تَقْبَلُهُمْ فِي الْبَلَدِ﴾ هاتوچۆ و گه‌رانیان به‌وولاتدا (بو‌بازرگانی و سامان ده‌س
 خستن) ﴿۴﴾ ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ پیش ئەوان گه‌لی نوح باوه‌ریان نه‌هینا (به‌نوح) ﴿وَالْآخِرَاتُ مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ وه‌ده‌سته‌و تاقمه‌کانی دوا‌ی ئەوانیش (باوه‌ریان نه‌هینا) ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ وه‌موو گه‌لیک
 و ویستوو‌یه‌تی (نیازی کردوه) ﴿بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾ که‌پینغه‌مبه‌ره‌که‌یان بکوژن (یا بیگرن و
 نازاری بده‌ن) ﴿وَحَدَّ لَوْ أَبْطَلِ﴾ وه‌ده‌مه‌قالینان (له‌گه‌ل) ده‌کرد به‌نا‌ره‌وا ﴿لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی
 راستی پی‌لا‌به‌رن و نه‌یه‌یلن ﴿فَأَخَذْتَهُمْ﴾ ئیتر (قار و تووره‌یی) من گرتنی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا‌چۆن
 بوو توله‌سه‌ندنی من له‌وان ﴿۵﴾ ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ وه‌ئابه‌و جو‌ره‌بریاری په‌روه‌ردگارت
 بده‌ی هات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌سه‌ر ئەوانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که‌بیگومان ئەوان
 دۆزه‌خین ﴿۶﴾ ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾ ئەو فریشتانه‌ی هه‌لگری عه‌رشن و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ ئەوانه‌ش
 بده‌وه‌ری دان ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ته‌سیبحات ده‌کهن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 وه‌باوه‌ریان به‌وه‌یه ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه‌داوا‌ی لیبوردن ده‌کهن بو‌ئه‌وانه‌ی ئیماندارن ﴿رَبَّنَا
 وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ وَعِلْمُهُ﴾ (ده‌لین:) ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان میه‌ره‌بانی و زانیاریت هه‌موو شتیکی
 گرتوته‌وه ﴿فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ ده‌ی خو‌ش بیه‌له‌وانه‌ی توبه‌یان کردوه ﴿وَأَتَّبِعُوا سَبِيلَكَ﴾ و شوینی
 ریگای تو که‌وتوون ﴿وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾ وه‌بیانپاریزه‌له‌سزای دۆزه‌خ ﴿۷﴾

﴿رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگار مان بیشیان خه‌ره‌به‌ه‌شتانیک‌ی هه‌میشه‌بی ﴿الَّتِي وَعَدْتَهُمْ﴾ که به‌لینت پی‌دابوون ﴿وَمَنْ صَلَحَ﴾ نه‌و که‌سانه‌ش چاکه‌کار بوون ﴿مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾ له‌باوو باپیران و هاوسهران و پۆله‌کانیان (نه‌وه‌کانیان) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر تو زالی کار دروستی ﴿وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌بیانپاریزه‌له‌(تۆله‌ی) تاوانه‌کان ﴿وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ﴾ چونکه هه‌ر که‌سیک له‌(تۆله‌ی) خراپه‌و تاوان پباریزی له‌و پۆزه‌دا ﴿فَقَدَرَجَمْتُهُ﴾ نه‌وه بیگومان په‌حمت پی‌کردوووه ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه‌یه‌سه‌ر که‌وتنی زور گه‌وره ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ﴾ به‌راستی که‌سان‌ی بی‌باوه‌ر بوون (له‌پاشه‌پۆژدا) بانگ ده‌کرین ﴿لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ که‌به‌راستی تو‌ره‌بی و خه‌شمی خوا (له‌دونیا‌دا) گه‌وره‌تر بوو له‌رق و تو‌ره‌بی‌تان له‌خوتان (له‌قیامه‌تدا) ﴿إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتُكْفَرُونَ﴾ کاتیک بانگ ده‌کران بۆ باوه‌ر هیتان به‌لام باوه‌رتان نه‌ده‌هیتا ﴿قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفَلْتَنَّا﴾ ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ردگار مان تو‌دوو جارت مراندووتین ﴿وَأَحْيَيْتَنَا أَفْتَنَّا﴾ وه‌دوو جاریش ژیا‌نت به‌به‌ردا کردوون ﴿فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا﴾ جا دانمان نا‌به‌تاوانه‌کانمان دا ﴿فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده‌ی ئایا ری‌گایه‌ک هه‌یه‌بۆ ده‌رباز بوون ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾ نه‌م سزایه‌تان له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌که‌به‌راستی هه‌ر کاتی خوا به‌تاک و ته‌نیایی په‌رسترایه‌نیوه‌بی باوه‌ر ده‌بوون ﴿وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ نُؤْمِنُوا﴾ وه‌نه‌گه‌ر هاوبه‌شمی بۆ دابنرایه‌باوه‌رتان ده‌هیتا (به‌و هاوبه‌ش دانانه) ﴿قَالُوا كَرِهَ اللَّهُ الْعَالِي الْكَبِيرُ﴾ بریاردان هه‌ر بۆ خوی بلندو به‌رزو گه‌وره‌یه ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ نه‌و زاتیکه‌نیشانه‌کانی خوتان نیشان ده‌دات ﴿وَيُنزِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا﴾ وه‌له‌ناسمانه‌وه‌رزق و پۆزیتان بۆ ده‌نیریته‌خواره‌وه ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ﴾ که‌س بیرناکاته‌وه‌(په‌ند وه‌رناگری) ﴿إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ مه‌گه‌ر که‌سیک پروو له‌خوا بی ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته له‌خوا پبارینه‌وه‌و به‌پاکیسی و دل‌سوزی و بۆی گه‌ردن که‌چ بن ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ هه‌ر چه‌نده‌بی باوه‌رانی‌ش پینان ناخوش بی ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾ (خوا) پله‌و پایه‌زور به‌رزوی خاوه‌ن عه‌رشی مه‌زنه ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ﴾ به‌فه‌رمانی خوی وه‌حی ده‌نیری ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بۆ هه‌ر که‌س له‌به‌نده‌کان که‌بیه‌وی ﴿لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ تا (خه‌لک) بترستی له‌پۆزی به‌یه‌کتر گه‌یشتن ﴿يَوْمَ هُمْ بَدْرُؤُونَ﴾ پۆزی که‌هه‌موو (له‌گۆره‌کانیان دینه‌ده‌رو) ناشکرا ده‌بن ﴿لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾ هه‌چ شتیکیان له‌خوا په‌نه‌هان ناییت ﴿لَمِنَ الْمَلِكِ الْيَوْمَ﴾ (خوا ده‌فه‌رمووی) نه‌م‌پۆ پادشایه‌تی و ده‌سه‌لات بۆ کتیبه‌(وه‌لام نادریته‌وه) ﴿لِلَّهِ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ (خوی وه‌لام ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموویت) هه‌ر بۆ خوی تاک و ته‌نهایه‌که‌به‌سه‌ر هه‌موو شتدا زاله ﴿۱۱﴾

﴿الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ﴾ نه‌مرو هه‌موو که‌س پاداشت یان سزا ده‌دریتته‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی
 نه‌وه‌ی کردوویه‌تی ﴿لَا ظَلَمَ الْيَوْمَ﴾ نه‌مرو سته‌م کردن‌ی به (له‌که‌س) ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به‌راستی
 لپرسینه‌وه‌ی خوا به‌په‌له‌و خیرایه ﴿وَإَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ئه‌وان له‌پروژه
 نزیکه‌که (قیامت) بترسینه ﴿إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾ له‌وکاته‌ی دلّه‌کان (له‌ترسا) گه‌شتوونه‌ته‌گه‌روو
 ﴿كَظِيمِينَ﴾ هه‌موو پیش ده‌خونه‌وه ﴿مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ﴾ سته‌مکاران نه‌هیچ دوستیکیان هه‌یه ﴿وَلَا
 شَفِيعَ يُطَاعُ﴾ وه‌نه‌تکاریک به‌گوئی بکریت ﴿يَعْمُرُ حَآيَةَ الْأَعْيُنِ﴾ (خوا) ده‌زانی به‌خیانه‌تی چاوان
 و ﴿وَمَا تُحْفِي الصُّدُورُ﴾ هه‌رچی دلان ده‌بشارنه‌وه ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾ وه‌خوا به‌هه‌ق وراستی دادوهری
 ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ به‌لام ئه‌وانه‌ی جگه‌له‌خوا هاواریان لی ده‌که‌ن (ده‌یانپه‌رستن)
 ﴿لَا يَقْضُونَ شَيْئًا﴾ ناتوانن بریاری هیچ شتیک بدن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌رخوا
 بیسه‌ری بینایه ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا به‌زه‌ویدا نه‌گه‌راون ﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تا بینن (بزائن)
 ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه‌ره‌نجامی ئه‌وانه‌ی که‌پیش ئه‌مان بوون چون بوو ﴿كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ ئه‌وانه‌له‌مان به‌هیزتر بوون ﴿وَأَنْتَ أَتَى فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌شوینه‌واریان له‌زه‌ویدا
 زیاتر بوو ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ به‌لام خوا به‌هوی تاوانه‌کانیانه‌وه‌گرتنی وتوله‌ی لی سه‌ندن
 ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه‌که‌س پاریزه‌ریان نه‌بوو له (سزای) خوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ
 لَهُمْ رِجَالٌ لَمْ يَمْشُوا بِهَا﴾ پتغه‌مبه‌ره‌کانیان بو ده‌هات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به‌نیشانه
 ناشکراکانه‌وه ﴿فَكْفَرُوا﴾ که‌چی باوه‌ریان نه‌هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه‌مجا خوا قاری لی گرتن و سزای
 دان ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ﴾ به‌راستی خوا به‌هیزی ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ توله‌سینی به‌تینه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى
 بِآيَاتِنَا﴾ سویند به‌خوا بیگومان موسامان نارد به‌چند موعجیزه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ و به‌لگه‌ی
 پروونه‌وه (به‌ته‌وراته‌وه) ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَقُرُونَ﴾ بو لای فیرعه‌ون و هامان و قاروون
 ﴿فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ﴾ هه‌موو ووتیان: جادوو گهریکی دروزنه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾
 نه‌مجا کاتی موسا (ثایینی) راستی له‌لایه‌ن ئیمه‌وه بو هینان ﴿قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 ووتیان کورانی ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل ئه‌و (موسا) باوه‌ریان هیناوه‌بکوژن ﴿وَأَسْخُوا نِسَاءَهُمْ﴾
 وه‌ژنه‌کانیان به‌زیندوویی به‌یلنه‌وه (بو کاره‌که‌ری) ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ به‌لام فیلی
 بی باوه‌ران هه‌ر مایه‌ی سه‌ر لی شیوانه (هه‌رگیز سه‌رناگریت) ﴿۵۰﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي﴾ وه فیرعهون ووتی: لیم گهرین ﴿أَقْتُلْ مُوسَى﴾ بامووسا بکوژم ﴿وَلْيَدْعُ رَبَّهُ﴾ نهوسا بائه و هانا بؤ بهروه ردگاری بهری (رزگاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ بهراستی من دهترسم که ناینه که تان بگوریت ﴿أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ یان لهزه ویدا ئاژاوه و خراپه کاری بنیته وه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ﴾ وه مووسا ووتی: بهراستی من په ناده گرم ﴿بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ به پهروه ردگاری خوّم و پهروه ردگاری ئیوهش ﴿مَنْ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ﴾ لهه موو خو بهزل زانیک ﴿لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ که باوهری بهرپوژی لی برسینه وه نی یه ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ﴾ وه پیاوئیکی باوهردار ووتی: ﴿مَنْ آتَىٰ آلَ فِرْعَوْنَ﴾ له کهس و کاری فیرعهون بوو ﴿يَكْتُمُ إِيمَانَهُ﴾ که باوهره کهی شاردهوه وه ﴿اتَّقَتُلُونَ رَجُلًا﴾ نایا (چون) پیاوئیک ده کوژن؟ ﴿أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ له بهر نه وهی ده لی: خوا پهروه ردگارمه ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که بهراستی چهند بهلگه و موعجیزه‌ی پرونی له پهروه ردگار تانه وه بؤ هیتاون ﴿وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ﴾ خو نه گهر دروزن بی (که ده لی پیغه مبهرم) نه وه (تاوانی) دروکه‌ی به نه ستوی خو به تی ﴿وَإِنْ يَكُ صَادِقًا﴾ خو نه گهر راستگو بی ﴿يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ﴾ هندی له و (سزایه‌ی) به لیتی بی داوون تووشتان ده بی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَابٌ﴾ بیگومان خوا رینمونی که سی ناکات که زیاده رو و دروزن بیت ﴿يَنْقُومَ لَكُمْ الْمَالُ الْيَوْمَ﴾ (مووسا ووتی) : نه‌ی گه له کهم فرمان په وایی نه مرو هی ئیوهیه ﴿ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ و به دهسه لات و زالن لهسه ر زه ویدا ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا﴾ ده‌ی کی یارمه تیمان ده دات نه گهر سزای خوا مان بؤ بیت ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ﴾ فیرعهون ووتی: چی خوّم به چاکی ده بینم ههر نه وه تان نیشانه ده ده م ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ وه ته نیا بؤرینگای راست رینمو و نیتان ده کهم ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا يَنْقُومُ﴾ وه نه و (پساوه‌ی) باوهری هیتا بوو ووتی: نه‌ی گه له کهم ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ بهراستی من له وه ده ترسم به سه رتان بی ﴿مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ﴾ وینه‌ی (سزای) نه و پوژه‌ی به سه ر کوّمه لان و گه لانی پیشو و هات ﴿مِثْلَ دَابِّ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه که نه و (سزایه‌ی) هات به سه ر گه لی نوح و عاد و سه موود و ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نه وانهش له دوا‌ی نه وان بوون ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ﴾ وه خوازولم و سته می ناوی بؤ به نده کانی ﴿وَيَنْقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ وه نه‌ی گه له کهم بهراستی من ترسی پوژی هاوارو بانگ له یه کتری کردنم هه یه لیتان (نه و پوژه‌ی که هه موو کهس هاوار و داوای یارمه تی له یه کتری ده کهن) ﴿يَوْمَ تُؤَلَّفُونَ مَدْبِرِينَ﴾ نه و پوژه‌ی پشت هه لده کهن و هه لدین ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ په ناگه یه که بؤ ئیوه نی یه له (سزای) خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهَ﴾ وه ههر که سی خوا گو مپرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ نه وه هیچ رینمونی که ریکی بؤ نی یه ﴿۴۷۰﴾

﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ نُوسُفٌ مِنْ قَبْلِ بِالْبَيْتِ﴾ سویند به‌خوا بینگومان پیشتیر یوسف پیئغه مبه‌رتان بۆهات به‌به‌لگه روونه‌کانه‌وه ﴿فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكِّ﴾ که‌چی ئیوه هه‌ر له‌گوماندا بوون ﴿مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ﴾ له‌و به‌لگانه‌ی بۆی هینابوون ﴿حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ﴾ تا کاتی (یوسف) وه‌فاتی کرد ﴿فَلْتُرْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ ووتان ئیتر دوای ئه‌و خوا هیچ پیئغه مبه‌ریکی تر نانیری ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ﴾ ئا به‌و جووره خوا گومرای ده‌کات ﴿مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُزْتَابٌ﴾ ئه‌و که‌سه‌ی زیاده‌رؤی دوو دله ﴿الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئه‌و وانه‌ی ده‌باره‌ی نیشانه‌کانی خواده‌مه‌قالی ده‌که‌ن ﴿بِغَيْرِ سُلْطَانٍ تَنْهَهُمْ﴾ به‌بی ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان بۆهاتی ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (ئه‌و ده‌مه‌قاله‌یان) هۆی توپه‌ی به‌لای خوی گه‌وره ﴿وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌لای ئه‌و وانه‌ش باوه‌ریان هیناوه ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ﴾ ئابه‌و جووره خوا مؤرده‌نی ﴿عَلَىٰ كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ﴾ به‌سه‌ر دلی هه‌موو خو به‌زل زانیکی زورداردا ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمَكُنَّ فِرْعَوْنِ وَوَتِي نَهْي هَامَانَ﴾ کۆشکیکی به‌رزم بۆ دروست بکه ﴿لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ﴾ به‌لکو بگه‌مه ئه‌و ریگایانه ﴿أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ﴾ که‌رینگاکانی (به‌رز بوونه‌وه‌ن بۆ) ئاسمانه‌کان ﴿فَأَطَّلِعَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی (له‌وئوه) سه‌یری خوا که‌ی موسا بکه‌م ﴿وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا﴾ وه‌ به‌راستی من وا گومان ده‌به‌م ئه‌و (موسا) درۆزنه ﴿وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْفِرْعَوْنَ﴾ ئابه‌و جووره‌را زین‌رایه‌وه بۆ فیرعه‌ون ﴿سُوءَ عَمَلِهِ﴾ کرده‌وه‌ی خرابی ﴿وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه‌ (به‌هۆیه‌وه) ریگری کرا له‌ریگای راست ﴿وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ﴾ وه‌ هه‌ر فیل و پلانیکی فیرعه‌ون هه‌بوو به‌فیرۆ چوو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ ئه‌و (پیاوه‌ی) باوه‌ری (به‌موسا) هینا بوو ووتی ﴿يَنْقُورُ أَنْعَامُكُمْ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م شوین من بکه‌ون ﴿أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ ریگای راستان نیشان ده‌ده‌م ﴿يَنْقُورُ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ﴾ ئه‌ی گه‌له‌که‌م به‌راستی ژینانی ئه‌م دونیا‌یه‌ه‌ه‌ر ابوار دنیکی که‌مه ﴿وَأَنَّ الْأَخْرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾ وه‌ به‌راستی هه‌ر پاشه‌رۆژ جینی حه‌سانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی به‌ ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً﴾ هه‌ر که‌سینک کاری خرابه‌ی کرد بی ﴿فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا﴾ هه‌ر به‌ئه‌ندازه‌ی خرابه‌که‌ی سزا ده‌دری ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾ هه‌ر که‌سینک چاکه‌ی کرد بیت ﴿مَنْ ذَكَرَ أَوْانْتِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ ئا فره‌ت بیت یان پیاو (به‌و مه‌رجه‌ی) باوه‌ردار بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئا ئه‌و وانه‌ه‌ه‌شته‌وه ﴿يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ له‌ویندا به‌بی ژماره و حیساب رزق و رۆزیان پی ده‌دریت ﴿

﴿وَيَقُولُ مَالِي أَذُوقُهُ إِلَى النَّجْوَى﴾ و نه‌ی گه‌له‌که‌م نه‌وه چی‌یه من بانگتان ده‌که‌م بۆر زگار بوون
 ﴿وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ﴾ که‌چی ئیوه من بانگ ده‌که‌ن بۆ ناگری دۆزه‌خ ﴿١١﴾ ﴿تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ بانگم
 ده‌که‌ن بۆ نه‌وه‌ی بی باوه‌پرم به‌خوا ﴿وَأَشْرِكُ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾ وه شتی بکه‌مه‌هاو به‌شی خوا که‌هیج
 زانیاری به‌کم لی‌ی نیه ﴿وَأَنَا أَذُوقُهُمْ إِلَى الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ له‌کاتیکدا من بانگتان ده‌که‌م بۆ لای‌خوا‌ی
 به‌ده‌سه‌لاتی لی‌بوره ﴿١٢﴾ ﴿لَا جَرَمَ لَنَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ﴾ راسته و گومانی تیدانی به‌نه‌وه‌ی ئیوه منی بۆ بانگ
 ده‌که‌ن ﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ﴾ شی‌اوی بانگ کردن نیه نه‌له‌دوینا و نه‌له‌دوا پوژدا
 ﴿وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ﴾ وه به‌راستی گه‌پانه‌وه‌مان هر بۆ لای‌خوا‌یه ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾
 و بیگومان زیاده‌پویمان هاو‌ه‌لانی ناگری دۆزه‌خن ﴿١٣﴾ ﴿فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ جا‌له‌مه‌ودوا
 نه‌وه‌ی من پیتان ده‌لیم بیرتان ده‌که‌و‌یتسه‌وه ﴿وَأَفْرِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه من کاری خوم به‌خوا ده‌سپیرم
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ به‌راستی خوا بینایه به‌بنده‌کانی ﴿١٤﴾ ﴿فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكُرُوا﴾ جا‌خوا‌نه‌و
 (پیاوه‌نیمانداره) ی‌پاراست له‌زیانی نه‌و‌فرو‌فیلانه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ﴾
 وه‌سزای سه‌خت‌هات و داروده‌سته‌ی فیرعه‌ونی گرتسه‌وه ﴿١٥﴾ ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾
 به‌یانیان و ئیواران (فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی) ده‌برینه‌دیاری ناگری دۆزه‌خ ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ
 السَّاعَةُ﴾ پوژیکیش قیامت هه‌لده‌سیت ﴿أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فرمان ده‌دری)
 داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون بخه‌نه سه‌خترین سزاوه ﴿١٦﴾ ﴿وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ﴾ وه‌کاتیک
 (دۆزه‌خیه‌کان) له‌ناو‌ئاگره‌که‌دا ده‌مه‌قالی ده‌که‌ن ﴿فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ لا‌وازه‌کان
 به‌وانه‌ی خو‌به‌زل زان بوون ده‌لین ﴿إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا﴾ به‌راستی ئیمه شوین که‌وتووی ئیوه بووین
 ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا﴾ ده‌ی‌نایا ئیوه له‌جیاتی ئیمه له‌هسته‌وه‌گرن ﴿نَصِيبًا مِنَ النَّارِ﴾ به‌شینک له‌م
 ئاگره ﴿١٧﴾ ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی خو‌به‌زل زان و زوردار بوون ده‌لین: ﴿إِنَّا كُلٌّ فِيهَا﴾
 به‌راستی هه‌موومان له‌ئاگرداین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ﴾ بیگومان خوا له‌نیوان به‌نده‌کانیدا
 دادوهری کردوو (و‌حوکمی ته‌واو بوو) ﴿١٨﴾ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَازِنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی
 له‌ئاگری دۆزه‌خ‌دان به‌ده‌رگا‌وانه‌کانی دۆزه‌خ ده‌لین ﴿أَذْعُوزِيكُمْ﴾ داوا له‌په‌روه‌دگار تان بکه‌ن
 ﴿يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمَ مَآئِنِ الْعَذَابِ﴾ ته‌نها یه‌ک پوژ سزیمان له‌سه‌ر سووک بکات ﴿١٩﴾

﴿قَالُوا﴾ ده‌لین: ﴿أَوَلَمْ تَكُنْ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ﴾ نایاپیغه مبه‌ره کان نه هاتن بؤ لاتان؟ ﴿يَا بَلِيغَتٍ﴾ به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی روون و ناشکراوه؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده‌لین: به‌لئی (هینابوویان) ﴿قَالُوا فَاذْعُوبُوا﴾ پینان ده‌لین ده‌ی خوتان به‌پارینه‌وه ﴿وَمَا ذَعُوبُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ بیگومان پارانه‌وه‌ی بی‌باوه‌ران و ون ده‌بی و بی سووده ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ به‌راستی ئیمه پیغه مبه‌رانمان و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه سه‌رکه‌وتوو ده‌که‌ین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌له‌و روژهی (قیامت) که شایه‌ته‌کان هه‌لده‌سنه‌وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ﴾ روژیکه بیانوو و پا‌کانه‌کردنی بی‌باوه‌ران هیچ سوودیان بی‌ناگه‌یه‌نیت ﴿وَلَهُمُ اللَّعَنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ هه‌موویان نه‌فره‌تیا لئی کراوه‌و خراپترین جینگایان هه‌یه ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه ته‌وراتمان دا به‌مووسا ﴿وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ يَلَدَ الْكَتَّابِ﴾ وه‌نه‌وه‌کانی ئیسرائیلمان کرده میرات گری ته‌ورات ﴿هُدَىٰ وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (که‌هوی) رینمونی و په‌ندو بیر خه‌ره‌وه‌یه بؤ خاوه‌ن ژیری به‌کان ﴿فَأَصْرَارًا وَعَدَاةً لَّهُ حَقٌّ﴾ نه‌مجا (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) خو‌گر به‌بیگومان به‌لیننی خوا هه‌قه‌و دیته‌دی ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذَنبِكَ﴾ وه‌داوای لی‌وردنی گونا‌هت بکه ﴿وَسَيِّحٌ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ وه‌ته‌سیب‌حات بکه به‌ستایشی په‌روه‌ردگارت ﴿يَا عَيْشِي وَالْإِبْرَكِي﴾ به‌ئیسواران و به‌یاناندا ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ﴾ به‌راستی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌مه‌قالتی و کیشه‌ده‌که‌ن ﴿فِي ءَايَاتِ اللَّهِ﴾ ده‌رباره‌ی نیشانه‌کانی خودا ﴿يَعْتَرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ﴾ به‌بی‌ته‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان بؤ هاتبیت ﴿إِن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ﴾ هیچ له‌دلیاندا نی‌یه‌جگه له‌خوبه‌زل زانی نه‌بیت ﴿مَّا هُمْ بِبَلِيغِيَّةٍ﴾ هه‌رگیز نه‌وان به‌(مه‌به‌ستیان) ناگه‌ن ﴿فَأَسْتَعِذُ بِاللَّهِ﴾ که‌واته په‌نا به‌خوا بگره ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری بینایه ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ﴾ به‌راستی به‌دی هینانی ناسمانه‌کان و زه‌وی گه‌وره‌تره ﴿مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ له‌به‌دی هینانی خه‌لکی ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مه‌ردووم نه‌مه‌نازانن ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ وه‌نابینا و بینا‌یه‌کسان نین ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌که‌سانی باوه‌ریان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿وَلَا الْمُسِيءُ﴾ له‌گه‌ن به‌دکاران وه‌که‌یه‌ک نین ﴿فَلْيَلَا مَا تَدَّكَّرُونَ﴾ زور که‌م (له‌خه‌لکی) بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿۶۸﴾

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيَّتُهُ﴾ بہ راستی رُوژی دواسی دیت ﴿لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ هیچ گومانی تیدانی یہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بہ لام زوربہی خہلکی باوہر ناکہن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾ وہ پەرورہ دگارتان فہرموویہ تی: لیم پپارینہوہ ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وہ لامتان دہدہمہوہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ بہ راستی ئەوانہی خو بہ گہورہ دہزانن کہ بمپہرستن ﴿سَيَذُلُّونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ بیگومان بہ سہر شوپی دہ چنہ دوزہ خہوہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ﴾ خوا ئەو زاتہ یہ شہوی داناوہ بو ئیوہ ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ تائارامی تیدا بگرن ﴿وَاللَّهُ مُبْصِرٌ﴾ وہ رُوژی روناك کردوتہوہ (بو زیان پەیدا کردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ بہ راستی خوا خواوہن چاکہو میہرہ بانئ یہ بہ سہر خہلکہوہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بہ لام زوربہی ئادہمی سوپاس گوزار نین ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەمہیہ خوای پەرورہ دگاری ئیوہ ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروستکەر وداہینہری ہہموو شتیکہ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پەرستراوینکی بہ ہق وراست نیہ جگہ لہ ئەو ﴿فَأَنزِلْنَا نُورًا﴾ دەی کہواتہ چوئن لائہدہن لہ راستی ﴿كَذَلِكَ يُوقَى﴾ نا بہم جوہرہ لائہدرین ﴿الَّذِينَ كَانُوا يُعَاقِبَتِ اللَّهُ بِمُحَادَثَتِهِ﴾ ئەوانہی کہدان نائین بہ بەلگہو نیشانہکانی خوادا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خوا زاتیکہ کہزہوی بو کردونہ تہ نیشتہ جئ (ونارامگا) ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وہ ئاسمانیشی بو کردوون بہ سہربان ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ و بہ جوانترین شیوہ ئیوہی دروست کردوہ ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ لہوشتانہیش کہ حہلال و پاکن رُوژی داوون ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ ئەمہیہ خوای پەرورہ دگاری ئیوہ ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ بہ رزی و پیررُوژی بو خوا پەرورہ دگاری جیہانیان ﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ہەر زیندوہوہو هیچ پەرستراوینکی بہ ہق وراست نیہ جگہ لہ ئەو ﴿فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ کہواتہ خوا پپہرستن بہ دلسوژی وتہنہا بو ئەو ملکہچ بن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بو خوا پەرورہ دگاری جیہانیان ﴿قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلی: بہ راستی من رینگری کراوم لہ پہرستنی ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەوانہی ئیوہ دہیان پہرستن جگہ لہ خوا ﴿لَتَجَازَيْنَ الْبَيْتَ مِنْ رَبِّي﴾ دواي ئەوہی بہ لگہی پرونم بو ہاتوہ لہ پەرورہ دگارمہوہ ﴿وَأَمِرْتُ أَنْ أُسَلِّمَ﴾ وہ فہرمانم پئ کراوہ کہ گہردن کہچ ہم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بو پەرورہ دگاری جیہانیان ﴿

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ ئەو خواہیە کە ئیوی لە خاک دروست کردووہ ﴿ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ لە پاشان لە دلۆبیک ئاو ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ پاشان لە پارچە خوینیک ﴿ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ لە پاشان بە مندالی (ساوایی) دەتان هیتتە دەر (لەسکی دایک) ﴿ثُمَّ لِيَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ﴾ لە پاشان تا دەگەنە تینی هیزو لاو بیتان ﴿ثُمَّ لِيَكُونُوا شُيُوخًا﴾ لە پاشان تا پیر دەبن ﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ﴾ وە هەندیکتان پیش پیربوون دەمرترین ﴿وَلِيَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى﴾ هەتا دەگەنە ئەو کاتە کە بوتان دیاری کراوہ ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ ئەو هی بیرکە نەوہ ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ئەو خواہیە کە دەژینی و دەمرینی ﴿فَإِذَا قُضِيَ أَمْرٌ﴾ جا هەر کاتیک (بەوێت) بریاریک بدات ﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ تەنہا پئی دەفەر موویت بیە، دەست بە جئی دەبی ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى الَّذِينَ يُجَادُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئایا سەرنجی ئەوانەت نەداوہ سەبارەت بە بەلگە و نیشانەکانی خوا دەمە قالی و موجادەلە دەکەن (بەبئی هیچ زانیاریەک) ﴿أَلَيْسَ بَصُرْتُمْ﴾ چۆن لە پئی (راست) لادەدرین ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ ئەوانە ی باوەریان بە قورٹان نەهیتا ﴿وَيَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا﴾ وە بەو (پەراوانە ی) بە پیغەمبەرە کانماندا ناردومانە ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ئەوہ لە مەو پاش (سەرئەنجامی خوێان) دەزانی ﴿إِذْ الْأَعْمَالُ فِي آغْنَقِهِمْ وَالسَّلْسِلُ﴾ کاتی زنجیرو تەوقیان لە گەردندایە ﴿يُسْحَبُونَ﴾ پئی ی رادە کیشترین ﴿فِي الْحَمِيمِ﴾ لە ناو ئاوی زور گەرمدا ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ﴾ پاشان لە دۆزەخدا دەسو تترین ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ﴾ لە پاشان پیمان دەوتریت: ﴿أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ لە کوین ئەو هاو بە شانە ی بۆ خواتان دادەنان ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگە لە خوا ﴿قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا﴾ دەلین: وون بوون لیمان ﴿بَلْ لَمْ تَكُنْ تَدْعُوهُمْ مِنْ قَبْلُ شَيْئًا﴾ (وانی یە) بە لکو ئیمە لە دنیا (بیجگە لە خوا) شتیکمان نە دە پەرس ت ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ ئابەم جوړە خوا بی باوەریان لە رینگە لادەدات ﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ﴾ ئەمە تان لە بەر ئەو یە کە ئیوہ ﴿تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ بە نارەوا شادی و کە یفتان دە کرد لە زەویدا ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ﴾ وە لە بەر ئەو ی کە ئیوہ فیزو کە شخە تان دە کرد لە زەویدا ﴿أَدْخَلُوا أَنْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ دە ی لە دەر گاکانی دۆزەخە وە برۆنە ژوورە وە تیایدا دە میننە وە بە هەمیشە یی و ئیجگاری ﴿فَيَسَّ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ ئای چەند خراپە شوینی خو بە زل زانان ﴿فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ دە ی کە واتە (ئە ی مو حەمەد ﷺ) خو پرا گریە بیگو مان بە ئیسی خوا راستە ﴿فَإِذَا مَرِيتَكَ بِعَصِّ الَّذِي نَعْدُهُمْ﴾ جا یان هەندیک لە و بە لیتانە ی پیمان دە دە بین نیشانت دە دە بین ﴿أَوْ تَوَفَّيْنَاكَ﴾ یان تو دە مرینن (بە لیتە کان نابینی) ﴿فَإِذَا نَزَّ جَعُوتٌ﴾ ئەو سا هە مو وتان هەر بۆ لای ئیمە دە گە رینە وە ﴿﴾

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بهر له‌تو پیغه‌مبه‌رانیکمان ناردووہ ﴿مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ﴾ به‌سہرہاتی ہندیکیانمان بو‌باس کردوی ﴿وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ وہ ہندیکیانمان بو‌باس نہ کردوی ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ﴾ وہ هیچ پیغه‌مبه‌ریک ناتوانی موعجیزہ بہک بہیتیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہئیزی خوا نہ بیت ﴿فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ جاکاتی فرمانی خواہات (بہسزادانیان) ﴿فُقِضَ بِالْحَقِّ﴾ بہہق دادوہری دہ کریت (لہ نیوانیاندا) ﴿وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ﴾ وہ لہ ویدا ناراستان زہرہر مہند دہ بن ﴿۷۸﴾ ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ﴾ خوانہ و زاتہ یہ نازہ ل و مالانی بو ئیوہ بہدی ہیناوہ ﴿لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ بو ئیوہی سواری ہندیکیان بن و (گوشتی) ہندیکیشیان بخون ﴿۷۹﴾ ﴿وَلَا كُمْ فِيهَا مَنَافِعُ﴾ وہ لہو (نازہ لانہ) دا چہند سوودو کہ لک بو ئیوہ ہہیہ ﴿وَلِتَسَلُّوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ﴾ وہ تابہ ہوی ئہ وانہ وہ بگہ نہ پیوستی یہک کہ لہ دل و دہرونتان دایہ ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ﴾ وہ لہ سہر پستی ئہو (ولاخانہ) و لہ سہر کہشتی ئیوہ سوار دہ کرین ﴿۸۰﴾ ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا زور نشانہی خویتان نشان دہدات ﴿فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ﴾ جا ئیوہ ئینکاری کام لہ نشانہ وبہ لگہ کانی خوا دہ کہن؟! ﴿۸۱﴾ ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا﴾ دہی ئایا بہزہ ویدا نہ گہراون تا بینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ سہرہنجامی کہ سانیک کہ لہ پیش ئہوان بوون چون بووہ ﴿كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً﴾ کہ لہ مان زور ترو بہہیز تریش بوون ﴿وَأَنَّا زَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ شوینہ واریشیان لہزہ ویدا (زیاتر بوو) ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ئہمجا ئیوہی کرد بوویان (لہ دونیادا) سوودی پی نہ گہ یاندن ﴿۸۲﴾ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ جاکاتی پیغه‌مبه‌رہ کانیان بہبہ لگہ روونہ کانہ وہ ہاتنہ لایان ﴿فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دلخوش بوون بہو زانینہی ہہیان بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئہو (سزایہی ئہوان) گالتہیان پی دہ کرد چوار دہوری دان (وہاتہ دی) ﴿۸۳﴾ ﴿فَلَمَّا زَاؤُوا بِأَسْئَاتِهِمْ﴾ ئہمجا کاتیک سزای بہتینی ئیمہیان بینی ﴿قَالُوا يَا مَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ﴾ ووتیان: باوہرمان بہ‌خوای تاك و تہنہا ہینا ﴿وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ﴾ وہ بی باوہرین بہو شتانہی کردبو ومانہ ہاوبہشی خوا ﴿۸۴﴾ ﴿فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ﴾ جا باوہر ہینانہ کہیان ہیچ سوودی نہ بوو بوویان ﴿لَمَّا زَاؤُوا بِأَسْئَاتِهِمْ﴾ لہ کاتیکدا سزای ئیمہیان دی ﴿سَدَّتْ اللَّهُ الَّتِي قَدْ خَلَّتْ فِي عِبَادَتِهِ﴾ باوو سوننہتی خوا ہہر وا بووہ پیشتر لہ گہل بہندہ کانی دا ﴿وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ﴾ وہ لہ ویدا بی باوہران زہرہر مہند بوون ﴿۸۵﴾

سوره‌تی ﴿فُضِّلَتْ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (ح، میم) ده‌خوینریته‌وه خوا زاناتره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) ش بکه
 ﴿١﴾ ﴿تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قورئان له‌لایه‌ن خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان‌ه‌وه نیردراوته‌ه خواره‌وه ﴿٢﴾
 ﴿كَيْتَبُ فُضِّلَتْ آيَاتُهُ﴾ په‌راویکه به‌لگه‌کانی پروون کراوته‌وه (لینک جیاکراوته‌وه) ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ قورئانیکه به‌زمانی عه‌ره‌بی بؤ‌گه‌لینک که‌شاره‌زان و ده‌زانن ﴿٣﴾ ﴿شِيرًا وَنَذِيرًا﴾ مژده‌ده‌رو
 ترسیته‌ره ﴿فَاعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ که‌چی زؤ‌ره‌بیان گوی‌ی پی‌ناده‌ن و بؤ‌یه (قورئان) نابیستن
 ﴿٤﴾ ﴿وَقَالُوا أَفُلَوْنَا فِي آيَاتِهِ﴾ ده‌لین دلّه‌کانمان له‌ناو چه‌ند په‌رده‌یه‌کدایه (تی‌ناگه‌ین) ﴿مِمَّا نَدْعُونَ إِلَيْهِ﴾
 له‌ئه‌وه‌ی توئیتمه‌ی بؤ‌بانگ ده‌که‌یت ﴿وَفِي آيَاتِنَا وَقُرْءَانِنَا﴾ وه‌له‌گویه‌کانماندا گران‌ی و که‌ری هه‌یه
 ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ﴾ وه‌له‌نیوان ئیمه‌و تو‌دا په‌رده‌یه‌ک هه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾ که‌واته تو‌کاری
 خو‌ت بکه‌ و بیگومان ئیمه‌یش کاری خو‌مان ده‌که‌ین ﴿٥﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ بلی: به‌راستی
 من مرو‌فیکم وه‌ک ئیوه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام (هه‌نده هه‌یه من) نیگام بؤ‌ده‌کرنت ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾
 که‌به‌راستی په‌رستراوی ئیوه خواجه‌کی تا‌ک و ته‌نیایه ﴿فَأَسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ﴾ که‌واته بارو‌وتان
 هه‌ر به‌ره‌و خوا بی‌ت (له‌په‌رسته‌ن کانتاندا) و داوای لی‌وردنی لی‌ بکه‌ن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ﴾
 وه‌سزاو له‌ناو‌چوون بؤ‌هاوبه‌ش دانه‌رانه ﴿٦﴾ ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌زه‌کات ناده‌ن و
 ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ باوه‌پیشیان به‌پو‌ژی دوای‌ی نی‌یه ﴿٧﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 به‌راستی ئه‌وانه‌ی باوه‌پیشان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ پاداشتی بی
 برانه‌وه‌یان بؤ‌هه‌یه ﴿٨﴾ ﴿قُلْ أَيُّكُمْ لَكَ كُفْرُونَ بِالَّذِي﴾ بلی: ناخو‌به‌راستی ئیوه باوه‌رتان به‌و‌زانه‌نی‌یه؟
 ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ که‌زه‌وی له‌دوو پو‌ژدا دروست کردووه ﴿وَجَعَلُوا لَهُ أندَادًا﴾ وه‌هاوبه‌شانی بؤ
 داده‌نین ﴿ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر ئه‌وه په‌روه‌ردگاری جیهانیان ﴿٩﴾ ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِيسًا مِنْ قَوْمِهَا﴾ وه
 له‌سه‌ر زه‌ویدا شاخی زوری داناوه ﴿وَيَسَّرَ فِيهَا﴾ وه‌فه‌ر و به‌ره‌که‌تی تی‌خستووه ﴿وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَانَهَا﴾
 وه‌بژیوی (هه‌موو گیاندارینکی) له‌زه‌ویدا دیاری کرد ﴿فِتْ أَرْبَعًا أَيَّامٍ﴾ له‌ماوه‌ی چوار پو‌ژدا ﴿سَوَاءً﴾
 لیس‌آیلین ﴿به‌یه‌کسانی بؤ‌گشت داواکه‌ران ﴿١٠﴾ ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ پاش دروستکردنی
 زه‌وی ئیراده‌ی دروستکردنی ناسمانی کرد که‌پیشتر دو‌که‌لینک بوو ﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ أَنتِ يَا﴾ نه‌مجا
 به‌ناسمان و به‌زه‌وی فه‌رموو: وه‌رن ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾ به‌وو‌یستی خو‌تان‌یان به‌نا‌چاری (بینه‌ژیر فه‌رمانم)
 ﴿قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ هه‌ر دوو‌کیان ووتیان به‌وو‌یستی خو‌مان هاتین ﴿١١﴾

﴿فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ نهوسا جهوت ناسمانی له دوو رۆژدا دروست کرد (که‌واته خوای گه‌وره زه‌وی و ناسمانه‌کانی به‌شش رۆژ دروستکرد) ﴿وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه‌هر ناسمانه‌ی فرمان (کار) ی خوای بۆ نارد ﴿وَرَبِّنَا السَّمَاءَ الَّتِي يُصَوِّغُ بِحَبِّهَا وَحِطَّاءُ﴾ وه‌ناسمانی دونیامان به‌ئه‌ستیره دره‌وشاوه‌کان رازانده‌وه، وپاریزراوه (له‌گویی گرتنی شه‌یتانه‌کان) ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه‌وه بریاری خوای زالی به‌ده‌سه‌لانه ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا﴾ جائه‌گه‌ر رپویان وه‌رگیرا ﴿فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً﴾ نه‌وه بلی به‌هه‌وره تریشقه‌یه‌ک (بروسکه‌یه‌ک) ده‌تانترسیتم ﴿مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه‌ک هه‌وره تریشقه‌ی (گه‌لی) عادو سه‌موود ﴿إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ﴾ کاتی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان هاتنه‌ لایان ﴿مِنَ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له‌به‌رده‌میان و له‌پشتیانوه (له‌هه‌موو لایه‌که‌وه) ﴿الَّتِي تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ (پنیان ووتن) که‌جگه له‌خوانه‌په‌رستن ﴿قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طِينًا﴾ ووتیان: نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارمان بیویستایه فریشته‌یه‌کی ده‌نارده‌ خواره‌وه (بومان) ﴿فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ بویه به‌راستی ئیمه به‌وه‌ی ئیوه‌ی پی نیراون باوه‌ر ناکه‌ین ﴿فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ نه‌مجا (گه‌لی) عاد به‌ناره‌وا خویمان به‌گه‌وره زانی له‌زه‌ویدا ﴿وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً﴾ وه‌ ووتیان: کی له‌ئیمه به‌هیز تره ﴿أَوْ أَوْتَرُوا﴾ ئایا نه‌یان زانی بوو ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ بیگومان نه‌و خوایه‌ی که‌ئه‌وانی دروست کردوه له‌ئه‌وان به‌هیز تره ﴿وَكَانُوا يُبْتَغُونَ الْيَمِينَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ وه‌ئه‌وان دانیان نه‌ده‌نا به‌به‌لگه‌کانی ئیمه‌دا وئینکاریان ده‌کرد ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ نه‌وسا ئیمه بایه‌کی زور به‌هیزی ساردمان بۆ ناردن ﴿فِي أَيَّامٍ مَّحْسُورَاتٍ﴾ له‌رۆژانیکه‌ی به‌رده‌وام (وشوم) دا ﴿لِنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی سزای نابرو به‌ریان پی بچه‌ژین ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له‌ژیانی دونیادا ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَحْزَنٌ﴾ بیگومان سزای پاشه‌رۆژیان نابرو به‌ر (ورپسواکه‌ر) تره ﴿وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه‌ئه‌وان یارمه‌تی نادرین ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه‌ (هوزی) سه‌موودمان رینموونی کرد ﴿فَأَسْتَجَبُوا لِعَمَلِهِمْ عَلَى الْهَدَىٰ﴾ به‌لام نه‌وان زیاتر چه‌زیان له‌کویری وگومرایی کرد تا‌شاره‌زایی و رینموونی ﴿فَأَخَذَتْهُمْ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ﴾ جا بویه هه‌وره بروسکه‌ی سزای رپسواکه‌ر لینی دان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به‌هوی نه‌و (خراپانه‌وه) که‌ده‌یانکرد ﴿وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ وه‌ئه‌و که‌سانه‌شمان رزگار کرد که‌باوه‌ردارو پاریزکار وله‌خواترس بوون ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ﴾ وه‌رۆژیک هه‌موو دوزمنانی خوا به‌ره‌و ناگری دۆزه‌خ کۆده‌کرینه‌وه ﴿فَهُمْ يُرْعَوُونَ﴾ جائه‌وان (له‌پیش که‌وتن و دواکه‌وتن) به‌رگری ده‌کرین (تا هه‌موو پیکه‌وه به‌رپز برۆن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ﴾ تا کاتی ده‌گه‌نه‌لای ناگری دۆزه‌خ ﴿شَهِدَ عَلَيْهِمْ﴾ شایه‌تی ده‌دات له‌دزیان ﴿سَمِعْتُمْ وَأَبْصَرْتُمْ وَجَلَدْتُمْ﴾ گوی و چاو و پیستی له‌شیان ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ کردویانه (له‌دونیادا) ﴿

﴿وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ﴾ وه به پیسته کانیاں ده لئین: ﴿لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا﴾ بوچی شایه تیبیتان دا له دژمان
 ﴿قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي﴾ ده لئین: نه و خواجه ئیمه‌ی هیناوه ته زمان ﴿أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ که هه موو شتیکی
 هیناوه ته زمان (وقسه کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه ر نه ویش یه که م جار ئیوه‌ی دروست کردوه
 ﴿وَأَلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وه هه ر بؤلای نه ویش ده گه ر یترنه وه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَوُونَ﴾ وه ئیوه خوتان
 نه ده شارده وه (نه ده پاراست له گوناوه) ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له شایه تی دانی گوی
 و چاو و پیستی له شتان له دژتان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به لکو و ا گومانتان ده برد ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 که خوا نازانی به زوریک له و کارانه‌ی که ده بکه ن ﴿وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ﴾ ئا نه وه گومانتان
 بوو که ده تان برد به په روه رد گارتان ﴿أَزْدَنْكُمْ﴾ ئیوه‌ی هه لدیرا (له ناوی بردن) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 و چوونه ریزی زیانباران و خه سار و مه ندانه وه ﴿فَإِنْ يَصْبِرُوا﴾ نه مجا نه گه ر ئارام بگرن ﴿فَالْتَأْتُمُونِي
 لَهْمُ﴾ نه وانه ناگر شوینی مانه وه یانه ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِبُوا﴾ وه نه گه ر داوای لیسوردن و رازی بوونی خوا
 بکه ن ﴿فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَبِرِينَ﴾ نه وه خوا هه ر گیز رازی نابی (خوش نابی لیان) ﴿وَقِيضَتِ لَهُمْ قُرُوءَهُمْ﴾
 وه چه ند دوست (و هاوده م) مان له دونیا بو دانان ﴿فَرِيضَتُكُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ که خراپه کردنی
 دونیاو (بی بروایی) رۆزی دواپی بو رازاندنه وه ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ وه به لئینی (سزادانیاں) به سه ردا درا
 ﴿فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له (ریزی) نه و گه لانه‌ی رابوردن پیش نه مان ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که
 و ئاده می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ به راستی زه ره مه ند بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ وه
 بی باوه ران (به یه کتربان) ده ووت گوی مه گرن بو نه م قورئانه ﴿وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَقْبَلُونَ﴾ وه قسه‌ی
 پروپوچی تیکه ل بکه ن به لکو سه ر که ون (به سه ریدا) ﴿فَلَنْذِيْقَتِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویند به خوا
 بینگومان نه وانه‌ی بیباوه ر بوون پیمان ده چیژین ﴿عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سزایه کی سه خت ﴿وَلَنْجَزِيْنَهُمْ أَشْوَابًا﴾
 یعمَلُونَ و توله یان لی ده سه نین (به توله‌ی) خراپترینی تاوانی که ده بیان کرد ﴿ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ
 النَّارُ﴾ نه وه‌ی (باسکرا) سزای دوزمنانی خواجه که ناگری دوزه خه ﴿لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ﴾ مالی هه میشه‌ی
 نه وان له و ناگره دایه ﴿جَزَاءً يَمْكُرُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ نه و سزایه (ده درین) چونکه دانیاں نه ده نا
 به نیشانه کانی ئیمه دا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه‌ی بی باوه رن ده لئین ﴿رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أُضْلَلْنَا﴾
 نه‌ی په روه ردگارمان نه و دوانه مان نیشان بدن که گو مریان کر دین ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که
 و ئاده می ﴿مَجْعَلُهُمَاتَّتٍ أَقْدَامًا﴾ تا بیانخه ینه ژیر پیمان ﴿لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ﴾ تاله ژیری ژیره وه‌ی
 دوزه خ بن ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ووتیان خوا بهره‌ردگارمانه و ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾ له‌پاشان رینک و راست (له‌سه‌ر نایین) بهره‌ده‌وام بوون ﴿تَنْزِيلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ﴾ فریشته‌کان بؤل بؤل دینه لایان (کاتی مردن یان زیندوو بوونه‌وه) ﴿الْأَخْفَاؤُا وَلَا تَحْزَنُوا﴾ (پیشان ده‌لین) که‌مه‌ترسن و خه‌ف‌ت مه‌خون ﴿وَأَبشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ وه‌ مرژده بی لیتان نه‌و به‌ه‌شته‌ی که‌به‌لیتتان پی‌ درابوو ﴿مَنْ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ نیمه‌له‌ژیانی دنیا و له‌رؤژی دواییدا پشتیوانی ئیوه‌ین ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ﴾ وه‌ له‌و (به‌ه‌شته‌دا) هرچی‌ه‌زی لی بکن بؤتان ناماده‌یه ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ وه‌ هرچی‌ داوا بکن له‌ویندا له‌خز مه‌تتاندایه ﴿نَزَلَ مِنْ عَفْوِ رَبِّهِمْ﴾ ریزلیتتان و میوانداریه له‌لایه‌ن خوی لیبورده‌ی میهره‌بانه‌وه ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ کی ووته‌ی چاکتر و به‌جیتره له‌و که‌سه‌ی (خه‌لک) بؤلای خوا بانگ ده‌کات ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌ کاری چاکه‌ ده‌کات و ده‌لی بیگومان من له‌کومه‌لی گه‌ردن که‌چ و موسلمانانم ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾ چاکه و خراپه‌ چون به‌ک نین ﴿أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به‌چاکترین شیوه وه‌لامی (خراپه) بده‌روهه ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾ نه‌وسا که‌سینک که له‌نیوان تو و نه‌ودا دورمنایه‌تی هه‌یه ﴿كَأَنَّهُ وَرَىٰ حِمِيرٍ﴾ وه‌ک دوستیکی دل‌سوز و گیانی به‌گیانی لی دیت (نه‌مه‌ش ده‌ره‌نجامی ره‌وشتی به‌رز و کار و کرده‌وه‌ی جوانه) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ به‌م ناسته ناگات که‌سانینک نه‌بیت که‌خورداده‌گرن و به‌نارامن ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه‌ پنی ناگات مه‌گه‌ر که‌سینک خاوه‌نی به‌شی هه‌ره‌گه‌وره‌بیت (له‌پاداشت) ﴿وَمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ﴾ وه‌ نه‌گه‌ر له‌شه‌یتانه‌وه‌تووشی خه‌ته‌ره‌و خه‌یالی نادرست بوویت ﴿فَأَسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ نه‌وه‌ په‌نا بگره به‌خوا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ چونکه به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری زانیه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوایه‌شه‌وو رور و خور و مانگ ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ سوژده مه‌به‌ن نه‌بو خور و نه‌بو مانگ ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ به‌لکو سوژده به‌رن بو نه‌و خوایه‌ی نه‌وانی به‌دی هیناوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ته‌نها نه‌و ده‌په‌رستن ﴿فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا﴾ جا نه‌گه‌ر خویان به‌گه‌وره‌زانی (من په‌رستن) ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ده‌ی نه‌وانه‌ی لای بهره‌ردگارتن (فریشته‌کان) ﴿يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْخَمُونَ﴾ به‌شه‌و و به‌رور عیباده‌تی نه‌و ده‌که‌ن و ماندو وه‌ره‌س نابن ﴿۲۸﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَأْتِي الْأَرْضَ حَاشِعَةً﴾ له نیشانه کانی (دهسه لاتی) خوايه که زهوی ده بینی ووشک و ماته
 ﴿فَإِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ﴾ که چی کاتیک بارانمان باراند به سهریدا ﴿أَهْرَزَّتْ وَرَبَّتْ﴾ (به پرواندنی پروهک)
 ده که ویتنه جولوه ده بوژیتته وه (به رز ده بیته وه) ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا الْمُخْيِ الْمَوْتِ﴾ بیگومان نه وهی (زهوی
 ووشک) ده بوژیتته وه زیندوو که ره وهی مردوو که کانشه ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی نه و (خوا) به سهر
 هموو شتیکدا به توانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُدْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بیگومان نه وانهی له نایه ته کانی ئیمه لاده دن
 ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ له ئیمه شاراهه نین ﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَبِيرٌ﴾ دهی نایا که سئی ده خریته ناو ناگره وه چاکتره
 ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ یان نه و که سهی له پروژی قیامت دا بی ترس دیت ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ هر چیتان
 وویست (حه زتان لی کرد) بیکن ﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا به وهی ده یکن بینایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به راستی نه وانهی که قورئانیاں بو هات و باوه پریان پی نه هینا (سزایان ده دهین)
 ﴿وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ﴾ که به راستی کتیبکی زور به رزو جینگه ی ریزه ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ﴾ به تال و ناراستی روی
 تی ناکات ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ نه له ئیستا و نه له دووا پروژدا (نه به لی که مکردن نه به لی زیاد کردن)
 ﴿نَزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ چونکه نیر در او ته خواروه له لایهن (خوای) کاردروستی ستایش کراوه وه ﴿وَ
 مَا يُقَالُ لَكَ﴾ هیچ شتیک به تو ناوتریت ﴿إِلَّا مَا قَدَقِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ مه گهر نه وهی به پیغه مبه رانی
 به رله تو و تراوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ﴾ به راستی په روه ردگارت خاوه ن لیبوردنه (بو ئیمانداران)
 ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ وه خاوه ن توله ی سه خته (بو بی باوه پریان) ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا﴾ نه گهر نه م
 قورئانه مان به زمانیکی تر جگه له عهره بی بناردایه ﴿لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ﴾ بی باوه پریان ده یان ووت بو چی
 نایه ته کانی به پرونی شینه کراونه ته وه ﴿أَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ﴾ (چون ده بی) قورئانی عه جه می و پیغه مبه ری
 عهره بی ﴿قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً﴾ (نه ی موحه ممه د) ﴿بَلَى: قورئان بو که سانی باوه پریان پی هینا وه
 رنیشانده رو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْءَانٌ﴾ وه نه وانهی باوه ری پی نایهن له گویناندا گرانی و
 که ری هدی (له بیستنی حق) ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ هه روه ها له ناست نه و
 قورئانه دا کویرن، نه وانه له شوینیکی زور دوره وه بانگ ده کرین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند
 به خوا به راستی ته وراتمان دا به مووسا ﴿فَاخْتَلَفَ فِيهِ﴾ به لام جیاوازی تیدا کرا (له لایهن جووله که کانه وه)
 ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه نه گهر پیشتر بریار نه درایه له لایهن په روه ردگارت وه (که سزایان
 دوا بخریت) ﴿لَفُضِنَ بَيْنَهُمْ﴾ له نیوانیاندا دادوه ری ده کرا (به سزا دانیاں له دونیا) ﴿وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكِّ مَنَّهُ
 مُرِيبٍ﴾ وه به راستی نه وان له دوو دلی و به دگومانی دان ده باره ی قورئان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ﴾ هه ر که سئی کاری چاکه بکات (قازانجه که ی) بو خویه تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ هه ر که سیش
 خراپه بکات (زیانه که ی) بو خویه تی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ وه په روه ردگارت سته م له به نده کانی

﴿إِنِّي بُرِّدُ عَلَى السَّاعَةِ﴾ زانینی روژی دوایی ته‌نیابؤ لای خواده‌گه‌رینریته‌وه ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا﴾
وه‌هر به‌روبوومیک که‌له پیست و قه‌باغه‌که‌ی دیته‌ده‌روهه ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى﴾ و‌هر مینه‌یه‌که‌ئاوس
ده‌بی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سکه‌که‌ی) داده‌نیت ﴿إِلَّا يَعْلَمُهُ﴾ ئه‌وه (خوا) ئاگای لی‌یه ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾
وه‌روژی خوا (هاوبه‌ش پیدا‌که‌ران) بانگ‌ده‌کات ﴿أَيْنَ شُرَكَاءِي﴾ هاوبه‌شاننی (که‌داتان نابوو
بق) من‌له‌کوین ﴿قَالُوا أَذُنُكَ﴾ ده‌لین پیمان‌راگه‌یاندی ﴿مَا مَنَّا مِنْ شَهِيدٍ﴾ که‌س له‌ئیمه‌شایه‌ت‌نین
(توهاوبه‌شت‌ه‌بی) ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه‌وون بوولیان ﴿مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه‌وانه‌ی پیستر
ده‌یانپه‌رستن ﴿وَوَطَّأُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ﴾ وه‌زانیان که‌هیچ‌په‌نایه‌کیان‌نی‌یه ﴿لَا يَسْمَعُوا الْإِنْسَانَ﴾
ئاده‌می ماندونابنی ﴿مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ﴾ له‌داواکردنی‌خیرو‌خوشی ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر ناخوشی
یه‌که‌دوو‌چاری‌بیی ﴿فَيَقُوسُ قُوْطُ﴾ ئه‌وه‌بی‌هیوا و نائومید‌ده‌بی ﴿وَلَيْنَ أَذْقَنَّهُ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر پیمان
به‌خشی ﴿رَحْمَةً مِّنَّا﴾ میهره‌بانی‌یه‌که‌له‌لایه‌ن‌خومانه‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّهُ﴾ له‌پاش‌زیانیک‌لی
که‌وتووه ﴿لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي﴾ ده‌لیت: ئه‌مه‌هی‌خومه ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ وه‌گومان‌نابهم‌روژی
دوایی‌به‌رپا‌بیست ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾ وه‌ئه‌گه‌ر‌گه‌ریندرامه‌وه‌بؤ‌لای‌په‌روه‌ردگارم (زیندوو‌بونه‌وه
ه‌ه‌بوو) ﴿إِن لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْبَى﴾ بینگومان‌لای‌خوا (پاداشتی) زور‌چاکم‌ه‌یه ﴿فَلَنُتَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
جا‌سویند‌به‌خوا‌ه‌ه‌وال‌ده‌ه‌ین‌به‌وانه‌ی‌بی‌باوه‌ر‌بوون ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌وه‌ی‌کردوو‌یانه (له‌دونیا)
﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ﴾ وه‌سویند‌به‌خودا‌پیمان‌ده‌چه‌ژین ﴿مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزایه‌کی‌به‌هینز و به‌تین ﴿وَلَمَّا
وَأَذَانًا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه‌کاتی‌چاکه و خوشیمان‌رشت‌به‌سه‌ر‌ئاده‌می‌دا ﴿أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾ روو
وه‌رده‌گیرئ و به‌خوبه‌زل‌زانینه‌وه‌دوور‌ده‌که‌ویته‌وه ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ به‌لام‌کاتی‌ناخوشی‌تووش
بیست ﴿فَدُودُ دُعَاءِ عَرِيضٍ﴾ ئه‌وه‌نزاو‌هاواری‌زور‌ده‌کات ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی‌پیم‌بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ﴾ ئه‌گه‌ر (قورئان) له‌لایه‌ن‌خواوه‌بوو ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾ پاشان‌ئیه‌وش‌باوه‌رتان‌پئی‌نه‌کرد
﴿مَنْ أَضَلُّ﴾ کی‌گومراتره ﴿مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾ له‌وه‌که‌سه‌ی‌که‌له‌دزایه‌تی‌یه‌کی‌دوور‌له‌پراستیدا
بیست ﴿سَأُرِيهِمْ آيَاتِنَا﴾ له‌مه‌ودوا‌به‌لگه‌کانی‌خومانیان‌نیشان‌ده‌ه‌ین ﴿فِي الْأَفَاقِ﴾ له‌ئاسوی
دونیا (له‌بوونه‌وه‌ردا) ﴿وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه‌له‌خودی‌خویاندا ﴿حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَ لَهُمْ﴾ ه‌تا‌بؤ‌یان‌روون
بیته‌وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بینگومان‌ئهم (قورئانه) راسته ﴿أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ﴾ ئایا‌په‌روه‌ردگارت‌به‌س‌نییه
﴿أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ که‌به‌پراستی‌ئاگاداره‌به‌سه‌ر‌ه‌موو‌شتینکدا ﴿إِلَّا إِلَهُهُمْ فِي مِرْيَةٍ﴾
ئاگاداربه‌پراستی‌ئه‌وانه‌له‌دوو‌دلیدان ﴿مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ﴾ له‌دیدار و گه‌شتن‌به‌په‌روه‌ردگاریان
﴿إِلَّا أَنَّهُ يَكُلُّ شَيْءٍ مَّحِيطٌ﴾ ئاگاداربه‌پراستی (زانست و زانیاری) خوا‌ده‌وری‌ه‌موو‌شتینکی

سوره‌تی ﴿الشُّورَى﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حامیم) ده‌خوینریت‌ه‌وه ﴿عَسَقَ﴾ به (ع‌سین، سین، قاف) ده‌خوینریت‌ه‌وه خوا
 زانتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاترو واتاکه‌شیان سه‌رنجی سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده ﴿
 كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ﴾ ئا به‌و جوّره خودانینگاده‌کات بۆ تو ﴿وَالَّذِينَ مِنَ قَبْلِكَ﴾ وه بۆ ئه‌و (پیتغه‌مبه‌رانه‌ی)
 پیش توئش ﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوی زالی بالاده‌ستی کاردروسته ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
 بۆ خویبه ههرچی له ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه ههرچی له زه‌وی دایه ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
 وه ئه‌و (خوا) بلند و گه‌وره‌یه ﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَّقَطْنَ﴾ نزیکه ئاسمانه‌کان پارچه‌پارچه‌بین
 ﴿مِنْ قَوْعِنَ﴾ له سه‌رویانه‌وه ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ وه فریشته‌کان به‌پاکی یادو سوپاسی
 په‌روه‌دگاریان ده‌کهن ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ﴾ وه داوای لیبوردن ده‌کهن ﴿لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ بۆ ئه‌وانه‌ی
 له‌زه‌ویدان ﴿الْإِنِّ اللَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ئا‌گاداربن که بیگومان ته‌نها خوا لیبوردی میهره‌بانه
 ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه ئه‌وانه‌ی جگه له‌خوا دوستانینکیان بۆ خویان هه‌لبزاردوه
 ﴿اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ﴾ خوا ئا‌گادار و چاودیره به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ وه تو (ئه‌ی موحه‌ممه‌د
 ﷺ) پاریزه‌ر و چاودیر نیت به‌سه‌ریانه‌وه ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ههر وه‌ها نینگامان کردوه بۆت
 ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ قورئانیک (به‌زمانی) عه‌ره‌سی ﴿لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی مه‌که‌که
 و که‌سانی ده‌ورو به‌ریی بترسینی ﴿وَنُنذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ﴾ وه (خه‌لک) بترسینی له‌پروژیی کو‌کردنه‌وه
 ﴿لَارَبِّ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدا نیه ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ﴾ کومه‌لنیک له به‌هه‌شتدان ﴿وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ وه
 کومه‌لنیک له ناگریی بلنسه‌داردان ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه ئه‌گه‌ر خوا بیویستایه ﴿لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده‌یکردن
 به‌یه‌که نه‌ته‌وه (باوه‌ر داریان بی باوه‌ر) ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنَ إِبْرَاهِيمَ فِي رَحْمَتِهِ﴾ به‌لام ههر که‌سینکی بویت ده‌یخاته‌ناو
 میهره‌بانی خویبه‌وه ﴿وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَرَىٰ وَلَا نَصِيرٍ﴾ سته‌مکاره‌کانیش هیچ دوست و یارمه‌تی ده‌رینکیان
 نی‌یه ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ئایا ئه‌وان جگه له‌خوا پشتیوان و دوستانینکیان بۆ خویان هه‌لبزاردوه؟
 ﴿فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ ههر خوا پشتیوان و دوسته ﴿وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتِ﴾ وه ته‌نها ئه‌و مردووان زیندوو ده‌کاته‌وه
 ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ئه‌و به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتینکدا ﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 وه ههر شتینک که تیدا جی‌اواز بوون ﴿فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ ئه‌وه بریاره‌که‌ی بۆ لای خوا ده‌گه‌ریت‌ه‌وه
 ﴿ذَلِكَ أَلْفُ اللَّهِ رَبِّي﴾ ئه‌و خویبه په‌روه‌دگاریی منه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نها پشتم به‌و به‌ستوه ﴿وَالَيْهِ
 أُئْتِبُ﴾ وه ههر بۆ لای ئه‌ویش ده‌گه‌ریمه‌وه ﴿

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خو) به‌دیهینه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌ویی به ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بوی به‌دی هیناون هاوسهران له‌خودی خوتان ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ هه‌روه‌ها له‌نازه‌لیشدا جووتی
 (دروستکردوه) ﴿يَذَرُوكُمْ فِيهَا﴾ له‌جووت بووندا ژماره‌تان زور ده‌کات ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هه‌یج
 شتیک به‌ویته‌ی خوانی به (نه‌له‌زات و نه‌له‌سیفات و نه‌له‌کرداریدا) ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وه‌ئه‌وه
 بیسه‌ری بینایه ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر بۆ‌ئه‌وه (کلله‌کانی) ده‌سه‌لاتداری بی ناسمانه‌کان
 وزه‌وی ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رزق و رۆزی فراوان ده‌کات و ده‌یگریته‌وه له‌هه‌ر که‌سی که
 بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوانا‌گاداره به‌هه‌موو شتیک ﴿سَرَّعَ لَكُمْ مِنَ الَّذِينَ﴾ نه‌و
 نایینه‌ی بۆ‌داناوون ﴿مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا﴾ که‌فه‌رمانی داوه به‌نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نه‌وه‌ش
 نیگامان کردوه بۆ‌تو و ﴿وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ نه‌وه‌ش که‌فه‌رمانمان داوه به‌ئیراهیم
 وموسا و عیسا ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ که‌له‌سه‌ر نه‌و نایینه‌بن به‌رئیک و راستی و جیاوازی تیدا
 مه‌که‌ن ﴿كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ﴾ زور قورس و گرانه به‌لای هاوبه‌ش دانه‌رانه‌وه ﴿مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ نه‌وه‌ی
 ئه‌وانی بۆ‌بانگ ده‌که‌یت ﴿اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا هه‌ر که‌سی بویت هه‌لی ده‌بژیری بۆ (موسلمان
 بوون) لای خوی ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ﴾ وه‌رینمونی که‌سئیک ده‌کات بۆ‌لای خوی بگه‌رپته‌وه ﴿وَمَا تَقْرَفُوا﴾
 وه‌جیاواز نه‌بوون ﴿إِلَّا مَن بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش نه‌وه‌ی که‌زانست و زانیاریان
 بۆ‌هات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ به‌هوی دژایه‌تی و حه‌سوودی نیوانیانه‌وه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌ئه‌گه‌ر
 فه‌رمانئیک پیشتر له‌په‌روه‌ردگارته‌وه ده‌ر نه‌چوايه ﴿إِلَّا أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده‌بی بژین)
 ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ نه‌وه‌ه‌ر یار له‌نیوانیاندا ده‌کرا (به‌سزادانیان) ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه‌
 به‌راستی نه‌وانه‌ی له‌دوای نه‌وان نامه‌یان پی‌درا ﴿لَقِيَ شَكَّ مِنْهُ مُرِيبٌ﴾ له‌گومان و دوو دلیدا بوون
 لئی ﴿فَلِذَلِكَ فَادَعُ﴾ که‌واته تو بۆ‌ئه‌وه بانگه‌واز بکه و ﴿وَأَسْتَفْتَكُمَا أَمْرًا﴾ راست و ر‌اوه‌ستاوبه
 له‌سه‌ر نایینه‌که‌ت به‌و جو‌ره‌ی فه‌رمانت پئیکراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وه‌شوین ناره‌زووه‌کانی
 نه‌وان مه‌که‌وه ﴿وَقُلْ ءَامَنْتُ﴾ وه‌بلی باوه‌رم هیناوه ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ﴾ به‌هه‌رنامه‌یه‌ک
 که‌خوا ناردویه‌تیه خواره‌وه ﴿وَأَمْرًا لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ﴾ وه‌فه‌رمانم پی‌دراوه که‌داد په‌روه‌رسم له
 نیوانتاندا ﴿اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ خوا په‌روه‌ردگاری ئیمه و ئیوه‌شه ﴿لَنَا أَعْمَلْنَا﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی
 خومان بۆ‌خومانه و ﴿وَلَكُمْ أَعْمَلَكُمْ﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی ئیوه‌ش بۆ‌خوتانه ﴿لَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌ماوه له‌نیوان ئیمه و ئیوه‌دا (باس نه‌کرا بی) ﴿اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾ خوا (له‌رۆزی دوایی دا)
 کومان ده‌کاته‌وه ﴿وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆ‌لای ئه‌وه ﴿۱۵﴾

﴿وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ﴾ ئەوانە ی دەمە دەمی دە کەن لە بارە ی خواوہ ﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ﴾ لە دوای ئەوہ ی (خەلکی بانگەوازی) ئەویان وە لām دایەوہ و (موسلمان بوون) ﴿حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بەلگە کانیان پوچ و بەتالە لای پەروەردگاریان ﴿وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ﴾ وە خەشەم و رقی خویان لەسەرہ ﴿وَأَلْهَمَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ وە سزای زۆر سەختیان بۆ ھە یە ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ئەو زاتە یە کە ئەم قورٹانە ی بەراستی ناردووہ تە خواوہ وە ﴿وَالْمِيزَانَ﴾ وە تەرازووی ناردووہ (بۆ جیاکردنەوہ ی حەق و بەتال) ﴿وَمَا يَذْرُوكُ﴾ وە تۆ چوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ لەوانە یە ھاتنی رۆژی دوایی زۆر نزیک بیت ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ ئەوانە ی باوہ پریان پنی نیە بەلە ی ھاتنی دە کەن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ بە لām ئەوانە ی باوہ پریان پنی ھە یە دە ترسن لینی ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ وە دە زانن رۆژی دوایی راستە ﴿أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ﴾ بیدار بن بەراستی ئەوانە ی کە گومانیان ھە یە لە رۆژی دوایی ﴿لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ ئەوہ بەراستی لە گو مپرایە کی زۆر دوور لەراستی دان ﴿اللَّهُ لَطِيفٌ بَعِيدٌ﴾ خوا دلسۆزە بە بەندە کانی ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ ھەر کە سی بویت رزق و رۆزی دەدات ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ وە ھەر ئەو بە ھیزو بالادە سەت ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ ھەر کە س بەر ھە می دوا رۆژی بویت ﴿نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ ئیمە بەر ھە مە کە ی بۆ زیاد دە کە ین ﴿وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ وە ھەر کە سێک بەر ھە می دونیای بویت ﴿تُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ ھە ندی لە دونیای پنی دە دە ین ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ بە لām لە رۆژی دوایی دا ھیچ بە شێکی نی یە ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ناخو ئەو (بیتاوەرانی) ھاو بە شانیکیان ھە یە ﴿شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ﴾ ئاینیکیان بۆ داناوون ﴿مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ﴾ کە خوا پینگە ی پنی نە داوہ ﴿وَتَوَلَّوْا كَلِمَةَ الْفُضْلِ﴾ وە ئە گەر بریاری یە کجاری دەرنە چوا یە ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ لە نیوانیان دا بریار دە درا (بە لە ناو بردنیان) ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە بەراستی بۆ ستم کاران سزای سەختی نازار دەر ھە یە ﴿تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾ تۆ ستە مکاران دە بینی زۆر دە ترسن لە تاو ئەوہ ی کردویانہ ﴿وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ بینگو مان ئەو سزایە ھەر دوو چاریان دە بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە ئەوانە ی باوہ پریان ھیناوە و چاکە کانیان کردووہ ﴿فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ﴾ لە ناو باخ و باخاتی بە ھە شتدان ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لە لایەن پەروەردگاریانە وە ھەر چییان بویت بۆیان نامادە یە ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ئەو ھە یە چاکە و بەخششی زۆر گەورە ﴿۱۱﴾

﴿ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ﴾ ئەو (به‌خششه) ئەو‌یه که خوا‌موزده دەدات به به‌نده‌کانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەوان‌هی که باو‌ه‌ریان هیناو‌ه و چاکه‌کانیان کردو‌ه ﴿قُلْ لَا اسْتَكْبَرُ عَلَيَّ أَجْرًا﴾ (ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی داوای هیچ پادا‌شتیکتان لی‌ناکه‌م له‌سه‌ری ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى﴾ مه‌گه‌ر خو‌شویستنی خزمایه‌تی ﴿وَمَنْ يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا﴾ هه‌ر که‌س هه‌ر چاکه‌یه‌ک بکات چاکه‌ی بو‌زیاد ده‌که‌ین (به‌چهند به‌رانبه‌ر) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی خوا‌لی بو‌رده‌ی سو‌پاس‌گوزاره ﴿قَالَ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ یان ئەو (بی‌باو‌ه‌رانه) ده‌لین پیغه‌مبه‌ر درۆی به‌ده‌م خوا‌هه‌لبه‌ستوو‌ه ﴿فَإِنْ يَشَاءِ اللَّهُ﴾ خو‌ئه‌گه‌ر خوا‌بیه‌ویت ﴿يَخْتَرُ عَلَى قَلْبِكَ﴾ مو‌رده‌نی به‌سه‌ر دل‌ت دا ﴿وَيَمَحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ﴾ وه‌خوا به‌تال له‌ناو‌ده‌بات ﴿وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ﴾ وه‌به‌ووته‌کانی (قورئان) راستی جیگه‌ر ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِمُ بَدَاتِ الْأُصْدُورِ﴾ به‌راستی خوا‌زانایه به‌وه‌ی له‌ناو‌دلاندایه ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ وه‌ئه وخوا زاتیکه ته‌وبه له‌به‌نده‌کانی وه‌رده‌گریت ﴿وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ﴾ وه‌له‌کرده‌وه خراپه‌کان چاو‌پوشی ده‌کات ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ وه‌ده‌زان‌ی به‌هه‌رچی که‌ئیسوه ده‌یکه‌ن ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئەوان‌هی باو‌ه‌ریان هیناو‌ه و چاکه‌کانیان کردو‌ه (داوایان) وه‌رده‌گریت ﴿وَيَزِيدُ مِمَّنْ قَضَاهُ﴾ وه‌له‌به‌هه‌رو به‌خششی خو‌یی زیاتریان ده‌داتی ﴿وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ به‌لام بی‌باو‌ه‌ران سزای سه‌ختیان بو‌هه‌یه ﴿وَلَوْ سَظَّ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ﴾ خو‌ئه‌گه‌ر خوا‌ر‌زق و زو‌ری فراوان بکر‌دایه بو‌به‌نده‌کانی ﴿لَبَغَوْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا‌سته‌میان ده‌کرد و سه‌رکه‌ش ده‌بوون ﴿وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ﴾ به‌لام (خوا) ر‌زق و ر‌و‌زی به‌و‌ئندازه‌ده‌نیر‌يته‌خوار‌ه‌وه که‌خوی بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ئاگا و بینایه به‌به‌نده‌کانی ﴿وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ﴾ وه‌خوا‌ئه‌وزاته‌یه که‌باران ده‌بارین‌ی ﴿مِنْ بَعْدِ مَا قَطَرُوا﴾ له‌پاش ئەوه‌ی که‌خه‌لکی بی‌ئومید بوون ﴿وَيُنشِرُ رَحْمَتَهُ﴾ وه‌(بارانی) په‌حمه‌تی خو‌ی بلا‌وده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ﴾ وه‌هه‌ر‌ئه و پشتیوان و سو‌پاس‌کرا‌وه ﴿وَمِن آيَاتِهِ﴾ وه‌له‌به‌لگه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) خوا‌یه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ دروست‌کردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ وه‌وه‌ی بلا‌وی کرده‌ته‌وه له‌گیانله‌به‌ران له‌هه‌ر دوو‌کیاندا ﴿وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا‌هه‌ر کاتیک بیه‌ویت به‌توانایه به‌سه‌ر کۆ‌کردنه‌وه‌یاندا ﴿وَمَا أَصْبَرْتُمْ مَصِيبَةً﴾ وه‌هه‌ر ناخوشی به‌کتان تو‌وش بو‌وب‌ی ﴿فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ﴾ ئەوه‌به‌هو‌یی کرده‌وه‌یی (خراپی) خو‌تانه‌وه‌یه ﴿وَيَعْفُو عَنِ كَثِيرٍ﴾ وه‌له‌زور‌نیک‌ش چاو‌پوشی کردو‌ه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ئیسوه ناتوانن له‌زه‌ویدا‌قوتاربن ﴿وَمَا الْكُفْرَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه‌نیتانه بینجگه له‌خوا ﴿مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ پشتیوان و یارمه‌تی ده‌ریک ﴿۳۱﴾

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ و ه له به لگه کانی (دهسه لاتی) خوابه که شتیانیک وه ک شاخه کان له
 ده ریادا ده رُون ﴿۳۳﴾ ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ﴾ نه گهر خوابیه وی (با = ههوا) راده گریت ﴿فَيَطَّلِنَنَّ رَوَاكِدَ عَالِي ظَهْرِهِ﴾
 ئیتر که شتیه کان به سهر پشتی ده ریاکه وه ده وهستن ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به راستی نه وهی (که باس
 کرا) چه ندین به لگه و نیشانه هیهه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بؤ هه موو ئارام گریکی سو پاسگوزار ﴿۳۴﴾
 ﴿أَوْ يُوقَهُنَّ يَمَّا كَسَبُوا﴾ یان به هوی کیده وه کانیانه وه نو قیمان ده کات ﴿وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ﴾ له زور نیکیش
 (له گونا هیان) چا و بوشی ده کات ﴿۳۵﴾ ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُخَدِّلُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ نه وانیه که ده مه قالی ده که ن
 ده باره ی به لگه کانی ئیمه ده زانن ﴿مَا لَهُمْ مِنْ فِجْصٍ﴾ هیچ به نایه کیان نیسه ﴿۳۶﴾ ﴿فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾
 جا هه رشتیکتان پی به خشر اوه ﴿فَتَتَعَ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا﴾ نه وه ته نه نا خوشی ژبانی نه م دونیایه ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ
 وَأَبْقَى﴾ وه نه وهی لای خوابه چاکتر و به رده و امتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بؤ نه وانیه با وه ریان هینا وه ﴿وَعَلَى
 رِجْمِهِمْ يَقُولُونَ﴾ وه ته نه نا پشت به په روه رد گاریان ده بهستن ﴿۳۷﴾ ﴿وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ﴾ وه
 نه وانیه له گونا هه گه وره کان و خرا به زور ناشیرینه کان دور ده که ونه وه ﴿وَإِذَا مَا غَضِبُوا﴾ وه کاتی
 رق و قینیان هه لسیت ﴿هُمْ يَغْفِرُونَ﴾ نه وان لی ده بوورن ﴿۳۸﴾ ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ وه نه وانیه که
 گو یزایه لی په روه رد گاریان کرد وهه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نویزه کانیان به چاکسی نه نجام داوه ﴿وَأَمَرُوا شُرَكَاءَ
 بَيْنَهُمْ﴾ وه کار و بار بی نیوانیان به پرس و مه شور ته ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ وه له ور و زوی به ی پیمان داوون
 ده بیه خشن ﴿۳۹﴾ ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ﴾ وه نه وانیه کاتی ده ست در یژبان لی ده گریت ﴿هُمْ يَتَصَرَّفُونَ﴾
 توله ی خویان ده ستین (و سهر داناخن) ﴿۴۰﴾ ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا﴾ وه توله ی هه ر خرا به یه ک
 خرا به یه که به وینه ی خوی ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ جا هه ر که سی بیوری و ناشتی بکات ﴿فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
 نه وه پاداشتی نه و له لای خوابه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی خوا سته مکارانی خوش ناوی ﴿۴۱﴾
 ﴿وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ﴾ وه هه ر که س توله به سه نی له پاش نه وهی سته می لیکرا وه ﴿فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾
 نا نه وانیه هیچ تاوان و گونا هیکیان له سهر نیه ﴿۴۲﴾ ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾ تاوان و گونا هه ر
 له سهر نه و که سانه یه که سته م له خه لکی ده که ن ﴿وَيَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه به ناهق خرا به کاری
 ده که ن له زه ویدا ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نه وانیه سزای زور سه ختیان بؤ هیهه ﴿۴۳﴾ ﴿وَلَمَنْ صَبَرَ وَعَفَرَ﴾
 وه هه ر که س خو گرو لی بوورده بی ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ به راستی نه مه له کاره پر بایه خ و
 په سه نده کانه ﴿۴۴﴾ ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که س خوا گو مریسی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ وِلْيٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ نه وه
 پاش نه وه هیچ دوست و یار مه تی ده ریکی نی یه ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سته مکاران ده بینیت
 کاتیک سزای (خوا) ده بینن ﴿يَقُولُونَ هَلْ إِيَّاكَ مَرَّيْنَا مِنْ سَبِيلٍ﴾ ده لئین نایا ریگایه ک هیه به بگه ریینه وه بؤ
 دنیا ﴿۴۵﴾

﴿وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا﴾ وه ده یان بینی پیشانی دوزهخ ده درین ﴿خَشَعَتِ مِنَ الذَّلَّةِ﴾ به مل که چی و زه لیلی و دامای ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفِ حَفِيٍّ﴾ به گوشه ی چاوو به دزیه وه ده روانن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه نه وانه ی که باوهریان هیناوه ده لینن ﴿إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ به راستی زیانباره کان نه وانه که خو یان و کهس و کاریان له پرورزی هه ستانه وه دا له دهس داوه ﴿الْأَيْنَ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ﴾ بیدار بن به راستی سته مکاران له سزایه کی هه میشه یی دان ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ وه نه وانه هیچ پشتیواننکیان نی یه ﴿يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که یار مه تیان بدهن بیجگه له خوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر که سینک خوا گومرایی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ نه وه هیچ رینگه یه کی رزگار بوونی بونی یه ﴿أَسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ﴾ گوپرایه ل بن بو په روه ردگار تان ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَهُ﴾ پیش نه وه ی پرورنیک بیت ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ له لایه ن خواوه که گه رانه وه یی بونی یه ﴿مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ﴾ نه و پرورنه هیچ په ناگایه کتان نابیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ﴾ وه هیچ ئینکاریه کتان پی ناکریت ﴿فَإِنِ اعْرَضُوا﴾ جا نه گه ر پروویان وه رگیرا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ نه وه ئیمه تومان به پاریزه ر وچاودیر نه نار دو وه بو سه ریان ﴿إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلْغُ﴾ توته نه ارا گه یاندت له سه ره ﴿وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾ وه به راستی کاتنی ئیمه له لایه ن خو مانه وه به هره و نیعمه تیک به که سینک بچه ژین ﴿فَرِحَ بِهَا﴾ پی دلخوش ده بی ﴿وَإِن تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ وه نه گه ر ناخوشیه کیان تووش بییت ﴿بِمَا قَدَّمْتَأْيْدِيهِمْ﴾ به هو ی کرده وه ی خو یانه وه ﴿فَإِنِ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ نه وه به راستی ناده می پی نه زان و سپله یه ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه ر بو خوا یه مولک و پاشایه تی ناسمانه کان و زه وی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هه ر چی بیه ویت به دی ده هینیت ﴿يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنْتًا﴾ بو هه ر که سینک بیه ویت کچی پی ده به خشیت ﴿وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ﴾ وه بو هه ر که سیش بیه ویت کوری پی ده به خشیت ﴿أَوْتِرَوْجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنْتًا﴾ یان کور و کچی به یه که وه پی ده به خشیت ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ وه هه ر که سینکی شی بویت نه زوکی ده کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا زانایی ده سه لاتداره ﴿وَمَا كَانَ لِإِنْسَانٍ أَنْ يُلْقِمَهُ اللَّهُ﴾ بو هیچ کهس نه بو وه که خوا قسه ی له گه لدا بکات ﴿إِلَّا وَحْيًا﴾ به وه حی نه بییت ﴿أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ﴾ یان له پشت په رده وه ﴿أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا﴾ یان نیرا ویک بنیریت ﴿فِيُوحِي بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و به فرمانی خو یی نه وه ی که بیه ویت وه حی بو ده کات ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾ به راستی خوا بلندی کار دروسته ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا﴾ ہر بہو شیوہ (کہ وہ حی پی دیت) قورٹانمان بو تو نارد (تہی مو حہ ممہ مد ﴿مِّنْ أَمْرِنَا﴾ بہ فرمانی خو مان ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ کہ تو نہ تہدہ زانی کتیب و ئیمان چس یہ ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ بہ لام ئیمہ تہ وہ مان کردہ رووناکس یہ ک ﴿نَهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَاءُ﴾ رینموونی ہر کہ سینکی پی دہ کہ یں کہ بمانہ ویست ﴿مِّنْ عِبَادِنَا﴾ لہ بہ ندہ کانمان ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ وہ بہ راستی تو (خہ لک) رینموونی دہ کہیت بو ریگای راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي﴾ ریگہی تہو خواہی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ کہ ہر چی لہ ناسمانہ کان و ہر چی لہ زہویدایہ ہی تہوہ ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ بیدارین ہموو کارہ کان ہر بولای خوا دہ گہ ریٹہ وہ ﴿

سورہتی ﴿الزخرف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشنده ی میہرہ بان

﴿حَم﴾ بہ (حا، میم) دہ خوینتریتہ وہ خوا زانترہ بہ و اتا کہ یی بو زانیاری زیاتر سہیری سہرہ تای سورہ تی (البقرہ) بکہ ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند بہم پہراوہ روون کہرہ وہیہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ بہ راستی ئیمہ قورٹانمان بہ عہرہ بی داناوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بو تہ وہی تی بگن ﴿وَأِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدِينًا﴾ بہ راستی تہم قورٹانہ لہ تابلوی پاریزراودایہ لای ئیمہ (لہ لوح المحفوظ دا) ﴿لَعَلِّي حَكِيمٌ﴾ کہ زور بلندہ و پرہ لہ دانایی ﴿أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا﴾ دہی ثایا ئیمہ تہم قورٹانہ تان لی دوور بخہینہ وہ ﴿أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ﴾ لہ بہر تہ وہی ئیوہ گہ لیکس زیادہ روون ﴿وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وہ زور پیغہ مہرمان لہ گہ لہ پیشوہ کان ناردوہ ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ﴾ وہ ہر پیغہ مہرکیان بو ہاتبی ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تہوان ہر گالتہ یان پی کردوہ ﴿فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾ جا کہ سانی کہ لہ مان بہ ہیتر بوون لہ ناومان بردن ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾ وہ بہ سہرچوو سہر گوزشتہ یی پیشینان ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ تہ گہر ہر سیاریان لی بکہیت کی ناسمانہ کان و زہوی بہ دی ہیناوہ؟ ﴿لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بیگومان دہ لئین خوا ی زالی بالادہستی زانا دروستی کردوون ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ تہو خواہی زہوی کردوہ بہ لانکہ بوتان ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾ وہ چہند ریگاہی کی تیادا دروست کردوہ بوتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بو تہ وہی بگن بہ مہ بہستہ کانتان ﴿

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدَرُ﴾ وہ ٹہو خواہی کہ لہ ناسمانہ وہ بہ نندازہ بارانی بو باراندوون
 ﴿فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا﴾ جا وولاتیکی ووشک و مردوی ہی زیندو وہ کہینہ وہ ﴿كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ﴾ نابہ و
 جوہرہ ٹیوہش زیندو وہ کہینہ وہ ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ وہ ٹہو خواہی کہ ہہ موو جوو تہ کانی
 بہدی ہیناوہ ﴿وَجَعَلَ لِكُلِّ مِنَ الْفَلَاحِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ وہ کہشتی و ولاخی بو فہراہم ہیناون کہ سواریان
 دہبن ﴿لِتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ﴾ بو ٹہو ہی سواری پشتیان بن ﴿ثُمَّ تَذَكَّرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ﴾ لہ پاشان بیر لہ بہ ہرہ
 ونیعمہ تی پہرہ و ردگار تان بکہنہ وہ ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ﴾ کاتی سواریان بوون ﴿وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا
 هَذَا﴾ وہ بلین پاک و بیگہ ردی بو ٹہو (خواہی) کہ ٹہمہ ی بو رام ہیناوبن ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ کہ
 پیشتر ٹیمہ توانامان بہ سہریدانہ بوو ﴿وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾ وہ بہ راستی ٹیمہ بو لای پہرہ و ردگار مان
 دہ گہرینہ وہ ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾ وہ بیگومان لہ ناو بہ نندہ کانی خوادا ہندیک (مندالیان)
 بو پہرہ و ردگار دانا ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ﴾ وہ بہ راستی مروف (ی کافر) ہی نہ زان و سپلہ ی ناشکراہی ﴿وَأَمْرٌ
 أَنْتَ أَخَذَ مِمَّا بَخَلُّوا بِتَاتٍ﴾ نایا لہ ناو دروست کراوہ کانیدا کچانی بو خوئی ہہ لہ بزاردوہ ﴿وَأَصْفَكَ
 بِالْبَيْنِينَ﴾ وہ کورانی تابیہت کردوہ بہ ٹیوہ وہ ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ﴾ وہ کاتی مژدہ بہ یہ کی
 لہ وان بدری ﴿بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا﴾ بہوہی بہ نموونہ بو خوای دادہ نیت (واتہ : ٹہ گہر پیپی
 بووتریت کچتان بووہ) ﴿ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رووی پہش ہہ لہ گہری و پیش
 دہ خواتہ وہ ﴿أَوْ مَنْ يَنْشُرُ فِي الْجَلِيَّةِ﴾ نایا ٹہو (کچہ) ی لہ ناو ٹالتون و خشلا بہ خیتو و کرابی
 و ﴿وَهُوَ فِي الْخِصَايِرِ عَيْرٌ مُّبِينٌ﴾ لہ کاتی دہمہ قالیداناتوانی مہ بہستی خوئی دہر بیریت (بو خوای
 بریار دہ دہن) ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنثًا﴾ وہ ٹہو فریشتانہ ی کہ بہ نندہ ی خوای
 بہ خشندن بہ مینہ یان دادہ نان ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾ نایا ٹہوان بہ دیاری دروست کردنیانہ وہ بوون
 ﴿سَكَتَ شَهَدَتُهُمْ وَسُئِلُونَ﴾ بیگومان ٹہو شایہ تیانہ یان دہنوسریت و پرساریان لی دہ کری ﴿وَقَالُوا
 لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ وہ دہ لین ٹہ گہر خوا بیوویستایہ ٹیمہ ٹہو (فریشتانہ مان) نہ دہ بہرست
 ﴿مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ ہیچ زانیاری یہ کیان نی یہ لہ و بارہیہ وہ ﴿إِن هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ ٹہوانہ
 ہہر درو دہ کہن ﴿أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وہ نایا لہ پیش قورئان پہرتو کیکمان ہی داون
 ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ کہ ٹہوان دہستیان پیوہ گرتبی ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ﴾
 (نہ خیروانی یہ) بہ لکو دہ یانووت بہ راستی ٹیمہ باو و باپیرانمان لہ سہر ٹاینیک دیوہ (لہ سہریت بہرستی)
 ﴿وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُهْتَدُونَ﴾ وہ بیگومان ٹیمہش پہرہوی ریبازی ٹہوانبن ﴿

﴿وَكذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ ہر وہ ہا پیش تو ہیچ پیغہ مبریکمان نہ نار دو وہ له ہیچ شارینکدا
 ﴿إِلَّا قَالُوا مُتْرُكُهَا﴾ مہ گہر خوشگوزہ رانہ کان (دو لہ مہ منده کان) ی ووتویانہ ﴿وَإِنَّا وَجَدْنَا أَبَاءَ نَاعِلٍ عَلَىٰ أُمَّةٍ﴾
 بہ راستی ٹیمہ باوو باپیرانی خو مان لہ سہر ٹایینیک دیو وہ ﴿وَإِنَّا عَلَيْنَا لَأَنْزِلْنَاهُمْ مُمْتَدُونَ﴾ وہ بہ راستی ٹیمہ
 لہ سہر ٹایینی ٹہ وان دہر پوین ﴿قَالَ أَوْلَوْجِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ﴾ ووتی ٹہ گہر چی من (ٹایینی) راستریشم
 بو ہیتابن ﴿مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَهُمْ كَفَرُوا﴾ لہ وہی کہ باوو باپیرتان دیو وہ لہ سہری ﴿قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ
 كَافِرُونَ﴾ ووتیان بیگومان ٹیمہ بی باوہرین بہ و (ٹایینہی) بہ ٹیوہ دا نیرا وہ ﴿فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ بویہ
 توالہ مان لی سہندن ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ﴾ جا سہیر کہ سہر ٹہ نجامی دروزنان چون بوو ﴿وَإِذْ قَالَ
 إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾ وہ کاتیک ٹیبر اہیم بہ باو کی و گہ لہ کہی ووت ﴿إِنِّي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بیگومان
 من بہریم لہ وہی ٹیوہ دہ پہرستن ﴿إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي﴾ جگہ لہ و زاتہی کہ دروستی کردووم ﴿فَأَنذَرْتُ
 سَيِّئِينَ﴾ چونکہ ہر ٹہ ویش رینموونیم دہ کات ﴿وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ﴾ ٹہ و (یہ کخواپہرستی)
 لہ ناو نہ وہ کانیدا بہ جی ہیشٹ ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تابگہ رینہ وہ (سہری) ﴿بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ﴾
 بہ لکو من ٹہ وانہ و باوو باپیرانیانم لہ خوشگوزہ رانیدا ہیشٹہ وہ ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ ہہ نا ٹہ و کاتہی
 قورٹانیان بو ہات ﴿وَرَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ لہ گہل پیغہ مبریکمان ٹاشکرا ﴿وَلَعَلَّآ جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾ جا کاتی قورٹانیان
 بو ہات ﴿قَالُوا هَذَا إِسْحَارٌ﴾ ووتیان ٹہ مہ جادو وہ ﴿وَإِنَّا بِهِ لَكَاِفِرُونَ﴾ وہ بہ راستی ٹیمہ باوہری بی ناکہین ﴿وَإِنَّا
 لَأَوْلَاؤُا لَوْلَا نَزَّلْنَا هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وہ ووتیان بو چی ٹہم قورٹانہ نہ نیرا و تہ خوارہ وہ ﴿عَلَىٰ رَجُلٍ مِنَ الْقُرَيْيِينَ عَظِيمٍ﴾
 بو پیاوکی گہورہی (ناودارو دارا) لہم دوو شمارہ (مہ ککہ و طائف) ﴿أَهْرَاقِيْمُ سَمُونَ رَحْمَتِ رَبِّكَ﴾ ٹایا
 ٹہ وان رہ حمہ تی پہر وہر دگارت دابہ ش دہ کمن ﴿لَنْ نَحْنُ فَسَمْنَا بَيْنَهُمْ﴾ لہ کاتیکدا ٹیمہ لہ نیوانیانددا دابہ شمان
 کردو وہ ﴿مَعِي شَتْرُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ہوی گوزہ رانیان لہ ژیانی ٹہم دونیایہ دا ﴿وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
 دَرَجَاتٍ﴾ وہ ہہندیکیانمان چہ ندپلہ بہر زکر دو تہ وہ بہ سہر ہہندیکی تریانددا ﴿لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا﴾
 تاہہندیکیان ٹیش بہ ہہندیکی تریان بکہن ولہ خزمہ تی یہ کتردا بن ﴿وَرَحْمَتِ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ وہ
 بہ زہیسی پہر وہر دگارت (بو تو) لہ وہ چاکترہ کہ ٹہ وان کوئی دہ کہ نہ وہ ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً
 وَاحِدَةً﴾ خو ٹہ گہر لہ بہر ٹہ وہ نہ بوایہ کہ خہ لکی یہ ک ٹوممہ تی بی باوہر بوونایہ ﴿لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ
 بِالرَّحْمَنِ﴾ وامان دہ کرد ہر کہس بی باوہر بوایہ بہ خوای میہرہ بان ﴿لِيُؤْتِيَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضْوَةٍ﴾ سہ قفی
 خانو وہ کانیان لہ زیوو بوایہ ﴿وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ﴾ ہر وہ ہا پلہ کان کہ پنی داسہر دہ کہون (بو مان
 دہ کردن بہ زیوو) ﴿۴۳﴾

﴿وَلْيُبَيِّنَ لَهُمُ آيَاتِكُمْ﴾ ودهر گای زورمان بو خانووه کانیاں داده‌نا ﴿وَسُرُّرًا عَلَيْهِمْ لِكُفُّوتِ﴾ وه کورسی و قه‌نه‌فی زور تاله‌سه‌ری دانیشن وپالّ بدنه‌وه ﴿٤١﴾ ﴿وَزُخْرُفًا﴾ زرق و برق وپرازانده‌وه‌ی مالی دنیا (له‌ئالتون و زیوو) (خوای گه‌وره واز ده‌هینیت له‌و بیباوه‌رانه که له‌زه‌ت له‌مالّ و سامان و خوشی دنیا وهر بگرن، به‌لام پاشه‌رؤژ هه‌ر ده‌گه‌رینه‌وه به‌رده‌ستی) ﴿وَإِن كُنتُمْ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا﴾ جا هه‌موو ئه‌وانه چهند ساتیکه له‌به‌هه‌ره و خوشی ژیا‌نی دنیا ﴿وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به‌لام (پاداشتی) پؤژی دوا‌یی لای په‌روه‌ردگارت بو پاریز کاران وله‌خواتر اسانه ﴿٤٢﴾ ﴿وَمَنْ يَعْمُرْ مِصْرًا﴾ وه هه‌ر که‌س پشت له‌یادی خوا‌ه‌لکات ﴿فَقِيْضَ لَهُ شَيْطٰنًا﴾ شه‌یتانیکی بو‌ئاماده ده‌که‌ن ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِيْنٌ﴾ که‌هه‌میشه له‌گه‌لی بیت و لینی جیا‌نه‌بیته‌وه ﴿٤٣﴾ ﴿وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَ عَنْ السَّبِيْلِ﴾ وه بیگومان ئه‌وانه (شه‌یتانه‌کان) له‌رینگایی راست رینگرییان ده‌که‌ن ﴿وَيَحْسَبُوْنَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ﴾ واش ده‌زانی که‌بیگومان هه‌ر ئه‌وانن که‌هیدایه‌تدراوون ﴿٤٤﴾ ﴿حَتّٰی إِذَا جَاءَنَا﴾ هه‌تا کاتی که‌(ده‌مری و) دیته‌وه لامان ﴿قَالَ يَلِيْت بَيْتِيْ وَبَيْتَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ﴾ ده‌لی خوزگه‌ نیوانی من و تو به‌قه‌ده‌ر نیوان خوره‌لات و خورئاوا بوا‌یه ﴿فَبَشِّرْ الْقَرِيْنَ﴾ نای چ‌هاورپی به‌کی خراب بو‌ویت ﴿٤٥﴾ ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَلَمْتُمْ﴾ (ئهم خوزگه‌) هیچ سو‌ودیکتان پینا‌گه‌به‌نیت چونکه‌سته‌متان کرد ﴿أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ﴾ بیگومان ئیوه له‌سزایی سه‌خت دا‌هاوبه‌شن ﴿٤٦﴾ ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ﴾ ده‌ی ئایا تو (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) ده‌توانی به‌که‌ر بشنه‌وینی ﴿أَوْ تَهْدِي الْعُمْى﴾ یان کو‌یر رینمو‌ونی بکه‌یت ﴿وَمَنْ كَانَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ﴾ وه ئه‌و که‌سه‌ی که‌له‌گو‌م‌رایی به‌کی ناشکرادا بیت ﴿٤٧﴾ ﴿فَأِمَّا تَدَّهَبْنَ﴾ جا ئه‌گه‌ر تو بمرینین ﴿بِكَ فَإِنَّا مَبْهُرٌ مُّنتَقِمُوْنَ﴾ ئه‌وه بیگومان ئیمه هه‌ر توله له‌وان ده‌سینین ﴿٤٨﴾ ﴿أَوَلَمْ يَرَ الْآلِی الَّذِی وَعَدْنَاهُمْ﴾ یان ئه‌و هه‌ر شه‌ی لیمان کردوون پیشانت ده‌هین ﴿فَأِنَّا عَلَيْنَاهُمْ مُّقْتَدِرُوْنَ﴾ چونکه‌به‌راستی ئیمه به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ریاندا ﴿٤٩﴾ ﴿فَأَسْمَسِكَ بِالَّذِیْ أُوحِیَ إِلَيْكَ﴾ که‌واته ده‌ست بگه‌ره به‌و قورئانه‌وه‌ی بو‌ت نیرراوه ﴿إِنَّكَ عَلَى صِرٰطٍ مُّسْتَقِيْمٍ﴾ به‌راستی تو له‌سه‌ر ریبازیکی راستیت ﴿٥٠﴾ ﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ﴾ وه بیگومان ئهم قورئانه‌هوی ناوداری به‌بو‌خوت و بو‌گه‌له‌که‌ت ﴿وَسَوْفَ نُنَبِّئُكَ﴾ له‌داها‌تو‌وشدا پرسیارتان لی‌ده‌کریت ﴿٥١﴾ ﴿وَسَقَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَا﴾ تو پرسیار بکه‌له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پیش تو ناردوومانن ﴿أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ﴾ ئایا بینجگه له‌خوای میهره‌بان بریارمان داوه ﴿ءِیَّ الْهٰةَ یُعْبَدُوْنَ﴾ په‌رستراوانیک که‌په‌رسترین ﴿٥٢﴾ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسٰی بِآیٰتِنَا﴾ سو‌یند به‌خوا‌به‌راستی مو‌وسامان به‌به‌لگه‌کانمانه‌وه نارد ﴿إِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَٲِیْنِهِ﴾ بو‌لای فیرعه‌ون و ده‌ست و پیونه‌نده‌که‌ی ﴿فَقَالَ إِنِّیْ رَسُوْلٌ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ﴾ ووتی به‌راستی من پیغه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگاری جیها‌نیانم ﴿٥٣﴾ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآیٰتِنَا﴾ جا کاتی به‌لگه‌کانی ئیمه‌ی بو‌هینان ﴿إِذَا هُمْ مِنْهَا یَضْحَكُوْنَ﴾ که‌چی ئه‌وان به‌به‌لگه‌کان پیده‌که‌نین ﴿٥٤﴾

﴿وَمَا نُزِيلُهُمْ مِنْ آيَةٍ﴾ وه هیچ به لگه به کمان نشان نه داون ﴿إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾ مه گهر ته و به لگه به گوره تر بو و له ها و تا که ی ﴿وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ﴾ وه تووشی به لا و سزمان کردن (چونکه باوه پران نه هینا) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بو ته وه ی بگه ریته وه (له بن باوه ربی) ﴿۱۸﴾ ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ﴾ ووتیان (به موسا) ته ی جادوو باز ﴿أَدْعُ لِنَارِكَ بِمَا عٰهَدْتَنِي﴾ داوامان بو بکه له په روه ردگارت ته وه ی به لینی پی داوی (به دی بهینیت) ﴿إِنَّا لَمُهْتَدُونَ﴾ نه وسه به راستی نیمه باوه رده هینین ﴿۱۹﴾ ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ﴾ جا کاتی به لا و سزاکه مان له سه ریان لایرد ﴿إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾ کتوپر په یمان که یان هه لده وه شانده وه ﴿۲۰﴾ ﴿وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ﴾ وه فیرعه ون جاری دابه ناو گه له که یدا ﴿قَالَ يَا قَوْمِ أَوَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ﴾ ووتی ته ی گه له که م ئایا پادشایی میصر هی من نی یه ؟ ﴿وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي﴾ وه (ئایا) نه م روو بارانه به ژیر (کوشکه کانی) مندا نارون ؟ ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾ ده ی ئایا ئیوه نایبینن ؟! ﴿۲۱﴾ ﴿أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ﴾ به لکو من باشترم له و (موسا) که لاواز و بنی ریزه ﴿وَلَا يَكَادُيبِينَ﴾ وه ناتوانی به چاکی قسه بکات (زمانی ته و او نی یه) ﴿۲۲﴾ ﴿فَلَوْلَا أَلْفِي عَلَيْهِ أَسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ﴾ ده بوچی بازنی ئالتونی پی نه دراوه ؟ (ته گهر راست ده کات) ﴿أَوْجَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّنِينَ﴾ یان فریشته ی (شایه تی ده ری) له گه لدا نه هاتووه ﴿۲۳﴾ ﴿فَأَسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ﴾ جا به م قسانه گه له که ی هه لخه له تان و نه وانیش گویرایه لیان کرد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بینگومان نه وان هه میشه ﴿قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ گه لینی که له سنورر ده رچوو بوون ﴿۲۴﴾ ﴿فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ جا کاتی رقیان هه لساندین توله مان لی سه ندن ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نه مجاهه موویانمان له ده ریاداخنکاند ﴿۲۵﴾ ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ سُلَاقًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ﴾ و کردمانن به په ندونموونه و نامورژگاری بو که سانی دوی خویمان ﴿۲۶﴾ ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾ وه کاتی عیسای کوری مه ریهم به نموونه هینرایه وه ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾ ده سته جی گه له که ت ده یکه نه هاوارو قیره ی خوشی (واده زانن قسه ی نه وان به سه ر قسه ی پیغه مبه ردا ﷺ سه ر که وتووه) ﴿۲۷﴾ ﴿وَقَالُوا أَلَيْسَ خَيْرًا مِّمَّا هُوَ﴾ وه ده لنین ئایا په رستراوه کانی نیمه باشتره یان عیسا ﴿مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا﴾ نه وانه نموونه ی عیسایان ته نها بو ده مبارزی وده مه ده می بو ده هینایته وه ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ (وانیه که ده یلین) به لکو نه وانه گه لینی زور ده مه قالی که رن ﴿۲۸﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ﴾ عیسا هیچ نی یه جگه له به نده یه ک که نیعمه تی خویمان رشتووه به سه رییدا ﴿وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وه کردومانن به نموونه بو نه وه ی ئیسرائیل ﴿۲۹﴾ ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُمْ مِثْلَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ نه گهر بمانویستایه له جیاتی ئیوه فریشته مان داده نا ﴿فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ﴾ له زه وییدا ده بوونه جی نشینی ئیوه ﴿۳۰﴾

﴿وَإِنَّهُ لَعَلَّمُ النَّسَاعَةَ﴾ وە بئگومان (دابەزینی عیسا بو سەر زهوی) یە کینکە لە نیشانەکانی قیامت ﴿فَلَا تَمَتَّرْنَ بِهَا﴾ کە واتە دەربارە ی قیامت هیچ گومانان نەبێ راستە ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾ وە شوینی من بکەون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئەمە پڕنگای راستە ﴿وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ﴾ وە باشەیتان پڕنگریتان نە کات لە پڕنموونی خوا ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ بە راستی ئەو (شەیتان) دوزمنیکی ناشکرای ئیوێهە ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وە کاتی عیسا بە لگە پوونەکانی هیتا ﴿قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ﴾ ووتی (بە نەوێه ی ئیسرائیل) بئگومان بە پێتە مەرایەتی هاتووم بو ناوتان ﴿وَلَا يُبَيِّنُ لَكُمْ﴾ بو ئەوێ پوونی بکەمە وە بو تان ﴿بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ هەندێ لە وشتانە ی جیاوازان تیندا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دە ی لە خوا بترسن ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گوێرایە لیم بکەن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ بە راستی خوا پەرورەدگاری من و پەرورەدگاری ئیوێه شە ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ کە واتە هەر ئەو پەرستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هەر ئەمە پڕنگای راستە ﴿فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جا کۆمەلەکان جیاواز بوون لە نێوان خویاندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ سزاو لە ناوچوون بو ئەوانە ی ستمیان کرد ﴿مِنْ عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ﴾ لە سزای سەختی پوژی بە ئازار ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ نایا جگە لە پوژی دوا ی چاوەروانی چی دەکەن ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ کە کتوێر بیت بویان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لە کاتیکدا ئەوان هەست ناکەن ﴿الْأَخْلَافَ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ دۆست و خوێشەوێستەکان لەو پوژەدا دوزمنی یە کترن ﴿إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾ جگە لە پارێزکاران و لە خواتر اسان نەبیت ﴿يَعْبَادِ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ (پێیان دەوتریت) ئە ی بە نەندە کانم ئەمرو هیچ مەترسیە کتان لە سەرنی یە ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَخْزُونَ﴾ خەفە تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانە ی باوەرمان بە نایەتەکانی ئیمە هیتاوە ﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ و هەمیشە گەردن کە چ بوون ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (لەو پوژەدا پێیان دەلێن) بچنە بە هەشتەوێهە ﴿أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ﴾ ئیوێه و هاوسەرە کانتان ﴿تُخْبَرُونَ﴾ (پڕیز دەگیرین و) دل خوێش دە کرین ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ بە سینی و پەرداخی ئالتونی (خواردن و خواردنەوێه) دە گیرن بە سەریاندا ﴿وَفِيهَا مَا نَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ﴾ وە لەو بە هەشتەدا هە یە ئەوێ دل حەزی لێ بکات ﴿وَتَكْدُّ الْأَعْيُنُ﴾ و چاوە لە ززەت لە بێنی بیات ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وە ئیوێ بە هەتا هەتایی دە میننەوێه تیایدا ﴿وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾ ئەوێه و بە هەشتە یە کە بو ئیوێ ماوێه وێه (پیتان دراوێه) ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بە هو ی ئەو کرده وانهوێه کە دەتانکرد ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بو ئیوێ هە یە تیندا میوێهاتی زور ﴿مِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ کە لێیان دەخون ﴿۷۲﴾

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ﴾ بہ راستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ لہ سزای دوزخ خدا بہ ہمہ ہمیشہ بی دہ میننہ وہ ﴿لَا يَفْقَرُ عَنْهُمْ﴾ سزایان لہ سہر سووک ناکریت ﴿وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾ وہ نہ وان لہ ناو نہ و سزایہ دا بی ٹومیدن ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ﴾ وہ ٹیمہ ہیچ سستہ میکمان لی نہ کسردوون ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ بہ لکو ہر خویان سستہ مکار بوون ﴿وَنَادُوا بِمَلِكِهِمْ﴾ وہ ہاوار دہ کەن ئە ی مالیک (سہر بہر شتیاری دوزخ) ﴿لِيَقْضِيَ عَلَيْهِمْ تَارُوتُكَ﴾ با پەر وەرد گارت بمان مرینیت (تارز گاربین) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُونَ﴾ (نہ ویش پاش ماوہیہ کی زور وە لامیان دہ داتہ وہ و) دہ لیت : بینگومان ٹیوہ دہ میننہ وہ تیایدا ﴿لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی (ٹایینی) ہہ قمان بو ہیناون ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَرِهُونَ﴾ بہ لام زور بہ تان راستیان پینا خوشہ ﴿أَمْ أَمْرًا مَّوَأَمْرًا﴾ بہ لکو نہ وانہ بو پیلان و فیلیان (لہ پیغہ مہر ﷺ) لیبران ﴿فَأَنَّا مُبْرَمُونَ﴾ بوہ بہ راستی ٹیمہ ش (بو تولہ لی سہ ندنیان) لیبران ﴿أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَنَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ ناخو وا دہ زانن ٹیمہ نہینی و چہہ کانیان نابیستین ﴿بَلَىٰ﴾ بہ لی دہ بیستین ﴿وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ يَكْفُرُونَ﴾ فریشتہ کانیشمان کہ لہ لایانن و نامادہ ی (نہ و پیلان و فیلانہ یان) دہ نوسن ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ بلی نہ گہر پەر وەرد گار کوری بیوایہ ﴿فَأَنَّا أَوَّلَ الْعَالَمِينَ﴾ نہ وہ من یہ کہ مین کہ س بووم دہ مہرست ﴿سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ پاک و بینگہردی بو پەر وەرد گاری ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ﴾ و پەر وەرد گاری عہرش ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ لہ و (قسہ نار پکانہ) ی کہ نہ وان بو خوی ہل دہ بہ ستن ﴿فَذَرَهُمْ خَوْضًا وَيَلْعَابًا﴾ جالینان گہری با سہر گہرمی پەر و پوچی بن و گالٹہ بکەن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ﴾ ہہ تا دہ گەن بہ رورزی خویان ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ کہ بہ لیتیان پی دراوہ ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ﴾ وہ نہ و (خوایہ) زاتیکہ پەر ستراوہ لہ ٹاسماندا ﴿وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ﴾ وہ پەر ستراوہ لہ زہویدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ وہ تہنہا نہ ویش کار دروستی زانایہ ﴿وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ وہ پاک و بہ فہر و گہورہیہ نہ و خوایہ ی کہ خاوہنی ٹاسمانہ کان و زہوی یہ ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ وہ ہہرچی لہ نیوانیاندا یہ ﴿وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ وہ زانینی (ہاتنی) رورزی دواپی تہنہا لای نہ وہ ﴿وَالَّذِي تَرَجَعُونَ﴾ وہ ہہر بو لای نہ و دہ گہریننہ وہ ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ الشَّفَعَةَ﴾ وہ نہ وانہ ی بیجگہ لہ خوا دہ پەر سترین (وہاواریان لی دہ کریت) ناتوانن تکا بکەن ﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾ مہ گہر کہ سانیک شایہ تییان بہ ہہق دابی ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وہ ہہ قیان زانیوہ و ناگاداری بوون ﴿وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ﴾ وہ نہ گہر پرسیاریان لی بکہیت کی دروستی کردوون ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بینگومان دہ لیتن خوا ﴿فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ﴾ دہی چوں نہ وان لہ ہہق و راستی لادہ دن ﴿وَقِيلَ لَهُ رَبِّ﴾ وہ (پیغہ مہر ﷺ) شکاتی کردو) ووتی نہ ی پەر وەرد گار ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بہ راستی نہ وانہ گہ لیتن باوہر ناہیتن ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ﴾ (خوای گہورہ فہرمووی: نہ ی موحہ مہد ﷺ) توش وازیان لی بہیتنہ و گویان پی مہدہ ﴿وَقُلْ سَلِّمُوا﴾ وپیان بلی (سہ لام) ﴿مَسْوَاقَ يَعْلَمُونَ﴾ لہ مہ و پاش دہ زانن (چی یان بہ سہر دیت) ﴿

سورهتی ﴿الدَّخَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿حَمَّ﴾ به (حا، میم) ده خوئریته وه خوازاناتره به واتاکهیی بوزانیاری زیاتر سهیری سه ره تایی سوره تایی (البقرة) بکه ﴿وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِیِّنِ﴾ سوئند بهم قورئانه روون که ره وهیه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِی لَیْلَةٍ مُّبَرَّكَةٍ﴾ به راستی ئیمه ئه م قورئانه مان له شه ویکی پیروزدا ناردوه ته خواره وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِیْنَ﴾ بیگومان ئیمه تر سیته رین ﴿فِیْهَا یُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِیْرٍ﴾ لهو (شه وه پیروزه) دا هه موو کار و باریکی شیاو له یه ك جیاده کریته وه ﴿أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا﴾ فرمانیکه له لایه ن ئیمه وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِیْنَ﴾ به راستی ئیمه پیغه مبه ران ده نیرین ﴿رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ﴾ که ره حمه تیکه له لایه ن پهروه ردگار ته وه ﴿إِنَّهُ هُوَ ٱلسَّمِیْعُ ٱلْعَلِیْمُ﴾ بیگومان هه ر خوا بیسه ری زانیه ﴿رَبِّ ٱلسَّمَوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا﴾ پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی وه هه رچی له نیوانیاندایه ﴿إِن كُنْتُمْ مُّوقِنِیْنَ﴾ ئه گه ر ئیوه ئیماننداری راسته قینه ن ﴿لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراویکی به هه ق و راست نی یه جگه له خوا ﴿یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ﴾ (خوا) ده ژئینی و ده مرینی ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِیْنَ﴾ پهروه ردگاری ئیوه و پهروه ردگاری باو و باپیره پیشوه کانتانه ﴿بَلْ هُمْ فِی شَكٍّ یَلْعَبُونَ﴾ به لام ئه وان له دوو دلئی و گوماندا گه مه و گالته ده که ن ﴿فَأَرْقَبْ﴾ جا چاوه پروان به ﴿یَوْمَ تَأْتِی ٱلسَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِیْنٍ﴾ روژی که ئاسمان دو که لئیکی ئاشکرای لی په ییدا ده بی ﴿یَغْشَى ٱلنَّاسَ﴾ هه موو ئاده می داده گری ﴿هَٰذَا عَذَابٌ أَلِیْمٌ﴾ (ده لئین) ئه مه به لایه کی سه خته ﴿رَبَّنَا ٱكْشِفْ عَنَّا ٱلْعَذَابَ﴾ ئه ی پهروه ردگار مان ئه م سزایه مان له سه ر لابه ﴿إِنَّا مُّؤْمِنُونَ﴾ به راستی ئیمه باوه ردارین ﴿أَنۢ لَّهُمُ ٱلذِّكْرَىٰ﴾ چون ته می خواره بن و ئاموژگاری وه رده گرن ﴿وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِیْنٌ﴾ که به راستی پیغه مبه رینی روون و ئاشکرایان بو هاتوه ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْاْ عُنُقَهُ﴾ له پاشان گوئیان پی نه داو ﴿وَقَالُواْ مَعَهُ مَجْجُونٌ﴾ وه ووتیان: فیر کراویکی شیته ﴿إِنَّا كَاشِفُوْاْ ٱلْعَذَابَ قَلِیْلًا﴾ بیگومان بو ماوه یه کی که م ئه م به لایه لا ده به یین ﴿إِنكُمۡ عَٰبِدُونَ﴾ بیگومان ئیوه ده گه ریته وه (بو بی باوه ری) ﴿یَوْمَ نَبْطِشُ ٱلْبَطْشَةَ ٱلْكُبْرَىٰ﴾ روژیک دیت په لامارینی به هیز و هه ره گه وره یان بو ده به یین ﴿إِنَّا مُنْتَقِمُونَ﴾ به راستی ئیمه توله ده سه نین (له کافران له جهنگی به دردا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ سوئند به خوا به راستی له پیش ئه مان گه لی فیرعه و نمان تاقی کرده وه ﴿وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِیْمٌ﴾ و پیغه مبه رینی به ریزیان بو هات ﴿أَنۢ أَدُّوْاْ إِلَىٰ عِبَادِ ٱللَّهِ﴾ (پئی ووتن) که به نده کانی خوا (به نو ئیسرائیل) به من بسپرن ﴿إِنِّی لَكُمْ رَسُولٌ أَمِیْنٌ﴾ چونکه به راستی من پیغه مبه رینی ئه مین و باوه ر پیکراوم بو ناو ئیوه ﴿۱۸﴾

﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ و ه خوٲان به به رزو گه وره مه زانن له به رامبه ر خوا دا ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ بَسْطَلْنِ مُبِينٍ﴾
 بیگومان من به لگه و نیشانه یه کی ناشکر ام بو هیناون ﴿وَأِنِّي عَذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ و ه بیگومان من
 په ناده گرم به په روه رد گاری خوٲم و په روه رد گاری ئیوه له وه ی ﴿أَنْ تَرْجُمُونَ﴾ که ئیوه به رد بارانم بکه ن
 ﴿وَأَنْ لَّيْلَتُهُمْ نَوْمٌ أَلِيٌّ فَأَعْرَضُوا﴾ و ه نه گه ر باوه رم پیناهینن نه وه و ازم لی بهینن (و خرابه م ده رباره مه که ن)
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا هاواری له په روه رد گاری کرد (ووتی) ﴿أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ به راستی نه مانه
 گه لیک ی تاوانبارن ﴿فَأَسْرِعْ بَعْدِي لَيْلًا﴾ نه وسا (پیی ووترا) به نده کانم به شه و به ره ﴿إِن كُرِهُتُمْ﴾
 چونکه به راستی (فیرعه ون و کو مه له که ی) دو اتان ده که وون ﴿وَأَتْرِكُ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾ و ه ده ریا که (ده ریای
 سوور) به نارامی و ناوه لا به جی بهینله ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعْرَفُونَ﴾ بیگومان نه وانه سه ربازانیک ی خنکینرا و
 ده بن (تیدا) ﴿كَمْ تَرَكُوا﴾ چه نده هایان به جی هیشت ﴿مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ له باخات و کانیا و ﴿وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾
 و کشتو کال و جی و مه ئوای چاک و خوش ﴿وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ﴾ و ه ناز
 و نیعمه تی زور که نه وان تیایدا ده ژیان و رایان ده بوارد ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ هه ره به م جو ره
 نه و (خوشی یه) مان دا به گه لیک ی تر ﴿فَبَاكَّتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جا نه ئاسمان و نه زه وی نه گریان
 بو یان ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾ و مؤله تیشیان پی نه درا ﴿وَلَقَدْ جَحَّتْ بِأَبِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند به خوا به راستی
 نه وه ی ئیسرا ئیلمان رزگار کرد ﴿مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ له سزای ریسوا که ر ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له فیرعه ون
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾ بیگومان فیرعه ون خوبه زل زانیک ی له سنوور ده رچوو بوو ﴿وَلَقَدْ
 أَخْرَجْنَاهُمْ﴾ سویند به خوا به راستی نه وه ی ئیسرا ئیلمان هه لبرارد ﴿عَلَىٰ عِدْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به سه ر خه لکی
 (سه رده می خو یان) دا به پی ی زانیاری (خوٲان) ﴿وَأَن آتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ﴾ و ه مو عجزیه و به لگه ی
 زورمان پیدان ﴿مَا فِيهِ بَلَاؤٌ مُّبِينٌ﴾ که بو تا قیکر د نه وه ی روون و ناشکرا به س بیت ﴿إِنْ هَؤُلَاءِ﴾
 به راستی نانه وانه ﴿لَيَقُولُونَ﴾ ده لین ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ﴾ هه ر بو یه یه که م جار ده مرین ﴿وَمَا نَحْنُ
 بِمُنشَرِينَ﴾ ئیتر زیندوو نا کریننه وه ﴿فَأَتُوا بِآبَائِنَا﴾ ده ی باوو با پیرانمان (زیندوو بکه نه وه و) بیان
 هیننه وه (بو دنیا) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گه ر ئیوه راست ده که ن ﴿أَهْمُ خَيْرٌ﴾ نایا نه وانه چاکترن
 ﴿أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ﴾ یان گه لی توبه ع (ی پادشایی یه مه ن) ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه ی له پیشیانه وه بوون
 ﴿أَهْلَكْنَاهُمْ﴾ هه موویانمان له ناو برد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا مُّجْرِمِينَ﴾ چونکه بیگومان گشتیان تاوانبار بوون
 ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ و ه دروستمان نه کردوو ئاسمانه کان و زه وی ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ نه وه ی له
 نیوانیاندایه ﴿لَعِينٍ﴾ به بیته وده و گالته ﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ هه ر دوو کیانمان به دی نه هیناوه به هه ق
 و راستی نه بیت ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازان ﴿

﴿إِنَّ يَوْمَ الْقَضِيلِ﴾ بیگومان روزی جیا کردنہ وہ (ی حہق و بہ تال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ کاتی دیاری
 کر اویسی ہم موویانہ ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا﴾ روزیکہ ہیچ دوستی ناتوانی کہ مترین سوود
 بگہ بہ نی بہ دوستی خوی ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وہ یارمہ تیش نادریں ﴿إِلَّا مَن رَّجِمَ اللَّهُ﴾ مہ گہر
 کہ سی خوا رہ حمی ہی بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی تہنہا خوا زالی بالادہستی میہرہ بانہ
 ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقْمِ﴾ بیگومان درہ ختی ژہ قنہ موت ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾ خوراک کی کہسانی تاوانبارہ
 (کافرہ) ﴿كَالْمُهْلِ﴾ وہ کو خلتہی رُون زہیتون ﴿يَعْلَىٰ فِي الْبُطُونِ﴾ لہناو سکہ کاندا دہ کولیت ﴿كَعَلَى الْحَمِيمِ﴾
 ہر وہ کو کولانی ئاوی زور گہرم ﴿خُدُوهُ فَاعْتَلُوهُ﴾ (تہو کافرہ) بیگرن و
 بہ توندی رای کیشن ﴿إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾ تا (دہیبہنہ) ناوہ راستی دوزخ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾
 پاشان بیپژن بہ سہر سہریدا ﴿مِنَ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ ہندی لہ ناگر و ئاوی زور گہرم ﴿ذُقْ﴾
 (پنی دووتریت) بیچیژہ ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (بہ گالتہ پیکر دنیکہ وہ پنی دہوتریت) چونکہ
 بہ راستی تو بہ دہسہلات و بہریز بوویت (لہ دونیادا) ﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ﴾ بیگومان تہمہ
 تہو سزایہیہ کہ تہوہ گومانتان لینی ہہبوو ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ﴾ بہ راستی پاریز کاران
 ولہ خواتر سان لہ شوینیکی بیوہی و ئارام دان ﴿فِي جَنَّتٍ وَعَيُْونٍ﴾ لہناو باخات و نزیک کانیادان
 ﴿يَلْبَسُونَ مِن سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾ لہ ئاوریشمی ناسک و تہستور دہپوشن ﴿مُتَقَابِلِينَ﴾
 روبہ پرووی یہ کتری دادہنیشن ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بَحُورَيْنِ﴾ ہر وہا کیژانی چاو گہورہ وجوان
 دہ کہینہ ہاوسہریان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ﴾ لہو بہ ہہشتہدا ہموو جورہ میوہیہك داوا دہ کہن
 ﴿ءَامِنِينَ﴾ بہئاسوودہی و بیوہی ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ﴾ لہ بہ ہہشتہدا ہر گیز مردن
 ناچہژن ﴿إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ﴾ جگہ لہ مردنی یہ کہم جار (کہلہ دونیادا بوو) ﴿وَوَقَّعَتْهُمُ الْعَذَابِ الْجَحِيمِ﴾
 وہ (خوا) لہسزای دوزخ پاراستونی ﴿فَضَلَّ مَن رَّبَّنَا﴾ تہمہ بہخششہ لہ لایہن پەرورہ دگار تہوہ
 ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ئا تہوہیہ سہر کہوتنی زور گہورہ ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ يَلْسَانُكَ﴾ جا بہ راستی
 تہم قورٹانہمان لہسہر زمانی تو ئاسان کردوہ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بو تہوہی بیربکہ تہوہ ﴿فَأَزَلَّتْ﴾
 ﴿إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ﴾ ئیتر تو چاوہروان بہ، بیگومان تہوانیش چاواروانن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده‌ی میهره بان

﴿حَم﴾ به (حامیم) ده خوینریتسه وه خوا زانتره به واتاکه‌ی ، بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سورہ تی (البقره) بکه ﴿١﴾ ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾ هینا نه خواره وه‌ی ثم قورٹانه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه ن خوی بالاده‌ستی کار دروسته وه‌ی ﴿٢﴾ ﴿إِن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بیگومان له ناسمانه کان و زه ویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُتَمِينِ﴾ چهنده‌ها به لگه هه‌یه بؤ باوهر داران ﴿٣﴾ ﴿وَفِي خَلْقِكُمْ﴾ وه له دروست کردنی خوتان دا ﴿وَمَا يَبْتُ مِنْ دَابَّةٍ﴾ وه نه و گیان له به رانه‌ی بلا وده بنه وه ﴿٤﴾ ﴿آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ چهنده به لگه هه‌یه بؤ که سانی باوهری بته ویان هه‌یه ﴿٥﴾ ﴿وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ﴾ وه له جیاوازی شه و و پروژدا ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾ وه له و بارانه‌ی که خوا له ناسمانه وه ده بیارینیت (که هوی رزق و پروزی به) ﴿فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ که به هوی وه زه وی زیند وده کاته وه (وده بووژینیتسه وه) ﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾ وه له گورانی بایه کانددا ﴿آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چهنده به لگه هه‌یه بؤ که سانی که تی ده گن ﴿٦﴾ ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ نانه مانه به لگه کانی خوان ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ ده بخوینینه وه بؤت به راستی و دروستی ﴿فِي آيَاتٍ حَدِيثٍ﴾ جا به چی قسه و گو فتارینک ﴿بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ دوا ی خوا و به لگه کانی باوهر ده هیتن ﴿٧﴾ ﴿وَتِلْ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾ سزا و له ناو چوون بؤ هه مو و دروژنیک ی گونا هبار ﴿٨﴾ ﴿يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ﴾ که به لگه کانی خوا ده بیستیت ﴿تُنشِئُ عَلَيْهِ﴾ و بؤی ده خوینریتسه وه ﴿ثُمَّ بَصُرْ مُسْتَكْبِرًا﴾ له پاشان (له سهر کافری) به رده و امه چونکه خوبه زل زانه ﴿كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا﴾ نه لئی هه ر نه‌ی بیستوه ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی مزده‌ی پی بده به سزایه کی سه‌خت ﴿٩﴾ ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا﴾ وه هه ر کاتی شتیک له به لگه کانمان ناگادار بیت ﴿اتَّخَذَهَا هُزُوًا﴾ به گالته‌ی ده گری ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ نه وانه سزای ریسوا که ریان بؤ هه‌یه ﴿١٠﴾ ﴿مَنْ زَارَ أَبْهَتَ جَهَنَّمَ﴾ له پیشیانه وه ناگری دوزه‌خه ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾ هیچ سو و دیکیان پی ناگه‌یه نی ﴿مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾ نه وه‌ی له (دونیا) دا کرد وویانه ﴿وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه نه و پشتیوانانه‌ی جگه له خوا هه‌لیان بزار دون (سوودی نی به) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه سزایه کی زور گه و ره‌یان بؤ هه‌یه ﴿١١﴾ ﴿هَذَا هُدًى﴾ ثم قورٹانه هوی رینموونی به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ وه نه وانه‌ی پی باوهرن به نایه‌ت و به لگه کانی په‌روه‌دگار یان ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْرِ أَلِيمٍ﴾ بؤ نه وانه هه‌یه سزایه کی پر نازاری سه‌خت ﴿١٢﴾ ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ﴾ خوا نه و زاته‌یه ده‌ریای بؤ رام هینا و ﴿لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ﴾ تا به فهرمانی خوا که شتی تیایدا بگه‌ری ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه تاله‌هه‌ندیک به خششی خوا به هره‌مه‌ند بین ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ وه بؤ نه وه‌ی سوپاسی خوا بکه ن ﴿١٣﴾ ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ﴾ وه نه وه‌ی له ناسمانه کان و زه وی دا هه‌یه بؤ نیوه‌ی ژربار کردوه (وخستویه‌تیه خزمه‌تانه وه) ﴿جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ هه مووی له لایه ن خوا وه‌یه ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بیگومان له و شتانه‌دا چهنده به لگه هه‌یه بؤ که سانیک بیر بکه نه وه ﴿١٤﴾

﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلی بہو کہ سانہی بر وایان ہیناوه ﴿يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ چاو پوئشی بکہن
 لهو کہ سانہی ہیوایان بہ پاداشت و سزای خوانیہ ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بوئوہی پاداشتی
 خہ لکانی بداتہوہ بہ گویرہی ئوہی کردوویانہ ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾ ہەر کہسی چاکہی کرد
 ئوہو (قازانجہ کہی) بو خوئیہ تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ وہ ہەر کہسی خراپہی کرد ئوہو (زیانہ کہی)
 بو خوئیہ تی ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ له پاشان بولای پەرور دگارتان دہ گہرینرینہوہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا
 بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ سویند بہ خوا بینگومان بہ نہوہی ئیسرائیلیمان بہ خشی ﴿الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ پہ پیام
 و حوکمرانی و پیغہ مبرایہ تی ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وہ روزیمان دان لہ شتہ حہ لال و پاکہ کان
 ﴿وَقَضَّيْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ وہ ریزمان دان بہ سہر جیہانیاندا ﴿وَوَاعَدْتُهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ﴾ وہ بہ لگہ
 پرونہ کانمان پیدان لہ بارہی شہریعہ تہوہ ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ جا جیاواز نہ بوون
 لہ نیو خویناندا دواي ئوہو نہ بیت زانستیان بوہات ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾ لہ بہر دوژمنایہ تی و حہ سادہ تی نیوان
 خویمان ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ بینگومان پەرور دگارت لہ روزی ہہ ستانہوہ دا لہ نیوانیاندا
 دادوہری دہ کات ﴿فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لہو شتانہی جیاوازیان تیدا دہ کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ
 شَرِيعَةٍ﴾ لہ پاشان تو مان خستہ سہر شہریعہ تیک ﴿مِنَ الْأَمْرِ﴾ لہ بارہی ئایینہوہ ﴿فَاتَّبَعَهَا﴾ تو ش
 شوینی بکہوہ ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وہ شوین ہہواو ئارہ زووی ئہوانہ مہ کہوہ کہ نازان
 ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَغْنُؤُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بینگومان ئہوانہ لہ لایہن خواوہ ہیچ سوو دیکت پی ناگہ بہن
 ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ وہ بہ راستی ستہم کاران ہہندیکیان دوست و پیشتیوانی ہہندیکیان
 ﴿وَاللَّهُ وَرَىٰ الْمُنْفِقِينَ﴾ وہ خوا دوست و پشتیوانی پاریزکاران ولہ خواترسانہ ﴿هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ﴾ تہم
 قورٹانہ بیناییہ و ہوی چاورشنی یہ بو مہر دومان ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ وہ رینموونی و میہرہ بانہ
 بو گہ لیک کہ باوہری پتہویان ہہیہ ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئایا ئہوانہی کہ خراپہ کانیان
 کردوہ و اگومان دہ بن ﴿أَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئیمہ ئہوانہ وہ کو کہ سانیک دادہ نین
 کہ بروایان ہیناوه و چاکہ کانیان کردوہ ﴿سَوَاءٌ مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾ وہ کویسہک بیت ژیانیان و مردنیان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چہند خراپ دادوہری دہ کہن ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
 وہ خوا ئاسمانہ کان و زہوی بہ ہق و راستی دروست کردوہ ﴿وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ﴾ بوئوہی
 ہہمو کہ سیک پاداشت بدریتہوہ ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ بہ گویرہی ئہو کار و کردہ وانہی کہ کردوویہ تی
 ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وہ ئہوان ہیچ ستہ میان لی نا کریت ﴿

﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ ناخو بینوته ﴿مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ﴾، نهو کهسه‌ی هه‌او ناره‌زووی خو‌ی کردوته په‌رسترای
 خو‌ی ﴿وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عَمْرٍ﴾ خواش به‌زانی گومرای کرد ﴿وَخَفَرَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ﴾، وه موری ناوه به‌سه‌ر
 گوی و دلیدا ﴿وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ عَشْمًا﴾، وه په‌رده‌ی داوه به‌سه‌ر چاویدا ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾ ده‌ی جگه
 له‌خوا کئی رینمونی ده‌کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بوچی بیر ناکه‌نه‌وه ﴿وَقَالُوا آمَاهِي﴾، وه ووتیان
 هیچ نیه ﴿إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ جگه له‌ژیانی دونیامان ﴿ثَمُوتٌ وَنَحْيَا﴾، وه ده‌مرین و ده‌ژین ﴿وَمَا يَهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾
 وه جگه له‌روژگار هیچ شتی نیمه له‌ناو نابات ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾، وه نه‌وانه به‌و قسانه هیچ زانیاریان
 نی‌یه ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾، ته‌نها گومان ده‌به‌ن ﴿وَإِذْ أَنْشَأَ عَلَيْهِمُ﴾، وه کاتیک بخوینرته‌وه به‌سه‌ریاندا
 ﴿ءَابَائِنَا إِنَّا بَنَيْنَا﴾ به‌لگه پروونه کانمان ﴿مَا كَانَ حُجَّتْهُمْ﴾ هیچ به‌لگه‌یه کیان نیه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعْنَا آيَاتِنَا﴾ جگه
 نه‌وه که ده‌لین باووبایرانمان زیندووبکه‌نه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، نه‌گه‌ر نیوه راست ده‌که‌ن ﴿قُلِ اللَّهُ
 يُحْيِيكُمْ﴾ بلسی: خوا زیندووتان ده‌کاته‌وه ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ﴾ له‌پاشان ده‌تان مرینت ﴿ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ﴾ پاشان
 کوتان ده‌کاته‌وه ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ له‌روژی دوایدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَلَكِن كَثُرَ النَّاسُ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مه‌ردومان نازانن ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، وه بو‌خوایه مولکداریتی
 ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾، نه‌و روژی قیامت هه‌لده‌ستی ﴿يَوْمَ يَمْشِي حَمْرُ الْمَبْطُونِ﴾ له‌و
 روژه‌دا به‌تال‌خوازه‌کان خه‌سار و مه‌ندن ﴿وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةً﴾ هه‌موو گه‌لی ده‌بینی کومه‌ل کومه‌ل
 که‌وتوون به‌سه‌ر نه‌ژنودا ﴿كُلُّ أُمَّةٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ﴿تُدْعَىٰ إِلَىٰ كَيْبَتِهَا﴾ بانگ ده‌کری بو‌لای په‌راوه‌که‌ی
 ﴿الْيَوْمِ تُجْزَوْنَ﴾، نه‌مرو سزاو پاداشت ده‌درینه‌وه ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌گویره‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌تانکرد
 ﴿هَذَا كِتَابُنَا﴾، نه‌مه په‌راوه‌که‌مانه ﴿يَطُوقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ﴾ به‌راستی له‌سه‌رتان ده‌دوی ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ﴾
 به‌راستی نیمه‌وه‌ک خو‌ی نوسو‌مانه‌نه‌وه (وینه‌مان گرتووه) ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، نه‌وه‌ی که‌نیوه ده‌تانکرد ﴿وَمَا
 قَامَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، جا نه‌وانه‌ی بروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، وکرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه
 ﴿فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾، نه‌وه په‌روه‌ردگاریان ده‌یانخاته‌ناو میهره‌بانی خو‌یه‌وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
 الْمُبِينُ﴾، نا نه‌وه‌یه سه‌ر که‌وتنی ناشکرا ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، وه نه‌وانه‌ی بی‌برو‌بوون ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ
 عَلَيْكُمْ﴾ (پنیاں ده‌لین) ناخو به‌لگه‌کانی نیمه‌تان به‌سه‌ردا نه‌ده‌خوینرایه‌وه ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾، که‌چی خوتان
 به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾، وه نیوه گه‌لنکی ناوانبار بوون ﴿وَإِذْ قِيلَ﴾، وه هه‌ر کاتنی
 بووترایه ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، بینگومان به‌لینتی خوا راسته ﴿وَالسَّاعَةُ لَارِيبَ فِيهَا﴾، وه روژی دوی هیچ
 گومانی تیدا نیه ﴿فَلْتَمَّ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ﴾، ده‌تان ووت نازانین روژی دوی چی‌یه ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، نیمه
 ته‌نیا گومان ده‌به‌ین ﴿وَمَا لِحُنُّ بِمُستَقِينَ﴾، وه نیمه دلنیا‌نین ﴿۲۲﴾

﴿وَبَدَّأَهُمْ﴾ وہ دہرہ کہ ویت بویان ﴿سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا﴾ ئەو خرابانہی کہ کردویانہ ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دہوریان دہدا ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ تۆلہی ئەوہی گالتہیان پی دە کرد ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ﴾ پینان دہووتری ئەمرو لہبیرتان دہ کہین ﴿كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ ہەر چۆنی ئیوہ ئەم رۆژەتان لہبیر چوو بوو ﴿وَمَا أَرْكَبُ النَّارُ﴾ وہ جینگای مانہوہی ئیوہ دۆزخہ ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ﴾ وھیچ یارمہتی دہریکتان نی یہ ﴿ذَلِكُمْ بِأَنَّكُمْ﴾ ئەمہ لہبەرئەوہیہ بینگومان ئیوہ ﴿اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا﴾ بەلگہکانی خواتان بہ گالتہ دانا بوو ﴿وَعَزَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وہ ژبانی دنیا فریوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا﴾ جا ئەمرو لہو دۆزخہدا دہرناہتیرین ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ وہرپنگہ نادرین داوای لیبور دینش بکہن ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ﴾ جا ہموو سوپاس و ستایش بو خوای ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾ پەرورہدگاری ئاسمانہکان و زہوی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و پەرورہدگاری جیہانیان ﴿وَلِلَّهِ الْكِبْرِيَاءُ﴾ وہ دەسەلات و گہورہی تہنہا بو ئەوہ ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لہہموو ئاسمانہکان و زہویدا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وہ ہەر ئەو زال و بالادہست و دانا و کار سازہ ﴿٢٧﴾

سورہ قی ﴿الأحقاف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہخشندهی میہرہبان

﴿حَمِّ﴾ بہ (حا، میم) دہخوینریتہوہ خوازانترہ بہ ماناکہی بو زانیاری زیاتر سہیری سہرہتای سورہتی (البقرة) بکہ ﴿١﴾ ﴿تَنْزِيلِ الْكِتَابِ﴾ ئەم قورٹانہ ہیتراوہ تہ خواروہ ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ لہ لایہن خوای زالی بالادہستی کار بہ جیوہ ﴿٢﴾ ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانہکان و زہوی و ئەوہی لہ نیوانیانداہی دروستمان نہ کردوہ ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ مہ گہر بہ ہق و راستی و بو کاتیکی دیاری کراو نہ بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کہ چی ئەوانہی بی باور بوون ﴿عَمَّا أَنْذَرُوا مُعْرِضُونَ﴾ لہوہی کہ پی ی ترسیترابوون پروو و ہر دہ گیرن ﴿٣﴾ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بلسی پیم بلین ﴿مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ئەو شتانہی ئیوہ دہیانہرستن جگہ لہ خوا ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم بدن لہ زہویدا چیان دروست کردوہ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان لہ (دروست کردنی) ئاسمانہکاندا بہ شداریان کردوہ ﴿أَتُنُونِي بِكِتَابٍ﴾ دہی پەر اوینکم بو بہیتن ﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا﴾ لہ پیش ئەم (قورٹانہ ہاتبی) ﴿أَوْ أَتْرَقْتُمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ یان زانیاریہک کہ لہ پیشووان بہ جی مابیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گہر ئیوہ راست گون ﴿٤﴾ ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ کئی گوہراترہ ﴿مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ﴾ لہو کہ سہی کہ ہاوار لہ غہیری خوا بکات ﴿لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ﴾ کہ وہ لامی نادانہوہ ﴿إِلَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ تا رۆژی دوایی ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ﴾ وہ ئەو (ہاوار لیکراو)انہ لہ ہاواری ئەوان ﴿عَافُونَ﴾ بی ناگان ﴿٥﴾

﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ﴾ کاتیکیش خہ لک کؤدہ کرینہ وہ (لہ قیامت) دا ﴿كَانُوا آلِهَةً أَعْدَاءَ﴾ بہر ستر اوہ کان
 دہ بنہ دوزمنیان ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾ وہ (بہر ستر اوہ کان) بہر ستر ستنہ کہ یان باوہر ناکہن ﴿وَإِذَا
 تُنَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِذْ يُنَادِيكُمُ الْمَلَكُ﴾ کاتیکیش نایہ تہ روونہ کانی ئیمہ یان بہ سہر دا بخوینریتہ وہ ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 ئہ وانہ ی بی باوہر بوون دہ لین ﴿لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بہو قورٹانہ ی بو یان دیت ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئہ مہ
 جادوویہ کی ٹاشکرا و دیارہ ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یان دہ لین (موحہ ممہد ﷺ) خو ی ئہ م قورٹانہ ی
 ہہ لبہ ستوہ ﴿قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ﴾ (ئہ ی موحہ ممہد ﷺ) بلی ئہ گہر خو م ہہ لم بہ سستی (خوا سزای بہ تینم
 دہ دات) ﴿فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ئہ وسا ئیوہ ش لہ بہرانبہر خوا دا بو من ہیچتان لہ دہ ست نایہ ت
 ﴿هُوَ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک دہ زانی ﴿بِمَا تُفَضِّلُونَ فِيهِ﴾ بہو توان جانہ ی دہ یدہن لہ قورٹان ﴿كُنْ بِهِ شَهِيدًا﴾ ئہ و
 خوا یہ بہ سہ کہ شایہ ت بیت ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ لہ نیوان من و ئیوہ دا ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الرَّحِيمُ﴾ ہہر ئہ وہ لیور دہ ی
 میہرہ بان ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ﴾ بلی من یہ کہم پیغہ مہر نیم (نیرابم) ﴿وَمَا أَدْرِي﴾ ناشزانم
 ﴿مَا يَفْعَلُ بِي وَلَا يَكْفُرُ﴾ چی بہ سہر من و ئیوہ ش دہ ہیتری ﴿إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ﴾ تہ نہا پہرہ وی ئہ وہ دہ کہم
 کہ وہ حی دہ کریت بو م ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وہ من تہ نہا تر سیتہر نیکی ٹاشکرام و بہس ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾
 (ئہ ی موحہ ممہد ﷺ) بلی پیم بلین ﴿إِنْ كَانُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئہ گہر (ئہ م قورٹانہ) لہ لایہن خواوہ بی
 ﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾ ئیوہ ش باوہر تان پی نہ ہیٹابی ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وہ کہ سینک لہ نہ وہ ی
 ئیسرائیل شایہ تی دابیت ﴿عَلَىٰ مِثْلِهِ﴾ لہ سہر وینہ ی (ئہ وہ ی والہ) قورٹاندا ہہ بہ ﴿فَقَامَ وَاسْتَكْبَرُوتُ﴾
 جا باوہری ہیٹابیت، کہ چی ئیوہ خو تان بہ گہورہ زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگو مان
 خوا رینمو ونی گہ لی ستہ مکاران ناکات ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئہ وانہ ی بی باوہر دہ لین
 ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ دہر بارہ ی ئہ وانہ ی باوہر یان ہیٹاوہ ﴿لَوْ كَانَ خَيْرًا﴾ ئہ گہر (ئیسلام و باوہر ہیٹان) چاک بوایہ
 ﴿مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ﴾ ئہ وانہ پیش ئیمہ نہ دہ کہ و تن بو ئہ و (باوہر ہیٹانہ) ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾ چونکہ خو یان
 بہو (قورٹانہ) رینموون نہ بوون ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ جا دو اتر دہ لین ﴿هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ﴾ ئہ مہ دہس ہہ لبہ سینکی
 کؤنہ ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وہ لہ پیش ئہ م (قورٹانہ) دا ﴿كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ تہ وراتی موسا پیشہ وا
 و رہ حمہ ت بوو ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾ ئہ م قورٹانہ ش (کتیبہ کانی پیش خو ی) بہر است دادہ نیت
 ﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾ کہ بہ زمانی عہرہ بی یہ ﴿لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تاستہ مکاران بتر سینی ﴿وَلِيُشْرِيَ بِالْمُحْسِنِينَ﴾
 وہ بو چاکہ کاران مژدہ بی ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ بہر استی ئہ وانہ ی کہ دہ لین بہر و ہر دگار مان
 (اللہ) یہ ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾ پاشان بہر دہ و ام بوون (لہ سہر باوہرہ کہ یان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 ئہ وہ نہ ترسیان لہ سہرہ و نہ خہ فہ تیش دہ خو ن ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئہ وانہ ہاوہ لانی بہ ہہ شتن
 ﴿حَالِينَ فِيهَا﴾ بہ ہہ می شہ بی تیدا دہ میننہ وہ ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لہ پاداشتی ئہ و کردہ وانہ ی کہ دہ یان کرد
 (لہ دونیادا) ﴿﴾

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ وہ ٹیمہ نامور گاری نادمی مان کرد ﴿بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾ بہ چاکہ کردن له گهل دایک و باوکی دا ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا﴾ دایکی بہ نارہحتی و نازارہ وہ ہلی گرتوہ ﴿وَوَضَعَتْهَا كُرْهًا﴾ وہ بہ نازار و نارہحتیش بوویہتی ﴿وَحَمَلُهُ وَفَصَلُّهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ ماوہی دووگیان بوون (ی دایک) پی یوہ و له شیر برینہوہی سی مانگہ ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ تا دہ گاتہ تافی لاوی (ہی گہ بشتوی لاشہیی و ژیری) ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و دہ گاتہ چل سالی ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي﴾ دہلی ئہی پەرہردگار رام بہینہ ﴿أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي﴾ تا شو کرانہ بژیری ئہ و بہرہ و نیعمہ تانہت بکہم ﴿أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ﴾ کہ پشتوتہ بہ سہر من و دایک و باو کم دا ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾ وہ (رام بہینہ) کردہوہی چاک بکہم کہ تو پتی رازی بیت ﴿وَأَصْلِحَ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾ نہوہ کانیشم چاک و صالح بکہ ﴿إِنِّي نَبْتُ إِلَيْكَ﴾ بیگومان بولای تو گہ راومہ تہوہ ﴿وَالِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وہ بہ راستی من لہ موسولمانی گہردن کہ چم ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئہوانہ کہ سانیکن ﴿تَقَبَّلْ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ کہ ٹیمہ کردہوہ چاکہ کانیان لی و ہر دہ گرین ﴿وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وہ چاوپوشی دہ کہین لہ خراپہ کانیان ﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾ لہ ریزی بہ ہشتیاندان ﴿وَعَدَّ الصَّدَقَ الَّذِي﴾ ئہمہ ئہو بہ لیتنہ راستہیہ ﴿كَأَنَّهُمْ كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ کہ بہ لیتیان پی در ابو و لہ دونیادا ﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ﴾ ئہو کہ سہش کہ بہ باوک و دایکی بلیت ﴿أَفِ لَكُمْ﴾ ئوف لہ دہس ئیوہ ﴿أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ﴾ ئایا ہر ہر شہم لی دہ کہن کہ (زیندو دہ کریمہوہ و لہ گور) دیمہ دہرہوہ ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾ لہ کاتیکدا چہند چین خہلک پیش من رویشتون (و زیندو نہ بوونہ تہوہ) ﴿وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ﴾ وہ (دایکی و باوکی) ہر دوو کیان ہانا بو خوا دہ بہن ﴿وَبِئِكَ ءَامِنُ﴾ (دہ لین) ہاوار بو تو باوہ بہینہ ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بیگومان بہ لیتنی خوا راستہ ﴿فَقُولُ﴾ کہ چی ئہو دہلی ﴿مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ئہمہ تہنہا ئہفسانہی پیشینانہ و ہیچی تر ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ئہوانہ ئہو کہ سانہن ﴿حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ بریار (ی خوا) یان بہ سہردا چہ سپا ﴿فِي أُمَّمٍ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ لہ ریزی ئہو ئومہ تانہدا کہ پیش ئہمان رابوردوون ﴿مَنْ أَلَمِنَ وَالْإِنْسَ﴾ لہ جنو کہ و نادمی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَحْسَرِينَ﴾ بیگومان ئہوانہ خویمان زہرہ مہندن ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِمَّا عَمِلُوا﴾ وہ بو ہر یہک لہوانہ پلہ و پایہ ہہیہ بہ گویرہی کردہوہ کانیان ﴿وَلِيُوقِفَهُمْ أَعْمَالَهُمْ﴾ تا خوا پاداشت و سزای کردہوہ کانیان بہ تہواوی بداتہوہ ﴿وَهُمْ لَا يَظُنُّونَ﴾ وہ ئہوان ہیچ سستہ میان لی ناکریت ﴿وَيَوْمَ﴾ وہ (بیریان بخہرہوہ) ئہو رورہی ﴿يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ ئہوانہی کہ بی باوہرن بہرانبہر دوزخ رادہ گیرین ﴿أَذْهَبُ طَبِيبَتِكُمْ﴾ (پیمان دہو و تریت) ہرچی خوشیتان بوو بہ سہرتان برد ﴿فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا﴾ لہ ژبانی دونیاتاندا ﴿وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا﴾ و لہ زہتتان لی برد و (راتان بوارد) ﴿فَالْيَوْمَ تُحْزَنُونَ﴾ بوہ ئہمرو تولہ تان لی دہ سہنری ﴿عَذَابَ الْهُونِ﴾ بہ سزایہ کی ریسوا کہر ﴿بِمَا كُنْتُمْ﴾ لہ بہر ئہوہی کہ ئیوہ ﴿تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ بہ ناہق خوٹان بہ زل دہزانی لہ زہوی دا ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ وہ لہ بہر ئہوہی لہ فرمانی خوا دہر دہ چوو بوون ﴿

﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ﴾ (ئہی موحمہ مہد ﷺ) باسی (ہوودی) برای گہلی عاد بکہ ﴿إِذْ أَنْذَرْتُمُوهُ بِآلِ الْأَحْقَافِ﴾ کاتئ گہلہ کہی تر ساند لہ (وولائی) ئەحقاف ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْأُنْدُ﴾ بیگومان پیغہ مہرانی زور رابوردون ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾ لہ پیش و دوای ئەویشہ وہ ﴿الْأَتَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتوویانہ) جگہ لہ خواہیچی تر نہ پەرستن ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ بیگومان من دہ ترسم ﴿عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ لہ سزای رپوژنیکی گہورہ بو ئیوہ (پیش بی) ﴿قَالُوا﴾ (گہلہ کہی) ووتیان ﴿أَجِئْتَنَا بِفُكَّا﴾ نایا تو (ئہی ہوود) ہاتوویت ہہ تا لامان بدہیت ﴿عَنْ آلهَتِنَا﴾ لہ (پہرستنی) پەرستراوہ کانمان ﴿فَأْتِنَا﴾ دەی بو مان بہینہ ﴿بِمَا تَعْدُونَ﴾ ئەو (سزا) ی بہ لیتت پی داوون ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئە گہر لہ راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا أَلِيعُنَّ لَدَيْ اللَّهِ﴾ (ہوود) ووتی بیگومان زانیاری (ئہو سزا) لای خواہیوہ بہس ﴿وَأَبْلَغُكُمْ مَا أُزِيلَتْ بِهِ﴾ وەمن تہ نہا ئەوہی پی نیر دراوم پیتان رادہ گہیہنم ﴿وَلِكَيْ أُرْكَبُكُمْ﴾ بہ لام من دہ بینم ئیوہ ﴿فَمَا تَجْهَلُونَ﴾ گہلینکی نہزان و نہ فامن ﴿قَلَّمَا رَأَوْهُ عَارِضًا﴾ جا کاتئ ئەو (سزایہ) یان بینی پہلہ ہہ وریک بوو ﴿مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾ بہرہو شیوہ کانیان دی (دلخوش بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطِرًا﴾ ووتیان ئەمہ ہہ وریکہ بارانی پیئہ بو مان ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾ (ہوود ووتی نہ خیر) بہ لکو ئەوہ ئەو (سزایہ) یہ بہ پہلہ داواتان دہ کرد ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ باہ کی بہ ہیزہ سزای سہختی پیئہ ﴿تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾ بہ فہرمانی پەرہردگاری ہہ موو شتیک دہ روختنی ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ ئیتر وایان بہ سہرہات ﴿لَا يَرَوْنَ إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ﴾ تہ نہا شوینی خانوہ کانیان دہ بینرا ﴿كَذَلِكَ﴾ ہہر بہو جوڑہ ﴿تَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ سزای ہوژی تاونباران دہ دہین ﴿وَلَقَدْ مَكَنْتُمْ فِي مَا إِنْ مَكَنْتُمْ فِيهِ﴾ سویند بہ خوا ئەوہی بہ وان (گہلی عاد) مان دابوو (لہ سامان و دہ سہلات) بہ ئیوہ مان نہ دابوو ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَأَفْئِدَةً﴾ وہ گوی و چاوو دلمان پیندابوون ﴿فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ﴾ بہ لام سوود و کہلکی پی نہ گہیانندن ﴿سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ﴾ نہ گوی و نہ چاوو نہ دلان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیک ﴿إِذْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ بَيْتَاتِ اللَّهِ﴾ چونکہ ئەوان باوہریان بہ نیشانہ کانی خوا نہ بوو ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وہ دەوری دان ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەو سزای گالتہیان پی دہ کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ وہ بیگومان لہ ناومان برد ﴿مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى﴾ (دانیشتووانی) ئەو شار و دیہاتانہی کہ بہ دەورو بہرتان دابوون ﴿وَصَرَفْنَا آلَاتِكُمْ﴾ وہ بہ لگہ و نیشانہی جوڑاو جوڑمان نیشان دان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (لہ بی باوہری) بگہرینہ وہ ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾ دەی بوچی یارمہتی نہ دان ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾ ئەوانہی جگہ لہ خوا بو نزیك بوونہ وہ لہ خوا کردبوونیانہ پەرستراوی (خویان) ﴿بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ﴾ (نہک یارمہتیان نہ دان) بہ لکو گو میش بوون لییان ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ئەوہ بوو (بہرہمی پەرستراوہ) دروکیان و ئەو درویانہی ہہ لیان

﴿وَأَصْرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرَ مِنَ الْجِنِّ﴾ وہ (بیریان خہرہ وہ) کاتیک چہند جنو کہ یہ کمان نارد بولات ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ تا گویٰ لہ قورٹان بگرن ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ﴾ جا کاتیک نامادہ ی گویٰ گرتن لہ قورٹان بوون ﴿قَالُوا أَنْصَبُوا﴾ ووتیان (بہ یہ کتری) بی دہنگ بن (و گویٰ بگرن) ﴿فَلَمَّا قُضِيَ﴾ جا کہ (قورٹان خویند نہ کہ) تہ او بوو ﴿وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ ہہ موویان گہر انہ وہ بولای قہوم و ہوزہ کہ یان بہ ترستیہر ﴿قَالُوا يَا قَوْمَنَا﴾ ووتیان ئە ی ہوزو قہومہ کہ مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا﴾ بہ راستی ٹیمہ گویٰ بیستی کتیبیک بووین ﴿أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ کہ لہ پاش مووسا نیر دراو تہ خوارہ وہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بہ راوہ کانی پیش خو ی بہ راست دادہ نی ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (خہ لک) رینموونی دہ کات بو ہق و ریبازی راستی ﴿يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾ ئە ی قہومہ کہ مان وہ لامی بانگخوازی خوا (موحہ ممہد ﷺ) بدہ نہ وہ ﴿وَأَمْنُوا بِرَبِّهِمْ﴾ و باوہری ہی بینن ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ (خوا) لہ تاوانہ کانتان خوش دہ بی و دہ یسر پتہ وہ ﴿وَيُجْزِكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ وہ لہ سزای سہخت دہ تان پاریزی ﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ﴾ ہہر کہ سیش وہ لامی بانگخوازی خوا (کہ موحہ ممہد ﷺ) نہ دادتہ وہ ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ئەو بہ ہیچ جو ریک ناتوانی لہ زہوی دالہ دہست خوا دہر چی و خو ی قوتار کات ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وہ جگہ لہ خوا یار مہ تیدہر و پشتیوانیکی نی یہ ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ ئا ئەوانہ لہ گو مری یہ کی ناشکر ادان ﴿أَوْ لَيُرَوَّأ﴾ ئایا ئەوانہ نہ یان زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ بہ راستی ئەو خوا یہی ئاسمانہ کان و زہوی دروست کردوہ ﴿وَلَيُرَى بِخَلْقِهِنَّ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّقَ الْمَوْتِ﴾ وہ لہ دروست کردنیاندا ناتوانا و دہستہ پاچہ نہ بووہ، وہ بہ توانایہ مردووانیش زیندو و بکاتہ وہ ﴿بَلَىٰ﴾ بہ لئی ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگو مان خوا بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ توانایہ ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ وہ پورٹیک بی باوہر ان بہر انہر دوزخ راہہ گیرین ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾ (بینان دہ لئین) ئایا ئەمہہ راست نی یہ ﴿قَالُوا لَيْ وَرَبِّنَا﴾ دہ لئین: بہ لئی سویند بہ پەرورہ دگار مان راستہ ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ (خوا) دہ فہر موی: دہی ئەو سزایہ بچہ ژن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ چونکہ ٹیوہ باوہر تان ہی نہ دہ کرد ﴿فَأَصْبِرْ﴾ کہ واتہ خو گربہ (ئہ ی موحہ ممہد ﷺ) ﴿كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ ہہر وہ کو پینغہ مہرانی خو راگری بہ ہیتر دانیان بہ خودا گرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ وہ پہلہ مہ کہ بو (سزادان) یان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾ ئەو پروژہ ی کہ (سزای) بہ لئین پیدراو یان دہ بینن وا دہ زانن ﴿لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ﴾ تہ نہا ساتیک لہ روژ لہ دنیا دا ماونہ تہ وہ ﴿بَلَّغْ﴾ (ئہم قورٹانہ) ناگاداری یہ ﴿فَهَلْ يُهْلِكَ﴾ جا ئایا کہ س لہ ناو دہ چیت ﴿إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جگہ لہ گہلی لہ سنوور دہر چوو نہ بیت ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەو کہ سانہی بی باوہر بوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ ریگری (خەلک) یان کرد لەرینبازی
 خوا ﴿أَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ (خوا) کردەوہ کانیان پوچەل دە کاتەوہ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانەش باوہر یان ہیناوە
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردەوہ چاکہ کانیان کردو ﴿وَأَمَّا أَمْثَلُ نَزْلِ عَلَى مُحَمَّدٍ﴾ باوہریشیان ہینا بەو (قورٹانہ) ی کہ
 نیر دراوہ تہ خواوہوہ بو موحمەد (ﷺ) ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ تەنہا ئەویش راستەو لە لایەن پەرورەدگار یانەوہ
 ہاتووە ﴿كَفَرَتْ عَنْهُمْ سَبِيلُهُمْ﴾ خوا لە گوناہہ کانیان خوش بووہ ﴿وَأَصْلَحَ بِاللَّهِمْ﴾ دل و ہوشیانی رینک و چاک
 کردوہ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوہش لەبەر ئەوہیہ بە راستی ئەوانہی بی باوہر بوون ﴿اتَّبَعُوا الْبَطِلَ﴾ شوین
 بہ تال و پرو بووچ کہ وتن ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بیگومان ئەوانەش ئیمان یان ہینا بوو ﴿اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ شوین
 ئەو ہەقہ کہ وتبوون کہ لە لایەن پەرورەدگار یانەوہ ہاتووە ﴿كَذَلِكَ﴾ ئابەو شینوہ ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾
 خوا نمونہی (کردەوہی) خو یان یان بو دەہیتتہوہ ﴿فَإِذَا الْفَيْدَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەمجا ئەگەر (لە جہنگدا) گەشتن
 بہ وانہی بی باوہر ن ﴿فَضْرَبَ الرِّقَابَ﴾ ئەوہ بدن لە گەردنیان و بیانکوژن ﴿حَتَّىٰ إِذَا اتَّخَذْتُمُوهُمْ﴾ ہەتا کاتی کوشتاری
 زور یان لی دە کەن ﴿فَشَدُّوا لَوْلَا قِيَامُ﴾ ئەمجا (دیلہ کانیان) قایم بیہستەنەوہ ﴿فَإِنَّمَا مَتَابَعُكُمْ﴾ جا دو اتریان بہ منہت
 وچاکہ (بەرہ لایان کەن) ﴿وَأَمَّا فِدَاءٌ﴾ یان بہ فیدہ و بریتی ﴿حَتَّىٰ تَصْعَقَ الْحَرْبُ أَوْ زَارَهُمْ﴾ ہەتا جہنگ چہ کہ کان (بہ بی
 باوہر ن) دادەنی (یان تا جہنگ کوتایی دیت بہ نەمانی بت پەرستان) ﴿ذَلِكَ وَلَوْ تَشَاءُ اللَّهُ﴾ فەرمان ئەوہیہ ئەگەر
 خوا بیوویستایہ ﴿لَا تَنْصَرِمَنْهُمْ﴾ خوی تۆلہی لی دەسەندن ﴿وَلَكِنْ لِيَبْلُوْا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ﴾ بہ لام (فەرمانی پیدان
 بہ جہنگ) تا بہیہ کتری تا قیتان بکاتەوہ ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەو کہ سانەش لە پینا و رینبازی خوادا کوژران
 ﴿فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾ ئەوہ خوا ہەرگیز (پاداشتی) کردەوہ کانیان وون ناکات ﴿سَيَهْدِيهِمْ﴾ بیگومان
 رینموونیان دە کات ﴿وَيَضِلُّ بِاللَّهِمْ﴾ دل و بیر یان پاک ساف دە کات ﴿وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا اللَّهُ﴾ وہ دە یان خاتہ
 ئەوہیہ ہشتہی بوی باس کردون ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەو کہ سانہی باوہر تان ہیناوە ﴿إِنْ تَضَرُّوا اللَّهَ﴾
 ئەگەر ئینوہ یارمەتی (نایینی) خوا بدن ﴿يَضْرِبُكُمْ﴾ خواش ئینوہ زال و سەر کہ وتوو دە کات (بەسەر کافران دا)
 ﴿وَرَبَّيْتُمْ أَقْدَامَكُمْ﴾ وہ پنیہ کانتان جینگیر دە کات (لە جہنگدا خو رانگرتان دە کات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەش کہ
 بی باوہر بوون ﴿فَتَعَسَّ أَلْهَمُهُمْ﴾ ئەوہ نەگبەتی و سەر شووری بەشیانہ ﴿وَأَصْلَ أَعْمَالِهِمْ﴾ وہ (خوا) کردەوہ کانیان پوچ
 و بی مایہ دە کات ﴿ذَلِكَ بِاللَّهِمْ﴾ ئەو تۆلہ یان لەبەر ئەوہیہ کہ بیگومان ئەوانہ ﴿كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ رقیان
 لەو قورٹانہ بوو کہ خوا نار دوویہ تہ خواوہوہ ﴿فَلَحَبْطُ أَعْمَالِهِمْ﴾ بویہ خواش کردەوہ کانیان پوچ کردنەوہ ﴿فَلَمَّا
 أَقَامَ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناخو ئەوانہ بە زوہی دانہ گەر اوون ﴿فَيَنْظُرُوا﴾ تا بینن ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ئەوانہی
 پیش خو یان سەر نجامیان چون بووہ ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا لە ناوی بردن ﴿وَاللَّكْرِيْنَ أَمْثَلَهُمْ﴾ (دەی بیگومان بن) بو
 بی باوہر انیش سەر نجامی ناواہیہ ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ﴾ چونکہ بیگومان خوا ﴿مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پشتیوانی
 ئەوانہیہ کہ باوہر یان ہیناوە ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ وہ بیگومان بی باوہر انیش ﴿لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ ہیچ پشتیوانیکیان

نیہ ﴿﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگو مان خوا ﴿يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ﴾ ئەوانە ی باوەرپان هیناوە و کردەوہی باشیان کردوہ دەیانخاتە باخاتی بەهەشتەوہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ رووبارەکان بەژیریاندا دەروات ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەش بێ باوەر بوون ﴿يَسْمَعُونَ﴾ (لە دونیادا) رادەبویرن و ﴿وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾ وەك ئازەل دەخون و دەلەوہرین ﴿وَالنَّارُ مَشْهُوَةٌ لَهُمْ﴾ وە دۆزەخ شوینی مانەوہیانە ﴿وَكَانَ مِنْ قَرَابَةٍ﴾ وە (خەلکی) زۆر شار هەبوون ﴿هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً﴾ کہ بەهیزتر بوون ﴿مِنْ قَرَابَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ﴾ لەو (خەلکی) مەكەكە یە کہ تو یان دەر کرد ﴿أَهْلَكَ هُمْ﴾ لە ناومان بردن ﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ و هیچ پشتیوانیکیان نەبوو ﴿أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ ئاخو ئەو کەسە ی بەلگە ی روونی لە پەروەردگاریەوہ بۆ هاتبی (کە قورئانە) ﴿كُنْ زَيْنًا لَّهُ سُوًّا عَمِلِهِ﴾ وەك ئەو کەس وایە کہ کرداری خرابی بۆ جوان کرابی و رازینرا بیتەوہ ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ شوین هەوا و ئارەزووی خویان کەوتبن ﴿مَثَلُ الْبَيْتَةِ الَّتِي﴾ شیوہ ی نایابی ئەو بەهەشتە وایە ﴿وَعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾ کہ بەلین دراوہ بە پاریزکاران و خواناسان ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ﴾ چەندەها رووباری تێدایە ﴿مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾ لە ئاوی سازگاری تام و بۆن نەگۆراو ﴿وَأَنْهَارٌ﴾ وە چەندەها رووبار ﴿مِنْ لَبَنٍ لَبِيذٍ غَيْرِ مُطْعَمٍ﴾ لە شیر کە تامی نەگۆراوہ ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ﴾ وە چەندەها رووبار لە شەرابی نایابی ﴿لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾ بەلەزەت و خوش بۆ بنۆشانی ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾ وە چەند رووباریشی تێدایە لە هەنگوینی پالفتە ﴿وَأَنْهَارٌ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ وە لەوی هەموو جۆرە میوہاتیکیان بۆ نامادە یە ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ لە گەل لیبوردن لە پەروەردگاریانەوہ ﴿كُنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ﴾ (نایا ئەو بەهەشتیانە) وە کو کەسانیک وان کە لە ناگری دۆزەخ دابن بەهەمیشە یی ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ ئاوی کولاو کولیان دەر خوارد بدری کە ریحۆلەکانیان پارچە پارچە بکات ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾ (ئە ی مو حەممەد ﷺ) هەندی لەوانە گویت لێدەگرن ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾ بەلام کاتیک لای تو دەر دەچن ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ دەلین بەوانە ی زانیاریان پێ دراوہ (لە هاوہ لان) ﴿مَاذَا قَالَهُ إِفْقًا﴾ ئەوہ ئیستە مو حەممەد (ﷺ) ووتی چی؟ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە ئەو کەسانەن ﴿طَعِبَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ کہ خوا مۆری ناوہ بەسەر دلێاندا ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ وە شوین هەوا و ئارەزووی خویان کەوتوون ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا﴾ ئەو کەسانە ی هیدایەتبان وەرگرتووە ﴿زَادَهُمْ هُدًى﴾ (خوا) شارەزاییان زیادە کات ﴿وَأَنذَرَهُمْ نَقْوَاهُمْ﴾ وە تەقوا و پاریزکاری و خواناسیان پێ دەبەخشی ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ دە ی نایا ئەو (ناپاکانە) چاوەروانی چی دەکەین ﴿إِلَّا السَّاعَةَ﴾ جگە لە قیامت ﴿أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾ کہ کتوپر یە خەیان بگریت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ دە ی بیگو مان هەندی لە نیشانەکانی هاتو تە دی ﴿فَأَذِنَ لَّهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾ کاتی (روژی دوایی) یە خەیان بگریت ئیتر کە ی بیر دەکەنەوہ ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ کە واتە دلنیا بە و بزانه بێجگە لە (اللہ) هیچ پەرستراو نیکی بەهەق و راست نی یە ﴿وَأَسْتَعْفِفْ لَذَنِكَ﴾ وە داوای لیبوردن بکە (لە خوا) بۆ گوناھی خۆت ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وە بۆ (گوناھی) پیاوان و ئافرەتانی ئیماندار ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ و بیگو مان خوا دەزانێ ﴿مَتَّقُواكُمْ وَمَثَلَكُمْ﴾ بە جم و جولتان (لە روژدا) و ئارام گرتنتان (لە شەودا) ﴿

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەوانەى باوەرپان هیناوە دەلێن ﴿لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ﴾ بۆچی سورەتیک (لەقورٹان) نانیردریتە خوارەو؟ (دەربارەى جەنگ و جیهاد) ﴿فَإِذَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾ کەچی کاتیک سورەتیکى روون و دامەزراو نیرابیتە خوارەو و تیايدا باسى جەنگ کرابى ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ دَعَيْنِى ئەو کەسانەى ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ کە لەدلیاندا نەخۆشى (دوو روویى) هەبە ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ تەماشای تۆ دەکەن ﴿نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ وەک تەماشای کردنى کەسێک کە لە ترسى مردن لە هۆشى خۆى چوو بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ بۆ ئەوان وا چاکتر بوو ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ فەرمان بەردار بوونایە و قسەى جوان و چاکیان بکردایە ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾ هەر کاتیکیش فەرمانى (جەنگ) درا (جى بەجى ناگەن) ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خۆ ئەگەر لە گەل خوا راستیان بکردایە ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەو بەشتر بوو بۆیان ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ﴾ جا ئایا ئیو بە تەمان (ئەى ناپاکان) ﴿إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئەگەر پشت هەلکەن (لە ئیسلام و جیهاد) ﴿أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ لە زەویدا ئازاوە و خراپە بەرپابکەن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ وە هەرچى پەيوەندى خزمایەتى بە بیبچرینن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئانەوانە ئەو کەسانەن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ کە خوا نەفرینی لى کردوون ﴿فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ وە کەرى کردوون و چاویانى کویر کردووە ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ ناخۆ ئەوانە وورد نابنەو لە قورٹان (وتى ناگەن)؟! ﴿أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ (وانى بە) بەلکو دلێان قوفلى لى دراوہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بىگومان ئەو کەسانەى ﴿أَزْدُوا عَلَىٰ آذَانِهِمْ﴾ پاشە و پاش گەرانهو لە ئایینە کەیان ﴿مَنْ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ لە پاش ئەوێ هەقیان بۆ روون بوویەوہ ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ﴾ شەیتان خراپە کانیانى بۆ جوان و پازاوە کردبوون ﴿وَأَمَلَىٰ لَهُمْ﴾ وە بەهیسوا و ئومید فریوى دابوون ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ چونکە ئەوان دەیان ووت ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾ بەو کەسانەى کەرقیان بوو لەو قورٹانەى خوا نارد بووى ﴿سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ ئیمە لە مەولا لە هەندى کاردا گویرایە لیتان دە کەین ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وە خوا بە نەینیه کانیان دەزانى ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ناخۆ چۆن بى (حالى ئەو ناپاکانە) کاتیک فریشتەکان گیانیان دە کیشن و ﴿يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذَانَهُمْ﴾ لە روخسار و پاشیان دەدەن ﴿ذَٰلِكَ﴾ ئەو (جۆرە گیان کیشانە) ﴿بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آتَحَطَّ اللَّهُ﴾ لە بەر ئەوێ بە بىگومان ئەوانە شوین شتانى کەوتبوون کە خواى تۆرە کردبوو ﴿وَكَفَرُوا بِرِضْوَانِهِ﴾ پەزامەندى خواشيان بى ناخۆش بوو ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾ بۆیە خواش کردەوہ کانیانى پووچەل کردەوہ ﴿أَمْ حَسِبَ﴾ ئایا وا دەزانن ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ ئەوانەى کە نەخۆشى (ناپاکى) لە دلێان دایە ﴿أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْفَانَهُمْ﴾ کە خوا هەرگیز رِق و کینەیان دەرناخات و ئاشکرای ناکات ﴿

﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾ نہ گہر بمانویستایہ ﴿لَأَرْسَلْنَاكَ﴾ نہ وانہ مان نیشان دہدایت (کہ دوپروون) ﴿فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ﴾ نہ وساہر بہ شیوہ و دیمہ نیاندا دہ تناسین ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ وہ بینگومان بہ شیوازی قسہ شباندا دہ یانناسییت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ دلنیابن خوا بہ ہمموو کردہ وہ کانتان دہ زانیت ﴿وَلَتَبْلُؤُنَّكَ﴾ سویند بہ خوا تاقتان دہ کہینہ وہ ﴿حَتَّى نَعْلَمَ﴾ تا دہری بخہین و دیاربئی ﴿الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ﴾ موجاہیدان و خور اگرانتان ﴿وَتَبْلُؤُوا أَخْبَارَكُمْ﴾ وہ تاہہ و التان چی یہ ناشکرای کہین ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان کہ سانے کہ بی باوہرپوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ پرنگری (خہ لک) یان دہ کردلہ ریبازی خوا ﴿وَشَاقُوا الرَّسُولَ﴾ دڑایہ تی پیغہ مہریشیان دہ کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى﴾ پاش ئہ وہی ہق و راستیان بو روون بو تہ وہ ﴿لَنْ يَصُرُوا لِأَلَّهِ شَيْئًا﴾ ہیچ زبانیک بہ خوا ناگہ بہ نن ﴿وَسَيَحْطِئُ أَعْمَالَهُمْ﴾ وہ بہ زووی (خوا پیلان) و کردہ وہ کانیان پو و چہ ل دہ کاتہ وہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئہی ئہ و کہ سانہی کہ باوہرپان ہینا وہ ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ فہر مان بہ ردار و گویرایہ لی خوا و پیغہ مہرین ﴿وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ کردہ وہ (چاکہ) کانتان ہہ لمہ وہ شیننہ وہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان نہ وانہی کہ بی باوہرپوون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ پرنگری (خہ لک) یان دہ کردلہ ریبازی خوا ﴿ثُمَّ مَا تَوَّأَوْهُمْ كُفَّارًا﴾ پاشان بہ بی باوہری مردن ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ئہ وہ ہر گیز خوا لیان خوش نابیت ﴿فَلَا تَهْتُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾ جا (باوہر داران) لاوازو سست مہین و داوای ناشتی (و شہر و ہستان) مہ کہن ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾ چونکہ ہہر ئیوہ زال و بہ ہیزترن ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾ (یار مہ تی) خواش لہ گہل ئیوہ دایہ ﴿وَلَنْ يَزِيْرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾ وہ (پاداشتی) کردہ وہ کانتان کہم ناکاتہ وہ ﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ بینگومان ژبانی دنیا تہ نہا ﴿لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ گالتہ و گہ پیکہ (ودہ پرتہ وہ) ﴿وَإِنْ تَوَّأَوْا تَسْتَفُؤْا﴾ خو ئہ گہر باوہر بہینن ولہ خوا ترس بن ﴿يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ﴾ (خوا) پاداشتی خوتان پی دہدات ﴿وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَثْمَالُكُمْ﴾ وہ داوای بہ خشینی ہہ موو دارایی و مالتان لی ناکات ﴿إِنْ يَسْئَلْكُمْ هَا﴾ ئہ گہر (خوا) داوای بہ خشینی ہہ موو سامانتان لی بکات ﴿فِيْ حِفْظِكُمْ﴾ زوریش داکوکی بکات لی تان ﴿تَبَخَّلُوا﴾ ئیوہ چرووکی و پہ زیلی دہ کہن ﴿وَوُجِّحْ أَصْغَانَكُمْ﴾ و رق و کینہی دہروونتان دہر دہ خات ﴿هَآئِنْتُمْ هَآؤُلَاءِ﴾ بیدار بن ئیوہ ئہ و کہ سانہن ﴿تُدْعُونَ﴾ کہ بانگ دہ کرین ﴿لِيُتَفَقَّأُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تالہ پیناوی خوا مال بیہ خوشن ﴿فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ﴾ کہ چی ہہندیکتان پڑدہی دہ کہن ﴿وَمَنْ يَبْخُلْ﴾ ہہر کہ سیش پڑدہیسی و پہ زیلی بکات ﴿فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ ئہ وہ بینگومان تہ نہا پڑدیی لہ (دڑی) خوئی دہ کات ﴿وَاللَّهُ الْعَنِيُّ﴾ چونکہ خوا (دہولہ مہندہ) و بی نیازہ ﴿وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ﴾ ہہر ئیوہن ہہ ژار و بی نہوا ﴿وَإِنْ تَتَوَلَّوْا﴾ جا ئہ گہر ئیوہ پشت ہہ لکہن (لہ ناینہ کہ تان) ﴿يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ (خوای گہ ورہ) ئیوہ دہ گوریت بہ کہ سانیکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ پاشان (ئہ وان) وہ کو ئیوہ نابن (راستگون لہ گہل پہر وہ ردار یاندا) ﴿

سورہ تی (الفتح)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشنده ی میہرہ بان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (ئہ ی مو حہ ممہد ﷺ) بینگومان ئیمہ سہر کہ و تنیکی ٹاشکر امان بین دایت
 (کہرینکہ و تنی حودہ بیبہ یہ) ﴿١﴾ ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ﴾ تا خوا خوش بییت ﴿مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ له
 گوناہہ کانی رابوردو و دہاتووت ﴿وَيَتَرَىٰ يَعْمَلُهُ عَلَيْكَ﴾ وہ نیعمہ تی خوی بہ تہ واوی بر ژیت بہ سہر تدا
 ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ و ہرینگای راستت نشان بدات (بہر دہ و امت کات) ﴿٢﴾ ﴿وَيَضُرُّكَ اللَّهُ﴾
 و ہ خوا سہر ت بخات ﴿نَضْرًا عَزِيمًا﴾ بہ سہر کہ و تنیکی بالادہ ستانہ ﴿٣﴾ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نہ و خوا زاتینکہ
 ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ ٹارامی دابہ زاندو و تہ ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناو دلی ئیمانداران ﴿لِيَزِدَّادُوا إِيمَانًا﴾ تا ئیمانیاں
 زیاد بکات ﴿مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ له گہل نہ و ئیمانہ ی کہ ہہ یانہ ﴿وَاللَّهُ جُنُودٌ﴾ تہ نہا ہی خواہ سہر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وہ ہہ میسہ خوا زانای کار دروستہ ﴿٤﴾
 ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا پیاوان و ٹافرہ تانی باوہر دار بیاتہ ﴿جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بہ ہہ شتاتینک
 کہ روبرہ کان بہ ژیر یاندا دہروات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بہ ہہ میسہ یی تیایدا دہ میتنہ و ہہ ﴿وَيُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ﴾
 ﴿سَيِّئَاتِهِمْ﴾ و ہ تا له گوناہہ کانیان خوش بییت ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وہ ٹہم (بہ لینہ) لای خوا
 ﴿قُرْآنًا عَظِيمًا﴾ سہر کہ و تنیکی گہورہ یہ ﴿٥﴾ ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ و تا سزای بدات پیاوان
 و ٹافرہ تانی (دو و پروو) و ناپاک و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ پیاوان و ٹافرہ تانی ہاوبہش پیداکہری
 ﴿الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ ظَنِّ السَّوَاءِ﴾ گومان بہرانی خراب دہر بارہ ی خوا ﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَاءِ﴾ نہ و خرابہ (لہ ناو
 چوونہ ی چاوہروانی دہ کہن بو ئیمانداران) ہہر بہ سہر خویاندا دیت ﴿وَعَصَبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ﴾ و ہ خوا
 خہ شمی لی گرتوون و ﴿وَلَعَنَهُمْ﴾ نہ فرینی لی کردوون و ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ دوزہ خی بو ٹامادہ
 کردوون ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ٹای چ سہر ٹہ نجامیکی خرابہ ﴿٦﴾ ﴿وَاللَّهُ جُنُودٌ﴾ تہ نہا ہی خواہ سہر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ٹاسمانہ کان و زہوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيمًا حَكِيمًا﴾ و ہ خوا ہہ میسہ بالادہستی
 کار بہ جی یہ ﴿٧﴾ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ بہ راستی (ئہ ی مو حہ ممہد ﷺ) ٹومان ناردو و ہہ ﴿شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾
 بہ شایہت و مژدہ دہر و ترسیتنہر ﴿٨﴾ ﴿لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بو ٹہوہ ی باوہر بہ خوا و پٹغہ مہرہ کہ ی
 بہتین ﴿وَلِتُعَزِّرُوهُ وَتُقِرُّوهُ﴾ و ہ پشتیوانی لی بکہن و ریزی لی بگرن ﴿وَلِتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ وہ
 تہ سبباحتی خوا بکہن بہ بہ یانیاں و ئیواراندا ﴿٩﴾

﴿إِنَّا لَنَبْغِي بِكَ﴾ بہ راستی تہو کہ سانہی پھیمان دہدن بہ تو (تہی موحممہد ﷺ) ﴿إِنَّمَا يَأْتِي عُونَ﴾
 اللہ ﴿بِئْسَ مَا لَنَا﴾ بیگومان تہوانہ پھیمان بہ خوا دہدن ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾ دہستی خوا لہ سہر دہستی تہوانہ وہیہ
 (لہم تہیہ تہ پیروزہ دا جیگیر کردن وباسکردنی سیفہ تی دہست بو خودا ہاتوہہ تہمہش بروامان
 پنیہ تی بہ بی ہیج لیچواندن ولہیہ کدانہ وہیہ ک، وہ شیوہ کہی نازانین تہنہا خودا خوئی دہیزانیت)
 ﴿فَمَنْ نَّكَتْ﴾ جا ہر کہس پھیمانہ کہی شکاند ﴿فَأَنَّمَا يَنْتَكُ عَلَى نَفْسِهِ﴾ تہوہ بیگومان تہو پھیمان
 شکاندنہ تہنہا (زیانی) بو خوئیہ تی ﴿وَمَنْ أَوْفَى﴾ ہر کہ سیش و فابکات ﴿بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ بہو
 پھیمانہی کہ داویتی بہ خوا ﴿فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ تہوہ بہ راستی خوا پاداشتی گہورہی دہداتی ﴿وَلَا
 سَيَقُولُ لَكَ﴾ بیگومان پیت دہلین ﴿الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ تہو عہر بہ دہشتہ کیانہی کہ لہ غہزا جی
 مابوون ﴿شَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا﴾ سامان و خاوخیزانمان مہ شغولیان کردین (نہیان ہیشٹ بین بو
 غہزا) ﴿فَأَسْتَغْفِرُنَا﴾ لہ بہر تہوہ داوای لی خوشبوونمان بو بکہ ﴿يَقُولُونَ يَا لَيْسَ لَنَا بِمَالٍ لَّنَا﴾
 تہوہی بہ زمانیان دہلین لہ دلیاندانی یہ (وباوہریان پنی نہی) ﴿قُلْ فَمَنْ﴾ بلی جا کی ﴿يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
 شَيْئًا﴾ لہ بہرانبہر خوا دا ہیچی بہ دہستہ بوتان ﴿إِن أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا﴾ تہ گہر خوا زیانیکی بوتان بویت
 ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾ یان سوودو قازانجیکی بوتان بویت ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ﴾ (وانیہ کہ دہلین) بہ لکو خوا
 ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ ناگادارہ بہ ہرچیہ کہ کہ دہیکن ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن﴾ بہ لکو وا گومانان دہبرد کہ
 ﴿لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا﴾ پیغہ مہر و ئیمانداران ہر گیز ناگہر تہوہ بو ناو کہس
 و کاری خویمان (و شہید دہسن) ﴿وَرَيْنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ تہو گومانہ لہ دلتاندا راز تہر ابوویہ وہ
 ﴿وَوَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ﴾ وہ گومانی خراپتان دہبرد ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا﴾ و بہ راستی تہوہ گہلینکن لہ ناو دہجن ﴿وَمَنْ
 لَّمْ يُؤْمِنْ﴾ و ہر کہس باوہری نہ ہینا بی ﴿بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بہ خوا و پیغہ مہرہ کہی ﴿فَأَنَّا أَعْتَدْنَا﴾
 تہوہ بہ راستی تہمہ نامادہمان کردوہہ ﴿لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ بو تہو بی باوہرانہ ناگر نیکی ہلگیر ساو ﴿وَلِلَّهِ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی تہنہا مولکی خوایہ ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ لہ ہر کہس
 کہ بیہ ویت خوش دہبیت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای ہر کہ سیش دہدات کہ بیہ ویت (لہ تاوانباران)
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ و خوا لیور دہی میہرہ بانہ ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾ بیگومان بہ جیمانوان
 لہ غہزا دہلین ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ﴾ ہر کاتیک (لہمہ دینہ) دہر چوون ﴿إِلَىٰ مَعَانِمَ لِنَتَأْخُذُوهَا﴾ بو گرتنی
 دہسکہ و تہ کان (غہنیمہت) ﴿ذُرُونَا نَتَّبِعْكُمْ﴾ لیمان گہرین باشوینتان بکہوین ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ
 اللَّهِ﴾ دہیانہ وی و تہی خوا (کہ دہسکہ و تہ کانی خہ بیہر بو بہ شدارانہ حودہ بیبیہیہ) بگورن ﴿قُلْ لَنْ
 تَتَّبِعُونَا﴾ (تہی موحممہد ﷺ) بلی ہر گیز نابیت شوینمان کہون ﴿كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ چونکہ
 پیشتر خوا دہر بارہ تان ہر وای فہرموہہ ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ تہمجا دواتر دہلین ﴿بَلْ نَحْسُدُونُنَا﴾ (وانی یہ)
 بہ لکو حہ سوودی بہ تہمہ دہسن ﴿بَلْ كَانُوا﴾ (وانی یہ) بہ لکو تہوان ﴿لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ زور کہم
 تہدہ گہن ﴿۱۵﴾

﴿قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ﴾ بلیٰ بہ جیماوان لہ غہزا ﴿مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ لہ عہ ربہ دہ شتہ کی یہ کان ﴿سَدَّعُونَ﴾ لہ مہ و لا بانگ دہ کرین ﴿إِلَى قَوْمِ أُولَىٰ بِأَيْسٍ شَدِيدٍ﴾ بؤ (جہنگ لہ گہل) گہ لیکسی زور بہ ہیزی جہنگاور ﴿تَقْتُلُونَهُمْ أَوْ يَسْتَمُونَ﴾ (دہ بی) جہنگیان لہ گہل بکہن یان خویان موسلمان بین ﴿فَإِن تَطِيعُوا﴾ جائہ گہر گویرایہ ل بن ﴿يُؤْتِكُمْ اللَّهُ﴾ خوا پییان دہ دات ﴿أَجْرًا حَسَنًا﴾ پاداشتیکی زورباش ﴿وَإِن تَوَلَّوْا﴾ وہ نہ گہر سہر پیچی بکہن ﴿كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ﴾ ہر وہك لہ وہو پیش سہر پیچیتان کرد (لہ حودہ بیبہ دا) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزایہ کی سہختان دہ دات ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ﴾ بؤ کویر گوناہ نیبہ (بہ شداری جیہاد نہ کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بؤ شہ لیش گوناہ نیبہ ﴿وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ﴾ ہر وہا بؤ نہ خوشیش گوناہ نیبہ ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وہ ہر کہ س گویرایہ لی خوا و پیغہ مہرہ کہی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ دہ بیاتہ بہ ہشتانیک ﴿تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہر و بارہ کان بہ ژیر یاندا دین و دہ چن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ﴾ ہر کہ سیش سہر پیچی بکات ﴿يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزای سہختی دہ دات ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ﴾ سویند بہ خوا بیگومان خوا رازی بوو ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ لہو ئیماندارانہی ﴿إِذْ يُبَايِعُونَكَ﴾ کہہ پیمانان پیدایت ﴿تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ لہ ژیر درہ ختہ کہدا (لہ حودہ بیبہ) ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ جا خوا ناگادار بوو بہ وہی لہ دلیانداہی ﴿فَأَنْزَلَ السِّكِّينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ بؤیہ دلیایی و ئارامی بؤ ناردن ﴿وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيمًا﴾ وہ پاداشتی دانہ وہ بہ سہر کہ و تینیکی نزیك (کہ نازاد کردنی خہ بہر بوو) ﴿وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا﴾ وہ غہ نیمہ تی زور کہ بہ دہستی دہ ہینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وہ خواہہ میسہ زالی بالادہستی کار بہ جی یہ ﴿وَعَدَدُكَ اللَّهُ﴾ خوا بہ لینی پی داوون ﴿مَعَانِمَ كَثِيرَةً﴾ کہ غہ نیمہ تی زور ﴿تَأْخُذُونَهَا﴾ (لہ بی باوہران) دہ گرن ﴿فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾ بؤیہ ئەم (غہ نیمہ تی خہ بہر) ی بؤ پیش خستن ﴿وَكَفَّ أَيْدِي النَّاسِ عَنْكُمْ﴾ وہ دہستی خہ لکی (مہ ککہی) لیسان کوتا کرد ﴿وَلِتَكُونَ آيَةً﴾ تا (ئہم رووداوہ) بیبہ بہ لگہ یہك ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بؤ باوہرداران ﴿وَيَهْدِيَكُمْ﴾ و ہتا رینموونیتان بکات ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بؤ رینگای راست ﴿وَآخِرَىٰ لِمَن تَقَدَّرُوا عَلَيْهَا﴾ وہ چہندہا (غہ نیمہ تی) تر ہہ یہ کہ ہیشتا دہ سہ لاتان نی یہ بہ سہری دا ﴿قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا﴾ بیگومان خوا ناگای لہ ہہ موویانہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وہ خواہہ میسہ ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ بہ سہر ہہ موو شتیکدا بہ دہ سہ لات و بہ توانایہ ﴿وَلَوْ قَاتَلَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئە گہر ئەوانہی کافرن جہنگیان لہ دژتان بگردایہ ﴿لَوْلَوْ الْأَذْبُرُ﴾ بیگومان (تیک دہ شکان و) ہہ لدہ ہاتن ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُونَ﴾ پاشان دہستیان نہ دہ کہوت ﴿وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ ہیچ دوست و پشتیوانیک ﴿سُئِلَ اللَّهُ أَلَيْ﴾ ئە وہ یاسا و باوی خواہیہ ﴿قَدْ خَلَّتْ مِن قَبْلُ﴾ کہ بیگومان پیشتیش ہر و ابوہ ﴿وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ قہت نابینیت باو و یاسای خوا ہیچ گورانیکی بہ سہر دا بیت ﴿

﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خوا ئو زاتہ یہ ﴿كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ﴾ کہدہستی ئه وانی (کافران) له ئیوہ کوتا کرد ﴿وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ﴾ دەستی ئیوہ شی له وان (کوتا کرد بہرینکہ وتنی حودہ بیبہ) ﴿بِطَّنِ مَكَّةَ﴾ له ناو جہر گہی مہ ککہدا ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ له پاش ئه وہی ﴿أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ ئیوہی بہ سہر ئه واندا زال کرد ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وہ خوا بہ ہر چی ئیوہ دەیکہن بینایہ ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ہہر ئه وان (مہ ککہیہ کان) بوون کافر بوون ﴿وَصَدُّواكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وہہرینگری ئیوہ بیان کرد (لہ زیارہ تی) مزگہ وتی حہرام (کہ عہہی پیروز) ﴿وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا﴾ وہ (نہ یانہیشت) قوربانیہ وہستینراوہ کان (لہ حودہ بیبہدا) ﴿أَنْ يَبْلُغَ مَجَلَّةً﴾ بگاتہ شوئینی سہر برینی خوی ﴿وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّاءَةُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ (خوا زالی دە کردن بہ سہر مہ ککہدا له و سالہدا) ئه گہر پیاو و نافر تانی ئیماندار نہ بوایہ (لہ ناو کافرانی مہ ککہدا) ﴿لَمْ تَعْلَمُوهُمْ﴾ کہ ئیوہ نہ تان دەناسین ﴿أَنْ تَطَّوَّهُمْ﴾ پیتان پیدا دەنان (دہ تان کوشتن) ﴿فَقَصَّبِكُمْ مِنْهُمْ مُعَرَّةً﴾ جابہ ہویانہ وہ تووشی تاوان دەبوون ﴿بِعَيْرِ عِلْمٍ﴾ بی ئه وہی بزانتن ﴿لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ تاخوا بیخاتہ بہر بہ زہہی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ ئه و کہ سہی کہ خوی دەہہوی ﴿لَوْ تَرَىٰ ذُو الْقُرْبَىٰ﴾ بہ لام ئه گہر (ئیمانداران و کافران لہ مہ ککہدا) لہ یہ کتر جیابوونایہ تہ وہ ﴿لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بینگومان بی باوہرہ کانیا نمان سزادہدا ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ سزادانیکی سہخت ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾ کاتیک ئه وانہی بی باوہرن دەمار گیریان خستہ دلیانہ وہ ﴿حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ کہدہمارگیری نہ فامی یہ ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ جا خواش دنیایی و نارامی خوی ناردہ خوارہ وہ ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو پیغہ مہر ﴿وَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ئیمانداران ﴿وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ﴾ وہ باوہردانی پابہند کرد بہ ووشہی (لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ) وہ ﴿وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا﴾ وہ ئه وان بہ ووشہیہ شیواو تر بوون و خواہنی بوون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وہ خوا بہ مہ مووشتیگ ناگادار وزانایہ ﴿لَقَدْ﴾ سوئند بہ خوا بینگومان ﴿صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾ خوائہ و خوہی کہ پیغہ مہرہ کہی دیبوی بہ راستی گیرا و ہینایہ دی ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ کہ (ووتبوی) دنیابن دەچنہ ناو مزگہ وتی حہرام (کہ عہہی پیروز) ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ بہ وویستی خوا ﴿ءَامِنِينَ﴾ بہ نارامی و بی ترس ﴿مُحَلِّقِينَ رُءُوسِهِمْ وَمُقَصِّرِينَ﴾ سہرتان تاشیوہ یان کورتان کردو تہ وہ ﴿لَا تَخَافُونَ﴾ (لہ دوژمن) ناترسن ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ جائہ وہی (خوا) دەیزانی ئیوہ نہ تان دەزانی (کہ خیر لہرینکہ وتن دایہ) ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہ (چوونہ مہ ککہ) بریاری داوہ ﴿فَتَحَاقَرَبْنَا﴾ سہر کہ وتینیکی نزیک (بو ئیوہیہ کہہرینکہ وتنی حودہ بیبہیہ) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا ئو زاتہ یہ کہ پیغہ مہرہ کہی ناردوہ ﴿بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ﴾ بہرینمونی و ئایینی راستہ وہ ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾ تا بہ سہر ہہ موو ریبازینکدا زالی بکات ﴿وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ تہنہا خوا بہ سہ کہ شاہید بیت لہ سہر ئہ مہ ﴿

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحمہ مد ﷺ پیغہ مہری خواہہ ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ ئەو (باوہ ردار) انہ ش کہ لہ گہ لیدان
 ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ﴾ بہ رامہر بی باوہ ران توندو تیژن و ﴿رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ لہ نیوان خویاندا بہ بہ زہ بین ﴿تَرَاهُمْ
 رُكَّعًا سُجَّدًا﴾ دەیان بینی (ہہ میسہ) لہ کورنوش و سوژدہ بردندان ﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 داوای فہزل و رہ زامہندی خودا دە کەن ﴿سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانہیان لہ ناو چاوانیاندا دیارہ ﴿مَنْ أَرَى
 السُّجُودَ﴾ بہ ہوی زور سوژدہ بردن (یانہوہ) ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ جائہو (ہاوہ لہ بہ ریزانہ) ئەوہ
 نمونہ و صیفہ تیان بوو لہ تہوراتدا ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وہ نمونہ و صیفہ تیان لہ ئینجیلیشدا
 ﴿كَرَجٍ أَخْرَجَ شِقَظَهُ﴾ وەك رووہك وکشتو کالیک وایہ چہ کەرہی دەر کرد بیت (سہوز بووبی)
 ﴿فَتَأْرَهُ قَانِظًا﴾ ئەمجا چہ کەرہ کە ی بہ ہیز کرد بی و قاییم بوو بی ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ﴾ جا لہ سہر
 لاسکی خوی ریک و ہستابی ﴿يُعْجِبُ الرِّجَالُ﴾ (ئہو ہندہ جوان بی) جوتیارہ کانی سہ رسام کرد بی
 ﴿لِيُعْظِيَهُمُ الْكُفَّارَ﴾ تا بہ (زور بوونی) ہہوہ لانی داخ و مہراق بدا بہ کافران ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا بہ لینی
 داوہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ بہوانہیان کہ باوہ ریان ہیناوہ و کردہوہی چاکہیان کردوہ
 ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ بہ لیبوردن و پاداشتی گہورہ (کہ بہ ہہشتہ) ﴿۝﴾

سورہ تی ﴿الْحَجَّرَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەو کہ سانہی کہ باوہ رتان ہیناوہ ﴿لَا تَقْفُوا﴾ پیش مہ کەون (لہ ہیچ
 کار و بریار یکدا) ﴿بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ لہ خواو پیغہ مہرہ کەہی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا بیسہری زانایہ ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەو کہ سانہی
 باوہ رتان ہیناوہ ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ﴾ دہنگتان بہرز مہ کەنہوہ ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ بہ سہر دہنگی
 پیغہ مہردا ﷺ ﴿وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ وہ بہ دہنگی بہرز قسہی لہ گہل مہ کەن ﴿كَبْهَرٍ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ﴾
 وەك دہنگ بہرز کردنہوہ تان لہ گہل یہ کتریدا ﴿أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ﴾ نہوہ کو کردہوہ کانتان بہ تال بییتہوہ
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ و خوشتان ہہستی پی نہ کەن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان ئەوانہی ﴿يَعْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ﴾
 دہنگیان نزم دە کەنہوہ ﴿عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ لہ خزمہتی پیغہ مہردا ﷺ ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانہ ئەو کہ سانہن
 ﴿أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلپانی زاخاو داوہ و پاکی کردہوہ تہوہ ﴿لِللَّتَّقَىٰ﴾ بو تہ قوا و خواناسین
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گہورہیان بو ہہیہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان ئەو
 کہ سانہی ﴿يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ لہ دەرہوہی ژوورہ کان بانگت دە کەن (ئہی موحمہ مد ﷺ)
 ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور بہیان نہ فامن و تی ناگەن ﴿۝﴾

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا﴾ خو نہ گہر چاوه پروانیاں بگردایہ ﴿حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ﴾ تادہ پروشتیتہ دہرہ وہ بو لایان ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ ئەوہ چاکتر بوو بویان ﴿وَأَلَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وە خوا لیبور دەہی میہرہ بانہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەوانہی باوہ پرتان ہیناوہ ﴿إِن جَاءَكُمُ فَاسِقُونَ بِنْتًا﴾ ئە گہر گوناہکاری ہہو الیکہی گرنگی ہینا بوتان ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ ئەوہ لئہی بکوئنہوہ (تاروون بیئتہوہ) ﴿أَنْ تُصِيبُوا﴾ نہوہک زیان بگہیہنن ﴿قَوْمًا يَجْهَلُونَ﴾ بہخہ لکیتک بہنہ زانین ﴿فَتَصِيحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ﴾ ئەوسا پەشیمان بن لہو کارہی کہ کردووتانہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ زور چاک بزائن ﴿أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ﴾ کہ بیگومان پیئغہ مہبری خوا لہ ناوتاندا یہ ﴿لَوْ يُطِيعُكُمْ﴾ ئە گہر بہ گویئہی ئیوہی بگردایہ ﴿فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ﴾ لہ زوریک لہ کارہ کاندہ ﴿لَعَنِتُمْ﴾ تووشی نارہحتہی دہبوون ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ بہ لام خوا ﴿حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ﴾ ئیمانی لاتان خو شہو بیست کردوہ ﴿وَزَيَّنَّ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وە لہ دلتاندا (شیرین و) رازوہی کردوہ ﴿وَوَكَّرَ إِلَيْكُمْ﴾ وە بیزاروہ ناشرینی کردوہ لہ لاتان ﴿الْكَفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ﴾ بی باوہ ربی و تاوان و سہر بیچی فہرمانی خوا ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّشِدُونَ﴾ ہر ئەوانہن شارہ زاو لہ سہر ربیازی راستن ﴿فَضَلَّامِنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً﴾ (ئہوہ) بہخشش و نیعمہ تیکہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَأَلَّهَ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ خواش زانا و دانایہ ﴿وَإِن طَآئِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئە گہر دوو کومہ لہ ئیمانداران ﴿اِقْتَتَلُوا﴾ دژ بہیہ کتر جہنگیان کردہ ﴿فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ئەوہ لہ نیوانیاندا ناشتہ وایی بکہن ﴿فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا﴾ ئەمجا ئە گہر کومہ لیکیان دەست دریزی و سہر کہشی کردہ ﴿عَلَى الْأُخْرَى﴾ بو سہر کومہ لیکہی تریان ﴿فَقَاتِلُوا آلَ بَنِي نَدْبَةَ﴾ ئەوہ ئیوہ (ئہی موسولمانان) دژی ئەوہ یان بجہنگن دەست دریزی دہکات ﴿حَتَّى تَبَىءَ﴾ تا دہ گہر پتہوہ ﴿إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ﴾ بو فہرمانی خوا (ملکہچی فہرمانی خوا دہبی) ﴿فَإِن فَآتَتْ﴾ ئەمجا ئە گہر گہرایہوہ ﴿فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ئەوسا لہ نیوانیاندا ناشتہ وایی بکہن ﴿بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا﴾ بہداد گہرانہ و راست و دادپہرور بن (لہ نیوانیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بیگومان خوا ﴿يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ دادپہرورانی خو ش دەوی ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ بیگومان تہنہا باوہ پرتان ہیناوہ ﴿فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخْوَيْكُمْ﴾ کہواتہ لہ نیوان دووبراتاندا (نازاوہ ہہبو) ناشتہ وایی بکہن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ تارہ حمتان پی بکات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەہی ئەوانہی کہ باوہ پرتان ہیناوہ ﴿لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ﴾ باھیچ کومہ لہ پیاوینک گالتہ نہ کہن بہ کومہ لیکہی تریان ﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا﴾ پہنگہ گالتہ پی کراوہ کان ﴿خَيْرًا مِّنْهُمْ﴾ لہ گالتہ کہرہ کان باشتر بن (لای خوا) ﴿وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ﴾ وە ژنانیک گالتہ نہ کہن بہ ژنانیکہی تر ﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ﴾ پہنگہ ئافرہتہ گالتہ پیکراوہ کان ﴿خَيْرًا مِّنْهُمْ﴾ لہ ئافرہتہ گالتہ کہرہ کان باشتر بن (لای خوای گہورہ) ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ﴾ تانہ و تہشہر لہیہ کتری مہدہن (لہ نیو خو تاندا) ﴿وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّقَابِ﴾ ناو و ناتورہ لہیہ کتری مہنن ﴿بِشَسِّ الْأَسْمَاءِ الْفُسُوقِ﴾ ئای چہند خراپہ ناو بردنی کہ گوناہہ (بہ موسلمان بلیت کافر، یان داوین پیس) ﴿بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ پاش باوہ پرتان ہینان ﴿وَمَنْ لَّزِمْتُمْ﴾ جا ئەوہی پەشیمان نہ بیئتہوہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەوہ ئەوانہ ہر خو یان ستہ مکارن ﴿

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئە و کە سانی باوەر تان هیناوە ﴿أَجْتَبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ﴾ خۆتان لە زۆر نیک لە
گومانە کان بپاریزن ﴿إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ﴾ چونکە بە راستی هەندیک لە گومانە کان تاوانن ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾
سیخوپی مە کەن (بە دوای ناتە واوی یە کتر دا مە گەر ین) ﴿وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا﴾ لە پاشملە بە خرابە
باسی یە کتری مە کەن ﴿أَلَيْسَ أَحَدُكُمْ﴾ نایا کام لە ئیوہ پی ی خوشە ﴿أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾ کە گوشتی
برا (نایینی یە کە ی) بخوات؟ ﴿مَيْتًا﴾ بە مردووی ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ بینگومان قیزتان لێ ی دیتە وە و
پیتان ناخوشە ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وە لە خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ بینگومان خواتە و بە گیراکەری
بە بە زەیی یە ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ ئە ی خە لکینە ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ بینگومان ئیمە دروستمان کردوون ﴿مِنْ ذَكَرٍ
وَأُنثَى﴾ لە نیر و می یە ک ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ﴾ وە کردومانن ﴿شُعُوبًا وَقَبَائِلَ﴾ بە چە ند گە ل و هۆز نیکە وە ﴿لِتَعَارَفُوا﴾
تایە کتری بناسن ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بە راستی بە ریز تر بیتان لای خوا ﴿أَتْقَى﴾ ئە و کە سە تانە زیاتر
لە خودا دە تر سیئ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بینگومان خوا زانای ناگادارە ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا﴾ عەر بە
دە شتە کێ کە کان و وتیان باوەر مان هیناوە ﴿قُلْ لَمْ نُؤْمِنُوا﴾ (ئە ی مو حە مە د ﷺ) بلی باوەر تان نە هیناوە
﴿وَلَكِنْ قُولُوا آمَنَّا﴾ بە لکو بلین موسلمان بووین (بە سەر زارە کی) ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾
چونکە هیشتا باوەر نە چوو تە ناو دلە کانتانە وە ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خۆ ئە گەر گوێر ایه لێ
خوا و پیغە مبه رە کە ی بن ﴿لَا يَلْبِسْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا﴾ هیچ لە (پادا شتی) کردە وە کانتان کە م ناکاتە وە
﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بە راستی خوالی بوردە ی میهرە بانە ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بینگومان ئیماندارانی
راستە قینە ئە وانە ﴿آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کە باوەر یان هیناوە بە خوا و پیغە مبه رە کە ی ﴿ثُمَّ لَمْ يَزَالُوا﴾
پاشان دوو دل نە بوون (لە ئیمانە کە یاندا) ﴿وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ وە بە مال و گیانیان تیکۆ شانیان
کردووە ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لە پینا و ریبازی خوادا ﴿أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ هەر ئە وانە ن راسگو یان ﴿
قُلْ أَعْمَلُونَ لِلَّهِ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﷺ) بلی نایا ئیوہ خوا ناگادار دە کە ن ﴿بِدِينِكُمْ﴾ لە نایینە کە تان
﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ لە کاتی کدا خوا ناگادارە و دە زانی ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ بە هەر چی لە ناسمانە کان و
زەوی دایە ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وە خوا بە هە موو شتیک زانایە ﴿يَمُنُونَ عَلَيْكَ﴾ ئە و کە سانی منە ت
دە کە ن بە سەر تۆ دا (ئە ی مو حە مە د ﷺ) ﴿أَنْ أَسْلَمُوا﴾ کە موسلمان بوون ﴿قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ﴾
تۆش بلی منە تی موسلمان بوونی خۆتان بە سەر مندا مە کە ن ﴿بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ﴾ بە لکو خوا منە ت
دە کات بە سەر ئیوہ دا ﴿أَنْ هَدَيْتُكُمْ لِلْإِيمَانِ﴾ کە رینمو و نیی کردوون بۆ باوەر هینان ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئە گەر
ئیوہ راستگو ن (کە ئیماندارن) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بە راستی خوا دە زانی ﴿غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهنی
ناسمانە کان و زەوی ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وە خوا بینایە بە هەر کردە وە یە ک کە ئیوہ دە ی کە ن ﴿

سورہتی ﴿ق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿ق﴾ بہ (قاف) دہ خویندریتہوہ، ماناکہی تہنہا خوا دہیزانی بؤ زانیاری زیاتر سہیری سہرہتای سورہتی (البقرہ) بکہ ﴿وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ﴾ سویند بہ قورئانی بہرزو بہریز (تو نیر دراوی خواہی تہی موحمہد ﷺ) ﴿بَلْ عَجِبُوا﴾ بہ لام (بی باوہران) سہریان سورماوہ ﴿أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ﴾ لہوی کہ پیغہ مہرینکی تر سینہریان بؤ ہاتوہ لہ خوہان ﴿فَقَالَ الْكٰفِرُونَ﴾ جا بی باوہران دہیان ووت ﴿هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ تہمہ شتیکی سہیرہ ﴿اِنَّ ذٰلٰٓا مِّنْآ نَايَا كَاتِيٌ مَّرْدِيْنَ وَّوَكَّنَّا اٰرَابًا﴾ بووین بہخول (چون زیندو دہینہوہ) ﴿ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيْدٌ﴾ تہوہ گہرانہوہیہ کی دوورہو نابی ﴿فَدَعَلْمَنَا﴾ بیگومان نئمہ دہزانیس ﴿مَا تَقْضٰٓى الْاَرْضُ مِنْهُمْ﴾ زہوی چہندی لہ لاشہیان دہخوات (ہیچیمان لی وون نابی) ﴿وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ﴾ پہراوینکیشمان لایہ کہ پاریزہری ہموو شتیکی ﴿بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ﴾ (زیندو بوونہوہ دوورنی یہ) بہلکو تہوان باوہریان بہقورئان نہ کرد ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بؤیان ہات ﴿فَهَمُّ فِىْ اَمْرِ مَّرِيْجٍ﴾ بؤیہ تہوان لہناو کارینکی تیکہ ل و پیکہ لدان ﴿اَفَا تَنْظُرُوْنَ اِلٰى السَّمٰوٰتِ فَوْقَهُمْ﴾ دہی نایا سہرنجی تہو ٹاسمانہیان نہداوہ کہ لہسہریانہوہیہ ﴿كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَّرَبَّيْنٰهَا﴾ چون دروستمان کردوہ و رازاندومانہتہوہ ﴿وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ﴾ وہہیچ درزو کہ لیتیکی تیدانی یہ ﴿وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا﴾ زہویشمان راختوہوہ ﴿وَالْقِيٰنَا فِیْہَا رَوٰسِیٌ﴾ چہندہہا شاخی دامہزراومان تیدا داناوہ ﴿وَاَنْبَتْنَا فِیْہَا﴾ پرواندومانہ تیشیدا ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَیْعٍ﴾ ہموو جوڑ پروہ کینکی جوان ﴿تَبٰصِرَةٌ وَّذٰکِرٰی﴾ تابہر چاو پروونی و پہندو بیرخہرہوہ بیت ﴿لِكُلِّ عٰبِدٍ مُّبِيْبٍ﴾ بؤ ہموو بہندہیہ کی تہوہ کارو گہراوہ بؤ لای خوا ﴿وَنَزَلْنَا مِنَ السَّمٰوٰتِ﴾ وہ لہٹاسمانہوہ باراندوومانہ ﴿مَّآءً مُّبْرَكًا﴾ بارانینکی بہپیت و فہر ﴿فَاَنْبَتْنَا بِہٖ﴾ جابہو بارانہ پرواندومانہ ﴿جَعَلْنَا وَحٰٓى الْخٰصِيْدِ﴾ باخات و دانہوئلہ (ی تہو کشتو کالانہی) کہدروینہ دہکرین ﴿وَالنَّخْلَ بَاسِقٰتٍ﴾ ہرہوہا دارخورمای بہرزو بلند ﴿لَهَا طَٰعٌ نَّضِيْدٌ﴾ بہ ہیشووی تیک پہستراوہوہ ﴿رِزْقًا لِلْعِبَادِ﴾ (تابیتہ) رزق و رۆزی بؤ بہندہکان ﴿وَاٰخِيْنَآ بِہٖ بَلَدًا مَّيْتًا﴾ ہر بہو بارانہ زہوی مردو (ووشک) دہبوڑتینہوہ ﴿كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ﴾ زیندو کردنہوہ (ی مردوانیش) ہر بہو شیوہیہ ﴿كَذَّبَتْ قَبٰلَهُمْ﴾ پیش تہمانیش باوہریان نہہینا (بہ پیغہ مہرہکانیان) ﴿قَوْمٌ نُّوحٌ وَّاَصْحٰبُ الرَّيْسِ وَّمُؤَدِّیُّ گہلی نوح و خاوہن چال و بیرہکان و (گہلی) سہموود ﴿وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاٰخُوْنَ لُوْطٍ﴾ وہ گہلی عادو فیرعون و گہلی لووطیش ﴿وَاَصْحٰبُ الْاٰیكَةِ وَّقَوْمُ بَعِّ﴾ ہرہوہا خاوہن باخاتہ چرو پرہکان و گہلی توبیہعیش ﴿كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ﴾ ہر ہموویان باوہریان نہہینا بہ پیغہ مہرہکانیان ﴿حَقَّ وَعٰیِدِ﴾ بؤیہ ہرہشہی (من لہدڑیان) ہاتہدی ﴿اَفَعٰیبِنَا بِالْحٰقِّ الْاَوَّلِ﴾ جا نایا نئمہ لہدروستکردنی یہ کہم جاردا دہستہوسان بووین (تانہتوانین زیندووتان بکہینہوہ) ﴿اِنَّ ہُمْ﴾ (نہخیر وانیہ) بہلکو تہوان ﴿فِیْ لٰبِیْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ﴾ لہ گوماندان لہ دروست بوونہوہیہ کی سہر لہ نوی ﴿

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بہ خوا ئیمہ ئادہ میمان بہ دی ہیناوہ و ﴿وَنَعَلَّمَ مَاتُوسُوسُ بِهِ نَفْسَهُ﴾ چاک ناگادارین بہ و خہ یال و خہ ترانہ ی دین بہ دل و دہر و ونیدا ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ﴾ و ئیمہ لہ و وہ نزیکتین (واتہ خوا ی گہورہ عیلم و زانینی تہ واوی ہہ یہ بہ ہہ مو و جموجولیکی ئادہ میزاد) ﴿مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ لہ شادہ ماری دلی ﴿إِذْ تَلَقَى الْمُتَّقِينَ﴾ کاتیک تہ و دوو فریشتہ (کرداری) تو مار دہ کهن ﴿عَنِ الَّتِي وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ﴾ کہ لہ لای راست و لای چہ پیہ و ہ دانیشتون ﴿مَا يَلْفُظُونَ﴾ ہہر و تہ یہ ک لہ دہ می دہر چی ﴿إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ چاودیریکی بہ سہرہ و یہ (و دہ بنوسی) ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ نارہ حہ تی و بینہوشی مردن دیت لہ گہ ل راستیہ کاندہ ﴿ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ﴾ (پنی دہ و وتری) تہ مہ تہ و (مردنہ) یہ کہ خوت لی دہ پاراست و لادہ دا ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ تہ مجا فو و دہ کری بہ (شہ پور) کہ رنہ نادہ ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ﴾ تہ و ہ رژی (بہ دی ہانتی) ہہ ر شہ کانہ ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا﴾ لہ گہ ل ہہ مو و کہ سینکدا دیت (بؤ مہ حشہر) ﴿سَابِقٌ وَالْمُهَيَّبُ﴾ دوو فریشتہ، یہ کیکیان پیش خوی داوہ، تہ وی دیکہ شیان شاہیدی لہ سہر تہ دات، (لہ تہ واوی تہ و کارور کردہ وانہ ی کہ کردونی لہ دونیادا) ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا﴾ (پنی دہ و وتریت) سویند بہ خوا بہ راستی تو لہ مہ بن ناگا بوویت لہ دونیادا ﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ﴾ جا ئیمہ بہ ردہ (ی قیامت) مان لہ سہر لادایی ﴿فَبَصَّرْنَاكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ جا تہ مری (کہ قیامتہ) چاوت تیزہ و چاک دہ بینی ﴿وَقَالَ قَرِينُهُ﴾ و ہ تہ و (فریشتہ شاہیدہ ی) لہ گہ لیدایہ دہ لیت ﴿هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٌ﴾ تہ مہ (نامہ ی کردہ و ہ کانہ) نامادہ یہ و لای منہ ﴿الَّتِي فِي جَهَنَّمَ﴾ (خوا دہ فہرموی بہ دوو فریشتہ کہ) فری ی بدہنہ ناو دوزہ خہ و ہ ﴿كُلُّ كَفَّارٍ عِنْدَ﴾ ہہ مو و کافر یکی سہر کہ شی ﴿مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ﴾ رینگری کہر لہ چاکہ ﴿مُعْتَدٍ مَرِيْبٍ﴾ دہ ست درنژ کہری گوماناوی ﴿الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ تہ و کہ سہ ی کہ بہر سترای تری لہ گہ ل خوا دا داناوہ ﴿فَالْقِيَاءُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾ جا ہہر دوو کتان (تہ ی فریشتہ کان) فری ی بدہنہ سزای سہختہ و ہ ﴿قَالَ قَرِينُهُ﴾ تہ و (شہ ی تانہ ی لہ دونیادا) لہ گہ لیدایہ و دہ لنی ﴿رَبَّنَا مَا أَطَّعْتُهُ﴾ تہ ی بہر و ہر دگارم من تہ م سہر کہ ش نہ کرد ﴿وَلَكِنْ كَانُ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ بہ لکو خوی لہ گومانایی بہ کی دوو لہ راستیدا بوو ﴿قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدُنِّي﴾ (خوا دہ فہرموی) لہ لای مندا دہ مہ قالی و مشتومر مہ کهن ﴿وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ﴾ چونکہ بینگومان بیشتر ہہر ہ شہ م (لہ م بارہ یہ و ہ) نار دووہ بؤ تان ﴿مَا يَبْدُلُ الْقَوْلَ لَدُنِّي﴾ بہ لینی من ہہر گیز گورانی بہ سہر دا نایہ ت ﴿وَمَا أَنَا بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ و ہ من ہیچ جؤرہ ستہ منیک لہ بہ ندہ کانم ناکہ م ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ﴾ رژی تیک دہ بیت بہ دوزہ خ دہ لنین ﴿هَلْ أَمْتَلَأْتِ﴾ نایا بہر بوویت؟ ﴿وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾ دوزہ خیش دہ لنی نایا کہ سی تر ہ یہ (بہ ی تین)؟ ﴿وَأَزَلَّتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ بہ ہہ شتیش (لہ و رژی دہ) نزیک کراوہ تہ و ہ بؤ پارنژ کاران ولہ خواترسان ﴿غَيْرِ عَبِيدٍ﴾ دوو رنی یہ (لینان) ﴿هَذَا مَا نُوْعِدُونَ﴾ (پنیان دہ و تری) تہ مہ تہ و (بہ ہ شتہ) یہ کہ بہ لیتان بہن درابوو ﴿لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ﴾ بہ ہہ مو و روو لہ خوا یہ کی خؤ پارنژ ﴿مَنْ حَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ﴾ تہ و ہ ی لہ خوا ی میہر ہ بان ترسابن لہ بہ نہاندا (و خوی لہ گوانہ پاراست بیت) ﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ و ہ بہ دل یکی روو لہ خواوہ گہر ابیتہ و ہ (بؤ لامان) ﴿أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ﴾ (پنیان دہ و وتریت) ہہ مو و تان برؤنہ ناو بہ ہ شتہ و ہ، دلنیا و بن ترس بن (لہ سزاو ناخوشی) ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ﴾ تہ مہ رژی ہہ می شہ یی و نہ مری یہ ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا﴾ لہ و بہ ہ شتہ دا ہہر چیان بویت بؤ یان نامادہ یہ ﴿وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ﴾ و ہ لہ و ہ زیاتر شمان ہہ یہ (کہ بینینی خوا ی گہورہ یہ) ﴿

﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ﴾ وہ پیش تہ مان گہل و چینی زورمان لہ ناوبرد ﴿هُرُّ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا﴾ کہ تہ وان لہ مانیش بہ ہیزتر بوون ﴿فَتَقَبَّوْا فِي الْبَلَدِ﴾ خو شاران و وولاتانیاں پشکنیوہ و گہراوون ﴿هَلْ مِنْ مَّجِيسٍ﴾ ئایا ہیچ پنا گایہک ہہ بوو (بویان لہ مردن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا﴾ بیگومان لہم (باسہ دا) پندو ناموژگاری ہہیہ ﴿لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾ بو کہ سیٹک خواہن دلئکی (زیندو و بیت یان ژیربی) ﴿أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ﴾ یاگوی بگری (بو قورٹان) و بیریشی لہ لای بیت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سویند بہ خوا بیگومان دروستمان کردوہ ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ئاسمانہ کان و زہوی و ہہرچی لہ نیوانیانداہہ ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ لہ شہس رُوژدا ﴿وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ وہ ہیچ ماندو و بوونیکمان تووش نہ بوو ﴿فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾ کہ واتہ (تہی مو حہ مہد دے) خو گربہ بہ رامبہر تہو (قسہ نابہ جی یانہ) ی کہ دہ یلین ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ بہ ستایشی پہر وہر دگارت تہ سببجات بکہ ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ﴾ پیش ہہ لہاتنی خو رو ﴿وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ پیش ئاوا بوونیشی ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وہ لہ بہ شیتک لہ شہو دا ستایشی پہر وہر دگارت بکہ ﴿وَأَذِّنْ لِلْجُودِ﴾ وہ لہ پاش نوئزہ کانیش ﴿وَأَسْتَمِعْ يَوْمَ﴾ وہ گوی بگرہ لہ رُوژنکدا ﴿يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ جار دہ ریک لہ شوئینکی نزیکہ وہ بانگ دہ کات ﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ رُوژی کہ نہ عرہ تہ یہک (دہنگینکی گہورہی تر سنک) بہ راستی دہ بیستن ﴿ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ﴾ تہو رُوژہ رُوژی ہاتنہ دہرہ وہیہ (لہ گورہ کان) ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُ﴾ بیگومان ہہر ئیمہین دہ ژنن و دہ شمربنن ﴿وَاللَّيْلَا الْمَصِيرُ﴾ گہرانہ و ہش ہہر بولای ئیمہیہ ﴿يَوْمَ تَشْفَقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ رُوژیک دیت زہوی لہ ئاست تہ وانہ (ی مردوون) قلیش دہ بات ﴿سِرَاعًا﴾ بہ پہلہ (دیتہ دہرہ وہ) ﴿ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا لَيْسَ﴾ تہو کو کردنہ وہ بہ لای ئیمہ وہ ئاسانہ ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ﴾ بیگومان ئیمہ ناگادارین بہ وہی کہ دہ یلین ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾ تو دہ سہ لاتت بہ سہریاندا نی یہ ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ﴾ کہ وایہ تو بہم قورٹانہ ناموژگاری تہو کہ سہ بکہ ﴿يَخَافُ وَعِيدِ﴾ کہ لہ ہہرہ شہی من دہ ترسی ﴿

سورہ تی ﴿الذَّارِيَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی میہرہ بان

﴿وَالذَّارِيَاتِ ذُرُوجًا﴾ سویند بہو بایانہی کہ زور شت پرزو بلاو دہ کہ نہ وہ بہ بلاو کردنہ وہ ﴿فَالْحَمِيَّتِ وَقْرًا﴾ تہ مجا سویند بہو ہہورانہی کہ ہہلگری بارانن ﴿فَالْجَارِيَّتِ يُسْرًا﴾ تہ مجا سویند بہو کہ شتیانہی کہ بہ ئاسانی دہ گہرین (لہ ناو دہ ریادا) ﴿فَالْمُقْسِمَتِ أَمْرًا﴾ تہ مجا سویند بہو فریشتانہی کار دابہ شکہرن ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ﴾ بیگومان ہہر بہ لئنی کہ پیتان دہ درئی راستہ ﴿وَلِئِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ﴾ وہ بہ راستی (رُوژی) پاداشت و تولہ روودہ دات ﴿

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْحُبُوبِ﴾ وہ سویند بہ ناسمانی خواہن رینگای زور (خواہن جوانی و ریک و پیک) ﴿۷﴾
 ﴿إِنَّكَ لَبِىْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ﴾ بیگو مان ئیوہ لہ قسہ و گو فتاری جیاوازدان ﴿۸﴾ ﴿يُؤْفِكُ عَنْهُ مِنَ الْوَيْحِ﴾ ئەو کەسە
 لادەدریت لہ ئیمان کە لادراوہ (چونکہ خوی گو مریہ) ﴿۹﴾ ﴿فِي الْحَرَّاصُونَ﴾ دەک بە کوشت چن ئەو
 دروزنانہ (و نہ فرینیان لی بی) ﴿۱۰﴾ ﴿الَّذِينَ هُمْ﴾ ئەوانہ کەسانیکن ﴿فِي عَمْرٍو سَاهُونَ﴾ لہ گیزاوی نہ زانیدا بی
 ناگان (لہ ہمووشت) ﴿۱۱﴾ ﴿يَسْتَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الْدِّينِ﴾ (بہ گالتہوہ) دەپرسن کە ی رۆزی دواپی دیت ﴿۱۲﴾
 ﴿يَوْمَهُمْ﴾ رۆزیک (سزا دەدرین) کەئەوان ﴿عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ﴾ بە ناگری دوزەخ دەسو تیرین ﴿۱۳﴾
 ﴿ذُرُوفًا فَتَنَّاكَ﴾ (پیان دەووتریت) سزا کەتان بچەژن ﴿هَذَا الَّذِي﴾ ئەمە ئەو (سزایہ) ﴿كُنْتُمْ بِهِ﴾
 ﴿تَسْتَعِجَلُونَ﴾ (بہ گالتہوہ) بە پەلە داواتان دە کرد ﴿۱۴﴾ ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگو مان پاریز کاران و لہ خواترسان
 ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ وان لہ باخات و کەناری سەرچەشمە ی رەواندا ﴿۱۵﴾ ﴿عِذِينَ مَاءٍ تَنْهَضُونَ بِهِنَّ﴾ ئەوہی خوا
 پی داوون وەری دە گرن ﴿إِنَّهِنَّ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ﴾ (چونکہ) بیگو مان ئەوان لہوہو پیتش چاکە کار
 بوون ﴿۱۶﴾ ﴿كَانُوا أَقْبِلًا مِنَ الْبَلِّ﴾ ئەوانہ کەمیک لہ شەودا ﴿مَا يَهْتَجِعُونَ﴾ دەخەوتن (ئەوی تری شەو نوێژیان
 دە کرد) ﴿۱۷﴾ ﴿وَبِالْآسِحَارِ هُمْ يَسْتَعْفِرُونَ﴾ وە لہ بەرہ بە یاناندا داوای لیخو شبو و نیان دە کرد ﴿۱۸﴾ ﴿وَفِي أَمْوَالِهِمْ﴾ وە
 لہ مال و دارایی یاندا ﴿حَقٌّ لِلنَّسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بۆ (هەژاری) داوا کەر و داوانە کەر مافی خو یان ہەبوو ﴿۱۹﴾
 ﴿وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ﴾ وە لہ زەویدا بە لگہ و نیشانہ ہەمە بۆ باوہ پدران ﴿۲۰﴾ ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ﴾ وە
 لہ خودی خو شتاندا (بە لگہ ی زور ہەمە) ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾ دە ی ئایا بۆ وورد نابنہوہ و سەرنج نادەن ﴿۲۱﴾
 ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقٌ وَمَا نَعُدُّونَ﴾ وە رزق و رۆزی ئیوہ و ئەو بە لیتانہ ی پیتان دەدری لہ ناسمانہ ﴿۲۲﴾ ﴿قَرِيبٍ﴾
 السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴿جا سویند بە پەوہ ردگاری ناسمان و زەوی ﴿إِنَّهٗ لِحَقٌّ﴾ بیگو مان ئەوہ (ی باسکرا) ہەق
 و راستہ ﴿مِثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِفُونَ﴾ بە وینہ ی ئەو قسانہ ی خو تان دەیکەن ﴿۲۳﴾ ﴿هَلْ أَنْتَ﴾ ئایا پیت گەشتوہ
 ﴿حَدِيثٌ صَيْفٍ ابْنِ رَيْهَمٍ الْمُكْرَمِ﴾ بە سەر ہاتی میوانہ ریزدارہ کانی ئیبراہیم ﴿۲۴﴾ ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ کاتی چوونہ
 لای ئیبراہیم و ﴿فَقَالُوا سَلَّمَ قَالَ سَلَّمَ﴾ ووتیان سلاو (ئەویش) ووتی سلاو لہ خو تان ﴿قَوْمٌ مُّسْكِرُونَ﴾
 (ئیوہ) کەسانیکی نہ ناسراوون ﴿۲۵﴾ ﴿فَرَّغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ جا خیرا چوو بۆ لای خیزانہ کە ی ﴿فَجَاءَ بِعِجَلٍ﴾
 سَمِينٍ ﴿ئەمجا گویرہ کە یەکی قەلہوی (بە برژاوی بۆیان) ہینا ﴿۲۶﴾ ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِنَّ﴾ وە نزیککی کردہوہ
 لییان (بە لام نہیان خوارد) ﴿قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ ووتی ئەوہ ناخون؟ ﴿۲۷﴾ ﴿فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ ئەو سا لییان
 ترسا ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ ووتیان مەترسہ (ئیمہ نیردراوی خواین) ﴿وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ وە مزگینیان بی دا
 بہ کوپنکی دانا (کە ئیسحاقہ) ﴿۲۸﴾ ﴿فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صِرْحٍ﴾ جازنہ کە ی قریوہ یەکی کرد و ہات ﴿فَصَكَّتْ﴾
 وَجْهَهَا ﴿وہ دای بەروو مەتی خویدا (وہ ک باووی ژنان) ﴿وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾ وە ووتی پیرہ ژنیککی نہ زوک
 (چون مندالی دەبی) ﴿۲۹﴾ ﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان بەروہ ردگارت وای فەرموہ
 ﴿إِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ بیگو مان ہەر خوا کار بە جی ی زانایہ ﴿۳۰﴾

﴿قَالَ فَتَاخْطَبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (ئیبراهیم) ووتی: چیتان بی سپیردراوه‌ئی نیرراوانی خوا ﴿قَالُوا إِنَّا
 أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بیگومان ئیمه نیرراوین بو سهر گه‌لی تاوانباران ﴿لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَابًا مِّن
 طِينٍ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی بیارینین به سهریانداهرد له گلی سوره‌وه کراوی ﴿مُسْوَمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾
 نیشانه کراو له لایه‌ن په‌روه‌ردگارته‌وه بو له سنوور ده‌رچوان ﴿فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه‌مجا
 ههرچی بوو له‌و (شاره‌ی لوط) داله بر واداران ده‌رمان کردن ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ﴾
 وه نه‌ماندی تیدا بیجگه له‌یه‌ک مالی موسلمان نه‌بیت (ئه‌ویش مالی لوط بوو) ﴿وَتَرَكَانِيهَا
 آيَةً﴾ وه‌په‌ند و نیشانه‌یه‌کمان تیدا به‌جی هیشته ﴿لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ بو‌ئه‌وانه‌ی که له سزای
 به‌نازار ده‌ترسن ﴿وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ﴾ هه‌روه‌ها له‌به‌سه‌ر هاتی مووسادا (چهند به‌لگه‌و په‌ند هه‌یه)
 کاتی که‌ناردمان ﴿إِلَىٰ فِرْعَوْنَ سُلْطٰنٍ مُّبِينٍ﴾ بو‌لای فیرعه‌ون به‌به‌لگه‌ی روون و ناشکراوه ﴿فَتَوَلَّىٰ
 بَرْكِيهَ﴾ فیرعه‌ونیش روی وه‌رگیرا و سهرپیچی کرد به‌هوی ده‌سه‌لته‌که‌یه‌وه ﴿وَقَالَ سَجَرًا أُوتِخُونُ﴾ وه
 ووتی: (مووسا) جادوو‌گه‌ره‌یان شیتته ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ﴾ ئیمه‌ش خوی و له‌شکره‌که‌یمان گرت
 ﴿فَبَدَّلَ هُمُومًا﴾ و فریمان دانه‌ناو ده‌ریاوه ﴿وَهُومِلِمٌ﴾ که‌ئه‌و شیایوی لومه‌کردن بوو ﴿وَفِي
 عَادٍ﴾ وه له‌گه‌لی عاددا به‌لگه‌و په‌ند هه‌یه ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ﴾ کاتی که‌ناردمانه‌سهریان ﴿الرِّيحَ الْعَقِيمَ﴾
 بای (گه‌رمی توندی) بی‌خیر ﴿بِئْسَ مَا تَدْرُسُونَ﴾ به‌سه‌ر هه‌ر شتیکدا بر ویشته‌ایه‌وازی لی
 نه‌ده‌هینا ﴿إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ﴾ هه‌تا وه‌ک رزیوی لی‌ئه‌کرد ﴿وَفِي نَمُودٍ﴾ وه له‌گه‌لی سه‌موددا (په‌ند
 وناموزگاری هه‌یه) ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی که‌پیان ووترا ﴿تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ﴾ رابویرن تا کاتی خوی دیت
 ﴿فَعَتَوَاعَنَ أَمْرٍ رَبِّهِمْ﴾ جائه‌وان سهر که‌شیان کرد له‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگاریان ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ﴾
 نه‌مجا هه‌وره‌بروسکه‌لیدان ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له‌کاتیکدا‌ئه‌وان (تیاچوونی خویانین) به‌چاو ده‌بینی
 ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مِّنْ قِيَامٍ﴾ ئیتر نه‌یان‌توانی هه‌سته‌وه ﴿وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ﴾ وه سهر که‌وتویش نه‌بوون
 ﴿وَقَوْمٌ نُوحٍ مِّنْ قَبْلٍ﴾ وه گه‌لی نوو‌حیش له‌پیش‌ئه‌ماندا بوو ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ که‌به‌راستی
 گه‌لیکی به‌دکارو له‌سنوور ده‌رچوو بوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ﴾ و ئاسمانمان به‌هیزو توانایه‌کی
 گه‌وره‌دروست کردوه ﴿وَإِنَّا لَلْمُوسِعُونَ﴾ وه ئیمه‌به‌راستی فراوانکه‌ری (ئاسمانین) به‌به‌رده‌وامی
 ﴿وَالْأَرْضَ فَرَّسْنَاهَا﴾ وه زه‌ویمان راخستوه ﴿فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ﴾ ئای‌چ راخه‌ریکی چاکین ئیمه ﴿وَمِن
 كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ وه له‌هه‌موو شتیک جووتیک (نیر و می) مان دروست کردوه.
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بو‌ئه‌وه‌ی بیربکه‌نه‌وه و په‌ندی لی‌وه‌ر بگرن ﴿فَقَرُّوْا إِلَىٰ اللَّهِ﴾ نه‌مجا به‌په‌له‌به‌ره‌و
 لای خوا برون ﴿إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه‌ترسینه‌ریکی ناشکراو روونم بو
 ئیوه ﴿وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل‌خوادا په‌رستراوی تر دامه‌نین ﴿إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾
 به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه‌ترسینه‌ریکی ناشکراو روونم بو ئیوه ﴿

﴿كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ﴾ ہر بہم شیوہیہ ہیچ پیغہ مبریک نہ ہاتو وہ بو لای ٹومہ تانی
 پینش ئەمان ﴿إِلَّا قَالُوا سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ﴾ مہ گہر ووتوویانہ (بہو پیغہ مبرہ) جادو و گہرہ یان شیئہ ﴿۵۴﴾
 ﴿أَتَوَصَّوْا بِهِ﴾ نایا (ئەمان و ئەوان) راسپاردەیان بویہ کتری کردو وہ؟ ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (نہ خیر)
 بەلکو ئەمان گہ لیکسی سہر کہش و یاخیین ﴿۵۵﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنَّهُمْ﴾ تو (ئہی مو حہ ممہد ﷺ) پرویان
 لی وەر گیرہ ﴿فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾ چونکہ تو لومہ کراو نیت ﴿۵۶﴾ ﴿وَذَكَرَ﴾ وہ ٹاموژ گاریان بکہ و بیریان بخہرہ وہ
 ﴿فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکہ بہر راستی ٹاموژ گاری (ئہ گہر سوودی بو بی پرویان نہ بی) سوود
 ئە گہ یەنی بہر واداران ﴿۵۷﴾ ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ وہ من جنو کہ و نادہ میزادم تہنہا بو ئە وہ
 دروست کردو وہ کہ بہندایہ تی من بکہن ﴿۵۸﴾ ﴿مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾ من ہیچ روزیہ کم ناوی لییان.
 ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعَمُونِ﴾ ناشمہ وی خوار دنم بدہنی ﴿۵۹﴾ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ﴾ بہر راستی تہنہا خوا خوی روزی
 دہرہ ﴿ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ﴾ کہ خاوەن دەسە لاتنی زور بہہیزہ ﴿۶۰﴾ ﴿فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا﴾ ئە مجا بیگومان
 بو ئە وانہی ستہ میان کردو وہ، سزای زورمان بو نامادہ کردوون ﴿مِثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ﴾ ہەر وہ ک چون بو
 هاوہل و هاو بیرہ کانیان نامادہ مانکردو وہ ﴿فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ﴾ دەی با ئیتر پہلہ نہ کەن (لہ داوا کردنی سزا)
 ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سا هاوار بو ئە وانہی بی باوہر بوون ﴿مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ لہو روزہی
 کہ ہہرہ شہیان پی لیکراوہ ﴿۶۱﴾

سورہ قی ﴿الظُّوْرُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿وَالظُّوْرُ﴾ سویند بہ کینوی طور (بہو کینوہی مووسا لہ سہری قسہی لہ گہل خوی گہورہ
 کرد) ﴿۱﴾ ﴿وَكُتِبَ مَسْطُورٍ﴾ وہ بہ کتیبی نووسراو (مہ بہست پیسی قورٹانہ) ﴿۲﴾ ﴿فِي رَقٍّ مَنشُورٍ﴾
 لہ چہند پەرہیہ کی بلاو کراوہ (قورٹان نووسراو تہ وہ لہ چہند پەرہیہ کدا) ﴿۳﴾ ﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾ وہ
 سویند بہو خانہی ٹاوہ دانہ (بیت المعمور: جیگایہ کہ لہ ٹاسمان، فریشتہ کان ہہ میشہ بہدہ وریدا
 دین و دہ چن، بہ وانہ وہ ٹاوہ دانہ) ﴿۴﴾ ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ﴾ وہ سویند بہ بانسی بلند کراو (ٹاسمانی
 دونیا) ﴿۵﴾ ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾ وہ سویند بہ دہریای پسر کراو (لہ ٹاویان ٹاگری داگیر ساو) ﴿۶﴾
 ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾ بیگومان سزای پەرہر دگارت (بو بی پرویان) دہبی ﴿۷﴾ ﴿مَنْعَالَهُمْ مِنْ دَافِعٍ﴾
 ہیچ بہر گری کہری نی یہ ﴿۸﴾ ﴿يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا﴾ روزیک کہ ٹاسمان زور توند دہ کہ ویتہ
 جولہ و ہاتو چو ﴿۹﴾ ﴿وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا﴾ وہ چیاکان (لہ جیبی خویان) دہ جوولین و توند
 دہرون ﴿۱۰﴾ ﴿فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ کہ واتہ لہو روزہ دا هاوار بو بی باوہر ان ﴿۱۱﴾ ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ
 يَلْعَبُونَ﴾ ئە وانہی کہ لہ کاری ناپرہ وادا رودہ چن و ہہ میشہ گالٹہ و گہپ دہ کەن ﴿۱۲﴾ ﴿يَوْمَ يَدْعُوتُ
 إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾ روزی پالیان پیوہ دہ نری بہرہو ٹاگری دوزخ چون پال پیوہ نانیک ﴿۱۳﴾
 ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ (پیان دہ ووتریت) ئە مہ ئەو ٹاگریہ کہ ئیوہ بہ دروٹان دہ زانی ﴿۱۴﴾

﴿أَفَيْسَرَ هَذَا﴾ نایا ئەم ناگرہ جادووہ ﴿أَمْ أَنْتُمْ لَا تَبْصُرُونَ﴾ یان ئیوہ نابینن ﴿۱۵﴾ ﴿أَصَلَوْهَا﴾ بچنہ ناویہ وہہ
﴿فَأَصْبِرُوا أَوَّلًا وَتَصْبِرُوا﴾ ئەمجا ئارام بگرن یا نہ بگرن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ﴾ یہ کسانہ بوٹان ﴿إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾ بیگومان ہەر تولہی ئەو کردہ وانہی دەتانکرد لیتان دەسہ نریتہ وہہ ﴿۱۶﴾ ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
وَعَيْمِرٍ﴾ بہ راستی پاریز کاران ولہ خواتر سان لہ ناو باخات و نیعمہ تہ کانی بہہ شتدان ﴿۱۷﴾ ﴿فَلِكَيْمِنْ يَمَّا
ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ﴾ چیژ ئەبەن لہ و شتانہی پەرورہ دگاریان پیی بہ خشییوون ﴿وَوَقَّاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾
وہ پەرورہ دگاریان پاراستوونی لہ سزای دوزخ ﴿۱۸﴾ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ (بییان دەووتریت) بخون و
بخونہ وہہ ﴿هَيِّئًا يَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نوشی گیانتان بیت بہ ہوی ئەو چاکانہی لہ دونیادا دەتانکرد ﴿۱۹﴾
﴿مُتَّكِنِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ﴾ پالیان داوہ تہ وہ لہ سەر کورسی و قہنہ فہی ریز کراو ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِجْرَابًا
حَوْرِيَانِ﴾ چاو گہش و چاو گہورمان کردہ ہاوسہ ریان ﴿۲۰﴾ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ ئەوانہی پروایان ہیناوہ
﴿وَاتَّبَعْتَهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ﴾ وہ نہوہ کانیشیان دوایان کہوتوون بہ ئیمانہ وہہ ﴿الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ نہوہ کانیان
دہ گہ یەنین بییان (لہ پلہی بہہ شتدا) ﴿وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وہ ہیچ لہ کردہ وہی (باو کہ)
کانیان کہم ناکہ ینہ وہہ ﴿كُلُّ أَمْرٍ يَمَّا كَسَبَ رَهِيْنٌ﴾ ہەر کہ سہ بارمتہی کردہ وہ کانی خوہ تی ﴿۲۱﴾
﴿وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَحَمِيمٍ﴾ وہ بہرہ وام ہہ موو جوڑہ میوہ و گوشتنیکیان پیی دەدەن ﴿وَمَا يَشْتَهُونَ﴾ لہ وہی
ئارہ زوی دە کہن ﴿۲۲﴾ ﴿يَتَنَزَّعُونَ فِيهَا كَأْسًا﴾ لہو (بہہ شتہ) دا پەرداخی شہراب لہ یہ کتری و ہرہ گرن
﴿لَا لَعْنُ فِيهَا وَلَا تَأْتِيمٌ﴾ نہ قسہی پەر و پوچی تیدایہ و نہ گوناہ کردن ﴿۲۳﴾ ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زُلَمَانٌ لَهُمْ﴾ دہ گہ رین
بہ سہ ریاندا کورانی نہو جہوانی ئیسک سووکی خوئیان و خزمتیان دە کہن ﴿كَأَنَّهُمْ لَوْلُؤُكُمْ كُنُوفٌ﴾
وہ ک مرواری ناو سہ دەفن (لہ جوانی و پاکی دا) ﴿۲۴﴾ ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ بہہ شتیہ کان پروو دہ کہنہ
یہ کتری و ﴿يَسَاءَ لُونُ﴾ پرسیار لہ یہ کتری دە کہن ﴿۲۵﴾ ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾ ئەلین: بہ راستی
ئیمہ پیشتر لہ ناو کہس و کارماندا دہ ترساین (لہ سزای دوزخ) ﴿۲۶﴾ ﴿فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ ئەو تہ خوا منہ تی
نابہ سہرماندا ﴿وَوَقَّانَا عَذَابَ السَّمُومِ﴾ وہ لہ سزای دوزخ پاراستینی ﴿۲۷﴾ ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾
بہ راستی ئیمہ لہ مہو پیش خوامان دہ پەرست و ہاوارمان لی دە کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ بہ راستی
ئەو چاکہ کارنیکی میہرہ بانہ ﴿۲۸﴾ ﴿فَذَكِّرْ﴾ جا (ئہی موحممہ ﷺ) یادیان خەرہ وہہ ﴿فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ
رَبِّكَ بِكَاهِنٌ وَلَا مَجْنُونٌ﴾ چونکہ تو بہ ہوی نیعمہ تہ کانی پەرورہ دگارتہ وہہ نہ فالجیت و نہ شیتیت ﴿۲۹﴾
﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ﴾ نہء بہ لکو دہ لین (موحممہ ﷺ) شاعیرہ ﴿نَرِئْضُ بِهِ رَبِّ الْعَمُونَ﴾ چاوہ پروانی مردنی
دہ کہ یسن ﴿۳۰﴾ ﴿قُلْ تَرَبُّوا﴾ (ئہی موحممہ ﷺ) بلی: چاوہ پروان بن ﴿فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَبِصِينَ﴾
بیگومان منیش لہ گہ لتاندا لہ چاوہ پروانانم ﴿۳۱﴾

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَقَهُمُ بِهِدًا﴾ ناخو فام و ژیر بیان فرمانیان پی تہدا بہم قسانہ ﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ﴾ (نہ خیر) بہ لکو تہ مانہ گہ لیکی سہر کہش و یاخین ﴿۳۳﴾ ﴿أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ﴾ یا دہ لئین قورٹان (موحہ ممہد ﷺ) خوئی ہہ لیبہ ستوہوہ؟ ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نہ خیر وانیہ) بہ لکو بروا ناہینن ﴿۳۴﴾ ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ﴾ دہی با تہ وان (بی باوہرہ کان) نموونہ یہ کی و ہک قورٹان بہینن ﴿إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ تہ گہر راست تہ کہن، (کہ ہہ لہہ سترای مروفہ) ﴿۳۵﴾ ﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ عَيْرِ شَيْءٍ﴾ نایا تہ وان (بی خالقینک) لہ خویمانہ و ہ دروست بوون ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ یان خویمان (خالق) و دروستکہری خویمانن؟ ﴿۳۶﴾ ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ تہی نایا تہ وان تاسمانہ کان و زہویان دروست کردوہ ﴿بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (نہ خیر وانی یہ) بہ لکو دلنیانین و گومانمان ہہ یہ ﴿۳۷﴾ ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِزْقِكَ﴾ تہی نایا گہ نجینہ کانی پەر و ہر دگاری تو لای تہ وانہ؟ ﴿أَمْ هُمُ الْمُصَيِّرُونَ﴾ یان نایا ہہر تہ وان دہ سہ لاتدار و زالن ﴿۳۸﴾ ﴿أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ لَسْتُمْ مَعُونَ فِيهِ﴾ یان پہ یژہ یہ کیان ہہ یہ (پنیدا سہر بکہون بو تاسمان و) گوئی بگرن تیندا (لہ ہہ والی تاسمان)؟ ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعَهُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ﴾ جا (تہ گہر راست تہ کہن) با گوئی گرہ کہ یان بہ لگہ یہ کی روون بیتیت ﴿۳۹﴾ ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ﴾ یان نایا کچان بو خواہ و کوران بو ئیوہ یہ؟ ﴿۴۰﴾ ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ آجْرًا﴾ یان نایا تو (تہی موحہ ممہد ﷺ) داوای کرئی و پاداشتیان یان لی دہ کہیت؟ ﴿فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ﴾ تہ وانیش لہ بہر بژاردنی باریان گرانہ؟ ﴿۴۱﴾ ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا نایا زانیاری غہ ییمان لایہ؟ ﴿فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾ کہ (لہ بہری) بنووسنہ و ہ ﴿۴۲﴾ ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾ تہی نایا تہ یانہ وئی فیل بکہن؟ ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾ دہی ہہ ربی باوہران فیل لی کر اوون ﴿۴۳﴾ ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ تہی نایا پەر ستر اوئیکیان ہہ یہ بیجگہ لہ خوا؟ ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاکہ لہ ہہ موو ہاوبہ شیک کہ بوی ہر یار دہ دن ﴿۴۴﴾ ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا﴾ و ہ تہ گہر پارچہ یہ ک لہ تاسمان بینن بکہ ویتہ خواروہ ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾ تہ لئین: (تہ مہ) ہہ وریکی بہ سہریہ کدا کہ و تووہ (بارانمان بو دہ بارینن) ﴿۴۵﴾ ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا﴾ دہی لییان گہ ری تاتووشی ﴿يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ رُوژی خویمان دہ بن کہ تیایدالہ ناو دہ چن ﴿۴۶﴾ ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ رُوژی کہ فیلہ کانیان ہیچ سوو دینکیان پی ناگہ یہ ننی ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ و ہ ہیچ سہر کہ و توو و سہر فراز نابن ﴿۴۷﴾ ﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ بہ راستی تہ وانہ ی ستمیان کردوہ (لہ خویمان و بی بروا بوون) بویمان ہہ یہ. ﴿عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾ سزایہ ک پیش سزای رُوژی دوایی ﴿وَلٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زور بہ یان نایزانن ﴿۴۸﴾ ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ چاوہروانی ہر یاری پەر و ہر دگارت بہ ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ چونکہ بیگومان تو لہ پیش چاو و چاو دیری ئیمہ دایت (لہم نایہ تہدا جینگیر کردن و باسکردنی سیفہ تی چاو بو خودا ہاتوہ ئیمہ بروامان پنیہ تی بہ بی ہیچ لیچواندن و لیکدانہ و ہ یہ ک، و ہ شیوہ کہی نازانین تہنہا خودا دہیزانیت) ﴿وَسَيَحِبَّ حِمْدَ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ ہہر کاتی (لہ خہو) ہہ ستایت تہ سبیحات بکہ بہ ستایشی پەر و ہر دگارت ﴿۴۹﴾ ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ و ہ بیپہرستہ و ستایشی بکہ لہ بہ شیک لہ شہودا ﴿وَإِذْبُرْ أَجْرُومَ﴾ و ہ کاتیک تہ ستیرہ کان وون دہ بن (و پشت ہہ لڈہ کہن) ﴿۵۰﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ سویند به نه‌ستیره کاتی ئاوا ده‌بی ﴿۱﴾ ﴿مَا صَلَ صَاكِجُكُم﴾ هاوریکه‌تان (موحه‌ممه‌د
 ﴿۲﴾) گومرا نه‌بووه ﴿وَمَا عَوَىٰ﴾ وه له راستی لای نه‌داوه ﴿۳﴾ ﴿وَمَا يَبْطُغَنَّ الْهَوَىٰ﴾ وه له هه‌وا
 و هه‌وسه‌وه قسه ناکات (که قورئان ده‌خوینیت) ﴿۴﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ هه‌رچی ده‌یلئی
 (قورئانه‌و) نیگا ده‌کریت بئوی ﴿۵﴾ ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾ (جویره‌ئیلی) زور به‌توانا فیتری کردووه ﴿۶﴾
 ﴿ذُو مِرْقٍ﴾ خاوه‌نی بیرو هوشی به‌هیزه ﴿فَأَسْتَوَىٰ﴾ جاله‌سه‌ر شیوه‌ی راسته‌قینه‌ی خوئی راوه‌ستاوه
 ﴿۷﴾ ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ﴾ که به‌ئاسوی هه‌ره به‌رزی ئاسمانه‌وه بوو ﴿۸﴾ ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ﴾ پاشان نزیک
 بوویه‌وه (له موحه‌ممه‌د ﴿۹﴾) و نه‌مجا هاته خواره‌وه ﴿۱۰﴾ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ تا به نه‌ندازه‌ی دوو
 که‌وان یان که‌متر (ی ماوه بوو له‌گه‌ل موحه‌ممه‌ددا ﴿۱۱﴾) ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ نه‌مجا (خوا)
 نیگای کرد بئو به‌نده‌ی خوئی، ئای چ نیگایه‌ک بوو ﴿۱۲﴾ ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ نه‌وه‌ی (موحه‌ممه‌د
 ﴿۱۳﴾) به‌چاوی سه‌ر بینئی دلئی (بروای پی کردو) به‌دروئی نه‌زانی ﴿۱۴﴾ ﴿فَتَمَرَّوْنَهُ عَلَىٰ مَائِرَىٰ﴾ جانا یا
 (بی باوه‌ران) ئیوه ده‌مه‌قالئی ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی که به‌چاوی خوئی ده‌ی بینئی ﴿۱۵﴾
 ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ سویند به‌خوا بینگومان جاریکئی تر جویره‌ئیلی بینیوه ﴿۱۶﴾ ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ لای
 دره‌ختی (سیدره‌تولمونه‌ها) ﴿۱۷﴾ ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ که لای نه‌وه‌ویه به‌هه‌شتی نیشته‌جئی بوون ﴿۱۸﴾
 ﴿إِذْ يَغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ﴾ نه‌و کانه‌ی (پینغه‌مبه‌ر ﴿۱۹﴾) نه‌و شته‌گرنگ و سه‌ر سوپه‌ئنه‌ره‌ی بینئی که سیدره‌ی
 داپوشی چؤن داپوشینیک ﴿۲۰﴾ ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ﴾ چاوی نه‌و (موحه‌ممه‌د ﴿۲۱﴾) به‌ملاو لادانه‌یده‌روانی
 (له‌مه‌به‌ست تی نه‌ده‌په‌ری) ﴿۲۲﴾ ﴿لَقَدْ رَأَىٰ﴾ سویند به‌خوا بینگومان بینئی ﴿مِنَ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ گه‌وره‌ترین
 به‌لگه و نیشانه‌ی په‌روه‌ردگاری ﴿۲۳﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ ده‌ی پیم بلین ئایا لات و عوززا (که
 دووبتن) ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَمْنَةَ الْقَالِئَةَ الْأُخْرَىٰ﴾ وه بتی سییهم که مه‌ناته (ئایا هیچیان پی ده‌کری) ﴿۲۵﴾ ﴿الْكُذَّكَرُوٰلَهُ
 الْأُنثَىٰ﴾ ئایا راسته ئیوه کوپان بئو خؤتان و کچان بئو خودا به‌ره‌وا و چاک ده‌زانن؟ ﴿۲۶﴾ ﴿تَلَاكَ إِذَا قَسَمَةً
 ضِرْيَىٰ﴾ نه‌گه‌ر و ابئی دابه‌شکر دینکی نادرست ده‌بی ﴿۲۷﴾ ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾ نه‌م بتانه
 هه‌ر ناوانیکئی روتن که ئیوه و باو و باپیرانتان لیتان ناوان (به‌بی ناوه‌رؤک) ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطٰنٍ﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سه‌ر په‌رستراوی نه‌وان نه‌ناردووه‌ته خواره‌وه ﴿۲۸﴾ ﴿إِنْ يَدْعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾
 ته‌نها شوینی گومان و نه‌و شته‌ده‌که‌ون که نه‌فسی خوئیان چه‌زی لئی به‌تی. ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ قُرْآنٌ مُّبِينٌ﴾
 له‌کاتیکدا که به‌راستی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه هیدایه‌تیا بئو هاتووه ﴿۲۹﴾ ﴿أَمْ لِلْإِنسَانِ مَا تَمَنَّىٰ﴾ ئایا
 مرؤف ئاره‌زووی هه‌رچی کرد بئوی دیته‌دی (نه‌خیر) ﴿۳۰﴾ ﴿فَلِللَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ چونکه هه‌ر خوایه
 خاوه‌نی دنیا و دوارپؤزه ﴿۳۱﴾ ﴿وَكُم مِّن مَّلٰكٍ فِي السَّمٰوٰتِ﴾ وه چه‌نده‌ها فریشته که له‌ئاسمانه‌کاندا هه‌ن
 ﴿لَا تُغْنِي سَفْعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکا و شه‌فاعه‌تیا بئو هیچ سوودی نی‌یه ﴿۳۲﴾ ﴿إِلَّا مَن بَعْدَٰن يَأْتِنَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر دوای
 نه‌وه‌ی که خوا مؤله‌ت بدات ﴿۳۳﴾ ﴿لِمَن يَشَاءُ وَيُرْضَىٰ﴾ بئو هه‌ر که‌سینک که خوئی بیه‌وی و رازی بیت پی ﴿۳۴﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به پرستی نهوانه ی که باوهر به روژی دوایی ناهینن ﴿لِئَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى﴾ فریشته کان به کچی (خوا) ناو ده بن ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ له کاتیکدا هیچ زانیار به کیان ده باره ی نی یه ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ تهنها دوای گومان ده که ون ﴿وَإِنَّ الظَّنَّ﴾ وه به پرستی گومان ﴿لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ هیچ سوو دیککی نی یه له زانینی هق و پرستی دا ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ ده ی که واته توش و از بهینه له و که سه پشت ده کاته قورئان و یادی نیمه ﴿وَلَوْ يُرَدُّ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ وه بینجگه ژبانی دنیا هیچی تری ناوی ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ ته مه نه و په ری زانیاری و تیگه یشتنیانه له زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ به پرستی په روه ردگارت چاک ده زانی به وه ی له ری بازه که ی گومرا بووه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾ وه چاک ده زانی به وه ی که ری نووین بووه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه خوا خواهه نیتی هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اسْتَفْتُوا بِمَا عَمِلُوا﴾ تا سزای نهوانه بدات که خرابه یان کردووه به پی کرده وه کانیاں ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ وه پاداشتی نهوانه بداته وه که چاکه یان کردووه به چاکه تر (له وه ی کردویانه) ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ﴾ نهوانه ی که له گوناھی گه وره و کرده وه ی دزیو خو یان ده پاریزن ﴿إِلَّا اللَّمَمَ﴾ جگه تاوانی بچووک نه بیت ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْعَفْوَ﴾ به پرستی په روه ردگارت لیوردنی فراوانه ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذَا أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ نه و له هه موو که س به حالی ئیوه زاناره له کاتیکدا که له زه وه ی دروستی کردون ﴿وَإِذْ أَنْشَأْنَاهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِتِكُمْ﴾ وه کاتیک که ئیوه کور په له ن وله سکی دایکتانندان ﴿فَلَا تَزُكُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ که واته خو تان به چاک و پاک دامه نین ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ خوا زاناره به و که سه ی زیاتر له خواتر سه ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ جا نایا دیت نه و که سه ی که پشتی هه لکرد (له باوهر) ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى﴾ (له وه ی بریاری دابوو) که میکی به خشی و نه وه ی تری گرتوه ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ﴾ نایا (نه و که سه) زانیاری په نهانی لایه و ﴿فَهُوَ بَرِيءٌ﴾ و به چاو ده بیننی ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾ یان نایا ناگادار نه کرابوو به وه ی که له په راوه کانی مووسادا بوو ﴿وَأَنْزَيْهِمُ الَّذِي وَفَّى﴾ (وه به وه ی که له په راوی ئیبراهیمدا بوو) نه و ئیبراهیمه ی که په یمانی خو ی به چاکه ی به جی هینا ﴿الْأَنْزُرُ وَالزُّرُّ وَالزُّرُّ الْآخِرِيُّ﴾ (له و په راوانه داهاتووه) که هیچ تاوانباریک گوناھی تاوانباریکی تر هه لناگری ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ وه بینگومان ناده می جگه له کوششی خو ی خواهه نی هیچی تر نی یه (له دوا پروردا) ﴿وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَى﴾ و بینگومان هه ول کوششه که ی له داهاتوو (له قیامت) دا ده بینریته وه ﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى﴾ پاشان پاداشت ده دریته وه به تیر و ته وای ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾ وه به پرستی هه موو کاریک سه ره نجامه که ی هه ر بولای په روه ردگارت ده گه ریته وه ﴿وَأَنَّ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى﴾ وه بینگومان هه ر نه ویش به نده کان ده خاته گریان و پیکه نین ﴿وَأَنَّ هُوَ آمَاتٌ وَآحِيَا﴾ وه بینگومان هه ر نه وه ده یانمرینن و زیندووشیان ده کاته وه ﴿۱۱﴾

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ و به‌راستی هه‌ر ئه‌وه که جوتی نیر و مئی دروست کردوه ﴿۱۵﴾
 ﴿مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى﴾ له‌نوتفه‌یه‌ک کاتیک ده‌رژینریته مندالدانه‌وه ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَى﴾ وه
 به‌راستی هه‌ر له‌سه‌ر خویبه دروست کردنه‌وه‌ی له‌رؤزی دوا پیدا ﴿۱۷﴾ ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى﴾ وه
 بیگومان هه‌ر ئه‌ویشه که خه‌لکی ده‌وله‌مه‌ند و هه‌زار ده‌کات ﴿۱۸﴾ ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى﴾ وه به‌راستی
 هه‌ر ئه‌وه په‌روه‌ردگاری ئه‌ستیره‌ی شیعرا (شیعرا : ئه‌ستیره‌یه‌ک بوو خه‌لکاتیک له‌سه‌رده‌می
 نه‌فامیدا ده‌یانپه‌رست) ﴿۱۹﴾ ﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى﴾ وه بیگومان هه‌ر ئه‌و خویبه گه‌لی عادی
 یه‌که‌می له‌ناو برد ﴿۲۰﴾ ﴿وَتَمُودًا أَفْأَى الْبَقَى﴾ گه‌لی سه‌موودیشی له‌ناو برد و که‌سی نه‌هیشتن ﴿۲۱﴾
 ﴿وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾ وه گه‌لی نووحیشی (له‌ناو برد) له‌پیش (عادو سه‌موود) دا ﴿۲۲﴾ ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَهْلًا أَطْلَمَ﴾
 که‌به‌راستی ئه‌وان سته‌م کارترو ﴿وَأَطْغَى﴾ سه‌ر که‌ش تر بوون ﴿۲۳﴾ ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى﴾ وه گونده
 سه‌روژیر کراوه‌کانی (به‌زه‌ویدا) برده‌خواره‌وه (که گونده‌کانی گه‌لی لووط بوون) ﴿۲۴﴾ ﴿فَغَشَّاهَا مَعِشَى﴾
 ئه‌مجا ئه‌و گونده‌ی داپوشی (به‌جوره‌ها سزای سه‌خت) چۆن داپوشینیک ﴿۲۵﴾ ﴿فِي آيَاءِ الْآيَاتِكَ﴾
 له‌کام نازو نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارت ﴿تَتَمَارَى﴾ دوو دلایت ﴿۲۶﴾ ﴿هَذَا نُذِيرٌ لِلْأُولَى﴾ ئه‌م
 (پنغه‌مبه‌ره) ترسینه‌ریکه له (پنغه‌مبه‌ره) ترسینه‌ره‌کانی پیتشوو ﴿۲۷﴾ ﴿أَزِفَتِ الْأَرِفَةُ﴾ رؤزی دوا‌یی زور
 نریک بووه‌ته‌وه ﴿۲۸﴾ ﴿لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ جگه له‌خوای گه‌وره که‌س نی یه‌ ئاشکرای بکات
 (وبزانیت که‌ی دیت) ﴿۲۹﴾ ﴿أَفَمِن هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ﴾ جا نایا له‌م قورئانه سه‌رتان سو‌ر ده‌میتیت؟! ﴿۳۰﴾
 ﴿وَنَضْحَكُونَ وَلَا تَتَّبِعُونَ﴾ وه پنده‌که‌نن و ناگریین! ﴿۳۱﴾ ﴿وَأنتُمْ سَلَمِدُونَ﴾ وه ئیوه سه‌ر گه‌رم و بی‌ناگان ﴿۳۲﴾
 ﴿فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَبُدُوا﴾ ده‌ی سوژده به‌رن بو‌خوا و په‌رستشی بکه‌ن ﴿۳۳﴾

سوره‌تی ﴿الْقَمَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ﴾ رؤزی دوا‌یی نریک بوویه‌وه ﴿وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾ وه مانگ له‌ت بوو ﴿۱﴾ ﴿وَأَن يَرَوُا آيَةً﴾ وه
 ئه‌گه‌ر بی پروایان مو‌عجیزه‌یه‌ک ببینن ﴿يَعْرِضُوا﴾ پشت هه‌لده‌که‌ن ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ وه ده‌لین ئه‌مه
 جادوویه‌کی به‌رده‌وامه (و مو‌حه‌مه‌د لیان ده‌کات) ﴿۲﴾ ﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾ وه ئه‌و (بت په‌رستانه)
 باوه‌ریان نه‌هیناو شوین هه‌واو ئاره‌زووی خو‌یان که‌وتن ﴿وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾ له‌کاتیکدا هه‌موو
 کاریک سه‌ره‌نجامیکی هه‌یه ﴿۳﴾ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ﴾ بیگومان هه‌والی زور (له‌ناو بردنی یا‌خیانیان)
 پی گه‌یشتووه (له‌قورئاندا) ﴿مَا فِيهِ مِزَاجٌ﴾ که بیانگیریته‌وه (له‌بت په‌رستی) ﴿۴﴾ ﴿حِكْمَةٌ بَلِیْغَةٌ﴾
 (قورئان) هه‌مووی حیکمه‌تیک‌ی ته‌واوه ﴿فَمَا تَعْنِ النَّذُرُ﴾ به‌لام ترساندن‌ی ترسینه‌ره‌ان (بو‌گه‌لی بی
 پروا) سوودی نی یه ﴿۵﴾ ﴿فَقَوْلَ عَنْهُمْ﴾ ئه‌مجا تو (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﴿۶﴾) پروایان لی وه‌رچه‌رخینه
 ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ﴾ (چاوه‌روانی) ئه‌و رؤزه بکه که جار ده‌ریک بانگی خه‌لکی ده‌کات ﴿إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكْرٍ﴾
 بو‌شتیک‌ی زور ناخوش (که رؤزی حه‌شره) ﴿۷﴾

﴿حُتًّا أَبْصَرُهُ﴾ (بی باوہران) بہ کز و چاو شوہری یہ وہ ﴿يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ﴾ لہ گورہ کانیان دینہ دہرہ وہ ﴿كَانَهُمْ جَرَادًا مُّنتَشِرًا﴾ وہ ک کوللہی پھر ش و بلاون ﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾ خیرا دواى جار دہرہ کہ دہ کہون ﴿يَقُولُ الْكَافِرُونَ﴾ بی باوہران دہ لین ﴿هَذَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ نہ مہرؤ پورژیکى زور دژوار و سہختہ ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا﴾ پیش نہ مان گہلى نوح بی باوہر بوون، جابہ ندهى ئیمہ (نوح) یان بہ دروزن دانا ﴿وَقَالُوا مَجْنُونٌ﴾ وہ ووتیان (نوح) شیتہ ﴿وَأَرْجِرْ﴾ وہ ہہرہ شہیان لیکرد و پینگری کرا لہ بانگہ وازہ کہى ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا (نوح) ہاوارى کردہ پەرورہ دگارى و ﴿أَنى مَعْلُوبٌ﴾ (وتى) بہ راستى من شکستم خوار دووہ (بی دہسہ لاتم) ﴿فَأَنْتَصِرْ﴾ دہى تو یارمہ تسم بدہ ﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ﴾ ئیمہ ش ہہ موو دہر گای ناسمانمان کردہ وہ ﴿بِمَاءٍ مِّنْهُمَّيْرٍ﴾ بہ ناوى بارانى بہ لیزمہ ﴿وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا﴾ وہ کانیاوى زورمان لہ زہ ویدا ہہ لقولاند ﴿فَأَلْتَمَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ﴾ جاناوى ناسمان و زہوى بہ یکہ گہشتن بہ و نہندازہى ﴿فَدَقُّدِرَ﴾ کہ بریاری لہ سہر درابوو ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَلْجِ﴾ وہ نوو حمان (لہ گہل شوین کہ و تووانى) ہہ لگرت لہ سہر کہ شتیہک کہ بہ چہند پارچہ تہختہ و ﴿وَدُسِّرَ﴾ بزمار (دروست کرابوو) ﴿تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا﴾ لہ پیش چاوو چاودیری ئیمہ دہرؤیشٹ (نہ مان ہیشٹ نوقم بیٹت) (لہم نایہ تہدا جینگر کردنى صیفہتى [عین = چاو] بو خواى گہورہ ہاتووہ، بہ لام بہ شیوہ یہک کہ شایستہى گہورہی و تہواوى زاتى خوا بیٹت، بہ بی ہیچ لیچواندن و لیکدانہ وہ یہک، وہ پرومان پیئہتى و چونیہ تیہ کہى نازانین، تہنہا خوا دہیزانیت) ﴿جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرًا﴾ نہ مہ پاداشتہ بو نہ و کہسہى باوہرى پین نہ کرا (کہ نووہ) ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً﴾ بینگومان نہ و پروداوہ مان ہیشٹہ وہ تابیتہ پەندیک. ﴿فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ﴾ جا نایا کہ سینک ہہ یہ پەند و ہر گرى؟ ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ﴾ دہى نایا سزاو ترساندنم چون بوو؟ ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستى ئیمہ قورٹانمان ناسان کردوہ بو ناموزگارى لى و ہر گرتن ﴿فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ﴾ جا نایا کہ سینک ہہ یہ پەندى لى و ہر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ﴾ گہلى عادیش پینغہ مہرہ کہ بیان بہ درؤ زانى ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ﴾ جانايا سزاو ترساندنم چون بوو؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ بینگومان ئیمہ باہ کی توندى ساردمان ناردہ سہریان ﴿فِي يَوْمٍ نَّخِسَ مُّسْتَمِرٍّ﴾ لہرؤژیکى شوومى سہختا بہ بہردہ وامى ﴿تَنْزِيلُ النَّاسِ كَانَهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ﴾ خہلکى (لہ زہوى) ہہلئہ گرت وہک بنہ دارخورماى لہ پیخ ہہلکہ ندراوى (لیکردن) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ﴾ جا نایا سزاو ہہرہ شہى ئیمہ چون بوو (لہ بی باوہران)؟ ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ بہ راستى قورٹانمان ناسان کردوہ بو ناموزگارى لى و ہر گرتن ﴿فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ﴾ جا نایا کہ سینک ہہ یہ پەندى لى و ہر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ﴾ گہلى سہموود باوہریان بہ پینغہ مہرہ کہیان نہ ہینا (کہ صالح پینغہ مہریان بوو علیہ السلام) ﴿فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّنَّا وَجِدًا نَّبِئُهُ﴾ جاووتیان: چون ئیمہ دواى تاکہ کہ سینک بکہوین لہخومان ﴿إِنَّا إِذْ أَلْفَى ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾ تہ گہر دواى تو بکہوین تہوسا ئیمہ لہ گومرایی و شکست داین ﴿أَلَمْ لَقِيَ الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا﴾ نایا لہناو ہہمووماندا نیگا ہہر بو نہ و کراوہ بہ تہنیا؟ ﴿بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشِيرٌ﴾ (نہ خیر) بہلکو نہ و (صالح) پیاوینکى زور دروزنى خود پەسەند و لوت بہرزه ﴿سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ الْكَذَّابِ الْأَشِيرِ﴾ سہى دہزانن کہ کى زور دروزنى خود پەسەندہ ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَهُمْ﴾ ئیمہ حوشترہ کہ دہنیرین بو تاقى کردنہ وہیان ﴿فَأَرْقَبَهُمْ وَأَصْطَبِرْ﴾ جا (تہى صالح) چاوہروانى سہر نہنجامیان بکہ و دان بہ خودا بگرہ ﴿

﴿وَنَبِّهْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ﴾ وہ ہوا لیان پی بدہ کہ ناوہ کہ لہ نیوانی (حوشترہ کہو و ئہو) اندا بہ ش کراوہ
 ﴿كُلٌّ شِرْبٌ لِّمُخْتَصِرٍ﴾ ہر بہ کہ بیان لہ نؤرہ ناوی خویدا حازر بی ﴿فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ﴾ (گہ لہ کہی لہم کارہ
 بیزار بوون) جا بانگی هاوری (خرابہ) کہ بیان کرد (قوداری کوری سالیف) ﴿فَتَعَاطَى فَعَقَرَ﴾ ئہ ویش
 دەستی دایہ شمشیر و (حوشترہ کہی) سہر بری ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ جا تولہ و ترساندنی من
 چون بو بویان؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِنَّ صَبَابًا وَجَدَّةً﴾ بیگومان ئیمہ دەنگیکی گہورہی ترسانا کمان بو
 ناردن ﴿فَكَانُوا كَهَشِيرِ الْمُحَطَّبِ﴾ ہہموو (مردن و تہ فروتونا بوون) بہوینہی پووشی ژیر پی ی ئازہل ﴿فَلَمَّا
 وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی قورٹانمان ئاسان کردوہ بو ئاموز گاری لی و ہر گرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا کہ سینک ہہ بہ پندی لی و ہر بگریت؟ ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالذُّرِّ﴾ گہلی لوط
 باوہ ریان نہ ہینا بہ پتغہ مہرہ کہ بیان ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾ بہ راستی ئیمہ ش ناردمانہ سہریان
 بایہ کی بہ ہینز بہوردہ زیخہوہ (ولہ ناوی بردن) ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ﴾ جگہ لہ کہس و کاری لوط نہ بیت
 ﴿بِحَيْثُ هُمْ يَسْحَرُونَ﴾ کہ لہ بہرہ بیاندا رزگارمان کردن ﴿بِعِمَّةٍ مِنْ عِنْدِنَا﴾ بہ بہ زہی و پرحمہتی خو مان
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ ہر بہ و شتوہ پاداشتی سو پاسگوزاران دەدہ ینہوہ ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾ بہ راستی (لوط)
 گہ لہ کہی ترساند لہ تولہی سہختی ئیمہ ﴿فَتَمَارَوْا بِالذُّرِّ﴾ بہ لام ئہوان گومانیان ہہ بوو لہو ترساندہ و ہر وایان
 پی نہ بوو ﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِيهِ﴾ سویند بہ خوا بیگومان (گہلی لوط) داوای میوانہ کانیاں لیئکرد ﴿فَطَمَسْنَا
 أَعْيُنَهُمْ﴾ جا ئیمہ ش چاویانمان کویر کرد ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ دە بچہ ژن سزا و سہرہ نجامی ہہرہ شہ کانم ﴿فَلَمَّا
 وَلَقَدْ صَبَحَ لُوطٌ يَوْمَ ذُنُوبِهِ يُكْرَهُ عَذَابَ مُسْتَقَرٍّ﴾ سویند بہ خوا بیگومان ہیرشی برده سہریان لہ بہرہ بیاندا سزایہ کی بہردہ وام
 ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرِي﴾ دەی بچہ ژن سزا و سہرہ نجامی ہہرہ شہ کانم ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویند بہ خوا
 بہ راستی ئیمہ قورٹانمان ئاسان کردوہ بو خویندہوہ و ئاموز گاری ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾ جا ئایا کہ سینک ہہ بہ پندی
 لی و ہر بگریت؟ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُ آلُ فِرْعَوْنَ الذُّرُّ﴾ بیگومان ترسینہران (موسا و ہاروون) ہاتن بو سہر فیرعہون
 و دەست و پیوہندہ کہی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذِبًا﴾ باوہ ریان بہ ہر ہہموو نیشانہ کانی ئیمہ نہ کردو بہ درویان زانی
 ﴿فَأَخَذْتَهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ جائیمہ ش تولہ مان لی سہندن بہ تولہ سہندن کہ سیکی زالی بہتوانا ﴿أَكْفَارًا
 كَرِهُوا مِنْ أَوْلِيائِهِمْ﴾ ئایا کافرہ کانی ئیوہ (ئہی خہ لکی مہ ککہ) باشترن لہم گہ لانہی (کہ باسکران)
 ﴿أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾ یان ئیوہ (ئہماننامہ تان) ہہ بہ لہ کتیہ ئاسمانی یہ کاندہ (ودلتیان کہ سزاندین) ﴿أَمْ
 يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ﴾ یان دەلین ئیمہ کومہ لیکسی سہر کہ و تووین و نابہ زین ﴿سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ
 وَيُولُونَ الذُّبُرَ﴾ بیگومان کومہ لہ کہ بیان دەشکینری و ہہلدین ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ﴾ بہ لکو بہ لیتیان رۆزی
 دواپی یہ ﴿وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ﴾ وہ (سزای) ئہو رۆزہ زور سہخت تر و تال ترہ ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾
 بہ راستی تاوانبارہ کان لہ گومرایی و شیتی دان ﴿يَوْمَ يُسْجَنُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾ ئہو رۆزہی کہ لہ ناگری
 دۆزہ خدا بہ سہر ووخساریاندا رادہ کیشترین ﴿ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ (پینان دەلین) بچہ ژن ئازاری دۆزہخ ﴿إِنَّا
 كَلَّمْنَا كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ بِقَدَرٍ﴾ بیگومان ئیمہ ہہموو شتیکمان بہئہندازہ دروست کردوہ ﴿۱۱﴾

﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ﴾ وہ فرمانی ٹیمہ تہنہا یہک جارہ ﴿كَلِمَةٍ بِالْبَصْرِ﴾ وہك چاو ترو كاندینك (واہہ
 له خیر اییدا) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾ سویند بہ خوا بینگومان زور له كهسانی بی باوہری وہك
 ٹیوہمان له ناوبر دووہ ﴿فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ جانا یا كه سینك هہ یہ پهندی لی وہ ربگریت؟ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي
 الزُّبُرِ﴾ وہ ہر چہہ کیان کردوہ له نامہی کردوہ کانیا نادیہ ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾ وہ
 وورد ودرشتی (کردوہ کانیاں) هہ موو نوسراوہ ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ﴾ بینگومان پاریز کاران
 ولہ خواترسان وان له باخات ورووبارہ کانی (بہہشتدا) ﴿فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ﴾ له جینگاہہ کی خوش
 وپہسہندان ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾ لای پاشایہ کی بہدہسہ لاتی بہ توانان ﴿

سورہ تی ﴿الشَّحَبَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہخشندهی میہرہ بان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ خوی بہخشنده (ئو خویہ یہ) ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ كه قورٹانی فیئر (ی موحممہد
 ﴿وَأَنزَلَ الْغُرُوثَ﴾ وئادہ میزاد کرد، بہئاسانکردنی خویندنهوہ ولہ بہر کردن وتیگہ یشتنی مانا وواتا کانی) ﴿
 ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ئادہمی دروست کرد ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ وہ فیئر گفتوگوی کرد ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 بِحُسْبَانٍ﴾ رورژو مانگ بہ حسابیکی زور وورد دین وده چن ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾ ئہستیرہ
 وگژو گیاو درہخت (بو خوا) سوژدہ دہبہن ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ وہ ئاسمانی بلندو
 بہرز کردوہ تہوہ وہ تہرازو (ی عدالہ تی) داناوہ ﴿الْأَنْطَقُوا فِي الْمِيزَانِ﴾ (وہ فرمانی داوہ) كه ہر گیز
 زیادہ روی له تہرازو دانہ كہن ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ﴾ وہ کیشانہ تان رینك بکیشن ﴿وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾
 له تہرازو دا كہم و کووری مہ كہن (سووك مہ بکیشن) ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْثَامِ﴾ وہ زہوی بو خہلكی
 راختوہ ﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾ تیدایہ میوہات ودار خورمای خاوہن پورك ﴿
 ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾ وہ دانہ وئلہی خاوہن کاوپہل وپودار وپہحانہ ﴿فِي آيَةِ الْآيَةِ رَبِّكَ مَا تَكْذِبَانَ﴾
 جا بہ کام له نیعمہ تہ کانی پەرور دگارتان باوہر ناکہن؟ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ئادہمی دروست کرد
 ﴿مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ له قورینکی ووشكہوہ بووی وہك سوالت ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ﴾ وہ
 جنو كہی دروست کرد له بلیسہی ناگریکی بی دوو كہل ﴿فِي آيَةِ الْآيَةِ رَبِّكَ مَا تَكْذِبَانَ﴾ جا بہ کام
 له نیعمہ تہ کانی پەرور دگارتان باوہر ناکہن؟ ﴿رَبِّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) پەرور دگاری
 ہر دوور پورژہ لات وپەرور دگاری ہر دوور پورژ ئاویہ ﴿فِي آيَةِ الْآيَةِ رَبِّكَ مَا تَكْذِبَانَ﴾ دہی بہ کام له
 نیعمہ تہ کانی پەرور دگارتان باوہر ناکہن ﴿

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دوو دہریای بہرہ لا کردوہ کہدہ گہن بہیہک ﴿۱۱﴾ ﴿بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ﴾
 لہ نیوانیاندا بہر بہستیک ہہیہ تیکہ لی یہ کتر نابن ﴿۱۲﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی
 بہر وہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۱۳﴾ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾ لہو دوو دہریایہ مرواری و مرجان
 دہرہ چن (دروست دہبن) ﴿۱۴﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہر وہ رد گارتان باوہر
 ناکہن؟ ﴿۱۵﴾ ﴿وَالهٗ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾ وہ بو خواہیہ ٹہو کہشتی یہ گہورہ دروستکراوانہی کہ
 وہک شاخن لہ دہریادا دہ گہرین ﴿۱۶﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا کام لہ نیعمہ تہ کانی بہر وہ رد گارتان
 بہ درو دہزانن؟ ﴿۱۷﴾ ﴿كُلٌّ مِّنْ عَلَيْهَا قَانٍ﴾ ہہرچی دروستکراو لہ سہر زہویدا ہہیہ نامینتی و تیادہ چنی ﴿۱۸﴾
 ﴿وَيَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ﴾ وہ ہہر رووی پیروزی بہر وہ رد گارت دہ میتیت (لہم ٹاہ تہ دا جینگیر کردنی سیفہ تی
 [وجہ = رو] بو خوای گہورہ ہاتوہ، بہ لام بہ شیوہیہک کہ شایستہی گہورہیی و تہ واوی ذاتی خوابیت،
 بہ بی ہیچ لینچواندن و لیکدانہ وہیہک، وہ برومان پیہ تی و چونیہ تیہ کہی نازانین، تہنہا خوادہ یزانیٹ).
 ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ کہ خواہن شکوی ریزدارہ ﴿۱۹﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا کام لہ نیعمہ تہ کانی
 بہر وہ رد گارتان بہ درو دہزانن؟ ﴿۲۰﴾ ﴿يَسْئَلُهُ مَن فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ٹہوہی لہ ناسمانہ کان و زہوی
 دایہ (ہہموو) داوا (پیوستیان) لہ خوادہ کہن ﴿۲۱﴾ ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ ہہموو پروژی خواہ (بہ ٹہنجام
 گہیانندی) کاریکی (گشتی بوونہوہر) دایہ (یہک دہمرتیت، یہک لہ دایک دہ بیت، یہ کیک سہر دہ خات
 ویہ کیک تر دہ شکیتیت ... ہتد...) ﴿۲۲﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی
 بہر وہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۲۳﴾ ﴿سَتَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهُ الثَّقَلَانِ﴾ لہ مہولا مو حاسہ بہ تان دہ کہین ٹہی گروی
 ٹادہمی و جنو کہ ﴿۲۴﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہر وہ رد گارتان باوہر ناکہن ﴿۲۵﴾
 ﴿بِمَعَشَرِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ﴾ ٹہی کوہلی جنو کہ و ٹادہمی ﴿۲۶﴾ ﴿اِنْ اَسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُدُوْا﴾ ٹہ گہر توانیتان دہر چن
 ﴿مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ لہ بہ شہ کانی ناسمانہ کان و زہوی ﴿۲۷﴾ ﴿فَاَنْفُدُوْا﴾ ٹہوہ برون دہر چن.
 ﴿لَا تَنْفُدُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ﴾ ناشتوانن مہ گہر بہ دہسہ لاتیٹ نہ بیت ﴿۲۸﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ
 نیعمہ تہ کانی بہر وہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۲۹﴾ ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا بِوَتَانِ دَهْنِيْرِيْ﴾ ﴿شٰوٰطِءٍ مِّنْ نَّارٍ وَنَحٰسٍ﴾
 بلنسیہی ٹاگر و مسی تواوہ (یادوو کہلی ٹاگر) ﴿۳۰﴾ ﴿فَلَا تَنْتَصِرٰنِ﴾ ٹہوسا یارمہ تی یہ کترتان ہی نادریت
 ﴿۳۱﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہر وہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۳۲﴾ ﴿فَاِذَا اَنْشَقَّتِ
 السَّمٰءُ﴾ ٹہمجا کاتیٹ ناسمان لہ ت لہ ت بوو ﴿۳۳﴾ ﴿فَكَانَتْ وَّرَدَةً كَالَّذِيْنَ هٰنِ﴾ وہک گولی سوور یان روئی
 ہہ لقرچاوی لہات ﴿۳۴﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہر وہ رد گارتان باوہر
 ناکہن؟ ﴿۳۵﴾ ﴿فِيَوْمٍ سَيُذَلَّلُ عَنْ دَرْبِہٖ﴾ ٹہمجا لہو پروژہ دا پرسیار ناکریت لہ تاوانی ﴿۳۶﴾ ﴿اِنَّ سَ وَّلَا جَانَ﴾
 ہیچ ٹادہمی و جنو کہیہک (چونکہ ہہموو کہس لہو پروژہ دا بہ رویدا دہناسریتہوہ کہ تاوانبارہ یان
 چاکہ کار) ﴿۳۷﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی بہر وہ رد گارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۳۸﴾
 ﴿يَعْرِفُ الْمَجْرُمُوْنَ بِسِيْمٰتِہُمْ﴾ خراپہ کاران بہر و خساریاندا دہناسریتہوہ. ﴿فِيُوْخَذُ بِالْاَوْصٰى وَالْاَقْدَامِ﴾ ٹہمجا
 رائہ کیشرین بہ مووی پیشی سہریان و بہ قاچیان (بو ناو دوزہخ) ﴿۳۹﴾

﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٤١﴾ ﴿هَذَا وَهَٰؤُلَاءِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذَّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ ئەمە ئەو دۆزەخە یە کە تاوانباران بە درۆیان دەزانی ﴿٤٢﴾ ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ﴾ هاتو چۆ ئە کەن لە نیوان ئەو (دۆزەخە) و ئاوی زۆر گەرمدا ﴿٤٣﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٤٤﴾ ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ وە بۆ ئەو کە سە ی لە وەستانی بەردەم پەرورەدگاری بترسیت هە یە ﴿جَحَنَّمَ﴾ دوو باخی (خۆش) ﴿٤٥﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان بە درۆ دەزانی؟ ﴿٤٦﴾ ﴿ذَوَاتَا أَفْسَانٍ﴾ (دوو باخە کە) خواوەنی میو و درەختی زۆرن ﴿٤٧﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ دە ی بە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان بێ باوەر ن؟ ﴿٤٨﴾ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ جَحْرِيَّانِ﴾ تییاندا هە یە دوو پروبار و کانیووی رەوان ﴿٤٩﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٥٠﴾ ﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ﴾ هە یە لە ناویاندا لە هەر میو یە کە دوو جوور ﴿٥١﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٥٢﴾ ﴿مُشْكَبِينَ عَلَى فُرُشٍ﴾ پالیان داو و تە وە لە سەر جوورە فەرشی کە ﴿بَطَابِقًا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ﴾ کە بەرە کانیان لە ئاوریشمی ئەستورە ﴿وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ﴾ وە میو وە لێ کردنە وە ی ئەو دوو باخە نزیکە دەستە ﴿٥٣﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٥٤﴾ ﴿فِيهِنَّ قَصْرَاتٌ اَلْظُرْفِ﴾ لەو باخانە دا هەن حۆریانی کە تەنە ناها چاویان بریو تە مێر دە کانیان ﴿لَتَبْطِغَنَّ مِنْ اِنْسٍ قَبْلَهُنَّ وَلَا يَجَانُنَّ﴾ پیش ئەوان دەستی ئادەمی و جنۆ کە یان لێ نە کە و تە وە ﴿٥٥﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٥٦﴾ ﴿كَانْتَهُنَّ اَلْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ ئەو (حۆری یانە) وە کە یاقووت و مەرجان وان ﴿٥٧﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٥٨﴾ ﴿هَلْ جَزَاءُ الْاِحْسَنِ اِلَّا الْاِحْسَنُ﴾ ئایا پاداشتی چاکە هەر چاکە نی یە؟ ﴿٥٩﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٦٠﴾ ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ﴾ وە بێ جگە لەو دوو باخە ی (کە باسکران) دوو باخی تر هەن ﴿٦١﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٦٢﴾ ﴿مُدَّهَامَّتَانِ﴾ دوو باخی ئەو وە نە دە سە و زنی (لە سە و زیدارەش دە نویتن) ﴿٦٣﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٦٤﴾ ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ﴾ لەو دوو (باخە) دا دوو کانی هە لقاویان تێدا یە ﴿٦٥﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان باوەر ناکەن؟ ﴿٦٦﴾ ﴿فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَمَخَلٌ وَّرْقَانٌ﴾ لەو دوو (باخە دا لە هەموو جوورە) میو و دار خورما و هە ناریکیان تێدا یە ﴿٦٧﴾ ﴿فَبِأَيِّ آيَةِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكذَّبَانِ﴾ جابە کام لە نیعمەتە کانی پەرورەدگار تان بە درۆ دەزانی ﴿٦٨﴾

﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ﴾ تیناندا ہہیہ ٹافرہ تانی ٹاکار چاکی روالہت جوان ﴿۷۵﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی پەرورہ دگارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۷۶﴾ ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ حوربانیک لہ ناو خیسوت و چادرہ کاندہ دہرناچن و دوور ناکہ ونہوہ (ہہ میسہ چاوہرپی ہاوسہرہ کانیان) ﴿۷۷﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی پەرورہ دگارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۷۸﴾ ﴿لَرَّيَطِمُهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ پیش ٹہوان نہدہستی ٹادہمی و نہدہستی جنو کہ یان لی نہ کہ وتووہ ﴿۷۹﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی پەرورہ دگارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۸۰﴾ ﴿مُتَّكِعِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضِرَ وَعَبَقَرِي حَسَانٍ﴾ پال دہدہنہوہ بہ پستی سہوزباوی رازاوہ و فرشی زور جوانی نایابہوہ ﴿۸۱﴾ ﴿فِي آيَةِ الْآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا بہ کام لہ نیعمہ تہ کانی پەرورہ دگارتان باوہر ناکہن؟ ﴿۸۲﴾ ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ پیروزہ ناوی پەرورہ دگاری خاوہن گہورہی بہ خشش ﴿۸۳﴾

سورہ تی ﴿الواقعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندہی میہرہ بان

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتیک کہ رووداوی گہورہی (قیامت) روویدا ﴿۱﴾ ﴿لَيْسَ لَوْعَتِهَا كاذِبَةٌ﴾ لہرودانیدا ہیچ درو و گومانیک نی یہ ﴿۲﴾ ﴿خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ﴾ نزم کہرہوہی (کہ سانیکہ و) بہرز کہرہوہیہ (بو کہ سانیکہی تر) ﴿۳﴾ ﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾ کاتیک کہ زہوی ہیتراہہ جولان بہ جولانیکہی توند ﴿۴﴾ ﴿وَسُيَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾ وہ شاخہ کان زور وورد کران بہورد کردن ﴿۵﴾ ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا﴾ وہ بوون بہ تہ پوتوزی پرش و بلاو ﴿۶﴾ ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ وہ ٹیوہ دہبنہ سنی کومہل (لہ دوا روژدا) ﴿۷﴾ ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾ ٹہمجا یارانی لای راست، کام یارانی لای راست؟ ﴿۸﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾ وہ یارانی لای چہپ، کام یارانی لای چہپ؟ ﴿۹﴾ ﴿وَالسَّيِّئُونَ السَّيِّئُونَ﴾ وہ پیشہ کہ وتوہ کان ہہر خویانن پیش کہ وتووہ ﴿۱۰﴾ ﴿أُولَئِكَ الْمَقَرَّبُونَ﴾ ٹہوانہن نزیکانی (بارہ گای خوا) ﴿۱۱﴾ ﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾ لہ بہہشتانی پەرنازو نیعمہ تدان ﴿۱۲﴾ ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ کومہلکی زورن لہ (گہلانی) پیشینان ﴿۱۳﴾ ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ وہ کہمیکن لہ ہاشینان (لہ ٹومہتی موحمہد ﷺ) ﴿۱۴﴾ ﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ﴾ لہسہر قہنہفہ و کورسی چنرا و بہ ٹالتون ﴿۱۵﴾ ﴿مُتَّكِعِينَ عَلَيْهَا مُتَقَلِّبِينَ﴾ پال ٹہدہنہوہ لہسہری بہرامبہر بہیہ کتری ﴿۱۶﴾

﴿بَطُوفٌ عَلَيْهِمْ وُلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ تازہ لاوی ہمیشہ ہی بہ سہریاندا دہ گہرین ﴿۷﴾ ﴿يَا كُؤِبٌ وَأَبَارِيْقٌ وَكَأْسٌ مِّنْ مَّوْبِقِينَ﴾
 بہ پہرداخ و سوراحی و گلاسی پپر لہ شہرابی سہرچاوی پہوان ﴿۸﴾ ﴿لَا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يَنْزِفُونَ﴾
 نہ سہریان ہی دہیشیت ونہ سہرخوش ٹہ بن ہی ی ﴿۹﴾ ﴿وَفِيكُم مِّمَّا يَخْتَارُونَ﴾ میوہ ہاتیش کہ خویان
 ہہلی بڑیرن ﴿۱۰﴾ ﴿وَلَحْمٌ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾ وہ گوشتی ہہر بالندہ یہ کہ کہزی لی بکن ﴿۱۱﴾ ﴿وَحَوْزٌ عَيْنٌ﴾
 وہ حوڑیانی چا و گہش و چا و بہ لہ کہ ﴿۱۲﴾ ﴿كَأَمْثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾ وہ کہ مرواری ناو سہدہف وان ﴿۱۳﴾
 ﴿جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (ٹہم نیعمہ تانہ) لہ پاداشتی ٹہو کردہ وانہ دایہ کہ ٹہ نجامیان ٹہدا ﴿۱۴﴾ ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا
 وَلَا تَأْتِيْمًا﴾ نابیسستن لہو بہ ہہشتانہ دا نہ قسہ ی بیتھودہ، وہ نہ تاوانبار کردن ﴿۱۵﴾ ﴿إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾ جگہ
 لہووتہ ی سلاو سہلام کردن (لہ یہ کتری) ﴿۱۶﴾ ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ وہ یارانی لای راست کام
 یارانی لای راست ﴿۱۷﴾ ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ لہ ژیر سیبہری دارتاوگی ہی درکدان ﴿۱۸﴾ ﴿وَوَطَّحَ مَنْضُودٍ﴾
 وداری مؤزی ہونراو بہ ہیشوہ مؤز ﴿۱۹﴾ ﴿وَوَطَّحَ مَمْدُودٍ﴾ و سیبہری بہردہوام ﴿۲۰﴾ ﴿وَمَاءٌ مَّسْكُوبٍ﴾
 وہ ٹاوی تافگہ ہی و ٹاوی پہوان ﴿۲۱﴾ ﴿وَفِيكُم مِّمَّا يَكْتُمُونَ﴾ وہ میوہ ہاتی زور ﴿۲۲﴾ ﴿لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ﴾ کہ
 ہہر گیز تہواو نابی و قہدہ غہش ناگری ﴿۲۳﴾ ﴿وَفُرُشٌ مَّرْفُوعَةٌ﴾ ہہر وہا راخہری بہرز زبلندی تیدایہ ﴿۲۴﴾
 ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْسَاءً﴾ ٹیمہ حوڑیہ کانی بہ ہہشتمان دروست کردوہ بہ دروست کردنیکی زور جوان ﴿۲۵﴾
 ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾ وہ گیر او مانن بہ حوڑیانی ہمیشہ کچ (واتہ: ہہر چہندہاوسہر کانیان بچنہ لایان خوی
 گہورہ بویان دہ کاتہ وہ بہ کچ) ﴿۲۶﴾ ﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾ ہاوسہرہ کانیان زور خوش دہویت و ہاوتہ مہ نیانن ﴿۲۷﴾
 ﴿لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ (ٹہمانہ ہہموو) بویارانی لای راستن ﴿۲۸﴾ ﴿ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولِينَ﴾ (یارانی لای راست)
 کومہ لیکہی زورن لہ (گہ لانی) پیشیوو ﴿۲۹﴾ ﴿وَتِلْكَ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ کومہ لیکہی زوریش لہ پاشینان (لہ
 ٹوممہ تی موحمہ مد ﴿۳۰﴾) ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ وہ ہاوپریانی لای چہ پ کام ہاوپریانی
 لای چہ پ؟ ﴿۳۱﴾ ﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ﴾ لہ ناو گری دوزخ و ٹاوی لہ کول دان ﴿۳۲﴾ ﴿وَوَطَّحَ مَنْ يَخْمُورٍ﴾ وہ
 لہ سیبہری چہرہ دوو کہ لی رہش دان ﴿۳۳﴾ ﴿لَأَبَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ﴾ نہ فینکہ و نہ کہ لکیشی ہہیہ ﴿۳۴﴾
 ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾ چونکہ بہ راستی ٹہمانہ پیشتر خوشگوزہران بوون ﴿۳۵﴾ ﴿وَكَانُوا
 يُصْرُونَ عَلَى الْحَنِثِ الْعَظِيمِ﴾ وہ بہردہوام بوون لہ سہر گوناہہ گہورہ کہ (ہاوہل دانان بو خوا) ﴿۳۶﴾
 ﴿وَكَانُوا يَقُولُونَ﴾ وہ دہیانووت ﴿أَيُّدَامَتَنَا وَكَانُوا ثَرِيًّا وَعَظْمًا﴾ نایا ٹہ گہر مردین و بووین بہ خول و نیسکی
 رزیو ﴿أَيُّدَامَتَنَا لَمَبْعُوثُونَ﴾ نایا ٹیمہ زیندوو ٹہ کریننہ وہ ﴿۳۷﴾ ﴿أَوَّءًا أَبَاؤُنَا الْأُولُونَ﴾ یاخود باوو باپیرانمان
 (زیندوو ٹہ کریننہ وہ) ﴿۳۸﴾ ﴿قُلْ إِنَّ الْأُولِينَ وَالْآخِرِينَ﴾ (ٹہی موحمہ مد ﴿۳۹﴾) بلی بیگومان ہہموو پیشینان
 و پاشینان ﴿۴۰﴾ ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ کؤدہ کریننہ وہ و پاپینچ دہ کرینن بوکاتی روظی دیاری
 کراو ﴿۴۱﴾

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمَكِيدُونَ﴾ پاشان ئیوه ئه ی گومر ایانی بی باوه ران ﴿٥١﴾ ﴿لَا كُفْرَانَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُفْرٍ﴾
 بیگومان له (بهری) دره ختی زه قنه مووت (ده خون) ﴿٥٢﴾ ﴿فَالَّذِينَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ جا وورگی خوتانی
 لی پرده کهن ﴿٥٣﴾ ﴿فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ﴾ نه مجا ئاوی کولای به سه ردا ده خون هوه ﴿٥٤﴾ ﴿فَشَرِبُونَ
 شَرِبَ الْهَبِيرِ﴾ ده ی خون هوه وه کو خوار دنه وه ی (حوشترانی) تینوو ﴿٥٥﴾ ﴿هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ نه مه
 میوانداری نه وانه له رۆزی قیامه تدا ﴿٥٦﴾ ﴿نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ﴾ ئیمه دروستمان کردون ئه ی
 بو بپروا ناکهن (به زیندوو بوونه وه) ﴿٥٧﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾ جا پیم بلین نه و ئاوه ی که ده پریژنه ناو
 مندالده وه؟ ﴿٥٨﴾ ﴿أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ﴾ ئایا ئیوه دروستی ده که ن؟ ﴿أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾ یان ئیمه ین به دی
 هیته رین؟ ﴿٥٩﴾ ﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾ ئیمه له ناوتاندا مردنمان داناوه، وه که س
 پیش ده سه لاتی ئیمه ناکه وی ﴿٦٠﴾ ﴿عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ أَمْرُكُمْ﴾ (به ده سه لاتین) که له جیاتی ئیوه نه وه ی
 تر بهتین ﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ وه دروستان بکه ینه وه به شیوه یه که هیچی لی نازان
 ﴿٦١﴾ ﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ﴾ سویند به خوا بیگومان ئیوه له به دی هیتانی به که می ناگادارن
 ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئیتر بو بیر ناکه نه وه ﴿٦٢﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ جا پیم بلین نه و تو وه ی که ده یچین ﴿٦٣﴾
 ﴿أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ﴾ ئایا ئیوه ده پریوتینن؟ ﴿أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ﴾ یائیمه ین ده پریوتینن؟ ﴿٦٤﴾ ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطَمًا﴾ نه گهر بمان ویستایه نه و (رواوه) مان ده گپرا به پووش و کا ﴿فَطَلَّامُ تَفَكَّهُوت﴾ نه مجا ده ستان
 ده کرد به قسه ی بی که لک ﴿٦٥﴾ ﴿إِنَّا لَمَعْرُوت﴾ (ده تانووت) به راستی زه ره لیکه وتوو ئیمه ین ﴿٦٦﴾
 ﴿بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ﴾ به لکو ئیمه له رزق و رۆزی بی به شین ﴿٦٧﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾ جا پیم
 بلین نه و ئاوه ی که ده یخونه وه ﴿٦٨﴾ ﴿أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ﴾ ئایا ئیوه له هوره کانه وه ده یبارینن
 ﴿أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ﴾ یائیمه ده ی بارینن ﴿٦٩﴾ ﴿لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا﴾ نه گهر بمان ویستایه ده مان کرد به ئاویکی زور
 سویری تال. ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ ئیتر بو سوپاسی خوانا که ن ﴿٧٠﴾ ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ پیم بلین نه و ناگره ی
 که دایده گیر سینن ﴿٧١﴾ ﴿أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا﴾ ئایا ئیوه داره که یان به دی هیتاوه؟ ﴿أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ﴾
 یائیمه به دی هیته رینی؟ ﴿٧٢﴾ ﴿نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا﴾ ئیمه نه و (ناگره) مان کردوو به هوی یادخه ره وه
 (ی ناگری دوزه خ) ﴿وَمَتَّعَّا لِّلْمُقِيمِينَ﴾ وه (کردو مانه ته) هوی که لک لی وه رگرتن بو گه شتیاران ﴿٧٣﴾
 ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که واته یاد وته سببحاتی په روه ردگاری گه وره ی خوت به پاکی بکه
 ﴿٧٤﴾ ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْقِعِ الْجُودِ﴾ جا سویند بیت به شوینی (هه لهاتن و ئاوابوونی) نه ستیره کان ﴿٧٥﴾
 ﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعَمُونَ عَظِيمٌ﴾ به راستی نه م سوینده نه گهر بزنان سویند یکی زور گه وره یه ﴿٧٦﴾

﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ﴾ که بیگومان نه مه قورئانیکه گه وره و به ریزه ﴿۷۷﴾ ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ له ناو کتیبیکه
 شاراوهدایه (که لوح المحفوظه) ﴿۷۸﴾ ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ جگه له (فریشته) پاکه کان که س
 دهستی لی نادات ﴿۷۹﴾ ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نیر دراو ته خواره وه له لایه ن په روه ردگاری جیهانیانه وه
 ﴿۸۰﴾ ﴿أَفِي هَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ﴾ دهی ثایا ئیوه به م قورئانه باوهر ناکه ن ﴿۸۱﴾ ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ﴾ وه له جیاتی
 سوپاسگوزاری له سهر روزیتان ﴿۸۲﴾ ﴿أَنْتُمْ تَكذِبُونَ﴾ ئیوه باوهر ناهیتن ﴿۸۳﴾ ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾ دهی
 بوجی کاتی گیان (ی نه خوشه که تان) ده گاته گه رووی ﴿۸۴﴾ ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾ وه ئیوه له و کاته دا
 ته ماشا ده که ن ﴿۸۵﴾ ﴿وَتَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ له و کاته دا (فریشته کانمان) له ئیوه نزیکترن له و (که سه ی
 له سهره مهر گدایه) ﴿۸۶﴾ ﴿وَلَكِنْ لَا تَبْصُرُونَ﴾ به لام ئیوه (فریشته کانی) نیمه نابینن ﴿۸۷﴾ ﴿فَقَوْلًا إِن كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ﴾
 دهی بوجی نه گهر ئیوه (زیندوو ناکرینه وه و) پاداشت نادرینه وه؟ ﴿۸۸﴾ ﴿تَرْجِعُونَهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ روجی
 (مردوه که تان) بگپرنه وه نه گهر راست ده که ن ﴿۸۹﴾ ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ نه مجا نه گهر نه و (که سه ی
 له گیانه لادایه) له نزیکان بی (له خوا) ﴿۹۰﴾ ﴿فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَحِنَّتٌ يَعْبُرُ﴾ نه وه حه سانه وه و بونی خوش و
 به هشتی پر له ناز و نیعمه تی بو هیه ﴿۹۱﴾ ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وه نه گهر له هاوه لانی دهستی
 راست بی ﴿۹۲﴾ ﴿فَسَلِّمُوا لَهُمْ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ نه وه سه لامه تی و بی زیانی بو تو (چونکه) تو له یارانی
 دهستی راستی ﴿۹۳﴾ ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ﴾ به لام نه گهر له بی باوهرانی گومرا بیت ﴿۹۴﴾
 ﴿فَنُزُلٌ مِّن حَبِيرٍ﴾ نه وه (شوینی) میوانداریه که ی ئیجگار گهرمه ﴿۹۵﴾ ﴿وَقَصِيَّةٌ جَجِيرٍ﴾ وه چوونه ناو
 دوزه خه ﴿۹۶﴾ ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ به راستی نه وه ی (که له م سوره ته دا باسکرا) حه ق و بیگومانه
 ﴿۹۷﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که و بوو به پاکی یاد و ته سببحاتی په روه ردگاری گه وره ی خوت
 بکه ﴿۹۸﴾

سوره تی ﴿الجزئین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههرچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هیه ته سببحاتی خوا ده که ن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه ههر نه وه بالادهستی کار به جی ﴿۱﴾ ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههر بو نه وه
 دهسه لات و خاوه نیه تی ئاسمانه کان و زه وی ﴿بُحْيٍ وَوَيْمِيَّتٍ﴾ ده ژینسی ده مرینتی ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وه نه و دهسه لاتی به سهر هه موو شتیکدا هیه ﴿۲﴾ ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ ههر نه وه یه که مینه (پیش هه موو
 شتیک هه بووه) وه ههر نه وه دواهه مینیشه و (پاشی هه موو شتیک ده مینیت) ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ وه
 دیار و ناشکرایه (بو خاوه ن هوش و فامه کان به به لگه کانی) وه په نهان و شاراو هیه (له چاوی به نده کان
 وزانایه به ناشکرا و نه نیته کان) ﴿وَهُوَ يَكِلُ كُلَّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه و به هه موو شتیک ناگاداره ﴿۳﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (خودا) ئەو زاتە یە کە ئاسمانە کان و زەوی دروست کردووە
 ﴿فِي سِتِّقَاتِيَّامٍ﴾ لە شەش رۆژدا ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان بەرزبویەووە سەر عەرش و قەراری
 گرت (باوەرمان پێتە بەو شیوہی شیاوی خوا بیست، وە چۆنیەتیە کە ی نازانین، تەنھا خوا
 خۆی دەزانیت) ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾ دەزانیت چی دەچیتە ناوی زەوی ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ وە چی
 لێ دیتە دەرەووە ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وە چی لە ئاسمانەووە دیتە خوا ﴿وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا﴾ وە چی بۆ
 سەر دەکوێ ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ وە لە هەر کوێ بن خوا لە گەلتانە (بە زانیاری و ئاگاداری)
 ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وە خوا بینایە بە هەر چی کە دەیکەن ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 خواوەنداریتی ئاسمانە کان و زەوی هەر بۆ ئەووە ﴿وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾ وە هەموو کاریک هەر بۆ
 لای خوا دەگەڕێتەووە ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شەو دەبات بە ناو رۆژدا (لەھاوین و پایزدا)
 ﴿وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وە رۆژ دەبات بە ناو شەو دا (لە زستان و بەھاردا) ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وە
 ئەو (خوا) ئاگادارە بە نیازی ناو دلان ﴿أَمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ باوەر بەینن بە خوا و پێغەمبەرە کە ی
 ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مَسْتَخْفِينَ فِيهِ﴾ وە ببەخشن لەو مال و سامانە ی کە خوا ئێوە ی کردووە بە جی نشینی
 پێشیانان تیایدا ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا﴾ ئەمجانە و وانەتان کە باوەر ی هیناوە و دارایی یان بەخشیووە
 ﴿لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ پاداشتی گەورە یان بۆ هە یە ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئەووە چیتانە بۆ باوەر بە خوا
 ناهینن؟ ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ کە پێغەمبەر بانگتان دەکات ﴿لِيُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ کە باوەر بە پەروەردگارتان
 بەینن ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ﴾ لە کاتی کدا کە بی گومان خوا پەیمان ی (باوەر هینانی) لێ وەرگرتوون
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئە گەر ئێوە باوەردارن ﴿هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ﴾ خواتە و زاتە یە دەبێت بۆ بەندە ی
 خۆ ی (کە موحمەد ﷺ) ﴿ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ بە لگە و ئایە تانکی روون و ئاشکرا ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 النُّورِ﴾ تالە تاریکستانی (گومرایی و بیباوەر ی) دەر تان بەینیت بۆ ناو رووناکی (نیمان و ئیسلام)
 ﴿وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ وە بە راستی خوا بەرامبەر ئێوە بە سۆز و میهرەبانە ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ ئەووە چیتانە کە وای هێچ نابەخشن لە رێ ی خوا دا ﴿وَاللَّهُ مِيرِثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لە کاتی کدا میراتی
 ئاسمانە کان و زەوی بۆ خوا دەمینیتەووە ﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ﴾ یە کسان نین ئەوانەتان ﴿مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
 وَقَتْلٌ﴾ کە لە پیش گرتنی (مە ککە) دامالیان بەخشیووە و جەنگاون (لە گەل ئەوانە ی لە دوا ی فەتھی مە ککە
 ئەو کارانە بکەن) ﴿أُولَئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً﴾ ئەوانە پلەو پایە یان زۆر گەورە ترە ﴿مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا﴾
 لەوانە ی کە لە دوا ی (گرتنی مە ککە) مالیان بەخشیووە و جەنگاون ﴿وَكَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ﴾ وە بە هەر
 دوولا خوا بە لێنی بە هەشتی داوہ ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وە خوا ئاگادارە بەووە ی کە دەیکەن ﴿مَنْ
 ذَا الَّذِي يقرضُ اللَّهَ﴾ کێ یە ئەو کە سە ی قەرزدە دات بە خوا ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بە قەرزیکی چاک
 (مە بەست ئەووە یە مال بەخشیت لە پێناو خوا) ﴿فِيضْغَةً لَهُ﴾ تا خواش چەند بەرامبەر بیداتەووە
 ﴿وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ وە پاداشتی زۆر چاکی بۆ هە یە ﴿

﴿يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ له روز نکدا کہ تو پیاوان و نافرہ تانی ئیماندار دہ بینیت ﴿يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ﴾ کہ پرووناکی (باوہریان) له پیشیانہ و ہ و له لای راستیانہ و ہ دہ روات ﴿بَشْرًا لَّيَوْمَ﴾ (پیمان دہ لئین) مژدہ ی ئیوہ نہ مرو ﴿جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بہ ہشتانیکہ کہ پرووباری زور بہ ژیریاندا دہ روات ﴿حَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا دہ میننہ و ہ بہ ہ ہمیشہ یی ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ہر نہ و ہ یہ سہر کہ و تنی گہورہ ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ﴾ له و روزہ دا پیاوان و نافرہ تانی دوو پروو دہ لئین ﴿لَلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ وانہ ی کہ باوہ پردار بوون ﴿انظرونا نقتتس من نورکم﴾ سہ یریکمان بکہن تا له پرووناکیان ترو سکینک و ہر گرین ﴿قِيلَ ارجعوا و رآء کمر﴾ پیمان دہ و تریت بگہرینہ و ہ بو داوہ ی خوٹان ﴿فَالْتَمَسُوا نورا﴾ و ہ داوای پرووناکی بکہن بو خوٹان ﴿فَضْرِبَ بَيْنَهُمُ بُسُورًا﴾ یہ کسہر شوو رایہ ک دہ کیشری له نیوانیاندا ﴿لَهُ رَبَابٌ﴾ کہ دہر گایہ کی تیدایہ ﴿بِاطْنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ﴾ پرووی ناوہ و ہ ی رہ حمہ تی تیدایہ ﴿وَوَظْهَرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ دہرہ و ہ ہیشی پرووی له سزایہ ﴿يُنَادُوهُمْ﴾ (دوو پرووان ئیمانداران) بانگ دہ کهن و دہ لئین ﴿الَّذِينَ كُنْ مَعَكُمْ﴾ نایا ئیمہ له گہل ئیوہ نہ بوین (له نویژ و روزوودا) ﴿قَالُوا بَلَى﴾ ئیمانداران دہ لئین: بہ لئی له گہ لماندا بوون ﴿وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ﴾ بہ لام ئیوہ خوٹان خہ له تاند (دوو پروو پیلان گیر بوون) ﴿وَتَرْتَضَتُمْ وَاَزْتَبْتُمْ﴾ و ہ چاوہ پروانی (نہمانی باوہ دارانتان) دہ کرد و دوودل بوون ﴿وَعَزَّزْتُكُمْ بِالْأَمَانِ﴾ و ہ هیوا و ئاوات فریوی دان ﴿حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ تا فرمانی خواہات (و مردن) ﴿وَعَزَّزْتُكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ﴾ و ہ شہیتان فریوی دان بہ لئی بوردہ یی خوی گہورہ ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤَخِّدُكُمْ فِدْيَةٌ﴾ نہ مرو ہیچ بریتیکہ و ہر ناگیریت نہ له ئیوہ ﴿وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ہ نہ له بی باوہ ہران بو رزگار بوونتان ﴿مَا أَوْلَى كُفْرًا﴾ جینگاتان ناگری دوزہ خہ ﴿هِيَ مَوْلَاكُمْ﴾ نہ و ناگرہ شیاوتانہ ﴿وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾ نای چہند سہر نہ نجامینکی خرابہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا کاتی نہ و ہ نہ ہاتوہ بو پروو داران ﴿أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾ کہ دلیان راجلہ کیت و ملکہ چ بی بو یادوزیکری خوا ﴿وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ و ہ بو نہ و قورٹانہ ی کہ نار دویہ تیبہ خوارہ و ہ ﴿وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ﴾ و ہ ک نہ و کسانہ (جوولہ کہ و گاوور) نہ بن ﴿أَوْ نُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ﴾ کہ له مہ و پیش کتیبی ناسمانیان پندرا ﴿فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ﴾ و ہ ماوہ یہ کی دوو پروو دریزیان بہ سہر دا تیبہ ری ﴿فَقَسَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ نہ مجا دلیان رہ ق بوو ﴿وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ و ہ زور بہ بیان یاخی و له سنوور دہ چوو بوون ﴿أَعْمُوا أَنْ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ﴾ بینگومان بزنان کہ خوا زہوی زیندو و دہ کاتہ و ہ ﴿بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دوی مردنی ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ بینگومان نیشانہ و بہ لگہ کانمان بو پروون کردونہ تہ و ہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تا بیر بکہنہ و ہ ﴿إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمَصْدِقَاتِ﴾ بینگومان پیاوان و ژنانی خیر خواز ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ نہ وانہ ش قہرز دہدن بہ خوا بہ قہرزیکی چاک (یارمہ تی ہہ ژاران دہدن) ﴿يُضَعَّفُ لَهُمْ﴾ چہند بہ رامبر دہ یاندریتہ و ہ ﴿وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ و ہ بو نہ وان ہہ یہ پاداشتی زور چاک ﴿١٨﴾

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ وہ نہوانہی باوہر پان ہیٹاواہ بہ خوا و بہ پیٹغہ مہرانی ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾
 نہوانہ خویانن راست گویان ﴿وَالشَّهَادَاتُ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ وہ شہہیدان لہ لای بہر وہ ردگار یان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَنُورُهُمْ﴾ خاوهن پاداشت و نور و پرووناکی خویانن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ نہوانہی کہہ بی
 باوہر بوون و بہ لگہ و نیشانہ کانی ٹیمہ یان بہ درو زانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نہوانہ ہاواہ لی ناگری
 دوزہ خن ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾ وہ بزائن کہہ بینگومان ژبانی دنیا تہ نہا ﴿لَعِبٌّ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ﴾ گالته
 و گہمہ و رازاندنہ وہ و ﴿وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ﴾ خوہہ لکیشانہ لہ نیوانتاندا و لاف لیدانہ
 بہ دارایی و مندالی زورہ وہ ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾ وہ ک بارانیک و ایہ ﴿أَنْجَبَ الْكُفَّارِ نَبَاتُهُ﴾ کہ حاسلاتہ کہی
 جووتیاران دلخوش بکات ﴿ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرْتَهُ مُصْفَرًّا﴾ پاشان ووشک بیسی و بہ زہردی بی بینیت
 ﴿ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَمًا﴾ لہ پاشان بییت بہ پوش و پہ لاش ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ﴾ لہ پروژی دوایشدا
 سزای توند و سہخت (ہہیہ بو دنیا ہرستان) ﴿وَمَعْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ﴾ وہ لی ہوردن و ہرہامہندی
 ہہیہ لہ لایہن خواوہ (بو خوا ناسان) ﴿وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَعٌ عُرُوْرٌ﴾ وہ ژبانی دنیا ہیچ نی بہ
 جگہ لہ رابوار دنیکی خہ لہ تینہر نہ بییت ﴿سَابِقُوْا اِلٰی مَعْفِرَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ (کہواتہ) پیشبر کی بکہن
 بو (دہست خستنی) لیخوشبوون لہ لایہن بہر وہ ردگار تانہ وہ ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وہ بو بہ ہشتیک کہ
 پانتایی بہ کہی ﴿كَعَرْضِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ بہوینہی پانتایی ناسمان و زہوی بہ ﴿اُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نامادہ کراوہ بو نہوانہی باوہر پان ہیٹاواہ ﴿بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ﴾ بہ خوا و پیٹغہ مہرانی ﴿ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ﴾
 نہو (پاداشتہ) بہ خششیکی خوایی بہ ﴿يُوْتِيْهِ مَنۢ يَّشَآءُ﴾ دہیدات بہ ہر کہس کہ خوی بیہ ویت
 ﴿وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ﴾ وہ خوا خاوهنی بہ خششی گہورہیہ ﴿مَا اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ﴾ ہیچ زیان و
 بہ لایہک پرووی نہ داوہ ﴿فِي الْاَرْضِ وَلَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ﴾ نہ لہ زہوی و نہ لہ خودی خو تاندا ﴿اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ﴾
 ٹیللا لہ (لوح المحفوظ) دانوسراوہ ﴿مَنْ قَبِلَ اَنْ تَبْرَآهَا﴾ پیش نہوہی بہدی بہینین ﴿اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
 يَسِيْرٌ﴾ بینگومان نہوہ بو خوا زور ناسانہ ﴿لِكَيْلَا تَأْسَوْا﴾ تاخہفت نہ خون ﴿عَلٰی مَا فَاتَكُمْ﴾
 بو نہوہی لہ دہستان چوہہ ﴿وَلَا تَقْرَحُوا﴾ وہ دلخوش و مہرور نہ بن ﴿بِمَاۤ اَتٰكُمْ﴾ بہوہی کہ
 پیسی داوون ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ﴾ وہ خوا ہیچ خو بہزل زانیکسی شانازی کہری خوش
 ناویت ﴿الَّذِيْنَ يَبْتَخُلُوْنَ﴾ نہوانہی چروکی و ہرزیلی دہ کہن (لہ مال بہ خشین لہ پیٹاوا خوادا)
 ﴿وَيَأْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ﴾ وہ فرمان بہ خہ لکیش دہ کہن ہرزیل و چروک بن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللّٰهَ﴾ وہ ہر
 کہس پشت ہلکات نہوہ بینگومان خوا ﴿هُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيْدُ﴾ ہر خوی بی نیازی سوہاسکراوہ ﴿

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه پیغه‌مبه‌رانی خو‌مانمان ناردووه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به به‌لگه‌و موعجیزه‌ی روونه‌وه ﴿وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وه کتییی (ئاسمانی) و ته‌رازوی دادمان له‌گه‌لدا ناردن ﴿لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌داد‌گه‌ری ره‌فتار بکه‌ن (له‌ناو خویاندا) ﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وه ئاسنمان دروست کرد ﴿فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ﴾ که هیزیکسی به‌تینی توندی تیدایه بۆ جه‌نگ کردن ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ وه سوودیکسی زوریشی هه‌یه بۆ خه‌لکی (له‌به‌ر‌کاهیتانی له‌هه‌موو جو‌ره پیشه‌سازیه خزمه‌ت‌گوزاریه‌کاندا) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ وه تا‌خوا ده‌ری بخات ﴿مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ﴾ چ که‌سی یارمه‌تی (ئاینی) خواو پیغه‌مبه‌رانی ده‌دات که په‌نه‌انیشه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بی‌گومان خوا به‌هیزو ده‌سه‌لانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویند به‌خوا بی‌گومان نووح و ئیبراهیم مان ره‌وانه‌کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ وه له‌ناو وه‌چه‌کانیشیاندا پیغه‌مبه‌ریتی و کتییی ئاسمانیمان دانا ﴿فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ﴾ ئه‌مجا هه‌ندیکیان رینموونیان وه‌ر‌گرت ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان یاخی و کافر‌بوون ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا﴾ له پاشان به‌شوین ئه‌واندا دیسان پیغه‌مبه‌رانی خو‌مانمان نارد ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه دواتر عیسی‌ی کوری مه‌ریه‌ممان نارد ﴿وَأَنزَلْنَاهُ الْإِنجِيلَ﴾ وه ئینجیلمان پی‌به‌خشیی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وه له‌دلی ئه‌وانه‌دا که‌شوینی که‌وتن ﴿رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾ سۆز و به‌زه‌ییمان دروست کرد ﴿وَرَهَبًا إِنَّهُ أَتَدْعُوهَا﴾ وه گوشه‌گیری یه‌ک که‌خویان دایان هیتا‌بوو ﴿مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِنَّ﴾ که ئیمه ئه‌وه‌مان له‌سه‌ر پیویست نه‌کردبوون ﴿إِلَّا آتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ به‌لام خویان دایان هیتا‌بوو ره‌زامه‌ندی خوا ﴿فَتَارَعَوْهَا حَقًّا رِعَايَتَهَا﴾ که‌چی وه‌ک پیویست پاریز‌گاری ئه‌و گوشه‌گیریه‌یان نه‌کرد ﴿فَتَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ﴾ ئیمه‌ش به‌خشیمان به‌وانه‌یان که‌باوه‌ریان هیتا‌بوو ﴿أَجْرَهُمْ﴾ پاداشتی خویان. ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان له‌سنوور ده‌ر‌چوون ﴿يَتَابِعُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیتا‌وه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ﴾ له‌خوا بترسن و باوه‌ر‌به‌یتن به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلًا مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ دوو به‌شتان له‌ره‌حمه‌ت و به‌خششی خوی پی‌ده‌به‌خشیی ﴿وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا﴾ وه رووناکیه‌کتنان ده‌داتنی ﴿تَمْشُونَ بِهِ﴾ که رینموونی و رینی راستی پی‌ده‌ر‌که‌ن ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لیتان خو‌ش ده‌بیت ﴿وَاللَّهُ عَزُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خو‌الی خو‌ش‌بووی میهره‌بانه ﴿لَتَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾ تا‌خواه‌ن په‌راوه ئاسمانیه‌کان بزائن ﴿أَلَا يَقْدَرُونَ عَلَى شَيْءٍ مَنْ فَضَّلَ اللَّهُ﴾ که ده‌سه‌لاتیان نی‌یه به‌سه‌ر هه‌چیک له‌به‌خششی خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ وه هه‌ر‌چی به‌خشش هه‌یه به‌ده‌ست‌خوایه ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ده‌یدات به‌هه‌ر که‌سێک که‌خوی بیه‌ویت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا‌خواه‌نی به‌خششی زور‌گه‌وره‌یه ﴿١٥﴾

سوره‌تی ﴿المجادلة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوی بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِي تَجَدَّلَكَ فِي زَوْجِهَا﴾ ووت‌هی نه‌ورنه‌ی که له‌بار‌هی می‌رده‌که‌یه‌وه گفتو‌گوی له‌گه‌ل نه‌کردی ﴿وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه‌سکالای خوی بو‌لای خوی نه‌برد ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا﴾ وه‌خوی گوی له‌ووتوویژی ه‌ردووکتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوی بیسه‌ری بینایه ﴿الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ﴾ نه‌وانه‌تان که‌ظهار ده‌کهن ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ژنه‌کانیاندا (بیان ده‌لین وه‌ک دایکمان وان) ﴿مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ﴾ نه‌وانه‌دایکی نه‌وان نین ﴿إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ دایکی نه‌وان ﴿إِلَّا الَّذِي وَلَدْنَهُمْ﴾ ه‌ر نه‌و ژنانه‌ن که‌نه‌وانیان لی بووه ﴿وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ﴾ وه‌بیگومان نه‌وانه‌گوفتاریکی خرابی ناپه‌سه‌ند ده‌لین ﴿وَزُورًا﴾ ودرؤ ده‌کهن ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ وه‌به‌راستی خوی خوش بووی لی بوورده‌یه ﴿وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ﴾ نه‌وانه‌یظهار ده‌کهن ﴿مِنْ نِسَائِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ه‌اوسه‌ره‌کانیان ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ﴾ له‌پاشان په‌شیمان ده‌بنه‌وهو (ده‌یانه‌ویت بچنه‌لایان) ﴿لِمَا قَالُوا﴾ له‌وه‌ی که‌ووتویانه (واته‌خیراته‌لایان ناده‌ن) ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ نه‌وه‌پتویسته‌به‌نده‌یه‌ک‌نازاد‌بکه‌ن ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَمْسَأَ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی به‌یه‌ک‌بگهن (وبچنه‌لایان) ﴿ذَلِكَ تَوْعَظُونَ بِهِ﴾ نه‌م‌که‌فاره‌ته‌ی (که‌له‌سه‌رتان پتویست کراوه) ناموژگاری ده‌کرین پی‌ی ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوی‌شاره‌زا وناگاداره‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿مَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ نه‌مجا‌نه‌گه‌ریه‌کینک (به‌نده‌ی) ده‌ست‌نه‌که‌وت ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ﴾ نه‌وه‌با‌دوو‌مانگ له‌سه‌ریه‌ک‌به‌رؤزوو‌بیت ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ يَمْسَأَ﴾ پیش نه‌وه‌ی بچنه‌لای‌یه‌ک ﴿مَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ﴾ نه‌گه‌ریه‌کینک‌نه‌یتوانی (دوو‌مانگ‌به‌رؤزوو‌بیت) ﴿فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا﴾ نه‌وه‌بانانی شه‌ست‌ه‌زار‌بدات ﴿ذَلِكَ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه‌و (که‌فاره‌تانه‌که‌له‌سه‌رتان پتویست کراوه) بو‌نه‌وه‌یه‌با‌وه‌ر‌بکه‌ن‌به‌خوی‌وپنغه‌مبه‌ری‌خوی (مل‌که‌چی‌فهرمانی‌خوی‌وپنغه‌مبه‌ری‌خوی‌ابن) ﴿وَذَلِكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه‌نه‌وانه‌سنووری‌خوی ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بو‌بی‌با‌وه‌ران‌ه‌یه‌سزای‌سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بیگومان‌نه‌وانه‌ی‌دزایه‌تی‌وسه‌ری‌بچی‌خوی‌وپنغه‌مبه‌ری‌خوی‌ده‌کهن ﴿كُتِبُوا﴾ ریسواو‌سه‌رشور‌ده‌کرین ﴿كَمَا كُتِبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ه‌ر وه‌ک‌نه‌وانه‌ی‌پیش‌نه‌مان‌ریسواو‌سه‌رشور‌کران ﴿وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (چون‌نافه‌رمانی‌ده‌کهن) له‌کاتینکدا‌دلنایان‌که‌نیمه‌به‌لگه‌ی‌روونمان‌ناردؤته‌خواره‌وه ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وه‌بو‌بی‌با‌وه‌ران‌سزای‌ریسواکه‌ره‌به‌یه ﴿يَوْمَ يَتَّبِعُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌رؤزینکدا‌که‌خوی‌ه‌موویان‌تیکرا‌زیندوو‌ده‌کاته‌وه ﴿فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ پاشان‌ه‌ه‌والیان‌پی‌ده‌دات‌به‌وه‌ی‌که‌کردویانه ﴿أَخَصَّنَهُ اللَّهُ وَسُودَّ﴾ که‌خوی (ه‌مووی) ژماردوو‌وه (به‌لام) خویان‌له‌بیریان‌چووه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه‌خوی‌به‌سه‌ر‌ه‌موو‌شتینکدا‌ناگاداره ﴿

﴿الرَّزَّازَ﴾ نایا نہت زانیوہ ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ کہ خوا دہ زانی چی لہ ناسمانہ کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وہ چی لہ زہ ویی دایہ ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ﴾ چہی ہیچ سی کہ سیک نی یہ ﴿إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ﴾ کہ خوا چوارہ میان نہ بیت ﴿وَلَا خَمْسَةَ﴾ وہ چہی ہیچ پینچ کہ سیک نی یہ ﴿إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ﴾ کہ ٹہ و شہ شہ میان نہ بیت ﴿وَلَا آذَنِي مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ﴾ وہ نہ کہ متر لہ و ژمارہ نہ زورتر نی یہ ﴿إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ﴾ مہ گہر خویان لہ گہ لدایہ (بہ زانیاری و ناگاداری) ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ لہ ہر جیگایہ کدا بن ﴿ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ پاشان لہ پرورزی دوایدا ناگاداریان دہ کاتہ وہ بہ وہی کہ کردوویانہ ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی خوا بہ ہہ موو شتیک ناگادار و زانیہ ﴿الرَّزَّازَ﴾ نایا سہ رنجت نہ داوہ ﴿إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى﴾ لہ ٹہ وانہی کہ قہدہ غہ کران لہ چہ ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ پاشان دہ گہ رینہ وہ ﴿لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾ بو ٹہ وہی لیان قہدہ غہ کرا بوو ﴿وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْآيَةِ وَالْعُدْوَانِ﴾ وہ لہ گہ لہ یہ کتریدا بہ چہ ٹہ دوین دہ بارہی گوناہو تاوان و دہ ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾ و بی فرمانی پیغہ مبریش ﴿وَإِذَا جَاءَ وَكَ حَيَّوْكَ﴾ وہ کاتی بین بو لات سہ لامت لی دہ کہن ﴿بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ﴾ بہ شیوہ یہ کہ کہ خوا بہ و جوڑہ سہ لامی لی نہ کردوویت ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وہ لہ دلی خویاندا دہ لین: (ٹہ گہر پیغہ مبرہ) ﴿لَوْلَا يَعِدُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ﴾ بو چی خوا سزمان نادات بہ ہوی ٹہ و قسانہی کہ پی ی دہ لین ﴿حَسَبُكُمْ جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا فَيَنْسُ الْمَصِيرُ﴾ ٹہ وانہ دوزہ خیان بہ سہ کہ (بینگومان) دہ چنہ ناویہ وہ کہ جیگایہ کی زور خرابہ ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٹہی ٹہ وانہی کہ برواتان ہیناوہ ﴿إِذَا تَنَجَّيْتُمْ﴾ کہ چہ تان کرد ﴿فَلَا تَتَنَجَّوْا بِالْآيَةِ وَالْعُدْوَانِ﴾ بہ چہ باسی گوناہو دہ ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ﴾ و سہر پیچی پیغہ مبرہ کہن ﴿وَتَنَجَّوْا بِالْبُرِّ وَالْتَقْوَى﴾ وہ باسی چاکہ و پاریزکاری و لہ خواترسان بکہن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ لہ خوا بترسن (و خوتان پاریزن لہ سزای ٹہ و خویاہی) ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ کہ ہر لای ٹہ و کودہ کرینہ وہ ﴿إِنَّمَا التَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ بینگومان چہ تہ نہا لہ شہ یتانہ وہیہ ﴿لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا ٹہ وانہی کہ بروایان ہیناوہ دل تہ نگ بکات ﴿وَلَيْسَ بِصَارِهِمْ شَيْئًا﴾ لہ کاتیکدا ہیچ زیانیان ہی ناگہ بہ نیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ فرمانی خوانہ بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (دہ با) نیماندارانیش تہ نہا پشت بہ خوا بہ ستن ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ٹہی ٹہ و کہ سانہی کہ باوہ رتان ہیناوہ ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیان و و ترا ﴿تَفْسَحُوا فِي الْمَجْلِسِ﴾ لہ کور ودانیشتنہ کاندہ جیگہ بکہنہ وہ (و فراوانی بکہن) ﴿فَأَفْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ﴾ ٹیوہش فراوانی بکہن خواش گوشادی بہ ٹیوہ دہ دات ﴿وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا فَأَنْشُرُوا﴾ وہ کاتیک پیتان و و ترا ہہ ستن ، ٹیوہش ہہ ستن ﴿يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خواش پلہ و پایہی ٹہ و کہ سانہ بہ رز دہ کاتہ وہ لہ ٹیوہ کہ بروایان ہیناوہ ﴿وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾ وہ ٹہ وانہی کہ زانستیان پی بہ خشر اوہ بہ چہ ند پلہ یہ کہ (پلہ یان بہ رز دہ کاتہ وہ) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وہ خوا شمارہ زایہ بہ وہی دہ یکہن ﴿۱۱﴾

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی که باوهرتان هیناوه ﴿إِذْ أَنْجَيْتُمُ الرَّسُولَ﴾ ههر کاتئ (ویستان) قسه‌ی په‌نهانی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﷺ بکه‌ن ﴿فَقَدْ مُوَأَبِينَ يَدَيَّ جَوْنُكُمْ صَدَقَةً﴾ ئه‌وه پیش چپه‌کردنه‌که‌تان خیریک بکه‌ن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ﴾ ئه‌مه‌بو خوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَإِنْ لَرَجِدُوا﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر هیچتان نه‌بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وه بیگومان خوا‌لیخوش بوو میهره‌بانه ﴿۱۷﴾ ﴿أَسْفَقْتُمْ﴾ ئایا ده‌ترسان (له‌ه‌زاری) ﴿أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيَّ جَوْنُكُمْ صَدَقَتٍ﴾ پیش چپه‌کردنه‌که‌تان خیریک بکه‌ن ﴿فَإِذْ لَرْتَقِعُوا﴾ ئه‌مجا ئه‌گه‌ر خیره‌که‌تان نه‌کرد ﴿وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ و خواش ته‌وبه‌ی لی‌گییرا کردن ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ ئه‌وسا نویژ بکه‌ن و زه‌کات بدن ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه‌گویرایه‌لی‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خوا‌شاره‌زایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿۱۸﴾ ﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا بو‌سه‌رنجیک ناده‌ی له‌ئه‌وانه‌ی ﴿تَوَلَّوْا﴾ که‌دوستایه‌تی ئه‌که‌ن ﴿قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ له‌گه‌ل هوزیک (ی‌جوله‌که‌) که‌خوا‌غه‌زه‌بی‌لیگرتوون ﴿مَا هُمْ بِكُمْ وَلَا مِنْكُمْ﴾ ئه‌وان نه‌له‌ئیه‌ون و نه‌له‌ئه‌وانیشن ﴿وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ﴾ وه‌سویند ده‌خون‌به‌درو ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ له‌کاتیکدا‌خویان‌ده‌زانن (درو‌ده‌که‌ن) ﴿۱۹﴾ ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا‌سزای‌دزواری‌بو‌ئاماده‌کردوون ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یانکرد کاریکی‌ناپه‌سه‌ند بوو ﴿۲۰﴾ ﴿اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً﴾ (دوو‌پرووه‌کان) سوینده‌کانیان‌کردبووه‌قه‌لغانی (درو‌و‌خرابه‌کانیان) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌ریگری (خه‌لک)‌یان‌کرد له‌ریبازی‌خوا ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ ئه‌مجا بو‌ئه‌وان هه‌یه‌سزای‌ریسواکه‌ر ﴿۲۱﴾ ﴿لَنْ نَعْفِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مال و مندالیان‌هیچ‌سوودیکی‌نی‌به‌بویان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئه‌وانه‌یار و هاوده‌می‌ئاگرن ﴿هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیی‌دا‌ده‌میننه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی ﴿۲۲﴾ ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌پروژیکدا‌که‌خوا‌هه‌موویان‌زیندوو‌ده‌کاته‌وه ﴿فَيَخْلِفُونَ لَهُمْ﴾ ئه‌وسا سویندی‌بو‌ده‌خون ﴿كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ ههر‌چونئ سویندیان‌ده‌خوارد بو‌ئیه (له‌دونیاندا) ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾ وه‌واده‌زانن‌شتیکیان‌به‌ده‌سته‌وه‌یه ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با‌بزانن‌به‌راستی‌ههر‌ئه‌وانن‌دروژن ﴿۲۳﴾ ﴿أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ شه‌یتان‌به‌سه‌ریاندا‌زال‌بووه (به‌جوریک) ﴿فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ﴾ که‌یادی‌خوا‌ی‌له‌بیر‌بردوونه‌ته‌وه ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾ ئه‌وانه‌کو‌مه‌ل و ده‌سته‌ی‌شه‌یتانن ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ با‌بزانن‌که‌به‌راستی‌ههر‌کو‌مه‌ل و ده‌سته‌ی‌شه‌یتان‌زه‌ره‌رمه‌ندن ﴿۲۴﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستی‌ئه‌وانه‌ی که‌دوژمنایه‌تی‌خواو پیغه‌مبه‌ری‌خوا‌ده‌که‌ن ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ﴾ ئه‌وانه‌له‌ریسوا‌ترینی‌خه‌لکن ﴿۲۵﴾ ﴿كُتِبَ اللَّهُ﴾ خوا‌نووسیه‌تی ﴿لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي﴾ که‌بیگومان‌من و پیغه‌مبه‌رانم‌سه‌رده‌که‌وبین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ به‌راستی‌خوا‌به‌هیز و به‌توانای‌بالاده‌سته ﴿۲۶﴾

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که سانیک نابینیت که باوهریان هه‌بیت ﴿يَا اللَّهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به خواو به‌روژی دواپی ﴿يُؤَادُونَ﴾ که دوستایه‌تی بکه‌ن ﴿مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له‌گه‌ل‌ئه‌وانه‌ی دژایه‌تی خواو پی‌تغه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ن (واته: نابیت باوهرداران دوستایه‌تی و پشتیوانی بی باوهران بن) ﴿وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ئه‌و دوزمنانه‌ش باوکیان بن ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ﴾ یان کوپ و براو خزمیان بن ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ ئه‌وانه خوا باوهری له‌دلیناندا چه‌سپاندووه ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ﴾ به‌هیزی کردوون و سه‌ری خستون به قورئان و ئیمان له‌لایه‌ن خویه‌وه ﴿وَيَدْخُلُهُمُ جَنَّتٌ﴾ وه‌ده‌یانخانه به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جوگه‌ ئاوی زور ده‌روات به‌ژیر دره‌خته‌کانیاندا ﴿حَلِيدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تیبدا ده‌میننه‌وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لسی یان رازی بووه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئه‌وانیش له‌خوا رازی بوون ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه کو مه‌ل و ده‌سته‌ی خودان ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ناگاداربن که ته‌نها کو مه‌ل و ده‌سته‌ی خودا رزگار و سه‌رفرازن ﴿۱۱﴾

سوره‌تی ﴿الْحُجُرَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ته‌سیباحتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌نها ئه‌و زالی بالاده‌ستی کاردروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا زاتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوهرانی خواهن کتیبی ده‌ر کرد ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ له‌مال و شوینی خو‌یان ﴿لِأَوَّلِ الْحَشْرِ﴾ بویه که م‌کوبوونه‌وه ﴿مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا﴾ به‌ته‌مانه‌بوون (ئه‌ی موسولمانینه) که (له‌قه‌لاکانیان) ده‌ربچن ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ﴾ خوشیان وایان ده‌زانی ﴿مَا نَعَتْهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ که قه‌لاکانیان ده‌یانپاریزن له‌(سزای) خوا ﴿فَأَنَّهُمْ اللَّهُ﴾ بویه (سزای) خوا یان بو‌هات ﴿مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا﴾ له‌شوینیکه‌وه که گومانیان بوی نه‌ده‌چوو ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه‌خوا ترسیکی خسته‌ناو دلینانه‌وه ﴿يَخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ﴾ که خانوه‌کانی خو‌یانیان ویران ده‌کرد ﴿بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌ده‌ستی خو‌یان و به‌ده‌ستی ئیمانداران ﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾ ئه‌مجما په‌ند وهر گرن ئه‌ی خواهن بیرو هوشان ﴿وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ﴾ ئه‌گه‌ر خوا ده‌ربه‌ده‌ری له‌سه‌ر بریار نه‌دانایه (له‌سه‌ر ئه‌و جوله‌کانه) ﴿لَعَذَّبَهُمُ فِي الدُّنْيَا﴾ بینگومان له‌دونیا دا سزای ده‌دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌روژی دوایشدا بو‌ئه‌وان هه‌یه ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ سزای ناگری دوزه‌خ ﴿۱۲﴾

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ ثم سزایه به هوی نه‌وه‌وه بوو ﴿شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ دزایه‌تی خوا و پیغه‌مبه‌ریان کرد
﴿وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ﴾ وه ههر که سینک دزایه‌تی خوا بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا تو له
سینی به‌تینه ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ﴾ نه‌وه‌ی بریتان له دار خورما ﴿أَوْ تَرَكَتُمْوهَا﴾ یا لینی گه‌ران
﴿قَالِمَةً عَلَىٰ أَصُولِهَا﴾ به وه‌ستاوی له‌سه‌ر بنه‌کانیان بمیننه‌وه ﴿فَإِذَنْ لَّهِ﴾ نه‌وه به‌فرمانی خوا بو‌وه
﴿وَالْيَحْرَىٰ الْفَلْسِقِينَ﴾ وه بو‌سه‌ر شو‌ر کردنی له‌سنوور ده‌ر چووان بوو (مه‌به‌ست پی‌جوله‌که‌کانه)
﴿وَمَا آفَاءَ اللَّهِ﴾ نه‌وه (ده‌ستکه‌وتانه) که‌خوا سه‌ندی‌وهه (بی‌جنگ کردن) ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ﴾
بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌مالی (به‌نی نه‌ضیر) ﴿فَمَا أَوْحَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ ئیوه بو‌به‌ده‌ست هیتانی
(نه‌وه مال و سامانه‌ی جوله‌که) هیچ نه‌سپ و حوشرینکیان تا‌ونه‌داوه و (نه‌جنگاون) ﴿وَلَكِنَّ
اللَّهَ يُسَيِّطُ رُسُلَهُ﴾ به‌لکو خوا پیغه‌مبه‌رانی زال ده‌کات ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌سه‌ر ههر که‌سدا که‌بیه‌ویت
﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لاته ﴿مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ نه‌وه‌ی خوا
ده‌ست پیغه‌مبه‌ری خست (به‌بی‌جنگ) ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾ له (سه‌روهت و سامانی) گوند‌نشینه‌کانی
جوله‌که ﴿فَلِلَّهِ وَاللِّرْسُولِ﴾ نه‌وه بو‌خوا و بو‌پیغه‌مبه‌ره ﴿وَإِلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ (واته له‌به‌رزه‌وه‌ندی گشتی موسلماناندا‌خه‌رج
ده‌کریت) ﴿وَالَّذِي الْقُرْنَىٰ وَاللَّتَمَىٰ﴾ وه بو‌خزمانی (پیغه‌مبه‌ر) و هه‌تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ وَالَّذِينَ فِي سَبِيلِ﴾
وه بو‌هه‌زاران و ریوارانی که‌م ده‌سته ﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ تا (نه‌وه مال و سامانه)
ته‌نها له‌ناو ده‌وله‌مه‌نده‌کانتاندا ده‌ست به‌ده‌ستی پی‌ نه‌کریت و به‌س ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾
وه نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر پی‌ی دان وه‌ریبگرن ﴿وَمَا نَهَكَمْ عَنْهُ فَأْتُوهُ﴾ وه نه‌وه‌ی لیسانی قه‌ده‌غه‌کرد وازی
لی‌به‌ینن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بی‌گومان‌خوا‌ی گه‌وره‌سزای سه‌خته ﴿وَالَّذِينَ
لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ﴾ (نه‌وه ده‌سکه‌وته‌ی له‌به‌نی نه‌ضیر‌گییرا) بو‌نه‌دارانی کوچ‌که‌رانه ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾
نه‌وانه‌ی که‌ده‌رکران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
فه‌زل و به‌هره‌ی خوا و رزاهه‌ندی نه‌ویان ده‌ویت ﴿وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه یارمه‌تی (ثایینی) خوا
و پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌دهن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ههر نه‌وانن راست‌گویان ﴿وَالَّذِينَ بَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ
قَبْلِهِمْ﴾ نه‌وانه (یاریده‌ده‌ره‌کان) که‌له‌مال و شو‌ینی خو‌یان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و باوه‌ریان هیتا
پیش (کوچ‌کردنی برا موهاجره‌کانیان) ﴿يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ﴾ نه‌وه‌ی کوچ‌بکات بو‌لایان خو‌شیان
ده‌وی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ وه شک‌نابهن له‌دل و ده‌روونی خو‌یاندا هیچ‌جوره
حه‌سوودی و به‌خیلیه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌شی کوچ‌که‌ران درا و (به‌شی نه‌وان نه‌دراله‌وه مال و سامانه‌ی
که‌گیرا له‌جوله‌که‌کان) ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ وه فه‌زلی نه‌وان نه‌دهن به‌سه‌ر فه‌زلی خو‌یاندا
﴿وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ نه‌گه‌ر چی خو‌شیان زور پی‌ویستیان پی‌ی بیت ﴿وَمَنْ يُؤَفَّكَ سَخَّ نَفْسِهِ﴾ وه نه‌وه
که‌سه‌ی خو‌ی له‌رژدی و به‌خیلی ده‌روونی بی‌اریزیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به‌راستی) ههر
نه‌وانن سه‌رفه‌راز و سه‌رکه‌وتوو ﴿۱﴾

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ﴾ نهو (باوهر دارانه‌ش) له‌پاش نه‌مانه‌وه هاتوون نه‌لین: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا﴾ نه‌ی
 په‌روه‌ردگارمان لیتمان خوشبه ﴿وَلَاخَوْنَنَا الَّذِينَ﴾ وه‌له‌و برایانه‌شمان (خوش‌به) ﴿سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾
 که پیشمان که‌وتوون له‌ئیمان هیتاندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌هیچ‌رق و‌کینه‌یه‌ک
 مه‌خهره‌دل‌مانه‌وه‌ده‌رباره‌ی باوهرادران ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَعُوفٌ رَحِيمٌ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌راستی
 هه‌رتوی دل‌سوزی می‌هه‌ربانی ﴿الَّذِينَ تَرَى﴾ نایا سه‌رنجی‌کت نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ تَأْفِكُوا﴾ له‌وانه‌ی که
 دو‌وروو بوون ﴿يَقُولُونَ لَاخُونَهُمْ﴾ نه‌لین به‌و براده‌رانه‌یان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ که‌بی باوهر
 بوون له‌(جووله‌که) خاوه‌ن کتیبه‌کان ﴿لَيْنٌ أَخْرَجْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر ده‌ربکرین (له‌مال و‌خاک و‌ثاوتان)
 ﴿لَتَخْرِجَنَّ مَعَكُمْ﴾ نیمه‌ش له‌گه‌لتاندا ده‌رده‌چین ﴿وَلَا تُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا﴾ وه‌هه‌رگیز گویرایه‌لی که‌س
 ناکه‌ین له‌دژی ئیوه ﴿وَإِنْ قُوتِلْتُمْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر جه‌نگتان له‌گه‌ل دا‌بکری ﴿لَتَنْصُرَنَّكُمْ﴾ بینگومان نیمه
 یارمه‌تی ئیوه‌نه‌ده‌ین ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ بینگومان خواشایه‌تی ته‌دات که‌نه‌وان دروزن ﴿لَيْنٌ﴾
 أَخْرَجُوا﴾ نه‌گه‌ر ده‌ربکرین ﴿لَايَخْرُجُونَ مَعَهُمْ﴾ نه‌وان له‌گه‌لیاندا ده‌رناچن ﴿وَلَيْنٌ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر جه‌نگیان له‌دژ کرا یارمه‌تیا ناده‌ن ﴿وَلَيْنٌ نَصْرُوهُمْ﴾ وه‌نه‌گه‌ر یارمه‌تیا ناده‌ن
 ﴿يُولُونَ الْأَدْبَرَ﴾ بینگومان (نه‌شکین و) پشت هه‌لته‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ﴾ پاشان سه‌رناخترین ﴿﴿
 ﴿لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ﴾ به‌راستی (نه‌ی باوهرادران) ئیوه‌ترستان زیاتره له‌دلی نه‌واندا
 تاخوا ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌وش له‌به‌رته‌ویه که‌بینگومان نه‌وانه ﴿قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ که‌سانیکن تی‌ناگه‌ن
 ﴿﴿ لَا يَفْقَهُونَ كُمْ جَمِيعًا﴾ (جووله‌که) جه‌نگتان له‌گه‌ل ناکه‌ن هه‌موو پیکه‌وه ﴿إِلَّا فِي قُرَى مُحْتَصِنَةٍ﴾
 مه‌گه‌ر له‌چه‌ند گوندیکی قایمی قه‌لاییندا نه‌بیست ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ﴾ یان له‌پشتی دیواره‌وه
 ﴿بِأَسْهُمٍ بَيْنَهُمْ شَدِيدًا﴾ دزایه‌تی نیوانیان زورسه‌خته ﴿تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا﴾ تو‌واده‌زانی که‌نه‌وان کؤوپیکه‌وه‌ن
 ﴿وَقُلُوبُهُمْ شَقِيَّةٌ﴾ له‌کاتیکدا دل‌یان جیا‌وله‌یه‌ک دووره ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ نه‌وه‌به‌هوی نه‌وه‌ویه
 که‌نه‌وان گه‌لینکی نه‌فامن ﴿﴿ كَمَثَلِ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی (نه‌م جووله‌کانه) وه‌ک نموونه‌ی نه‌وانه‌ن
 ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا﴾ که‌له‌پیش نه‌ماندا بوون به‌ماویه‌کی که‌م (مه‌به‌ست پی‌موشریکه‌کانی قوره‌یش
 وجوله‌که‌کانی به‌نو‌قه‌ینوقاعه) ﴿ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ سه‌رته‌نجامی کاری خویان چه‌شت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ وه‌بو‌نه‌وان هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿﴿ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ﴾ (نموونه‌ی نه‌م ناپاکانه) وه‌ک شه‌یتان وایه
 ﴿إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرُوا﴾ که‌به‌مروفی ووت: بی‌پروابه ﴿فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ﴾ جا‌که‌بی پروا‌بوو (شه‌یتان)
 ووتی: ﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ﴾ به‌راستی من به‌ریم له‌تو ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ بینگومان من له‌خوای
 په‌روه‌ردگاری جیهانیان ده‌ترسم ﴿﴿

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾ جا سهر نه نجامی هردو و کیان نه وه یه ﴿أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ که بیگو مان هردو و لا له دوزه خدا نه بن به هه میسه بی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ وه نه مه یه سزای سته مکاران ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ تهی نه وانهی که باوه رتان هیناوه له خوا بترسن ﴿وَلَتَنْظُرَنَفْسٌ﴾ وه هه موو که سینک باسه رنج بدات ﴿مَا قَدَّمْتَ لِرَبِّكَ﴾ (بزانی) چی پیش خوی ناردوه بو پاشه رپوژی (له کار و کرده وی چاکه) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ يَّمَانَعَمَلُونَ﴾ به راستی خوا شماره زایه به وهی که ده یکن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وه كه نه وانه مه بن که خویان له بیر خویان برده وه ﴿فَأَنسَهُمْ أَنفُسَهُمْ﴾ جا خواش نه وانی له بیر خویان برده وه ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ﴾ هه ر نه وانن دهر چوان له فرمانی خوا ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ دوزه خیان و به هه شتیان وه كه یه كه ویه کسان نین ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰئِزُونَ﴾ به هه شتیان رزگار و سهر که توون ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْءَانَ﴾ نه گه ر نه م قورئانه مان دابه زاندا یه ﴿عَلَىٰ جَبَلٍ﴾ بو سهر کیونک ﴿لَرَأَيْتَهُ خٰشِعًا مُّتَصَدِّعًا﴾ (وه تییگه شتایه له وهی که تییدا هاتووه) ده تبینی به ملکه چی ولت له ت بووی ﴿مَنْ خٰشِيَ اللَّهَ﴾ له ترسی خوا ﴿وَذٰلِكَ الْاَمْتَلُ﴾ نه م جو ره نمو و نانه ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ده یان هینینه وه بو خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بو نه وهی بیر که نه وه ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ خوا هه ر نه و زاته یه ﴿لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ﴾ هیچ به ر ستر او نیکی راست نی یه بیجگه نه و ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای هه موو نهی و ناشکر اکانه ﴿هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ﴾ هه ر نه وه به خشندهی میهر بان ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ نه وه نه و خویا یه یه ﴿لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ﴾ که بیجگه له و به ر ستر او نیکی راست نییه ﴿الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ﴾ پاشا و پاک و بیگه رد ﴿السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ﴾ و ناشتی دهر و، دلنیا که ره و ﴿الْمُهَيَّمِنُ﴾ چاودیر و پاریزگار ﴿الْعَزِيزُ﴾ و زال و بالاده سته و ﴿الْجَبَّارُ﴾ خاوه ن شکو ﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾ و شایسته ی هه موو گه وره یی یه که ﴿سُبْحٰنَ اللَّهِ﴾ پاک ی و بیگه ردی بو خویا یه ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له و ها و به شانه ی که بو ی دانه نری ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ هه ر نه وه خوا و ﴿الْخَلِیْقُ﴾ به دیهینه ر و ﴿الْبَارِئُ﴾ داهینه رو ﴿الْمُصَوِّرُ﴾ و وینه کیشه ﴿لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ هه ر بو نه وه هه موو ناویکی هه ره جوان و پاک ﴿یُسَبِّحُ لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ هه ر چی له ناسمانه کان و زه وی دایه ستایشی نه و ده که ن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِیْمُ﴾ وه هه ر نه وه زال و بالاده سته ی کار به چی ﴿۱۵﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌باوهرتان هیناوه ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ ءَوِيًا﴾ دوزمنانی
 من و خوٚتان مه‌که‌ن به‌دوستی خوٚتان ﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ دؤستایه‌تی خوٚتانیان بو بنیرن
 ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ له‌کاتیکدا دلنیاشن ئه‌وان بی باوهرن ﴿بِمَآجَاءِكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾ به‌و ئاینه‌ راسته‌ی که‌بوٚتان هاتووه
 ﴿يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ﴾ پیغه‌مبهر ﷺ و ئیوه‌ش دهرده‌که‌ن ﴿أَن تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ (له‌به‌رئه‌وه‌ی) که
 باوهرتان هه‌یه‌به‌خوای به‌روه‌ردگارن ﴿إِن كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ﴾ جا ئه‌گه‌ر دهر چوون له‌وولاتی خوٚتان
 ﴿جِهْدًا فِي سَبِيلِي﴾ بوٚتیکوٚشان و جه‌نگ کردن له‌رئی مندا ﴿وَأَبِيغَاءَ مَرْصَاتِي﴾ وه‌بوٚبه‌ده‌سته‌هینانی
 خوٚشنوودی من (دؤستایه‌تی ئه‌وان مه‌که‌ن) ﴿تَسِرُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾ رازو نه‌هینی (باوهردارانیان) بی ده‌لین
 به‌دؤستایه‌تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ له‌کاتیکدا من ئه‌زانم ﴿بِمَا أَحْقَبْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ﴾ به‌وه‌ی شاردتانه‌وه‌و به‌وه‌یشی
 ناشکرانان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وه‌ههر که‌سینک له‌ئیه‌وه‌ دؤستایه‌تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
 ئه‌وه‌بینگومان رئی‌ی راستی وون کردووه ﴿إِن يَشْفُقُوا﴾ ئه‌گه‌ر تووشتان بین ﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾ ئه‌بن
 به‌دوژمنی ئیه‌وه‌ ﴿وَيَسْطُرُوا إِلَيْكُمْ﴾ وه‌دریژئه‌که‌ن بوٚتان ﴿أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ﴾ ده‌ستیان و زمانیان
 به‌خرایی ﴿وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ﴾ ناواته‌خوازن که‌ئیه‌وه‌ بی باوهر بوونایه ﴿لَن تَفْعَلَكَ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ﴾
 نه‌خزمانتان و نه‌منالانتان سوودتان پی ناگه‌یه‌نن ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ﴾ له‌روژی دواییدا (خوا
 ئیه‌وه‌ و خزمه‌کانتان) له‌یه‌که‌جیاده‌کاته‌وه‌ ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿
 فَذَكَاتَ لَكُمْ﴾ به‌راستی بوٚئیه‌وه‌یه‌هه‌یه‌ ﴿أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سه‌رمه‌شقیکی جوان و چاک ﴿فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾
 له‌ئیه‌راهم و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون ﴿إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمُ﴾ که‌به‌گه‌له‌که‌ی خوٚیانیان ووت ﴿إِنَّا بَرَاءُؤُا مِنْكُمْ﴾
 به‌راستی ئیمه‌بیزار و به‌رین له‌ئیه‌وه‌ ﴿وَمِمَّا تَعْبُدُونَ﴾ وه‌له‌وشتانه‌ش که‌ده‌یان به‌رستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾
 له‌جیاتی خوا ﴿كَهْرْتَابِكُمْ﴾ ئیمه‌باوهرمان نی‌یه‌به‌(ئایینی) ئیه‌وه‌ ﴿وَبَدَائِبِنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ وه‌به‌یدا بوو له‌نیوان
 ئیمه‌و ئیه‌وه‌دا ﴿الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا﴾ دوزمنایه‌تی و کینه‌بوٚهه‌میشه‌یی ﴿حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾ تا کاتیک
 که‌به‌روا به‌خوای تاك و ته‌نیا ده‌هینن ﴿إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ﴾ جگه‌له‌و قسه‌یه‌ی ئیه‌راهم که‌به‌باوکی
 ووت ﴿لَا سَتْفِرَن لَّكَ﴾ بینگومان داوای لیخوٚشبوونت بوٚئه‌که‌م ﴿وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌من
 هه‌چم به‌ده‌ست نی‌یه‌له‌به‌رانبه‌ر خوادا بوٚتو ﴿رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا﴾ ئه‌ی به‌روه‌ردگارمان ته‌نها پشتمان
 به‌تو به‌ستووه‌ ﴿وَإِلَيْكَ أَنبَتْنَا﴾ وه‌ههر بوٚلای توٚگه‌راوینه‌ته‌وه‌ ﴿وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ سه‌رئه‌نجامیش ههر
 بوٚلای توٚبه‌ ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا﴾ ئه‌ی به‌روه‌ردگار نه‌مان که‌یت ﴿فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌مایه‌ی گو‌مراپی
 ئه‌وانه‌ی بی باوهر بوون ﴿وَأَعِزِّلْنَا رَبَّنَا﴾ وه‌لیمان خوٚشبه‌ئیه‌ی به‌روه‌ردگارمان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 به‌راستی ههر توٚیت زالی بالاده‌ستی کاربه‌جی ﴿

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ سویند به‌خوا بینگومان بؤ ئیوه هدیبه له ئیبراهیم و بر واداره کانددا ﴿أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ سهر مه‌شقیکی جوان ﴿لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بؤ که سینک که ئومید و هیوای بی بی‌خوا و به‌رؤزی دوی ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ وههر که سینک پشت هه‌لکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَنِي﴾ نه‌وه به‌راستی ههر خویبه بی‌نیاز و ده‌وله‌مه‌ندو ﴿الْحَمِيدُ﴾ شایسته‌ی ستایش ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً﴾ دلنیا بن‌خوای گه‌وره دؤستایه‌تی و خو‌شه‌ویستی دروستی ده‌کات له‌نیوان ئیوه و نه‌وانه‌ی دوزمنایه‌تیتان له‌گه‌ل کردوون (به‌ئیمان هیتانی زؤربه‌یان) ﴿وَاللَّهُ قَدِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌توانایه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوایی خو‌شبووی میهره‌بانه ﴿لَا يَتَّبِعُكُمْ اللَّهُ﴾ خوا ریتان لی‌ناگریت ﴿عَنِ الَّذِينَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی ﴿لَمْ يَقْتُلُواكُمْ﴾ که جه‌نگیان له‌گه‌ل نه‌کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سهر نه‌م دینه ﴿وَلَمْ يَخْرُجُواكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان نه‌کردوون ﴿مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ له‌جیگا و شوین و خاک و وولاتی خو‌تان ﴿أَنْ تَرْوَهُمْ﴾ که چاکه‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌داد گه‌ربن له‌گه‌ل یاندا ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ به‌راستی خوا نه‌وانه‌ی خو‌ش نه‌وی که داد گه‌رن ﴿إِنَّمَا يَهْتَدِكُمُ اللَّهُ﴾ بینگومان خوا رینگریتان لی‌ده‌کات ته‌نها ﴿عَنِ الَّذِينَ قَتَلْتُمْ﴾ له‌وانه‌ی که جه‌نگیان له‌گه‌ل کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سهر دین (وباوهره‌که‌تان) ﴿وَأَخْرَجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان کردوون له‌جیگا و شوین و خاک و وولاتی خو‌تان ﴿وَوَضَعُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ﴾ وه‌یارمه‌تیاں داوه له‌سهر ده‌ر کردنتان ﴿أَنْ تَوَلَّوْهُمْ﴾ (رینگریتان ده‌کات) له‌وه‌ی که دؤستایه‌تیاں له‌گه‌ل بکه‌ن و به‌دؤستیاں دابنن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ﴾ وه‌هر که سینک دؤستایه‌تیاں بکات ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئا نه‌وانه خو‌ریان سته‌مکارن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوهرتان هیتاوه، ﴿إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ نه‌گه‌ر ئا فره‌تانی ئیماندار هاتن بؤلاتان ﴿مُهَاجِرَاتٍ﴾ به‌کوچ کهری ﴿فَأَمْتَحِنُوهُنَّ﴾ ئاقیاں بکه‌نه‌وه ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ﴾ خوا به‌باوهری نه‌وان زاناره ﴿فَإِنْ عَمَسْتُمُوهُنَّ﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر زانیتان نه‌و (ئا فره‌تانه) ﴿مُؤْمِنَاتٍ﴾ باوهردارن ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ نه‌وه مه‌یانگیر نه‌وه بؤلای (میره) بی‌برواکانیاں ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ نه‌نه‌و ئا فره‌تانه چه‌لالن بؤ نه‌و میرده بی‌باوهرانه ﴿وَلَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ وه‌نه‌و میردانه‌ش بؤ نه‌و ئا فره‌تانه چه‌لالن ﴿وَأَتَوْهُم مَّا أَنْفَقُوا﴾ وه‌نه‌وه‌ی (میره‌کانیاں) خه‌رجیاں کردوه، بیانده‌نه‌وه ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ هیچ گونا هینکستان له‌سهر نی‌یه ﴿أَنْ تَتَّخِذُوهُنَّ﴾ که نه‌م ئا فره‌تانه ماره بکه‌ن ﴿إِذَا عَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ نه‌گه‌ر ماره‌بیه‌کانیاں بده‌نی ﴿وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ﴾ ژنه کافره (بت په‌رسته‌کان) لای خو‌تان رانه‌گرن (نه‌وانه‌ی که له‌مه‌ککه به‌بی باوهری ماونه‌ته‌وه) ﴿وَتَسْأَلُوا مَّا أَنْفَقْتُمْ﴾ ئیوه داوای نه‌وه بکه‌نه‌وه که خه‌رجتان کردوه (بؤ ژنه کافره‌کانتان که ئیسته‌چوونه‌ته‌لای کافران) ﴿وَلَيْسَتْ لَكُمْ بِهِمْ جُرْمٌ﴾ نه‌وانیش با داوای نه‌وه بکه‌ن که خه‌رجیاں کردوه (بؤ ژنه موسولمان بوه‌کانیاں که هاتونه‌ته‌لای ئیوه) ﴿ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ﴾ نه‌مه‌فرمانی خوایه ﴿يُحْكُمُ بَيْنَكُمْ﴾ بریار نه‌دا له‌نیوانیاںدا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه‌خوا زانای کاربه‌جی‌یه ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ﴾ نه‌گه‌ر له‌ده‌ستتان چوو ﴿شَيْءٌ مِّنْ أَرْوَاحِكُمْ﴾ یه‌کینک له‌خیزانه‌کانتان (به‌چوونیاں) ﴿إِلَى الْكُفَّارِ﴾ بؤلای بی‌باوهران ﴿فَعَاقَبْتُمْ﴾ ئیوه‌ش تۆله‌تان لی‌سه‌ندن (و غه‌نیمه‌تتان گرت) ﴿فَقَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ﴾ نه‌مجا (له‌و غه‌نیمه‌ته) بده‌ن به‌وانه‌ی که ژنه‌کانیاں رؤشتوه ﴿مِثْلَ مَّا أَنْفَقُوا﴾ به‌نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی که خه‌رجیاں کردوه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌بترسن له‌و خوایه‌ی ﴿الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ که ئیوه برواتان بی‌هیتاوه ﴿

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ ئە‌ی پێغه‌مبەر ﷺ ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هەر کاتێک ئافرەتانی ئیماندار هاتن بۆلات
 ﴿يَأْتِيَنَّكَ﴾ کە پەیمانەت لە گەل ببه‌ستن ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَ بِاللَّهِ شَيْئًا﴾ لە‌سه‌ر ئە‌وه‌ی هیچ شتێک نە‌کەن
 بە‌هاوبە‌شی خوا ﴿وَلَا يَشْرِكَنَ وَلَا يَزِينَنَّ﴾ وە‌ دزیی و داوین پەسی نە‌کەن و ﴿وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ﴾ وە‌ مندالانی
 خۆیان نە‌کوژن ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ بِهِنَّ يَفْتَرِيَةً﴾ هیچ جو‌ره بو‌هتانی‌ک هە‌لنە‌به‌ستن ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾
 لە‌نیوان دە‌ست و پێ‌ یاندا ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾ وە‌ بێ‌ فەرمانیت نە‌کەن لە‌هیچ کارێکی چاکە‌دا
 ﴿فَبَايَعَهُنَّ﴾ تۆش پە‌یمانیان لە‌ گەل ببه‌سته ﴿وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ﴾ وە‌ لە‌خوا داوای لێ‌ خو‌شبو‌ونیان
 بۆ‌کە ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بە‌راستی خوا لێ‌ خو‌شبو‌وی می‌ه‌ره‌بانە ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌و
 کە‌سانە‌ی کە باو‌ه‌رتان هێناو‌ه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ کە‌سانێک کە‌خوا غە‌زه‌بی لێ‌ گرتوون
 مە‌یکەن بە‌ دو‌ست و پش‌تیوانی خۆتان ﴿قَدْ يَسُؤُا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ بە‌راستی ئە‌وان بێ‌ هیوا بوون لە‌ (پادا‌شتی)
 رۆژی دوا‌یی ﴿كَمَا يَبِيسُ الْكُفَّارُ﴾ هەر چۆن بێ‌ بر‌وایان بێ‌ هیوان ﴿مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ لە‌ مردووی ناو
 گۆرستان (کە‌ زیندوو‌ بیته‌وه) ﴿۱۳﴾

سوره‌تی ﴿الْصَّفِّ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە‌ناوی خ‌وای بە‌خ‌ش‌نده‌ی می‌ه‌ره‌بان

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ تە‌سبیحاتی خ‌وا‌ده‌کات هەر چ‌ی لە‌ ئاسما‌نه‌کان و لە‌ زو‌ی
 دایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وە‌ ئە‌و زالی با‌لا‌ده‌ستی کار‌به‌جێ‌ یه ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وانە‌ی
 کە‌ بر‌واتان هێناو‌ه ﴿لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ بۆ‌چ‌ی ئە‌وه‌ی ئە‌یلین ئە‌نجامی نادەن ﴿كَبُرَ مَقْعًا عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ زۆر مایه‌ی رق و تو‌ره‌یی یه‌ لای خوا ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ کە‌ قسه‌یه‌ک ب‌لێن کرده‌وه‌ی
 پێ‌ نە‌کەن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ﴾ بە‌راستی خوا کە‌سانێکی خو‌ش دە‌وی ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا﴾
 کە‌ بە‌یه‌ک ریز دە‌جه‌نگن لە‌رێ‌ی خ‌وا‌دا ﴿كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَّرْصُوعٌ﴾ وە‌ک کۆشکێکی قایمی چه‌سپو‌وی
 دامه‌زراو ﴿وَإِذ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیر‌بکه‌ره‌وه) کاتێک کە‌ مووسا بە‌گە‌له‌کە‌ی ووت
 ﴿يَقَوْمِ لِمَ تَوَدُّونَنِي﴾ ئە‌ی گە‌له‌کە‌م بۆ‌چ‌ی ئازارم دە‌ده‌ن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ لە‌ کاتێک‌دا بە‌د‌ل‌نیا‌یه‌وه‌ دە‌زانن
 ﴿أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ﴾ کە‌ من نیر‌دراوی خ‌وام بۆ‌لای ئێ‌وه ﴿فَلَمَّا زَاغُوا﴾ جا کاتێک لایان دا‌له‌ه‌ق
 ﴿أَزَاعَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خ‌وا‌ش د‌لی وەر‌گیران ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وە‌ خ‌وا‌رێ‌نمو‌ونی گە‌لی
 لە‌رێ‌ی دەر‌چوو‌ ناکات ﴿۱﴾

﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ (بیریکره‌وه) کاتیک که عیسای کوری مهریم ووتی ﴿يَبْنِي لِي مِذْبَاحًا لِلَّهِ﴾ ئە‌ی به‌نو ئیسرائیل (نه‌وه‌کانسی یه‌عقوب) بیگومان من ﴿رَسُولُ اللَّهِ الْبَكْر﴾ نیردرای خوام بۆ‌لای ئیوه ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ ئە‌و ته‌وراته‌ی که له‌پیش مندا هاتووه به‌راستی دانه‌نیم ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ﴾ وه‌مژده‌تان بی‌ده‌دهم به‌پینغه‌مبه‌ریک ﴿يَأْتِي مِنْ بَعْدِي﴾ که له‌دوای من دی‌و ﴿اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ ناوی ئە‌حمده‌ده ﴿فَأَتَاهَا هُمْ﴾ ئە‌مجا کاتیک که ئە‌و (پینغه‌مبه‌ره) یان بۆ‌هات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا﴾ به‌چهند نیشانه‌ی روون و ناشکرا وه‌ووتیان ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ئە‌مه‌جادوویه‌کی ناشکرا به ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ جاک‌ی له‌وکه‌سه‌سته‌مکارتره ﴿أَفَتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ﴾ که درۆ‌هه‌لبه‌ستیت به‌ده‌دهم خاوه ﴿وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ﴾ له‌کاتیکدا که بۆ‌ئیسلام بانگ ده‌کری ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خوا رینمونی گه‌لی سته‌م کارناکات ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده‌یانه‌وی رووناکی دینی خوا بکوژیننه‌وه ﴿يَأْتُوهُمْ﴾ به‌(فوی) ده‌میان ﴿وَاللَّهُ مُتِمِّمُ نُورِهِ﴾ وه‌خوا رووناکی خۆی ته‌واو ده‌کات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ با‌بی باوه‌رانیش بی‌یان ناخۆش بی ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوائه‌و زاته‌به‌که پینغه‌مبه‌ری خۆی ناردووه ﴿بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ﴾ به‌رینمونی و ناینیکی راست و دروسته‌وه، هه‌تا به‌سه‌ر هه‌موو ناینیکدا سه‌ری بخات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هه‌رچه‌نده‌هاوبه‌ش په‌یدا که رانیش بی‌یان ناخۆش بی ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیتاوه ﴿هَلْ أَدْرَكَ عَلَىٰ تَجَارِقِهِ﴾ نایا بازار گانیه‌کتان نیشان بده‌م ﴿تُنَجِّكَ﴾ که رزگارتان بکات ﴿مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ له‌سه‌زایه‌کی پر له‌نازار ﴿تَوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (بازر گانیه‌که‌ش ئە‌مه‌به) باوه‌ر به‌ینن به‌خوا و پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﴿وَتُحْجَدُونَ﴾ وه‌تینکۆشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ری‌ی خوادا ﴿بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ به‌سامان و گیانی خۆتان ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئە‌مه‌تان باشتره‌بۆ‌خۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئە‌گه‌ر ئیوه‌بزانن ﴿بِعَفْوِ رَبِّكُمْ﴾ (ئه‌وسا خوا) له‌گونا‌هه‌کانتان خۆش ده‌بی ﴿وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه‌(له‌روژی دواییدا) ده‌تان خاته‌باختیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جو‌گه‌ی ناوی زۆر به‌ژیریاندا ده‌روات ﴿وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ﴾ (وه‌ده‌تانخاته) خانوو کۆشکی زۆر پاک و خۆشه‌وه ﴿فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ﴾ له‌به‌هه‌شتانی جینگای مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌بی دان ﴿ذَلِكَ الْقَوْسُ الْعَظِيمُ﴾ ئە‌مه‌به‌سه‌ر که‌وتنی گه‌وره ﴿وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا﴾ وه‌شتیکی تر که‌هزی لی‌ده‌که‌ن ﴿نَضْرَمْنَ اللَّهُ﴾ که‌یارمه‌تی دانه‌له‌خواوه ﴿وَفَتْحٍ قَرِيبٍ﴾ وه‌رزگار کردنیکی نزیک (و‌نازاد کردنی شاری مه‌که‌که‌به) ﴿وَبَشِيرٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه‌(به‌مه‌) مژده‌بده‌به‌ئیمانداران ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئە‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیتاوه ﴿كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ بیسن به‌یارمه‌تی ده‌رانی (ناینی) خوا ﴿كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ هه‌روه‌ک عیسای کوری مهریم ووتی ﴿لِلْحَوَارِيِّنَ﴾ به‌هاوری‌ن تابه‌ته‌کانسی خۆی ﴿مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ کی یارمه‌تی ده‌ری منه‌بۆ‌لای خوا ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ هاوری‌کانی ووتیان ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ ئیمه‌یارمه‌تی ده‌رانی (دینی) خوائن ﴿فَقَامَتِ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئە‌مجا ده‌سته‌یه‌ک له‌به‌نو ئیسرائیل باوه‌ریان هیتا ﴿وَكَفَرَتِ طَائِفَةٌ﴾ وه‌ده‌سته‌یه‌کیشیان بی‌باوه‌ر بوون ﴿فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئیمه‌ش پشتیوانی ئە‌وانه‌مان کرد که باوه‌ریان هیتا ﴿عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ﴾ له‌به‌رانبه‌ر دۆژمنه‌کانیاندا ﴿فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾ بۆ‌یه‌سه‌ر که‌وتن و زال بوون به‌سه‌ریاندا ﴿۱۱﴾

سوره‌تی ﴿الجمعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْبِغُ لَكَ﴾ ته‌سبیحاتی خواده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌وه‌ی له‌زه‌وی دایه ﴿الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ﴾ (ته‌و‌خوایه‌ی) که‌پاشایه‌کی پاک و بی‌گه‌ردی ﴿الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ زالی بالاده‌سه‌تی کار به‌جی یه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوائه و زاته‌یه ﴿بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ﴾ که‌ناردوویه‌تی له‌ناو نه‌خوینده‌واراندا (عه‌ره‌به‌کاندا) ﴿رَسُولًا مِّنْهُمْ﴾ پیغه‌مبه‌رینک له‌خویان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ده‌خوینتیه‌وه به‌سه‌ریاندا نیشانه‌کانی خوا ﴿وَيُرَكِّبُهُمْ﴾ پاکیان ده‌کاته ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌قورئان و فهرمووده‌ی (پر سوود) یان فیرده‌کات ﴿وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ﴾ هر چه‌نده‌ئوان له‌پیشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ له‌گومراییه‌کی ناشکرادابوون ﴿وَوَاءَ آخِرِينَ مِنْهُمْ﴾ وه‌(ره‌وانه‌شی کردووه‌بو) گه‌لانی تری جگه‌له‌وان ﴿لَمَّا لَحِقَ قَوْمُهُمْ﴾ که‌هیشتا پی‌یان نه‌گه‌یشتوون (و موسولمان نه‌بوون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌خوا زالی بالاده‌سه‌تی کار دروسته ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾ ته‌وه‌به‌هریه‌کی خوایی یه ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ته‌یدا به‌هر که‌سینک که‌(خوی) بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌خوا خواونه‌ی فه‌زل و به‌هره و به‌خششی گه‌وره‌یه ﴿مِثْلُ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی به‌سه‌رهاتی ته‌وانه‌ی ﴿حَمَلُوا التَّوْرَةَ﴾ که‌ته‌وراتیان درا به‌سه‌ردا ﴿ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ له‌پاشان هه‌لیان نه‌گرت (ره‌فتاریان پی‌نه‌کرد) ﴿كَمِثْلِ الْحِمَارِ﴾ وه‌ک‌گویی دریزیکه ﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ که‌کتیبیکی زوری هه‌لگرتبی (سوودی لی‌نابینی) ﴿بِئْسَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نای چهند خرابه‌نموونه‌ی ته‌و‌گه‌له‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ که‌نیشانه‌کانی خویان به‌دروزانی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌خواری‌نموونی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: ته‌ی ته‌وانه‌ی که‌له‌سه‌ر دینی جووله‌که‌ن ﴿إِنْ رَعَمْتُمْ﴾ ته‌گه‌ر پیتان وایه ﴿أَنْتُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ﴾ که‌به‌راستی ئیوه‌دوستی خوان ﴿مِن دُونِ النَّاسِ﴾ بیجگه‌له‌خه‌لکی تر ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ﴾ که‌و‌ابوو داوای مردن بکه‌ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته‌گه‌ر ئیوه‌راست ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا﴾ وه‌ته‌وانه‌هر گیز داوای مردن ناکه‌ن ﴿بِمَا قَدَّمْتِ أَيْدِيَهُمْ﴾ له‌به‌ر ته‌و (گوناهانه‌ی) که‌به‌ده‌ستی خویان پیشیان خستووه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌خو‌ناگاداره به‌سته‌م‌کاران ﴿قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي﴾ بلی به‌راستی ته‌و‌مردنه‌ی که‌﴿تَفْرُوتَ مِنْهُ﴾ لی‌ی‌راده‌که‌ن ﴿قَالَ لَهُ مُلَقِّيكُمْ﴾ بیگومان پیتان ده‌گات و تووشتان ده‌بسی ﴿ثُمَّ تَرُدُّونَ﴾ له‌پاشان ده‌گه‌رینرینه‌وه ﴿إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بو‌لای خوی زانا به‌ناشکراو نه‌پتیه‌کان ﴿فَيَتَّبِعِكُمْ﴾ ته‌مجا هه‌والتان پی‌ده‌دات ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ده‌تانکرد ﴿۸﴾

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی ته‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ کاتیک که‌بانگدرابؤ نویژ
 ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ له‌رؤزی هه‌ینی دا ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ به‌به‌له‌برؤن بؤ یادی خوا (ونویژی هه‌ینی)
 و ﴿وَذُرُوا الْبَيْعَ﴾ واز له‌کپین و فروشتن بهینن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئائه‌وه بؤ ئیوه چاکتره ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 ته‌گه‌ر بزائن و تی بگه‌ن ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ جا کاتیک که‌نویژی هه‌ینی ته‌واوبوو ﴿فَانتَشِرُوا
 فِي الْأَرْضِ﴾ ئیتر بلاو بینه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویی دا ﴿وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ وه‌داوای رزق و رۆزی خوا بکه‌ن
 ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه‌زؤر یادی خوا بکه‌ن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ بؤ ته‌وه‌ی رزگار و سه‌ر فه‌رازین ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجْرَةً أَوْ تَمْرًا أَوْ مَالًا﴾
 ته‌که‌ن بؤلای ته‌و بازارگانی یه ﴿وَتَرَكُوا قَائِمًا﴾ وه‌تؤ به‌جی دینن به‌راوه‌ستاوی (له‌سه‌ر مینه‌ره‌که‌ت)
 ﴿قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی ته‌وه‌ی لای خوا به‌چاکتره ﴿مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجْرَةِ﴾
 له‌شتی بی هوده و بازارگانی ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ الرَّازِقِينَ﴾ وه‌خوا باشترینی رۆزی ده‌رانه ﴿

سوره‌تی ﴿الْمُنَافِقُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾ کاتیک که‌دو‌پروان بینه‌لات ﴿قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ﴾ ده‌لین شایه‌تی ده‌ده‌ین
 که‌به‌راستی تۆ پیغه‌مبه‌ری خوایت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ﴾ وه‌دیاره‌خوایش ده‌زانی که‌تۆ ره‌وانه‌کراوی
 ته‌وی ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ﴾ وه‌خوا شایه‌تی ده‌دات ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ که‌بینگومان دو‌پروان درؤزن ﴿وَ
 اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ حُنَّةً﴾ سوینده (درو) کانی خویان کرد به‌قه‌لغان (بؤ خویان) ﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 ته‌مجا ریگری (خه‌لک) یان ده‌کرد له‌رئی ی خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی ته‌وان کاریکی
 خراپیان ده‌کرد ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ ته‌وه‌ی (که‌ووترا) له‌به‌ر ته‌وه‌بوو که‌به‌راستی ته‌وان باوه‌ریان
 هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ له‌پاشان بی باوه‌رپوون ﴿فَطُغِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ ته‌مجا مؤر نرا به‌سه‌ر دلپاندا ﴿فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئیتر ته‌وان هیه‌ج تی ناگه‌ن ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ هه‌ر کاتیک ده‌یان بینیت ﴿تُعِجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ﴾
 له‌ش و قه‌لافه‌تیاں سه‌رسامت ده‌کات ﴿وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر قسه‌بکه‌ن گوی له‌قسه‌که‌یان
 ده‌گرییت ﴿كَانَتْهُمْ حُشْبٌ مُّسْتَدَّةً﴾ (دو‌پروان) هه‌روه‌ک داری هه‌لسپیر دراوان ﴿يَحْسَبُونَ﴾ وا‌گومان
 ده‌به‌ن ﴿كُلَّ صَيِّحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌موو هاوار و قیره‌یه‌ک بؤسه‌ر ته‌وانه ﴿هُرُّ الْعَدُوِّ﴾ هه‌ر ته‌وانن دو‌ژمن
 ﴿فَأَحْذَرَهُمْ﴾ که‌واته‌خوتیاں لی پباریزه ﴿فَتَنَاهُمُ اللَّهُ﴾ خوا بیانکوزی (یان خوا له‌ناویان به‌ریت)
 ﴿أَنِّي يُؤْفِكُونَ﴾ چؤن وه‌رده‌گیرین (له‌حق) ﴿

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتیک پی‌یان بووتریت ﴿تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ ورن بو لای پیغه‌مبهری خوا تا داوای لیخوشبوونتان بو بکات ﴿لَوْ أَرَأَيْتُمْ سَهْمًا﴾ (سه‌ریچی ده‌کهن) سه‌ریان با ده‌دهن ﴿وَرَأَيْتُمْ يَصُدُّونَ﴾ وه‌ده‌یان بینیت پروو وهرئه‌گیرن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له‌کاتیکدا که‌ئه‌وان خو‌یان به‌گه‌وره ده‌زانن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بو‌ئه‌وان یه‌کسانه ﴿أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ﴾ داوای لیخوشبوونیان بو بکه‌یت ﴿أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیخوشبوونیان بو نه‌که‌یت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ هه‌رگیز خوا‌لی یان خوش نابی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا‌رینمونی گه‌لی له‌ری لاده‌ران ناکات ﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ ئه‌وان ئه‌و که‌سانه‌ن که‌ده‌لین: ﴿لَا تَنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن به‌ئه‌وانه‌ی که‌له‌گه‌ل پیغه‌مبهردان ﴿حَقًّا يَنْقُضُونَ﴾ تا بلاوه‌ی لی بکه‌ن (و ئه‌م دینه‌بفه‌وتیت) ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌کاتیکدا هه‌رچی گه‌نجینه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌یه‌هه‌مووی هی‌خوایه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌لام دوو پرووه‌کان نازانن ﴿يَقُولُونَ لَيْنِ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ (دووروه‌کان) ده‌لین سویندی ئه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بو مه‌دینه ﴿لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾ بنگومان ده‌سه‌لاتدار و به‌ریزه‌کان (مه‌به‌ست پی‌ی خو‌یان بوو) لات و بی‌ریزه‌کان له‌مه‌دینه ده‌رده‌که‌ن (مه‌به‌ست پی‌ی برواداران بوو) ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ (خوا‌ی گه‌وره‌ش به‌ر به‌رچیان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمویت): ریز و گه‌وره‌یی ته‌نها بو خوا و بو پیغه‌مبهری خوا و باوه‌ردارانه ﴿وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام دوورپرووان نازانن ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا تَأْتِيكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ مال و مندالانتان بی‌ناگاتان نه‌که‌ن له‌یادی خوا ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هه‌ر که‌سینک و ابکات ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ئا ئه‌وانه‌ خو‌یان خه‌سار و مه‌ندن ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ به‌خشن له‌وه‌ی رزق و روزیمان داوون ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾ پیش ئه‌وه‌ی مردن یه‌خه‌به‌یه‌کینکتان بگری ﴿يَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي﴾ ئه‌وسا بلیت: خوا‌یه‌خوزگه‌ مردنی منت دوابخستایه ﴿إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ بو‌ماوه‌یه‌کی نزیك ﴿فَأَصَّدَقَ﴾ جا مال‌م بیه‌خشیا‌یه ﴿وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه‌له‌چاکه‌کاران بووما‌یه ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا﴾ هه‌رگیز خوا‌هیچ که‌سینک دواناخات (له‌مردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ کاتیک که‌وه‌ختی (مردنی) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خوا‌

شاره‌زایه به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ﴾ ته‌سبیحاتی خواده‌کات ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ ده‌سه‌لاتی ته‌واو بو‌نه‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه‌هرچی ستایش هه‌یه‌هه‌مووی بو‌نه‌وه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌نه‌وه‌به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لاته ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ خواهه‌و زاته‌یه‌که ئی‌وه‌ی دروست کردوهه ﴿فَمِنْكُمْ كَافِرٌ﴾ نه‌مجا هه‌ندی‌کتان بی‌باوه‌رو ﴿وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾ هه‌ندی‌کی تریشتان باوه‌ردارن ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه‌به‌هر شتیک‌که نه‌نجامی ده‌ده‌ن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خواهه‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوهه به‌حق و راستی ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ﴾ له‌جوانترین شیوه‌شدا وینه‌ی کیشاون ﴿وَالْيَهُ الْمَصِيرُ﴾ وه‌سه‌ر نه‌نجامیش هه‌ر بو‌لای نه‌وه (گه‌رانه‌وه) ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی دایه‌خوا ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ وه‌شاره‌زایه‌به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه، وه‌به‌وه‌یشی ئاشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه‌خوا زانیه‌به‌وه‌ی له‌ناو دل و ده‌رون‌دایه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِينَ﴾ ئایا پی‌تان نه‌گه‌یشتوهه‌هه‌والی نه‌وانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که‌بی‌باوه‌ر بوون له‌مه‌و پیش ﴿فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ﴾ بو‌یه‌چه‌شتیان تو‌له‌ی کاری خو‌یان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بو‌نه‌وان هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌و (سزایه) بی‌گومان به‌هوی نه‌وه‌وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که‌پی‌تغه‌مبه‌ره‌کانیان بو‌هات به‌به‌لگه‌ی ئاشکراوه ﴿فَقَالُوا أَأَبْشَرُ يَهْدُونَنَا﴾ که‌چی ده‌یان ووت چو‌ن نه‌بی‌ئاده‌می یه‌ک له‌خو‌مان ری‌نموونیمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا﴾ نه‌مجا بی‌بروا بوون و پروویان وه‌رگی‌را ﴿وَأَسْتَفْتَى اللَّهَ﴾ وه‌خو‌اش بی‌نیازی نو‌اند (له‌باوه‌ره‌یتانینان) ﴿وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ﴾ وه‌خوا ده‌وله‌مه‌نده‌و شایسته‌ی ستایشه ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی‌باوه‌ران وایان ده‌زانی ﴿أَنْ لَنْ يَبْعَثُوا﴾ که‌(له‌پو‌زی دوایسی دا) زیندوو ناکرینه‌وه ﴿قُلْ بَلَىٰ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) پی‌یان بلی: به‌لی ﴿وَرَبِّي لَشَهِيدٌ﴾ سو‌یند به‌په‌روه‌ر دگارم بی‌گومان زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿لَنْ نُنَبِّئَهُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ﴾ دل‌نیابن پاشان هه‌والتان پی‌ده‌دریت به‌وه‌ی که‌کردووتانه ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه‌نه‌مه‌بو‌خوا (زور) ئاسانه ﴿فَقَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌واته‌باوه‌ر به‌یتن به‌خو‌او پی‌تغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ﴿وَالنُّورَ الَّذِي أُنزِلْنَا بِهِ﴾ پروناکی یه‌ی دامان به‌زاندوهه (که‌قورئانه) ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا ئا‌گاداره‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾ (پادا‌شتان ده‌داته‌وه) له‌پو‌زی‌کدا که‌کو‌تان ده‌کاته‌وه‌بو‌پو‌زی کو‌کردنه‌وه ﴿ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾ نه‌وپو‌زه‌پو‌زی زیانباری یه‌﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ وه‌هرکه‌سیتک بر‌وا به‌یتیت به‌خوا ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاک بکات ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوا چاوپو‌شی ده‌کات له‌گونا‌هه‌کانی وده‌یانسرپه‌ته‌وه ﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌جو‌گه‌ئوای زور به‌ژیریاندا ده‌روات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیی‌دا ده‌می‌ننه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی وه‌تا هه‌تایی ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌وه‌یه‌بردنه‌وه‌و سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانە‌ی كه بێ باوەر بوون و نیشانە و بەلگە‌كانی ئیমে‌یان بە درۆزانی
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانە‌هاوە‌لی ئاگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تێدا دە‌مێننە‌وه‌ به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَبِئْسَ
 الْمَصِيرُ﴾ وه‌ سه‌ر ئە‌نجامی‌کی زۆر خرابه‌ ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ هه‌چ نا‌ره‌حه‌تی به‌ك تووشی
 (خه‌لك) نابیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌فه‌رمانی خوا نه‌بیت ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ هه‌ر كه‌سی‌ك با‌وه‌ر
 به‌ئیتت به‌خوا ﴿يَهْدِ قَلْبَهُ﴾ خوا‌ری نموونی دلی ده‌كات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه‌ خوا به‌هه‌موو
 شت ئاگاداره‌ ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گو‌ی‌رایه‌لی خوا و گو‌ی‌رایه‌لی پێغه‌مبه‌ر بکه‌ن ﴿فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ ئە‌وسا ئە‌گه‌ر پشتان تی کرد ﴿فَأَنَّمَا عَلَيَّ رَسُولَاتُ﴾ جا ئە‌وه‌ی له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری ئیمه‌یه‌
 ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ته‌نها گه‌یانندی روون و ئاشکرای (ناینه‌که‌یه‌تی) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 زاتیکه‌ که‌ جگه‌ له‌و هه‌چ په‌رستراوینکی راست نی‌یه‌ ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ده‌ی
 با‌وه‌ر داران ته‌نها پشت به‌خوا بیه‌ستن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئە‌هی ئە‌وانه‌ی برواتان هه‌یناوه‌
 ﴿إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ﴾ به‌راستی هه‌ندی‌ك له‌ژنان و منداله‌كانتان دوژمنی
 ئیوه‌ن (به‌وه‌ی ده‌یانه‌ویت رینگ‌یتان بکه‌ن له‌رینگه‌ی خودا و په‌شیمانتان بکه‌نه‌وه‌ له‌ئاینه‌که‌تان)
 ﴿فَاخْذَرُوهُمْ﴾ جا خۆتانیان لی‌ی پارێزن (وئاگاداریان بن، به‌گو‌ییان نه‌که‌ن) ﴿وَإِنْ تَعَفُّوا﴾ وه‌ ئە‌گه‌ر
 (لیان) بیورن ﴿وَتَصَفَّحُوا﴾ وه‌ از به‌ئین (لیان) ﴿وَتَعَفُّوا﴾ وه‌ (لیان) خۆش بین ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ ئە‌وه‌ه‌ بینگومان خواش لی‌ی خۆش بووی میه‌ره‌بانه‌ ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 بینگومان سه‌روه‌ت و سامان و مال و مندالتان هۆی تاقی کردنه‌وه‌تانن ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾
 له‌کاتینکدا خوا پاداشتی زۆر گه‌وره‌ی له‌لایه‌ ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ که‌وا بوو له‌خوا بترسن
 و به‌ندایه‌تی ئە‌وه‌ بکه‌ن ئە‌وه‌نده‌ی که‌ ده‌توانن ﴿وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وه‌ گو‌ی‌رایه‌ل و ملکه‌چی بن ﴿وَأَنْفِقُوا
 خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ﴾ وه‌ مال ببه‌خشن که‌ بو‌خۆتان چاکتره‌ ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾ وه‌ ئە‌وه‌ی پارێزراو بێ
 له‌چرووکی نه‌فسی خۆی ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هه‌ر ئە‌وانن سه‌رکه‌وتوو رزگار ﴿إِنْ تُقْرِضُوا
 اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ئە‌گه‌ر قه‌رز بده‌ن به‌خوا به‌قه‌رزیکسی چاک (واته‌ ببه‌خشن له‌پیناو خوا) ﴿يُضَاعَفْهُ
 لَكُمْ﴾ چه‌ند به‌رانبه‌ری ده‌کاته‌وه‌ بو‌تان ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه‌ لیتان خۆش ده‌بی ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
 وه‌ خوا سوپاسگوزاری له‌سه‌رخۆ و به‌ئارامه‌ ﴿عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ (ئه‌و زاته‌ په‌روه‌ردگاری‌کی)
 زانا وئاگاداره‌ به‌ شته‌ په‌نه‌ان و ئاشکراکان ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالاده‌ستی کاربه‌جی‌یه‌ ﴿١٨﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میہرہ بان

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ ئە‌ی پئغە مبه‌ر ﷺ (تو و ئوممە تە کەت) ﴿إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ ھەر کاتیک ویستان ژنە کانتان تە لاق بدەن ﴿فَطَلْفُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ با تە لاقیان بدەن لە کاتی عیدە یاندا (ئە و کاتە ی لە حەیز پاک بوونە تە وە و لە گە لیان دروست نە بوون) ﴿وَأَخْضُوا الْعِدَّةَ﴾ وە عیدە ی (ژنە کانتان) بە ووردی بژمیرن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ﴾ وە لە خوا بترسن کە پەر وەر دگارتانە ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ﴾ ئە و ژنانە دەر مە کەن ﴿مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ لە ماله کانی خویمان (تاعیدە یان تە و او دە بی) ﴿وَلَا يَخْرُجْنَ﴾ ئافرە تانیس با دەر نە چن (لە ماله کانیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ﴾ مە گەر کاریکی خرابی ئاشکرا بکەن ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وە ئە وانە سنوورە کانی خودان ﴿وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ ھەر کە سینک لە سنوورە کانی خوا دەر بیجیت ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ئە وە بیگومان ستە می لە خوی کرد و وە ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ﴾ تو چووزانی لە وانە یە خوا پیشی بە یتیت ﴿بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ دوا ی ئە وە کار و بار و دۆ خیکی تر (و ژن و بیاو وە کە بکە و نە وە یە کتر و ئاشتیان بیته وە) ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلَ﴾ ئە مجا کە گە یشتنە کاتی خویمان (باش تە لاقیک یان دوو تە لاق) ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ ئە و سا یان بیانە یلنە وە بە باشی (بیانە نە وە بو لای خو تان بە شیوہ یە کی چاک) ﴿أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ یان لیان جیا بینە وە بە باشی ﴿وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ وە دوو شاھیدی داد پەر وەر بگرن لە خو تان ﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾ کە لە بەر خوا ئە و شاھیدیە بدەن ﴿ذَلِكَ﴾ ئە وانە ی (باسکران پە ندیکن) ﴿يُعَظُّ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ﴾ کە ناموز گاری ئە وانە ی بی دە کری کە با وە پریان ھە بی ﴿بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ بە خوا و پرۆزی دوا بی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وە ھەر کە سی خواناس بی ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خوا دەر ووی لی دە کاتە وە ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ وە رزق و پرۆزی دە دات لە لایە کە وە کە بە خە یالیدا نە ھاتو وە و بیری لی نە کرد و تە وە ﴿وَمَنْ يَتَّكِلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وە ھە کە سی پشت بە خوا بیستی ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ ئە وە خوای بە سە ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ﴾ بە راستی خوا کار و فرمانی خوی بە ئە نجام دە گە یە نی ﴿فَدَجَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ بینگومان خوا بو ھە موو شتیک ئە ندازە یە کی دیاری کراوی دانا وە ﴿وَاللَّيْئِي يَبْسِنَ مِنَ الْمَحِيضِ﴾ ئە وانە ی کە بی ھیوا دە بن لە کە و تنە حە یزە وە ﴿مِنْ نِّسَائِكُمْ﴾ لە ژنانتان ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾ ئە گەر (دە ربارە ی زانیی عید دە یان) دوو دل بوون ئە و ا عیدە یان سی مانگە ﴿وَاللَّيْئِي لَمْ يَحْضَنْ﴾ وە (ھەر و ا) ئە وانە ش کە (لە بەر مندالی) ھیشتا حە یزیان پیندا نە ھاتو وە (عید دە یان ھەر سی مانگە) ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْمَالُ﴾ وە ژنانی سک پەر (دوو گیان) ﴿أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ عید دە یان ئە و کاتە یە کە سکە کە یان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ ھەر کە سینک لە خوا بترسیت ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ خوا کاری بو ئاسان دە کات ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ ئە وە ی (کە باسکرا) فرمانی خوا یە ﴿أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ﴾ کە بوی نارد و نە تە خوارە وە ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وە ھەر کە سینک خواناس و لە خواترس بیت ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ گونا ھە کانی بو دائە پو شتی و ئە یان سرتە وە ﴿وَيُعَظِّمَ لَهُ أَجْرًا﴾ پاداشتی گەر و رە ی دە داتە وە ﴿

﴿أَسْكُوهُنَّ﴾ (ژنانی ته لاق دراو) دابنیتن و نیشته جییان بکهن ﴿مِنْ حَيْثُ سَكَّمْتُمْ﴾ لهو شوینه‌ی که (خوتان) داده‌نیشن و نیشته جی دهن ﴿مِنْ وَجْهِكُمْ﴾ به پی‌ی توانای خوتان ﴿وَلَا تُصَارُوهُنَّ﴾ وه زیانیان پی‌ی مه‌گه‌ینن ﴿لِيُصَبِّقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ تا ته‌نگیان پی‌ی هه‌لچنن ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَىٰ حَمَلٍ﴾ وه نه‌گه‌ر دوو‌گیان بوون ﴿فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ نه‌وه خه‌رجیان بکیشن ﴿حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ تا سکه‌که‌یان دانه‌نیشن ﴿فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر شییریان دا به منداله‌که‌تان ﴿فَقَاتُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ نه‌وا ئیوه‌ش کری‌ی یان بده‌نی ﴿وَأْتِمُرُوا بِبَنَاتِكُمْ مِمَّا رَفَعْنَ﴾ وه له‌ناو خوتان‌دا راویژ بکهن به‌چاکی (ده‌رباره‌ی منداله‌که) ﴿وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمُوهَا﴾ وه نه‌گه‌ر ته‌نگیتان کرد (نه‌سازان له‌کری‌که‌دا) ﴿فَمَسْرُوعَةٌ لَهَا الْآخِرَىٰ﴾ نه‌وه با نافره‌تیکی تر شییری بداتی ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ﴾ باده‌وله‌مهند به‌پی‌ی ده‌وله‌مندی نه‌فه‌قه بدات ﴿وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ﴾ وه هه‌ر که‌سیک که‌م دست وه‌زار بوو ﴿فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ با به‌پی‌ی نه‌وه‌ی که‌خوا داویه‌تیه نه‌فه‌قه بدات ﴿لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا﴾ خوا داوا له‌که‌س ناکات ﴿إِلَّا مَاءً آتَاهَا﴾ مه‌گه‌ر به‌پی‌ی نه‌وه نه‌بیت که‌پی‌ی داوه (له‌توانا) ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ بیگومان خوا‌ی ته‌نگانه‌ناسانی دینیت ﴿وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ﴾ زور له‌گوندنشین و شارنشینه‌کان سه‌ره‌پی‌چی یان کرد ﴿عَنْ أَمْرٍ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾ له‌فرمانی په‌روه‌ر دگار و پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی ﴿فَاسْتَبْهَأَ﴾ ئیمه‌ش پر‌سینه‌وه‌مان له‌گه‌ل کردن ﴿حَسَابًا شَدِيدًا﴾ به‌پر‌سینه‌وه‌به‌کی سه‌خت ﴿وَعَدَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا﴾ وه‌سزمان دان به‌سزایه‌کی دژوار ﴿فَدَاقَّتْ وَبَالَ أَمْرِهَا﴾ ئیتر ناکامی کرده‌وه‌ی خویانیان چه‌شت ﴿وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا﴾ وه‌سه‌ره‌نه‌جامی کاریان بوو به‌زیانباری و خه‌سار و مه‌ندی ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا‌ناماده‌ی کردووه‌بو‌یان سزایه‌کی سه‌خت ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که‌واته له‌خوا بترسن ﴿يَأْتُوا آلَ الْبَيْتِ﴾ نه‌ی نه‌وه‌که‌سانه‌ی خاوه‌ن ژیری و بیرو و هوشن ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه ﴿فَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ بیگومان خوا قورئانی بو‌دابه‌زاندون ﴿رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ﴾ (هه‌روه‌ک بو‌ی ناردون) پی‌غه‌مبه‌ریک که‌ده‌خوینیته‌وه‌بو‌تان ﴿ءَايَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ﴾ ئایه‌ته‌کانی خوا که‌روون که‌روه‌ن ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا ده‌ر به‌ئیت نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیناوه ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکستانی (بی‌دینی) بو‌رووناک‌ی (دینداری) ﴿وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ﴾ وه‌هه‌ر که‌سیک باوه‌ر به‌ئیت به‌خوا‌ی گه‌وره ﴿ويعمل صالحًا﴾ وه‌کار و کرده‌وه‌ی چاک نه‌نجام بدات ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وه‌خوا‌ی گه‌وره‌ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿عَجْرٍ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌به‌ژیر دره‌خته‌کانیدا جو‌گه‌ناوی زور‌ده‌روا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیا‌ده‌مینه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی ﴿فَقَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ بیگومان خوا (له‌وی) رو‌ژی چاکی بو‌ناماده‌کردووه ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ خوا‌زاتیکه ﴿خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ که‌حه‌وت ناسمانی دروست کردووه ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ﴾ وه‌به‌وینه‌ی نه‌وان زه‌ویشی دروست کردووه ﴿يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ﴾ فرمانی خوا له‌نیواناندا داده‌به‌زیت ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ تا چاک بزانشن که‌خوا ﴿عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌سه‌ره‌موو شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بیگومان خوا ﴿قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (به‌زانست و زانیاری) ده‌وری هه‌موو شتیک‌ی داوه (واته : ناگاداری هه‌موو بو‌ونه‌وره) ﴿۵۹﴾

سوره‌تی ﴿التَّحْرِيمِ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

پینغه‌مبه‌ری خودا ﴿۱﴾ له‌گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیزانی کویویه‌وه و حه‌فصه‌ی دایکی باوهردارانیش به‌مه‌ی زانی، پینغه‌مبه‌ریش ﴿۲﴾ به‌حفصه‌ی فرموو: ئه‌وه ماریه‌م له‌خوم حه‌رام کرد به‌و مهرجه‌ی ئه‌م نه‌نیه‌ی لای که‌س نه‌در کینیت، حه‌فصه‌ش روشت لای عائیشه‌ نه‌نیه‌ی که‌ی درکاندا، به‌م هوییه‌وه ئه‌م سوره‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه ﴿۳﴾ ئه‌ی پینغه‌مبه‌ر ﴿۴﴾ لَمْ تَحْرِمُوا مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ ﴿۵﴾ بوچی شتیک له‌خوت حه‌رام ده‌که‌یت که‌ خوا بو‌ی حه‌لال کردیست (مه‌به‌ست پی‌ی خاتوو ماریه‌ بوو) ﴿۶﴾ تَبَتَّغِي مَرْضَاتَ أَرْوَجِكَ ﴿۷﴾ تو‌ره‌زامه‌ندی ژنه‌کانت ده‌وی ﴿۸﴾ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹﴾ له‌کاتیکدا خوا لینه‌خوشبووی میهره‌بانه ﴿۱۰﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ ﴿۱۱﴾ بی‌گومان خوا دایناوه‌ بو‌تان ﴿۱۲﴾ حِمْلَةَ آيْمِنِكُمْ ﴿۱۳﴾ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی سوینده‌کانتان ﴿۱۴﴾ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ﴿۱۵﴾ خوا کارساز و دوستی ئیویه ﴿۱۶﴾ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۱۷﴾ وه‌ ئه‌و زانای کاردروسته ﴿۱۸﴾ وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ ﴿۱۹﴾ کاتیک که‌ پینغه‌مبه‌ر ﴿۲۰﴾ به‌نه‌نی ﴿۲۱﴾ إِلَى بَعْضِ أَرْوَجِهِ حَدِيثًا ﴿۲۲﴾ لای هه‌ندی له‌ژنه‌کانی قسه‌یه‌کی درکاند ﴿۲۳﴾ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ ﴿۲۴﴾ ئه‌مجا که‌ئو (ژنه) قسه‌کی کرد (بو‌هه‌ویکه‌ی) ﴿۲۵﴾ وَأَظْهَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ ﴿۲۶﴾ خواش پینغه‌مبه‌ری ﴿۲۷﴾ نَاغِدَارٌ كَرْدٌ ﴿۲۸﴾ عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ ﴿۲۹﴾ (پینغه‌مبه‌ر ﴿۳۰﴾) هه‌ندیک (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و پی‌ی ده‌نگ بو‌وله ﴿۳۱﴾ بَعْضًا ﴿۳۲﴾ هه‌ندیکی تری ﴿۳۳﴾ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهَا بِهِ ﴿۳۴﴾ قَالَتْ ﴿۳۵﴾ ئه‌مجا که‌ پی‌ی ووت (ژنه‌کی) ووتی: ﴿۳۶﴾ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا ﴿۳۷﴾ کی‌ی ئه‌مه‌ی پی‌ی گه‌بانندی ﴿۳۸﴾ قَالَ تَبَيَّنَ الْعَلِيمُ ﴿۳۹﴾ الْحَقِيرُ ﴿۴۰﴾ فرموی خوی زانای ناگادار پی‌ی گه‌باندم ﴿۴۱﴾ إِنْ تَوْبًا إِلَى اللَّهِ ﴿۴۲﴾ (ئه‌ی حه‌فصه‌ و عائیشه) ئه‌گه‌ر هه‌ردووکتان ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌رینه‌وه‌ بو‌لای خودا (جی‌ی خویه‌تی) ﴿۴۳﴾ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ﴿۴۴﴾ چونکه‌ به‌راستی دلشان لایدا (له‌حق و راستی) ﴿۴۵﴾ وَإِنْ تَطَهَّرَ عَلَيْهِ ﴿۴۶﴾ وه‌ ئه‌گه‌ر پشتی به‌کتر بگرن له‌دژی پینغه‌مبه‌ر ﴿۴۷﴾ (سه‌رکه‌وتوو نابن) ﴿۴۸﴾ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاكُمْ ﴿۴۹﴾ چونکه‌ بی‌گومان پشگیری ئه‌وه‌ خواو ﴿۵۰﴾ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۱﴾ جویره‌ئیل و ئیمانداره‌ چاکه‌کانیش ﴿۵۲﴾ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿۵۳﴾ دوی ئه‌وان فریشته‌کانیش پشتیوانی ئه‌ون ﴿۵۴﴾ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ ﴿۵۵﴾ دلنیا بن ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ته‌لاق بدات په‌روه‌دگاری ﴿۵۶﴾ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَجًا خَيْرًا مِنْكُنْ ﴿۵۷﴾ له‌بری ئیوه‌ ژنانیکی باشتر له‌ئیوه‌ی ده‌داتی ﴿۵۸﴾ مُسَلِّمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ ﴿۵۹﴾ موسلمانانی، پروادارانی ﴿۶۰﴾ فَلَيَسَّاتِ تَبَيَّنَتْ ﴿۶۱﴾ نزاکارانی، ته‌وبه‌کارانی ﴿۶۲﴾ عِيْدَاتٍ سَلِيحَاتٍ ﴿۶۳﴾ خواپه‌رستانی، پروزووگران ﴿۶۴﴾ تَبَيَّنَتْ وَأَبْكَرًا ﴿۶۵﴾ له‌بیوه‌ژنان و کیزان ﴿۶۶﴾ ﴿۶۷﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴿۶۸﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌باوهرتان هیناوه ﴿۶۹﴾ قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا ﴿۷۰﴾ خوتان و که‌س و کارتان پاریزن له‌ناگریک ﴿۷۱﴾ وَفُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ﴿۷۲﴾ که‌ سووته‌مه‌نی به‌که‌ی ئاده‌می و به‌رده ﴿۷۳﴾ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ ﴿۷۴﴾ سه‌ره‌رشتی ئه‌و (ناگری دوزه‌خه‌ن) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زبر و توندو تیزی وان ﴿۷۵﴾ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ ﴿۷۶﴾ که‌ نافه‌رمانی خواناکه‌ن له‌وه‌ی که‌فه‌رمانیان پی‌ی ئه‌دات ﴿۷۷﴾ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿۷۸﴾ وه‌ج فه‌رمانیکیان پی‌ی بدری ده‌یکه‌ن ﴿۷۹﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا ﴿۸۰﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ بی‌باوهر بوون ﴿۸۱﴾ لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ﴿۸۲﴾ ئه‌مرو (که‌روژی دواپه‌) عوزر و بیانوو مه‌هیننه‌وه ﴿۸۳﴾ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸۴﴾ چونکه‌ بی‌گومان پاداشت ده‌درینه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿۸۵﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى كە باوەرێتان هێناوه ﴿تُؤْتُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بگەرێننه‌وه بۆ لای خۆى گه‌وره ﴿تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ به‌گه‌رانه‌وه‌یه‌كی ئینجگاریی (وراست و دروست، كه‌ جارێكى تر نه‌گه‌رێننه‌وه سه‌ر ئەو گونا‌هه‌) ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ تا په‌روه‌ردگارتان له‌ گونا‌هه‌كانتان خۆش بێ ﴿وَيَدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ بتان خاته‌ ناو باخاتیكه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ كه‌ ده‌روا به‌ژیریاندا جوگه‌ ئاوی زۆر ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ له‌روژینكدا كه‌ خۆى گه‌وره، پینغه‌مبه‌ر ﷺ و كه‌سانى كه‌ باوه‌ریان هێناوه له‌گه‌لیدا سه‌رشۆریان ناكات ﴿تُورَهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾ پرووناكى (ئیمان)یان ده‌روات له‌پیشیان‌وه‌و ﴿وَيَأْتِمَنِيهِمْ﴾ له‌لای راستیان‌وه‌و ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْنَا نُورَنَا﴾ ده‌لین ئەى په‌روه‌ردگارمان پرووناكى یه‌كه‌مان بۆ زیادو ته‌واوبكه‌ ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ وه‌لیمان خۆش بیه ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی هه‌ر تۆیت به‌سه‌ر هه‌موو شتیكدا ده‌سه‌لانداری ﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ﴾ ئەى پینغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بجه‌نگه‌ له‌گه‌ل بى‌باوه‌ران و دوو پرواندا ﴿وَأَغْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌توند و تیزبه‌ له‌گه‌لیاندا ﴿وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه‌جیان دۆزه‌خه‌ ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾ كه‌ سه‌رئه‌نجامیكى زۆر خراپه‌ ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَاتٌ لُجُجٌ وَأَمْرَاتٌ لُوطٌ﴾ خوا بۆ بى‌باوه‌ران ژنى نوح و ژنى لوطی به‌نمونه‌ هێناوه‌وه ﴿كَانَتَا تَحْتِ عَبْدَيْنِ﴾ كه‌ له‌ژیر (نیکاحی) دوو به‌نده‌دا بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ﴾ له‌به‌نده‌ چا كه‌ كانى ئیمه‌ ﴿فَخَانَتَاهُمَا﴾ نه‌مجا خیانه‌تیان له‌گه‌لكردن (مه‌به‌ست پتی بى‌باوه‌ر بوون پیمان) ﴿فَلَمَّ بَغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ كه‌چى (میره‌كانیان) نه‌یان توانی شتیك له‌سزای خویان لى‌دووربخه‌نه‌وه ﴿وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ﴾ وه‌پیمان ووترا كه‌ به‌رۆنه‌ ناو ناگره‌وه ﴿مَعَ الدَّاخِلِينَ﴾ له‌گه‌ل ئەوانه‌ى كه‌ ده‌رۆنه‌ ناویه‌وه ﴿وَصَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ (هه‌روا) خوانمونه‌یه‌كى تری هێناوه‌وه ﴿لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بۆ ئەوانه‌ى كه‌ به‌روایان هێناوه ﴿أَمْرَاتٌ فِرْعَوْنَ﴾ (به‌) ژنى فیرعه‌ون ﴿إِذْ قَالَتْ﴾ كاتیک كه‌ ووتى ﴿رَبِّ ابْنِ لِي﴾ په‌روه‌ردگارم بۆم دروست بكه‌ ﴿عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ﴾ لای خۆت مالیک له‌به‌ه‌شتدا ﴿وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ﴾ وه‌ رزگارم بكه‌ له‌ فیرعه‌ون و كرده‌وه‌ كانى ﴿وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ رزگارم بكه‌ له‌ گه‌لى سه‌ته‌مكاران ﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ﴾ وه‌ (به‌) مه‌ریه‌مى كچی عیمران (نمونه‌ ده‌هینتیه‌وه‌) ﴿الَّتِي أَحْصَدَتْ فَرجَهَا﴾ ئەوه‌ى كه‌ داوینى خۆى پاك راگرت ﴿فَفَخَّنَا فِيهِ﴾ ئەوسا ئیمه‌ فوومان پیاكرد ﴿مِنْ رُوحِنَا﴾ له‌روحیك كه‌ خۆمان دروستمان كردووه ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا﴾ وه‌ باوه‌رى هینا بوو به‌ ووته‌كانى په‌روه‌ردگارى خۆى و كتیبه‌ كانى ﴿وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِنِينَ﴾ وه‌ له‌ریزى گوێرایه‌ل و فه‌رمانبه‌رداراندا بوو ﴿۱۱﴾

سوره‌تی ﴿الملک﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمَلِكُ﴾ گه‌وره‌و پیروزه‌ئه‌و زاته‌ی که‌هرچی ده‌سه‌لات و پاشایی هه‌یه به‌ده‌ست‌ئه‌وه
 ﴿وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌ئه‌و ده‌سه‌لات‌داره به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ نه‌و
 زاته‌ی که‌مردن و ژبانی داهیناوه و دروست‌کردوه ﴿لَبِئْسَ لَكَ تَأْقِيتَانِ بَكَاتِه‌وه﴾ ﴿أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾
 که‌کرده‌وه‌ی کامتان چاکتره ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌هرئه‌وه بالآ ده‌ست و لی خوشبوو ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا﴾ نه‌و زاته‌ی که‌حه‌وت ناسمانی دروست کردوه یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک ﴿مَا تَرَىٰ﴾
 تو نابینیت (ئه‌ی ته‌ماشا‌که‌ر) ﴿فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ﴾ له‌دروست کراوه‌کانی خوای میهره‌باندا ﴿مِن تَفَوُّتٍ﴾ هه‌یچ
 نارینکی یه‌ک ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ چاو بگیره و ورد به‌روه (بزانه) ﴿هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ﴾ ئایا هه‌یچ ناته‌واو یه‌ک
 ده‌بینیت ﴿ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ دووباره چاو بگیره ﴿كَرِيحٍ﴾ یه‌ک له‌دوای یه‌ک ﴿يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا﴾
 چاووت به‌پرسوایی و نائومیدی ده‌گه‌رپته‌وه بو لای خوت ﴿وَهُوَ حَسِيبٌ﴾ وه‌ئه‌و (چاووت) ماندوه
 و تاقه‌تی چووه ﴿وَلَقَدْ رَئَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا مُصْطَبِحًا﴾ سویندبیت بیگومان ناسمانی دونیامان رازاندوه‌ته‌وه
 به‌چرای زور (ی‌ئه‌ستیره) ﴿وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ﴾ وه‌گیراومانن به‌ره‌جمی شه‌یتانه‌کان ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ﴾ وه‌ناماده‌مان کردوه بو‌ئه‌وان (له‌قیامه‌تدا) سزای ناگری هه‌لگیرساو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ﴾ وه‌بو‌ئه‌وانه‌ی که‌بی‌پروان به‌په‌روه‌گاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾ سزای دوزه‌خ
 ناماده‌یه، که‌مه‌نزل‌گایه‌کی زور خراپه ﴿إِذَا الْفُؤَادُ فِيهَا﴾ کاتیک که‌فری درانه‌ناوی یه‌وه
 ﴿سَمِعُوا هَاشِهِيقًا﴾ له‌و دوزه‌خ‌ه‌وه لووره‌و نرکه‌یه‌ک ده‌بیستن ﴿وَهِيَ تَفُورُ﴾ وه‌ئه‌و ته‌کولی و جوش
 ده‌خوات ﴿تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ نزیکه (دوزه‌خ) له‌رقانسا پاره‌پاره‌بسی ﴿كَلِمَاتٍ لِّقِي فِيهَا فَجْحٌ﴾ ههر
 کاتی ده‌سته‌یه‌ک فری بدرینه‌ناویه‌وه ﴿سَأَلْتَهُمْ خَزَنَتُهُمْ﴾ دهر‌گاوانه‌کانی دوزه‌خ پرسیاربان لی ده‌که‌ن
 ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ﴾ ئایا پیغه‌مبه‌رینکی ترسینه‌رتان بو‌نه‌هاتووه (له‌دونیادا) ﴿قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ﴾ ده‌لین
 به‌لی بومان‌هاتووه ﴿فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا﴾ به‌لام به‌درومان ده‌زانی، و ده‌مان ووت (پنی) ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾
 خوا هه‌یچی نه‌ناردوته‌خواره‌وه ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ئیوه به‌س له‌گومراییه‌کی گه‌وره‌دان ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ﴾ وه‌ده‌لین ته‌گه‌ر قسه‌ی (پیغه‌مبه‌ران) مان بیستایه ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یان تی‌بگه‌شتینایه
 ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ نه‌مرو له‌هاوه‌لانی دوزه‌خ نه‌ده‌بووین ﴿فَأَعْرَضُوا بِأَنبِئِهِمْ﴾ نه‌وسا ئیتر به‌ناچاری
 دان به‌گونه‌ه‌کانی‌اندا ده‌نین ﴿فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ که‌واوو دووری له‌میهره‌بانی خوا بو‌هاوه‌لانی
 دوزه‌خ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ بیگومان‌ئه‌وانه‌ی له‌په‌نه‌نایداله‌خوای خوایان ده‌ترسن
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لی خوش‌بوون و پاداشتی گه‌وره‌یان بو‌هه‌یه ﴿﴾

﴿وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ﴾ نپوه قسه به پنهانی بکن یان به ناشکرا (بؤ خوا یه کسانه چونکه) ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ نهو (خوای گه‌وره) ناگاداره به خودی (نهینی) دلان ﴿۱۳﴾ ﴿الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ خَلْقَ﴾ نایا نهو خوایه‌ی که مهردوومی دروست کردووه ناگای له نهینیان نیسه ﴿وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ له کاتیکدا که نهو ووردبین وناگاداره ﴿۱۴﴾ ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا﴾ خوا نهو زاته‌یه که زهوی بؤ رام کردوون ﴿فَأَمْسُوا فِي مَنَاجِبِهَا﴾ دهی بگه‌رین به همموو گوشه‌و که نارنکیدا ﴿وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾ وه له رۆزی خوا بخون ﴿وَالْيَهُ النُّشُورُ﴾ وه هر بؤ لای نهووه گه‌رانه‌وه ﴿۱۵﴾ ﴿أَمْ أَمْنَمَّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ نایا دلنیان لهو خوایه‌ی که له ناسمانه ﴿أَنْ يَخْشِفَ بِكُمْ الْأَرْضُ﴾ که بتانباته خواره‌وه به ناخی زهویی دا ﴿فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ له کاتیکدا که زهوی (وه‌ک ده‌ریا) گیژ بخوات و (بیته له‌رزین)؟ ﴿۱۶﴾ ﴿أَمْ أَمْنَمَّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ نایا دلنیان لهو خوایه‌ی که له ناسمانه ﴿أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا﴾ که بای توندتان بنیرته سهر به وورده زیخه‌وه ﴿فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ﴾ نهو ده‌مه تی ده‌گن که هه‌ره‌شه‌ی نیمه‌چونه؟ ﴿۱۷﴾ ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نهو (گه‌لانه‌ی) که له‌پیش نه‌ماندا بوون (پتغه‌مبه‌رانی نیمه‌یان) به دروزن دانا ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٍ﴾ جا چون بوو به‌گژدا چونه‌وه‌ی نیمه (له‌وان) ﴿۱۸﴾ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ﴾ نایا سه‌یری بالنده‌کان ناکه‌ن به‌ژوور سه‌ریانه‌وه ﴿صَفَّتْ وَنَقِصْنَ﴾ به‌بال کراوه‌یی و هیتانه‌وه‌یه‌ک ﴿مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ﴾ رای نه‌گرتوون (به‌و ناسمانه‌وه) خوا نه‌بی ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَصِيرٌ﴾ که نهو به همموو شتیک بینایه ﴿۱۹﴾ ﴿أَمْ نَمْنَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ﴾ نایا نه‌وه کی‌یه نهو که‌سه‌ی که له‌شکری نپوه‌یه ﴿بَصُرْكُمِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ یارمه‌تیبان ده‌دات له‌جیاتی خوای میهره‌بان؟! ﴿إِنَّ الْكٰفِرُونَ إِلَّا فِي عُرُورٍ﴾ بی پروایان هر له‌فریو خواردانان ﴿۲۰﴾ ﴿أَمْ نَمْنَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَزُوقُكُمْ﴾ نایا نه‌وه کی‌یه نهو که‌سه‌ی که رۆزیتان ده‌دات ﴿إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا رۆزی خویتان لی بگریته‌وه؟ ﴿بَلْ لَجُوا فِي عُتُورٍ﴾ به‌لکو (به‌ناره‌زوو) دریزه‌یان دا به‌سهر که‌شی و دوور که‌وته‌وه (له‌ری‌ی راست) ﴿۲۱﴾ ﴿أَمْ نَمْنَمَّنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى﴾ نایا نهو که‌سه‌ی پروا و به‌ده‌ما بکه‌وی باشتر ری‌ی ده‌رده‌کات؟ ﴿أَمْ نَمْنَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ یان یه‌کینک که قنچ و قیت پروا به‌سهر ری‌گیاهه‌کی راست و په‌واندا؟ ﴿۲۲﴾ ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) بلی: هه‌ر خوایه که درووستی کردوون و به‌دیته‌ناون ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وه‌گویی و چاوو دلی پی‌داوون ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ زور به‌ده‌گمن سوپاسی (نم به‌هرانه) ده‌که‌ن ﴿۲۳﴾ ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ بلی: هه‌ر خوایه که نپوه‌ی بلا و کرده‌ته‌وه له‌زه‌ویدا ﴿وَالْيَهُ تَحْشُرُونَ﴾ وه‌هه‌ر لای خواش کؤده‌کرینه‌وه (له‌رۆزی دواییدا) ﴿۲۴﴾ ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ﴾ (بی‌پروا‌کان به‌گالته‌وه) ده‌لین: نم به‌لینه (به‌هاتنی رۆزی دوایسی) که‌ی ده‌بی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ﴿۲۵﴾ ﴿قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) بلی: زانینی نهو رۆزه‌هه‌ر لای خوایه ﴿وَأِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ وه‌من‌ته‌نها ترسینه‌ریکی ناشکرام ﴿۲۶﴾

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾ کاتیک بی بروایان نهو سزایه‌یان به‌دی کرد له نزیك خویانه‌وه ﴿سَيِّئَتْ وَجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تال ده‌بی پرووخساری نه‌وانه‌ی که بی بروا بوون ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾ وه (پی یان) ده‌ووتری: نه‌مه‌یه نه‌و (پروژه) ی که داواتان ده‌کرد ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پیتم بلین ﴿إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾ نه‌گر خوا من و نه‌و (موسولمانانه) ی که له گه‌لمان له ناومان بیات ﴿أَوْ رَحِمْنَا﴾ یا میهره‌بانیمان له گه‌ل بکات ﴿فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی کی په‌نای بی بروایان ده‌دات له سزای سه‌خت ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَمَّا تَتَّبِعُونَ﴾ بلی: هه‌ر نه‌وه‌ خوای به‌خشنده که بروامان پی هیتاوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا﴾ وه هه‌ر به‌و پشتمان به‌ستووه ﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ جا له‌مه‌ولا ده‌زانن که کی له گومرایی یه‌کی ناشکرا دایه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: پیتم بلین ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ نه‌گر ئاو (ی خوارده‌نه‌وه) تان رو‌بچی به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَنْ يَأْتِكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ﴾ ده‌ی کی (بیجگه له‌خوا) ئاوی زولا‌لتان بو ده‌هیتی ﴿۲۰﴾

سوره‌تی ﴿الْقَلَم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ب﴾ به (نون) ده‌خوینریته‌وه، خوا به‌ماناکه‌ی زاناره بو زیاتر زانیاری سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ سویند به‌پینوس و به‌و دیرانه‌ی ده‌ینوسن ﴿۱﴾ ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾ تو له سایه‌یی به‌خششی خواوه شیت نیت ﴿۲﴾ ﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ وه بیگومان پاداشتی نه‌برانه‌وه هه‌یه بو تو ﴿۳﴾ ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ وه به‌راستی تو له‌سه‌ر ره‌وشت و خویه‌کی ئیجگار به‌رزو گه‌وره‌یت ﴿۴﴾ ﴿فَسَتَبْصُرُ وَتُبْصِرُونَ﴾ جا به‌م زووانه‌ تو‌ش و نه‌وانیش ده‌بینن ﴿۵﴾ ﴿بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ﴾ که کامتان شیتن ﴿۶﴾ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بیگومان به‌روه‌ردگاری تو له هه‌موو که‌س زاناره به‌و که‌سه‌ی که ری ی راستی خوای وون کرد بی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وه نه‌و زاناره به‌و که‌سانه‌ی که ری ی راستیان گرتبی ﴿۷﴾ ﴿فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ﴾ گوپرایه‌لی نه‌وانه مه‌به که قسه‌کانت به‌درو ده‌زانن ﴿۸﴾ ﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ﴾ چه‌زیان ده‌کرد که تو نه‌رمی نشان به‌دیت ﴿فَيَذَرُوهُنَّ﴾ نه‌وسا نه‌وانیش نه‌رمی (به‌رانبه‌رت) ده‌نوینن ﴿۹﴾ ﴿وَلَا تُطِعِ كُلَّ حَلَّافٍ﴾ گوپرایه‌لی مه‌که بو هیچ سویند خوینکی ﴿مَهِينٍ﴾ په‌ست و ریسوا (ی دروزن) ﴿۱۰﴾ ﴿هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ﴾ پیتک گری هاتووچو که‌ر بو قسه هیتان و بردن ﴿۱۱﴾ ﴿مَنَّاعٍ لِلْخَلِيرِ﴾ زور ریگری که‌ر له چاکه ﴿مُعْتَدٍ أَيْمٍ﴾ سته‌مکاری گونا‌ه‌کار ﴿۱۲﴾ ﴿عَثَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ﴾ دل په‌قی که‌لله شه‌ق دوا‌ی نه‌وه‌ش زول ﴿۱۳﴾ ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَنَبِينٍ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌خواه‌نی دارایی و کوری زوره (هه‌موو نه‌م سیفه‌تانه وه‌ک زانایان ده‌لین مه‌به‌ست پی و هلیدی کوری موغه‌یره‌یه) ﴿۱۴﴾ ﴿إِذْ أَنْتَ عَلَىٰ عَیْنِنَا قَالُوكَ﴾ که‌ثایه‌ته‌کانی ئیمه‌ی به‌سه‌ردا بخوینریته‌وه ده‌لی: ﴿أَسْطُرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (نه‌مانه) نه‌فسانه‌ی پیشینانن ﴿۱۵﴾ ﴿سَدَسِمُهُ عَلَىٰ الْخُرُومِ﴾ به‌م زووانه‌ سه‌ری لووتی داخ ده‌که‌ین ﴿۱۶﴾

﴿إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ﴾ نیمیہ تاقیمان کردنہ وہہ ﴿كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ ہر وہك له مہ و پیش خاوه نانی ئہ و باخہ مان تاقی کردہ وہہ
 ﴿إِذَا قَسَمُوا﴾ کہ (له شہودا) سویندیان خوارد ﴿يَصْرُفُهَا مَصْحُوحِينَ﴾ کہ له دەمی بەر بہ بیاندا (بەر و بوومہ کہی) برن
 (تا ہہ ژاران نہ زانن) ﴿وَلَا يَسْتَنْوُونَ﴾ ہیچی (بۆ ہہ ژاران) لی دہرنہ کہن ﴿فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ﴾ ئہ مجا
 بہ لایہك له لایہن بہر و ہر دگار تہ وہہ سوپرایہ وہہ بہ سہر باخہ کہدا ﴿وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ له کاتیکدا کہ ئہ وان خہ و تہ وون
 ﴿فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيرِ﴾ ئہ وسا وہك باخیکی پراوی لی ہات ﴿فَتَنَادُوا مُصْحِحِينَ﴾ له شہ بہ قدا (براکان) بانگی
 بہ کتری بان کرد ﴿أَنِ انْعُدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ﴾ (ووتیان) : کہ ہہستن بچن بۆ سہر باخہ کہتان ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
 ئہ گہر ئہ تانہ وی بیرن ﴿فَانظُرُوا﴾ ئہ مجا کہ و تنہ ری ﴿وَهُمْ يَخْفَتُونَ﴾ وہ ئہ وان بہ چر بہ بہ بہ کتری بان
 ئہ ووت ﴿أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ﴾ ئہ مہر و ہیچ ہہ ژاریك نہ بہت بہ سہر تاندا له ناو باخہ کہدا ﴿وَعَدُوا عَلَيَّ حَرْفًا قَدِيرًا﴾ دە مہ و بہ بیان پوشتن لایان و ابو کہ دە توانن بی بہشیان بکہن ﴿فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا﴾ کہ
 باخہ کہ بیان دیسی (بہ سوتاوی) ووتیان ﴿إِنَّا لَنَصَابُونَ﴾ نیمیہ رینگامان وون کردوہہ (ئہ مہ باخہ کہی نیمیہ
 نی بہ) ﴿بَل لَّحَنُ مَخْرُومُونَ﴾ نہہ بہ لکو بہش بر او کراوین ﴿قَالَ أَوْسَطُهُمْ﴾ برا ناوہنجی بہ کہ بیان
 (له ژیریدا) ووتی ﴿أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ﴾ مہ گہر پیم نہ ووتن؟ ﴿وَلَا تَسْحَبُون﴾ بۆ چی یادو سوپاسی خوا نا کہن ﴿فَلَمَّا أَسْبَحْنَ﴾
 نیمیہ خو مان ﴿ظَالِمِينَ﴾ ستمہ کارین ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ ئہ مجا پرویان کردہ بہ کتری بی ﴿يَتَلَوَّمُونَ﴾
 بہ سہر زہنشت کردن ﴿قَالُوا يَا بُولَلَتَا إِنَّا كَاظِمِينَ﴾ ووتیان: وای بۆ خو مان بہ راستی له خوا یاخی بووین ﴿عَسَى رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا﴾
 بہ راستی نیمیہ ہیومان ہہر بہ ہر و ہر دگاری خو مانہ ﴿كَذَلِكَ الْعَذَابُ﴾ ناوایہ سزا (ی خوا لہ جیہاندا)
 ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرِ أَكْبَرُ﴾ وہ سزای پوژی دوایی گہلی گہورہ ترہ ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ خو زگہ بیان زانیایہ ﴿إِن لِّلْمُتَّقِينَ﴾
 بینگومان بۆ لہ خواتر سان ہہیہ ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ لای ہر و ہر دگاری بان باخاتی پیر لہ ناز
 و نیعمت ﴿فَأَفْجَعَلَ الْمُتَسَابِعِينَ كَالْمُجْرِمِينَ﴾ چون نیمیہ موسولمان و بہدکاران وہك لی دە کہین؟ ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾
 ئہ وہہ چیتانہ چون بریاریك دەدہن ﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ﴾ نہ خیر نایا کتیبکی
 (ناسمانی) تان ہہیہ ئہ مہی تیدا دە خویننہ وہہ ﴿إِن لَّكُمْ فِيہِ لَمَّا تَخْتَارُونَ﴾ وہ لہ و کتیبہ دا ریتان ہی دراوہ چیتان
 بویت ئہ وہہ ہہ لبرترین بۆ خو تان؟ ﴿أَمْ لَكُمْ آيَاتُنَا عَلَيْنَا بَلِغَةٌ﴾ یان پیمانہی بہ ہیزتان ہہیہ لہ گہ لمان ﴿إِنِّي يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ﴾ تا پوژی دوایی ﴿إِن لَّكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ﴾ کہ ہہر چی ئیوہ بریار بدن بتاندریتی ﴿سَأَلْتُمْ﴾ پیرسہ لیبان
 (بزانہ) ﴿أَنَّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾ کامیان زامنی ئہم کارہن ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ﴾ ناخو ہا و بیریان ہہیہ (لہم قسہ یہدا)
 ﴿فَلَمَّا تَوَأَمَّرُوا بِرِجَالِهِمْ﴾ دەبا ہا و بییرہ کانیان بہتین ﴿إِن كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ئہ گہر راست دە کہن ﴿يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ﴾
 لہ پوژیکدا (کہ قیامت و نارہ حہ تہ کانپہ تی) خوی گہورہ لاقی پیروژی دہرہ خات (وہك لہ فہر موودہی
 ئیمامی بوخاری و موسلیمدا ہاتوہہ، باوہر مان پیہ تی بہ بی ہیچ لیچواندن و لیكدانہ وہیہك، وہ نیمیہ ش
 چونتیہ کہی نازانین) ﴿وَيُذْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ﴾ وہ (بہ تہ وسہ وہہ) بانگ دە کرین بۆ سوژدہ بردن (بۆ خوی
 گہورہ) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (کہ چی) ناتوانن (سوژدہ بہن) ﴿﴾

﴿حَشِشَةً أَبْصَرُهُمْ﴾ چاویان شوپرو ﴿تَرَهَقُهُمْ ذُكْرٌ﴾ ریسوایی دایان ده گری ﴿وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَىٰ﴾
 به راستی جاران که بانگ ده کران بو ﴿السُّجُودِ وَهُمْ سَائِمُونَ﴾ سوژدهو (نه یان ده برد) که ساغیش
 بوون ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ﴾ وازم لی بهینه بو نه وانهی که ئەم قورئانه به درو ده زانن
 ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به ره به ره کیشیان ده کم به ره نگینک که پی نه زانن ﴿وَأَمَلِي لَهُمْ﴾
 وه مؤله تیان ده دم ﴿إِنْ كِيدِيٍّ مَتِينٌ﴾ به راستی پیلانی من تو کمه و به هیزه (له به رانبر پیلانی نه واندا)
 ﴿أَوْ تَسْتَأْجِرُهُمْ أَجْرًا﴾ ئاخو تو له بی بروایان داوای کری (ی کوششی پیغه مبه ریتی) یان لی ده که یت
 ﴿فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مَّتَقَلُونَ﴾ نه وانیش له بژاردنی قهرزداری گران بارن ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا رووپه ری
 غه بییان له لایه ﴿فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾ وه نه وان له به ری دنووسنه وه ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (ئهی موحه ممه د
 ﴿وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُنذَرِينَ﴾ دان به خو تا بگره و چاوه روانی فرمانی په روه ردگارت بکه ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾ وه ك
 هاوری نه ههنگه که مبه (که یونس پیغه مبه ره علیه السلام) ﴿إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ﴾ کاتیک که
 بانگی (خودای) کرد، نه و تووره بوو (له بی بروایی گه له که ی) ﴿لَوْلَا أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾
 نه گه ر میهره بانیه که له لایه ن په روه ردگاریه وه فریای نه که وتایه ﴿لَنُذِيقَنَّ الْعَذَابَ وَهُوَ مَذْمُومٌ﴾ فری ده درایه
 ده شتیکی رووتنه وه نه و به دناو ده بوو ﴿فَأَجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾ نه مجا په روه ردگاری هه لی بژارده وه
 ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه کردی (به یه کیک) له چا که کاران ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی
 نزیك بوو بی برواكان ﴿لَيَرْفَعُنَّكَ بِالْبَصِيرَةِ﴾ هه لت خلیسکیتن به چاو (ی پیس) یان ﴿لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ﴾
 له کاتیکدا که قورئان ده بیستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ وه ده یان ووت: به راستی ئەم (پیغه مبه ره) شیته
 ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ له کاتیکدا که ئەم قورئانه هه ر ناموژگاری یه بو هه سوو جیهانیان ﴿۵۱﴾

سوره تی الحاقه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْحَاقَّةُ﴾ هاتنی روژی دوایی (هه ق وراسته) ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ جا چی بیت نه و روژه (هه ق وراسته)
 ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ تو چووزانیت نه و روژه چی یه ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ إِذِ انبَغَتْ لَهَا بِرِئَاسَةِ﴾ گه لی سه موود
 و عا د نه و روژه یان به درو زانی (که دلنه کان داده خور پیستی) ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَهَلَكَ بِإِطَاعَتِهِ﴾ نه مجا
 (گه لی) سه موود له ناوبران به نه عره ته یه کی زور گه و ره ﴿وَأَمَّا عَادٌ﴾ وه (گه لی) عا دیش
 ﴿فَأَهْلَكُوا بِسُحْرِ عَادِيَّتِهِ﴾ له ناوبران به بایه کی سه ختی ساردی به تینی به گرمه ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾ (خوا)
 زالی کرد به سه ریاندا ﴿سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا﴾ حهوت شهو و هه شت روژ به بی و وچان (له ناوی
 بردن) ﴿فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى﴾ نه و گه له ت ده بینی له و ماوه به دا بی گیان که و تبوون ﴿كَأَنَّهُمْ أَنْجَارٌ نَحْلٌ خَاوِيَةٌ﴾
 وه ك قه دی داری خورمای گهنده ل (ناورزاو) ﴿فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ﴾ ئایا که س ده بینیت له وان که
 مایته وه ؟ ﴿۵۲﴾

﴿وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَةُ﴾ (هه‌ر به‌و‌رهن‌گه) فیرعه‌ون و گه‌لانی پیش‌ئو له‌گه‌ل (دانیشتووانی دیهاته) سه‌ره‌و ژیربووه‌کان هاتن ﴿بِالْحَاطِقَةِ﴾ به‌گونا‌هو خراپه‌وه ﴿فَقَصَّوْا رُسُلَ رَبِّهِمْ﴾ وه‌بی‌فرمانی پی‌غه‌مبه‌ری په‌روه‌ردگاریان کرد ﴿فَأَخَذَهُمْ آخِذَةً رَبِّیَّةً﴾ نه‌وسا گرتنی به‌گرتنیکی زور سه‌خت ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَا كُوفِي الْجَارِيَةِ﴾ به‌راستی نیمه‌کاتیک که‌ئو (ی‌توفان) سه‌رکه‌وت (باپییره‌کانی) ئیوه‌مان هه‌لگرت له‌که‌شتیدا ئه‌ی بی‌بروایانی مه‌ککه ﴿لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذَكَّرًا﴾ تا ئه‌م کرده‌وه‌یه بکه‌ینه بیره‌ینه‌روه بو ئیوه ﴿وَتَعِيهَا أذُنٌ وَعِیَّةٌ﴾ وه‌تاله‌گویی بگرت گونگرینیکی تینگه‌یشتوو ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ نه‌مجا کاتیک فوو کرا به‌که‌ره‌نادا به‌تاقه‌فوو کردنیک ﴿وَحَمَلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ وه‌زه‌وی و شاخه‌کان هه‌لگیران ﴿فَدَكَادَكَةٌ وَاحِدَةٌ﴾ به‌جاریک دران به‌یه‌کدا (وته‌خت کران) ﴿فِيَوْمٍ ذُو قَعَتٍ الْوَارِقَةُ﴾ نه‌و روزه‌رووداوی گه‌وره‌روودهدات ﴿وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ وه‌ئاسمان له‌ت ده‌بی ﴿فِيهِ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾ وه‌نه‌و له‌و روزه‌دا سست و (بی‌که‌لکه) ﴿وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا﴾ وه‌فریشته‌کان له‌که‌ناری ئاسماندان ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ﴾ وه‌له‌و روزه‌دا هه‌شت (فریشته‌ی به‌هیز) عه‌رش‌ی په‌روه‌ردگارت به‌بان سه‌ریانه‌وه هه‌ل ده‌گرن ﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ﴾ له‌و روزه‌دا (له‌برده‌می خوادا) هه‌مووتان نشان ده‌درین ﴿لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ هیچ (کرده‌وه‌یه‌کی) په‌نه‌انیتان به‌نه‌ینی نامینته‌وه ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ نه‌وسا نه‌و که‌سه‌ی که‌نامه‌ی (کرده‌وه‌ی) درایه‌ده‌ستی راستی ﴿فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مِثْرِي أَمْ كُنِيَّةٌ﴾ ده‌لی: ها‌نامه‌که‌م بگرن و بیخویننه‌وه ﴿إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حَسْبِيَّةٌ﴾ بیگومان من خوم‌ده‌مزانی که‌تووشی ئه‌م لپیرسینه‌وه‌یه ده‌بم ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ نه‌و که‌سه‌له‌ژیانینی په‌سه‌ندا ده‌بی ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ له‌به‌هه‌شتیکی به‌رزدا ﴿فَطُوفُهَا دَائِمَةٌ﴾ که‌میوه‌ی نزیکه‌ده‌سته ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾ (بی‌یان ده‌ووتریت) بخون و بخونه‌وه، نوشتان بی ﴿بِمَا اسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ به‌هوی نه‌و چاکانه‌وه که‌له‌روژانی رابردودا کردووتانه ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ﴾ به‌لام نه‌و که‌سه‌ی که‌نامه‌درایه‌ده‌ستی چه‌بی ده‌لی: ﴿يَلَيْتَنِي لَأرَأَوْتُ كِنِيَّةً﴾ خوزگه‌هه‌رنامه‌م نه‌درایه‌تی ﴿وَلَأَرَدَمَ حَسْبِيَّةً﴾ وه‌نم‌زانیایه‌چی به‌(سه‌ره‌نه‌جامی) لپیرسینه‌وه‌م ﴿يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ﴾ خوزگه‌مردنه‌که‌م به‌کجاری بوایه ﴿مَا أَعْنَى عَنِّي مَالِيَّةٌ﴾ سامانه‌که‌م هیچ‌قازانجیکی پی‌نه‌گه‌یاندم ﴿هَلَاكٌ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ﴾ له‌ده‌ستم‌چوو‌ده‌سه‌لانه‌که‌م ﴿حُدُودُهُمْ قُلُوبُهُ﴾ (نه‌مجا به‌چاودیرانی دوزه‌خ ده‌ووتریت) بیگرن‌زنجیر بکه‌نه‌ده‌ست و گه‌ردنی ﴿ثُمَّ الْجَحِيمُ صَلْوَةٌ﴾ له‌پاشان‌بییه‌ن‌بو دوزه‌خ (بیسوتین له‌دوزه‌خدا) ﴿ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ﴾ نه‌مجا به‌زنجیریکی‌هفتا‌گه‌زی بی‌به‌سته‌وه ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (چونکه) بیگومان‌نه‌و بروای به‌خوای‌گه‌وره‌نه‌ده‌کرد ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه‌هانی‌که‌سی نه‌ده‌دا بو‌خوړاك‌دان به‌هه‌ژاران ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾ نه‌مرو‌ئو‌ویش‌لیره‌نه‌دلسوزیکی‌هه‌یه (یارمه‌تی بدات) ﴿

﴿وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسِيلِينَ﴾ و نه‌خواردنی (بیخوات) جگه‌له‌کیم‌وزو‌وخاوی‌جه‌سته‌ی‌دۆزه‌خییبه‌کان‌نه‌بی ﴿﴾
 ﴿لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ﴾ که (که‌س) نایخوات‌گونا‌هباران‌نه‌بیٓ ﴿﴾ ﴿فَلَا أَقْسَرُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ جا‌سویند‌به‌و
 شتانه‌ی‌که‌ده‌یان‌بینن ﴿﴾ ﴿وَمَا لَا تُبْصِرُونَ﴾ وه‌به‌وه‌ش‌که‌نایان‌بینن ﴿﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بیگومان
 ئەم‌قورئانه‌فرموده‌ی‌ره‌وانه‌کراوینکی‌به‌ریزو‌گه‌وره‌یه‌(له‌خواوه‌بۆتان‌دینتی) ﴿﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ
 شَاعِرٍ﴾ وه‌ئەم‌(قورئانه)‌قسه‌ی‌شاعیرنی‌یه‌ ﴿﴾ ﴿قَلِيلًا مَّا تُوْمَنُونَ﴾ زۆر‌که‌م‌بپروا‌ده‌هیتن‌(به‌قورئان)
 ﴿﴾ ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ﴾ وه‌قسه‌ی‌فالجی‌و‌زیوانیش‌نی‌یه‌ ﴿﴾ ﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ زۆر‌که‌م‌بیر‌ده‌که‌نه‌وه‌ ﴿﴾
 ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەم‌قورئانه)‌نیراوه‌ته‌خواره‌وه‌له‌په‌روه‌ردگاری‌جیهانیانه‌وه‌ ﴿﴾ ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ
 عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ﴾ ئە‌گەر‌(موحه‌ممه‌د ﷺ)‌به‌ده‌م‌ئیمه‌وه‌هه‌ندی‌(ووته‌ی)‌هه‌لبه‌ستایه‌ ﴿﴾ ﴿لَاخَذْنَا
 مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ بیگومان‌ئیمه‌به‌ده‌ستی‌خۆمان‌تۆله‌مان‌لی‌ده‌سه‌ند ﴿﴾ ﴿ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ له‌پاشان
 په‌گی‌دلیمان‌ده‌بری ﴿﴾ ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِيزٌ﴾ وه‌که‌س‌له‌ئیه‌نه‌یده‌توانی‌به‌رگری‌لی‌بکات
 ﴿﴾ ﴿وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرٌ لِلْمُتَّقِينَ﴾ وه‌بیگومان‌ئەم‌قورئانه‌ئامۆزگاری‌و‌پهنده‌بۆ‌پاریزکاران‌وله‌خواترسان
 ﴿﴾ ﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ﴾ وه‌بیگومان‌ئیمه‌ده‌زانین‌که‌هه‌ندی‌کتان‌قورئان‌به‌درو‌ده‌زانن ﴿﴾
 ﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ وه‌بیگومان‌ئەم‌قورئانه‌هۆی‌په‌شیمانی‌بی‌پروایانه‌ ﴿﴾ ﴿وَإِنَّهُ لِحَقِّ الْيَقِينِ﴾
 وه‌به‌راستی‌قورئان‌راست‌و‌درووست‌و‌دلنیا‌به‌خشه‌ ﴿﴾ ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ که‌واته‌: (ئە‌ی
 موحه‌ممه‌د ﷺ)‌تۆش‌هه‌میشه‌یادی‌په‌روه‌ردگاری‌گه‌وره‌ی‌خۆت‌بکه‌ ﴿﴾

سوره‌تی ﴿الْمَعَارِجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوای‌به‌خشنده‌ی‌میهره‌بان

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ داوا‌کارینک‌داوای‌سزایه‌کی‌(خوایسی)‌کرد‌که‌(ئە‌و‌سزایه)‌هه‌ر‌پوو
 ده‌دات ﴿﴾ ﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ بۆ‌بی‌پروایان‌نی‌یه‌هیچ‌پال‌پیه‌نه‌رینک‌(که‌بیان‌پاریزیت) ﴿﴾
 ﴿مِنْ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ﴾ له‌(سزای)‌خوای‌خاوه‌ن‌پله‌و‌پایه‌ی‌زۆر‌به‌رز ﴿﴾ ﴿تَعْرُجُ الْمَلَكُوتُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾
 فریشته‌و‌جبریل‌سه‌ر‌ده‌که‌ون‌بۆ‌لای‌خوا ﴿﴾ ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ له‌رۆژینکدا‌که
 ئەندازه‌که‌ی‌په‌نجا‌هه‌زار‌ساله‌ ﴿﴾ ﴿فَأَصْبَرَ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ که‌وا‌بوو‌خۆت‌په‌بگه‌ (ئە‌ی‌موحه‌ممه‌د ﷺ)
 به‌خۆرا‌گر‌تینکی‌چاک‌و‌جوان ﴿﴾ ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ به‌راستی‌ئە‌و‌بی‌پروایانه‌ئە‌و‌رۆژه‌به‌دوور
 ده‌بینن ﴿﴾ ﴿وَنَزَلَهُ قَرِيبًا﴾ ئیمه‌ش‌زۆر‌به‌نزیکی‌ده‌بینن ﴿﴾ ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ﴾ ئە‌و‌رۆژه‌ی
 که‌ئاسمان‌وه‌ک‌مسی‌تواوه‌(یان‌خلته‌ی‌زه‌یتی)‌لی‌دی ﴿﴾ ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾ کیه‌کانیش‌وه‌ک
 خوری‌شیکراوه‌یان‌لی‌دی ﴿﴾ ﴿وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمًا﴾ وه‌هیچ‌که‌سینک‌ناپه‌رسیته‌وه‌له‌هیچ‌که‌سینکی
 خۆشه‌ویستی‌خۆی ﴿﴾

﴿بَصُرُونَهَا﴾ که نیشانی یه کتری ده‌درین ﴿يَوْمَ الْمُجْرِمِ﴾ تاوانبار ئاوات ده‌خوازی ﴿لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ﴾ که (قوربانی) بدایه له‌بری رزگار بوونی خوی له‌سزای ئه‌و روزه ﴿بَيْنِهِ﴾ به‌کوره‌کانی ﴿وَصَحْبَتِهِ وَأَخِيهِ﴾ به‌ژن و به‌براکانی ﴿وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّسُ﴾ به‌هوزه‌که‌شیه‌وه که به‌نایان ده‌دا ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا نُنَجِّيهِ﴾ وه‌به‌هرچی که‌س له‌سهر زه‌وی یه (هم‌مووی بدایه و) له‌پاشان هر خوی رزگاری بیی ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَأُنْظَى﴾ نه‌خیر (وانی یه) به‌راستی ئاگری دوزه‌خ به‌بلیسه‌یه ﴿نَزَاعَةَ اللَّشْوَى﴾ دامالینه‌ری پیستی سهره ﴿تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّى﴾ (ئه‌و ئاگره) بانگی که‌سیک ده‌کات که پستی هله‌کردبی له‌خواو رووی وه‌رگیرایی ﴿وَمَعَ قَاوُغَى﴾ وه‌سامانی کؤ‌کردبیته‌وه وه‌لی گرتبی ﴿إِنَّ الْأِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ خَلُوعًا﴾ بیگومان ناده‌می دروست کراوه به‌چاو چنؤ‌کینکی ته‌نگه‌تیلکه ﴿إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا﴾ که‌ناخوشی یه‌کی تووش بیی هاوارو ناله‌ده‌ست پی‌ده‌کات ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ که‌سامانیش رووی تی‌بکات ئه‌ی گریته‌وه (له‌خه‌لکی) ﴿إِلَّا الْمَصْلِينَ﴾ جگه‌نویژ‌گه‌ران نه‌بیت ﴿الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾ ئه‌وانه که‌به‌رده‌وامن له‌سهر نویژه‌کانیان ﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ ئه‌وانه‌ی که‌به‌شیکی دیاری کراو له‌دارایاندا هیهه ﴿لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾ بؤ‌هه‌ژاری داوا‌کهر و بی‌نه‌وای داوانه‌کهر ﴿وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان به‌روژی پاداشت هیهه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُتَشَفِّعُونَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌له‌سزای په‌روه‌ردگاری خویان ده‌ترسن ﴿إِنْ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا يُومِنُونَ﴾ چونکه‌به‌راستی سزای په‌روه‌ردگاری ئه‌وان که‌س لی‌ی دنیا‌نیه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوبِهِمْ حَافِظُونَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌ئاگاداری داوینی خویان ده‌کهن ﴿إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ﴾ له‌گه‌ل ژنانی خویان نه‌بیت ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یا‌که‌نیزه‌کینک که‌بووبن به‌خاوه‌نیان ﴿فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ بیگومان ئه‌وانه‌لومه‌کراو‌نین ﴿فَمَنْ ابْتغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ﴾ ئه‌مجا‌هر که‌سیک دوا‌ی شتی تر‌بکه‌وی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ئه‌و که‌سانه‌ئه‌وانه‌ن که‌ده‌ست دریژ‌کهرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌چاودیری سپارده‌و په‌یمانی خویان ده‌کهن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ شُهَدَائِهِمْ قَائِمُونَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌شایه‌تی خویان به‌ته‌واوی ده‌ده‌ن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ حَافِظُونَ﴾ وه‌ئه‌وانه‌ی که‌پاریزگاری نویژیان ده‌کهن ﴿أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ﴾ ئه‌وانه (که‌باس کران) ریز‌ده‌گیرین له‌باخاتی به‌هه‌شتدا ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَكُلَّكَ مَهْطِعِينَ﴾ ده‌ی چی‌یانه‌ئه‌و بی‌بروایانه (که‌تؤ‌ده‌رئه‌که‌ویت ئه‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) به‌په‌له‌دین بؤ‌لات ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عَرِيضِينَ﴾ له‌لای راست و چه‌پته‌وه‌ده‌سته‌ده‌سته‌ده‌بن ﴿أَيُّظْمَعُ كُلُّ أَمْرٍ مِنْهُمْ﴾ نایا‌هم‌موویه‌کینک له‌وان به‌ته‌مایه ﴿أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ﴾ که‌بخریته‌به‌هه‌شتی پر له‌نازو‌نیعمه‌ته‌وه ﴿كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا بَعَثْنَا مِنْهُنَّ﴾ وانسی‌یه: (وه‌ك به‌ته‌مان) به‌راستی ئیمه‌درووستمان کردوون له‌وه‌ی که‌ده‌یزانن ﴿فَلَا أَمْسِرُ رَبِّي الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ جا‌سویند به‌په‌روه‌ردگاری روزه‌لانه‌کان و روزه‌ئاواکان ﴿إِنَّا لَنَقْدِرُونَ﴾ بیگومان ئیمه‌به‌ده‌سه‌لا‌تین ﴿

﴿عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ له سه ره وهی که بیانگورین و باشتر له وان بهیتین ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾
 وه کهس له ده‌ستمان ده‌رناچی ﴿فَدَرَّهْمٌ يَخْضُوا وَوَلَعَبُوا﴾ ته‌مجا وازیان لی بهینه، باله بیباوه‌ری
 وقسه‌ی هیچ و پووج و گالته‌ی خویندا ر‌و‌ب‌چن ﴿حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ﴾ تا دوو چاری ته‌و
 ر‌و‌زه‌ی خوین ده‌بن که به‌لینیان پی دراهه ﴿يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا﴾ ته‌و ر‌و‌زه‌ی که به‌په‌له
 له گوره‌کانیان دینه ده‌روهه ﴿كَانَتْهُمْ إِلَىٰ نَصْبِ يَوْمِضُونَ﴾ وه‌ک ته‌وه‌ی که بو لای بته‌کانیان ر‌اب‌که‌ن ﴿۱۳﴾
 ﴿خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ﴾ چاویان شو‌رو (سه‌ر به‌ره‌و ژیره) ﴿تَرَهَقُوا إِلَهُهُمُ﴾ ر‌یسوایی و شه‌رمه‌زاری دایان
 ده‌گری ﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ ته‌مه ته‌و ر‌و‌زه‌یه که له‌وه‌و پیتش به‌لینیان پی درابوو ﴿۱۴﴾

سوره‌تی ﴿نُوحٍ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بینگومان نیمه‌نو و حمان نارد بو لای ه‌وزه‌که‌ی ﴿أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ﴾ (وه پیمان
 ووت) که ه‌وزه‌که‌ت بیدار که‌روه‌ه و بیانتر سینه ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ پیتش ته‌وه‌ی که سزای
 سه‌ختیان تووش بیی ﴿۱﴾ ﴿قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (نوح) ووتی: ته‌ی گه‌لی خوم به‌راستی من
 (پینغه‌مبه‌رو) تر سینه‌ریکی ناشکرام بو تیهه ﴿۲﴾ ﴿أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ که هه‌ر خواا بپه‌رستن ﴿وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا﴾
 و لی ی بترسن وه فه‌رمانبه‌رداری من بکه‌ن ﴿۳﴾ ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾ تا خوا‌له‌گونا‌هه‌کانتان
 خوش بیی ﴿وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ وه (به‌زیندوویی) ده‌تان هیلته‌وه تا کاتی دیاری کراوی مردنتان
 ﴿إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ﴾ بینگومان کاتی سزای خوا‌که‌هات دوا ناکه‌وی ﴿لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ته‌گه‌ر
 بتانزانیایه ﴿۴﴾ ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِيَلَا وَنَهَارًا﴾ ووتی: ته‌ی په‌روه‌ردگارم من گه‌له‌که‌ی خوم
 (به‌په‌نهانی) بانگ کرد به‌شه‌وو به‌ر‌و‌ژ ﴿۵﴾ ﴿فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا﴾ وه تا بانگم ده‌کردن ته‌وان زورتر
 دوور ته‌که‌وتنه‌وه‌لیم وه‌له‌هاتن ﴿۶﴾ ﴿وَإِنِّي كَلِمَاتُ عَوْنُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ﴾ وه بینگومان من هه‌ر کات بانگم
 ده‌کردن (بو‌بروا هینان) تا لیان خوش بییت ﴿جَعَلُوا أَصْدِقَ عَهْدٍ فِئَآذَانِهِمْ﴾ ته‌وان په‌نجه‌کانیان ده‌کرد
 به‌گویتچکه‌یاندا ﴿وَأَسْتَعِشُوا آيَاتِنَا لَهُمْ﴾ وه پ‌وشاکه‌کانیان ده‌دا به‌سه‌رو چاویاندا ﴿وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا﴾
 آستیکارا ﴿۷﴾ وه به‌رده‌وام ده‌بوون له‌بی باوه‌ری دا، وه سه‌ر که‌شیان ده‌کردن سه‌ر که‌شیه‌ک ﴿۸﴾
 ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾ له‌پاشان به‌ناشکرا بانگم کردن ﴿۹﴾ ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ﴾ ته‌مجا (ده‌مینک) بوم
 ناشکرا ده‌کردن ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ (ده‌مینک) بوم په‌نهان ده‌کردن به‌په‌نهان کردنیکی ته‌واو ﴿۱۰﴾
 ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ ته‌وسا پینم ووتن: داوای لی خوش بوون بکه‌ن له‌په‌روه‌ردگارتان
 ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفَّارًا﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارتان زور لی خوش بووه ﴿۱۱﴾

﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ (نه مجا گهر و ابکهن) بارانی خوړهم و لیزمه‌تان بؤ ده‌باریتنی ﴿١١﴾ ﴿وَمُمِدِّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَأَنْبِيَاءٍ﴾ وه سامان و کوری زورتان پی‌ ده‌به‌خشی ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه باخ و باخاتی زورتان پی‌ ده‌دات ﴿وَجَعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾ وه جوگه‌ ناوی زورتان ده‌داتی ﴿١٢﴾ ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ نه‌وه چیتانه ناترسن له شکوو‌گه‌وره‌یی خوا؟ ﴿١٣﴾ ﴿وَقَدْ خَلَقْكُمْ أَطْوَارًا﴾ له کاتیکدا که دروستی کردوون به‌چهند قوناغیک ﴿١٤﴾ ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ اللَّهُ سَمْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ نایا نابینن که خوا چون‌حه‌وت ناسمانی دروست کردووه نه‌وم له‌سه‌ر نه‌وم ﴿١٥﴾ ﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا﴾ وه مانگی گنبراه‌وه له ناویاندا به‌رووناک ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ وه پوژیشی گنبراه‌وه به‌چرا ﴿١٦﴾ ﴿وَاللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ وه خوائیوه‌ی پرواندووه له زه‌وی به‌پرواندن ﴿١٧﴾ ﴿ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا﴾ له‌پاشان ده‌تان باته‌وه‌وه‌ ناوی ﴿وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا﴾ وه ده‌رتان ده‌هینته‌وه (لی‌ی) به‌ده‌ره‌تان ﴿١٨﴾ ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لِكُلِّ الْأَرْضِ بِسَاطًا﴾ خواه‌زه‌وی بؤ‌راخستوون ﴿١٩﴾ ﴿لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا﴾ تا‌هاتو‌چو‌بکهن به‌ریگه‌کراوه‌کانیدا ﴿٢٠﴾ ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي﴾ نوح‌و‌تی: نه‌ی په‌روه‌ردگارم بینگومان‌گه‌له‌که‌م بی‌فرمانیان‌کردم ﴿وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ﴾ وه‌شوین‌که‌سانی‌که‌وتن‌که‌مال‌و‌مندالی‌قازانجی‌پی‌نه‌گه‌یاندوه ﴿إِلَّا خَسَارًا﴾ زیان‌نه‌بی ﴿٢١﴾ ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا﴾ وه‌پیلان‌و‌فرو‌فیلی‌زور‌گه‌وره‌یان‌کرد ﴿٢٢﴾ ﴿وَقَالُوا لَا تَنْدَرُنَّ اللَّهَ تَكْذِبًا﴾ وه‌وتیان‌ده‌ست‌هه‌ل‌نه‌گرن‌له‌بت‌و‌خو‌اکانتان ﴿وَلَا تَنْدَرُنَّ ذَا وَلَا سِوَاةَ وَلَا يَعْثُونَ وَيَعْبِقُونَ﴾ وه‌ده‌ست‌هه‌ل‌نه‌گرن‌له‌(په‌رستی) وه‌د‌و‌سواع‌و‌یه‌غووث‌و‌یه‌عوق‌و‌نه‌سر (نه‌مانه‌کو‌مه‌له‌پیاو‌چاکیک‌بوون، جا‌کاتیک‌مردن، شه‌یتان‌هات‌و‌تی‌به‌شوینکه‌وتوانیان‌که‌چهند‌په‌یکه‌ریکیان‌بؤ‌بتاشن‌تا‌وه‌کو‌هه‌میشه‌له‌به‌ر‌چاوتان‌بن، جا‌پاش‌ما‌وه‌یه‌ک‌که‌به‌سه‌ر‌چوو‌شه‌یتان‌هات‌به‌خه‌لکی‌و‌وت‌نه‌و‌نه‌و‌په‌یکه‌رانه‌په‌رستن، چونکه‌با‌وباپیرانتان‌نه‌و‌په‌یکه‌رانه‌یان‌په‌رستووه، ئیوه‌ش‌له‌سه‌ر‌ریبازی‌نه‌وان‌بن) ﴿٢٣﴾ ﴿وَقَدْ أَصَلُّوا كَثِيرًا﴾ وه‌به‌راستی‌نه‌وانه‌زور (خه‌لک) یان‌گومرا‌کرد ﴿وَلَا تَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا﴾ (خوایه) نه‌م‌سته‌م‌کارانه‌له‌گومرای‌زیاتر‌هیچی‌تریان‌بؤ‌زور‌مه‌که ﴿٢٤﴾ ﴿مِمَّا خَطَبْتَهُمْ أُعْرِفُوا﴾ به‌هوی‌گوناهه‌کانیانه‌وه‌به‌زریان‌خنکیتران ﴿فَأَدْخَلُوا نَارًا﴾ نه‌مجا‌خرانه‌نا‌گره‌وه ﴿فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾ ئیتر‌بینجگه‌له‌خوا‌هیج‌یار‌مه‌تی‌ده‌ریکیان‌ده‌ست‌نه‌که‌وت ﴿٢٥﴾ ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ﴾ نوح‌فر‌مو‌وی: نه‌ی‌په‌روه‌ردگار‌مه‌یه‌ئله‌له‌سه‌ر‌زه‌وی ﴿مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا﴾ هیج‌که‌سینک‌له‌بی‌پروایان ﴿٢٦﴾ ﴿إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ﴾ (چونکه) بینگومان‌نه‌گه‌رتو‌وازیان‌لی‌به‌ئیت، به‌نده‌کانی‌تو‌گومرا‌ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِجْرًا كَفَّارًا﴾ وه‌هه‌ر‌مندالی‌تا‌وانباری‌سو‌پاس‌نه‌که‌ر‌ده‌خه‌نه‌وه ﴿٢٧﴾ ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَوَالِدَيَّ﴾ نه‌ی‌په‌روه‌ردگارم‌خوش‌بیه‌له‌خوم‌و‌باوکم‌و‌دایکم ﴿وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا﴾ وه‌له‌و‌که‌سه‌که‌دینه‌مالم‌به‌پرواداری‌یه‌وه ﴿وَاللِّمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه‌له‌هه‌مو‌و‌پیاوان‌و‌زنانی‌ئیماندار ﴿وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾ وه‌به‌شی‌سته‌مکاران‌زیاد‌مه‌که‌تیا‌چوون‌و‌له‌ناو‌چوون‌نه‌بی ﴿٢٨﴾

سوره‌تی ﴿الجین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ﴾ (ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلسی: نیگام بو کرا ﴿أَنَّهُ أَسْمَعَ نَفَرٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ که بیگومان چهند که سیک له جنو که گویان گرت (له قورئان خویندنه‌وهم) ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ ئەمجا ووتیان: به‌راستی ئیمه قورئانیک‌ی سهر سورپه‌ینه‌رمان بیست ﴿يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ﴾ رینموونیی ده‌کات بو رینگای راست ﴿فَأَمَّا بَابِعْ﴾ ئیمه‌ش باوهرمان پی کرد ﴿وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا﴾ وه هرگیز که‌س ناکه‌بین به‌هاوبه‌شی په‌روه‌ردگارمان ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا﴾ وه به‌راستی بلنده‌گه‌وره‌یی په‌روه‌ردگارمان - له شتی ناشایسته - ﴿مَا أَخَذَ صِحْبَةً وَلَا وِلْدًا﴾ هیچ هاسه‌رو مندالینکی بو خوی دانه‌ناوه ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا﴾ بیگومان گیل ونه‌فامه‌که‌مان دروی ناله‌باری هه‌لده‌به‌ست ده‌باره‌ی خوا ﴿وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه ئیمه پیمان وابوو که ئاده‌میی و جنو که ههرگیز درو ناکه‌ن ده‌باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ﴾ به‌راستی پیاوانیک له ئاده‌میی ﴿يَعُودُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾ په‌نایان ده‌برده‌به‌ر پیاوانیک له جنو که (که بیان پاریزن) ﴿فَزَادُوا هُرْهُقًا﴾ که‌چی زورتر ماندووینان ده‌کردن ﴿وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا﴾ وه ئاده‌میی گومانیان بردووہ ﴿كَمَا ظَنَنْتُمْ﴾ هه‌روه‌ک ئیوه - ئه‌ی جنو که - گومانتان بردووہ ﴿أَنْ لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ که ئیتر خوا هیچ پیغه‌مبه‌رینک نانیری ﴿وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ جنو که کان ووتیان: ئیمه ده‌گه‌راین به‌شوین دنگ و باسی ئاسماندا ﴿فَوَجَدْنَاهَا مُلَمَّتًا حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا﴾ که‌چی دییمان پرکراوه له پاسه‌وانی به‌هیز و تیری ئه‌ستیره‌کان ﴿وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ﴾ وه بیگومان ئیمه جاران داده‌نیشتین له چهند شوینیک له ئاسمان بو گوی گرتن ﴿فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ﴾ به‌لام ههر که سیک له ئیستا به‌دواوه گوی بگری ﴿يَجِدُ لَهُ شُهَبًا بَارِصًا﴾ تیرینکی ئه‌ستیره‌ده‌بینی له بوسه‌ی دایه ﴿وَأَنَا لَأَنْدَرِي أَسْرَارِيهِمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه به‌راستی نازانین ئایا خرابی و یستراوه بو ئه‌وانه‌ی که له سهر زه‌وین؟ ﴿أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا﴾ یان په‌روه‌ردگاریان رینموونیی و یستووہ بو‌یان؟ ﴿وَأَنَا مِمَّا الصَّالِحُونَ﴾ وه بیگومان ئیمه هه‌ندی‌کمان چاکیین ﴿وَمِنَادُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندی‌کمان له‌وه که‌متر ﴿كُنَّا ظُرَاقًا قَدَدًا﴾ ئیمه جاران خاوه‌نی ریبازی زور بووین ﴿وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه ئیمه دلنیا بووین که ههرگیز ناتوانین له ده‌ستی خوا ده‌رچین له زه‌وی دا ﴿وَلَنْ نُعْجزَهُ هَرَبًا﴾ وه به‌هله‌هاتنیش له ده‌ستی خوا رزگار نابین ﴿وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ﴾ به‌راستی ئیمه کاتی رینموونیی (قورئان) مان بیست باوهرمان پی هینا ﴿فَمَنْ نُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ﴾ ئەمجا ههر که سیک بر‌وای هینا به‌په‌روه‌ردگاری خوی ئیتر ناترسی ﴿بِحَسَاوَلَارَهَقًا﴾ نه‌له‌که‌میی (پادا‌شت) و نه‌له‌زوریی (توله) ﴿۱۳﴾

﴿وَأَنآمَنَا الْمَسَآئُونَ وَمَنَا الْقَئِطُونَ﴾ و ه بنگومان نیمه هندی کمان موسولمانین و هندی کمان سته مکار
﴿فَمَنْ أَسْلَمَ﴾ نه مجا نه وانه‌ی موسولمان بوون ﴿فَأُولَئِكَ نَحْرَوُا رَشَدًا﴾ نه وه نه وانه ریگای راستیان
دوزیوه ته وه ﴿وَأَمَّا الْقَئِطُونَ﴾ به لام نه وانه‌ی له ریگای راست لایانداوه (سته مکاره کان)
﴿فَكَانُوا لِحَبَّتِهِمْ حَطْبًا﴾ دهنه سووته مه نی دوزخ ﴿وَالْوَالِئَاتُ أَهْلَ الطَّرِيقَةِ﴾ (نه مجا خوی
گه وه ده فهرمویت) : نه گهر نه وان (مرؤف و جنؤکه) به رده وام بوونایه له سه ره ریگای راست
﴿لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ ئاوی زورمان پی نه نوشین (نیعمه تی زورمان ده دانی) ﴿لِنَقِيتُهُمْ فِيهِ﴾ هه تا
تاقیان که ینه وه تیایدا ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وه ههر که سینک روو وه رگی پی له یادی پهروه ردگاری
خوی ﴿يَسْأَلُهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ ده یخاته ناو سزای دژواره وه ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ﴾ بنگومان مزگه وته کان
بو په رستی خودان به ته نه جگه له نه و کسی تری تیدا نه په رستریت ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ که واته
له گهل خوادا هاوار له که سی تر مه کن ﴿وَأَنَّهُ لَمَتَّاقَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وه به نده‌ی خوا (موحه ممد
﴿كَاتِيكَ﴾ که هه ستا له خوا بیارپته وه (و بی په رستی) ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًا﴾ (بی پروا کانی مه ککه)
نزیك بوو دبارن به سه ریدا ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي﴾ بلی: دلنیا بن من ههر خوی خوم ده په رستم.
﴿وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ وه که س ناکم به هاوبه شی ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا﴾ بلی: به راستی من
نه زیان و نه رینمونی نیوم به ده ست نی یه ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾ بلی: بنگومان که سینک
نیه که من بیاریزی له (سزای) خوا ﴿وَلَنْ أُجِدَّ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ وه بیجگه له و په ناگه یه ک شک نابهم ﴿إِلَّا الْبَلَاغَ مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ﴾ (وه هیچم به ده ست نی یه) راگه یاندن نه بی له خوا وه و گه یاندنی په یامانی نه و
نه بی ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه ههر که سی بی فهرمانی خوا و پیغه مبه ری بکات ﴿فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ﴾ نه وه
بنگومان ناگری دوزخ بوئه وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیداده میتیته وه به هه میسه بی ﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ﴾
تا به چاوی خویان ده بینن نه و سزایانه‌ی که به لیتیان پی دراوه ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفٌ نَّاصِرًا وَأَقْلَبُ عَدَدًا﴾
نه مجا نه و کاته ده زانن، که کی یارمه تی ده ری که متره و ژماره‌ی که مه ﴿قُلْ إِن أَدْرَىٰ﴾ بلی من
نازانم ﴿أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ﴾ ناخو نزیکه نه و رورزی دوا بییه‌ی که به لیتتان پی دراوه ﴿أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا﴾
یان پهروه ردگام ماویه کی دووری بو داناوه ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ﴾ ههر خوا به زانا به نهیته کان
﴿فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا﴾ وه که س ناگادار ناکات به سه ر نهیته خویدا ﴿إِلَّا مَنْ أَرَادَ مِنْ رَسُولٍ﴾
مه گهر پیغه مبه ریکی که لنی رازی بی ﴿فَإِنَّهُ يَسْأَلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ جا بنگومان خوا
له به رده می و پشتیه وه پاسه وان (له فریشته) ده نیریت ﴿لِيَعْلَمَ أَن قَدَّ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ﴾ تا بزانی که
په یامی خویان گه یاندوه وه ﴿وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ وه خوا ناگاداره به وه‌ی که لایانه ﴿وَأَخَصَّىٰ
كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ وه هه موو شتیکی (له سه ریان) ژماردوه به هه ژماردن ﴿۸۸﴾

سوره‌تی ﴿لِلْمَزْمَلِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿بِأَيِّهَا الْمَرْبُؤُا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌خوت داپوشیووه ﴿۱﴾ ﴿وَأَيْلَاقِيلًا﴾ شه‌و هه‌سته (شه‌و نوئز بکه) مه‌گه‌ر که‌میکی نه‌بیست ﴿۲﴾ ﴿نَضْفَهُ وَأَنْفَضَ مِنْهُ قَلِيلًا﴾ نیوه‌ی یا که‌می له‌نیوه‌ی که‌م بکه‌روهه ﴿۳﴾ ﴿أَوْزَدَعَلَيْهِ﴾ یا که‌می لینی زیاد بکه ﴿۴﴾ ﴿وَرَبِّ الْقُرْآنِ أَنْ تَتَّبِعَلًا﴾ له‌سه‌رخو قورئان بخوئنه‌روهه و (به‌رئک وپئکی) ده‌وری بکه‌روهه ﴿۵﴾ ﴿إِنَّا سَلَّمْنَا عَلَيْكَ قَوْلًا نَفِيْلًا﴾ بینگومان ئیمه له‌مه‌ولا بوٲ ده‌نیینه خواره‌وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران ﴿۶﴾ ﴿إِنْ نَاشَأَ الْيَلِ﴾ به‌راستی هه‌ستانی شه‌و دوا‌ی خه‌و (بو‌خوا په‌رستی) ﴿۷﴾ ﴿هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا﴾ قورستره و گرانتره له‌رووی کرداره‌وه (له‌هی روژ و به‌هیزتره بو‌دل) ﴿۸﴾ ﴿وَأَقْوَمُ قِيْلًا﴾ دروستره له‌رووی ووتنه‌وه ﴿۹﴾ ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيْلًا﴾ به‌راستی تو له‌روژدا له‌هاتوو چو‌کردنیکی زوردا‌یت ﴿۱۰﴾ ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ﴾ هه‌میشه یادی په‌روه‌ردگارت بکه ﴿۱۱﴾ ﴿وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيْلًا﴾ وه‌خوت یه‌کلا که‌روهه به‌یه‌کلایی کردنه‌وه یه‌کی ته‌واو ﴿۱۲﴾ ﴿رَبِّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ نه‌و خوای روژه‌لات و روژئاوایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستر اوئیکی به‌راستی نی یه‌ته‌نها نه‌و نه‌بی ﴿فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا﴾ که‌و‌ابوو بیکه به‌پاریزه‌ر و پشتیوانی خوت ﴿۱۳﴾ ﴿وَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ دان به‌خوت‌دا بگه له‌سه‌ر نه‌و قسانه‌ی که‌ده‌یلین ﴿وَأَهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيْلًا﴾ وه‌وازیان لی به‌ئینه و لیسان گه‌ری به‌واز لیته‌ینانئیکی جوان ﴿۱۴﴾ ﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ﴾ واز به‌ئینه له‌من و نه‌و خاوه‌ن ناز و نیعمه‌تانه‌ی که‌ئایینی من به‌درو ده‌زانن ﴿وَمَهْلَهْمُ قَلِيْلًا﴾ وه‌که‌میک مؤله‌تیا‌ن بده ﴿۱۵﴾ ﴿إِنْ لَدَيْنَا أَنْكَالًا﴾ بینگومان لای ئیمه هه‌یه‌کوٲ و زنجیری قورس و گران ﴿وَجَجِيْمًا﴾ وه‌ئاگری هه‌ل گیرساو ﴿۱۶﴾ ﴿وَطَعَامًا ذَا عِصَّةٍ﴾ وه‌خواردنی گه‌رو گبیر ﴿وَعَذَابًا أَلِيْمًا﴾ هه‌روه‌ها سزای پر له‌داخ و ده‌رد ﴿۱۷﴾ ﴿يَوْمَ تَرُجَفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ له‌روژئیکدا که‌زه‌وی و چیاکان دینه له‌رزه ﴿وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبَابًا مَهِيْلًا﴾ وه‌کتوه‌کان ده‌بن به‌گردو‌لکه له‌لمی هه‌لرژاو ﴿۱۸﴾ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْكَ﴾ بینگومان ئیمه پیغه‌مبه‌رئکمان بو‌ناردن که‌شایه‌ته له‌سه‌رتان ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌رئکمان نارد بو‌لای فیرعه‌ون ﴿۱۹﴾ ﴿فَعَصَى فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون سه‌رپیچی نه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی کرد ﴿فَأَخَذَتْهُ أَخْذًا وَبِيْلًا﴾ ئیمه‌ش تو له‌مان لی سه‌ند به‌توله سه‌ندنیکی سه‌خت ﴿۲۰﴾ ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ﴾ جا‌نه‌گه‌ر بی بروایی بکه‌ن چو‌ن خوٲان ده‌پاریزن ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ له‌روژئیکدا که‌(به‌ترس و سامی خو‌ی) مندالان پیر ده‌کات ﴿۲۱﴾ ﴿السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بی به‌هوی (سه‌ختی) نه‌و روژه‌وه ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُوْلًا﴾ به‌لئینی خوا دینه دی ﴿۲۲﴾ ﴿إِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ﴾ به‌راستی نه‌م ئایه‌تانه‌ی پیئشو و په‌ند و ئاموژگارین ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَى رَبِّهِ سَبِيْلًا﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سئک که‌بیه‌وی ریگاده‌گری بو‌لای په‌روه‌ردگاری ﴿۲۳﴾

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ﴾ بیگومان پەرورہ دگاری تو ده زانی (ئہی موحممہد ﷺ) کہ تو ہل دہسیت (بوشہ و نوپژ کردن) شتیک کہ متر ﴿مِن ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثِي﴾ له دووبہش له سسی بہشی شہو و نیوہی یان سسی یہ کی ﴿وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ وہ دہستہ یہ کہ له وانہی کہ له گہلتان ﴿وَاللَّهُ يُعَذِّبُ النَّاسَ﴾ وہ خوائہ نندازہی شہو و رۆژ دیاری دہ کات ﴿عَلِمَ أَنَّ لَن نَّحْضُوهُ﴾ (خوا) زانی کہ ئیوہ ناتوانن ئہ نندازہی شہو نوپژ رابگرن ﴿فَتَابَ عَلَيْكَ﴾ له بہرئوہ لیتان خوش بوو ﴿فَاقْرَأْ وَامَّا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ دہی ئہ و ہندہی بۆتان دہلوی و ئاسانہ لاتان قورٹان بخوینن و دہوری بکہ نہوہ ﴿عَلِمَ أَنَّ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضٍ﴾ (خوا) دہ زانی کہ له مہ و لا کہ سانیکتان نہ خوش دہ بیت ﴿وَأَخْرُونَ يُصْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وہ کہ سانیکی ترتان دہرؤن بہ سہر زہویدا ﴿يَتَّبِعُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ﴾ بہ شوینن رۆزی و نیعمہ تی خوادا دہ گہرین ﴿وَأَخْرُونَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وہ کہ سانیکی ترتان دہ جہنگن له رینگای خوادا ﴿فَاقْرَأْ وَامَّا تيسَّرَ مِنْهُ﴾ ئہ مجا بخویننہوہ له قورٹان ئہ و ہندہی کہ بۆتان دہلوی و لاتان ئاسانہ ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وہ نوپژ بکہن و زہ کات بدن ﴿وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ وہ قہرز بدن بہ خوا بہ قہرزیکی چاک (مہ بہست ئہوہیہ خیر و خیرات و سہدہ قہ بکہن له رپی خوادا) ﴿وَمَا تَقْدِمُوا أَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ﴾ ہر چاکہ یہ کہ پیش بخن بۆ خوتان ﴿يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا دہستان دہ کہ ویتہوہ ﴿هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ ئہوہیشی لای خوا بہ چاکتر و گہورہ ترہ له رپوی پاداشتہوہ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ وہ داوای لینخوش بوون بکہن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بہ راستی خوا لینخوشبوویہ کی میہرہ بانہ ﴿۱۵﴾

سورہ تی المذثر

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی میہرہ بان

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ ئہی ئہو کہ سہی کہ خوت پینچاوہ تہوہ ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ ہہستہ (خہلکی) بیدار کہرہوہ ﴿وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ﴾ وہ پەرورہ دگارت بہ گہورہ بگرہ ﴿وَيَسَّابِكَ فَطَهِّرْ﴾ وہ پؤشاکت بہ پاک رابگرہ ﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾ بہرہوام بہ له وازہینان له بت پہرستی و گونہ ﴿وَلَا تَتَّبِعُنَّ سَنَكِرُ﴾ وہ شت مہ بہ خشہ و بہ زوری بزائیت ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ وہ لہ بہر پەرورہ دگارت خوت رابگرہ ﴿فَإِذَا نَقَرُ فِي النَّاقُورِ﴾ ہر کاتیک کہ فوکر بہ کہرہ نادا ﴿فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمَ عَسِيرٍ﴾ ئہو رۆژہ رۆژیکی سہخت و گرانہ ﴿عَلَى الْكٰفِرِينَ عَسِيرٍ﴾ لہ سہر کافران سووک و ئاسان نی یہ ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾ واز له من و ئہو کہ سہ بیتہ کہ دروستم کردوہ بہ تہنہا ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَمْ مَدُّوْا﴾ وہ دارایی زور و زہ بہ ندم پی داوہ ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وہ کورانی نامادہو بہرہ دست ﴿وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا﴾ وہ ہوی ژیانم بۆ راختستوہ بہ چون راختستیک ﴿تُرْمَطَعُ أُنْزِيدَ﴾ دواي ئہمانہش ہیشتا بہ تہمایہ زیاتری بدہمی ﴿كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عِينِدًا﴾ نہء، (چاوہ پروان نہبی) بہ راستی ئہو دہر بارہی ئایہت و نیشانہ کانی ئیمہ بیباوہرینکی کہ لہ رہ قہ ﴿سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا﴾ بہم زووانہ سزای سہختی پی دہ چہرژم ﴿إِنَّهُ فَكَّرُ وَقَدَّرَ﴾ (چونکہ) بیری کردہوہ و ہہلی سہنگاند (قسہ کہی خوی) ﴿۱۵﴾

﴿فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَرٌ﴾ دهك به كوشت چى چؤنى هه‌ل سه‌نگاند ﴿١١﴾ ﴿ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَرٌ﴾ دووباره به كوشت چى چؤنى ليكد او ته‌وه ﴿١٢﴾ ﴿ثُمَّ نَظَرَ﴾ له پاشان ته ماشايه‌كى كرد ﴿١٣﴾ ﴿ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ﴾ نه وسا ناوچه‌وانى گرژو رووى ترش كرد ﴿١٤﴾ ﴿ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ﴾ نه مجا به فيزيكه‌وه پشتى هه‌لكرد ﴿١٥﴾ ﴿فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَاسِحْرٌ يُؤْتَرُ﴾ جا ووتى نه‌م قورئانه هيچى تر نى به جادووويهك نه‌بى كه وه رگير اوه ﴿١٦﴾ ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ نه‌م قورئانه هه‌ر گوفتارى مروشه ﴿١٧﴾ ﴿سَأُصَلِّيهُ سَقَرٌ﴾ (نه‌و كه سه) زوو ده‌يخه‌مه دؤزه‌خه‌وه ﴿١٨﴾ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ﴾ تو چووزانيت كه دؤزه‌خ چى به ؟ ﴿١٩﴾ ﴿لَا تَبْقَى وَلَا تَذَرُ﴾ (ئاگر يكه) هيچ ناهيلىته‌وه و واز ناهيتى ﴿٢٠﴾ ﴿لَوْحَةٌ لِّلْبَشَرِ﴾ (به به كه م هالاو) پيست ره‌ش ده‌كاته‌وه وده‌بيرزنى ﴿٢١﴾ ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ نؤزده فريسته نه‌وه‌تان به سه‌ريه‌وه ﴿٢٢﴾ ﴿وَمَا جَعَلْنَا النَّارَ إِلَّا مَلَكًا﴾ هه‌ر فريسته‌مان كردوو به كار به‌ده‌ستى دؤزه‌خ ﴿٢٣﴾ ﴿وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمُ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ژماره‌ى نه‌و فريستانه‌مان نه‌گير اوه مه‌گه‌ر بو تاقى كردنه‌وه‌ى نه‌وانه‌ى بى باوه‌رن ﴿٢٤﴾ ﴿لَيْسَتِيَقِينَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ﴾ تا نه‌وانه‌ى كتيبىان پي‌دراوه دلنيا بن ﴿٢٥﴾ ﴿وَيَزِدَادَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَيْنَا﴾ وه بر واداره‌كان بر واكه‌يان زياد بكات ﴿٢٦﴾ ﴿وَلَا يَزِيدَنَّ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ﴾ وه هيچيان دوو دل نه‌بن نه‌وانه‌ى كتيبىان پي‌دراوه ﴿٢٧﴾ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ نيماندارانيش ﴿٢٨﴾ ﴿وَلَيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ وه تا بلين نه‌وانه‌ى كه نه‌خوشى (ناپاكى) يان له دلایه ﴿٢٩﴾ ﴿وَالْكَافِرُونَ﴾ وه بى برواكان ﴿٣٠﴾ ﴿مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ خوا چى مه‌به‌سته به‌م ژماره‌يه كه له غه‌ريبيدا وهك مه‌سه‌ل وايه ﴿٣١﴾ ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ﴾ ئابه‌وجوره‌خوائه‌وه كه سه‌ى كه بيه‌وى گو‌مراى ده‌كات ﴿٣٢﴾ ﴿وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ وه نه‌وه كه سه‌ى كه بيه‌وى رى نموونى ده‌كات ﴿٣٣﴾ ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ وه كه‌س ژماره‌ى له شكر و سه‌ر بازانى په‌روه‌دگارى تو نازانيت جگه‌خوى نه‌بيت ﴿٣٤﴾ ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْبَشَرِ﴾ وه نه‌م ئايه‌تانه هه‌ر نامورژگارى و په‌ندن بو‌ئاده‌مى ﴿٣٥﴾ ﴿كَلَّا وَالْقَمَرَ﴾ نه‌ء (وانى به) سويند به مانگ ﴿٣٦﴾ ﴿وَاللَّيْلَ إِذَا دَبَّرَ﴾ وه سويند به شه‌و كه پشت هه‌ل ده‌كات و ده‌روا ﴿٣٧﴾ ﴿وَالصُّبْحَ إِذَا اسْتَفَرَّ﴾ وه سويند به به‌ره‌به‌يان كه روون ده‌بيتته‌وه ﴿٣٨﴾ ﴿إِنَّهَا إِلَّا حَى الْكَبِيرِ﴾ بى گومان سه‌قه‌ر (دؤزه‌خ) به كينكه له‌شته سامناكه گه‌وره‌كان ﴿٣٩﴾ ﴿نَذِيرٌ لِّلْبَشَرِ﴾ ترسيته‌ره بو هه‌موو خه‌لكى ﴿٤٠﴾ ﴿لَمَن شَاءَ مِنْكُمْ﴾ بو نه‌وه كه سه‌تان كه ده‌يه‌وى ﴿٤١﴾ ﴿أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ پيش بكه‌ويت (له چاكه‌دا) يادواكه‌وى ﴿٤٢﴾ ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ﴾ هه‌موو كه سيك بارمته‌ى كارو كرده‌وه‌ى خويه‌تى ﴿٤٣﴾ ﴿إِلَّا أَصْحَابَ الِّيمِينِ﴾ جگه‌هاوه‌لانى ده‌ستى راست (چاكه‌كاران) نه‌بيت ﴿٤٤﴾ ﴿فِي جَنَّاتٍ بِتَسَاءُلُونَ﴾ كه له باخاتى به‌هه‌شتدا پرسيار له به‌كترى ده‌كه‌ن ﴿٤٥﴾ ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ له (حالى) تاوان باران ﴿٤٦﴾ ﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ (هه‌ر له به‌هه‌شتى به‌كان وه لام نه‌داته‌وه كه ديومانن و پيمان ووتوون) چى ئيه‌وى خستوو ته دؤزه‌خه‌وه ﴿٤٧﴾ ﴿قَالُوا لَوْلَا نَحْنُ مِنَ الْمُصَلِّينَ﴾ نه‌وانيش و تيان: ئيمه له نويژ گه‌ران نه‌بووين ﴿٤٨﴾ ﴿وَلَوْلَا نَحْنُ نَطْعُ الْمُسْكِينِ﴾ وه خوراكمان نه‌ده‌دا به هه‌ژاران ﴿٤٩﴾ ﴿وَكُنَّا نَحُضُّ مَعَ الْكَاظِمِينَ﴾ وه‌رو ده‌چووين له گه‌ل نه‌وانه‌ى كه رو ده‌چوون (له قسه‌ى خراپه‌وه بى شه‌رى دا) ﴿٥٠﴾ ﴿وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الَّذِينَ﴾ وه باوه‌رمان به روژى دوايى نه‌بوو ﴿٥١﴾ ﴿حَتَّى آتَيْنَا الِّيقِينَ﴾ تا مردن به‌خه‌ى پينگرتين ﴿٥٢﴾

﴿فَمَا تَفْعُلُهُمْ شَفْعَةُ الشَّفِيعِينَ﴾ نیتر نکای تکا کاران هیچ قازانجیکیان بی ناگه‌یه نیت ﴿۱۸﴾ ﴿فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ﴾ نه‌وه چیانه روو وهرده‌گپرن له ناموزگاری قورئان ﴿۱۹﴾ ﴿كَانَتْهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ﴾ نه‌لی کهره کتوی سل کهرن ﴿۲۰﴾ ﴿فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ له شیر، (یان له‌ده‌ست کومه‌لی تیر هاویژ) هه‌لهاتون ﴿۲۱﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنشَرَةً﴾ به‌لکو هه‌مو به‌کیک له‌وان نه‌یه‌وی چنده‌ها نامه‌ی کراوه‌ی بو‌بنیردری (له‌خواوه که پروا به‌موحه‌مه‌د ﷺ بی‌تی) ﴿۲۲﴾ ﴿كَلَّا بَلْ لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾ با‌چاوه‌پروانی نه‌وه نه‌بن به‌لکو هه‌ر ناترسن له‌روژی دوایی ﴿۲۳﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ﴾ با‌په‌شیمان بنه‌وه به‌راستی قورئان په‌ندو وناموزگاریه ﴿۲۴﴾ ﴿مَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سیک بیه‌ویت با‌په‌ندی لی وهر‌بگریت ﴿۲۵﴾ ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ﴾ ناموزگاری قورئان وهر‌ناگرن ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر خوا‌بیه‌ویت ﴿هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ﴾ خوا‌شیاوی لی ترسانه ﴿وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ وه‌شیاوی لی خوشبوونه ﴿۲۶﴾

سوره‌تی ﴿الْقِيَامَةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویند ده‌خوم به‌روژی قیامت ﴿۱﴾ ﴿وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ وه‌سویند ده‌خوم به‌نه‌فسی لومه‌کهر (له‌سه‌ر خراپه) ﴿۲﴾ ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتَّخَذَ عِظَامُهُ﴾ ئایا مروف واده‌زانی که‌ئیسقانه (پزیوه‌کانی) کوناکه‌ینه‌وه ﴿۳﴾ ﴿بَلْ قَدَرِينٌ عَلَىٰ أَنْ تُسْوَىٰ بِنَانِهِ﴾ به‌لی: به‌توانین له‌سه‌ر رینک خسته‌وه‌ی (نه‌قشی) سه‌ر په‌نجه‌کانی ﴿۴﴾ ﴿بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرْ أَمَامَهُ﴾ به‌لکو ئینسان ده‌یه‌وی تاله‌ژیان دابه‌هه‌ر تاوان و خراپه‌بکات ﴿۵﴾ ﴿يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ ده‌پرسی: که‌ی روژی دوایی دی؟ ﴿۶﴾ ﴿فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ﴾ کاتی: که‌چاو نه‌بله‌ق بوو؟ ﴿۷﴾ ﴿وَحَسَفَ الْقَمَرُ﴾ وه‌مانگ گپراو تاریک بوو ﴿۸﴾ ﴿وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه‌روژ ومانگ کوناکه‌وه ﴿۹﴾ ﴿يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ﴾ نه‌وروزه‌مروف ده‌لپت: له‌کویوه هه‌لبین له‌(سزای خوا) ﴿۱۰﴾ ﴿كَلَّا لَا زَوَّارٌ﴾ نه‌خیر هیچ په‌ناگه‌یه‌ک نی‌یه ﴿۱۱﴾ ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾ له‌وروزه‌دا نارامگا هه‌ر لای په‌روه‌دگاری تویه ﴿۱۲﴾ ﴿يُنَبِّئُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾ له‌وروزه‌دا ناده‌می هه‌والی پیده‌دریت له‌وه‌ی که‌پیشی خستوه و دوا‌ی خستوه (له‌چاکه‌و خراپه) ﴿۱۳﴾ ﴿بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ﴾ به‌لکو ناده‌می ناگاداره‌به‌حالی خوی ﴿۱۴﴾ ﴿وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِرَهُ﴾ با‌پرو بیانووی زوریش به‌پیتته‌وه ﴿۱۵﴾ ﴿لَا تُخْرِكُهُ بِهِ لِسَانُكَ﴾ زمانت مه‌جولپته (به‌خویندنه‌وه‌ی قورئان له‌کاتی دابه‌زینی وه‌حییدا) ﴿لِتَعْجَلْ بِهِ﴾ تا‌په‌له‌ی تیا‌بکه‌یت ﴿۱۶﴾ ﴿إِنْ عَلَيْنَا جُمُعَةٌ وَوَعَدْنَاكَ﴾ به‌راستی (وه‌ک به‌لینمان داوه) بیگومان له‌سه‌ر ئیمه‌یه کوناکه‌وه‌ی له‌سنگتداو خویندنه‌وه‌ی ﴿۱۷﴾ ﴿فَإِذَا قَرَأَهُ﴾ نه‌مجا کاتی که‌قورئانمان بو‌خویندپته‌وه (به‌هوی جبریل‌وه) ﴿فَاتَّبَعَهُ أَنَّهُ﴾ توش شوین خویندنه‌وه‌ی نه‌و‌بکه‌وه ﴿۱۸﴾ ﴿فَرَأَىٰ عَلَيْنَا بَيِّنَاتِهِ﴾ له‌پاشان دلنیا‌به‌روون کردنه‌وه‌شی له‌سه‌ر ئیمه‌یه ﴿۱۹﴾

﴿كَلَّا بَلْ تُجِبُونَ الْعَاجِلَةَ﴾ (زیندوو کردنه‌وه هه‌ر ده‌بیئت) به‌لکو ئیوه هه‌ر دونیاتان خو‌ش ده‌ویت ﴿وَنَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ گوی به‌رۆژی دوایی ناده‌ن! ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ زۆر رو‌خسار له‌و رۆژ‌ده‌دا گه‌شاوه‌ن ﴿إِلَىٰ رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ ته‌ماشای په‌روه‌ر دگاریان ده‌که‌ن ﴿وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ﴾ وه‌ زۆر رو‌و‌خساریش له‌و رۆژ‌ده‌دا گرزو تال‌ن ﴿تَنْظُرُونَ أَن يُفْعَلَٰ بِهَا فِئْرَةٌ﴾ ده‌زانن که‌ سزای پشت شکین ده‌درین ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾ نه‌خیر (ئاوانا چیتته‌سه‌ر بو‌تان، جا‌په‌شیمان بینه‌وه!) چونکه‌ کاتیک که‌ گیان گه‌یشته‌گه‌رو (له‌کاتی کیشانیدا) ﴿وَقِيلَٰ مَنْ رَاقٍ﴾ نه‌وسا (هه‌ندیك له‌وانه‌ی که‌ به‌ده‌وریدان) ده‌لین: که‌سیک نیه‌ چاره‌سه‌ری بکات و فریای بکه‌ویت؟ ﴿وَوَظَنَ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾ (نه‌و که‌سه‌ی گیانی ده‌کیشریت) دلنیا‌یه‌ نه‌وه‌ (ی تووشی بو‌وه‌ مردن و) جیا‌بو‌ونه‌وه‌یه‌ ﴿وَأَلْتَقَتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ﴾ وه‌ قاچ و لو‌ولاقی به‌یه‌کدا ئالا ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ﴾ راپینچکردن له‌و رۆژ‌ده‌دا بو‌لای په‌روه‌ر دگارتته‌ ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا وُصِّلَ﴾ جا (کافر) نه‌بروای هیناو نه‌نو‌یژی کرد ﴿وَلَا كِنَ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ به‌لکو ئایینی به‌درو‌ ده‌زانی و پشتی تی‌ ده‌کرد ﴿فَرُذِّحَتْ إِلَىٰ أَهْلِهَا يَسْطَرُّ﴾ له‌پاشان به‌که‌شخه‌و فی‌زه‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌ بو‌لای مال و مندالی ﴿أُولَٰئِكَ فَآوَىٰ﴾ تیا‌چوون بو‌تو، (نه‌ی ناده‌می بی‌بروا) نه‌مجا تیا‌چوون بو‌تو ﴿ثُمَّ أُولَٰئِكَ فَآوَىٰ﴾ دووباره‌ تیا‌چوون بو‌تو، نه‌مجا تیا‌چوون بو‌تو ﴿أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى﴾ ئایا مرو‌ف‌وا داده‌نیئت که‌هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و پشت گوی ده‌خری) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ نُطْفَةٌ مِّنْ مَّنِيٍّ يُمْنَىٰ﴾ ئایا دلنوبه‌ ئاویک نه‌بوو له‌توو که‌ ده‌رژیترا (یه‌ مندال‌دانه‌وه‌) ﴿ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ فِخْخٍ فَسْوَىٰ﴾ له‌پاشان بو‌وه‌ به‌ پارچه‌ خوینیک، نه‌مجا دروستی کرد و ریکی خست ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ﴾ نه‌مجا له‌و تو‌وه‌ دوو جو‌ری دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ نیر و می‌ ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾ ئایا نه‌و زاته‌ توانای نی‌یه‌ به‌سه‌ر نه‌وه‌دا که‌ مردووان زیندوو بکاته‌وه‌ ﴿

سوره‌تی ﴿الْإِنشَان﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ بینگومان به‌سه‌ر ناده‌می دا‌تیپه‌ری ﴿حِينَ مِنَ الدَّهْرِ﴾ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌رۆژگار ﴿لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّا كُوِّنًا﴾ که‌شتیکی وانه‌بوو ناوبسری ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ئاده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ﴾ له‌دلۆپینک ئاوی تیکه‌ل له‌گه‌لی تو‌خم ﴿تَبَتَّلِيهِ﴾ تا‌تاقی بکه‌ینه‌وه‌ ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ نه‌مجا ژنه‌واو وینا‌مان کرد (چاو و گویمان پی‌به‌خشی) ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ بینگومان ئیمه‌رینموونیمان کرد بو‌راسته‌ری، ﴿إِنَّمَا شَكَرَ وَإِنَّمَا كَفُورًا﴾ جا‌یان سوپاس‌گوزاره‌، وه‌ یان‌نا سوپاس و سه‌پله‌ ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ئاماده‌مان کردوو‌ه بو‌بی‌بروایان ﴿سَلَسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا﴾ زنجیرو ته‌وقی زۆر (که‌ده‌کریتته‌گه‌ردنیان) و ئاگری هه‌لگیرساو ﴿إِنَّا لَأَبْرَارٌ يَّشْرُونُ مِنْ كَافِرٍ كَانَتْ مَرَا جِهَا كَافُورًا﴾ بینگومان چاکه‌کاران له‌په‌رداخینکدا (شه‌راب) ده‌خۆنه‌وه‌ که‌ ئاویته‌که‌ی له‌سه‌رچاوه‌ی کافوره‌وه‌یه‌ ﴿

﴿عَيْنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ﴾ که کانی یه‌که (له به‌هشتدا) به‌نده‌کانی خوالی‌ی ده‌خونه‌وه ﴿يُقْفِرُونَهَا تَجِيرًا﴾ (له‌هر شویتینکدا بیان‌ه‌وی) هه‌لیده‌قولین و فواره‌ده‌کات ﴿يُؤْفُونَ بِالْتَدْرِ﴾ و فابا به‌نه‌زر ده‌که‌ن ﴿وَيَكْفُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ و له‌ه‌رؤژنکیش ده‌ترسن که به‌دی و سه‌ختی یه‌که‌ی هه‌مووان ده‌گریته‌وه ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَجِّهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ و ه‌خواردن نه‌ده‌ن به‌هه‌ژاران و هه‌تیوان و دیبله‌کان هه‌رچه‌ند خویان هه‌زیشیان لینی بیت ﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ﴾ (ده‌لین) به‌راستی ئیمه‌ته‌نها له‌به‌ر په‌زامه‌ندی خوا خوار دنتان ده‌ده‌ینی ﴿لَا نُزِيدُكُمْ﴾ چاوه‌روانی ناکه‌ین له‌ئیوه ﴿جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ نه‌پادا‌شت و نه‌سوپاس ﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطِيرًا﴾ به‌راستی ئیمه‌له‌سزای په‌روه‌ردگارمان ده‌ترسین له‌ه‌رؤژنکی ترش و تال و دژواردا ﴿وَقَفَّهْمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ﴾ جا‌خوا‌پاراستنی له‌به‌دی نه‌ه‌رؤژه ﴿وَلَقَفَّهْمُ نَصْرَهُ وَسُرُورًا﴾ و ه‌رووی گه‌ش و شادومانی پی‌به‌خشین ﴿وَجَزَّ لَهُمْ بِمَاصِرٍ وَأَجَنَّةٍ وَحَرِيرًا﴾ و ه‌پادا‌شتی دانه‌وه‌به‌هوی خور‌اگر‌تینان (له‌سه‌ر چاکه و دوور که‌وته‌وه‌له‌خرابه) به‌به‌هشت و (پوشاکی) ئاوریشم ﴿مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَىٰ الْأَرْبَابِ﴾ پالی تیا‌ده‌ده‌نه‌وه‌له‌سه‌ر ته‌خت و قه‌نه‌فه‌ی زور ﴿لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا﴾ نایینن تیندا‌نه‌گه‌رمی رور ﴿وَلَا زَمْهَرِيرًا﴾ و ه‌نه‌سه‌رما (واته‌هه‌وایه‌کی زور خوشی هه‌یه) ﴿وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا﴾ و ه‌سییه‌ری دره‌ختانی به‌هشت به‌سه‌ر سه‌ریانه‌وه‌یه ﴿وَذَٰلِكَ قُطُوبُهَا تَدْلِيلًا﴾ و ه‌هیشووی میوه‌کانی نزیکه‌ده‌ست و ئاسان کراوه ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِم بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ﴾ ده‌گه‌رین به‌سه‌ریاندا‌به‌قاپی زیویین ﴿وَأَذْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا﴾ و په‌ردا‌خی شووشه‌وه ﴿قَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ﴾ شووشه‌له‌زیو ﴿فَدَرُوهَا تَقْدِيرًا﴾ به‌نه‌دازه‌ی پیویست ناماده‌کراون ﴿وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِرْجَاحًا زَاجِحِيلًا﴾ له‌به‌هشتدا شه‌ریان له‌په‌ردا‌خینکدا پی‌ده‌نو‌شری که‌زه‌نجه‌بیلی تیکه‌لاوه ﴿عَيْنَا فِيهَا تُسْقَىٰ سَلْسِيلًا﴾ (که‌ئه‌ویش) کانی یه‌که‌له‌به‌هشت دا‌ناوده‌بری به‌سه‌لسه‌بیل ﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾ ده‌گه‌رین به‌سه‌ریاندا‌نه‌وجه‌وانانی هه‌میشه‌لاو و پوخوش و پاک ﴿إِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ کاتیک بیان بینیت ﴿حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا﴾ واده‌زانیت دانه‌ی مرواری پرژو بلاوون ﴿وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ﴾ و ه‌کاتیک بروانیت له‌ویدا ﴿رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا﴾ ناز و نیعمه‌ت و ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره‌ده‌بینیت ﴿عَلَيْهِمْ شِبَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَأَسْتَبْرَقٌ﴾ له‌به‌ریاندا‌یه به‌رگی نه‌رم و نولی سه‌ه‌وزکار و پوشاکی ئاوریشمین ﴿وَحُلُوهَا وَسَاوِرٌ مِّن فِضَّةٍ﴾ و ه‌رازیتر اونه‌ته‌وه‌به‌بازنی زیوو ﴿وَسَقَنَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ و ه‌په‌روه‌ردگاریان شه‌رابی پاک و ته‌میزی پی‌نو‌شین ﴿إِن هَٰذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً﴾ (پیین ده‌وتریت) ئه‌م به‌هسته‌پادا‌شتی ئیوه‌یه ﴿وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾ و ه‌هه‌موو کوششینکتان سوپاس کراوه ﴿إِنَّا نَحْنُ نُزَلِّلُكَ عَلَيْكَ الْفُرَّانَ تَنْزِيلًا﴾ بیگو‌مان ئیمه‌قورئانمان بو‌ناردیته‌خواری به‌ناردنی (به‌ش به‌ش) ﴿فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ که‌واته‌ چاوه‌روانی فه‌رمانی خوا‌بکه ﴿وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ إِثْمًا أَوْ كُفُورًا﴾ و ه‌فه‌رمانبه‌رداری هیه‌ج گونا‌هبار و بی‌ باوه‌ریک مه‌که ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ﴾ و ه‌زیکر و یادی په‌روه‌ردگارت بکه ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به‌بیانین و ئیواراندا ﴿

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾ و ه له شهوا سوژده‌ی بو به ره (نویژ بکه) ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ و ه ستایشی خوا بکه له به‌شیک‌ی زور له شه‌ودا ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ﴾ بیگومان هم بی بروایانه دونیای بی به‌قیان خوش ده‌وی ﴿وَيَذُرُونَ وراءَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ و ه پشت گویی ده‌خه‌ن رورژیک‌ی قورس و گران (که قیامه‌ته) ﴿تَخَنُّنًا خَلَقْتَهُمْ وَشَدَدًا أَمْرَهُمْ﴾ نیمه نه‌وانمان دروست کرد و جومگه‌کانیانمان قایم بیکه‌وه به‌ستوه‌وه ﴿وَإِذَا شِئْنَا بِدَلَّكَ آمَنَّا لَهُمْ تَبَدُّلًا﴾ و ه کاتیک بمانه‌وینت ده‌یان گورین به‌که‌سانی تری و ه ک‌خویان چون گورینیک ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرٌ﴾ هم سورته‌ه نامورژگاری و په‌نده ﴿فَمَنْ شَاءَ﴾ نه‌مجا هه‌ر که‌سینک بیه‌ویت ﴿اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ رینگا ده‌گریته به‌ر بو لای په‌روه‌دگاری ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ و ه ئیوه‌هه‌ز نا‌که‌ن (له‌گرتنی نه‌وری‌یه) مه‌گه‌ر کاتیک که‌خوا بیه‌وی (وه‌به‌زور ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بیگومان خوا دانای دروست کرداره ﴿يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ نه‌وه‌ی (خوا) بیه‌وی ده‌بخاته‌ناو میه‌ره‌بانی خو‌یه‌وه ﴿وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و ه ناماده‌ی کردوه‌وه بو‌سته‌مکاران سزای سه‌خت ﴿

سوره‌تی ﴿الْمُرْسَلَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی‌خوا‌ی به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان

﴿وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا﴾ سویند به‌بای په‌وانه‌کراوی، یه‌ک له‌دوای یه‌ک ﴿فَالْعَصْفَاتِ عَصْفًا﴾ و ه به‌و (با) توندانه‌ش هه‌ل ده‌که‌ن به‌هه‌ل‌کردنیک‌ی قایم ﴿وَالنَّشْرَاتِ نَشْرًا﴾ و ه به‌و بایانه‌ی که‌هه‌وره‌به‌ن و بلاوی ده‌که‌نه‌وه ﴿فَالْفَرَقَاتِ فَرَقًا﴾ سویندیش به‌و (فریستانه) ی به‌چاکی‌هه‌ق له‌نا‌ه‌ق جیا ده‌که‌نه‌وه ﴿فَالْمُلْقَاتِ ذِكْرًا﴾ نه‌مجا سویند به‌و (فریستانه) ش په‌یامی (خوا به‌پیغه‌مبه‌ران) ده‌که‌یه‌نن ﴿عُدْرًا أَوْ ذُرًّا﴾ بو (نه‌هیلانی) به‌هانه (ولینخوشبوونیان) یا بو‌ترساندن ﴿إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ﴾ به‌راستی نه‌وه‌ی که‌به‌لینتان پی‌دراوه (له‌هاتنی رورژی دوایی) دیته‌دی ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾ نه‌مجا کاتیک که‌نه‌ستیره‌کان تاریک بوون ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ﴾ و ه ده‌میک که‌ئاسمان که‌لینی تی بوو ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ﴾ و ه کاتیک کیوه‌کان له‌بینخ‌هینران و ته‌خت کران ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أُنزِلَتْ﴾ و ه ساتیک که‌کات و شوینی دیار کراو دانرا بو پیغه‌مبه‌ران له‌گه‌ل‌ئوممه‌ته‌کانیاندا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا يَوْمَ أُحُلَّتْ﴾ بو‌چ رورژی دو‌ا‌خراوه؟ ﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾ بو رورژی جیا‌کردنه‌وه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ﴾ تو‌چووزانیت رورژی جیا‌کردنه‌وه چی یه؟ ﴿وَيَلُومِذِي الْمَكْدِبِينَ﴾ وای بو بی بروایان له‌وره‌ده‌دا ﴿أَلَمْ نُعَمِّدْكَ الْأَوَّلِينَ﴾ نایا‌گه‌لانی پینشینانمان له‌ناو نه‌برد ﴿ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ﴾ له‌پاشان‌گه‌لانی دوای نه‌وانمان و ه‌ک‌نه‌وان لی نه‌کرد ﴿كَذَلِكَ نَفْعُ الْإِجْرِمِينَ﴾ هه‌ر به‌و جوره‌ش ده‌که‌ین به‌گوناه‌باران ﴿وَيَلُومِذِي الْمَكْدِبِينَ﴾ وای بو بی بروایان له‌وره‌ده‌دا ﴿

﴿الَّذِينَ خَلَقُوا مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ نایا ئیوه مان دروست نه کردوه له ئاویکی بی نرخ؟ ﴿فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾
 نه مجا خستمانه جینگایه کی پته ووه ﴿إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ تاماویه کی دیاری کراو ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ
 الْقَدْرُونَ﴾ نه مجا به نه اندازه گیری کی ریك و پینك دروستمان کرد، ئای (ئیمه) چ نه اندازه گیری کی
 ته و او وچا کین ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و روزه دا ﴿أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كَهَاتَا﴾
 نایا ئیمه زه ویمان نه کردوته کو کهره وه ﴿أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا﴾ بۆ زیندووان و مردووان ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا
 رِوْاسِيَ سَلْمِخَاتٍ﴾ وه له ناویدا شاخانی به رزی له نگره داکوتاومان داناوه ﴿وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا﴾
 وه ئاوی شیرینمان پی نوشیین ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ (به بی بروایانه دهوتریت) وای بۆ بی بروایان
 له و روزه دا ﴿أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ برۆن بۆ لای ته و دوزه خهی که به درۆتان ده زانی ﴿
 أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي تِلْكَ شُعَبٍ﴾ برۆن بۆ لای سیه ری دو که لیک سی به ش ﴿لَا ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ﴾
 نه سیه ریکی فینکه و نه شتیک له گری (دوزه خ) به رگری بکات ﴿إِنَّمَا تَرْمِي بِشَرِّرٍ كَالْقَصْرِ﴾
 به راستی دوزه خ پزیسکی وه ک کوشک ده هاویژی ﴿كَأَنَّهُ جِمَلَتٌ صُفْرٌ﴾ (به رودوا ده رۆن) نه لی
 ی کاروانی حوشتری زه ردن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و روزه دا ﴿هَذَا يَوْمٌ لَا
 يَنْطِقُونَ﴾ نه مرۆ رۆزیکه (بی باوه ران) ناتوانن قسه ی تیدا بکه ن ﴿وَلَا يُؤَدُّنَ لَهُمْ فِعْلَهُمْ فَعَتِرُونَ﴾ وه مؤله ت
 نادرین که برویانو و بهیننه وه ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و روزه دا ﴿هَذَا يَوْمٌ
 الْفَصْلِ﴾ نه مرۆ رۆزی بریار دانه (جیا کر دنه وه یه) ﴿جَمَعْتَكُمْ وَالْأُولِينَ﴾ ئیوه و پیشینانمان کو کرده ته وه
 ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا﴾ سا نه گه ر فیل و پیلانیکتان هه یه نه نجامی بدن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی بروایان له و روزه دا ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ﴾ بیگومان پاریز کاران وله خواترسان
 له سیه رو (قراغی) کانیاوی زوران ﴿وَفَوْكَه مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾ وه له ناو میوه هاتیکدان که حه زی لی
 ده که ن ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (بیان ده لئین) بخۆن و بخۆنه وه نوشتان بی به هوی ته وه ی
 که ده تان کرد ﴿إِنَّا كَذَّبْنَاكَ بِآيَاتِنَا الْخَيْرِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بیگومان ئیمه ئاوا پاداشتی چاکه کاران ده دهینه وه
 ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و روزه دا ﴿كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا﴾ (ئه ی کافران)
 بخۆن و به ره مه ند بین ماویه کی که م (له دونیادا) ﴿إِنَّا كَفَّرْنَاكُمْ عَنْ دُونِهَا﴾ به راستی ئیوه ن تاوانباران ﴿
 وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بی بروایان له و روزه دا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا﴾ وه کاتیک پی یان
 بوتری (له خوا بترسن و) کپنوش به رن ﴿لَا يَرْكَعُونَ﴾ کپنوش نابهن ﴿وَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾
 وای بۆ بی بروایان له و روزه دا ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (نه گه ر ئه وان باوه ر به قورئان نه که ن) ئیتر
 به چ فه رمووده یه کی تر بروا ده هینن دوا ی قورئان؟ ﴿

سوره تی ﴿النَّبَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه وه له چی پر سیار له یه کتری ده کهن (نه و بی بروایانه) ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ له و دهنگ و باسه گوره یه پر سیار ده کهن؟! ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ که نه وان تیدا جیاوازن ﴿كَلَّا سَيَعْلَمُونَ﴾ نهء با په شیمان بنه وه، له مه و لا تی ده کهن ﴿كَلَّا سَيَعْلَمُونَ﴾ دووباره (ده لیم) نهء له مه و لا تی ده کهن ﴿الَّذِي جَعَلَ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ ناخو زه ویمان بو رانه خستون ؟ ﴿وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا﴾ وه کیوه کانمان نه گیراوه به میخ ؟! ﴿وَوَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا﴾ وه ئیوه مان دروست نه کردوه به جوت ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا﴾ وه نوستنمان نه کردوه به هوی حه سانه وه تان ﴿وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لِبَاسًا﴾ وه شه ومان نه گیراوه به کالا (داپوشه ر) ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ وه روزه مان نه گیراوه به کاتی زیان (وه له سوران و پیدا کردنی زیوار) ﴿وَنَبِّئْنَا قُورُوقَ رَبِّكَ سَبْعًا شِدَادًا﴾ وه حهوت ناسمانی به هیزمان دروست نه کردوه له سه رتانه وه ؟ ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا﴾ وه دروستمان نه کردوه چرایه کی دره و شاوه (که روزه) ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾ وه ناوی لیزمه و به خورمان نه نار دوته خواره وه له هه وه ره گوشراوه کانه وه ﴿لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ تا پی ی بروینین دانه و نیله و گزو گیاو ﴿وَجَعَلْنَا الْفَأَاقِبَ﴾ باخاتی پر و چر ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتًا﴾ به راستی روزه ی جیا کردنه وه (ی چاک و خراب) کاتیکی بو دیاری کراوه ﴿يَوْمَ يُفْعَفُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَقْوَاجًا﴾ نه و روزه ی که فوو ده کری به که رنه نادانه مجا پؤل پؤل دین ﴿وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا﴾ وه ناسمان (له هه مو و لایه که وه) کرایه وه بو و به ده رگا ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾ وه کیوه کان خرانه ری و بوون به (تراویلکه = سه راب) ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ به راستی دوزه خ پهریزگی بی بروایانه (وده میکه چاوه پروانیانه) ﴿لَلظَّلِغِينَ مَتَابًا﴾ وه جی گه رانه وه ی یاخیانه ﴿لَلَّذِينَ فِيهَا أَعْقَابًا﴾ تیدا ده میتنه وه هه زاران سال (ماوه یه کی زور) ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ تیدا نا چه ژن نه ساردی و فیتکی و نه خوار دنه وه ﴿إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا﴾ ناوی له کول و کیم و زوخوا نه بیت ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾ پاداش ده درینه وه به پی ی کرده وه یان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ چونکه بیگومان نه وان به ته مای لی پرسینه وه نه بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا﴾ وه ئایه ته کانی ئیمه یان به درو ده زانی چون به درو زانینیک ﴿وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾ له کاتیکدا هه موو شتیکیمان ژماردوه (له سه ریان) به نویسن ﴿قَدْ وُقُورًا﴾ نه مجا بچه ژن (سزای خو تان) ﴿فَلَنْ نَرِيَدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ هیچتان بو زیاد ناکه یین سزانه بیت

﴿إِنَّ الْمُنْتَقِبِينَ مَفَازًا﴾ بینگومان جینگای پیروز و بهرہ مہندی ہہ یہ بؤ پاریز کاران ولہ خواترسان ﴿حَدَائِقُ وَأَعْنَابٌ﴾ باخات و ہہ موو جوڑہ تری یشہ ﴿وَكَاغِبَ أَتْرَابًا﴾ وہ کچانی تازہ مہ مک کردوی ہاوتہ مہن ﴿وَوَكَّاسًا إِهَابًا﴾ وہ بہر داخی پر (لہ شہراب) ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا﴾ قسہی بینہوودہ و دروی تیدا نابستن ﴿جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا﴾ (پاداش دہدرینہوہ بہ) پاداشتیکی تہواو لہ لایہن بہرہردگاری تہوہ ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ﴾ بہرہردگاری ٹاسمانہ کان وزہوی و نیوانی ٹہوانہ خواہہ کی بہخشندهو میہرہبانہ و ﴿لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا﴾ کہس توانای تکا کردن و (قسہ کردنی) نی یہ ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا﴾ لہ رُوزنکدا کہ جیبریل و فریشتہ بہرپیز دہوستن ﴿لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾ کہسیان قسہ ناکہن مہ گہر ٹہوہ کہخوارپی بدات و قسہی بہری و جی بکات ﴿ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ﴾ ٹہو رُوزہ راست و بینگومانہ ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَعَابًا﴾ ٹہمجا ہر کہسینک و ویستی رینگای گہرانہوہ دہگری بؤ لای بہرہردگاری خوی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا قَرِيبًا﴾ بینگومان ٹیمہ ٹیہمان ناگادار کرد لہ سزایہ کی نزیک ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ﴾ لہ رُوزیکسی وادا کہ مروف دہبینی (پاداشی) ٹہو کردہوانہی کہ پیشہ کی بہدہستی خوی ناردوونی ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ كَيْفَ أَتَيْتَنِي بِكُرْبًا﴾ وہ بی پروا (لہو رُوزہدا) دہلی: خوزگہ گل بوومایہ (نہک مروف)

سورہ قی ﴿التَّائِبَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوی بہخشندهی میہرہبان

﴿وَالَّذِينَ عَزَفُوا﴾ سویند بہو فریستانہی کہ گیانی کافران (لہ لہشیان) بہ سہختی دہردہہینن ﴿وَالَّذِينَ شَطَأُوا﴾ وہ بہو فریستانہی کہ گیانی باوہرداران بہ ٹاسانی دہردینن ﴿وَالسَّابِقَاتِ سَبَّحًا﴾ وہ سویند بہو فریستانہی کہ خیرا فرمانی خواجی بہجی دہکہن ﴿فَالسَّابِقَاتِ سَبَّحًا﴾ وہ سویند بہو فریستانہی کہ پیش برکی دہکہن (لہ بہجی ہینانی فرماندا) ﴿فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا﴾ وہ سویند بہو فریستانہی کہ تہگیری کاروبار دہکہن (واتہ سویند بہمانہ ٹہوہی بہلینتتان پیدراوہ دیتہ دی) ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ﴾ رُوزنیکہ بومہلہرزہ زہوی دہلہرزینی ﴿تَتَّبِعُهَا الرَّاغِبَةُ﴾ بومہلہرزہ کی تریشی بہدوایدایت، مردووان زیندو دہبنہوہ ﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ﴾ زور دل لہو رُوزہدا دہلہرزنی ﴿أَبْصُرُهَا خَشِيعَةً﴾ چاویان سہر بہرہو رُوز دہبی ﴿يَقُولُونَ﴾ (ٹہمرو بہگالتہوہ) دہلین ﴿أَيُّهَا الْمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ﴾ ٹاخو ٹیمہ (لہ پاش مردن) دہگہرینرینہوہ بؤ زبانی پیشوو؟ ﴿لَوْ أَنَّ كَأَعظَمَ النَّجْوَى﴾ ٹایا کہ بووین بہ ٹیسقانی رزیبو (چون زیندو دہبینہوہ) ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تِلْكَ إِذْكَرَةُ خَاسِرَةٌ﴾ ٹائہوہ ٹہگہر وابی گہرانہوہیہ کی بہزیانہ ﴿فَالْمَاهِي رَجْرَجَةٌ وَجِدَةٌ﴾ بینگومان ٹہو زیندو بوونہوہیہ ہر یشہ نہعرہتہیہ ﴿فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ﴾ ٹیتر کتوپر وان لہ دہشتیکی سہی کاکہی بہ کاکیدا ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ٹایا داستانی مووسات ہی گہبشتوہ ﴿إِذْ أَنْذَرْنَاهُ رَبُّهُ بِالْأْوَالِ الْمُقَدَّرِينَ طُيًّا﴾ کاتیک کہ بہرہردگاری بانگی کرد لہشیووی پیروزی طوواوہ

﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ (پنی ووت) برؤ بو لای فیرعهون (چونکہ) بهراستی یاخیسی بووه ﴿١٧﴾
 ﴿فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْوَحْيَ﴾ (پنی ی بلی: نایا ده ته وی پاک بیته وه (له گوناه) ﴿١٨﴾ ﴿وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْتَبِيَ﴾
 وه ریت نیشاندهم بو (ناسینی) بهروه ردگارت تالیسی بترسییت ﴿١٩﴾ ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكُرْسِيُّ﴾ (نه مجا
 نیشانه هه ره گوره که هی نیشان دا (گوجان له گه ل دهسته سپیه که ی) ﴿٢٠﴾ ﴿فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ﴾ (که چی
 به دروی زانی و سه رینچی کرد ﴿٢١﴾ ﴿فَرَأَىٰ بُرْجَانَاطًا﴾ (له پاشان پشتی هه لکرد و روی به په له ﴿٢٢﴾
 ﴿فَحَشْرَ فَنَادَىٰ﴾ (نه مجا (جادوو گهرانی) کو کرده وه و بانگی کردن ﴿٢٣﴾ ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ﴾ (پاشان
 ووتی: من بهروه ردگاری هه ره گوره تانم ﴿٢٤﴾ ﴿فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْزَرِ وَالْأُولَىٰ﴾ (نه مجا خوا
 گرفتاری کرد به سزای هه ردوو جیهان ﴿٢٥﴾ ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ﴾ (بهراستی لهم داستانه دا بهند هه به
 ﴿لِمَن يَخْشَىٰ﴾ (بو که سینک له خوا بترسی ﴿٢٦﴾ ﴿إِنَّمَا أَنشَدُ خَلْقًا أَمَّا السَّمَاءُ فَآبَاءُ﴾ (نایا دروست کردنی ئیوه گرانتره
 یان ناسمان؟ وه دروستیشی کرد ﴿٢٧﴾ ﴿رَفَعَ سَمْعَهَا فَسَوَّيْنَاهَا﴾ (بالای بهرز کرده وه و ریکی خست ﴿٢٨﴾
 ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا﴾ (وه شهوی ئه وی تاریک کرد و ﴿وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾ (دهری خست (پروناکی) رۆزی ﴿٢٩﴾
 ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ (له پاشان زهوی راختست ﴿٣٠﴾ ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءًهَا وَمَرْعَاهَا﴾ (ئاو و له وه رگای لی
 ده رهیتا ﴿٣١﴾ ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا﴾ (وه شاخه کانی پته و دامه زرانند ﴿٣٢﴾ ﴿مَتَّعَالِكُمْ وَلِنَعْمَكُم﴾ (بو به هره مهندی
 وزیانی خوتان و نازه لئان ﴿٣٣﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ﴾ (نه مجا کاتیک که پروداوی گوره هات (که
 رۆزی دواپی یه) ﴿٣٤﴾ ﴿يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ﴾ (نه و رۆزه ی که مرؤف کرده وه ی خوی تیدا بیر ده که ویته وه
 ﴿٣٥﴾ ﴿وَبُرْزَخَاتِ الْجَحِيمِ لِمَن يَرَىٰ﴾ (وه دوزه خ پیشاندره بو هر که سینک که پروانی ﴿٣٦﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ﴾
 (له و رۆزه دا چاکه و خرابه به پی ی کرده وه دابهش ده کری) (نه مجا نه و که سه ی سهر که ش بوو بیت
 ﴿٣٧﴾ ﴿وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (وه زیانی دویای هه لبرارد بی ﴿٣٨﴾ ﴿فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ (نه وه بی گومان دوزه خ
 جیگایه تی ﴿٣٩﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ (وه نه و که سه ی که ترسایت له وه ستانی بهردهم بهروه ردگاری
 بو لپرسینه وه ﴿وَنَهَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ (وه بهرگری نه فسی خوی کرد بی له ئاره زووی خرابه ﴿٤٠﴾
 ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ (نه وه بی گومان به هه شت جیگایه تی ﴿٤١﴾ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (نه و بیباوه رانه
 به گالته و لاقرتیه وه) پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی رۆزی دواپی ﴿أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ (که ی ده بیت و که ی
 دیت ﴿٤٢﴾ ﴿فِيمَا نَتَمَنَّىٰ﴾ (تو چیت داوه له بیر لیکردنه وه ی (تو چون له م باره وه ده دوی)؟ ﴿٤٣﴾
 ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا﴾ (زانینی نه وه هه ر لای بهروه ردگارت ته ﴿٤٤﴾ ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ نَّحْنُهَا﴾ (بیگو مان تو هه ر
 ترسینه ری که سینکیت که له و رۆزه بترسی ﴿٤٥﴾ ﴿كَأَنَّهُمْ يُؤْفَكُونَ بِهَا﴾ (بی پرواکان که نه و رۆزه ده بینن وا
 ده زانن ﴿لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْرُثُوهَا﴾ (که نه ماونه ته وه ئیواره یه ک یا چیشته نگاویک نه بی له دویادا ﴿٤٦﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ بہ ناوی خوی بہ خشنده ی میہربان

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ (پتہ مہر ﴿٢﴾) روی گرز کرد و پشتی ہل کرد ﴿١﴾ ﴿أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى﴾ کہ کویرنیک (عہ بدولت لای کوری نوم مہ کتوم) ہاتہ لای ﴿١﴾ ﴿وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَكِّي﴾ تو چووزانیت؟ بہ لکوئہ و (کویرہ) بیہوی پاک بیستہ وہ ﴿٢﴾ ﴿أَوِ يَدْرِكُهُ الْبُزْقُ﴾ بان بیری بکہویتہ وہ (نہ وہی کہ لہ بییری چوئہ وہ) نہ مجا ئہ و بیر کردنہ وہیہ سوودی پی بگہیہ نیت ﴿١﴾ ﴿أَتَمَنَّيْ أَسْتَعْنِي﴾ کہ چی نہوی کہ خوی بی نیاز دہ زانی (مہ بہ ست پی بت بہرستہ کانی قورہیشہ) ﴿١﴾ ﴿فَأَنْتَ لَهُ رَصَدًا﴾ تو رووی تی دہ کہ بیت ﴿١﴾ ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَكِّي﴾ وہ ہیچ لہ سہر تو نی بہ کہ نہ و بی بروایہ خوی پاک نہ کاتہ وہ ﴿١﴾ ﴿وَأَتَمَنَّيْ جَاءَكَ يَسْعَى﴾ بہ لآم نہ و کہ سہی کہ بہ بہ لہ دی بولات ﴿١﴾ ﴿وَهُوَ يَحْتَسِبُ﴾ وہ لہ خوا دہ ترسی ﴿١﴾ ﴿فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى﴾ تو خوتی لی ہلہ دہ کہ بیت ﴿١﴾ ﴿كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ﴾ وامہ کہ! بی گومان نہ و رینموونی یانہ (ی کہ بؤت ہاتوہ) بیدار کہرہ وہ (ی نادمی) بہ ﴿١﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ ذَكُرْهُ﴾ نہ مجا ئہ و کہ سہی بیہوی یادی خوا دہ کات ﴿١﴾ ﴿فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ﴾ (کہ نہ و رینموونی یانہش نوسراونہ تہ وہ) لہ چہند بہرہیہ کی بہ ریز و بیروزدا ﴿١﴾ ﴿مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ﴾ پایہ بلندی پاک ﴿١﴾ ﴿بِأَيْدِي سَفَرَةٍ﴾ کہ بہ دہ ست نوینہ رانی ﴿١﴾ ﴿كِرَامٍ بَرَرَةٍ﴾ بہ ریزی خیر خواہن ﴿١﴾ ﴿فَقِيلَ أَلَيْسَ لِمَنْ أَكْفَرَهُ﴾ بہ کوشت چی (خرابتین نہ فرینی لی بی) نادمی، چہند پی نہ زان و سپلہیہ ﴿١﴾ ﴿مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (بیر ناکاتہ وہ بزانی کہ) خوا لہ چی دروستی کردوہ؟ ﴿١﴾ ﴿مِنْ نُّطْقَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ﴾ لہ دلؤبیک ناو دروستی کردوہ و ریکی خستوہ ﴿١﴾ ﴿فَلِمَ أَسْبَغَ إِلَهُهُ﴾ لہ پاشان رینگای (چاک و خرابی) بؤ ناسان کردوہ ﴿١﴾ ﴿فَلِمَ أَمَانَهُ فَأَقْبَرَهُ﴾ نہ مجا دہ میرینی و دہ یخاتہ گورہ وہ ﴿١﴾ ﴿فَلِمَ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ﴾ لہ پاشان کاتی کہ ووستی زیندووی دہ کاتہ وہ ﴿١﴾ ﴿كَلَّا لَمَّا يَقِضْ مَا أَمَرُهُ﴾ بہ راستی نہ وہی کہ خوا فرمانی بی داوہ ہینستا (نادمی) بہ چی ی نہ ہیناوہ ﴿١﴾ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ﴾ دہبا مروف سہیری خوار دہ مہ نیہ کہی بکات ﴿١﴾ ﴿أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا﴾ بہ راستی نیمہ لہ ہہ و رہ وہ بارانمان دہ رانند چون دہ رانندیک ﴿١﴾ ﴿فَلْيُشَقَّقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا﴾ لہ پاشان زہ ویمان لہ ت لہ ت کرد (بہ گیا) چون لہ ت کردنیک ﴿١﴾ ﴿فَلْيَنْبَسْ فِيهَا حَبًّا﴾ نہ مجا روواندمان لہ ناویددا دانہ و نیلہ ﴿١﴾ ﴿وَعَبًّا وَقَضْبًا﴾ و تری و سہوزہ ﴿١﴾ ﴿وَرَبْتًا وَأَوْحًا﴾ وزہیتون و دار خورما ﴿١﴾ ﴿وَصَدَاقًا غَلْبًا﴾ و باخانی چروپرو ﴿١﴾ ﴿وَفِكْهًا وَأَنَا﴾ میوہ و لہ وہر ﴿١﴾ ﴿مَتَعَالِكُمْ وَلَا نَعْمِكُمْ﴾ بؤ ریبانی خوٹان و نازہ لٹان ﴿١﴾ ﴿فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَةُ﴾ کاتیک کہ شاخہ و شریخہ (ی روری دوایی) ہات ﴿١﴾ ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ﴾ نہ و رورہی کہ مروف رادہ کات لہ برای ﴿١﴾ ﴿وَأُخِيهِ وَأَبِيهِ﴾ وہ لہ دایکی و باوکی ﴿١﴾ ﴿وَصَلِحَتِهِ وَبَنِيهِ﴾ وہ لہ زنی و کورہ کانی ﴿١﴾ ﴿لِكُلِّ أُمَّرٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُّغْنِيهِ﴾ ہہ سوویہ کیک لہ وان لہ و رورہ دا کاریکی وای ہہیہ کہ سہر کہ سی تری نہ بہ رزی ﴿١﴾ ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ﴾ زور رو خسار لہ و رورہ دا گہش و جوانن ﴿١﴾ ﴿صَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ﴾ دم بہ پیکہ نین و شادمانن ﴿١﴾ ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ﴾ وہ زور رو خسار لہ و رورہ دا، تہ پوتوزیان بہ سہرہ وہیہ ﴿١﴾

﴿ تَرَهَّقَهَا قَرَّةً ﴾ له داماویدا رهش داگیر ساون ﴿ ۱ ﴾ ﴿ أَوْلَيْتَكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجْرَةُ ﴾ ته وانه ته وانه که بی باوهر و گوناهاکار و تاوانبارن ﴿ ۲ ﴾

سوره تی التکویر

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴾ کاتیک که رۆژ پیچرایه وهو (رووناکی نه ما) ﴿ ۱ ﴾ ﴿ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴾ وه ده میتک که ته ستیره کان ههل وهرین و که وتنه خواره وه (تاریک بوون) ﴿ ۲ ﴾ ﴿ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴾ وه کاتیک که کیوه کان خرانه ری (واته له شوینی خویان خزیندران) ﴿ ۳ ﴾ ﴿ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴾ وه کاتیک که وشتره ناوسه کان وازیان لی هیترا ﴿ ۴ ﴾ ﴿ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴾ وه کاتیک که جانه وهران کوکرانه وه ﴿ ۵ ﴾ ﴿ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴾ وه ده میتک که ده ریاکان هه لگیر سیترا (تیکه ل کران) ﴿ ۶ ﴾ ﴿ وَإِذَا النُّفُوسُ رُوِّجَتْ ﴾ وه ساتیک که هه موو گیانیک جووتکرایه وه (له گهل لاشه دا) ﴿ ۷ ﴾ ﴿ وَإِذَا الْمَوْتُ رَدُّهُ سُيِّئَتْ ﴾ وه کاتیک پرسیار کرا له کچانی زینده به چال ﴿ ۸ ﴾ ﴿ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴾ که به چ گوناھیک کوژران ﴿ ۹ ﴾ ﴿ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴾ وه کاتیک که نامه (ی کرده وه) بلا وکرایه وه (و دابه شکرا) ﴿ ۱۰ ﴾ ﴿ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴾ وه ده میتک که ناسمان دامالیترا و پیچرایه وه ﴿ ۱۱ ﴾ ﴿ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴾ وه کاتیک که دوزه خ هه لگیر سیترا ﴿ ۱۲ ﴾ ﴿ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴾ وه ساتیک که به هشت نریک خرایه وه ﴿ ۱۳ ﴾ ﴿ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا أُخْضِرَتْ ﴾ ته وکاته هه موو که سیک ده زانی که چی ناماده کرده (بو خوی له چاکه و خرابه) ﴿ ۱۴ ﴾ ﴿ فَلَا أَقْسِمُ بِالْخَيْبِ ﴾ سویند بهو (ته ستیره گه رۆکانه ی) ده گه ریته وه ﴿ ۱۵ ﴾ ﴿ الْجُورِ الْكَبِيرِ ﴾ بهو ته ستیرانه ی که په نا ده گرن و دیار نامینن ﴿ ۱۶ ﴾ ﴿ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴾ وه به شوو که تاریک ده بیت ﴿ ۱۷ ﴾ ﴿ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴾ وه به بیانی که هه ناسه ده دات ﴿ ۱۸ ﴾ ﴿ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴾ بیگومان تهو قورئانه گوفتاری ره وانه کراوینکی پایه به رزه (که فریشته ی وه حیه) ﴿ ۱۹ ﴾ ﴿ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴾ به هیزه، لای خاوه نی عهرش (لای خوی گه وره)، و خاوه نی پله و پایه یه ﴿ ۲۰ ﴾ ﴿ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴾ قسه ره وایه له ناو فریشته دا وده ست پا که ﴿ ۲۱ ﴾ ﴿ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴾ هاوریکه تان (که موحه ممه ده ﷺ) شیت نی به (وه کئیوه ده لین) ﴿ ۲۲ ﴾ ﴿ وَقَدْ رَأَىٰ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ﴾ سویند به خوا بیگومان (فریشته ی وه حی) دیبوه له ناسوی رووندا ﴿ ۲۳ ﴾ ﴿ وَمَا هُوَ عَلَىٰ الْعَيْبِ بِضَنِينٍ ﴾ وه تهو (قورئانه) قسه ی شه بیتانی نیه له گه یاندنی وه حی و به یامه که یدا ﴿ ۲۴ ﴾ ﴿ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ ﴾ وه تهو (قورئانه) قسه ی شه بیتانی ده ر کراو له به زه یی خوانی به (وه کئیوه ده لین) ﴿ ۲۵ ﴾ ﴿ فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴾ ته وه بو کوی ده رۆن ﴿ ۲۶ ﴾ ﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴾ تهو قورئانه تنها ناموژگاری به بو هه موو جیهانیان ﴿ ۲۷ ﴾ ﴿ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴾ بو تهو که سانه ی که بیانوه ی به ری ی راست دا برۆن له ئیوه ﴿ ۲۸ ﴾ ﴿ وَمَا تَشَاءُونَ ﴾ ئیوه ناره زوو (ی ری ی راست) ناکن ﴿ ۲۹ ﴾ ﴿ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ مه گهر کاتیک که په روه ردگاری هه مووان بیه ویت وه ناچارتان بکات پی ی ﴿ ۳۰ ﴾

سوره تی ﴿الانفطار﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا السَّمَاءُ أَنْفَطَرَتْ﴾ کاتیک که ناسمان لهت بوو ﴿وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ﴾ وه ده میك كه نه ستیره كان (كه وتنه خواره وه) به پهرش و بلاوی ﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ﴾ وه ساتيك كه ده ریا كان تيكه ل کران ﴿وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ﴾ وه ساتيك كه گوره كان زیره و ژورور کران واته (مردو وه كان هاتنه ده ره وه) ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ نه و کاته هه موو كه سیک ده زانیت كه چی له پیشه وه ناردوه و (چیسی) دوا خستوه (بو خوی) ﴿يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ﴾ نه ی نینسان ﴿مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ چی توی خه له تاندو وه به پهروه ردگاری به ریز و گوره ت (والی یاخی بوویت) ﴿الَّذِي خَلَقَكَ﴾ نه و (پهروه ردگار) هی كه دروستی کردوویت و ﴿فَسَوَّكَ فَعَدَلَكَ﴾ ریکی خستوویت و جیای کردوویت وه (له گیان له به رانی تر) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ له هه ر وینه به کدا كه خوی ویستی یه کی خستوویت ﴿كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ﴾ وانی یه (كه تی ی گه یشتوویت) به لكو (پوژی) پاداشت به درو ده زانن ﴿وَإِنْ عَلَيْكُمْ لِحِظَانٌ﴾ بینگومان چند چاودیر یکتان به سه ره وه یه ﴿كِرَامًا كَتِيبِينَ﴾ كه به ریزو نووسه رن ﴿يَعْمُونَ مَاتَفَعَلُونَ﴾ هه رچی بکن ده یزانن ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ به راستی چا كه کاران له ناو نازو نیعمه تدان ﴿وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي حِمِيمٍ﴾ بینگومان به دکاران له دوزه خان ﴿يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الَّذِينَ﴾ له پوژی پاداشتدا ده چنه ناویه وه ﴿وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ﴾ وه نه وان لی ی ده رناچن ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ﴾ تو چووزانیت كه پوژی پاداشت چی یه ﴿ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ﴾ دووباره چووزانیت پوژی پاداشت چی یه ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا﴾ پوژیکه كه هیچ كه س هیچی به ده ست نی یه بو هیچ كه س ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ وه فرمان له و پوژه دا هه ر بو خواجه ﴿

سوره تی ﴿المطففين﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿وَيَلِّ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ هاوار بو ته رازو و بازان ﴿الَّذِينَ إِذَا الْكُلُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ﴾ نه وانه ی كه کاتیک پیوانه بکن (بو خویان) له سه ر (مالی) خه لکی به ته واوی وه ری ده گرن ﴿وَإِذَا كَالُوا هُمُ أَوْ ذُرُّهُمُ نُحِسِرُونَ﴾ به لام کاتیک بو یان پیوانه یان کیشانه بکن كه میان ده ده نی ﴿أَلَا يَنْظُرُونَ لِتِلْكَ الْأَمْثَالِ لِمَ يُدْعَوْنَ﴾ نایا نه وانه نازانن كه بینگومان زیندو و ده کرینه وه؟! ﴿

﴿لَيْوَةَ عَظِيمٍ﴾ له رُوژنکی گه وره دا ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ رُوژنیک که خه لک له به رده م
 په روه ردگاری جیهانیان دا ده وهستن ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ با په شیمان بنه وه ، چونکه
 به راستی نامه ی تاوانباران له ناو ده فته رینکی بهستی په شدایه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ﴾ تو چوزانیت
 نه وه ده فته ره چی به ﴿كِتَابٌ مَّرْقُومٌ﴾ ده فته رینکی نوسراوه ﴿وَيْلٌ يَوْمَذِلِّ الْمُكْذِبِينَ﴾ هاوار له وه
 رُوژه دا بوسی برویان ﴿الَّذِينَ يَكْذِبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ﴾ نه وانهی که پروا ناکه ن به رُوژی پاداشت دانه وه ﴿وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا الْكُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٌ﴾ کهس نه وه رُوژه به درو نازانیت مه گهر هموو سته م کارینکی گونا هبار ﴿إِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا﴾ هه ر کاتیک که نایه ته کانی نیمه ی بو بخوینریته وه ﴿قَالَ اسْطِيرِ الْأُولَى﴾ ده لی (نه مانه)
 نه فسانه ی پیشینان ﴿كَلَّا﴾ نه خیر وانسی به ﴿بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به لکو ژه نگی
 نه وه (خرابانه ی) که ده بیان کرد په رده ی هینا وه به سه ر دلایندا ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَذِلِّ الْمَحْجُورُونَ﴾ نه خیر
 به راستی نه وان له وه رُوژه دا، بی به شن له بینینی په روه ردگاریان ﴿ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ نه مجا پی یان ده وه وتریت نه مه
 نه وه به که برواتان پی نه ده کرد ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَارِ لَفِي عِلْتِينَ﴾ به راستی نامه ی (کرداری) چاکه کاران
 له ناو ده فته رینکی به رزدایه ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلْتُونَ﴾ تو چوزانیت نه وه ده فته ره به رزه چی به ؟ ﴿كِتَابٌ
 مَّرْقُومٌ﴾ ده فته رینکی نوسراو (ی نه مننده به فهره) ﴿يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ نزیکانی خودا ده بینن ﴿إِنَّ الْأَنْبَارَ لَفِي نَعِيرٍ﴾ بینگومان چاکه کاران له نازو نیعمه تدان ﴿عَلَى الْأَرْبَابِكِ يَنْظُرُونَ﴾ له سه ر
 تهخت و باره گاهه سه ر ده کهن ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ ده بینیت له روخساریاندا
 جوانسی و گه شاوه یی خوشگوزهرانی ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ﴾ شه رابی پاکسی سه ر به مؤریان پی
 ده دری بیخونه وه ﴿خِمْمَةٌ مُمْسِكَةٌ﴾ که دو ا قومی بونی میسکه ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلَيْتَاتٌ مِّنَ الْمُتَنَفِّسَاتِ﴾ بو
 نه وه با پیشبرکی بکه ن پیشبرکی کاران ﴿وَمِنْ لَّجَّةٍ مِّنَ تَسْنِيمٍ﴾ تیکه ل کراو له ئاوی ته سنیمه ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ﴾ کانی به که که نزیک کراوه کان لی ی ده خونه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا
 بِيَنَّا حِمْيَرًا مَّذْمُومًا﴾ بینگومان نه وانهی که به دکار بوون ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا بِصَحْكَوْنَ﴾ پی ده کهنین به وانهی که برویان هینا بوو
 ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وه کاتیک که به لایندا بروشتنایه چاویان لی داده گرتن ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وه کاتیکیش بگه رانایه ته وه بو لای مال و مندالیان، به پیکه نین و گالته کردن
 (به موسولمانان) هوه ده گه رانه وه ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمُ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ﴾ وه کاتیکیش بیانینینایه
 نه یانوت: نه مانه گوهران ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ﴾ له کاتیکدا که (نه وان) به چاودیر نه نیراون
 بو سه ر موسلمانان کان (تا نه م قسه به بکه ن) ﴿۵۸﴾

﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ ته مرقو (كه رۆزی دوایی یه) نه وانهی كه بر وادار بوون به بی پرواكان بی ده كه نن ﴿عَلَى الْأَرْبَابِكِ يَنْظُرُونَ﴾ له سهر قه نه فهو كور سیه وه سه یر ده كه ن ﴿هَلْ تُؤْتِي الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (تا بزائن) توله ی نهو بی پروایانه دراوه ته وه، له سهر نهو كرده وانهی كه ده یان كرد (له دنیا دا)؟ ﴿۳۶﴾

سوره تی ﴿الانشقاق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ کاتیک كه ناسمان له ت بوو ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ وه ملکه چی کرد بو په روه ردگاری و ده بی هه رواش بیت ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ و ساتیک كه زهوی پراکیشراو پانکرایه وه (پراخرا) ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾ وه نه وه ی تیبدا بوو فرینی داو هیچی له ناودانه ما ﴿وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ وه ملکه چی کرد بو په روه ردگاری و ده بی هه رواش بیت ﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ﴾ نه ی ئینسان ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ تو بینگومان تیکوشه ریتت به ره و په روه ردگارت به تیکوشان ! نه وسا پی ی ده گه یت ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِرَيْبٍ﴾ نه مجا نهو كه سه ی كه نامه ی (کرده وه ی) درایه دهستی پراستی ﴿فَسَوْفَ يُحَاسِبُ حِسَابًا لَيْسَ بِرَأْسٍ﴾ نه وسا پرسینه وه یه کی سووک و ناسانی له گه ل ده کری ﴿وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ وه به دلخوشی ده گه ریتته وه بو لای كه س و کاری ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ﴾ وه نهو كه سه ی نامه ی له پشتته وه درایه دهستی ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾ نه وه به زووی داوای مردنی خوی ده کات ﴿وَيَصَلِّي سَعِيرًا﴾ وه ده چیتته دوزه خه وه ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا﴾ (چونکه) بینگومان نهو له ناو كه س و کاری دا دلخوش بووه ﴿إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ﴾ وه نهو وای گومان ده برد، كه هه رگیز ناگه ریتته وه (لای خوا) ﴿بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا﴾ نه خیر وانی یه ! چونکه به پراستی په روه ردگاری نهو ناگادار بووه بهو ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّقِيقِ﴾ سویند به سووریی كه ناری ناسمان ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ وه به شه وو نهو شتانه ی كه کویان ده کاته وه ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ﴾ وه به مانگ کاتیک كه پر ده بیتته وه ﴿لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ﴾ (ئیه وه) تی نه پهرن له حالیکه وه بو حالیکه تر ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ئیتر بوچی بر وانه ینن ؟ ﴿وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ﴾ وه کاتیک كه قورئانیان بو بخوینریتته وه سوژده نابه ن (مل كه چی ناکه ن) ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ﴾ به لام نه وانهی كه بی پروان به دروی نه زانن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ وه خوا چاك ناگادار و زانایه به وه ی كه له دلی ده گرن ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ كه واته مژده یان بده ری به سزای سه ختی (قیامت) ﴿۳۷﴾

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به لّام نه‌وانه‌ی که بروایان هیناوه و کرده‌وه باشه کانیان کردوهه
﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ بۆ نه‌وان هه‌یه پاداشتی بی برانه‌وه ﴿۱۵﴾

سوره‌تی ﴿الْبُرُوجِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سویند به‌ئاسمانی خاوه‌ن بورجه‌کان ﴿۱﴾ ﴿وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ﴾ وه‌به‌ورپوژهی که
به‌لینی پیدراوه ﴿۲﴾ ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾ وه‌به‌هموو بینه‌رو بینراویک (یا شایه‌ت و شایه‌تی له‌سه‌ر
دراو یا پوژهی هه‌ینی و پوژهی عه‌ره‌فه) ﴿۳﴾ ﴿قَتِيلٍ أَصْحَابِ الْأَخْدُودِ﴾ به‌کوش‌ت چن خاوه‌ن چاله‌کان (له
غه‌مه‌کان) ﴿۴﴾ ﴿النَّارِ ذَاتِ الْأُتُودِ﴾ نه‌و ناگره‌ی خاوه‌ن سووته‌مه‌نی (و بلیسه‌یه) ﴿۵﴾ ﴿إِذْهُمْ عَلَىٰهَا قَاعُودٌ﴾
کاتیك که نه‌وان دانیشتبوون به‌ده‌وری (ناگره‌که) دا ﴿۶﴾ ﴿وَهُرَعَالٌ مَا بَفَعُلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ وه‌نه‌وان
سه‌یری نه‌وه‌یان ده‌کرد که ده‌یان کرد به‌برواداره‌کان ﴿۷﴾ ﴿وَمَا تَقْصُومُنَّهُمْ إِلَّا﴾ وه‌نه‌م سزایه‌ش
هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ ده‌ران ﴿۸﴾ ﴿أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ که بروایان هینابوو به‌خوای به‌ده‌سه‌لاتی
سوپاسکراو ﴿۹﴾ ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌و خودایه‌ی که مولکی ئاسمانه‌کان و زه‌وی بی بۆ نه‌وه
﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه‌خوا ناگاداره‌به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ﴿۱۰﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
به‌راستی نه‌وانه‌ی که ئازاری پیاو و ژنه‌برواداره‌کانیان داو ﴿۱۱﴾ ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلْحَرِيقِ﴾ نه‌وه‌بۆ نه‌وان هه‌یه سزای دۆزه‌خ، وه‌سزای (ناگری) سویتینه‌ر
﴿۱۲﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی بروایان هیناو کرده‌وه چاکه‌کانیان کرد
﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بۆ نه‌وان هه‌یه به‌هه‌شتانیک که جوگه‌ئای زور ده‌روات به‌ژیریاندا
﴿ذَلِكَ الْقَوْسُ الْكَبِيرُ﴾ ئانه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿۱۳﴾ ﴿إِنْ بَطَّشَ رَبُّكَ لَشِدِيدٌ﴾ به‌راستی ده‌ست وه‌شانندی
په‌ره‌دگاری تو زور سه‌خته ﴿۱۴﴾ ﴿إِنَّهُ هُوَ بَدِيٌّ وَبَعِيدٌ﴾ بیگومان هه‌ر نه‌وه‌که له‌سه‌ره‌تاوه (مروّف)
دروست ده‌کات و (دوای مردنیش) زیندووی ده‌کاته‌وه ﴿۱۵﴾ ﴿وَهُوَ الْعَفْوَورُ الْوَدُودُ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه‌لیتخو شبووی
میهره‌بان ﴿۱۶﴾ ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾ خاوه‌نی عه‌رش و به‌رزو پایه‌دار ﴿۱۷﴾ ﴿فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ﴾ هه‌رچیه‌کی
به‌ویت ده‌یکات ﴿۱۸﴾ ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ﴾ ئایا پیت گه‌یشتوو به‌باس و به‌سه‌ره‌تاتی له‌شکره‌کانی ﴿۱۹﴾
﴿فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ﴾ فیرعه‌ون و سه‌موود ﴿۲۰﴾ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ به‌لکو نه‌وانه‌ی که بی بروا بوون
هه‌میشه‌له‌به‌درو زانینی (قورئان) دان ﴿۲۱﴾ ﴿وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ﴾ وه‌خواش (به‌ده‌سه‌لات و زانینی)
له‌پشتیانه‌وه‌ده‌وری داوون ﴿۲۲﴾ ﴿بَلِ هُوَ قُرْءَانٌ مَجِيدٌ﴾ به‌لکو نه‌وه‌(ی که به‌درووی ده‌زانن) قورئانیکه‌گه‌وره‌و
به‌ریزه ﴿۲۳﴾ ﴿فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ﴾ له‌له‌وحنیکی پاریزراو دایه (که پیی ده‌وتریت لوح‌المحفوظ) ﴿۲۴﴾

سوره تی (الطارق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ﴾ سویند به ناسمان و نه وهی که له شه و ا دهرده که وی ﴿١﴾ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ تو چوزانیت دهر که وتووی شه و چی به ؟ ﴿٢﴾ ﴿النَّجْمِ الثَّاقِبِ﴾ نه ستیره ی دره خشان ی تاریکی کون که ره ﴿٣﴾ ﴿إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾ (سویند به مانه) که س نی به که چاودیریکی به سه ره وه نه بی ﴿٤﴾ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ده ی با مروف سه رنج بدات که له چی دروست کراوه ﴿٥﴾ ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ دروست کراوه له ناویکی فریدراو (هه لقولاو) ﴿٦﴾ ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ که دهرده چی له ناوه ندی پشت (ی پیاو) و دانه ی (په راسووی) سنگی (زن) هوه ﴿٧﴾ ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لاته له سه ر زیندوو کردنه وهی ﴿٨﴾ ﴿يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ﴾ له روژیکدا که هه رچی نهیته هه یه ناشکرا ده کری ﴿٩﴾ ﴿فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ﴾ نه وه نه هیزیک شک ده بات و نه پشتیوانیک ﴿١٠﴾ ﴿وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به ناسمانی خاوه ن باران ﴿١١﴾ ﴿وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ وه به زهوی خاوه ن درزو قلیش ﴿١٢﴾ ﴿إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَضْلٌ﴾ بینگومان نه م (قورئانه) م وته ی راست و جیا که ره وه یه ﴿١٣﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾ وه گالته نی به ﴿١٤﴾ ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بینگومان بی برواکان (پیلان ده گیرن) و فیل ده کن چون فیل کردنیک ﴿١٥﴾ ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه منیش پیلان ده گیرم (ونه خشه ده کیشم له به رامبر پیلانی نه واندا) چون پیلان و نه خشه کیشانیک ﴿١٦﴾ ﴿فَهَلِ الْكَافِرِينَ﴾ نه مجا (توش نه ی پیغه مبر ﷺ) مؤلته ی بی برواکان بده ﴿١٧﴾ ﴿أَمْ هَلُمُّرُؤَيْدًا﴾ منیش که میک لیان ده وه ستم (پاشان ده بینیت چیان به سه ر ده هیتم به سزادانایان) ﴿١٨﴾

سوره تی (الأعلى)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته سببحاتی په روه ردگاری هه ره بلندت بکه ﴿١﴾ ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى﴾ نه وهی (هه موو شتیکی) دروست کردووه و رینک و پینکی کردووه ﴿٢﴾ ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى﴾ وه نه وهی که نه خشه ی کیشاوه (بو هه موو شتیک) نه مجا شاره زای کردووه ﴿٣﴾ ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه نه وهی که له وه ری دهره یناوه ﴿٤﴾ ﴿فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى﴾ نه مجا ده یکات به پوشی ره ش داگه راو ﴿٥﴾ ﴿سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْسَى﴾ (نه ی موحه ممه د ﷺ قورئانت) به سه ردا ده خوینینه وه وه رگیز بیرت ناچپته وه ﴿٦﴾ ﴿إِلَّا مَآءَ اللَّهِ﴾ مه گه ر نه وهی که خوا بیه ویت ﴿٧﴾ ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى﴾ بینگومان نه وه به هه موو شتیکی ناشکراو په نهان ناگاداره ﴿٨﴾ ﴿وَنُنَبِّئُكَ لِلشَّرَى﴾ وه یارمه تیت ده ده یین بو ری ی ناسان ﴿٩﴾ ﴿فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى﴾ نه مجا توش هه رده م ناموژگاری بکه نه گه ر سوودی گه یاند ﴿١٠﴾ ﴿سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَى﴾ بینگومان نه وهی له خوا بترسی په ندی لی وهرده گری ﴿١١﴾

﴿وَيَجْنِبُهَا الْأَشْقَى﴾ وہ ٹہوہی زور خراپیش بی خوی لی دور دہخاتہ وہ ﴿۱۱﴾ ﴿الَّذِي يَصِلِي النَّارَ الْكُبْرَى﴾ ٹہوہی دہچیتہ ناو ناگری ہہرہ گہورہ وہ ﴿۱۲﴾ ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ لہ پاشان نہ دہمری تیندا (تا رزگاری بیت) وہ نہ دہڑی (تیندا بہ ٹاسایی) ﴿۱۳﴾ ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ بہ راستی سہر فراز بوو ٹہوہی کہ خوی پاک راگرت ﴿۱۴﴾ ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى﴾ وہ ناوی بہرورہ دگاری خوی دہبات و کہوتہ نوپڑ کردن (وپارایہ وہ) ﴿۱۵﴾ ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بہ لکو ٹیوہ ژیانی دنیا ہلہدہ بڑیرن ﴿۱۶﴾ ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ کہچی (ژیانی) دوا پوڑ باشترو پایہ دارترہ ﴿۱۷﴾ ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾ بی گومان ٹہمہی (کہ باسکرا) لہ نامہی پیشوہ کاندایہ ﴿۱۸﴾ ﴿صُحُفٍ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾ نامہ کانی ٹیبراہیم و موسا ﴿۱۹﴾

سورہتی ﴿الغاشیة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ ٹایا ہہوالی پوڑی دواپی (پوڑی داپوشہرت) پینگہ شتوہ ﴿۱﴾ ﴿وَجُودُهُ يَوْمَ يَدُ خَشَعَةَ﴾ زور دہم و چاو لہو پوڑہدا ترسناک و ریسواو شہرمہزارن ﴿۲﴾ ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ ہہولڈہریکی رہنجہ پون ﴿۳﴾ ﴿تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً﴾ دہچنہ ناو ناگری ہہرہ گہرمہ وہ ﴿۴﴾ ﴿تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ﴾ ٹاو دہدرین لہ سہرچاوی کول بہ کول و زور گہرم ﴿۵﴾ ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ﴾ خوراکیان ہہر درکی حوشتر خوار (ی ناگرینہ) ﴿۶﴾ ﴿لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ نہ قہلوی دہکات و نہ برسیتی لا دہبات ﴿۷﴾ ﴿وَجُودُهُ يَوْمَ يَدُ نَاعِمَةً﴾ زور پوخسار لہو پوڑہدا پاراوہ (جوان و گہشن) ﴿۸﴾ ﴿لَسَعِيهَا رَاضِيَةً﴾ رازین لہ کوششی خویان ﴿۹﴾ ﴿فِي حَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ وان لہ بہہشتی بہرزو بلندا ﴿۱۰﴾ ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً﴾ قسہی ہیچ وپوچی تیندا نایستن ﴿۱۱﴾ ﴿فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ﴾ تیندایہتی سہرچاوی رہوان ﴿۱۲﴾ ﴿فِيهَا سُرُورٌ مُرْوَعَةٌ﴾ تیندایہتی زور قہنہفہ و تہختی بہرز ﴿۱۳﴾ ﴿وَأَكْوَابٌ مَوْصُوعَةٌ﴾ وہ بہرداخی دانراو ﴿۱۴﴾ ﴿وَنَارِقٌ مَصْفُوفَةٌ﴾ وہ پشتی ریزکراو ﴿۱۵﴾ ﴿وَرِزْقٌ مَبْتُونَةٌ﴾ وہ قالی راخراو لہ ہہموو لایہ کہوہ ﴿۱۶﴾ ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ دہی بوورردنابنہوہ لہ حوشتر کہ چون دروست کراوہ ﴿۱۷﴾ ﴿وَالِى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ وہ لہ ٹاسمان کہ چون بہرز کراوہ تہوہ ﴿۱۸﴾ ﴿وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وہ لہ شاخہ کان کہ چون داکو تراون و دامہ زری تراون؟ ﴿۱۹﴾ ﴿وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وہ لہ زہوی کہ چون راخراوہ ﴿۲۰﴾ ﴿فَذَكَرْنَا تَمَانَ أَنْتَ مَذَكَّرٌ﴾ کہو ابوو ٹاموڑگاری بکہ، تو ہہر ٹاموڑگاری کاریت ﴿۲۱﴾ ﴿لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ﴾ تو دہسہلات دار نیت بہسہریاندا ﴿۲۲﴾

﴿إِلَآءَ مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ﴾ به لام ئەو كه سه‌ی كه پشت هه لكاوبی بروا بیت ﴿۱۳﴾ ﴿فِعَذَابُهُ أَكْثَرَ﴾ ئەوه خوا سزای ده‌دات به سزای زور گه‌وره ﴿۱۱﴾ ﴿إِنِّ إِلَيْنَا آيَاتُهُمْ﴾ بیگومان هه ربؤ لای ئیمه‌یه گه‌رانه‌وه‌یان ﴿۱۵﴾ ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾ له پاشان به‌راستی له‌سه‌ر ئیمه‌یه لی پرسینه‌وه‌یان ﴿۱۶﴾

سورہتی ﴿الفجر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالْفَجْرِ﴾ سویند به‌به‌یه‌یان ﴿۱﴾ ﴿وَلَيْلٍ إِعْشَرَ﴾ وه به‌ده شه‌وی سه‌ره‌تای مانگ (ی‌ذی‌الحججة) ﴿۲﴾ ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وه به‌تاك و جوت ﴿۳﴾ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ﴾ وه به‌شه‌وگار کاتیک که تی ده‌به‌پریت ﴿۴﴾ ﴿هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ﴾ ئایا ئەمانه‌ی که سویندیان بی خورا شایسته‌ی سویند بی خواردن نین لای که‌سانی تیگه‌بشتوو ﴿۵﴾ ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ ئایا نابینیت که په‌روه‌ردگاری تو چی کرد به‌گه‌لی عاد ﴿۶﴾ ﴿إِذِمْ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ وه به‌هوزی ئیرم ؟ خاوه‌نی پایه (و ده‌سه‌لات) ﴿۷﴾ ﴿الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ﴾ که وینه‌یان دروست نه‌کرابوو له هه‌موو وولاتدا ﴿۸﴾ ﴿وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ﴾ وه (چی کرد) به‌گه‌لی سه‌موود ئەوانه‌ی که (شاخی) به‌ردیان ده‌تاشیی له شیوو دۆله‌کاندا ﴿۹﴾ ﴿وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ﴾ وه فیرعه‌ونی خاوه‌ن سنگی زور (وه‌ك نه‌هرامه‌کان، که وه‌ك سنگ چوون به‌زه‌ویدا) ﴿۱۰﴾ ﴿الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ﴾ ئەوانه‌ی که یاخی بوون له وولاتدا ﴿۱۱﴾ ﴿فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ﴾ وه زوربان خراپه‌تیدا کرد ﴿۱۲﴾ ﴿فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ﴾ ئەمجا په‌روه‌ردگاری تو دایگرتن به‌قامچی سزا ﴿۱۳﴾ ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگاری تو له که‌مینی سته‌م کاراندایه ﴿۱۴﴾ ﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ﴾ جا کاتیک که خوا ئاده‌می تاقی کرده‌وه ﴿۱۵﴾ ﴿فَأَكْرَمَهُ وَوَعَّمَهُ﴾ و ریزی گرت و نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ردا پرشت ﴿۱۶﴾ ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَ﴾ ئەوه ده‌لی په‌روه‌ردگارم ریزی گرتووم ﴿۱۷﴾ ﴿وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ﴾ وه ئە‌گه‌ر تاقی کرده‌وه و رۆزی که‌م پيدا ﴿۱۸﴾ ﴿فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنَ﴾ ئەوسا ده‌لی په‌روه‌ردگارم ریسوای کردووم ﴿۱۹﴾ ﴿كَلَّا﴾ نه‌ء وانی یه (که ئیوه‌بیری لی ده‌که‌نه‌وه) ﴿۲۰﴾ ﴿بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ﴾ به‌لکو ئیوه‌بیزی هه‌تیوان ناگرن ﴿۲۱﴾ ﴿وَلَا تَحْضُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه هانی یه‌کتری ناده‌ن له‌سه‌ر خوارده‌مه‌نی دان (و به‌خیو کردنی) هه‌زاران ﴿۲۲﴾ ﴿وَتَأْكُلُونَ التُّرَاتِ أَكْلًا لَّمًّا﴾ (به‌لکو سه‌ره‌رای ئەمه‌ش به‌شه) میراتی (به‌شداران) هه‌مووی (به‌هه‌له‌په) ده‌خون ﴿۲۳﴾ ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾ وه مال و سامانتان خوش ده‌ویت به‌خوش ویستنیکی زور ﴿۲۴﴾ ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا﴾ نابی و ابکه‌ن! کاتیک که‌زه‌وی به‌توندی درابه‌یه‌کدا و پاره‌پاره‌کرا ﴿۲۵﴾ ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ (له‌رۆزی دوایدا) په‌روه‌ردگارت دیت (بۆ لپرسینه‌وه‌ی خه‌لکی، هاتنیک شیاوی زاتی خوئی بیت، برومان پینه‌تی به‌بی هیچ لیچواندن ولیکدانه‌وه‌یه‌ك، وه چۆنیه‌تیه‌که‌ی نازانین، ته‌نهما خودا خوئی ده‌زانیت) وه فریشته‌کانیش بۆل بۆل دین ﴿۲۶﴾

﴿وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾ و ہ لہو رُوژہدا دُوژخ دہیتیریت (بُو ساحہی مہ حشہر) ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ﴾ لہو رُوژہدا ئینسان (کردہوی خوئی) بیر دہ کہ ویتہوہ ﴿وَأَن لَّهُ الذِّكْرَى﴾ بہ لام نہو بیر کہوتنہوہیہ چ سوودیک بہو دہ گہیہ نیت؟ ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي﴾ (نہ مجا بہ داخہوہ) دہ لئی خوژگہ لہ دونیادا کاری چاکہم پیش بخستایہ بُو نہم ژبانہم ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ﴾ نہ مجا لہو رُوژہدا کہس سزای کہس نادات و ہ کو سزای خوا ﴿وَلَا يُؤْتِقُ وَنَاقَهُ أَحَدٌ﴾ و ہ کہس کہ لہ پچہی کہس ناکات و ہ کو کہ لہ پچہ کردنی خوا (بُو بی باوہران) ﴿يَتَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (لہو رُوژہدا بہ خوا پہرست دہووتریت) ئہی نہ فسی بہ نارام ﴿أَرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ بگہریرہوہ بُو لای پہرہردگاری خووت بہ رہ زامہندی و لئی رازی بوون ﴿فَأَدْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ نہ مجا بچوڑہ ناو بہندہ چاکہ کانی من ﴿وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ و بچوڑہ ناو بہہشتی منہوہ ﴿

سورہ تی ﴿الْبَلَد﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی متہرہبان

﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ سویند بہم شارہ (کہ مہ ککہیہ) ﴿وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ﴾ و ہ تو لہو شارہدا نیشتہ جئی (کہ نازاردانی توی تیدا بریار دراوہ) ﴿وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ﴾ و ہ سویند بہ باوک (باوکہ نادہم) وئہوہی کہ لئی کہوتوتہوہ ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ئادہ میمان دروست کردوہ ہہمیشہ لہرہنج و کیشہ و نارہ حہ تیدایہ ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ ئایا وا دہ زانی کہ کہس دہسہ لاتی بہسہریدانی یہ ﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَأُبَدًا﴾ (بہ فیزہوہ) دہ لئی مالی زورم لہ ناو داوہو بہ خشبوہ ﴿أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ﴾ ئایا وا دہ زانی کہ کہس نہیدیوہ ﴿أَلَنْ نَجْعَلَ لَهُ عِثَابَيْنِ﴾ ئایا دوو چاومان نہ داوہ تی ﴿وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ﴾ و ہ زمانیک و دوو لیومان پی نہ داوہ؟ ﴿وَهَدَيْتَهُ النَّجْدَيْنِ﴾ و ہ ری ی چاک و خراپمان نشان نہ داوہ ﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ﴾ کہ چی ہینشتا (زوریک لہ خہ لکی) بہ لاماری پلہی سہختی نہ داوہ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ تو چوزانیست پلہی سہخت کامہیہ ﴿فَكَرَّ رَجَبًا﴾ نازاد کردنی کویلہیہ ﴿أَوَلَمْ نَطْعَمْ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَبَةٍ﴾ و ناندانہ لہرورزی گرانی و برسیتی دا ﴿يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ﴾ بہہ تیوی خزم ﴿أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ﴾ یا بہ ہہ ژاری خاکہ سہر (کہ فتہ کار) ﴿شُرَكَاءَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سہرہ رای ئہمانہش لہو کہسانہ بی کہ بروایان ہینابی ﴿وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ﴾ و ہ نامورژگاری یہ کتریان کردبی بہ نارامگرتن ﴿وَتَوَّاصُوا بِالْمَرْحَمَةِ﴾ و نامورژگاری یہ کتریان کردبی بہ بہزہی و میہرہبانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾ ئہوانہ ہاوہ لانی دہستی راستن ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَسْجَمَةِ﴾ وە ئەوانە‌ی کە بێ بروا بوون بە موعجیزە و نیشانە کانی ئیمە ئەوانە هاو‌ه‌لانی دەستی چەپن ﴿عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ﴾ دایگرتوون ناگری دەرگا داخراو ﴿

سوره‌تی ﴿الشَّمْسِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشنده‌ی میهرەبان

﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا﴾ سویند بەخۆر و پرووناکیه‌ی کە‌ی ﴿وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا﴾ وە سویند بەمانگ کە دوا بەدوای ئەو هەلبی ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَدَهَا﴾ وە سویند بە پوژ کاتی کەخۆر دەرده‌خات ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا﴾ وە سویند بەشەو کەخۆر دادەپوشتی ﴿وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَدَهَا﴾ وە سویند بە ئاسمان و بەو‌ی دروستی کردووه ﴿وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَنَهَا﴾ وە سویند بە زه‌وی و ئەو‌ی رای خستوووه ﴿وَالنَّفِيسُ وَمَا سَوَّاهَا﴾ وە سویند بە نه‌فسی ئاده‌می و ئەو زاته‌ی‌شی کە ریک و پیک بەدیھیناوه ﴿فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ ئەمجا رینگای چەوت و خراب و چاک و خواپەرستی‌شی پیشاندا ﴿فَدَأْفَلَحَ مِنْ رُكْنَيْهَا﴾ (سویند بە هەموو ئەوانە) بەراستی رزگاری بوو ئەو کەسە‌ی کە نه‌فسی خۆی پاک کرده‌وه ﴿وَقَدْحَابٍ مِّنْ دَسَنَاهَا﴾ بینگومان نا ئومید بوو ئەو کەسە‌ی کە نه‌فسی خۆی (بە گوناوه) وون و تاوانبار کرد ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾ بروای نه‌هیتنا هۆزی سه‌موود بەهۆی سه‌رکەشی یانەوه ﴿إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا﴾ کاتیک کە خرابترینیان هەستایه‌وه (بو سه‌ربرینی حوشتره‌کە) ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾ ئەمجا پتغه‌مبەرە کە‌ی خوا (صالح علیه السلام) پی‌ی ووتن: واز به‌یتن لەم حوشتری خوایه و نۆره‌ ئاوه‌ کە‌ی ﴿فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا﴾ کەچی بروایان پی‌ی نه‌کردو حوشتره‌کە‌یان سه‌ربری ﴿فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَحَسَبُوهَا﴾ ئەمجا په‌روردگاری ئەوان سزای پرشت بەسه‌ریاندا بەهۆی گوناوه‌کانیانەوه و ته‌ختی کردن ﴿وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا﴾ وە (خوا) ناترسی له پاشه‌پوژی ئەم (تۆله‌ی سەندنەیان) ﴿

سوره‌تی ﴿الذِّكْرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەخشنده‌ی میهرەبان

﴿وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى﴾ سویند بەشەو کاتیک کە (زه‌وی) دادەپوشتی ﴿وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَافَى﴾ وە بەرپوژ کاتی کە پرووناک دەبیته‌وه ﴿وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ وە بەو زاته‌ی کە نێرومی دروست کردووه ﴿إِنْ سَعَيْتُمْ لَشَنِ﴾ بەراستی هەول و کوششی ئیوه جو‌راو جو‌ره ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ ئەمجا ئەو کەسە‌ی (مال) بیه‌خشی و له‌خوا بترسیت و پارێزکار بیت ﴿وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى﴾ وە بروای بی‌ی به‌و‌ی زورچاکه‌ (لا اله الا الله یا به‌ه‌شت) ﴿فَسْتَبْسِرُهُ لِلْيُسْرَى﴾ ئەو بینگومان یارمه‌تی ده‌دەین بو‌ری‌ی ئاسان (کە چاکه‌یه) ﴿وَأَمَّا مَنْ حَبَلَ وَالسَّعَى﴾ وە ئەو کەسە‌ی رژی بکات (له‌مال بەخشین) و خۆی بی‌ی نیاز بزانی (له‌پاداشتی په‌روردگاری) ﴿وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى﴾ وە بروای نه‌بی‌ی به‌چاکه‌ (که لا اله الا الله یه‌یان به‌ه‌شت) ﴿

﴿فَسَيُبْرِئُهُ لَلْعُسْرَى﴾ ۱۰. نہ وہ بیگومان ری ی سہختی بو ئاسان دہ کہین. ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى﴾ ۱۱. وہ سہرہوت و سامانہ کہی قازانجی ہی ناگہیہنی کاتیک کہ تیا دہ چی ﴿إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَى﴾ ۱۲. بہ راستی لہ سہر نیمہیہ رینمونی ﴿وَإِن لَّنَا لَلْآخِرَةُ وَالْأُولَى﴾ ۱۳. وہ ہر دوو جیہان ہی نیمہیہ ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ ۱۴. من نیوہم ترساند بہ ناگریکی بلنسیہ دار (کہ دوزخہ) ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾ ۱۵. کہ س ناچیتہ ناو دوزخہ وہ خرابترین کہ س نہ بیت ﴿الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ ۱۶. نہو کہ سہی کہ پروای نہ ہی و پشتی ہل کرد ہی (لہ نایینی راست) ﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى﴾ ۱۷. وہ لی ی دوور دہ خریتہ وہ پاریز کارترین کہ س ﴿الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى﴾ ۱۸. نہو ہی مالی خوی دہ بہ خشی تا (دل و دہرونی) پاک بیتہ وہ ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْرَى﴾ ۱۹. لہ کاتیکدا کہ س چاکہیہ کی وای بہ سہریہ وہ نی یہ کہ پاداشت بدریتہ وہ ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى﴾ ۲۰. تہنہا مہ بہ سستی رہ زامہندی پەرور دگاری بہ رزو بلندہ ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ ۲۱. سویند بہ خوا (نہو کہ سہی و ابیت) لہ مہ و لا رازی دہ ہی (بہ پاداشتی دوا رپوژ) ﴿۲۱﴾

سورہ فی الضحیٰ

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ۱. بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان ﴿وَالضُّحَى﴾ ۲. سویند بہ چیشتنہ نگاو ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى﴾ ۳. وہ سویند بہ شہو کاتیک کہ ئارام دہ گری (بزرنگیتہ وہ) ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَقَلَى﴾ ۴. پەرور دگارت وازی لی نہ ہیناویت و لیت دلگیر نہ بووہ (نہی مو حومہ د) ﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾ ۵. وہ (پاداشتی) دوا رپوژ بوتو چاکترہ لہ دنیا ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ ۶. سویند بہ خوا لہ مہ و لا پەرور دگارت نہو ہندہت ہی دہ بہ خشی کہ رازی بیت ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾ ۷. نایا توی نہ دیی بہ ہہ تیووی و حہ وانڈیتہ وہ ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى﴾ ۸. وہ توی نہ دیی بہ سہر لی شیواوی و رینمونی کردیت ﴿وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى﴾ ۹. وہ نایا توی نہ دیی بہ ہہ ژاری و دہ ولہ مہندی کردیت ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ﴾ ۱۰. کہ واتہ (توش) ہہ تیوو مہ چہ و سیتہرہ وہ ﴿وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ ۱۱. وہ ہہ لمہ شاخی بہ پرسیار کہر (ہہ ژارو سوال کہر) دا ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ ۱۲. وہ نیعمت و بہ خششی پەرور دگارت دہ ربخہ (بہ یار مہ تیدانی ہہ ژاران) ﴿۱۲﴾

سورہ فی الشرح

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ۱. بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ۲. نایا سنگمان بو ئاسوودہ و گوشاد نہ کردیت ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ﴾ ۳. وہ دامان گرت لیت نہو بارہ گرانی ﴿۳﴾

﴿الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ﴾ کہ پشتی زور قورس کردبوویت ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ وہ ناوو ناوبانگتمان
 بو بہرز کردیته وہ ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بہراستی له گہل ہمموو تہنگانہ یہ کدا خوشی و ناسانی
 دیت ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بنگومان له گہل ہمموو تہنگانہ یہ کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾
 ئەمجا کہ له کاریک بوویته وہ، خوت ماندوو بکہ (بہ کاریکی تری چاکه وہ) ﴿وَالْيَا رَبِّكَ فَارْغَبْ﴾
 وہ ہر له پەروردگارت بپاریتہ وہ (بو کاره کانت) ﴿۸﴾

سورہتی ﴿التین﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوای بہخشندهی میہربان

﴿وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ﴾ سویند بہ ہنجیرو زیتون ﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾ وہ سویند بہ طووری سینا ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ وہ بہم شاری ٹارام و بی ترسہ (کہ مہ ککہ یہ) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾
 سویند بہ خوا بہراستی مروٹمان دروست کرد له جوانترین شیوہ دا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ له
 پاشان (ئہ گہ ربی باوہ ربی) دیکہین بہ پست ترینی ہمموو بہستیک ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 جگہ له وانہی کہ پروایان ہینا وہ و کردہ وہ چاکہ کانیان کردوہ ﴿فَلَهُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ بوئہ وان ہہیہ
 پاداشتی نہ براوہ ﴿فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَلَدِينَ﴾ جائیتر چی بی باوہ پت دہ کات بہ روژی دواپی ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ﴾
 ئایا خوا فرمان پەر واترینی ہمموو فرمان پەر واکان نیہ ؟ ﴿۸﴾

سورہتی ﴿العلق﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوای بہخشندهی میہربان

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (ئہی موحممہد ﷺ) بخوینہ بہ ناوی پەروردگارتہ وہ کہ ہمموو
 شتیکی دروست کردوہ ﴿خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مروٹی دروست کردوہ له خوینیکی بہستوو ﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾
 بخوینہ، پەروردگاری تو (له ہمموو کہس) بہخشنده ترہ ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾
 ئہ وہی کہ (مروٹی) فیر (ی نووسین) کردوہ بہ قہلہم ﴿عَلَّمَ الْإِنسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ مروٹی شارہزا کردوہ
 بہو شتانہی کہ نہی دہزانی ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ نا (وانیہ) بہراستی مروٹ یاخی دہ بیت ﴿أَن رَّاهُ اسْتَعْجَلَ﴾
 کہ خوی بیینی وادہ ولہ مہند سووہ ﴿إِنِّي إِلَٰهٌ رَّبُّكَ الرَّجِيُّ﴾ بنگومان ہر بو لای
 پەروردگاری تو یہ گہر انہ وہ ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى﴾ ئایا بینیت ئہو کہسہی کہ جلد و گیری ئہ کات
 ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ له بہندہ یہ کہ نویتز بکات ؟ ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى﴾ ئایا پیم بلی ئہ گہر (ئہو
 کہسہ) له سہر پنی راست بووایہ ﴿أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى﴾ یان فرمانی بدایہ بہ پاریز کاریی ولہ خوداتر سان
 (باشتر نہ بوو) ﴿۱۱﴾

﴿ اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴾ ئایا بینیت ئە گەر بر وای (بە ئایینی راست) نەبیت و پشتی لی هەلکات (رزگاری دەبی) ﴿ اَلرَّيْغَمَ اِنَّ اللّٰهَ بَرِيْءٌ ﴾ ئایا نە ی زانیو هە خوا دە ی بینى ﴿ كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴾ وانیبە (کە بیری لی دە کاتەو) بە راستی ئە گەر واز نەهیتی رای دە کیشین (بە قزی) پیشەسەری ﴿ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴾ پیشەسەریکی دروژنی بە هەلەدا چوو ﴿ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴾ ئەمجا با ئەو بانگی هاوړیکانی خو ی بکات ﴿ سَدِّعُ الزَّيْبَانَةَ ﴾ ئیمەش بانگی فریشتە ی زەبر بە دەست دە کەین ﴿ كَلَّا لَا تَطَّعُهُ وَاَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴾ نەخیر، بە گو ی ی (ئەو کە سانه) مە کە ، وە کورنوش بەرەو (لە خوا) نزیك بە کە وەرەو ۱۱

سورہتی ﴿ الْقَدْرِ ﴾

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾ بە ناوی خوا ی بە خشنده ی میهرەبان

﴿ اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ فِی لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴾ بیگومان ئیمە قورئانمان نارده خوارەو ه لە شەوی بە فەر و بە ریزدا ﴿ وَمَا اَدْرَاکَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴾ تۆ چوزانیت کە شەوی بە فەر و ریز چی یه ﴿ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ سَهْرٍ ﴾ شەوی بە فەر و ریز چاکترە لە (خیری) هەزار مانگ ﴿ نَزَلَ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيْهَا ﴾ لەو شەو هدا فریشتە و جیبریلش لە ناویاندا دینە خوارەو ه ﴿ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ کُلِّ اَمْرٍ ﴾ بە فەرمانی پەر و رد گاریان لە هەموو کار و بارینکدا ﴿ سَلَّمْتَهَا حَتّٰی مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴾ ئەو شەو ه (کاتی) هیمنی و ناشتی دەبی تا هە لاتنی سپی دە ی بە یان ۱

سورہتی ﴿ الْبَيِّنَاتِ ﴾

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾ بە ناوی خوا ی بە خشنده ی میهرەبان

﴿ لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ﴾ ئەوانە ی کە بی بر و بوون ﴿ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ ﴾ لە خاوەن نامە و ﴿ وَالْمُشْرِكِيْنَ ﴾ بت پەرستان ﴿ مُنْفَكِيْنَ حَتّٰی تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ﴾ دەستیان هەلنە گرت (لەو بی بر وایی یه) تا نیشانە روونە کە یان بۆ هات ﴿ رَسُوْلٌ مِّنْ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ﴾ (کە ئەویش) پیغەمبەریکە لە خواو ه چەند پەرە یه کی پاکیان (بە سەردا) دە خوینیتەو ه ﴿ فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ﴾ کە تییاندا یه چەند نو سراو (سورەت) یکی بە نرخ ﴿ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اٰتُوْا الْكِتٰبَ ﴾ وە جیانە بوونەو ه ئەوانە ی کە پە یامیان بۆ هاتبوو ﴿ اِلَّا مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴾ دوا ی ئەو ه نەبی کە نیشانە روونە کە یان بۆ هات (کە پیغەمبەری ئیسلامە) ﴿ وَمَا اَمْرُوْا اِلَّا لِيَعْبُدُوْا اللّٰهَ ﴾ (لە گەل ئەو ه شدا) کە فەرمانیان پی نە درا بوو مە گەر بەو ه ی کە پەرستشی خوا بکەن ﴿ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الَّذِيْنَ حَقَّقَا ﴾ بە دلسۆزی ملکه چی بۆ بکەن و خویان بە دوور بگرن لە هەموو بیرو باوهریکی خوار و خێج ﴿ وَتَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَوُتُوْا الزَّكٰوةَ ﴾ وە نوێژ بکەن و زە کات بدن ﴿ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ﴾ وە ئەمە یه ئایینی راست ۱

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ ﴾ بیگومان نه وانهی که بی پروا بوون له خاوهن په یام و بت
 په رسته کان ﴿ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ﴾ له ناگری دوزه خدان، تیندا ده میننه وه به هه میسه یی ﴿ أُولَئِكَ هُمُ
 سَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴾ نا نه وانه خراپترینی هه موو دروست کراویکن ﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾
 به راستی نه وانهی که پروایان هیناو کرده وه چاکه کانیان کرد ﴿ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴾ نا نه وانه چاکترینی
 هه موو دروست کراویکن ﴿ جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ ﴾ پاداشتی نه وان لای په روه رد گاریان
 به هشتانیکه جی ی دانیشن و مانه وهی هه میسه یی به ﴿ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ پرو باره کان به ژیر یاندا
 ده روات ﴿ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ ﴾ تیندا ده میننه وه به هه میسه یی، خوایش لینان رازی بووه ﴿ وَرَضُوا
 عَنْهُ ﴾ وه نه وانیش له خوا رازی بوون ﴿ ذَلِكَ لِمَنْ حَسِبَ رَبَّهُ ﴾ نه مه بو که سینکه که له خوا بترسی ﴿

سوره تی ﴿ الزلزلة ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴾ کاتیک زهوی هاته له رزه به له رزینی خوی ﴿ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴾
 وه زهوی هه رچی شتی قورس و گرانی (ناوی) هه یه هه مووی فری دایه ده ره وه ﴿ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴾
 وه مروف له و پروژه دا ده لی: نه وه زهوی چی به تی ؟ ﴿ يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ الْأَنْبَاءُ ﴾ له و پروژه دا (زهوی)
 ده نگ و باسی خوی ده گیر یته وه ﴿ يَا نَبَّأُ رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴾ که په روه رد گاری تو (وای) وه حی بو کرده
 ﴿ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا ﴾ له و پروژه دا خه لکی ده ره چه به په راگه نده و په شیوی ﴿ لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ﴾
 تا (پاداشتی) کرده وهی خویان نشان بدری ﴿ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴾ نه مجا هه ره که سینک به
 نه ندازه ی هه ره ووردیله یه ک چاکه ی کرد بی ده بیننه وه ﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴾ وه هه ره
 که سینک به نه ندازه ی هه ره ووردیله یه ک خراپه ی کرد بی ده بیننه وه ﴿

سوره تی ﴿ العنكبوت ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿ وَالْعنكبوتِ صَبْحًا ﴾ سویند به نه سپانی تا و ده ر (که ده پر مینن) چون پر مه یه ک (له کاتی غه زا کردندا) ﴿
 ﴿ فَأَلْمُورِيَّتِ قَدْحًا ﴾ وه سویند به ناگر هه لگیر سیننه ران له به رد به نالی سمیان ﴿ فَأَلْمُغِيرَتِ صَبْحًا ﴾
 وه سویند به (نه سپانی) هیرش به ران له به یانیا نندا ﴿ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴾ که به وه ته پ و توز هه لده ستینن ﴿
 ﴿ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴾ وه به و ته پ و توز وه، خویان ده که ن به ناوه راستی کومه لی دوز مندا ﴿

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ به راستی مروف بو په روهردگاری ناسوپاسه ﴿وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ وه بنگومان خوئی له سهر ته م ناسوپاسی به شایه ته ﴿وَلَنَّا لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ وه به راستی مروف بو خوشه ویستی مالی دونیا زور به گیره ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمَاهِ فِي الْقُبُورِ﴾ دهی ئایا نازانی کاتیک که مردووی ناو گزوره کان زیندوو کرانه وه و (هیترا نه دهره وه) ﴿وَحِصِّلْ مَاهِ فِي الصُّدُورِ﴾ وه ناشکرا بوو ههرچی رازی ناو دلانه ﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾ بنگومان په روهردگاریان له و روزه دا ناگاداره به کرده وه بیان ﴿﴾

سورہتی ﴿ الْقَارِعَةُ ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿الْقَارِعَةُ﴾ رورزی داخله کینه ر (ناوه بو رورزی قیامت) ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ناخو چون بی ته و روزه؟ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾ تو چوزانیست ته و روزه چی به ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾ رورزیکه خه لکی وه ک په بوله ی په راگنده بلاوده بنه وه ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ وه شاخه کان وه ک خوری شیکراویان لی دیت ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ته مجا ته وه ی کیشی (چاکه کانی) قورس و گران بی ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾ ته وه ته و که سه له گوزه رانیکی په سه ندا ته بی ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه ته وه ی کیشی (چاکه کانی) سووک بی ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ ته وه جی ی ته و (هاویه) به ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ﴾ تو چوزانیست (هاویه) چی به ﴿نَارٌ حَامِيَةٌ﴾ ناگریکی هه لگیر ساوه ﴿﴾

سورہتی ﴿ التَّكْوِيْنِ ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ ئیوه ی بی ناگا کردوه شانازیتان به زوربی سه روه ت و سامانه وه ﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ تا دهمرن و ده چن بو گورستان ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ وامه که ن! له مه ولا ده زانن ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ دووباره وامه که ن له مه ولا ده زانن ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾ وانی به (وه کو خوتان ده یزانن) ته گهر (ته نجامی خوتان) بزانیایه به دلنیایی به وه (و ابی ناگا نه ته بوون) ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾ سویند به خوا بنگومان دوزه خ ده بینن ﴿لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾ دووباره سویند به خوا دلنیابن به چاوی راسته قینه ده ی بینن ﴿لَتَلْسَنُنَّ لَوْمِيًا عَنِ النَّعِيمِ﴾ له پاشان سویند به خوا له و روزه دا (له سهر هه مو و ناز ونیعمه تیک که خوا پتی دابوون له دونیادا) لپیر سینه وه تان له گه لدا ده کریت ﴿﴾

سوره‌تی ﴿ الْعَصْر ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ وَالْعَصْرِ ﴾ سویند به‌کات ﴿ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴾ بیگومان هم‌موو خه‌لکی له زیان‌دان ﴿ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ جگه له‌وانه‌ی که بر‌وایان هینا‌بیست و ﴿ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴾ کرده‌وه چاکه‌کانیان کرد‌بیست ﴿ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ ﴾ وه‌ ناموژ‌گاری‌ی یه‌کتریان کرد‌بی به‌ناینی راست (وده‌ست پیوه‌گرتنی و کار‌کردن به‌فرمانه‌کانی خودا) ﴿ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴾ وه‌ ناموژ‌گاری‌ی یه‌کتریان کرد‌بیست به‌نارام‌گرتن (له‌سهر په‌رستن و به‌ندایه‌تی خودا) ﴿

سوره‌تی ﴿ الْهُمَزَةُ ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ وَيَلْ لِكُلِّ هُمْزٍ لَمْرَةٌ ﴾ سزاو له‌ناو‌چوون بو‌ه‌موو ننگ‌گریکی به‌دگو (عه‌یب‌گریکی تانه‌دهر) ﴿ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ﴾ نه‌وه‌ی که هه‌رمال و سامان کو‌ده‌کاته‌وه‌وه‌ ده‌یژ‌میری ﴿ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ﴾ وا‌ده‌زانی که ماله‌که‌ی هه‌ر ده‌به‌نیلتیه‌وه ﴿ كَلَّا لَيُنْبَذَتِ فِي الْحُطْمَةِ ﴾ نه‌خیر وانی یه، بیگومان فری‌ده‌دریته‌ناو‌ناگریکی تینکش‌کیتنه‌روه ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ ﴾ تو‌چووزانیت نه‌و‌ناگره‌چی یه ﴿ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ﴾ ناگریکی تاو‌دراوی خوایی یه ﴿ أَلَيْسَ تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ﴾ که دی‌به‌سهر دلاندا (هوروژم ده‌باته‌سهر دلان) ﴿ إِنَّهَا عَلَيْهِم مُّؤَصَّدَةٌ ﴾ بیگومان نه‌و‌ناگره‌داخراوه له‌سهریان (وده‌ر‌چوونیان نی‌یه) ﴿ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴾ (زن‌جیر‌کراون) له‌ناو‌چهند کو‌تیک‌ی پراکش‌اودا (به‌ستراونه‌ته‌وه‌به‌چهند ستونیک‌ی به‌رزو بلنده‌وه) ﴿

سوره‌تی ﴿ الْفَيْلُ ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفَيْلِ ﴾ نایا نه‌ت بینی که په‌روه‌رد‌گارت چی‌کرد به‌خواهن‌فیله‌کان (به‌نه‌بره‌هه‌وله‌شکره‌که‌ی که وویستی که‌عه‌به‌ی پیروز‌بروخینیت)؟ ﴿ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضَلُّلٍ ﴾ نایا فر‌وفیله‌که‌یانی پو‌چهل نه‌کرده‌وه ﴿ وَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴾ وه‌ناردیه‌سهریان بالنده‌ی زور‌پول‌پول ﴿ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ﴾ به‌رد‌بارانیان ده‌کردن به‌وورده‌زیخی‌گلین ﴿ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴾ سهر‌نه‌نجام (له‌شکره‌که‌ی نه‌بره‌هه‌ی) وه‌ك‌کای‌خوراو‌لی‌کرد ﴿

سورہتی ﴿ قُرَيْشٍ ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿ لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴾ (لہ شگری ئہ برہہ ہی لہ ناو برد و تہ فر و تونای کردن) لہ بہر ہو گری قورہیش
 ﴿ إِنْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الْشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴾ ہو گریان بہ ہاتو و چوی زستانان (بویہ مہن) و ہاوینان
 (بو شام) واتہ (تالی یان تیک نہ چئی) ﴿ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴾ دەہی با (قورہیش لہ بہر امبہر
 ئہم ہہ مووہ ناز و نیعمہ تہ دا) خاوہنی ئہم مالہ (کہ عہہی پیروز) بہرستن ﴿ أَلَّذِي أَطَعْتَهُمْ مِنْ
 جُوعٍ ﴾ ئہو زاتہی کہ لہ برسیتیہ کی یہ کجار توند (پزگاری کردن و) خواردنی پیئہ خشنین
 ﴿ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴾ وہ دلنایای کردن لہ ترس و بیمیکی گہورہ و (پاراستنی) ﴿

سورہتی ﴿ الْمَاعُونِ ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ﴾ ئایا دیت ئہو کہ سہی کہ بروای بہ ئایین نی یہ؟ ﴿ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
 أَيْتِيْمًا ﴾ ئہو کہ سیکہ کہ پال بہ ہہ تیوہوہ دەنی ﴿ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ ﴾ وہ ہانی خہ لکی
 نادات بو خواردہ مہنی دان بہ ہہ ژاران ﴿ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴾ ئہمجا وای بو نوئز کہ ران ﴿
 الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴾ ئہوانہی کہ لہ نوئزہ کہ یان بی ناگان ﴿ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴾
 ئہوانہی کہ روپامایی دە کہن ﴿ وَيَمْتَعُونَ الْمَاعُونَ ﴾ وہ یارمہتی خہ لک نادہن (ہہ موو چاکہ یہ ک
 دە گرنہوہ لہ خہ لکی) ﴿

سورہتی ﴿ الْكُوْثِرِ ﴾

﴿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿ إِنَّا أَنْعَمْنَاكَ الْكُوْثِرِ ﴾ بیگومان ئیمہ پیمان بہ خشیت خیری زور گہورہ و بہ فہر لہ دونیا و دوارپوزدا
 (لہو خیرہ گہورانہیش رووباری کہ وسہرہ لہ بہ ہہ شتدا) ﴿ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ ﴾ دەہی کہ واتہ
 نوئز بکہ بو پەرورہ دگارت وہ قوربانی سہر بیرہ ﴿ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴾ بیگومان ہہر ناحہزت
 دوا براوہ (ئہی موحمہد ﷺ) ﴿

سورهتی ﴿الْكَافِرُونَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (ئهی موحه ممه د ﷺ) بلی: ئهی بی بر واینه ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من ئه و (بتانه) ناپه رستم که ئیوه ده پیه رستن ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وه ئیوه ش ئه و (خوایه) ناپه رستن که من دهی په رستم ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ﴾ وه من ئه و خوا په رستی یه ناکه م که ئیوه ده یکه ن ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وه ئیوه ش ئه و خوا په رستی یه ناکه ن که من ده یکه م ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ ئایینی خوتان بو خوتان و ئایینی خوم بو خوم ﴿

سورهتی ﴿النَّصْر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهره بان

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک که یار مه تی و کومه کی خواهات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ له گه ل سه ر که وتن (شاری مه که ئازاد کرا) ﴿وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه خه لکت دیسی که پؤل پؤل دینه ناو ئایینی خواوه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ ئه و سا به سو پاس و ستایشی په روه رد گارت ته سبیحاتی ئه و بکه و داوای لیخوشبوونی لی بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه بیگومان ئه و زور گیرا که ری په شیمانی یه ﴿

سورهتی ﴿الْمُسْتَسْنِد﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهره بان

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ له ناو چی هه ردوو دهستی ئه بوله هه ب وه له ناویش چوو ﴿مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی پی نه گه یاند دارایی یه که یی و ئه وهی که کردی (له دوزمنایه تی پیغه مبه ر ﷺ) ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ بیگومان له مه ولا ده چیته ناو ناگری بلیسه دار ﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ وه ژنه که یشی، که هه لگری دارو درک بوو (بو نازاردانی پیغه مبه ر ﷺ) ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ هه میشه گوریسینکی بادراو (له په لی خورمایسی ناگریسن) واله گه ردنیدا ﴿

سورهتی ﴿الإِخْلَاصُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) بلی: هه‌ر ئه‌و (الله) یه‌ خوی تاك و ته‌نیا ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾
 ئه‌و خوی‌ه‌ی بی‌ نیاز و جی‌ ی نیاز و ئومیده‌ ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ که‌سی لی‌ نه‌بووه‌ و له‌ که‌س نه‌بووه‌ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه‌ هه‌ر گیز هیچ که‌س هاوشیوه‌ و هاوتای ئه‌و نی‌ یه‌ ﴿﴾

سورهتی ﴿الْفَلَقُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) بلی: په‌نا ده‌گرم به‌ دروست که‌ری بوونه‌وه‌ر
 (به‌په‌روه‌ردگاری به‌ره‌به‌یان) ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له‌ زیانی ئه‌وه‌ی که‌ درووستی کردوه‌ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ وه‌ له‌ زیانی تاریکی کاتیک که‌ دادیت ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾
 وه‌ له‌ زیان و خرابه‌ی (جادوو‌گه‌ران) که‌په‌ت و ده‌زوو‌گری‌ دده‌ن و فووی‌ پیدا ده‌که‌ن ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه‌ له‌ زیانی به‌خیل و حه‌سوود کاتیک که‌ حه‌سوودی ده‌بات ﴿﴾

سورهتی ﴿النَّاسِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷻ) بلی: په‌نا ده‌گرم به‌ په‌روه‌ردگاری خه‌لکی
 ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ به‌پادشای خه‌لکی ﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ به‌په‌رسترای خه‌لکی ﴿وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له‌ زیان و شه‌ری‌ وه‌سه‌سه‌په‌یدا که‌ر (که‌ کاتیک ناوی خودابیریت) خوی
 په‌نه‌ان ده‌کات ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ ئه‌وه‌ی که‌ وه‌سه‌سه‌ئه‌خاته‌دلی‌ خه‌لکیه‌وه‌ ﴿وَمِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له‌ جنوکه‌ و له‌ ئاده‌میزاد ﴿﴾

فَهْرَسْتُ بِأَسْمَاءِ السُّورِ وَبِأَيَّانِ الْكُتُبِ وَالْأَنْعَامِ مِنْهَا

پیرست وناوہرؤکی سوورہ تہ کان لہ گہل بہ بیان وروونکر دنہ وہی
مہ ککی و مہدہنی تیناندا

سورہق	ژمارہ کہی	لا پہرہ	روونکر دنہ وہ
الفاتحة	۱	۱	مہ ککی یہ
البقرة	۲	۲	مہدہنی یہ
آل عمران	۳	۵۰	مہدہنی یہ
النساء	۴	۷۷	مہدہنی یہ
المائدة	۵	۱۰۶	مہدہنی یہ
الأنعام	۶	۱۲۸	مہ ککی یہ
الأعراف	۷	۱۵۱	مہ ککی یہ
الأنفال	۸	۱۷۷	مہدہنی یہ
التوبة	۹	۱۸۷	مہدہنی یہ
يونس	۱۰	۲۰۸	مہ ککی یہ
هود	۱۱	۲۲۱	مہ ککی یہ
يوسف	۱۲	۲۳۵	مہ ککی یہ
الرعد	۱۳	۲۴۹	مہدہنی یہ
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	مہ ککی یہ
الحجر	۱۵	۲۶۲	مہ ککی یہ
النحل	۱۶	۲۶۷	مہ ککی یہ
الإسراء	۱۷	۲۸۲	مہ ککی یہ
الكهف	۱۸	۲۹۳	مہ ککی یہ
مريم	۱۹	۳۰۵	مہ ککی یہ
طه	۲۰	۳۱۲	مہ ککی یہ
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	مہ ککی یہ
الحج	۲۲	۳۳۲	مہدہنی یہ
المؤمنون	۲۳	۳۴۲	مہ ککی یہ
النور	۲۴	۳۵۰	مہدہنی یہ
الفرقان	۲۵	۳۵۹	مہ ککی یہ
الشعراء	۲۶	۳۶۷	مہ ککی یہ
النمل	۲۷	۳۷۷	مہ ککی یہ

سورہ	ژماره کھی	لاپہرہ	پوونکر دنهوه
القصص	۲۸	۳۸۵	مه ککی یه
العنکبوت	۲۹	۳۹۶	مه ککی یه
الروم	۳۰	۴۰۴	مه ککی یه
لقمان	۳۱	۴۱۱	مه ککی یه
السجدة	۳۲	۴۱۵	مه ککی یه
الأحزاب	۳۳	۴۱۸	مه دهنی یه
سبأ	۳۴	۴۲۸	مه ککی یه
فاطر	۳۵	۴۳۴	مه ککی یه
یس	۳۶	۴۴۰	مه ککی یه
الصفات	۳۷	۴۴۶	مه ککی یه
ص	۳۸	۴۵۳	مه ککی یه
الزمر	۳۹	۴۵۸	مه ککی یه
غافر	۴۰	۴۶۷	مه ککی یه
فصلت	۴۱	۴۷۷	مه ککی یه
الشوری	۴۲	۴۸۳	مه ککی یه
الزخرف	۴۳	۴۸۹	مه ککی یه
الدخان	۴۴	۴۹۶	مه ککی یه
الجاثیة	۴۵	۴۹۹	مه ککی یه
الأحقاف	۴۶	۵۰۲	مه ککی یه
محمد	۴۷	۵۰۷	مه ککی یه
الفتح	۴۸	۵۱۱	مه دهنی یه
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مه دهنی یه
ق	۵۰	۵۱۸	مه ککی یه
الذاریات	۵۱	۵۲۰	مه ککی یه
الطور	۵۲	۵۲۳	مه ککی یه
النجم	۵۳	۵۲۶	مه ککی یه
القمر	۵۴	۵۲۸	مه ککی یه
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مه دهنی یه
الواقعة	۵۶	۵۳۴	مه ککی یه

سوره‌ی	ژماره‌ی	لاپه‌ی	پوونکرده‌ی
الحديد	۵۷	۵۳۷	مه‌دهنی یه
المجادلة	۵۸	۵۴۲	مه‌دهنی یه
الحشر	۵۹	۵۴۵	مه‌دهنی یه
المتحنة	۶۰	۵۴۹	مه‌دهنی یه
الصف	۶۱	۵۵۱	مه‌دهنی یه
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مه‌دهنی یه
المنافقون	۶۳	۵۵۴	مه‌دهنی یه
التغابن	۶۴	۵۵۶	مه‌دهنی یه
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مه‌دهنی یه
التحریم	۶۶	۵۶۰	مه‌دهنی یه
الملك	۶۷	۵۶۲	مه‌ککی یه
القلم	۶۸	۵۶۴	مه‌ککی یه
الحاقة	۶۹	۵۶۶	مه‌ککی یه
المعارج	۷۰	۵۶۸	مه‌ککی یه
نوح	۷۱	۵۷۰	مه‌ککی یه
الجن	۷۲	۵۷۲	مه‌ککی یه
المزمل	۷۳	۵۷۴	مه‌ککی یه
المدثر	۷۴	۵۷۵	مه‌ککی یه
القيامة	۷۵	۵۷۷	مه‌ککی یه
الإنسان	۷۶	۵۷۸	مه‌دهنی یه
المرسلات	۷۷	۵۸۰	مه‌ککی یه
النبا	۷۸	۵۸۲	مه‌ککی یه
النازعات	۷۹	۵۸۳	مه‌ککی یه
عبس	۸۰	۵۸۵	مه‌ککی یه
التكوير	۸۱	۵۸۶	مه‌ککی یه
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مه‌ککی یه
المطففين	۸۳	۵۸۷	مه‌ککی یه
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مه‌ککی یه
البروج	۸۵	۵۹۰	مه‌ککی یه

سورہ	ژماره کھی	لاپہرہ	پوونکر دنه وه
الطارق	۸۶	۵۹۱	مه ککی یه
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مه ککی یه
الغاشية	۸۸	۵۹۲	مه ککی یه
الفجر	۸۹	۵۹۳	مه ککی یه
البلد	۹۰	۵۹۴	مه ککی یه
الشمس	۹۱	۵۹۵	مه ککی یه
اللیل	۹۲	۵۹۵	مه ککی یه
الضحیٰ	۹۳	۵۹۶	مه ککی یه
الشرح	۹۴	۵۹۶	مه ککی یه
التین	۹۵	۵۹۷	مه ککی یه
العلق	۹۶	۵۹۷	مه ککی یه
القدر	۹۷	۵۹۸	مه ککی یه
البینة	۹۸	۵۹۸	مه دهنی یه
الزلزلة	۹۹	۵۹۹	مه دهنی یه
العادیات	۱۰۰	۵۹۹	مه ککی یه
القارعة	۱۰۱	۶۰۰	مه ککی یه
التکائر	۱۰۲	۶۰۰	مه ککی یه
العصر	۱۰۳	۶۰۱	مه ککی یه
الهمزة	۱۰۴	۶۰۱	مه ککی یه
الفیل	۱۰۵	۶۰۱	مه ککی یه
قریش	۱۰۶	۶۰۲	مه ککی یه
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مه ککی یه
الکوثر	۱۰۸	۶۰۲	مه ککی یه
الکافرون	۱۰۹	۶۰۳	مه ککی یه
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مه دهنی یه
المسد	۱۱۱	۶۰۳	مه ککی یه
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مه ککی یه
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مه ککی یه
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مه ککی یه

إِنَّ وَدَارَةَ الشُّؤُونََ الْإِسْلَامِيَّةَ وَالْأَوْقَافَ وَالِدَعْوَةَ وَالْإِرْشَادَ

فِي الْمَلِكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

الْمَشْرِفَةَ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهَدِي

لِطَبَاعَةِ الْمُصْحَفِ الشَّرِيفِ فِي الْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ

إِذْ يُسْرُهَُا أَنْ يُصَدَّرَ الْمَجْمَعُ هَذِهِ الطَّبْعَةَ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

وَتَرْجَمَةَ مَعَانِيهِ إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

تَسْأَلُ اللَّهُ أَنْ يَنْفَعَهُ بِهِنَّ النَّاسَ

وَأَنْ يَجْزِي

خَازِمَ الْجَمِينِ الشَّرِيفِ بْنِ الْمَلِكِ عَبْدِ الْبَدْرِ بْنِ عَبْدِ الْغَنِيِّ السُّعُودِي

أَحْسَنَ الْجَزَاءِ عَلَى جُهْدِهِ الْعَظِيمَةِ فِي نَشْرِ كِتَابِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

وَاللَّهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ ۚ

وہزارهتی کاروباری ٹیسلامی وئہ وقاف و بانگہ واز وئیر شاد

لہ شانشینى عہرہ بستانی سعودیہ

کہ سہرہ پرشتیاری کۆمہ لگہی مہ لیک فہدہ

بۆ چاپکردنی قورئانی پیروز لہ مہ دینہی منہ و وہرہ

خۆی بہ خۆشحال دہ زانیت کہ کۆمہ لگہ کہ ہہ لہسیت بہ دہر کرن

وبلا و کردنہ وہی تہم چاپہی قورئانی پیروز لہ گہل و ہر گپرائی

ماناکانی بۆ زمانی کوردی

داواکارین لہ خواہی گہ و رہ کہ خہ لکی لئی سوو دمہند بین و پاداشتی

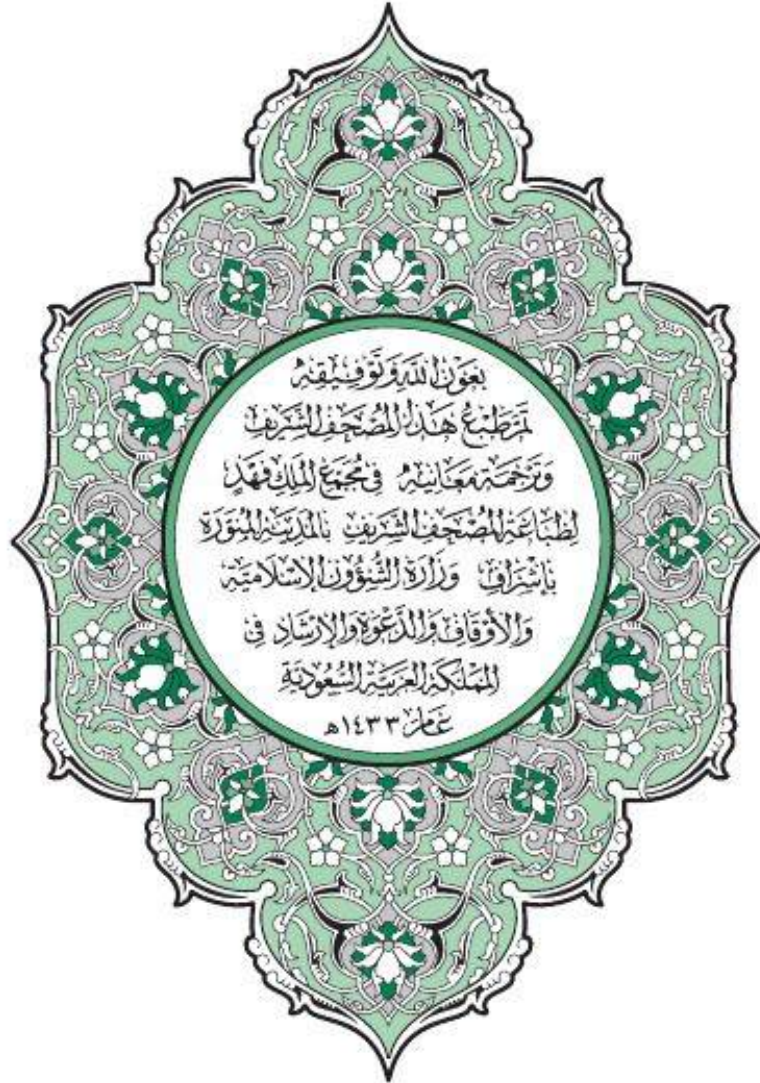
بہ خیری (خادم الحرمین الشریفین) مہ لیک عبد اللہ کوری عبد العزیز

ثالی سعود بہ جوانترین و چاکترین شیوہ بداتہ و ہ، لہ سہر ہہ ول

وتیکۆشانی گہ و رہی لہ بلا و کردنہ وہی قورئانی پیروز و کہ لامی

بہرزی پہر و ہر دگار

ہہر خواہی گہ و رہ پشٹیوان و یار مہ تیدہرہ

بِعَوْنِ اللَّهِ وَتَوْفِيقِهِ
يَطْبَعُ هَذَا الْمَضْعُوفُ الشَّرِيفُ
وَرَحْمَةً مَعَانِيَهُ فِي مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهْدِ
أَطْبَائِعَةِ الْمَضْعُوفِ الشَّرِيفِ بِالْمَدِينَةِ الْمُنَوَّرَةِ
بِاسْتِزْافٍ وَرَأْيِ الشُّؤْرَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ
وَالْأَوْقَافِ وَالذَّمْعَةِ وَالْإِسْلَامِ فِي
الْمَمْلَكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ
سنة ١٤٣٣ هـ

حُفُوْقُ الطَّبْعِ مَحْفُوْطَةٌ

لِمَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهْدِ أَطْبَائِعَةِ الْمَضْعُوفِ الشَّرِيفِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة

www.QuranComplex.gov.sa

contact@QuranComplex.gov.sa

ماڤى چاپکردنى پارىزراوه
بۇ كۆمەلگەى مەلىك فەهد بۇ چاپکردنى قورئانى پىرۆز

سندوقى پۆستى ٦٢٦٢ مەدىنەى منەووهره

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

③ مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر.

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية. / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف. - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص؛ ١٦ × ٢٣ سم

ردمك: ١٠-٢-١٠٩٥-٦٠٣-٩٧٨

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان
ديوي ٤٩١٥٩، ٢٢١ ١٤٣٣/٨٤٤٢

رقم الإيداع: ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك: ١٠-٢-١٠٩٥-٦٠٣-٩٧٨

